

ရှင်မသဲခရစ်ဝင်

ယေရှု၏မိသားစုသမိုင်းအကြောင်း

(လု၊ 3:23-38)

1 ဤအကြောင်းအရာသည်ယေရှုခရစ်၏ဆွေတော်စဉ်မျိုးတော်ဆက် အကြောင်းဖြစ်၏။ ယေရှုခရစ်သည် ဒါဝိဒ်၏သားစဉ်မျိုးဆက်ဖြစ်၏။ ဒါဝိဒ်သည် အာဗြဟံမိသားစု၏ သားစဉ်မျိုးဆက်ဖြစ်၏။

2 အာဗြဟံသည် ကွဇာတ်၏ဖခင်ဖြစ်၏။ ကွဇာတ်သည် ယာကုပ်၏ဖခင်ဖြစ်၏။ ယာကုပ်သည် ယုဒနှင့်ညီအစ်ကိုများ၏ ဖခင်ဖြစ်၏။

3 ယုဒသည် ဖာရုတ်နှင့်ဇာရုတို့၏ဖခင်ဖြစ်၏။ (ယုဒ၏ဇနီးမှာတာမာ ဖြစ်၏။)

ဖာရုတ်သည် ဟေဇရုံ၏ဖခင်ဖြစ်၏။ ဟေဇရုံသည် အာရုံ၏ဖခင်ဖြစ်၏။

4 အာရုံသည် အမိနဒပ်၏ဖခင်ဖြစ်၏။ အမိနဒပ်သည် နာဂုန်၏ဖခင်ဖြစ်၏။

5 နာဂုန်သည် စာလမုန်၏ဖခင်ဖြစ်၏။ စာလမုန်သည် ဗောဇ၏ဖခင်ဖြစ်၏။

(ဗောဇ၏မိခင်မှာရာဘပ်ဖြစ်သည်။) ဗောဇသည် ဩဗက်၏ဖခင်ဖြစ်၏။ (ဩဗက်၏မိခင်သည် ရှုသဖြစ်သည်။)

ဩဗက်သည် ယေရှု၏ဖခင်ဖြစ်၏။

6 ယေရှုသည် ဒါဝိဒ်ဘုရင်၏ဖခင်ဖြစ်၏။ ဒါဝိဒ်သည် ရှောလမုန်၏ဖခင်ဖြစ်၏။

(ရှောလမုန်၏အမိသည် ဥရိယ၏မယားဖြစ်ခဲ့ဖူး၏။)

7 ရှောလမုန်သည် ရောဗောင်၏ဖခင်ဖြစ်၏။ ရောဗောင်သည် အဘိယ၏ဖခင်ဖြစ်၏။ အဘိယသည် အာသ၏ဖခင်ဖြစ်၏။

8 အာသသည် ယောရှုဖတ်၏ဖခင်ဖြစ်၏။ ယောရှုဖတ်သည် ယဟောရုံ၏ဖခင်ဖြစ်၏။ ယဟောရုံသည် ဩဇိ၏ဖခင်ဖြစ်၏။

9 ဩဇိသည် ယောသံ၏ဖခင်ဖြစ်၏။ ယောသံသည် အာခတ်၏ဖခင်ဖြစ်၏။

10 အာခတ်သည် ဟေဇကီ၏ဖခင်ဖြစ်၏။ ဟေဇကီသည် မနာရေ၏ဖခင်ဖြစ်၏။

မနာရေသည် အာမုန်၏ဖခင်ဖြစ်၏။ အာမုန်သည် ယောရို၏ဖခင်ဖြစ်၏။

11 ယောရိုသည် ယောယကိမ်နှင့် ညီအစ်ကိုတို့၏ဖခင်ဖြစ်၏။ (ထိုအချိန်တွင် ယုဒလူမျိုးတို့သည် ဗာဗုလုန်မြို့သို့ ကျေးကျွန်များအဖြစ် သိမ်းပိုက်ခံခဲ့ရသော အချိန်ဖြစ်၏။)

12 ထို့နောက် ဗာဗုလုန်သို့ သိမ်းပိုက်ခံခဲ့ရပြီး နောက်ယောယကိမ်သည်ရှာလသေလ၏ဖခင်ဖြစ်၏။ ရှာလသေလသည် ဇေရုဗဗေလ၏ဖခင်ဖြစ်၏။

13 ဇေရုဗဗေလသည် အဗျဒ်၏ဖခင်ဖြစ်၏။ အဗျဒ်သည် လျောကိမ်၏ဖခင်ဖြစ်၏။

လျောကိမ်သည် အာဇော်၏ဖခင်ဖြစ်၏။ အာဇော်သည် ဇာဒုတ်၏ဖခင်ဖြစ်၏။

14 ဇာဒုတ်သည် အာခိမ်၏ဖခင်ဖြစ်၏။ အာခိမ်သည် လေဒ်၏ဖခင်ဖြစ်၏။

15 လေဒ်သည် လောဇာ၏ဖခင်ဖြစ်၏။ လောဇာသည် မသန်၏ဖခင်ဖြစ်၏။

မသန်သည် ယာကုပ်၏ဖခင်ဖြစ်၏။ ယာကုပ်သည် ယောသပ်၏ဖခင်ဖြစ်၏။

16 ယောသပ်သည် မာရိ၏ခင်ပွန်းဖြစ်၏။ မာရိသည် ယေရှု၏မယ်တော်ဖြစ်၏။

ယေရှုကိုခရစ်တော်*ဟု ခေါ်ဝေါ်ကြလေ၏။
17 အာဗြဟံမှ ဒါဝိဒ်အထိ ဆွေစဉ်မျိုးဆက် တစ်ဆယ်လေးဆက်ဖြစ်၏။ ထို့နောက် ဒါဝိဒ်မှ စ၍ ဗာဗုလုန်သို့ ခေါ်ဆောင်သွားခြင်းခံရ သည်အထိ ဆွေစဉ်မျိုးဆက် တစ်ဆယ်လေး ဆက်ဖြစ်၏။ ဗာဗုလုန်သို့ ရောက်ရှိခဲ့ပြီးချိန်မှ စ၍ ခရစ်တော်မွေးဖွားသည့်တိုင်အောင်၊ ဆွေ စဉ်မျိုးဆက် တစ်ဆယ်လေးဆက်ဖြစ်လေ၏။

ယေရှုခရစ်ဖွားမြင်ခြင်း

(လု၊ 2:1-7)

18 ဤအရာသည် ယေရှုခရစ်ဖွားမြင်လာ ခြင်းအကြောင်းဖြစ်၏။ သူ၏မယ်တော်မာရီနှင့် ယောသပ်တို့သည် လက်ထပ်ရန် စေ့စပ်ထား ၏။ သို့ရာတွင် သူတို့လက်ထပ်ခြင်းမပြုမီ၊ မာရီ သည် သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်၏ တန်ခိုးဖြင့် ပဋိသန္ဓေစွဲနေ၏။ 19 မာရီ၏ခင်ပွန်း၊ ယောသပ် သည် မှန်သောအရာကို အစဉ်အမြဲလုပ်ဆောင် သူဖြစ်၏။ မာရီအား လူအများရှေ့တွင် အရှက်မ ကွဲရန်၊ လျှို့ဝှက်စွာကွာရှင်းပို့စီစဉ်ထားလေ၏။

20 သို့ရာတွင် ယောသပ်သည် ဤသို့ စဉ်း စားနေချိန်တွင်၊ ဘုရားသခင်၏ကောင်းကင်တ မန်တပါးသည် ယောသပ်၏အိပ်မက်တွင် ပေါ် လာ၏။ ကောင်းကင်တမန်က၊ “ဒါဝိဒ်အမျိုး* ယောသပ်၊ မာရီကို မိန်းမအဖြစ်လက်ခံပို့ မကြောက်နှင့်။ သူမ၏ဝမ်းထဲ၌ရှိသော ကလေး သည် သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်ကြောင့် ဖြစ် ၏။ 21 သူမသည် သားယောက်ျားကို ဖွားမြင် လိမ့်မည်။ သင်သည် ထိုသားကို ယေရှုအမည် ဖြင့် မှည့်ရလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ သူ သည် မိမိလူတို့ကို အပြစ်မှကယ်ချွတ်လိမ့်မည်” ဟုပြော၏။

ခရစ်တော် ဘိသိတ်တော်မူခြင်းခံသောသူ(မေရှိယ)သို့ မဟုတ် ဘုရားသခင်ရွေးကောက်သောသူ။

ဒါဝိဒ်အမျိုး ဒါဝိတ်မိသားစုမှဆင်း သက်သောသူ၊ ခရစ် တော်မပေါ်ခင်နှစ်ပေါင်း (1000 လောက်က) ဒုတိယ မြောက်သောက္ကသရေလဘုရင်။

22 ဤဖြစ်ရပ်အားလုံးမူကား၊ ထာဝရဘုရား သည် ပရောဖက်အားဖြင့် ဟောပြောချက်ကို ပြည့်စုံမည်အကြောင်း ဖြစ်၏။ 23 “အပျိုကညာ သည် ပဋိသန္ဓေစွဲယူ၍၊ သားယောက်ျားကို ဘွားမြင်လိမ့်မည်။ ထိုသားကို မောနွေလအ မည်ဖြင့် မှည့်ကြလိမ့်မည်”* မောနွေလဆို သည်မှာ “ဘုရားသခင်သည် အကျွန်ုပ်တို့နှင့် အတူရှိတော်မူသည်” ဟုဖြစ်၏။

24 ယောသပ်သည် နိုးလာသောအခါ ဘုရား သခင်၏ကောင်းကင်တမန် မှာထားသည်အ တိုင်း၊ မာရီအားလက်ထပ်၏။ 25 သို့ရာတွင် ယောသပ်သည် သားဦးကို မဘွားမှီတိုင်အောင် မာရီနှင့် သံဝါသမပြုဘဲနေ၏။ ထို့နောက် ယောသပ် သည် ထိုသားကို ယေရှုဟူသော အ မည်ဖြင့်မှည့်လေ၏။

ယေရှုထံတော်သို့ ပညာရှိများ ရောက်လာခြင်း

2 ယေရှုသည် ယုဒနယ်ပယ်ရှိဗက်လင်မြို့တွင် ဘွားမြင်ခြင်းကိုခံတော်မူ၏။ သူဘွားမြင် ချိန်တွင် ဟေရုဒ်သည် ဘုရင်အဖြစ်စိုးစံနေ၏။ ယေရှုသည် ဘွားမြင်ခြင်းကိုခံတော်မူပြီးနောက် အရှေ့ပြည်မှ ပညာရှိအချို့သည် ယေရှုရှုလင်မြို့ သို့ ရောက်ရှိလာကြ၏။ 2 ထိုပညာရှိတို့က “ယခု ဘွားမြင်သောကလေးသည် အဘယ်မှာ ရှိ တော်မူသနည်း၊ သူသည် ယုဒလူတို့၏ဘုရင် ဖြစ်၏။ ငါတို့တွေ့ရသောကြွယ်သည်၊ သူဘွား မြင်ပြီဖြစ်ကြောင်း ဖော်ပြခြင်းဖြစ်၏။ ထိုကြွယ် သည် အရှေ့မှိုးကောင်းကင်မှာ ထွက်ပေါ်ခဲ့ သည်ကို ငါတို့မြင်ခဲ့ကြ၏။ သူကို ကိုးကွယ်ရန်ငါ တို့ရောက်လာကြ၏” ဟုလူတို့ကို မေးမြန်းကြ၏။

3 ယုဒလူတို့၏ဘုရင်အသစ် ဟူသောစကား ကို ဟေရုဒ်* ဘုရင်ကြားလျှင်၊ စိတ်ပူပန်ခြင်းသို့ ရောက်၏။ ယေရှုရှုလင်မြို့ရှိ လူထုအားလုံး သည်လည်း စိတ်ပူပန်ခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။

“အပျိုကညာ ... မှည့်ကြလိမ့်မည်” ဟေရှုယ 7:14
ဟေရုဒ် ဟေရုဒ်မင်း ဘီစီ40 မှ ဘီစီ4 အထိ ယုဒပြည်အုပ် ချုပ်သူ။

⁴ ဟေရုဒ်မင်းကြီးသည် ယင်ပရောဟိတ်အကြီး တို့နှင့် ကျမ်းပြုဆရာရှိသမျှတို့ကို စုဝေးစေ၍ ခရစ်တော်ကို အဘယ်အရပ်မှာ ဘွားမြင်လိမ့် မည်နည်းဟု မေးမြန်းလေ၏။ ⁵ ထိုအခါ သူတို့ က၊ “ယုဒပြည်ဗက်လင်မြို့၌ ခရစ်တော်ကို ဖွား မြင်ရပါမည်ဟု ပရောဖက်တစ်ဦးက ကျမ်းစာ* ထဲမှာ ရေးသားထားခဲ့သည်ဟု ဖြေကြားကြ၏။”

⁶ ‘ယုဒပြည်၊ ဗက်လင်မြို့၊ သင်သည် အစိုးရ သောယုဒမြို့တို့တွင် အရေးပါသောမြို့ ဖြစ်၏။ အကြောင်းမူကား ငါ၏လူ၊ ဣသရေလအမျိုးကို အစိုးရသောသခင် သည် သင်၏အထဲမှာ ပေါ်ထွန်းလာလိမ့် မည်။’” မိက္ခာ 5:2

⁷ ထိုအခါ ဟေရုဒ်မင်းကြီးသည် အရှေ့ပြည် မှ၊ ပညာရှိတို့ကို လျှို့ဝှက်ခေါ်၍ ကြယ်ပေါ် ထွန်းသော အချိန်ကာလကို စေ့စေ့မေးမြန်းပြီး မှ၊ ⁸ “သင်တို့သွား၍ ထိုသူငယ်ကို သေချာစွာ ရှာကြလော့။ သင်တို့တွေ့လျှင်၊ ငါထံသို့ပြန် လာ၍ ငါလည်း ထိုသူငယ်ကို ပူဇော်ကိုးကွယ် နိုင်မည်အကြောင်း ကြားပြောကြလော့” ဟုမှာ ထားတော်မူပြီ ဗက်လင်မြို့သို့ စေလွှတ်လေ ၏။ ⁹ ပညာရှိတို့သည် ဘုရင်၏စကားကို ကြားရ ပြီးနောက်၊ ထွက်သွားကြ၏။ သူတို့သည် အ ရှေ့ပြည်၌ မြင်သောကြယ်ကိုပင် တွေ့ကြပြန်၏။ ထိုနောက် ပညာရှိတို့သည်၊ ကြယ်လမ်းညွှန်ရာ သို့သွား၍ ကြယ်သည် သူငယ်ရှိရာအရပ်၌ ရပ် သည့်တိုင်အောင်သွားကြ၏။ ¹⁰ ပညာရှိတို့သည် ကြယ်ကို မြင်သောအခါ အလွန်ဝမ်းမြောက် ကြ၏။ ¹¹ အိမ်ထဲသို့ ဝင်သောအခါ၊ မယ်တော် မာရိနှင့်တကွ သူငယ်တော်ကို တွေ့မြင်ကြ၏။ သူတို့သည် သူငယ်တော်ကို ပြင်ပလျက် ကိုး ကွယ်ကြ၏။ ဘဏ္ဍာဥစ္စာတို့ကို ဖွင့်ပြီးမှ ရွှေ၊ လောဗန်နှင့် မုရန်တို့ကို လက်ဆောင်များအ ဖြစ်ဆက်ကပ်ပူဇော်ကြ၏။ ¹² ထိုနောက် ဘုရား

ကျမ်းစာ သန်းရှင်းသောစာရေးသားထားခြင်းများ၊ ဓမ္မ ဟောင်းကျမ်း၊

သခင်သည် ပညာရှိတို့ကို အိပ်မက်ထဲတွင် သတိပေးသောကြောင့် ဟေရုဒ်မင်းကြီးထံသို့ ပြန်မသွားဘဲ၊ အခြားသောလမ်းဖြင့် မိမိတို့ တိုင်းပြည်သို့ ပြန်သွားကြ၏။

ယေရှုအား မိဘများက အံ့ဂုတ္တုပြည်သို့ ခေါ်ဆောင်သွားကြခြင်း

¹³ ပညာရှိတို့ ပြန်သွားကြပြီးနောက်၊ ယောသပ်သည် အိပ်မက်ကို မြင်မက်လေ၏။ အိပ်မက်ထဲတွင် ထာဝရဘုရား၏ကောင်းကင် တမန်က၊ “သင်ထလော့၊ သူငယ်တော်နှင့်မယ် တော်ကို ဆောင်ယူပြီး အံ့ဂုတ္တုပြည်သို့ ထွက် ပြေးလော့၊ ဟေရုဒ်မင်းကြီးသည် သူငယ်တော် ကို သတ်ရန်ရှာလိမ့်မည်။ ထို့ကြောင့် ဘေးရန် ကင်းပြီဟု ငါမပြောမှီတိုင်အောင် အံ့ဂုတ္တုပြည် ၌နေလော့” ဟုပြောလေ၏။

¹⁴ ထို့ကြောင့် ယောသပ်သည် အိပ်ရာမှ ထ၍၊ သူငယ်တော်နှင့် မယ်တော်ကို ညအချိန် ၌ ဆောင်ယူပြီးလျှင် အံ့ဂုတ္တုပြည်သို့ ထွက် သွားကြလေ၏။ ¹⁵ သူတို့သည် ဟေရုဒ်မင်းကြီး အနိစ္စရောက်သည့်တိုင်အောင်၊ အံ့ဂုတ္တုပြည်၌ နေလေ၏။ ဤအကြောင်းအရာသည် ပရော ဖက်အားဖြင့် ထာဝရဘုရားဟောပြောတော် မူသော “ငါ့သားကို အံ့ဂုတ္တုပြည်မှ ငါခေါ်ခဲ့ပြီ” * ဟူသောအချက်သည် ပြည့်စုံမည်အကြောင်း ဖြစ်၏။

ဟေရုဒ်က ဗက်လင်မြို့တွင်ယောက်ျား ကလေးများကိုသတ်ခြင်း

¹⁶ ဟေရုဒ်မင်းကြီးသည် ပညာရှိတို့က သူ့ အား လှည့်ဖြားသည်ကို သိရသောအခါ၊ အ လွန်ဒေါသဖြစ်၏။ ဟေရုဒ်မင်းကြီးသည် ကလေး ငယ်မွေးဖွားသောအချိန်ကို၊ ပညာရှိတို့ထံမှ သိ ထားပြီးဖြစ်၏။ ထိုအချိန်သည် နှစ်နှစ်မျှကြာမြင့် ခဲ့ပြီဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့်၊ မင်းကြီးသည်ဗက်လင် မြို့နှင့်ပတ်ဝန်းကျင်ဒေသရှိနှစ်နှစ်အရွယ်မှစ၍ထို အရွယ်ယောက်ျားသူငယ်အပေါင်းတို့ကို သတ်

“ငါ့သား ... ငါခေါ်ခဲ့ပြီ။” ဟောရှေ 11:1

ခြင်းငှါ အမိန့်ထုတ်လေ၏။¹⁷ ထို့ကြောင့် ထာဝရ ဘုရားသည်၊ ပရောဖက်ယေရမိအားဖြင့် ဟောကြားခဲ့သောအရာသည် ပြည့်စုံလေ၏။

¹⁸“ရာမအရပ်၌ ညည်းတူးခြင်းအသံကို ကြားရ၏။ ထိုအသံသည် ငိုကြွေးသံနှင့် ခါးသီးသောမြည်တမ်းခြင်းများဖြစ်၏။ ရာခေလသည် မိမိသားတို့အတွက် ငိုကြွေး၍ သားတို့သေဆုံးခဲ့သောကြောင့် စိတ်မပြေနိုင်။”

ယေရမိ 31:15

ယောသပ်နှင့်မာရိတို့အံ့ဂုတ္တုပြည်မှ ပြန်လာခဲ့ကြခြင်း

¹⁹ ဟေရုဒ်မင်းကြီး အနိစ္စရောက်ပြီးနောက်၊ အံ့ဂုတ္တုပြည်၌ နေထိုင်လျက်ရှိသောယောသပ် ၏အိမ်မက်ထဲတွင် ဘုရားသခင်၏ကောင်းကင် တမန် ပေါ်လာ၍၊ ²⁰“ထိုအိမ်မက်ထဲ၌ ကောင်းကင်တမန်က သင်ထလော့။ သူငယ်တော်နှင့် မယ်တော်ကို ဆောင်ယူပြီး ကြွသရေလပြည် သို့သွားလော့။ သူငယ်တော်ကို သတ်ရန် ရှာသောသူတို့သည် သေကြပြီ” ဟုဆိုလေ၏။

²¹ ထိုအခါ ယောသပ်သည် ထ၍ မယ်တော်နှင့်သူငယ်တော်ကိုဆောင်ယူလျက် ကြွသရေလပြည်သို့ ပြန်သွားကြ၏။ ²² သို့ရာတွင် ဟေရုဒ်မင်းကြီး၏အရာ၌ သားတော်အာခေလသည် မင်းပြုကြောင်းကို ယောသပ်ကြားသောအခါ ထိုပြည်သို့ မသွားဝံ့တော့ချေ။ ယောသပ်သည် အိမ်မက်၌ သတိပေးချက်အရ ဂါလိလဲပြည်သို့ သွား၍၊ ²³ နာဇရက်ခေါ်သောမြို့၌ နေထိုင်လေ၏။ ထို့ကြောင့် ထာဝရဘုရားသည် ပရောဖက်တို့အားဖြင့်၊ “ခရစ်တော်ကို နာဇရက်မြို့သား* ဟုခေါ်ကြလတံ့” ဟုဟောပြောသောစကားသည် ပြည့်စုံလေ၏။

နာဇရက်မြို့သား နာဇရက်မြို့မှလူ၊ ဤနာမည်၏ အနက် အဓိပ္ပါယ်မှာ “သစ်ကိုင်း” ဖြစ်နိုင်ဖွယ်ရှိသည်။ ဟေရုယ 11:1 ကိုကြည့်ပါ။

ဗတ္တိဇံဆရာယောဟန်၏လုပ်ဆောင်ချက်

(မာ1:1-8; လု3:1-9, 15-17; ယော1:19-28)

3 ထိုအချိန်ကာလတွင်ဗတ္တိဇံဆရာယောဟန်သည် ယုဒနယ်ပယ်ရှိတောအရပ်၌ ရောက်ရှိလာကာ၊ စတင်၍ တရားဟောလေ၏။² ယောဟန်က၊ “သင်တို့၏စိတ်နှလုံးနှင့် အသက်တရား ပြောင်းလဲကြလော့။ ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်သည် မကြာမီ ရောက်လာတော့မည်” ဟုဟောလေ၏။³ ပရောဖက်ဟေရုယက၊

“တော၌ ဟစ်ကြော်နေသောလူတစ်ယောက်၏အသံက ဘုရားသခင်အတွက် လမ်းခရီးကို ပြင်ဆင်ကြလော့။ သူ၏လမ်းတော်ကိုလည်း ပြောင့်စေကြလော့” ဟုဟောထားသောအချက်သည် ဗတ္တိဇံဆရာယောဟန်ကို ဆိုလိုခြင်းဖြစ်၏။

ဟေရုယ 40:3

⁴ ယောဟန်၏အဝတ်သည် ကုလားအုတ်အမွှေးဖြင့် ရက်လုပ်ထား၏။ သူ၏ခါးတွင်သားရေခါးပတ်ပတ်ထား၏။ သူသည် အစားအစာအဖြစ်၊ ကျိုင်းကောင်နှင့် တောပျားရည်ကို စားသောက်လျက်ရှိ၏။⁵ ယေရုရှလင်မြို့၊ ယုဒပြည်တစ်ပြည်လုံးနှင့် ယော်ဒန်မြစ်ဝန်းကျင်တစ်လုံးမှ လူတို့သည် ယောဟန်၏တရားဟောချက်ကို ကြားနာရန် ရောက်ရှိလာကြ၏။⁶ လူတို့သည် သူတို့၏ပြုလုပ်သောအပြစ်များကို ဖော်ပြ၍၊ ယောဟန်သည် သူတို့ကို ယော်ဒန်မြစ်တွင် ဗတ္တိဇံပေးလေ၏။

⁷ ယောဟန်သည် လူတို့အား ဗတ္တိဇံပေးသောနေရာသို့၊ ဖာရိရဲ့* နှင့် ဇဒ္ဒါက* အများတို့

ဖာရိရဲ့ ဖါရိရဲ့တို့သည် ယုဒလူမျိုးတို့၏ဥပဒေများနှင့် ဝေလေထုံးစံအားလုံးကို သတိရှိစွာလိုက်နာရန်ကြိုးကြော်သောဘာသာရေးနှင့်ဆိုင်သော အဖွဲ့ဖြစ်သည်။

ဇဒ္ဒါက ယုဒဘာသာရေးအဖွဲ့ဦးဆောင်သူ။ သူတို့သည် ဓမ္မဟောင်းထဲမှ ပထမ 5 အုပ်ကို လက်ခံသည်။ သူတို့သည် လူတို့သေခြင်းမှ ပြန်လည်မရှင်ပြန်နိုင်ဟု ယုံကြည်ကြသည်။

ရောက်လာကြ၏။ ယောဟန်သည် သူတို့ကို မြင်သောအခါ၊ “သင်တို့သည် အဆိပ်ရှိသော မြွေဆိုးများ ဖြစ်ကြ၏။ ကျရောက်လာမည့် ထာဝရဘုရား၏အမျက်တော်မှ လွတ်မြောက် ထွက်ပြေးရန် အဘယ်သူသည် သင်တို့ကို သတိ ပေးသနည်း။”⁸ သင်တို့၏စိတ်နှလုံးနှင့် အသက် တာများကို ပြောင်းလဲပြုပြင်ကြောင်း သက်သေ ပြသောအရာများကို သင်တို့လုပ်ဆောင်ရ မည်။⁹ “အာဗြဟံသည် ငါတို့အဘဖြစ်သည်” ဟုသင်တို့ဝါကြွားနိုင်သည်ဟု မထင်နှင့်။ ဘုရား သခင်သည် ဤကျောက်ခဲတို့မှ၊ အာဗြဟံသား တို့ကို ထုတ်ဖော်ဖန်ဆင်းနိုင်တော်မူ၏ဟု ငါ ဆို၏။¹⁰ သစ်ပင်တို့*ကို ခုတ်ဖြတ်ရန် ပုဆိန် သည် အဆင်သင့်ရှိနေပြီ။ ကောင်းသောအသီး မသီးသောအပင်ရှိသမျှတို့ကို ခုတ်ဖြတ်၍ မီးထဲ သို့ပစ်ချရမည်။

¹¹ သင်တို့စိတ်နှလုံးနှင့် အသက်တာများ ပြောင်းလဲသည်ကို ပြုစုရန် ငါသည် သင်တို့ကို ရေနှင့်ဗတ္တိဇံပေး၏။ သို့ရာတွင် ငါ့ထက်ကြီး မြတ်သောသူသည် မကြာမီရောက်လာလိမ့် မည်။ သူ၏ဖိနပ်ကိုမျှ ချွတ်ပေးခြင်းငှါ ငါမထိုက် တန်။ သူသည် သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်နှင့် ၎င်း၊ မီးနှင့်၎င်း သင်တို့ကို ဗတ္တိဇံပေးမည်။¹² သူသည် ကောက်ရိုးထဲမှ ကောင်းသောဂျုံ စပါးကို ခွဲခြားရန် လက်တော်၌ စံကောက်ိုင် ထား၏။ သူသည် မိမိဂျုံစပါးကို ကျိ၌ စုသိမ်း သွင်းထား၍ အဖျင်းများကို မငြိမ်းနိုင်သောမီး နှင့်ရှို့တော်မူမည်” ဟုယောဟန်ဟောပြော၏။

ယေရှုသည် ယောဟန်၏ဗတ္တိဇံ ပြုခြင်းကိုခံတော်မူခြင်း

(မာ 1:9-11; လု 3:21-22)

¹³ ထိုအခါ ယေရှုသည် ဗတ္တိဇံကို ခံအံ့သော ငှါ ဂါလိလဲပြည်မှ ယော်ဒန်မြစ်နား ဟောဟန် ထံသို့ ကြွတော်မူ၏။¹⁴ သို့ရာတွင် ယောဟန်က ယေရှုကို ဗတ္တိဇံပေးရန် မထိုက်တန်ကြောင်း

သစ်ပင်တို့ ယေရှုကို လက်မခံသောသူများ။ သူတို့သည် ခုတ်ဖြတ်ရမည့်သစ်ပင်များဟုဆိုလိုခြင်းဖြစ်သည်။

ပြောပြရာတွင်၊ “အဘယ်ကြောင့် အကျွန်ုပ်ထံ သို့ဗတ္တိဇံခံရန် ကြွလာတော်မူသနည်း၊ အကျွန်ုပ် သာလျှင် ကိုယ်တော်ထံမှာ ဗတ္တိဇံခံရမည်” ဟု ပြောလေ၏။

¹⁵ ယေရှုက၊ “ယခုတွင်၊ ဤနည်းလမ်းအ တိုင်းဖြစ်ပါစေ၊ မှန်သောအရာဟူသမျှကို ငါတို့ လုပ်ကြရလိမ့်မည်” ဟုဖြေကြားတော်မူ၏။ ထို အခါ ယောဟန်သည် ယေရှုကို ဗတ္တိဇံပေးရန် သဘောတူလေ၏။

¹⁶ ယေရှုသည် ဗတ္တိဇံကိုခံတော်မူပြီးနောက်၊ ရေမှပေါ်ထစဉ်တွင် ကောင်းကင်ဖွင့်လှစ်သဖြင့် ဘုရားသခင်၏ဝိညာဉ်တော်သည် ချိုးငှက်အ သွင်ဖြင့် ကိုယ်တော်အပေါ်၌ ဆင်းသက်တော် မူသည်ကို သူမြင်၏။¹⁷ ကောင်းကင်မှအသံ တော်ထွက်ပေါ်လာ၏။ ထိုအသံတော်က၊ “ဤ သူသည် ငါ၏သားဖြစ်၏။ သူ့ကို ငါချစ်၏။ သူ့ အပေါ်တွင် ငါအလွန်ကျေနပ်ဝမ်းမြောက်သည်” ဟုမြွက်ဆို၏။

ယေရှုအား ပြားယောင်းသွေးဆောင်ခြင်း

(မာ 1:12-13; လု 4:1-13)

4 ထိုနောက် ဝိညာဉ်တော်*သည် ယေရှု အား တောထဲသို့ ခေါ်သွားလေ၏။ ယေရှု သည် မာရ်နတ်၏ပြားယောင်းသွေးဆောင်ခြင်း ကို ခံစေမည်အကြောင်း ထိုနေရာသို့ ခေါ် ဆောင်သွားခြင်းခံတော်မူ၏။² ယေရှုသည် ရက်ပေါင်းလေးဆယ်ပတ်လုံး အစာမစားဘဲ နေတော်မူ၏။ ထိုနောက် အလွန်ဆာလောင် မှတ်သိပ်တော်မူ၏။³ မာရ်နတ်သည် သူထံသို့ ရောက်ရှိလာပြီး သွေးဆောင်ပြားယောင်းလေ ၏။ မာရ်နတ်က၊ “ကိုယ်တော်သည် ဘုရား သခင်၏သားတော်မှန်လျှင်၊ ဤကျောက်ခဲတို့

ဝိညာဉ်တော်၊ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော် ဘုရား သခင်၏ဝိညာဉ်တော်ဟူ၍၎င်း၊ ခရစ်တော်၏ဝိညာဉ် တော်ဟူ၍၎င်း ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာဟူ၍၎င်း ခေါ်လေ့ရှိသည်။ သူသည် ဘုရားသခင်နှင့်ခရစ်တော်နှင့်ပူးပေါင်းပြီး ကမ္ဘာ ပေါ်ရှိလူသားများထံတွင် ဘုရားသခင်၏အမူတော်ကို လုပ်ဆောင်သည်။

ကို မုန့်ပြစ်စေခြင်းငှါ အမိန့်ရှိတော်မူပါ” ဟု လျှောက်လေ၏။

⁴ယေရှုကလည်း၊

“လူသည် မုန့်အားဖြင့်သာ အသက်ရှင်ရမည်မဟုတ်။ ဘုရားသခင်မိန့်တော်မူသမျှအားဖြင့် အသက်ရှင်ရမည်ဟူသော အရာကို ကျမ်းစာ၌ ရေးထားသည်” ဟု ပြန်ပြောတော်မူ၏။

တရားဟောရာကျမ်း 8:3

⁵ထိုနောက် မာရ်နတ်သည် ယေရှုအား သန့်ရှင်းသောမြို့တော်သို့ ခေါ်ဆောင်သွား၏။ ⁶ထိုနောက် မာရ်နတ်သည် ယေရှုကို ဗိမာန်တော်၏အထွင်၌ တင်ထားပြီးနောက် သင်သည် ဘုရားသခင်၏သားတော်မှန်လျှင် ခုန်ချတော်မူပါ။ အကြောင်းမူကား၊ ကျမ်းစာထဲ၌

“ဘုရားသခင်သည် သင့်အတွက် သူ၏ ကောင်းကင်တမန်တော်တို့ကို အမိန့်ပေး၍ သင်၏ခြေကို ကျောက်နှင့်မထိခိုက်စေခြင်းငှါ သူတို့သည် သင့်ကို လက်နှင့်မစချိပင့်ကြလိမ့်မည်” ဟုရေးသားထား၏။

ဆာလံကျမ်း 91:11-12

⁷ယေရှုက၊

“သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို သင်သည် အစုံအစမ်းမပြုရ ဟူ၍လည်း ကျမ်းစာထဲ၌ ရေးသားထားသည်” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

တရားဟောရာကျမ်း 6:16

⁸ထိုနောက် မာရ်နတ်သည် ယေရှုအား အလွန်မြင့်သောတောင်ထိပ်သို့ ခေါ်ဆောင်သွား၍ ဤလောက၌ ရှိသမျှသောတိုင်းနိုင်ငံတို့ကို ၎င်း၊ ထိုတိုင်းနိုင်ငံ၏ဘုန်းစည်းစိမ်ကို၎င်း ပြသလျက်၊ ⁹မာရ်နတ်က “သင်သည် ငါ့ကို ညွှတ်

ပြုပေးကုသလျှင်ဤအရာအားလုံးကိုသင့်အား ငါပေးမည်” ဟုဆိုလေ၏။

¹⁰ထိုအခါ ယေရှုက မာရ်နတ်အား၊

“စာတန် ငါ့ထံမှ ထွက်သွားလော့။

‘ကျမ်းစာ၌ ရေးထားသည်မှာ၊ သင်သည် သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို သာ ကိုးကွယ်၍၊ သူ့အစေကို သာခံရမည်” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

တရားဟောရာကျမ်း 6:13

¹¹ထိုအခါ မာရ်နတ်သည် အထံတော်မှ ထွက်သွား၍ ကောင်းကင်တမန်တို့သည် ယေရှုထံတော်သို့ရောက်လာ၍ လုပ်ကျွေးပြုစုကြ၏။

ယေရှုသည် ဂါလိလဲပြည်တွင် လုပ်ငန်း စတင်တော်မူခြင်း

(မာ 1:14-15; လုကာ 4:14-15)

¹²ယောဟန်သည် ထောင်ထဲသို့ ရောက်ကြောင်းကို ယေရှုကြားသိလျှင် ဂါလိလဲပြည်သို့ ပြန်ကြွတော်မူ၏။ ¹³သူသည် နာဇရက်မြို့တွင် မနေတော့ဘဲ၊ ရေအိုင်အနီးရှိ၊ ကပေရုနောင်မြို့တွင် နေတော်မူ၏။ ကပေရုနောင်မြို့သည် ဇာဗုလုန်နှင့် နဿလိ၏အရပ်ဒေသတွင် တည်ရှိ၏။ ¹⁴ယေရှုသည် ပရောဖက်ဟောရှာယ၏ပြောကြားချက် ပြည့်စုံခြင်းငှာ ထိုသို့ပြုရခြင်းဖြစ်၏။

¹⁵ သူက၊ “ဇာဗုလုန်နယ်မြေနှင့် နဿလိနယ်မြေသည် ပင်လယ်သွားရာလမ်း ယော်ဒန်မြစ်နယ်ပယ်၏ တစ်ဖက်ကမ်း၊ တပါးအမျိုးသားတို့၏နေရာ ဂါလေလဲပြည်။

¹⁶ မှောင်မိုက်ထဲ၌ရှိနေသော လူတို့သည် ကြီးစွာသောအလင်းကို မြင်ကြရပြီ။ သေမင်းအရိပ်အောက်ရှိ မြေပေါ်၌ နေသော သူတို့အတွက် အလင်းပေါ်ထွန်းလျက် ရှိပြီ” ဟုဟောထားလေ၏။

ဟောရှာယ 9:1-2

17 ထိုအချိန်မှစ၍ ယေရှုက “စိတ်နှလုံးနှင့် အသက်တာပြောင်းလဲကြလော့။ အကြောင်းမူ ကား၊ ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်တည် လုနီးပြီ” ဟုစတင်၍ တရားဟောကြားတော်မူ၏။

ယေရှုသည် တပည့်တော်အချို့ကို ရွေးချယ်တော်မူခြင်း

(မာ 1:16-20; လု 5:1-11)

18 ယေရှုသည် ဂါလိလဲရေအိုင်အနား၌ ကြွ တော်မူစဉ်၊ ပေတရုဟုခေါ်တွင်သော ဂျိမုန်နှင့် သူ၏ညီအနွှဲတို့ကို မြင်တော်မူ၏။ သူတို့သည် တံငါသည်များ ဖြစ်သောကြောင့် ပိုက်ကွန်နှင့် ငါးဖမ်းနေကြရာ၊ 19 ယေရှုက “ငါ့နောက်သို့ လိုက်ကြလော့၊ သင်တို့သည် လူကိုများသော တံငါသည်များ ဖြစ်စေခြင်းငှါ ငါပြုမည်” ဟုမိန့် တော်မူ၏။ 20 ဂျိမုန်နှင့်အနွှဲတို့သည် ပိုက်ကွန် များကို စွန့်ပစ်၍ ယေရှုနောက်တော်သို့ လိုက် ကြ၏။

21 ယေရှုသည် ဂါလိလဲရေအိုင်အနား၌ ဆက် လက် ကြွလာတော်မူစဉ်၊ အခြားညီအစ်ကိုနှစ် ယောက်ယာကုပ်နှင့်ယောဟန်တို့ကို မြင်တော် မူ၏။ သူတို့သည် ဇေဗေဒါသားများဖြစ်ကြ၏။ သူတို့၏အဘနှင့်အတူ ငါးဖမ်းရန် လှေပေါ်တွင် ပိုက်ကွန်များချရန် ပြင်နေကြ၏။ ယေရှုက သူ နှင့်အတူလိုက်ရန် မိန့်တော်မူ၏။ 22 ထိုကြောင့် ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက်သည် လှေနှင့်အဘကို စွန့် ပစ်၍ ယေရှု၏နောက်တော်သို့ လိုက်ကြ၏။

ယေရှုက လူများကို ဆုံးမသြဝါဒပေးခြင်းနှင့် ရောဂါဝေဒနာကျန်းမာစေတော်မူခြင်း

(လု 6:17-19)

23 ယေရှုသည် ဂါလိလဲပြည်အနံ့အပြားသို့ သွားရောက်ကာ၊ တရားဇရပ်များတွင်ကောင်း ကင်နိုင်ငံတော်နှင့်စပ်ဆိုင်သော ဝမ်းမြောက် ဖွယ်ရာသတင်းများကို ဟောကြားတော်မူ၏။ ကိုယ်တော်သည် လူတို့၌ရှိသော ရောဂါဝေဒနာ ဟူသမျှကိုလည်း ငြိမ်းစေတော်မူ၏။ 24 ယေရှု ၏သတင်းမှာ ရှုရိပြည်တစ်ဝန်းလုံး ပျံ့နှံ့သွား

လေ၏။ လူတို့သည် ယေရှုထံတော်သို့ လူနာ အားလုံးကို ခေါ်ဆောင်လာကြ၏။ ထိုလူနာတို့ သည် ရောဂါအမျိုးမျိုး၊ ဝေဒနာအထူးထူးအ ပြားပြား ခံစားနေရသူများ ဖြစ်ကြ၏။ ယေရှု သည် သူတို့အားလုံး၏ရောဂါအမျိုးမျိုး ကို ပျောက်ကင်းစေတော်မူ၏။ တချို့သောလူတို့ သည် ဝေဒနာအသည်းအသန် ဖြစ်နေကြသူ၊ တချို့တို့သည် နတ်ဝင်သောသူ၊ တချို့တို့သည် ဝက်ရှူးပြန်သူနှင့်တချို့တို့သည် လက်ခြေသေနေ သူ စသော ရောဂါဝေဒနာသည်များ ဖြစ်ကြ၏။ 25 ထိုအခါ အလွန်များပြားလှသော လူအုပ်စုတို့ သည် ယေရှုနောက်တော်သို့ လိုက်ကြ၏။ ထို လူတို့သည် ဂါလိလဲပြည်၊ ဒေကပေါလိ*ပြည်၊ ယေရုရှလင်မြို့၊ ယုဒပြည်နှင့် ယော်ဒန်မြစ်တ ဖက်ကမ်းဝန်းကျင်မှ လာသောသူတို့ ဖြစ်ကြ၏။

ယေရှုက လူများကို ဆုံးမသြဝါဒ ပေးတော်မူခြင်း

(လု 6:20-23)

5 ယေရှုသည် များပြားလှသော လူအုပ်စု တို့ကို မြင်သောအခါ၊ တောင်ပေါ်သို့ တက်၍ ထိုင်တော်မူ၏။ သူ၏တပည့်တော်တို့ သည် ကိုယ်တော်ခြေတော်ရင်းသို့ ချဉ်းကပ် လာကြ၏။ 2 ယေရှုသည် လူတို့ကို ဆုံးမသြဝါဒ ပေးတော်မူသည်မှာ၊

3 “မိမိ၏ဝိညာဉ်ရေး၌ ဆင်းရဲမှုကို သိရှိနား လည်သောသူတို့သည် မင်္ဂလာရှိကြ၏။ ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်သည် ထိုသူတို့၏ နိုင်ငံဖြစ်၏။

4 ယခု ဝမ်းနည်းပူဆွေးသောသူတို့သည် မင်္ဂလာရှိကြ၏။ ထာဝရတရားသည် ထို သူတို့ကို နှစ်သိမ့်တော်မူလိမ့်မည်။

ဒေကပေါလိ ဂရိဘာသာဖြင့် “ဒေကပေါလိ” ဂါလိလဲ အိုင်၏အရှေ့ဘက်ကမ်းခြေတလျှောက်တွင် ရှိသောမြို့ များဖြစ်သည်။ တစ်ချိန်က အဓိကမြို့ကြီးဆယ်မြို့တည် ရှိခဲ့သည်။

- 5 နိမ့်ချသောသူတို့သည် မင်္ဂလာရှိကြ၏။ ထိုသူတို့သည် ဘုရားသခင်၏ဂတိပြုထားသောပြည်တော်*ကိုရရှိလိမ့်မည်။
- 6 ပြောဆိုသောအရာကို လုပ်ရန် ဆန္ဒပြင်းပြသောသူတို့သည် မင်္ဂလာရှိကြ၏။ ဘုရားသခင်သည် ထိုသူတို့အား ကျေနပ်ရောင်ရဲ့မှုကို ပြည့်စုံစွာပေးတော်မူလိမ့်မည်။
- 7 သူတစ်ပါးကို ကြင်နာတတ်သူတို့အတွက် မင်္ဂလာရှိ၏။ ကြင်နာခြင်းကို သူတို့လည်း ခံရလိမ့်မည်။
- 8 စိတ်နှလုံးပြုစင်သောသူတို့သည် မင်္ဂလာရှိကြ၏။ ထိုသူတို့သည် ဘုရားသခင်နှင့်အတူ ရှိနေကြလိမ့်မည်။
- 9 ငြိမ်သက်ခြင်းအတွက် ကြိုးစားဆောင်ရွက်သူတို့သည် မင်္ဂလာရှိကြ၏။ ထိုသူတို့သည် ဘုရားသခင်၏သားတော်ဟု ခေါ်ဝေါ်ခြင်းကို ခံရကြလိမ့်မည်။
- 10 ဘုရားသခင်၏အလိုတော်အတိုင်း လုပ်ဆောင်ခြင်းကြောင့် နှောင့်ယှက်ညှဉ်းဆဲခြင်းကို ခံရသောသူတို့သည် မင်္ဂလာရှိ၏။ ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်သည် ထိုသူတို့၏နိုင်ငံဖြစ်၏။

¹¹“သင်တို့သည် ငါ့နောက်ကို လိုက်သောကြောင့်၊ လူတို့သည် သင်တို့အား စော်ကားညှဉ်းဆဲ၍ မှားယွင်းစွာ ဆန့်ကျင်ဝေဖန်ပြောဆိုကြသောအခါသင်တို့သည်မင်္ဂလာရှိကြ၏။¹²ရှင်လန်းဝမ်းမြောက်ခြင်း ရှိကြလော့၊ အကြောင်းမူကား ကောင်းကင်ဘုံ၌ သင်တို့အတွက် ကြီးမားသောဆုလားဒ်သည် သင်တို့ကို စောင့်နေလိမ့်မည်။ သင်တို့ရှေ့က ပေါ်ထွန်းသောပရောဖက်တို့သည် ထိုနည်းတူညှဉ်း ဆဲခြင်းကိုခံကြပြီ။

သင်တို့သည် ဆားနှင့်အလင်းကဲ့သို့ဖြစ်ကြ၏
(မာ 9:50; လု 14:34-35)

¹³“သင်တို့သည် ဤလောက၏ဆားဖြစ်ကြ၏။ သို့သော်လည်း ဆား၌ အငန်ပျောက်သွား

ဘုရားသခင်၏ဂတိပြုထားသောပြည်တော် ဆာ 37:11

လျှင် အဘယ်မျှ အသုံးမဝင်။ လွှင့်ပစ်၍ လူတို့ကျော်နင်းခြင်းကိုသာခံရ၏။

¹⁴“သင်တို့သည် ဤလောက၏အလင်းဖြစ်ကြ၏။ တောင်ထိပ်၌ တည်သောမြို့ကို မကွယ်နိုင်။¹⁵လူတို့သည် မီးအိမ်ကို ထွန်း၍ မြေအိုးအောက်၌ပုံးထားလေ့မရှိ။ အိမ်သူအိမ်သားအပေါင်းတို့သည် အလင်းကိုရစေခြင်းငှါ ဆီမီးခုံပေါ်မှာ တင်ထလားလေ့ရှိ၏။¹⁶မီးခွက်ခုံပေါ်ရှိ မီးခွက်ကဲ့သို့ပင် သင်တို့၏အလင်းကို လူတို့အတွက် လင်းစေကြလော့။ လူတို့သည် သင်တို့၏ကောင်းမှုပြုခြင်းတို့ကို မြင်ကြသောအခါ ကောင်းကင်ဘုံ၌ ရှိတော်မူသောသင်တို့အဘကို ချီးမွမ်းကြလိမ့်မည်။”

ယေရှုနှင့်ဓမ္မဟောင်းကျမ်း အရေးအသားများ

¹⁷“ငါသည် မောရှေ၏ပညတ်တရားနှင့် ပရောဖက်တို့၏ဆုံးမဩဝါဒများကို၊ ဖျက်ပယ်ခြင်းငှါ လာသည်ဟု မထင်ကြနှင့်။ ငါသည် ထိုအရာတို့ကို ဖျက်ပယ်ခြင်းငှါ လာသည်မဟုတ်။ သို့သော်လည်း ထိုအရာတို့၏အဓိပ္ပါယ်ကို ပြည့်စုံစေခြင်းငှါ ငါလာခြင်းဖြစ်၏။¹⁸ငါ့အမှန်ဆိုသည်ကား ကောင်းကင်နှင့်မြေကြီးမပျက်စီးမီတိုင်အောင်၊ ပညတ်တရားတစ်စုံတစ်ရာမျှ ပျောက်လိမ့်မည်မဟုတ်။ ပညတ္တိကျမ်း၌ ငယ်ဆုံးသော၊ စာလုံးဗိန္ဒုတစ်လုံးမျှ ပြည့်စုံခြင်း သို့မရောက်မီ မပျက်စီးရ။¹⁹ပညတ်တစ်ပါးကို အရေးမကြီးဟု ထင်၍ မလိုက်နာဘဲ တခြားသောသူတို့ကိုလည်း မလိုက်နာရန် တိုက်တွန်းသောသူသည် ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်၌ အငယ်ဆုံးသောသူဖြစ်လိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း ပညတ်တော်ကို ကိုယ်တိုင်လိုက်နာ၍ တခြားသောသူတို့ကိုလည်း လိုက်နာရန် တိုက်တွန်းသောသူသည် ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်၌ ကြီးသောသူဖြစ်လိမ့်မည်။²⁰ငါဆိုသည်ကား၊ ဘုရားသခင်ထံတော်၌ သင်တို့၏ဆက်ကပ်ခြင်းသည် ကျမ်းပြုဆရာတို့နှင့် ဖာရိရှဲတို့ထက် အလွန်သာရပါမည်။ သူတို့ထက် အလွန်မသာလျှင်

သင်တို့သည် ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်သို့ ဝင်ရ လိမ့်မည်မဟုတ်ဟု” မိန့်တော်မူ၏။

ယေရှုက အမျက်ဒေါသအကြောင်း ဆုံးမဩဝါဒပေးတော်မူခြင်း

²¹“လူ့အသက်ကို မသတ်ရ၊* သတ်သော သူသည် တရားစီရင်ခြင်းကိုခံရမည်’ ဟူသော ရှေးပညတ်စကားကို သင်တို့ကြားရပြီ။ ²²သို့ရာ တွင် ငါဆိုသည်မှာ၊ သူတပါးအား ဒေါသမ ထွက်နှင့်၊ လူတိုင်းသည် သင်၏ညီအစ်ကိုဖြစ်၏။ သူတစ်ပါးအား ဒေါသဖြစ်လျှင် တရားစီရင်ခြင်း ခံရမည်။ သူတစ်ပါးအား မကောင်းကြောင်း ပြောဆိုလျှင် ရုံး၌တရားစီရင်ခြင်းခံရမည်။ သင် သည် သူတစ်ပါးကို ‘အရှူး’ ဟုခေါ်လျှင်၊ မိးရှို့ ခြင်းကိုခံထိုက်ပေ၏။

²³“ထို့ကြောင့် သင်သည် ဘုရားသခင်ကို လှူ ဖွယ်ပစ္စည်းပူဇော်နေစဉ်၊ သင့်ညီအစ်ကိုသည် သင့်အပေါ်တွင် အပြစ်တင်ခွင့်တစ်စုံတစ်ခုရှိ ကြောင်း သင်အောက်မေ့လျှင် ²⁴ထိုလှူဖွယ် ပစ္စည်းကို ယဇ်ပလ္လင်ရှေ့မှာပင် ထားခဲ့လော့။ ရှေးဦးစွာ သွား၍ သင့်ညီအစ်ကိုနှင့် ငြိမ်းချမ်း ပြေလည်လော့။ ထိုနောက် ပြန်လာပြီး လှူဖွယ် ပစ္စည်းကို ကပ်လှူလော့။

²⁵“သင့်တရားလိုသည် သင့်ကို တရားရုံး တော်သို့ ခေါ်သွားလျှင်၊ လမ်းခရီး၌ ရှိနေစဉ် သူနှင့်အပြန်ဆုံး ငြိမ်းချမ်းပြေလည်ရန် ကြိုးစား လော့။ သင်သည် သူ၏မိတ်ဆွေဖြစ်လျှင် သူ သည် သင့်ကို တရားသူကြီးလက်ထဲသို့ အပ် မည်၊ တရားသူကြီးသည် သင့်ကိုအကျဉ်းချရန် အစောင့်လက်ထဲသို့အပ်လိမ့်မည်။ ²⁶ထို့နောက် သင်ပေးစရာအကြွေးရှိသမျှကို မပေးမှီတိုင် အောင်ထောင်ထဲက မထွက်ရဟု ငါဆို၏။

ယေရှုက ကိလေသာအပြစ်ကြောင်း ဆုံးမဩဝါဒပေးတော်မူခြင်း

²⁷“သူ့မယားကို မပြစ်မှားရ* ဟူသော

‘လူ ... မသတ်ရ’ ထွက် 20:13၊ တရား 5:17

‘သူ့မယား ... မပြစ်မှားရ’ ထွက် 20:14၊ တရား 5:18

ပညတ်စကားကို သင်တို့ကြားရပြီ။ ²⁸သို့သော် လည်း ငါဆိုသည်ကား တစ်စုံတစ်ယောက် သည် မိန်းမတစ်ယောက်ကို ပြစ်မှားလိုသော စိတ်နှင့်ကြည့်လျှင် ထိုသူ၏စိတ်နှလုံးထဲ၌ ထို မိန်းမနှင့်ပြစ်မှားပြီ။ ²⁹သင်၏ညာဘက်မျက်စိက သင့်ကိုမှားယွင်းစေလျှင် ထိုမျက်စိကို ထုတ်ပစ် လော့။ သင်၏တကိုယ်လုံးသည် ငရဲသို့ချခြင်း ကိုခံရသည်ထက် အင်္ဂါတစ်ခုပျက်သော် သာ၍ ကောင်း၏။ ³⁰သင်၏ညာလက်သည် သင့်ကို မှားယွင်းစေလျှင် ထိုလက်ကို ပြတ်ပစ်လော့။ သင်၏တစ်ကိုယ်လုံး ငရဲသို့ချခြင်းခံရသည်ထက် အင်္ဂါတစ်ခုပျက်သော် သာ၍ကောင်း၏။

ယေရှုက ကွာရှင်းခြင်းနှင့်ပတ်သက်၍ ဆုံးမဩဝါဒပေးတော်မူခြင်း

(မာသဲ၊ 19:9; မာ၊ 10:11-12; လု၊ 16:18)

³¹“အဘယ်သူမဆို မိမိမယား ကွာလိုလျှင် ဖြတ်စာပေးရမည်* ဟူသောပညတ်စကား ရှိ၏။ ³²သို့သော်လည်း ငါဆိုသည်ကား သင် သည် မိမိမယားနှင့်ကွာလျှင် မိမိမယားကို မှား ယွင်းစေ၏။ လူတစ်ယောက်သည် မိမိမယား အားအခြားသောယောက်ျားတစ်ဦးနှင့် မှား ယွင်းမိလျှင်သာ ကွာနိုင်၏။ ကွာသောမိန်းမနှင့် စုံဘက်ခြင်းကို ပြုသောသူသည်လည်း သူ့မယား ကို ပြစ်မှား၏။

ယေရှုက ဂတိသစ္စာပြုခြင်းနှင့်ပတ်သက်၍ ဆုံးမဩဝါဒပေးတော်မူခြင်း

³³“သင်တို့သည် ကျိန်ဆိုခြင်းပြုသောအခါ မချိုးဖောက်ရ၊ ထာဝရဘုရား* ထံတော်သို့ ကျိန်ဆို* သည့်အတိုင်း တည်စေလော့”* ဟူ

အဘယ်သူမဆို ... ပေးရမည် တရား 24:1

ထာဝရဘုရား ဝတ်ပြု 19:12, တော 30:2, တရား 23:21

ကျိန်ဆို တစ်ယောက်ကအလွန်သန်မာသောကျိန်ဆို ခြင်းကို ပြုသောအခါ မကြာခဏ သုံးလျက်ရှိသော အရေးကြီးသောတစ်စုံတစ်ခု၏အမည်။

သင်တို့ ... တည်စေလော့ တော၊ 19:12; ဝတ် 30:2; တရား 23:21

သောဇေးပညတ်စကားကို သင်တို့ကြားရပြီ။
 34 သို့ရာတွင် ငါဆိုသည်ကား၊ သင်တို့သည် ကျိန်ဆိုခြင်းကို အလျင်းမပြုရ။ ကောင်းကင်ဘုံကို တိုင်တည်၍ မကျိန်ဆိုရ။ အကြောင်းမူကား ကောင်းကင်ဘုံသည် ဘုရားသခင်၏ပလ္လင်တော်ဖြစ်၏။ 35 မြေကြီးသည် ဘုရားသခင်၏ ခြေတော်တင်ရာခုံ ဖြစ်သောကြောင့် မြေကြီးကို တိုင်တည်၍ မကျိန်ရ။ ယေရှုလင်မြို့သည် ကြီးမြတ်သော ဘုရင်၏မြို့တော် ဖြစ်သောကြောင့် ယေရှုလင်မြို့ကို တိုင်တည်၍ မကျိန်ရ။ 36 ဆံခြည်တပင်ကို မျှဖြူစေခြင်း၊ မည်းစေခြင်းမတတ်နိုင်သောကိုယ်ဦးခေါင်းကို တိုင်တည်၍ မကျိန်ရ။ 37 ‘ဟုတ်မှန်လျှင်’ မှန်သည်၊ ‘မဟုတ်လျှင်’ ‘မမှန်ပါ’ ဟုပြောလော့။ သင်သည် ဤအရာထက်လွန်၍ ပြောလျှင် ထိုအရာသည် ဆိုးယုတ်သောသူ (မာရ်နတ်) မှလာ၏။

ယေရှုက ရန်တုံ့ပြန်ခြင်းနှင့်ပတ်သက်၍ ဆုံးမသြဝါဒပေးတော်မူခြင်း

(လု၊ 6:29-30)

38 “မျက်လုံးတစ်လုံးအတွက် မျက်လုံးတစ်လုံး၊ သွားတစ်ချောင်းအတွက် သွားတစ်ချောင်း* ဟု ပြောသောစကားကို သင်တို့ကြားရပြီ။ 39 သို့သော်လည်း ငါဆိုသည်ကား၊ လူဆိုးကို ဆန့်ကျင်ရန် မသွားကြနှင့်။ တစ်စုံတစ်ယောက်သည် သင်၏ပါးတစ်ဘက်ကို ရိုက်လျှင် ပါးတစ်ဘက်ကို လှည့်၍ ပေးဦးလော့။ 40 တစ်စုံတစ်ယောက်သည် သင်၏အင်္ကျီကို ယူလိုလျက် တရားရုံးသို့ ခေါ်သွားလိုလျှင် သင်၏ကုတ်အင်္ကျီကိုလည်း ယူခွင့်ပေးဦးလော့။ 41 စစ်သားတစ်ယောက်သည် သူနှင့်အတူ တစ်ပိုင်ခရီးကို အတင်းအဓမ္မလျှောက်ခိုင်းလျှင်၊ နောက်ထပ် တစ်ပိုင်သူနှင့်အတူ ဆက်လျှောက်လော့။ 42 တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူသည် သင့်ကို တစ်

ခုခုတောင်းလျှင်ပေးလော့။ သင့်ထံမှ တစ်ခုခု ငှားလိုလျှင်လည်း မငြင်းဆန်ဘဲ ချေးငှားလော့။

လူအားလုံးကိုချစ်ပါ

(လုကာ၊ 6:27-28, 32-36)

43 “အိမ်နီးနားချင်းကို ချစ်လော့။* ရန်သူကို မုန်းလော့’ ဟူသောပညတ်စကားကို သင်တို့ကြားရပြီ။ 44 သို့သော်လည်း ငါဆိုသည်ကား၊ သင်တို့၏ရန်သူတို့ကို ချစ်ကြလော့။ သင့်တို့ကို ညှဉ်းဆဲသောသူတို့အတွက် ဆုတောင်းပေးကြလော့။ 45 သို့ဖြစ်လျှင် သင်တို့သည် ကောင်းကင်ဘုံ၌ ရှိတော်မူသောအဘ၏သားအမှန် ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ သူသည် ကောင်းသောသူနှင့် မကောင်းသောသူတို့အပေါ်၌၊ နေကို ထွက်စေသောသူ ဖြစ်တော်မူ၏။ ကောင်းသောအမှုကို ပြုသောသူနှင့် မကောင်းသောအမှုကိုပြုသောသူတို့အပေါ်၌ မိုးကိုရွာစေသောသူ ဖြစ်တော်မူ၏။ 46 သင်တို့ကိုချစ်သောသူတို့ကိုသာ ပြန်ချစ်လျှင် အဘယ်အကျိုးကျေးဇူးရမည်မဟုတ်။ ဤအရာမျိုးကို အခွန်ခံသူတို့ပင် လုပ်တတ်ကြ၏။ 47 ထို့ပြင်သင်တို့သည် မိတ်ဆွေတို့အပေါ်၌သာ ကောင်းနေလျှင်၊ တခြားသူတို့ထက်အဘယ်သို့ ထူးမြတ်သနည်း။ ဘုရားသခင်ကို မသိသောသူတို့ပင် ထိုအတူပြုကြသည်မဟုတ်လော့။ 48 ထို့ကြောင့် ကောင်းကင်ဘုံ၌ရှိတော်မူသောသင်တို့အဘပြည့်စုံသကဲ့သို့ သင်တို့ပြည့်စုံခြင်းရှိကြလော့။

ယေရှုက ပေးကမ်းခြင်းအကြောင်း ဆုံးမသြဝါဒပေးတော်မူခြင်း

6 ကောင်းမှုများပြုသောအခါ လူတို့၏ချီးမွမ်းခြင်းခံရန် အများမျက်မှောက်၌ မကျင့်မည်အကြောင်း သတိပြုကြလော့။ ဤသို့ပြုလျှင် ကောင်းကင်ဘုံ၌ရှိတော်မူသောသင်တို့အဘထံတော်မှ အဘယ်ဆုလာဒ်မျှ ရမည်မဟုတ်။ 2 ဆင်းရဲနွမ်းပါးသောသူတို့ကို လှူဒါန်းသောအခါ လူတို့ရှေ့တွင် မကြေညာနှင့်။ သူ

မျက်လုံးတစ်လုံး ... သွားတစ်ချောင်း ထွက် 21:24၊ ဝတ်ပြု 24:20

အိမ်နီးနားချင်းကိုချစ်လော့ ဝတ်ပြု 19:18

တော်ကောင်းယောင်ဆောင်သော သူတို့သည် သူတို့၏ကောင်းသောအကျင့်ကို မြင်၍ ချီးမွမ်းနိုင်အောင် ဆင်းရဲသူတို့အား မလှူခင်ကပင် တံပိုးခရာကိုမုတ်ကြ၏။ သူတို့သည် တရားဇရပ်များ*နှင့်၊ လမ်းမပေါ်တွင် ဤအရာများကို ပြုလုပ်တတ်ကြ၏။ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ ဤအရာသာလျှင် သူတို့ရမည့်ဆုလားဒ်ဖြစ်၏။³ ထို့ကြောင့် သင်တို့သည် ဆင်းရဲသောသူတို့အား ပေးလှူခြင်းကို လျှို့ဝှက်စွာ ပြုလုပ်ကြလော့။⁴ သင်တို့ပေးကမ်းခြင်းကို လျှို့ဝှက်စွာပြုရမည်။ သို့ဖြစ်လျှင် သင်တို့အဘသည် လျှို့ဝှက်စွာ ပြုသောအလုံးစုံတို့ကို မြင်နိုင်သောကြောင့်၊ သူသည် သင်တို့ကို ဆုလားဒ်ပေးတော်မူလိမ့်မည်။

**ယေရှုက ဆုတောင်းမှုအကြောင်း
ဩဝါဒပေးတော်မူခြင်း**

(လု၊ 11:2-4)

⁵“သင်သည် ဆုတောင်းသောအခါ သူကောင်းယောင်ဆောင်သောသူတို့နည်းတူ မပြုကြနှင့်။ သူတို့သည် တရားဇရပ်များနှင့်လမ်းထောင့်များ၌ ရပ်လျက် ကျယ်လောင်စွာ ဆုတောင်းလိုကြ၏။ သူတို့ဆုတောင်းနေကြသည်ကို လူများအား သိစေလိုကြ၏။ ငါအမှန်အကန်ဆိုသည်ကား ဤအရာသာလျှင် သူတို့ရမည့်ဆုလားဒ်ဖြစ်၏။⁶ သင်သည် ဆုတောင်းသောအခါ သင့်အခန်းထဲသို့ဝင်၍ တံခါးကို ပိတ်ပြီးမှ သင့်အဘထံကို ဆုတောင်းလော့။ ထိုလျှို့ဝှက်သောနေရာ၌ ရှိတော်မူသောသင်၏အဘသည် လျှို့ဝှက်ပြု လုပ်သောအရာများကို မြင်နိုင်စွမ်းရှိတော်မူ၏။ သင့်ကို ဆုလားဒ်ပေးတော်မူမည်။

⁷“ထို့ကြောင့် သင်တို့ဆုတောင်းသောအခါ ဘုရားသခင်ကို မသိသောသူတို့နည်းတူ မဖြစ်ကြနှင့်။ သူတို့သည် အဓိပ္ပါယ်မရှိသောစကားအားဖြင့် ထပ်ထပ်မြှောက်ဆိုတတ်ကြ၏။ ထိုနည်း

တရားဇရပ်များ တရားဇရပ်များသည် ယုဒတို့ဆုတောင်းသောနေရာများ၊ ကျမ်းစာများလေ့လာသင်ကြားခြင်းနှင့် အခြားပရိသတ်တွေ့ဆုံစည်းဝေးသောနေရာဖြစ်သည်။

တူ ဆုမတောင်းကြနှင့်။ သူတို့သည် ဆုများများတောင်းလျှင် ဘုရားသခင်ကြားလိမ့်မည်ဟု ထင်မှတ်ကြ၏။⁸ ထိုသူတို့ကဲ့သို့ မဖြစ်ကြနှင့်။ ကောင်းကင်ဘုံ၌ရှိတော်မူသောသင်တို့အဘသည် သင်တို့လိုအပ်သောအရာများကို သင်တို့မတောင်းမှီ သိတော်မူ၏။⁹ ထို့ကြောင့် သင်တို့ဆုတောင်းရမည်မှာ၊

‘ကောင်းကင်ဘုံ၌ ရှိတော်မူသော အကျွန်ုပ်တို့၏အဘ၊ ကိုယ်တော်၏နာမတော်အား အစဉ်သန့်ရှင်းခြင်းရှိပါစေ။

¹⁰ အကျွန်ုပ်တို့ဆုတောင်းသည်မှာ ကိုယ်တော်ရှင်၏နိုင်ငံတော် တည်ထောင်ပါစေသော၊ ကိုယ်တော်၏အလိုတော်သည် ကောင်းကင်ဘုံ၌ ပြည့်စုံခြင်းရှိသကဲ့သို့ မြေကြီးပေါ်မှာလည်း ပြည့်စုံပါစေသော။

¹¹ အကျွန်ုပ်တို့ နေ့စဉ်လိုအပ်သောအစာကို ယနေ့ပေးသနားတော်မူပါ။

¹² အကျွန်ုပ်တို့အပေါ် ပြစ်မှားခဲ့သောသူတို့ကို အကျွန်ုပ်တို့ ခွင့်လွှတ်သကဲ့သို့ အကျွန်ုပ်တို့၏အပြစ်များကို ခွင့်လွှတ်တော်မူပါ။

¹³ အကျွန်ုပ်တို့အား ဖြားယောင်းသွေးဆောင်ရာသို့ မလိုက်မပါစေဘဲ၊ မကောင်းသောသူထံမှလည်း ကယ်နှုတ်တော်မူပါ။’*

¹⁴ လူတို့သည် သင်တို့ကို ဆန့်ကျင်ပြစ်မှားသောအခါ သင်တို့သည် ခွင့်လွှတ်လျှင်ကောင်းကင်ဘုံ၌ရှိတော်မူသော သင်တို့အဘသည် သင်တို့၏အပြစ်ကို ခွင့်လွှတ်တော်မူလိမ့်မည်။¹⁵ သို့ရာတွင် လူတို့သည် သင်တို့အား ဆန့်ကျင်ပြစ်မှားသောအခါ မခွင့်လွှတ်လျှင် ကောင်းကင်ဘုံ၌ရှိတော်မူသော သင်တို့အဘသည် သင်တို့၏အပြစ်ကို ခွင့်လွှတ်တော်မူလိမ့်မည်မဟုတ်။

အခန်းငယ်13 တစ်ချို့ဂရိစာပေါင်းထည့်ထားမှာ၊ နိုင်ငံတော်နှင့်အစိုးပိုင်သောအခွင့်နှင့် ဘုန်းတန်ခိုးအာနုဘော်သည် ထာဝရအစဉ်အမြဲ ကိုယ်တော်၌ရှိပါ၏။ အာမင်

**ယေရှုက အစာရှောင်ခြင်းအကြောင်း
ဆုံးမသြဝါဒပေးတော်မူခြင်း**

16“သင်တို့သည် အစာရှောင်သောအခါ မျက်နှာမညှိုးငယ်ကြနှင့်။ သူကောင်းယောင်ဆောင်သောသူတို့သည် မိမိတို့အစာရှောင်သည်ကို လူအများတို့ရှေ့မှာ ထင်ရှားစေခြင်းငှါ မျက်နှာထားပြောင်းကြ၏။ ငါအမှန်အကန်ဆိုသည်ကား၊ ဤအရာသာလျှင် သူတို့ရမည့်ဆုလားဖြစ်၏။ 17 သင်တို့အစာရှောင်သောအခါ သင်တို့မျက်နှာကိုသစ်၍ ဆံပင်ကိုဖြိုးကြလော့။ 18 ထိုအခါ သင်အစာရှောင်နေသည်ကို လူများသိလိမ့်မည်မဟုတ်။ သို့သော်လည်း သင့်တို့အဘကို သင်တို့မမြင်နိုင်သော်လည်း သူသည် သင့်တို့ကို မြင်တော်မူ၏။ သူသည် လျှို့ဝှက်ပြုလုပ်သောအရာများကို မြင်နိုင်သောကြောင့် သင့်တို့ကို ဆုလားဒ်ပေးတော်မူလိမ့်မည်။

**ဘုရားသခင်ကို အစောခံခြင်းသည် ငွေ
ကြေးထက်သာ၍အရေးကြီး၏**

(လု၊ 12:33-34; 11:34-36; 16:13)

19“သင်တို့အတွက် ဘဏ္ဍာများကို မြေကြီးပေါ်မှာ မစုဆောင်းကြနှင့်။ သံချေး၊ ပိုးရွှေများကြောင့် ပျက်စီးလိမ့်မည်။ သူ့ခိုးများဖောက်ထွင်းခိုးယူနိုင်၏။ 20 ထို့ကြောင့် သင်တို့၏ဘဏ္ဍာများကို သင်တို့အတွက် ကောင်းကင်ဘုံ၌ စုဆောင်းကြလော့။ ထိုနေရာ၌သံချေး၊ ပိုးရွှေမပျက်ဆီးနိုင်၊ သူ့ခိုးများထိုးဖောက်မဝင်နိုင်၊ မခိုးယူနိုင်။ 21 သင်တို့ဘဏ္ဍာရှိသောနေရာ၌ သင်တို့စိတ်နှလုံးလည်း ရှိလိမ့်မည်။ 22 “မျက်စိသည် ခန္ဓာကိုယ်၏အလင်းဖြစ်၏။ သင်၏မျက်စိကြည်လင်လျှင် သင်၏ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံးလင်းလိမ့်မည်။ 23 သို့သော်လည်း သင်၏မျက်စိမြေ့ရှက်လျှင် သင်ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံးမှိုက်လိမ့်မည်။ သင်၌ရှိသောအလင်းသည် မှောင်မှိုက်ဖြစ်လျှင် သင်သည် နက်သောအမှောင်ထဲ၌ရှိ၏။ *

24“အဘယ်သူမျှ သခင်နှစ်ဦး၏အစေကို မခံနိုင်။ သူသည် သခင်တစ်ဦးကို မုန်း၍ တစ်ဦးကို ချစ်ရမည်။ သခင်တစ်ဦး၏နောက်ကို လိုက်

၍ အခြားတစ်ဦး၏နောက်ကို လိုက်ရန်ငြင်းဆန်ရမည်။ ထို့ကြောင့် သင်သည် တစ်ချိန်တည်းတွင် ဘုရားသခင်နှင့်ငွေကြေး၏အစေကိုမခံနိုင်။

**ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်ကို
ပထမထားလော့။**

(လု၊ 12:22-34)

25“ထို့ကြောင့် ငါပြောမည်။ သင်တို့နေရေးထိုင်ရေးအတွက်လိုအပ်သောအစားအသောက်အတွက် မစိုးရိမ်ကြနှင့်။ သင်တို့ဝတ်ဆင်ရမည့်အဝတ်အတွက်လည်း စိတ်မပူကြနှင့်။ အသက်သည် အစာထက်၎င်း၊ ခန္ဓာကိုယ်သည်အဝတ်ထက်၎င်းသာ၍အရေးကြီးသည် မဟုတ်လော့။ 26 ငှက်များကို ကြည့်ရှုဆင်ခြင်ကြလော့။ ထိုငှက်တို့သည် မျိုးစေ့ကိုမစိုက်မကြ၊ စပါးကို မရိတ်၊ အစာကို ကျီထံ၌မသိုလှောင်။ သို့သော် လည်းကောင်းကင်ဘုံ၌ရှိတော်မူသောသင်တို့၏အဘသည် သူတို့ကို ကျွေးမွေးတော်မူ၏။ သင်တို့သည် ထိုငှက်များထက်သာ၍ တန်ဖိုးရှိသည်ကို သင်တို့သိသည်မဟုတ်လော့။ 27 သင်တို့တွင် တစ်စုံတစ်ယောက်သည် စိုးရိမ်ခြင်းအားဖြင့် မိမိ အသက်တာကို အနည်းငယ်မျှ ပို၍ ရှည်စေနိုင်သလော့။

28“သင်တို့သည် အဝတ်အတွက် အဘယ်ကြောင့် စိုးရိမ်ရသနည်း။ လယ်ကွင်းထဲက ပန်းပင်များသည် မည်ကဲ့သို့ ကြီးထွားလာသည်ကို ကြည့်ရှုဆင်ခြင်ကြလော့။ ထိုအပင်တို့သည် ခက်ခဲသောအလုပ်တစ်ခုမျှမလုပ်၊ သူတို့ဝတ်စရာအဝတ်အထည်လည်း မယက်။ 29 သို့သော်လည်း ငါပြောမည်။ ကြီးမြတ်ကြွယ်ဝသောရှောလမုန်ဘုရင်သည်လည်း၊ ဤပန်းပွင့်တစ်ပွင့်

အခန်းငယ် 22 & 23 မူရင်းအဓိပ္ပါယ်မှာ၊ “22 မျက်စိသည် ကိုယ်၏အိမ်ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် သင်၏မျက်စိကြည်လင်လျှင် သင်သည် တစ်ကိုယ်လုံးလင်းလိမ့်မည်။ 23 သို့သော်လည်း သင်၏မျက်စိမြေ့ရှက်လျှင် တစ်ကိုယ်လုံးမှောင်မှိုက်လိမ့်မည်။ ထို့ကြောင့် သင်၏အထံမှ အလင်းသည် မှောင်မှိုက် ဖြစ်လျှင်၊ ထိုအမှောင်သည် အလွန်မှောင်မှိုက်ပေ၏။”

လောက်လှအောင် မဝတ်ဆင်နိုင်ပါ။³⁰ ယနေ့ အသက်ရှင်လျက် မနက်ဖြန်မီးထဲသို့ ရောက်သောလယ်ကွင်းထဲရှိမြက်ပင်ကို ဘုရားသခင်သည် ထိုသို့သောအဝတ်နှင့် ပုံးလွမ်းတော်မူလျှင် ထိုမျှမက သင်တို့ကို အဝတ်နှင့်ပုံးလွမ်းတော်မူမည်မဟုတ်လော။ ယုံကြည်ခြင်း အားမနည်းကြနှင့်။³¹ “အဘယ်သို့ စားသောက်ရမည်နည်း၊’ ‘အဘယ်သို့ ဝတ်ရမည်နည်း ဟုစိုးရိမ်စကားမပြောကြနှင့်။³² ဘုရားသခင်ကို မသိသောသူအားလုံးတို့သည် ဤအရာများတွင် စိုးရိမ်တတ်ကြ၏။ မစိုးရိမ်ကြနှင့်။ အကြောင်းမူကား ကောင်းကင်ဘုံ၌ရှိတော်မူသောသင်တို့အဘသည် ဤအရာများအားလုံးကို သင်တို့လိုအပ်နေကြောင်း သိတော်မူ၏။³³ ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်နှင့် ပြောင်စုံခြင်းတရားကို လုပ်ဆောင်ရန် ရှေးဦးစွာရှာကြလော့။ နောက်မှ ထိုအရာများကို သင်တို့အား ထပ်၍ပေးတော်မူလိမ့်မည်။³⁴ ထို့ကြောင့် မနက်ဖြန်အတွက် မစိုးရိမ်ကြနှင့်။ တစ်နေ့ချင်းသည် မိမိအတွက် လုံလောက်သောအခက်အခဲရှိ၏။ မနက်ဖြန်သည် မိမိ၏စိုးရိမ်ပူပန်ခြင်းရှိလိမ့်မည်။

ယေရှုက လူများကို စီရင်ဆုံးဖြတ်ခြင်း အကြောင်းသြဝါဒပေးတော်မူခြင်း

(လု၊ 6:37-38, 41-42)

7 “သူတစ်ပါး၏အမှု၌ စီရင်ဆုံးဖြတ်ခြင်း မပြုကြနှင့်၊ သို့မှသာလျှင် ဘုရားသခင်သည် သင်တို့အမှုကို စီရင်ဆုံးဖြတ်မည်မဟုတ်။² သင်တို့သည် သူတစ်ပါးကို စီရင်သည့်အတိုင်း သင်တို့သည်လည်း စီရင်ခြင်းခံရမည်။ သူတစ်ပါးကို သင်တို့ ပြုမူသည့်အတိုင်း သင်တို့သည်လည်း ပြုမူခြင်းခံရလိမ့်မည်။

³ “သင်၏မျက်စိထဲ၌ တံကျင်ကို မမြင်နိုင်ဘဲ အဘယ်သို့ သင့်ညီအစ်ကို၏မျက်စိထဲ၌ သေးငယ်သောပုန်မှန်ကလေး မြင်နိုင်ပါသနည်း။⁴ သင်၏မျက်စိထဲ၌ တံကျင်ကို ရှိနေလျက် သင့်ညီအစ်ကို၏မျက်စိ၌ရှိသော ပုန်မှန်ကလေးကို

ထုတ်ပစ်ပါရစေ’ ဟုအဘယ်သို့ ပြောဆိုနိုင်သနည်း။⁵ သင်၏မျက်စိ၌ရှိသောတံကျင်ကို ရှေးဦးစွာ ထုတ်ပစ်လော့။ နောက်မှညီအစ်ကိုမျက်စိ၌ရှိသောပုန်မှန်ကလေးကို ထုတ်ပစ်ရန် ရှင်လင်းစွာမြင်လိမ့်မည်။

⁶ “သန့်ရှင်းစင်ကြယ်သောအရာကို ခွေးတို့အား မပေးကြနှင့်။ ဤသို့ပေးလျှင် လှည့်လာပြီး သင့်ကို တိုက်ခိုက်လိမ့်မည်။ သင်၏ပုလဲလုံးတို့ကို ဝက်တို့ရှေ့မှာ မပစ်ထားကြနှင့်။ သို့ပြုလျှင် သူတို့သည် ထိုအရာတို့ကို ကျော်နင်းကြလိမ့်မည်။

သင့်လိုအပ်ချက်အားလုံးအတွက် ဆက်လက်၍ ဘုရားသခင်ထံသို့ တောင်းလော့

(လု၊ 11:9-13)

⁷ တောင်းကြလော့။ ဘုရားသခင်သည် သင်တို့ကို ပေးတော်မူလိမ့်မည်။ ရှာကြလော့။ ရှာလျှင် သင်တို့တွေ့လိမ့်မည်။ တံခါးကို ခေါက်လော့။ ခေါက်လျှင်၊ သင်တို့အတွက် တံခါးဖွင့်လာလိမ့်မည်။⁸ ဆက်လက်၍ တောင်းသောသူတိုင်းရလိမ့်မည်။ ဆက်လက်၍ ရှာသောသူတိုင်း တွေ့လိမ့်မည်။ တံခါးကို ဆက်လက်၍ ခေါက်သောသူတိုင်းအတွက် တံခါးဖွင့်လာလိမ့်မည်။

⁹ “သင်၏သားသည် မုန့်ကိုတောင်းလျှင် ကျောက်ခဲကို ပေးမည်လော။¹⁰ သို့မဟုတ် သင်၏သားသည် ငါးကိုတောင်းလျှင် မြွေကို ပေးမည်လော။¹¹ သင်တို့သည် ဆိုးသောသူဖြစ်သော်လည်း သင်တို့၏သားသမီးတို့အား ကောင်းသောအရာများကို မည်သို့ပေးရမည်ကို သင်တို့သိကြလျှင် ကောင်းကင်ဘုံ၌ရှိတော်မူသောသင်တို့အဘသည် တောင်းသောသူတို့အား ကောင်းသောအရာများကို သေချာစွာ ပေးတော်မူလိမ့်မည်မဟုတ်လော။

အရေးကြီးဆုံးပြဋ္ဌာန်းချက်

¹² “သင်တို့သည်ကိုယ်၌ သူတစ်ပါးကို ပြုစေလိုသည့်အတိုင်း၊ သူတစ်ပါးအပေါ်၌လည်း ပြု

ကြလော့။ ဤအရာသည် မောရှေပညတ်၏ ဆိုလိုချက်နှင့် ပရောဖက်များတို့၏ဆုံးမဩဝါဒ များပင်ဖြစ်၏။

ကောင်းကင်ဘုံသို့သွားရလမ်းနှင့် ငရဲသို့သွားရလမ်း

(လု၊ 13:24)

13“ကျဉ်းသော တံခါးပေါက်အားဖြင့် ကောင်းကင်ဘုံသို့ ဝင်ကြလော့။ ငရဲသို့ရောက် သောလမ်းသည် အလွန်လွယ်ကူသောလမ်း ဖြစ်၏။ ငရဲသို့ရောက်သောတံခါးသည် အလွန် ကျယ်ဝန်း၏။ ထို့ကြောင့် လူအများတို့သည် ဤ တံခါးပေါက်အားဖြင့် ဝင်ကြ၏။ 14 သို့သော် အ သက်ရှင်ခြင်းသို့ ရောက်သောတံခါးသည် အ လွန်ကျဉ်းမြောင်းပြီး ထိုလမ်းသည် အလွန်ခက် ယဉ်း၏။ ထို့ကြောင့် တွေ့ဝင်သောလူတို့သည် အလွန်နည်းကြ၏။

လူတို့ပြုလုပ်သောအရာများကို စောင့်ကြည့်လော့

(လု၊ 6:43-44; 13:25-27)

15“မိစ္ဆာပရောဖက်တို့ကို သတိထားကြ လော့။ သူတို့သည် သိမ်မွေ့သောသိုးကဲ့သို့ သင် တို့ထံ၌ လာကြလိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း သူ တို့သည် ဝံပုလွေကဲ့သို့ အန္တရာယ်ရှိကြ၏။ 16 သူ တို့၏အပြုအမူများကို ကြည့်ခြင်းဖြင့် သင်တို့သိ ကြလိမ့်မည်။ ကောင်းသောအရာသည် ဆိုး သောလူများထံမှမလာနိုင်။ ထိုနည်းတူ ဆူးပင် ၌စပျစ်သီးမရနိုင်၊ ဆူးပင်သည် သဖန်းသီးမသီး နိုင်။ 17 အပင်ကောင်းမှ အသီးကောင်းမည်။ အ ပင်ညံ့ဖျင်းလျှင် အသီးလည်း ညံ့ဖျင်းမည်။ 18 အ ပင်ကောင်းလျှင် အသီးမညံ့၊ အပင်ဆိုးလျှင် ကောင်းသောအသီးမသီးနိုင်။ 19 ကောင်းသော အသီးမသီးသောအပင်ရှိသမျှတို့ကို ခုတ်လှဲ၍ မီးထဲသို့ ပစ်ချလိမ့်မည်။ 20 သူတို့၏သီးသော အသီးအားဖြင့် ထိုအတုအယောင်လူတို့ကို သင် တို့သိကြလိမ့်မည်။

21 ‘သခင်၊ သခင်’ ဟုငါ့ကို ခေါ်သောသူ တိုင်း၊ ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်သို့ ဝင်ရလိမ့် မည်မဟုတ်။ ကောင်းကင်ဘုံ၌ ရှိတော်မူသော ငါ့ခမည်းတော်၏အလိုကို ဆောင်သောသူသာ လျှင် ကောင်းကင်နိုင်ငံကို ဝင်ရမည်။ 22 နောက် ဆုံးသောနေ့ရက်၌၊ လူအများက ‘ကိုယ်တော် သည် အကျွန်ုပ်တို့၏သခင်ဖြစ်၏။ အကျွန်ုပ်တို့ သည် ကိုယ်တော်၏နာမ၌ ပရောဖက်ပြု၏။ အကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ်တော်၏နာမနှင့်နတ် ဆိုးတို့ကို နှင်ထုတ်ခဲ့ပြီ၊ များပြားသောနိမိတ် လက္ခဏာများကိုလည်း ပြုခဲ့ပြီ’ ဟုပြောကြ လိမ့်မည်။ 23 ထိုအခါငါက ‘မတရားသောအလုပ် ကို လုပ်သောသူတို့ ငါ့ထံမှထွက်သွားကြလော့၊ ငါသည် ဘယ်သောအခါမျှ သင်တို့ကို မသိ’ ဟု ထိုသူတို့အား အတည့်အလင်း ငါပြောမည်။

ပညာရှိတစ်ဦးနှင့်မိုက်မဲသုတစ်ဦး

(လု၊ 6:47-49)

24 “ငါပြောသောအရာများကို ကြား၍ လိုက် နာသောသူတိုင်းသည် ပညာရှိတစ်ယောက် နှင့်တူ၏။ ထိုပညာရှိသည် သူ့အိမ်ကို ကျောက် ပေါ်မှာ ဆောက်၏။ 25 မိုးသည်းထန်စွာရွာ၍ရေ ကြီးလာ၏။ လေပြင်းတိုက် ခိုက်လာ၍ ထိုအိမ် ကို တိုက်ခိုက်သော်လည်း ကျောက်ပေါ်မှာ တည်သောကြောင့် မပြိုမလဲဘဲနေ၏။ 26 သို့ရာ တွင် ငါဟောပြောသောစကားများကို ကြား သော်လည်း နားမထောင်သောသူသည် လူ မိုက်ကဲ့သို့ဖြစ်၏။ 27 ထိုလူမိုက်သည် မိမိအိမ် ကို သံပေါ်မှာဆောက်ထား၏။ မိုးသည်းထန်စွာ ရွာသောအခါ ရေကြီးလာ၍ လေသည် ထိုအိမ် ကို ပြင်းထန်စွာ ရိုက်ခတ်၏။ ထို့ကြောင့် ထို အိမ်သည် ကျယ်လောင်သောအသံနှင့် ပြိုလဲ ပျက်စီးသွား၏” ဟုမိန့်တော်မူ၏။ 28 ယေရှုသည် ဤအရာများကို သွန်သင်ဆုံး မတော်မူပြီးသောအခါ၊ လူတို့သည် ထိုသွန်သင် ခြင်းများကို အလွန်အံ့ဩကြ၏။ 29 အကြောင်း မူကား၊ ယေရှုသည် ကျမ်းပြုဆရာတို့ကဲ့သို့

မဟုတ်၊ အာဏာရှိသောသူတစ်ယောက်ကဲ့သို့ သွန်သင်တော်မူသောကြောင့်ဖြစ်၏။

ယေရှုက ဂျော့ဒါသည်တစ်ဦးကို ကျန်းမာစေတော်မူခြင်း

(မာ 1:40-45; လု 5:12-16)

၈ ယေရှုသည် တောင်ပေါ်မှ ဆင်းကြွတော်မူသောအခါ၊ များစွာသောလူတို့သည် နောက်တော်သို့လိုက်ကြ၏။ ^၂ထိုအခါ နူနာစွဲသောသူတစ်ယောက်သည် ယေရှုထံတော်သို့ ရောက်လာ၍ ရှေ့တွင်ဦးညွှတ်ကာ “သခင် အလိုတော်ရှိလျှင် အကျွန်ုပ်ကို သန့်ရှင်းစေနိုင်တော်မူသည်” ဟုလျှောက်၏။

^၃ယေရှုသည် ထိုသူကို လက်တော်ဖြင့် တို့ထိတော်မူ၍ “ငါအလိုတော်ရှိသည်၊ သန့်ရှင်းခြင်းသို့ ရောက်စေ” ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ထိုခဏခြင်းတွင် ထိုသူ၏နူနာပျောက်၍ သန့်ရှင်းခြင်းသို့ ရောက်လေ၏။ ^၄ထိုအခါယေရှုက “ဤအကြောင်းအရာကို အဘယ်သူ့ကိုမျှ မပြောနှင့်။ သို့သော်လည်း ယင်ပုရောဟိတ်ထံသို့ ကိုယ်ကိုယ် ပြလော့။ ဂျော့ဒါပျောက်စေခြင်းကိုခံသောသူတို့အတွက် မောရှေပညတ်ထားသည်အတိုင်း လူ့ဗွယ်ပစ္စည်းကို ဆက်သလော့။ ဤအရာသည် သင့်ဂျော့ဒါပျောက်ကင်းခြင်းကို သက်သေပြသရာရောက်လိမ့်မည်” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

ယေရှုက အရာရှိတစ်ဦး၏အစေခံကို ကျန်းမာစေတော်မူခြင်း

(လု 7:1-10; ယော 4:43-54)

^၅ယေရှုသည် ကပေရုနောင်မြို့သို့ ကြွဝင်တော်မူ၏။ ယေရှုသည် မြို့တွင်းသို့ ဝင်သောအခါ၊ တပ်မှူးတစ်ဦးသည် အထံတော်သို့ လာ၍ အကူအညီတောင်း၏။ ^၆တပ်မှူးက “သခင်၊ အကျွန်ုပ်၏အစေခံသည် အိပ်ရာပေါ်မှာ လဲလျောင်းနေ၏။ သူသည် လေဖြတ်ရောဂါဝေဒနာဖြင့်ဝေဒနာအသည်းအသန်ခံစားနေပါသည်” ဟုလျှောက်လေ၏။

^၇ယေရှုကလည်း “ငါလာ၍၊ သူ့ကို ချမ်းသာပေးမည်” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

^၈ထိုအခါ တပ်မှူးက “သခင်၊ အကျွန်ုပ်အိမ်မိုးအောက်သို့ ကြွတော်မူခြင်း ကျေးဇူးတော်ကို မခံထိုက်တန်ပါ။ အမိန့်တော်ပေးလိုက်လျှင်၊ အကျွန်ုပ်၏အစေခံသည် ချမ်းသာရပါလိမ့်မည်။” ^၉အကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင်လည်း အထက်အာဏာရှိသောသူများ၏လက်အောက်၌ အမှုထမ်းရပါ၏။ အကျွန်ုပ်၏လက်အောက်၌လည်း စစ်သူရဲများရှိပါ၏။ တစ်ယောက်သောသူအား ‘သွား’ ဆိုလျှင် သွားပြီး အခြားတစ်ယောက်အား ‘လာ’ ဆိုလျှင်လာ၏။ အကျွန်ုပ်၏အစေခံကိုလည်း ‘ဤအရာလုပ်ပါ’ ဆိုလျှင်၊ သူလုပ်၏။ သခင်မှာလည်း ထိုကဲ့သို့သောအာဏာရှိကြောင်း အကျွန်ုပ်သိနေပါ၏” ဟုလျှောက်လေ၏။

^{၁၀}ယေရှုသည် ထိုစကားကို ကြားသောအခါ အံ့သြခြင်းရှိ၍ “ငါအမှန်ဆိုသည်ကား ဤသူ၌ ကြီးမားသောယုံကြည်ခြင်းရှိ၏။ ဣသရေလအမျိုး၌ ဤကဲ့သို့ ယုံကြည်ခြင်းရှိသောသူတစ်ယောက်မျှမရှိ။” ^{၁၁}လူအများတို့သည် အရှေ့အရပ်၊ အနောက်အရပ်မှလာ၍ ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်၌ အာဗြဟံ၊ ဣဇက်၊ ယာကုပ်*နှင့်အတူ ထိုင် စားသောက်ရလိမ့်မည်။ ^{၁၂}သို့သော်လည်း နိုင်ငံတော်ကို လက်ခံရရှိမည့် ထိုလူတို့သည် အမှောင်ထဲသို့ နှင်ထုတ်ခြင်းကိုခံရလိမ့်မည်။ ထိုနေရာတွင် သူတို့သည် နာကျင်စွာ အံ့ကြိတ်၍ ငိုကြွေးရလိမ့်မည်” ဟုသုနှင့်အတူရှိသောသူတို့အား မိန့်တော်မူ၏။

^{၁၃}ယေရှုက တပ်မှူးအား “သင်အိမ်ပြန်နိုင်ပြီ၊ သင်ယုံကြည်သည်အတိုင်း၊ သင့်အစေခံ၏ဝေဒနာပျောက်ကင်းသွားလိမ့်မည်” ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ထိုခဏချင်းတွင် သူ၏အစေခံသည် အနာရောဂါကင်း၍ သက်သာခြင်းသို့ရောက်၏။

အာဗြဟံ၊ ဣဇက်၊ ယာကုပ် ဓမ္မဟောင်းခေတ်တုန်း ယုဒလူမျိုးတို့၏အရေးကြီးဆုံးသော ခေါင်းဆောင်သုံးဦးဖြစ်သည်။

ယေရှုကလူအများကိုကျန်းမာစေတော်မူခြင်း

(မာ 1:29-34; လု 4:38-41)

¹⁴ယေရှုသည် ပေတရုအိမ်သို့ ကြွတော်မူ၏။ ထိုနေရာတွင် ပေတရု၏ယောက္ခမသည် ဖျားနာစွဲလျက် အိပ်ရာပေါ်တွင် လဲလျောင်းနေသည်ကို မြင်တော်မူ၏။ ¹⁵ယေရှုသည် သူမလက်ကို တုံ့တော်မူလျှင် အဖျားပျောက်သွား၏။ ထို့နောက်သူမသည် အိပ်ရာမှထကာ၊ ဧည့်သည်ဝတ်ကိုပြုလေ၏။

¹⁶ထိုညဦးယံတွင် လူတို့သည် ယေရှုထံတော်သို့ နတ်ဆိုးစွဲသောသူတို့ကို ခေါ်ဆောင်ခဲ့ကြ၏။ ယေရှုက အမိန့်ပေးတော်မူသောအခါ၊ နတ်ဆိုးတို့သည် သူတို့ထံမှ ထွက်သွားလေ၏။ ယေရှုသည် လူနာအားလုံးတို့ကို သက်သာစေတော်မူ၏။ ¹⁷ထိုဖြစ်ရပ်ကို ယေရှုလုပ်ဆောင်ခြင်းမှာ၊

“သူသည် အကျွန်ုပ်တို့အနာရောဂါဝေဒနာကို ယူဆောင်သွားလေပြီ” ဟူသော ပရောဖက်ဟောရှာယ ဟောဘူးသော စကားပြည့်စုံမည်အကြောင်း ဖြစ်၏။

ဟောရှာယ 53:4

ယေရှုနောက်တော်သို့ လိုက်ကြခြင်း

(လု 9:57-62)

¹⁸ယေရှုသည် မိမိဝန်းကျင်၌ စုရုံးသောလူအပေါင်းတို့ကိုမြင်တော်မူ၏။ ထိုကြောင့် ယေရှုက တပည့်တော်တို့အား အိုင်၏တစ်ဖက်ကမ်းသို့ သွားမည်အကြောင်း အမိန့်တော်ရှိ၏။

¹⁹ကျမ်းပြုဆရာတစ်ဦးသည် ယေရှုထံတော်သို့ လာ၍၊ “အရှင်ဘုရား၊ ကိုယ်တော်သွားလေရာသို့၊ အကျွန်ုပ်လိုက်မည်” ဟုလျှောက်သော်၊

²⁰ယေရှုက ထိုသူအား၊ “မြေခွေးသည် နေစရာတွင်းရှိ၏။ ငှက်သည် နေစရာအသိုက်ရှိ၏။ သို့သော်လည်း လူသား၌ ခေါင်းချရာနေရာမရှိ” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

²¹ယေရှု၏တပည့်တော်တို့ထံမှ အခြားတစ်ဦးက၊ “သခင်၊ အကျွန်ုပ်၏အဘကို အရင်သွား

၍ သင်္ဂြိုဟ်ပါရစေ၊ ပြီးမှ ကိုယ်တော်နောက်ကို လိုက်လာပါမည်” ဟုအခွင့်တောင်းလျှောက်၏။

²²သို့သော်လည်း ယေရှုကထိုသူအား၊ “ငါ့နောက်သို့ လိုက်လော့။ လူသေတို့သည် မိမိလူသေတို့ကို သင်္ဂြိုဟ်ပါစေ” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

ယေရှုကလေမုန်တိုင်းကိုတားတော်မူခြင်း

(မာ 4:35-41; လု 8:22-25)

²³ယေရှုသည် လှေထဲသို့ ဝင်တော်မူ၍၊ တပည့်တော်တို့သည် သူနှင့်အတူလိုက်ကြ၏။

²⁴လှေကို ကမ်းစပ်မှ ခွာသောအခါ၊ အိုင်၌ လိုင်းတံပိုးသည် ပြင်းထန်စွာထ၍ လှေကိုလွှမ်းလေ၏။ သို့သော်လည်း ယေရှုသည် အိပ်ပျော်တော်မူ၏။ ²⁵တပည့်တော်တို့သည် ယေရှုထံတော်သို့ သွား၍နှိုးကြ၏။ သူတို့က၊ “သခင်၊ အကျွန်ုပ်တို့ကို ကယ်တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်တို့ရေနှစ်ကြလိမ့်မည်” ဟုလျှောက်ကြ၏။

²⁶ယေရှုက၊ “သင်တို့သည် အဘယ်ကြောင့် ဤမျှလောက် ကြောက်တတ်သနည်း။ အဘယ်ကြောင့် သင်တို့၏ယုံကြည်ခြင်းသည် အလွန်အားနည်းခြင်းရှိသနည်း” ဟုမေးတော်မူ၏။ ထို့နောက် ယေရှုသည် ထ၍ လေနှင့်လိုင်းများကို အမိန့်ပေးတော်မူသဖြင့် ချက်ချင်းပင် အလွန်ငြိမ်သက်သွားလေ၏။

²⁷လူတို့သည် အံ့သြသွားကြ၏။ သူတို့က၊ “ဤသူသည် အဘယ်သို့သောသူ ဖြစ်သနည်း။ လေနှင့်ရေသည် သူ့စကားကို နားထောင်ပါသည်” ဟု၍ပြောကြလေ၏။

ယေရှုက လူနှစ်ယောက်ထံမှ နတ်ဆိုးကို နှင်ထုတ်တော်မူခြင်း

(မာ 5:1-20; လု 8:26-39)

²⁸ယေရှုသည် အိုင်တစ်ဖက်ကမ်းရှိ၊ ဂါဒရုလူတို့၏ပြည်သို့ ရောက်တော်မူသောအခါ၌ နတ်ဆိုးစွဲသော လူနှစ်ယောက်သည် ယေရှုထံတော်သို့ လာကြ၏။ သူတို့သည် လူသေမြှုပ်နှံရာဂူများတွင် နေကြ၏။ ထိုသူတို့သည် အလွန်

ကြမ်းကြုတ်သောကြောင့် လူတို့သည် ထိုဂူများ အနီးရှိလမ်းမှ ပြတ်သန်းသွားလာခြင်းမပြုနိုင်ကြ။²⁹ ထိုသူနှစ်ယောက်သည် ယေရှုအား အော်ဟစ်လျက်၊ “အကျွန်ုပ်တို့ထံမှ အဘယ်အရာအလိုရှိသနည်း။ ကိုယ်တော်သည် အချိန်မကျမှီ အကျွန်ုပ်တို့ကို ဒုက္ခပေးရန်လာသလော” ဟု လျှောက်ကြ၏။

³⁰ ထိုအနီးအနားတွင် ကျက်စားနေသော ဝက်အုပ်ကြီးတစ်အုပ်ရှိ၏။ ³¹ နတ်ဆိုးများက ယေရှုအား၊ “ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်တို့ကို နှင်ထုတ်လျှင် ထိုဝက်အုပ်ထံသို့ ဝင်ခွင့်ပြုပါ” ဟု တောင်းပန်ကြ လေ၏။

³² ယေရှုက သူတို့အား “သွားကြ” ဟု မိန့်တော်မူ၏။ နတ်ဆိုးတို့သည် ဤလူနှစ်ယောက်ထံမှ ထွက်သွား၍ ဝက်အုပ်များထဲသို့ ဝင်ကြ၏။ ထိုအခါ ဝက်အုပ်တစ်အုပ်လုံးသည် မတ်စောက်သောတောင်စောင်းမှ ပြေးဆင်းသွားကြရာ၊ အိုင်ထဲသို့ ကျသွားပြီး ရေနှစ်သေဆုံးသွားကြ၏။ ³³ ဝက်ကျောင်းသောသူတို့သည်လည်း ထွက်ပြေးသွားကြ၏။ သူတို့သည် မြို့ထဲသို့ ဝင်ပြီးလျှင် လူများအား နတ်ဆိုးစွဲသောလူနှစ်ယောက်အကြောင်းမှစ၍ ဖြစ်လေသမျှတို့ကို လူတို့အား ကြားပြောကြ၏။ ³⁴ ထိုအခါ တစ်မြို့လုံးရှိ လူတို့သည် ယေရှုကို တွေ့ရန်ထွက်လာကြ၏။ ယေရှုကို မြင်တွေ့ကြသောအခါ မိမိတို့ပြည်မှ ထွက်တော်မူမည်အကြောင်း တောင်းပန်ကြလေ၏။

“ငါ့သား၊ ဝမ်းမြောက်ပျော်ရွှင်လော့။ သင့်၏ အပြစ်ကို လွှတ်စေပြီ” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

³ ထို့အကြောင်းကို ကြားသိခဲ့ရသော ကျမ်းပြုဆရာအချို့တို့သည် သူတို့အချင်းချင်းပြောကြရာတွင်၊ “ဤလူသည် မိမိကိုယ်ကို ဘုရားသခင်ကဲ့သို့ ပြော၏။ ဤအရာသည် ဘုရားသခင်ကို ဆန့်ကျင်ပြောဆိုခြင်း ဖြစ်သည်” ဟု ပြောကြ၏။ ⁴ ယေရှုသည် ထိုသူတို့၏စိတ်ကို သိမြင်တော်မူ၏။ ထို့ကြောင့် ယေရှုက၊ “သင်တို့သည် အဘယ်ကြောင့် ဤသို့ဆိုသောအတွေးများတွေးနေကြသနည်း။ ⁵⁻⁶ လူသားသည် မြေကြီးပေါ်မှာ အပြစ်လွှတ်ပိုင်ခွင့်ရှိ၏။ သို့ရာတွင် သင်တို့ကို ငါအဘယ်သို့ သက်သေပြရမည်နည်း။ သင်တို့သည်၊ ‘သင့်အပြစ်ကို ခွင့်လွှတ်ပြီ’ ဟု ပြောရန် လွယ်ကူမည်ဟု ထင်နေကြလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ ဖြစ်ရပ်မှန်ကို အဘယ်သူမျှ မမြင်နိုင်။ သို့ရာတွင် ထိုသူအား ‘ထလော့၊ သင့်အိပ်ရာကိုယူ၍ လမ်းလျှောက်သွားလော့’ ဟု ပြောလျှင်၊ ငါ၌ လုပ်ပိုင်ခွင့်တန်ခိုးရှိကြောင်း သိလိမ့်မည်။” ထို့ကြောင့် ယေရှုက၊ “ထလော့၊ ကိုယ်အိပ်ရာကိုဆောင်၍ ကိုယ်အိမ်သို့ သွားလော့ဟု လက်ခြေသေသောလူအား မိန့်တော်မူ၏။ ⁷ ထိုအခါ သူသည်လည်း ထ၍ မိမိအိမ်သို့ ပြန်သွားလေ၏။ ⁸ ထိုအရာကို မြင်ကြရသောလူတို့သည် အံ့သြခြင်းရှိ၍ လူတို့အား ဤသို့သောအခွင့်ကို အပ်ပေးတော်မူသော ဘုရားသခင်၏ဂုဏ်တော်ကို ချီးမွမ်းကြ၏။

ယေရှုကခြေမစွမ်းသူတစ်ယောက်ကို ကျန်းမာစေတော်မူခြင်း

(မာ၊ 2:1-12; လုကာ 5:17-26)

၉ ယေရှုသည် လေထဲသို့ဝင်၍ အိုင်ကို ဖြတ်ကာ၊ မိမိမြို့သို့ ပြန်ကြွတော်မူ၏။ ² လူအချို့တို့သည် လက်ခြေသေ၍ အိပ်ရာပေါ်မှာ တုံးလုံးနေသောသူတစ်ယောက်ကို ယေရှုထံတော်သို့ ဆောင်ခဲ့ကြ၏။ ယေရှုသည် ထိုသူတို့၏ယုံကြည်ခြင်းကြီးမားသည်ကို မြင်တော်မူ၏။ ထို့ကြောင့် ယေရှုက လက်ခြေသေသော သူအား၊

ယေရှုက မသဲ(လေဝီ)အား ရွေးချယ်ခြင်း

(မာ၊ 2:13-17; လု၊ 5:27-32)

^၉ ယေရှုသည် ထိုအရပ်မှ ထွက်ကြွတော်မူစဉ်၊ မသဲအမည်ရှိသောလူတစ်ယောက်သည် အခွန်ခံရာတံ၌ ထိုင်နေသည်ကို မြင်တော်မူ၏။ ယေရှုက ထိုသူအား၊ “ငါ့နောက်သို့ လိုက်လော့” ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ထိုအခါ မသဲသည် ထိုင်ရာမှထ၍ နောက်တော်သို့ လိုက်လေ၏။ ¹⁰ ယေရှုသည် မသဲ၏အိမ်တွင် ညစာစားတော်မူစဉ် အခွန်ခံသူတို့နှင့် ဆိုးသွမ်းသောလူ

ဆိုသူတို့သည် ရောက်လာ၍ ယေရှုမှစသော တပည့်တော်တို့နှင့်တကွ စားသောက်ကြလေ၏။ ဖာရိရှဲတို့သည် ထိုသူတို့နှင့်အတူ ယေရှုစားသောက်တော်မူသည်ကို မြင်ကြ၏။¹¹ ဖာရိရှဲတို့သည် ယေရှု၏တပည့်တော်တို့အား၊ “သင်တို့ဆရာသည် အခွန်ခံသူ၊ ဆိုးသွမ်းသူတို့နှင့်အတူ အဘယ်ကြောင့်စားသနည်း” ဟုမေးကြ၏။

¹² ဖာရိရှဲတို့ပြောသောစကားကို ယေရှုကြားတော်မူသောအခါ၊ ယေရှုက “ကျန်းမာသောသူတို့သည် ဆေးသမားကို အလိုမရှိကြ။ နာသောသူတို့သာလျှင် အလိုရှိကြ၏။¹³ သင်တို့ကို ငါတစ်ခုပြောမည်။ ဤကျမ်းချက်၏အဓိပ္ပါယ်ကို သွား၍ သင်ကြလော့၊ ‘ယဇ်ပူဇော်ခြင်းကို ငါအလိုမရှိ၊ ငါလိုချင်သောအရာသည် လူအချင်းချင်း ချစ်ခင်ကြင်နာခြင်း ဖြစ်၏။’* လူကောင်းတို့ကို ခေါ်ခြင်းငှါ ငါလာသည် မဟုတ်၊ အပြစ်ရှိသောသူတို့ကို ခေါ်ခြင်းငှါ ငါလာသည်” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

ယေရှုသည် အခြားသောဘာသာရေး သမားယုဒတို့နှင့်မတူခြင်း

(မာက 2:18-22; လု၊ 5:33-39)

¹⁴ ထိုအခါ ယောဟန်* ၏တပည့်တို့သည် ယေရှုထံတော်သို့ ရောက်လာကြပြီး၊ သူတို့က “အကျွန်ုပ်တို့နှင့် ဖာရိရှဲတို့သည် မကြာခဏ အစာရှောင်ကြပါ၏။ သို့သော်လည်း ကိုယ်တော်၏တပည့်တော်တို့သည် အဘယ်ကြောင့် အစာမရှောင်ဘဲ နေကြသနည်း” ဟုယေရှုအား လျှောက်ကြ၏။

¹⁵ ယေရှုက “မင်္ဂလာဆောင်သောအချိန်တွင် သတို့သား၏အပေါင်းအသင်းတို့သည် သူတို့နှင့်အတူ သတို့သားရှိနေစဉ်တွင် စိတ်မကောင်းမဖြစ်ကြ။ သို့သော်လည်း သတို့သားသည် အပေါင်းအသင်းနှင့် ခွာ၍ယူဆောင်သွား

ဟဇ်ပူဇော်ခြင်း ... ကြင်နာခြင်းဖြစ်၏ ဟောရှေ့ 6:6
ယောဟန် ဗတ္တိဇံဆရာယောဟန်၊ သူသည် လူတို့ကို ခရစ်တော်ကြွလာမည့်အကြောင်းကို ဟောပြောသော သူဖြစ်သည်။

သည့်အချိန်ရောက်လိမ့်မည်။ ထိုအခါ သူတို့သည် အစာရှောင်ကြလိမ့်မည်။¹⁶ လူတစ်ယောက်သည် အဝတ်ဟောင်းကို ဖာထေးသောအခါ၊ မတူနဲ့သေးသောအစကို သုံးလေ့မရှိ။ ထိုသို့ဖာလျှင် ဖာထေးသောအထည်သည် ကျုံ့၍အဝတ်ဟောင်းကို စားပြီးအပေါက်ကျယ်စေလိမ့်မည်။¹⁷ ထိုနည်းတူလူတို့သည် ဟောင်းသောသားရေဗူးထဲ၌ စပျစ်ရည်သစ်ကို ထည့်လေ့မရှိ၊ အကြောင်းမူကား၊ ဟောင်းသောသားရေဗူးသည် ကွဲ၍စပျစ်ရည်သည်လည်း ဖိတ်ကျသွားလိမ့်မည်။ လူတို့သည် စပျစ်ရည်သစ်ကို သားရေဗူးသစ်၌ ထည့်လေ့ရှိကြ၏။ ဤ သို့ထည့်လျှင် စပျစ်ရည်ဗူးနှင့် စပျစ်ရည် သည် မပျက်စီးဘဲနေလိမ့်မည်’ဟုမိန့်တော်မူ၏။

ယေရှုက သေသောမိန်းကလေးကိုအသက်ရှင်စေပြီး၊ လူမမာအမျိုးသမီးကို ကျန်းမာစေတော်မူခြင်း

(မာ၊ 5:21-43; လု၊ 8:40-56)

¹⁸ ယေရှုသည် ထိုအကြောင်းများကို မိန့်တော်မူစဉ်၊ တရားဇရပ်၏ခေါင်းဆောင်တစ်ဦးသည် ယေရှုထံတော်သို့ ရောက်လာ၏။ ထိုခေါင်းဆောင်သည် ယေရှု၏ရှေ့မှောက်တော်၌ အရှိအသေပေးပြီး၊ “အကျွန်ုပ်သမီးသည် ယခုလေးပင် သေဆုံးပါ၏။ သို့သော်လည်း ကိုယ်တော်သည် ကြွလာ၍သူမအပေါ်၌ လက်ကိုတင်လျှင် အသက်ပြန်ရှင်လိမ့်မည်” ဟုလျှောက်လေ၏။

¹⁹ ယေရှုသည် ထ၍ထိုသူ့နောက်သို့ လိုက်တော်မူ၏။ တပည့်တော်တို့သည်လည်း သူတို့နှင့်အတူသွားကြ၏။

²⁰ ထိုအခါ တစ်ဆယ်နှစ်နှစ်ပတ်လုံး သွေးသွန်ရောဂါစွဲသော အမျိုးသမီးတစ်ယောက်ရှိ၏။ သူမသည် ယေရှု၏အဝတ်တော်အောက်ခြေအဖျားစကို သူမ၏လက်ဖြင့် တို့ထိရန်၊ ယေရှု၏နောက်တော်မှ လိုက်၍ တို့ထိလိုက်၏။²¹ ထိုအမျိုးသမီးက “ငါသည် အဝတ်တော်

ကိုသာ တို့ထိလျှင်၊ ငါ့ဝေဒနာပျောက်ကင်းသွားမည်” ဟုစဉ်းစားနေ၏။

²²ယေရှုက လှည့်၍ ကြည့်တော်မူရာ ထိုအမျိုးသမီးကို မြင်တော်မူ၏။ ယေရှုက “ဝမ်းမြောက်လော့၊ ငါသမီး၊ သင်၏ယုံကြည်ခြင်းသည် သင့်အနာကို ငြိမ်းစေပြီ” ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ထိုခဏခြင်းတွင် ထိုအမျိုးသမီးသည် အနာပျောက်လေ၏။

²³ယေရှုက ယုဒလူမျိုးခေါင်းဆောင်နှင့် ခရီးဆက်ကြပြီးနောက်၊ ထိုခေါင်းဆောင်၏အိမ်သို့ ရောက်တော်မူ၏။ ထိုနေရာတွင် အချို့တို့သည် အသုဘအတွက် တီးမှုတ်၍၊ လူများစွာတို့သည် ဝိုင်းကြွေးနေကြသည်ကို ယေရှုမြင်တော်မူ၏။

²⁴ယေရှုက “ထွက်သွားကြလော့၊ မိန်းမငယ်သေသည်မဟုတ် အိပ်ပျော်နေသည်” ဟုမိန့်တော်မူသောအခါ၊ လူတို့သည် ယေရှုကို ပြက်ရယ်ပြုကြ၏။ ²⁵လူများကို အိမ်အပြင်ဘက်သို့ ထွက်စေပြီးနောက်၊ ယေရှုသည် မိန်းမငယ်၏ အခန်းထဲသို့ဝင်၍၊ မိန်းမငယ်၏လက်ကို ကိုင်တော်မူသောအခါ၊ မိန်းမငယ်သည် ထလေ၏။

²⁶ထိုအဖြစ်အပျက်နှင့်ပတ်သက်သော သတင်းသည် ထိုနယ်မြေအရပ်ရပ်သို့ ပြန့်နှံ့သွားလေ၏။

ယေရှုကလူများကိုပို၍ကျန်းမာစေတော်မူခြင်း

²⁷ထိုအရပ်မှ ယေရှုသည် ကြွတော်မူစဉ် မျက်စိကန်းသောသူ နှစ်ယောက်တို့သည် နောက်တော်သို့ လိုက်လာကြ၏။ ထိုမျက်စိကန်းသောသူတို့က ကျယ်လောင်သောအသံဖြင့်၊ “ဒါဝိဒ်၏သားတော်၊ အကျွန်ုပ်တို့ကို သနားတော်မူပါ” ဟုအော်ဟစ်ကြ၏။

²⁸ယေရှုသည် အိမ်သို့ဝင်တော်မူသော်၊ မျက်စိကန်းသောသူ နှစ်ယောက်တို့သည်လည်း သူနှင့်အတူ လိုက်ကြ၏။ ယေရှုက မျက်စိကန်းသောသူနှစ်ဦးအား၊ “သင်တို့မျက်စိပြန်မြင်စေခြင်းငှါ ငါလုပ်ပေးနိုင်မည်ဟု သင်တို့ယုံကြည်ကြသလော့” ဟုမေးတော်မူရာ၊ သူတို့နှစ်ဦးက၊

“အကျွန်ုပ်တို့ ယုံကြည်ပါ၏သခင်” ဟုလျှောက်ကြ၏။

²⁹ထိုအခါယေရှုသည် သူတို့၏မျက်စိကို တို့ထိတော်မူ၏။ ယေရှုက “သင်တို့ယုံကြည်ခြင်းရှိသည်အတိုင်း သင်တို့၌ ဖြစ်လာပါစေ” ဟုမိန့်တော်မူရာ၊ သူတို့နှစ်ဦးစလုံး၏မျက်စိပြန်မြင်လေ၏။ ³⁰ယေရှုက “ဤအကြောင်းနှင့်ပတ်သက်၍ အဘယ်သူမျှ မပြောကြနှင့်” ဟုတင်းကျပ်စွာသတိပေးတော်မူ၏။ ³¹သို့သော်လည်း ထိုသူတို့သည် သွား၍၊ သတင်းကို တပြည်လုံး၌ ပျံ့နှံ့ကျော်စောစေ၏။

³²သူတို့နှစ်ယောက်ပြန်သွားပြီး နောက်လူတစ်ချို့သည် ယေရှုထံတော်သို့ အခြားလူတစ်ယောက်ကို ခေါ်လာကြ၏။ ထိုသူမှာ နတ်ဆိုးစွဲသောကြောင့်၊ စကားမပြောနိုင်ဘဲ၊ ဆွံ့အနေသူဖြစ်၏။ ³³ယေရှုက နတ်ဆိုးကို နှင်ထုတ်တော်မူသောအခါ၊ ထိုသူသည် ပြန်လည်၍ စကားပြောနိုင်လေ၏။ လူအများက အံ့သြစွာဖြင့်၊ “ဣသရေလအမျိုး၌ ဤကဲ့သို့သောအရာသည် တစ်ခါမှမတွေ့ဖူးပါ” ဟုပြောကြ၏။

³⁴သို့သော်လည်း ဖာရိရှဲတို့က၊ “သူသည် နတ်ဆိုးအကြီးအကဲကို အမှီပြု၍ နတ်ဆိုးတို့ကို နှင်ထုတ်နိုင်သောတန်းခိုးကို ရရှိသည်” ဟုပြောဆိုကြ၏။

ယေရှုသည် လူများအတွက် ဝမ်းနည်းမှုခံစားတော်မူခြင်း

³⁵ယေရှုသည် မြို့များနှင့်ကျေးရွာများအား လုံးသို့ခရီးထွက်တော်မူ၏။ သူတို့၏တရားစရပ်တို့၌ သြဝါဒများပေးလျက်၊ ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်နှင့်ပတ်သက်သော ဝမ်းမြောက်စရာသတင်းများကို လူအများအား ပြောကြားတော်မူ၏။ ယေရှုသည် ရောဂါဝေဒနာအမျိုးမျိုးတို့ကိုလည်း ပျောက်ကင်းစေတော်မူ၏။ ³⁶ယေရှုသည် လူအစုအဝေးတို့ကို မြင်တော်မူလျှင် သနားခြင်းစိတ်ရှိတော်မူ၏။ အကြောင်းမူကား ထိုသူတို့သည် ပူပင်သောကနှင့် အကူအညီကင်းမဲ့၍ ထိန်းသူမရှိဘဲ ပစ်ထားသောသိုးကဲ့သို့ ဖြစ်

ကြ၏။ ³⁷ထို့ကြောင့် ယေရှုက တပည့်တော်တို့အား၊ “စပါးရိတ်စရာများစွာရှိ၏။ သို့ရာတွင် လုပ်ဆောင်မည့်သူ အနည်းငယ်သာရှိ၏။ ³⁸ထို့ကြောင့် စပါးကိုရိတ်သိမ်းရန် လုပ်ဆောင်သောသူတို့ကို ပိုမိုစေလွှတ်တော်မူမည်အကြောင်း စပါးရှင်ထံတော်သို့ ဆုတောင်းကြလော့” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

ယေရှုက သာသနာနယ်မြေသို့မိမိ၏တမန်တော်များစေလွှတ်တော်မူခြင်း

(မာတု၊ 3:13-19; 6:7-13; လုကာ၊ 6:12-16; 9:1-6)

10 ယေရှုသည် မိမိ၏တပည့်တော်တစ်ဆယ့်နှစ်ပါးတို့ကို ခေါ်တော်မူ၏။ သူတို့အား ညစ်ညူးသောနတ်တို့ကို နှင်ထုတ်ခြင်းငှါ ၎င်း၊ ရောဂါဝေဒနာအမျိုးမျိုးတို့ကို ပျောက်ကင်းစေခြင်းငှါ ၎င်း အခွင့်ပေးတော်မူ၏။ ²ထိုတမန်တော် တစ်ဆယ့်နှစ်ပါး၏အမည်များမှာ၊ ရှိမုန် (ပေတရု ဟုလည်းခေါ်သည်)နှင့် သူ၏ညီအကြီး၊ ဇေဗဒဲ၏သား ယာကုပ်နှင့် သူညီယောဟန်၊ ³ဖိလိပ္ပနှင့် ဗာသောလမဲ၊ သောမနှင့်အခွန်ကောက်ခံသူ မသေ၊ အာလဖဲ၏သား ယာကုပ်နှင့် သဒ္ဒါ၊ ဇေလတ်ဂိုလဝင် ⁴ကာနာနိတ်လူ ရှိမုန်နှင့် ယုဒဂုဏ်ရုတ်တို့ ဖြစ်ကြ၏။ ယုဒဂုဏ်ရုတ်သည် ယေရှုအား ရန်သူတို့လက်သို့ အပ်သောသူဖြစ်၏။

⁵ယေရှုသည် မိမိ၏တမန်တော်တစ်ဆယ့်နှစ်ပါးကို အမှာစကားများမိန့်တော်မူ၏။ ထိုနောက်လူတို့အား ဘုရားသခင်နိုင်ငံတော်အကြောင်း ဟောပြောရန် စေလွှတ်တော်မူ၏။ ယေရှုက မိန့်တော်မူသည်မှာ၊ “တပါးအမျိုးသားများထံသို့ မသွားကြနှင့်။ ရှုမာရီတို့နေထိုင်ကြသောမြို့ထဲသို့ မဝင်ကြနှင့်။ ⁶ဣသရေလလူမျိုးတို့ရှိရာသို့သာ သွားကြလော့။ ⁷သူတို့သည် ပျောက်ဆုံးနေသောသိုးများကဲ့သို့ ဖြစ်ကြ၏။ သင်တို့ရောက်သောအခါ၊ “မကြာမီကောင်းကင်နိုင်ငံတော် ရောက်လာတော့မည်” ဟုဟောပြောကြလော့။ ⁸နာသောသူတို့အား ချမ်းသာပေးကြလော့။ သေသောသူတို့ကို ထ

မြှောက်စေကြလော့။ နူနာရောဂါသည်တို့ကို သန့်ရှင်းစေကြလော့။ နတ်ဆိုးတို့ကိုလည်း နှင်ထုတ်ကြလော့။ ငါသည် သင်တို့ကို အဖိုးအခမယူဘဲ ဤတန်ခိုးပေးသောကြောင့် တခြားလူတို့ကို အဖိုးအခမယူဘဲ ကူညီကြလော့။ ⁹ရွှေဖြစ်စေ၊ ငွေဖြစ်စေ၊ ကြေးဖြစ်စေ၊ သင်တို့မဆောင်ကြနှင့်။ ¹⁰အိတ်ကိုမဆောင်ကြနှင့်၊ သင်တို့ဝတ်ဆင်ထားသောအဝတ်နှင့် စီးထားသည့်ဖိနပ်မှ လွဲ၍ ခရီးအတွက် အဝတ်ဖြစ်စေ၊ ဖိနပ်ဖြစ်စေ အပိုမဆောင်ကြနှင့်။ တောင်ဝှေးလည်း မဆောင်ကြနှင့်၊ အကြောင်းမူကား၊ အလုပ်လုပ်သောသူသည် သူ့အတွက် လိုအပ်သော အရာများကို ခံထိုက်ပေ၏။

¹¹“မြို့တစ်မြို့သို့မဟုတ် ရွာတစ်ခုကို သင်တို့ဝင်ရောက်သောအခါ ထိုနေရာတွင် ထိုက်တန်သူကိုရှာ၍၊ သင်တို့မပြန်မှီတိုင်အောင် သူ၏အိမ်တွင်နေကြလော့။ ¹²ထိုအိမ်ထဲဝင်သောအခါ ‘ငြိမ်သက်ခြင်းအတူရှိပါစေ’ ဟုနှုတ်ခွန်းဆက်ကြလော့။ ¹³ထိုအိမ်က လူတို့သည် သင်တို့ကို ခရီးဦးကြိုပြုလျှင်၊ သူတို့သည် ငြိမ်သက်ခြင်းမင်္ဂလာကိုရရှိရန် ထိုက်တန်သောသူတို့ ဖြစ်ကြ၏။ သူတို့သည် သင်တို့ကို ခရီးဦးကြိုမပြုလျှင် သူတို့သည် ငြိမ်သက်ခြင်းမင်္ဂလာကို ရရှိရန်မထိုက်တန်။ ထို့ကြောင့် သင်တို့ထားသည့်ကောင်းသော ဆန္ဒပြုခြင်းကိုပြန်ယူကြလော့။ ¹⁴ထိုနောက်အိမ်တစ်အိမ်သို့မဟုတ် မြို့တစ်မြို့က သင်တို့ကို လက်မခံ၊ သင်တို့၏စကားကို နားမထောင်ဘဲ နေလျှင် ထိုနေရာကို စွန့်ခွာသွားလော့။ သင်တို့စွန့်ခွာနေစဉ် သင်တို့၏ခြေဖဝါးမှ ဖုန်မှုန့်ကို ခါလိုက်ကြလော့။ ¹⁵ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ တရားဆုံးဖြတ်သောနေ့၌ ထိုမြို့အတွက် သောဒုံမြို့နှင့် ဂေါမောရမြို့တို့ထက် ပို၍ဆိုးလိမ်မည်။

ယေရှုက ဒုက္ခခံခြင်းနှင့်ပတ်သက်၍ ကြိုတင်သတိပေးတော်မူခြင်း

(မာ၊ 13:9-13; လု၊ 21:12-17)

¹⁶“နားထောင်ကြလော့။ သင်တို့ကို ငါစေလွှတ်၏။ သင်တို့သည် တောခွေးစုထဲက သိုး

ငယ်ကဲ့သို့ ဖြစ်လိမ့်မည်။ ထို့ကြောင့် မြွေကဲ့သို့ လိမ္မာပါးနပ်၍ ချိုးငှက်ကဲ့သို့ အဆိပ်ကင်းကြလော့။¹⁷ လူတို့ကို သတိပြုကြလော့။ သူတို့သည် သင်တို့ကို ဖမ်းဆီး၍ တရားစီရင်ခံရန် ခေါ်သွားလိမ့်မည်။ သူတို့၏တရားစရပ်၌ သင်တို့ကိုကြိမ်ဒဏ်ပေးလိမ့်မည်။¹⁸ သင်တို့ကို ဘုရင်နှင့်မြို့ဝန်တို့ထံသို့ ခေါ်ဆောင်ကြလိမ့်မည်။ သူတို့သည် ငါကြောင့် ဤအရာအားလုံးကို သင်တို့အပေါ်သို့ လှုပ်ကြလိမ့်မည်။ သင်တို့သည် ငါ့အကြောင်းကို ထိုဘုရင်၊ မြို့ဝန်နှင့် တပါးသောအမျိုးသားထံသို့ ပြောရမည်။¹⁹ သင်တို့သည် အဖမ်းခံရသောအခါ အဘယ်သို့ ပြောရမည်ကို မစိုးရိမ်ကြနှင့်။ ထိုအချိန်၌ သင်တို့ပြောမည့်စကားကို ငါပေးမည်။²⁰ အကြောင်းမူကား သင်တို့အလိုအလျောက် ပြောကြသည်မဟုတ်။ သင်တို့အဘ၏ဝိညာဉ်တော်သည် သင်တို့အားဖြင့် ပြောတော်မူလိမ့်မည်။

²¹“ထိုအခါ ညီအစ်ကိုချင်းတစ်ယောက်ကို တစ်ယောက်သတ်ခြင်းငှါ အပ်နှံကြလိမ့်မည်။ အဘသည်လည်း သားသမီးတို့ကို သတ်ရန်အပ်ကြလိမ့်မည်။ သားသမီးတို့သည်လည်း မိဘကို ဆန့်ကျင်တိုက်ခိုက်၍ အသတ်ခံရန် ပေးအပ်ကြလိမ့်မည်။²² သင်တို့သည် ငါ့နောက်သို့ လိုက်သောကြောင့်၊ လူတို့သည် သင်တို့ကို မုန်းတီးကြလိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း တစ်စုံတစ်ယောက်သည် အဆုံးရောက်သည်တိုင်အောင် တည်ကြည်လျှင် ကယ်တင်ခြင်းသို့ ရောက်လိမ့်မည်။

²³ တစ်မြို့၌ သင်တို့ကို ညှဉ်းဆဲလျှင် နောက်တစ်မြို့သို့သွားကြလော့။ ငါ့အမှန်ဆိုသည်ကား ဣသရေလမြို့ရွာရှိသမျှတို့ကို၊ သင်တို့လှည့်လည်၍ မကုန်မှီလူသားသည် ကြွလာလိမ့်မည်။

²⁴“တပည့်သည် ဆရာထက်မသာ။ အစေခံသည် သခင်ထက်မသာ။²⁵ တပည့်သည် သူ့ဆရာကဲ့သို့၎င်း၊ အစေခံသည် သူ့သခင်ကဲ့သို့၎င်း၊ ဖြစ်လာလျှင် သင့်လောက်ပေ၏။ အိမ်ရှင်ကို ဗေလဇေဗုလဟု ခေါ်ကြလျှင် အိမ်သူအိမ်သားတို့ကို ပို၍ဆိုးသောနာမည်ဆိုးနှင့် ခေါ်ကြလိမ့်မည်။

ဘုရားသခင်ကို ကြောက်ရွံ့လော့၊ လူတို့ကို မကြောက်နှင့်

(လု၊ 12:2-7)

²⁶“ထို့ကြောင့် လူတို့ကို မကြောက်ကြနှင့်။ ဗုံးကွယ်ထားလျက် ရှိသမျှအရာတို့သည် ပွင့်လိမ့်မည်။ လျှို့ဝှက်ချက်ရှိသမျှတို့သည်လည်း ထင်ရှားလိမ့်မည်။²⁷ ဤအကြောင်းအရာသည် သင်တို့ကို အမှောင်ထဲမှာ ငါပြောပြ၏။ သို့သော်လည်း ဤအကြောင်းအရာများကို သင်တို့အား အလင်းထဲမှာ ပြောပြစေလို၏။ ငါသည် သင်တို့နား၌ တိုးဝှက်ပြောခဲ့သောအရာများကို အိမ်ခေါင်မိုးပေါ်မှ သင်တို့တစ်ကြောကြရမည်။²⁸ လူတို့ကို မကြောက်ကြနှင့်။ သူတို့သည် ခန္ဓာကိုယ်ကိုသာ သတ်နိုင်၏။ စိတ်ဝိညာဉ်ကို မသတ်နိုင်ကြပါ။ သင်တို့ကိုယ်ခန္ဓာနှင့်စိတ်ဝိညာဉ်ကို ငရဲ၌ဖျက်စီးနိုင်သောသူကိုသာ၍ ကြောက်ကြလော့။²⁹ စာငှက်ကို ရောင်းသောအခါ၊ စာငှက်ကလေးနှစ်ကောင်၏တန်ဖိုးသည်၊ အသာရိတပြားတန်၏။ သို့ရာတွင် သင်တို့၏အဘခွင့်မပြုဘဲ ငှက်ကလေးတစ်ကောင်မျှမသေရ။³⁰ ဘုရားသခင်သည် သင်တို့ခေါင်းပေါ်၌ ဆံပင်အဘယ်မျှလောက်ရှိသည်ကို သိတော်မူ၏။³¹ ထို့ကြောင့် မကြောက်ကြနှင့်။ သင်တို့သည် ငှက်အများတို့ထက် သာ၍ တန်ဖိုးရှိကြ၏။

သင်၏ယုံကြည်မှုအကြောင်း လူတို့အား ပြောကြားခြင်း

(လု၊ 12:8-9)

³²“လူတစ်ယောက်သည် အခြားလူတို့ရှေ့မှာ ရပ်ပြီး ငါ့ကိုယုံကြည်သည်ဟု ပြောလျှင်၊ ကောင်းကင်ဘုံ၌ ရှိတော်မူသော ငါ၏ခမည်းတော်ရှေ့မှာ ထိုသူကိုငါနှင့် သက်ဆိုင်သည်ဟု ငါပြောမည်။³³ သို့သော်လည်း လူတစ်ယောက်သည် လူတို့ရှေ့မှာ ငါ့ကိုမယုံကြည်ဟု ပြောလျှင်၊ ကောင်းကင်ဘုံ၌ရှိတော်မူသော ငါ၏

ခမည်းတော်ရှေ့မှာ ထိုသူကို ငါနှင့်မသက်ဆိုင် ဟု ငါပြောမည်။

ယေရှုနောက်တော်သို့ လိုက်ခြင်းက သင့်အတွက် ဆင်းရဲဒုက္ခ ယူလာနိုင်၏

(လု၊ 12:51-53; 14:26-27)

34“ငါသည် မြေပေါ်သို့ ငြိမ်သက်ခြင်းကို ဆောင်လာခြင်းငှါ လာသည်ဟု မထင်ကြနှင့်။ ငြိမ်သက်ခြင်းကို ဆောင်ခြင်းငှါ ငါလာသည်မဟုတ်။ သို့ရာတွင် ဓားကိုဆောင်ယူ၍ ငါလာ၏။ 35-36 ဤအရာများကို ဖြစ်ပျက်စေခြင်းငှါ ငါလာ၏။

‘ကိုယ်အိမ်သူအိမ်သား တို့သည်လည်း ကိုယ်ရန်သူ ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ သားသည် အဘကို ဆန့်ကျင်လိမ့်မည်။ သမီးသည် အမိကို ဆန့်ကျင်လိမ့်မည်။ ချွေးမသည်လည်း ယောက္ခမကို ဆန့်ကျင်လိမ့်မည်။’

မိက္ခာ 7:6

37“တစ်စုံတစ်အယောက်သောသူသည် မိမိအဘသို့မဟုတ်အမိကို ငါ့ထက်သာ၍ ချစ်လျှင်၊ ငါ့နောက်ကိုလိုက်ရန် မထိုက်တန်၊ တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူသည် မိမိသား သို့မဟုတ် သမီးကို ငါ့ထက်သာ၍ချစ်လျှင် ငါ့နောက်ကိုလိုက်ရန် မထိုက်တန်။ 38 တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူသည် ငါ့နောက်သို့ လိုက်လိုလျက် သူ့ကို ပေးထားသောလက်ဝါးကပ်တိုင်ကို လက်မခံလျှင်၊ ထိုသူသည် ငါနှင့်မထိုက်တန်။ 39 အဘယ်သူမဆို မိမိအသက်ကို ငါ့ထက်သာ၍ ချစ်သောသူသည်၊ မှန်သောအသက်ကို ရှုံးလိမ့်မည်။ ငါ့ကြောင့် မိမိအသက်ကို ရှုံးသောသူသည် မှန်သောအသက်ကိုရရှိလိမ့်မည်။

သင်တို့ကို လက်ခံသောသူကို ဘုရားသခင်ကောင်ချီးပေးတော်မူလိမ့်မည်

(မာ၊ 9:41)

40 သင်တို့ကို လက်ခံသောသူသည် ငါ့ကိုလည်း လက်ခံ၏။ ငါ့ကိုလက်ခံသူသည် ငါ့ကို

စေလွှတ်သောသူကို လက်ခံ၏။ 41 အဘယ်သူမဆို ပရောဖက်တစ်ဦးကိုတွေ့၍ ပရောဖက်ဖြစ်ခြင်းကြောင့် သူ့ကိုလက်ခံသောသူသည် ပရောဖက်တစ်ဦး ရရှိသောဆုလားဒ်ကိုပင် ရလိမ့်မည်။ လူကောင်းတစ်ယောက်ကို လူကောင်းဖြစ်သောကြောင့် လက်ခံသောသူသည် လူကောင်းတစ်ယောက်ရရှိသော ဆုလားဒ်ကိုပင် ရလိမ့်မည်။ 42 အဘယ်သူမဆို နိမ့်ချသောဤလူတစ်ယောက်ယောက်ကို ငါ့တပည့်ဖြစ်ခြင်းကြောင့် အကူအညီပေးသောသူသည် ဆုလားဒ်ကို မရဘဲမနေ။ ငါ့တပည့်တော်ကို ရေအေးတစ်ခွက် တိုက်ကျွေးလျှင်ပင်သူသည် ဆုလားဒ်ရလိမ့်မည်။”

ယေရှုနှင့်ပတ္တိဇံဆရာယောဟန်

(လု၊ 7:18-35)

11 ယေရှုသည် သူ၏တပည့်တော်တစ်ဆယ့်နှစ်ပါးအား ဤအရာများကို ပြောဆိုပြီးနောက် ဆုံးမဩဝါဒပေးရန်နှင့် ဘုရားသခင်အကြောင်းကို ဟောကြားရန်အတွက် ထိုအရပ်မှ ခွာ၍ဂါလိလဲပြည်ရှိမြို့ရွာများသို့ ကြွတော်မူ၏။

²ပတ္တိဇံဆရာယောဟန်သည် ထောင်ထဲရောက်နေစဉ် သူသည် ခရစ်တော်ပြုတော်မူသောအမှုတို့ကို ကြားသောအခါ မိမိတပည့်နှစ်ယောက်ကို ယေရှုထံတော်သို့ စေလွှတ်၏။ ³ယောဟန်၏တပည့်တို့က ယေရှုအား၊ “ကိုယ်တော်သည် ကြွလာမည့် သူမှန်သလော။ သို့မဟုတ် တခြားသူကို အကျွန်ုပ်တို့ စောင့်ရပါမည်လော” ဟုမေးလျှောက်ကြ၏။

⁴ယေရှုက၊ “သင်တို့မြင်သမျှ ကြားသမျှအရာတို့ကို၊ ပြန်သွား၍ ယောဟန်အား ပြောကြလော့။ ⁵မျက်စိကန်းသောသူတို့ မျက်စိမြင်ရကြ၏။ ခြေမစွမ်းသောသူတို့ လှမ်းသွားရကြ၏။ နှုတ်ခွဲသောသူတို့သည် သန့်ရှင်းခြင်းသို့ ရောက်ရကြ၏။ နားပင်းသူတို့သည် နားကြားရကြ၏။ သေသောသူတို့သည် ထမြောက်ခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။ ဆင်းရဲသားတို့သည်လည်း ဝမ်းမြောက်စရာသတင်းကို ကြားရကြ၏။ “ငါ့ကို

လက်ခံနိုင်သောသူသည် မင်္ဂလာရှိ၏” ဟုပြန် ပြောတော်မူ၏။

⁷ယောဟန်၏တပည့်တို့သည် သွားကြပြီး နောက် ယေရူသလံ ယောဟန်ကို အကြောင်း ပြု၍ လူတို့အား “သင်တို့သည် အဘယ်မည် သောအရာကို ကြည့်ရှုခြင်းငှါ တောသို့ ထွက် သွားကြသနည်း။ လေလှုပ်သောကျူပင်ကို ကြည့်ရှုခြင်းငှါ သွားသလော။ ⁸အမှန်စင်စစ် သင်တို့သည် အဘယ်အရာကို ကြည့်ရှုခြင်းငှါ မျှော်လင့်ကြသနည်း။ ကောင်းမွန်စွာ ဝတ်ဆင် ထားသောလူတစ်ယောက်ကို ကြည့်ရှုခြင်းငှါ မသွားသလော။ ကောင်းမွန်သောအဝတ်အ စားကို ဝတ်ဆင်ထားသောသူတို့သည် ဘုရင့် နန်းတော်၌သာနေကြ၏။ ⁹သို့ဖြစ်လျှင် သင်တို့ သည် အဘယ်အရာကို ကြည့်ရှုခြင်းငှါ မျှော်လင့် ကြသနည်း။ ပရောဖက်ကို ကြည့်ရှုခြင်းငှါ သွား သလော။ မှန်ပါ၏။ ငါဆိုသည်ကား သင်တို့ သည် ပရောဖက်ထက်မြတ်သောသူကို မြင်၏။

¹⁰ကျမ်းစာ၌ လာသည်ကား၊

‘နားထောင်လော့၊ ငါသည် ငါ့ကို ကူညီသူ ကိုသင့်ရှေ့၌ ငါစေလွှတ်မည်။ သူသည် သင်သွားရမည့်လမ်းကို ကြိုတင်ပြင်ဆင် လိမ့်မည်’ ဟူသောအရာသည် ယောဟန် အကြောင်းကို ဆိုလိုခြင်းဖြစ်၏။

မာလခီ 3:1

¹¹ငါအမှန်အကန်ဆိုသည်ကား၊ ဗတ္တိဇံဆရာ ယောဟန်သည် မွေးဖွားခဲ့သမျှလူတို့အားလုံး ထက် မြင့်မြတ်သူဖြစ်၏။ သို့ရာတွင် ကောင်း ကင်နိုင်ငံတော်၌ အငယ်ဆုံးသောသူသည်ပင် လျှင်ယောဟန်ထက်သာ၍ကြီးမြတ်၏။ ¹²ဗတ္တိဇံ ဆရာယောဟန်လက်ထက်မှစ၍ ယခုတိုင် အောင် ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်ကို အနိုင်အ ထက် ပြုကြ၏။ အနိုင်အထက် ပြုသောသူတို့ သည်လည်း လုယူဝင်စားရကြ၏။ ¹³ပရောဖက် အားလုံးနှင့် မောရှေ၏ပညတ်တော်တို့သည် ယောဟန်မရောက်မှီတိုင်အောင် ဖြစ်ပျက်မည့် အရာများကို ဖော်ပြထားကြ၏။ ¹⁴သင်တို့

သည် မောရှေ၏ပညတ်တရားနှင့်ပရောဖက်တို့ ၏ရေးသားချက်ကို လက်ခံလိုလျှင်၊ ယောဟန် သည် ကြွရောက်လာမည့်လေယဖြစ်၏။ ¹⁵ငါ ပြောသောစကားကို ကြားနိုင်သောသူမည် သည်ကား နားထောင်ကြလော့။

¹⁶“ဤလူမျိုးကို အဘယ်ဥပမာနှင့် ပုံပြရအံ့ နည်း၊ အဘယ်သူနှင့်တူသနည်း။ သူတို့သည် ဈေး ထဲ၌ ထိုင်နေကြသောကလေးတို့နှင့်တူ၏။ က လေးတစ်အုပ်ကတခြားအုပ်စုကိုပြောသည်မှာ၊

¹⁷ ‘ငါတို့သည် သင်တို့အတွက် တီးမှုတ်ပေး သော်လည်း သင်တို့သည် မကကြ၊ ငါတို့ သည် ကြကဲ့ဝမ်းနည်းခြင်းသိချင်းကို သိ ဆိုသော်လည်း သင်တို့သည် မမြည်တမ်း ကြ’ ဟုပြောဆိုကြ၏။

¹⁸ငါသည် လူတို့ကို အဘယ်ကြောင့် ထိုသို့ ပြောရသနည်း။ အကြောင်းမူကား၊ ယောဟန် ရောက်လာ၍ တခြားသောလူတို့ကဲ့သို့မစား၊ စပျစ်ရည်ကို မသောက်။ ထို့ကြောင့် လူတို့က ‘သူသည် နတ်ဆိုးစွဲကပ်ခဲ့သည်’ ဟုပြောကြ၏။ ¹⁹ထို့နောက် လူသားကြွလာ၏။ လူသားသည် တခြားသောလူတို့ကဲ့သို့ စားသောက်၏။ ထို့ ကြောင့် လူတို့က ‘သူ့ကိုကြည့်ကြပါ၊ သူသည် စားကြူးသူ၊ စပျစ်ရည် သောက်ကြူးသူဖြစ်၏။ သူသည် အခွန်ခံသူနှင့် ဆိုးသောသူတို့၏မိတ် ဆွေဖြစ်သည်’ ဟုပြောကြ၏။ သို့သော်လည်း ပညာတရားသည် မိမိပြုသောအရာများအား ဖြင့် မှန်ကန်ကြောင်း သက်သေပြသည်” ဟုမိန့် တော်မူ၏။

ယေရှုက မယုံကြည်သူများအားကြိုတင် သတိပေးတော်မူခြင်း

(လု၊ 10:13-15)

²⁰ထို့နောက် ယေရှုသည် များစွာသော နိမိတ်လက္ခဏာကို ပြတော်မူသောမြို့ရွာတို့ သည် ကဲ့ရဲ့ဖြစ်တင်တော်မူ၏။ အကြောင်းမူ ကား ထိုမြို့များရှိလူတို့သည် အသက်တာမ

ပြောင်းလဲဘဲ အပြစ်များကို ဆက်လက်လုပ်နေသောကြောင့်ဖြစ်၏။²¹ ယေရှုက “ခေါရုဇိန်မြို့သင်သည် အမင်္ဂလာရှိ၏။ ဗက်ဇဲဒမြို့ သင်သည် အမင်္ဂလာရှိ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ငါသည် သင်၌ နိမိတ်လက္ခဏာပြခဲ့ပြီ။ ငါသည် တုရုမြို့နှင့် ဇိဒန်မြို့တို့တွင် ထိုနိမိတ်လက္ခဏာများကို ပြဘူးလျှင်၊ ထိုမြို့ရှိလူတို့သည် ရှေးကပင် အသက်တာပြောင်းလဲကြလိမ့်မည်။ ထိုလူတို့သည် သူတို့အသက်တာပြောင်းလဲကြောင်း သက်သေအနေနှင့်၊ လျှော်တေအဝတ်ကို ဝတ်၍၊ ကိုယ်ကိုကိုယ် ပြာလူးကြလိမ့်မည်။²² သို့သော်လည်း ငါဆိုသည်ကား တရားဆုံးဖြတ်သောနေ့၌ သင်တို့သည် တုရုမြို့နှင့် ဇိဒန်မြို့ ထက်သာ၍ ခံရကြမည်။²³ ကပေရနောင်မြို့ သင်သည် မိုးကောင်းကင်တိုင် အောင်မြောက်စားခြင်းကို ခံရသော်လည်း သေမင်း၏နေရာသို့ ပစ်ချခြင်း ခံရလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား ငါသည် သင်၌ နိမိတ်လက္ခဏာများစွာပြခဲ့ပြီ။ ငါသည် ထိုကဲ့သို့သော နိမိတ်လက္ခဏာကို သောဒုံမြို့၌ ပြခဲ့လျှင် သောဒုံမြို့သူများတို့သည် သူတို့၏အသက်တာပြောင်းလဲ၍ အပြစ်လုပ်ခြင်းကို ရပ်သွားပြီး၊ ယနေ့ထိ မြို့တစ်မြို့အဖြစ် တည်ရှိနေလိမ့်မည်။²⁴ သို့သော်လည်း တရားစီရင်ဆုံးဖြတ်သောနေ့၌ သင်သည် သောဒုံမြို့ထက် သာ၍ ခံရကြမည်” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

ယေရှုက သူ၏လူများကို အနားပေးတော်မူခြင်း
(လု၊ 10:21-22)

²⁵ ထိုနေ့နောက် ယေရှုက “ကောင်းကင်ဘုံနှင့် မြေကြီး၏ ထာဝရဘုရားဖြစ်တော်မူသောအဘ၊ အကျွန်ုပ်ကျေးဇူးတင်ပါ၏။ အဘ၊ ကိုယ်တော်သည် ဥာဏ်ပညာရှိသူတို့နှင့် အမြော်အမြင်ရှိသူတို့ထံမှ ထိုအရာများကို ပံ့ပိုးကူညီသောကြောင့်၊ ကိုယ်တော်ကို အကျွန်ုပ်ချီးမွမ်းပါ၏။ သို့သော်လည်း ကိုယ်တော်သည် ကလေးသူငယ်တို့နှင့် တူသောသူတို့၌ ထိုအရာများကို ပြသတော်မူ၏။²⁶ ဟုတ်ပါ၏။ အဘ၊ ကိုယ်တော်သည် ဤ

အရာကို ပြုတော်မူသည်မှာ ကိုယ်တော်သည် အမှန်ပင် အလိုတော်ရှိသောကြောင့် ဖြစ်ပါ၏။
²⁷ “ငါ၏ခမည်းတော်သည် ခပ်သိမ်းသောအရာတို့ကို ငါ၌ အပ်ပေးတော်မူပြီ။ ခမည်းတော်မှတစ်ပါး အဘယ်သူမျှ သားတော်ကိုမသိ။ သားတော်နှင့် ခမည်းတော်အကြောင်း ဟောပြောရန် သားတော်၏ရွေးချယ်ထားသော လူတို့မှ တစ်ပါး အဘယ်သူမျှ ခမည်းတော်ကိုမသိ။
²⁸ “ဝန်လေး၍ ပင်ပန်းသောသူအပေါင်းတို့ ငါထံသို့ လာကြလော့။ ငါသည် ချမ်းသာပေးမည်။²⁹ ငါ့ထမ်းတို့ကို တင်၍ ထမ်းကြလော့။ ငါ့ထံမှ နည်းခံကြလော့။ ငါသည် နူးညံ့သိမ်မွေ့၍ နိမ့်ချသောစိတ်သဘောရှိ၏။ သင်တို့စိတ်နှလုံးသည် သက်သာခြင်းကို ရလိမ့်မည်။³⁰ အကြောင်းမူကား ငါ့ထမ်းတို့သည် ထမ်းလွယ်၍ ငါ့ဝန်လည်း ပေါ့၏။ သင်တို့ကို ငါပေးသောဝန်သည် ပေါ့၏” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

ယုဒလူအချို့က ယေရှုအား ဝေဖန်ကြခြင်း
(မာ၊ 2:23-28; လု၊ 6:1-5)

12 တစ်ချိန်တည်းမှာပင် ယေရှုသည် ဂျုလယ်ကွက်တို့ကို ဖြတ်၍ ကြွတော်မူ၏။ ထိုနေ့သည် ဥပုသ်နေ့ဖြစ်၏။ ယေရှုနှင့်အတူ တပည့်တော်တို့လည်း လိုက်ပါလာကြ၏။ သူတို့သည် အလွန်ဆာလောင်နေကြ၏။ ထို့ကြောင့် တပည့်တော်တို့က စပါးအသီးအနှံကို ဆွတ်၍ စားကြ၏။² ဖာရိရှုတို့သည် ဤအရာကို မြင်သွားကြသဖြင့် ယေရှုအား “ကြည့်ပါ၊ ကိုယ်တော်၏တပည့်တော်တို့သည် ဥပုသ်နေ့၌ မပြုသင့်သောအမှုကို ပြုကြပါသည်” ဟု လျှောက်ကြ၏။
³ ထိုအခါ ယေရှုက သူတို့အား “ဒါဝိဒ်သည် မိမိအပေါင်းအဖော်တို့နှင့် တကွ မှတ်သိပ်သော အခါ အဘယ်အရာလုပ်သည်ကို သင်တို့မဖတ်ဖူးသလော။⁴ သူတို့သည် ဘုရားသခင်၏အိမ်တော်ထံသို့ ဝင်၍ ဘုရားသခင်ကို ပူဇော်သက္ကာပြုထားသော မုန့်ကို စားကြ၏။ ထိုမုန့်ကို စားခြင်းငှါ ဒါဝိဒ်နှင့် သူ၏အပေါင်းအဖော်တို့အ

တွက် ဤအရာသည် ပညတ်တော်ကို ဆန့်ကျင် ခြင်းဖြစ်၏။ ယင်ပရောဟိတ်တို့သာလျှင် ထိုမုန့်ကို စားခြင်းငှါ ခွင့်ပြုထား၏။⁵ ထို့ပြင် ဗိမာန်တော်၌ရှိသော ယင်ပရောဟိတ်တို့သည် လည်း ဥပုသ်နေ့တိုင်း၌ ဥပုသ်ဥပဒေကို ချိုးဖောက်ကြောင်း မောရှေ၏ပညတ်ကျမ်းထဲ၌ သင်တို့မဖတ်ဘူးသလော။ သို့ပါလျက် ယင်ပရောဟိတ်တို့သည် ထိုအရာအတွက် အပြစ်တင်ခြင်းမခံကြပေ။⁶ ငါဆိုသည်ကား၊ ဤနေရာ၌ ဗိမာန်တော်ထက် သာ၍ကြီးမြတ်သောအရာ ရှိ၏။⁷ ကျမ်းစာက၊ ‘ငါသည် တိရစ္ဆာန်ယင်ပူဇော်ခြင်းများကို အလိုမရှိ။ လူသားအချင်းချင်း သနားကြင်နာခြင်းကိုသာ အလိုရှိ၏’* ဟု ပြောသောစကား၏အဓိပ္ပါယ်ကို သင်တို့သေချာစွာ နားမလည်ကြသလော။ ထိုစကား တို့ကို သင်တို့သေချာစွာ နားလည်လျှင် အမှားတစ်ခုမျှမလုပ်သောလူတို့ကိုသင်တို့တရားစီရင်ဆုံးဖြတ်မည်မဟုတ်။

⁸“လူသားသည် ဥပုသ်နေ့၏အရှင်ဖြစ်သည်” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

ယေရှုသည် လက်တစ်ဘက်သေသူကို ကုသတော်မူခြင်း

(မာ 3:1-6; လု 6:6-11)

⁹ယေရှုသည် ထိုနေရာမှ ထွက်ခွာတော်မူပြီးနောက်၊ သူတို့၏တရားဇရပ်သို့ ဝင်တော်မူ၏။¹⁰ တရားစရပ်တွင်း၌ လက်တစ်ဘက်သေသောသူတစ်ယောက်ရှိ၏။ ယုဒလူအချို့တို့သည် ယေရှုအားစွပ်စွဲရန် အကြောင်းရှာနေကြ၏။ ထို့ကြောင့် သူတို့က၊ “ဥပုသ်နေ့မှာ ကျန်းမာခြင်းပေးသင့်ပါသလော?”* ဟုယေရှုအားမေးကြရာ၊

¹¹ယေရှုက၊ “မိမိ၌သိုးတစ်ကောင်တည်း ရှိ၍ ထိုသိုးသည် ဥပုသ်နေ့၌ ကျင်းထဲကျလျှင်၊ မဆွဲမတင်ဘဲ နေမည့်သူတစ်စုံတစ်ယောက်မျှ

‘ငါသည် ... အလိုရှိ၏’ ဟောရှေ 6:6

“ဥပုသ်နေ့ ... သင့်ပါသလော?” ဥပုသ်နေ့၌ အလုပ်လုပ်ခြင်းသည် ယုဒတို့၏ပညတ်တရားကို ဆန့်ကျင်ခြင်းဖြစ်၏။

သင်တို့တွင် ရှိသလော။¹² လူသည် သိုးထက် အလွန်မြတ်ပေ၏။ ထို့ကြောင့် မောရှေ၏ပညတ်တရားသည်၊ ဥပုသ်နေ့မှာ လူတို့ကို ကောင်းမွန်သောအလုပ်များလုပ်ရန် ခွင့်ပြုထားသည်” ဟုပြန်ပြောတော်မူ၏။

¹³ထို့နောက် ယေရှုက လက်တစ်ဘက်သေသောသူအား၊ “သင့်လက်ကိုဆန့်လော့” ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ထိုသူသည် လက်ကို ဆန့်သောအခါ အခြားလက်တစ်ဘက်ကဲ့သို့ ပကတိဖြစ်လေ၏။¹⁴ သို့ရာတွင် ဖာရိရှဲတို့သည် ထိုနေရာမှ ထွက်၍၊ ယေရှုကို သတ်ခြင်းငှါ ကြံစည်ကြလေ၏။

ယေရှုသည် ဘုရားသခင်၏ရွေးချယ်စေ လွှတ်ခံရသူဖြစ်တော်မူ၏

¹⁵ဖာရိရှဲတို့သည် အဘယ်သို့ကြံစည်သည်ကို ယေရှုသိတော်မူ၏။ ထို့ကြောင့် ယေရှုသည် ထိုနေရာမှ ထွက်ခွာတော်မူ၏။ များစွာသောလူအပေါင်းတို့သည် ယေရှု၏နောက်တော်သို့ လိုက်ကြသဖြင့် သူတို့၏အနာရောဂါ ရှိသမျှတို့ကို ငြိမ်းစေတော်မူ၏။¹⁶ သို့သော်လည်း ယေရှုက မိမိသည် အဘယ်သူဖြစ်ကြောင်း အခြားသူတို့အား မပြောရန်သတိပေးတော်မူ၏။¹⁷ ယေရှုသည် ဤအရာကို လုပ်ဆောင်ခြင်းမှာ ပရောဖက်ဟောရှာယ ဟောခဲ့သောစကားပြည့်စုံမည်အကြောင်းဖြစ်၏။

¹⁸ “သူက “ဤနေရာ၌ ငါရွေးချယ်ခဲ့သော အစေခံရှိ၏။ သူကို ငါချစ်၍နှစ်သက်တော်မူ၏။ သူ့အပေါ်မှာ ငါ၏ဝိညာဉ်တော်တင်တည်စေမည်။ သူသည် လူအမျိုးမျိုးတို့ကို တရားမျှတစွာစီရင်မည်။

¹⁹ သူသည် ငြင်းခုံခြင်း၊ ဟစ်ကြော်ခြင်းကို မပြုမူ။ သူ့အသံကို အဘယ်သူမျှလမ်းများပေါ်မှာ မကြားရ။

²⁰ သူသည် ကိုင်းညွတ်ပြီးသား ကျူပင်ကို ချိုးလိမ်မည်မဟုတ်။ သူသည် ငြိမ်းလှနိုးပါး ဖြစ်နေသည့်အလင်းရောင်ကို ငြိမ်းသတ်မည်မဟုတ်။ သူသည် တရားမျှတ

ခြင်းကို အောင်မြင်ခြင်းသို့ ပို့ဆောင် သည့်တိုင်အောင် ဤအရာများကို ဆက် လက် လုပ်ဆောင်လိမ့်မည်။

²¹ သူ၏နာမကိုလည်း လူမျိုးအပေါင်းတို့ သည် ကိုးစားကြလိမ့်မည်” ဟုဟော ထား၏။

ဟောရှာယ 42:1-4

ယေရှု၏တန်ခိုးသည် ဘုရားသခင် ထံတော်မှဖြစ်၏

(မာ 3:20-30; လု 11:14-23; 12:10)

²² ထို့နောက် အချို့သော လူတို့သည် ယေရှု ထံတော်သို့ လူတစ်ယောက်ကို ခေါ်လာကြ၏။ ထိုသူသည် မျက်စိမမြင်၊ စကားအသောသူဖြစ် ၏။ အကြောင်းမူကား သူသည် နတ်ဆိုးစွဲကပ် ခံရ၏။ ယေရှုက ကျန်းမာခြင်းပေးသောအခါ၊ မျက်စိပြန်မြင်၍ စကားပြောနိုင်လေ၏။ ²³ လူအ စုအဝေးအပေါင်းတို့သည် မိန်းမောတွေဝေ၍၊ ဤသူသည် ဒါဝိဒ်၏သားဖြစ်လိမ့်မည်လော” ဟု ပြောဆိုကြ၏။

²⁴ ထိုအကြောင်းအရာကို ကြားသောဖာရိရှုံ တို့က၊ “ဤသူသည် နတ်ဆိုးမင်း ဗေလဇေဗုလ ၏တန်ခိုးကို အသုံးပြု၍ လူတို့ထံမှ နတ်ဆိုးတို့ ကို နှင်ထုတ်သည်” ဟုပြောကြ၏။

²⁵ ဖာရိရှုံတို့က မည်သို့ထင်မြင်ကြသည်ကို ယေရှုသိတော်မူ၏။ ထို့ကြောင့် ယေရှုက “အ ချင်းချင်း ဆန့်ကျင်ကွဲပြားသော တိုင်းနိုင်ငံမှန် သမျှသည် ပျက်စီးလိမ့်မည်။ အချင်းချင်း ကွဲ ပြားသောမြို့မှန်သမျှမတည်မဲ့။ ကွဲပြားသော မိသားစုမှန်သမျှသည် အောင်မြင်ခြင်းရရှိမည် မဟုတ်။” ²⁶ ထို့ကြောင့် စာတန်သည် မိမိငယ် သားတို့ကို နှင်ထုတ်လျှင် သူ၏နိုင်ငံတော်သည် တည်နိုင်မည်မဟုတ်။ ²⁷ ငါသည် ဗေလဇေဗုလ ၏တန်ခိုးကိုအသုံးပြု၍ နတ်ဆိုးတွေကို နှင်ထုတ် သည်ဟု သင်တို့ပြောကြ၏။ ထိုအရာသည် မှန် လျှင် သင်တို့၏လူတို့သည် အဘယ်သူ၏တန်ခိုး ကိုအသုံးပြု၍ နတ်ဆိုးတို့ကို နှင်ထုတ်ကြသ နည်း။ ထို့ကြောင့် သင်တို့၏လူတို့သည် သင်တို့

မှားကြောင်းကို သက်သေပြကြ၏။ ²⁸ သို့သော် လည်းငါသည် ဘုရားသခင်၏ဝိညာဉ်တော်တန် ခိုးကို အသုံးပြု၍ နတ်ဆိုးတို့ကို နှင်ထုတ်၏။ ဤ အရာကဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်သည် သင်တို့ ထံသို့ ရောက်ရှိပြီဖြစ်ကြောင်း ပြသခြင်းဖြစ်၏။

²⁹ “လူတစ်ယောက်သည် သန်စွမ်းသောသူ တစ်ယောက်၏အိမ်သို့ဝင်၍ သူ၏ပစ္စည်းများကို ခိုးယူလိုလျှင် ထိုသန်စွမ်းသောသူကို ရှေးဦးစွာ ချည်နှောင်ရမည်။ သို့မှသာ ထိုသူ၏ပစ္စည်းများ ကို ခိုးယူနိုင်မည်။

³⁰ “ငါ့ဘက်၌ မနေသောသူသည် ငါ့ကို ဆန့် ကျင်သောသူ ဖြစ်၏။ ငါနှင့်အတူ အလုပ်မလုပ် သောသူသည် ငါ့ကို ဆန့်ကျင်၍ အလုပ်လုပ်၏။

³¹ ထို့ကြောင့် ငါဆိုသည်ကား၊ လူတို့ကျူးလွန် သောအပြစ်အားလုံး ခွင့်လွှတ်နိုင်၏။ လူတို့၏ ဆိုးသမျှကို ခွင့်လွှတ်ပေးနိုင်၏။ သို့သော်လည်း လူတစ်ယောက်သည် သန်ရှင်းသောဝိညာဉ် တော်ကို ဆန့်ကျင်၍ ပြောလျှင်သူသည် ခွင့် လွှတ်ခြင်းမခံနိုင်။ ³² လူသားကို ဆန့်ကျင်၍ ပြောသောလူသည် ခွင့်လွှတ်ခြင်းခံနိုင်၏။ သို့ သော်လည်း လူတစ်ယောက်သည် သန်ရှင်း သောဝိညာဉ်တော်ကို ဆန့်ကျင်ပြောဆိုလျှင် ယခုအချိန်သာမက၊ နောင်ကာလ၌လည်း ခွင့် လွှတ်ခြင်းခံမည်မဟုတ်။

သင်ပြုသမျှအရာကသင်မည်သူ ဖြစ်သည်ကိုပြ၏

(လု 6:43-45)

³³ “သင်သည် အသီးကောင်းကို အလိုရှိ လျှင် အပင်ကို ကောင်းမွန်အောင် ပြုစုရမည်။ သင်၏အပင်မကောင်းလျှင် ညံ့ဖျင်းသောအသီး ကို သီးမည်။ အသီးအမျိုးအစားကို ကြည့်၍ အ ပင်ကို သိကြရ၏။ ³⁴ အချင်းမြွေဆိုးတို့၊ သင်တို့ သည် ဆိုးဝါးသူဖြစ်ကြ၏။ သင်တို့သည်ကောင်း သောစကားကို အဘယ်သို့ ပြောနိုင်မည်နည်း။ စိတ်နှလုံးမှ လျှို့ထွက်လာသောအရာကို ဝါးစပ် မြွက်ဆိုတတ်၏။ ³⁵ လူကောင်းတစ်ယောက် သည် ကောင်းသောအရာများကို သူ၏စိတ်နှ

လုံးထဲတွင် သိမ်းဆည်းထား၏။ သို့ဖြစ်၍ သူသည် သူ၏စိတ်နှလုံးမှ ထွက်လာသည့်ကောင်းသောစကားကို ပြော၏။ သို့သော်လည်း မကောင်းသောသူသည် မကောင်းသောအရာများကို သူ၏စိတ်နှလုံးထဲတွင် သိမ်းဆည်းထား၏။ ထို့ကြောင့် သူသည် သူ၏စိတ်နှလုံးမှ ထွက်လာသည့်မကောင်းသောစကားကို ပြော၏။³⁶ ထို့ကြောင့် ငါဆိုသည်ကား၊ လူတို့သည် သူတို့၏မဆင်မခြင် ပြောသမျှအရာများ အတွက်၊ တရားစီရင်ဆုံးဖြတ်သောနေ့၌ စစ်ကြောခြင်းကို ခံကြလိမ့်မည်။³⁷ သင့်စကားများအားဖြင့် သင်သည် အပြစ်လွှတ်လိမ့်မည်။ သင့်စကားများအားဖြင့် အပြစ်စီရင်ခြင်းကိုခံရလိမ့်မည်” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

ယုဒခေါင်းဆောင်တို့က ယေရှုအား သက်သေခံအထောက်အထားပြခိုင်းခြင်း

(မာ 8:11-12; လု 11:29-32)

³⁸ ထိုအခါ အချို့သောကျမ်းပြုဆရာနှင့် ဖာရိရှုံတို့သည် ယေရှုထံတော်သို့ လာရောက်၍၊ “ဆရာ၊ သက်သေတစ်ခုအနေနှင့် ကိုယ်တော်ပြုတော်မူသော နမိတ်လက္ခဏာတခုကို အကျွန်ုပ်တို့ ကြည့်ချင်ပါ၏” ဟုလျှောက်ကြ၏။

³⁹ ယေရှုက၊ “ဆိုးသွမ်းသူတို့နှင့် အပြစ်ရှိသူတို့သည် သက်သေအဖြစ် နမိတ်လက္ခဏာကို အလိုရှိကြ၏။ သို့သော်လည်း သူတို့အတွက် ပရောဖက်ယောန၏ နမိတ်လက္ခဏာမှတစ်ပါး အဘယ်လက္ခဏာကိုမျှ သူတို့အား ပေးမည်မဟုတ်။⁴⁰ ပရောဖက်ယောနသည် ငါးကြီးဝမ်းထဲမှာ၊ သုံးရက်နှင့်သုံးညလုံးလုံးနေခဲ့ရ၏။ ဤကဲ့သို့ပင် လူသားသည် မြေကြီးထဲမှာ သုံးရက်နှင့်သုံးည နေရလိမ့်မည်။⁴¹ တရားစီရင်ဆုံးဖြတ်သောနေ့၌၊ နိနောဝေမြို့သားတို့သည် ယနေ့ရှိနေကြသောသင်တို့နှင့်အတူထ၍၊ သင်တို့အမှားကို သက်သေပြကြလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား ယောနသည် သူတို့ထံသို့ တရားဟောခဲ့စဉ်တွင် သူတို့၏အသက်တာပြောင်းလဲကြ၏။

ငါဆိုသည်ကား ငါသည် ယောနထက်သာ၍ ကြီးမြတ်၏။⁴² တရားစီရင်သောနေ့၌၊ တောင်ပြည်ဘုရင်မသည် ယခုရှိနေကြသည့် သင်တို့နှင့်အတူရပ်၍ သင်တို့အပြစ်ရှိကြောင်း သက်သေပြလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား ထိုဘုရင်မသည် ရှောလမုန်မင်းကြီး၏ ပညာစကားကို နားထောင်ရန် အလွန်ဝေးကွာသောပြည်မှလာ၏။ ငါဆိုသည်ကား ငါသည် ရှောလမုန်ထက်သာ၍ ကြီးမြတ်၏။

ယနေ့လူတို့သည် ဝိညာဉ်ဆိုးများဖြင့် ပြည့်နှက်လျက်ရှိကြခြင်း

(လု 11:24-26)

⁴³ “ညစ်ညူးသောနတ်သည် လူထဲမှထွက်လာခဲ့ရသောအခါ၊ နားခိုမည့်နေရာကို ရှာခြင်းငှါ ခြောက်သွေ့သောအရပ်တို့ကို ဖြတ်သွားတတ်၏။⁴⁴ သို့သော်လည်း ဝိညာဉ်ဆိုးသည် နားခိုမည့်နေရာကို ရှာမတွေ့လျှင် ‘ငါအရင်နေခဲ့သောအိမ်ကို ပြန်သွားမည်’ ဟုပြော၏။ ထိုအိမ်သည် လွပ်လပ်၍ သန့်ရှင်းသပ်ရပ်နေသည်ကို တွေ့၏။⁴⁵ ထို့ကြောင့် ဝိညာဉ်ဆိုးသည် သွား၍ မိမိထက်ပိုဆိုးသွမ်းသော တခြားဝိညာဉ်ဆိုးခုနှစ်ယောက်တို့ကို ခေါ်ဆောင်လာ၏။ ထိုဝိညာဉ်ဆိုးအားလုံးတို့သည် ထိုလူထံသို့ ဝင်၍ နေကြ၏။ ထို့ကြောင့် ထိုလူ၏အခြေအနေသည် ရှေးကထက်ပို၍ ဆိုးဝါးလာ၏။ ဤကဲ့သို့ပင် ယနေ့ လူဆိုးတို့၌ ဖြစ်၏” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

ယေရှု၏တပည့်များသည် မိမိ၏မိသားစုဖြစ်၏

(မာ 3:31-35; လု 8:19-21)

⁴⁶ ယေရှုသည် ထိုလူတို့အား ဟောပြောတော်မူစဉ်တွင်၊ မယ်တော်နှင့်ညီတော်တို့သည် ယေရှုနှင့်စကားပြောလို၍ အပြင်ဘက်မှာ ရပ်နေကြ၏။⁴⁷ လူတစ်ယောက်က ယေရှုအား၊ “မယ်တော်နှင့် ညီတော်တို့သည် ကိုယ်တော်နှင့် စကားပြောလို၍ အပြင်မှာ စောင့်နေကြပါ၏” ဟုလျှောက်ရာ၊

⁴⁸ယေရှုက၊ “ငါ့အမိငါ့ညီကား အဘယ်သူနည်း” ဟုမေးတော်မူ၏။ ⁴⁹လက်တော်ကိုလည်း တပည့်တော်တို့ထံ ဆန့်၍ တပည့်တော်တို့ကို ညွှန်လျက် “ကြည့်ကြလော့၊ ဤနေရာ၌ရှိသော လူတို့သည် ငါ့မိ၊ ငါ့ညီတို့ဖြစ်ကြ၏။” ⁵⁰ကောင်းကင်ဘုံ၌ရှိတော်မူသော ငါ့အဘ၏အလိုတော်အတိုင်းဆောင်ရွက်သောသူသည် ငါ့ညီ၊ ငါ့နမ၊ ငါ့အမိဖြစ်ကြသည်” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

ယေရှုက မျိုးစေ့စိုက်ပျိုးခြင်းအကြောင်း ပုံဥပမာတစ်ပုဒ်ပြောဆိုတော်မူခြင်း

(မာ 4:1-9; လု 8:4-8)

13 ထိုနေ့မှာပင် ယေရှုသည် အိမ်ကထွက်၍ အိုင်နားမှာ ထိုင်နေတော်မူ၏။ ²များစွာသောလူအပေါင်းတို့သည် ယေရှု၏ဝန်းကျင်တွင် ဝန်းရံနေကြ၏။ ထို့ကြောင့် ယေရှုသည် လှေထဲသို့ဝင်၍ ထိုင်တော်မူ၏။ လူအများတို့သည် ကမ်းစပ်မှာနေကြ၏။ ³ထို့နောက် ယေရှုသည် အကြောင်းအရာများစွာတို့ကို ဥပမာပေး၍ လူများကို သြဝါဒပေးတော်မူ၏။ ယေရှုက၊ “ယာသမားတစ်ယောက်သည် မျိုးစေ့ကို ကြဲခြင်းငှါ ထွက်သွား၏။ ⁴သူသည် မျိုးစေ့ကို ကြဲစဉ်တွင် အချို့သောမျိုးစေ့တို့သည် လမ်းဘေး၌ ကျသွား၏။ ငှက်တို့သည် လာ၍ကောက်စားကြ၏။” ⁵အချို့သောအစေ့တို့သည် မြေနည်း၍ ကျောက်ပေါများသောအရပ်၌ ကျ၏။ ထိုအရပ်၌ ကျသောအစေ့တို့သည် မြေတိမ်သောကြောင့် ချက်ချင်း အပင်ပေါက်လာကြ၏။ ⁶သို့သော်လည်း နေထွက်လာသောအခါ နေသည် အပင်တို့ကို ညှိုးနှမ်းစေ၏။ အပင်သည် နက်သောအမြစ်မစွဲသောကြောင့် သေသွား၏။ ⁷အချို့သောမျိုးစေ့တို့သည် ဆူးပင်တို့တွင် ကျသွား၏။ အပင်ပေါက်၍ ကြီးထွားလာသော်လည်း ဆူးပင်များလည်း အလျင်အမြန် ကြီးထွားလာ၍ အပင်ကြီးထွားမှုကို ရပ်တန့်စေ၏။ ⁸အချို့သောအစေ့တို့သည် ကောင်းသောမြေ၌ ကျသဖြင့် အောင်မြင်ပြီး အသီးအနှံအထွက်ကောင်းကြ၏။ တချို့အပင်တို့သည် အဆသုံးဆယ်၊ တ

ချို့က အဆကြောက်ဆယ်နှင့်၊ တချို့က အဆတစ်ရာပွားများ၍ အသီးသီးကြ၏။ ⁹ငါပြောသောစကားကို ကြားသောသင်တို့ နားထောင်ကြလော့” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

ယေရှုက အဘယ်ကြောင့် ပုံဥပမာများဖြင့် ဆုံးမသြဝါဒပေးတော်မူသနည်း

(မာ 4:10-12; လု 8:9-10)

¹⁰တပည့်တော်တို့သည် ယေရှုထံတော်သို့ လာ၍၊ “ကိုယ်တော်သည် လူတို့ကို သွန်သင်ခြင်းငှါ အဘယ်ကြောင့် ဥပမာတို့ကို အသုံးပြုပေးတော်မူသနည်း” ဟုမေးလျှောက်ကြရာ၊

¹¹ယေရှုက၊ “သင်တို့သာလျှင် ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်၏လျှို့ဝှက်ချက်အမှန်ကို သိနိုင်၏။ တခြားလူတို့သည် ဤလျှို့ဝှက်ချက်အမှန်ကို မသိနိုင်ကြ။” ¹²နားလည်ခြင်းရှိသောသူ၌ ကြွယ်ဝပြည်စုံ စေခြင်းငှါပေးဦးမည်။ သို့သော်လည်း နားလည်ခြင်းမရှိသောသူထံမှ သူ၌ရှိသမျှပင် နှုတ်ရလိမ့်မည်။ ¹³ထို့ကြောင့် ငါသည် ဥပမာများကို အသုံးပြု၍ လူတို့ကို သြဝါဒပေး၏။ သူတို့သည် မြင်သော်လည်း အမှန်မမြင်ကြ။ သူတို့ကြားသော်လည်း အမှန်မကြား၊ နားမလည်ကြ။ ¹⁴ထို့ကြောင့် ဤလူတို့သည် ဟေရှုယပြောခဲ့သောအရာမှန်ကန်ကြောင်း ပြသကြ၏။

‘သင်တို့နားထောင်သောအခါ၊ သင်တို့ကြားရလိမ့်မည်။ သို့သော်လည်းသင်တို့နားလည်ကြလိမ့်မည်မဟုတ်။ သင်တို့ကြည့်သောအခါ၊ သင်တို့မြင်ကြရလိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း သင်တို့မြင်သောအရာတို့ကို သင်တို့နားလည်ကြလိမ့်မည်မဟုတ်။’

¹⁵ ဤလူတို့၏စိတ်နှလုံးသည် မာကျောနေ၏။ သူတို့သည် နားရှိသော်လည်း နားမထောင်ကြ။ သူတို့သည် အမှန်တရားကို ကြည့်ခြင်းငှါ ငြင်းဆန်ကြ၏။ ဤကဲ့သို့ ဖြစ်ရခြင်းမှာ၊ သူတို့၏မျက်စိနှင့် မမြင်၊ နားနှင့်မကြား၊ စိတ်နှလုံးနှင့်လည်း နားမ

လည်ကြ။ သူတို့အနာရောဂါကို ငြိမ်းစေ
မည်အကြောင်း သူတို့သည် ငါ့ထံသို့
လှည့်လာကြမည်မဟုတ်။

ဟောရှာယ 6:9-10

¹⁶သို့သော်လည်း သင်တို့သည် မင်္ဂလာရှိ၏။
သင်တို့မျက်စိနှင့် မြင်သောအရာတို့ကို သင်တို့
နားလည်၏။ ထို့အပြင် သင်တို့၏နားနှင့်ကြား
သောအရာများကိုလည်း နားလည်၏။ ¹⁷ငါ
အမှန်ဆိုသည်ကား၊ သင်တို့ယခုမြင်နေရသော
အရာတို့ကို၊ ပရောဖက်များနှင့်၊ ပြောမတ်
သောသူများတို့သည် မြင်ခြင်းငှါ အလိုရှိ ကြ၏။
သို့သော်လည်း ဤအရာတို့ကို သူတို့မမြင်ကြ။
သင်တို့ကြားရသောအရာတို့ကို သူတို့သည်
ကြားခြင်းငှါ အလိုရှိကြ၏။ သို့သော်လည်း ထို
အရာတို့ကို သူတို့မကြားကြ။

**ယေရှုက မျိုးစေ့များအကြောင်း
ရှင်းပြတော်မူခြင်း**

(မာ၊ 4:13-20; လု၊ 8:11-15)

¹⁸“ထို့ကြောင့် ယာသမား၏ဥပမာအ
ဓိပ္ပါယ်ကို နားထောင်ကြလော့။ ¹⁹လမ်းစား၌
ကျသောအစေ့တို့သည်၊ နိုင်ငံတော်၏တရား
စကားအကြောင်းကို ကြားရသော်လည်း နား
မလည်သောသူနှင့်တူ၏။ သူ၏နှလုံး၌စိုက်ထား
သောအရာတို့ကို မာရ်နတ်သည် လာ၍ ထုတ်
ယူတတ်၏။ ²⁰ကျောက်ထူထပ်သောအရပ် ၌
ကျသောအစေ့တို့သည် တရားစကားကို ကြား
၍ ဝမ်းမြောက်စွာနှင့် ချက်ချင်းလက်ခံသောသူ
နှင့်တူ၏။ ²¹သို့သော်လည်း ထိုသူသည် တရား
စကားကို မိမိအသက်တာတွင် နက်နဲစွာ ဝင်
ခွင့်မပြု။ သူသည် တရားစကားကို အချိန်အ
နည်းငယ်သာ ထိန်းသိမ်းထား၏။ ထို့ကြောင့်သူ
လက်ခံထားခဲ့သောတရားစကားကြောင့် ဆင်း
ရဲဒုက္ခနှင့် ညှဉ်းဆဲခြင်းကို ခံရသောအခါ ချက်
ချင်း ဖောက်ပြန်တတ်၏။ ²²ဆူးပင်ထဲ၌ ကျ
သွားသောအစေ့တို့သည်၊ တရားစကားကို

ကြားသော်လည်း လောကီအမှု၌ စိုးရိမ်ခြင်းနှင့်
စည်းစိမ်ဥစ္စာ၏လှည့်စားခြင်းကြောင့် မျိုးစေ့ကို
မကြီးပွားအောင် တားဆီးသောသူနှင့်တူ၏။ ထို့
ကြောင့် တရားစကားသည် အသီးမသီးနိုင်။
²³သို့သော်လည်း ကောင်းသောမြေ၌ ကျသော
အစေ့တို့သည် တရားစကားကို ကြား၍ နား
လည်သောသူနှင့်တူ၏။ ထိုသူသည် အဆသုံး
ဆယ်၊ အဆခြောက်ဆယ်၊ အဆတစ်ရာပွား
များ၍ အသီးသီးတတ်သည်” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

ဂျုစေ့နှင့်ပေါင်းမြက်စေ့အကြောင်းဥပမာ

²⁴ထိုနောက် ယေရှုသည် သူတို့အား ဩဝါ
ဒပေးခြင်းငှါ နောက်ထပ်ဥပမာတစ်ခုကို မိန့်
တော်မူသည်မှာ “ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်သည်
ကောင်းသောမျိုးစေ့ကို ယာခင်း၌ ကြသောသူ
နှင့်တူ၏။ ²⁵လူတို့သည် အိပ်ပျော်သောအခါ
သူ၏ရန် သူသည် လာ၍၊ စိုက်ခင်းထဲ၌ ပေါင်း
မြက်မျိုး စေ့တို့ကိုကြံ့သွား၏။ ထိုနောက် ရန်
သူသည် ပြန်ထွက်သွား၏။ ²⁶ရက်အနည်းငယ်
ကြာသောအခါ ဂျုပင်တို့သည် ပေါက်၍ အသီး
အနှံထွက်လာ၏။ သို့သော်လည်း တစ်ချိန်
တည်းမှာပင် ပေါင်းမြက်ပင်တို့လည်း ပေါက်
လာကြသည်။
²⁷ယာခင်းပိုင်ရှင်၏အစေခံတို့သည် လာ၍
‘သခင်၊ ကိုယ်တော်၏ယာခင်းထဲ၌ ကောင်း
သောမျိုးစေ့ကို ကြတော်မူသည်မဟုတ်လော့။
သို့သော်လည်း ပေါင်းမြက်တို့သည် အဘယ်က
ရောက်လာပါသနည်း’ ဟုလျှောက်ကြ၏။
²⁸“ယာခင်းပိုင်ရှင်က၊
‘ဤအမှုသည် ရန်သူပြုသောအမှုဖြစ် သည်
ဟုဆို၏။ အစေခံတို့က၊ ‘အကျွန်ုပ်တို့သည် ထို
ပေါင်းမြက်တို့ကိုသွား၍ နုတ်ရန် အလိုတော်ရှိ
သလော့’ ဟုမေးကြ၏။
²⁹“ယာခင်းပိုင်ရှင်က ‘မနုတ်ပါနှင့်၊ အ
ကြောင်းမူကား၊ ပေါင်းမြက်တို့ကို သင်တို့နုတ်
လိုက်လျှင်၊ ဂျုပင်တို့ကိုလည်း နုတ်မိလိမ့်မည်။
³⁰ရိတ်သိမ်းချိန်ရောက်သည့်တိုင်အောင် အပင်
နှစ်မျိုးတို့သည် အတူကြီးထွားပါလေစေ။ ရိတ်

သိမ်းချိန်ရောက်လျှင်၊ ‘ပေါင်းမြက်တို့ကို ရှေ့ဦး စွာရွေးနှုတ်၍ မိးရှိုခြင်းငှါ စည်းနှောင်ကြလော့။ ထို့နောက် ဂျုံစေ့များကို စုထား၍ ငါ့ကျီထဲ ထည့်ပါ ဟုငါပြောလိုက်မည်’ ဟုမိန့်တော်မူ၏။

**ယေရှုကဥပမာများနှင့်
မြဲသြဝါဒပေးတော်မူခြင်း**

(မာ 4:30-34; လု 13:18-21)

³¹ထို့နောက် ယေရှုသည် လူတို့အား အခြား သောဥပမာတစ်ပုဒ်ကို မိန့်တော်မူ၏။ “ကောင်း ကင်နိုင်ငံတော်သည် မုန်ညှင်းစေ့နှင့်တူ၏။ လူ တစ်ယောက်သည် သူ့ယာခင်း၌ ထိုမျိုးစေ့ကို စိုက်၏။ ³²မျိုးစေ့အားလုံးထဲမှာ မုန်ညှင်းစေ့ သည် အသေးငယ်ဆုံးသောမျိုးစေ့တစ်ခုဖြစ်၏။ သို့သော်လည်း အပင်ပေါက် လာသောအခါ ခြံထဲ၌ရှိသောအခြားအပင်အားလုံး ထက်သာ ၍ ကြီးထွားလာသောကြောင့် ငှက်တို့သည် လာ၍ အကိုင်းအခက်တို့၌ အသိုက်တို့ကို လုပ် နိုင်လောက်သော အပင်ဖြစ်တတ်သည်ဟု မိန့် တော်မူ၏။”

³³ထို့နောက် ယေရှုသည် လူတို့အား အခြား သောဥပမာတစ်ပုဒ်ကို မိန့်တော်မူ၏။ “ကောင်း ကင်နိုင်ငံတော်သည် တဆေးနှင့်တူ၏။ အမျိုး သမီးတစ်ယောက်သည် တဆေးကို မုန်ညက် သုံးတင်း၌ ရော၍ ထည့်ထားသောအခါ မုန် ညက်ရှိသမျှ ဖောင်းကြွလာ၏။”

³⁴ယေရှုသည် ဤအကြောင်းအရာအားလုံး ကို ပုံဥပမာများသုံးနှုန်းလျက် လူတို့အား သွန် သင်လေ့ရှိ၏။ ဥပမာများဖြင့် သူတို့ကိုအစဉ်အ မြဲသြဝါဒပေးခြင်းဖြစ်၏။ ³⁵ထို့ကြောင့်ပရောဖက် ၏ဟောပြောခဲ့သောအရာသည် ပြည့်စုံခြင်းသို့ ရောက်၏။ ပရောဖက်က ငါသည် သင်တို့ကို

“ဥပမာနှင့်ပြောပြမည်၊ ကမ္ဘာဦးမှစ၍လျှင်၊ ငှက်ထားသောအရာတို့ကို ငါပြောပြ လိမ့်မည်” ဟုဆို၏။

ဆာလံကျမ်း 78:2

**ယေရှုက ခက်ခဲသောဥပမာတစ်ပုဒ်၏အ
ကြောင်းကို ရှင်းလင်းပြတော်မူခြင်း**

³⁶ထို့နောက် ယေရှုသည် လူများထံမှ ခွာ၍ အိမ်ထဲသို့ဝင်တော်မူ၏။ တပည့်တော်တို့သည် အထံတော်သို့ လာ၍ “ယာခင်းထဲက ပေါင်း မြက်မျိုးစေ့အကြောင်းနှင့် ပတ်သက်သောဥပ မာ၏အဓိပ္ပါယ်ကို အကျွန်ုပ်တို့အား ရှင်းပြပါ” ဟုလျှောက်ကြ၏။

³⁷ယေရှုက “ကောင်းသောမျိုးစေ့ကို ကြံ သောသူသည် လူသားဖြစ်၏။ ³⁸ယာခင်းသည် ကမ္ဘာကြီးဖြစ်၏။ ကောင်းသောမျိုးစေ့တို့သည် နိုင်ငံတော်မှာရှိသော ဘုရားသခင်၏သားသမီး အားလုံးကိုဆိုလို၏။ ပေါင်းမြက်မျိုးစေ့သည် မာရ်နတ်နှင့် သက်ဆိုင်သောလူတို့ကို ဆိုလို၏။ ³⁹ပေါင်းမြက်မျိုးစေ့ကိုကြံသောသူသည် စာတန် ဖြစ်၏။ ရိတ်သိမ်းချိန်သည် ကမ္ဘာကြီးပြီးဆုံးရ မည့်အချိန်ဖြစ်၏။ အလုပ်သမားတို့သည် ဘုရား သခင်၏ကောင်းကင်တမန်တော်တို့ ဖြစ်ကြ၏။

⁴⁰“ပေါင်းမြက်ပင်တို့ကိုရွေးနှုတ်၍ မိးရှိုသကဲ့ သို့ ဤကမ္ဘာကြီးအဆုံး၌ဖြစ်လိမ့်မည်။ ⁴¹လူ သားသည် မိမိ၏ကောင်းကင်တမန်တို့ကို စေ လွှတ်မည်။ ကောင်းကင်တမန်တို့သည် လူတို့ ကို အပြစ်လုပ်စေသောသူများနှင့်မကောင်းမှု ပြုသောသူ ရှိသမျှတို့ကို ရှာဖွေ၍ ထိုသူတို့ကို နိုင်ငံတော်ထဲမှ ဆွဲထုတ်လိမ့်မည်။ ⁴²ကောင်း ကင်တမန်တို့သည် ထိုသူတို့ကို မီးပုံထဲသို့ ပစ်ချ လိမ့်မည်။ ထိုနေရာ၌ လူတို့သည် ငိုကြွေး၍၊ နာကျင်မှုနှင့်အတူ အံကြိတ်ကြလိမ့်မည်။ ⁴³ထို့ နောက် ပြောငဲ့မတ်သောသူတို့သည် သူတို့ အဘ၏နိုင်ငံတော်၌ နေကဲ့သို့ ထွန်းတောက်ကြ လိမ့်မည်။ ငါပြောသောစကားကို ကြားနိုင် သောသင်တို့ နားထောင်ကြလော့။”

ရတနာတစ်ခုနှင့်ပုလဲတစ်လုံးဥပမာများ

⁴⁴“ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်သည် ယာခင်း၌ ငှက်ထားသောရတနာနှင့်တူ၏။ တစ်နေ့သော အခါ လူတစ်ယောက်သည် ထိုရတနာကို တွေ့ ၏။ သူသည် ရတနာကို တွေ့သောအခါ အလွန်

ဝမ်းမြောက်၏။ သူသည် ရတနာကို ယာခင်း၌ ပင်ပြန်ဝှက်၏။ ထို့နောက် မိမိအိမ်သို့ပြန်၍ သူ့၌ ရှိသောပစ္စည်းအားလုံးကို ရောင်း၍ ထိုယာခင်းကို ဝယ်လိုက်၏။

⁴⁵“ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်သည် ကောင်းသောပုလဲကို ရှာသောကုန်သည်နှင့်လည်း တူ၏။ ⁴⁶တနေ့သောအခါ သူသည် အလွန်တန်ဖိုးရှိသောပုလဲတစ်လုံးကိုတွေ့၏။ ထိုအခါသူသည် သွား၍ သူ့၌ရှိသမျှသောပစ္စည်းတို့ကို ရောင်း၍ ထိုပုလဲကိုဝယ်၏။

ငါးစမ်းပိုက်ကွန်ဥပမာ

⁴⁷“ထို့ပြင် ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်သည် အိုင်၌ချ၍ ငါးအမျိုးမျိုးတို့ကို အုပ်မိသောပိုက်ကွန်နှင့်တူ၏။ ⁴⁸ပိုက်ကွန်ထဲ၌ ငါးများပြည့်သွားသောအခါ တံငါသည်သည် ပိုက်ကိုဆွဲ၍ ကမ်းစပ်ကိုယူလာ၏။ သူတို့သည် ထိုင်လျက်ကောင်းသောငါးကိုရွေး၍ တောင်းထဲသို့ ထည့်လိုက်ကြ၏။ မကောင်းသောငါးကို လွှင့်ပစ်ကြ၏။ ⁴⁹ဤအဖြစ်သည် ကမ္ဘာကြီးအဆုံး၌ အဘယ်သို့ ဖြစ်ပျက်မည်အရာဖြစ်၏။ ကောင်းကင်တမန်တို့ ရောက်လာပြီးလျှင် လူကောင်းတို့အထဲမှ ဆိုးသောသူတို့ကို ခွဲကြလိမ့်မည်။ ⁵⁰ကောင်းကင်တမန်တို့သည် ဆိုးသောသူတို့ကို မီးထဲသို့ ပစ်ချလိမ့်မည်။ ထိုနေရာ၌ လူတို့သည် ငိုကြွေး၍ နာကျင်စွာဖြင့် အကြိတ်ရလိမ့်မည်” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

⁵¹ထို့နောက် ယေရှုက မိမိတပည့်တော်တို့အား၊ “ဤအကြောင်းအရာအားလုံးကို သင်တို့ သဘောပေါက်ကြသလော” ဟုမေးလိုက်ရာ၊

တပည့်တော်တို့က “အကျွန်ုပ်တို့နားလည်သဘောပေါက်ပါ၏” ဟုပြန်လျှောက်ကြ၏။

⁵²ထိုအခါ ယေရှုက တပည့်တော်တို့အား “ထို့ကြောင့် ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်အကြောင်းနှင့် ပတ်သက်၍ သင်ပြီးသောကျမ်းပြုဆရာဟူသမျှသည် မိမိ၏အိမ်ထဲ၌ သို့ထားသောအသစ်အဟောင်းတို့ကို ထုတ်ဖော်သယ်ဆောင်လာသောအိမ်ရှင်နှင့်တူ၏” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

ယေရှုသည်မိမိဘေးတိမြို့သို့ကြွတော်မူခြင်း

(မာ 6:1-6; လု 4:16-30)

⁵³ယေရှုသည် ဤဥပမာစကားများကို အကုန်အစင် မိန့်မြွက်တော်မူပြီးလျှင် ထိုအရပ်မှ ထွက်ခွာတော်မူ၏။ ⁵⁴ကိုယ်တော်သည် မိမိဘေးတိမြို့သို့ရောက်တော်မူ၍ လူများကို တရားဇရပ်၌ ဆုံးမသြဝါဒပေးတော်မူ၏။ ထိုအခါလူများက အံ့သြလျက်၊ “ဤ လူသည် နိမိတ်လက္ခဏာပြုလုပ်နိုင်ရန် ဤကဲ့သို့သော ဥာဏ်ပညာနှင့် တန်ခိုးတို့ကို အဘယ်မှာ ရသနည်း။ ⁵⁵သူသည် လက်သမား၏သားမဟုတ်လော၊ သူ့အမိက မာရိ၊ သူ့ညီတို့သည် ယာကုပ်၊ ယောသ၊ ရှိမုန်နှင့် ယုဒတို့ဖြစ်ကြသည်မဟုတ်လော။ ⁵⁶သူ့ညီမများတို့သည်လည်း ငါတို့ဝန်းကျင်တွင် ရှိကြသည်မဟုတ်လော။ သို့ဖြစ်လျှင် သူသည် ဤအရာများကို အဘယ်မှာရသနည်း” ဟုပြောကြ၏။ ⁵⁷ထို့ကြောင့် သူတို့သည် ယေရှုကို လက်ခံရန်ငြင်း ပယ်ကြ၏။ ထိုအခါ ယေရှုက၊

“ပရောဖက်တစ်ယောက်ကို တခြားမြို့၌ ရှိသောလူတို့က လေးစားကြ၏။ သို့သော်လည်း ပရောဖက်၏ဘေးတိမြို့နှင့် မိမိအိမ်သားတို့က သူ့ကို ငြင်းပယ်ကြသည်” ဟုပြော၏။

⁵⁸ထိုမြို့သားများတို့သည် မယုံကြည်ကြသောကြောင့်၊ ယေရှုသည် ထိုအရပ်၌ များစွာသောနိမိတ်လက္ခဏာကို ပြတော်မူမူ။

ဟေရုဒ်က ယေရှုသတင်းကို ကြားခြင်း

(မာ 6:14-29; လု 9:7-9)

14 ထိုအချိန်ကာလတွင် ဂါလိလဲပြည်ကို အုပ်စိုးနေသော ဟေရုဒ်သည် ယေရှု၏ အကြောင်းကို ကြားသိ၏။ ²ထို့ကြောင့် ဟေရုဒ်က၊ “ဤသူသည် ဗတ္တိဇဆရာယောဟန် ဖြစ်ရမည်။ သူသည် သေခြင်းမှပြန်လည်ထမြောက်လာခြင်း ဖြစ်ရမည်။ ထို့ကြောင့် သူသည် ဤနိမိတ်လက္ခဏာများကို ပြနိုင်သည်” ဟုမိမိငယ်သားတို့အားဆို၏။

**အဘယ်သို့ပတ္တိဇာနိယာဟန်
အသတ်ခံရသနည်း**

³ထိုအချိန်ကာလမတိုင်မီ၊ ဟေရုဒ်သည် ယောဟန်ကို ဖမ်းဆီးချည်နှောင်၍ ထောင်ထဲ မှာလှောင်ထား၏။ ထိုသို့ဖမ်းခြင်းမှာ ဟေရုဒ် ညီဖြစ်သူ ဖိလိပ္ပု၏ဇနီးဟေရောဒိကြောင့်ဖြစ် ၏။ ⁴ယောဟန်က ဟေရုဒ်အား၊ “သင်သည် ညီဖြစ်သူ၏ဇနီးဟေရောဒိကို ရယူပေါင်းသင်း ရန် ပညတ်တော်မူသင့်ကို ခွင့်မပြုပါ” ဟု ပြောခဲ့သောကြောင့် ဟေရုဒ်က ဖမ်းဆီးချုပ် နှောင်ခွဲခြင်းဖြစ်၏။ ⁵ဟေရုဒ်သည် ယောဟန် အား သတ်လိုသော်လည်း၊ လူများကို ကြောက် ရွံ၏။ အကြောင်းမူကား၊ လူတို့သည် ဗတ္တိဇာ နိယာဟန်အား ပရောဖက်ကဲ့သို့ ထင် မှတ်သောကြောင့်ဖြစ်၏။

⁶ဟေရုဒ်၏ဇနီးနေတွင် ဟေရောဒိ၏သမီး သည် ဟေရုဒ်နှင့် ဟေရုဒ်၏ညီသည်များရှေ့ တွင် ကပြပျော်ဖြေ၏။ ဟေရုဒ်သည် သူမကို အလွန်ကျေနပ်အားရသွား၏။ ⁷ထို့ကြောင့် ဟေရုဒ်က သူမတောင်းသမျှ ဘယ်အရာမဆို ပေးမည်ဟု ဂတိသစ္စာပြုလေ၏။ ⁸ထို့နောက် ဟေရောဒိသည် သူမ၏သမီးအား တောင်းဆိုရ မည့်အရာကို ပြောထား၏။ ထို့ကြောင့် ဟေရောဒိ၏သမီးက ဟေရုဒ်အား၊ “ဗတ္တိဇာ နိယာဟန်၏ဦးခေါင်းကို ဤလင်ပန်း၌ ကျွန်မကို ပေးတော် မူပါ” ဟုတောင်းလျှောက် ၏။ ⁹ဟေရုဒ်ဘုရင်သည် အလွန်ဝမ်းနည်း၏။ သို့သော်လည်း သူသည် ထိုမိန်းမငယ်ကို ဂတိ သစ္စာပြုခဲ့ပြီးဖြစ်၏။ ထိုဂတိသစ္စာကို ဟေရုဒ် နှင့်အတူ စားသောက်နေကြသူတို့သည် ကြား ခဲ့ကြ၏။ ထို့ကြောင့် ဟေရုဒ်သည် သူမတောင်း သည့်အတိုင်း ပြုလုပ်ပေးရန် အမိန့်ပေးလိုက် ၏။ ¹⁰သူသည် လူကိုစေလွှတ်၍ ယောဟန်၏ လည်ပင်းကို ထောင်ထဲမှာ ဖြတ်စေ၏။ ¹¹ထို အခါ ဟေရုဒ်၏လူတို့သည် လင်ပန်းပေါ်တွင် ယောဟန်၏ဦးခေါင်းကို တင်ဆောင်လာကာ၊ ထိုမိန်းမငယ်အား ပေးကြ၏။ ထို့နောက် မိန်းမ ငယ်သည်လည်း ဦးခေါင်းကို မိမိအမိထံသို့ ယူ

သွား၏။ ¹²ယောဟန်၏တပည့်တော်တို့သည် လည်း လာ၍ယောဟန်၏အလောင်းကို သင်္ဂြိုဟ် ပြီးမှာ ထိုအကြောင်းကို ယေရှုထံတော်သို့ သွား ၍ကြားလျှောက်ကြ၏။

**ယေရှုက လူငါးထောင်ကျော်အား
ကျေးဇူးတော်မူခြင်း**

(မာ၊ 6:30-44; လု၊ 9:10-17; ယော၊ 6:1-14)

¹³ယောဟန်၌အဘယ်သို့ဖြစ်သည်ကို ယေရှု ကြားသိတော်မူသော်၊ ထိုအရပ်မှထွက်၍ လှေ ကို စီးလျက်တော၌ ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်သို့ တစ်ယောက်တည်း ကြွတော်မူ၏။ သို့ရာတွင် ယေရှုထွက်သွားတော်မူသည်ကို လူတို့ကြားကြ ၏။ ထို့ကြောင့် လူတို့သည် မိမိနေထိုင်ရာမြို့ ရွာမှ ထွက်၍ ယေရှုနောက်တော်သို့လိုက်ကြ ၏။ သူတို့သည် ယေရှုသွားရာအရပ်ဒေသသို့ ကုန်းကြောင်းဖြင့် သွားကြ၏။ ¹⁴ထိုနေရာတွင် ယေရှုရောက်လာသောအခါ၊ အလွန်များပြား လှသောလူအုပ်စုကို တွေ့မြင်တော်မူလျှင် သနားခြင်းစိတ်ရှိတော်မူ၍ လူနာရှိသမျှတို့ကို ချမ်းသာပေးတော်မူ၏။

¹⁵ထိုနေ့ညနေ၌ တပည့်တော်တို့သည်၊ ယေရှုထံတော်ချဉ်းကပ်၍၊ “ဤနေရာသည် တောအရပ်ဖြစ်၍ မိုးလည်းချုပ်ပါပြီ။ လူအစု အဝေးတို့သည် မြို့ရွာသို့သွား၍စားစရာကို ဝယ် စေခြင်းငှါ အခွင့်ပေးတော်မူပါဟု လျှောက်၏။

¹⁶ယေရှုက၊ “ဤလူတို့သည် သွားစရာအ ကြောင်းမရှိ၊ သူတို့အတွက် စားစရာကို သင် တို့ပေးကြလော့” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

¹⁷တပည့်တော်တို့က၊ “အကျွန်ုပ်တို့၌ မုန့်ငါး လုံးနှင့် ငါးနှစ်ကောင်သာရှိပါ၏” ဟုလျှောက် ပြန်၏။

¹⁸ယေရှုက တပည့်တော်တို့အား “မုန့်ငါး လုံးနှင့် ငါးနှစ်ကောင်ကို ငါ့ထံယူခဲ့ကြ” ဟုမိန့် တော်မူပြီးလျှင်၊ ¹⁹ထိုအခါ လူအစုအဝေးကို မြက်ခင်းပြင်ပေါ်မှာ ထိုင်ကြစေဟု မိန့်တော်မူ ၏။ ယေရှုသည် တပည့်တော်တို့ထံမှ မုန့်ငါးလုံး နှင့် ငါးနှစ်ကောင်ကို ယူ၍ ကောင်းကင်သို့မော့

ကြည့်လျက် ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းတော်မူ၏။ ထို့နောက် ယေရှုသည် မုန့်နှင့် ငါးများကိုဖဲ့၍ တပည့်တော်တို့ကို ပေးတော်မူ၏။²⁰ တပည့်တော်တို့သည်လည်း လူအပေါင်းတို့အား ခွဲဝေပေးကြ၏။ လူအပေါင်းတို့သည် စား၍ဝကြပြီးမှ တပည့်တော်တို့သည် ကြွင်းရစ်သောအကျိုးအပဲ့ကို ကောက်သိမ်း၍ တစ်ဆယ်နှစ်တောင်း အပြည့်ရကြ၏။²¹ စားသောအရေအတွက်မှာ အမျိုးသမီးနှင့်ကလေးငယ်ကို မရေတွက်ဘဲ ယောက်ျားငါးထောင်မျှလောက်ရှိ၏။

ရေပေါ်တွင်ယေရှုလျှောက်ကြွတော်မူခြင်း

(မာ 6:45-52; ယော 6:15-21)

²² ထို့နောက် ယေရှုသည် တပည့်တော်တို့ကို လှေပေါ်သို့တက်စေ၍ ကမ်းတစ်ဖက်သို့ အရင်ကူးစေတော်မူ၏။ ယေရှုသည် သူတို့ကို မကြာမှီ လိုက်လာမည်ဖြစ်ကြောင်း မိန့်တော်မူ၏။ ယေရှုသည် လူအစုအဝေးတို့အား မိမိတို့အိမ်သို့ ပြန်လွှတ်ရန် ထိုနေရာ၌ ကျန်ရစ်တော်မူ၏။²³ ယေရှုသည် လူအစုအဝေးတို့ကို လွှတ်ပြီးမှ တောင်ပေါ်သို့ တစ်ဦးတည်းဆုတောင်းရန် တက်ကြွတော်မူ၏။ ညဦးပိုင်းအချိန်ရောက်သောအခါတောင်ပေါ်တွင် ယေရှုတစ်ယောက်တည်းသာ ရှိတော်မူ၏။²⁴ ထိုအချိန်တွင် လှေသည် အိုင်ထဲတွင် ဝေးသောနေရာသို့ ရောက်နေပြီဖြစ်၏။ လေသည် ဆန်ကျင်ဘက်အရပ်မှ တိုက်ခတ်လာသောကြောင့် လှိုင်းသည် လှေကို ရိုက်ခတ်၏။

²⁵ နံနက်သုံးနာရီနှင့် ခြောက်နာရီကြားအချိန်ရောက်သည်တိုင်၊ တပည့်တော်တို့သည် လှေထဲတွင် ရှိနေဆဲဖြစ်၏။ ယေရှုသည် သူတို့ထံသို့ ကြွတော်မူ၏။ ကိုယ်တော်သည် ရေပေါ်မှာ ကြွတော်မူ၏။²⁶ ယေရှုသည် ရေပေါ်မှာ ကြွလာတော်မူသည်ကို တပည့်တော်တို့သည် မြင်လျှင် ထိတ်လန့်၍ “ဖုတ်တစ္ဆေဖြစ်သည်” ဟု ထင်မှတ်ကာ ကြောက်သောစိတ်နှင့်အော်ဟစ်ကြ၏။

²⁷ သို့သော်လည်း ယေရှုကသူတို့အား၊ “မစိုး

ရိမ်ကြနှင့်၊ ငါပင်ဖြစ်သည်။ မကြောက်လန့်ကြနှင့်” ဟုချက်ချင်းမိန့်တော်မူ၏။

²⁸ ပေတရုက၊ “သခင်၊ ကိုယ်တော်အမှန်ဖြစ်လျှင်၊ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်ထံသို့ ရေပေါ်မှာ လာရမည်အကြောင်း မိန့်တော်မူပါဟု လျှောက်ရာ။

²⁹ ယေရှုက၊ “လာခဲ့လော့” ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ပေတရုသည် လှေပေါ်မှဆင်း၍ ယေရှုထံတော်သို့ ရေပေါ်မှာပင် လျှောက်သွားလေ၏။³⁰ သို့သော်လည်း ပေတရုသည် ရေပေါ်မှာ လျှောက်သွားနေစဉ်၊ လေပြင်းသည် ကိုမြင်၍ ကြောက်လန့်လာ၏။ သူသည် ရေထဲသို့နစ်မြုပ်စပြုသဖြင့် အော်ဟစ်၍၊ “သခင်အကျွန်ုပ်ကို ကယ်တော်မူပါ” ဟုလျှောက်လေ၏။

³¹ ယေရှုသည် လက်တော်ကို ချက်ချင်းဆန့်၍ ပေတရုကို ကိုင်တော်မူလျက်၊ “ယုံကြည်ခြင်းနည်းသောသူ အဘယ်ကြောင့် သံသယဖြစ်သနည်း” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

³² ပေတရုနှင့်ယေရှုသည် လှေပေါ်သို့ရောက်သွားသောအခါ၊ လေပြင်းသည် ငြိမ်ကျသွားလေ၏။³³ ထိုအခါ လှေပေါ်၌ရှိသော တပည့်တော်တို့က “ကိုယ်တော်သည် ဘုရားသခင်၏သားတော်မှန်ပါသည်” ဟုညွတ်ပြော၍လျှောက်ကြ၏။

ယေရှုက ရောဂါသည်များကို ကုသတော်မူခြင်း

(မာ 6:53-56)

³⁴ အိုင်ကို ပြတ်ကြပြီးသောအခါ၊ သူတို့သည် ဂီနေသရက်ကမ်းခြေသို့ ရောက်လာကြ၏။³⁵ ထိုအရပ်သားတို့သည် ယေရှုကို မြင်ကြသောအခါ မည်သူဖြစ်သည်ကို မှတ်မိကြ၏။ ထို့ကြောင့် သူတို့သည် ထိုပတ်ဝန်းကျင် အရပ်ရှိသမျှကို ယေရှု ရောက်လာပြီဖြစ်ကြောင်း ပြောကြ၏။ လူတို့သည် လူနာရှိသမျှတို့ကို ယေရှုထံတော်သို့ ခေါ်ဆောင်ကြ၏။³⁶ လူတို့က ယေရှု၏အဝတ်တော်ကိုသာ တို့ထိခွင့်ပြုမည်အကြောင်း အခွင့်တောင်းဆိုကြ၏။ ယေရှု၏အဝတ်တော်ကို တို့ထိသမျှသောသူတို့သည် ချမ်းသာကြ၏။

လူတို့ချမှတ်သောစီရင်ထုံးများနှင့်ဘုရားသခင်၏နည်းဥပဒေများ

(မာ 7:1-23)

15 ထို့နောက် အချို့သော ဖာရိရှဲနှင့် ကျမ်းပြုဆရာတို့သည် ယေရှုလင်မြို့မှ ယေရှုထံတော်သို့ ရောက်လာကြ၏။ သူတို့က ယေရှုအား ²“ရှေးလူဟောင်းတို့မှ ဆက်ခံသောနည်းဥပဒေကို ကိုယ်တော်၏တပည့်တော်တို့ သည် အဘယ်ကြောင့် မလိုက်နာကြပါသနည်း။ သူတို့သည် လက်မဆေးဘဲ အစာစားကြပါသည် ဟု လျှောက်ကြ၏။

³ယေရှုက “သင်တို့သည် အဆက်ဆက်ခံသောနည်းဥပဒေကို အမှီပြု၍ ဘုရားသခင်၏ တပည့်တော်ကို အဘယ်ကြောင့်ချိုးဖောက်ကြသနည်း။ ⁴ဘုရားသခင်က ‘မိဘကို ရှိသေစွာ ပြုလော့။* မိဘကို ဆိုးဝါးစွာပြောသောသူသည် အသတ်ခံရမည်’* ဟုမိန့်တော်မူ၏။

⁵သို့သော်လည်း သင်တို့က လူတစ်ယောက်သည် သူ၏ဖခင်သို့မဟုတ် မိခင်အား ‘အကျွန်ုပ်သည် မိဘတို့ကို ကူညီနိုင်ရန် ဥစ္စာများရှိ၏။ သို့သော်လည်း သင်တို့ကို ငါမပေးနိုင်၊ အကြောင်းမူကား၊ ဘုရားသခင်ကို ဆက်ကပ်လိုက်ပြီး ဟုပြောနိုင်သည်ဟု သွန်သင်ကြ၏။ ⁶ဤသို့ သြဝါဒပေးခြင်းသည် လူတစ်ယောက်အား ကိုယ်မိဘကို မလေးစားရအောင် သွန်သင်ခြင်းဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် သင်တို့သည် ဘုရားသခင်၏စကားတော်နာခံခြင်းထက်၊ သင်တို့မှာ ရှိသောနည်းဥပဒေကို လိုက်နာခြင်းသည် အရေးကြီးသောကြောင့် သွန်သင်ခြင်း ဖြစ်၏။ ⁷သင်တို့သည် သူကောင်း ယောင်ဆောင်သောသူများ ဖြစ်ကြ၏။ သင်တို့ အကြောင်းကို ဟေရှုယကမုန်ကန်စွာ ပြောခဲ့သည်မှာ။

⁸ ‘ဤလူတို့သည် ငါ့ကို နှုတ်ခမ်းနှင့် ရှိသေကြ၏။ သို့သော်လည်း သူတို့၏စိတ်နှလုံးမူကား ငါနှင့်ဝေးလှ၏။

‘မိဘကို ... ပြုလော့။’ ထွက်၊ 20:12၊
‘အဘယ်သူမဆို ... ခံရမည်’ ထွက် 21:27

⁹ သူတို့သည် ငါ့ကို ကိုးကွယ်သော်လည်း အချည်းနီးဖြစ်၏။ အကြောင်းမှာ သူတို့၏ သွန်သင်သော သြဝါဒသည် လူစီရင်သော တပည့်တော်များ ဖြစ်သည်။” ဟုပြန်မိန့်တော်မူ၏။ ဟေရှုယ 29:13

¹⁰ထိုအခါ ယေရှုသည် လူအစုအဝေးကို အထံတော်သို့ခေါ်၍၊ “ဤအရာကို သင်တို့နားထောင်၍ နားလည်ကြလော့။ ¹¹ခံတွင်းသို့ဝင်သော အရာသည် လူကို ညစ်ညူးစေသည်မဟုတ်။ သို့သော်လည်း ခံတွင်းမှ ထွက်သော အရာသည် ညစ်ညူးစေသော အရာဖြစ်သည်” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

¹²ထိုအခါ တပည့်တော်တို့သည် ယေရှုထံတော်သို့လာ၍၊ “သခင်၊ ကိုယ်တော်မိန့်တော်မူသော စကားကြောင့်၊ ဖာရိရှဲတို့သည် ဒေါသဖြစ်နေကြသည်” ဟုလျှောက်ကြရာ၊

¹³ယေရှုက “ကောင်းကင်ဘုံ၌ရှိတော်မူသော ငါ၏ခမည်းတော်စိုက်တော်မမူသော အပင် ရှိသမျှတို့ကို နုတ်ရလိမ့်မည်။ ¹⁴ဖာရိရှဲတို့နှင့် ကင်းအောင်နေကြလော့။ သူတို့သည် လူတို့ကို လမ်းပြကြသော်လည်း၊ သူတို့ကိုယ်တိုင်သည် မျက်စိမမြင်ကြ။ သူတို့သည် မျက်စိကန်းသောသူက အခြားမျက်ကန်းသောသူတို့အား လမ်းပြသကဲ့သို့ဖြစ်၏။ မျက်စိကန်းသောသူသည် အခြားမျက်စိကန်းသောသူကို ဦးဆောင်ခေါ်သွားလျှင် နှစ်ယောက်စလုံးတွင်းထဲသို့ ကျလိမ့်မည်” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

¹⁵ပေတရုက ယေရှုအား၊ “အရှင်၊ အထက်က လူတို့ကို ပြောခဲ့သော အရာတို့ကို အကျွန်ုပ်တို့အား ပြန်ရှင်းပြတော်မူပါ” ဟုလျှောက်ရာ၊

¹⁶ယေရှုက “သင်တို့ပင်လျှင် ယခုတိုင် အောင် နားမလည်နိုင်သေးသလော့။ ¹⁷ခံတွင်းမှ ဝင်သွားသော အစာတို့သည် ဝမ်းဗိုက်ထဲကို ဝင်၍ နောက်ဆုံး၌ ခန္ဓာကိုယ်၏အပြင်ဘက်သို့ ထွက်သွားကြောင်း သင်တို့အသေအချာသိကြ၏။ ¹⁸သို့သော်လည်း ခံတွင်းမှ ထွက်လာသော အရာသည် စိတ်နှလုံးထဲမှ ထွက်လာ၍ လူကို

ညစ်ညမ်းစေသောအရာဖြစ်၏။¹⁹ ဤညစ်ညူးသောအရာအားလုံးတို့သည် လူတစ်ယောက်၏ စိတ်နှလုံးမှ စတင်လာ၏။ မကောင်းသောကြံစည်ခြင်း၊ လူ့အသက်ကိုသတ်ခြင်း၊ သူ့မယားကိုပြစ်မှားခြင်း၊ မိန်းမလွတ်နှင့် ပြစ်မှားခြင်း၊ ခိုးဝှက်ခြင်း၊ လိမ်လည်ခြင်း၊ သူတစ်ပါးကို ပြစ်တင်ဆန့်ကျင်ပြောဆိုခြင်း၊²⁰ ဤအရာတို့သည် နှလုံးထဲမှထွက်လာ၍ လူကို ညစ်ညူးစေ၏။ သို့သော်လည်း လက်မဆေးဘဲလျက် အစာကို စားခြင်းသည် လူကို ညစ်ညူးစေသည်မဟုတ်” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

ယေရှုကတပါးသောအမျိုးသမီးတစ်ဦးကိုကူညီမစတော်မူခြင်း
(မာ၊ 7:24-30)

²¹ယေရှုသည် ထိုအရပ်မှထွက်၍၊ တုရုနှင့် ဇိဒန်ဒေသသို့ ကြွသွားတော်မူ၏။²² ထိုဒေသတွင်နေသော ဒါနာန်အမျိုးသမီးတစ်ဦးသည် ယေရှုထံတော်သို့ရောက်လာ၏။ သူမက အော်ဟစ်၍၊ “ကိုယ်တော်၊ ဒါဝိဒ်၏သား၊ ကျွန်မကို မစတော်မူပါ။ ကျွန်မ၏သမီးသည် နတ်ဆိုးနှိပ်စက်ခြင်းကို ပြင်းစွာခံရပါသည်” ဟုလျှောက်၏။

²³သို့သော်လည်း ယေရှုသည် ထိုအမျိုးသမီးကို စကားတစ်ခုမျှ ပြန်တော်မူ။ ထို့ကြောင့် တပည့်တော်တို့သည် ယေရှုထံတော်သို့ လာ၍ “ဤမိန်းမကိုအဝေးသို့ သွားရသောအခွင့်ပေးတော်မူပါ။ သူမသည် ငါတို့နောက်သို့ လိုက်၍ ဟစ်ကြော်နေသည်” ဟုတောင်းလျှောက်ကြ၏။

²⁴ယေရှုက၊ “ဣသရေလအမျိုးအဝင်ပျောက် လွင့်သောသိုးများထံသို့ ဘုရားသခင်သည် ငါ့ကို စေလွှတ်သည်” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

²⁵အမျိုးသမီးသည် ယေရှုထံတော်သို့ ထပ်မံရောက်လာ၍ ပြပ်ဝပ်လျက်၊ “သခင်၊ ကျွန်မကို မစတော်မူပါ အရှင်” ဟုလျှောက်ရာ၊

²⁶ယေရှုက၊ “သား၏အစာကို ယူ၍ ဇွေးအား ပေးခြင်းသည် မှန်ကန်သောအရာမဟုတ်” ဟုပြောတော်မူ၏။

²⁷အမျိုးသမီးက၊ “မှန်ပါ၏သခင်၊ သို့သော်လည်း ဇွေးတို့သည် မိမိသခင်၏စားပွဲပေါ်မှ ကျသောစားနပ်စားပေါက်ကို စားမြဲထုံးစံရှိပါ၏” ဟုလျှောက်ရာ၊

²⁸ယေရှုက၊ “အိုမိန်းမ သင့်၏ယုံကြည်ခြင်းကြီးမားလှသည်တကား သင့်သည် ငါ့ကို လုပ်စေချင်သောအရာကို ငါလုပ်ပေးမည်” ဟုပြန်၍ မိန့်တော်မူ၏။ ထိုအချိန်မှစ၍ အမျိုးသမီးကြီး၏ သမီးသည် ဝေဒနာပျောက်ကင်းသွားလေ၏။

ယေရှုက လူများစွာကို ကုသတော်မူခြင်း

²⁹ထို့နောက် ယေရှုသည် ထိုအရပ်မှ ကြွ၍၊ ဂါလိလဲအိုင်ကမ်းနားသို့ ရောက်ရှိတော်မူ၏။ ယေရှုသည် တောင်ကုန်းပေါ်သို့ တက်၍ ထိုင်တော်မူ၏။

³⁰အလွန်များစွာသော လူအုပ်ကြီးသည် ယေရှုထံတော်သို့ ရောက်လာကြ၏။ သူတို့သည် ရောဂါဝေဒနာသည်များကို ခေါ်ဆောင်လာကြကာ၊ ယေရှု၏ရှေ့တော်မှောက်တွင် ချထားကြ၏။ ထိုလူနာများတွင် ခြေမစွမ်းသောသူ၊ မျက်စိကန်းသောသူ၊ လက်မစွမ်းသောသူ၊ စကားအသောသူနှင့် အခြားရောဂါအမျိုးမျိုးခံစားသောရောဂါသည်များ ဖြစ်ကြရာ၊ ယေရှုသည် သူတို့အားလုံးကို ပျောက်ကင်းစေတော်မူ၏။³¹ ဆွံ့အသူတို့သည် စကားပြောနိုင်သည်ကို၎င်း၊ လက်မစွမ်းသောသူတို့သည် ပြန်လည်သန်စွမ်းလာကြသည်ကို၎င်း၊ ခြေမစွမ်းသောသူများသည် ပြန်လည်လမ်းလျှောက်နိုင်ကြသည်ကို၎င်း၊ မျက်စိကန်းသောသူတို့သည် မျက်စိပြန်မြင်ကြရသည်ကို၎င်း၊ လူတို့သည် မြင်လျှင် အံ့ဩသွားကြ၏။ လူတို့သည် ဤအရာကြောင့် ဣသရေလ၏ဘုရားသခင်ကို ချီးမွမ်းကြလေ၏။

ယေရှုက လူပေါင်းလေးထောင်ကျော်ကို အစားအစာများကျွေးတော်မူခြင်း

(မာ၊ 8:1-10)

³²ယေရှုသည် တပည့်တော်တို့ကို မိမိထံတော်သို့ခေါ်၍၊ “ဤလူများကို ငါသနား၏။

သူ တို့သည် ငါနှင့်အတူ သုံးရက်ပတ်လုံးနေကြပြီ။ သူတို့မှာ စားစရာအလျှင်းမျှမရှိကြ။ သူတို့သည် လမ်းခရီး၌ မောမည်ကို စိုးရိမ်သောကြောင့် အစာမစားမီ သူတို့ကို လွှတ်ခြင်းငှါ အလိုမရှိ” ဟုမိန့်တော်မူရာ၊

³³တပည့်တော်တို့က၊ “အကျွန်ုပ်တို့သည် အဘယ်မြို့နှင့်မဆို၊ ကွာဝေးနေပါ၏။ ဤမျှလောက်များသောလူစုတို့သည် ဝစွာစားလောက်သောအစာကို အဘယ်မှာရနိုင်မည်နည်းဟု မေးလျှောက်ကြ၏။

³⁴ယေရှုက၊ “သင်တို့မှာ မုန့်ဘယ်နှစ်လုံးရှိသနည်း” ဟုမေးမြန်းရာ၊

တပည့်တော်တို့က၊ “အကျွန်ုပ်တို့မှာ မုန့်ခုနှစ်လုံးနှင့် အနည်းငယ်မျှသောငါးကောင်ကလေးရှိပါသည်” ဟုပြန်လျှောက်ကြ၏။

³⁵ယေရှုက လူတို့ကို မြေပေါ်မှာထိုင်ကြစေဟု အမိန့်ပေးတော်မူ၏။ ³⁶ယေရှုသည် မုန့်ခုနှစ်လုံးနှင့် ငါးအတွက် ကျေးဇူးတော်ချီးမွမ်းပြီးမှ မုန့်နှင့်ငါးကို ဖဲ့၍တပည့်တော်တို့အား ပေးတော်မူ၏။ တပည့်တော်တို့သည်လည်း လူအပေါင်းတို့အား ပေးကြ၏။ ³⁷လူအပေါင်းတို့သည် စား၍ ဝကြပြီးမှ ကြွင်းကျန်သောအကျိုးအပဲ့ကို ကောက်သိမ်း၍ ခုနှစ်တောင်းအပြည့်ရကြ၏။

³⁸စားသောသူ အရေအတွက်မှာ မိန်းမနှင့်ကလေးကိုမဆိုဘဲ ယောက်ျားလေးထောင်ရှိ၏။ ³⁹သူတို့သည် စားပြီးကြသောအခါ ယေရှုက သူတို့အား အိမ်ပြန်နိုင်ကြောင်း မိန့်တော်မူ၏။ ယေရှုသည် လှေစီး၍ မာဂဒါလကျေးလက် သို့ရောက်သွားတော်မူ၏။

ယုဒခေါင်းဆောင်တချို့တို့က ယေရှုအား စုံစမ်းစစ်ကြောခြင်း

(မာ 8:11-13; လု 12:54-56)

16 ဖာရိရှ်နှင့် ဇဒ္ဒါကတို့သည် ယေရှုထံ တော်သို့ လာရောက်ကြ၏။ သူတို့သည် ယေရှုကိုစုံစမ်းစစ်ကြောလိုကြ၏။ ထို့ကြောင့် သူတို့သည် ယေရှုအား ဘုရားသခင်ထံတော်မှ

လာကြောင်း သက်သေပြသည့်အနေဖြင့်၊ နိမိတ်လက္ခဏာတစ်ခုပြသရန် တောင်းလျှောက်ကြ၏။

²ထိုအခါ ယေရှုက၊ “သင်တို့နေဝင်ချိန်ကို ကြည့်ပြီး မည်ကဲ့သို့သောရာသီဥတုဖြစ်မည်ကို သိကြ၏။ မိုးကောင်းကင်သည် နီရဲနေလျှင်၊ သင်တို့သည် ရာသီဥတုကောင်းလိမ့်မည်ဟု ပြောတတ်ကြ၏။ ³မနက်မိုးလင်းသောအခါ နေအထွက်ကိုသင်တို့စောင့်ကြည့်၏။ မိုးကောင်းကင်အုံ့မိုင်းပြီး နီနေလျှင် မိုးရွာမည့်နေ့ဖြစ်မည်ဟု ပြောကြ၏။ ဤအရာတို့သည် ရာသီဥတု၏ လက္ခဏာဖြစ်၏။ သင်တို့သည် ကောင်းကင်ပေါ်၏လက္ခဏာကိုကြည့်၍ ထိုအရာတို့၏အဓိပ္ပါယ်ကို သင်တို့သိနိုင်ကြ၏။ ထိုနည်းတူပင် ယခုဖြစ်နေသောအရာတို့ကို သင်တို့မြင်နိုင်ကြ၏။ ဤအရာတို့သည်လည်း လက္ခဏာများဖြစ်ကြ၏။ သို့သော်လည်း လက္ခဏာတို့၏အဓိပ္ပါယ်ကို သင်တို့မသိကြပါ။ ⁴ဆိုဝါး၍ အပြစ်ရှိသောလူတို့သည် နိမိတ်လက္ခဏာကို သက်သေအဖြစ် မြင်လိုကြ၏။ သို့ရာတွင် ဤလူတို့သည် ယောန၏ လက္ခဏာမှတစ်ပါး အဘယ်လက္ခဏာမှ ရလိမ့်မည်မဟုတ်” ဟုမိန့်တော်မူပြီးလျှင်၊ ယေရှုသည် ထိုအရပ်မှ ထွက်ခွာ၍ အဝေးသို့ ကြွသွားတော်မူ၏။

တပည့်တော်တို့က ယေရှုကို နားလည်မှုလွဲမှားခြင်း
(မာ 8:14-21)

⁵ယေရှုနှင့်နိမိတ်တပည့်တော်တို့သည် ဂါလိလဲအိုင်တစ်ဖက်ကမ်းကိုပြတ်ကျော်ကြ၏။ သို့သော်လည်း တပည့်တော်တို့သည် စားစရာမုန့်ကိုယူခြင်းငှါမေ့လျော့ကြ၏။ “ယေရှုက တပည့်တော်တို့အား “သတိထားကြ၊ ဖာရိရှ်နှင့်ဇဒ္ဒါကတို့၏ တဆေးကို ရှောင်ကြဉ်ကြ” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

⁷တပည့်တော်တို့ကလည်း၊ “ငါတို့၌ မုန့်မပါသောကြောင့် ဤစကားကို မိန့်တော်မူသည်” ဟု အချင်းချင်း ဆွေးနွေးပြောဆိုကြ၏။

⁸တပည့်တော်တို့သည် ထိုအကြောင်းနှင့် သက်ဆိုင်၍ ဆွေးနွေးပြောဆို နေကြသည်ကို ယေရှုသိတော်မူ၏။ ထိုအခါ ယေရှုက သူတို့အား “သင်တို့သည် မုန့်မပါလာခြင်းကို အဘယ်ကြောင့် ဆွေးနွေးနေကြသနည်း။ အဘယ်ကြောင့် သင်တို့၏ယုံကြည်ခြင်းသည် အလွန်အားနည်းနေသနည်း။” ⁹သင်တို့သည် ယခုထိ နားမလည်ကြသေးသလော။ မုန့်ငါးလုံးကို လူငါးထောင်ကျော်အား အဘယ်သို့ငါ ကျွေးခဲ့သည်ကို မမှတ်မိကြသလော။ ထိုပြင် စားကြွင်းစားကျန်ဘယ်နှစ်တောင်းကောက်သိမ်းသည်ကို မမှတ်မိကြသလော။ ¹⁰မုန့်ခုနှစ်လုံးကို လူလေးထောင်အား အဘယ်သို့ငါကျွေးသည်ကို သင်တို့မမှတ်မိကြသလော။ ပိုလျှံသောအစားအစာတို့သည် တောင်းများစွာနှင့်ပြည့်ခဲ့သည်ကို မမှတ်မိကြသလော။ ¹¹မုန့်အကြောင်းကို ငါပြောနေခြင်း မဟုတ်ကြောင်း အဘယ်ကြောင့် သင်တို့နားမလည်ကြသနည်း။ ဖာရိရှဲတို့နှင့် ဇဒ္ဒါကဲတို့၏တဆေးတို့ကို သတိထားပြီး ထိုတဆေးတို့မှ ကိုယ်ကိုယ်ကာကွယ်ရန် ငါပြောနေခြင်းဖြစ်သည်” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

¹²ထိုအခါမှသာ တပည့်တော်တို့သည် ယေရှု၏ဆိုလိုချက်ကို နားလည်သဘောပေါက်သွားကြလေ၏။ ယေရှုသည် မုန့်၏တဆေးကို ရှောင်ကြဉ်ကြဟု မိန့်တော်မူရာ၊ ဖာရိရှဲနှင့် ဇဒ္ဒါကဲတို့၏သြဝါဒကို ရှောင်ကြဉ်ကြဟု မိန့်တော်မူသည်ကို နားလည်ကြ၏။

ပေတရုက ယေရှုသည် ခရစ်တော် ဖြစ်ကြောင်းပြောခြင်း

(မာ၊ 8:27-30; လု၊ 9:18-21)

¹³ယေရှုသည် ကဲသရိဖိလိပွန်နယ်မြေဒေသ၌ ရောက်လာသောအခါ၊ တပည့်တော်တို့အား၊ “လူများတို့သည် လူသားဖြစ်သော ငါ့ကို အဘယ်သူဖြစ်သည်ဟု ဆိုကြသနည်း” ဟုမေးတော်မူ၏။

¹⁴တပည့်တော်တို့က၊ “တချို့က အရှင်သည် ဗတ္တိဇ်ဆရာယောဟန်ဟု ပြောကြ၏။ တချို့က

လေိယဟု ပြောကြ၏။ တချို့က ကိုယ်တော်သည် ယေရုမိ၊ သို့မဟုတ်ပရောဖက်တစ်ယောက်ယောက်ဖြစ်၏ဟု ပြောနေကြသည်” ဟုလျှောက်ကြ၏။

¹⁵ထိုအခါယေရှုက “သို့ဖြစ်လျှင် သင်တို့သည် ငါ့ကို အဘယ်သူဟု ပြောသနည်း” ဟုမေးမြန်းတော်မူ၏။

¹⁶ရှိမုန့်ပေတရုက၊ “ကိုယ်တော်သည် ခရစ်တော်တည်းဟူသော အသက်ရှင်တော်မူသော ဘုရားသခင်၏သားတော် ဖြစ်သည်” ဟုလျှောက်လေ၏။

¹⁷ယေရှုက၊ “ယောန၏သား ရှိမုန့်၊ သင်သည် မင်္ဂလာရှိ၏။ ဤအကြောင်းကို အဘယ်သူမျှ သင့်အား ဖော်ပြသည်မဟုတ်၊ ကောင်းကင်ဘုံ၌ ရှိတော်မူသော ငါ၏အဘသည် သင့်အား ဖော်ပြတော်မူ၏။” ¹⁸ထို့ကြောင့် ငါဆိုသည်ကား၊ သင်သည် ပေတရုဖြစ်၏။ ဤကျောက်ပေါ်မှာ ငါအသင်းတော်ကို ငါတည်ဆောက်မည်။ မရကာသေခြင်း၏တန်ခိုးသည် ငါ၏အသင်းတော်ကို အနိုင်မယူရ။ ¹⁹ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်၏သော့တို့ကိုလည်း သင့်အား ငါပေးမည်။ ဤမြေကြီးပေါ်မှာ သင်၏စီရင်ဆုံးဖြတ်ချက်သည် ဘုရားသခင်၏စီရင်ဆုံးဖြတ်ချက် ဖြစ်လိမ့်မည်။ ဤမြေကြီးပေါ်မှာ သင်၏ခွင့်လွှတ်မှု မှန်သမျှသည် ကောင်းကင်၌ ခွင့်လွှတ်ခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

²⁰ထို့နောက် ယေရှုက မိမိသည် ခရစ်တော်ဖြစ်ကြောင်း အဘယ်သူ့ကိုမျှမပြောရန် တပည့်တော်တို့အားတင်းကျပ်စွာသတိပေးတော်မူ၏။

ယေရှုက သူသေရမည့်အကြောင်း ပြတော်မူခြင်း

(မာ၊ 8:31-9:1; လု၊ 9:22-27)

²¹ထိုအချိန်မှစ၍ ယေရှုသည် ယေရှုရှလင်မြို့သို့ သွားရမည့်အကြောင်း တပည့်တော်တို့အား စတင်ပြောဆိုလေ၏။ သူသည် ယုဒလူအကြီးအကဲ၊ ယင်ပုရောဟိတ်အကြီးနှင့်ကျမ်းပြုဆရာတို့သည် မိမိကို ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်ခြင်း

များစွာပြုရမည်ဖြစ်ကြောင်း ယေရှုက သူတို့အား မိန့်တော်မူ၏။ အသေသတ်ခြင်းကိုလည်း ခံရမည်။ ထို့နောက် သုံးရက်မြောက်သောနေ့၌ သူသည် သေခြင်းမှထမြောက်လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

²²ထိုအခါ ပေတရုသည် ယေရှုကို ဘေးသို့ခေါ်၍ “ဘုရားသခင်သည် ထိုအရာများမှ ကိုယ်တော်ကို ကယ်မပါစေ၊ သခင်၊ ကိုယ်တော်အပေါ်၌ ထိုအရာများလုံးဝမဖြစ်ရပါစေနှင့်” ဟု အပြစ်တင်သောစကားကို လျှောက်လေ၏။

²³ထိုအခါ ယေရှုက ပေတရုအား၊ “စာတန်၊ ငါ့ထံမှ အဝေးသို့ သွားလော့။ သင်သည် ငါ့ကို မကူညီပါ။ သင်သည် ဘုရားသခင်၏အရာတို့ကို ဂရုမစိုက်။ လူတို့က အရေးကြီးသည် ဟုထင်သော အရာတို့ကိုသာ သင်သည် ဂရုစိုက်နေသည်” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

²⁴ထို့နောက် ယေရှုက တပည့်တော်တို့အား ငါ့နောက်ကို လိုက်လိုသောသူသည် မိမိ၏အလိုရှိသော အရာအားလုံးကို စွန့်ရမည်။ သူ့ကို ပေးသောလက်ဝါးကပ်တိုင်ကို လက်ခံ၍ ငါ့နောက်ကို လိုက်ရမည်။ ²⁵မိမိအသက်ကို ကယ်တင်လိုသောသူသည် အသက်ဆုံးရှုံးလိမ့်မည်။ ငါ့အတွက် မိမိအသက်ကို စွန့်သောသူသည် အသက်ကို ကယ်လိမ့်မည်။ ²⁶လူတစ်ယောက်သည် ကမ္ဘာကြီးတစ်ခုလုံးကို အကြွင်းမဲ့အစိုးရ၍ မိမိအသက်ဆုံးရှုံးလျှင် သူ့အတွက် အဘယ်အကျိုးရှိသနည်း။ လူတစ်ဦးတစ်ယောက်သည် မိမိအသက်ပိညာဉ်ကို အဘယ်ဥစ္စာနှင့်မျှမဝယ်နိုင်။

²⁷လူသားသည် မိမိအဘခမည်းတော်၏ဘုန်းတန်ခိုးတော်နှင့်၎င်း၊ မိမိကောင်းကင်တမန်တို့နှင့်၎င်း ပြန်ကြွလာတော်မူလိမ့်မည်။ ထိုအချိန်၌ လူသားသည် လူအသီးသီးတို့အား သူတို့ပြုလုပ်သော အရာအတွက် ဆုလားဒ်ပေးတော်မူလိမ့်မည်။ ²⁸ငါ့အမှန်ဆိုသည်ကား၊ လူသားသည် မိမိ၏နိုင်ငံတော်ကို တည်လျက် ကြွလာတော်မူသည်ကို ဤအရပ်၌ရှိသော လူအချို့တို့သည် မမြင်မှီသေခြင်းသို့ မရောက်ကြဟု တပည့်တော်တို့အား မိန့်တော်မူ၏။

ယေရှု မောရှေ၊ ဇလိယတို့နှင့်အတူ တွေ့မြင်ခဲ့ကြခြင်း

(မာ 9:2-13; လု 9:28-36)

17 ခြောက်ရက်လွန်သောအခါ ယေရှုသည် ပေတရု၊ ယာကုပ်နှင့် ယာကုပ်၏ညီ ယောဟန်တို့ကို ခေါ်၍၊ မြင့်လှစွာသောတောင်ပေါ်သို့ ဆောင်ကြွတော်မူ၏။ ထိုနေရာတွင် သူတို့သာရှိနေကြ၏။ ²တပည့်တော်တို့သည် ယေရှုကို ကြည့်နေကြစဉ် ယေရှု၏မျက်နှာတော်သည် ပြောင်းလဲ၍ နေကဲ့သို့ တောက်ပလာတော်မူ၏။ သူဝတ်ဆင်ထားသော အဝတ်တော်များသည် အလင်းရောင်ကဲ့သို့ ဖြူလျက်ရှိ၏။ ³မောရှေနှင့် ဇလိယသည် ရုတ်တရက်ထင်ရှား၍ ယေရှုနှင့်အတူ စကားပြောလျက် နေကြ၏။

⁴ထိုအခါ ပေတရုက ယေရှုအား၊ “သခင် အကျွန်ုပ်တို့သည် ဤအရပ်၌ နေဘွယ်ကောင်းပါ၏။ ကိုယ်တော်အလိုတော်ရှိလျှင်၊ အကျွန်ုပ်သည် တံသုံးဆောင် ဆောက်လုပ်ပါမည်။ တစ်ဆောင်က ကိုယ်တော်အတွက်၊ တစ်ဆောင်က မောရှေအတွက်၊ နောက်တစ်ဆောင်က ဇလိယအတွက် ဖြစ်ပါ၏” ဟုလျှောက်လေ၏။

⁵ထိုသို့ ပေတရုပြောနေစဉ်၊ တောက်ပသောတိမ်တိုက်ကြီးသည် ထိုသူတို့အပေါ်သို့ ပုံးလွှမ်းလာ၍၊ ထိုတိမ်တိုက်ကြီးထဲမှ ထွက်လာသော အသံတော်က၊ “ဤသူသည် ငါ့သားဖြစ်၏။ သူ့ကို ငါချစ်၏။ သူ့ကို ငါအလွန် ကျေနပ်အားရ၏။ သူ့စကားကို နားထောင်ကြလော့” ဟုဖြစ်လေ၏။

⁶ယေရှုနှင့်အတူ ရှိနေကြသော တပည့်တော်တို့သည် ထိုအသံကို ကြားရလျှင်၊ သူတို့သည် အလွန်ကြောက်လန့်ခြင်းရှိ၍ မြေပေါ်သို့လဲသွားကြ၏။ ⁷ထိုအခါ ယေရှုက တပည့်တော်တို့ထံသို့ ပြန်လာ၍ သူတို့ကို လက်တော်ဖြင့်တို့လျက်၊ “ထကြ၊ မကြောက်ကြနှင့်” ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ⁸တပည့်တော်တို့က မော့ကြည့်လိုက်ကြသောအခါ ယေရှုမှတစ်ပါး အဘယ်သူကိုမျှ မမြင်ကြ။

⁹ယေရှုနှင့် တပည့်တော်တို့သည် တောင်ပေါ်မှ ဆင်းကြစဉ် ယေရှုက တပည့်တော်တို့

အား “လူသားသည် သေခြင်းမှမထမြောက်မီ တိုင်အောင် တောင်ပေါ်၌ သင်တို့မြင်သောအရာကို အဘယ်သူမျှ မပြောကြနှင့်” ဟုပညတ်တော်မူ၏။

¹⁰ တပည့်တော်တို့က ယေရှုအား “ကျမ်းပြု ဆရာတို့က ခရစ်တော်မလာမီ၊ ဇလိယအရင် လာရမည်* ဟုအဘယ်ကြောင့် ပြောကြသနည်း” ဟုမေးလျှောက်ကြ၏။

¹¹ ယေရှုက “ဇလိယအရင် ရောက်မည်ဟု သူတို့ပြောခြင်းသည် မှန်၏။ သူသည် အလုံးစုံတို့ကို ပြုပြင်ရမည်၊ မှန်ပေ၏။¹² သို့သော်လည်း ငါဆိုသည်ကား၊ ဇလိယသည် ရောက်လာပြီ။ သို့ရာတွင် လူတို့သည် သူ့ကို သိသဖြင့် သူ့အား ပြုချင်သမျှကို ပြုကြပြီ။ ထိုနည်းတူ လူသားသည်လည်း ထိုလူများလက်၌ ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်ခြင်းခံရလိမ့်မည် ဟုမိန့်တော်မူ၏။¹³ ထိုအခါ တပည့်တော်တို့သည် ဗတ္တိဇံဆရာယောဟန်ကို ရည်ညွှန်း၍ မိန့် တော်မူကြောင်းကို နားလည်ကြ၏။

ယေရှုသည် နတ်ဆိုးစွဲသောကလေးတစ်ယောက်အား ကုသတော်မူခြင်း

(မာ 9:14-29; လု 9:37-43)

¹⁴ ယေရှုနှင့် တပည့်တော်တို့သည် လူအစုအဝေးရှိရာသို့ ရောက်ကြသောအခါ၊ လူတစ်ယောက်သည် ယေရှုရှေ့တော်သို့ လာ၍ ဦးချလျက်၊¹⁵ “သခင်၊ အကျွန်ုပ်၏သားကို ကယ်မသနားတော်မူပါ။ သူသည် ဝက်ရှူးနာစွဲ၍ ပြင်းစွာ ခံရပါ၏။ မီးနှင့်ရေ၌ အကြိမ်ကြိမ် လဲတတ်ပါ၏။¹⁶ အကျွန်ုပ်၏သားကို သခင်တပည့်တော်တို့ထံသို့ ခေါ်ဆောင်သော်လည်း သူတို့သည် ကျန်းမာခြင်းမပေးနိုင်ကြပါ” ဟုလျှောက်၏။

¹⁷ ထိုအခါ ယေရှုက “သင်တို့သည် ယုံကြည်ခြင်းမရှိ။ သင်တို့အသက်တာသည် မှားနေ၏။ ငါသည် သင်တို့နှင့်အတူ အဘယ်မျှကာလပတ်လုံးနေရမည်နည်း။ သင်တို့ကို အဘယ်မျှကာလ

ပတ်လုံးသည်းခံရမည်နည်း။ ကလေးငယ်ကို ငါ့ထံသို့ ယူခဲ့ကြ” ဟုမိန့်တော်မူ၏။¹⁸ ယေရှုသည် ကလေးငယ်၌ စွဲကပ်နေသောနတ်ဆိုးအား ပြင်းထန်စွာ အမိန့်ပေးတော်မူ၏။ နတ်ဆိုးသည် သူထွက်သွား၍ ထိုခဏတွင်းမှာပင် သူ၏ဝေဒနာပျောက်ကင်း သွားလေ၏။

¹⁹ ယေရှုတစ်ဦးတည်း ရှိနေစဉ်တပည့်တော်တို့သည် ရောက်လာကြ၏။ သူတို့က “ကလေးငယ်ထံမှ နတ်ဆိုးကို အကျွန်ုပ်တို့ကြီးစားပြီး နှင်ထုတ်သော်လည်း အကျွန်ုပ်တို့မနှင်ထုတ်နိုင်ကြ။ အကျွန်ုပ်တို့သည် ထိုနတ်ဆိုးကို အဘယ်ကြောင့် မနှင်ထုတ်နိုင်ပါသနည်း” ဟုလျှောက်ကြရာ၊

²⁰ ယေရှုက “သင်တို့သည် ယုံကြည်ခြင်းအားနည်းသောကြောင့် နတ်ဆိုးကို မနှင်ထုတ်နိုင်ကြ။ ငါအမှန်အကန်ဆိုသည်ကား၊ သင်တို့သည် မှန်ညှင်းစေ့မျှလောက်သော ယုံကြည်ခြင်းရှိလျှင် ဤတောင်ကို၊ ဤနေရာမှ ထိုနေရာသို့ ရွေ့လော့’ ဟုဆိုလျှင် ရွေ့သွားလိမ့်မည်။ သင်တို့အတွက် မဖြစ်နိုင်သောအရာသည် ရှိလိမ့်မည်မဟုတ်။^{21*}

ယေရှုက သူ၏သေခြင်းအကြောင်း ပြောပြတော်မူခြင်း

(မာ 9:30-32; လု 9:43b-45)

²² ထို့နောက်မှ တပည့်တော်တို့သည် ဂါလိလဲပြည်၌ အတူတကွ ပြန်ဆုံကြ၏။ ယေရှုက တပည့်တော်တို့အား “လူသားသည် လူတို့လက်သို့ အပ်နှံရသော အချိန်နီးပြီ။²³ သူတို့သည် သူ့ကို သတ်ကြလိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း သုံးရက်မြောက်သောနေ့၌၊ သေခြင်းမှ ပြန်လည်ထမြောက်လိမ့်မည်” ဟုမိန့်တော်မူရာ၊ တပည့်

အခန်း 21 အချို့သောဂရိစာရေးကျမ်းခြင်းက အခန်းငယ် 21 ကိုပေါင်းထည့်ထားသည်မှာ သင်တို့သည် ဆုတောင်းခြင်းနှင့်အစာရှောင်ခြင်းမှတစ်ပါး အဘယ်သို့သောအားဖြင့် ထိုဝိညာဉ်ဆိုးမျိုးသည် မထွက်တတ်” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

“ဇလိယ ... လာရမည်” မာလာဒီ 4:5-6

တော်တို့သည် ယေရှုအသတ်ခံရတော့မည်ကို ကြားသိရသောအခါ အလွန်ဝမ်းနည်းခြင်း ရှိကြ၏။

**အခွန်များပေးဆောင်ခြင်းအကြောင်း
ယေရှုက သြဝါဒပေးတော်မူခြင်း**

²⁴ယေရှုနှင့် တပည့်တော်တို့သည် ကပေရနောင်မြို့သို့ ရောက်လာကြသောခါ ထိုမြို့မှ လူအချို့တို့သည် ပေတရုထံသို့ လာကြ၏။ သူတို့သည် ဒိဗြမ္မနွှစ်ပြားဗိမာန်တော် အခွန်ကောက်ခံသူများ ဖြစ်ကြ၏။ သူတို့က ပေတရုအား၊ “သင်တို့ဆရာသည် ဗိမာန်တော်ခွန်တည်းဟူသောဒိဗြမ္မနွှစ်ပြားကို ဆောင်သလော” ဟုမေးကြရာ၊

²⁵ပေတရုက “ဆောင်ပါသည်” ဟုဖြေလေ၏။ ထို့နောက် ပေတရုသည် ယေရှုရှိနေသော အိမ်သို့ ဝင်သွား၏။ ပေတရုသည် ဘယ်အရာမျှ မပြောသေးမှီ၊ ယေရှုက သူ့အား “လောကီရှင်ဘုရင်တို့သည် အခွန်အကောက် အမျိုးမျိုး ကောက်ကြ၏။ သို့သော်လည်း ဤအခွန်တို့ကို ဆောင်သောသူတို့သည် အဘယ်သူနည်း။ ဤလူတို့သည် ဘုရင်၏လူများ ဖြစ်ကြသလော(သို့မဟုတ်) တခြားလူတို့ ဖြစ်သလော၊ အချင်းရှိမှန် သင်အဘယ်သို့ထင်သနည်း” ဟုမေးတော်မူရာ၊

²⁶ပေတရုက “တခြားလူတို့သည် အခွန်ဆောင်ရပါသည်” ဟုလျှောက်လေ၏။

ယေရှုက၊ “သို့ဖြစ်လျှင် ဘုရင်၏လူတို့သည် အခွန်ဆောင်ကြခြင်းငှါ မလိုအပ်သည်မဟုတ်လော။ ²⁷သို့သော်လည်း အခွန်ကောက်ခံသောလူတို့ကို စိတ်ဆိုးလာအောင်ပြုခြင်းငှါ ငါတို့အလိုမရှိ။ ထို့ကြောင့် အခွန်ကို ဤနည်းနှင့် ဆောင်ကြကုန်အံ့။ အိုင်သို့သွား၍၊ ငါးများကိုချလော့။ ရှေးဦးစွာရသောငါးကို ယူ၍ပါးစပ်ကို ဖွင့်ကြည့်လော့။ သင်သည် ငါးပါးစပ်ထဲမှာ ဒိဗြမ္မလေးပြားတန် ငွေပြားတစ်ခုတွေ့လိမ့်မည်။ ထိုငွေကို ယူပြီး အခွန်ခံသူတို့ထံသို့သွား၍ ငါ့အဘို့နှင့်သင်အဘို့အခွန်ပေးလော့” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

ယေရှုက မည်သူသည်အကြီးမြတ်ဆုံးဖြစ်ကြောင်း ပြောဆိုတော်မူခြင်း

(မာ၊ 9:33-37; လု၊ 9:46-48)

18 ထိုအခါ တပည့်တော်တို့သည် ယေရှုထံတော်သို့လာ၍ “ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်၌ အဘယ်သူသည် အကြီးမြတ်ဆုံးဖြစ်သနည်း” ဟုမေးလျှောက်ကြ၏။

²ယေရှုက၊ သူငယ်တစ်ယောက်ကို သူထံသို့ ခေါ်တော်မူ၍ သူငယ်ကို တပည့်တော်တို့ရှေ့တွင် ရပ်ခိုင်း၏။ ³ထို့နောက် ယေရှုက၊ “ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ သင်တို့၏စိတ်နှလုံးကိုပြောင်းလဲ၍ သူငယ်ကဲ့သို့ ဖြစ်ရမည်။ ဤကဲ့သို့ မဖြစ်လျှင် သင်တို့သည် ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်ထံသို့ ဝင်ရလိမ့်မည်မဟုတ်။ ⁴ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်၌ အကြီးမြတ်ဆုံးပုဂ္ဂိုလ်သည် ဤသူငယ်ကဲ့သို့ ကိုယ်ကိုကိုယ် နှိမ့်ချသောသူဖြစ်၏။

⁵“လူတစ်ယောက်သည် ဤကဲ့သို့သော သူငယ်တစ်စုံတစ်ယောက်ကို ငါ့နာမဖြင့် လက်ခံလျှင် ထိုသူသည် ငါ့ကိုပင် လက်ခံ၏။

ယေရှုက အပြစ်ဖြစ်စေနိုင်သောအရာများကို ကြိုတင်သတိပေးတော်မူခြင်း

(မာ၊ 9:42-48; လု၊ 17:1-2)

⁶“လူတစ်ယောက်သည် ငါ့ကို ယုံကြည်သော ဤသူငယ်တစ်ယောက်ကို မှားယွင်းစေလျှင်၊ ထိုသူသည် အလွန်ဆိုးဝါးစွာ ဒုက္ခခံရလိမ့်မည်။ ကြိတ်ဆုံကျောက်ကို သူလည်ပင်းမှာ ဆွဲ၍ နက်နဲသောပင်လယ်၌ နှစ်မြုပ်ခြင်းကိုခံရလျှင် သူ့အတွက် သာ၍ကောင်း၏။ ⁷ကမ္ဘာပေါ်မှာ ရှိသောလူတို့အတွက် ငါအလွန်ဝမ်းနည်း၏။ အကြောင်းမူကား၊ လူတို့ကို မှားယွင်းစရာအကြောင်းရှိရမည်။ သို့ရာတွင် ထိုအရာကို ဖြစ်စေသောသူသည် အမင်္ဂလာရှိ၏။ ⁸သင်၏လက်သို့မဟုတ် သင်၏ခြေထောက်သည် သင့်ကို မှားယွင်းစေလျှင် ဖြတ်ပစ်လော့။ ခြေလက်အစုံနှင့် ထာဝရာမီးငရဲထဲသို့ ချခြင်းကိုခံရသည်ထက် အင်္ဂါချိုတွဲ၍ ကောင်းကင်သို့ ဝင်ရခြင်းသည် သာ၍ကောင်း၏။ ⁹သင့်မျက်စိ

တစ် ဘက်သည်။ သင့်ကို မှားယွင်းစေလျှင် ထိုမျက်စိကို ထုတ်ပစ်လော့။ မျက်စိနှစ်ဘက် စုံနှင့်မီးငရဲထဲသို့ ချခြင်းခံရသည်ထက် မျက်စိ တစ်ဘက်နှင့် ထာဝရအသက်ရရှိခြင်းသည် သင့် အတွက် သာ၍ကောင်း၏။

ယေရှုက ပျောက်ဆုံးသောသိုးတစ်ကောင် ပုံဥပမာကို အသုံးပြုတော်မူခြင်း

(လု၊ 15:3-7)

10“သင်တို့သည် ဤကလေးငယ်တစ်စုံတစ် ယောက်ကို မထိမဲ့မြင် မပြုမည်အကြောင်း သ တိထားကြလော့။ ဤကလေးငယ်တို့၏ကောင်း ကင်တမန်တို့သည်ကောင်းကင်၌ ရှိကြသည် ဟု ငါဆို၏။ ထိုကောင်းကင်တမန်တို့သည် ကောင်း ကင်ဘုံ၌ရှိတော်မူသော ငါ့အဘနှင့်အတူ အစဉ် အမြဲရှိကြ၏။ 11*”

12“လူတစ်ယောက်မှာ သိုးအကောင်တစ် ရာရှိ၍ တစ်ကောင်ပျောက်သွားလျှင် ထိုသူ သည် ကျန်သည့်သိုး ကိုးဆယ်ကိုးကောင်ကို တောင်ပေါ်မှာ ထားခဲ့ပြီး ပျောက်ဆုံးနေသော သိုးတစ်ကောင်ကို သွားရှာလိမ့်မည် မဟုတ် လော့။ 13ထိုသူသည် ပျောက်သွားသောသိုးကို ပြန် တွေ့လျှင်၊ မပျောက်ဆုံးသွားသောသိုး ကိုး ဆယ်ကိုးကောင်ထက်၊ သိုးတစ်ကောင်၌ သာ ၍ ဝမ်းမြောက်နေလိမ့်မည်။ 14ထိုနည်းတူ ကောင်းကင်ဘုံ၌ ရှိတော်မူသောသင်တို့အဘ သည် ဤကလေးငယ်တယောက်မျှပျောက်ဆုံး ခြင်းငှါ အလိုတော်မရှိ။

လူတစ်ယောက်က သင့်ကို နာကျင်စေသောအခါ

(လု၊ 17:3)

15“သင်၏ညီအစ်ကိုသည် သင့်ကို ပြစ်မှား လျှင်၊ သူ့ဆီသို့သွား၍ နှစ်ယောက်တည်းချင်း သူ၏အမှားကို ပြ၍ဆုံးမလော့။ သူသည် သင်

အခန်း 11 တစ်ချို့သောဂရိစာမူအရ အခန်း 11 ၌“လူ သားသည် အပြစ်သားတို့ကို ကယ်တင်ဖို့ရန် ကြွလာ တော်မူသည်ဟု ပေါင်းထည့်ထားသည်။

၏စကားကို နားထောင်လျှင် သင်၏ညီအစ်ကို အပြစ်သူကို မစလော့။ 16သို့သော်လည်း သူ သည် သင်၏စကားကို နားထောင်ခြင်းငှါ ငြင်း ဆန်လျှင် သင်နှင့်အတူတစ်ယောက်နှစ်ယောက် ကို ခေါ်၍ သူထံသို့သွားလော့။ သို့ဖြစ်လျှင်ပြစ် ပျက်သောအရာအားလုံးအတွက် သက်သေနှစ် ယောက်သုံးယောက်ရှိလိမ့်မည်။* 17သူတို့၏ စကားကို နားမထောင်လျှင်၊ ထိုအမှုကို အ သင်းတော်ရှေ့သို့ယူဆောင်လော့။ သူသည် အ သင်းတော်၏စကားကို နားမထောင်လျှင်၊ မယုံကြည်သူကဲ့သို့၎င်း၊ အခွန်ခံကဲ့သို့၎င်း၊ ထို သူကိုမှတ်လော့။

18“ငါ့အမှန်ဆိုသည်ကား၊ မြေကြီးပေါ်မှာ သင်တို့စီရင်သမျှသည် ဘုရားသခင်၏စီရင်ချက် ဖြစ်လိမ့်မည်။ မြေကြီးပေါ်မှာ သင်တို့ခွင့်လွှတ် သူများသည် ဘုရားသခင်၏ခွင့်လွှတ် ခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်။

19“တဖန်ငါဆိုသည်ကား၊ မြေကြီးပေါ်မှာ သင်တို့တွင် နှစ်ယောက်တို့သည်၊ သဘောချင်း အတူ၍ ဆုတောင်းလျှင် တောင်းသမျှသော ဆုတို့ကို ကောင်းကင်ဘုံ၌ ရှိတော်မူသောငါ၏ ခမည်းတော်သည် ပေးတော်မူလိမ့်မည်။ 20ဤ အရာသည် မှန်သောအရာဖြစ်၏။ အကြောင်း မူကား၊ ငါ့ကို ယုံကြည်သောသူနှစ်ယောက်၊ သုံးယောက်တို့သည် အတူတကွသဘောတူ လျှက် စည်းဝေးကြလျှင် ထိုအရပ် ငါသည် သူ တို့နှင့်အတူရှိသည် ဟုမိန့်တော်မူ၏။”

ခွင့်လွှတ်ခြင်းအကြောင်းဥပမာ

21ထို့နောက် ပေတရုသည် ယေရှုထံတော် သို့ လာ၍ “သခင်၊ အကျွန်ုပ်၏ညီအစ်ကိုတို့ သည် အကျွန်ုပ်တို့အပေါ်မှာ ဆက်လက်၍ မှား ယွင်းနေပါက အကျွန်ုပ်တို့သည် သူ၏အပြစ်ကို ဘယ်နှစ်ကြိမ်အထိ ခွင့်လွှတ်ရမည်နည်း။ ခုနှစ် ကြိမ်အထိ ခွင့်လွှတ်ရမည်လော့” ဟုမေးရာ၊

22ယေရှုက “ငါဆိုသည်ကား၊ သင်သည် သူ ကို ခုနှစ်ကြိမ်ထက်ပို၍ ခွင့်လွှတ်ရမည်။ သူသည်

သို့ဖြစ်လျှင် ... ရှိလိမ့်မည် တရား 19:15

သင့်အပေါ်မှာ ဆက်လက်ပြီး အမှားပြုလုပ်ခဲ့လျှင် အကြိမ်ခုနစ်ဆယ်ခုနစ်* လိမ္မော်ထိတိုင် အောင်ခွင့်လွှတ်ရမည်။

23“ထို့ကြောင့် ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်သည် မိမိအစေခံများတို့ကို စာရင်းယူခြင်းငှါ အလိုရှိသောဘုရင်တပါးနှင့်တူ၏။ 24ဘုရင်သည် စာရင်းယူစဉ်တွင် ငွေဒင်္ဂါးထောင်ပေါင်းများစွာ အကြွေးတင်သောအစေခံတစ်ယောက်ကို ရှေ့တော်သို့ ဆောင်ကြ၏။ 25သို့သော်လည်း ထိုသူသည် အကြွေးဆပ်ရန်သူမှာ ငွေမရှိသောကြောင့် ကိုယ်မှစ၍ သားမယားဥစ္စာရှိသမျှတို့ကို ရောင်း၍ အကြွေးကိုဆပ်စေ ဟုအမိန့်ပေးလေ၏။ ရောင်း၍ရသောငွေသည် ဘုရင်ထံသို့ အစေခံ၏အကြွေးကို ပေးဆပ်ရန် အသုံးပြုရလိမ့်မည်။

26“သို့သော်လည်း အစေခံသည် သူ့သခင်ရှေ့တွင် ခူးထောက်၍ သခင်၊ အကျွန်ုပ်ကို သည်းခံတော်မူပါ။ ကြွေးရှိသမျှကို အားလုံးပြန်ဆပ်ပါမည်’ ဟုတောင်းလျှောက်၏။ 27သခင်သည် ထိုအစေခံကို သနားလေ၏။ ထို့ကြောင့် သခင်က အစေခံအား အကြွေးဆပ်စရာမလို ကြောင်း ပြောလေ၏။ သခင်သည် အစေခံအား လွတ်လပ်စွာ သွားခွင့်ပေးလေ၏။

28“ထို့နောက် မကြာမီ ထိုအစေခံသည် သူ့ကို ငွေဒင်္ဂါးတစ်ရာအကြွေးတင်နေသောအခြားအစေခံချင်းတစ်ယောက်ကို တွေ့၏။ သူသည် တခြားအစေခံ၏လည်ပင်းကို ညှစ်၍ ‘ငါ့အား အကြွေးတင်သောငွေကို ပြန်ဆပ်ပေးလော့’ ဟု တောင်း၏။

29“တခြားအစေခံသည် သူ၏ခြေရင်း၌ ပြပ်ဝပ်လျက်၊ “အကျွန်ုပ်ကို သည်းခံပါ။ သင့်ကို ပေးစရာကြွေးရှိသမျှကို ပြန်ဆပ်ပါမည်’ ဟုတောင်းပန်လေ၏။

30“သို့သော်လည်း ပထမအစေခံသည် သည်းခံရန် ငြင်းပယ်လေ၏။ သူသည် သွား၍ တခြားအစေခံကို ထောင်ထဲမှာ လှောင်ထား၏။ ထိုအစေခံသည် ဆပ်စရာရှိသောကြွေးများ

ပြန်မပေးသည့်တိုင်အောင် ထောင်ထဲ၌ နေရမည်။ 31တခြားအစေခံတို့သည် ထိုအဖြစ်အပျက်ကို မြင်ကြ၏။ သူတို့သည် စိတ်မကောင်းဖြစ်၍၊ သူတို့၏သခင်ထံသို့ သွား၍ ထိုအဖြစ်အပျက်အားလုံးကို ပြောပြကြ၏။

32“ထိုအခါ သခင်သည် ပထမအစေခံကို ခေါ်၍၊ ‘ဆိုညစ်သောကျွန် သင်သည် ငါ့ကို ငွေအများကြီး ပေးဆပ်စရာရှိသော်လည်း သင်သည် ငါ့ကို တောင်းပန်သောကြောင့် သင့်၌ တင်သမျှသောကြွေးကို ငါရှင်းလင်းစေ၏။ 33ထို့ကြောင့် ငါသည် သင့်ကို သနားသကဲ့သို့ သင်သည်လည်း အစေခံချင်းကို သနားသင့်သည်’ ဟုဆို၏။ 34သခင်သည် အမျက်ထွက်၍ ကြွေးရှိသမျှကို မဆပ်မှီတိုင်အောင် ပထမအစေခံအား ပြစ်ဒဏ်ပေးရန် ထောင်ထဲ၌ လှောင်ထား၏။

35“ကောင်းကင်ဘုံ၌ ရှိတော်မူသော ငါ၏အဘသည် သင်တို့အပေါ်၌ လုပ်ရမည့်အတိုင်း ထိုဘုရင်ကြီးက လုပ်ဆောင်ခဲ့၏။ သင်တို့သည် ညီအစ်ကိုအချင်းချင်းတို့ကို စိတ်နှလုံးအကြွင်းမဲ့အပြစ်မလွတ်လျှင် ကောင်းကင်ဘုံ၌ ရှိတော်မူသော ငါ၏အဘသည် သင်တို့ကို ခွင့်လွှတ်လိမ့်မည်မဟုတ်” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

လင်မယားကွာရှင်းခြင်း အကြောင်းကို ယေရူက သွန်သင်တော်မူခြင်း

(မာ 10:1-12)

19 ယေရူသည် ထိုအကြောင်း အရာများကို ဟောတော်မူပြီးလျှင်၊ ဂါလိလဲပြည်မှ ပြောင်း၍ ယော်ဒန်မြစ်၏တစ်ဖက်ကမ်းရှိ ယုဒပြည်သို့ ကြွတော်မူ၏။ 2လူများစွာတို့သည် နောက်တော်သို့ လိုက်လာကြ၏။ ထိုနေရာ၌ ယေရူသည်လူနာများကို ကျန်းမာစေတော်မူ၏။

3အချို့သောဖာရိရှ်တို့သည် ယေရူထံတော်သို့လာ၍၊ ယေရူကို အမှားပြောမိစေခြင်းငှါ ကြိုးစား၍ စုံစမ်းကြ၏။ သူတို့က ယေရူအား၊ “လူတစ်ယောက်သည် မိမိမယားကို၊ အ

ခုနစ်ဆယ်ခုနစ်ကြိမ် ကမ္ဘာ 4:24

ကြောင်းပြချက်တစ်ခုခုကြောင့် ကွာအပ်ပါသလော” ဟုမေးလျှောက်ကြ၏။

⁴ယေရှုက၊ “ကျမ်းစာထဲ၌၊ ဘုရားသခင်သည် ကမ္ဘာကြီးကို ဖန်ဆင်းတော်မူသောအခါ ‘သူသည်လူ့ယောက်ျားနှင့် လူမိန်းမကို ဖန်ဆင်းတော်မူ၏’* ဟူသောအရာကို သင်တို့မဖတ်ဘူးသလော။ ⁵ဘုရားသခင်က ‘ထို့အကြောင်းကြောင့်ယောက်ျားသည် ကိုယ်မိဘကို စွန့်၍ ခင်ပွန်းကို၌ မှီဝဲသဖြင့်ပြီး ထိုသူနှစ်ယောက်တို့သည် တစ်ကိုယ် တည်းဖြစ်ရလိမ့်မည်’* ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ⁶ထို့ကြောင့် သူတို့သည် နှစ်ဦးမဟုတ် တစ်ဦး တည်းဖြစ်၏။ ဘုရားသခင်သည် သူတို့နှစ်ယောက်ကို ပေါင်းစပ်တော်မူ၏။ ထို့ကြောင့် သူတို့ကို အဘယ်သူကမျှမခွဲရ” ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ⁷ဗာရိရုံတို့ကလည်း “သို့ဖြစ်လျှင် မောရှေက ယောက်ျားသည် ကိုယ်မယားကို ဖြတ်စာပေး၍ ကွာစေခြင်းငှါ အဘယ်ကြောင့် စီရင်သနည်း”* ဟုပြန်လျှောက်ကြ၏။

⁸ယေရှုက၊ “သင်တို့စိတ်နှလုံးခိုင်မာသောကြောင့်မယားနှင့်ကွာရသောအခွင့်ကို မောရှေသည် စီရင်၏။ သို့သော်လည်း အစအဦး၌၊ ကွာရှင်းခြင်းကို ခွင့်မပြုခဲ့ပါ။” ⁹ငါဆိုသည်ကား၊ အဘယ်သူမဆို မိမိမယားနှင့်ကွာ၍၊ အခြားသောမိန်းမနှင့်စုံဘက်ခြင်းကို ပြုလျှင်မိမိမယားကို ပြစ်မှား၏။ သူသည် မိမိမယားအားအခြားယောက်ျားနှင့်မှားယွင်းမှုရှိ မှသာလျှင် ကွာရှင်းနိုင်သည်” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

¹⁰ထိုအခါ တပည့်တော်တို့က၊ ယေရှုအား “လင်နှင့်မယားကြားရှိ အမှုသည် ဤကဲ့သို့ဖြစ်လျှင် လက်မထပ်ဘဲနေခြင်းသည် ပို၍ကောင်းသည်” ဟုလျှောက်ကြ၏။

¹¹ယေရှုက “အိမ်ထောင်ရေးနှင့် သက်ဆိုင်သော ဤသွန်သင်ချက်ကို လူတိုင်းလက်မခံနိုင်။ သို့သော်လည်း အခွင့်ရသောသူတို့သာလျှင် လက်ခံနိုင်၏။” ¹²ယောက်ျားအချို့တို့သည်

‘သူသည် ... ဖန်ဆင်းတော်မူ၏’ ကမ္ဘာ 1:27; 5:2
‘ထို့ကြောင့် ... တစ်ဦးတည်းဖြစ်ရမည်’ ကမ္ဘာ 2:24
‘သို့ဖြစ်လျှင် ... စီရင်သနည်း’ တရား 24:1

မိန်းမလျှာအဖြစ် မွေးဖွားလာကြ၏။ အချို့တို့သည် သူတပါးအားဖြင့် မိန်းမလျှာ ဖြစ်ကြ၏။ နောက်ဆုံးတွင် တချို့ယောက်ျားတို့သည် ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်အတွက် မိမိကိုယ်ကိုမိန်းမလျှာ ဖြစ်စေကြ၏။ ဤအရာကိုခံယူနိုင်သောသူသည် ခံယူစေ” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

ယေရှုက ကလေးငယ်များကို ကြိုဆိုခြင်း

(မာ၊ 10:13-16; လု၊ 18:15-17)

¹³ထို့နောက် အချို့လူများသည် သူတို့၏ ကလေးငယ်များကို ယေရှုထံတော်သို့ခေါ်ဆောင်လာကြ၏။ ယေရှုသည် ကလေးငယ်တို့အပေါ်မှာ၊ လက်တော်ကို တင်၍ သူတို့အတွက် ဆုတောင်းပေးခြင်းငှါ အလိုရှိကြ၏။ ထိုသို့ ပြုလုပ်ခြင်းကို တပည့်တော်တို့မြင်ကြရသောအခါ၊ လူတို့အား သူတို့၏ကလေးငယ်များကို ယေရှုထံတော်သို့ မခေါ်လာခြင်းငှါ ပြောကြ၏။ ¹⁴သို့သော်လည်း ယေရှုက၊ “ကလေးတို့သည် ငါ့ထံသို့လာပါစေ၊ မတားကြနှင့်၊ အကြောင်းမူကား၊ ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်သည် ထိုသို့သော သူတို့၏နိုင်ငံဖြစ်သည်” ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ¹⁵ထို့နောက် ယေရှုက၊ ကလေးတို့ပေါ်မှာ လက်တော်ကို တင်ပြီးလျှင်၊ ထိုအရပ်မှ ထွက်ခွာတော်မူ၏။

ချမ်းသာသူတစ်ယောက်က ယေရှုနောက်တော်သို့ လိုက်ခြင်းငှါ ငြင်းဆန်ခြင်း

(မာ၊ 10:17-31; လု၊ 18:18-30)

¹⁶လူတစ်ယောက်သည် ယေရှုထံတော်သို့လာ၍ “ဆရာ၊ ထာဝရအသက်ကို ရရှိရန်၊ အကျွန်ုပ်သည် အဘယ်ကောင်းမှုကို ပြုရမည်နည်း” ဟုလျှောက်ရာ၊

¹⁷ယေရှုက၊ “အဘယ်ကြောင့် ငါ့ကိုကောင်းမြတ်သည်ဟု ခေါ်သနည်း၊ ဘုရားသခင်သာလျှင် ကောင်းမြတ်ပါ၏။ သို့သော်လည်း ထာဝရအသက်ကို သင်ရလိုလျှင် ပညတ်တော်တို့ကို စောင့်ရှောက်လော့” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

¹⁸ထိုလူက၊ “အဘယ်ပညတ်တို့ကို စောင့်ရှောက်ရမည်နည်း” ဟုမေးရာ၊

ယေရှုက၊ “လူ့အသက်ကို မသတ်နှင့်၊ သူမယားကို မပြစ်မှားနှင့်။ သူ့ဥစ္စာကို မခိုးနှင့်။ သူတစ်ပါးအကြောင်း မမှန်သောသက်သေကိုမခံနှင့်။ ¹⁹မိဘကို ရိုသေလေးစားရမည်။* ထို့အပြင် ကိုယ်နှင့်စပ်ဆိုင်သောသူကို ကိုယ်နှင့်အမျှ ချစ်လော့”* ဟုမိန့်တော်မူ၏။

²⁰ထိုလူလင်က “ဤပညတ်ရှိသမျှတို့ကို အကျွန်ုပ်သည် စောင့်ရှောက်ပါပြီ။ တခြားအဘယ်အရာလိုသေးသနည်း” ဟုလျှောက်၏။

²¹ယေရှု ကလည်း “သင်သည် စုံလင်ခြင်းသို့ရောက်လိုလျှင် သွား၍သင်ပိုင်သမျှအားလုံးကို ရောင်းလော့။ ထိုငွေကို ဆင်းရဲသောသူတို့အား ပေးလော့။ သို့ဖြစ်လျှင် သင်သည် ကောင်းကင်ဘုံ၌ ကြွယ်ဝသောဥစ္စာကို လက်ခံရရှိလိမ့်မည်။ ထို့နောက် ငါ့နောက်သို့ လိုက်လော့” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

²²သို့သော်လည်း ထိုလူငယ်သည် များစွာသောဥစ္စာကို ရတတ်သောသူဖြစ်၍ ထိုစကားကို ကြားရသောအခါ အလွန်ဝမ်းနည်းသည်နှင့် ထွက်ခွာသွားလေ၏။

²³ထိုအခါ ယေရှုက တပည့်တော်တို့အား၊ “ငါ့အမှန်ဆိုသည်ကား၊ ချမ်းသာသောသူသည် ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်သို့ ဝင်ရန် အလွန်ခက်ခဲ၏။ ²⁴ချမ်းသာသောသူသည် ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်ထဲသို့ ဝင်ရသည်ထက်၊ အပ်နဗားပေါက်ထဲသို့၊ ကုလားအုတ်တစ်ကောင်ဝင်သွားခြင်းသည် ပို၍လွယ်ကူသည်” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

²⁵ထိုအကြောင်းကို တပည့်တော်တို့ကြားသောအခါ၊ အလွန်အံ့သြကြ၏။ ယေရှုအား၊ “သို့ဖြစ်လျှင် အဘယ်သူသည် ကယ်တင်တော်မူခြင်းသို့ ရောက်နိုင်မည်နည်း” ဟုမေးလျှောက်ကြ၏။

²⁶ယေရှုက သူတို့ကိုကြည့်၍၊ “ဤအမှုကို လူတို့မတတ်နိုင်သောအမှုဖြစ်၏။ သို့သော်လည်း

မိဘကို ... ရမည်။ ထွက်၊ 20:12-16
ကိုယ် ... ချစ်လော့၊ ဝတ်ပြု၊ 19:18

ဘုရားသခင်သည် အရာခပ်သိမ်းကို တတ်နိုင်သည်” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

²⁷ပေတရုက ယေရှုအား၊ “အကျွန်ုပ်တို့သည် ရှိသမျှကို စွန့်၍ ကိုယ်တော်နောက်တော်သို့ လိုက်ပါပြီ။ အကျွန်ုပ်တို့သည် အဘယ်အရာကို ရရှိမည်နည်း” ဟုလျှောက်၏။

²⁸ယေရှုက တပည့်တော်တို့အား၊ “ငါ့အမှန်ဆိုသည်ကား၊ ကမ္ဘာသစ်တည်ထောင်သောအခါ၊ လူသားသည် မိမိဘုန်းရှိသောပလ္လင်ပေါ်မှာ ထိုင်တော်မူလိမ့်မည်။ ငါ့နောက်ကို လိုက်ကြသောသင်တို့သည်လည်း၊ ပလ္လင်ပေါ်မှာ ထိုင်ကြရလိမ့်မည်။ သင်တို့သည် ပလ္လင်တစ်ဆယ်နှစ်ခုပေါ်မှာ ထိုင်လျက်၊ ကမ္ဘာ့ရေလူမျိုးတစ်ဆယ်နှစ်မျိုးကို စီရင်ဆုံးဖြတ်ရလိမ့်မည်။ ²⁹ငါ့နောက်ကိုလိုက်ရန်၊ အိမ်၊ ညီအစ်ကိုမောင်နှမ၊ အဖေ၊ အမေ၊ သားသမီး သို့မဟုတ် လယ်ယာတို့ကို စွန့်ပစ်သောသူသည် မိမိစွန့်ပစ်သောအရာထက်ပို၍ ရကြလိမ့်မည်။ ထာဝရအသက်ကိုလည်း ရရှိလိမ့်မည်။ ³⁰အခုဘဝမှာ အမြင့်ဆုံးနေရာကို ရရှိသောလူများစွာတို့သည်၊ နောင်ဘဝမှာ အနိမ့်ဆုံးနေရာကိုသာ ရလိမ့်မည်။ အခုဘဝမှာ အနိမ့်ဆုံးနေရာရရှိ သောလူများစွာတို့သည် နောင်ဘဝ၌အမြင့် ဆုံးနေရာရကြလိမ့်မည်။

ယေရှုက ယာလုပ်သမားများ၏ ဥပမာအ သုံးပြုတော်မူခြင်း

20 “ငါ့ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်သည်မိမိပိုင်သောမြေကွက်တွင် စပျစ်နှယ်ပင်များကို စိုက်သောမြေကွက်ပိုင်ရှင်နှင့်တူ၏။ တစ်နေ့၌ သူသည် စပျစ်ခြံအတွက်၊ အလုပ်သမားတို့ကို ငှားခြင်းငှါ နံနက်စောစောထွက်သွား၏။ ²အလုပ်သမားတို့ကို တစ်နေ့လုပ်အားခငွေတစ်ပြားစီပေးရန် သူတို့နှင့်သဘောတူပြီး မိမိခြံမှာ အလုပ်လုပ်ရန် အလုပ်သမားတို့ကို စေလွှတ်လေ၏။

³မနက်ကိုးနာရီလောက်မှာ ခြံပိုင်ရှင်သည် ဈေးသို့သွား၍ လူတချို့သည် ထိုနေရာမှာ

အလုပ်မလုပ်ဘဲ ရုပ်နေကြသည်ကို မြင်၏။⁴ ထို့ကြောင့် သူသည် ထိုလူတို့ကို မိမိခြံ၌ အလုပ်လုပ်လျှင် တော်လျော်စွာ ငါပေးမည် ဟုဆို၏။⁵ ထို့ကြောင့် ထိုလူတို့သည် စပျစ်ခြံ၌ အလုပ်လုပ်ရန်သွားကြ၏။

ခြံပိုင်ရှင်သည် တဖန် မှန်းတည့်ချိန်၊ တဖန် ညနေသုံးနာရီလောက်တွင် အပြင်ထွက်သွား၍ မိမိစပျစ်ခြံ၌ အလုပ်လုပ်ရန် အလုပ်သမားတို့ကို ထပ်ငှားခဲ့၏။⁶ ညနေငါးနာရီလောက်တွင် ခြံပိုင်ရှင်သည် ဈေးကို ထပ်သွားပြန်၏။ ဈေးထဲမှာ ရုပ်နေကြသောလူတို့ကိုမြင်လျှင် သူက ‘တစ်နေ့လုံးအလုပ်မလုပ်ဘဲ အဘယ်ကြောင့် ဤအရပ်၌ ရုပ်နေသနည်း’ ဟုမေးရာ၊

⁷“ထိုလူတို့က ‘အကျွန်ုပ်တို့ကို အဘယ်သူမျှ အလုပ်မပေးပါ’ ဟုပြန်ဆိုကြ၏။

ခြံပိုင်ရှင်က၊ ‘သို့ဖြစ်လျှင် သင်တို့သည် ငါ့စပျစ်ခြံသို့သွား၍ အလုပ်လုပ်နိုင်၏’ ဟုပြောလိုက်၏။

⁸“ညအချိန်ရောက်သောအခါ ခြံပိုင်ရှင်က၊ အလုပ်သမားတို့ကို ခေါ်ခဲ့လော့။ နောက်ဆုံး ငှားသောသူတို့မှစ၍၊ အရင်ဆုံးငါးသောသူတိုင်အောင် အခကို ပေးလော့ဟု မိမိစာရေးကို မှာလိုက်လေ၏။

⁹“ထို့ကြောင့် ငါးနာရီအချိန်၌ ဝင်သောသူတို့သည် လာ၍ ငွေတစ်ပြားစီခံကြ၏။¹⁰ ထိုနောက် ပထမဆုံးငှားခဲ့သောအလုပ်သမားတို့သည် လာကြသောအခါ ငါသည် ပို၍ရမည်ဟု စိတ်ထဲမှာ ထင်မှတ်ကြ၏။ သို့သော်လည်း သူတို့သည် တစ်ယောက်လျှင် ငွေတစ်ပြားစီခံရကြ၏။¹¹ ငွေပြားကို သူတို့လက်ခံပြီးကြသောအခါ မြေပိုင်ရှင်ကို ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်ကြ၏။¹² နောက်ဆုံး ငှားလာသောလုပ်သားတို့သည် တစ်နာရီဘဲ လုပ်ရ၏။ သို့သော်လည်း ဤလူတို့ကို အကျွန်ုပ်တို့နှင့် ညီတူညီမျှ ပေးလေ၏။ အကျွန်ုပ်တို့က တစ်နေ့လုံးနေပူကြီးထဲမှာ ပင်ပန်းစွာ လုပ်ခဲ့ရသည်” ဟုပြောကြ၏။

¹³“သို့သော်လည်း ခြံပိုင်ရှင်က ထိုအလုပ်သမားတို့ထံမှ တစ်ယောက်အားခေါ်ပြီး ‘မိတ်

ဆွေ၊ သင်ပေါ်၌ မတရားသောအမှုကို ငါမပြု။ သင်တို့ကို ငှားတုန်းက တနေ့အတွက် လုပ်အားခငွေတစ်ပြားရရန် သဘောတူခဲ့သည် မဟုတ်လော့။¹⁴ သို့ဖြစ်လျှင် သင်တို့လုပ်အားခကို ယူ၍ သွားလော့။ နောက်ဆုံး ငှားသောအလုပ်သမားတို့အား သင်တို့နှင့်အညီ ငါပေးရန် အလိုရှိ၏။¹⁵ ငါ့ငွေကို ငါအလိုရှိသည်အတိုင်း လုပ်နိုင်သည်မဟုတ်လော့။ ငါသည် သဘောကောင်းသောကြောင့် သင်တို့က မနာလိုဖြစ်နေသလော့’ ဟုပြောလေ၏။

¹⁶“ထို့ကြောင့် အခုအချိန်၌ နောက်ကျသောသူတို့သည် နောင်အခါ၌ အရင်ကျရလိမ့်မည်။ အခုအချိန်၌ အရင်ကျသူတို့သည် နောင်အခါ၌ နောက်ကျလိမ့်မည်” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

ယေရှုက မိမိသေခြင်းအကြောင်း ပြောကြားတော်မူခြင်း

(မာ၊ 10:32-34; လု၊ 18:31-34)

¹⁷ယေရှုသည် တပည့်တော်တဆယ်နှစ် ယောက်တို့နှင့် ယေရုရှလင်မြို့သို့ တက်ကြွတော်မူစဉ်လမ်းခရီး၌ တပည့်တော်တို့ကို ဘေးသို့ခေါ်ထုတ်ပြီး၊¹⁸ ‘ငါတို့သည်ယေရုရှလင်မြို့သို့ သွားနေကြ၏။ လူသားကို ယင်ပုရောဟိတ်အကြီးအကဲတို့နှင့် ကျမ်းပြုဆရာတို့လက်ထဲသို့ အပ်နှံခြင်းခံရမည်။ သူတို့သည် သူကိုသတ်ခြင်း ငါ့ စီရင်ကြလိမ့်မည်။¹⁹ သူတို့သည် သူကို တပါးအမျိုးသားများလက်ထဲသို့ အပ်ကြလိမ့်မည်။ ဤလူတို့သည် သူကို ပြက်ရယ်ပြုကြလိမ့်မည်။ သူ့ကို ရိုက်ပုတ်၍ လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ သတ်ကြလိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း သုံးရက်မြောက်နေ့၌ ထမြောက်လိမ့်မည်” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

မိခင်တစ်ယောက်ကအထူးအခွင့်အရေးတောင်းဆိုခြင်း

(မာ၊ 10:35-45)

²⁰ထို့နောက် ဇေဗဒဲသားတို့၏မိခင်သည် ယေရှုထံတော်သို့ လာခဲ့၏။ သူမ၏သားနှစ်ဦး

လည်းရှိ၏။ သူမသည် ယေရှုရှေ့တော်သို့ ပြင်
ဝပ်၍၊ သူမအတွက် တစ်စုံတစ်ရာပြုလုပ်ပေး
ပါရန် တောင်းပန်၏။

²¹ယေရှုက “သင်သည် အဘယ်အလိုရှိသ
နည်း” ဟုမေးရာ၊

သူမက “ကိုယ်တော်နိုင်ငံတွင် ကျွန်မ၏
သားနှစ်ယောက်တို့သည် လက်ျာတော်ဘက်၌
တစ်ယောက်၊ လက်ဝဲတော်ဘက်၌ တစ်
ယောက်ထိုင်ရသောအခွင့်ကို ပေးတော်မူပါ”
ဟုလျှောက်လေ၏။

²²ထိုအခါ ယေရှုက သားတို့အား “သင်တို့
သည် အဘယ်အရာတောင်းခံနေသည်ကို သင်
တို့နားမလည်ကြ။ ငါသောက်ရအံ့သောခွက်
ကို သင်တို့သောက်နိုင်မည်လော” ဟုမေးတော်
မူရာ၊

သူတို့က “အကျွန်ုပ်တို့သောက်နိုင်ပါ၏” ဟု
ပြန်လျှောက်ကြ၏။

²³ထိုအခါ ယေရှုက သူတို့အား “ငါ၏ခွက်
ကို သင်တို့အမှန် သောက်ရလိမ့်မည်။ သို့သော်
လည်း ငါ၏ဘယ်ဘက်မှာဖြစ်စေ၊ ညာဘက်
မှာဖြစ်စေ ထိုင်ရမည့်လူကို ရွေးချယ်သောသူ
သည် ငါမဟုတ်။ ထိုနေရာကို ရမည့်သူအား၊
ငါ့ခမည်းတော်ကသာ ရွေးချယ်၍၊ လျာထား
ပြီးဖြစ်သောကြောင့် သူတို့သာ ပိုင်ဆိုင်၏”
ဟုမိန့်တော်မူ၏။

²⁴ထိုစကားကို အခြားတပည့်တော်ဆယ်
ယောက်တို့သည် ကြားသိသောအခါ၊ ထိုညီ
အစ်ကိုနှစ်ယောက်တို့ကို အမျက်ထွက်ကြ၏။

²⁵ယေရှုက တပည့်တော်အားလုံးတို့ကို တစု
တရုံးတည်းခေါ်တော်မူ၍ “တပါးအမျိုးသား
များကို အုပ်စိုးသောသူတို့သည် လူများအပေါ်
မှာအာဏာသုံးရန် အလွန်သဘောကျကြသည်
ကို သင်တို့သိကြ၏။ သူတို့၏ခေါင်းဆောင်အ
ကြီးအကဲတို့သည်လည်း၊ သူတို့၏လုပ်ပိုင်ခွင့်တို့
ကို လူများအပေါ်မှာ အစွမ်းကုန်အသုံးချလိုကြ
၏။ ²⁶သို့သော်လည်း သင်တို့သည် ထိုသို့မဖြစ်
ကြနှင့်။ သင်တို့ထဲမှ တစ်ယောက်ယောက်သည်
ကြီးမြတ်သူဖြစ်လိုလျှင် သူသည် သင်တို့၏အစေ

ခံဖြစ်ရမည်။ ²⁷သင်တို့တွင် တစ်ယောက်
ယောက်သည် ပထမဖြစ်လိုလျှင် သူသည် သင်
တို့၏အစေကိုခံရမည်။ ²⁸လူသားသည်လည်း ထို
ကဲ့သို့ဖြစ်၏။ သူသည် သူတပါးကို စေစားခြင်း
ငှါမလော၊ သူတပါးအစေကိုခံခြင်းငှါရင်း၊ မိမိအ
သက်ကို စွန့်၍ လူအများကို ကယ်တင်ခြင်းငှါ
ကြွလာတော်မူခြင်းဖြစ်၏။”

**ယေရှုက မျက်မမြင်နှစ်ဦးကို
ကုသတော်မူခြင်း**

(မာ၊ 10:46-52; လု၊ 18:35-43)

²⁹ယေရှုသည် မိမိ၏တပည့်တော်တို့နှင့် အ
တူယေရိခေါမြို့မှ ထွက်ခွာတော်မူစဉ် အလွန်
များပြားလှသောလူအုပ်ကြီးသည် နောက်
တော်သို့ လိုက်လာကြ၏။ ³⁰ထိုနေရာတွင် မျက်
မမြင်နှစ်ဦးတို့သည် လမ်းဘေးတွင် ထိုင်နေကြ
၏။ ယေရှုသည် ထိုလမ်းအတိုင်းလာနေသည်
ကို သူတို့ကြားရသောအခါ “ဒါဝိဒ်၏သားတော်
သခင်၊ ကျေးဇူးပြု၍ အကျွန်ုပ်တို့ကို ကယ်မသ
နားတော်မူပါ” ဟုအော်ဟစ်လေ၏။

³¹လူအပေါင်းတို့သည် မျက်မမြင်နှစ်
ယောက်အား စကားမပြောဘဲ တိတ်ဆိတ်နေ
ရန် တားမြစ်ကြ၏။ သို့သော်လည်း သူတို့က
“ဒါဝိဒ်၏သား သခင်၊ ကျေးဇူးပြု၍ အကျွန်ုပ်တို့
ကို ကယ်မသနားတော်မူပါ” ဟုပို၍ကျယ်
လောင်စွာအော်ဟစ်ကြ၏။

³²ယေရှုသည် ရပ်တော်မူပြီးလျှင် မျက်မ
မြင်နှစ်ယောက်တို့အား “သင်တို့အတွက် ငါ
သည် အဘယ်သို့ပြုစေလိုသနည်း” ဟုမေး
တော်မူ၏။

³³မျက်မမြင်တို့က “သခင်၊ အကျွန်ုပ်တို့
မျက်စိမြင်လိုပါ၏” ဟုလျှောက်ကြ၏။

³⁴ယေရှုသည် သူတို့အပေါ် သနားခြင်းစိတ်
တော်ရှိ၍ သူတို့မျက်စိကို လက်နှင့်တို့တော်မူ
၏။ ထိုခဏခြင်းတွင် ထိုသူတို့သည် မျက်စိမြင်
၍ နောက်တော်သို့ လိုက်ကြ၏။

**ယေရှုသည် ဘုရင်တစ်ပါးကဲ့သို့ ယေရှုရှုလင်
သို့ ကြွဝင်တော်မူခြင်း**

(မာ 11:1-11; လု 19:28-38; ယော 12:12-19)

21 ယေရှုနှင့် တပည့်တော်တို့သည် ယေရှုရှုလင်နှင့် နီးလာကြ၏။ သံလွင် တောင်ခြေရှိ ဗက်ဖာဂေရွာသို့ ရောက်ကြ သောအခါ ယေရှုသည် တပည့်တော်နှစ် ယောက်တို့ကို ထိုရွာသို့ စေလွှတ်တော်မူ၏။² ယေရှုက တပည့်တော်နှစ်ယောက်အား သင် တို့မြင်နေရသောမြို့သို့ သွားကြ။ မြို့ထဲဝင် ရောက်သောအခါ မြည်းတစ်ကောင်ကို တိုင် မှာ ကြိုးနှင့်ချည်ထားသည်ကို သင်တို့ချက်ချင်း တွေ့မြင်လိမ့်မည်။ မြည်း၏ဘေးမှာ မြည်းငယ် လေးတစ်ကောင်ကို သင်တို့တွေ့ရလိမ့်မည်။ ထို မြည်းနှစ်ကောင်စလုံးကို ကြိုးဖြည့်၍ ငါထံသို့ ယူလာခဲ့ကြ။³ တစ်ယောက်ယောက်က မြည်း တို့ကို အဘယ်ကြောင့် ယူကြသနည်းဟု မေး လျှင်၊ ‘သခင်အလိုရှိသည်၊ မကြာခင် သူပြန်ပို့ လိမ့်မည်’ ဟု၍ပြောလိုက်လော့” ဟုမိန့်တော် မူ၏။

⁴ ဤဖြစ်ရပ်မှာ ပရောဖက်၏ဟောခဲ့သော စကားပြည့်စုံမည်အကြောင်းဖြစ်၏။

⁵ “ပရောဖက်က ဇိအုန်မြို့ကို ပြောလော့။ ‘ယခုသင်၏ဘုရင်သည် သင့်ထံသို့ လာ နေ၏။ သူသည် နိမ့်ချစွာနှင့် မြည်းကို စီး လာ၏။ သူသည် အလုပ်လုပ်သောမြည်း မမှ မွေးလာသောမြည်းငယ်လေးအပေါ် စီး၍ လာသည်’” ဟုဟောထား၏
ဇော့ 9:9

⁶ တပည့်တော်နှစ်ယောက်တို့သည် ယေရှု မှာတော်မူသည့်အတိုင်း လုပ်ဆောင်ခဲ့ကြ၏။⁷ မြည်းမနှင့် မြည်းငယ်ကို ယေရှုထံတော်သို့ ဆောင်ခဲ့၍ မြည်းကျောပေါ်မှာ မိမိတို့အဝတ် ကို တင်ကြပြီးလျှင် ကိုယ်တော်သည် စီးတော် မူ၏။⁸ ယေရှုသည် ယေရှုရှုလင်မြို့သို့ ဦးတည် နေသောလမ်းမကြီးအတိုင်း စီးတော်မူ၏။ လူ

အများသည် ယေရှုအတွက် လမ်းပေါ်တွင် သူတို့ ၏ဝတ်ရုံများကို ပြန်ခင်းပေးထားကြ၏။ အချို့ သောလူတို့သည် သစ်ကိုင်းသစ်ခက်များကို ခုတ်ဖြတ်၍ လမ်းပေါ်တွင် ပြန်ခင်းထားလေ၏။⁹ အချို့လူတို့သည်၊ ယေရှု၏ရှေ့တော်မှာ လျှောက်သွားနေကြပြီး အချို့တို့သည် ယေရှု၏ နောက်တော်မှ လိုက်လာကြ၏။ သူတို့က၊

“ဒါဝိဒ်၏သားတော်ကို ချီးမွမ်းကြ။ ‘ထာဝ ရဘုရားသခင်၏နာမတော်နှင့် ကြွလာ သောသူသည် မင်္ဂလာရှိ၏။’ ကောင်း ကင်ဘုံ၌ရှိတော်မူသောဘုရားသခင်ကို ချီးမွမ်းကြ” ဟုအော်ဟစ်ပြောဆိုကြ၏။
ဆာလံ 118:26

¹⁰ ထိုအခါ ယေရှုသည် ယေရှုရှုလင်မြို့သို့ ဝင်ရောက်တော်မူ၏။ မြို့တွင်းရှိ လူများအား လုံးရုတ်ရုတ်သံသံ ဖြစ်နေကြ၏။ သူတို့က “ဤ လူသည် အဘယ်သူနည်း” ဟုမေးကြ၏။

¹¹ ယေရှုနောက်တော်မှ လိုက်လာကြသော လူများက၊ “ဤသူသည် ယေရှုဖြစ်တော်မူ၏။ ဂါလိလဲပြည် နာဇရက်မြို့မှ လာသောပရော ဖက်တစ်ပါးဖြစ်သည်” ဟုပြောဆိုကြ၏။

ဗိမာန်တော်သို့သွားရောက်ခြင်း

(မာ 11:15-19; လု 19:45-48; ယော 2:13-22)

¹² ယေရှုသည် ဗိမာန်တော်သို့ ဝင်တော်မူ ပြီးလျှင်ဗိမာန်တော်၌ အရောင်းအဝယ်လုပ်နေ ကြသူအပေါင်းတို့ကို မောင်းထုတ်တော်မူ၏။ ငွေလဲလှယ်သူတို့၏ခုံများကို၎င်း၊ ချိုးငှက် ရောင်းသူများ၏ ခုံတန်းလျားများကို၎င်း တွန်း လှဲတော်မူ၏။¹³ ယေရှုသည် ထိုနေရာရှိလူအား လုံးအား “ကျမ်းစာထဲ၌၊ ‘ငါ့အိမ်ကို ဆုတောင်း ရာအိမ်ဟူ၍ ခေါ်ရမည်’* ဟုရေးသားထား ၏။ သို့သော်လည်း သင်တို့သည်၊ ဘုရားသခင်

ငါ့အိမ် ... ခေါ်ရမည် ဟေရှုယ 56:7

၏အိမ်ကို ဝါးပြတို့အတွက် ပုန်းအောင်းရန် နေ ရာပြစ်စေကြပြီး*” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

14 ထိုအခါ ဗိမာန်တော်၌ မျက်စိကန်းသော သူ၊ ခြေမစွမ်းသောသူတို့သည် အထံတော်သို့ လာ၍ သူတို့အနာကို ငြိမ်းစေတော်မူ၏။ 15 သို့ သော်လည်း ယင်ပုရောဟိတ်အကြီးအကဲများ နှင့်ကျမ်းပြုဆရာတို့သည် ယေရှုပြုလုပ်ခဲ့သော အံ့ဩဘွယ်သောအရာများနှင့် ကလေးသူငယ် တို့သည် ဗိမာန်တော်ဝန်း၌ အော်ဟစ်၍ “ဒါဝိဒ် ၏သားကို ချီးမွမ်းကြ” ဟူ၍ပြောနေကြသည်ကို ကြားမြင်သောအခါ ဒေါသထွက်ကြ၏။

16 သူတို့ကယေရှုအား၊ “ဤကလေးတို့သည် အဘယ်သို့ ပြောနေကြသည်ကို သင်ကြားသ လော” ဟုမေးကြ၏။ “ယေရှုက ငါကြား၏။ ဤ ကျမ်းချက်က ‘ကိုယ်တော်သည် စုံလင်သော သီချင်းကို သီဆိုရန် ကလေးသူငယ်များနှင့်နိစို ကလေးငယ်များကို သင်ကြားခဲ့သည် ဟုသော စကားကို သင်တို့မဖတ်ဘူးကြသလော’” * ဟု မိန့်တော်မူ၏။

17 ထို့နောက် ယေရှုသည် သူတို့ထံမှ ထွက် ပြီးလျှင်၊ ဗေသနိရွာသို့သွား၍ ထိုညကို လွန်စေ တော်မူ၏။

ယေရှုက ယုံကြည်ခြင်းတန်ခိုးကို ပြသတော်မူခြင်း

(မာ 11:12-14, 20-24)

18 နောက်တစ်နေ့ နံနက်စောစောတွင် ယေရှုသည် မြို့တော်သို့ ပြန်ကြွတော်မူစဉ် သူ သည် အလွန်ဆာမုတ်တော်မူ၏။ 19 လမ်းဘေး၌ သဖန်းပင်တစ်ပင်ကို သူမြင်လျှင် သဖန်းသီးစား ရန် သဖန်းပင်ရှိရာသို့ သွားတော်မူ၏။ သို့သော် လည်း ထိုသဖန်းပင်ပေါ်၌ သဖန်းသီးမရှိဘဲ အ ရွက်များသာရှိ၏။ ထိုအခါ ယေရှုက “ယခုမှ စ၍ အစဉ်မပြတ် သင်၌ အသီးမသီးစေနှင့်” ဟု သဖန်းပင်အား မိန့်တော်မူရာ၊ သဖန်းပင်သည် ချက်ချင်းပင် ခြောက်သွေ့၍ သေသွားလေ၏။

ဝါးပြတို့အတွက်ပုန်းအောင်းရန်နေရာ ယေရမိ 7:11
ကိုယ်တော် ... ကြသလော ဆာလံ 8:3

20 ထိုပြစ်ရပ်ကို တပည့်တော်တို့ မြင်ကြ သောအခါ၊ အလွန်အံ့ဩသွားကြ၏။ “သဖန်း ပင်သည် အဘယ်သို့ အလွန်လျှင်မြန်စွာ ခြောက်သွေ့၍ သေသွားပါသနည်း” ဟုယေရှု အား မေးလျှောက်ရာ၊

21 ယေရှုက “ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ သင်တို့ သည် ယုံကြည်ခြင်းရှိ၍၊ သံသယကင်းလျှင် ငါ လုပ်သကဲ့သို့ လုပ်နိုင်၏။ ထိုအရာထက်ပင်သာ ၍ လုပ်နိုင်လိမ့်မည်။ ‘ဤတောင်ကိုရှေ့၍ ပင် လယ်ထဲ၌ ကျလော့’ ဟုဆိုလျှင် ဆိုသည့်အ တိုင်း ဖြစ်လိမ့်မည်။” 22 သင်တို့သည် ယုံကြည်ခြင်း ရှိလျှင် ဆုတောင်းသမျှတို့ကို သင်တို့သည်ရကြ လိမ့်မည်” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

ယုဒခေါင်းဆောင်တို့သည် ယေရှု၏အာဏာ ရှိမှုအပေါ် ယုံမှားသံသယဖြစ်ခြင်း

(မာ 11:27-33; လု 20:1-8)

23 ယေရှုသည်၊ ဗိမာန်တော်သို့ ဝင်ပြန်၍ လူ တို့ကို ဆုံးမဩဝါဒပေးတော်မူစဉ်၊ ယင်ပုရော ဟိတ်အကြီးတို့နှင့် ယုဒလူတွင် အကြီးအကဲဖြစ် သောသူတို့သည် ယေရှုထံတော်သို့လာ၍၊ “သင်သည် ဤအရာများကို အဘယ်အခွင့်နှင့် ပြုသနည်း။ အဘယ်သူသည် သင့်ကို ဤသို့ လုပ်ပိုင်ခွင့်ပေးသနည်း” ဟုမေးလျှောက်ကြ၏။

24 ယေရှုက “ငါသည်လည်း သင်တို့ကို မေး ခွန်းတစ်ခုမေးမည်။ သင်တို့သည် ငါ့ကို အဖြေ ပေးလျှင် ဤအရာတို့ကို အဘယ်အခွင့်အရေး နှင့်ငါပြုသည်ကို ငါပြောမည်။” 25 ယောဟန် သည် လူတို့ကို ဗတ္တိဇံပေးသောအခါ အဘယ် သူသည် သူ့ကို အာဏာပေးထားသနည်း။ ဘုရားသခင်ထံမှ လာသလော၊ သို့မဟုတ် လူ ထံမှ လာသလော” ဟုမေးတော်မူ၏။ ယင်ပု ရောဟိတ်များနှင့် ယုဒလူခေါင်းဆောင်တို့သည် ဤအကြောင်းကို သူတို့အချင်းချင်းဆွေးနွေးကြ ရာ ‘ယောဟန်၏ဗတ္တိဇံတရားသည် ဘုရား သခင်ထံမှ လာသည်’ ဟုငါတို့ဆိုလျှင် သူက ‘သို့ဖြစ်လျှင်သင်တို့သည် သူ့ကိုအဘယ်ကြောင့် မယုံကြည်သနည်း ဟုမေးလိမ့်မည်။’ 26 ငါတို့က၊

‘လူတို့ထံမှလာသည်ဟု ဆိုလျှင်’ လူအများက၊ ငါတို့ကို စိတ်ဆိုးကြလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ လူတို့သည် ယောဟန်ကို ပရောဖက်ဖြစ်သည်ဟု ထင်မှတ်ကြသည်ဟု ဆွေးနွေးကြ၏။

²⁷ထို့ကြောင့် သူတို့က ယေရှုအား၊ “အကျွန်ုပ်တို့မသိပါဟု ပြန်ပြောကြ၏။ ယေရှုက “သို့ဖြစ်လျှင် ငါသည်လည်း ဤအရာများကို အဘယ်အခွင့်အာဏာနှင့် ပြုသည်ကို သင်တို့အား မပြော” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

ယေရှုက သားနှစ်ယောက်ဥပမာ အသုံးပြုတော်မူခြင်း

²⁸“သင်တို့သည် အဘယ်သို့ထင်ကြသနည်း။ တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူ၌ သားနှစ်ယောက်ရှိ၏။ ထိုသူသည် သားတစ်ယောက်ဆီသို့ သွား၍ “ငါ့သား ယနေ့ ငါ့စပျစ်ခြံသို့ သွား၍ လုပ်ဆောင်လော့’ ဟုပြော၏။

²⁹“သားက၊ ‘ကျွန်တော်မသွားချင်ပါဟု ပြန်ပြောသော်လည်း နောက်မှ သူ့စိတ်ပြောင်း၍ စပျစ်ခြံသို့ အလုပ်လုပ်ရန် ထွက်သွားလေ၏။

³⁰“ထို့နောက် အဘသည်၊ အခြားသော သားဆီသို့ သွား၍ ငါ့သား ယနေ့ ငါ့စပျစ်ခြံသို့ သွား၍ လုပ်ဆောင်လော့’ ဟုဆိုလျှင် ထိုသားက အကျွန်ုပ်သွားပါမည် သခင်’ ဟုဆိုသော်လည်း မသွားဘဲနေ၏။

³¹“ထိုသားနှစ်ယောက်တို့တွင် အဘယ်သူသည် အဘစကားကို နားထောင်သနည်း” ဟု ယေရှုက မေးတော်မူရာ၊

ယုဒခေါင်းဆောင်တို့က၊ “ပထမသား” ဟု ပြောကြ၏။ ယေရှုက၊

“ငါ့အမှန်ဆိုသည်ကား၊ အခွန်ခံတို့နှင့် ပြည့်တန်ဆာတို့သည် မကောင်းသောသူများဖြစ်ကြ၏။ သို့သော်လည်း သူတို့သည် ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်ကို သင်တို့ထက် အရင်ရောက်ကြလိမ့်မည်။ ³²ယောဟန်သည် လာ၍ သင်တို့ကို အသက်ရှင်ရန် လမ်းမှန်ပြခဲ့၏။ သို့သော်လည်း သင်တို့သည် ယောဟန်ကို မယုံကြည်ကြ။ သို့သော်လည်း အခွန်ခံတို့နှင့် ပြည့်တန်ဆာတို့

သည်၊ ယောဟန်ကို ယုံကြည်ကြ၏။ သင်တို့သည် သူလုပ်ခဲ့သောအရာကို မြင်လျက်ပင်သူ့ကို ယုံကြည်မည်အကြောင်း သင်တို့၏စိတ်နှလုံးကို မပြောင်းလဲစေကြ။

ဘုရားသခင်သည် မိမိသားတော်ကို စေလွှတ်တော်မူခြင်း

(မာ၊ 12:1-12; လု၊ 20:9-19)

³³“ဤဥပမာကို နားထောင်ကြလော့။ လူတစ်ယောက်သည် သူပိုင်သောမြေကွက်မှာ စပျစ်ပင်တို့ကို စိုက်၏။ စပျစ်ခင်းပတ်လည်တွင် အကာအရံလုပ်ထား၏။ ထို့နောက် စပျစ်ရည် ညှစ်ရန် အတွက်တွင်းကို တူးလေ၏။ ထို့နောက် မျှော်စင်တစ်ခုလည်း ဆောက်ထား၏။ ဤမြေကို တခြားသောယာလုပ်သားတချို့တို့ကို အငှားချထားပြီး၊ ခရီးထွက်သွားလေ၏။ ³⁴ထို့နောက် စပျစ်သီးခူးဆွတ်ရန် အချိန်ရောက်လာသောအခါ မိမိအတွက် အသီးကိုခံစေခြင်းငှါ အစေခံတို့ကို ယာလုပ်သားတို့ ထံသို့စေလွှတ်လေ၏။

³⁵“သို့သော်လည်း ယာလုပ်သားတို့သည် အစေခံများကို ဖမ်းပြီးလျှင် တစ်ဦးကို ရိုက်၍ နောက်တစ်ယောက်ကို သတ်ကြ၏။ ထို့နောက် တတိယအစေခံကို ကျောက်ခဲနှင့် ပစ်သတ်ကြ၏။ ³⁶ထို့ကြောင့် စပျစ်ခြံပိုင်ရှင်သည်၊ နောက်တစ်ဖန် အရင်ထက်များသောအခြားအစေခံတို့ကို ယာလုပ်သားတို့ထံသို့ စေလွှတ် ပြန်၏။ သို့သော်လည်း ယာလုပ်သားတို့သည် ရှေ့နည်းအတိုင်း ပြုမူကြ၏။ ³⁷ထို့ကြောင့် စပျစ်ခြံပိုင်ရှင်သည် သူ့သားကို ယာလုပ်သားတို့ထံသို့ စေလွှတ်ရန် ဆုံးဖြတ်၏။ ထိုလူက ‘ယာလုပ်သားတို့သည် ငါ့သားကို လေးစားကြလိမ့်မည်’ ဟု ပြော၏။

³⁸“သို့သော်လည်း ယာလုပ်သားတို့သည် ထိုသားကို မြင်သောအခါ သူတို့က ‘ဤသူသည် ခြံပိုင်ရှင်၏သားဖြစ်၏။ ဤစပျစ်ခြံကို တစ်နေ့ သူပိုင်ဆိုင်လိမ့်မည်။ ထို့ကြောင့် လာကြသူ့ကို ငါတို့သတ်ကြစို့၊ သို့ဖြစ်လျှင် ဤစပျစ်ခင်းတစ်ခု

လုံးသည် ငါတို့ဥစ္စာဖြစ်လိမ့်မည်’ ဟုအချင်းချင်းပြောဆိုကြ၏။³⁹ ထို့ကြောင့် ယာလုပ်သားတို့သည် ထိုသားကို ဖမ်းပြီးမှ စပျစ်ခြံပြင်သို့ ထုတ်၍ သတ်ပစ်ကြ၏။⁴⁰ သို့ဖြစ်လျှင် စပျစ်ခြံပိုင်ရှင်သည် ကိုယ်တိုင်ခြံသို့ လိုက်လာသော အခါ ဤယာလုပ်သားတို့ကို အဘယ်သို့လုပ်မည်နည်း” ဟုယေရှု ကမေးတော်မူ၏။

⁴¹ယုဒယဇ်ပုရောဟိတ်တို့နှင့် ခေါင်းဆောင်တို့က “သူသည် ထိုဆိုသွမ်းသော ယာလုပ်သားတို့ကို သတ်ပစ်၍ စပျစ်သီးဆွတ်ချိန်တွင် သူ့ကို ဝေစုပေးကြမည်အခြားသောယာလုပ်သမားတို့အား သူ၏စပျစ်ခင်းကို ငှားရမ်းလိမ့်မည်” ဟုလျှောက်ကြ၏။

⁴²ယေရှုက သူတို့အား

“တည်ဆောက်သူများက ပယ်ထားသော ကျောက်တုံးသည် တိုက်ထောင့်အုတ်ဖြစ်ဖြစ်လာ၏။ ထိုအမှုသည် ထာဝရဘုရား၏လုပ်ဆောင်ချက်ဖြစ်၍ အကျွန်ုပ်တို့အတွက် အံ့ဩစရာဖြစ်၏’ ဟူသော စကားကို ကျမ်းစာ၌သင်တို့သည် တရံတခါမျှ မဖတ်ဘူးသလော့။

ဆာလံ၊ 118:22-23

⁴³“ထို့ကြောင့် ငါဆိုသည်ကား၊ ဘုရားသခင်သည် နိုင်ငံတော်ကို သင်တို့ထံမှ ပြန်ယူ၍၊ နိုင်ငံတော်၌ သူ့အလိုရှိသောအရာများကို ဆောင်ရွက်မည့် လူမျိုးအား ပေးလိမ့်မည်။⁴⁴ ဤကျောက်တုံးပေါ်သို့ ကျသောသူသည် ကျိုးပဲ့သွားလိမ့်မည်။ လူတစ်ယောက်၏အပေါ်သို့ ကျောက်တုံးကျခဲ့လျှင် ထိုသူသည် ကြေမှုသွားလိမ့်မည်” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

⁴⁵ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့နှင့် ဖာရိရှုံတို့သည် ယေရှုပြောသောဥပမာများကို ကြားရလျှင် မိမိတို့ကိုရည်ဆောင်၍ ဟောပြောတော်မူသည်ကို သိကြ၏။⁴⁶ သူတို့သည် ယေရှုကို ဖမ်းဆီးခြင်းငှါ နည်းလမ်းရှာကြသော်လည်း စုဝေးသောလူများကို ကြောက်ကြ၏။ အကြောင်းမူ

ကား၊ ထိုသူတို့သည် ယေရှုကို ပရောဖက်တစ်ပါးဖြစ်သည်ဟု ယုံကြည်ကြ၏။

ညစာစားပွဲတစ်ခုသို့ ဖိတ်ကြားခံရသော လူများအကြောင်းဥပမာ

(လု၊ 14:15-24)

22 တဖန် ယေရှုသည် ဥပမာများကို အသုံးပြု၍ လူများအား ဩဝါဒပေးတော်မူ၏။ ယေရှုက ²“ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်သည် မိမိထိမ်းမြားမင်္ဂလာဆောင်ပွဲကို စီရင်သော ဘုရင်တစ်ပါးနှင့်တူ၏။³ ထိုဘုရင်သည် လူတချို့ကို စားသောက်ပွဲအတွက် ဖိတ်လေ၏။ စားသောက်ပွဲ အဆင်သင့်ဖြစ်သောအခါ ဘုရင်သည် သူ့အစေခံများအားလူတို့ကို ခေါ်ဖိတ်ရန် စေလွှတ်လေ၏။ သို့သော်လည်း လူတို့သည် ဘုရင်စားသောက်ပွဲသို့ သွားရန်ငြင်းပယ်ကြ၏။

⁴“ထို့နောက်ဘုရင်သည် အစေခံတို့ကို ထပ်စေလွှတ်၍၊ ‘ငါ့ပွဲကို ငါပြင်ဆင်ပြီ။ နွားမှစ၍ ဆူပြီးသောတိရစ္ဆာန်များကို သတ်၍ ပြီးပြီ။ အလုံးစုံတို့သည် အဆင်သင့်ရှိပြီ။ မင်္ဂလာဆောင်ပွဲသို့ လာကြပါ’ ဟုခေါ်ဖိတ်ပြီးသောသူတို့အား ပြောကြဟု မိမိအစေခံတို့အား မှာလိုက်ပြန်၏။

⁵“အစေခံတို့သည် ခေါ်ဖိတ်ခြင်းခံသောသူတို့အား လာကြရန် သွားပြောကြပြန်၏။ သို့သော်လည်း လူတို့သည်အစေခံစကားကို နားမထောင်ဘဲ အခြားကိစ္စများကို လုပ်ရန်ထွက်သွားကြ၏။ အချို့တို့သည် မိမိလယ်သို့၊ အလုပ်လုပ်ရန် ထွက်ကြ၏။ အချို့တို့သည် မိမိစီးပွားရေးလုပ်ငန်းအတွက် သွားကြ၏။⁶ တချို့လူတို့သည် အစေခံတို့ကို ဖမ်းဆီး၍ ညှဉ်းဆဲခြင်း၊ အသေသတ်ခြင်းကို ပြုကြ၏။⁷ ထိုဘုရင်သည် ကြားလျှင် အလွန်အမုက်ထွက်၍၊ မိမိစစ်တပ်ကို စေလွှတ်၍၊ အစေခံတို့ကို သတ်သောထိုသူတို့ကိုသတ်စေ၏။ စစ်တပ်တို့သည် ထိုသူတို့ကို သတ်ပြီး သူတို့၏မြို့ကိုလည်း မီးရှို့လေ၏။

⁸“ထို့နောက်မှ ဘုရင်သည် မိမိအစေခံတို့အား ခေါ်၍ ‘ငါ၏မင်္ဂလာဆောင်ပွဲသည် အ

ဆင်သင်ရှိပြီ။ ထိုလူတွေကို ငါဖိတ်ခဲ့သော်လည်း သူတို့သည် စားသောက်ပွဲသို့ လာရန် မထိုက်မတန်။⁹ ထို့ကြောင့် လမ်းထောင့်၊ လမ်းကြားသို့ သွား၍ သင်တို့တွေ့သမျှလူတို့ကို၊ မင်္ဂလာဆောင်စားသောက်ပွဲသို့ ခေါ်လာကြ' ဟုအမိန့်တော်ရှိ၏။¹⁰ ထို့ကြောင့် အစောင့်တို့သည် လမ်းထောင့်လမ်းကြားသို့ သွားပြီးတွေ့သမျှလူဆိုးတို့နှင့် လူကောင်းတို့ကို စုရုံးစေ၍၊ စားသောက်ပွဲသို့ ဖိတ်ကြ၏။ မင်္ဂလာဆောင်ပွဲတော်၌ အပြည့်ရှိလေ၏။

¹¹“ထို့နောက် ဘုရင်ကြီးသည် ပွဲ၌လျောင်းသောသူတို့ကို ကြည့်ရှုခြင်းငှါ ဝင်တော်မူသောအခါ မင်္ဂလာဆောင်ပွဲ၏အဝတ်ကို မဝတ်သောသူတစ်ယောက်ကို တွေ့မြင်လေ၏။¹² ထို့ကြောင့် ဘုရင်က ‘မိတ်ဆွေ၊ သင်သည် မင်္ဂလာဆောင်ပွဲ၏အဝတ်မရှိဘဲ အဘယ်သို့ ဤနေရာ၌ ဝင်ဝံ့သနည်း’ ဟုမေး၏။ ထိုသူသည် မပြောဘဲနေ၏။¹³ ထို့ကြောင့် ဘုရင်က၊ မိမိအစောင့်တချို့တို့အား ထိုသူ၏ခြေလက်တို့ကို ကြိုးနှင့်တုပ်နှောင်လော့။ ထိုသူကို၊ အပြင်ဘက်သို့ ဆွဲထုတ်၍ အမှောင်ထဲသို့ ပစ်ထားကြ။ ထိုနေရာ၌ လူတို့သည်ငိုကြွေး၍၊ နာကျင်မှုနှင့် အကြိတ်ခံစားကြလိမ့်မည်။’

¹⁴“ခေါ်တော်မူသော သူအများရှိသောလည်း ရွေးချယ်ခံသောသူတို့သည် အနည်းငယ်သာရှိ၏’ ဟုမိန့်တော်မူ၏။

အချို့ယုဒခေါင်းဆောင်တို့က ယေရှုအား လှည့်စားရန်ကြိုးပမ်းခြင်း

(မာ၊ 12:13-17; လု၊ 20:20-26)

¹⁵ထို့နောက် ဖာရိရှုံတို့သည် ယေရှုသြဝါဒပေးတော်မူသောနေရာမှ ထွက်ခွာသွားကြ၏။ သူတို့သည် ယေရှုက၊ ပြောမှားဆိုမှား ပြုခဲ့လျှင်၊ ဖမ်းနိုင်ရန်အတွက် ဥာဏ်ဆင်၍ မေးခွန်းမေးကြ၏။¹⁶ ဖာရိရှုံတို့သည် ယေရှုကို ဖမ်းဆီးခြင်းငှါ မိမိတပည့်တို့နှင့် ဟေရုဒ်တပည့်တို့ကို အထံတော်သို့စေလွှတ်ကြ၏။ သူတို့က ‘အရှင်ဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် သစ္စာရှိပါ၏။

အဘယ် သူကိုမျှမကြောက်၊ လူမျက်နှာကို မထောက်ဘဲ ဘုရားသခင်၏တရားလမ်းကို ဟုတ်မှန်စွာ ပြတော်မူသည်ကို အကျွန်ုပ်တို့သိကြ၏။¹⁷ သို့ဖြစ်၍ ကိုယ်တော်သည် အဘယ်သို့ ထင်တော်မူသနည်း။ ကံသာကို အခွန်ဆောင်ခြင်းသည် မှန်သလော၊ မှားသလော’ ဟုမေးကြ၏။

¹⁸သို့သော်လည်း ယေရှုသည် ထိုသူတို့၏ ဆိုးညစ်သောသဘောကို သိတော်မူ၏။ ယေရှုက “သင်တို့သည် လူကောင်းယောင်ဆောင်နေသောသူဖြစ်၏။ အဘယ်ကြောင့် ငါ့ကိုလှည့်စားရန် ကြိုးပမ်းနေကြသနည်း။¹⁹ သင်တို့အခွန်ဆောင်ရန် သုံးသောငွေတစ်ပြားကို ပြပါ” ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ထိုလူတို့သည်၊ ယေရှုအား ငွေပြားတစ်စေ့ကို ပြကြ၏။²⁰ ထိုအခါ ယေရှုက “ငွေပြားပေါ်ရှိ ရုပ်ပုံသည် အဘယ်သူရုပ်ပုံနည်း။ ထို့အပြင် အဘယ်အမည်ကို ငွေပြားပေါ်မှာ ရေးထိုးထားသနည်း’ ဟုမေးတော်မူ၏။

²¹လူများက၊ “ကံသာဘုရင်* ၏ပုံဖြစ်ပါ၏။ ထို့အပြင် ကံသာဘုရင်၏နာမည်ဖြစ်ပါ၏” ဟု ဖြေကြ၏။ ထိုအခါ ယေရှုက၊ “ကံသာဘုရင်၏ ဥစ္စာကို ကံသာဘုရင်အား ပေးကြလော့။ ဘုရားသခင်ဥစ္စာကို ဘုရားသခင်အား ပေးကြလော့” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

²²ယေရှုသည် ဤကဲ့သို့ မိန့်တော်မူသောအခါ သူတို့သည် အံ့သြသွားကြ၏။ ထို့ကြောင့် သူတို့သည် အထံတော်မှ ခွာ၍ထိုနေရာမှထွက်ခွာသွားကြ၏။

ဇဒ္ဒါကဲအချို့က ယေရှုအား လှည့်စားရန်ကြိုးပမ်းကြခြင်း

(မာ၊ 12:18-27; လု၊ 20:27-40)

²³ထမြောက်ရှင်ပြန်ခြင်းမရှိ ဟူ၍အယူရှိသောဇဒ္ဒါကဲအချို့တို့သည် ထိုနေ့၌ယေရှုထံ တော်သို့ လာကြ၏။ သူတို့က ယေရှုအားမေး

ကံသာ ရောမတိုင်းပြည်ကို အုပ်စိုးသူ(အင်ပါယာကို ပေးထားသော ဘွဲ့နာမ ဖြစ်သည်။

ခွန်းတစ်ခုမေး၏။²⁴ သူတို့က “သခင်၊ မောရှေက ‘အိမ်ထောင်ရှိသောလူတစ်ယောက်သည် သားသမီးမရှိဘဲ သေလျှင် သူ၏မယားကို သူ့ညီက လက်ထပ်ပေါင်းသင်းရမည်။ ထို့ကြောင့် သေဆုံးသူအစ်ကိုအဘို့ သားသမီးရနိုင်မည်ဟု မောရှေရေးသားခဲ့၏။’* ဟုစီရင်၏။²⁵ အကျွန်ုပ်တို့တွင် ညီအစ်ကို ခုနှစ်ယောက်ရှိကြပါ၏။ ပထမအစ်ကိုသည် အိမ်ထောင်ကျပြီးမှ ကလေးမရရှိဘဲ သေဆုံးသွား၏။ ထို့ကြောင့် ဒုတိယမြောက်ညီသည် ထိုအမျိုးသမီးကို လက်ထပ်၏။²⁶ ဒုတိယညီလည်း ကလေးမရရှိဘဲ ဆုံးသွားပြန်၏။ တတိယမြောက်ညီနှင့် ကျန်သောညီအားလုံးတို့၌လည်း ထိုကဲ့သို့ပင် ဖြစ်လေ၏။²⁷ နောက်ဆုံးတွင် ထိုအမျိုးသမီးလည်း သေဆုံးသွား၏။²⁸ သို့သော်လည်း ညီအစ်ကိုခုနှစ်ယောက်စလုံးတို့သည် သူမကို လက်ထပ်ခဲ့ကြ၏။ သို့ဖြစ်၍ ရှင်ပြန်ထမြောက်ရာကာလ၌ ထိုမိန်းမသည် အဘယ်သူ၏မယားဖြစ်မည်နည်း” ဟုမေးလျှောက်၏။

²⁹ ယေရှုက “သင်တို့သည် ကျမ်းစာကိုမသိဘုရားသခင်၏တန်ခိုးကိုလည်းနားမလည်သောကြောင့် မှားသောအယူကို ယူကြ၏။³⁰ လူတို့သည် သေခြင်းမှရှင်ပြန်ထမြောက်လာသောအခါ လက်ထပ်ခြင်းရှိမည်မဟုတ်။ လူတို့သည် အချင်းချင်း လက်ထပ်တော့မည်မဟုတ်။ သေခြင်းမှထမြောက်လာသော လူအားလုံးတို့သည် ကောင်းကင်တမန်ကဲ့သို့ ဖြစ်လိမ့်မည်။³¹ သေခြင်းမှပြန်လည်ထမြောက် လာခြင်းအကြောင်းနှင့်ပတ်သက်၍ ဘုရားသခင်သည် သင်တို့အား အဘယ်သို့ပြောသည်ကို မဖတ်ဘူးသလော။³² ဘုရားသခင်က ‘ငါသည် အာဗြဟံ၏ဘုရားသခင်၊ ဣဇာက်၏ဘုရားသခင်၊ ယာကုပ်၏ဘုရားသခင်ဖြစ်၏ဟုသင်တို့အား မိန့်မြွက်တော်မူ၏။ ဘုရားသခင်သည် သေလွန်သူတို့၏ဘုရားမဟုတ်။ သို့သော်လည်း အသက်ရှင်သူတို့၏ဘုရားသခင်သာဖြစ်၏’ ဟုမိန့်တော်မူ၏။

³³ ထိုစကားကို ထိုအရပ်၌ ရှိသောလူအား

‘အိမ်ထောင် ... ပေါင်းသင်းရမည်’ တရား 25:5

လုံးတို့ ကြားကြ၏။ သူတို့အားလုံးသည် ယေရှု၏သြဝါဒကြောင့် အံ့သြခြင်းရှိကြ၏။

အဘယ်မည်သောပညတ်က အရေးအကြီးဆုံးနည်း

(မာ၊ 12:28-34; လု၊ 10:25-28)

³⁴ ဇဒ္ဒါကတို့သည် ယေရှု၏အဖြေကြောင့် ငြိမ်သက်သွားသည်ကို ဖာရိရှဲတို့သိလာကြ၏။ ထို့ကြောင့် သူတို့သည် အုပ်စုဖွဲ့ကြ၏။³⁵ ဖာရိရှဲတစ်ယောက်သည် မောရှေ၏ပညတ်တရားကို ကျွမ်းကျင်သူတစ်ဦးဖြစ်၏။ ထိုဖာရိရှဲက ယေရှုအား မေးခွန်းတစ်ခုမေး၏။³⁶ သူက ယေရှုအား ‘ဆရာပညတ်တရားတို့တွင် အဘယ်မည်သောပညတ်သည် အရေးအကြီးဆုံး ဖြစ်သနည်း’ ဟုမေး၏။

³⁷ ယေရှုက ‘သင်သည် သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကို စိတ်နှလုံးအကြွင်းမဲ့၊ ဥာဏ်ရှိသမျှနှင့် ဝိညာဉ်နှင့်ချစ်လော့။’*³⁸ ဟူသောပညတ်သည် ပထမပညတ်ဖြစ်၏။ အရေးကြီးသောပညတ်လည်း ဖြစ်၏။³⁹ ပထမပညတ်ကဲ့သို့ အရေးကြီးသောဒုတိယပညတ်မှာ ကိုယ်အိမ်နီးချင်းကို ကိုယ်နှင့်အမျှ ချစ်ရမည်။*⁴⁰ ရှိသမျှ ပညတ်တရားအားလုံးနှင့် ပရောဖက်တို့၏ရေးသားချက်အားလုံးတို့သည် ဤအမိန့်နှစ်ချက်အပေါ်မူတည်သည်” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

ယေရှုက ဖာရိရှဲများအား မေးခွန်းတစ်ခု မေးတော်မူခြင်း

(မာ၊ 12:35-37; လု၊ 20:41-44)

⁴¹ ဖာရိရှဲတို့စုဝေး၍ နေကြစဉ်တွင် ယေရှုက သူတို့ကို မေးခွန်းတစ်ခု မေးတော်မူ၏။⁴² ယေရှုက “သင်တို့သည် ခရစ်တော်အကြောင်းနှင့် ပတ်သက်၍ အဘယ်သို့ထင်ကြသနည်း၊ သူသည် အဘယ်သူ၏သားဖြစ်သနည်း” ဟုမေးတော်မူရာ၊

‘သင် ... ချစ်လော့’ တရား 6:5

ကိုယ် ... ချစ်ရမည် ဝတ်ပြု 19:18

“ ဖာရိရှဲတို့က၊ ခရစ်တော်သည် ဒါဝိဒ်၏ သားဖြစ်သည်” ဟုပြောကြ၏။

⁴³ ထိုအခါ ယေရှုက ဖာရိရှဲတို့အား “ သို့ဖြစ်လျှင် ဒါဝိဒ်သည် သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်၏ မှတ်သွင်းခြင်းအားဖြင့် ခရစ်တော်ကို အဘယ်ကြောင့် ‘သခင်’ ဟုခေါ်သနည်း။ ဒါဝိဒ်က၊

⁴⁴ ‘ ထာဝရဘုရားက သင်၏ရန်သူတို့ကို သင့်ခြေတင်ရာ၌ ငါမထားမှီတိုင်အောင် ငါ၏ညာဘက်မှာ ထိုင်လော့’ ဟုမိန့်တော်မူ၏။ *ဆာလံ၊ 110:1*

⁴⁵ ဒါဝိဒ်က ခရစ်တော်ကို ‘သခင်’ ဟုခေါ်လျှင် ခရစ်တော်သည် အဘယ်သို့ဒါဝိဒ်၏သားဖြစ်နိုင်မည်နည်း” ဟုမေးတော်မူ၏။ ⁴⁶ ဖာရိရှဲတို့သည် စကားတစ်ခွန်းကိုမျှ ပြန်လျှောက်ခြင်းငှါ မတတ်နိုင်ကြ။ ထိုနေ့မှစ၍ ယေရှုအား နောက်တဖန် အဘယ်သူမျှ မမေးမလျှောက်ဝံ့ကြ။

ယေရှုက ဘာသာရေးခေါင်းဆောင်တို့အား ပြစ်တင်တော်မူခြင်း

(မာ၊ 12:38-40; လု၊ 11:37-52; 20:45-47)

23 ထို့နောက် ယေရှုသည် တပည့်တော်တို့နှင့် လူ့အပေါင်းတို့အား မိန့်တော်မူသည်မှာ၊ ² “ ကျမ်းပြုဆရာ၊ ဖာရိရှဲတို့သည် သင်တို့ကို မောရေ၏ပညတ်တရားကို ရှင်းပြနိုင်သောအခွင့်အာဏာရှိကြ၏။ ³ ထို့ကြောင့် သူတို့ပြောသောစကားတို့ကို လိုက်နာကြရမည်။ သူတို့ပြောသည့်အတိုင်း သင်တို့လုပ်ရမည်။ သို့သော်လည်း သူတို့၏အသက်တာတို့သည် သင်တို့အတွက် ကောင်းသောပုံသက်သေမဟုတ်။ သူတို့သည် သင်တို့အား ကျင့်ရန်ပြောသောအရာတို့ကို သူတို့ကိုယ်တိုင်မကျင့်။ ⁴ သူတို့သည် လူတို့အတွက် လိုက်နာရန် အလွန်ခက်ခဲသောစီရင်ထုံးတို့ကို ပြုလုပ်ကြ၏။ လူတို့အား ထိုစီရင်ထုံးတို့ကို လိုက်နာအောင် အတင်းအဓမ္မခိုင်းရန် သူတို့ကြိုးစားကြ၏။ သို့သော်လည်း သူတို့ကိုယ်တိုင် ထိုစီရင်ထုံးတို့ကို အနည်းငယ်မျှလိုက်နာရန်မကြိုးစားကြ။

⁵ “ သူတို့ကောင်းမှုလုပ်ခြင်း၏ တစ်ခုတည်း

သောရည်ရွယ်ချက်သည် လူတို့ရှေ့တွင်ထင်ရှားရန်အတွက်သာ ဖြစ်၏။ သူတို့၏သားရေးသေတ္တာနှင့်အပြည့်ကျမ်းစာကို ထည့်၍ ဆောင်ကြ၏။ ထိုသေတ္တာတို့သည် တစ်စတစ်စကြီးလာ၏။ လူတို့သည် သူတို့ကို မြင်နိုင်ရန်အတွက် သူတို့၏ဆုတောင်းဝတ်ရုံကြီးကို အလွန်ရှည်အောင်ပြုလုပ်ကြ၏။ ⁶ ထိုဖာရိရှဲတို့နှင့် ကျမ်းပြုဆရာတို့သည် ပွဲသဘင်၊ တရားစရပ်တို့၌ မြင့်မြတ်သောနေရာထိုင်ရာကို၎င်း၊ ⁷ ဈေး၌ရှိသော စွာနှုတ်ဆက်ခြင်းကို၎င်း၊ အရှင်ဟု လူများခေါ်ဝေါ်ခြင်းကို၎င်း အလွန်နှစ်သက်ကြ၏။

⁸ “ သို့သော်လည်း သင်တို့သည် ‘အရှင်ဘုရား ဟုခေါ်ဝေါ်ခြင်းကို မခံရပါ။ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့အားလုံးသည် ညီအစ်ကိုမောင်နှမများ ဖြစ်ကြ၏။ သင်တို့တွင် ‘ဆရာ’ တစ်ဦးတည်း သာရှိ၏။ ⁹ မြေကြီးပေါ်မှာ အဘယ်သူကိုမျှ ‘အဘ’ ဟုမခေါ်ကြနှင့်။ သင်တို့မှာ အဘတစ်ဦးတည်းသာရှိ၍ သူသည် ကောင်းကင်ဘုံ၌ရှိတော်မူ၏။ ¹⁰ သင်တို့သည် “အရှင်သခင်’ ဟုအခေါ်မခံကြနှင့်။ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့တွင် အရှင်သခင်တစ်ဦးတည်းသာ ရှိ၍ထိုသူသည် ခရစ်တော်ဖြစ်၏။ ¹¹ သင်တို့တွင် အမြင့်မြတ်ဆုံးသောသူသည် သင်တို့ကို ကျွန်ုပ်တစ်ယောက်ကဲ့သို့ အစေခံသောသူဖြစ်၏။ ¹² မိမိကိုယ်ကို တခြားသူအပေါ်မှာ ထားသောသူသည် နှိမ့်ချခြင်းခံရလိမ့်မည်။ မိမိကိုယ်ကို နှိမ့်အချသောသူသည်ချီးမြှောက်ခြင်းခံရလိမ့်မည်။

¹³ “ ကျမ်းပြုဆရာ၊ ဖာရိရှဲတို့၊ သင်တို့သည် အမင်္ဂလာရှိကြ၏။ သင်တို့သည် လူကောင်းယောင်ဆောင်သောသူတို့ ဖြစ်ကြ၏။ သင်တို့သည် ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်၏တံခါးကို လူတို့ရှေ့မှာ ပိတ်ထား၍။ သင်တို့ကိုယ်တိုင်လည်း မဝင်၊ ဝင်လိုသောသူတို့ကိုလည်း ဆီးတားကြ၏။ ¹⁴ *

¹⁵ “ ကျမ်းပြုဆရာ၊ ဖာရိရှဲတို့၊ သင်တို့သည် အမင်္ဂလာရှိကြ၏။ သင်တို့သည် လူကောင်းယောင်ဆောင်နေသောသူတို့ ဖြစ်သည်။ သင်တို့သည် ပင်လယ်နှင့်တိုင်းနိုင်ငံတို့ကို ဖြတ်သန်း

၍ ခရီးသွားပြီး သင်တို့လမ်းအတိုင်းလိုက်မည် လူကိုရှာ၏။ ထိုသူကို သင်တို့တွေ့သောအခါ မိမိတို့ထက် နှစ်ဆသောငွေသား ဖြစ်စေကြ၏။

¹⁶“ကျမ်းပြုဆရာ၊ ဖာရိရှဲတို့၊ သင်တို့သည် အမင်္ဂလာရှိကြ၏။ သင်တို့သည် လမ်းပြသော လူကန်းများ ဖြစ်ကြ၏။ သင်တို့က ‘လူတစ်ယောက်သည် ဗိမာန်တော်ကို တိုင်တည်၍ ကျိန်ဆိုခြင်းကို ပြုလျှင်မတည်။ သို့သော်လည်း လူတစ်ယောက်သည် ဗိမာန်တော်၌ရှိသောရွှေကို တိုင်တည်၍ ကျိန်ဆိုခြင်းကို ပြုလျှင်ထိုကျိန်ဆိုခြင်းသည် တည်သည်ဟု သင်တို့ဆိုကြ၏။

¹⁷သင်တို့သည် လူမိုက်လူကန်းများဖြစ်ကြ၏။ အဘယ်အရာသည် သာ၍မြတ်သလော။ ရွှေကမြတ်သလော။ သို့မဟုတ် ဗိမာန်တော်က မြတ်သလော။ ရွှေကို သန့်ရှင်းစေသောအရာသည် ဗိမာန်တော်ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ဗိမာန်တော်သည် သာ၍မြင့်မြတ်၏။ ¹⁸သင်တို့က ‘လူတစ်ယောက်သည် ယင်ပလ္လင်ကို တိုင်တည်၍ ကျိန်ဆိုခြင်းကို ပြုလျှင်မတည်။ သို့သော်လည်း လူတစ်ယောက်ယောက်သည် ယင်ပလ္လင်ပေါ်က ပူဇော်သက္ကာကိုတိုင်တည်၍ ကျိန်ဆိုခြင်းကို ပြုလျှင်တည်သည်ဟု သင်တို့ဆိုကြ၏။ ¹⁹အဘယ်အရာသည် သာ၍ မြင့်မြတ်သနည်း။ ထိုပူဇော်သက္ကာကား မြတ်သလောသို့မဟုတ် ယင်ပလ္လင်သည် မြတ်သလော။ ထိုပူဇော်သက္ကာကို သန့်ရှင်းစေသောအရာသည် ယင်ပလ္လင်ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ယင်ပလ္လင်သည် သာ၍မြင့်မြတ်၏။ ²⁰လူတစ်ယောက်သည် ယင်ပလ္လင်ကို တိုင်တည်၍ ကျိန်ဆိုခြင်းကိုပြုလျှင် ယင်ပလ္လင်နှင့် ယင်ပလ္လင်ပေါ်မှာ ရှိသမျှကို တိုင်တည်၍ ကျိန်ဆို၏။ ²¹လူတစ်ယောက်သည် ဗိမာန်

တော်ကို တိုင်တည်၍ ကျိန်ဆိုခြင်းကိုပြုလျှင် ဗိမာန်တော်နှင့် ဗိမာန်အတွင်း၌ ကျိန်းဝပ်နေသောသူကို တိုင်တည်၍ သစ္စာဝတိပြု၏။ ²²လူတစ်ယောက်သည် ကောင်းကင်ဘုံကို တိုင်တည်၍ ကျိန်ဆိုခြင်းကို ပြုလျှင်ဘုရားသခင်၏ ပလ္လင်တော်နှင့် ပလ္လင်ပေါ်မှာထိုင်တော်မူသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို တိုင်တည်၍ ကျိန်ဆို၏။

²³“ကျမ်းပြုဆရာ၊ ဖာရိရှဲတို့၊ သင်တို့သည် အမင်္ဂလာရှိကြ၏။ သင်တို့သည် လူကောင်းယောင်ဆောင်သော ဆိုးညစ်သောလူများဖြစ်ကြ၏။ သင်တို့သည် ဘုရားသခင်ကို သင်တို့ပိုင်ဆိုင်သမျှအားလုံးမှ ပင်စိမ်း၊ ဇီရာနှင့် အသီးအရွက်များအပါအဝင် ဆယ်ဖို့ကိုတစ်ဖို့လှူကြ၏။ သို့သော်လည်း သင်တို့သည် အရေးကြီးဆုံးသောပညတ်တရားတွင် တရားမျှတခြင်း၊ သနားကြင်နာခြင်း၊ သစ္စာစောင့်ခြင်းတို့ကို မလိုက်နာကြ။ ထိုအရာတို့ကို သင်တို့လိုက်နာရမည်။ သို့သော်လည်း တစ်ချိန်တည်းမှာပင် သင်တို့လုပ်ဆောင်ခဲ့ပြီးသော အရာများကိုလည်း ဆက်လက်လုပ်ဆောင်ရမည်။ ²⁴သင်တို့သည် လူများကို လမ်းပြရန်ဖြစ်၏။ သို့သော်လည်း သင်တို့သည် ကန်းနေကြ၏။ သင်တို့သည် ခြင်တစ်ကောင်ကိုမျှ မပါစေခြင်းငှါရေကို စစ်လျက်နှင့်ကုလားအုပ်ကို မျှကြ၏။

²⁵“ကျမ်းပြုဆရာ၊ ဖာရိရှဲတို့၊ သင်တို့သည် အမင်္ဂလာရှိကြ၏။ သင်တို့သည် လူကောင်းယောင်ဆောင်သောသူများ ဖြစ်ကြ၏။ သင်တို့သည် ခွက်နှင့်ပန်းကန်တို့၏ အပြင်ဘက်ကို တောက်ပြောင်အောင်ဆေးကြောသန့်စင်ထားသော်လည်း အတွင်းဘက်၌ကား လိမ်လည်ခြင်းနှင့် လောဘကြီးခြင်းအားဖြင့် ရယူထားသောအရာတို့နှင့် ပြည့်လျက်ရှိ၏။ ²⁶မျက်စိကန်းသောဖာရိရှဲသင်တို့၏ ခွက်အတွင်းဘက်ကိုသန့်ရှင်းအောင်ရှေးဦးစွာ ဆေးကြောလော့။ ထို့နောက် ခွက်၏အပြင်ဘက်သည် အလိုအလျောက်သန့်စင်လာလိမ့်မည်။

²⁷“ကျမ်းပြုဆရာ၊ ဖာရိရှဲတို့၊ သင်တို့သည် အမင်္ဂလာရှိကြ၏။ သင်တို့သည် လူကောင်း

အခန်း 14 အချို့သောဝိစာရေးကူးခြင်းက အခန်း ၁၄ ကိုပေါင်း ထည့်ထားသည်မှာ ကျမ်းပြုဆရာ၊ ဖာရိရှဲတို့သင်တို့သည် အမင်္ဂလာရှိကြ၏။ သင်တို့သည် လူကောင်းယောင်ဆောင်သောသူများ ဖြစ်ကြ၏။ သင်တို့သည် မုဆိုးမအိမ်ကို သိမ်းယူ၍အပြစ်မပေါ်စေခြင်းငှါ ရှည်လျားသောဆုတောင်းခြင်းများ ပြုလုပ်ကြ၏။ ထို့ကြောင့် သင်တို့သည် ကြီးစွာသောအက်ကို ခံရကြလိမ့်မည်။’

ယောင်ဆောင်သောသူများ ဖြစ်ကြ၏။ သင်တို့သည် ဆေးဖြူသုတ်ထားသော သင်္ချိုင်းဂူနှင့်တူ၏။ ဆေးဖြူသုတ်ထားသောသင်္ချိုင်းအုတ်ဂူသည် အပြင်ဘက်မှ ကြည့်ကောင်းပါ၏။ သို့သော်လည်း အတွင်း၌ လူသေတို့၏အရိုးတို့နှင့် ပြည့်နေ၏။ ထို့ပြင်မသန်ရှင်းသောအရာအမျိုးမျိုးသည် အတွင်း၌ရှိနေ၏။²⁸ ထိုနည်းတူ လူတို့သည် သင်တို့ကို ကြည့်သောအခါ သင်တို့သည် မိမိကိုယ်ကို လူကောင်းကဲ့သို့ ဖြစ်ကြ၏။ သို့သော်လည်း ဟန်ဆောင်မှုနှင့် မကောင်းမှုတို့သည် သင်တို့၏အတွင်းမှာ ပြည့်နေ၏။

²⁹“ကျမ်းပြုဆရာ၊ ဖာရိရှဲတို့၊ သင်တို့သည် အမင်္ဂလာရှိကြ၏။ သင်တို့သည် လူကောင်းယောင်ဆောင်သောသူများဖြစ်၏။ သင်တို့သည် ပရောဖက်တို့အတွက် သင်္ချိုင်းဂူတို့ကို တည်ဆောက်ကြပြီ။ ဖြောင့်မတ်သောလူတို့၏ သင်္ချိုင်းကို လှပအောင်ခြယ်သကြ၏။³⁰ ထိုနောက်သင်တို့က ‘ငါတို့သည် ဘိုးဘေးတို့လက်ထက်၌ရှိလျှင် ပရောဖက်တို့ကို သတ်သည့်အမှုကို လက်ခံမည်မဟုတ်’ ဟုဆိုကြ၏။³¹ ထို့ကြောင့် သင်တို့သည် ပရောဖက်တို့ကို သတ်သောသူတို့၏အမျိုးအနွယ်ဖြစ်သည်ကို ကိုယ်အဖို့ကိုယ် သက်သေခံကြ၏။³² သို့ဖြစ်၍ သင်တို့သည် သင်တို့ဘိုးစဉ်ဘောင်ဆက်က အစပြုခဲ့သောအပြစ်ကို ပြီးဆုံးစေလိမ့်မည်။

³³“သင်တို့သည် မြွေများဖြစ်ကြ၏။ အဆိပ်ရှိသောမြွေဆိုးမျိုးမှ ပေါက်ဖွားလာကြသူများဖြစ်၏။ သင်တို့သည် ဘုရားသခင်လက်တော်မှ မလွတ်နိုင်ပါ။ သင်တို့အားလုံးကို အပြစ်ရှိကြောင်း စိရင်ချက်ချခံရပြီး ဝေခံသို့ သွားရလိမ့်မည်။³⁴ ထို့ကြောင့် ပရောဖက်၊ ဥာဏ်ပညာရှိသူနှင့် ပညတ်တော်ကျမ်းကျင်သူတို့ကို သင်တို့ရှိရာသို့ ငါစေလွှတ်၏။ ထိုသူအချို့တို့ကို သင်တို့သတ်ကြလိမ့်မည်။ သင်တို့သည် အချို့တို့ကို လက်ဝါးကပ်တိုင်၌ ရိုက်သတ်ကြလိမ့်မည်။ အချို့ကို တရားစရပ်မှာ ရိုက်နှက်ကြလိမ့်မည်။ ထိုသူတို့ကို တစ်မြို့မှတစ်မြို့သို့ ညှဉ်းဆဲနှင့်ထုတ်ကြလိမ့်မည်။³⁵ ထို့ကြောင့် သင်တို့သည် ဖြောင့်

မတ်သောအာဗေလ၏အသွေးမှစ၍ ဗိမာန်တော်နှင့် ယင်ပလွင်အကြား၌ သင်တို့သတ်ကြသော ဗာရုစိသာဇာခရိ၏အသွေးတိုင်အောင် မြေကြီးအပေါ်၌ အသွေးသည် သင်တို့ခေါင်းပေါ်သို့ ရောက်လိမ့်မည်။³⁶ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ ဤအရာအားလုံးတို့သည် အခုခေတ်၌ရှိသော သင်တို့၏အပေါ်သို့ ရောက်ကြလိမ့်မည်။

ယေရှုက ယေရှုရှလင်မြို့မှ လူများကို သတ်ပေးတော်မူခြင်း

(လု၊ 13:34-35)

³⁷“အိုယေရှုရှလင်မြို့၊ ယေရှုရှလင်မြို့၊ သင်သည် သင်ထံသို့ ဘုရားသခင်စေလွှတ်သော ပရောဖက်တို့ကို သတ်၍ သေစေခြင်းငှါ ကျောက်ခဲနှင့် ပစ်မြဲခဲ့၏။ ငါသည် သင်၏မြို့သူမြို့သားတို့ကို ကြိမ်ဖန်များစွာ ကူညီလို၏။ သင်၏မြို့သူမြို့သားတို့ကို ကြက်မကြီးသည် ကြက်ပေါက်စလေးတို့ကို အတောင်အောက်၌ စုရုံးသကဲ့သို့ ကြိမ်ဖန်များစွာ ငါအလိုရှိ၏။ သို့သော်လည်း သင်သည် ငါ့ကို ခွင့်မပြုပါ။³⁸ ယခု ကြည့်လော့။ သင်တို့နေသောအိမ်သည် သင်တို့၌ လူဆိတ်ညံ့လျက် ကျန်ရစ်ရ၏။³⁹ ငါဆိုသည်ကား၊ သင်က ‘ထာဝရဘုရား၏နာမတော်နှင့် ကြွလာသောသူသည် မင်္ဂလာရှိပါ၏*’ ဟု မပြောမှီတိုင်အောင် သင်တို့သည် ငါ့ကို မမြင်ကြ” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

နောင်အခါတွင် ဗိမာန်တော် ပျက်စီးရမည့်အကြောင်း

(မာ၊ 13:1-31; လု၊ 21:5-33)

24 ယေရှုသည် ဗိမာန်တော်မှ ထွက်ကြွတော်မူသည်ရှိသော် တပည့်တော်တို့သည်၊ ဗိမာန်တော်၏တိုက်ဆောင်များကို ပြုခြင်းငှါ အထံတော်သို့ လာကြ၏။² ယေရှုက တပည့်တော်တို့အား၊ “ဤအဆောက်အဦးတို့ကို သင်တို့သည် မြင်ကြသည်မဟုတ်လော့။ အ

ထာဝရဘုရား ... မင်္ဂလာရှိပါ၏ ဆာလံ 118:26

ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ ဤအဆောက်အဦး ရှိသူ မျှတို့သည် ဖျက်ဆီးလိမ့်မည်။ ကျောက်ရှိ သမျှတို့သည် မြေပေါ်မှာ ပစ်ချခံရလိမ့်မည်။ ကျောက်တစ်ခုပေါ်တစ်ခု မတည်မနေရ” ဟုမိန့် တော်မူ၏။

³ထို့နောက် သူသည် သံလွင်တောင်ပေါ်မှာ ထိုင်တော်မူ၏။ တပည့်တော်တို့သည် အခြားသူ မပါဘဲ အထံတော်သို့လာ၍ ထိုအမှုအရာတို့ သည် အဘယ်ကာလမှ ဖြစ်မည်ကို၎င်း၊ ကိုယ် တော်သည် ကြွလာတော်မူ၍ ဤကမ္ဘာလော ကကြီး၏နောက်ဆုံးအချိန်ကို အဘယ်နိမိတ်က ပြမည်ကို၎င်း၊ အကျွန်ုပ်တို့အား ပြောပြတော် မူပါ” ဟုလျှောက်ကြ၏။

⁴ယေရှုက “သတိပြုကြလော့။ သင်တို့ကို အဘယ်သူမျှ မလှည့်ဖြားစေနှင့်။ ⁵လူအများ က၊ ငါ့နာမကို အသုံးပြု၍ လာကြပြီး၊ ‘ငါသည် ခရစ်တော်’ ဖြစ်သည် ဟုဆိုလျက် လူအများကို လိမ်လည်လှည့်ဖြားကြလိမ့်မည်။ ⁶သင်တို့သည် စစ်တိုက်ခြင်းအကြောင်းကို၎င်း၊ စစ်တိုက်အံ့ သောသတင်းစကားကို၎င်း ကြားရကြလိမ့် မည်။ သို့သော်လည်း သင်တို့မကြောက်ကြနှင့်။ ဤအရာတို့သည် ဖြစ်လာရမည်။ သို့သော် လည်း နောက်ဆုံးကာလသည် မလာသေး။ ⁷လူ မျိုးတစ်မျိုးက၊ အခြားလူမျိုးတစ်မျိုးကို စစ်ပွဲ ဆင်နွှဲလိမ့်မည်။ တိုင်းနိုင်ငံတစ်နိုင်ငံနှင့်၊ တခြား တိုင်းနိုင်ငံကို စစ်ပွဲဆင်နွှဲလိမ့်မည်။ အစာခေါင်း ပါးခြင်း ဖြစ်လိမ့်မည်။ ထို့နောက် နေရာအမျိုး မျိုးမှာ ငလျင်လှုပ်လိမ့်မည်။ ⁸ဤအရာတို့သည်၊ ဒုက္ခဆင်းရဲခြင်း၏အစအဦးဖြစ်၏။

⁹“ထို့နောက် လူတို့သည်၊ သင်တို့ကို ညှဉ်း ဆဲခြင်း အသေသတ်ခြင်းကိုခံစေခြင်းငှါ အာ ကာရှိသောသူများထံသို့ အပ်နှံကြလိမ့်မည်။ လူအားလုံးတို့သည် သင်တို့ကို မုန်းကြလိမ့်မည်။ ဤဖြစ်ရပ်အားလုံးတို့ကို သင်တို့ရင်ဆိုင်တွေ့ကြုံ ရလိမ့်မည်။ သင်တို့သည် ငါ့ကို ယုံကြည်သော ကြောင့် ဤအရာများသည် သင်တို့၌ ဖြစ်လိမ့် မည်။ ¹⁰ထိုအခါ ယုံကြည်သူများသည် သူတို့၏ ယုံကြည်ခြင်းကို ဆုံးရှုံးကြလိမ့်မည်။ သူတို့အ

ချင်းချင်း မုန်းတီး၍ ဝေါက်ပြန်ကြလိမ့်မည်။ ¹¹မိစ္ဆာပရောဖတ်တို့သည်လည်း ပေါ်လာကြ လိမ့်မည်။ သူတို့သည် လူအများကို လှည့်ဖြား ကြလိမ့်မည်။ ¹²ဆိုးညစ်သောအမှုတို့သည် ပို၍ များလာသဖြင့် ယုံကြည်သူအများစုတို့သည် ချစ်ခြင်းမေတ္တာမျှဝေခြင်းကို ရပ်တန့်ကြလိမ့် မည်။ ¹³သို့သော်လည်း အဆုံးတိုင်အောင် သစ္စာရှိသောသူသည် ကယ်တင်ခြင်းသို့ ရောက်လိမ့်မည်။ ¹⁴ဘုရားသခင်နိုင်ငံတော်၏ သတင်းကောင်းကို လောကီနိုင်ငံအရပ်ရပ်ရှိ သမျှတို့၌ ဖောရလိမ့်မည်။ လူမျိုးအပေါင်းတို့ သည် သက်သေဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ သို့ပြီးမှ အ ဆုံးသို့ ရောက်လိမ့်မည်။

¹⁵“ပရောဖတ်ဒဲယေလက ‘ပျက်စီးခြင်းကို ဖြစ်စေသည့်ကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်းသောအ ရာ’* အကြောင်းကို ပြော၏။ ကြောက်စရာ ကောင်းသောအရာသည် သန့်ရှင်းသောနေရာ မှာ ရပ်နေသည်ကို သင်တို့မြင်ကြရလိမ့်မည်။ (ဤစာကို ဖတ်သောသင်တို့သည် မည်သို့ဆိုလို သည်ကို နားလည်ပါစေ။) ¹⁶ထိုအချိန်တွင် ယုဒ ပြည်၌ ရှိသောလူတို့သည် တောင်ပေါ်သို့ကို ပြေးကြလိမ့်မည်။ ¹⁷လူတို့သည် အကြောင်းတစ် ခုခုကြောင့်မျှ ရပ်တန့်မနေဘဲ ပြေးကြလိမ့်မည်။ အိမ်မိုးပေါ်မှာ ရှိသောသူသည် အိမ်ထဲက ဥစ္စာ ကို ယူခြင်းငှါ မဆင်းနှင့်။ ¹⁸လယ်၌ရှိသောသူ လည်း၊ မိမိအဝတ်ကို ယူခြင်းငှါ အိမ်သို့မပြန် နှင့်။ ¹⁹ထိုအချိန်၌ ကိုယ်ဝန်ဆောင်မိန်းမနှင့် နို့စို့သူငယ်ရှိ သောမိန်းမတို့သည် အလွန်ခက် ကြလိမ့်မည်။ ²⁰သင်တို့ပြေးရသောအချိန်သည် ဆောင်းကာလနှင့်ဥပုဒ်နေ့တို့၌ မကျမည်အ ကြောင်း ဆုတောင်းကြလော့။ ²¹အကြောင်းမူ ကား၊ ထိုအချိန်တွင် ဒုက္ခအများကြီးရောက်လာ လိမ့်မည်။ ကမ္ဘာဦးမှစ၍ ယခုတိုင်အောင်ဖြစ် စပူးသောဒုက္ခအားလုံးထက်သာ၍ ဒုက္ခကြီးမား လိမ့်မည်။ ဤကဲ့သို့ ကြီးမားသောဒုက္ခဆင်းရဲ ခြင်းမျိုးသည် နောက်ဘယ်သောအခါမျှ ဖြစ် လိမ့်မည်မဟုတ်။ ²²ဘုရားသခင်သည် ကြောက်

*‘ပျက်စီးခြင်း ... သောအရာ’ ဒဲယေလ 9:27; 11:31

မက်ဗွယ်အချိန်ကာလကို တိုတောင်းစေခြင်းငှါ ဆုံးဖြတ်တော်မူပြီ။ ဤအချိန်ကို တိုအောင်မ လုပ်လျှင် အဘယ်သူမျှဆက်ပြီး အသက်ရှင် မည်မဟုတ်။ သို့သော်လည်း ဘုရားသခင်က၊ အချိန်တိုအောင် လုပ်ပေးခြင်းသည် သူ၏ရွေး ချယ်ထားသောသူတို့ကို ကယ်တင်ရန်ဖြစ်၏။²³ ထိုအချိန်၌ အချို့တို့သည် သင်တို့အား၊ ‘ကြည့် လော့။ ဤအရပ်၌ ခရစ်တော်ရှိ၏’ သို့မဟုတ် နောက်တစ်ယောက်က၊ ‘ထိုအရပ်၌ သူရှိ၏’ ဟု ပြောလိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း သူတို့ကို မယုံ ကြနှင့်။²⁴ ခရစ်တော်၏အယောင်ကိုဆောင် သောသူနှင့် မိစ္ဆာပရောဖက်တို့သည် ရောက် လာ၍၊ ဘုရားသခင်ရွေးချယ်တော်မူသောသူ တို့ကိုပင် လှည့်ဖြားလောက်အောင် ကြီးစွာ သောနိမိတ်လက္ခဏာနှင့် အံ့ဘွယ်သောအမှုတို့ ကို ပြုကြလိမ့်မည်။²⁵ ထိုအကြောင်းအရာများ ကို မဖြစ်မှီ သင်တို့ကို ငါပြောနှင့်ပြီ။

²⁶“တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူက သင်တို့အား ‘ခရစ်တော်သည် တော၌ရှိ၏’ ဟုပြောလိမ့် မည်။ သို့သော်လည်း ခရစ်တော်ကို ရှာရန် တောထဲသို့ မသွားကြနှင့်။’ နောက်တစ် ယောက်က၊ ‘ခရစ်တော်သည် ထိုအခန်းထဲ၌ ရှိသည်ဟု ပြောသော်လည်း မယုံကြနှင့်။’²⁷ လူ သားကြွလာသောအခါ လူအားလုံးတို့သည်၊ သူ့ကို မြင်ရလိမ့်မည်။ ထိုအရာသည် လူသား အားလုံးမြင်နိုင်သော ကောင်းကင်အစွန်းတစ် ခုမှ နောက်အစွန်းတစ်ခုသို့ လျှပ်စီးလက်အ ရောင်ကဲ့သို့ ဖြစ်လိမ့်မည်။²⁸ အသေကောင် ရှိရာ၌ ရွှေလင်းတတို့သည် စုဝေးနေကြောင်း သင်တို့သိကြ၏။

²⁹“ထိုဒုက္ခဆင်းရဲခြင်း နေ့ရက်နောက်မှ ဤ အရာများသည် ရုတ်တရက်ဖြစ်လိမ့်မည်။

နေသည် မိုက်လိမ့်မည်။ လသည် အ လင်းရောင်ကိုမပေး။ ကြယ်တို့သည် ကောင်းကင်မှ ကျကြလိမ့်မည်။ ကောင်း ကင်၌ ရှိသောအရာရှိသမျှတို့သည် ပြောင်းလဲကြလိမ့်မည်။

ဗောဂ္ဂာယ၊ 13:10; 34:4

³⁰“ထိုအခါ လူသား၏နိမိတ်လက္ခဏာသည် ကောင်းကင်၌ထင်ရှားလိမ့်မည်။ မြေကြီးပေါ် မှာ လူအပေါင်းတို့သည် ငိုကြွေးမြည်တမ်းကြ၍ လူသားသည် ကြီးစွာသောဘုန်းတန်ခိုးအာနု ဘော်ကိုဆောင်လျက် မိုးတိမ်ကို စီး၍ ကြွလာ တော်မူသည်ကို မြင်ရကြလိမ့်မည်။³¹ လူသား သည် မိမိကောင်းကင်တမန်တို့ကို ကျယ်လောင် သောတံပိုးခရာသံနှင့် ကမ္ဘာအနှံ့သို့စေလွှတ် တော်မူလိမ့်မည်။ ကောင်းကင်တမန်တို့သည် ကမ္ဘာအရပ်ရပ်၌ရှိသောသူ၏ ရွေးချယ်တော်မူ သောသူတို့ကို စုရုံးကြလိမ့်မည်။

³²“သင်တို့သမ္မန်းပင်သည်ငါတို့ကိုသင်ခန်း စာတစ်ခုသင်ပေး၏။ သင်တို့သမ္မန်းပင်သည် အခက်အလက်စိမ်းလန်း၍ အရွက်နုများပေါက် သောအခါ၊ နွေရာသီရောက်လာမည်ကို သင် တို့သိကြ၏။³³ ထိုနည်းတူ သင်တို့သည် ငါ ပြောသော ထိုအကြောင်းအရာအလုံးစုံတို့ကို ဖြစ်နေသည်ကို သင်တို့မြင်သောအခါ အချိန်နီး ကပ်၍ အသင့်ဖြစ်နေပြီဖြစ်ကြောင်း သင်တို့သိ လိမ့်မည်။³⁴ ငါအမှန်ကန်ဆိုသည်ကား၊ ဤအရာ အားလုံးသည် ယခုလူတို့အသက်ရှင်နေစဉ်မှာ ပင်ဖြစ်ပျက်ကြလိမ့်မည်။³⁵ ကောင်းကင်နှင့်မြေ ကြီးသည် ပျက်စီးလိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း ငါ့စကားသည် ပျက်စီးလိမ့်မည်မဟုတ်။

မည်သည့်အချိန်တွင် ဖြစ်လိမ့်မည်ကို ဘုရား သခင်တစ်ပါးတည်းသာလျှင် သိတော်မူ၏

(မာ၊ 13:32-37; လု၊ 17:26-30, 34-36)

³⁶“ထိုနေ့ရက်၊ ထိုအချိန်ကို အဘယ်သူမျှ မသိ။ သားတော်နှင့် ကောင်းကင်၌ရှိသော ကောင်းကင်တမန်တို့လည်း မည်သည့်နေ့မည် သည့်အချိန်ကာလတွင် လာမည်ကို မသိကြ။ ခမည်းတော်တစ်ပါးတည်းသာလျှင် သိတော်မူ ၏။³⁷ လူသားသည် ကြွတော်မူသောအခါ နေလက်ထက်၌ ဖြစ်သကဲ့သို့ ဖြစ်လိမ့် မည်။³⁸ ထိုနေ့ရက်များတွင် ရေလွှမ်းမိုးခြင်းမခံရမီလူ များသည် စားခြင်း၊ သောက်ခြင်း၊ အိမ် ထောင်ပြုခြင်းနှင့် သူတို့၏သားသမီးများအိမ်

ထောင်ပြုစေခြင်းများကို နောသေည် သင်္ဘောထဲသို့ ဝင်သောနေ့တိုင်အောင် ပြုလုပ်နေကြ၏။
 39 ထိုလူတို့သည် အဘယ်သို့ဖြစ်နေသည်ကို လုံးဝမသိကြပါ။ သို့သော်လည်း ရေလွှမ်းမိုး၍ သူတို့အားလုံးသေကျပျက်စီးသွားကြ၏။ လူသားသည် ကြွလာသောအခါ ထိုနည်းတူ ဖြစ်လိမ့်မည်။
 40 ယာခင်း၌ အလုပ်လုပ်နေကြသောလူနှစ်ယောက်တို့တွင် တစ်ယောက်ကို သိမ်းယူ၍ တစ်ယောက်ကို နေရစ်ရလိမ့်မည်။
 41 အလားတူ ကြိတ်ဆုံကြိတ်နေသော အမျိုးသမီးနှစ်ယောက်တို့တွင် တစ်ယောက်ကိုသိမ်းယူ၍ တစ်ယောက်ကို နေရစ်ရလိမ့်မည်။

42 “သင်တို့အရှင်သည် အဘယ်အချိန်နာရီ၌ ရောက်လာမည်ကို သင်တို့မသိသောကြောင့် အမြဲတမ်း အဆင်သင့်ဖြစ်နေကြလော့။
 43 ဤအကြောင်းကို မှတ်ထားကြလော့။ သူခိုးလာမည့် အချိန်ကို အိမ်ရှင်သိထားလျှင်၊ သူသည် အဆင်သင့်ဖြစ်နေ၍ သူ့အိမ်ထဲသို့ သူခိုးကို ထိုးဖောက်ခွင့်ပေးမည်မဟုတ်။
 44 ထို့ကြောင့် သင်တို့လည်း အဆင်သင့်ဖြစ်နေကြလော့။ အကြောင်းမူကား၊ လူသားသည် သင်တို့မမျှော်လင့်သောအချိန်၌ ကြွလာတော်မူလိမ့်မည်။

45 “အရှင်သည် မိမိအိမ်သူအိမ်သားတို့အား အချိန်တန်လျှင် အစားအသောက်တို့ကို ဝေပန်စေခြင်းငှါ အအုပ်အချုပ်ခန့်ထား၍ သစ္စာနှင့် ၎င်း၊ သတိပညာနှင့် ၎င်း ပြည့်စုံသောကျွန်ုပ်သည် အဘယ်သူနည်း။
 46 အစေခံသည် မိမိတဝန်ကို မှန်ကန်စွာ လုပ်ဆောင်သည်ကို မိမိအရှင်ပြန် လာသောအခါမြင်၏။ ထိုအစေခံသည် အလွန်ဝမ်းမြောက်လိမ့်မည်။
 47 ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ အရှင်သည် မိမိဥစ္စာရှိသမျှတို့ကို အုပ်စိုးရန် ထိုအစေခံကို ခန့်ထားလိမ့်မည်။
 48 သို့သော်လည်း ထိုအစေခံသည် ဆိုးဝါးသူတစ်ယောက် အဖြစ်၍ မိမိအရှင်ခဏချင်းပြန်လာလိမ့်မည် မဟုတ်ဟု ထင်၏။
 49 သူသည် ကျန်သောအစေခံတို့ကို ရိုက်နှက်လျက် အရက်သမားတို့နှင့် အတူစားသောက်လျက်နေ၏။
 50 သို့ဖြစ်၍ ထိုအစေခံသည် အဆင်သင့်မဖြစ်။

သတိမထားသောအချိန်၌ မိမိအရှင်သည် ပြန်လာလိမ့်မည်။
 51 ထိုအခါ အရှင်သည် ထိုအစေခံကို ပြစ်ဒဏ်ပေးလိမ့်မည်။ အရှင်သည် ထိုသူကို လူကောင်းယောင်ဆောင်သောသူတို့ရှိရာသို့ ပို့လိမ့်မည်။ ထိုနေရာ၌ရှိသောလူတို့သည် ငိုကြွေး၍ အံကြိတ်ကြရလိမ့်မည်။

မိန်းမပျိုဆယ်ယောက်အကြောင်းဥပမာ

25 “ထိုအချိန်မှာ ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်သည် သတို့သားကို တွေ့ရန် မီးအိမ်ကို ကိုင်၍ သွားသောသတို့သမီး ဆယ်ယောက်နှင့် တူ၏။
 2 သတို့သမီး ငါးယောက်က မိုက်မဲ၍ အခြားငါးယောက်တို့သည် ပညာရှိ၏။
 3 မိုက်မဲသောသတို့သမီးငါးယောက်တို့သည် မီးအိမ်ကိုသာ ယူ၍ဆီကိုမယူကြ။
 4 ပညာရှိသောသတို့သမီးငါးယောက်တို့သည် မီးအိမ်နှင့်တကွ ဗူး၌ ပါသောဆီကိုလည်း ယူကြ၏။
 5 သတို့သားသည် နောက်ကျသဖြင့် သတို့သမီးအပေါင်းတို့သည် ပင်ပန်း၍ အိပ်ပျော်နေကြ၏။

6 “ညဉ့်သန်းခေါင်ယံအချိန်၌ တစ်စုံတစ်ယောက်က ‘သတို့သားလာနေပြီ၊ သွား၍ သူ့ကို ကြိုကြ’ ဟုအော်လိုက်၏။
 7 ထိုအခါ သတို့သမီးအပေါင်းတို့သည် ထ၍ မီးအိမ်များကို ပြင်ဆင်ကြ၏။
 8 မိုက်မဲသောသတို့သမီးငါးယောက်တို့က ‘ငါတို့၏မီးအိမ်၌ ဆီကုန်နေသောကြောင့် သင်တို့၏ဆီအချို့ကိုမျှပေးပါ’ ဟုပညာရှိသော သူတို့အား တောင်းကြ၏။

9 “သို့သော်လည်း ပညာရှိသောသတို့သမီးတို့က ‘ငါတို့၌ရှိသောဆီသည် ငါတို့အား လုံးအတွက် လုံလောက်မည်မဟုတ်။ ထို့ကြောင့် ဆီရောင်းသောသူရှိရာသွား၍ ကိုယ်သုံးဖို့ဝယ်လျှင် ပိုကောင်းမည်’ ဟုပြန်ပြောကြ၏။

10 “ထို့ကြောင့် မိုက်မဲသောသတို့သမီးတို့သည် ဆီဝယ်ရန် ထွက်သွားကြ၏။ သူတို့သည် ဆီဝယ်သွားသည် အခိုက်တွင် သတို့သားရောက်လာ၍ အဆင်သင့်ဖြစ်နေကြသောသတို့သမီးတို့သည် မင်္ဂလာဆောင်စား သောက်ပွဲသို့

သတို့သားနှင့်အတူ လိုက်သွားကြ၏။ ထို့နောက် တံခါးပိတ်၍ သော့ခတ်ထား၏။

¹¹“ထို့နောက် မိုက်မဲသောသတို့သမီးငါး ယောက်တို့သည် လာ၍ အရှင်၊ အရှင်၊ တံခါး ကို ဖွင့်ပါ။ ကျွန်မတို့ ဝင်ပါရစေ’ ဟုတောင်း လျှောက်ကြ၏။

¹²“သတို့သားက ‘ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ သင်တို့ကို ငါမသိ’ ဟုပြန်ပြောလေ၏။

¹³“သို့ဖြစ်၍ သင်တို့သည် အမြဲတမ်းအဆင် သင့်ရှိနေကြလော့။ သင်တို့သည် ဘယ်အချိန်၌ လူသားရောက်လာလိမ့်မည်ကို မသိကြ။

အစေခံသုံးယောက်ပုံပမာအကြောင်း

(လု၊ 19:11-27)

¹⁴ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်သည် အိမ်မှထွက် ၍ တစ်နေရာကို ခရီးသွားမည့်လူတစ်ယောက် ကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ ထိုသူသည် သူခရီးသွားနေစဉ် တွင် မိမိဥစ္စာများကို ဂရုတစိုက်စောင့်ရှောက် ရန်အတွက် မိမိအစေခံတို့ကို မှာထား၏။ ¹⁵ထို အခါ မိမိအစေခံတစ်ယောက်ချင်း၏အရည်အ သွေးကို အကဲဖြတ်လို၍ အစေခံတစ်ဦးကို ငွေ အခွက်ငါးဆယ်၊ အခြားတစ်ဦး၌ အခွက်နှစ် ဆယ်၊ နောက်တစ်ဦး၌ အခွက်တစ်ဆယ်ကို အပ် ပေး၏။ ထို့နောက် ထိုသူသည် ခရီးထွက်သွား လေ၏။ ¹⁶ငွေအခွက်ငါးဆယ်ကို ခံသောသူ သည် သွား၍ကုန်သွယ်ခြင်းကို ပြုသဖြင့် အခြား သောအခွက်ငါးဆယ်ကို အမြတ်ရလေ၏။ ¹⁷ထို နည်းတူ အခွက်နှစ်ဆယ်ကို ခံသောသူသည် လည်း၊ အခြားသောအခွက်နှစ်ဆယ်ကို အမြတ် ရလေ၏။ ¹⁸သို့သော်လည်း အခွက်တစ်ဆယ် ကို ခံသောသူသည် သွား၍ မြေ၌တွင်းတူးပြီး လျှင် အရှင်၏ငွေကို ဝှက်ထားလေ၏။

¹⁹“အချိန်အကြာမြင့်ပြီးမှ အရှင်သည် အိမ် ပြန်ရောက်လာ၏။ သူအပ်ခဲ့သောငွေတို့ကို အ ဘယ်သို့လုပ် သနည်းဟု အစေခံတစ်ယောက် ချင်းကိုမေး၏။ ²⁰ငွေအခွက်ငါးဆယ်ကိုခံသော သူသည် မိမိရရှိသောအခြားငွေအခွက်ငါး ဆယ်နှင့်အတူ ယူလာ၍ ‘သခင်၊ ကိုယ်တော်

သည် အကျွန်ုပ်ကိုရင်းနှီးရန် ငွေအခွက်ငါးဆယ် ကိုအပ်တော်မူ၏။ အကျွန်ုပ်သည် ငွေကိုတိုးပွား အောင်လုပ်ခြင်းအားဖြင့် နောက်ထပ် ငွေအ ခွက် ငါးဆယ်ကို အကျွန်ုပ်အမြတ်ရပါပြီ ဟု လျှောက်၏။

²¹“အရှင်က၊ ‘သာဓု၊ သင်သည် သစ္စာရှိ သောအစေခံကောင်းတစ်ယောက်ဖြစ်၏။ သင် သည် သေးငယ်သောအမှုတို့၌ သစ္စာရှိလေပြီ။ ထို့ကြောင့် ဤအရာထက်ပို၍ ကြီးမားသော အမှုကို အပ်စိုးစေမည်။ လာခဲ့လော့၊ ငါ၏ ပျော်ရွှင်မှုကို ငါနှင့်အတူခံစားရလော့’ ဟုမိန့် တော်မူ၏။

²²“ငွေအခွက်နှစ်ဆယ်ကို ခံသောသူသည် လည်း လာ၍ အရှင်၊ ကိုယ်တော်သည် အ ကျွန်ုပ်ကို ရင်းနှီးရန် ငွေအခွက်နှစ်ဆယ်ပေး တော်မူ၏။ ထိုငွေကို ရင်းနှီးခြင်းအားဖြင့်နောက် ထပ် ငွေအခွက်နှစ်ဆယ်ကို အကျွန်ုပ်အမြတ်ရ ပါပြီဟု လျှောက်လေ၏။ ²³အရှင်က၊

“သာဓု၊ သင်သည် သစ္စာရှိသောအစေခံ ကောင်းတစ်ယောက်ဖြစ်၏။ သင်သည် သေး ငယ်သောအမှုတို့၌ သစ္စာရှိ၏။ ထို့ကြောင့်ဤ အရာထက် ပို၍ကြီးမားသောအမှုကို အပ်စိုးရ လိမ့်မည်။’

²⁴“လာလော့၊ ငါ၏ပျော်ရွှင်မှုကို ငါနှင့်အတူ ခံစားလော့’ ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ထို့နောက် ငွေ ခွက်တစ်ဆယ်ကိုခံသောသူသည်လည်း လာ၍ အရှင်၊ ကိုယ်တော်သည် ခဲယဉ်းသောသူဖြစ် သည်နှင့် ကိုယ်မစိုက်မပျိုးသောအရပ်၌ ရိတ်၍၊ ကိုယ်မဖြန့်မကြဲသောအရပ်၌ စုသိမ်းတတ်သည် ကို အကျွန်ုပ်သိ၏။ ²⁵ထို့ကြောင့် အကျွန်ုပ်သည် ကြောက်၍ သခင်ပေးခဲ့သောငွေအခွက်တစ်ဆယ် ကို မြေ၌ဝှက်ထားပါ၏။ ဤနေရာ၌ သခင်အပ် ခဲ့သောငွေအခွက်ရှိပါ၏’ ဟုလျှောက်ရာ၊

²⁶“အရှင်က၊ ‘သင်သည် ဆိုးယုတ်၍ ပျင်း ရိသောအစေခံတစ်ယောက်ဖြစ်၏။ သင်က ငါ သည် ကိုယ်မစိုက်မပျိုးသောအရပ်၌ ရိတ်၍ ကိုယ်မဖြန့်မကြဲသောအရပ်၌ စုသိမ်းသည်ကို သင်သိသည် ဟုပြော၏။ ²⁷သို့ဖြစ်လျှင် ငါအပ်

ခဲသောငွေကို သင်သည် ဘက်တိုက်၌ အပ်ထားသင့်၏။ သို့ဖြစ်လျှင် ငါအိမ်ပြန်ရောက်သောအခါ ငါ့ငွေကို အတိုးနှင့်အတူ ပြန်ထုတ်နိုင်သည်’ ဟုပြန်ပြောလိုက်၏။

²⁸“ထိုအခါ အရှင်က တခြားအစေခံတို့ကို အား ‘သူ့ဆီက ငွေအခွက်တစ်ဆယ်ကို ပြန်ယူပြီး ငွေအခွက်တရာရှိသောအစေခံကို ပေးလော့။’ ²⁹သူ၌ရှိသောအရာကို အသုံးပြုသော လူတိုင်းသည် ပို၍ပေးအပ်ခြင်းခံရလိမ့်မည်။ ထိုလူသည် သူလိုအပ်သည် ထက်ပို၍ရလိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း သူ၌ရှိသောအရာကို အသုံးမပြုသောသူထံမှ ရှိသမျှကိုပင် နှုတ်ရလိမ့်မည် ဟုဆို၏။ ³⁰ထို့နောက် အရှင်က၊ ‘အသုံးမကျသောအစေခံကို ငိုကြွေးခြင်း၊ အံ့သွားခဲ့ကြိတ်ခြင်းရှိရာ၊ အပြင်ဘက်မှောင်မိုက်ထဲသို့ ပစ်ချလိုက်ကြဟုစိရင်တော်မူ၏။’

လူသားသည် လူအားလုံးကို စီရင်ဆုံးဖြတ်လိမ့်မည်

³¹“လူသားသည် မြင်မြတ်သောဘုန်းအသရေနှင့် မိမိကောင်းကင်တမန်အားလုံးတို့နှင့် အတူ ပြန်ကြွလာတော်မူလိမ့်မည်။ သူသည် မိမိ၏မြင်မြတ်သောပလ္လင်ပေါ်တွင် ထိုင်တော်မူလိမ့်မည်။ ³²မြေကြီးပေါ်ရှိလူအပေါင်းတို့သည် သူ၏ရှေ့တော်မှောက်တွင် စုရုံးကြလိမ့်မည်။ ထိုနောက် သိုးထိန်းသည် သိုးနှင့်ဆိတ်တို့ ကို တခြားစီခွဲထားသကဲ့သို့ လူအပေါင်းတို့ကို အသီးအခြားခွဲလိမ့်မည်။ ³³လူသားသည် သိုးတို့ကို လက်ျာတော်ဘက်၊ ဆိတ်တို့ကို လက်ဝဲတော်ဘက်၌ ထားတော်မူ၏။

³⁴“ထို့နောက် လက်ျာတော်ဘက်၌ရှိသော သူတို့ကို ဘုရင်က လာကြလော့။ ငါ့ခမည်းတော်သည် သင်တို့ကို ကြီးမားသောကောင်းချီးပေး၏။ သင်တို့ကို ဘုရားသခင်က၊ ဂတိပြုထားသည့်အတိုင်း၊ နိုင်ငံတော်ကိုလာ၍ အမှုခံကြလော့။ နိုင်ငံတော်ကို ကမ္ဘာဦးမှစ၍၊ သင်တို့အတွက် ကြိုတင်ပြင်ဆင်ထားခြင်းဖြစ်၏။

³⁵ဤနိုင်ငံတော်ကို သင်တို့ပိုင်ဆိုင်နိုင်ပြီ။ အ

ကြောင်းမူကား၊ ငါသည် ဆာဝတ်နေသောအခါ၊ သင်တို့သည်၊ ငါ့ကို စားရန်အစာပေးကြ၏။ ငါသည် ရေငတ်သောအခါ သင်တို့သည် ငါ့ကို သောက်စရာပေးကြ၏။ ငါသည် အိမ်နှင့်ဝေးကွာခဲ့ပြီး အထီးကျန်ဖြစ်နေသောအခါ ငါ့ကို သင်တို့၏အိမ်ထဲ၌ နေရန်ပိတ်ခေါ်ကြ၏။ ³⁶ငါ့မှာအဝတ်မရှိသောအခါ သင်တို့သည် ငါ့ကို ဝတ်စရာပေး၏။ ငါ့ဖျားနာသောအခါ၊ သင်တို့သည် ငါ့ကို ပြုစုခဲ့ကြ၏။ ငါသည် ထောင်ထဲ၌ နေသောအခါ သင်တို့သည် ငါ့ထံသို့လာကြ၏ ဟုမိန့်တော်မူ၏။

³⁷“ထိုအခါ ပြောင့်မတ်သောသူတို့က၊ ‘သခင်၊ ကိုယ်တော်သည် အဘယ်အခါ၌ ဆာဝတ်သည်ကို အကျွန်ုပ်တို့သည် မြင်၍ ကိုယ်တော်ကိုစား စရာအတိုပေးခဲ့ပါသနည်း။ ကိုယ်တော်သည် အဘယ်အခါ၌ ရေငတ်သည်ကို အကျွန်ုပ်တို့သည် မြင်၍ ရေတိုက်ခဲ့ပါသနည်း။ ³⁸ကိုယ်တော်သည် အဘယ်အခါ၌ အိမ်နှင့်ဝေးကွာပြီးတစ်ယောက်တည်း ဖြစ်နေသည်ကို အကျွန်ုပ်တို့သည် မြင်၍ အိမ်ထဲသို့ပိတ်ခေါ်ခဲ့ပါသနည်း။ ကိုယ်တော်သည်အဘယ်အခါ၌ ဝတ်စရာမရှိသည်ကို အကျွန်ုပ်တို့သည် မြင်၍ ဝတ်စရာပေး ပါသနည်း။ ³⁹ကိုယ်တော်သည် အဘယ်အခါ၌ ဖျားနာခြင်း သို့မဟုတ် ထောင်ကျနေသည်ကို အကျွန်ုပ်တို့သည် မြင်၍ ပြုစုပါသနည်း’ ဟုလျှောက်ကြလိမ့်မည်။

⁴⁰“ထိုအခါ ဘုရင်က၊ ‘ငါ့အမှန်ဆိုသည်ကား၊ သင်တို့သည် ငါ့လူတို့တွင် ဤအငယ်ဆုံးသောသူတစ်ယောက်အတွက် ပြုကြသမျှတို့ကို ငါ့အား ပြုကြပြီ’ ဟုပြန်၍ မိန့်တော်မူ၏။

⁴¹“ထိုအခါ ဘုရင်သည် မိမိလက်ဝဲတော်ဘက်၌ရှိ သောဆိုးယုတ်သူတို့အား ‘သင်တို့ငါ့ရှေ့မှထွက် သွားကြ။ ဘုရားသခင်သည်၊ သင်တို့ကို အပြစ်ဒဏ်ပေးရန် ဆုံးဖြတ်ပြီ။ စာတန်နှင့်မိမိတမန် ဆိုးတို့အတို ပြင်ဆင်သောထာဝရမီးထဲသို့ သင်တို့သွားကြလော့။ ⁴²အကြောင်းမူကား၊ ငါ့ဆာလောင်နေသောအခါ သင်တို့သည် ငါ့ကို စားစရာမပေးကြ။ ငါ့ရေငတ်နေသော

အခါ သင်တို့သည် ငါ့ကို သောက်စရာမပေးကြ။⁴³ ငါသည် အိမ်နှင့်ဝေးကွာသောအခါ သင်တို့အိမ်ထဲသို့ ငါ့ကို မဖိတ်ခေါ်ကြ။ ငါဝတ်စရာမရှိသောအခါ သင်တို့သည် ငါ့ကို အဝတ်မပေးကြ။ ငါဖျားနာနေချိန်၌၎င်း၊ ထောင်ကျနေချိန်၌၎င်း သင်တို့သည် ငါ့ကို မပြုစုခဲ့ကြ။ ဟုမိန့်တော်မူလျှင်။

⁴⁴“ထိုအခါဆိုးယုတ်သူများကလည်း ‘သခင်၊ ကိုယ်တော်သည် အဘယ်အခါ၌ ဆာလောင်နေ၍၊ ရေငတ်နေခြင်းကို အကျွန်ုပ်တို့ တွေ့ခဲ့သနည်း။ ကိုယ်တော်သည် အဘယ်အခါ၌ အိမ်နှင့်ဝေးကွာ၍ တစ်ယောက်တည်း ဖြစ်နေရသည်ကို ကျွန်ုပ်တို့ မြင်ရသနည်း။ ကိုယ်တော်၌ အဝတ်မရှိခြင်း၊ ဖျားနာနေခြင်း၊ ထောင်ထဲ၌ နေခြင်းကို အဘယ်အခါ၌ အကျွန်ုပ်တို့သိ၍ အကူအညီ မပေးသနည်း’ ဟုလျှောက်ကြလိမ့်မည်။”

⁴⁵“ထိုအခါဘုရင်က ‘ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ ဤအရပ်၌ရှိသောငါ့လူတို့တွင် ဤအငယ်ဆုံးသောသူတစ်ယောက်အတွက် လုပ်ပေးရန် ငြင်းပယ်ခဲ့သမျှတို့သည် ငါ့အတွက် လုပ်ပေးရန် ငြင်းပယ်ခြင်းဖြစ်၏’ ဟုပြန်၍ မိန့်တော်မူ၏။”

⁴⁶“ထိုအခါ ထိုဆိုးယုတ်သောသူတို့သည် ထာဝရဒဏ်ခံရာသို့၎င်း၊ ကောင်းမွန်မြှောက်တင်မှုတို့သည် ထာဝရအသက်ရှင်ရာသို့၎င်း သွားကြလိမ့်မည် ဟုမိန့်တော်မူ၏။”

ယုဒခေါင်းဆောင်တို့က ယေရှုအား သတ်ရန်စီစဉ်ခြင်း

(မာ 14:1-2; လု 22:1-2; ယော 1:45-53)

26 ထိုအကြောင်းအရာ အားလုံးတို့ကို ယေရှုသည်ဟောပြောတော်မူပြီးလျှင်၊ တပည့်တော်တို့အား ²“နှစ်ရက်လွန်မှ ပသခါပွဲနေ့ရောက်မည်ကို သင်တို့သိကြ၏။ ထိုနေ့တွင် လူသားကို လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ သတ်ရန်သူတို့၏လက်ထဲသို့အပ်နှံကြလိမ့်မည်” ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ³ထို့နောက် ယင်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့နှင့်အသက်ကြီးသောယုဒခေါင်းဆောင်တို့သည် ယင်ပုရောဟိတ်မင်းနေထိုင်သော နန်းတော်တွင်

ဆွေးနွေးပွဲလုပ်ကြ၏။ ယင်ပုရောဟိတ်မင်း၏ အမည်မှာ ကယာပဖြစ်၏။ ⁴ထိုဆွေးနွေးပွဲတွင် သူတို့သည် ယေရှုအား လိမ်ညာဉာဏ်ဆင်ခြင်းအားဖြင့် ဖမ်းဆီး၍ သတ်ခြင်းငှါ ကြံစည်ကြလေ၏။ ⁵ဆွေးနွေးပွဲတက်ရောက်ကြသောထိုသူများက၊ “ငါတို့သည် ယေရှုကို ပသခါပွဲအချိန်တွင် မဖမ်းနိုင်။ လူများတို့သည် ဒေါသဖြစ်၍ ရုန်းရင်းဆန်ခတ်ဖြစ်မည်ကို ငါတို့မလိုလားပါ” ဟုပြောကြ၏။

အမျိုးသမီးတစ်ယောက်က တစ်စုံတစ်ရာ အထူးပြုလုပ်ခြင်း

(မာ 14:3-9; ယော 12:1-8)

⁶ဗေသနိရွာတွင်ရှိနေစဉ် ယေရှုသည် ကိုယ်ရေပြားရောဂါသည် ရှိမှန်၏အိမ်တွင် နေထိုင်၏။ ⁷ထိုသို့ ယေရှုထိုင်တော်မူစဉ်တွင် အထံတော်သို့ အမျိုးသမီးတစ်ယောက်ရောက်လာ၏။ သူမသည် လှပသောကျောက်သားနှင့် ပြုလုပ်ထားသည့် ကျောက်ဆစ်ခွက်ထဲတွင် ထည့်ထားသည့်အလွန်အဖိုးထိုက်တန်သောရေမွှေးကို ယူဆောင်လာခဲ့၏။ အမျိုးသမီးသည်၊ ယေရှုအစာစားနေစဉ်၊ သူ၏ဦးခေါင်းပေါ်သို့ ရေမွှေးကို လောင်းချလေ၏။ ⁸ထိုသို့အမျိုးသမီးပြုလုပ်သည်ကို တပည့်တော်တို့သည် မြင်လျှင် စိတ်ဆိုးကြ၏။ သူတို့က၊ “အဘယ်ကြောင့် ရေမွှေးကို အကျိုးမဲ့ဆုံးစေသနည်း။ ⁹ဤရေမွှေးကို ငွေများစွာနှင့် ရောင်း၍ ထိုငွေတို့ကို ဆင်းရဲသားတို့အား ပေးစရာကောင်းသည်” ဟုဆိုကြ၏။

¹⁰ယေရှုသည် သိတော်မူလျှင်၊ ‘သင်တို့သည် အဘယ်ကြောင့် ဤအမျိုးသမီးကို နှောင့်ယှက်ပေးနေကြသနည်း။ သူမသည် ငါ့ကို ကောင်းမှုတစ်ခုပြုပြီ။ ¹¹ဆင်းရဲနွမ်းပါးသောသူတို့သည် သင်တို့နှင့်အတူ အစဉ်အမြဲ ရှိနေကြလိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း ငါသည် သင်တို့နှင့်အတူ အစဉ်အမြဲ ရှိလိမ့်မည်မဟုတ်။ ¹²ဤအမျိုးသမီးသည် ဤကဲ့သို့ ပြုလုပ်သည်မှာ ငါ့ကို သင်္ကြိုသ်ရန်ပြင်ဆင်ခြင်းအတွက် ဘိသိက်ပေးခြင်းဖြစ်၏။ ¹³ငါ့အမှန်ဆိုသည်ကား၊ သတင်းကောင်းကို ကမ္ဘာ

တစ်ဝန်းလုံး၌ ရှိသောလူတို့အား ပြောကြလိမ့်မည်။ သတင်းကောင်းဟောပြောသောနေရာတိုင်းမှာ ဤအမျိုးသမီး ပြုခဲ့သောအမှုကိုလည်း ပြောကြလိမ့်မည်။ လူတို့သည် သူမကိုအောက်မေ့နေကြလိမ့်မည်” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

ယုဒသည် ယေရှု၏ရန်သူတစ်ယောက်ဖြစ်လာခြင်း

(မာ 14:10-11; လု 22:3-6)

¹⁴ထိုနေ့က ယေရှု၏တပည့်တော်တစ်ဆယ့်နှစ်ပါးထဲမှ တစ်ပါးသည် ယင်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့နှင့် ပြောဆိုရန် သွား၏။ ထိုတပည့်တော်၏အမည်မှာ ယုဒဂုဏ္ဍာရုတ်ဖြစ်၏။ ¹⁵ယုဒက ယင်ပုရောဟိတ်တို့အား “ငါသည် ယေရှုကို သင်တို့၏လက်ထဲသို့အပ်မည်။ ဤသို့ အပ်လျှင် သင်တို့သည် ငါ့ကို အဘယ်မျှလောက်ပေးမည်နည်း” ဟုမေး၏။ ယင်ပုရောဟိတ်တို့က ယုဒအား ငွေပြားသုံးဆယ်ပေးမည် ဟုဝန်ခံကြ၏။ ¹⁶ထိုအချိန်မှ စ၍ ယေရှုအား ယင်ပုရောဟိတ်တို့၏လက်သို့အပ်ရန် အသင့်လျော်ဆုံးအချိန်အခါကို ယုဒသည် ရှာကြံလျက်နေ၏။

ယေရှုက ပသခါပွဲတော် အစားအစာကိုသုံးဆောင်ခြင်း

(မာ 14:21-22; လု 22:7-14, 21-23; ယော 13:21-30)

¹⁷တဆေးမဲ့မုန့်ပွဲတော်ပထမနေ့တွင် တပည့်တော်တို့သည် ယေရှုထံတော်သို့ ရောက်လာကြ၏။ တပည့်တော်တို့က ‘ကိုယ်တော်အတွက် ပသခါအစားအစာကျွေးရန် အကျွန်ုပ်တို့သည် အရာအားလုံးစုံကို ကြိုတင်ပြင်ဆင်ပေးပါမည်။ ကိုယ်တော်အဘယ်အရပ်၌ စားရန် အလိုရှိပါသနည်း’ ဟုမေးကြရာ၊

¹⁸ယေရှုက “မြို့ထဲကိုသွား၍ ငါသိသောလူတစ်ယောက်နှင့်သွားတွေ့ကြ။ သူ့ကို ‘ဆရာက မှာလိုက်သည်ဟု ပြောပြကြ။ ရွေးချယ်သတ်မှတ်ထားသောအချိန်သည် နီးလာပြီ။ သင့်အိမ်၌ငါတပည့်တော်တို့ နှင့်အတူ ပသခါပွဲကျင်းပကြမည်’ ဟုပြောပြကြလော့” ဟုမိန့်တော်မူ

၏။ ¹⁹တပည့်တော်တို့သည် ယေရှုမှာတော်မူသည့်အတိုင်း ဆောင်ရွက်ကြပြီး ပသခါပွဲအတွက် ပြင်ဆင်ကြ၏။

²⁰ထိုနေ့ညနေပိုင်းတွင် ယေရှုသည် တပည့်တော်ဆယ့်နှစ်ပါးနှင့်အတူ စားပွဲတွင်ထိုင်တော်မူ၏။ ²¹သူတို့အားလုံးစားနေကြစဉ် ယေရှုက ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ “သင်တို့တွင် တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူသည် မကြာခင် ငါ့ကို ရန်သူတို့၏လက်သို့ အပ်နှံလိမ့်မည်” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

²²တပည့်တော်တို့သည် ထိုစကားကို ကြား၍ အလွန်ဝမ်းနည်းကြ၏။ သူတို့က ယေရှုအား “သခင်ထို လူတစ်ယောက်သည် အကျွန်ုပ်မဟုတ်သည်မှာ သေချာသည်မဟုတ်လော့” ဟုအသီးသီး မေးလျှောက်ကြ၏။

²³ယေရှုကလည်း “ခွက်တစ်ခုတည်းတွင် ငါနှင့်အတူ လက်ဆုံနှိုက်သောသူသည် ငါ့ကို အပ်နှံလိမ့်မည်။ ²⁴လူသားသည် ကျမ်းစာ၌ ရေးထားသကဲ့သို့ အသေခံရလိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း လူသားကို သတ်ရန်အတွက် အပ်နှံသောသူသည် အမင်္ဂလာရှိ၏။ သူသည် ဖွားမြင်ခြင်းကိုမခံရလျှင် သူ့အတွက် သာ၍ကောင်းလိမ့်မည်” ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ²⁵ထိုနေ့က ကိုယ်တော်ကို အပ်နှံမည့်သူ ယုဒကလည်း ယေရှုအား “ဆရာအမှန်စင်စစ် အကျွန်ုပ်သည် ဆရာ့ကို အပ်နှံမည့်သူ ဟုတ်ပါသလော့ဟုမေးရာ၊ ယေရှုက ‘ဟုတ်ပါ၏။ ထိုသူသည် အသင်ဖြစ်ပါ၏’ ဟုပြန်ပြောတော်မူ၏။

ကိုယ်တော်၏ညစာစားပွဲ

(မာ 14:22-26; လု 22:15-20; 1 ကော 11:23-25)

²⁶သူတို့စားသောက်နေကြစဉ် ယေရှုက မုန့်ကို ယူ၍ကျေးဇူးတော်ချီးမွမ်းပြီးမှ မုန့်ကိုဖဲ့၍ တပည့်တော်တို့အား ပေးတော်မူ၏။ ယေရှုက ‘ဤမုန့်ကို ယူ၍စားကြလော့။ ဤမုန့်သည် ငါ၏ကိုယ်ခန္ဓာဖြစ်၏’ ဟုမိန့်တော်မူ၏။

²⁷ထိုနေ့က ယေရှုသည် စပျစ်ရည်ခွက်ကို ယူ၍ ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းပြီးမှ တပည့်တော်တို့အား ပေးတော်မူ၏။ ယေရှုက “သင်

တို့အားလုံးသည် ဤစပျစ်ရည်ကို သောက်ကြလော့။²⁸ ဤခွက်သည် ငါ၏အသွေးဖြစ်၏။ ငါ၏အသွေးသည် ဘုရားသခင်ထံတော်မှ လူတို့ဆီသို့ ပဋိညာဉ်တရားသစ်ကိုအစပြု၏။ ဤသွေးသည် လူတို့၏အပြစ်တို့ကို ခွင့်လွှတ်ရန်ဖြစ်၏။²⁹ ငါဆိုသည်ကား၊ ငါ့ခမည်းတော်၏ နိုင်ငံတော်၌ ငါသည် သင်တို့နှင့်အတူ စပျစ်ရည်မျိုးအသစ်ကို မသောက်မှီနေ့တိုင်အောင် ယခုမှစ၍ တမန် ငါမသောက်ရ။ ထိုအခါမှသာ သင်တို့နှင့်အတူ စပျစ်ရည်ပြန်သောက်မည်” ဟု မိန့်တော်မူ၏။³⁰ ထို့နောက် သူတို့သည် သီးချင်း ဆိုကြပြီးမှ သံလွင်တောင်သို့ ထွက်သွား ကြ၏။

ယေရှုသည် မိမိတပည့်တော်များက သူကို စွန့်ခွာသွားလိမ့်မည်ဟု ပြောတော်မူခြင်း

(မာ 14:27-31; လု 22:31-34; ယော 13:36-38)

³¹ယေရှုက တပည့်တော်တို့အား “ယနေ့ညတွင် သင်တို့အားလုံးသည် ငါ့ကိုယုံကြည်ခြင်း ပျောက်သွားလိမ့်မည်။

ကျမ်းစာထဲ၌ သိုးထိန်းကို ငါသတ်၍ သိုးတို့သည်ကဲ့လွင်ရကြလိမ့်မည်’ ဟု ရေးသားထား၏။
ဇာခရိ 13:7

³²သို့သော်လည်း ငါသည် သေခြင်းမှထမြောက်ပြီး ဂါလိလဲပြည်သို့ သွားမည်။ သင်တို့ထက်အရင်ငါရောက်နှင့်နေလိမ့်မည်” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

³³ပေတရုက “အခြားသောတပည့်တော်အားလုံးတို့သည် ကိုယ်တော်၌ ယုံကြည်ခြင်း ပျောက်သွားသော်လည်း အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်ကို ယုံကြည်ခြင်း လုံးဝမပျောက်ပါ” ဟု လျှောက်လေ၏။

³⁴ယေရှုက “ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ ယနေ့ည၌ပင် ကြက်မတူနမီ သင်သည် သုံးကြိမ်တိုင် ငါ့ကို ငြင်းပယ်လိမ့်မည်” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

³⁵သို့သော်လည်း ပေတရုက “ကိုယ်တော်နှင့်အတူတကွသေရသော်လည်း အကျွန်ုပ်

သည် ကိုယ်တော်ကို မငြင်းမပယ်ပါ” ဟု လျှောက် လေ၏။ ထိုအခါ အခြားတပည့်တို့ကလည်း ပေတရုလျှောက်သည့်အတိုင်း လျှောက်ကြ၏။

ယေရှုတစ်ယောက်တည်း ဆုတောင်းခြင်း

(မာ 14:32-42; လု 22:39-46)

³⁶ထို့နောက် ယေရှုသည် တပည့်တော်တို့နှင့်အတူ ဂေသရှေမန် ခေါ်သောနေရာသို့ ကြွသွားတော်မူ၏။ ယေရှုက သူတို့အား “ငါသည် သွား၍ ဆုတောင်းစဉ်တွင် ဤအရပ်၌ ထိုင်နေကြလော့” ဟု မိန့်တော်မူ၏။³⁷ ယေရှုသည် ပေတရုနှင့် ဇေဗေဒဲ၏သားနှစ်ဦးကို မိမိနှင့်အတူ ခေါ်သွားလေ၏။ ထိုအခါ ယေရှုသည် အလွန်ဝမ်းနည်း၍ စိတ်သောကရောက်လာ၏။³⁸ ယေရှုက ပေတရုနှင့် ဇေဗေဒဲ၏သားနှစ်ယောက်အား “ငါ့စိတ်သည် ဝမ်းနည်းပူဆွေး ခြင်းနှင့်ပြည့်နေပြီး သေလောက်အောင်ဖြစ်၏။ ဤအရပ်၌ ငါနှင့်အတူစောင့်၍ နေကြလော့” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

³⁹ထို့နောက် ယေရှုသည် သူတို့ထံမှ အနည်းငယ်လျှောက်သွား၍ မြေပေါ်သို့ ပြပ်ဝပ်၍ ‘အကျွန်ုပ်အဘ ဖြစ်နိုင်လျှင် ဤဒုက္ခဝေဒနာခံစားခြင်းခွက်ဖလားကို အကျွန်ုပ်အား မပေးပါနှင့်။ သို့သော်လည်း အကျွန်ုပ်အလိုဆန္ဒအတိုင်း မဟုတ်ဘဲ အဘအလိုတော်အတိုင်းသာ ဖြစ်စေပါ’ ဟု ဆုတောင်းတော်မူ၏။⁴⁰ ယေရှုသည် ပေတရုနှင့် အခြားလူနှစ်ယောက်အနီးသို့ ပြန်လျှောက်လာ၏။ သို့သော်လည်း ထိုနေရာသို့ ရောက်လာသောအခါ သုံးယောက်စလုံး အိပ်ပျော်နေကြ၏။ ထိုအခါ ယေရှုသည် ပေတရုကို နှိုးပြီး” သင်တို့သည် ငါနှင့်အတူတစ်နာရီခန့်မျှ နိုး၍ မနေနိုင်ကြသလော့။⁴¹ စုံစမ်းနှောင့်ယှက်ခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်မည်အကြောင်း ဆုတောင်းလျက် စောင့်နေကြလော့။ သင်တို့စိတ်ဝိညာဉ်သည် မှန်သောအရာကို လုပ်လိုသော်လည်း သင်တို့၏ခန္ဓာကိုယ်သည် အားနည်းနေသည်” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

⁴²ထို့နောက် ယေရှုသည် သူတို့အနီးမှ ဒုတိယအကြိမ်ထွက်ခွာ၍ “အကျွန်ုပ်အဘ ဤဝေဒနာခံစားရမည့်ခွက်ကို အကျွန်ုပ်မသောက်ဘဲ လွန်၍ မသွားရလျှင် ကိုယ်တော်အလိုရှိသည် အတိုင်းဖြစ်ပါစေ” ဟုထပ်မံ၍ ဆုတောင်းတော်မူ၏။

⁴³ထို့နောက် ယေရှုသည် ပေတရုနှင့်အခြားလူနှစ်ယောက် ရှိရာသို့ ပြန်လှည့်လာ၏။ သူတို့သည် တဖန်အိပ်ပျော်နေသည်ကို တွေ့ရ၏။ သူတို့၏မျက်လုံးများသည် အလွန်လေးလံ၍ ပင်ပန်းနွမ်းနယ်ကြ၏။ ⁴⁴နောက်တဖန် ယေရှုသည် သူတို့ထံမှ ထွက်သွား၍ ရှေ့မြှောက်ဆိုသည်နည်းတူ တတိယအကြိမ် ဆုတောင်းတော်မူ၏။

⁴⁵ထို့နောက် ယေရှုသည် တပည့်တော်သုံးဦးထံသို့ ပြန်လည်ရောက်ရှိလာပြီးနောက် ‘သင်တို့သည် အိပ်နေလျက်၊ အနားယူနေဆဲပင် ဖြစ်နေသလော။ လူသားကို အပြစ်သားတို့၏လက်ထဲသို့ အပ်ရမည့်အချိန်နီးလာပြီ။’ ⁴⁶ထကြလော့၊ ငါတို့သွားကြကုန်အံ့။ ဤအရပ်၌ ငါ့ကို ငါ့ရန်သူတို့၏လက်ထဲသို့ အပ်မည့်သူလာပြီ’ ဟုမိန့်တော်မူ၏။

ယေရှုအဝမ်းခံတော်မူခြင်း

(မာ 14:43-50; လု 22:47-53; ယော 18:3-12)

⁴⁷ထို့သို့ မိန့်တော်မူစဉ်တွင်ပင် တပည့်တော်ဆယ်နှစ်ပါးတွင် တစ်ပါးအပါအဝင်ဖြစ်သောယုဒဂူကာရုတ် ရောက်လာ၏။ ယုဒနှင့်အတူ လူအများလည်း ပါလာကြ၏။ ထိုလူတို့သည် ယင်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့နှင့် လူတို့တွင် အကြီးအကဲဖြစ်သောလူများ စေလွှတ်ခြင်းဖြစ်၏။ ယုဒနှင့်အတူ ပါလာသောထိုလူများ၏လက်ထဲတွင် ဓားများနှင့် တုတ်များပါကြ၏။ ⁴⁸ကိုယ်တော်ကို အပ်နှံသောသူက “ငါနမ်းလိုက်သောသူသည် ယေရှုပင်ဖြစ်၏။ သူ့ကို ဖမ်းကြ” ဟုပြောပြီးနောက် ယေရှုထံသို့ လျှောက်သွား၏။

⁴⁹ယုဒက အရှင်ဘုရား၊ မင်္ဂလာရှိပါစေသော ဟုဆိုလျက် ယေရှုကို နမ်းလေ၏။

⁵⁰ယေရှုက “အဆွေ၊ သင်သည် ဤအရပ်

၌ လာ၍ လုပ်ရမည့်အလုပ်ကို လုပ်လော့” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

ထိုအခါ ယုဒနှင့်အတူ လာသောသူတို့သည် ယေရှုကို ဆွဲခေါ်၍ ဖမ်းဆီးကြ၏။ ⁵¹ထိုသို့ဖြစ်ပျက်နေစဉ် ယေရှု၏တပည့်တော်တစ်ယောက်သည် သူ၏ဓားကို ဆွဲထုတ်၍ ယင်ပုရောဟိတ်မင်း၏အစေခံကို ခုတ်သဖြင့် အစေခံ၏နားရွက်တစ်ဘက်ပြတ်ကျသွားလေ၏။

⁵²ထိုအခါ ယေရှုက တပည့်အား “သင့်ဓားကို သူ့နေရာ၌ ပြန်ထားလော့၊ ဓားကို အသုံးပြုသောသူတို့သည် ဓားဖြင့် အသတ်ခံရလိမ့်မည်။” ⁵³ငါ့အဘထံမှ အကူအညီတောင်းလျှင် ကောင်းကင်တမန်ဆယ်နှစ်တပ်မက စေလွှတ်တော်မူမည်ကို သင်တို့သေချာစွာသိကြ၏။ ⁵⁴သို့သော်လည်း ငါသည် ထိုကဲ့သို့ ပြုလျှင် ကျမ်းစာသည် အဘယ်သို့ ပြည့်စုံမည်နည်း။ ကျမ်းစာက ပြောထားသောကြောင့် ဤကဲ့သို့ ဖြစ်လာရမည်” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

⁵⁵ထို့နောက် ယေရှုက ထိုလူတို့အား “သင်တို့သည် ငါ့ကို ရာဇဝတ်ကောင်ကို ဖမ်းသကဲ့သို့ ငါ့ကို ဖမ်းရန် ဓားများ၊ တုတ်များနှင့်လာသလော။ ငါသည် ဗိမာန်တော်တွင် နေ့တိုင်း ဆုံးမဩဝါဒ ပေးလျက်နေ၏။ ထိုနေရာတွင် သင်တို့သည် ငါ့ကို အဘယ်ကြောင့် မဖမ်းဆီးကြသနည်း။” ⁵⁶သို့သော်လည်း ဤအရာအားလုံး တို့သည် ပရောဖက်တို့၏ရေးသားချက်ကို ပြည့်စုံခြင်းအတွက်ဖြစ်သည်” ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ထိုအခါ ယေရှု၏တပည့်တော် အားလုံးတို့သည် ယေရှုကို စွန့်ပစ်၍ အဝေးသို့ထွက်ပြေးသွားကြ၏။

ယုဒခေါင်းဆောင်တို့ရေသို့ ယေရှုရောက်ရှိခြင်း

(မာ 14:53-65; လု 22:54-55,63-71 ယော 18:13-14, 19-24)

⁵⁷ယေရှုကို ဖမ်းဆီးသောသူတို့သည် ကိုယ်တော်ကို ယင်ပုရောဟိတ်မင်းကယာဖ၏အိမ်သို့ ခေါ်ဆောင်သွားကြ၏။ ထိုအိမ်တွင် ကျမ်းပြု

ဆရာတို့နှင့် ယုဒလူမျိုးအကြီးတို့သည် စုရုံးနေကြ၏။⁵⁸ ပေတရုသည် ယင်ပုရောဟိတ်မင်း၏ခြံဝန်းတိုင်အောင် ယေရှုကို ဝေးစွာလိုက်၍ အစောင့်များနှင့်အတူ ထိုင်လျက်နေ၏။ ယေရှု၌အဘယ်သို့ ဖြစ်မည်ကို ပေတရုသိလို၏။

⁵⁹ ယင်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့နှင့် ယုဒကောင်စီတရပ်လုံးသည် ယေရှုအား သတ်နိုင်မည့်စွပ်စွဲချက်များကို ကြိုးစားရှာဖွေနေကြ၏။ ယေရှုသည် အမှားပြုလုပ်ခဲ့သည်ဟု မဟုတ်မမှန်သက်သေခံမည်လူတို့ကို ကြိုးစားရှာဖွေကြ၏။

⁶⁰ မမှန်သောသက်သေခံအများသည် ယေရှုအကြောင်း မမှန်မကန် လာရောက်ပြောဆိုကြ၏။ သို့သော်လည်း ထိုကောင်စီသည် ယေရှုအား သတ်နိုင်မည့်သက်သေတစ်ခုကိုမျှ မတွေ့ကြ။ ထို့နောက် လူနှစ်ယောက်တို့သည် ရှေ့ထွက်လာပြီးလျှင် ⁶¹ “ဤသူက၊ ‘ငါသည် ဘုရားသခင်၏ဗိမာန်တော်ကို ဖျက်ဆီး၍၊ သုံးရက်အတွင်း၌ ပြန်ဆောက်နိုင်သည်’” ဟုသက်သေခံ ကြ၏။

⁶² ထိုအခါ ယင်ပုရောဟိတ်မင်းက ထိုင်ရာမှထ၍ ယေရှုအား “ဤလူတို့သည် သင့်ကို ဆန့်ကျင်၍ ထွက်ချက်ပေးနေကြပြီ။ သူတို့၏စွဲချက်များကို ပြန်လည်တုံ့ပြန်ရန် ပြောစရာတစ်စုံတစ်ရာရှိသလော။ သူတို့စွပ်စွဲချက်သည် မှန်သလောဟုမေး၏။ ⁶³ သို့သော်လည်း ယေရှုသည် တစ်စုံတခုမျှ တုံ့ပြန်တော်မမူ။

တဖန် ယင်ပုရောဟိတ်မင်းက “ယခုအချိန်တွင် သင်သည် အသက်ရှင်တော်မူသောဘုရားသခင်၏နာမတော်၌ ကျမ်းကျိန်ခဲ့ပြီ။ ငါတို့ကို ပြောပြပါ။ သင်သည် ဘုရားသခင်၏သားတော်ဖြစ်တော်မူသောခရစ်တော်ဟုတ်သလော” ဟုမေး၏။

⁶⁴ ယေရှုက “ဟုတ်ပါ၏။ ငါသည် ခရစ်တော်မှန်၏။ ဘုရားသခင်၏သားတော်လည်း ဖြစ်၏။ သို့သော်လည်း ငါဆိုသည်ကား၊ နောင်ကာလ၌ လူသားသည် ဘုရားသခင်၏ညာဘက်ဘေး၌ ထိုင်လျက် မိုးတိမ်စီး၍ ကြွလာတော်မူသည်ကို သင်တို့မြင်ရလိမ့်မည်” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

⁶⁵ ဤစကားကို ယင်ပုရောဟိတ်မင်းကြားလိုက်သောအခါ အလွန်ဒေါသထွက်၍ မိမိအဝတ်ကို ဆုတ်ဖြဲလျက် “ဤသူသည် ဘုရားသခင်ကို ဆန့်ကျင်၍ ပြောဆိုပြီ။ ငါတို့တွင် အဘယ်သက်သေမျှ မလိုတော့ပါ။ သူသည် ဘုရားသခင်ကို ဆန့်ကျင်၍ ပြောသွားသည်ကို သင်တို့အားလုံးကြားကြ၏။ ⁶⁶ သင်တို့သည် အဘယ်သို့ ထင်မှတ်ကြသနည်း ဟုမေးလေ၏။

“ယုဒလူတို့က သူ၌အပြစ်ရှိ၏။ သူသေထိုက်သည်” ဟုပြောကြ၏။

⁶⁷ ထို့နောက် လူတို့သည် ယေရှု၏မျက်နှာကို တံတွေးနှင့်ထွေးကြ၏။ လက်သီးနှင့်ထိုးကြ၏။ အခြားသူတို့က ယေရှု၏ပါးကို လက်နှင့်ပုတ်ကြ၏။ ⁶⁸ သူတို့က “သင်သည် ခရစ်တော်ဖြစ်လျှင် ကိုယ်တော်ကို အဘယ်သူပုတ်သည်ကို ငါတို့အား ပရောဖက်ပြု၍ ဟောတော်မူပါ” ဟုဆိုကြ၏။

ပေတရုက ယေရှုအား သိကြောင်းပြောရန် ကြောက်ရွံ့ခြင်း

(မာ 14:66-72; လု 22:56-62; ယော 18:15-18, 25-27)

⁶⁹ ပေတရုသည် ခြံဝင်းထဲတွင် ထိုင်နေစဉ် သူ့ထံသို့ အစောင့်မတစ်ယောက်ရောက်လာ၍ “သင်သည်လည်း ဂါလိလဲလူ ယေရှုနှင့်အတူနေခဲ့သည်” ဟုပြောရာ၊

⁷⁰ ပေတရုကသူသည် ဘယ်သောအခါမျှ ယေရှုနှင့်အတူ မနေခဲ့ကြောင်းပြော၏။ ထိုအရပ်၌ ရှိသောလူတို့၏ရှေ့မှောက်တွင် ပြောခြင်းဖြစ်၏။ ပေတရုက ‘သင်ပြောသောအကြောင်းကို ငါမသိပါ’ ဟုပြော၍ ထိုခြံထဲမှ ထွက်လေ၏။

⁷¹ နောက်ထပ် အစောင့်မိန်းကလေးတစ်ယောက်သည် သူ့ကို ခြံဝင်းပေါက်ဝတွင်တွေ့၏။ ထိုအစောင့်မိန်းကလေးက ထိုနေရာရှိ လူများအား “ဤသူသည် နာဇရက်မြို့သား ယေရှုနှင့်အတူ နေခဲ့သူဖြစ်သည်” ဟုပြောလေ၏။

⁷² ပေတရုက “ငါသည် ဘုရားသခင်ကို တိုင်

တည်ပါ၏။ ငါသည် ဤသူကိုမသိ” ဟုပြော၍ ငြင်းဆိုပြန်၏။

⁷³တစ်ခဏမျှ ကြာသောအခါ ထို နေရာ တွင် ရပ်နေကြသောလူအချို့သည် ပေတရုထံ သို့ ရောက်လာကြ၏။ သူတို့က “သင်သည် လည်း ဤသူ၏တပည့်တစ်ယောက်ဖြစ်သည် ကို ငါတို့သိ၏။ သင်၏စကားပြောပုံကို ကြည့် လျှင်သိနိုင်၏” ဟုပြောကြ၏။

⁷⁴ထိုအခါ ပေတရုက “ဤသူကို ငါလုံးဝ မသိပါ” ဟုဘုရားသခင်ကို တိုင်တည်၍ ကျိန် ဆိုလေ၏။ ထိုခဏခြင်းတွင် ကြက်တုန်လေ၏။

⁷⁵ထိုအခါ ယေရှုက ‘ကြက်မတုန်မှီ သင်သည်ငါ့ ကို မသိဘူးဟု သုံးကြိမ်တိုင်အောင် ငါ့ကို ငြင်း ပယ်လိမ့်မည် ဟုမိန့်တော်မူသောစကားကို ပေတရုသည် သတိရ၏။ ထိုအခါ ပေတရုသည် ခြံပြင်သို့ ထွက်၍ ပြင်းစွာငိုကြွေးလေ၏။

ယေရှုအား ပိလတ်မင်းထံသို့ ခေါ်ဆောင်သွားခြင်း

(မာ 15:1; လု 23:1-2; ယော 18:28-32)

27 နောက်တစ်နေ့ နံနက်စောစောတွင် ယင်ပုရောဟိတ်အကြီး အားလုံးတို့နှင့် ခေါင်းဆောင်လူကြီးတို့သည် ယေရှုအား သတ် ရန် ဆုံးဖြတ်ကြ၏။ ²သူတို့သည် ယေရှုကို ချည် နှောင်၍ ရောမမြို့တော်ဝန်ပိလတ်မင်းလက်အိ သို့ ခေါ်ဆောင်သွားကြ၏။

ယုဒသည် မိမိကိုယ်ကိုသတ်သေခြင်း

(တ 1:18-19)

³သူတို့သည် ယေရှုအား သတ်ရန် ဆုံးဖြတ် ထားလိုက်ပြီဖြစ်ကြောင်း ယုဒသည် သိမြင်လာ ၏။ သူသည် ယေရှုအား ရန်သူများလက်သို့ အပ်နှံသောသူဖြစ်၏။ ယုဒသည် အဘယ်သို့ဖြစ် ပျက်သည်ကို မြင်တွေ့သောအခါ သူလုပ်ခဲ့သော အရာအတွက် အလွန်ဝမ်းနည်းကြေကွဲ၏။ ထို့ ကြောင့် သူယုဒသောငွေပြားသုံးဆယ်ကို ယင်ပု ရောဟိတ်အကြီးများနှင့် ယုဒလူ အကြီးအကဲတို့ အား ပြန်ပေး၏။ ⁴ယုဒက ‘အကျွန်ုပ်သည် အပြစ်

ကျူးလွန်မိပြီ။ အပြစ်ကင်းစင်သောလူတစ် ယောက်ကို အသတ်ခံရစေခြင်းငှါ သင်တို့လက် ထဲသို့ အပ်မိသည်’ ဟုပြောလေ၏။ ယုဒခေါင်း ဆောင်တို့က ငါတို့ဂရုမစိုက်ပါ။ ဤအရာသည် သင်၏ပြဿနာဖြစ်၏။ ငါတို့နှင့် မဆိုင်ပါ’ ဟု ပြောကြ၏။

⁵ထိုအခါ ယုဒသည် ထိုငွေကို ဗိမာန်တော် အတွင်း ပစ်ချခဲ့၏။ ထိုနောက် ထိုနေရာမှ ထွက် ခွာသွားပြီး မိမိကိုယ်ကိုယ် ကြီးဆွဲချ၍ သတ် သေလေ၏။

⁶ယင်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့သည် ဗိမာန် တော်အတွင်းမှ ငွေများကို ကောက်ယူကြပြီး “ဤငွေသည် လူတစ်ယောက်သေဘို့အတွက် ပေးထားသော ငွေဖြစ်သောကြောင့် ဗိမာန် တော်ငွေထဲသို့ ထည့်သွင်းရန် ပညတ်တော်မူ ခွင့်မပြု” ဟုပြောကြ၏။ ⁷ထို့ကြောင့် သူတို့သည် ထိုငွေဖြင့် အိုးထိန်းသမား၏မြေဟုခေါ်သောမြေ တစ်ကွက်ဝယ်ရန် ဆုံးဖြတ်ကြ၏။ ထိုမြေကွက် သည် ယေရှုလင်မြို့သို့ အလည်အပတ်လာ စဉ် သေဆုံးသွားကြသောလူများကို မြှုပ်နှံ သင်္ဂြိုဟ်ရန်နေရာဖြစ်၏။ ⁸ဤမြေ ကွက်ကို ယခု ထက်တိုင် သွေးမြေကွက်ဟုခေါ်တွင်ကြ၏။ ⁹ဤ နည်းအားဖြင့် ပရောဖတ်ယေရမိက ဟော သည်ကား၊

ပရောဖတ်က၊ “သူတို့ကငွေပြားသုံး ဆယ်ကို ယူ၏။ ထိုအရာသည် သူ့အသက် က အဘယ်မျှလောက် တန်ဖိုးရှိသည် ကို ယုဒလူတို့၏ဆုံးဖြတ်ချက်ဖြစ်၏။ ¹⁰သူတို့ သည် အိုးထိန်းသမားမြေကို ဝယ်ဖို့ရန် ထာဝရဘုရား ငါ့အား မိန့်တော်မူခဲ့သည့် အတိုင်းထိုငွေကို အသုံးပြုကြသည်”* ဟု သောစကားသည် ထိုအခါ ပြည့်စုံခြင်းသို့ ရောက်လေ၏။

**မြို့တော်ဝန်ပိလတ်မင်းက ယေရှုအား
မေးခွန်းများမေးခြင်း**

(မာ၊ 15:2-5; လု၊ 23:3-5; ယော၊ 18:33-38)

¹¹ယေရှုသည် မြို့တော်ဝန်ပိလတ်မင်း၏ရှေ့တွင် ရပ်တော်မူ၏။ ပိလတ်မင်းက ယေရှုအား “သင်သည် ယုဒဘုရင်ဖြစ်သလော” ဟုမေးရာ၊ ယေရှုက “ဟုတ်ပါ၏။ ငါသည် ယုဒရှင်ဘုရင် ဖြစ်သည်” ဟုဖြေတော်မူ၏။

¹²ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့နှင့် ယုဒလူအကြီးအကဲတို့သည် သူ့အား အပြစ်တင်ကြသောလည်း စကားတစ်ခုခုကိုမျှ ပြန်တော်မမူ။

¹³ထို့ကြောင့် ပိလတ်မင်းက ယေရှုအား၊ “ဤလူတို့သည် သင့်တဘက်၌ စွပ်စွဲချက်အား လုံးတင်နေသည်ကို သင်မကြားသလော” ဟုမေးလေ၏။

¹⁴သို့ရာတွင် ယေရှုက ပိလတ်မင်းကို စကားတစ်ခုခုမှ ပြန်ပြောတော်မမူချေ။ ထို့ကြောင့် ပိလတ်မင်းသည် အလွန်အံ့ဩလေ၏။

**ပိလတ်မင်းက ယေရှုကို လွှတ်ရန်ကြိုးစား
သော်လည်း မအောင်မြင်**

(မာ၊ 15:6-15; လု၊ 23:13-25; ယော၊ 18:39-19:16)

¹⁵နှစ်စဉ်နှစ်တိုင်း ပသဒါပွဲတော်အချိန်ရောက်လျှင် မြို့တော်ဝန်သည် လူတို့ရွေးချယ်သော အကျဉ်းသားတစ်ယောက်ယောက်ကို လွှတ်ပေးလေ့ရှိ၏။ ¹⁶ထိုအချိန်တွင် ထောင်ထဲ၌ အလွန်ဆိုးသည် ဟုကျော်စောသောသူတစ်ယောက်ရှိ၏။ သူ၏အမည်မှာ ဗာရဗ္ဗဖြစ်၏။

¹⁷လူများအားလုံးသည် ပိလတ်မင်း၏အိမ်ရှေ့တွင် စုရုံးကြ၏။ ပိလတ်မင်းက လူတို့အား “သင်တို့အတွက် အကျဉ်းသားတစ်ယောက်ကို လွှတ်ပေးမည်။ သင်တို့သည် အဘယ်သူကို လွှတ်စေချင်သနည်း။ ဗာရဗ္ဗကို လွှတ်ပေးစေချင်သလော။ ခရစ်ဟု ခေါ်ဝေါ်သော ယေရှုကို လွှတ်စေချင်သလောဟု လူများတို့အား မေးလေ၏။

¹⁸ဤသို့ မေးခြင်းအကြောင်းမှာ ထိုအသူတို့သည် မနာလိုသောစိတ်နှင့် ယေရှုကို အပ်နှံကြောင်းကို ပိလတ်မင်းသိ၏။

¹⁹ပိလတ်မင်းသည် တရားပလ္လင်ပေါ်မှာ ထိုင်၍ ထိုအကြောင်းကို ပြောနေစဉ် သူ့ဇနီးက သူ့ထံသို့ သတင်းတစ်ခုပို့လိုက်၏။ ထိုသတင်းထဲတွင် “ဤလူ၌ အဘယ်သို့မျှမပြုနှင့်။ သူ၌အပြစ်မရှိပါ။ ယနေ့ပင် ကျွန်မသည် သူ့အကြောင်းကို အိပ်မက်တွင် မက်၍ ထိုအရာသည် ကျွန်မကို ဒုက္ခပေးသည်” ဟုပါရှိ၏။

²⁰သို့သော်လည်း ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့နှင့် ယုဒလူအကြီးအကဲသည် လူတို့အား ဗာရဗ္ဗကို လွှတ်စေပြီး ယေရှုကို သတ်စေခြင်းငှါ တောင်းဆို ကြခြင်းငှါ နှိုးဆော်ကြ၏။

²¹ပိလတ်မင်းက “ငါ၌ ဗာရဗ္ဗနှင့် ယေရှုရှိ၏။ သင်တို့သည် အဘယ်သူကို လွှတ်စေချင်သနည်း” ဟုမေးရာလူများက “ဗာရဗ္ဗ” ဟုဖြေကြ၏။

²²ပိလတ်မင်းက “သို့ဖြစ်လျှင် ငါသည် ခရစ်တော်ဟု ခေါ်သော ယေရှုကို အဘယ်သို့ပြုမည်နည်း” ဟုမေးရာ “လူအစုအဝေးက သူသည် လက်ဝါးကပ်တိုင်ပေါ်မှာ ရိုက်ထားခြင်းကို ခံပါစေ” ဟုလူများက ပြောကြ၏။

²³ပိလတ်မင်းက “သင်တို့သည် အဘယ်ကြောင့် သူ့ကို သတ်ရန် အလိုရှိသနည်း။ သူသည် အဘယ်အပြစ်ကို ပြုသနည်း” ဟုမေး၏။ သို့သော်လည်း လူတို့က “သူ့ကို လက်ဝါးကပ်တိုင်ပေါ်မှာ ရိုက်ထားခြင်း ကိုခံပါစေ” ဟုကျယ်လောင်စွာအော်ဟစ်ကြ၏။

²⁴ပိလတ်မင်းသည် လူတို့စိတ်ပြောင်းစေခြင်းငှါ သူသည် အဘယ်အရာမျှမလုပ်နိုင်ကြောင်း သိမြင်၏။ လူတို့သည် အလွန်ဒေါသထွက်နေကြသည်ကိုလည်း တွေ့မြင်၏။ ထို့ကြောင့် ပိလတ်မင်းသည် ရေအနည်းငယ်ယူ၍ လူတို့ ရှေ့မှောက်တွင် မိမိလက်ကို ဆေးလျက်၊ “ဤ အပြစ်ကင်းသောသူ၏အသွေးနှင့် ငါသည် ကင်းရှင်း၏” ဟုပြောလေ၏။

²⁵ထိုလူအပေါင်းတို့က သူ၏အသွေးသည် ငါတို့၏ခေါင်းပေါ်၌၎င်း၊ ငါတို့သားမြေးတို့၏ခေါင်းပေါ်၌၎င်းတည်ပါစေ” ဟုပြန်ပြောကြ၏။

²⁶ထို့နောက် ပိလတ်မင်းက ဗာရဗ္ဗကို လွှတ်လိုက်ပြီး ယေရှုအား ကြာပွတ်ဖြင့်ရိုက်ရန်စစ်

သားအချို့ကို မှာကြားခဲ့၏။ ထို့နောက် ပိလတ်သည် ယေရှုကို လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ သတ်ရန် စစ်သားတို့လက်သို့ အပ်လိုက်လေ၏။

ပိလတ်မင်း၏စစ်သားတို့က ယေရှုကို ပြောင်လှောင်သရော်ကြခြင်း

(မာ 15:16-20; ယော 19:2-3)

27 ထို့နောက် ပိလတ်၏စစ်သားအချို့တို့သည် ယေရှုကို မြို့တော်ဝန်၏နန်းတော်အတွင်းသို့ ခေါ်ဆောင်သွား၍ အစောင့်စစ်သားအား လုံးတို့သည် ကိုယ်တော်၏ပတ်ဝန်းကျင်တွင် စုရုံးစေကြ၏။ 28 စစ်သားတို့သည် ယေရှု၏အဝတ်ကို ချွတ်၍ နီမောင်းသောဝတ်လုံကို ခြုံစေကြ၏။ 29 ထို့နောက် စစ်သားတို့သည် ဆူးပင်နှင့် ရက်သောဦးရစ်ကို ခေါင်းတော်၌ တင်ကြ၏။ တုတ်တစ်ချောင်းကိုလည်း လက်ျာတော်နှင့် ကိုင်စေကြ၏။ ထို့နောက် ယေရှု၏ရေတွင် ဦးညွတ်လျက် ကျီစယ်လှောင်ပြောင်ကြ၏။ သူတို့က ‘ယုဒအရှင်ဘုရင်ကိုယ်တော်သည် မင်္ဂလာရှိပါစေ’ ဟုပြောကြ၏။ 30 စစ်သားတို့သည် ယေရှုကို တံတေးဖြင့် ထွေးကြ၏။ ကိုယ်တော်၏လက်ထဲမှ တုတ်ကိုဆွဲယူကာ ဦးခေါင်းတော်ကို အကြိမ်ပေါင်းများစွာ ရိုက်နှက်ကြ၏။ 31 သူတို့သည် ယေရှုကို ကျီစယ်ပြီးသောအခါ နီမောင်းသောဝတ်လုံကို ချွတ်လိုက်၍ သူ၏အဝတ်တော်ကို ပြန်ဝတ်ပေးကြ၏။ ထို့နောက် သူတို့သည် ယေရှုကို လက်ဝါးကပ်တိုင်ပေါ်တွင် သတ်ခြင်းငှါ ခေါ်ဆောင်လာကြလေ၏။

ယေရှုလက်ဝါးကပ်တိုင်ပေါ်တွင် အသတ်ခံတော်မူခြင်း

(မာ 15:21-32; လု 23:26-43; ယော 19:17-27)

32 စစ်သားတို့သည် ယေရှုနှင့်အတူ မြို့ပြင်သို့ ထွက်ရန်သွားကြ၏။ စစ်သားတို့သည် လမ်းတွင် လူတစ်ယောက်ကို တွေ့၍ အတင်းအဓမ္မဖြင့် ယေရှု၏လက်ဝါးကပ်တိုင်ကို ထမ်းစေကြ၏။ ထိုလူ၏အမည်မှာ ရှိမုန်ဖြစ်၏။ ရှိမုန်သည်

ကုရေနေမြို့သားဖြစ်၏။ 33 ဤသို့ဖြင့် သူတို့သည် ဂေါလဂေါ့သဟု ခေါ်သောနေရာသို့ ရောက်ရှိလာကြ၏။ ဂေါလဂေါ့သ၏အဓိပ္ပါယ်မှာ “ဦးခေါင်းခွံ၏နေရာ” ဟူ၍ဖြစ်၏။ 34 ဂေါလဂေါ့သသို့ ရောက်သောအခါ စစ်သားတို့သည် ယေရှုအား သောက်ရန်ဆေးခါးနှင့် ရောသောစပျစ်ရည်ကို ပေး၏။ ယေရှုက အနည်းငယ်မျှ မြည်းကြည့်ပြီးနောက် သောက်ရန် ငြင်းဆန်လေ၏။ 35 စစ်သားတို့သည် ယေရှုကို လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ သံဖြင့်ရိုက်၏။ ထို့နောက် သူတို့သည် အဝတ်တော်ကို စာရေးတံချ၍ ဝေဖန်ကြ၏။ 36 ထို့နောက် သူတို့သည် ထိုအရပ်၌ထိုင်၍ ယေရှုအား စောင့်ကြည့်နေကြ၏။ 37 စစ်သားတို့သည် ယေရှု၏ဦးခေါင်းအထက်တွင် သူ့ကို စွဲချပ်ရေးသားထားသော ဆိုင်းဘုတ်တစ်ခုချိတ်ဆွဲထား၏။ ထိုဆိုင်းဘုတ်တွင် ‘ဤသူသည် ယုဒရှင်ဘုရင်ယေရှုဖြစ်သည်’ ဟုရေးသားထား၏။ 38 ဓားပြနှစ်ယောက်တို့ကို ယေရှု၏လက်ျာတော်ဘက်၌တစ်ယောက်၊ လက်ဝဲတော်ဘက်၌တစ်ယောက်၊ လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ ရိုက်ထားကြ၏။ 39 ထိုအနီးတစ်ဝိုက်မှ ဖြတ်သွားသူတို့သည် ယေရှုကို ရှုတ်ချပြောဆို ကြပြီးဦးခေါင်းခါယမ်းလျက်၊ 40 သင်က ဗိမာန်တော်ကို ဖျက်ဆီးနိုင် ပြီးသုံးရက်အတွင်း ပြန်ဆောက်မည်ဟု ပြော၏။ သို့ဖြစ်လျှင် ကိုယ်ကိုယ် ကယ်တင်လော့။ သင်သည် ဘုရားသခင်၏သားတော် မှန်လျှင် လက်ဝါးကပ်တိုင်ပေါ်မှ ဆင်းလော့’ ဟုပြောကြလေ၏။

41 ယင်ပုရောဟိတ်အကြီး၊ ကျမ်းပြုဆရာများနှင့် ယုဒခေါင်းဆောင်လူကြီးတို့လည်း ထိုနေရာအနီးတွင် ရှိကြ၏။ ထိုသူတို့သည်လည်း အခြားလူတို့နည်းတူ ယေရှုအား ပြောင်လှောင်ကြ၏။ 42 သူတို့က “သူသည် သူတပါးတို့ကို ကယ်တင်တတ်၏။ သို့သော်လည်း ကိုယ်ကို ကိုယ် မကယ်တင်နိုင်ပါ။ သူသည် ဣသရေလတို့၏ဘုရင်မှန်လျှင် လက်ဝါးကပ်တိုင်ပေါ်မှ အခုချက်ချင်းဆင်းပါစေ။ သို့ဖြစ်လျှင် သူ့ကို ငါတို့ယုံကြည်ကြမည်။” 43 သူသည် ဘုရားသခင်ကို

ယုံကြည်၏။ ထို့ကြောင့် ဘုရားသခင်သည် သူ့
၌ အမှန်ပင် အလိုတော်ရှိလျှင် ယခုပင် သူ့ကို
ကယ်တင်ရမည်။ သူက၊ ငါသည် ဘုရားသခင်
၏သားဖြစ်သည်ဟု ပြောခဲ့သည် မဟုတ်လော”
ဟုလှောင်ပြောင်ကြ၏။ ⁴⁴ထိုနည်းတူ ယေရှု၏
ဘေးနှစ်ဘက်ရှိ လက်ဝါးကပ်တိုင်တွင်ရှိသော
စားပြန်စံယောက်တို့သည်လည်း ယေရှုကို ကဲ့ရဲ့
အပြစ်တင်ကြ၏။

ယေရှုသက်တော်စွန့်ခြင်း

(မာ 15:33-41; လု 23:44-49; ယော 19:28-30)

⁴⁵မုန့်တည့်အချိန်မှစ၍ သုံးနာရီတိုင်အောင်
မြေတပြင်လုံး၌ မှောင်မိုက်အတိဖြစ်လေ၏။

⁴⁶ညနေသုံးနာရီအချိန်တွင် ယေရှုက ကျယ်
လောင်သောအသံဖြင့် “ဇေလိ၊ ဇေလိ၊ လာမာ
ရှာဗခသာနိ”ဟုအော်ဟစ်တော်မူ၏။ အဓိပ္ပါယ်
က “အကျွန်ုပ်၏ဘုရားသခင်၊ အကျွန်ုပ်၏ဘုရား
သခင် အဘယ်ကြောင့် အကျွန်ုပ်ကို စွန့်ပစ်
တော်မူသနည်း”* ဟုဖြစ်၏။

⁴⁷ကိုယ်တော်၏အနီးတစ်ဝိုက်တွင် ရပ်နေ
သောသူအချို့တို့သည် ထိုစကားကို ကြားလျှင်
သူတို့က “သူသည် ဇေလိယကို ခေါ်နေသည်”
ဟုပြောကြ၏။

⁴⁸လူတစ်ယောက်သည် ချက်ချင်းပြေး၍
ရေမြှုပ်တစ်ခုယူလာ၏။ ထိုရေမြှုပ်ကို ရှာလ
ကာရည်ထဲတွင်နှစ်ထားပြီး ရေမြှုပ်ကို တုတ်တ
ချောင်းဖျားတွင် ချည်၍ ယေရှုအား သောက်
ရန် ပေးလေ၏။ ⁴⁹သို့သော်လည်း ကြွင်းသော
သူများက “ဇေလိယသည် သူ့ကို ကယ်တင်ရန်
လာမည်မလာမည်ကို စောင့်ကြည့်ကြပါစို့” ဟု
ပြောကြ၏။

⁵⁰ယေရှုသည် ကျယ်လောင်သောအသံနှင့်
တဖန် အော်ဟစ်တော်မူ၏။ ထို့နောက်သူသည်
အသက်တော်ကို စွန့်လေ၏။

⁵¹ယေရှုသေဆုံးတော်မူသောအခါ ဗိမာန်
တော်ထဲတွင် ရှိသောကန်လန်ကာသည် အ
ထက်မှအောက်သို့ နှစ်ခြမ်းကွဲသွားလေ၏။ မြေ

အကျွန်ုပ်၏ဘုရား ... တော်မူသနည်း ဆာလံ 22:1

လျှင်လှုပ်၍ ကျောက်တုံးများ အက်ကွဲသွား
ကြ၏။ ⁵²သင်္ချိုင်းဂူတို့သည် ပွင့်သွားကာ သေ
ဆုံးခဲ့ပြီးသော ဘုရားသခင်၏လူတို့သည် ပြန်
လည်ရှင်ပြန် ထမြောက်လာကြ၏။ ⁵³ထိုလူတို့
သည် သင်္ချိုင်းဂူထဲမှ ထွက်လာကြ၏။ ယေရှု
သည် သေခြင်းမှ ရှင်ပြန်ထမြောက် ပြီးနောက်
သူတို့သည် သန်ရှင်းသောမြို့ထဲသို့ ဝင်လာကြ
သည်ကို လူအများက မြင်တွေ့ကြ၏။

⁵⁴ယေရှုကို စောင့်သောတပ်မှူးမှ စ၍ စစ်
သားတို့သည် မြေလျှင်လှုပ်ခြင်းသည်တို့ကို
မြင်သောအခါ အလွန်ကြောက်လန့်၍ “သူသည်
ဘုရားသခင်၏သားတော်အမှန် ဖြစ်သည်”
ဟုပြောကြလေ၏။

⁵⁵အမျိုးသမီးများစွာတို့သည် မတ်တပ်ရပ်
လျက် အဝေးမှစောင့်နေကြ၏။ သူတို့သည်
ဂါလိလဲမြို့မှ လာ၍ ယေရှုကို ပြုစုရန် လိုက်ပါ
လာခြင်းဖြစ်၏။ ⁵⁶ထိုအမျိုးသမီးများထဲတွင်
မာဂဒလမာရီ၊ ယာကုပ်နှင့် ယောသေတို့၏အမိ
ဖြစ်သောမာရိနှင့် ယာကုပ်၊ ယောဟန်တို့၏
အမိတို့လည်း ရှိနေကြ၏။

ယေရှုအားမြှုပ်နှံခြင်း

(မာ 15:42-47; လု 23:50-56; ယော 19:38-42)

⁵⁷ထိုနေ့ညတွင် ယောသပ်အမည်ရှိသော
သူဌေးတစ်ယောက်သည် ယေရှုလှုပ်မြို့သို့
ရောက်ရှိလာ၏။ သူသည် အရိမသဲမြို့သား
ဖြစ်၍ ယေရှု၏တပည့်တော်တစ်ဦးလည်း ဖြစ်
လာ၏။ ⁵⁸သူသည် ပိလတ်မင်းထံသို့ သွား၍
ယေရှု၏အလောင်းတော်ကို တောင်းလေ၏။
ပိလတ်မင်းကယေရှု၏ အလောင်းတော်ကို
ယောသပ်အား ပေးရန် စစ်သားများကို အမိန့်
ပေး၏။ ⁵⁹ထိုအခါ ယောသပ်သည် ယေရှု၏အ
လောင်းတော်ကို ပိတ်ချောအဝတ်သစ်နှင့် ပတ်
လေ၏။ ⁶⁰ယောသပ်သည် ယေရှု၏အလောင်း
တော်ကို ကျောက်၌ ထွင်းသောမိမိ၏သင်္ချိုင်း
ဂူသစ်ထဲသို့ ထည့်ထား၏။ ထို့နောက်သူသည်
အလွန်ကြီးမားသော ကျောက်တုံးကြီးကို လှိမ့်
ယူပြီးမှ သင်္ချိုင်းအဝင်ပေါက်ဝတွင် ပိတ်ထား

လေ၏။ ယောသပ်က ထိုကိစ္စများကို ပြုလုပ်ပြီးစီးသွားသောအခါ ပြန်သွားလေ၏။⁶¹ မာဂဒလမာရီနှင့် မာရီဟုခေါ်သောအခြားအမျိုးသမီးတစ်ဦးတို့သည် ထိုအရပ်၌ သင်္ချိုင်းရှေ့မှာ ထိုင်လျက်နေရစ်ကြ၏။

ယေရှု၏သင်္ချိုင်းကိုစောင့်ခြင်း

⁶²ထိုနေ့ကို အဘိတ်နေ့ဟုခေါ်၏။ နောက်တစ်နေ့တွင် ယင်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့နှင့်ဖာရိရှဲတို့သည် ပိလတ်မင်းထံသို့ သွားကြ၏။⁶³ သူတို့က “ဆရာ၊ ထိုလူလိမ်သည် အသက်ရှင်နေစဉ်တွင် ငါသည် သုံးရက်မြောက်နေ၌ သေခြင်းမှ ထမြောက်လိမ့်မည်ဟု ပြောသည်ကို ငါတို့မှတ်မိသည်” ဟုပြောကြ၏။⁶⁴ ထို့ကြောင့် သုံးရက်မြောက်သည့်တိုင်အောင် သင်္ချိုင်းကို ကောင်းမွန်စွာ စောင့်ကြရန် အမိန့်ရှိတော်မူပါ။ သို့မဟုတ်လျှင် သူ၏တပည့်တို့သည် လာ၍ အလောင်းကို ခိုးပြုလျှင် ယေရှုသည် သေခြင်းမှ ထမြောက်ပြီးဟု ပြောကြမည်။ ထိုအခါ၍ လိမ်လည်လှည့်စားမှုသည် ရှေ့က လိမ်လည်ထက်ပို၍ ဆိုးသွားလိမ့်မည်” ဟုပြောကြ၏။

⁶⁵ပိလတ်က သူတို့အား သင်တို့သည် “စစ်သားတချို့ကို ခေါ်၍ သင်္ချိုင်းကို သင်တို့တတ်နိုင်သမျှ အကောင်းဆုံး စောင့်ကြပ်ခိုင်းကြ” ဟုပြောလေ၏။⁶⁶ ထို့ကြောင့် သူတို့သည် သင်္ချိုင်းသို့ သွားကြကာ၊ သူ့ခိုးများဘေးမှ လုံခြုံစေခြင်းငှါ စီစဉ်ပြုလုပ်ကြ၏။ သူတို့သည် ဝင်ပေါက်ကျောက်တုံးကို ချိပ်တံဆိပ်ခတ်နှိပ်ပြီး နောက်၊ ထိုနေရာတွင် စောင့်ကြပ်ရန် စစ်သားများကို နေရာချထားကြ၏။

ယေရှုသေခြင်းမှ ထမြောက်သောသတင်းများ

(မာ၊ 16:1-8; လု၊ 24:1-12; ယော၊ 20:1-10)

28 ဥပုသ်နေ့လွန်၍ ရက်သတ္တပတ်၏ပထမနေ့အရက်တက်ချိန်တွင် မာရီမာဂဒလနှင့် အခြားမာရီအမည်ရှိ အမျိုးသမီးတို့သည် သင်္ချိုင်းကို ကြည့်ရန် သွားကြ၏။

²ထိုအချိန်တွင် မြေလျှင် ပြင်းထန်စွာ လှုပ်လေ၏။ ကောင်းကင်တမန်တစ်ဦးသည် မိုးကောင်းကင်မှ ဆင်းသက်လာ၏။ ကောင်းကင်တမန်သည် သင်္ချိုင်းသို့လာ၍ သင်္ချိုင်းအဝင်ဝမှ ကျောက်တုံးကို လှိမ့်လှန်ပြီးပယ်ရှား လိုက်၏။ ထို့နောက် ကောင်းကင်တမန်သည် ကျောက်တုံးပေါ်မှာ ထိုင်နေ၏။³ ကောင်းကင်တမန်သည် လျှပ်စီးလက်သကဲ့သို့ တောက်ပနေလေ၏။ သူဝတ်ဆင်ထားသော အဝတ်သည် နှင်းပွင့်ကဲ့သို့ဖြူ၏။⁴ သင်္ချိုင်းကို စောင့်သောစစ်သားတို့သည် ကောင်းကင်တမန်ကို အလွန်ကြောက်ရွံ့ကြ၏။ သူတို့သည် ကြောက်ရွံ့သဖြင့် တုန်လှုပ်၍ လူသေကဲ့သို့ ပြစ်လာကြ၏။

⁵ကောင်းကင်တမန်က အမျိုးသမီးတို့အား၊ “သင်တို့မကြောက်ကြနှင့်။ လက်ဝါးကပ်တိုင်ပေါ်မှာ သတ်သောယေရှုကို သင်တို့လာရှာကြသည်ကို ငါသိ၏။⁶ သို့သော်လည်း ယေရှုသည် ဤအရပ်၌မရှိ။ သူပြောထားသည့်အတိုင်း သေခြင်းမှပြန်ထမြောက်ပြီ။ လာကြ၊ သခင်အလောင်းထားသည့်နေရာကို ကြည့်ကြလော့။⁷ အလျင်အမြန် ပြန်သွား၍ တပည့်တော်တို့အား၊ ‘ယေရှုသည် သေခြင်းမှ ထမြောက်ပြီ။ ယခုတွင် သူသည် သင်တို့ရှေ့ ဂါလိလဲပြည်သို့ ကြွသွားတော်မူ၏။ သင်တို့ထက် အရင်ရောက်လိမ့်မည်။ ထိုအရပ်၌ သင်တို့သည် ကိုယ်တော်ကို တွေ့မြင်ရကြလိမ့်မည်’” ဟုကောင်းကင်တမန်ကပြောလေ၏။⁸ ထိုအမျိုးသမီးများသည် သင်္ချိုင်းမှ အလျင်အမြန် ထွက်သွားကြ၏။ အမျိုးသမီးတို့သည် ကြောက်ရွံ့နေကြသော်လည်း ပျော်ရွှင်ခြင်းနှင့် ပြည့်နေကြ၏။ သူတို့သည် ထိုအရာများကို တပည့်တော်တို့အား ပြောပြရန် ပြေးသွားကြလေ၏။⁹ ထိုသို့အမျိုးသမီးနှစ်ဦးပြေးသွားစဉ်တွင် ယေရှုသည် သူတို့ရှေ့တွင် ရပ်နေ၏။ ယေရှုက၊ “မင်္ဂလာ” ရှိစေတည်းဟု နှုတ်ခွန်းဆက်လိုက်ရာ၊ အမျိုးသမီးတို့သည် ယေရှုထံတော်သို့ လာကြ၏။ ယေရှု၏ခြေထောက်ကိုဖက်၍ ကိုးကွယ်ကြ၏။¹⁰ ထိုအခါ ယေရှုက၊ အမျိုးသမီးများအား ‘ကြောက်လန့်

ခြင်း မရှိကြနှင့်။ ငါညီတို့သည် ဂါလိလဲမြို့သို့ သွားစေခြင်းငှါပြောကြ။ သူတို့သည် ငါ့ကိုထိုအ ရပ်၌ မြင်တွေ့ရကြလိမ့်မည်’ ဟုမိန့်တော်မူ၏။

ယေရှုသည် မိမိတပည့်တော်များနှင့် စကားပြောပြခြင်း

(မာ၊ 16:14-18; လု၊ 24:36-49; ယော၊ 20:19-23; တ၊ 1:6-8)

ယုဒခေါင်းဆောင်ထံသို့ သတင်းပေးခြင်း

¹¹အမျိုးသမီးနှစ်ဦးတို့သည် တပည့်တော်တို့ အား ပြောပြရန် ထွက်သွားကြ၏။ ထိုအချိန် မှာ သီချိုင်းစောင့်စစ်သားများသည် မြို့ထဲသို့ ဝင်၍ ဖြစ်လေသမျှသောအချင်းအရာတို့ကို ယင်ပုရောဟိတ်အကြီးအကဲတို့အား ပြောပြကြ ၏။ ¹²ထိုအခါ ယင်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့သည် ယုဒလူအကြီးအကဲများနှင့် တွေ့ဆုံ၍ အစီအ စဉ်တစ်ခုပြုလုပ်ကြ၏။ သူတို့သည် စစ်သားတို့ အား လိမ်လည်ပြောဆိုရန် ငွေအမြောက်အ မြားပေးကြ၏။ ¹³သူတို့သည် စစ်သားတို့အား၊ ‘ယေရှု၏တပည့်တော်တို့သည် ညဉ့်အခါ လာ၍ ငါတို့အိပ်ပျော်နေစဉ်တွင် အလောင်းကို ခိုးသွား ကြသည်ဟု လူတို့ကို ပြောပြကြလော့။’ ¹⁴မြို့ တော်ဝန်သည် ဤအကြောင်းကို ကြားလျှင် သင်တို့၌ဒုက္ခဖြစ်စေခြင်းငှါသူနားလည်အောင် ငါတို့လုပ်ပေးမည်” ဟုပြောကြ၏။ ¹⁵ထို့ကြောင့် စစ်သားတို့သည် ငွေကိုယူ၍ ယင်ပုရောဟိတ် များပြောသည့်အတိုင်း ပြုကြ၏။ စစ်သားတို့၏ စကားကို ယခုတိုင်အောင် ယုဒလူတို့သည် အနံ့ အပြားပြောဆိုကြ၏။

¹⁶တပည့်တော် တစ်ဆယ့်တစ်ပါးသည် ဂါလိလဲပြည်သို့ ထွက်သွားကြ၏။ သူတို့သည် ယေရှု မှာထားတော်မူသောတောင်ကုန်း ပေါ် သို့ တက်သွားကြ၏။ ¹⁷တောင်ကုန်းပေါ်တွင် တပည့်တော်တို့သည် ယေရှုကို တွေ့ကြ၏။ သူ တို့က ယေရှုကို ပြပ်ဝပ်ကိုးကွယ်ကြ၏။ သို့သော် လည်း တပည့်တော်အချို့တို့သည် ယေရှုအစစ် အမှန်ဖြစ်သည်ကို သံသယရှိကြ၏။ ¹⁸ထို့ကြောင့် ယေရှုသည် သူတို့ထံသို့ သွား၍၊ “ကောင်းကင် ဘုံ၌၎င်း၊ မြေကြီးပေါ်၌၎င်း၊ အ ခွင့်အာဏာ အားလုံးတို့ကို ငါခံရပြီ။” ¹⁹ထို့ကြောင့် ကမ္ဘာ တစ်ဝန်းလုံးသို့သွား၍ လူအားလုံးတို့ကို ငါ့တ ပည့်ဖြစ်စေကြလော့။ သူတို့ကို ဗတ္တိဇ်ပေးသော အခါ ခမည်းတော်၊ သားတော်၊ သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်၏နာမတော်၌ပေးကြလော့။” ²⁰ငါ သည် သင်တို့အား ပေးသမျှသောပညတ် တော်တို့ကို လိုက်နာခြင်းငှါ သူတို့အား သွန် သင်ကြလော့။ ငါသည် သင်တို့နှင့်အတူ အစဉ် ထာဝရရှိကြောင်းကို စွဲမှတ်ကြလော့။ ငါသည် ကမ္ဘာကုန်ဆုံးသည့်တိုင်အောင် သင်တို့နှင့်အတူ ရှိသည်” ဟုတပည့်တော်တို့အား မိန့်တော်မူ၏။

ရှင်မာကုဒရစ်ဝင်

ယေရှုကြွလာတော်မူခြင်း

(မာ 3:1-12; လု 3:1-9; 15-17; ယော 1:19-28)

1 ဤအရာသည် ပရောဖက် ဟေရှာယက ရှေးဦးစွာ ရေးသားသကဲ့သို့ ဘုရားသခင်၏ သားတော်ယေရှုခရစ်၏ ဝမ်းမြောက်ဖွယ်ရာသတင်းဖြစ်၏။² ဟေရှာယက၊

“နားထောင်ကြလော့။ ငါ့ကို ကူညီသောသူကို သင့်ရှေ့၌ ငါစေလွှတ်မည်။ သူသည်သင့်အတွက် လမ်းကို ကြိုတင်ပြင်ဆင်ပေးလိမ့်မည်။”

မာလဒ် 3:1

3 “တော၌ အော်ဟစ်ကြွေးကြော်နေသော သူ၏အသံမှာ ‘ထာဝရဘုရားအတွက် လမ်းကို ပြင်ဆင်ပေးကြလော့။ သူ့အတွက် လမ်းခရီးကို ပြောပြစေကြလော့။’” ဟူ၍ ရေးသားခဲ့၏။

ဟေရှာယ 40:3

4 ထို့ကြောင့် ဗတ္တိဇံဆရာယောဟန်သည် လာ၍တော၌ လူများကို ဗတ္တိဇံပေး၏။ သူသည် သူတို့အား အသက်တာကို ပြောင်းလဲလာပြီး ဗတ္တိဇံခံယူရန် ပြောကြား၏။ ထိုသို့ ပြုလျှင် သူတို့၏အပြစ်များကို ခွင့်လွှတ်တော်မူလိမ့်မည်။⁵ ယုဒပြည်နယ်နှင့် ယေရှုလင်မြို့မှ လူအပေါင်းတို့သည် ယောဟန်ထံသို့ လာကြ၏။ ထိုလူတို့သည် သူတို့ပြုခဲ့သောအပြစ် များကို ဖော်ပြလျက် ယော်ဒန်မြစ်၌ ဗတ္တိဇံကိုခံကြ၏။⁶ ယောဟန်သည် ကုလားအုတ်မူးဖြင့် ရက်လုပ်သောအဝတ်ကို ဝတ်၍ ခါး၌သားရေ

ခါးပတ်ကို ပတ်ထား၏။ သူသည် ကျိုင်းကောင်နှင့် တောယျားရည်ကို စားလျက်နေ၏။⁷ ယောဟန်၏ တရားဟောချက်မှာ “ငါ့ထက်သာ၍ မြင့်မြတ်သောလူတစ်ယောက်သည် မကြာခင်လာမည်။ ထိုသူ၏ဖိနပ်ကြိုးကို ခူးထောက်၍ ပြည်ပေးရန် ငါမထိုက်။⁸ ငါသည် သင်တို့အားရေ၌ ဗတ္တိဇံကိုပေး၏။ သို့သော်လည်း၊ ထိုသူသည် သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်*၌ သင်တို့ကို ဗတ္တိဇံပေးလိမ့်မည်” ဟု ဟောပြော၏။

ယေရှုဗတ္တိဇံခံယူတော်မူခြင်း

(မာ 3:13-17; လု 3:21-22)

9 ထိုအချိန်တွင် ယေရှုသည် ဂါလိလဲပြည်ရှိ နာဇရက်မြို့မှ ကြွလာ၍ ယောဟန်ရှိရာသို့ သွားတော်မူ၏။ ယောဟန်သည် ယေရှုအား ယော်ဒန်မြစ်၌ ဗတ္တိဇံပေး၏။¹⁰ ယေရှုသည် ရေထဲမှထလာစဉ် မိုးကောင်းကင် ဖွင့်လှစ်ပြီး သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်သည် ချိုးငှက်ကဲ့သို့ ကိုယ်တော်အပေါ်၌ ဆင်းသက်တော်မူသည်ကို သူမြင်၏။¹¹ ကောင်းကင်မှအသံတော်လာ၍ “ဤသူသည် ငါနှစ်သက်မြတ်နိုးရာ၊ ငါ၏ချစ်သားဖြစ်၏” ဟုဆို၏။

သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော် ဘုရားသခင်၏ဝိညာဉ်တော်ဟူ၍၎င်း၊ ခရစ်တော်၏ဝိညာဉ်တော်ဟူ၍၎င်း ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာဟူ၎င်း ခေါ်လေ့ရှိ၏။ သူသည် ဘုရားသခင်နှင့် ခရစ်တော်နှင့်ပူးပေါင်းပြီး ဤကမ္ဘာပေါ်ရှိ လူသားတို့ထံတွင် ဘုရားသခင်၏အမှုတော်ကို လုပ်ဆောင်သည်။

**ယေရှုစမ်းသွေးဆောင်ခြင်းခံရန်
သွားတော်မူခြင်း**

(မာ 4:1-11; လု 4:1-13)

¹²ထိုနောက် သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်သည် ယေရှုကို တောသို့ သွားစေတော်မူ၏။
¹³ယေရှုသည် တော၌ ရက်ပေါင်း လေးဆယ်နေ၏။ ထိုနေရာတွင် သူသည် တောရိုင်းတိရစ္ဆာန်များနှင့် အတူရှိတော်မူ၏။ ယေရှုသည် တော၌ ရှိနေစဉ်၊ စာတန်၏စုံစမ်းသွေးဆောင်ခြင်းကို ခံတော်မူ၏။ ထိုနောက်မှ ကောင်းကင်တမန်များ ရောက်လာ၍ ယေရှုအား ပြုစုကြ၏။

**ယေရှုက တပည့်တော်အချို့ကို
ရွေးချယ်တော်မူခြင်း**

(မာ 4:12-22; လု 4:14-15, 5:1-11)

¹⁴ထိုနောက်၊ ယောဟန်သည် ထောင်ချခံရ၏။ ယေရှုသည် ဂါလိလဲပြည်သို့ သွား၍ ဘုရားသခင်ထံတော်မှ ဝေဒနာတရားကို ဟောတော်မူ၏။
¹⁵ယေရှုက၊ “အချိန်ပြည့်စုံပြီ၊ ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော် တည်လုနီးပြီ၊ သင်တို့၏စိတ်နှလုံးနှင့် အသက်တာပြောင်းလဲ၍ ဝေဒနာတရားကို ယုံကြည်ကြလော့” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

¹⁶ယေရှုသည် ဂါလိလဲရေအိုင်နားမှာ ကြွတော်မူစဉ် ရှိမုန်နှင့် ရှိမုန်၏ညီ အန္ဒြေကို မြင်တော်မူ၏။ သူတို့နှစ်ယောက်သည် တံငါသည်ဖြစ်၍ ငါးဖမ်းရန် ရေအိုင်ထဲသို့ ပိုက်ကွန်ချနေကြ၏။
¹⁷ယေရှုက သူတို့အား၊ “လာ၍ ငါ့နောက်သို့ လိုက်ကြလော့။ သင်တို့သည် လူကို များသော တံငါသည်များအဖြစ် ငါပြုမည်” ဟုမိန့်တော်မူ၏။
¹⁸ထိုအခါ ရှိမုန်နှင့် အန္ဒြေတို့သည် သူတို့၏ ပိုက်ကွန်ကို စွန့်ပစ်၍ နောက်တော်သို့ လိုက်ကြ၏။

¹⁹ယေရှုသည် ဂါလိလဲရေအိုင် အနားမှာ ကြွတော်မူစဉ် နောက်ထပ် ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက်ဇေဗေဒ၏ သားယာကုပ်နှင့်ယောဟန်ကို မြင်တော်မူ၏။ သူတို့သည် လှေပေါ်မှာ၊

ငါးဖမ်းရန် ပိုက်ကွန်ပြင်နေကြ၏။
²⁰သူတို့အဘ ဇေဗေဒနှင့် ငါးရမ်းထားသော အလုပ်သမားတို့သည် ညီအစ်ကို နှစ်ယောက်နှင့် အတူလှေပေါ်တွင် ရှိနေကြ၏။ ယေရှုကထို ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက်ကို တွေ့သောအခါ၊ သူတို့ကို ခေါ်တော်မူ၏။ သူတို့သည် အဘကို ထားခဲ့၍ နောက်တော်သို့ လိုက်ကြ၏။

**ယေရှုက နတ်ဆိုးဝင်သော
လူတစ်ယောက်ကို ကျန်းမာစေတော်မူခြင်း**

(လု 4:31-37)

²¹ယေရှုနှင့် တပည့်တော်တို့သည် ကပေရနောင်သို့ သွားကြ၏။ ဥပုသ်နေ့* တွင် ယေရှုသည် တရားဇရပ်သို့ သွား၍ လူများကို ဆုံးမသြဝါဒပေးတော်မူ၏။
²²လူတို့သည် ယေရှု၏ဆုံးမသြဝါဒပေးတော်မူခြင်းကို အလွန်အံ့သြကြ၏။ ယေရှုသည် ကျမ်းပြုဆရာများ ဆုံးမသြဝါဒပေးသကဲ့သို့မပေးဘဲ အာဏာရှိသူကဲ့သို့ ဆုံးမသြဝါဒပေးတော်မူ၏။
²³တရားဇရပ်အတွင်း၌ ယေရှုရှိနေစဉ်၌ နတ်ဆိုးစွဲသော သူတစ်ယောက်ရောက်လာ၏။
²⁴သူက ကျယ်လောင်စွာ အော်ဟစ်၍ “နာဇရက်မြို့သား ယေရှု၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်တို့နှင့် အဘယ်သို့ဆိုင်သနည်း။ အကျွန်ုပ်တို့ကို ဖျက်ဆီးခြင်းငှါ လာသလော၊ ကိုယ်တော်သည် အဘယ်သူ ဖြစ်သည်ကို အကျွန်ုပ်သိပါ၏။ ကိုယ်တော်သည် ဘုရားသခင်၏သန့်ရှင်းတော်မူသောသူဖြစ်ပါသည်” ဟုအော်ဟစ်၏။

²⁵ယေရှုကလည်း “တိတ်ဆိတ်စွာနေလော့၊ ထိုသူ၏အထဲမှ ထွက်သွားလော့” ဟုမိန့်တော်မူ၏။
²⁶နတ်ဆိုးကြောင့် ထိုလူ၏တစ်ကိုယ်လုံး တုန်နေ၏။ ထိုနောက်၊ နတ်ဆိုးသည် ကျယ်လောင်သောအသံနှင့်အော်ဟစ်၍ ထိုလူထဲမှ ထွက်သွား၏။

ဥပုသ်နေ့ ယုဒလူမျိုးတို့၏ခုနစ်ရက်မြောက်သောနေ့၊ ဤနေ့သည် ယုဒတို့အတွက် ဘာသာရေးနှင့်ဆိုင်သောအထူးနေ့ရက် ဖြစ်သည်။

²⁷လူအပေါင်းတို့သည် အံ့အားသင့်သွားကြ၏။ သူတို့က “ဤအရာသည် အဘယ်သို့နည်း။ သူ၏ဆုံးမဩဝါဒသည် အသစ်ဖြစ်၏။ သူသည် အာဏာနှင့် ဆုံးမဩဝါဒပေး၏။ သူသည် ညစ်ညူးသောနတ်ဆိုးတို့ကိုလည်း အမိန့်ပေးပြီး သူတို့သည် သူ့အမိန့်ကို နာခံကြ၏” ဟုအချင်းချင်း မေးမြန်းပြောဆိုကြ၏။ ²⁸ထို့ကြောင့် ယေရှု၏ သတင်းတော်သည် ဂါလိလဲပြည် အရပ်ရပ်၌ လျင်မြန်စွာ ပြန့်နှံ့သွားလေ၏။

ယေရှုက လူအများကို ကျန်းမာစေတော်မူခြင်း

(မာ 8:14-17; လု 4:38-41)

²⁹ယေရှုနှင့် တပည့်တော်တို့သည် တရားစေရပ်မှ ထွက်ခွာသွားကြ၏။ သူတို့အားလုံးသည် ယာကုပ်၊ ယောဟန်တို့နှင့် အတူ၊ ရှိမုန်နှင့် အခြွေတို့အိမ်သို့ သွားကြ၏။ ³⁰ရှိမုန်၏ ယောက္ခမသည် အသည်းအသန် ဖျားနာ၍ အိပ်ရာပေါ်တွင် အဖျားတက်နေ၏။ ထိုနေရာ၌ ရှိသောလူများက၊ သူမအကြောင်းကို ယေရှုအား ပြောပြကြ၏။ ³¹ထို့ကြောင့် ယေရှုသည် သူမ၏အိပ်ရာဘေးသို့ သွား၍၊ သူမ၏လက်ကို ကိုင်ကာ၊ မတ်တတ်ရပ်ရန် ထူပေးတော်မူ၏။ ထိုခဏခြင်းတွင် သူမသည် အဖျားပျောက်၍ ယေရှုနှင့်တပည့်တော်တို့ကို ညွှန်ကြားပေးလေ၏။

³²ထိုနေ့ နေဝင်ပြီးနောက်ပိုင်းတွင် ရောဂါဝေဒနာအမျိုးမျိုးရှိသောသူနှင့် နတ်ဆိုးစွဲသော သူ ရှိသမျှတို့ကို ယေရှုထံတော်သို့ ခေါ်ဆောင်လာကြ၏။ ³³တစ်မြို့လုံးသည် ထိုအိမ်တံခါးဝတွင် စုရုံးနေကြ၏။ ³⁴ယေရှုက ရောဂါဝေဒနာအမျိုးမျိုး၊ ခံစားနေသောသူများတို့ကို ကျန်းမာစေတော်မူ၏။ သူသည် လူတို့ကို စွဲကပ်နေသောနတ်ဆိုးများတို့ကိုလည်း နှင်ထုတ်တော်မူ၏။ သို့ရာတွင် ယေရှုသည် နတ်ဆိုးများအား စကားပြောခွင့်ပြုတော်မမူ။ သူတို့က ကိုယ်တော်သည် အဘယ်သူဖြစ်သည်ကို သိကြသောကြောင့်ဖြစ်၏။

ယေရှုသည် ဝမ်းမြောက်စရာသတင်းဟောပြောရန် ပြင်ဆင်တော်မူခြင်း

(လု 4:42-44)

³⁵နောက်တစ်နေ့နံနက်တွင် ယေရှုသည် အဆင်သင့်ဖြစ်လျက် မှောင်နေဆဲမှာပင် အိမ်မှ ထွက်သွားတော်မူ၏။ သူသည် ဆိတ်ကွယ်ရာ အရပ်သို့ဆုတောင်းရန်သွားတော်မူ၏။ ³⁶မကြာမီ ရှိမုန်နှင့်သူ၏အပေါင်းအဖော်တို့သည် ယေရှုကို လိုက်ရှာကြ၏။ ³⁷သူတို့သည် ယေရှုကိုတွေ့သောအခါ “လူအပေါင်းတို့သည် ကိုယ်တော်ကို လိုက်ရှာနေကြပြီ” ဟုပြောကြ၏။

³⁸ယေရှုကလည်း “ငါတို့သည် နီးစပ်သော မြို့ရွာတို့၌ တရားဟောခြင်းငှါ သွားကြကုန်အံ့။ ထိုသို့အလိုငှါ ငါကြွလာပြီ ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ³⁹ထို့နောက် ယေရှုသည် ဂါလိလဲပြည်အရပ်ရပ်သို့ ခရီးသွားတော်မူ၏။ သူသည် တရားစေရပ်တို့၌ တရားဟောပြီး၊ လူများထံမှ နတ်ဆိုးတို့ကို လည်း နှင်ထုတ်လျက် နေတော်မူ၏။

ယေရှုက ဝေဒနာသည်တစ်ယောက်ကို ကျန်းမာစေတော်မူခြင်း

(မာ 8:1-4; လု 5:12-16)

⁴⁰နူနာစွဲသော သူတစ်ယောက်သည် ယေရှုထံတော်သို့ ရောက်လာ၏။ သူသည် ယေရှုအား ဦးညွှတ်၍ “သခင်အလိုရှိလျှင်၊ အကျွန်ုပ်ကို သန့်ရှင်းစေနိုင်တော်မူသည်” ဟုတောင်းပန်လေ၏။

⁴¹ယေရှုသည် ထိုသူကိုသနားမိ၏။ ထို့ကြောင့် သူ့ကို လက်တော်ဖြင့်ထိ၍ “ငါအလိုရှိ၏သန့်ရှင်းခြင်းသို့ရောက်စေ” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

⁴²ထို့နောက် သူ၏နူနာပျောက်၍ သန့်ရှင်းခြင်းသို့ ရောက်လေ၏။

⁴³ယေရှုကလည်း ပြင်းထန်စွာ သတိပေးလျက် သူ့ကို လွှတ်တော်မူ၏။ ⁴⁴“သင့်ကို ငါအဘယ်အရာလုပ်ပေးသည်ကို ဘယ်သူ့ကိုမျှ မပြောနှင့်၊ သို့သော်လည်း၊ ယင်ပုရောဟိတ်ထံသို့ သွား၍ ကိုယ်ကိုပြလော့။ ထိုနောက်သင့်

ဝေဒနာပျောက်ကင်းပြီးဖြစ်သောကြောင့်ဘုရားသခင်ကို မောရေ၏ပညတ်ချက်*အတိုင်း ပူဇော်သတ္တပျာဠာပူဇော်လော့။ ဤလုပ်ဆောင်ချက်က သင့်ဝေဒနာ ပျောက်ကင်းပြီး ဖြစ်ကြောင်း လူတို့အား ပြလိမ့်မည်” ဟုမိန့်တော်မူ၏။⁴⁵ ထိုသူသည် ထိုနေရာမှ ထွက်သွား၍၊ သူ၏ဝေဒနာကို ယေဂ္ဂက အဘယ်သို့ ပျောက်ကင်းစေကြောင်း လူတို့အား ပြောပြ၏။ ထို့ကြောင့် ယေဂ္ဂ၏သတင်းတော်သည် ယုံနုံသွား၏။ ဤအကြောင်းကြောင့် ယေဂ္ဂသည် လူများက သူ့ကို မြင်တွေ့နိုင်သည့်မြို့များနှင့်နေရာများတွင် မနေဘဲ၊ လူ့ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်များတွင်သာနေတော်မူ၏။ သို့ရာတွင် အရပ်ရပ်တို့မှလူတို့သည် ယေဂ္ဂနေတော်မူသောနေရာ သို့ရောက်လာကြ၏။

ယေဂ္ဂက ခြေလက်သေသုတစ်ယောက်ကို ကျန်းမာစေတော်မူခြင်း

(မာ 9:1-8; လု၊ 5:17-26)

၂ ရက်အနည်းငယ်မျှ ကြာသောအခါ၊ ယေဂ္ဂသည် ကပေရနောင်မြို့သို့ ပြန်ရောက်တော်မူ၏။ ယေဂ္ဂအိမ်ပြန်ရောက်ကြောင်း သတင်းတော်သည် ယုံနုံသွား၏။² များစွာသော လူတို့သည် ယေဂ္ဂ၏တရားဟောချက်ကို ကြားနာရန် စုရုံးကြ၏။ ထိုအိမ်သည် လူများဖြင့် ပြည့်နေ၏။ အိမ်တံခါးအပြင်ဘက်၌ မတ်တတ်ရပ်ရန်ပင် နေရာမရှိ။ ထိုလူများကို ယေဂ္ဂက ဟောပြောနေစဉ်၊³ လူအချို့တို့သည် ခြေလက်သေနေသောသူကို ယေဂ္ဂထံတော်သို့ သယ်ဆောင်လာကြ၏။ ထိုဝေဒနာသည်ကို လူလေးယောက်က သယ်ဆောင်လာခြင်းဖြစ်၏။⁴ သို့ရာတွင် အိမ်ထဲ၌ လူများပြည့်နေသောကြောင့်၊ ယေဂ္ဂထံတော်သို့ မရောက်နိုင်ကြ။ ထို့နောက် သူတို့သည် ယေဂ္ဂရှိရာအပေါ်မှာ အမိုးကို ဖောက်ထွင်းပြီးမှ ခြေလက်သေသောသူနှင့်တကွ အိပ်ရာခုတင်ကို ခေါင်းမိုးအပေါက်မှ လျှောချကြ၏။⁵ ယေဂ္ဂက သူတို့၏ကြီးမားသောယုံ

ကြည်ခြင်းကို မြင်တော်မူသောအခါ၊ ခြေလက်သေနေသောလူနာအား၊ “လူငယ်၊ သင်၏အပြစ်ကို လွှတ်စေပြီ” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

“ထိုနေရာတစ်ဝိုက်တွင်၊ ကျမ်းပြုဆရာအချို့လည်း ထိုင်နေကြ၏။ ယေဂ္ဂပြောသောစကားကို သူတို့ကြားသောအခါ၊⁷ “ဤသူသည် အဘယ်ကြောင့် ဤသို့ ပြောရသနည်း။ သူသည် ဘုရားသခင်ကို ဆန့်ကျင်သောစကားပြော၏။ ဘုရားသခင်ကသာ အပြစ်ခွင့်လွှတ်နိုင်၏” ဟုချင်းချင်း မေးမြန်းပြောဆိုကြ၏။

⁸ ယေဂ္ဂသည် ဤကျမ်းပြုဆရာများက သူ့အကြောင်းကို စိတ်ထဲမှာ အဘယ်သို့ ထင်မှတ်နေသည်ကို သိတော်မူ၏။ ထို့ကြောင့် သူက သူတို့အား “သင်တို့စိတ်ထဲမှာ အဘယ်ကြောင့် ဤအရာကို ထင်မှတ်ကြသနည်း။”

⁹⁻¹⁰ ခြေလက်သေသောသူအား အဘယ်စကားကို သာ၍ ပြောလွယ်သနည်း ‘သင်၏အပြစ်များကို ခွင့်လွှတ်ပြီ’ သို့မဟုတ်၊ ‘သင်ထလော့၊ သင့်အိပ်ရာကို ဆောင်၍ လှမ်းသွားလော့’ ဟု ပြောလွယ်သနည်း။ သို့ရာတွင် လူသားသည် မြေကြီးပေါ်မှာ အပြစ်ခွင့်လွှတ်နိုင်သော အခွင့်အာဏာရှိသည်ကို ငါသည် သင်တို့အား ပြသမည်” ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ထို့နောက် ယေဂ္ဂက ခြေလက်သေသူအား¹¹ “သင့်ကို ငါပြောသည့်ကား၊ ထလော့၊ သင့်အိပ်ရာကို ဆောင်၍ အိမ်ပြန်လော့” ဟုမိန့်တော်မူ၏။¹² ခြေလက်သေနေသူသည် မတ်တတ်ရပ်၍ သူ့အိပ်ရာကို ဆောင်အခန်းထဲမှ ထွက်သွားလေ၏။ လူတို့သည်လည်း သူ့ကို မြင်သောအခါ အံ့သြကြလျက်၊ ဘုရားသခင်ကို ချီးမွမ်းကြ၏။ “ငါတို့ မြင်ရသမျှ ထံမှ၊ ဤအရာသည် အံ့သြစရာအကောင်းဆုံးဖြစ်သည်” ဟုပြောကြ၏။

လေဝီ(မသံ)က ယေဂ္ဂနောက်တော်သို့ လိုက်ခြင်း

(မာ 9:9-13; လု၊ 5:27-32)

¹³ ယေဂ္ဂသည် အိုင်နားသို့ ကြွတော်မူ၍ လူအပေါင်းတို့သည် နောက်တော်သို့ လိုက်လာ

မောရေ၏ပညတ်ချက် ဝတ်ပြု 14:1-32

ကြ၏။ ထိုအခါ ယေရှုသည် သူတို့အား ဆုံးမ
သြဝါဒပေးတော်မူ၏။ ¹⁴ယေရှုသည် ရေအိုင်
နား၌ ကြွတော်မူစဉ်၊ လေဝိအမည်ရှိ အခွန်ခံ
သူ*ကို တွေ့တော်မူ၏။ သူသည် အာလဖဲ၏
သားဖြစ်၏။ လေဝိသည် အခွန်ရုံးခန်းထဲ၌ ထိုင်
နေ၏။ ယေရှုက သူ့ကို၊ “ငါ့နောက်သို့ လိုက်
လော့” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

¹⁵ထိုအခါ လေဝိသည် ထိုင်နေရာမှ ထ၍
နောက်တော်သို့ လိုက်လေ၏။ ထိုနောက်မှ
ယေရှုသည် လေဝိ၏အိမ်တွင်စားပွဲ၌ လျောင်း
တော်မူစဉ်ထိုအိမ်ထဲတွင် အခွန်ခံသူများနှင့်ဆိုး
သောသူများတို့သည် ကိုယ်တော်မှစသောတ
ပည့်တော်များနှင့် အတူစားသောက် နေကြ၏။
ယေရှုနောက်တော်သို့ လိုက်လာကြသောလူ
များစွာတို့သည်လည်း ထိုနေရာ၌ ရှိနေကြ၏။
¹⁶ဖာရိရှဲများဖြစ်သော ကျမ်းပြုဆရာတို့သည်
ယေရှုက အခွန်ခံသူ၊ အခြားဆိုးသောသူ တို့နှင့်
အတူစားသောက်နေသည်ကို မြင်ကြ၏။ ထိုအ
ခါ သူတို့က “ယေရှုသည်၊ အခွန်ခံသူ၊ ဆိုးသော
သူတို့နှင့်အတူ အဘယ်ကြောင့် စားသောက်
သနည်း” ဟုတပည့်တော်တို့အား မေးကြ၏။

¹⁷ထိုစကားကိုယေရှုကြားသောအခါ “ကျန်း
မာသောသူတို့သည် ဆေးသမားကို အလိုမရှိ
ကြ။ ဖျားနာသောသူတို့သာလျှင် အလိုရှိကြ၏။
ကောင်းသောသူတို့ကို ခေါ်ခြင်းငှါ ငါလာသည်
မဟုတ်၊ ဆိုးသောသူတို့ကို ခေါ်ခြင်းငှါ ငါလာ
၏” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

**ယေရှုသည် အခြားဘာသာရေးခေါင်း
ဆောင်များနှင့်မတူခြင်း**

(မာ 9:14-17; လု 5:33-39)

¹⁸ထိုနေ့ရက်အချိန်ကာလ၌ ယောဟန်၏
တပည့်တို့နှင့် ဖာရိရှဲတို့သည် အစာရှောင်
တတ်ကြ၏။ လူအချို့တို့သည် ယေရှုထံတော်သို့
လာ၍ “ယောဟန်၏ တပည့်တို့နှင့် ဖာရိရှဲတို့

အခွန်ခံသူ ရောမအစိုးရက အခွန်ကောက်ရန် ငါးရမ်း
သောယုဒလူမျိုးများ၊ သူတို့သည် လိမ်ညာလှည့် ပြား၍
တခြားယုဒလူမျိုးတို့က သူတို့ကို မုန်းတီးကြသည်။

သည် အစာရှောင်ကြသည် ဖြစ်၍ အဘယ်
ကြောင့် ကိုယ်တော်၏ တပည့်တော်တို့သည်
အစာမရှောင်ဘဲ နေကြသနည်း” ဟုလျှောက်
ကြ၏။

¹⁹ထိုအခါ ယေရှုကလည်း “မင်္ဂလာဆောင်
ပွဲတွင် သတို့သားသည် မိမိ၏အပေါင်းအသင်း
တို့နှင့် အတူရှိစဉ်တွင် သူတို့သည် ဝမ်းမနည်း
တတ်ကြ။ သူတို့သည် သူနှင့်ရှိစဉ်ကာလပတ်
လုံး အစာမရှောင်တတ်ကြ။ ²⁰သို့ရာတွင် သ
တို့သားကို သူတို့ထံမှ ယူသွားရသောအချိန်
ရောက်လာလိမ့်မည်။ ထိုအချိန်ကာလ၌ သူတို့
သည် အစာရှောင်ကြလိမ့်မည်။

²¹“အဝတ်ဟောင်းကို အထည်သစ်နှင့် ဖာ
လေ့မရှိ။ ထိုသို့ဖာလျှင် ဖာသောအထည်သစ်
သည် အဝတ်ဟောင်းကိုစား၍ အပေါက်ကျယ်
တတ်၏။ ²²ထိုနည်းတူဟောင်းသောသားရေ
ဗူး၌ အသစ်သောစပျစ်ရည်ကို ထည့်လေ့မရှိ။
ထိုသို့ ထည့်လျှင်အသစ်သောစပျစ်ရည်သည်
ဟောင်းသောသားရေဗူးများကို ဆုတ်စွဲသဖြင့်
စပျစ်ရည်သည် ယို၍သားရေဗူးလည်း ပျက်စီး
လိမ့်မည်။ အသစ်သောစပျစ်ရည်ကို အသစ်
သောသားရေဗူး၌ ထည့်ရသည်” ဟုမိန့်တော်
မူ၏။

အချို့ယုဒလူတို့က ယေရှုကို ဝေဖန်ကြခြင်း

(မာ 12:1-8; လု 6:1-5)

²³ဥပုသ်နေ့၌ ယေရှုသည် ဂျုစပါးလယ်
ကွက်အချို့တို့ကို ဖြတ်၍ လျှောက်သွားတော်မူ
၏။ ယေရှု၏တပည့်တော်တို့သည်လည်း သူနှင့်
အတူ လိုက်ပါသွားကြ၏။ တပည့်တော်တို့သည်
စပါးသီးနှံကို ဆုတ်၍ စားကြ၏။ ²⁴ဖာရိရှဲများ
က မြင်တွေ့သောအခါယေရှုအား၊ “သင့်တပည့်
တော်တို့သည် အဘယ်ကြောင့် ဤအရာမျိုးကို
လုပ်ကြသနည်း။ ဤလုပ်ဆောင်ချက်သည်
ယုဒလူတို့၏ပညတ်တရားကို ဆန့်ကျင်၏” ဟူ၍
ပြောရာ၊

²⁵ယေရှုက၊ “ဒါဝိဒ်သည် မိမိအပေါင်းအ
ဖော်တို့နှင့်တကွ ဆာမုတ်၍ မတတ်နိုင်သော

အခါ ဒါဝိဒ်သည် အဘယ်သို့ ပြုလုပ်သည်ကို သင်တို့တရံတခါမျှ မဖတ်ဘူးသလော့။²⁶ ယင်ပု ရောဟိတ်မင်းအဖျာသာ လက်ထက်၌၊ ဒါဝိဒ် သည် ဘုရားသခင်၏အိမ်တော်သို့ဝင်၍ ဘုရား သခင်အတွက် ဆက်ကပ်ထားသောမုန်ကို စား ၏။ မောရှေ၏ပညတ်တရားအရ ယင်ပုရော ဟိတ်ကသာ ထိုမုန်မျိုးကို စားသင့်၏။ သို့ရာ တွင် ဒါဝိဒ်ကထိုမုန်ကို မိမိအပေါင်းအဖော်များ လည်း ပေးခဲ့သည်” ဟုပြောလေ၏။

²⁷ထို့နောက် ယေရှုက ဖာရိရှဲများအား “ဥပုသ်နေ့သည် လူများကို အကူအညီပေးရန် ပြုလုပ်ထား၏။ လူများအတွက် ဥပုသ်နေ့ကို လုပ်ထားခြင်းမဟုတ်။²⁸ သို့ဖြစ်၍ လူသား* သည် ဥပုသ်နေ့၏အရှင်သခင်ဖြစ်၏” ဟုမိန့် တော်မူ၏။

ယေရှုက လက်တစ်ဘက်အကြောသေသူ တစ်ယောက်ကို ကျန်းမာစေတော်မူခြင်း

(မာ 12:9-14; လု၊ 6:6-11)

3 ယေရှုသည် နောက်တစ်ဖန် တရားဇရပ်* သို့ ဝင်တော်မူ၏။ ထိုဇရပ်၌ လက်တစ် ဘက် သေသောသူ တစ်ယောက်ရှိ၏။² ယုဒ အချို့သည် ယေရှုအား စွပ်စွဲပြောဆိုနိုင်ရန် အ တွက်ဥပုသ်နေ့၌ ထိုလူနာကို ကျန်းမာစေမည်၊ မကျန်းမာစေမည်ကို မြင်ချင်ကြသော ကြောင့် နီးကပ်စွာ ချောင်းကြည့်ကြ၏။³ ထိုအခါ ယေရှု က လက်တစ်ဘက်သေသော သူအား၊ “ဤနေ ရာ၌ မတ်တတ်ရပ်လော့၊ သို့မှသာလူအပေါင်း တို့သည် သင့်ကို မြင်နိုင်လိမ့်ကြမည်” ဟုမိန့် တော်မူပြီးနောက်၊⁴ ယေရှုကလည်း လူများ အား “ဥပုသ်နေ့၌ အဘယ်သို့ပြုသင့် သနည်း၊

လူသား ယေရှုက မိမိအတွက် သုံးသောအမည်နာမ။ ဘုရားသခင်က မိမိလူမျိုးတို့ကို ကယ်တင်ရန် ရှေးနှုတ် သောသူ၏အမည်မေရှိယ ဒဲယေလ 7:13-14။

တရားဇရပ် တရားဇရပ်များသည် ယုဒတို့ဆုတောင်း သောနေရာများ၊ ကျမ်းစာများ လေ့လာသင်ကြားခြင်း နှင့်အခြားပရိသတ်တွေ့ဆုံစည်းဝေးသောနေရာများ ဖြစ် သည်။

ကောင်း မှုပြုသင့်သလော၊ မကောင်းမှုပြုသင့် သလော၊ အသက်ကို ကယ်အပ်သလော၊ သတ် အပ်သလော၊ အဘယ်အရာသည် မှန်သနည်း” ဟုမေးတော်မူလျှင် ထိုသူတို့သည် ယေရှုကို တစ်ခွန်းမှ မပြောကြ။

⁵ယေရှုသည် လူများအား ပတ်လည်ကြည့် ပြီး သူတို့၏ခေါင်းမာခြင်းကြောင့် ဒေါသထွက် တော်မူ၏။ ယေရှုက လက်တစ်ဘက် သေနေ သူအား၊ “သင့်လက်ကို ဆန့်လော့” ဟုမိန့် တော်မူ၍ သူသည် သူ့လက်ကို ဆန့်လိုက်၏။ ထိုအခါ ထိုလက်သည် လက်တစ်ဘက်ကဲ့သို့ ပကတိဖြစ်လေ၏။⁶ ထိုအခါ ဖာရိရှဲတို့သည် ထွက်ခွာသွား၍ ယေရှုကို သတ်ရန်၊ ဟေရုဒ် တပည့်တို့နှင့်တိုင်ပင်၍ အစီအစဉ်ပြုလုပ်ကြ၏။

လူအများက ယေရှုနောက်တော်သို့ လိုက်ကြခြင်း

⁷ယေရှုသည် တပည့်တော်တို့နှင့်အတူ အိုင် နားသို့ ထွက်လာတော်မူ၍ ဂါလိလဲပြည်မှ လူ အုပ်ကြီးသည် နောက်တော်သို့လိုက် လာကြ ၏။⁸ ယုဒပြည်၊ ယေရှုလင်မြို့၊ ကွဒုမဲ၊ ယော်ဒန် မြစ်တစ်ဖက်ကမ်း၊ တုရုမြို့၊ ဇိဒန်မြို့ စသောဒေ သများမှ လူအပေါင်းတို့သည် ယေရှု ပြုတော်မူ သမျှကို ကြားသောကြောင့်၊ အထံတော်သို့ လာကြ၏။⁹ ယေရှုသည် များပြားလှ သောလူ အုပ်ကြီးကို ပြင်တော်မူလျှင် သူ့အတွက် လိုအပ် လျှင် အသင့်ရှိစေရန် လေ့ငယ်တစ်စင်းကို တ ပည့်တော်တို့အား ရှာစေတော်မူ၏။ ယေရှု သည် သူ့အတွက် လေ့တစ်စင်း အသင့်ထား တော်မူခြင်းမှာ၊ အလွန်တရာများ ပြားသော လူများက သူ့ကို မတုန်းမထိုး ကြစေရန်ဖြစ်၏။¹⁰ ယေရှုသည် လူနာများစွာတို့ကို ကျန်းမာစေ တော်မူ၏။ ထို့ကြောင့် ရောဂါအမျိုးမျိုးရှိ သောလူအားလုံးသည် ကိုယ်တော်ကို တို့ထိရန် တိုးဝင်လာကြ၏။¹¹ အချို့လူများတွင် ညစ်ညူး သောနတ်ပူးကပ်နေကြ၏။ ထိုညစ်ညူးသော နတ်တို့သည် ယေရှုကို မြင်သောအခါ၊ ရှေ့

တော်၌ ပြပ်ဝပ်ကြ၍ “အရှင်သည် ဘုရားသခင် ၏သားတော်ဖြစ်တော်မူသည်” ဟုအော် ဟစ် ပြောဆိုကြ၏။¹² သို့ရာတွင် ယေရှုက သူမည် သူ ဖြစ်ကြောင်းကို လူအများအား မပြောရန် ညစ်ညူးသောနတ်များအား ကြပ်တည်းစွာ အ မိန့်ပေးတော်မူ၏။

ယေရှုက တမန်တော်ဆယ်နှစ်ပါးကို ရွေးချယ်တော်မူခြင်း

(မာ 10:1-4; လု 6:12-16)

¹³ ထို့နောက် ယေရှုသည် တောင်ပေါ်သို့ တက်၍ အလိုရှိသောသူတို့ကို ခေါ်တော်မူ၍ သူတို့သည် ယေရှုနှင့်အတူ တောင်ပေါ်သို့ လိုက် ခဲ့ကြ၏။¹⁴ ယေရှုသည် လူယောက်ျားဆယ်နှစ် ယောက်ကို ရွေးချယ်ပြီးနောက် သူတို့ကို တမန် တော်များဟူ၍ ခေါ်ဝေါ်သတ်မှတ်တော်မူ၏။ ယေရှုသည် ထိုလူဆယ်နှစ်ယောက်တို့ကို သူနှင့် အတူရှိရန် အလိုတော်ရှိ၏။ ထို့နောက် သူသည် အခြားအရပ်တို့၌ တရားဟောရန် သူတို့ကိုစေ လွှတ်ရန်အလို တော်ရှိ၏။¹⁵ ထို့ပြင် ယေရှုသည် ထိုသူတို့အား နတ်ဆိုးတို့ကို နှင်ထုတ်နိုင်သော အခွင့်ပေးရန် အလိုတော်ရှိ၏။¹⁶ ယေရှုရွေး ချယ်တော်မူသောထိုသူဆယ်နှစ်ပါးတို့၏အမည် များမှာ ပေတရုဟု ယေရှုမှည့် တော်မူသော ရှိမုန်၊¹⁷ ဗေနေရဂက်ဟု ယေရှုမည့်တော်မူ သောဇေဗေဒဲ၏သားများ ဖြစ်ကြသည့်ယာကုပ် နှင့်ယောဟန်၊ ဗောနေရဂက် (အဓိပ္ပါယ်မှာ မိုး ကြိုး၏သားများဟု ဆိုလို၏)။¹⁸ အနေ၊ ဖိလိပ္ပ၊ ဗာသောလဗဲ၊ မသဲ၊ သောမ၊ အာလဖဲ၏ သား ယာကုပ်၊ သဒ္ဒါ၊ ကာနနိတ်လူ ရှိမုန်နှင့်¹⁹ ယုဒဂူကာရုတ်တို့ ဖြစ်ကြ၏။ ယုဒသည် ယေရှု အား ရန်သူများလက်သို့ အပ်နှံသောသူဖြစ်၏။

တချို့က ယေရှုထံတွင်ညစ်ညူးသောနတ် တစ်ယောက်ရှိသည် ဟုပြောဆိုခြင်း

(မာ 12:22-32; လု 11:14-23, 12:10)

²⁰ ထို့နောက် ယေရှုသည် အိမ်သို့ပြန်လာ

တော်မူ၏။ သို့ရာတွင် လူများတို့သည် သူ့ရှိ တော်မူရာနေရာ၌ စုဝေးလာကြ၏။ လူများ ပြားလွန်းသောကြောင့် ယေရှုနှင့် တပည့်တော် တို့သည် အစာပင်မစားနိုင်ကြ။²¹ ယေရှု၏မိ သားစုသည် ထိုအဖြစ်အပျက်များအားလုံးကို ကြားခဲ့ကြ၏။ သူ့အရှုံးဖြစ်သည်ဟု လူအများက ပြောကြသောကြောင့် သူတို့သည် ယေရှုကို ဖမ်းချုပ်ရန် ထွက်သွားကြ၏။

²² ထို့နောက် ယေရှုလှလင်မြို့မှလာသော ကျမ်းပြုဆရာတို့က “ဗေဗလဇေဗလသည် သူ့ အထံမှာ ရှိနေ၏။ သူသည် နတ်ဆိုးတို့ကို လူ တို့မှ နှင်ထုတ်ရန်အတွက် နတ်ဆိုးမင်း၏တန်ခိုး ကို အသုံးပြု၏” ဟုဆိုကြ၏။

²³ ထို့ကြောင့် ယေရှုသည် သူတို့ကို အတူ တကွ ခေါ်၍ ဥပမာအားဖြင့် မိန့်တော်မူလျက်၊ “အဘယ်သို့ စာတန်သည် မိမိငယ်သားတို့ကို နှင်ထုတ်ရန်ဖြစ်နိုင်မည်နည်း။”²⁴ နိုင်ငံတော် တစ်ခုအတွင်းမှာ လူတို့သည် အချင်းချင်းတိုက် ခိုက်ပြီး ကွဲနေကြလျှင် မတည်တံ့နိုင်။²⁵ မိသား စုတစ်စုအတွင်းမှာ အချင်းချင်းဆန့်ကျင်ကွဲပြား နေကြလျှင် ထိုမိသားစုသည် ဘယ်အခါမှ မအောင်မြင်နိုင်။²⁶ စာတန်သည် မိမိကိုယ်ကို ကိုယ် ဆန့်ကျင်ပြီး မိမိငယ်သားတို့ကို တိုက် ခိုက်နေလျှင် သူသည် ဆက်လက်တိုးတက်နိုင် မည်မဟုတ်။ ဤအရာသည် သူ၏အဆုံးသတ် ခြင်းဖြစ်လိမ့်မည်။²⁷ လူတစ်ယောက်သည် သန် စွမ်းသောသူ၏အိမ်သို့ဝင်၍ သူ၏ပစ္စည်းများ ကို ခိုးယူလိုလျှင် ရှေးဦးစွာသန်စွမ်းသူကို ကြိုး နှင့်တုပ်ချည်ပြီးမှသာလျှင် သူသည် အိမ်ထဲက ပစ္စည်းကို ခိုးယူနိုင်မည်။²⁸ ငါ့အမုန်ဆိုသည် ကား၊ ပြစ်မှားသောအပြစ် အမျိုးမျိုးနှင့် ဘုရား ကို ကဲ့ရဲ့ပြောဆိုခြင်းများကို ခွင့်လွှတ်နိုင်တော် မူ၏။²⁹ သို့ရာတွင် အဘယ်သူမဆို သန်ရှင်း သောဝိညာဉ်တော်ကို ကဲ့ရဲ့ပြောဆိုလျှင် ဘယ် သောအခါမျှ ခွင့်လွှတ်မည်မဟုတ်။ အမြဲတမ်း အပြစ်ရှိနေလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

³⁰ ယေရှုသည် ထိုသို့မိန့်တော်မူခြင်းမှာ ကျမ်းပြုဆရာတို့က ယေရှုအတွင်း၌ ညစ်ညူး

သောနတ် ရှိနေသည် ဟုပြောကြသောကြောင့် ဖြစ်၏။

ယေရှု၏တပည့်တော်တို့သည်သူ၏ မိသားစုအမှန် ဖြစ်ကြ၏

(မာ 12:46-50; လု 8:19-21)

³¹ထိုနောက် ယေရှု၏မယ်တော်နှင့် ညီတော်များရောက်လာကြ၏။ သူတို့သည် အပြင်၌ ရပ်နေလျက် ယေရှုအားအပြင်သို့ ထွက်ပြီး သူတို့နှင့် တွေ့ဆုံရန် တစုံတယောက်သော သူကို စေလွှတ်၍ ခေါ်ကြ၏။ ³²ယေရှု၏ပတ်လည်တွင်လူများထိုင်နေကြ၏။ သူတို့က “ကိုယ်တော်၏မယ်တော်နှင့် ညီတော်တို့သည် ကိုယ်တော်ကို အပြင်၌ စောင့်နေကြသည်” ဟုပြောကြ၏။ ³³ယေရှုက “ငါ့အမိ၊ ငါ့ညီကားအဘယ်သူနည်း” ဟုမေးတော်မူ၍၊ ³⁴ယေရှုသည် မိမိပတ်လည်၌ ထိုင်နေသူများကို ကြည့်ကာ “ဤနေရာ၌ ရှိသောလူတို့သည် ငါ့အမိ၊ ငါ့ညီများဖြစ်ကြ၏။” ³⁵ဘုရားသခင်၏အလိုတော်အတိုင်း ဆောင်ရွက်သူသည် ငါ့ညီ၊ ငါ့နမ၊ ငါ့အမိဖြစ်ကြသည်” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

မျိုးစေ့စိုက်သောယာသမားတစ်ယောက်အကြောင်း

(မာ 13:1-9; လု 8:4-8)

4နောက်တစ်ဖန် ယေရှုသည် အိုင်နားမှာ ဆုံးမသြဝါဒ ပေးတော်မူစဉ်၊ များပြားလှသော လူအုပ်ကြီးသည် ယေရှု၏ပတ်ဝန်းကျင်၌ စုဝေးနေကြ၏။ ထို့ကြောင့် ယေရှုသည် လှေထဲသို့ ဝင်၍ ထိုင်တော်မူ၏။ လူများတို့သည် ကမ်းစပ်ကုန်းပေါ်မှာ ထိုင်နေကြ၏။ ²ယေရှုသည် လှေထဲမှ ဥပမာအားဖြင့် များစွာသော ဆုံးမသြဝါဒပေး၍ မြွက်ဆိုတော်တော်မူသည်မှာ၊ ³“နားထောင်ကြလော့၊ ယာသမားတစ်ယောက်သည် မျိုးစေ့ကိုကြဲခြင်းငှါ ထွက်သွား၏။” ⁴သူသည် အစေ့ကိုကြဲစဉ်တွင် အချိုသော အစေ့တို့သည် လမ်းပေါ်၌ ကျသဖြင့် ငှက်တို့သည် လာ၍ ကောက်စားကြ၏။ ⁵အချိုသော

မျိုးစေ့တို့သည် ကျောက်ပေါများသောအရပ်၌ ကျသဖြင့် မြေတိမ်သောကြောင့် ချက်ချင်း အပင်ပေါက်၏။ “သို့သော်လည်း၊ နေထွက်သောအခါ ပူလောင်သည်ဖြစ်၍ အမြစ်မစွဲသောကြောင့် သေသွားကြ၏။” ⁷တချို့သော အစေ့တို့သည် ဆူးပင်များထဲ၌ ကျ၏။ ဆူးပင်တို့သည် ပေါက်ထွားလာ၍ မျိုးစေ့ပင်များကို ကြီးထွားခြင်းမှ ညှဉ်းဆဲသောကြောင့် အသီးမသီးနိုင်ကြ။ ⁸အချို့သောအစေ့တို့သည် ကောင်းသောမြေပေါ်၌ကျသဖြင့် အပင်ပေါက်၍ ကြီးထွားလာပြီး အချို့သောအပင်တို့သည် အဆသုံးဆယ်၊ အချို့သောအပင်တို့သည် အဆခြောက်ဆယ်၊ အချို့သောအပင်တို့သည် အဆတစ်ရာ ပွားများ၍ အသီးသီးကြ၏။” ⁹“ကြားစရာနားရှိသောသူမည်သည်ကား ကြားပါစေ” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

ယေရှုက အဘယ်ကြောင့်ပုံဥပမာအသုံးပြုသည် ကိုပြောပြတော်မူခြင်း

(မာ 13:10-17; လု 8:9-10)

¹⁰ထိုနောက်မှ ယေရှုသည် လူများထံမှ ထွက်သွားတော်မူ၏။ ထိုအခါ သူတစ်ဦးတည်း ရှိနေစဉ် တမန်တော်ဆယ်နှစ်ပါးနှင့် အခြားတပည့်တော်တို့က ယေရှုအား ဥပမာများ၏ ဆိုလိုချက်ကို မေးကြ၏။ ¹¹ယေရှုက “ဘုရားသခင်နိုင်ငံတော်၏ လျှို့ဝှက်ထားသော အမှန်တရားကို သင်တို့၌သာလျှင် ပြောပြ၏။ သို့ရာတွင် တခြားလူများအတွက် အရာအားလုံးကို ဥပမာအားဖြင့် ပြောရ၏။” ¹²ဤအရာကို ငါပြု၏။ ထို့ကြောင့် ‘သူတို့ကြည့်ကြလိမ့်မည်၊ သို့သော်လည်း၊ အကယ်စင်စစ် ဘယ်သောအခါမျှ မြင်နိုင်မည်မဟုတ်၊ သူတို့နားထောင်ကြလိမ့်မည်၊ သို့သော်လည်း၊ အကယ်စင်စစ် ဘယ်သောအခါမျှ နားလည်နိုင်မည်မဟုတ်။ ထိုသို့မဟုတ်လျှင် သူတို့သည် ပြောင်းလဲပြီး၊ အပြစ်လွှတ်ခြင်းရကြမည်” ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ဟောရှာယ၊ 6:9-10

ယေရှုတ မျိုးစေ့အကြောင်းပုံဥပမာကို ရှင်းပြတော်မူခြင်း

(မာ 13:18-23; လု 8:11-15)

¹³ထိုနောက် ယေရှုက သူတို့အား မိန့်တော်မူရာတွင်၊ “ဤဥပမာကို သင်တို့နားမလည်ကြလျှင်အခြားသော ဥပမာတစ်စုံတစ်ခုကို အဘယ်သို့ နားလည်နိုင်မည်နည်း။ ¹⁴ယာသမားသည် လူများထံ၌ ဘုရားသခင်၏တရားစကားကို ကြံသောသူနှင့်တူ၏။ ¹⁵အချို့သောလူတို့သည် လမ်းပေါ်၌ ကျသောမျိုးစေ့နှင့်တူ၏။ သူတို့သည် ဘုရားသခင်၏တရားစကားကို ကြားသော်လည်း စာတန်က လာပြီး သူတို့၏စိတ်နှလုံး၌ ကြံထားသော တရားစကားကို ချက်ချင်းနှုတ်ယူသွား၏။ ¹⁶အချို့သောလူတို့သည် ကျောက်ပေါ်သောအရပ်၌ ကျသောမျိုးစေ့နှင့်တူ၏။ သူတို့သည် တရားစကားကို ကြား၍ ဝမ်းမြောက်သောစိတ်နှင့် ချက်ချင်းခံယူ၏။ ¹⁷သို့ရာတွင် သူတို့သည် တရားစကားကို သူတို့ထံ၌ နက်ရှိုင်းစွာ ဝင်ခွင့်မပေးပါ။ သူတို့သည် တရားစကားကို ခေတ္တခဏအတွက်သာ သိမ်းထား၏။ ဒုက္ခနှင့်ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်ခြင်းကို တရားစကားကြောင့် ရောက်လာသောအခါ ချက်ချင်းဖောက်ပြန်သွားကြ၏။ ¹⁸အချို့သောလူ တို့သည် ဆူးပင်ထဲ၌ကျသောမျိုးစေ့နှင့်တူ၏။ သူတို့သည် ထာဝရဘုရား၏ တရားစကားတော်ကို ကြားသော်လည်း၊ ¹⁹လောကီအမှု၌ စိုးရိမ်ခြင်း၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာ၏ လှည့်စားခြင်း၊ သူတို့၏ အသက်တာ၌ ဝင်လာသောအရာအပ်သိမ်းတို့အတွက်သူတို့၏တပ်မက်ခြင်းတို့ကြောင့် တရားစကားသည် ဆက်လက်ရှင်သန်ခြင်းမှ ဤအရာအားလုံးက ရပ်တန့်စေ၏။ ထို့ကြောင့် သူတို့အသက်တာ၌ အသီးမသီးနိုင်ကြ။ ²⁰နောက်ဆုံး၌ အချို့သောလူတို့သည် ကောင်းသောမြေ၌ ကျသောမျိုးစေ့နှင့်တူ၏။ ဤလူများသည် တရားစကားကို ကြား၍ လက်ခံကြ၏။ ထို့ကြောင့် သူတို့သည် အဆသုံးဆယ်၊ အဆခြောက်ဆယ်၊ အဆတစ်ရာပွားများ၍ အသီးသီးတတ်သည်” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

သင့်၌ရှိသမျှကို အသုံးပြုရမည်

(လု 8:16-18)

²¹ထိုနောက် ယေရှုက သူတို့အား “သင်တို့သည် မီးအိမ်ကို ယူလာပြီး ခွက်နှင့်အုပ်ထားသလော၊ သို့မဟုတ် ခုတင်အောက်မှာ ထားသလော၊ မီးအိမ်ကို မီးခုံတိုင်ပေါ်တင်ပြီး ထွန်းထား၏။ ²²ဂုဏ်ထူးလျက် ရှိသမျှတို့သည် ထုတ်ဖော်လိမ့်မည်။ လျှို့ဝှက်ထားသမျှတို့သည်လည်း ပွင့်လင်းလိမ့်မည်။ ²³ကြားစရာနားရှိသောသူမည်သည်ကား ကြားပါစေ။ ²⁴“သင်တို့ကြားသမျှ အကြောင်းအရာများကို သတိပြုကြလော့။ သင်ပေးကမ်းသည့်အတိုင်း ဘုရားသခင်သည် သင့်ကို ပြန်ပေးကမ်းလိမ့်မည်။ သို့ရာတွင်ဘုရားသခင်သည် သင်တို့ပေးကမ်းသည်ထက် ပိုမိုများပြားစွာ ပေးကမ်းလိမ့်မည်။ ²⁵ရှိသောသူကို ပို၍ပေးရပါလိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း အနည်းငယ်သာရှိသောသူသည်ရှိသမျှကိုပင် သူ့ထံမှ ယူသွားရလိမ့်မည်။”

ယေရှုတမျိုးစေ့အကြောင်းပြောပြတော်မူခြင်း

²⁶ထိုနောက် ယေရှုက “ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်သည် ယာခင်း၌ မျိုးစေ့ကြသောသူနှင့်တူ၏။ ²⁷မျိုးစေ့ကြသူသည် အိပ်လျက်၊ နိုးလျက် နေသော်လည်း မျိုးစေ့များသည် နေညမပြတ် အပင်ပေါက်၍ ကြီးပွားနေ၏။ ²⁸မြေကြီးသည် မိမိအလို အလျောက်အသီးကို သီးစေ၏။ ရှေးဦးစွာအပင်ပေါက်လာ၏။ ထိုနောက်အညောက်ထွက်လာပြီး နောက်ဆုံး၌ ထိုအညောက်ရှိသောနေရာ၌ မာသောအနှံထွက်လာ၏။ ²⁹အသီးမှည့်သောအခါ ယာခင်းပိုင်ရှင်သည် အစေ့များကို ရိတ်သိမ်းလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

နိုင်ငံတော်သည် မှန်ညှဉ်းစေနှင့်တူ၏

(မာ 13:31-32, 34-35; လု 13:18-19)

³⁰ထိုနောက် ယေရှုက “ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်ကိုအဘယ်ဥပမာနှင့် ခိုင်းနှိုင်းရမည်နည်း။ သင်တို့အား အဘယ်ဥပမာကို အသုံးပြု၍ ရှင်းပြရမည်နည်း။ ³¹ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်သည်

မုန်ညှင်းစေ့နှင့်တူ၏။ မုန်ညှင်းစေ့သည် မြေ၌ သင်တို့စိုက်သမျှထဲမှာ အသေးငယ်ဆုံး မျိုးစေ့ ဖြစ်၏။³² သို့ရာတွင် သင်စိုက်သောအခါ ပေါက် ထွက်လာပြီး သင်၏ဥယျာဉ်ထဲ၌ ရှိသမျှအပင် များ၌ အကြီးဆုံးဖြစ်လာ၏။ အလွန်ကြီးထွား သော အကိုင်းအခက်များလည်းရှိ၏။ ထိုအခါ ငှက်များသည် ရောက်လာ၍ နေမှအကာအ ကွယ်ပေးရန် အသိုက်များ ဆောက်ကြ၏” ဟု မိန့်တော်မူ၏။³³ ယေရှုသည် ထိုသို့သောဥပမာ များကို အသုံးပြု၍ လူတို့အား ဆုံးသြဝါဒပေး တော်မူ၏။ သူသည် သူတို့အားလုံးနားလည် နိုင်သည့်အတိုင်း သင်ကြားပေးတော်မူ၏။³⁴ ယေရှုသည် လူအများကို ဆုံးသြဝါဒပေး တော်မူသောအခါ၌လည်း ဥပမာများကို အစဉ် သဖြင့် အသုံးပြုတော်မူ၏။ သို့ရာတွင် ယေရှု နှင့်တပည့်တော်များသာရှိသောအခါ၊ ယေရှု သည် အရာခပ်သိမ်းကို ရှင်းပြတော်မူ၏။

ယေရှုက မုန်တိုင်းကို တားတော်မူခြင်း

(မာ 8:23-27; လု 8:22-25)

³⁵ ထိုနေ့ည အချိန်၌ ယေရှုက တပည့်တော် တို့ကို၊ သူနှင့်အတူ အိုင်၏တစ်ဖက်ကမ်းသို့ ကူး ရန် ခေါ်တော်မူ၏။³⁶ တပည့်တော်များက၊ လူ စုဝေးရာမှ ထွက်၍ ယေရှုဝင်ထိုင်နှင့်သော လှေထဲသို့ဝင်ကြ၏။ လှေတချို့ကလည်း သူတို့ ကို လိုက်လာကြ၏။³⁷ ထိုအချိန်၌ ပြင်းထန်ဆိုး ဝါးသောလေသည် ရေအိုင်ပေါ်တွင် တိုက်ခိုက် လာလေ၏။ လှိုင်းလုံးကြီးများသည် လှေနံဘေး ကို တိုက်ခတ်၍ လှေထဲသို့ဝင်လာကြ၏။ လှေ ထဲ၌ ရေပြည့်လုနီးပါး ဖြစ်လာ၏။³⁸ ယေရှုက လှေထဲ၌ ရှိတော်မူ၏။ သူသည် ခေါင်းအုံးပေါ် မှာ ခေါင်းတင်လျက် အိပ်တော်မူ၏။ တပည့် တော်တို့သည် သူထံတော်သို့ သွား၍နိုးကြ၏။ သူတို့က၊ “အရှင်၊ ကျွန်ုပ်တို့ကို အရေးမထား တော့သလော့၊ အကျွန်ုပ်တို့ရေနှစ်သေကြ တော့မည်” ဟုပြောဆို၏။³⁹ ယေရှုသည် ထ၍ တိတ်ဆိတ်ငြိမ်ဝတ်စွာနေဟု လေနှင့်ရေလှိုင်း ကိုအမိန့်ပေးတော်မူသဖြင့် လေသည် ရပ်တန့်

သွားပြီးရေပြင်သည် လုံးဝငြိမ်သက်သွားလေ ၏။⁴⁰ ထိုအခါ ယေရှုကမိမိတပည့်တော်တို့အား၊ “သင်တို့သည်အဘယ်ကြောင့် ဤမျှလောက် ကြောက်တတ်ကြသနည်း၊ သင်တို့မှာ ယုံကြည် ခြင်း မရှိကြသလော” ဟုမေးတော်မူ၏။⁴¹ တ ပည့်တော်တို့သည် အလွန်ကြောက်ရွံ့၍ “ဤ သူသည် အဘယ်သို့သောသူနည်း၊ လေမုန် တိုင်းနှင့် ရေလှိုင်းများကပင် သူ၏အမိန့်ကို နာ ခံပါ၏” ဟုအချင်းချင်း ပြောဆိုကြ၏။

ယေရှုက လူတစ်ယောက်ကို နတ်ဆိုးဝိညာဉ် မှ လွတ်မြောက်စေတော်မူခြင်း

(မာ 8:28-34; လု 8:26-39)

5 ယေရှုနှင့် တပည့်တော်တို့သည် အိုင်ကို ဖြတ်ကျော်၍၊ ဝါဒရပြည်သို့ ရောက်ကြ၏။² လှေထဲမှ ယေရှုထွက်တော်မူစဉ်တွင်၊ သူထံ တော်သို့ လူတစ်ယောက် ရောက်လာ၏။ ထို သူသည် သင်္ချိုင်းဂူမှ ထွက်လာ၏။ သူသည် ညစ်ညူးသောနတ်စွဲသူဖြစ်၏။³ ထိုသူသည် သင်္ချိုင်းဂူများ၌ နေတတ်၏။ သူကို သံကြိုးနှင့် ပင် အဘယ်သူမျှ ချည်၍မရနိုင်။⁴ လူတို့သည် အကြိမ်ပေါင်းများစွာ သူ၏ခြေလက်များကို သံ ကြိုးဖြင့်ချည်နှောင်ခဲ့ကြ၏။ သို့ရာတွင် သူသည် သံကြိုးကို ဖြတ်ချိုးတတ်၏။ ထို့ကြောင့် သူကို အဘယ်သူကမျှ မထိန်းနိုင်။⁵ သူသည် နေ့ညမ ပြတ် သင်္ချိုင်းတစ်ပြင်နှင့် တောင်ကုန်းပေါ်သို့ လျှောက်ပတ်နေတတ်၏။ ထိုသူသည် တစ်ခါ တစ်ရံအော်ဟစ်၍ ကိုယ်ကိုကျောက်များဖြင့် အရေစုတ်ပြဲသွားသည့်အထိစူးရှလေ့ရှိတတ်၏။⁶ ထိုသူသည် ယေရှုကို အဝေးက လှမ်းမြင် သောအခါအထံတော်သို့ ပြေးလာ၍ရှေ့မှောက် တော်၌ ပြပ်ဝပ်၏။⁷⁻⁸ ယေရှုက ထိုသူအား၊ “အသင်ဝိညာဉ်ဆိုး၊ ဤလူမှထွက် သွားလော့” ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ထိုလူက ကျယ်လောင်စွာ အော်ဟစ်၍၊ “အပြင်ဆုံးသောဘုရားသခင်၏ သားတော်ယေရှု၊ အကျွန်ုပ်ကို အဘယ်သို့ လုပ် လိုသနည်း၊ အကျွန်ုပ်ကို မညှင်းဆဲရန်ဘုရား သခင်ကို သစ္စာဆိုပါ”⁹ ဟုတောင်းဆိုရာ၊ ယေရှု

က ထိုသူအား၊ “သင်သည် အဘယ်အမည်ရှိသနည်း” ဟုမေးတော်မူ၏။ ထိုသူက “အကျွန်ုပ်အမည်သည် လေဂေါင်* ဖြစ်ပါ၏။ အကျွန်ုပ်ထံမှာ ဝိညာဉ်ဆိုးအများကြီး ရှိပါ၏” ဟုပြော၏။

¹⁰ထိုလူထံရှိဝိညာဉ်ဆိုးတို့က သူတို့ကို ကျန်နယ်မြေမှ မနှင်ထုတ်ရန်၊ ယေရှုအား အကြိမ်ကြိမ် တောင်းပန်လေ၏။ ¹¹ထိုနေရာနှင့် မနီးမဝေးသော တောင်ကုန်းပေါ်၌ ဝက်အစုသည် ကျက်စားလျက်ရှိ၏။ ¹²ဝိညာဉ်ဆိုးတို့က ယေရှုအား “အကျွန်ုပ်တို့ကို ထိုဝက်ထံသို့ စေလွှတ်တော်မူပါ။ ထိုဝက်တို့အထံသို့ ဝင်ခွင့်ပြုတော်မူပါ” ဟုတောင်းပန်ကြ၏။ ¹³ယေရှုသည် သူတို့အား အခွင့်ပေးတော်မူ၏။ ဝိညာဉ်ဆိုးတို့သည် ထိုလူ ထံမှထွက်၍ ဝက်ထံသို့ ဝင်သဖြင့် ဝက်အစုရှိသမျှ အိုင်ကမ်းစောက်ကို တဟုန်ထိုးပြေးဆင်း၍ အိုင်ထံသို့ ကျသွားကြ၏။ ဝက်အစုအားလုံးသည် ရေနစ်၍ သေဆုံးသွားကြ၏။ ထိုဝက်စုသည်အရေအတွက်အားဖြင့်နှစ်ထောင်ခန့်ရှိ၏။ ¹⁴ဝက်ကျောင်းသောသူတို့သည် ထိုနေရာမှ ပြေးသွားကာ၊ မြို့တွင်းနှင့် လယ်ကွင်းသို့ သွားကြပြီးနောက်၊ ဖြစ်ပျက်ပုံအလုံးစုံကို၊ လူအပေါင်းတို့အား ပြောပြကြ၏။ လူများတို့သည် အဘယ်သို့ဖြစ်သည်ကို ကြည့်ရှုရန် ထွက်လာကြ၏။ ¹⁵သူတို့သည် ယေရှုရှိတော်မူရာသို့ ရောက်လာကြ၏။ သူတို့သည် နတ်ဆိုးစွဲသောသူသည် အဝတ်ကိုဝတ်၍ ထိုင်နေသည်ကို မြင်ကြ၏။ ထိုသူသည် စိတ်မူမှန်နေလေ၏။ အဘယ်သို့ဖြစ်သည်ကို လာကြည့်ကြသူများသည် ကြောက်ရွံ့နေကြ၏။ ¹⁶လူအချို့တို့သည် ယေရှုက ပြုလုပ်ခဲ့သောအရာခပ်သိမ်းကို တွေ့မြင်ကြ၏။ သိမြင်သောသူတို့သည် သူတို့မြင်ခဲ့သောအရာကို အခြားသူတို့အားပြန် ပြောကြ၏။ ထိုပြင် ဝက်များအကြောင်းကိုလည်း သူတို့က ပြောကြ၏။ ¹⁷ထိုအခါ လူတို့က ယေရှုအား သူတို့နယ်မြေမှ ထွက်ခွာသွားတော်မူရန် တောင်းပန်ကြ၏။ ¹⁸ယေရှုသည် လှေထဲသို့ဝင်တော်မူ

လေဂေါင် ဤနာမည်၏အဓိပ္ပါယ်မှာ “အလွန်များပြားသော” ဤလေဂေါင်သည် ရောမစစ်သားထံမှ လူ 5000 လောက်ဖြစ်သည်။

စဉ်၊ နတ်ဆိုးများလက်မှ လွတ်မြောက် ခြင်းခံသူက ယေရှုနှင့်အတူလိုက် ပါခွင့်ပြုရန် တောင်းပန်လေ၏။

¹⁹သို့ရာတွင် ယေရှုသည် အခွင့်ပေးတော်မူမူ။ ယေရှုက ထိုသူအား၊ “သင့်လူတို့ရှိရာအိမ်သို့ ပြန်သွားလော့။ သခင်ဘုရားက သင့်အပေါ်၌ ပြုခဲ့သမျှနှင့် သနားကြင်နာခြင်း ပေးတော်မူသည်ကို ပြောပြလော့” ဟု၍မိန့်တော်မူ၏။ ²⁰ထို့ကြောင့် ထိုသူသည် ယေရှုထံတော်မှ ထွက်ခွာသွား၍၊ သူ့အတွက် ယေရှုက ပြုလုပ်ပေးခဲ့သည့် မြင့်မြတ်သောအကြောင်းအရာများကို၊ ဒေကာပေါလိပြည်ရှိ မြို့အားလုံးတွင် လူအများအား ပြောပြလေ၏။ လူအပေါင်းတို့သည် အံ့သြကြ၏။

ယေရှုကသေသောမိန်းကလေးကိုထမြောက်စေတော်မူခြင်းနှင့်ရောဂါသည်အမျိုးသမီးကို ကျန်းမာစေတော်မူခြင်း

(မာ 9:18-26; လု 8:40-56)

²¹ယေရှုသည် လှေထဲသို့ ပြန်ဝင်၍၊ ကမ်းတစ်ဘက်သို့ကူးတော်မူ၏။ အိုင်နားမှာရှိတော်မူစဉ်၊ များစွာသောလူတို့သည် အထံတော်၌ စုဝေးကြ၏။ ²²ထိုအခါ ယာက္ကရုအမည် ရှိသော တရားဇရပ်မှူးသည် လာ၍ ယေရှု၏ခြေတော်ရင်း၌ပြပ်ဝပ်လျက်၊ ²³“အရှင်၊ အကျွန်ုပ်၏သမီးငယ်သေလုဆဲဖြစ်နေပြီ၊ ကျေးဇူးပြု၍ ကြွလာပြီး အကျွန်ုပ်၏သမီးငယ်ကို အရှင်လက်ဖြင့် တို့ထိတော်မူပါ။ သို့ဖြစ်လျှင် သမီးငယ်သည် အသက်ရှင်ပါလိမ့်မည်” ဟုထပ်ခါတလဲလဲတောင်းပန်၏။ ²⁴ထိုအခါယေရှုသည် ယာက္ကရုနှင့် လိုက်သွားတော်မူ၏။ ယေရှု၏နောက်တော်သို့ လူအုပ်ကြီးက လိုက်လာကြ၏။ သူတို့သည် ယေရှုနှင့် နီးကပ်စွာတိုးဝင်လိုက်ပါလာကြခြင်းဖြစ်၏။

²⁵လူအုပ်ကြီးထဲ၌ အမျိုးသမီးတစ်ဦးလည်း ပါလာ၏။ ထိုအမျိုးသမီးသည် လွန်ခဲ့သောတစ်ဆယ်နှစ်နှစ်ကတည်းက သွေးသွန်ရောဂါဖြစ်လာခဲ့၏။ ²⁶သူမသည် ဝေဒနာအသည်း အသန်ခံစားနေရ၏။ ဆေးသမားများက သူမကို ကြီး

စားကုသပေးကြ၏။ သူမဌ်ရှိသမျှ ငွေကို အသုံးပြုခဲ့ရ၏။ သို့ရာတွင်သူမသည် တိုးတက်ကောင်းမွန်လာခြင်းမရှိ။ သူမ၏ဝေဒနာသည် ပို၍ဆိုးရွားလာ၏။²⁷ ထိုအမျိုးသမီးသည် ယေရှု၏သတင်းတော်ကိုကြားရ၏။ ထိုကြောင့်သူမသည် လူအုပ်ကြီးကို ဖြတ်၍ ယေရှုနောက်တော်သို့ လိုက်ပြီး သူ၏အဝတ်တော်ကို တို့ထိ၏။²⁸ အမျိုးသမီးက “ငါသည် အဝတ်တော်ကိုသာ ထိလျှင် ငါ၏ဝေဒနာပျောက်ကင်းပါလိမ့်မည်” ဟု ထင်မှတ်၏။²⁹ အမျိုးသမီးသည် ယေရှုအဝတ်တော်ကို တို့ထိလိုက်မိသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် သူမ၏သွေးသွန်ခြင်းက ချက်ချင်းရပ်တန့် သွား၏။ သူမ၏ခန္ဓာကိုယ်၌ ခံစားနေရသောဝေဒနာများအားလုံးသည် ပျောက်ကင်းပြီဟု မိမိကိုယ်၌ခံစားလေ၏။³⁰ ထိုကဲ့သို့ ဖြစ်ပြီးနောက် ယေရှုသည် မိမိထံမှတန်ခိုးထွက် သွားသည်ကို သိတော်မူ၏။ ထိုကြောင့်သူသည် ရပ်တန့်၍ လှည့်ကြည့်တော်မူ၏။

³¹ ထိုနောက် သူက “ငါ့အဝတ်ကို အဘယ်သူက တို့သနည်း” ဟုမေးတော်မူရာ၊ တပည့်တော်တို့က သခင် “လူအစုအဝေးသည် ကိုယ်တော်အား တို့ထိကြ၏။ သို့ရာတွင် ကိုယ်တော်က ငါ့အဝတ်ကိုအဘယ်သူက တို့သနည်း” ဟုမေးတော်မူ၏။³² ယေရှုကလည်း သူ့အဝတ်တို့သောသူကို ဆက်လက်၍ ကြည့်ရှုတော်မူ၏။³³ အမျိုးသမီးသည် သူမ၏ရောဂါဝေဒနာပျောက်ကင်းချမ်းသာ သွားကြောင်းသိ၏။ ထိုကြောင့် သူမသည် ယေရှု၏အထံတော်သို့ လာပြီးလျှင် သူ၏ခြေတော်ရင်း၌ ပြပ်ဝပ်လိုက်၏။ သူမ၏တစ်ကိုယ်လုံးသည် ကြောက်ရွံ့တုန်လှုပ်နေ၏။ သူမက ယေရှုအား အပြစ်အပျက်အလုံးစုံပြောပြ၏။³⁴ ယေရှုက “ငါ့သမီး၊ သင်၏ယုံကြည်ခြင်းသည် သင်အနာကို ငြိမ်းစေပြီ၊ ငြိမ်းချမ်းစွာ သွားလော့၊ သင်ခံစားရသောဝေဒနာမှလွတ်ပြီ” ဟူ၍ မိန့်တော်မူ၏။

³⁵ ထိုသို့မိန့်တော်မူစဉ်တွင်၊ ဇရပ်မူးယာက္ကရ၏အိမ်မှ လူအချို့ရောက်လာ၍ ဇရပ်မူးယာက္ကရအား “သင့်သမီးသေသွားပြီ၊ ဆရာကို

ခေါ်ရန်မလိုတော့ပါ” ဟူ၍ပြောကြ၏။³⁶ သို့ရာတွင်ယေရှုသည် ထိုစကားကို ဂရုမစိုက်ဘဲ ယာက္ကရအား “မစိုးရိမ်နှင့်၊ ယုံကြည်ခြင်းစိတ်တစ်ခုသာရှိစေလော့” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

³⁷ ယေရှုသည်ပေတရုယာကုပ်နှင့် ယာကုပ်၏ညီဖြစ်သူ ယောဟန်တို့ကိုသာ သူနှင့်အတူခေါ်သွားတော်မူ၏။³⁸ ယေရှုနှင့် တပည့်တော်တို့သည် တရားဇရပ်မူးယာက္ကရ၏ အိမ်သို့ ရောက် သွားကြသောအခါ၊ ထိုအိမ်တွင် ယေရှုသည် ကျယ်လောင်စွာ ငိုကြွေးမြည်တမ်းနေကြလူများကို မြင်တော်မူ၏။³⁹ ယေရှုသည် အိမ်တွင်းသို့ ဝင်သွား၍၊ ထိုသူတို့အား “အဘယ်ကြောင့် ငိုကြွေး၍ ဆူညံနေကြသနည်း။ ကလေးသေသည်မဟုတ် အိပ်ပျော်သည်ဟု” မိန့်တော်မူ၏။⁴⁰ သို့ရာတွင် သူတို့သည် ယေရှုအား ပြက်ရယ်ပြုကြ၏။ ယေရှုသည် လူအပေါင်းတို့အား အိမ်ထဲမှ ထွက်စေတော်မူပြီး ကလေးရှိရာအခန်းထဲသို့ ဝင်သွားတော်မူ၏။ သူသည် ကလေး၏ဖခင်၊ မိခင်တို့နှင့်အတူ၊ သူနှင့်ရှိသောတပည့်တော်တို့ကို တစ်ပါးတည်း ခေါ်ဆောင်သွားတော်မူ၏။⁴¹ ထိုနောက် ယေရှု သည်သူငယ်မ၏လက်ကိုကိုင်၍ “တလိသကုမိ” ဟုမိန့်တော်မူ၏။ “မိန်းမငယ်၊ ထလော့၊ ငါဆိုသည်” ဟူ၍ဆိုလို၏။⁴² မိန်းမငယ်သည် ချက်ချင်းပင် ထ၍ လမ်းလျှောက်သွားလေ၏။ ထိုမိန်းမငယ်သည် အသက်တစ်ဆယ်နှစ်နှစ်ရှိ၏။ မိန်းမငယ်၏ဖခင်၊ မိခင်နှင့်တပည့်တော်သုံးဦးတို့သည် အံ့သြသွားကြ၏။⁴³ ယေရှုက မိန်းမငယ်၏ဖခင်နှင့်မိခင်တို့ကို၊ ထိုအကြောင်းနှင့် ပတ်သက်၍ မည်သူ့ကိုမှ မပြောရန် တင်းကျပ်စွာ မိန့်တော်မူ၏။ ထိုနောက် ယေရှုက မိန်းမငယ်ကို စားစရာပေးလော့ဟုမိန့်တော်မူ၏။

ယေရှုက မိမိဘေတိမြို့သို့ ကြွတော်မူခြင်း

(မာ 13:53-58; လု 4:16-30)

6 ယေရှုသည် ထိုနေရာမှ ထွက်ခွာ၍ မိမိမြို့သို့ ရောက်တော်မူ၏။ သူ၏တပည့်တော်တို့သည် သူနှင့်အတူ လိုက်ပါကြ၏။

²ဥပုသ်နေ့၌ ယေရှုသည် တရားဇရပ်တွင် ဆုံးမသြဝါဒများပေးတော်မူ၏။ ယေရှု၏သြဝါဒကို ကြားရသော လူများစွာတို့သည် အံ့သြနေကြ၏။ သူတို့က “ဤသူသည် ဤဆုံးမသြဝါဒများကို အဘယ်မှာ ရသနည်း၊ ဤ ပညာကို အဘယ်မှာ ရသနည်း၊ ဤသူသည် ထူးဆန်းသောနိမိတ်လက္ခဏာ လုပ်နိုင်သော တန်ခိုးကို အဘယ်မှာ ရသနည်း။” ³သူသည် လက်သမားသား မဟုတ်လော၊ မာရီသား မဟုတ်လော။ ယာကုပ်၊ ယောသေ၊ ယုဒနှင့် ရှိမှန်တို့၏အစ်ကို မဟုတ်လော၊ သူ့ညီ မများလည်း ငါတို့အနားပတ်ဝန်းကျင်၌ နေကြသည် မဟုတ်လော” ဟု ပြောကြ၏။ သူတို့သည် ယေရှုကို လက်မခံကြ။

⁴ယေရှုက လူများအား၊ “အခြားလူတို့သည် ပရောဖက်ကို ဂုဏ်ပြုချီးမြှောက်ကြ၏။ သို့ရာတွင် ထိုပရောဖက်ကို မိမိဘေးတို့ဖြင့် မိမိဆွဲမျိုးများနှင့် မိမိသားစု၌ အသေရေမရှိ” ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ⁵ဤအရာများကြောင့် ယေရှုသည် လူနာအချို့တို့ အပေါ်မှာ လက်တော်ကို တင်၍ အနာကို ငြိမ်းစေခြင်းမှတစ်ပါး အဘယ်ထူးဆန်းသော နိမိတ်လက္ခဏာကိုမျှ ထိုမြို့၌ ပြတော်မူနိုင်။ “ထိုသူတို့၌ ယုံကြည်မှု မရှိကြသောကြောင့်ယေရှုအံ့သြတော်မူ၏။ ထို့နောက်ယေရှုသည် ထိုနယ်မြေအတွင်းရှိ အခြားကျေးရွာများသို့ သွား၍ ဆုံးမသြဝါဒ ပေးတော်မူ၏။

ယေရှုသည် မိမိတပည့်တော်တို့ကို သာသနာနယ်မြေသို့ စေလွှတ်တော်မူခြင်း

(မာ 10:1, 5-15; လု 9:1-6)

⁷ယေရှုသည် တပည့်တော်တို့ကို ခေါ်ပြီးမှ နှစ်ယောက်တစ်စုံစီစေလွှတ်တော်မူ၏။ ယေရှုသည် သူတို့အား ဝိညာဉ်ဆိုးတို့ကို နှိမ်နင်းနိုင်သည့်တန်ခိုးကို ပေးတော်မူ၏။ ⁸ဤစကားများသည် ယေရှုက မိမိတပည့်တော်တို့အား မှာကြားတော်မူသော စကားများဖြစ်၏။ “သင်တို့ခရီးအတွက် တောင်ဝေးတစ်ချောင်း မှတစ်ပါး အဘယ်အရာကိုမျှ မယူကြနှင့်၊ လွယ်အိတ်နှင့် စားစရာမုန့် မှစ၍ ကြေးငွေကြေးကို မယူကြ

နှင့်၊ ⁹စီးထားသောဖိနပ်တစ်ရံနှင့် ဝတ်ထားသောအဝတ်ကိုဘဲ၊ ပါကြလော့။” ¹⁰သူတို့သည် အိမ်တစ်အိမ်မှာတည်းခိုလျှင်၊ ထိုမြို့မှ ပြန်လည်မထွက်မှီတိုင်အောင် ထိုအိမ်၌ နေကြလော့။ ¹¹တစ်နေရာရာ၌ သင်တို့ကို လက်ခံမိ ငြင်းဆန်လျှင်၊ သို့မဟုတ် သင်တို့၏စကားကို နားမထောင်လျှင်၊ သင်တို့၏ခြေဖဝါးမှ ဖုန်မှုန့်ကို ခါ၍ ထိုမြို့မှ ထွက်သွားလော့၊ ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ¹²တပည့်တော်တို့သည် ထိုနေရာမှ ထွက်သွား၍၊ အခြားနေရာဒေသများသို့ ထွက်သွားကြလေ၏။ သူတို့သည် လူများတို့အား စိတ်နှလုံးနှင့်အသက်တာပြောင်းလဲရန် ဟောပြောကြ၏။ ¹³သူတို့သည် နတ်ဆိုးများစွာ တို့ကိုနှင့် ထုတ်ကြ၏။ မကျန်းမမာသောသူအများတို့ကိုလည်း ဆီနှင့်လူး၍ အနာငြိမ်းစေကြ၏။

ဟေရုဒ်က ယေရှုအား ဗတ္တိဇံဆရာ ယောဟန် ဟုထင်မှတ်ခြင်း

(မာ 14:1-12; လု 9:7-9)

¹⁴ယခု ယေရှုသည် နာမည်ကျော်စောတော်မူသောကြောင့် သူ၏အကြောင်းကို ဟေရုဒ်ဘုရင် ကြားသိလေ၏။ လူအချို့တို့က၊ “သူသည် ဗတ္တိဇံဆရာယောဟန်ဖြစ်၏။ သူသည် သေခြင်းမှ ပြန်လည်ရှင်ပြန်ထမြောက်လာ၏။ ထို့ကြောင့် ဤနိမိတ်လက္ခဏာများကို လုပ်နိုင်၏” ဟုပြောကြ၏။

¹⁵လူအချို့တို့က “သူသည် ဇေလိယဖြစ်သည်” ဟုပြောကြ၏။ အချို့က ရှေးပရောဖက် ကဲ့သို့ ပရောဖက်ဖြစ်သည် ဟုပြောကြ၏။

¹⁶ဟေရုဒ်သည် ယေရှု၏သတင်းတော်ကို ကြားသိခဲ့ရာ၊ သူက “ငါသည်ယောဟန်ကိုခေါင်းဖြတ်ပြီးသတ်ခဲ့၏။ အခုယောဟန်သည်သေခြင်းမှ ရှင်ပြန်ထမြောက်လာပြီ” ဟုပြောလေ၏။

ဗတ္တိဇံဆရာယောဟန်မည်သို့ အသတ်ခံရသနည်း

¹⁷ယောဟန်ကို ဖမ်းဆီးရန်အတွက်၊ စစ်သားများကို၊ ဟေရုဒ်ကိုယ်တိုင် အမိန့်ပေးခဲ့

ခြင်းဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ယောဟန်ကို ထောင်ထဲမှာ အကျဉ်းချထားလေ၏။ ဟေရုဒ်သည် ထိုသို့ ပြုလုပ်ခြင်းမှာ၊ သူ၏ဇနီးဟေရောဒိကို ကျေနပ်စေရန်အတွက် ဖြစ်၏။ ဟေရောဒိသည် ဟေရုဒ်၏ညီ ဖိလိပ္ပို၏ဇနီး ဖြစ်၏။ သို့ရာတွင် ဟေရုဒ်ဘုရင်သည် သူ့ညီ၏ဇနီး ဟေရောဒိကို သိမ်းယူပေါင်းသင်းလိုက်ခြင်းဖြစ်၏။¹⁸ ထိုအခါ ယောဟန်က ဟေရုဒ်ဘုရင်အား သူ့ညီ၏ဇနီးကို သိမ်းယူခြင်းသည် ဥပဒေနှင့် ဆန့်ကျင်ကြောင်း ပြော၏။¹⁹ ထို့ကြောင့် ဟေရောဒိသည် ယောဟန်ကို မုန်းသဖြင့် သတ်ရန် အလိုရှိ၏။ သို့ရာတွင် ဟေရောဒိသည် ယောဟန်ကိုသတ်ရန်၊ ဟေရုဒ်ဘုရင်အား သွေးဆောင်၍ မရနိုင်။²⁰ ဟေရုဒ်ဘုရင်သည် ယောဟန်ကို မသတ်ဝံ့ချေ။ လူတို့သည် ယောဟန်အား ဖြောင့်မတ်သန်ရှင်းသောသူအဖြစ် ယူဆထားကြသည်ကို ဟေရုဒ်ဘုရင်သိ၏။ ထို့ကြောင့် ဟေရုဒ်သည် ယောဟန်ကို အကာအကွယ်ပေးထား၏။ ဟေရုဒ်သည် ယောဟန်တရားဟောကြားချက်ကို နားထောင်ရာ၌ ပျော်မွေ့နေသူဖြစ်၏။ သို့ရာတွင် ထိုအချိန်မှာပင် ယောဟန်၏တရားသည် ဟေရုဒ်အား အနှောင့်အယှက်ဖြစ်စေ၏။²¹ ထိုနောက် ယောဟန်ကို သတ်နိုင်သောအချိန်ကောင်းတစ်ခု၊ ဟေရောဒိအတွက်ပေါ် လာ၏။ ထိုဖြစ်ရပ်သည် ဟေရုဒ်ဘုရင်၏မွေးနေ့တွင် ဖြစ်၏။ ဟေရုဒ်သည် အရေးပါအရာရောက်ဆုံးလူများဖြစ်သော အစိုးရအဖွဲ့၏ အကြီးအကဲတို့၊ စစ်သူကြီးတို့နှင့် ဂါလိလဲပြည်၌ အကြီးအကဲတို့အတွက် ညစာစားပွဲပြုလုပ်ကျွေးမွေး၏။²² ထိုညစာစားပွဲတွင် ဟေရောဒိ၏သမီးသည် လာ၍ အကဖြင့် ပျော်လေ၏။ ဟေရုဒ်ဘုရင်နှင့်သူ၏ညှော်သည်တော်တို့သည် သူမ၏အကကို အလွန်နှစ်သက်ကြ၏။ ထိုအခါ ဟေရုဒ်ဘုရင်က သင်သည် အလိုရှိသမျှကို တောင်းလော့၊ ငါပေးမည်ဟု ထိုမိန်းမအား ဆိုလေ၏။²³ တဖန်လည်း သင်တောင်းသမျှကို ငါ့နိုင်ငံတစ်ဝက်တိုင်အောင် ငါပေးမည်ဟု ကျိန်ဆိုလေ၏။

²⁴ မိန်းမငယ်သည် သူမ၏မိခင်ဟေရောဒိ

ထံသို့သွား၍၊ “ဟေရုဒ်မင်းကြီးအား အဘယ်အရာတောင်းရမည်နည်းဟုမေးရာ၊ ဟေရောဒိက၊ “ဗတ္တိဇံဆရာယောဟန်၏ ဦးခေါင်းကို တောင်းလော့” ဟူ၍ပြော၏။

²⁵ မိန်းမငယ်သည် ဟေရုဒ်ဘုရင်ထံသို့ လျင်မြန်စွာပြန်သွားပြီးနောက်၊ “ကျေးဇူးပြု၍ ဗတ္တိဇံဆရာယောဟန်၏ဦးခေါင်းကို ပေးပါရင်၊ အခုချက်ချင်း လင်ပန်း၌ ထည့်ပေးပါ” ဟုတောင်းလျှောက်၏။

²⁶ ဟေရုဒ်ဘုရင်သည် အလွန်ဝမ်းနည်းခြင်းရှိသော်လည်း သူသည် မိန်းမကလေးကို တောင်းသမျှပေးမည်ဟုဂတိပြုကျိန်ဆိုချက်ပေးပြီး ဖြစ်၏။ သူနှင့်အတူ စားသောက်နေကြသော အပေါင်းအဖော်များကလည်း ကျိန်ဆိုချက်များကို ကြားခဲ့ကြ၏။ သို့ဖြစ်ရာ မိန်းမကလေးတောင်းဆိုသည်ကို ဟေရုဒ်ဘုရင်က မငြင်းပယ်နိုင်။

²⁷ ထို့ကြောင့် ဘုရင်ကြီးသည် ယောဟန်၏ဦးခေါင်းကို ဖြတ်၍ ယူလာရန် စစ်သားတစ်ယောက်ကို အမိန့်ပေးပြီး စေလွှတ်လိုက်၏။ ထို့ကြောင့် စစ်သားသည် သွား၍ ယောဟန်၏ဦးခေါင်းကို ထောင်ထဲမှာ ဖြတ်လေ၏။²⁸ ထိုနောက် စစ်သားသည် ယောဟန်၏ဦးခေါင်းကို လင်ပန်း၌ဆောင်ခဲ့၍ မိန်းမငယ်အား ပေးလေ၏။ ထိုအခါ မိန်းမငယ်သည် ခေါင်းကို သူမ၏မိခင် အားပေးလေ၏။²⁹ ယောဟန်၏တပည့်တော်တို့သည် မည်သို့ဖြစ်ကြောင်းကို ကြားသိကြရ၏။ သူတို့သည် လာ၍ ယောဟန်၏အလောင်းကို ယူကြပြီးနောက်၊ သင်္ချိုင်းဂူ* ထံသို့ ထည့်သွင်းပျုပ်နှံကြ၏။

ယေရှုက လုငါးထောင်ကျော်အား ကျွေးမွေးတော်မူခြင်း

(မာ 14:13-21; လု၊ 9:10-17; ယော၊ 6:1-14)

³⁰ ယေရှုစေလွှတ်တော်မူသောတပည့်တော်တို့သည် ယေရှုထံတော်သို့ ပြန်လည်ရောက်ရှိ

သင်္ချိုင်းဂူ ကျောက်သားနံအားဖြင့် တူးထွင်းထားသောသင်္ချိုင်း

လာကြ၏။ သူတို့သည် ယေရှုအထံတော်၌ စုဝေး၍ သူတို့နှင့် သင်သမျှနှင့်ပြုလုပ်သမျှတို့ကို ပြောပြကြ၏။³¹ ယေရှုနှင့်တပည့်တော်တို့သည် အလွန်အလုပ်များသောနေရာ၌ နေကြ၏။ ထိုနေရာ၌ များစွာသောလူတို့သည် သွားလာကြသောကြောင့် ယေရှုနှင့် တပည့်တော်တို့သည် အစာစားရန်ပင် အချိန်မရနိုင်ကြ။ ယေရှုက မိမိတပည့်တော်တို့အား၊ “ငါနှင့်အတူ လိုက်ကြ၊ ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်သို့ သွားပြီး ခဏအနားယူကြကုန်အံ့” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

³² ထို့နောက် ယေရှုနှင့် တပည့်တော်တို့ ချည်းသာထွက်လာကြ၏။ သူတို့သည် လူများနှင့်ဝေးရာသို့ လှေတစ်စင်းနှင့် ထွက်ကြခြင်းဖြစ်၏။³³ သို့ရာတွင် သူတို့ထွက်ခွာသွားကြသည်ကို လူများတို့သည် မြင်၍ယေရှုဖြစ်ကြောင်း သိကြ၏။ ထိုကြောင့် မြို့အားလုံးမှ လူများတို့သည် ယေရှုသွားမည့်နေရာသို့ ကုန်းကြောင်းဖြင့်ပြေးသွားကြ၏။ သူတို့သည် ယေရှုရောက်တော်မမူမီထိုနေရာသို့ ကြိုတင်ရောက်နှင့် နေကြ၏။³⁴ ထိုနေရာသို့ ယေရှုရောက်တော်မူသောအခါ လူများတို့သည် သူ့အား စောင့်နေကြသည်ကို မြင်တော်မူ၏။ သူတို့အတွက်ယေရှုသည် ဝမ်းနည်းတော်မူ၏။ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့သည် ထိန်းမရှိပစ်ထားသောသိုးကဲ့သို့ဖြစ်ကြ၏။ ထိုကြောင့် ယေရှုက သူတို့အားများစွာသောဆုံးမဩဝါဒကို ပေးတော်မူ၏။

³⁵ မိုဗ်းချုပ်သောအခါတပည့်တော်တို့သည် ယေရှုထံတော်သို့ရောက်လာကြ၍ “ဤအရပ်သည် တောအရပ်ဖြစ်ပါ၏။ မိုဗ်းလည်းချုပ်ပါပြီ။³⁶ ထို့ကြောင့် လူများတို့ကို ပြန်လွှတ်တော်မူပါ။ သူတို့သည် ဤပတ်ဝန်းကျင်၌ ရှိသော လယ်ယာများ၊ မြို့များသို့ စားစရာဝယ်ရန်အတွက် သွားသင့်ပြီ” ဟုပြောကြ၏။

³⁷ သို့ရာတွင် ယေရှုက၊ “သင်တို့၊ သူတို့ကို စားစရာကျွေးကြလော့” ဟုပြောရာ၊ တပည့်တော်တို့ကလည်း ယေရှုအား၊ “ဤလူများတို့ကို ကျွေးဖို့အတွက် အကျွန်ုပ်တို့ မှန်အလုံအလောက် မဝယ်နိုင်၊ အကျွန်ုပ်တို့ တစ်လလုံးလုံး

အလုပ်လုပ်လို့ရသောလုပ်အားခဖြင့်သာ မှန်ဝယ်လောက်မှာပါ” ဟုပြောလိုက်၏။

³⁸ ထိုအခါ ယေရှုက တပည့်တော်တို့အား မေးတော်မူ၏။ “ယခု၊ သင်တို့မှာ မှန်ဘယ်နှစ်လုံးရှိသနည်း၊ သွားကြည့်ကြလော့” ဟုပြောတော်မူရာ၊ တပည့်တော်တို့က သူတို့တွင် ကျန်ရှိနေသေးသောပေါင်မုန့်ကို သွား၍ ရေတွက်ကြည့်ကြပြီးနောက်၊ ယေရှုထံသို့ ပြန်လာကာ၊ မုန့်ငါးလုံးနှင့် ငါးနှစ်ကောင်သာ ကျန်ကြောင်း ပြောပြ၏။

³⁹ ထိုအခါ ယေရှုက တပည့်တော်တို့အား၊ “လူအပေါင်းတို့ကို မြက်ခင်းစိမ်းပေါ်၌ အုပ်စုလိုက်ထိုင်ကြစေ” ဟုမိန့်တော်မူ၏။⁴⁰ ထိုအခါ လူအပေါင်းတို့သည်အုပ်စုလိုက်ထိုင်ကြ၏။ တစ်အုပ်စုလျှင် လူငါးဆယ် သို့မဟုတ် လူတစ်ရာပါဝင်၏။⁴¹ ယေရှုသည် မုန့်ငါးလုံးနှင့် ငါးနှစ်ကောင်ကိုယူ၍ ကောင်းကင်သို့ ကြည့်မျှော်လျက်၊ အစားအစာအတွက် ဘုရားသခင်အား ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်း၏။ ထို့နောက် ယေရှုသည် မုန့်ကို ဖဲ့၍ လူတို့ကို ခွဲဝေပေးရန်၊ မိမိတပည့်တော်တို့အားပေးတော်မူ၏။ ထို့နောက် ယေရှုသည် ငါးနှစ်ကောင်ကို ခွဲ၍ လူများအား ဝေငှတော်မူ၏။⁴² လူအပေါင်းတို့သည် စား၍ ဝကြ၏။⁴³ လူများစားပြီးသွားသောအခါ တပည့်တော်တို့က မုန့်နှင့်ငါးအကျိုးအပုံကို ကောက်သိမ်း၍ တစ်ဆယ်နှစ် တောင်းအပြည့်ရကြ၏။

⁴⁴ စားသောသူယောက်ျား အရေအတွက်မှာ ငါးထောင်ကျော်လောက်ရှိ၏။

ယေရှုက ရေပြင်ပေါ်တွင် လမ်းလျှောက်တော်မူခြင်း

(မာ 14:22-33; ယော 6:15-21)

⁴⁵ ထို့နောက် တပည့်တော်တို့သည် လှေထဲသို့ ဝင်ထိုင်ကြ၏။ ယေရှုသည် အိုင်တစ်ဖက်ကမ်းရှိ၊ ဗက်ဇဲဒမြို့သို့ သွားရန်တပည့်တော်တို့အား မိန့်တော်မူ၏။ သူသည် မကြာမီလိုက်လာမည်ဖြစ်ကြောင်းမှာတော်မူ၏။ ယေရှုသည် လူများတို့ကို အိမ်သို့ပြန်နိုင်ပြီဖြစ် ကြောင်းပြော

ရန် နေရစ်တော်မူ၏။⁴⁶ လူများအား နှုတ်ဆက် ပြီးနောက်၊ ယေရှုသည် ဆုတောင်းရန် တောင် ပေါ်သို့ တစ်ယောက်တည်း တက်ကြွတော်မူ၏။

⁴⁷ ထိုညတွင် လှေသည် အိုင်အလယ်၌ ရှိနေ သေး၏။ ယေရှုသည် ကုန်းပေါ်၌ တစ်ယောက် တည်း ရှိနေတော်မူ၏။⁴⁸ လေပြင်းသည် သူတို့ ကို ဆန့်ကျင်ဘက်အရပ်မှ တိုက်ခတ်နေသော ကြောင့် သူတို့သည် ခက်ခဲစွာ လှေလှော်နေ သည်ကို ယေရှုမြင်တော်မူ၏။ အချိန်အားဖြင့် သန်းခေါင်ကျော်ပြီး၊ နံနက်သုံးနာရီနှင့် ခြောက် နာရီအကြားရှိလေပြီ။ ယေရှုသည်လှေ၏နောက် သို့ လိုက်သွားတော်မူ၏။ သူသည် ရေပြင်ပေါ် တွင် လျှောက်တော်မူခြင်း ဖြစ်၏။ ယေရှုသည် လှေကိုကျော်လွန်လှမ်းပါးအထိ ဆက်လျှောက် တော်မူ၏။⁴⁹ တပည့်တော်တို့သည် ရေပေါ်၌ လမ်းလျှောက်တော်မူသောယေရှုကို မြင်သော အခါ၊ သူတို့က တစ္ဆေဟု ထင်၍ လန့်အော်ကြ ၏။⁵⁰ တပည့်တော်တို့သည် ယေရှုကို မြင်၍ အလွန်ကြောက်ရွံ့နေကြ၏။ သို့သော် ယေရှုက တပည့်တော်တို့အား၊ “မစိုးရိမ်ကြနှင့်၊ ငါပင် ဖြစ်၏။ မကြောက်လန့်ကြနှင့်” ဟုမိန့်တော်မူ၏။⁵¹ ထို့နောက်ယေရှုသည် လှေပေါ်သို့တက်တော် မူလျှင် တိုက်ခတ်နေသောလေပြင်းသည်လည်း ငြိမ်လေ၏။ တပည့်တော်တို့သည် အလွန်အံ့ဩ ခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။⁵² ယေရှုသည် မုန့်တိုး ပွားစေတော်မူသည်ကို သူတို့မြင်ခဲ့ကြပြီးဖြစ်၏။ သို့ရာတွင် မည်သို့သောအဓိပ္ပါယ် ဟူ၍ နားမ လည်ကြ၊ သူတို့၌ နားလည်နိုင်စွမ်း မရှိကြ။

ယေရှုက များစွာသောလူတို့ကို ကျန်းမာစေတော်မူခြင်း

(မာ 14:34-36)

⁵³ ယေရှုနှင့်တပည့်တော်တို့သည် ကမ်းတ ဘက်သို့ ကူးလျင်၍၊ ဂဏံသရက်ဆိပ်ကမ်းသို့ ရောက်ရှိကြ၏။ သူတို့သည် လှေကိုဆိပ် ကမ်း၌ ချည်ထားခဲ့ကြ၏။⁵⁴ လှေပေါ်မှ ဆင်းသောအ ခါ၊ လူများတို့သည် ယေရှုကိုမြင်လျှင် မှတ်မိ ကြ၏။⁵⁵ သူတို့သည် ထိုနယ်ပယ်ဒေသအနှံ့၌ ဤ

အကြောင်းအရာကို လူတို့အား ပြောကြားရန် ပြေးသွား၏။ ထို့ကြောင့် ယေရှုသွားလေရာ ရာ၌၊ လူတို့သည် ရောဂါဝေဒနာသည်များကို အိပ်ရာပေါ်တင်၍ အထံတော်သို့ သယ်ဆောင် လာကြ၏။⁵⁶ ယေရှုသည် ထိုအရပ်ရှိမြို့ရွာများ နှင့် မွေးမြူရေးစခန်းတစ်ဝိုက်သို့ သွားရောက် ၏။ ယေရှုရောက်တော်မူရာမြို့တိုင်း၌ လူတို့ သည် ဈေးဆိုင်နေရာအထိ ဝေဒနာသည် များ ကို သယ်ဆောင်လာကြ၏။ သူတို့သည် ယေရှု ၏အဝတ်တော်ပန်းပွားကိုပင် တို့ထိခွင့်ပြုပါမည့် အကြောင်း တောင်းပန်ကြ၏။ တို့ထိသမျှ သောသူတို့သည် ရောဂါပျောက်ကင်းကြ၏။

ဘုရားသခင်၏ပညတ်တရားတော်နှင့် လူများပြုလုပ်သောစီရင်ထုံးများ

(မာ 15:1-20)

7 ဖာရိရှဲအချို့နှင့်ကျမ်းပြုဆရာအချို့တို့သည် ယေရှုလှေလင်မြို့မှ လာကြ၏။ သူတို့သည် ယေရှု၏ဝန်းကျင်၌ စုဝေးကြ၏။² ဖာရိရှဲနှင့် ကျမ်းပြုဆရာတို့က တပည့်တော်အချို့တို့သည် မသန့်ရှင်းသောလက်ဖြင့် အစာစားနေကြသည် ကို မြင်ကြ၏။ (မသန့်ရှင်းခြင်း၏ အဓိပ္ပါယ်မှာ လက်မဆေးဘဲ အစာစားခြင်းကို ဆိုလိုသည်။)³ အကြောင်းမှာ ဖာရိရှဲနှင့် ယုဒလူတို့သည် မည် သည့်အခါမျှ လက်ကို စင်ကြယ်စွာ ဆေးကြော ခြင်းမပြုဘဲ မည်သည့်အခါမျှ အစာစားခြင်းမ ပြုကြ။ ဤနည်းအားဖြင့် သူတို့က ဘိုးဘေးတို့ ၏ဆုံးမဩဝါဒပေးချက်ကို လိုက်နာကြခြင်းဖြစ် ၏။⁴ ထို့ပြင် ယုဒလူတို့သည် ဈေးမှ တစ်စုံတစ်ခု ဝယ်လာလျှင်လည်း၊ မည်သည့်အခါမျှ အထူး နည်းလမ်းဖြင့် မဆေးဘဲ စားသောက်ခြင်း မပြု ကြ။ သူတို့သည်ခွက်၊ ဖလားနှင့်အိုးတို့ဆေးခြင်း မှစ၍ သူတို့ဘိုးဘေးတို့၏အခြားသောထုံးတမ်း များကိုလည်း ကျင့်လေ့ရှိ၏။⁵ ဖာရိရှဲတို့နှင့် ကျမ်းပြုဆရာတို့က ယေရှု အား၊ “ကိုယ်တော်၏တပည့်တို့သည် အကျွန်ုပ် တို့ကို ရှေးလူကြီးများက ပေးခဲ့သောစီရင်ထုံး အတိုင်းမလိုက်နာကြ။ မသန့်ရှင်းသောလက်နှင့်

အစာစားကြ၏။ သူတို့သည် အဘယ်ကြောင့် ဤသို့ ပြုကြပါသနည်း” ဟုမေးကြရာ၊ ယေရှုက လည်း၊

⁶“သင်တို့သည် သူကောင်းယောင်ဆောင် နေသောသူဖြစ်၏။ သင်တို့အကြောင်း ကို ဟေရှုယ ရေးထားခြင်းသည် မှန်၏။

‘ဤလူတို့သည် ငါ့ကို နှုတ်နှင့်ချီးမွမ်းကြ ၏။ သို့သော်လည်း၊ စိတ်နှလုံးသည် ငါ နှင့်ဝေးလှ၏။

⁷ သူတို့သည် ငါ့ကို အချည်းနှီးကိုးကွယ်ကြ ၏။ သူတို့၏သင်ကြားချက်များသည် လူ တို့ပေးသောစီရင်ထုံးများသာဖြစ်၏။”

ဟေရှုယ 29:13

⁸သင်တို့သည် ဘုရားသခင်၏ပညတ်တော်ကို မလိုက်နာကြ၊ လူတို့၏ဆုံးမသြဝါဒများကိုလိုက် နာနေကြပြီ ဟုမိန့်တော်မူ၏။

⁹ထို့နောက် ယေရှုက သူတို့အား “မိမိကိုယ် ကိုယ်ကိုတော်လှူပြီလို့ ထင်နေကြ၏။ သင်တို့ သည် ဘုရားသခင်၏ပညတ်တော်ကို၊ ပယ်ကြ ၏။ သင်တို့ကိုယ်တိုင် သွန်သင်သောသြဝါဒများ ကို သင်တို့လိုက်နာရန် ဤအရာကို ပြုလုပ်၏ ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ¹⁰မောရှေက ‘သင်တို့သည် မိဘကို ရိုသေရမည်၊’* ‘မည်သူ့ မဆို မိဘကို ဆိုးဝါးစွာ ပြောဆိုသောသူသည် အသတ်ခံရ မည်’* ဟုဆို၏။ ¹¹သို့ရာတွင် သင်တို့သည် လူ တစ်ယောက်က သူ့အဘ သို့မဟုတ် အမိကို ပြောပြနိုင်၏။ ‘သင်တို့ကို ကူညီရာတွင် အသုံး ပြုရန် ငါ့မှာ တစ်စုံတစ်ရာရှိ၏။ သို့သော်လည်း၊ သင်တို့ကို ကူညီရန်အတွက် မသုံးနိုင်။ အ ကြောင်းမူကား၊ ဘုရားသခင်ကို ဆက်ကပ် လိုက်ပြီ’ ဟုသွန်သင်၏။ ¹²ထိုသူသည် အဘ၊ အမိအတွက် အဘယ်အရာမှ လုပ်စရာမရှိဟု သွန်သင်၏။ ¹³ထိုကြောင့် ဘုရားသခင်၏နှုတ် ကပတ်တော်စောင့်ရှောက်ရန် အရေးမကြီး၊

‘သင်တို့ ... ရမည်’ ထွက် 20:12 တရား 5:16။

‘မည်သူ ... ခံရမည်’ ထွက် 21:17

သို့ရာတွင် သင်တို့သည် ဘိုးဘေးဘီဘင်မှ ဆက်ခံသောစီရင်ထုံးများကို လိုက်နာရန် အ ရေးကြီးသည်ဟု ထင်မှတ်ကြ၏။ သင်တို့သည် ဤသို့နည်းတူ အရာများကိုပြုကြ၏” ဟုမိန့် တော်မူ၏။

¹⁴ယေရှုက ထိုလူများကို အထံတော်သို့ ထပ်မံခေါ်ယူ၍ “ငါ့စကားကို လူတိုင်းနား ထောင်ကြလော့၊ ငါပြောသောအရာကို သ ဘောပေါက်ကြလော့။ ¹⁵လူအတွင်းသို့ ဝင် လျက်လူကို ညစ်ညမ်းစေနိုင်သောအရာတစ်စုံ တစ်ခုမျှ မရှိ။ လူအတွင်းမှ ထွက်သောအရာ သည် လူကိုညစ်ညမ်းစေ၏။” ¹⁶*

¹⁷ထို့နောက် ယေရှုသည် လူများရှိရာမှ ထွက်သွား၍ အိမ်သို့ဝင်သွားတော်မူ၏။ တပည့် တော်တို့သည် ထိုဥပမာ၏ဆိုလိုရင်းကို မေး မြန်းကြ၏။ ¹⁸ယေရှုကလည်း တပည့်တို့အား “သင်တို့အတွက် နားလည်သဘောပေါက်ရန် ခက်နေသေးသလော၊ လူပြင်မှလာ၍ လူအ တွင်း သို့ဝင်သောအရာသည် လူကို မညစ် ညမ်းစေနိုင်ကြောင်း သင်တို့မသိသလော။ ¹⁹သူစားသမျှတို့သည် သူ၏နှလုံးထဲသို့မဝင်၊ သို့ သော်လည်း ဝမ်းထဲသို့ ဝင်သွား၏။ ထိုအစား အစာသည်ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှ ပြန်လည် ထွက်သွား သည်” ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ယေရှုက ထိုစကား ကို ပြောတော်မူသောအခါ၊ သူ့ဆိုလိုသည်မှာ မည်သည့်အစားအသောက်မျှ ညစ်ညမ်းခြင်း မရှိဟူ၍ဖြစ်၏။ ²⁰ထို့နောက် ယေရှုက “လူအ တွင်းမှ ထွက်လာသောအရာသည် သူ့ကို ညစ် ညမ်းစေသောအရာဖြစ်၏။ ²¹ဤဆိုညစ်သော အရာအားလုံးသည် လူအတွင်း နှလုံးထဲက မကောင်းသောကြံစည်ခြင်း၊ သူ့မယားကို ပြစ် မှားခြင်း၊ လူအသက်ကို သတ်ခြင်း၊ သူ့ဥစ္စာကို ခိုးခြင်း၊ လောဘလွန်ကျူးခြင်း၊ မနာလိုခြင်း၊ လှည့်စားခြင်း၊ ညစ်ညူးခြင်း၊ ²²မယားငယ်နေ ခြင်း၊ တစ်ကိုယ်ကောင်းဆန်ခြင်း၊ မကောင်း

အခန်းငယ်16 တစ်ချို့ဂရိစာက အခန်းငယ်16 ကို ပေါင်း ထည့်ထားသည်မှာ၊ အချင်းလူတို့ ငါ့ကို ကြားသောသူ နားထောင်ကြ။

ပြောခြင်း၊ ညစ်ညူးသောအရာများကို ပြုလုပ်ခြင်း၊ သဝန်တိုခြင်း၊ သူ့အသရေကို ဖျက်ခြင်း၊ ကြွားဝါခြင်းနှင့်မိုက်မဲခြင်း၊²³ ဤဆိုးညစ်သော အရာတို့သည် လူ့အတွင်းမှ ထွက်လာ ၍လူကို ညစ်ညမ်းစေကြသည်” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

ယေရှုတပေါင်းသောအမျိုးသမီးကို ကျညီတော်မူခြင်း

(မာ 15:21-28)

²⁴ယေရှုသည် ထိုနေရာမှ ထွက်၍၊ တုရုမြို့ဝန်းကျင်နယ်မြေသို့ ရောက်ရှိလာ၏။ ယေရှုသည် အိမ်သို့ဝင်၍ ဤနယ်မြေဒေသသို့ သူ့ရောက်နေသည်ကို၊ မည်သူမျှမသိစေခြင်းငှါ အလိုရှိတော်မူ၏။ သို့ရာတွင် ယေရှုသည် ပုန်းရှောင်၍ နေတော်မမူနိုင်။²⁵ ယေရှုသည် ဤနေရာသို့ ရောက်တော်မူသည်ကို မိန်းမတစ်ယောက်ကကြား၏။ သူမ၏သမီးငယ်သည် ညစ်ညူးသောနတ်ကိုစွဲ၏။ ထို့ကြောင့် မိန်းမသည် ယေရှုထံတော်သို့လာ၍၊ ခြေတော်ရင်း၌ ပြပ်ဝပ်လျက်နေ၏။²⁶ ထိုမိန်းမသည် ယုဒလူမျိုးမဟုတ်။ သူမသည် ဗုဒ္ဓါးရှားခေါ်ဂျူးပြည်၌ မွေးဖွားသောဟေလသလူမျိုး ဖြစ်၏။ ထိုမိန်းမသည် မိမိ၏သမီးထံမှ နတ်ဆိုးကို နှင်ထုတ်တော်မူရန် ယေရှုအား တောင်းပန်လေ၏။

²⁷ယေရှုက၊ ဟေလသအမျိုးသမီးအား “သားသမီးတို့၏မုန့်ကိုယူပြီး ခွေးအား မကျွေးသင့်၊ ရှေးဦးစွာ သားသမီးများကို ဝစွာကျွေးပါရစေ” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

²⁸ထိုမိန်းမကလည်း၊ “မုန့်ပါ၏သခင်၊ သို့ရာတွင် ခွေးသည်လည်း သားသမီးတို့ မစားသော ကြမ်းပြင်ပေါ်ရှိ မုန့်အပဲအစလေးများကို စားပွဲအောက်၌ စားမြဲထုံးရှိပါသည်” ဟုပြန်လျှောက်၏။

²⁹ယေရှုက မိန်းမအား၊ ထိုအရာသည် ကောင်းသောအဖြေ ဖြစ်၏။ “သင်သွားလော့၊ နတ်ဆိုးသည် သင်၏သမီးထံမှ ထွက်သွားပြီ” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

³⁰ထိုမိန်းမသည် အိမ်သို့ပြန်၍ နတ်ဆိုးထွက်

သွားသည်ကို၎င်း၊ သမီးသည် အိပ်ရာ၌အိပ်လျက်ရှိသည်ကို၎င်း တွေ့၏။

ယေရှုက နားလေးသူတစ်ဦးအား ကုသတော်မူခြင်း

³¹ထိုနေ့က ယေရှုသည် တုရုမြို့ဝန်းကျင်မှ ထွက်လာခဲ့ပြီးနောက်၊ ဇိနန်မြို့ကိုဖြတ်၍ ဂါလိလဲအိုင်သို့သွား၏။ ယေရှုသည် ဒေကာပေါလိ* ပြည်နယ်သို့ သွားလေ၏။³² ထိုဒေသတွင် သူ့ရောက်ရှိနေစဉ်၊ လူအချို့တို့သည် နားပင်း၍ စကားအသောသူ တစ်ယောက်ကို အထံတော်သို့ ယူဆောင်လာကြ၏။ ထိုသူကို ယူဆောင်လာသောသူတို့သည် သူ့အပေါ်မှာ လက်တင်၍ ကျန်းမာစေခြင်းငှါကိုယ်တော်အား တောင်းပန်ကြ၏။

³³ယေရှုသည် ထိုသူကို လူအုပ်ကြီးထဲက ခေါ်တော်မူ၏။ ထိုအခါ ယေရှုသည် ထိုသူ၏ နားရွက်နှစ်ဘက်ပေါ်၌၊ လက်ညှိုးတော်ကို တင်၏။ ထိုနေ့က ယေရှုသည် တံတေးနှင့် ထွေး၍ ထိုလူ၏လျှာကို တိုးတော်မူ၏။³⁴ ယေရှုသည် မိုးကောင်းကင်သို့ မော့ကြည့်၍၊ အသက်ရှူသံပြုပြီး၊ ထိုလူကို “ဖေတ” ဟုမိန့်တော်မူ၏။ “ပွင့်စေ” ဟုအဓိပ္ပါယ်ရ၏။³⁵ ထိုခဏခြင်းတွင် ထိုသူသည် နားကြားပြီး၊ စကားကို ပီပီသသပြောနိုင်၏။

³⁶ယေရှုက ထိုလူများအား၊ ထိုအကြောင်းကို အဘယ်သူ့ကိုမျှ မပြောစေခြင်းငှါ သူတို့ကို ပညတ်တော်မူ၏။ သို့သော်လည်း သူတို့သည် သာ၍အလွန်ကြားပြောကြ၏။³⁷ လူများတို့သည် အလွန်အံ့သြကြ၏။ သူတို့က၊ “သူသည် အလုံးစုံတို့ကို ကောင်းမွန်စွာ ပြုတော်မူပြီး နားပင်းသောသူတို့ကို ကြားစေတော်မူပြီး၊ အသောသူတို့ကို စကားပြောစေတော်မူသည်” ဟုဆိုကြ၏။

ဒေကာပေါလိ ဒေကာပေါလိသည် ဂရိစကားဖြစ်၍ တစ်ချိန်တုန်းက ဂါလိလဲအိုင် အရှေ့ပိုင်းဒေသ၌ တည်ရှိသော မြို့ဆယ်မြို့ဖြစ်သည်။

**ယေရှုက လူလေးထောင်ကျော်ကို
ကျေးဇူးတော်မူခြင်း**

(မာ 15:32-39)

၈ နောက်တစ်ဖန် လူများစွာတို့သည် ယေရှုပတ်လည်၌ စုဝေးလာကြ၏။ သူတို့၌စားစရာမရှိသောကြောင့် ယေရှုသည် တပည့်တော်တို့ကို ခေါ်၍ ^၂“ဤလူများကို ငါသနား၏။ သူတို့သည် ငါနှင့်အတူ သုံးရက်ပတ်လုံး ရှိကြပြီ။ ယခု သူတို့မှာ ဘာစားစရာမှမရှိ။ ^၃အချို့တို့သည် အဝေးမှလာသည်ဖြစ်၍ အစာမစားမီ သူတို့အိမ်သို့ ငါလွှတ်လျှင် လမ်းခရီး၌ မောကြလိမ့်မည် ဟုမိန့်တော်မူ၏။

^၄တပည့်တော်တို့ကလည်း၊ “သို့ရာတွင် အကျွန်ုပ်တို့ ယခုရောက်နေသောနေရာသည် မြို့နှင့်ဝေး၏။ ဤလူအားလုံးကို ကျွေးဇူးမုန့် လုံလုံလောက်လောက်၊ အကျွန်ုပ်တို့ဘယ်က ရနိုင်ပါမည်နည်း” ဟုပြောကြ၏။

^၅ထိုအခါ ယေရှုက “သင်တို့တွင် မုန့်ဘယ်နှစ်လုံးရှိသနည်း” ဟုမေးတော်ရား၊ တပည့်တော်တို့က မုန့်ခုနစ်လုံး ရှိပါသည် ဟုပြောကြ၏။

^၆ယေရှုက လူများကို မြေကြီးပေါ်မှာ ထိုင်စေကြရန် မိန့်တော်မူ၏။ ထိုနောက် သူသည် မုန့်ခုနစ်လုံးကိုယူ၍ ဘုရားသခင်ထံတော်သို့ ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်း၏။ ယေရှုသည် မုန့်ကို ဖဲ့၍၊ သူ၏တပည့်တော်တို့ကို ပေးပြီး လူများအား မျှဝေစေတော်၏။ တပည့်တော်တို့သည် သူ့စကားတော်ကို နားခံကြ၏။ ^၇တပည့်တော်တို့၌ အနည်းငယ်မျှသော ငါးကောင်ကလေးလည်း ကျန်သေး၏။ ယေရှုသည် ငါးအတွက် ဘုရားသခင်ထံတော်သို့ ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းပြီးနောက်၊ မိမိတပည့်တော်တို့ အားပေးပြီး လူများကို ခွဲဝေပေးရန် မိန့်တော်မူ၏။ ^၈လူတိုင်းက စား၍ ဝကြပြီးမှ ကျန်ရှိနေသောအပဲအစများကို၊ တပည့်တော်တို့က တောင်းခုနစ်တောင်း အပြည့်ရကြ၏။ ^၉စားသောသူများထဲမှယောက်ျားအရေအတွက်မှာ လေးထောင်မျှလောက်ရှိ၏။ သူတို့စားပြီးမှ ယေရှုက သူတို့ကို သူတို့အိမ်အသီးသီးသို့ လွှတ်တော်မူ၏။

^{၁၀}ထိုနောက် ယေရှုသည် လှေစီး၍ မိမိတပည့်တော်တို့နှင့်အတူ ဒါလမနသနယ်သို့ သွားတော်မူ၏။

**ဗာရိရုံတို့က ယေရှုအား စစ်ဆေးရန်
ကြိုးစားကြခြင်း**

(မာ 16:1-4)

^{၁၁}ဗာရိရုံ* တို့သည် ယေရှုထံတော်သို့ ရောက်လာကြပြီး သူ့အား မေးခွန်းများ မေးကြ၏။ သူတို့က ကိုယ်တော်အား စုံစမ်းလိုကြသောကြောင့်ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့်သူတို့ကယေရှုသည် အမှန်စစ်စစ် ဘုရားသခင်ထံတော်မှ ပြစ်ပါက၊ နိမိတ်လက္ခဏာတစ်ခု ပြသရန် တောင်းဆိုကြ၏။ ^{၁၂}ထိုအခါ ယေရှုသည် သက်ပြင်းချသံပြုပြီး ဗာရိရုံတို့အား၊ “သင်တို့သည် အဘယ်ကြောင့် နိမိတ်လက္ခဏာကို တောင်းသနည်း၊ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား သင်တို့အား နိမိတ်ကိုမျှ မပြရ” ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ^{၁၃}ဗာရိရုံတို့ရှိရာမှ ထွက်၍၊ လှေပေါ်သို့ တက်ပြီးလျှင် ကမ်းတစ်ဖက်သို့ပြန်တော်မူ၏။

**ယေရှုတပည့်တော်တို့သည်
မိမိအားအထင်လွှဲခြင်း**

(မာ 16:5-12)

^{၁၄}တပည့်တော်တို့သည် လှေပေါ်မှာ သူတို့၌ မုန့်တစ်လုံးတည်းသာရှိ၏။ သူတို့သည် နောက်ထပ် မုန့်ကို ဝယ်ယူလာရန် မေ့လျော့နေကြ၏။

^{၁၅}ထိုအခါ ယေရှုက သူတို့အား “ဗာရိရုံတို့၏တဆေးကို၎င်း၊ ဟေရုဒ်* ၏တဆေးကို၎င်း၊ သတိနှင့်ကြည့်ရှောင်ကြ” ဟုသတိပေးတော်မူ၏။

^{၁၆}ထိုအခါ တပည့်တော်တို့သည် ယေရှုပြောတော်မူသောအဓိပ္ပါယ်ကို သူတို့အချင်း

ဗာရိရုံ ဗာရိရုံတို့သည် ယုဒလူမျိုးတို့၏ဥပဒေများနှင့် ဓလေ့ထုံးစံများအားလုံးကို သတိရှိစွာ လိုက်နာရန်ကြိုးကြော်သောဘာသာရေးနှင့် ဆိုင်သောအဖွဲ့ ဖြစ်သည်။

ဟေရုဒ် ဟေရုဒ်၊ အန္တိပ၊ ဂါလိလေးနှင့်ဥပရိယာ၏စော်ဘွား(ခေါင်းဆောင်) ဟေရုဒ်၏သား

ချင်းဆွေးနှေးကြ၏။ သူတို့က၊ “ငါတို့မှာ မုန့်မရှိသောကြောင့် ဤစကားမျိုးမိန့်တော်မူခြင်း ဖြစ်နိုင်သည်” ဟုပြောကြ၏။

¹⁷ဤအကြောင်းနှင့် ပတ်သက်၍ တပည့်တော်တို့ ပြောဆိုနေကြသည်ကို၊ ယေရှုက သိတော်မူ၏။ ထို့ကြောင့် ယေရှုက သူတို့အား၊ “သင်တို့မုန့်မရှိသည်ကို အဘယ်ကြောင့် ဆွေးနှေးပြောဆိုကြသနည်း။ ယခုထက်ထိ သင်တို့နားမလည်နိုင်ကြသလော။ ¹⁸သင်တို့မှာ မျက်စိရှိလျက် မမြင်ကြသလော၊ နားရှိလျက် မကြားကြသလော၊ အရင်က အဘယ်သို့ငါပြုခဲ့သည်ကို သင်တို့မှတ်မိကြသလော၊ ထိုအချိန်၌ ငါတို့မှာ မုန့်အလုံအလောက်မရှိ။ ¹⁹မုန့်ငါးလုံးကို ငါဖဲ့၍၊ လူယောက်ျားငါးထောင်ကို ကျွေးသော အခါအကျိုးအပုံကို သင်တို့ ဘယ်နှစ်တောင်းနှင့် ထည့်ခဲ့ကြသည်ကိုမှတ်မိကြသည်မဟုတ်လော” ဟုမေးတော်မူ၏။ တပည့်တော်တို့က၊ “တစ်ဆယ်နှစ်တောင်း” ဟုပြန်လျှောက်ကြ၏။

²⁰ယေရှုက “မုန့်ခုနစ်လုံးကို ငါဖဲ့၍ လူယောက်ျားလေးထောင်ကို ကျွေးသောအခါ မုန့်အကျိုး အပုံကို သင်တို့ဘယ်နှစ်တောင်း ထည့်ခဲ့ကြသည်ကို မှတ်မိကြသည်မဟုတ်လော” ဟုမေးတော်မူရာ၊ တပည့်တော်တို့က၊ “ခုနစ်တောင်း” ဟုပြန်လျှောက်ကြ၏။

²¹ထို့နောက် ယေရှုက၊ “သင်တို့သည် ငါပြုခဲ့သည့်အရာများကို ယခုထက်ထိမှတ်မိကြ၏။ သို့သော်လည်း၊ သင်တို့သည် ယခုထက်ထိ နားမလည်ကြသလော” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

ယေရှုက ဗက်ဇဒါဗျိဉ် မျက်မမြင်တစ်ယောက်ကို ကျန်းမာစေတော်မူခြင်း

²²ယေရှုနှင့် တပည့်တော်တို့သည် ဗက်ဇဒါဗျိဉ်သို့ ရောက်ရှိခဲ့ကြ၏။ လူအချို့က မျက်မမြင်တစ်ယောက်ကို ယေရှုထံတော်သို့ ခေါ်လာကြ၏။ သူတို့က မျက်မမြင်ကို လက်ဖြင့်ထိရန် ယေရှုအား တောင်းပန်ကြ၏။ ²³ထို့ကြောင့် ယေရှုသည် မျက်မမြင်၏လက်ကို ကိုင်၍ ရွာပြင်သို့ ခေါ်ထုတ်တော်မူ၏။ ထို့နောက် ယေရှု

သည် မျက်မမြင်၏မျက်စိကို တံတွေးနှင့်ထွေးတော်မူ၏။

ယေရှုသည် မိမိလက်တော်ကို မျက်မမြင်အပေါ်၌ တင်ပြီးလျှင်၊ “တစ်စုံတစ်ခုကို ယခု သင်မြင်သလော” ဟုမေးတော်မူရာ၊

²⁴မျက်မမြင်သည် လှမ်းကြည့်လျှင် “လူတို့သည် သစ်ပင်ကဲ့သို့ဖြစ်၍ သွားလာနေကြသည်ကို” ဟုလျှောက်လေ၏။

²⁵နောက်တစ်ဖန် ယေရှုက မိမိလက်တော်ကို မျက်မမြင်၏မျက်စိပေါ်သို့ တင်တော်မူ၏။ မျက်မမြင်သည် မျက်စိကို ဖွင့်ကြည့်လျှင် ပကတိအဖြစ်သို့ရောက်၍ အလုံးစုံတို့ကို ရှင်းလင်းစွာ မြင်လေ၏။ ²⁶ယေရှုကလည်း၊ “ရွာထဲသို့ ပင် မဝင်နှင့်” ရွာ၌အဘယ်သူကိုမျှ မပြောနှင့် ဟုဆို၍ သူ့ကို အိမ်သို့လွှတ်တော်မူ၏။

ယေရှုအား ခရစ်တော်ဖြစ်ကြောင်း ပေတရုက ပြောခြင်း

(မာ 16:13-20; လု 9:18-21)

²⁷ယေရှုနှင့်မိမိတပည့်တော်တို့သည် ဖိလိပွါကံသရိမြို့ဝန်းကျင်ရှိမြို့များသို့ သွားတော်မူ၏။ သူတို့ခရီးသွားနေကြစဉ်၊ ယေရှုက “လူများတို့သည် ငါ့ကိုအဘယ်သူဖြစ်သည်ဟူ၍ ပြောကြသနည်း” ဟုတပည့်တော်တို့ကို မေးတော်မူ၏။

²⁸ထိုအခါ တပည့်တော်တို့က၊ “လူအချို့က ကိုယ်တော်သည် ဗတ္တိဇံဆရာယောဟန် ဖြစ်သည်ဟု၎င်း၊ အချို့ကလေိယ* ဖြစ်သည်ဟု၎င်း၊ အချို့က ပရောဖက်တစ်ပါးပါး ဖြစ်သည်” ဟု၎င်း ပြောကြပါ၏ ဟုဖြေကြ၏။

²⁹ထို့နောက် ယေရှုက “သင်တို့က ငါ့ကို အဘယ်သူဖြစ်သည်” ဟုပြောကြသနည်း” ဟုမေးတော်မူလျှင် ပေတရုက “ကိုယ်တော်သည် ခရစ်* တော်ဖြစ်တော်မူသည်” ဟုပြန်ဖြေကြား၏။

လေိယ ဘီစီ 850 လောက်မှာ ဘုရားသခင်အတွက် ဟောပြောသူ ဖြစ်သည်။

ခရစ်တော် ဘီသိက်တော်မူခြင်းခံသောသူ၊(မေရှိယ (သို့) ဘုရားသခင် ရွေးကောက်တော်မူသောသူ။

³⁰ယေရှုက တပည့်တော်တို့အား၊ “ငါသည် မည်သူဖြစ်ကြောင်းအဘယ်သူကိုမျှ မပြောကြ နှင့်” ဟု၍မိန့်တော်မူ၏။

ယေရှုသည် မိမိသေရမည်အကြောင်း မိန့်တော်မူခြင်း

(မာ 16:21-28; လု၊ 9:22-27)

³¹ထိုနောက် ယေရှုသည် မိမိတပည့်တော် တို့အား၊ လူသားသည် ဒုက္ခဝေဒနာများစွာ ခံရမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ ယုဒလူမျိုးအကြီးအကဲ များ၊ ယင်ပုရောဟိတ်ကြီးများနှင့် ကျမ်းပြု ဆရာများကသူ့ကိုလက်ခံမည်မဟုတ်ကြောင်း၊ လူသားသည် အသတ်ခံရမည် ဖြစ်ကြောင်းနှင့် သုံးရက်မြောက်နေ့တွင် သေခြင်းမှပြန်လည်ထ မြောက်မည်ဖြစ်ကြောင်း စတင်၍ ပြောတော် မူ၏။ ³²ယေရှုသည် သူတို့ကို ရှေ့ဖြစ်လာမည့် အကြောင်းအရာများကို လျှို့ဝှက်ထားခြင်းမရှိ၊ အတည်အလင်းမိန့်တော်မူ၏။ ပေတရုသည် ယေရှုကို ဘေးသို့ခေါ်သွားပြီးလျှင် ထိုကဲ့သို့ မပြောရန်လျှောက်လေ၏။ ³³သို့ရာတွင် ယေရှု သည် မိမိတပည့်တော်တို့ကို လှည့်ကြည့်တော် မူပြီးနောက် ယေရှုက ပေတရုအား၊ “စာတန်၊ ငါ့ထံမှထွက်သွားလော့၊ သင်သည် ဘုရား သခင်၏အရာကို ဂရုမစိုက်၊ လူတို့က အရေး ကြီးသည်ဟု ထင်မှတ်သောအရာကိုသာ သင် ဂရုမစိုက်၏” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

³⁴ထိုနောက် ယေရှုသည် လူတို့ကို သူ့ထံ တော်သို့ ခေါ်တော်မူ၏။ သူ၏တပည့်တော်တို့ လည်း ထိုနေရာ၌ ရှိနေကြ၏။ ထိုအခါယေရှု က၊ “မည်သူမဆို ငါ့နောက်သို့ လိုက်လိုလျှင်၊ ကိုယ်ကိုကိုယ် ငြင်းပယ်ရမည်။ သူ့ကိုပေးသော လက်ဝါးကားတိုင်ကို ထမ်း၍ငါ့နောက်သို့ လိုက် ရမည်။ ³⁵မိမိအသက်သို့ ကယ်ဆယ်လိုသော သူသည် အသက်ရှုံးလိမ့်မည်။ ထိုနောက်မည် သူမဆို ငါ့ကြောင့်၎င်းဝမ်းမြောက်ဖွယ်ရာသ တင်းကောင်းကြောင့်၎င်း မိမိအသက်ကို ရှုံး သောသူသည် မိမိအသက်ကို ကယ်ဆယ်လိမ့်

မည်။ ³⁶လူတစ်ယောက်သည် ကမ္ဘာကြီးတစ်ခု လုံးကို ပိုင်ဆိုင်သော်လည်း မိမိအသက်ဝိညာဉ် ဆုံးရှုံးလျှင် အဘယ်အကျိုးရှိမည်နည်း။ ³⁷လူ တစ်ယောက်သည် မိမိဆုံးရှုံးသွားသောအ သက်ဝိညာဉ်ကို အဘယ်ဥစ္စာနှင့်မှ မဝယ် နိုင်၊ ³⁸သစ္စာမဲ့ပြီး အပြစ်များသောယခုခေတ်လူတို့ အလယ်၌ နေထိုင်သောလူတစ်ဦးသည် ငါနှင့် ငါ့စကားကိုရှက်လျှင်၊ ငါသည် ငါ့အဘခမည်း တော်၏ ဘုန်းကျက်သရေတော်ဆောင်လျက် သန်ရှင်းသောကောင်းကင်တမန်တို့နှင့် ပြန်လာ သောအခါ ထိုသူကို ရှက်တော်မူလိမ့်မည်” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၉ ထိုနောက် ယေရှုက “ငါ့အမှန်ဆိုသည် ကား၊ ဤနေရာ၌ ရပ်နေသောသူ အချို့ တို့သည်၊ ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်သည် တန် ခိုးနှင့်အတူ ရောက်လာသည်ကို သူတို့မသေမီ မြင်ကြပါလိမ့်မည်” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

ယေရှုသည် မောရှေ၊ ဝေလီယတို့နှင့်အတူ

(မာ 17:1-13; လု၊ 9:28-36)

²ခြောက်ရက်လွန်သောအခါ၊ ယေရှုသည် ပေတရု၊ ယာကုပ်နှင့် ယောဟန်တို့အား ခေါ် ဆောင်၍ မြင့်မားသောတောင်ပေါ်သို့ တက် ကြွတော်မူ၏။ တောင်ကုန်းပေါ်တွင် သူတို့လေး ဦးသာရှိ၏။ တပည့်တော်သုံးဦးက ယေရှုအား ကြည့်နေစဉ်မှာပင် ယေရှုသည် ပြောင်းလဲတော် မူ၏။ ³ယေရှုဝတ်တော်မူသောအဝတ်မှာ ဆွတ် ဆွတ်ဖြူလာ၏။ ကမ္ဘာမှာရှိသော မည်သည့် လူတစ်ဦးတစ်ယောက်မှ၊ ဤထက်ပို၍ ဖြူဖွေး အောင် မပြုလုပ်နိုင်။ ⁴ယေရှုနှင့်အတူ အခြား လူနှစ်ယောက်ပေါ်လာပြီး ယေရှုနှင့် စကား ပြောနေကြ၏။ ထိုလူနှစ်ယောက်မှာ မောရှေ နှင့် ဝေလီယ* ဖြစ်၏။

⁵ပေတရုက ယေရှုအား၊ “ဆရာ၊ ဤနေ ရာသည် နေထိုင်ရန် ကောင်းပါ၏။ အကျွန်ုပ်တို့

မောရှေနှင့် ဝေလီယ ဓမ္မဟောင်းခေတ်တွင် ယုဒလူမျိုးတို့ ၏အရေးကြီးသောခေါင်းဆောင်နှစ်ဦး။

တဲသုံးလုံးဆောက်ပါမည်။ တစ်လုံးက အရှင်အ တွက်၊ တစ်လုံးက မောရှေ၊ နောက်တစ်လုံးက လေယအတွက်” ဟုပြောလိုက်၏။ ⁶ပေတရုက သူ့အဘယ်သို့ ပြောနေသည်ကို မသိပါ။ အ ကြောင်းမူကား၊ သူနှင့်ကျန်တပည့်နှစ်ဦးတို့သည် အလွန်ကြောက်ရွံ့နေကြ၏။

⁷ထို့နောက် မိုးတိမ်ပေါ်လာ၍၊ သူတို့ကို ပုံးလွှမ်းပြီးနောက်၊ တိမ်ထဲမှ အသံက၊ “ဤသူ သည် ငါ့သားဖြစ်၏။ ငါသည် သူ့ကိုချစ်မြတ်နိုး ၏။ သူ့အမိန့်ကို နာခံကြလော့” ဟူ၍ ထွက်ပေါ် လာ၏။

⁸ထို့နောက် ပေတရု၊ ယာကုပ်နှင့် ယောဟန် တို့က လှည့်ကြည့်လိုက်ရာ သူတို့သည်၊ ယေရှု မှတစ်ပါး အဘယ်သူကိုမျှ မမြင်ကြ။

⁹ယေရှုနှင့် တပည့်တော်တို့သည် တောင် အောက်သို့ ပြန်ဆင်းကြ၏။ ယေရှုက လူသား သည် သေခြင်းမှ မထမြောက်မှီတိုင်အောင် သင်တို့ ယခုမြင်သောအရာကို အဘယ်သူကိုမျှ မပြောကြနှင့်ဟု တပည့်တော်တို့ကို အမိန့်ပေး တော်မူ၏။

¹⁰ထို့ကြောင့် တပည့်တော်တို့သည် ယေရှု ၏အမိန့်တော်ကို နာခံ၍သူတို့မြင်ခဲ့သောအရာ တို့ကို အဘယ်သူမျှမပြောဘဲနေကြ၏။ သို့ရာ တွင်၊ သေခြင်းမှထမြောက်ခြင်း အဓိပ္ပါယ်ကို သူတို့ဆွေးနွေးကြ၏။ ¹¹တပည့်တော်တို့က ယေရှုအား “လေယသည် အရင်လာရမည်ဟု ကျမ်းပြုဆရာတို့က အဘယ်ကြောင့် ပြောကြ သနည်း” ဟူ၍မေးရာ၊

¹²ယေရှုက၊ “လေယအရင်လာရမည်ဟု သူ တို့ပြောသည်မှာ မှန်၏။ လေယသည် အရာ အားလုံးကို ကောင်းမွန်စွာ ပြုလိမ့်မည်။ သို့ရာ တွင် လူသားသည် ဝေဒနာများခံစားရမည်။ လူတို့က သူ့ကို ငြင်းပယ်ကြမည်ဟု ကျမ်းစာထဲ ၌ အဘယ်ကြောင့် ရေးထားသနည်း။ ¹³သို့ သော် ငါဆိုသည်ကား၊ လေယသည် ရောက် လေပြီ။ သူ၏အကြောင်းကို ကျမ်းစာ၌ ရေး ထားသည့်အတိုင်း လူတို့သည် သူ့အပေါ် ပြုလို သမျှကို ပြုကြပြီ” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

ယေရှုသည် ကလေးတစ်ဦးအား ကုသတော်မူခြင်း

(မာ 17:14-20; လု၊ 9:37-43)

¹⁴ထို့နောက် ယေရှုသည်ပေတရု၊ ယာကုပ်၊ ယောဟန်တို့နှင့်အတူ၊ အခြားတပည့် တို့ရှိရာ သို့ ပြန်လာတော်မူ၏။ သူတို့ပတ်ဝန်းကျင်တွင် လူအများအပြားကို မြင်တော်မူ၏။ ကျမ်းပြု ဆရာတို့သည် တပည့်တော်တို့နှင့် ငြင်းခုံနေ ကြ၏။ ¹⁵လူတို့က ယေရှုကို မြင်လိုက်သော အခါ အလွန်အံ့သြနေကြ၏။ သူတို့က ယေရှုထံ တော်သို့ ပြေး၍ နှုတ်ဆက်ကြ၏။

¹⁶ယေရှုက “သင်တို့သည် ကျမ်းပြုဆရာတို့ နှင့်အဘယ်အကြောင်း ငြင်းခုံနေကြသနည်း” ဟုမေးတော်မူရာ၊

¹⁷လူအုပ်ထဲမှ တစ်ယောက်က ဖြေရာ၌ “ဆရာ၊ အကျွန်ုပ်၏သားကို အထံတော်သို့ ဆောင်ခဲ့ပါ၏။ သူ့မှာ ညစ်ညူးသောနတ် စွဲနေ ၏။ ညစ်ညူးသောနတ်ကြောင့် အကျွန်ုပ်သား စကားမပြောနိုင်။ ¹⁸ညစ်ညူးသောနတ်က အ ကျွန်ုပ်၏သားကို တိုက်ခိုက်ပြီး မြေကြီးပေါ်ကို လွှင့်ပစ်လိုက်၏။ အကျွန်ုပ်သား၏ပါးစပ်ထဲက အမြှုတ်တစ်စိ ထွက်လာပြီး၊ အံသွားခဲကြိတ် လျှက် နေ၏။ နောက်ပြီး သူတစ်ကိုယ်လုံးလည်း တောင်နေ၏။ ထို့ကြောင့် ထိုညစ်ညူးသောနတ် ကို နှင်ထုတ်ပေးပါရန် တပည့်တော်တို့အား အကျွန်ုပ် တောင်းပန်ပါ၏။ သို့သော်လည်း၊ ညစ်ညူးသောနတ်ကို သူတို့နှင်မထုတ်နိုင်ကြ” ဟုလျှောက်လေ၏။

¹⁹ယေရှုက “အိုယုံကြည်ခြင်း မရှိသောလူ တို့၊ ငါသည် သင်တို့နှင့်အတူ အဘယ်မျှ ကာလ ပတ်လုံး နေရမည်နည်း။ သင်တို့ကို အဘယ်မျှ ကာလပတ်လုံးဆက်ပြီး သည်းခံရမည်နည်း၊ က လေးကို ငါ့ထံသို့ ဆောင်ခဲ့ကြ” ဟုမိန့်တော် မူ၏။

²⁰ထို့ကြောင့် တပည့်တော်တို့သည် ယေရှု ထံတော်သို့ ကလေးကို ဆောင်ကြ၏။ ကလေး ကိုယ်တွင်း ရှိညစ်ညူးသောနတ်သည် ယေရှုကို မြင်သောအခါ၊ ကလေးကို ပြင်းစွာတုန်လှုပ်စေ

သဖြင့် ကလေးငယ်သည် မြေကြီးပေါ်မှာ လဲ၍ လိမ်လျက်နေ၏။ သူ့ပါးစပ်ထဲမှလည်း အမြှုတ် တစ်စီ ထွက်နေလေ၏။

²¹ယေရှုက ကလေးငယ်၏အဘကို၊ “ကလေးဤ သို့ဖြစ်သည်ကား အဘယ်မျှလောက်ကြာသနည်း” ဟုမေးတော်မူရာ၊ အဘက “ဤအရာသည် ငယ်သောအရွယ်ကပင် စဖြစ်သည်ဟုပြန်ပြော၏။ ²²ညစ်ညူးသောနတ်ကသူငယ်ကို သတ်ဖို့အကြိမ်ပေါင်းများစွာ မီးထဲ၌၎င်း၊ ရေထဲ၌၎င်း၊ တွန်းချတတ်၏။ ကိုယ်တော်သည် တစ်စုံတစ်ရာတတ်နိုင်တော်မူလျှင် ကျေးဇူးပြု၍ အကျွန်ုပ်တို့အပေါ် သနားတော်မူ၍” ကယ်မတော်မူပါဟု လျှောက်လေ၏။

²³ယေရှုက သူငယ်၏အဘအား၊ “သင်က ‘တစ်စုံတစ်ရာတတ်နိုင်လျှင်’ ဆိုပြီးပြော၏။ ယုံကြည်မှု ရှိသောသူအတွက် အရာအားလုံးဖြစ်နိုင်သည်” ဟူ၍မိန့်တော်မူ၏။

²⁴ထိုအခါ သူငယ်၏အဘသည် ဝမ်းမြောက်စွာ အော်ဟစ်၍ “အကျွန်ုပ်ယုံကြည်ပါ၏။ ကျေးဇူးပြု၍ ပိုပြီးယုံကြည်ရန်အတွက် မစတော်မူပါ” ဟုလျှောက်လေ၏။

²⁵လူအများတို့သည် အဘယ်သို့ ဖြစ်နေကြောင်း သိလို၍ ပြေးလာကြသည်ကို ယေရှု မြင်တော်မူ၏။ ထိုအခါ ယေရှုက ညစ်ညူးသောနတ်အား၊ “ဤကလေးကို နားပင်းပြီး ဆွဲအစေသောအသင်ဝိညာဉ်ဆိုး၊ ဤကလေးထဲမှ ထွက်သွားလော့နောက်တစ်ဖန် မဝင်နှင့် ငါအမိန့်ရှိ၏” ဟုအမိန့်ပေးတော်မူ၏။

²⁶ညစ်ညူးသောနတ်သည် အော်ဟစ်၍ ထွက်သွား၏။ ထိုအခါ နတ်ဆိုးသည် ကလေးကို မြေပေါ်၌ လဲစေသဖြင့် ကလေးသည် သေနေသကဲ့သို့ဖြစ်၏။ လူများက၊ “သူသေပြီ” ဟုပြောနေကြ၏။ ²⁷သို့ရာတွင် ယေရှုသည် သူငယ်၏လက်ကို ကိုင်၍ မတ်တတ်ရပ်နိုင်ရန် ထူပေးတော်မူ၏။

²⁸ယေရှုသည် အိမ်သို့ ဝင်တော်မူပြီးမှ တပည့်တော်တို့နှင့် သူသာရှိစဉ် တပည့်တော်တို့က၊ “အကျွန်ုပ်တို့ အဘယ့်ကြောင့် ထိုညစ်ညူး

သောနတ်ကို မနှင်ထုတ်နိုင်သနည်း” ဟုမေးကြရာ၊

²⁹ယေရှုက၊ “ထိုညစ်ညူးသောနတ်မျိုးကို ဆုတောင်းခြင်းနှင့်သာ နှင်ထုတ်နိုင်၏” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

ယေရှုက မိမိသေခြင်းအကြောင်း ပြောတော်မူခြင်း

(မာ 17:22-23; လု 9:43b-45)

³⁰ယေရှုနှင့် မိမိတပည့်တော်တို့သည် ထိုနေရာမှ ထွက်၍ ဂါလိလဲပြည်ကို ပြတ်သွားကြ၏။ ယေရှုသည် သူတို့အဘယ်မှာရှိသည်ကို လူအများသိရန် အလိုတော်မရှိ။ ³¹ယေရှုက မိမိတပည့်တော်တစ်ဆယ့်နှစ်ပါးကိုသာ သြဝါဒပေးလိုတော်မူ၏။ ယေရှုက သူတို့အား “လူသားသည် လူတို့လက်သို့ အပ်နှံခြင်းခံရမည်။ သူတို့သည် သူ့ကို သတ်လိမ့်မည်။ သုံးရက်မြောက်သောနေ့၌ သေခြင်းမှ ထမြောက်လိမ့်မည်” ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ³²တပည့်တော်တို့သည် ယေရှု၏ဆိုလိုချက်ကို နားမလည်ကြ။ သို့ရာတွင် ယေရှုအား ထိုအကြောင်းကို ပြန်မမေးမလျှောက်ဝံ့ကြ။

ယေရှုက အမြင့်မြတ်ဆုံးမည်သူ ဖြစ်ကြောင်း ပြောပြတော်မူခြင်း

(မာ 18:1-5; လု 9:46-48)

³³ယေရှုနှင့် တပည့်တော်တို့သည် ကပေရနောင်မြို့သို့ ရောက်လာခဲ့ကြ၏။ သူတို့သည် အိမ်တစ်အိမ်ထဲသို့ဝင်ကြ၏။ ယေရှုက၊ “သင်တို့သည် ယနေ့လမ်း၌ ငြင်းခုံကြသည် ကို ငါကြား၏။ အဘယ်အမှုကို ငြင်းခုံကြသနည်း” ဟုတပည့်တော်တို့အား မေးတော်မူ၏။ ³⁴သို့ရာတွင်တပည့်တော်တို့ကမပြောကြ။ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့သည်သူတို့တွင် မည်သူအမြင့်မြတ် ဆုံးဖြစ်မည်နည်းဟု အချင်းချင်းငြင်းခုံကြ၏။

³⁵ယေရှုက ထိုင်လျက်၊ တမန်တော်တစ်ဆယ့်နှစ်ပါးကို သူထံတော်သို့ ခေါ်တော်မူပြီး

“သင်တို့ထံမှ တစ်စုံတစ်ယောက်သည် အမြင့် မြတ်ဆုံးသောသူဖြစ်လိုလျှင်၊ တခြားလူတို့သည် သူထက် အရေးပါသည်ဟု မှတ်ယူပြီး လူတိုင်း ၏အစေကိုခံရမည်” ဟုပြောတော်မူ၏။

³⁶ထို့နောက် ယေရှုက ကလေးငယ်တစ် ယောက်ကိုခေါ်၏။ ထိုကလေးငယ်ကို တပည့် တော်တို့ရှေ့၌ မတ်တတ်ရပ်စေ၏။ ယေရှုက သူငယ်ကို ပွေဖက်ပြီးလျှင်၊ သူ၏တပည့်တော် တို့အား၊ ³⁷“တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူသည် ငါ့နာမကို ထောက်၍၊ ဤကဲ့သို့သော သူငယ် တစ်စုံတစ်ယောက်ကို လက်ခံလျှင်၊ ထိုသူသည် ငါ့ကိုပင် လက်ခံ၏။ ငါ့ကို လက်ခံသောသူ သည်လည်း ငါ့ကို စေလွှတ်တော်မူသောသူကို ပင် လက်ခံသည်” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

မည်သူမဆို ငါတို့ကို မဆန်ကျင်လျှင် ငါတို့ဘက်၌ရှိ၏

(လု၊ 9:49-50)

³⁸ထို့နောက် ယောဟန်က၊ “ဆရာ၊ လူ တစ်ယောက်သည် ကိုယ်တော်၏ နာမတော်ကို အမှီပြု၍ နတ်ဆိုးတို့ကို တခြားလူထံမှ နှင်ထုတ် နေသည်ကို အကျွန်ုပ်တို့တွေ့ပါ၏။ သူသည် အ ကျွန်ုပ်တို့ အုပ်စုထဲကမဟုတ်။ ထိုကြောင့် အ ကျွန်ုပ်တို့သည် သူ့အား ဆက်မလုပ်ရန် တား မြစ်ကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ သူသည် အ ကျွန်ုပ်တို့နှင့် မပတ်သက်သောကြောင့် ဖြစ် သည်” ဟုပြောလိုက်ရာ၊ ³⁹ယေရှုက၊ “သူ့ကို မတားမြစ်ကြနှင့်၊ ငါ့နာမကို အမှီပြု၍ ကြီးမား သောအရာများကို ပြုသောသူသည် ငါ့အ ကြောင်းမကောင်း ပြောမည်မဟုတ်။ ⁴⁰ငါတို့ ကို ဆန်ကျင်ဖက်မပြုသောသူသည် ငါတို့ဘက် ၌ ရှိ၏။

⁴¹ငါ့အမှန်အကန်ဆိုသည်ကား၊ တစ်စုံတစ် ယောက်သောသူသည် သင့်ကို ခရစ်တော်နှင့် ဆိုင်သောကြောင့် သောက်ရန် ရေတစ်ခွက် ပေးလျှင်၊ ထိုသူသည် အမှန်စင်စစ် ဆုလားဒါရ လိမ့်မည်။

ယေရှုက အပြစ်ကျူးလွန်စေခြင်းအ ကြောင်းသတိပေးတော်မူခြင်း

(မာ၊ 18:6-9; လု၊ 17:1-2)

⁴²“ငါ့ကို ယုံကြည်သော ဤသူငယ်တစ် ယောက်ကို မှားယွင်းစေသောသူသည် အ ပြစ်ဆိုးနှင့် ကြုံတွေ့လိမ့်မည်။ ထိုသူသည် လည် ပင်း၌ ကြိတ်ဆုံကျောက်ကို ဆွဲ၍၊ ပင်လယ်ထဲ ၌ ချခြင်းကိုခံရလျှင် သာ၍ကောင်း၏။ ⁴³သင် ၏လက်တစ်ဘက်သည် သင့်ကို မှားယွင်းစေ လျှင်၊ ထိုလက်ကိုဖြတ်လော့၊ သင်သည် ငရဲ အတွင်း မငြိမ်းနိုင်သောမီးထဲသို့ လက်နှစ်ဘက် စုံနှင့် ဝင်ရသည်ထက် လက်ချိုတဲ့၍ ထာဝရအ သက်ရခြင်းသည် သင့်အတွက်သာ ၍ကောင်း ၏။ ⁴⁴* ⁴⁵သင်၏ခြေတစ်ဘက်သည် သင့်ကို မှားယွင်းစေလျှင်၊ ဖြတ်လော့၊ သင်သည် ငရဲ ထဲသို့ ခြေနှစ်ဘက်စုံနှင့် ဝင်ရသည်ထက် ခြေ ချိုတဲ့၍ ထာဝရအသက်ရခြင်းသည် သင့်အ တွက် သာ၍ကောင်း၏။ ⁴⁶* ⁴⁷သင်၏မျက် စိတစ်ဘက်သည် သင့်ကို မှားယွင်းစေလျှင် ထုတ်လော့။ သင်သည် မျက်စိနှစ်ဘက်စုံနှင့် ငရဲထဲသို့ ချခြင်းကိုခံရသည်ထက် မျက်စိတစ် ဘက်သာရှိ၍ ထာဝရအသက်ရခြင်းသည် သင့် အတွက် သာ၍ကောင်း၏။ ⁴⁸ငရဲမှာ လူသား စားသောပိုးကောင်တို့သည် ဘယ်သောအခါ မှမသေ၊ ငရဲမှာ တောက်လောင်နေသောမီး တောက်မီးလျှံသည်လည်း ဘယ်သောအခါမှမ ငြိမ်း။ ⁴⁹ငရဲရောက်သောလူတိုင်းသည် မီးနှင့် ဒဏ်ပေး*ခြင်းခံရမည်။ ⁵⁰“ဆားသည် ကောင်း ၏။ သို့သော်လည်း၊ ဤဆား၏အငန်ဓာတ် ပျောက်သွားလျှင်၊ ငန်သောအရသာကို ပြန် ရရှိရန်သင် တို့မတတ်နိုင်။ ထို့ကြောင့် ကောင်း

အခန်းငယ် 44 တစ်ချို့သောဂရိစာက အခန်းငယ် 44 ကို ပေါင်းထားသည်။ ၎င်းသည် အခန်းငယ် 48 နှင့်တူ သည်။

အခန်းငယ် 46 တစ်ချို့သောဂရိစာကအခန်းငယ် 46 ကို ပေါင်းထားသည်။ ၎င်းသည် အခန်းငယ် 48 နှင့်တူသည်။

ဒဏ်ပေး မူရင်းအဓိပ္ပါယ်မှာ “ငန်စေသည်”

မြတ်ခြင်းနှင့် ပြည့်စုံ၍ အချင်းချင်းငြိမ်းချမ်းစွာ နေကြလော့” ဟူ၍ မိန့်တော်မူ၏။

ယေရှုက ကွာရှင်းခြင်းအကြောင်းသြဝါဒ ပေးတော်မူခြင်း

(မာ 19:1-12)

10 ထိုနေ့က ယေရှုသည် ထိုဒေသမှ ထွက်ခွာတော်မူ၏။ သူသည် ယုဒနယ် မြေသို့ သွားတော်မူပြီးနောက်၊ ယေဒန်မြစ် တစ်ဖက်ကမ်းသို့ ဖြတ်တော်မူ၏။ လူအများတို့ သည် သူထံတော်သို့ လာကြပြန်၏။ ထိုအခါ ယေရှုက လူများတို့ကို ထုံးစံအတိုင်း သြဝါဒပေး တော်မူ၏။

² အချို့သောဖာရိရှဲတို့သည် ယေရှုထံတော် သို့ ရောက်လာကြ၏။ သူတို့က ယေရှုအား ပြောမှားဆိုမှား ဖြစ်စေခြင်းငှါ ကြိုးစားခဲ့ကြ၏။ သူတို့က ယေရှုအား၊ “လူတစ်ယောက်သည် မိမိမယားနှင့် ကွာအပ်သလော့” ဟုမေးရာ၊

³ ယေရှုက၊ “သင်တို့ကို မောရှေက အဘယ် သို့ပညတ်ထားသနည်း” ဟုပြန်မေး၏။

⁴ ဖာရိရှဲတို့က၊ “မောရှေသည်၊ လူတစ် ယောက်က မိမိမယားကို ကွာရှင်းရန်အတွက် ကွာရှင်စာရေးခွင့်ပေးသည်* ဟုလျှောက် ကြ၏။

⁵ ထိုအခါ ယေရှုက၊ “သင်တို့သည် ဘုရား သခင်၏စကားတော်ကို လက်ခံရန် ငြင်းဆန်နေ ကြသောကြောင့် မောရှေသည် ထိုပညတ်ချက် ကို ပေးခဲ့၏။ ⁶ သို့ရာတွင် ဘုရားသခင်သည် ကမ္ဘာကြီးကို ဖန်ဆင်းခါစအချိန်၌၊ သူသည် လူ ယောက်ျားနှင့် လူမိန်းမကို ဖန်ဆင်းတော်မူ၏။

⁷ ဤအကြောင်းကြောင့် ယောက်ျားတစ် ယောက်သည် ကိုယ်မိဘကို စွန့်၍ ကိုယ်မယား နှင့်ပေါင်းသင်းလိမ့်မည်။ ⁸ ထိုနေ့က ထိုယော ကျားနှင့်မိန်းမသည် တစ်ကိုယ်တည်း ဖြစ်ရလိမ့် မည်။* ထို့ကြောင့် လင်မယားတို့သည် နှစ် ဦးမဟုတ်၊ တစ်ဦးဖြစ်၏။ ⁹ ဘုရားသခင်သည်

“မောရှေ ... ခွင့်ပေးသည်” တရား 24:1
‘ဤအကြောင်း ... ဖြစ်ရလိမ့်မည်’ ကမ္ဘာ 2:24

သူတို့နှစ်ယောက်ကို အတူတကွ ပေါင်းစပ်၏။ ထို့ကြောင့် အဘယ်သူကမျှ သူတို့နှစ် ယောက် ကိုမခွဲရ” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

¹⁰ မကြာမီယေရှုနှင့် တပည့်တော်တို့သည် အိမ်ထဲသို့ ဝင်ကြ၏။ တပည့်တော်တို့က လင် မယားကွာရှင်းခြင်းနှင့် ပတ်သက်သောမေးခွန်း ကို ထပ်မံ၍ မေးကြရာ၊ ¹¹ ယေရှုက၊ “အကြင် သူသည် မိမိမယားကို ကွာ၍ အခြားသော မိန်းမနှင့် စုံဘက်ခြင်းကိုပြုလျှင် မိမိမယားကို ပြစ်မှား၏။ ¹² မိန်းမသည်လည်း မိမိလင်နှင့် ကွာ၍ စုံဘက်ခြင်းကိုပြုလျှင် မှားယွင်းခြင်းသို့ ရောက်သည်” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

ယေရှုက ကလေးငယ်များကို လက်ခံတော်မူခြင်း

(မာ 19:13-15; လု 18:15-17)

¹³ လူတို့သည် သူတို့၏ကလေးငယ်တို့ကို ယေရှုက တို့ထိနိုင်ရန် အထံတော်သို့ခေါ် ဆောင်လာကြ၏။ သို့ရာတွင် တပည့်တော် တို့က၊ လူတို့အား ကလေးငယ်များကို ခေါ်မ လာကြရန်တားမြစ်ကြ၏။ ¹⁴ ယေရှုသည် မြင် တော်လျှင် အမျက်တော်ထွက်၍ ကလေးငယ် တို့ကို ငါ့ထံသို့လာပါစေ။ မတားမြစ်ကြနှင့်။ အကြောင်းမူကား၊ ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော် သည် ဤကလေးငယ်များကဲ့သို့ သောသူတို့ ကသာ ပိုင်ဆိုင်၏။ ¹⁵ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ သင်တို့သည် ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်ကို ဤ ကလေးငယ်များက အရာတခုခုကို လက်ခံသ ကဲ့သို့ လက်ခံရမည်။ ထိုသို့ မပြုလျှင်၊ သင်တို့ သည် ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်သို့ မဝင်ရ ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ¹⁶ ထိုနေ့က ယေရှုသည်ကလေး ငယ်တို့ကို ဖက်၍ သူတို့အပေါ်၌ လက်တင်၍ ကောင်းကြီးပေးတော်မူ၏။

ချမ်းသာသူတစ်ဦးက ယေရှုနောက်တော်သို့ လိုက်ရန် ငြင်းဆန်ခြင်း

(မာ 19:16-30; လု 18:18-30)

¹⁷ ယေရှုသည် ထိုနေရာမှထွက်ခွာခါနီးတွင်၊

လူတစ်ယောက်သည် အထံတော်သို့ ပြေး၍ ဒူးထောက်လျက် ထိုလူက၊ “ကောင်းသောဆရာ၊ အကျွန်ုပ်သည် ထာဝရအသက်ကို ရရန်အတွက်၊ အဘယ်သို့ လုပ်ရမည်နည်း” ဟုမေးရာ၊

¹⁸ယေရှုက၊ “ငါ့ကို ကောင်းမြတ်သည်ဟု အဘယ်ကြောင့် ခေါ်သနည်း။ ဘုရားသခင် တစ်ပါးသာကောင်းမြတ်တော်မူ၏။ ¹⁹သင့်မေးခွန်းကို ငါဖြေမည်။ သင်သည် ပညတ်တော်တို့ကို သိသည် မဟုတ်လော့။ “သူ့မယားကို မပြစ်မှားနှင့်၊ လူ့အသက်ကို မသတ်ရ၊ သူ့ဥစ္စာကို မခိုးနှင့်၊ တရားရုံးခုံ၌လိမ်မပြောနှင့်၊ မလှည့်ဖြားနှင့်၊ မိဘကို ရှိသေစွာပြုလော့” ဟုမိန့်တော်မူရာ၊

²⁰ထိုလူက၊ “ဆရာ၊ ဤပညတ်ရှိသမျှတို့ကို အကျွန်ုပ်သည် ငယ်သောအရွယ်မှစ၍ လိုက်နာပါပြီ” ဟုပြော၏။ ²¹ယေရှုက ထိုလူကိုကြည့်လျက် ချစ်သောစိတ်ရှိ၏။ ထိုအခါ ယေရှုက၊ “သင်လုပ်စရာတစ်ခုရှိသေး၏။ သွားလော့။ ကိုယ်ဥစ္စာရှိသမျှကို ရောင်း၍ရသောငွေကို ဆင်းရဲသောသူတို့အား ပေးလော့။ ထိုသို့ပြုလျှင် သင်သည် ကောင်းကင်ဘုံ၌ ဘဏ္ဍာရရှိလိမ့်မည်။ ထိုပြီးမှ လာ၍ငါ့နောက်သို့လိုက်လော့” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

²²ထိုလူသည် ယေရှု၏စကားကိုကြားသောအခါ၊ မျက်နှာပျက်သွား၏။ သူသည် အလွန်ချမ်းသာ၍ သူ၏ဥစ္စာများကို သူတစ်ပါးအား ခွဲဝေပေးချင်သောကြောင့် ထိုနေရာမှ ထွက်ခွာသွားလေ၏။

²³ထိုနောက် ယေရှုက၊ “ချမ်းသာသောလူတစ်ယောက်သည် ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်သို့ ဝင်ရန် အလွန်ခက်သည်” ဟူ၍တပည့်တော်တို့အား မိန့်တော်မူ၏။

²⁴တပည့်တော်တို့သည် ယေရှု၏စကားကို ကြားသောအခါ အံ့သြကြ၏။ တဖန် ယေရှုက၊ “ငါ့သားသမီးတို့၊ ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်သို့ ဝင်ရန် အလွန်ခက်၏။

²⁵ချမ်းသာသော လူတစ်ယောက်သည် ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်သို့ ဝင်သည်ထက်၊

အပ်နဖားပေါက်ထဲကို၊ ကုလားအုတ်ဝင်ရန် ပို၍ လွယ်သည်” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

²⁶တပည့်တော်တို့သည် ပိုမိုအံ့သြကြလျက် “သို့ဖြစ်လျှင် အဘယ်သူသည် ကယ်တင်ခြင်း ရနိုင်မည်နည်း” ဟုအချင်းချင်း ပြောကြ၏။

²⁷ယေရှုကလည်း သူတို့ကို ကြည့်၍ ပြောလိုက်ရာတွင်၊ “ဤအရာသည် လူ့မတတ်နိုင်သောအရာဖြစ်၏။ ဤအရာသည် ဘုရားသခင် ထံတော်မှလာ၏။ ဘုရားသခင်သည် အရာခပ်သိမ်းကို လုပ်နိုင်စွမ်းရှိသည်” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

²⁸ထိုအခါ ပေတရုက ယေရှုအား “ကြည့်လော့၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ရှိသမျှကို စွန့်လွှတ်၍ ကိုယ်တော်နောက်သို့ လိုက်ပါသည်” ဟုပြောဆိုရာ၊

²⁹ယေရှုက၊ “ငါ့အမှန်ဆိုသည်ကား၊ ငါ့ကြောင့်၎င်း၊ ဧဝံဂေလိတရားကြောင့်၎င်း မိမိအိမ်ညီအစ်ကိုမောင်နှမ၊ မိခင်၊ ဖခင်၊ သားသမီး၊ လယ်ယာများကို စွန့်သောသူသည်၊ ³⁰သူ့စွန့်လွှတ်သမျှထက်၊ အဆတစ်ရာရလိမ့်မည်။ ဤလောက၌လည်း ထိုသူသည် အိမ်များ၊ ညီအစ်ကိုမောင်နှမများ၊ မိခင်များ၊ သားသမီးများ၊ လယ်ယာများပို၍ ရရှိလိမ့်မည်။ ထိုအရာများနှင့်အတူ သူ့မှာ ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်ခြင်းကို လည်း ရှိလိမ့်မည်။ ထို့နောက် လာမည့်ဘဝ၌ သူသည် ဆုလာဒ်အဖြစ် ထာဝရအသက်ကို ခံစားရလိမ့်မည်။ ³¹ဤကမ္ဘာပေါ်မှာ အမြင့်ဆုံးနေရာ၌ ရောက်နေသောလူများစွာတို့သည် နောင်ကာလ၌ အနိမ့်ဆုံးနေရာသို့ ရောက်လိမ့်မည်။ ယခု အနိမ့်ဆုံးနေရာ၌ရှိသော လူများစွာတို့သည် နောင်ကာလ၌ အမြင့်ဆုံးနေရာကိုရလိမ့်မည်” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

**ယေရှုက မိမိသေခြင်းအကြောင်း
နောက်ထပ် ပြောတော်မူခြင်း**

(မာ၊ 20:17-18; လု၊ 19:31-34)

³²ယေရှုသည် မိမိနှင့်အတူရှိသောလူတို့နှင့် တကွ ယေရှုလင်ပြီသို့ သွားနေကြ၏။ ယေရှု

သည် သူတို့ရှေ့၌ လျှောက်တော်မူ၏။ တပည့်တော်တို့သည် အံ့သြကြ၏။ သို့ရာတွင် နောက်တော်သို့ လိုက်သောသူတို့သည် ကြောက်ရွံ့နေကြ၏။ ယေရှုက တမန်တော်တဆယ့်နှစ်ပါးကို တစ်ဖန်စုရုံး၍ ယေရှုလင်မြို့သို့ ရောက်လျှင် မည်သို့ဖြစ်မည်ကို သူတို့ကိုသာ ပြော၏။
³³ယေရှုက “ငါတို့သည် ယခု ယေရှုလင်မြို့သို့ သွားကြ၏။ လူသားသည် ယင်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့နှင့်၊ ကျမ်းပြုဆရာတို့၏လက်ထံသို့ အပ်နှံခြင်းခံရလိမ့်မည်။ သူတို့သည် လူသားကို သေရမည် ဟုပြောကြလိမ့်မည်။ သူတို့သည် လူသားကို တပါးသောလူမျိုးတို့၏လက်ထံသို့ အပ်နှံလိမ့်မည်။
³⁴ထိုသူတို့က သူကို လှောင်ပြောင်ပြီး၊ တံတွေးနှင့် ထွေးကြလိမ့်မည်။ ကြာပွတ်များနှင့်ရိုက်နှက်ပြီး၊ သတ်ကြလိမ့်မည်။ သို့ရာတွင် သေပြီး တတိယမြောက်သောနေ့၌ ပြန်လည်ထမြောက်လိမ့်မည်” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

ယာကုပ်နှင့်ယောဟန်တို့က အခွင့်အရေးတောင်းကြခြင်း

(မာ 20:20-28)

³⁵ထို့နောက် ဇေဗေဒဲ၏သား ယာကုပ်နှင့် ယောဟန်တို့သည် ယေရှုထံတော်သို့ လာ၍၊ “ဆရာ၊ အကျွန်ုပ်တို့တောင်းဆိုချက်ကို ပြုတော်မူစေချင်ပါသည်” ဟုလျှောက်ကြ၏။

³⁶ထိုအခါ ယေရှုက “ငါသည် သင်တို့အတွက် ဘယ်အရာကို လုပ်ပေးရမည်နည်း” ဟုမေးတော်မူ၏။

³⁷သူတို့က “ကိုယ်တော်သည် နိုင်ငံတော်မှာ ဘုန်းတန်ခိုးရတော်မူသောအခါ၊ အကျွန်ုပ်တို့နှစ်ယောက်ကို ကိုယ်တော်၏လက်ျာတော်ဘက်၌တစ်ယောက်၊ လက်ဝဲတော်ဘက်၌တစ်ယောက်ထိုင်ပါရစေ” ဟုလျှောက်ကြ၏။

³⁸ယေရှုက “သင်တို့သည် အဘယ်သို့တောင်းဆိုနေကြသည်ကို သင်တို့မသိကြ၊ ငါခံစားရမည့် ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်ခြင်းကို သင်တို့ခံစားနိုင်ကြမည်နည်း၊ နောက်ပြီး၊ ငါယူသော

ဗတ္တိငံကို၊ သင်တို့ခံနိုင်ရည်ရှိသလော” ဟုမိန့်တော်မူရာ၊

³⁹သူတို့က “ဟုတ်ပါ၏၊ အကျွန်ုပ်တို့ခံနိုင်ပါ၏” ဟုဖြေကြ၏။ ယေရှုက “ငါခံစားရမည့်အရာကို သင်တို့ခံစားကြရလိမ့်မည်။ ထို့နောက် ငါခံရမည့်ဗတ္တိငံကိုလည်း သင်တို့ခံကြရပါလိမ့်မည်။
⁴⁰သို့သော်လည်း၊ ငါ၏လက်တော် ဘယ်ဘက်ဖြစ်စေ၊ လက်တော်ညာဘက်ဖြစ်စေ၊ ထိုင်မည့်သူကို ရွေးချယ်သောသူသည် ငါမဟုတ်၊ အချို့သောသူသည် ထိုနေရာကိုရကြလိမ့်မည်။ ထိုနေရာသည် သူတို့အတွက် ကြိုတင်ပြင်ဆင်ထားသည်” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

⁴¹အခြားသော တပည့်တော်ဆယ်ပါးတို့သည် ထိုအကြောင်းကို ကြားသိကြ၏။ သူတို့သည် ယာကုပ်နှင့်ယောဟန်အား စိတ်ဆိုးကြ၏။
⁴²ယေရှုသည် မိမိတပည့်တော်တို့ကို ခေါ်တော်မူ၍ ယေရှုက “တစ်ပါးသောလူမျိုးသည် အုပ်ချုပ်သူများရှိကြ၏။ ထိုအုပ်ချုပ်သူတို့သည် လူများအပေါ်၌ သူတို့၏တန်ခိုးကို ပြရန်အတွက် နှစ်သက်ကြ၏။ သူတို့၏အရေးပါသော ခေါင်းဆောင်များကလည်း လူများအပေါ်၌အာဏာပြုချင်ကြ၏။
⁴³သို့ရာတွင် သင်တို့၌ ဤအဖြစ်မျိုးဖြစ်စေခြင်းငှါ ငါအလိုတော်မရှိ၊ သင်တို့အထဲက တစ်စုံတစ်ယောက်သည် ကြီးမြတ်သောသူ ဖြစ်ချင်လျှင် ထိုသူသည် သင်တို့၏အစေခံဖြစ်ရမည်။
⁴⁴သင်တို့ထဲက တစ်စုံတစ်ယောက်သည်၊ အရေးပါဆုံးသောပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်လိုလျှင်၊ ထိုသူသည် အခြားသူအားလုံးတို့၏စေခိုင်းရာကျန်ဖြစ်ရမည်။
⁴⁵ထိုနည်းတူ၊ လူသားသည် တခြားသောသူက သူ့အတွက်အစေခံရန် လာသည်မဟုတ်၊ သို့ရာတွင် လူသားသည် တခြားလူများအတွက် အစေခံရန်နှင့်မိမိအသက်ကို စွန့်၍ လူများကို ကယ်တင်ခြင်းငှါကြွတော်မူ၏။”

ယေရှုက မျက်မမြင်တစ်ယောက်အား ကုသတော်မူခြင်း

(မာ 20:29-34; လု၊ 18:35-43)

⁴⁶ထို့နောက် သူတို့သည် ယေရိဒေါမြို့သို့

ရောက်ကြ၏။ ယေရှုသည် မိမိတပည့်တော်တို့ မှစ၍ လူအပေါင်းတို့နှင့် အတူထိုမြို့မှ ထွက်ခွာ တော်မူ၏။ တိမံ၏သား ဗာတိမံအမည်ရှိသော မျက်မမြင်တစ်ယောက်သည် လမ်းဘေးမှာ ထိုင်၍ တောင်းစားလေ၏။ ထိုသူသည် အစဉ် မပြတ် ငွေကြေးတောင်းခံလေ့ရှိသူဖြစ်၏။⁴⁷ နာ ဇရက်မြို့သား ယေရှုဖြတ်လာတော်မူကြောင်း ကြားလိုက်ရသောအခါ၊ ထိုမျက်မမြင်က “ဒါဝိဒ် ၏သားတော်၊ ယေရှု၊ ကျေးဇူးပြုပြီး အကျွန်ုပ် ကို ကူညီတော်မူပါ” ဟုအော်ဟစ်လေ၏။⁴⁸ ထို သူကို တိတ်ဆိတ်စွာ နေစေခြင်းငှါလူများတို့ သည် သူ့ကို ငေါက်၍ဆိုကြ၏။ သို့ရာတွင်မျက် မမြင်က “ဒါဝိဒ်၏သားတော်၊ ကျေးဇူးပြုပြီး အ ကျွန်ုပ်ကို ကူညီတော်မူပါ” ဟုသာ၍အော်ဟစ် လေ၏။

⁴⁹ ယေရှုသည် ရပ်တော်မူပြီး၊ ထိုသူကို ငါ့ဆီခေါ်ခဲ့ဟု အမိန့်ပေး၏။ ထိုအခါလူများက မျက်မမြင်အား၊ “မဆိုးရိမ်နှင့်၊ ထလော့၊ သင့် ကို ယေရှုခေါ်တော်မူ၏” ဟုပြောကြ၏။⁵⁰ ထို သူသည် မိမိအဝတ်ကို ထားပြီးလျှင် ချက်ချင်း ထ၍ ယေရှုထံတော်သို့သွား၏။⁵¹ ယေရှုက မျက်မမြင်အား၊ “သင့်အတွက် ငါအဘယ်သို့ လုပ်ပေးစေချင်သနည်း” ဟုမေးတော်မူ၏။ မျက်မမြင်က၊ “အရှင်၊ အကျွန်ုပ်မျက်စိပြန်မြင် ချင်ပါသည်” ဟုဖြေ၏။⁵² ယေရှုက၊ “သွား လော့၊ သင်ယုံကြည်သောကြောင့် သင်သည် ကျန်းမာခြင်းသို့ ရောက်ပြီ” ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ထိုနောက် မျက်မမြင်သည် မျက်စိပြန်မြင်၍ ယေရှု၏နောက်တော်သို့ လမ်းတလျှောက် လိုက်သွားလေ၏။

ယေရှုသည် ယေရုရှလင်မြို့သို့ ဘုရင်တစ် ဝါးကဲ့သို့ဝင်တော်မူခြင်း

(မာ 21:1-11; လု 19:28-40; ယော 12:12-19)

11 ယေရှုနှင့် မိမိတပည့်တော်တို့သည် ယေရုရှလင်မြို့နှင့် နီးလာကြ၏။ သူတို့ သည် သံလွင်တောင်* ခြေရင်းရှိ ဗက်ဖာဂေ

နှင့် ဗေသနိမြို့အနီးသို့ ရောက်၏။ ထိုနေရာ တွင် ယေရှုက မိမိတပည့်တော်နှစ်ယောက်ကို တစ်စုံတစ်ရာပြုလုပ်ရန် စေလွှတ်၏။² ယေရှု က၊ မိမိတပည့်တော်နှစ်ယောက်တို့အား “သင် တို့ ဤနေရာက မြင်ကြသောမြို့သို့ သွားကြ လော့၊ မြို့တွင်းသို့ရောက်လျှင် အဘယ်သူမှ မစီးဘူးသောမြည်းကလေး ချည်နှောင်လျက်ရှိ သည်ကို တွေ့ရလိမ့်မည်။ မြည်းကြိုးကိုဖြည့်၍ ငါ့ဆီကို ဆောင်ခဲ့ကြ။³ တစ်စုံတစ်ယောက်က သင်တို့ကို ‘အဘယ်ကြောင့် ဤသို့ပြုသနည်း’ ဟုမေးလျှင်၊ ‘သခင်က၊ ဤမြည်းကို အလိုရှိ သည် ဟုပြန်ပြောလော့။ မကြာခင် သူပြန်ပေး တော်မူမည်’” ဟုမှာတော်မူ၏။⁴ တပည့်တော် နှစ်ယောက်တို့သည် မြို့ထဲသို့ ဝင်သွားကြ၏။ အိမ်တစ်အိမ်၏တံခါးအနီး၊ လမ်းဘေးတွင် ကြိုး ချည်ထားသောမြည်းတစ်ကောင်ကို တွေ့ကြ ၏။ တပည့်တော်နှစ်ယောက်က မြည်းကြိုးကို ဖြည့်ကြ၏။⁵ ထိုနေရာ၌ ရပ်သောသူအချို့တို့ က မြင်၏။ ထိုသူတို့က “သင်တို့အဘယ်အရာ ကို လုပ်နေကြသနည်း၊ အဘယ်ကြောင့် မြည်း ကြိုးကိုဖြည့်ကြသနည်း” ဟုမေးကြ၏။⁶ တပည့် နှစ်ယောက်ကယေရှု မှာထားတော်မူသည့် အတိုင်း ဖြေကြ၏။ ထိုလူများက တပည့်တော် နှစ်ယောက်အား မြည်းကို ယူသွားခွင့်ပြု၏။⁷ တပည့်တော်တို့သည် မြည်းကလေးကို ယေရှု ထံတော်သို့ ခေါ်ဆောင်သွားကြ၏။ တပည့် တော်တို့သည် သူတို့၏ဝတ်လုံများကို မြည်းပေါ် သို့ တင်ကြပြီးလျှင်၊ ယေရှုသည် မြည်းပေါ်သို့ ထိုင်တော်မူ၏။⁸ လမ်းတစ်လျှောက်လုံးတွင် လူ များစွာတို့က မိမိတို့ဝတ်လုံများကို၊ ယေရှုအ တွက်၊ လမ်းမပေါ်၌ ခင်းပေးထားကြ၏။ အချို့ တို့သည် လယ်တောမှ သစ်ကိုင်းသစ်ခက်များ ကို၊ ခုတ်ဖြတ်၍ လမ်းပေါ်၌ ခင်းကြ၏။⁹ အချို့ တို့သည် ယေရှုရှေ့တော်သို့ကြိုတင်၍ လျှောက်

သံလွင်တောင် လူတစ်ယောက်က ဗိမာန်တော်ဝန်းကျင် ကို မျှော်ကြည့်နိုင်သောယေရုရှလင်မြို့၏ အရှေ့ဘက်ရှိ တောင် ဖြစ်သည်။

ကြ၏။ အချို့တို့သည် ယေရှု၏နောက်တော်မှ လိုက်လျှောက်ကြ၏။ လူအများက၊

“ဘုရားသခင် ကိုချီးမွမ်း*ကြ၊ ထာဝရ ဘုရား၏နာမတော်နှင့် ကြွလာတော်မူ သောသူသည် မင်္ဂလာရှိ၏” ဟုအော် ဟစ်ကြွေးကြော်ကြ၏။

ဆာလံကျမ်း 118:25-26

¹⁰ ရောက်လာမည့် ငါတို့အဘဒါဝိဒ်၏ နိုင်ငံ တော်သည် မင်္ဂလာရှိပါစေ၊ ကောင်း ကင်ဘုံ၌ ရှိတော်မူသော ဘုရားသခင် ကို ချီးမွမ်းကြဟု အော်ကြ၏။

¹¹ ယေရှုသည် ယေရုရှလင်မြို့သို့ ရောက် သောအခါ ဗိမာန်တော်သို့ ဝင်တော်မူ၏။ ယေရှုက ဗိမာန်တော်ထဲ၌အရာရာတို့ကို သတိ နှင့်ကြည့်ရှုတော်မူ၏။ သို့ရာတွင် အချိန်နောက် ကျသောကြောင့် ယေရှုသည် တပည့်တော် တစ်ဆယ်နှစ်ပတ်တိုင်အတူ ဗေဒနိသို့ ပြန်သွား တော်မူ၏။

ယေရှုကသင်္ဘောသဖန်းပင်သေမည်ဟု အမိန့်ပေးတော်မူခြင်း

(မာ 21:18-19)

¹² နောက်တစ်နေ့သို့ ရောက်သောအခါ ယေရှုသည် ဗေဒနိမှထွက်ခွာလာစဉ်၊ သူသည် ဆာလောင်မွတ်သိပ်တော်မူ၏။ ¹³ ယေရှုသည် အရွက်နှင့်ပြည့်သောသင်္ဘောသဖန်းပင်တစ်ပင် ကို အဝေးမှ လှမ်းမြင်တော်မူ၏။ ထို့ကြောင့် သင်္ဘောသဖန်းပင်ရှိရာသို့ လျှောက်သွား၍ သင်္ဘောသဖန်းသီး ရှိမရှိကြည့်တော်မူ၏။ သို့ရာ တွင် ယေရှုသည် သင်္ဘောသဖန်းပင်ပေါ်တွင် အသီးတစ်လုံးမျှ မတွေ့ရ။ အရွက်များသာတွေ့ ရ၏။ ထိုအချိန်သည် သင်္ဘောသဖန်းသီးသီး

ချီးမွမ်း မူရင်းအဓိပ္ပါယ်မှာ ဟောဂုဏ္ဏာဘုရားသခင်ထံ အကူအညီအတွက် ဆုတောင်းသောအချိန်မှာ အသုံးပြု သောစကားလုံး ဖြစ်သည်။ ဤနေရာ၌ ဘုရားသခင် (သို့မဟုတ်) သူ၏မေဂိုယကို ချီးမွမ်းသောအချိန်၌ အသုံး ပြုသောပျော်ရွှင်ခြင်း အော်ဟစ်သံ ဖြစ်နိုင်သည်။

သောအချိန်ကာလ မရောက်သေးသော ကြောင့်ဖြစ်၏။ ¹⁴ ထို့ကြောင့် ယေရှုက သဖန်း ပင်အား၊ “လူတို့သည် သင့်အသီးကို နောက် ထပ် ဘယ်တော့မှ မစားရတော့ဘူး” ဟုမိန့် တော်မူ၏။ ဤသို့မိန့်တော်မူသည်ကို တပည့် တော်တို့သည်လည်း ကြားကြ၏။

ယေရှုက ဗိမာန်တော်သို့ သွားတော်မူခြင်း

(မာ 21:12-17; လု 19:45-48; ယော 2:13-22)

¹⁵ ယေရှုသည် တပည့်တော်တို့နှင့်အတူ ယေရုရှလင်မြို့သို့ ရောက်သောအခါ ဗိမာန် တော်အတွင်းသို့ ဝင်တော်မူ၍ ထိုနေရာ၌ အ ရောင်းဝယ်သောသူတို့ကို နှင်ထုတ်၍ စားပွဲခုံ တို့ကို၎င်း၊ ချိုးငှက်ရောင်းသူတို့၏ခုံ တန်းလျား များကို ပြောင်းပြန်လှန်တော်မူ၏။ ¹⁶ ယေရှု သည် ဗိမာန်တော်ပိုင်နက်အတွင်းမှ ဖြတ်သန်း ၍ ပစ္စည်းသယ်ယူသူတို့ကိုလည်း ဝင်ခွင့်ပြု တော်မမူ။ ထို့နောက် ယေရှုက လူတို့ကိုသြဝါဒ ပေးတော်မူ၏။ သူက၊ ¹⁷ “ဤအကြောင်းကို ကျမ်းစာထဲမှာရေးထား၏၊ ‘ငါ့အိမ်ကို လူအား လုံးဆုတောင်းသော အိမ်ဟုခေါ်ရမည်။*’ သို့ သော်လည်း၊ သင်တို့သည် ထိုအိမ်ကို ဓားပြ တို့၏ဒိုအောင်းစရာနေရာ ဖြစ်စေကြပြီ” ဟူ၍ မိန့်တော်မူ၏။” ¹⁸ “ယင်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့နှင့် ကျမ်းပြုဆရာတို့သည် ထိုအကြောင်းကို ကြား သိကြ၏။ သူတို့သည် ယေရှုအား သတ်နိုင်မည့် နည်းလမ်းကို ရှာဖွေကြ၏။ လူတို့သည် ယေရှု၏ သြဝါဒကို အံ့သြမိန်းမောကြသောကြောင့်၊ ယေရှုကို ကြောက်ရွံ့နေကြ၏။ ¹⁹ ထိုညတွင် ယေရှုနှင့်မိမိတပည့်တော်တို့သည် မြို့ပြင်သို့ ထွက်သွားတော်မူ၏။

ယေရှုက ယုံကြည်မှု၏စွမ်းအားကို ပြသတော်မူခြင်း

(မာ 21:20-22)

²⁰ နောက်တစ်နေ့နံနက်တွင် ယေရှုနှင့် တ ပည့်တော်တို့သည် လမ်း၌ သွားကြစဉ်၊ ထိုနေ

ငါ့အိမ်ကို ... ခေါ်ရမည် ဟောဂူယ 56:7။

မတိုင်မီက ယေရှုကျိန်တော်မူသော သင်္ဘော သဖန်းပင်ကို တွေ့မြင်ကြ၏။ သင်္ဘောသဖန်းပင် သည် အမြစ်နှင့်တကွ အားလုံးခြောက်သွေ့ လျှက်သေ၏။²¹ ပေတရုက ထိုအပင်ကို မှတ်မိ ၏။ သူက ယေရှုအား၊ “ဆရာ၊ မနေ့က ကိုယ် တော်ကျိန်တော်မူသော သင်္ဘောသဖန်းပင် ခြောက်သွေ့ပြီး သေလေ၏။” ဟုပြောလိုက်၏။²² ယေရှုက “ဘုရားသခင်အပေါ်မှာ ယုံကြည်မှု ရှိကြလော့။²³ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ သင်တို့ သည် ယုံမှားသောစိတ်နှင့် ကင်း၍ သင်တို့ဆို သည့်အတိုင်း ဖြစ်မည်ဟု ယုံကြည်လျှင်၊ ထို တောင်ကို ဤနေရာမှရွေ့လော့၊ ပင်လယ်၌ ကျလော့ဟုဆိုလျှင်၊ ဆိုသည်အတိုင်း ဖြစ်လိမ့် မည်။²⁴ ထို့ကြောင့် ငါဆိုသည်ကား၊ သင်တို့ သည် ဆုတောင်းသောအခါ လိုချင်သောအရာ ကို တောင်းလော့၊ သင်တောင်းသည့်အရာကို ရနေပြီဟု ယုံကြည်လျှင်၊ ထိုအရာသည် သင့် အတွက် ဖြစ်သွားလိမ့်မည်။²⁵ သင်တို့သည် ဆု တောင်းသောအခါ သူတပါး၌အပြစ်တင်ခွင့် ရှိ လျှင် သူ့အပြစ်ကို လွှတ်ကြလော့သို့ပြုလျှင် ကောင်းကင်ဘုံ၌ ရှိတော်မူသော သင်တို့အဘ သည်လည်း သင်တို့၏အပြစ်ကို လွှတ်တော်မူ လိမ့်မည်” ဟုမိန့်တော်မူ၏။^{26*}

ယုဒခေါင်းဆောင်များက ယေရှု၏လုပ်ပိုင် ခွင့်အာဏာကို သံသယရှိခြင်း

(မာ 21:23-27; လု 20:1-8)

²⁷ ယေရှုနှင့် မိမိတပည့်တော်တို့သည် ယေရှုလင်မြို့သို့ ပြန်သွားခဲ့ကြ၏။ ယေရှုသည် ဗိမာန်တော်ပိုင်နက်အတွင်း၌ လမ်းလျှောက် နေ၏။ ယင်ပုရောဟိတ်အကြီးများ၊ ကျမ်းပြု ဆရာတို့နှင့် ယုဒလူအကြီးအကဲတို့သည် ယေရှု ထံတော်သို့လာကြ၏။²⁸ သူတို့က ယေရှု အား၊

အခန်းငယ် 26 တစ်ချို့သောဂရိတ်စာများက အခန်းငယ် 26 ပေါင်းထားသည်။ သို့သော် သင်သည် တခြားသော လူတို့ကို ခွင့်မလွှတ်လျှင်၊ ကောင်းကင်ဘုံ၌ ရှိတော် မူသောသင်၏အဘဘုရားသည် သင်၏အပြစ်ကို လွှတ် လိမ့်မည်မဟုတ်။

“ကိုတော်သည် ဤအမှုအရာများကို အဘယ် အခွင့်နှင့်ပြုသနည်း။ ဤသို့ ပြုရသောအခွင့်ကို အဘယ်သူပေးသနည်း” ဟူ၍ မေးလိုက်ကြရာ၊²⁹ ယေရှုက “သင်တို့ကို ငါမေးခွန်း တစ်ခုမေး မည်။ သင်တို့ငါ့မေးခွန်းကို ဖြေကြလော့၊ ထိုမှ သာ ငါသည် ဤအမှု များကို အဘယ်အခွင့်နှင့် ငါပြုသည်ကို ငါပြောမည်။³⁰ ယောဟန်၏ ဗတ္တိဇ်* တရားသည် ဘုရား သခင်က လာသ လော၊ လူကလာသလောဤ အမေးကို ဖြေကြ လော့။” ဟုမိန့်တော်မူ၏။³¹ ထိုယုဒခေါင်း ဆောင်တို့သည် ယေရှု၏မေးခွန်းနှင့် ပတ်သက် ၍ အချင်းချင်း ဆင်ခြင်ကြ၏။ “ငါတို့က၊ ‘ယောဟန်၏ဗတ္တိဇ်တရားသည် ဘုရားသခင်က လာသည် ဟုဆိုလျှင်၊ သင်တို့အဘယ်ကြောင့် ယောဟန်ကို မယုံကြည်ကြသနည်း’ ဟုသူက မေးလိမ့်မည်။³² သို့သော်လည်း ငါတို့က၊ ‘ယောဟန်၏ဗတ္တိဇ်တရားသည် လူကလာသည် ဟုဆိုလျှင်၊’ လူတို့သည် ငါတို့အား ဒေါသဖြစ် ကြလိမ့်မည်” ဟုအချင်းချင်းဆင်ခြင်ကြ၏။ ထို ခေါင်းဆောင်တို့သည် လူများကို ကြောက်ကြ ၏။ အကြောင်းမူကား၊ လူအပေါင်းတို့သည် ယောဟန်အား ပရောဖက်တစ်ပါးဟု ယုံကြည် ကြသောကြောင့်ဖြစ်၏။³³ ထို့ကြောင့် ထိုခေါင်း ဆောင်တို့က ယေရှုအား “အကျွန်ုပ်တို့မသိပါ” ဟူ၍ပြန်ပြောကြ၏။ ထိုအခါယေရှုက၊ “သို့ဖြစ် လျှင်ငါသည်လည်း ဤအမှုများကို အဘယ် အခွင့်နှင့်ပြုသည်ကို ငါမပြော” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

ဘုရားသခင်က မိမိသားတော်ကို စေလွှတ်တော်မူခြင်း

(မာ 21:33-46; လု 20:9-19)

12 ထိုအခါ ယေရှုသည် လူတို့ကို ဥပမာ များကို အသုံးပြု၍ ဆုံးမဩဝါဒပေးခြင်း ကို စတင်တော်မူ၏။ ယေရှုက၊ “လူတစ် ယောက်သည် မိမိမြေကွက်၌ စပျစ်ပင်ကို စိုက် **ဗတ္တိဇ်** ဂရိတ်ဘာသာဖြင့် ရေနစ်သည်။ ရေထဲနှစ်သည် (သို့မဟုတ်) လူသို့မဟုတ် ပစ္စည်းခဏအတောတွင်း ရေ ထဲမှာ မြုပ်နှံသည်။

ပျိုး၏။ သူသည် စပျစ်ခင်း၏ပတ်လယ်၌ ခြံစည်းရိုးကာ ပြီးစပျစ်ရည်ညှစ်ရန်အတွက် ကျင်းတူးလေ၏။ ထို့နောက် မျှော်စင်တစ်ခုလည်း ဆောက်ထား၏။ သူသည် စပျစ်ခင်းကို တခြားယာသမားတို့အား အငှားချခဲ့ပြီး ခရီးထွက်သွား၏။² အချိန်အနည်းငယ်ကြာသောအခါ၊ စပျစ်သီးခူး ဆွတ်ချိန် ရောက်လာ၏။ ထိုအခါ ထိုစပျစ်ခင်း ပိုင်ရှင်သည် မိမိအတွက် စပျစ်သီးကိုခံစေခြင်းငှါ ယာသမားတို့ထံသို့ အစေခံကို စေလွှတ်၏။³ သို့ရာတွင် ယာသမားတို့သည် အစေခံကို ဖမ်းဆီး၍ ရိုက်နှက်ပြီးမှ လက်ချည်းလွှတ်ကြ၏။⁴ ထိုအခါ စပျစ်ခင်းပိုင်ရှင်သည် ယာသမားတို့ထံသို့ တခြားအစေခံတစ်ယောက်ကို လွှတ်လေ၏။ သို့ရာတွင် ယာသမားတို့သည် ထိုအစေခံကိုလည်း ရိုက်၍ အရှက်ခွဲပြီးမှ လွှတ်လိုက်ကြ၏။⁵ ထို့ကြောင့် စပျစ်ခင်းပိုင်ရှင်သည် တခြားအစေခံတစ်ယောက်လွှတ်လေ၏။ ယာသမားတို့သည် ထိုအစေခံကို သတ်ကြ၏။ သူသည် များစွာသောတခြားအစေခံတို့ကို ယာသမားတို့ထံသို့ လွှတ်လေ၏။ ယာသမားတို့သည် တချို့အစေခံတို့ကို ရိုက်နှက်ပြီး တချို့ကို သတ်ကြ၏။⁶ “စပျစ်ခင်းပိုင်ရှင်သည် ထိုယာသမားတို့ထံသို့ လွှတ်ရန်အတွက်၊ မိမိ၌ချစ်သားတစ်ယောက်တည်း ရှိသေးသည်ဖြစ်၍ ထိုသူတို့သည်ငါ့သားကို အားနာကြလိမ့်မည်ဟု ဆို၍မိမိသားကိုနောက်ဆုံး၌စေလွှတ်လေ၏။⁷ သို့ရာတွင် ယာသမားတို့က ‘ဤသူသည် ပိုင်ရှင်၏သားဖြစ်၏။ ဤစပျစ်ခင်းသည် နောင်တစ်နေ့၌ သူ့ပိုင်ဖြစ်လိမ့်မည်။ ငါတို့သည် သူ့ကို သတ်လျှင် ဤစပျစ်ခင်းတစ်ခုလုံးကို ငါတို့ပိုင်လိမ့်မည်’ ဟုအချင်းချင်း ပြောကြ၏။⁸ ထို့ကြောင့် ယာသမားတို့သည် ထိုခြံပိုင်ရှင်၏ သားကို ဖမ်း၍သူ့ကိုသတ်ပြီးနောက် စပျစ်ခင်း၏အပြင်ဘက်သို့ ထုတ်ပစ်ကြ၏။⁹ ထို့ကြောင့် ခြံပိုင်ရှင်သည် အဘယ်သို့ ပြုမည်နည်း၊ သူသည် စပျစ်ခင်းသို့သွားပြီး ထိုယာသမားတို့ကို သတ်လိမ့်မည်။ ထို့နောက် သူသည် စပျစ်ခင်းကို တခြားယာသမားများအား ငှားမည်။

¹⁰ ဆောက်လုပ်သူများကပယ်ထားသော ကျောက်တုံးသည် တိုက်၏အခြေခံအုတ်မြစ်သို့ ရောက်ပြန်၏။¹¹ ဤအရာကို ထာဝရဘုရား ပြုတော်မူသောအရာဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် အကျွန်ုပ်တို့အတွက် အံ့ဩစရာဖြစ်၏။” ဟူသောစကားကို ကျမ်းစာ၌ သင်တို့မဖတ်ဘူးသလော ဟုမိန့်တော်မူ၏။

ဆာလံကျမ်း 118:22-23

¹² ယုဒခေါင်းဆောင်တို့သည် ယေရှုမိန့်တော်မူသောဥပမာကို ကြားခဲ့ကြ၏။ ထိုဥပမာသည် သူတို့ကို ရည်ညွှန်းသည်ကို သိကြ၏။ သို့ရာတွင် သူတို့သည် လူတို့ကို ကြောက်၏။ ထို့ကြောင့် ယုဒခေါင်းဆောင်တို့သည် ယေရှုထံ တော်မှ ထွက်ခွာသွားကြ၏။

ယုဒခေါင်းဆောင်တို့သည်ယေရှုအား လှည့်ပြားရန်ကြိုးစားခြင်း

(မာ 22:15-22; လု၊ 20:20-26)

¹³ မကြာမီကာလတွင်၊ ယုဒခေါင်းဆောင်တို့သည် ဖာရိရှဲတချို့နှင့် ဟေရုဒ်တပည့်အချို့တို့ကို ယေရှုထံတော်သို့ စေလွှတ်ကြ၏။ သူတို့က ယေရှု၏စကားအမှားကို စောင့်ဖမ်းလိုသောကြောင့်ဖြစ်၏။¹⁴ ယုဒခေါင်းဆောင်တို့က စေလွှတ်လိုက်သောသူတို့သည် ယေရှုထံတော်သို့လာကြ၍ ယေရှုအား၊ “ဆရာ၊ ကိုယ်တော်သည်သစ္စာရှိပါ၏။ အဘယ်သူ့ကိုမျှမကြောက်။ လူမျက်နှာကို မထောက်ဘဲဘုရားသခင်၏တရားလမ်းကို ဟုတ်မှန်စွာ ပြုတော်မူသည်ကို အကျွန်ုပ်တို့သိကြပါ၏။ ထို့ကြောင့် အကျွန်ုပ်တို့ကို ပြောပြလော။ ကံသာအဘုရင်အား အခွန်ဆောင်ခြင်းသည် မှန်သလော၊ မှားသလော။ အကျွန်ုပ်တို့သည် အခွန်ဆောင်ရမည်လော၊ အခွန်မဆောင်ရဘဲ နေမည်လော” ဟူ၍မေးကြ၏။¹⁵ သို့ရာတွင် ယေရှုက ဤလူတို့သည်သူ့အား ဆင်ကွက်ချရန် ကြိုးစားနေကြောင်းကို သိတော်မူ၏။ ထို့ကြောင့် ယေရှုက “သင်တို့

သည် ငါ၏စကားအမှားကို စောင့်ပမ်းရန် အဘယ်ကြောင့် ကြိုးစားနေကြသနည်း။ ငွေတစ်ပြားကို ငါကြည့်ရန် ယူခဲ့ကြ” ဟုမိန့်တော်မူ၏။¹⁶ သူတို့သည် ငွေပြား ကိုယေဂ္ဂအား ပေးလိုက်၏။ ထိုအခါ ယေဂ္ဂက “ငွေပြားပေါ်မှာ အဘယ်သူ၏ရုပ်ပုံရှိသနည်း။ အဘယ်သူ၏နာမည်ကို ငွေပြားပေါ်မှာရေးထားသနည်း” ဟုမေးတော်မူရာ၊ ထိုလူတို့က “ကံသာဘုရင်၏ပုံနှင့် နာမည်ဖြစ်သည်” ဟုဖြေကြ၏။

¹⁷ ထိုအခါ ယေဂ္ဂက သူတို့အား “ကံသာဘုရင်၏ဥစ္စာကို ကံသာဘုရင်အား ပေးလော့။ ဘုရားသခင်၏ဥစ္စာကို ဘုရားသခင်အား ပေးလော့” ဟုမိန့်တော်မူရာ၊ ယေဂ္ဂ၏စကားကြောင့် သူတို့သည် အံ့သြခြင်းရှိကြ၏။

ဇဒျာကအချိုက ယေဂ္ဂအား လှည့်ဖြား ရန်ကြိုးစားကြခြင်း

(မာ 22:23-33; လု၊ 20:27-40)

¹⁸ ထိုနောက် ဇဒျာက* အချိုသည် ယေဂ္ဂထံ တော်သို့ ရောက်လာခဲ့ကြ၏။ ဇဒျာကတို့ သည် ရှင်ပြန်ထမြောက်ခြင်းမရှိ ဟူ၍ ယုံကြည် ကြ၏။

¹⁹ သူတို့က ယေဂ္ဂအား၊ “ဆရာ၊ မောရှေက အိမ်ထောင်ရှင်ယောက်ျားသည် သားသမီးမရှိဘဲ သေလျှင်၊ သူမယားကို သူညီက လက်ထပ်ပေါင်းသင်းရမည်။ ထို့ကြောင့် သေဆုံးသူအစ်ကို၏ကိုယ်စားသားသမီး ရနိုင်သည် ဟုမောရှေရေးသားခဲ့၏။²⁰ ညီအစ်ကိုခုနစ် ယောက်ရှိပါ၏။ ပထမအစ်ကိုသည် လက်ထပ်၍ သားသမီးမရှိဘဲ သေသွား၏။²¹ သူမယားကို ဒုတိယအစ်ကိုက လက်ထပ်လိုက်၏။ သို့ရာတွင် သားသမီးမရှိဘဲ သေဆုံးသွား၏။ ထိုနည်းတူ တတိယအစ်ကိုမှစ၍²² ညီအစ်ကိုခုနစ်ယောက်တို့သည် ထိုမိန်းမကို လက်ထပ်၍ သားသမီးမရှိဘဲ သေဆုံးကြ၏။ နောက်ဆုံး၌ ထိုမိန်းမလည်း သေ

သွား၏။²³ သို့ရာတွင် ညီအစ်ကိုခုနစ်ယောက် စလုံးသည် သူမကို လက်ထပ်ခဲ့ကြ၏။ ထို့ကြောင့် ရှင်ပြန်ထမြောက်ရာကာလ၌ သူတို့သည် ထမြောက်ကြသောအခါ ထိုမိန်းမသည် အဘယ်သူ၏မယားဖြစ်မည်နည်း” ဟူ၍ မေးကြရာ။²⁴ ယေဂ္ဂက “သင်တို့သည် ကျမ်းစာကို နားမလည်။ ဘုရားသခင်၏တန်ခိုးတော်ကို မသိသောကြောင့်မှားသောအယူကို ယူကြ ၏။

²⁵ လူတို့သည် သေခြင်းမှပြန်လည်ထမြောက်ကြသောအခါ၊ စုံတက်ခြင်းကိုမပြုထိမ်းမြားပေးဆပ်ခြင်းကို မပြုကောင်းကင်ဘုံ၌ လူအပေါင်းတို့သည် ကောင်းကင်တမန်များကဲ့သို့ ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။²⁶ လူတို့သည် သေခြင်းမှထမြောက်သောအကြောင်းနှင့် ပတ်သက်၍ဘုရားသခင်က မိန့်တော်မူခဲ့သည်ကို မောရှေ၏ကျမ်း၌ သင်တို့မဖတ်ဘူးသလော့။ လောင်နေသော ချုံပုတ်ထဲ၌ ဘုရားသခင်သည် မောရှေအား ‘ငါသည် အာဗြဟံ၏ဘုရားသခင်၊ ဣဇာက်၏ဘုရားသခင်၊ ယာကုပ်၏ဘုရားသခင်ဖြစ်တော်မူ၏။’²⁷ ဘုရားသခင်သည် သေလွန်သော သူတို့၏ဘုရားမဟုတ်။ အသက်ရှင်သူတို့၏ ဘုရားဖြစ်တော်မူ၏။ ထို့ကြောင့် သင်တို့ဇဒျာကတို့သည် အလွန်မှားကြသည်” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

မည်သည့်ပညတ်ချက်က အရေးအကြီးဆုံးနည်း

(မာ 22:34-40; လု၊ 10:25-28)

²⁸ ကျမ်းပြုဆရာတစ်ယောက်သည် ယေဂ္ဂထံတော်သို့လာ၍ ယေဂ္ဂသည် ဇဒျာကတို့နှင့် ဖာရိရှုတို့ငြင်းခုံသည်ကို ကြား၏။ ယေဂ္ဂက သူတို့၏မေးခွန်းများကို မှန်ကန်စွာ ဖြေခဲ့သည်ကို သူ တွေ့ရှိရသောကြောင့် သူက ယေဂ္ဂအား “အဘယ်ပညတ်ချက်က အရေးကြီးဆုံးနည်း” ဟုမေးရာ၊²⁹ ယေဂ္ဂက “အရေးကြီးဆုံးပညတ်ဟုမူကား၊ ‘ဣသရေလအမျိုး၊ နားထောင်ကြလော့။ ငါတို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် တစ်ဆူတည်းသောထာဝရဘုရား ဖြစ်တော်မူ

ဇဒျာက ယုဒဘာသာရေးအဖွဲ့ဦးဆောင်သူ။ သူတို့သည် ဓမ္မဟောင်းထဲမှ ပထမငါးအုပ်ကို လက်ခံသည်။ သူတို့သည် လူတို့သေခြင်းမှရှင်ပြန်ထမြောက်ခြင်းမရှိဟု ယုံကြည်ကြသည်။

၏။ ထာဝရဘုရားသည် တစ်ပါးတည်းဖြစ်
တော်မူ၏။³⁰ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား
ကို၊ စိတ်နှလုံးအကြွင်းမဲ့၊ ဥာဏ်ရှိသမျှ၊ အစွမ်း
သတ္တိရှိသမျှနှင့် ချစ်လော့။* ³¹ဒုတိယပညတ်
ချက်သည်၊ မိမိကိုယ်ကို ချစ်သကဲ့သို့ သူတစ်
ပါးကိုလည်း ချစ်လော့။ ဤပညတ်ချက် နှစ်ခု
သည် အရေးကြီးဆုံးပညတ် ချက်ဖြစ်သည်” ဟု
ပြောတော်မူ၏။

³²ထိုသူက “ဆရာ၊ ဤအရာသည် မှန်ကန်
သောအဖြေဖြစ်ပါ၏။ သင်ပြောသောစကား
သည် မှန်ပါ၏။ ဘုရားသခင်သည် တစ်ဆူ
တည်းသောထာဝရဘုရားဖြစ်တော်မူ၍ အခြား
သောဘုရားမရှိ။ ³³လူတစ်ယောက်သည်
ဘုရားကို စိတ်နှလုံးအကြွင်းမဲ့၊ ဥာဏ်ရှိသမျှ၊
အစွမ်းသတ္တိရှိသမျှနှင့် ချစ်ရမည်။ ထိုနောက်
လူတစ်ယောက်သည် မိမိကိုယ်ကို ချစ်သကဲ့သို့
သူတစ်ပါးကိုလည်း ချစ်ရမည်။ ဤပညတ်ချက်
တို့သည် ဘုရားသခင်အား ငါတို့ပေးလှူရသော
ပူဇော်သက္ကာပြုခြင်းနှင့် ပေးလှူသောပစ္စည်း
များထက် သာ၍အရေးကြီးသည် ဟုလျှောက်
လေ၏။ ³⁴ယေရှုသည် ထိုသူက သူ့အား ဥာဏ်
ပညာ အမြော်အမြင်ရှိစွာ ပြန်လျှောက်သည်ကို
သိမြင်တော်မူ၏။ ထို့ကြောင့် ယေရှုက “သင်
သည် ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်နှင့်မဝေး” ဟု
မိန့်တော်မူ၏။ ထိုအချိန်မှစ၍ အဘယ်သူက
မျှယေရှုအား မေးခွန်းမမေးဝံ့ကြ။

**ခရစ်တော်ဒါဝိဒ်၏သား သို့မဟုတ်
ဒါဝိဒ်၏ဘုရားသခင်လော**

(မာ 22:41-46; လု 20:41-44)

³⁵ယေရှုသည် ဗိမာန်တော်ထဲ၌ ဆုံးမသြ
ဝါဒ ပေးတော်မူစဉ်တွင်၊ ခရစ်တော်သည် ဒါဝိဒ်
၏သားဖြစ်သည်ဟု ကျမ်းပြုဆရာတို့သည် အ
ဘယ်ကြောင့် ပြောကြသနည်း” ဟုမေးတော်မူ
ရာ၊ ³⁶သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်၏အကူအ
ညီအားဖြင့် ဒါဝိဒ်မင်းကိုယ်တိုင်မြှောက်ဆိုသည်မှာ

ထာဝရဘုရားက သင်၏ရန်သူအားလုံး
တို့ကို သင်၏ခြေတင်ရာမချထားမှီတိုင်
အောင် ငါ့လက်ျာဘက်၌ ထိုင်နေလော့
ဟု ငါ၏သခင်အား မိန့်တော်မူ၏။

ဆာလံကျမ်း 110:1

³⁷ခရစ်တော်ကို ဒါဝိဒ်ကိုယ်တိုင်က သခင်ဟုခေါ်
၏။ ထို့ကြောင့် ခရစ်တော်သည် အဘယ်သို့
ဒါဝိဒ်၏သားဖြစ်မည်နည်း” ဟုမေးတော်မူ၏။
လူအပေါင်းတို့သည် ဝမ်းမြောက်စွာဖြင့် သူ၏
စကားတော်ကို နားထောင်ကြ၏။

**ယေရှုက ကျမ်းပြုဆရာတို့အား
ဝေဝန်တော်မူခြင်း**

(မာ 23:1-36; လု 20:45-47)

³⁸ထိုသို့ဆုံးမသြဝါဒပေးစဉ်တွင် တဖန်မိန့်
တော်မူသည်ကား၊ “ကျမ်းပြု ဆရာတို့ကို သတိ
ထားကြလော့။ သူတို့ကို အရေးကြီးသောပုဂ္ဂိုလ်
အဖြစ် လူများယူဆနိုင်ရန် ရှည်သောအင်္ကျီကို
ဝတ်လျက် လမ်းလျှောက်ခြင်းကို အလိုရှိကြ၏။
ဈေး၌လူများက သူတို့ကို အရှိအသေပြုခြင်းကို
အလိုရှိကြ၏။ ³⁹သူတို့သည် တရားဇရပ်နှင့် စား
သောက်ပွဲများ၌ အရေးပါဆုံးသောထိုင်ခုံများ
၌ ထိုင်ရန်နှစ်သက်ကြ၏။ ⁴⁰သူတို့သည် မှုဆိုးမ
တို့၏အိမ်များကို လှယူသိမ်းဆည်း ကြပြီးရှည်
သောဆုတောင်းချက်များကို ကိုယ်ကိုယ်
ဝိညာဉ်ပကတိလူကဲ့သို့ လူတို့ကို ပြုရန်ရွတ်
ဆိုတတ်ကြ၏။ သူတို့သည် သာ၍ကြီးစွာသော
ဒဏ်ကိုခံရကြမည်” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

**ပေးလှူခြင်းအဓိပ္ပါယ်ကို မှုဆိုးမ
တစ်ယောက်ပြသခြင်း**

(လု 21:1-4)

⁴¹ယေရှုသည် ဗိမာန်တော်ငွေသေတ္တာအနီး
တွင် ထိုင်တော်မူ၏။ ထိုသေတ္တာထဲသို့ အလှူ
ငွေများ ထည့်နေကြသောလူတို့ကို ယေရှုက
လှမ်းကြည့်ရှုတော်မူ၏။ ချမ်းသာသောသူအ
များတို့သည် ငွေများစွာ သွင်းချကြ၏။ ⁴²ထို

ရှာသရေလလူ ... ချစ်လော့ တရာ 6:4-5

အချိန် ဌာဆင်းရဲသောမုဆိုးမတစ်ယောက်သည် ရောက်လာ၍ကြေးနီပြားနှစ်ပြားကိုငွေသေတ္တာထဲသို့ သွင်းချလိုက်၏။ ထိုကြေးနီနှစ်ပြားသည် တစ်ပဲမျှပင်မတန်၊ ⁴³ယေရှုက မိမိတပည့်တော်တို့ကို ခေါ်၍၊ “ငါ့အမှန်ဆိုသည်ကား၊ ဤဆင်းရဲသော မုဆိုးမသည် ကြေးနီပြားနှစ်ပြားမျှသာ သွင်းချ၏။ သို့ရာတွင် အမှန်တကယ် သူမသည် ချမ်းသာသောသူ အားလုံးတို့ထက် ပို၍ သွင်းချ၏။ ⁴⁴ဤချမ်းသာသောသူ၌ ငွေအမြောက်အများရှိ၏။ သူတို့သည် မလိုအပ်သောငွေကို သွင်းချကြ၏။ ဤမုဆိုးမသည် အလွန်ဆင်းရဲ၏။ သို့ရာတွင် သူမသည် သူမ၏အသက်ရှင်ရန် လိုအပ်နေသော ငွေရှိသမျှကို သွင်းချသည်” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

ဗိမာန်တော်၏နောင်ပျက်စီးပည့်အကြောင်း

(မာ 24:1-44; လု 21:5-33)

13 ယေရှုသည် ဗိမာန်တော်မှ ထွက်ခွာတော်မူစဉ်တွင်၊ တပည့်တော်တစ်ယောက်က၊ “ဆရာ၊ ကြည့်ရှုတော်မူပါ။ လှပသောကျောက်များနှင့်အံ့သြဖွယ်ရာအဆောက်အဦးကြီးတကား” ဟုလျှောက်၏။ ²ယေရှုက၊ “ဤကြီးမားသောအဆောက်အဦးများကို သင်တို့မြင်ကြသလော။ ဤအဆောက်အဦးအားလုံး ပြိုကျလိမ့်မည်။ ကျောက်အားလုံးမြေပေါ်သို့ ပြားဝပ်ကျသွားလိမ့်မည်။ ကျောက်တခုပေါ်တခု မတည်မနေရ” ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ³အနည်းငယ်ကြာသောအခါ၊ ယေရှုသည် သံလွင်တောင်ပေါ်မှာ ထိုင်တော်မူ၏။ သူနှင့်အတူ ပေတရု၊ ယာကုပ်၊ ယောဟန်နှင့်အန္တော့တို့ သာ ရှိကြ၏။ သူတို့သည် ထိုနေရာတောင်ပေါ်မှ ကြည့်လျှင် ဗိမာန်တော်ကို မြင်ကြ၏။ ⁴သူတို့ကယေရှုအား “ဤအရာအားလုံးသည် အဘယ်ကားလွှဲ ဖြစ်ပျက်မည်နည်း၊ ဤအရာအားလုံးဖြစ်မည့်ကာလနီးသောအခါ အဘယ်အရာက အကျွန်ုပ်တို့ကို ပြမည့်အကြောင်းကျေးဇူး

ပြု၍ ပြောတော်မူပါ” ဟုလျှောက်ကြ၏။ ⁵ယေရှုက သူတို့အား “သတိထားကြလော့၊ သင်တို့ကိုအဘယ်သူမျှ မလှည့်ဖြားစေကြနှင့်။ ⁶လူတို့သည် သင်တို့ထံသို့လာ၍၊ ငါ့နာမကို အမှီပြုကြလိမ့်မည်။ သူတို့က ‘ငါသည် ခရစ်တော်ဖြစ်သည်’ ဟုပြောလိမ့်မည်။ ဤနည်းအားဖြင့် လူတို့ကို လှည့်ဖြားကြလိမ့်မည်။ ⁷သင်တို့သည် တိုက် ခိုက်နေကြသောစစ်ပွဲများအကြောင်းကို ကြားရလိမ့်မည်။ သင်တို့သည်လည်း ဝေးသော နေရာများမှာ စစ်ပွဲများစဖြစ်နေသည်ဟူသော သတင်းများလည်း ကြားရလိမ့်မည်။ သို့ရာတွင် မကြောက်ကြနှင့်။ ဤဖြစ်ရပ်များသည် ဖြစ်လာရလိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း၊ အဆုံးသည် မရောက်သေး။ ⁸လူမျိုးတစ်မျိုးနှင့် တခြားလူမျိုးတစ်မျိုး၊ နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံနှင့် အခြားနိုင်ငံတစ်နိုင်ငံ၊ တိုက်ခိုက်ကြလိမ့်မည်။ စားစရာလုံလောက်စွာမရှိသောအချိန်ကာလများ ရောက်လာလိမ့်မည်။ အရပ်ရပ်တို့၌ မြေလျင်လှုပ်လိမ့်မည်။ ဤအရာများသည် ဒုက္ခဆင်းရဲခြင်း၏အစအဦးဖြစ်၏။

⁹“သင်တို့သည် ကိုယ့်ကိုကိုယ် သတိပြုကြလော့။ လူတို့သည် သင်တို့ကိုဖမ်း၍ တရားစီရင်ကြလိမ့်မည်။ သူတို့သည် တရားဇရပ်တို့၌ ရိုက်ကြလိမ့်မည်။ ထိုသူတို့အား သက်သေဖြစ်မည်အကြောင်း သင်တို့သည် မြို့တော်ဝန်နှင့် ရှင်ဘုရင်တို့ထံသို့ ငါ့ကြောင့် ရောက်ကြလိမ့်မည်။ ဤအရာများသည် ဖြစ်လာလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့သည် ငါ့နောက်လိုက်ခဲ့ကြကြောင်းဖြစ်၏။ ¹⁰ဤအကြောင်းအရာများမဖြစ်မှီ၊ လူမျိုးအားလုံးကို ဝမ်းမြောက်ဖွယ်ရာသတင်းပြောကြားရမည်။ ¹¹သင်တို့သည် အဖမ်းခံရပြီးတရားစီရင်ခြင်းကိုခံရသောအခါ အဘယ်သို့ပြောဆိုရမည်ကို မစိုးရိမ်ကြနှင့်၊ ထိုအချိန်ရောက်သောအခါ၊ သင်တို့ပြောရမည့်စကားကို၊ ဘုရားသခင်ပေးတော်လိမ့်မည်။ ထိုစကားကို အလိုအလျောက် ပြောမည်မဟုတ်။ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်သည် ပြောတော်မူလိမ့်မည်။ ¹²ညီအစ်ကိုအချင်းချင်းဆန့်

ကျင်ကြပြီး၊ သတ်ဖို့အပ်ကြလိမ့်မည်။ အဘတို့က သားသမီးတို့ကို ဆန်ကျင်ပြီး အသတ်ခံရန်အတွက် အပ်ကြလိမ့်မည်။ သားသမီးတို့သည်လည်း သူတို့၏မိဘတို့ကို ဆန်ကျင်ပြီး အသတ်ခံရန်အတွက် အပ်ကြလိမ့်မည်။¹³ သင်တို့သည် ငါ့နောက်လိုက် ကြသောကြောင့် လူအပေါင်းတို့သည် သင်တို့ကို မုန်းကြလိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း မည်သူမဆိုနောက် ဆုံးအချိန်အထိ၊ ဆက်လက်ရပ်တည်နိုင်လျှင် ကယ်တင်ခြင်းခံရလိမ့်မည်။¹⁴ “သင်တို့သည် ‘ပျက်ဆီးမှုဖြစ်စေသော ကြောက်စရာကောင်းသောအရာ* သည် မနေသင့်သောနေရာ၌ မတ်တတ်ရပ်နေသည်’ ကိုမြင်ကြလိမ့်မည်။” ဤအကြောင်းကို ဖတ်ထားသောသင်တို့သည်၊ မည်သို့ဆိုလိုကြောင်း နားလည်သဘောပေါက်သင့်၏။ ထိုအချိန်တွင် ယုဒပြည်၌ရှိသောသူတို့သည် တောင်ပေါ်သို့ ပြေးတက်ကြလိမ့်မည်။¹⁵ လူတို့သည် မရပ်မနားပြေးကြလိမ့်မည်။ လူတစ်ယောက်သည် အိမ်ခေါင်မိုးပေါ်ရောက်နေလျှင်၊ တစ်ခုခုပြန်ယူရန် အိမ်ထဲသို့မဆင်းရ။¹⁶ လူတစ်ယောက်သည် ယာခင်းထဲ၌ရှိလျှင်၊ ပြန်ပြီး သူ့အင်္ကျီမယူသင့်။¹⁷ ထိုနေ့ရက်၌ ကိုယ်ဝန်ဆောင်သောမိန်းမနှင့် နီးစို့သူငယ်ရှိသောမိန်းမတို့သည် အလွန်ခက်ခဲကြလိမ့်မည်။¹⁸ ဤဖြစ်ရပ်များသည် ဆောင်းကာလ၌ မကျရောက်စေခြင်းငှါ ဆုတောင်းကြလော့။¹⁹ အကြောင်းမူကား၊ ထိုနေ့ရက်ကာလသည် ဒုက္ခနှင့်ပြည့်လျှနေလိမ့်မည်။ ဘုရားသခင်သည် ကမ္ဘာကြီးကို ဖန်ဆင်းသောအချိန်မှစ၍ ဖြစ်ပေါ်သောဒုက္ခများထက်ပိုဆိုး၏။ ထိုကဲ့သို့ ဒုက္ခကို အနာဂတ်၌ နောက်ထပ် ဘယ်သောအခါမျှ ဖြစ်မည်မဟုတ်။²⁰ ဘုရားသခင်သည် ဤကြောက်မက်ဖွယ်ရာအချိန်ကာလကို တိုအောင်လုပ်ပို့ဆုံးပြတ်တော်မူ၏။ ထိုအချိန် ကာလကို မတိုစေခဲ့လျှင်၊ အဘယ်သူမျှဆက်လက်ပြီး အသက်ရှင်မည်မဟုတ်။ အကြောင်းမှာ ဘုရားသခင်သည်

ထိုအချိန်ကို တိုစေခြင်းမှာ သူ့ရွေးချယ်တော်မူသောသူ၏သီးသန့်လူများအတွက်ဖြစ်၏။

²¹ ထိုအချိန်ကာလ၌ တစ်စုံတစ်ယောက်က သင်တို့အား ‘ကြည်လော့’ ဤအရပ်၌ ခရစ်တော်ရှိ၏ ‘သို့မဟုတ် နောက်တစ်ယောက်က၊ ထိုအရပ်၌ ခရစ်တော်ရှိ၏’ ဟုပြောလိမ့်မည်။ သို့ရာတွင် သူတို့ကို မယုံကြည်နှင့်။²² ခရစ်တော်၏အယောင်ကို ဆောင်သောသူတို့နှင့် ပရောဖက်၏အယောင်ကို ဆောင်သောသူတို့သည် ရောက်လာ၍ အံ့ဖွယ်သောအမှုနှင့် နိမိတ်လက္ခဏာများကို ပြကြလိမ့်မည်။ သူတို့က ဘုရားသခင်၏ရွေးချယ်ထားသောလူတို့ကို ဖြစ်နိုင်လျှင် လှည့်ပြားရန်အတွက် ဤအရာများကို ပြကြလိမ့်မည်။²³ သို့သော်လည်း၊ သင်တို့သည် သတိပြု ကြလော့၊ ဤအကြောင်းအရာများ မဖြစ်မီ သင်တို့ကို ငါယခုသတိပေးပြီ။²⁴ “ဤဒုက္ခဖြစ်ပျက် ပြီးနောက်နေ့များ၌၊

‘နေသည် မိုက်လိမ့်မည်၊ လသည် အလင်းပေးလိမ့်မည်မဟုတ်။

²⁵ ကြယ်များသည် ကောင်းကင်မှ ကြွကျလိမ့်မည်၊ ကောင်းကင်၌ ရှိသမျှအရာတို့သည် ပြောင်းလဲသွားလိမ့်မည်’

ဧဟရှာယ 13:10; 34:4

²⁶ “ထို့နောက်၊ လူသားသည် မြင့်မြတ်သော ဘုန်းတန်ခိုးအာနုဘော်ဆောင်လျက် မိုးတိမ်ထဲ၌ ကြွလာတော်မူမည်ကို လူတို့က မြင်ကြလိမ့်မည်။²⁷ လူသားသည် ကမ္ဘာအရပ်ရပ်သို့ မိမိကောင်းကင်တမန်များကို စေလွှတ်တော်မူလိမ့်မည်။ ထိုကောင်းကင်တမန်က ကမ္ဘာတစ်ဝန်းလုံးမှာ မိမိရွေးချယ်သောလူတို့ကို စုရုံးကြလိမ့်မည်။

²⁸ “သင်္ဘောသဖန်းပင်က ငါတို့ကို သင်ခန်းစာပေးနိုင်၏။ သဖန်းပင်၏အကိုင်းအခက်များသည် စိမ်းစိမ်းစိုစိုနှင့်အရွက်ပေါက်သောအခါ နေ့ရာသီနီးသည်ကို သင်တို့သိကြ၏။²⁹ ထိုနည်းတူ ငါဆိုသည့်အတိုင်း၊ ဤအကြောင်းအရာအားလုံးဖြစ်ပျက် သည်ကို သင်တို့မြင်သောအခါ၊ အချိန်နီးလာသည်ကို သင်တို့သိကြလိမ့်မည်။

မည်။³⁰ ငါအမှန်အတိုင်း ပြောသည်ကား၊ ယခု အချိန်၌ အသက်ရှင်နေသောလူများရှိနေစဉ် ဤအရာအားလုံးဖြစ် လာလိမ့်မည်။³¹ ကောင်း ကင်းနှင့် မြေကြီးပေါ်ရှိအရာအားလုံးပျက်စီးလိမ့် မည်။ သို့သော်လည်း၊ ငါ့စကားသည် ဘယ် သောအခါ မျှပျက်စီးလိမ့်မည်မဟုတ်။

³²“ထိုအချိန်နာရီကို အဘယ်သူမျှမသိ၊ လူ သားနှင့်ကောင်းကင်တမန်တို့ကလည်းမသိ၊ အ ဘာမည်းတော်တစ်ပါးတည်းသာ သိ၏။³³ သင် တို့သည် သတိပြုကြလော့၊ အမြဲတမ်းအဆင် သင့်ဖြစ်နေကြလော့။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုအ ချိန်ကာလသည် အဘယ်အခါ၌ ရောက်လာ မည်ကို သင်တို့မသိကြ။³⁴ ဤအရာသည်၊ မိမိ အိမ်ကို ထားပစ်ခဲ့ပြီး ခရီးသွားနေသောလူတစ် ယောက်နှင့်တူ၏။ ထိုသူသည် အိမ်ကို ကြည့်ရှု စောင့်ရှောက်ရန်အတွက်၊ အစေခံတို့ကို မှာ ထား၏။ သူက အစေခံတစ်ယောက်ချင်းကို၊ သီး သန်အလုပ်တစ်ခုစီ ပေးခဲ့၏။ တံခါးစောင့်ရန်အ တွက် အလုပ်ကို အစေခံတစ်ယောက်ခန့်ထား ပြီးအမြဲတမ်းအဆင်သင့် ဖြစ်နေရန်ပြော၏။ သင် တို့ကိုယ့် ငါပြောနေသောအရာသည် ဤကဲ့ သို့ဖြစ်၏။³⁵ ထို့ကြောင့် သင်တို့အမြဲတမ်းအဆင် သင့်ဖြစ်နေရမည်။ အိမ်ရှင်သည် ဘယ်အချိန်၌ ပြန်လာမည်ကို သင်တို့မသိကြ။ သူသည် နေ့ လည်၌၎င်း၊ သန်းခေါင်အချိန်၌၎င်း၊ နံနက်အချိန် ၌၎င်း၊ နေထွက်ချိန်၌၎င်း လာလိမ့်မည်။³⁶ အိမ် ရှင်သည် ရုတ်တရက်လာလျှင် သင်တို့အိပ်ပျော် နေသည်ကို မတွေ့ရမည်အကြောင်း စောင့် ကြည့်နေကြလော့။³⁷ သင်တို့အား ငါဆိုသည် အတိုင်း ခပ်သိမ်းသောသူတို့အား ‘အဆင်သင့် ဖြစ်ကြလော့’” ဟုငါဆိုသည် ဟုမိန့်တော်မူ၏။

ယုဒခေါင်းဆောင်တို့က ယေရှုကို သတ်ရန်စီစဉ်ခြင်း

(မာ 26:1-5; လု၊ 22:1-2; ယော၊ 11:45-53)

14 ထိုနေ့သည် ပသဒါပွဲ* မတိုင်မီနှစ်ရက် အလိုတွင်ဖြစ်၏။ ထိုနေ့သည် အဇုမ ပွဲ* တော်လည်း ဖြစ်၏။ ယင်ပုရောဟိတ်အ

ကြီးတို့နှင့် ကျမ်းပြုဆရာတို့သည် ယေရှုအား အဘယ်သို့သောပရိယာယ်အားဖြင့် ဖမ်းဆီး၍ သတ်နိုင်မည်ကို ကြိုးစားနေကြ၏။² သူတို့ အ ချင်းချင်း ပြောကြရာတွင်၊ “ပွဲနေ့တွင် ယေရှုကို ငါတို့မဖမ်းနိုင်၊ လူတို့သည် ဒေါသဖြစ်ပြီး၊ ရုတ် ရုတ်သံသံဖြစ်သွားလိမ့်မည်” ဟု၍ပြောဆိုကြ၏။

အမျိုးသမီးတစ်ယောက်က တစ်စုံတစ်ရာ အထူးပြုလုပ်ခြင်း

(မာ 26:6-13; ယော၊ 12:1-8)

³ ယေရှုသည် ဗေသနီဒေသသို့ ရောက် သောအခါ ကိုယ်ရေပြားရောဂါသည် ရှိမှန်၏ အိမ်၌ အစားအစာ သုံးဆောင်လျက် နေတော် မူ၏။ ယေရှုသည် ထိုအိမ်၌ရှိနေစဉ် သူထံတော် သို့ အမျိုးသမီးတစ်ယောက်လာ၏။ သူမသည် အလွန်အဖိုးတန်သော နာဒု* ဆီမွှေးစစ်ထည့် ထားသော ကျောက်ဖြူခွက်အဖုံးကို ယူဆောင် ခဲ့၏။ သူမသည် ကျောက်ဖြူခွက်အဖုံးကို ရိုက် ခဲ့ပြီး၊ ထိုရေမွှေးအား ယေရှုခေါင်းတော်ပေါ်သို့ သွန်းလောင်းလေ၏။⁴ ထိုနေ့ရာ၌ ရှိသူတချို့က သူမအဘယ်သို့ လုပ်သည်ကို မြင်ခဲ့ကြပြီး ထို သူတို့သည် အမျက်ထွက်လျက် ဤအကြောင်း ကို တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက်ပြောဆိုကြ၏။ သူတို့က၊ “အဘယ်ကြောင့် ရေမွှေးကို အကျိုးမဲ့ ဆုံးစေသနည်း။⁵ ရေမွှေး၏တန်ဖိုးသည် တစ်နှစ် လုံးလုပ်လိုရသောလုပ်အားခနှင့်ညီမျှ၏။ ဤရေ မွှေးကိုရောင်းပြီး၊ ရသောငွေကို ဆင်းရဲသော

ပသဒါပွဲ ယုဒလူမျိုးတို့၏အရေးကြီးသော သန့်ရှင်းသော နေ့။ မောရှေခေတ်တုန်းမှာ ဘုရားသခင်က အဲဂုတ္တု ကျွန်ုပ် လွတ်စေခြင်းကို သတိရသောအားဖြင့် နှစ်တိုင်း ဤနေ့မှာ ယုဒလူမျိုးတို့သည် အထူးအစာကို စားသုံး လျက်ရှိကြသည်။

အဇုမပွဲ အရေးကြီးသောယုဒလူမျိုးတို့၏ အားလပ်ရက် ပတ်။ ဓမ္မဟောင်းခေတ်တုန်းက ဤပွဲကို ပသဒါပွဲပြီးမှ စတင်ခဲ့သည်။ သို့သော် ဤအချိန်၌ နှစ်ခုသောအား လပ်ရက်များသည် တစ်ခုဖြစ်လာ၏။

နာဒု နာဒုပင်၏မြစ်မှအင်မတန်တန်ဖိုးကြီးသော နာဒုဆီ။

သူတို့အား ပေးစရာကောင်း၏” ဟုဆို၍ ထိုအမျိုးသမီးကို ပြင်းပြင်းထန်ထန်ဝေဖန်ကြ၏။

⁶ထိုနောက် ယေရှုက “သူမတစ်ယောက်တည်းရှိစေလော့၊ အဘယ်ကြောင့် သူမကို နှောင့်ယှက်ကြသနည်း။ ⁷ဆင်းရဲသောသူတို့သည် သင်တို့၌အစဉ်ရှိနေလိမ့်မည်။ သူတို့ကို သင်တို့လိုသောအချိန်၌ ကူညီနိုင်၏။ သို့သော်လည်း၊ ငါသည် သင်တို့၌ အစဉ်ရှိမည်မဟုတ်။ ⁸ဤအမျိုးသမီးသည် ငါ့အတွက် တစ်ခုတည်းသော လုပ်နိုင်သည့်အရာကို လုပ်ခဲ့ပြီ။ ဆီမွှေးကို ငါ့ကိုယ်ခန္ဓာပေါ်မှာ လောင်းချခဲ့၏။ သူမသည် ငါ့အလောင်းကို သင်္ဂြိုဟ်မည်ဟု ကြိုတင်ပြင်ဆင်ပေးခြင်းငှါ ငါ့ကိုယ်ကို ဆီမွှေးနှင့်လူး၏။ ⁹ငါ့အမှန်ဆိုသည်ကား၊ ဝမ်းမြောက်ဖွယ်ရာသတင်းကောင်းကို ကမ္ဘာအရပ်ရပ်၌ ဟောပြောရလိမ့်မည်။ ဝမ်းမြောက်ဖွယ်သတင်းဟောပြောသောနေရာတိုင်းမှာ၊ ဤအမျိုးသမီးက ငါ့ကို အဘယ်သို့ပြုခဲ့သည့်အကြောင်းကိုလည်း ပြောကြလိမ့်မည်။ ဤနည်းအားဖြင့် လူတို့သည် သူမကို အောက်မေ့ကြပါလိမ့်မည်” ဟုဆိုမိန့်တော်မူ၏။

ယုဒသည် ယေရှု၏ရန်သူတို့ကို ကူညီရန်သဘောတူခြင်း

(မာ 26:14-16; လု 22:3-6)

¹⁰ထိုနောက် တမန်တော်* တစ်ဆယ့်နှစ်ပါး ထဲမှတစ်ယောက်သည် ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့နှင့် စကားပြောရန် သွားလေ၏။ ထိုတပည့်တော်၏နာမည်မှာ ယုဒဂုဏ်ရတီဖြစ်၏။ ယုဒသည် ယေရှုကို သူတို့ထံသို့ အပ်နှံပေးချင်၏။ ¹¹ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့သည် ထိုဖြစ်ရပ်နှင့် ပတ်သက်၍ အလွန်ဝမ်းသာနေကြ၏။ သူတို့သည် ယုဒကို ငွေပေးမည်ဟု ဂတိပြုကြ၏။ ထို့ကြောင့် ယုဒသည် ယေရှုအား သူတို့လက်သို့ အပ်ရမည့်အကောင်းဆုံးအချိန်ကို စောင့်ဆိုင်းနေ၏။

တမန်တော်များ ယေရှုကသူ့ကို အထူးကူညီသူများ ဖြစ်ပို့ရွေးကောက်သောလူများ။

ပသခါစားသောက်ပွဲ

(မာ 26:17-25; လု 22:7-14; 21-23;

ယော 13:21-30)

¹²ထိုနေ့သည် အဇုမပွဲတော်၏ပထမနေ့ဖြစ်၏။ ထိုအချိန်သည် ပသခါသိုး* ပူဇော်ရာအချိန်ဖြစ်၏။ ယေရှု၏တပည့်တော်တို့သည် သူ့ထံတော်သို့လာပြီး၊ “ကိုယ်တော်သည် ပသခါပွဲကို စားတော်မူဖို့ရာ အဘယ်အရပ်၌ အကျွန်ုပ်တို့သည်ပြင်ဆင်ရန်အတွက် အလိုရှိတော်မူသနည်း” ဟုမေးလျှောက်ကြ၏။

¹³ယေရှုသည် မိမိတပည့်တော်နှစ်ဦးကို မြို့ထဲသို့ စေလွှတ်ရာတွင်၊ ယေရှုက သူတို့အား၊ “သင်တို့မြို့ထဲသို့သွားကြလော့၊ မြို့ထဲသို့ရောက်လျှင် ရေပုံးနှင့်ရေသယ်လာသောသူတစ်ယောက်ကို တွေ့လိမ့်မည်။ ထိုသူ၏နောက်သို့ လိုက်သွားကြလော့။

¹⁴ထိုသူသည် အိမ်တစ်အိမ်ထဲကို ဝင်သွားလိမ့်မည်။ ‘ငါနှင့်တကွ ငါ့တပည့်တို့သည် ပသခါစားရန်အတွက် အခန်းအဘယ်မှာရှိသည်ကို ဆရာက၊ မေးတော်မူသည်’ ဟုအိမ်ရှင်ကို ပြောကြလော့။ ¹⁵အိမ်ရှင်က သင်တို့ကို အပေါ်ထပ်အခန်းကြီးကို ပြလိမ့်မည်။ ထိုအခန်းသည် အသင့်ရှိပြီ။ ငါတို့အတွက် ထိုအခန်းထဲ၌ အစားအစာကိုပြင်ဆင်လော့” ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ¹⁶ထို့ကြောင့် တပည့်တော်တို့သည် မြို့ထဲသို့ဝင်သွား၍ အစစအရာရာ ယေရှုမှာကြားတော်မူသည့်အတိုင်းဖြစ်၏။ ထိုအခါ တပည့်တော်တို့သည် ပသခါစားပွဲကို ပြင်ဆင်ကြ၏။ ¹⁷ညဉ့်ဦးပိုင်းသို့ ရောက်သောအခါ၊ ယေရှုသည် တမန်တော်တစ်ဆယ့်နှစ်ပါးနှင့်အတူ၊ ထိုအိမ်ခန်းထဲသို့ ဝင်ကြ၏။ ¹⁸သူတို့အားလုံးစား သောက်နေကြစဉ်၊ ယေရှုက “ငါ့အမှန်ဆိုသည်ကား၊ သင်တို့တစ်ဆယ့်နှစ်ယောက်ထဲက တစ်ယောက်သည် ငါ့ကို ဆန့်ကျင်လိမ့်မည်။ ယခုငါနှင့်အတူ စားနေ

ပသခါသိုးသယ်များ ပသခါပွဲ၏တပိုင်းတစသောကျင်းပခြင်းသည် သိုးသယ်ကို ပူဇော်ခြင်းဖြစ်သည်။ ထွက် 12:3-9

ကြသောသူများထဲက တစ်ယောက်ဖြစ်၏” ဟု မိန့်တော်မူလျှင်၊

¹⁹ထိုစကားကို ကြားသောအခါ၊ တမန်တော်တို့သည် ဝမ်းနည်းကြ၏။ သူတို့သည် ယေရှုအား “အကျွန်ုပ်မဟုတ်သည်မှာ သေချာသည် မဟုတ်လော” ဟုတစ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက်ပြောကြ၏။ ²⁰ယေရှုက၊ “ငါ့ကို ဆန့်ကျင်သောသူသည် သင်တို့တစ်ဆယ့်နှစ်ပါးထဲမှ တစ်ယောက်ဖြစ်၏။ သူမုန်ကို ခွက်တစ်ခွက်ထဲ၌ ငါနှင့်အတူနှစ်၏။” ²¹လူသားသည် ကျမ်းစာလာသည့်အတိုင်း အသေခံရမည်။ သို့ ရာတွင် လူသားကို အသေသတ်စေခြင်းငှါ အပ်နှံသော သူသည် အမင်္ဂလာရှိ၏။ ထိုသူသည် မမွေးဖွားခဲ့လျှင် သူ့အတွက်သာ၍ ကောင်းလိမ့်မည်” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

အရှင်သခင်၏ညစာ

(မာ 26:26-30; လု 22:15-20; 1 ကော 11:23-25)

²²သူတို့စားလျက်နေကြစဉ်၊ ယေရှုသည် မုန့်တချို့ကို ယူ၍ ကျေးဇူးတော်ချီးမွမ်းပြီးမှ မုန့်ကို ချိုးဖဲ့၍ တပည့်တော်တို့အား ပေးတော်မူ၏။ ယေရှုက၊ “ဤမုန့်ကို ယူ၍စားကြလော့၊ ဤမုန့်သည် ငါ၏ခန္ဓာကိုယ်ဖြစ်၏” ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ²³ထို့နောက် ယေရှုသည် စပျစ်ရည်ခွက်ကို ယူ၍ကျေးဇူးတော်ချီးမွမ်းပြီးမှ တပည့်တော်တို့အား ပေးတော်မူ၏။ သူတို့အားလုံးသည် ခွက်ထဲမှ စပျစ်ရည်ကို သောက်ကြ၏။ ²⁴ထို့နောက် ယေရှုက၊ “ဤစပျစ်ရည်သည် ငါ့အသွေးဖြစ်၏။ ငါ့အသွေးသည် ပဋိညာဉ်တရားအသစ်ကို စတင်ပေး၏။ ဤအသွေးသည် များစွာသောလူတို့အတွက် သွန်းလောင်းသောအသွေးဖြစ်၏။” ²⁵ငါ့အမှန်ဆိုသည်ကား၊ ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်၌ ဤစပျစ်ရည်မျိုးအသစ် သောက်မည့်နေ့မရောက်မှီ၊ ငါသည် နောက်ထပ်ဤ စပျစ်ရည်ကို သောက်မည်မဟုတ်” ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ²⁶ထို့နောက် သူတို့အားလုံးသည် ဓမ္မသီချင်းဆိုကြပြီး သံလွင်တောင်သို့ ထွက်ခွာသွားကြ၏။

ယေရှု၏တပည့်တော်အားလုံးတို့က သူ့ကို စွန့်ခွာမည့်အကြောင်း မိန့်တော်မူခြင်း

(မာ 26:31-35; လု 22:31-34; ယော 13:36-38)

²⁷ထို့နောက် ယေရှုက မိမိတပည့်တော်တို့အား “သင်တို့အားလုံး၏ယုံကြည်မှု ပျောက်ပျက်ကြလိမ့်မည်။ ဤအကြောင်းကို ကျမ်းစာထဲ၌

‘ငါသည် သိုးထိန်းကို သတ်၍၊ သိုးများကဲ့လွင့် ရကြလိမ့်မည်’ ဟုရေးသားထားသည် ဟုမိန့်တော်မူ၏။

ဘောစို 13:7

²⁸သို့ရာတွင် ငါသည် သေပြီးမှ၊ သေခြင်းမှ ပြန်လည် ထမြောက်လာလိမ့်မည်။ ထို့နောက် ဂါလိလဲပြည်ကို ငါသွားမည်၊ သင်တို့သည် ဤနေရာသို့မရောက်မှီ၊ ငါ့အရင်ရောက်လိမ့်မည်” ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ²⁹ပေတရုက၊ “တခြားတပည့်တော်တို့၏ ယုံကြည်မှုပျောက်ကြသော်လည်း အကျွန်ုပ်၏ယုံကြည်မှုသည် ဘယ်သောအခါမျှ ပျောက်လိမ့်မည်မဟုတ်” ဟုပြောလေ၏။ ³⁰ယေရှုက၊ “ငါ့အမှန်ဆိုသည်ကား၊ ယနေ့ည၌ ကြက်နှစ်ကြိမ်မတူနိမ့်၊ သင်သည်၊ ငါ့ကို မသိဟူ၍ သုံးကြိမ်ပြောလိမ့်မည်” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

³¹သို့ရာတွင် ပေတရုက “အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်ကို မသိဟူ၍ ဘယ်သောအခါမှ ပြောမည်မဟုတ်၊ ကိုယ်တော်နှင့်အတူ သေမည်ဟု ပြင်းထန်စွာပြော၏။” ထိုအခါ ကျန်သောတပည့်တော် အားလုံးတို့သည်လည်း ထိုနည်းတူ ပြောကြလေ၏။

ယေရှုတစ်ယောက်တည်းဆုတောင်းတော်မူခြင်း

(မာ 26:36-46; လု 22:39-46)

³²ယေရှုနှင့် တပည့်တော်တို့သည် ဂေသရှေ့မန်ဟုခေါ်သောနေရာသို့ ရောက်ကြ၏။ ယေရှုက တပည့်တော်တို့အား၊ “ငါ့ဆုတောင်းစဉ်တွင် သင်တို့သည် ဤနေရာ၌ နေ

ကြလော့” ဟုမိန့်တော်မူ၏။³³ သူသည်ပေတရူယာကုပ်၊ ယောဟန်တို့ကို ခေါ်သွားတော်မူ၏။ သူသည် အလွန်ဝမ်းနည်း၍ စိတ်ပူပန်တော်မူ၏။³⁴ ယေရှုက “ငါ့လုံးသည် ဝမ်းနည်းခြင်းနှင့် ပြည့်လျက်ရှိ၏။ ငါ့လုံးသည် ကြေကွဲလျက်ရှိ၏။ ဤနေရာ၌နေ၍ စောင့်နေကြလော့” ဟု တပည့်တော် သုံးယောက်တို့အား မိန့်တော်မူ၏။³⁵ တပည့်တော်သုံးယောက်နှင့် အနည်းငယ်ဝေးသောနေရာသို့ ယေရှုသည် လှမ်းသွား၍ မြေပေါ်သို့ မျက်နှာမူလျက် ဆုတောင်းတော်မူ၏။ ဤဒုက္ခရောက်မည့်အချိန်ကို ဖြစ်နိုင်လျှင် လွှဲစေဖို့အလိုငှါ ဆုတောင်းတော်မူ၏။³⁶ “အိုအဘ၊ * ခမည်းတော်၊ ကိုယ်တော်သည် အရာခပ်သိမ်းကို တတ်နိုင်တော်မူ၏။ ဤဒုက္ခဝေဒနာခွက် * ကို အကျွန်ုပ်ထံမှ လွှဲစေတော်မူပါ။ သို့သော်လည်း၊ အကျွန်ုပ်အလိုအတိုင်း မဖြစ်ပါစေနှင့်။ ကိုယ်တော်အလိုတော်အတိုင်း ဖြစ်ပါစေ” ဟုဆုတောင်းတော်မူ၏။³⁷ ထို့နောက် ယေရှုသည် မိမိတပည့်တို့ထံသို့ ပြန်လျှောက်တော်မူ၏။ တပည့်တော်တို့သည် အိပ်ပျော်နေကြ၏။ ယေရှုက ပေတရူအား “ရှိမန်၊ သင်သည် အိပ်ပျော်နေသလော။ ငါ့အတွက် တစ်နာရီခန့်မျှ မစောင့်နိုင်သလော။³⁸ စုံစမ်းခြင်းနှင့်ကင်းလွတ်မည်အကြောင်းနိုးကြားလျက် ဆုတောင်းနေကြလော့၊ သင်တို့၏ဝိညာဉ်သည် အမှန်ကို လုပ်လိုသော်လည်း သင့်ကိုယ်ခန္ဓာသည် အားနည်းလေ၏” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

³⁹ ယေရှုသည် တစ်ဖန်ထွက်သွား၍၊ ပထမအကြိမ်အတိုင်း ဆုတောင်းတော်မူ၏။⁴⁰ သူပြန်လာတော်မူသောအခါ၊ သူသည် တပည့်တော်တို့အိပ်နေသည်ကို ပြန်တွေ့တော်မူ၏။ သူတို့၏

မျက်လုံးသည် ညှိုးနွမ်းနေကြ၏။ တပည့်တော်တို့သည် ယေရှုအား အဘယ်သို့ပြန်ပြောရမည်ကို ပင်မသိကြ။⁴¹ ယေရှုသည် တတိယအကြိမ် ဆုတောင်းပြီးနောက်၊ သူတပည့်တော်တို့ရှိရာသို့ ပြန်လာတော်မူ၏။ ယေရှုက သူတို့အား “သင်တို့အိပ်ပျော်ပြီး အနားယူနေကြသည်မဟုတ်လော။ ယခုလုံလောက်ပြီ၊ အပြစ်ရှိသောလူတို့လက်၌၊ လူသားကို အပ်ရန်အတွက် အချိန်ရောက်လာပြီ။⁴² ထကြလော့၊ ငါတို့သွားကြမည်။ ငါ့ကိုအပ်နှံသောသူ လာနေပြီ” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

ယေရှုအဝမ်းခံခြင်း

(မာ 26:47-56; လု 22:47-53; ယော 18:3-12)

⁴³ ယေရှုမိန့်တော်မူနေစဉ် ယုဒဂုဏ်ထူးတို့သည် ထိုနေရာသို့ ရောက်လာ၏။ သူသည် တမန်တော်တစ်ဆယ့်နှစ်ပါးထဲက တစ်ယောက်အပါအဝင်ဖြစ်၏။ ယုဒနှင့်အတူ အခြားလူတို့လည်းပါ၏။ ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့၊ ကျမ်းပြုဆရာတို့နှင့်၊ အသက်ကြီးသောယုဒခေါင်းဆောင်တို့က၊ ထိုလူတို့ကို စေလွှတ်လိုက်ခြင်းဖြစ်၏။ ယုဒနှင့်အတူ လိုက်ပါလာကြသောသူတို့၏လက်ထဲတွင်၊ ဓားများနှင့်တုတ်များကို ကိုင်ဆောင်ထားကြ၏။⁴⁴ ယုဒက အဘယ်သူသည် ယေရှုဖြစ်ကြောင်းကို၊ ထိုလူတို့အား ပြသရန် အစီအစဉ်တစ်ခုပြုလုပ်ထား၏။ “ငါနမ်းသောသူသည် ယေရှုပင် ဖြစ်၏။ သူ့ကို ဖမ်းပြီး၊ လုံခြုံစွာခေါ်သွားကြ” ဟုယုဒက ကြိုတင်ပြောကြားထားခဲ့၏။⁴⁵ ထို့ကြောင့် ယုဒသည် ယေရှုထံတော်သို့ သွား၍၊ “ဆရာ” ဟုခေါ်ပြီး ယေရှုကို နမ်းလေ၏။⁴⁶ ထို့နောက် ထိုသူတို့သည် ယေရှုအား ဆွဲခေါ်၍ ဖမ်းဆီးကြ၏။⁴⁷ ယေရှုအနီးတွင် ရပ်နေသောတပည့်တော်တစ်ဦးက ဓားကို ဆွဲထုတ်၍ ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်း၏အစေခံကို ခုတ်လိုက်ရာ၊ နားရွက်ပြတ်လေ၏။

⁴⁸ ထိုအခါ ယေရှုက၊ “သင်တို့သည် ငါ့ကို ရာဇဝတ်ကောင်တစ်ယောက်ဖမ်းသကဲ့သို့ ဓားနှင့်တုတ်များ ယူပြီးထွက်လာကြသလော။⁴⁹ ငါ

အဘ အာရပ်စကားလုံး- ယုဒကလေးများက သူတို့ဖခင်တို့ကို အဘ၊ ဟူ၍ ခေါ်သည်။

ခွက် ယေရှုက ဆိုးရွားသောအရာများ သူထံဖြစ်လာမည့်အကြောင်း ကိုပြောခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုအရာတို့ကို လက်ခံရန် အလွန်ပင်ခက်ခဲမည်။ ဆိုးရွားသောအရာသာ နှင့်ပြည့်လျှသော ခွက်တစ်ခွက်သောက်သကဲ့သို့ ဖြစ်လိမ့်မည်။

သည် သင်တို့နှင့်အတူရှိ၍ နေ့တိုင်းဖိမာန်တော် ထဲ၌ ဆုံးမသြဝါဒပေးလျက်ရှိ၏။ သင်တို့သည် ထိုနေရာ၌ ငါ့ကို မဖမ်းကြ။ သို့ရာတွင် ဤသို့ ဖြစ်ပျက်ခြင်းအကြောင်းမှာ ကျမ်းစာထဲ၌ရေး ထားချက်ပြည့်စုံရန်အတွက်ဖြစ်၏” ဟုမိန့်တော် မူ၏။ ⁵⁰ထို့နောက် ယေရှု၏တပည့်တော်တို့ သည် သူ့ကို စွန့်ပစ်၍ ထွက်ပြေးသွားကြ၏။ ⁵¹ထိုနေရာတွင် လူငယ်တစ်ယောက်က ယေရှု နောက်တော်သို့ လိုက်ပါလာ၏။ သူသည် ပိတ် စတစ်ထည်သာ ဝတ်နေ၏။ ယေရှုကို ဖမ်းဆီး ကြသူတို့က၊ ထိုလူငယ်ကိုပါ လှမ်းဆွဲလိုက်ရ။ ⁵²သူသည် ပိတ်စတစ်ထည်ကို စွန့်ပစ်၍ အဝတ် မပါဘဲ ထွက်ပြေးလေ၏။

ယုဒဒေါင်းဆောင်တို့ရှေ့၌ရောက် သွားသောယေရှု

(မာ 26:57-68; လု 22:54-55, 63-71; ယော 18:13-14, 19-24)

⁵³သူတို့သည် ယေရှုကို ယင်ပုရောဟိတ် မင်း၏နေအိမ်သို့ ခေါ်ဆောင်သွားကြ၏။ ယင် ပုရောဟိတ်အကြီး ကျမ်းပြုဆရာတို့နှင့် ယုဒလူ တို့တွင် အကြီးအကဲတို့သည် ထိုအိမ်၌ အတူတ ကွစုရုံးကြ၏။ ⁵⁴ပေတရုသည် ယင်ပုရောဟိတ် မင်း၏ခြံဝန်းအတွင်းသို့တိုင်အောင် ကိုယ်တတ် နှင့်ဝေးစွာ လိုက်ပြီးလျှင် အစောင့်တို့နှင့်အတူ ထိုင်ပြီး မိမိကိုယ်ကို နွေးရန်အတွက် မီးလှုံစပြု လေ၏။ ⁵⁵ယင်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့နှင့် ယုဒ ကောင်စီဝင်အားလုံးတို့သည် ယေရှုတစ်စုံတစ် ရာအမှား ကျူးလွန်ချက်ကို ကြိုးစားရှာဖွေနေ ကြ၏။ သို့မှသာ ယေရှုကို သူတို့သတ်နိုင်မည် ဖြစ်၏။ သို့ရာတွင် ယေရှုအား သတ်နိုင် လောက်သောအထောက်အ ထားရှာမတွေ့ ကြ။ ⁵⁶လူတို့သည် မမှန်သောသက်သေများ ထွက်ဆိုကြ၏။ သို့သော်လည်း၊ သူတို့သက်သေ များတလွဲစွာဖြစ်နေကြ၏။ ⁵⁷ထို့နောက် လူတချို့ သည် ထပြီး ဤသို့လိမ်ညာသောစကားဖြင့် ယေရှုအကြောင်းကို ပြောဆိုကြလေ၏။ ⁵⁸“ဤ သူက ‘လူတို့လက်ဖြင့် ဆောက်ထားသော

ဤဖိမာန်တော်ကို ငါပျက်ဆီးပြီးသုံးရက်အတွင်း ပြန်ဆောက်မည်။ ငါဆောက်မည့်ဖိမာန်တော် သည် လူတို့လက်ဖြင့် ဆောက်သောဖိမာန် တော်မဟုတ်” ဟုပြောဆိုသည်ကို အကျွန်ုပ်တို့ ကြားရပါပြီဟုသက်သေခံကြ၏။ ⁵⁹သို့သော်၊ ဤ လူတို့၏သက်သေခံချက် များသည်လည်း တလွဲ စိဖြစ်၏။

⁶⁰ထိုအခါ ယင်ပုရောဟိတ်မင်းသည် လူတို့ ရှေ့တွင် မတ်တတ်ရပ်၍ ယေရှုအား၊ “ဤသူ တို့သည် သင့်ကိုဆန့်ကျင်၍ ပြောဆိုနေကြ၏။ ဤစွပ်စွဲချက်နှင့် ပတ်သက်၍ တစ်စုံတခုပြော စရာရှိသလော။ သူတို့ပြောသောစကားသည် မှန်သလော” ဟုမေး၏။ ⁶¹သို့ရာတွင် ယေရှုက တစ်ခွန်းမှ ပြန်ပြောတော်မမူဘဲ တိတ်ဆိတ်စွာ နေတော်မူ၏။ တစ်ဖန် ယင်ပုရောဟိတ်မင်း က “သင်သည် မင်္ဂလာရှိသောဘုရားသခင်၏ သားခရစ်တော်မှန်သလောဟု မေးခွန်းတစ်ခု မေးပြန်၏။”

⁶²ထိုမေးခွန်းကို ယေရှုက “ဟုတ်ပါ၏။ ငါ သည် ဘုရားသခင်၏သား ခရစ်တော်ပင် ဖြစ် ၏။ တစ်နေ့၌ လူသားသည် တန်ခိုးကြီးသော ဘုရားသခင်၏လက်ျာတော်ဘက်၌ ထိုင်၍ မိုး တိမ်ကိုစီးလျက် ကြွလာသည်ကို သင်တို့တွေ့ ရလိမ့်မည်” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

⁶³ထိုစကားကို ကြားရသောအခါ၊ ယင်ပု ရောဟိတ်မင်းသည် အလွန်စိတ်ဆိုး၏။ သူသည် မိမိဝတ်ထားသောအဝတ်ကို ဆုတ်ဖြဲလျက်ယုဒ တို့အား “ငါတို့သည် နောက်ထပ် အဘယ်သက် သေလိုသေးသနည်း။” ⁶⁴သူသည် ဘုရားသခင် ကို ဆန့်ကျင်၍ ပြောသောစကားကို သင်တို့ ကြားရပြီ၊ အဘယ်သို့ ထင်မှတ်ကြသနည်း” ဟု ပြော၏။ လူများအားလုံးက ယေရှုမှားသည် ဟုပြောကြ၏။ သူတို့က ယေရှု၌ အပြစ်ရှိသော ကြောင့် သတ်ခံရမည်ဟု ပြောဆိုကြ၏။ ⁶⁵အ ချို့တို့သည် ယေရှုကို တံတေးနှင့်ထွေးကြ၏။ သူတို့သည် ယေရှုပျက် စေတော်ကိုအဝတ်နှင့် ပုံးပြီးလျှင် လက်သီးဖြင့် ထိုးကြ၏။ သူတို့သည် ယေရှုအား၊ “သင်ပရောဖက်ပြု၍ ဟောတော်

မူပါ” ဟုပြောကြ၏။ ထို့နောက် အစောင့်အကြပ်တို့သည် ယေရှုကို ရိုက်နှက်ကြရန် ခေါ်ဆောင်သွားကြ၏။

ပေတရုက ယေရှုအား သိကြောင်း ပြောရန် ကြောက်ရွံ့ခြင်း

(မာ 26:69-75; လု 22:56-62; ယော 18:15-18, 25-27)

“ထိုအချိန်တွင် ပေတရုသည် ယင်ပုရောဟိတ်မင်း၏ အိမ်ဝင်း၌ ရှိနေစဉ်တွင် ယင်ပုရောဟိတ်မင်း၏တစ်ယောက်သော အစောင့်မလေးက ပေတရုရှိရာသို့ ရောက်လာ၏။ ⁶⁷ထိုမိန်းကလေးသည် ပေတရုမီးလုံနေသည်ကို မြင်သောအခါ အနီးကပ်ကြည့်လိုက်၏။ ထိုနောက်သူမက၊ “သင်သည်လည်း နာဇရက်မြို့သား ယေရှုနှင့်အတူတူနေခဲ့ဖူးသည်” ဟုပြောလေ၏။ ⁶⁸သို့ရာတွင် ပေတရုက ငါသည်မည်သည့် အခါက မှယေရှုနှင့်အတူတူ မနေခဲ့ဖူးပါဟုပြန်ပြော၏။ ထိုနောက် ပေတရုက “သင်အဘယ်အရာပြောနေသနည်း၊ ငါမသိ၊ နားလည်းမလည်”* ဟုပြောပြီးနောက် ခြံပေါက်ဝမှ ထွက်ရှောင်သွား၏။ ⁶⁹သို့သော်လည်း၊ ထိုအစောင့်မလေးသည် ပေတရုကို နောက်တစ်ဖန်ပြန်တွေ့သောအခါ ထိုနေရာ၌ ရပ်နေသောလူတို့အား “ဤလူသည် သူတို့အဖွဲ့ထဲက လူတစ်ယောက်ဘဲ” ဟုပြောလေ၏။ ⁷⁰ပေတရုက ငြင်းပြန်၏။ များမကြာမီ ပေတရုအနားတွင် ရပ်နေသောသူတချို့က “သင်သည် သူတို့ထဲကတစ်ယောက်ဖြစ်သည်ကို ငါတို့သိ၏။ သင်သည်လည်း ဂါလိလဲလူဖြစ်သည်” ဟုပြောကြ၏။ ⁷¹ထို့နောက် ပေတရုက “အကျွန်ုပ်ဘုရားသခင်နှင့် ကျိန်ဆို၏။ သင်တို့ပြောနေသော ထိုသူ၏အကြောင်းကို အကျွန်ုပ်မသိ” ဟုကျိန်ဆိုလေ၏။ ⁷²ထိုစကားကို ပေတရုပြောပြီး ၁ကခြင်းတွင် ကြက်သည် ဒုတိယအကြိမ်တွန့်လေ၏။ ထို့နောက် အကြိမ်မတူနိမ့် သင်သည် သုံးကြိမ်တိုင်အောင် ငါ့ကိုငြင်းပယ်လိမ့်မည်” ဟူသောစကားကို

အာနိသေ 68 တွင် များစွာသောဂရိစာက ပေါင်းထားသည်။ “ပြီးနောက် ကြက်တွန့်လေ၏။

ပေတရုသတိရလေ၏။ ထို့နောက် ပေတရုသည် ကြေကွဲလျက်ငို ကြွေးလေ၏။

ယေရှုအား မြို့တော်ဝန်ပိလတ်က မေးခွန်းများမေးမြန်းခြင်း

(မာ 27:1-2, 11-14; လု 23:1-5; ယော 18:28-38)

15 နံနက်အချိန်တွင် ယင်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့၊ အသက်ကြီးသောယုဒခေါင်းဆောင်တို့၊ ကျမ်းပြုဆရာတို့နှင့်၊ ယုဒကောင်စီဝင်အားလုံးတို့သည် ယေရှုကို မည်သို့ပြုရမည်ကို ဆုံးဖြတ်ချက်ချကြ၏။ သူတို့သည်ယေရှုအား ကြီးဖြင့် ချည်နှောင်၍ မြို့တော်ဝန်ပိလတ်မင်းထံသို့ ခေါ်ဆောင်လာကြပြီး သူ့ကို အပ်နှံကြ၏။ ²မြို့တော်ဝန်ပိလတ်ကမင်း ယေရှုအား၊ “သင်သည် ယုဒလူတို့၏ဘုရင်မှန်သလော” ဟုမေးရာ၊ ယေရှုက “မှန်ပါ၏” ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ³ယင်ပုရောဟိတ်မင်းတို့သည် ယေရှုအပေါ် များစွာသောစွပ်စွဲချက်တင်ကြ၏။ ⁴ထို့ကြောင့် ပိလတ်က ယေရှုအား နောက်ထပ် မေးခွန်းတစ်ခုထပ်မေး၏။ “သူတို့သည် သင့်ကို အဘယ်မျှလောက် အပြစ်တင်သည်ကို ကြည့်လော့။ အဘယ်ကြောင့် တစ်စုံတစ်ခုမျှပြန် ပြောသနည်း” ဟုမေးလေ၏။ ⁵သို့သော် ယေရှုသည် ပြန်ပြောတော်မမူ၊ ဤအကြောင်း ကြောင့် ပိလတ်မင်းသည် အလွန်အံ့သြလေ၏။

ပိလတ်က ယေရှုအား လွှတ်ပေးရန်ကြိုးစားသော်လည်း မအောင်မြင်

(မာ 27:15-31; လု 23:13-25; ယော 18:39-19:16)

“နှစ်စဉ်နှစ်တိုင်း ပသဒါပွဲတော်အချိန်တွင် မြို့ဝန်မင်းအနေနှင့် ထောင်ထဲရှိအကျဉ်းသားတစ်ယောက်လွှတ်ပေးသောထုံးစံရှိ၏။ လူအများက လွှတ်ပေးစေလိုသော အကျဉ်းသားကိုသာ လွှတ်ပေးရန်အတွက် သူဆုံးဖြတ်၏။ ⁷ထိုအချိန်တွင် ထောင်ထဲ၌ ဗာရဗုဗအမည်ရှိသော လူတစ်ယောက်ရှိ၏။ သူသည် သူပုန်တစ်

ယောက်ဖြစ်သောကြောင့်၊ သူပုန်တို့နှင့်အတူ ထောင်တွင်အကျဉ်းချထားခြင်းဖြစ်၏။ သူပုန်တို့သည် ရုန်းရင်းဆန်ခတ်ဖြစ်စဉ်က လူသတ်မှုများ ကျူးလွန်ခဲ့ကြသူများဖြစ်၏။⁸ လူတို့သည် ပိလတ်မင်းထံ ရောက်လာပြီး အကျဉ်းသားကို လွှတ်ရိုးထုံးစံရှိသည်အတိုင်း တယောက်လွတ်ပေးရန် တောင်းဆိုကြ၏။

⁹ပိလတ်က လူတို့အား“သင်တို့သည် ယုဒရှင်ဘုရင်ကို လွှတ်စေချင်သလော”ဟုမေးလျှင်¹⁰ ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့သည်ယေရှုကို မနာလိုစိတ်ကြောင့် အပ်နှံကြောင်း သူသိလေ၏။¹¹ သို့သော် ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့သည် လူထုအား ယေရှုအစား ဗာရဗ္ဗကိုသာ လွှတ်ပေးပို့တောင်းဆိုရန် နှိုးဆော်ကြ၏။¹² နောက် တစ်ဖန်ပိလတ်မင်းက သူတို့အား “ယုဒရှင်ဘုရင်ဟု သင်တို့ခေါ်သောသူကို ငါအဘယ်သို့ ပြုရမည်နည်း” ဟုမေးရာ၊

¹³“သူ့ကို လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ သတ်ပါ”ဟု လူထုက ပြန်ပြီးအော်ကြ၏။¹⁴“ပိလတ်က၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း၊ အဘယ်အပြစ်ကို လုပ်မိသနည်း” ဟုမေး၏။ သို့ရာတွင် လူတို့က ကျယ်လောင်သည်ထက်၊ ကျယ်လောင်စွာဖြင့်၊ “သူ့ကို လက်ဝါးကပ်တိုင်ပေါ်မှာ သတ်ပါ” ဟူ၍ အော်ကြ၏။

¹⁵ပိလတ်သည် လူများ၏စိတ်ကို ပြေစေခြင်းငှါ ဗာရဗ္ဗကို လွှတ်လေ၏။ ယေရှုကို ကြာပွတ်ဖြင့် ထပ်ရိုက်ရန် စစ်သားတို့ကို အမိန့်ပေးလိုက်၏။ ထိုနေ့က သူ့ကို လက်ဝါးကားတိုင်မှာ သတ်ရန် စစ်သားများထံသို့ အပ်လိုက်၏။¹⁶ ပိလတ်မင်း၏စစ်သားတို့သည် ယေရှုကို ပြဲတောရိုရုံးဟု ခေါ်သောမြို့တော်ဝန်၏နန်းတော်ဝင်းသို့ ခေါ်ဆောင်သွား၏။ တခြားစစ်သားအားလုံးတို့သည်လည်း သူတို့နှင့်အတူ ခေါ်သွားကြ၏။¹⁷ ထိုနေရာသို့ ရောက်သောအခါ စစ်သားတို့သည် ယေရှု၏ကိုယ်ပေါ်သို့၊ ကြက်သွေးရောင်ဝတ်လုံကို ဝတ်ပေးကြ၏။ ထိုနေ့က သူတို့သည် ဆူးခက်များကို ရစ်ခွေ၍ သရဖူတစ်ခုပြုလုပ်ပြီး ယေရှု၏ဦးခေါင်းတွင် စွပ်ပေးကြ၏။

¹⁸ ထိုနေ့က သူတို့က “ဟေ့ယုဒ လူတို့၏ဘုရင်ကြီး” ဟူ၍ခေါ်ဝေါ်ကြ၏။¹⁹ စစ်သားတို့သည် ယေရှု၏ဦးခေါင်းကို တုတ်ချောင်းဖြင့် အကြိမ်ပေါင်းများစွာရိုက်ကြ၏။ တံတွေးနှင့်လည်း ထွေးကြ၏။ ထိုနေ့က သူတို့သည် ယေရှု၏ရှေ့မှောက်၌ ဒူးထောက်ကြ၍၊ ဦးညွတ်အရိုအသေပြု သက်သို့လှောင်ပြောင်ကြ၏။²⁰ သူတို့သည် လှောင်ပြောင်ကြ ပြီးနောက် နိမောင်းသော အဝတ်ကို ချွတ်၍ အဝတ်တော်ကို ပြန်ဝတ်စေ၏။ ထိုနေ့က စစ်သားတို့သည် ယေရှုကို နန်းတော်အပြင်သို့ ထုတ်၍ လက်ဝါးကပ်တိုင်ပေါ်တွင် သတ်ရန် ခေါ်ဆောင်သွားကြ၏။

လက်ဝါးကပ်တိုင်ပေါ်တွင် ယေရှု အသတ်ခံတော်မူခြင်း

(မာ 27:32-44; လု၊ 23:26-43; ယော၊ 19:17-27)

²¹ ထိုသို့ခေါ်သွားကြစဉ်တွင် ကုရုနေမြို့မှ လူတစ်ယောက်သည် မြို့ထဲသို့ ဝင်လာ၏။ သူသည် လယ်တောထဲမှ ပြန်လာသော အာလေ့နှင့် ရူဖု၏အဖေရိုမုန်ဖြစ်၏။ စစ်သားတို့သည် ရိုမုန်အား လက်ဝါးကပ်တိုင်ကို အတင်းထမ်းစေကြ ၏။ ထိုလက်ဝါးကပ်တိုင်သည် ယေရှုအား သတ်ရန်ဖြစ်၏။²² ဂေါလဂေါသဟု ခေါ်သောနေရာသို့ ယေရှုကို သူတို့ခေါ်သွားကြ၏။ (ဂေါလဂေါသ ၏အဓိပ္ပာယ်မှာ၊ “ဦးခေါင်းခွဲ၏နေရာ” ဟူ၍ဖြစ်၏။)²³ ဂေါလဂေါသသို့ ရောက်သောအခါ၊ စစ်သားတို့က ယေရှုအား ရှာလကာရည်တစ်ခွက် ပေးကြ၏။ ထိုရှာလကာရည်ထဲတွင် မုရန်ဆေးရောစပ်ထား၏။ သို့ရာတွင် ယေရှုက မသောက်ဘဲ ငြင်းပယ်၏။²⁴ စစ်သားတို့သည် ယေရှုအား လက်ဝါးကပ်တိုင်တွင် တင်၍ သံချောင်းများဖြင့် ရိုက်ကြ၏။ ထိုနေ့က စစ်သားတို့က အဝတ်တော်ကို စာရေးတံချွန် အသီးသီးတို့အား ဝေဖန်ကြ၏။²⁵ သူတို့က ယေရှုအား လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ သံနှင့်ရိုက်စွဲသော အချိန်မှာနံနက်ကိုးနာရီ အချိန်ဖြစ်၏။²⁶ ယေရှုအား စွဲချက်တင်သောပြစ်မှုဖော်ပြ ထားသောဆိုင်ဘုတ်ကိုလည်း ချိတ်

ဆွဲထားကြလေ၏။ ထိုဆိုင်းဘုတ်တွင် “ယုဒရှင် ဘုရင်” ဟုရေးသား၏။²⁷ သူတို့သည် ဓားပြနှစ် ယောက်ကိုလည်း ယေရှု၏လက်ျာဘက်တွင် တစ်ယောက်၊ လက်ဝဲဘက်တွင်တစ်ယောက်၊ လက်ဝါးကပ်တိုင်၌ ရိုက်ထား၏။^{28*} ²⁹ထိုနေ ရာအနီးမှ ဖြတ်သွားကြသူ အချို့ကယေရှုအား ကဲ့ရဲ့သောစကားနှင့်ပြောဆိုကြ၏။ သူတို့က ခေါင်းခါ၍ “ဟေ့သင်က ဗိမာန်တော်ကို ဖျက် ဆီး၍၊ သုံးရက်အတွင်းပြန်ဆောက်နိုင်မည်ဟု ပြောသည် မဟုတ်လော။”³⁰ မိမိကိုယ်မိမိကယ် တင်၍ ထိုကပ်တိုင်ပေါ်မှ ဆင်းလော့” ဟူ၍ ပြောလေ၏။³¹ ထိုနေရာ၌ ယင်ပုရော ဟိတ်အကြီးတို့နှင့် ကျမ်းပြုဆရာတို့လည်း ရှိနေ ကြ၏။ သူတို့ကလည်း အခြားလူတို့နည်းတူ ယေရှုအား လှောင်ပြောင်ကြ၏။ သူတို့က “သူ သည် အခြားလူတို့ကို ကယ်တင်၏။ သို့သော် လည်း၊ ကိုယ်ကိုကိုယ် မကယ်တင်နိုင်။”³² သူ သည် ကာသရေလရှင်ဘုရင်၊ ခရစ်တော်မှန် လျှင်၊ ကပ်တိုင်ပေါ်မှ ယခုဆင်းပါစေလော့။ ကပ်တိုင်ပေါ်မှ ဆင်းလာသည်ကို ငါတို့မြင်လျှင် သူ့ကို ယုံကြည်ကြလိမ့်မည်” ဟုအချင်းချင်း ပြောကြ၏။ ယေရှုနှင့်အတူ လက်ဝါးကပ်တိုင် မှာ အသတ်ခံသောဓားပြနှစ်ယောက်ထံမှ တစ် ယောက်သည်လည်း ယေရှုအား ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင် လေ၏။

ယေရှုသေဆုံးခြင်း

(မာ 27:45-56; လု၊ 23:44-49; ယော၊ 19:28-30)

³³နေမုန်းတည့်အချိန်တွင် တိုင်းပြည်တစ် ပြည်လုံးမှောင်မိုက်အတိ ဖြစ်လေ၏။ ထိုသို့ မှောင်မိုက်နေသည်မှာ ညနေသုံးနာရီအထိဖြစ် ၏။³⁴ သုံးနာရီတွင် ယေရှုက ကျယ်လောင်စွာ “လေ၊ လေလာမရှာဗာသာနီ” ဟုအော်ဟစ် တော်မူ၏။ အဓိပ္ပါယ်မှာ “အကျွန်ုပ်၏ဘုရား

အခန်းငယ် 28 တစ်ချို့ဂရိတ်စာက အခန်းငယ်28ကို ပေါင်းထည့်ပေါင်းထားသည်။ ပြီးနောက် ကျမ်းစာပြော ပြသည်မှာ သူတို့က သူ့ကို မတရားသောသူနှင့် ထား ခဲ့သည်။

သခင်၊ အကျွန်ုပ်၏ဘုရားသခင်၊ အဘယ်ကြောင့် အကျွန်ုပ်တစ်ယောက်တည်း ထားခဲ့သနည်း”* ဟူ၍ပြစ်၏။

³⁵မလှမ်းမကမ်းတွင် ရပ်ကြည့်နေကြသူတို့ က “နားထောင်ကြ၊ သူသည်လေိယကို ခေါ်နေ သည်” ဟုပြောကြ၏။³⁶ လူတစ်ယောက်ပြေး သွား၍ ရေမှီတထွေးကို ယူပြီး ရှာလကာရည် မြုပ်ထဲနှစ်ကာ တုတ်တစ်ချောင်း၏ထိပ်ဖျား၌ ရေမြုပ်ကို ချည်နှောင်၍ ယေရှု၏မျက်နှာတော် ရှေ့သို့ တိုးပေး၏။ သို့မှသာ ယေရှုသည် ရှာလ ကာရည် သောက်နိုင်မည်ဖြစ်၏။ ထိုသူတို့က လေိယသည် သူ့ကို ချယူခြင်းငှါ လာမည်မလာ မည်ကို စောင့်ကြည့်ကြကုန်အံ့” ဟုပြော၏။³⁷ ထိုအခိုက်အတန့်တွင် ယေရှုက ကျယ်လောင် သောအသံကြီးဖြင့် အော်ဟစ်ပြီး အသက်ထွက် တော်မူ၏။³⁸ ယေရှုသေဆုံးသွားချိန်တွင်ဗိမာန် တော်အတွင်းရှိ ကုလားကာသည် အထက်စွန်း မှ အောက်စွန်းထိတိုင်အောင် စုတ်ပြဲလေ၏။³⁹ လက်ဝါးကပ်တိုင်ရှေ့၌ ရပ်နေသောတပ်မှူး သည် ယေရှုမည်သို့သေသည်ကို မြင်လျှင် “ဤ သူသည်ဘုရားသခင်၏သားတော်မှန်ပေသည်” ဟုပြောလေ၏။

⁴⁰အချို့အမျိုးသမီးများသည် လက်ဝါးကပ် တိုင်နှင့်ဝေးမှ လှမ်းကြည့်နေကြ၏။ အချို့အမျိုး သမီးများထံတွင် မာဂဒလဲမြို့မှ မာရီ၊ ရှာလုံ၊ ယာကုပ်ငယ်နှင့် ယောသေတို့၏မိခင်မာရီတို့ လည်း ပါဝင်ကြ၏။ ယာကုပ်သည် ယောသေ၏ ညီဖြစ်၏။⁴¹ သူတို့သည် ဂါလိလဲမြို့ မှစ၍ ယေရှုရှလင်အထိ ယေရှုကို လိုအပ်သည်များ ပြုစုရန်အတွက် လိုက်လာကြ၏။ ဂါလိလဲမှ ယေရှုရှလင်သို့ လာကြသောအခြားအမျိုးသမီး တို့သည်လည်း ထိုအရပ်၌ ရှိနေကြ၏။

ယေရှုအားမြှုပ်နှံခြင်း

(မာ 27:57-61; လု၊ 23:50-56; ယော၊ 19:38-42)

⁴²ထိုနေ့ကို အပိတ်နေ့ဟု ခေါ်ကြ၏။ (အဓိ ပြုပ္ပါယ်မှာ ဥပုသ်နေ့မတိုင်မီသောနေ့ဖြစ်၏။) ညဉ့်

အကျွန်ုပ်၏ဘုရား ... ထားခဲ့သနည်း ဆာလံ 22:1

အချိန်တွင်၊ ⁴³အရိမသံမြို့မှယောသပ်ဟုခေါ်သောသူတစ်ယောက်ရောက်လာ၏။ သူသည် မြို့တော်ဝန်ပိလတ်ထံသို့ ရဲရင့်စွာသွား၍ ယေရှု၏အလောင်းတော်ကို သင်္ဂြိုဟ်ရန်တောင်းခံ၏။ ယောသပ်သည် ယုဒကောင်စီတွင် အရေးပါသူတစ်ဦးဖြစ်၏။ ထို့ပြင် ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်တည် ထောင်ခြင်းကို မျှော်လင့်နေသူလည်း ဖြစ်၏။ ⁴⁴ပိလတ်သည် ယေရှုသေဆုံးသွားပြီး ကြောင်းကို ကြားသိရသောအခါ သူက အံ့သြသွားလေ၏။ ပိလတ်က ယေရှုအား အစောင့်တာဝန်ချထားသောစစ်ဗိုလ်ကို ခေါ်ပြီးသူ့ကို ယေရှု သေဆုံးပြီးဖြစ်သည်ကို မှန်မမှန် မေးမြန်း၏။ ⁴⁵စစ်ဗိုလ်က ယေရှုသေဆုံးသွားပြီဟု ပိလတ်အား အတည်ပြုပြောကြား၏။ ထိုအခါ ပိလတ်သည်ယောသပ်အားယေရှု၏အလောင်းတော်ကို ယူဆောင်ခွင့်ပြု၏။ ⁴⁶ယောသပ်သည် ပိတ်ချောအထည်အချို့ကို ယူလာ၏။ သူကယေရှု၏အလောင်းတော်ကို လက်ဝါးကပ်တိုင်မှချ၍ ပိတ်ချောအဝတ်နှင့် ထိုအလောင်းတော်ကိုရစ်ပတ်ပြီးလျှင် ကျောက်သားမျက်နှာပြင်ကို ထွင်းထားသောသင်္ချိုင်းအတွင်းထဲမှာ ထား၏။ ထိုနောက် သူသည် သင်္ချိုင်းအပေါက်ဝကို အလွန်ကြီးမားသောကျောက်တုံးကြီးဖြင့် လိုဏ်းပိတ်၏။ ⁴⁷မာဂဒလမုမာရီနှင့်ယောသေ၏မိခင်မာရီတို့သည် ယေရှုအလောင်းတော် ထားသောနေရာကို မြင်ကြရ၏။

ယေရှုသေခြင်းမှပြန်လည်ရှင်ပြန် ထမြောက်ခြင်းသတင်းများ

(မာ 28:1-8; လု 24:1-12; ယော 20:1-10)

16 ဥပုသ်နေ့၏နောက်တစ်နေ့တွင်မာဂဒလမြို့မှ မာရီ၊ ရှာလုံနှင့် ယာကုပ်၏မိခင်မာရီတို့သည် ချိုသင်းနဲ့ဖြစ်သောအမွှေးနံ့သာအချို့ဖြင့် ယေရှု၏အလောင်းတော်ကို သုတ်လိမ်းပေးရန် ယူလာကြ၏။ ²ရက်သတ္တပတ်၏ ပထမမြောက်နေ့၊ နံနက်စောစောနေထွက်ပြီးချိန်တွင် ထိုအမျိုးသမီးသုံးယောက်တို့သည် ယေရှု၏သင်္ချိုင်းသို့ သွားကြ၏။ ³ထိုအမျိုးသမီး

တို့က “သင်္ချိုင်းအပေါက်ဝမှာ ကျောက်တုံးကြီးနှင့် ဖုံးပိတ်ထား၏။ ငါတို့ကို အဘယ်သူက ကျောက် တုံးကြီးလိုဏ်ပေးမည်နည်း” ဟုအချင်းချင်း ပြောဆိုကြ၏။

⁴ထိုနောက်အမျိုးသမီးသုံးယောက်တို့သည် သင်္ချိုင်းသို့ ရောက်ကြသောအခါ၊ ကျောက်တုံးကြီးကို သင်္ချိုင်းအပေါက်ဝမှ လိုဏ်းလှန်လျက်ရှိသည်ကိုမြင်ကြ၏။ ထိုကျောက်တုံးသည် အလွန်ကြီးမား၏။ ⁵အမျိုးသမီးတို့သည် သင်္ချိုင်းရှိရာသို့ လျှောက်သွားကြ၏။ ထိုနေရာတွင် အဖြူရောင်ဝတ်လုံဝတ်ဆင်ထားသော လူငယ်တစ်ယောက်ကို တွေ့မြင်ကြ၏။ ထိုသူသည် သင်္ချိုင်း၏ညာဘက်တွင် ထိုင်နေ၏။ အမျိုးသမီးတို့သည် ကြောက်ရွံ့နေကြ၏။ “သို့ရာတွင် ထိုသူက၊ “မကြောက်ကြနှင့်၊ လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ သတ်သောနာရေကိမြို့သားယေရှုကိုသင်တို့ရှာကြ၏။ ထိုသူသည် ဤအရပ်၌မရှိ၊ သေခြင်းမှ ရှင်ပြန်ထမြောက်တော်မူပြီ။ အလောင်းတော် ထားသောနေရာကိုလည်း ကြည့်ကြလော့။ ⁷ယခုသင်တို့ချက်ချင်း သွား၍ သူ၏တပည့်တော်တို့နှင့် ပေတရုအား၊ “ယေရှု ဂါလိလဲပြည်သို့ ကြွတော်မူကြောင်းကို ပြောလော့။ သူသည် ထိုနေရာသို့ သင်တို့ထက် အရင်ရောက်လိမ့်မည်။ အထက်က မိန့်တော်မူသည့်အတိုင်း ထိုနေရာ၌သင်တို့သည် သူ့ကိုတွေ့မြင်ရကြလိမ့်မည်” ဟုပြောဆို၏။

⁸အမျိုးသမီးသုံးယောက်တို့သည် အလွန်ကြောက်ရွံ့ခြင်းနှင့် စိတ်ရှုပ်ခြင်းဖြင့် ပြေးသွားကြ၏။ ကြောက်ရွံ့နေကြသောကြောင့် အဘယ်သူ့ကိုမျှ မပြောအဆိုကြ။

(ရှင်မာကု၏ အချို့သောရှေးအကျ ဆုံးခေါ်စာမူ မိတ္တူများသည် ဤနေရာတွင် အဆုံးသတ်ထားသည်။)

တပည့်တော်အချို့က ယေရှုအားတွေ့ကြခြင်း

(မာ 28:9-10; ယော 20:11-18; လု 24:13-35)

⁹ယေရှုသည် ရက်သတ္တပတ်၏ပထမနေ့နံနက်စောစောတွင် သေခြင်းမှထမြောက်တော်

မူ၏။ အထက်နတ်ဆိုးခုနစ်ယောက်ကို နှင်ထုတ်
တော်မူသော မာဂဒလမာရီအား ရှေ့ဦးစွာ
ကိုယ်ကိုပြတော်မူ၏။ ¹⁰မာရီသည် သေခြင်းမှ
ထမြောက်တော်မူသော ယေရှုအား ကိုယ်တိုင်
တွေ့ပြီးသောအခါ ယေရှု၏တပည့်တော်တို့ထံ
သို့ သွား၍ ကြားပြော၏။ သူ၏တပည့်တော်တို့
သည် အလွန်ဝမ်းနည်း ကြေကွဲ၍ ငိုကြွေးကြ၏။

¹¹ယေရှုသည် အသက်ရှင်နေကြောင်းနှင့်သူ
ကို မြင်ခဲ့ကြောင်းကို မာရီက သူတို့အား ပြော
ပြ၏။ သို့သော်လည်း တပည့်တော်တို့က သူမ
ကို မယုံကြည်ကြ။

¹²များမကြာမီထိုကျေးရွာနယ်ပယ်ကို ဖြတ်
သန်းသွားနေသော၊ သူ၏တပည့်တော်နှစ်ပါး
ထံသို့ ယေရှုသည် ကိုယ်ကို ထင်ရှားပြတော်မူ
၏။ သို့ရာတွင် ယေရှုသည် အထက်က အသေ
သတ်ခြင်းကိုမခံမှီ အချိန်နှင့် ရုပ်ချင်းအလျင်းမ
တူပေ။ ¹³ဤတပည့်တော်နှစ်ပါးသည် ပြန်သွား
၍ ထိုအကြောင်းကို အခြားတပည့်တော်တို့
အား ပြောပြကြ၏။ သို့ရာတွင် သူတို့ ကိုလည်း
မယုံကြည်ကြ။

**ယေရှုက တမန်တော်တို့အား
စကားပြောခြင်း**

(မာ 28:16-20; လု 24:36-49;
ယော 20:19-23; တ 1:6-8)

¹⁴ရက်အနည်းငယ်မျှကြာသောအခါ၊ ယေရှု
သည် မိမိတမန်တော်တစ်ဆယ်တစ်ပါးတို့အစာ
စားနေကြစဉ်၊ ကိုယ်ကိုပြတော်မူ၏။ ယေရှုသည်
သူတို့၏ယုံကြည်မှုအားနည်းခြင်းကို အပြစ်တင်
တော်မူ၏။ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့သည်
ယေရှုရှင်ပြန်ထမြောက်ပြီးမှ မြင်ခဲ့သောသူတို့
ကို၊ ယုံကြည်ရန် ငြင်းဆန်နေကြပြီးလျှင် ခေါင်း
မာစွာဖြင့် လက်မခံကြသောကြောင့်ဖြစ်၏။

¹⁵ယေရှုက တပည့်တော်တစ်ဆယ်တစ်ပါး

အား၊ “သင်တို့ကမ္ဘာအနှံ့အပြားသို့ သွားကြ
လော့။ လူတိုင်းကို ဝမ်းမြောက်ဖွယ်ရာသတင်း
ကောင်း ပြောပြကြလော့။ ¹⁶ယုံကြည်၍ ဗတ္တိဇံ
ကိုခံသောသူသည် ကယ်တင်ခြင်းခံရလိမ့်မည်။
သို့သော်လည်း မယုံကြည်သောသူသည် အပြစ်
စီရင်ခြင်းကိုခံရလိမ့်မည်။ ¹⁷ယုံကြည်သောသူ
တို့သည် သက်သေပြချက်အဖြစ် ဤအရာများ
ကို လုပ်နိုင်ကြလိမ့်မည်။ သူတို့သည် ငါ့နာမ
တော်ကို အမှီပြု၍ နတ်ဆိုးများကို နှင်ထုတ်
လိမ့်မည်။ မသင်ဖူးသောဘာသာစကားတို့ကို
လည်း ပြောနိုင်လိမ့်မည်။

¹⁸မြွေတို့ကို အန္တရယ်မရှိဘဲ ဖမ်းဆီးနိုင်ကြ
လိမ့်မည်။ သူတို့သည် အန္တရယ်ကင်းစွာနှင့်
အဆိပ်ကိုသောက်နိုင်ကြလိမ့်မည်။ သူတို့သည်
ရောဂါဝေဒနာသည်တို့ကို သူတို့လက်နှင့်ထိ
ကိုင်လျှင် ရောဂါဝေဒနာပျောက်ကင်းသွားလိမ့်
မည်” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

**ယေရှုသည်ကောင်းကင်ဘုံသို့ပြန်
သွားတော်မူခြင်း**

(လု 24:50-53; တာ 1:9-11)

¹⁹သခင်ယေရှုသည် ထိုအကြောင်း အရာ
များကို တပည့်တော်တို့အား မိန့်တော်မူပြီး
နောက် သူသည် ကောင်းကင်ဘုံသို့ ဆောင်ယူ
ခြင်းကို ခံတော်မူ၏။ ယေရှုသည် ကောင်းကင်
ဘုံ၌ သခင်ဘုရား၏လက်ျာတော်ဘက်တွင်
ထိုင်တော်မူ၏။

²⁰တပည့်တော်တို့သည် ကမ္ဘာအနှံ့အပြား
သို့ သွားရောက်၍ လူတို့ကို ဝမ်းမြောက်ဖွယ်
ရာသတင်းကောင်း ပြောပြကြ၏။ သခင်ဘုရား
သည် သူတို့အား ကူညီမစတော်မူ၏။ သူတို့
ဟောပြောသော ဝမ်းမြောက်ဖွယ်ရာသတင်း
စကားမှန်ကန်ကြောင်းကို နိမိတ်လက္ခဏာများ
ပြရန်အတွက် သူတို့ကို တန်ခိုးဖြင့် ဘုရားသခင်
သက်သေပြတော်မူ၏။

ရှင်လုကာခရစ်ဝင်

ယေရှု၏ဘဝဖြစ်စဉ် အကြောင်းကို ရှင်လုကာက ရေးသားတင်ပြခြင်း

1 ချစ်စွာသောသော်ဖိလု၊ များစွာသောလူတို့သည် အကျွန်ုပ်တို့၌ ဖြစ်ပျက်သောဖြစ်ရပ်များ၏သမိုင်းကို ရေးသားရန် ကြိုးစားကြ၏။² ထိုသူတို့သည် အချို့သော အခြားလူတို့ ထံမှ အကျွန်ုပ်တို့သင်ယူသော တူညီသည့်အရာများကို ရေးသားကြ၏။ ထိုသူတို့သည် ထိုဖြစ်ရပ်များကို ရှေးဦးစွာမှစ၍ မြင်သောသူများ ဖြစ်၍ ဘုရားသခင်၏နှုတ်ကပတ်တော်ကို ဟောပြောရန် အစေတော်ခံများ ဖြစ်လာကြ၏။³ အလွန်မြင့်မြတ်သောသူ၊ အကျွန်ုပ်သည် အရာခပ်သိမ်းကို ရှေးဦးစွာမှစ၍ စေ့စပ်သေချာစွာ လေ့လာခဲ့သည်ဖြစ်၍၊ အကျွန်ုပ်သည် ထိုဖြစ်ရပ်အားလုံးတို့ကို ကိုယ်တော်ထံသို့ အစဉ်အတိုင်းရေးသားသင့်ကြောင်း အကြံရှိပါ၏။ ထို့ကြောင့် ကျမ်းစာတစ်စောင်အဖြစ် အစီအတိုင်းရေးသားပြုစု၏။⁴ ကိုယ်တော်သင်ပြီးသောအရာအားလုံးတို့သည် ဧကန်အမှန်ဖြစ်သည်ကို ကိုယ်တော်သိနိုင်မည်အကြောင်း အကျွန်ုပ်သည် ထိုဖြစ်ရပ်အားလုံးတို့ကို ရေးသား၏။

ဇာခရိနှင့်လေဂျူဗတ်

⁵ ထိုအချိန်ကာလသည်ယုဒပြည်ကိုဟေရုဒ်* ဘုရင်၏အုပ်စိုးစဉ်ဖြစ်၏။ ထိုတိုင်းပြည်တွင် ဇာခရိအမည်ရှိသော ယင်ပုရောဟိတ်တစ်ယောက်ရှိ၏။ ဇာခရိသည် အဘိယအသင်း*

ဟေရုဒ် ဟေရုဒ်မင်းကြီး) ယုဒပြည်မှ ဟေရုဒ်တစ်ဘီစီ 40မှ 4 ဘီစီ

အဘိယအသင်း ယုဒလူမျိုး ယင်ပုရောဟိတ်များသည် အဖွဲ့ 24 ဖွဲ့ဖြင့် ပိုင်းခြားလေ့ရှိသည်။ 1 ချာချပ် 24။

ဝင်ဖြစ်၏။ ဇာခရိ၏ဇနီးသည် အာရုန်အမျိုးအနွယ်မှ မွေးဖွားသောသူဖြစ်၏။ သူမ၏အမည်မှာ လေဂျူဗတ်ဖြစ်၏။⁶ ဇာခရိနှင့် လေဂျူဗတ်တို့သည် ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌ ပြောဆိုသောသူများ ဖြစ်ကြ၏။ သူတို့သည် ထာဝရဘုရား၏ပညတ်ချက်တို့နှင့် စည်းမျဉ်းအားလုံးတို့ကို လိုက်နာရာတွင် အပြစ်တင်ခံခဲ့မရှိ။ အခြားသူတို့ကိုလည်း လိုက်နာရန် တိုက်တွန်းကြ၏။⁷ သို့သော်လည်း၊ လေဂျူဗတ်သည် မြဲသောကြောင့်သူတို့သည် သားမရှိ။ ထို့အပြင် သူတို့နှစ်ယောက်တို့သည် အသက်အရွယ်ကြီးရင့်ကြ၏။

⁸ ထိုအချိန်သည် ဇာခရိ၏ယင်ပုရောဟိတ်အဖွဲ့က ယင်ပုရောဟိတ်အမှုကို ဆောင်ရွက်ရန်အချိန်ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ဇာခရိသည် ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌ ယင်ပုရောဟိတ်အမှုကို ဆောင်ရွက်လေ၏။⁹ ယင်ပုရောဟိတ်တို့သည် နံ့သာပေါင်း မီးရှို့ပူဇော်ရန် ယင်ပုရောဟိတ်တစ်ဦးကို ရွေးချယ်ရစေမြဲဖြစ်၏။ ထိုအလုပ်ကို လုပ်ရန် ဇာခရိအား ရွေးချယ်ကြ၏။ ထို့ကြောင့် ဇာခရိသည် နံ့သာပေါင်းစုံမီးရှို့ပူဇော်ရန် ထာဝရဘုရား၏ဗိမာန်တော်အတွင်းသို့ ဝင်သွားလေ၏။¹⁰ ဗိမာန်တော်အပြင်ဘက်တွင် အလွန်များပြားသောလူများ ရှိနေကြ၏။ သူတို့သည် နံ့သာပေါင်းစုံမီးရှို့ပူဇော်ချိန်တွင် ဆုတောင်းနေကြ၏။¹¹ ထိုအခါ နံ့သာပေါင်းစုံမီးရှို့ပူဇော်သောယင်ပုလွင်၏ညာဘက်၌ ထာဝရဘုရား၏ကောင်းကင်တမန်တစ်ပါး ရောက်ရှိလာ၍ ဇာခရိ၏ရှေ့တွင် ရပ်နေ၏။¹² ဇာခရိသည် ကောင်းကင်တမန်ကို မြင်သောအခါ စိတ်လှုပ်ရှား၍ ကြောက်ရွံ့တုန်လှုပ်သွား၏။¹³ သို့သော်လည်း၊ ကောင်းကင်တမန်တော်က ဇာခရိအား

“ဇာခရိ၊ မကြောက်နှင့်။ ဘုရားသခင်သည် သင်၏ဆုတောင်းသံကို ကြားတော်မူပြီ။ သင့် ဇနီးဇလိဂူဗက်သည် သားယောက်ျားမွေးဖွား လိမ့်မည်။ ထိုကလေးကို ယောဟန်ဟုအမည် မှည့်ရမည်။¹⁴ သင်တို့သည် သူ့ကြောင့် ဝမ်း မြောက်ပျော်ရွှင်ခြင်းရရှိလိမ့်မည်။ လူအများ တို့သည် သူ၏မွေးဖွားခြင်းကြောင့် ဝမ်းမြောက် ရလိမ့်မည်။¹⁵ ယောဟန်သည် ထာဝရဘုရား ၏ရှေ့တော်၌ကြီးမြတ်သူ ဖြစ်လိမ့်မည်။ သူ သည် စပျစ်ရည်ဖြစ်စေ၊ အရက်ဖြစ်စေဘယ် သောအခါမျှ သောက်ရလိမ့်မည်မဟုတ်။ သူ သည် မွေးဖွားချိန်မှစ၍ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ် တော်*နှင့် ပြည့်ဝလိမ့်မည်။¹⁶ ယောဟန်သည် ယုဒအမျိုးသားအများတို့ကို သူတို့ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားထံတော်သို့ ပြန်လည်ပို့ဆောင် လိမ့်မည်။¹⁷ ယောဟန်သည် ဘုရားသခင်ရှေ့ တော်သို့ရှေးဦးစွာသွားလိမ့်မည်။ သူ၌ဇေယ * ၏ဝိညာဉ်နှင့်တန်ခိုးကဲ့သို့ ရှိလိမ့်မည်။ သူသည် မိဘတို့နှင့် သားသမီးတို့ကြား၌ ငြိမ်သက်ခြင်း ကို ယူဆောင်လာလိမ့်မည်။ သူသည် ထာဝရ ဘုရားသခင်ကို မနာခံသောလူတို့အား ပြောင်း လဲစေ၍ မှန်ကန်သောနည်းလမ်းဖြင့် တွေးခေါ် သောသူများဖြစ်စေလိမ့်မည်။ သူသည် လူတို့ ကို ထာဝရဘုရားကြွလာတော်မူခြင်းအတွက် အဆင်သင့်ဖြစ်လိမ့်မည်” ဟုပြောလေ၏။

¹⁸ဇာခရိက ကောင်းကင်တမန်အား “သင် ပြောသောအရာတို့သည် အမှန်ဖြစ်ကြောင်းကို အကျွန်ုပ်သည် အဘယ်သို့သိရမည်နည်း။ အ ကျွန်ုပ်သည် လူအိုဖြစ်၍ အကျွန်ုပ်၏ဇနီးသည် လည်း အသက်ကြီးနေပြီ” ဟုပြန်ပြောရာ။

¹⁹ကောင်းကင်တမန်က “ငါသည် ဂါဗြေလ ဖြစ်၏။ ငါသည် ဘုရားသခင်၏ရှေ့တော်မှာ ရပ်

သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော် ဘုရားသခင်၏ဝိညာဉ် တော်ဟူ၍၎င်း၊ ခရစ်တော်၏ဝိညာဉ်ဟူ၍၎င်း၊ ဥပဇ္ဈာယ် ဆရာဟူ၍၎င်း ခေါ်လျက်ရှိသည်။ သူသည် ဘုရားသခင်၊ ခရစ်တော်နှင့် ပူးပေါင်းပြီး ဤကမ္ဘာပေါ်ရှိလူသားတို့ထံ ၌ ဘုရားသခင်၏အမှုတော်ကို လုပ်ဆောင်သည်။

ဇေယ ဘီစီ-850 လောက်တွင် အသက်ရှင်သောပရော ဖက်ဖြစ်သည်။

နေ၏။ ဘုရားသခင်သည် သင့်ကို စကားပြော ရန်နှင့် ထိုသတင်းကောင်းကို သင့်အားပြောပြ ရန် ငါ့ကိုစေလွှတ်တော်မူ၏။²⁰ ယခုနားထောင် လော့။ သင်သည် ငါပြောသောအရာကို မယုံ သောကြောင့် ဤအကြောင်းအရာမဖြစ်မှီနေ့ တိုင်အောင် စကားမပြောနိုင်ဘဲလျက် နေလိမ့် မည်။ သို့သော်လည်း၊ သင့်အား ငါပြောသော အရာတို့သည် အချိန်တန်လျှင် အမှန်ဖြစ်လာ လိမ့်မည်” ဟုပြောလေ၏။

²¹ဗိမာန်တော်၏အပြင်ဘက် ရှိသောလူတို့ သည် ဇာခရိအား စောင့်ဆိုင်းနေကြ၏။ ဗိမာန် တော်အတွင်း၌ သူသည် အချိန်ကြာမြင့်စွာနေ ခြင်းကြောင့် သူတို့သည် အံ့သြနေကြ၏။²² ဇာခရိသည် ဗိမာန်တော်အပြင်သို့ ထွက်လာ သောအခါ သူသည် စကားမပြောနိုင်ချေ။ ထို ကြောင့် သူသည် ဗိမာန်တော်အတွင်း၌ ဗျာ ဒိတ်ရူပါရုံကို မြင်ပြီးဟု လူများက ထင်ကြ၏။ သူသည် သူတို့ကို အရိပ်အမှတ်ပေးသော်လည်း စကားမပြောနိုင်ချေ။²³ ဇာခရိသည် ဗိမာန် တော်တွင် မိမိလုပ်ဆောင်ရမည့်တာဝန် ပြီးဆုံး သွားသောအခါ အိမ်သို့ပြန်သွားလေ၏။

²⁴ထိုနေ့က ဇေယဗက်တွင် ကိုယ်ဝန်ရှိလာ ၍ သူမ၏ကိုယ်ဝန်ဆောင်ခြင်းကို လျှို့ဝှက်ထား ခြင်းငှါ ငါးလပတ်လုံးအိမ်တွင်း၌အောင်း၍ နေ လေ၏။²⁵ ဇေယဗက်က “ကြည့်ပါ၊ ထာဝရ ဘုရားသည် ငါ့အတွက် အဘယ်သို့ လုပ်ပေး သည်ကို ကြည့်ကြလော့။ ထာဝရဘုရားသည် မိမိကျေးဇူးတော်ကို ငါ့အား ပြသ၍ ငါသည် ငါ့ လူတို့တွင် ခံရသောကျွန်မ၏ကလေးမရှိခြင်း အ ရှက်ကို ဖယ်ရှင်းတော်မူပြီ” ဟုပြောလေ၏။ လူတို့သည် ငါတစ်ခုခုလုပ်မှားပြီးဟု ယူဆခြင်းမှ ရပ်ကြ၏။

အပျိုစင်မာရိ

²⁶⁻²⁷ ဇေယဗက်၏ ကိုယ်ဝန်ခြောက်လပြည့် သောအခါ ဘုရားသခင်သည် ကောင်းကင် တမန်ဂါဗြေလကို ဂါလိလဲပြည် နာဇရက်မြို့တွင် နေထိုင်သောအပျိုစင်မိန်းကလေးတစ်ယောက်

ထံသို့ စေလွှတ်တော်မူ၏။ သူမသည် ဒါဝိဒ်မျိုး နွယ်မှ ဆင်းသက်လာသောယောသပ်ဆိုသူနှင့် လက်ထပ်ရန် စေ့စပ်ထား၏။ ထိုမိန်းကလေး၏ အမည်မှာ မာရိဖြစ်၏။²⁸ ကောင်းကင်တမန် တော်သည် သူမထံသို့ ရောက်လာ၍ “နှုတ် ဆက်ပါ၏။ သင်သည် ကြီးမြတ်သောကောင်း ကြီးကို ခံစားရ၏။ ထာဝရဘုရားသည် သင်နှင့် အတူရှိတော်မူ၏” ဟုပြောလေ၏။

²⁹ သို့သော်လည်း၊ မာရိသည် ကောင်းကင် တမန်၏စကားကြောင့် ထိတ်လန့်သွား၍ ‘ဤ နှုတ်ဆက်ခြင်းသည် အဘယ်သို့ အဓိပ္ပါယ်ရှိသ နည်း’ ဟုအံ့ဩလျက်နေ၏။

³⁰ ကောင်းကင်တမန်ကလည်း မာရိအား၊ “မာရိ၊ ကြောက်ရွံ့ခြင်းမရှိနှင့်၊ အကြောင်းမူ ကား၊ ဘုရားသခင်သည် သင့်အပေါ် အလွန် ကျေနပ်၏။³¹ နားထောင်လော့။ သင်သည် ပဋိသန္ဓေစွဲလိမ့်မည်။ ထိုနေ့က သင်သည် သား ယောက်ျားမွေးဖွားလိမ့်မည်။ သင်သည် ထို သားကို ယေရူ ဟုမည်ရလိမ့်မည်။³² သူသည် ကြီးမြတ်သောသူဖြစ်လာ၍ လူတို့သည် သူ့ကို အမြင့်မြတ်ဆုံးသော ဘုရားသခင်၏သားတော် ဟုခေါ်ကြလိမ့်မည်။ ထာဝရအရှင်ဘုရားသခင် သည် သူ့အဘဒါဝိဒ်၏အာဏာကို သူ့အားပေး တော်မူလိမ့်မည်။³³ သူသည် ယာကုပ်အမျိုး အနွယ်တို့ကို အစဉ်မပြတ် အုပ်စိုး၍ သူ၏နိုင်ငံ တော်သည် ဘယ်သောအခါမျှ ဆုံးလိမ့်မည် မဟုတ်” ဟုပြောဆိုလေ၏။

³⁴ ထိုအခါ မာရိက ကောင်းကင်တမန်အား ‘ဤအရာသည် အဘယ်သို့ဖြစ်နိုင်မည်နည်း၊ အကျွန်ုပ်သည် အပျိုစင်တစ်ယောက်ဖြစ်ပါ၏’ ဟု မေးရာ၊

³⁵ ကောင်းကင်တမန်က မာရိအား ‘သန့်ရှင်း သောဝိညာဉ်တော်သည် သင့်ဆီသို့ရောက်လာ လိမ့်မည်။ အမြင့်မြတ်ဆုံးသော ဘုရားသခင်၏ တန်ခိုးတော်သည် သင့်ကို လွှမ်းခြုံလိမ့်မည်။ ထို့ ကြောင့် သင်မွေးဖွားသောကလေးသည် သန့် ရှင်းလိမ့်မည်။ သူ့ကို ဘုရားသခင်၏သားတော် ဟုခေါ်ကြလိမ့်မည်။³⁶ ထို့အပြင် သင်နှင့်အမျိုး

တော်သောလေ့ရှိမည်လည်း ကိုယ်ဝန်ရှိ နေပြီ။ သူမသည် အသက်ကြီးသော်လည်းသား ယောက်ျားမွေးဖွားလိမ့်မည်။ လူတိုင်းသည် သူ မကို ကလေးရနိုင်မည်မဟုတ်ဟု ထင်ကြ၏။ သို့သော်လည်း၊ ယခုတွင် သူမကိုယ်ဝန်သည် ခြောက်လရှိနေပြီ။³⁷ ဘုရားသခင်သည် အရာ ခပ်သိမ်းကို တတ်စွမ်းနိုင်သည်’ ဟုဆို၏။

³⁸ မာရိက “အကျွန်ုပ်သည် ထာဝရဘုရား၏ ကျွန်မဖြစ်ပါ၏။ သင်ပြောသမျှသောအရာ သည် အကျွန်ုပ်၌ ဖြစ်ပါစေ’ ဟုပြန်ပြောလေ၏။ ထိုနေ့က ကောင်းကင်တမန်တော်သည် မာရိ ထံမှ ထွက်ခွာသွားလေ၏။

မာရိက ဇာခရိနှင့် လေ့ရှိမည်ထံသို့ အလည်အပတ်သွားခြင်း

³⁹ မာရိသည် ထ၍ ယုဒပြည်၏တောင်ကုန်း ဒေသရှိမြို့တစ်မြို့သို့ အလျင်အမြန်သွားလေ၏။

⁴⁰ သူမသည် ဇာခရိ၏အိမ်ထံသို့ ဝင်သွား၍ လေ့ရှိမည်ကို နှုတ်ဆက်၏။⁴¹ လေ့ရှိမည်သည် မာရိ၏နှုတ်ဆက်သံကို ကြားလိုက်ရသောအခါ သူမ၏ဝမ်း၌ရှိသော ကလေးသည် ခုန်၍ လေ့ရှိမည်သည် သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်နှင့် ပြည့်ဝလေ၏။⁴² ထိုအခါ လေ့ရှိမည်သည် ကျယ် လောင်သောအသံဖြင့် “ဘုရားသခင်သည် သင့် ကိုအခြားအမျိုးသမီးတို့ထက် ကောင်းကြီးပေး ပြီ။ ဘုရားသခင်သည် သင်မွေးဖွားမည့်ကလေး ကိုလည်း ကောင်းကြီးပေးတော်မူပြီ။⁴³ သင် သည် အကျွန်ုပ်သခင်၏မယ်တော်ဖြစ်ပြီး အ ကျွန်ုပ်ထံသို့ လာပါ၏။ အကျွန်ုပ်၌ ဤကဲ့သို့ သောကောင်းသောအရာများသည် အဘယ် သို့ဖြစ်လာနိုင်သနည်း။⁴⁴ သင်၏နှုတ်ဆက်သံ ကြားလိုက်သည်နှင့် အကျွန်ုပ်၏ဝမ်းထဲ၌ရှိသော ကလေးသည် ရွှင်မြူးခြင်းနှင့်ခုန်၏။⁴⁵ သင်သည် ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသောစကားကို အမှန် ဖြစ်လာမည် ဟုယုံကြည်ထားသည် ဖြစ်၍ သင် သည် ကောင်းကြီးခံစားသောသူဖြစ်သည်” ဟု မြွက်ဆိုလေ၏။

မာရိက ဘုရားသခင်ကိုချီးမွမ်းခြင်း

- 46 ထိုနောက် မာရိကလည်း၊
- 47 “ငါ့စိတ်နှလုံးသည် ထာဝရဘုရားကို ချီးမွမ်း၏။ ငါ့ကို ကယ်တင်တော်မူသောအရှင် ဘုရားသခင်ကို အမှီပြု၍ ငါ့စိတ်ဝိညာဉ်သည် ရွှင်လန်းခြင်းရှိ၏။”
- 48 ငါသည် အရေးမပါသော်လည်း ဘုရားသခင်သည် မိမိကျွန်မကိုဂရုစိုက်ကြောင်း ပြသတော်မူ၏။ ထိုအကြောင်းကြောင့် ယခုအချိန်မှစ၍ လူတိုင်းသည် “ငါ့ကို ကောင်းချီးခံရသူ ဟုပြောကြလိမ့်မည်။”
- 49 အကြောင်းမူကား၊ တန်ခိုးရှင်သည် ငါ့အတွက် မြင့်မြတ်သောအရာများကို ဆောင်ရွက်တော်မူ၏။ သူ၏နာမတော်သည် အလွန်သန့်ရှင်းပါ၏။
- 50 ဘုရားသခင်သည် သူ့ကိုကိုးကွယ်သော သူတို့ကို အစဉ်မပြတ် ကျေးဇူးပြုတော်မူ၏။
- 51 ဘုရားသခင်သည် မိမိလက်တော်ကို ဆန့်၍ တန်ခိုးတော်ကို ပြတော်မူပြီ။ မာနထောင်လွှားသောသူတို့ကို ကွဲလွင့်စေ၍ သူတို့၏အကြံစည်တို့ကို ပျက်စီးစေတော်မူ၏။
- 52 ဘုရားသခင်သည် အုပ်စိုးသူတို့ကို သူတို့၏ရာဇပလ္လင်ပေါ်မှ ချ၍ နိမ့်ချသူများကို မြှင့်တင်တော်မူပြီ။
- 53 ဘုရားသခင်သည် ဆာလောင်မှုတ်သိပ်နေသူတို့ကို ကောင်းမွန်သောအရာများ ပေးတော်မူ၏။ သို့သော်လည်း ချမ်းသာသောသူတို့ကို လက်ချည်းနှင့်အဝေးသို့ နှင်ထုတ်တော်မူ၏။
- 54 ဘုရားသခင်သည် မိမိအမှုတော်ကို ဆောင်ရွက်ရန် ရွေးချယ်ထားသော ကာသရေလူမျိုးတို့ကို မစတော်မူပြီ။ ကရုဏာတော်ကို အကျွန်ုပ်တို့အား ပြသတော်မူ၍၊
- 55 ဘုရားသခင်သည် အကျွန်ုပ်တို့၏ဘိုးဘေးများ အာဗြဟံမှစ၍ သူ၏သားသမီးတို့နှင့်

ပြုခဲ့သောဂတိတော်ကို ပြည့်စုံစေတော်မူ၏” ဟုဆို၏။

56 မာရိသည် ဇလိဂူဗက်နှင့်အတူ သုံးလခန့် နေပြီးလျှင် အိမ်သို့ပြန်သွားလေ၏။

ယောဟန်မွေးဖွားခြင်း

57 ဇလိဂူဗက်သည် မွေးဖွားရန် အချိန်ကျသောအခါ သူမသည် သားယောက်ျားကို ဖွားမြင်၏။ 58 သူမ၏အိမ်နီးချင်းများနှင့် ဆွေမျိုးတို့သည် သူမအပေါ်တွင် ထာဝရဘုရားအလွန်ကောင်းမြတ်တော်မူသည်ကို ကြားသိကြ၏။ သူတို့သည် သူမအတွက် ပျော်ရွှင်နေကြ၏။

59 သူတို့သည် ရှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌ ကလေးကို အရေဖျားလှီးခြင်းငှါ လာကြ၏။ ကလေးကို သူ့အဘ၏အမည်အတိုင်း ဇာခရိဟု အမည်ပေးလိုကြ၏။ 60 သို့သော်လည်း၊ ကလေး၏အမိက “ထိုသို့မမှည့်ရ၊ သူ့ကို ယောဟန်အမည်ဖြင့် မှည့်ရမည်” ဟုပြောလေ၏။

61 ထိုအခါ သူတို့က ဇလိဂူဗက်အား “သင့်မိသားစုထဲမှာ ထိုနာမည်တစ်ယောက်မှမရှိ” ဟုပြောကြ၏။ 62 ထိုနောက်သူတို့သည် ကလေး၏အဘကို အရိပ်အမှတ်ဖြင့် ‘ကလေးကိုအဘယ်နာမည် ပေးလိုသနည်း’ ဟုမေးကြ၏။ ဇာခရိက ရေးစရာတစ်စုံတစ်ခုတောင်း၏။

63 ထိုနောက် ဇာခရိက ရေးစရာပေါ်တွင် “သူ့နာမည် ယောဟန်ဖြစ်သည်” ဟုရေးလိုက်၏။ ဆွေမျိုးသားချင်းတို့နှင့် အိမ်နီးချင်းအားလုံး အံ့ဩသွားကြ၏။ 64 ထိုခဏခြင်းတွင် ဇာခရိသည် စကားပြန်လည် ပြောနိုင်၍ စကားအားဖြင့် ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းလေ၏။ 65 သူတို့၏အိမ်နီးနားချင်းအားလုံးတို့သည် ကြောက်ရွံ့လာကြ၏။ ယုဒပြည်တောင်ကုန်းဒေသမှ လူများအားလုံးတို့သည် ထိုအကြောင်းများကို ဆက်လက် ပြောဆိုကြလေ၏။

66 ထိုအကြောင်းအရာကို ကြားသိရသောလူတို့သည် အံ့ဩကြ၍ “ဤကလေးသည် အဘယ်သို့သောသူဖြစ်လိမ့်မည်နည်း” ဟုဆိုကြ၏။ အ

ကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရားသည် ကလေး နှင့်အတူ ရှိတော်မူ၏။

ဘေးဒိက ဘုရားသခင်အား ချီးမွမ်းခြင်း

⁶⁷ ထို့နောက်ယောဟန်၏အဘဖြစ်သူဘေးဒိက သည် သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်နှင့် ပြည့်ဝ၍ အဘယ်သို့ ဖြစ်လိမ့်မည်ကို လူတို့အား ပြောပြ လေ၏။

⁶⁸ “သူက က္တသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် မင်္ဂလာရှိပါစေ။ ဘုရားသခင်သည် မိမိလူမျိုးတို့ကို ကူညီ ရန်နှင့် သူတို့အား လွတ်လပ်ခွင့်ပေးရန် ကြွလာတော်မူ၏။

⁶⁹ ဘုရားသခင်သည် အကျွန်ုပ်တို့အား တန် ခိုးရှိသောကယ်တင်ရှင်ကို မိမိကျွန်ဒါဝိဒ် မိသားစုမှ ပေးတော်မူ၏။

⁷⁰ ဘုရားသခင်သည် ကမ္ဘာဦးမှစ၍ ပေါ် ထွန်းသောမိမိသန့်ရှင်း သောပရောဖက် တို့မှတစ်ဆင့် ဤသို့ပြုလုပ်မည့်အကြောင်း ငါတို့အား ပြောတော်မူပြီ။

⁷¹ ဘုရားသခင်သည် အကျွန်ုပ်တို့၏ရန်သူ တို့နှင့် အကျွန်ုပ်တို့အား မုန်းတီးသောသူ အားလုံးတို့၏လက်မှ ကယ်တင်တော်မူ လိမ့်မည်။

⁷² ဘုရားသခင်သည် အကျွန်ုပ်တို့ဘိုးဘေး တို့ကို ကရုဏာထားတော်မူပြီး မိမိသန့် ရှင်းသောပဋိညာဉ်တရားကို မှတ်မိ ကြောင်းမိန့်တော်မူ၏။

⁷³ ဘုရားသခင်သည် အကျွန်ုပ်တို့၏အဘ အာဗြဟံကို ဂတိတော်တစ်ခုပြုတော် မူ၏။

⁷⁴ အကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ်တော်၏အမှု တော်ကို ကြောက်ရွံ့ခြင်းကင်းမဲ့စွာ ဆောင်ရွက်နိုင်မည့်အကြောင်း အကျွန်ုပ် တို့အား ရန်သူတို့၏တန်ခိုးမှ ကယ်လွှတ် ရန် ဂတိပေးတော်မူ၏။

⁷⁵ ထို့နောက် အကျွန်ုပ်တို့သည် အသက်ရှင် နေသရွေ့ ဘုရားသခင်၏ရှေ့မှောက်တွင်

ပြောင့်မတ်မှန်ကန်ခြင်းနှင့် သန့်ရှင်းခြင်း ဖြင့် နေနိုင်ပါမည်။

⁷⁶ အချင်းသူငယ်၊ သင်သည်လည်း အမြင့် မြတ်ဆုံးသောဘုရားသခင်၏ပရောဖက် တစ်ပါး ဟုခေါ်ဝေါ်ခြင်းခံလိမ့်မည်။ သင် သည် ထာဝရဘုရားသခင်၏ရှေ့တော်၌ သွား၍ကြွလာတော်မူခြင်းအတွက် လမ်း ခရီးကို ပြင်ဆင်ပေးလိမ့်မည်။

⁷⁷ သင်သည် ဘုရားသခင်၏လူတို့အား ကယ်တင်ခြင်းခံရလိမ့်မည် ဖြစ်ကြောင်း သိစေလိမ့်မည်။ သူတို့၌ရှိသော အပြစ် များကို ခွင့်လွှတ်ခြင်းအားဖြင့် ကယ်တင် ခြင်းခံရလိမ့်မည်။

⁷⁸ အကျွန်ုပ်တို့ ဘုရားသခင်၏မေတ္တာ၊ က ရုဏာတော်နှင့်အတူ ကောင်းကင်ဘုံမှ နေသစ်သည် အကျွန်ုပ်တို့အပေါ်သို့ ထွန်း လင်းတောက်ပလာလိမ့်မည်။

⁷⁹ ဘုရားသခင်သည် မိမိအလင်းကို အ မှောင်ထဲမှာ နေသောသူတို့နှင့် သေခြင်း ကိုကြောက်နေသောသူများအပေါ်လင်း စေတော်မူမည်။ အကျွန်ုပ်တို့အား ငြိမ် သက်ခြင်းလမ်းသို့ ခေါ်ဆောင်တော်မူ လိမ့်မည်” ဟုပြောဆိုလေ၏။

⁸⁰ ထိုကလေးငယ်သည် ကြီးပွား၍ ဥာဏ် ဝိညာဉ်ခွန်းအားနှင့် ပြည့်စုံလာ၏။ သူသည် က္တသရေလလူမျိုးတို့အား ပွင့်လင်းစွာ တရား ဟောခြင်းမစမှီတိုင်အောင် တောအရပ်၌ နေ လေ၏။

ယေရှု့အားမြင်တော်မူခြင်း

(မသံ၊ 1:18-25)

2 ထိုအချိန်တွင် ကဲသာဘုရင်ဩဂုတ္တုသည် ရောမလက်အောက်ခံနိုင်ငံ အားလုံးကို သန်းခေါင်စာရင်းကောက်ယူရမည် ဟုအမိန့် ထုတ်၏။ အမိန့်ထဲ၌ လူတိုင်းသည် သူတို့၏အ မည်ကို စာအုပ်ထဲတွင် ရေးသားကြရမည် ဟု ပါရှိ၏။ ²ပထမဆုံးအကြိမ် သန်းခေါင်စာရင်း ကောက်ယူခြင်းဖြစ်၏။ ကုရေန်သည် ရှုရိပြည်၌

မြို့တော်ဝန်ဖြစ်နေစဉ်တွင် ထိုသန်းခေါင်းစာ ရင်းကောက်ယူခြင်း ဖြစ်ပေါ်၏။³ လူအပေါင်း တို့သည် မှတ်ပုံတင်စာရင်းသွင်းရန် မိမိတို့မှူး ဖွားရာ မြို့များသို့ သွားကြ၏။

⁴ ထို့ကြောင့် ယောသပ်သည် ဂါလိလဲပြည် နာဇရက်မြို့မှ ထွက်လာ၍ ယုဒပြည်ဗက်လင်မြို့ သို့သွား၏။ ထိုမြို့ကို ဒါရိဒါမြို့ဟုလူသိများ၏။ ထိုနေရာသို့သွားရခြင်းမှာ သူသည် ဒါရိဒါ မိသားစုမှ ဖြစ်၏။⁵ ယောသပ်သည် မာရိနှင့်အ တူသန်ခေါင်းစာရင်း သွင်းရန် သွားလေ၏။ အ ကြောင်းမူကား၊ မာရိသည် သူနှင့်လက်ထပ်ရန် စေ့စပ်ထားသောကြောင့်ဖြစ်၏။ ထိုအချိန်၌ မာရိသည် ကိုယ်ဝန်ရှိနေ၏။⁶ ယောသပ်နှင့်မာရိ သည် ဗက်လင်မြို့သို့ရှိနေစဉ် မာရိသည် ဖွားအံ့ သောအချိန်စေ့၍၊⁷ သားဦးကို ဖွားမြင်လေ၏။ အိမ်ကျဉ်းမြောင်း၍ ထိုနေရာသည် သူတို့အ တွက် နေစရာမလုံလောက်သောကြောင့် မာရိ သည် ကလေးငယ်ကို အဝတ်ဖြင့်ပတ်၍ နွား စားခွက် ထဲ၌ထား၏။

သိုးထိန်းအချို့က ယေရှု၏အကြောင်း ကိုကြားခြင်း

⁸ ထိုညတွင် သိုးထိန်းတို့သည် တောအရပ်၌ တည်းခိုလျက်၊ မိမိသိုးများကို ထိန်းသိမ်းစောင့် ရှောက်နေကြ၏။⁹ ထာဝရဘုရား၏ကောင်း ကင်တမန်သည် သိုးထိန်းတို့၏ရှေ့သို့ ရောက်ရှိ လာလေ၏။ သူတို့ဝန်းကျင်တွင် ထာဝရဘုရား ၏ဘုန်းတော်သည်ထွန်းတောက်နေ၏။ သိုးထိန်း များသည် အလွန်ကြောက်ရွံ့ကြ၏။¹⁰ ကောင်း ကင်တမန်က “မကြောက်ကြနှင့်၊ ငါသည် သင် တို့ကို သတင်းကောင်းပေးရန်လာ၏။ အ ကြောင်းမူကား၊ ဤဝမ်းမြောက်ဖွယ်သတင်း ကောင်းသည် လူအပေါင်းတို့ကို အလွန်ဝမ်း မြောက်စေလိမ့်မည်။¹¹ ယနေ့တွင် ဒါရိဒါမြို့၌ သင်တို့အတွက် ကယ်တင်ရှင် မွေးဖွားတော်မူ ပြီ။ သူသည် သခင်ခရစ်တော် ဖြစ်တော်မူ၏။¹² သင်တို့သည် ဤနိမိတ်အားဖြင့် သူကို သိရလိမ့် မည်။ သူငယ်တော်ကို အဝတ်နှင့်ပတ်ရစ်ပြီး

နွားစားခွက်ထဲ၌ လဲလျောင်းနေသည်ကို သင်တို့ တွေ့ရလိမ့်မည်” ဟုဆိုလေ၏။

¹³ ထို့နောက် ကောင်းကင်တမန်အများတို့ သည် ပထမရောက်ရှိနေသော ကောင်းကင်တ မန်နှင့်အတူ ပူးပေါင်းလိုက်ကြလေ၏။ ကောင်း ကင်တမန်အားလုံးတို့သည် ဘုရားသခင်ကို ချီး မှမ်းကြလေ၏။

¹⁴ “သူတို့က ကောင်းကင်ဘုံ၌ ရှိတော်မူ သောဘုရားသခင်သည် ဘုန်းကြီးပါစေ။ မြေကြီးပေါ်၌ ဘုရားသခင်အား ကျေနပ် နှစ်သက်စေသောလူတို့၌ ငြိမ်သက်ခြင်း ဖြစ်ပါစေ” ဟုမြွက်ဆိုပြီးနောက်

¹⁵ ကောင်းကင်တမန်တို့သည် သိုးထိန်းများ ထံမှ ထွက်ခွာ၍ ကောင်းကင်ဘုံသို့ ပြန်သွားကြ လေ၏။ ထိုအခါ သိုးထိန်းတို့က “လာကြ၊ ထာ ဝရဘုရားသည် အကျွန်ုပ်တို့အားပြောတော်မူ သော ဤအံ့သြဖွယ်အမှုအရာကို ကြည့်ရန် ဗက်လင်မြို့သို့ သွားကြကုန်အံ့” ဟုအချင်းချင်း ပြောဆိုကြ၏။

¹⁶ ထို့ကြောင့် သိုးထိန်းတို့သည် အလျင်အ မြန်သွား၍ မာရိနှင့်ယောသပ်တို့ကို၎င်း၊ နွား စားခွက်၌ သိပ်ထားလျက်ရှိသောသူငယ်တော် ကို၎င်း တွေ့ကြ၏။¹⁷ သိုးထိန်းတို့သည် သူငယ် တော်ကို တွေ့မြင်ပြီးလျှင် သူတို့သည် ဤသူငယ် တော်အကြောင်းနှင့်ပတ်သက်၍ ကောင်းကင် တမန်တို့၏ပြောဆိုချက်ကို ပြောပြကြ၏။¹⁸ သိုး ထိန်းတို့၏ပြောပြချက်ကို ကြားသိရသောသူရှိ သမျှတို့သည် အံ့သြခြင်းရှိကြ၏။¹⁹ မာရိသည် ထိုအရာအလုံးစုံတို့ကို မှတ်ကျုံး၍ စဉ်းစားဆင် ခြင်လျက်နေ၏။

²⁰ သိုးထိန်းတို့သည် သူတို့ထိန်းကျောင်းနေ သောသိုးများရှိရာသို့ ပြန်သွားစဉ် သူတို့မြင်ခဲ့ ကြားခဲ့ရသမျှ အရာအားလုံးအတွက် ဘုရား သခင်အား ကျေးဇူးတင်လျက် ချီးမွမ်းကြ၏။ အရာအားလုံးသည် ကောင်းကင်တမန်ပြော သည့်အတိုင်း တိကျစွာဖြစ်၏။

²¹ထိုသူငယ်တော်သည် ရှစ်ရက်သားအရွယ် ရောက်သောအခါ အရေဖျားလှီးပြီး ယေရှု ဟု အမည်မှည့်လေ၏။ ထိုနာမည်မှာ မာရိ၏ဝမ်း တွင်း၌ ပဋိသန္ဓေမတည်မှီက ကောင်းကင်တမန် ပေးသောနာမည် ဖြစ်လေ၏။

ယေရှုအား ဗိမာန်တော်အတွင်းသို့ ဆောင်သွားခြင်း

²²မောရှေ၏ပညတ်တရားအရ ဗိမာန်တော် တွင် 'စင်ကြယ်ခြင်း' ပြုလုပ်ရသည့်အချိန်ရောက် လာသောအခါ မာရိနှင့်ယောသပ်တို့သည် ယေရှုကို ထာဝရဘုရားအား ဆက်ကပ်ရန် ယေရှုရှုလင်မြို့သို့ ဆောင်သွား၏။ ²³ထိုအ ကြောင်းအရာကို ထာဝရဘုရား၏ပညတ်ကျမ်း ၌ "မိန်းမ၏ပထမမွေးသောကလေးသည် သား ယောက်ျားဖြစ်လျှင်သူ့ကို ထာဝရဘုရားသခင် အား ဆက်ကပ်အပ်နံ့ရမည်" * ဟုရေးသား ထား၏။ ²⁴ထို့ပြင် ထာဝရဘုရား၏ပညတ်ကျမ်း ၌ "သင်တို့သည် ချိုးငှက်နှစ်ကောင် သို့မဟုတ် ခိုငယ်နှစ်ကောင်ကို ယင်ပူဇော်ရမည်ဖြစ် သည်" * ဟုလည်းရေးထား၏။ ထို့ကြောင့် ယောသပ်နှင့်မာရိတို့သည် ဤအစဉ်အလာကို ပြုလုပ်ရန် ယေရှုရှုလင်မြို့သို့ သွားကြ၏။

ရှုမောင်က ယေရှုအား တွေ့ရှိခြင်း

²⁵ယေရှုရှုလင်မြို့တွင် ရှုမောင်အမည်ရှိ သောလူတစ်ယောက်ရှိ၏။ သူသည် လူကောင်း တစ်ယောက်ဖြစ်၍ ဘုရားကို ရိုသေသောသူ ဖြစ်၏။ သူသည် ကာသရေလလူမျိုးတို့အား ဘုရားသခင်ကူညီမစမည့်အချိန်ကို စောင့်ဆိုင်း လျှက်နေ၏။ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်သည် သူ့အပေါ်၌ရှိ၏။ ²⁶သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော် သည် ရှုမောင်အား ထာဝရဘုရားစေလွှတ် မည့်ခရစ်တော် * ကို မမြင်မှီ မသေရဟု ပြော

* "မိန့်မ ... အပ်နံ့ရမည်" ထွက်၊ 13:2, 12

* "သင်တို့ ... ရမည်ဖြစ်သည်။" ဝတ်ပြု၊ 12:8

ခရစ်တော် ဘိသိတ်တော်မူခြင်းခံသောသူ (မေရှိယ) သို့မဟုတ် ဘုရားသခင်ရွေးကောက်သောသူ။

ကြားတော်မူ၏။ ²⁷ဝိညာဉ်တော်၏လမ်းညွှန်မှု ပြင့် ရှုမောင်သည် ဗိမာန်တော်သို့ ရောက်လာ ၏။ မာရိနှင့်ယောသပ်တို့သည် ယုဒပညတ်တ ရားအရ ယေရှုအတွက် လုပ်ဆောင်ရမည့်အ ရာများကို လုပ်ရန်သူ့ကို ဗိမာန်တော်သို့ခေါ် သွားကြ၏။ ²⁸ရှုမောင်သည် သူငယ်တော်ယေရှု ကို မိမိလက်ထဲတွင်ပွေ့ချီ၍ ဘုရားသခင်၏ကျေး ဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းလျက်၊

²⁹"အိုဘုရားသခင်၊ ယခုတွင် ကိုယ်တော်၏ ဂတိတော်အတိုင်း ကိုယ်တော်၏ကျွန် သည် ငြိမ်သက်စွာသေဘို့ရန်ခွင့်ပြုတော် မူပါ။

³⁰အကြောင်းမူကား၊ ယခုတွင် အကျွန်ုပ်၏ မျက်စိသည် ကယ်တင်ရှင် * ကို မြင်တွေ့ လေပြီ။

³¹ကိုယ်တော်သည် သူ့ကို လူမျိုးအားလုံး ရှေ့မှာ ပြင်ဆင်ပေးပြီ။

³²သူသည် တပါးအမျိုးသားတို့ထံသို့ ကိုယ် တော်၏လမ်းကိုပြခြင်းငှါ အလင်းဖြစ်၏။ သူသည် ကိုယ်တော်၏လူကူသရေလအ မျိုးတို့အတွက် ဂုဏ်အသရေဖြစ်၏" ဟု ဆို၏။

³³သူငယ်တော်နှင့်ပတ်သက်၍ ရှုမောင် ပြောသောစကားများကို ကြားလိုက်ရသော အခါ ယေရှု၏ဖခင်နှင့်မိခင်တို့သည် အလွန်အံ့ ဩကြ၏။ ³⁴ထို့နောက် ရှုမောင်သည် သူတို့အား ကောင်းချီးပေး၍ မယ်တော်မာရိအား "ဤသူ ငယ်တော်ကြောင့် ယုဒအများသည် လဲ၍ အ များသည် ထကြလိမ့်မည်။ သူသည် ဘုရား သခင်ထံမှ လက္ခဏာတစ်ခုဖြစ်ပြီး တချို့သော လူတို့သည် သူ့ကို လက်ခံလိမ့်မည်မဟုတ်။ ³⁵လူတို့၏လျှို့ဝှက်စွာ တွေးတောသောအရာ တို့သည် ထင်ရှားလာလိမ့်မည်။ ဖြစ်လာမည့် အရာတို့သည် သင်၏နလုံးသားကို အလွန်နာ ကျင်စေလိမ့်မည်" ဟုပြောလေ၏။

ကယ်တင်ရှင် ယေရှုနာမည်၏အနက်အဓိပ္ပါယ်မှာ ကယ် တင်ခြင်း ဖြစ်သည်။

အနွက ယေရှုကို တွေ့မြင်ခြင်း

³⁶ဗိမာန်တော်၌ အနွအမည်ရှိပရောဖက်မ* တစ်ယောက်ရှိ၏။ သူမသည် အာရှာမိသားစု ဝင်ဖြစ်၏။ အနွသည် အလွန်အိုမင်းနေလေပြီ။ သူမသည် ခုနှစ်နှစ်သာ အိမ်ထောင်ကျဘူး၏။ ³⁷ထိုနေ့က သူမ၏လင်ယောက်ျားသေဆုံးပြီး တစ်ကိုယ်တည်း နေထိုင်၏။ ယခုအခါတွင် သူမ၏အသက်မှာ ရှစ်ဆယ်လေးနှစ်ရှိလေပြီ။ အနွသည် ဗိမာန်တော်တွင် အစဉ်အမြဲနေ၏။ ဘယ်သောအခါမျှ ဗိမာန်တော်နှင့် မခွာဘဲနေ၏။ သူမသည် အစာရှောင်ခြင်းနှင့်ဆုတောင်းခြင်းအားဖြင့် ဘုရားသခင်ကို နေ့ညမပြတ်ကိုးကွယ်၏။ ယေရှု၏မိသားစုသည် ဗိမာန်တော်သို့ ရောက်လာကြစဉ်တွင် ³⁸အနွသည် ထိုနေရာ၌ မတ်တတ်ရပ်လျက် ဘုရားသခင်ကို ချီးမွမ်းလေ၏။ သူမသည် ယေရှုရှုလင်မြို့၏လွတ်မြောက်မည့်အချိန်ကာလကို စောင့်ဆိုင်းနေကြသောလူအားလုံးတို့အား ယေရှုအကြောင်းကို ပြောလေ၏။

ယောသပ်နှင့်မာရိတို့အိမ်ပြန်ကြခြင်း

³⁹ယောသပ်နှင့် မာရိတို့သည် ထာဝရဘုရား၏ပညတ်တရားအတိုင်း ဆောင်ရွက်စရာရှိသမျှကို ပြုလုပ်ပြီးစီးခဲ့ကြ၏။ ထို့နောက် သူတို့အိမ်ရှိရာဂါလိလဲပြည် နာဇရက်မြို့သို့ ပြန်ကြ၏။ ⁴⁰သူငယ်တော်ယေရှုသည် ကြီးထွားလာ၍ ကြံ့ခိုင်သန်စွမ်းလာပြီး ဥာဏ်ပညာနှင့်ပြည့်စုံလာ၏။ ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်သည်လည်း သူ့အပေါ်၌တည်၏။

ကလေးအရွယ်ယေရှု

⁴¹ယေရှု၏မိဘတို့သည် နှစ်စဉ်နှစ်တိုင်း ပသခါ* ပွဲခံချိန်ရောက်လျှင် ယေရှုရှုလင်သို့ သွားလေ့ရှိကြ၏။ ⁴²ယေရှုသည် အသက်တစ်ဆယ်နှစ်နှစ်ပြည့်သောအခါ သူ၏မိဘတို့သည် ပသခါထုံးစံအတိုင်း ယေရှုရှုလင်မြို့သို့ သွားကြ

ပရောဖက်မ ဘုရားသခင်အတွက် ဟောပြောသော မိန်းမ။

၏။ ⁴³စားသောက် ပွဲပြီးဆုံးသောနေ့တွင် အိမ်သို့ပြန်လာကြ၏။ သို့သော်လည်း သူငယ်တော်ယေရှုသည် ယေရှုရှုလင်မြို့၌ နေရစ်လေ၏။ သူ၏မိဘတို့သည် ထိုအကြောင်းကို သတိမထားမိခဲ့ချေ။ ⁴⁴ယောသပ်နှင့် မာရိတို့သည် တစ်နေ့ပတ်လုံးခရီးသွားကြ၏။ သူတို့သည် လူအုပ်ထဲတွင် ယေရှုပါသည်ဟု ထင်နေကြ၏။ သူတို့သည် ဆွမျိုးများနှင့် ရင်းနှီးသောမိတ်ဆွအုပ်စုထဲတွင် ယေရှုကို ရှာဖွေကြ၏။ ⁴⁵သို့သော်လည်း ယောသပ်နှင့်မာရိသည် လူအုပ်စုထဲတွင် ယေရှုကို ရှာမတွေ့သောအခါ ယေရှုရှုလင်သို့ ပြန်၍ရှာကြ၏။ ⁴⁶သုံးရက်လွန်ပြီးမှ သူတို့သည် ယေရှုကို တွေ့ကြ၏။

ယေရှုသည် ဗိမာန်တော်၌ ဘာသာရေးဆရာတို့နှင့်အတူ ထိုင်၍ သူတို့၏သွန်သင်ချက်ကို နားထောင်ပြီး မေးခွန်းများမေးမြန်းလျက် နေ၏။ ⁴⁷သူ၏သဘောပေါက်နားလည်ခြင်းကို ၎င်း၊ ပညာပါသောအဖြေများကို၎င်း၊ ကြားသောလူတိုင်းသည် အံ့သြလျက် နေကြ၏။ ⁴⁸ယေရှု၏မိဘတို့သည် သူ့ကို တွေ့သောအခါ အံ့သြကြ၏။ သူ၏မိခင်က “ငါ့သား၊ အဘယ်ကြောင့် ငါတို့အား ဤသို့ပြုသနည်း။ သင်၏အဖေနှင့်ငါသည် သင့်ကြောင်းအလွန်စိတ်ပူနေ၏။ သားကို လိုက်ရှာနေရသည်” ဟုပြောလေ၏။

⁴⁹ယေရှုက “သင်တို့သည် အဘယ်ကြောင့် အကျွန်ုပ်ကို ရှာရပါသနည်း။ အကျွန်ုပ်သည် ငါ့အဘ၏အမှုဆောင်သောနေရာ၌ နေရမည်ကို သင်တို့မသိသလော” ဟုပြန်ပြောလေ၏။ ⁵⁰သို့သော်လည်း ယေရှုပြောသောစကား၏အဓိပ္ပါယ်ကို သူတို့နားမလည်ကြ။

⁵¹ထို့နောက် ယေရှုသည် မိဘတို့နှင့်အတူ နာဇရက်မြို့သို့ သွားလေ၏။ သူသည် မိဘစကားကို နားထောင်လျက်နေ၏။ သူ၏မိခင်

ပသခါ ယုဒလူမျိုးတို့၏ အရေးကြီးသောသန့်ရှင်းသောရက်။ မောရှေခေတ်တုန်းမှာ ဘုရားသခင်က အဂုတ္တုကျွန်မုလွတ်စေခြင်းကို သတိရသောအားဖြင့် နှစ်တိုင်း ဤနေ့၌ ယုဒလူမျိုးတို့သည် အထူးအစာကို စားသုံးလျက် ရှိကြသည်။

သည် ထိုအကြောင်းအရာအလုံးစုံတို့ကို စိတ်ထဲ
၌ စဉ်းစားလျက်နေ၏။⁵² ယေရှုသည် တစ်နေ့
ပြီးတစ်နေ့ ပညာတိုးပွားလျက်နေ၏။ သူသည်
အရပ်အမောင်းမြင့်မားလာ၏။ လူတို့သည် သူ
ကို နှစ်သက်၍ ဘုရားသခင်သည် သူ့ကို ကျေ
နပ်နှစ်သက်တော်မူ၏။

ဗတ္တိဇံဆရာယောဟန်အလုပ်

(မာ 3:1-12; မာ 1:1-8; ယော 1:19-28)

3 ကံသာဘုရင် တိဗေရိနန်းစံတဆယ်ငါးနှစ်
တွင် ဤလူတို့သည် ကံသာဘုရင်၏လက်
အောက်ခံများ ဖြစ်ကြ၏။

ယုဒပြည်ကို အုပ်စိုးသူမှာ ပုန္တိုပိုလတ်
ဖြစ်၏။

ဂါလိလဲပြည်ကို အုပ်စိုးသောသူမှာ ဟေရုဒ်
ဖြစ်၏။

ကုတုရဲပြည်နှင့် တရားခါနိုတ်ပြည်ကို အုပ်
စိုးသူမှာ ဟေရုဒ်ဒ် ဖိလိပူ ဖြစ်၏။

အဘီလင်ပြည်ကို အုပ်စိုးသူမှာ လုသာနီ
ဖြစ်၏။

²အနွနှင့်ကယာဖတို့သည် ယင်ပုရောဟိတ်မင်း
များ* ဖြစ်ကြ၏။ ထိုအချိန်တွင် ဇာခရိ၏သား
ယောဟန်ထံသို့ ဘုရားသခင်၏ပညတ်ချက်
တစ်ခုရောက်လာတော်မူ၏။ ယောဟန်သည်
တောထဲ၌ နေလေ၏။³ ယောဟန်သည်
ယောဒန် မြစ်၏ပတ်ဝန်းကျင် နယ်မြေဒေသတစ်
ခုလုံးကို လှည့်လည်သွားလာ၏။ သူသည် လူ
တို့အား သူတို့၏စိတ်နှလုံးနှင့် အသက်တာ
ပြောင်းလဲပြုပြင်ကြောင်းပြသရန် ဗတ္တိဇံကိုခံယူ
ရမည်ဟုဟောပြောလေ၏။ ထိုအခါ သူတို့၏
အပြစ်များကို ခွင့်လွှတ်နိုင်မည်ဖြစ်၏။⁴ ထိုအ
ကြောင်းသည် ပရောဖက်ဟေရှုယကျမ်းစာ၌
ရေးသားထားသောနှုတ်ကပတ်ဟူမူကား

“တော၌ဟစ်ကြော်သောတစ်စုံတယောက်
၏အသံက၊ ထာဝရဘုရားကြွတော်မူရာ

ယင်ပုရောဟိတ်မင်းများ အရေးကြီးသောယုဒလူမျိုး၏
ယင်ပုရောဟိတ်များ။

လမ်းကိုပြင်ဆင်ကြ၊ သူ၏လမ်းခရီးတော်
ကို ပြောင့်စေကြလော့။

⁵ ချိုင့်ဝှမ်းရှိသမျှတို့ကို ဖို့ရမည်။ တောင်
နှင့်တောင်ကုန်း ရှိသမျှတို့ကို ဖြိုရမည်။
ကောက်သောလမ်းများကို ပြောင့်စေရ
မည်။ ကြမ်းတမ်းသောလမ်းများကို ချော
မွတ်စေရမည်။

⁶ လူအပေါင်းတို့သည် ဘုရားသခင်၏ကယ်
တင်တော်မူခြင်းအကြောင်းကို မြင်ကြ
လိမ့်မည်” ဟုဆိုလေ၏။

ဟောရှာယ 40:3-5

⁷လူတို့သည် ယောဟန်၏ဗတ္တိဇံကိုခံယူရန်
ရောက်လာကြ၏။ ယောဟန်က သူတို့အား
“သင်တို့သည် အဆိပ်ရှိသောမြွေဆိုးကဲ့သို့ ဖြစ်
၏။ ရောက်လှသော ဘုရားသခင်၏အမျက်
တော်မှ ထွက်ပြေးရန် အဘယ်သူသည် သင်တို့
ကို သတိပေးသနည်း။⁸ သင်တို့၏စိတ်နှလုံးနှင့်
အသက်တာကို အမှန်ပြောင်းလဲကြပြီ ဟုပြသ
သောအကျင့်ကို ကျင့်ကြလော့။ ထို့အပြင်
‘အာဗြဟံသည် ငါတို့၏အဘဖြစ်သည်’ ဟုမ
ကြွားဝါကြနှင့်။ ငါဆိုသည်ကား၊ ဘုရားသခင်
သည် ဤကျောက်တုံးတို့မှ အာဗြဟံ၏သားသ
မီးတို့ကို ဖန်ဆင်းနိုင်၏။⁹ ယခုတွင် ပုဆိန်သည်
သစ်ပင်များ* ကို ခုတ်ဖြတ်ရန် အဆင်သင့်ရှိနေ
၏။ အသီးကောင်းမသီးသော အပင်မှန်သမျှတို့
ကို ခုတ်ဖြတ်၍ မီးထဲသို့ ပစ်ချရလိမ့်မည်” ဟု
ဟောပြောလေ၏။

¹⁰ထိုအခါ လူတို့က “အကျွန်ုပ်တို့သည် အ
ဘယ်သို့ လုပ်ရမည်နည်း” ဟုမေးကြ၏။

¹¹ယောဟန်က “သင်တို့မှာ အင်္ကျီနှစ်ထည်
ရှိလျှင် မရှိသောသူကို တစ်ထည်ပေးကြလော့။
သင်တို့မှာ အစားအစာရှိလျှင်လည်း ခွဲဝေပေး
ကြလော့” ဟုပြန်ပြော၏။

¹²အခွန်ခံသူ* တို့သည်လည်း ယောဟန်
ထံသို့ ရောက်လာကြ၏။ သူတို့သည် ဗတ္တိဇံ

သစ်ပင်များ ယေရှုကို လက်မခံသောလူများ။ သူတို့
သည် ခုတ်ဖြတ်ရမည့်သစ်ပင်ကဲ့သို့လို့ ဖြစ်သည်။

ခံလိုကြ၏။ ထို့ကြောင့် သူတို့ကယောဟန်အား “ဆရာ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် အဘယ်သို့ ပြုလုပ်ရမည်နည်း” ဟုမေးလျှောက်ကြ၏။¹³ ယောဟန်က သူတို့အား၊ ‘ပြည်သူပြည်သားတို့ကို အခွန်ကောက်ခံသောအခါ သင်တို့ကို ပေးသောအမိန့်ထက်ပို၍ မကောက်ကြနှင့်’ ဟုပြန်ပြော၏။

¹⁴ စစ်သားတို့ကလည်း ယောဟန်အား ‘အကျွန်ုပ်တို့သည် အဘယ်သို့ပြုရမည်နည်း’ ဟုမေးလျှောက်ကြရာ ယောဟန်က သူတို့အား၊ ‘လူတို့သည် သင်တို့ကို ငွေပေးအောင် မလုပ်ကြနှင့်။ အဘယ်သူ၏အကြောင်းကိုမျှ လိမ်မပြောကြနှင့်။ သင်တို့ရသောအခနှင့် ရောင်ရဲကြလော့’ ဟုပြန်ပြော၏။

¹⁵ လူအပေါင်းတို့သည် ခရစ်တော်ကြွလာတော်မူခြင်းကို မျှော်လင့်နေကြ၏။ သူတို့သည် ယောဟန်၏အကြောင်းနှင့် ပတ်သက်၍၊ အံ့ဩနေကြ၍၊ ‘သူသည် ခရစ်တော်ဖြစ်နိုင်သည်မဟုတ်လော့’ ဟုသူတို့၏စိတ်ထဲတွင်တွေးတောနေကြ၏။

¹⁶ ယောဟန်သည် လူအပေါင်းတို့အား “ငါသည် သင်တို့ကို ရေ၌ ဗတ္တိဇံပေး၏။ သို့သော်လည်း မကြာခင် ရောက်လာမည့်သူသည် ငါ့ထက်ပို၍ ဆောင်ရွက်နိုင်၏။ ငါသည် သူ၏ဖိနပ်ကြီးကိုမျှ ပြည်ရန်မထိုက်တန်။ သူသည် သင်တို့ကို သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်၌၎င်း၊ မီး၌၎င်း ဗတ္တိဇံပေးလိမ့်မည်။”¹⁷ သူသည် ကောက်ဆွကို သူ့လက်ထဲ၌ကိုင်၍ စပါးစေ့များမှ စပါးဖျင်းထဲကို ခွဲခြားလိမ့်မည်။* စပါးစေ့များကို သူ့ကျီထဲ၌ထည့်၍ အဖျင်းများကို မငြိမ်းနိုင်သောမီးထဲသို့ ရှို့ပစ်လိမ့်မည်။”¹⁸ ထို့နောက် ယောဟန်သည် ဝမ်းမြောက်ဖွယ်ရာသတင်းကောင်းကို ဆက်လက်ဟောပြော၍ အခြားသောအ

ကြောင်းအရာများပြောပြခြင်းအားဖြင့် လူတို့ကို တိုက်တွန်းသွေးဆောင်လေ၏။

ယောဟန်၏ဆောင်ရွက်မှုများမည်သို့ အဆုံးသတ်သနည်း

¹⁹ ယောဟန်သည် မြို့တော်ဝန်ဟေရုဒ်အား ဟေရုဒ်ညီ၏ဇနီးဖြစ်သူ ဟေရောဒိနှင့် မှားယွင်းစွာ ပြုခဲ့သမျှသောအရာများကြောင့် ဟေရုဒ်ကို ပြစ်တင်ဝေဖန်လေ၏။²⁰ ထိုအခါ ဟေရုဒ်သည် နောက်ထပ် အမှားတစ်ခုပြုလုပ်၏။ ဟေရုဒ်သည် ယောဟန်အား ထောင်ထဲမှာ လှောင်ထား၏။ ထိုအမှားသည် သူပြုလုပ်သောအမှားများထဲသို့ နောက်ထပ်ပေါင်းထည့်လိုက်သောအမှားတစ်ခုဖြစ်၏။

ယေရှုက ယောဟန်၏ဗတ္တိဇံကို ခံတော်မူခြင်း

(မာ 3:13-17; မာ 1:9-11)

²¹ ယောဟန်အား ထောင်တွင်းသို့ မသွင်းမီ လူအပေါင်းတို့သည် ယောဟန်၏ဗတ္တိဇံကို ခံယူကြလေ၏။ ထိုနောက် ယေရှုသည်လည်း ကြွ၍ ယောဟန်၏ဗတ္တိဇံကို ခံတော်မူ၏။ ယေရှုသည် ဆုတောင်းနေစဉ် မိုးကောင်းကင်သည် ဖွင့်လှစ်သွား၏။²² သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်သည် ချိုးငှက်ကဲ့သို့ ကိုယ်ထင်ရှားလျက် ကိုယ်တော်အပေါ်၌ဆင်းသက်တော်မူ၏။ ထိုနောက် ကောင်းကင်ဘုံမှအသံက “သင်သည် ငါ့သားဖြစ်၏။ သင့်ကို ငါချစ်မြတ်နိုး၏။ ငါသည် သင့်အားဖြင့် အလွန်ဝမ်းမြောက်၏” ဟုပြစ်ပေါ်လာ၏။

ယောသပ်မိသားစု၏သမိုင်း

(မာ 1:1-17)

²³ ယေရှုသည် စတင်၍ ဩဝါဒပေးချိန်တွင် သူ၏အသက်မှာ သုံးဆယ်နှစ်ခန့်မျှရှိ၏။ လူတို့သည် ယေရှုအား ယောသပ်၏သားဟု ထင်ကြ၏။ ယောသပ်သည် ဇလိ၏သားဖြစ်၏။

²⁴ ဇလိသည် မဿတ်၏သားဖြစ်၏။ မဿတ်သည် လေဝိ၏သားဖြစ်၏။ လေဝိသည် မေလခိ

အခွန်ခံသူ ရောမအစိုးရက အခွန်ကောက်ပို့ရန် ငါးရပ်းသောယုဒလူမျိုးများ၊ သူတို့သည် လိမ်ညာလှည့်ဖြားပြီး တခြားယုဒလူမျိုးတို့က သူတို့ကို မုန်းတီးကြသည်။

စပါးစေးထဲမှ စပါးဖျင်းကို ခွဲခြားလိမ့်မည် ယောဟန် ဆိုလိုသည်မှာ၊ ယေရှုက လူဆိုးထဲမှ လူကောင်းများကို ခွဲခြားလိမ့်မည် ဟုဆိုလိုသည်။

၏သားဖြစ်၏။ မေလဒိသည် ယန္တု၏သားဖြစ်၏။ ယန္တုသည် ယောသပ်၏သားဖြစ်၏။

²⁵ယောသပ်သည် မတ္တသိ၏သားဖြစ်၏။ မတ္တသိသည် အာမုတ်၏သားဖြစ်၏။ အာမုတ်သည် နာဟုံ၏သားဖြစ်၏။ နာဟုံသည် ဒေလိ၏သားဖြစ်၏။ ဒေလိသည် နဂွဲ၏သားဖြစ်၏။

²⁶နဂွဲသည် မာအတ်၏သားဖြစ်၏။ မာအတ်သည် မတ္တသိ၏သားဖြစ်၏။ မတ္တသိသည် ရှေမိ၏သားဖြစ်၏။ ရှေမိသည် ယောသပ်၏သားဖြစ်၏။ ယောသပ်သည် ယုဒ၏သားဖြစ်၏။

²⁷ယုဒသည် ယောဟန္တု၏သားဖြစ်၏။ ယောဟန္တုသည် ရေသ၏သားဖြစ်၏။ ရေသသည် ဇေရုဗဗေလ၏သားဖြစ်၏။ ဇေရုဗဗေလသည် ရှာလသေလ၏သားဖြစ်၏။

²⁸ရှာလသေလသည် နေရိ၏သားဖြစ်၏။ နေရိသည် မေလဒိ၏သားဖြစ်၏။ မေလဒိသည် အဒ္ဒိ၏သားဖြစ်၏။ အဒ္ဒိသည် ကောသံ၏သားဖြစ်၏။ ကောသံသည် ဇေမောဒ်၏သားဖြစ်၏။

²⁹ဇေမောဒ်သည် ဇေ၏သားဖြစ်၏။ ဇေသည် ယောသေ၏သားဖြစ်၏။ ယောသေသည် ဇေလဇာ၏သားဖြစ်၏။ ဇေလဇာသည် ယောရိမ်၏သားဖြစ်၏။ ယောရိမ်သည် မဿတ်၏သားဖြစ်၏။

³⁰မဿတ်သည် လေဝိ၏သားဖြစ်၏။ လေဝိသည် ရှိမောင်၏သားဖြစ်၏။ ရှိမောင်သည် ယုဒ၏သားဖြစ်၏။ ယုဒသည် ယောသပ်၏သားဖြစ်၏။ ယောသပ်သည် ယောနန်၏သားဖြစ်၏။ ယောနန်သည် လျှောက်ိမ်၏သားဖြစ်၏။

³¹လျှောက်ိမ်သည် မေလေ၏သားဖြစ်၏။ မေလေသည် မဲနန်၏သားဖြစ်၏။ မဲနန်သည် မတ္တသ၏သားဖြစ်၏။ မတ္တသသည် နာသန်၏သားဖြစ်၏။ နာသန်သည် ဒါဝိဒ်၏သားဖြစ်၏။

³²ဒါဝိဒ်သည် ယေရှု၏သားဖြစ်၏။ ယေရှုသည် သြဗက်၏သားဖြစ်၏။ သြဗက်သည် ဗောဇ၏သားဖြစ်၏။ ဗောဇသည် စာလမုန်၏သားဖြစ်၏။ စာလမုန်သည် နာရှုန်၏သားဖြစ်၏။

³³နာရှုန်သည် အမိနဒပ်၏သားဖြစ်၏။ အမိနဒပ်သည် အဒိမိန်၏သားဖြစ်၏။ အဒိမိန်

သည် အာရုံ၏သားဖြစ်၏။ အာရုံသည် ဟေဇရုံ၏သားဖြစ်၏။ ဟေဇရုံသည် ဝါရက်၏သားဖြစ်၏။ ဝါရက်သည် ယုဒ၏သားဖြစ်၏။

³⁴ယုဒသည် ယာကုပ်၏သားဖြစ်၏။ ယာကုပ်သည် က္ကဇာက်၏သားဖြစ်၏။ က္ကဇာက်သည် အာဗြဟံ၏သားဖြစ်၏။ အာဗြဟံသည် တေရု၏သားဖြစ်၏။ တေရုသည် နာခေါ၏သားဖြစ်၏။

³⁵နာခေါသည် စေရောက်၏သားဖြစ်၏။ စေရောက်သည် ရာဂေါ၏သားဖြစ်၏။ ရာဂေါသည် ဝါလက်၏သားဖြစ်၏။ ဝါလက်သည် ဟေဗာ၏သားဖြစ်၏။ ဟေဗာသည် ရှာလ၏သားဖြစ်၏။

³⁶ရှာလသည် ကာက္ကနန်၏သားဖြစ်၏။ ကာက္ကနန်သည် အာဖာဇဒ်၏သားဖြစ်၏။ အာဖာဇဒ်သည် ရှေမ၏သားဖြစ်၏။ ရှေမသည် နောဇ၏သားဖြစ်၏။ နောဇသည် လာမက်၏သားဖြစ်၏။

³⁷လာမက်သည် မသုရှုလ၏သားဖြစ်၏။ မသုရှုလသည် ဇေနောက်၏သားဖြစ်၏။ ဇေနောက်သည် ယာရက်၏သားဖြစ်၏။ ယာရက်သည် မဟာလေလေ၏သားဖြစ်၏။ မဟာလေလေသည် ကာက္ကနန်၏သားဖြစ်၏။

³⁸ကာက္ကနန်သည် ဇနုတ်၏သားဖြစ်၏။ ဇနုတ်သည် ရှေသ၏သားဖြစ်၏။ ရှေသသည် အာဒ်၏သားဖြစ်၏။ အာဒ်သည် ဘုရားသခင်၏သားဖြစ်၏။

ယေရှုကို မာရ်နတ်က ဖြားယောင်းသွေးဆောင်ခြင်း

(မာ 4:1-11; မာ 1:12-13)

4 ယေရှုသည် ယော်ဒန်မြစ်မှ ပြန်လာတော်မူ၏။ ကိုယ်တော်သည် သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်နှင့် ပြည့်ဝလျက်ရှိ၏။ ဝိညာဉ်တော်သည် သူ့ကို တောထဲသို့ ပို့ဆောင်တော်မူ၏။ ²ထိုနေရာတွင် မာရ်နတ်သည် ယေရှုကို ရက်ပေါင်းလေးဆယ်ပတ်လုံး ဖြားယောင်းသွေးဆောင်လေ၏။ ယေရှုသည် အရက်လေးဆယ်ပတ်လုံး၊ အစာအာဟာရ သုံးဆောင်တော်မ

မူ။ ထိုရက်များ ကုန်လွန်ခဲ့သောအခါ ယေရှုသည် အလွန်ဆာလောင်မွတ်သိပ်တော်မူ၏။

³မာရ်နတ်ကယေရှုအား “ကိုယ်တော် သည် ဘုရားသခင်၏သားတော်မှန်လျှင် ဤကျောက်တုံးကို မုန့်ပြစ်စေခြင်းငှါ အမိန့်ရှိတော်မူပါ” ဟု လျှောက်လေ၏။

⁴ယေရှုကလည်း “ကျမ်းစာထဲ၌ ရေးသားသည်ကား

‘လူတို့သည် မုန့်အားဖြင့်သာ အသက်ရှင်သည်မဟုတ်’” ဟုပြန်ပြောတော်မူ၏။

တရား၊ 8:3

⁵ထို့နောက် မာရ်နတ်သည် ယေရှုအား မြင့်လှသောတောင်ပေါ်သို့ ခေါ်ဆောင်သွား၍ ဤလောကီ၌ရှိသမျှသော တိုင်းနိုင်ငံတို့ကို တစ်ကမ္ဘာခြင်းတွင် ပြည့်နှံ၍၊ ⁶ဤတိုင်းနိုင်ငံအားလုံးတို့နှင့် သူတို့ရှိသော ဘုန်းတန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသမျှတို့ကို သင့်အား ငါပေးမည်။ ဤအရာအားလုံးတို့ကို ငါ၌ အပ်ခဲ့ပြီ။ ⁷ငါသည် ပေးလိုသောသူအား ပေးနိုင်၏။ ငါ့ကို ကိုးကွယ်လျှင် ဤအရာအားလုံးတို့ကို ကိုယ်တော်အား ပေးမည်ဟု လျှောက်လေ၏။

⁸ထိုအခါ ယေရှုက “ကျမ်းစာထဲ၌

‘သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို ကိုးကွယ်ရမည်။ ထိုဘုရားသခင်ကိုသာ ဝတ်ပြုရမည်’” ဟုပြန်ပြောတော်မူ၏။

တရား၊ 6:13

⁹ထို့နောက် မာရ်နတ်သည် ယေရှုကို ယေရှုလင်မြို့သို့ ခေါ်ဆောင်သွား၍ ဗိမာန်တော်၏အမြင့်ဆုံးနေရာ၌ ရပ်စေပြီးလျှင် “သင်သည် ဘုရားသခင်၏သားတော်မှန်လျှင် ခုန်ချတော်မူပါ။ ¹⁰ကျမ်းစာထဲ၌

‘ဘုရားသခင်သည် သင့်ကိုကြည့်ရှုစောင့်ရှောက်ရန် မိမိကောင်းကင်တမန်တို့ကို ပညတ်ထားလိမ့်မည်။’

ဆာလံ 91:11

¹¹ထို့အပြင်

‘သင့်ခြေထောက်သည်ကျောက်နှင့် မထိမခိုက်စေခြင်းငှါသူတို့သည်သင့်ကို လက်နှင့်မစချီပင် ကြလိမ့်မည်’” ဟုလျှောက်လေ၏။
ဆာလံ၊ 91:12

¹²ယေရှုက “သို့သော်လည်း၊ ကျမ်းစာထဲ၌

‘သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို အစုံအစမ်းမပြုရ’” ဟုပြန်ပြောတော်မူ၏။

တရား၊ 6:16

¹³မာရ်နတ်သည် စုံစမ်းသွေးဆောင်ခြင်း အမှုအားလုံးတို့ကို အကုန်အစင်ပြုပြီးလျှင် ကောင်းမွန်သောအချိန်ကို စောင့်ဆိုင်းရန် ယေရှုထံတော်မှ ထွက်ခွာသွားလေ၏။

ယေရှုက လူများအား သြဝါဒ ပေးတော်မူခြင်း

(မာ၊ 4:12-17; မာ၊ 1:14-15)

¹⁴ယေရှုသည် သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်၏တန်ခိုးနှင့်ဂါလိလဲပြည်သို့ ပြန်ရောက်လာ၏။ ယေရှုနှင့် ပတ်သက်သောသတင်းတော်အမျိုးမျိုးသည် ဂါလိလဲပြည် တစ်ဝန်းလုံး၌ ယုံနှံသွားလေ၏။ ¹⁵ယေရှုသည် တရားဇရပ်များတွင် စတင်၍ သြဝါဒပေးတော်မူ၏။ လူအပေါင်းတို့သည် ကိုယ်တော်ကို ချီးမွမ်းကြ၏။

ယေရှုဇာတိမြို့သို့ ကြွတော်မူခြင်း

(မာ၊ 13:53-58; မာ၊ 6:1-6)

¹⁶ယေရှုသည်မိမိဇာတိမြို့မှ ရပ်မြေဖြစ်သော နာဇရက်မြို့သို့ ခရီးထွက်တော်မူ၏။ ဥပုသ်နေ့တွင် ကိုယ်တော်သည် လုပ်ရိုးလုပ်စဉ်အတိုင်း တရားဇရပ်သို့သွား၍ ကျမ်းစာကို ဖတ်ရှုတ်ခြင်းငှါ ထတော်မူ၏။ ¹⁷သူတို့သည် ပရောဖက်ဟေရှုယ၏ကျမ်းစာအုပ်ကို ကိုယ်တော်အား ပေး၏။ ယေရှုက ကျမ်းစာအုပ်ကိုလှန်၍ ဤအရာရေးသားသောနေရာကို တွေ့တော်မူ၏။

- 18 “ထာဝရဘုရား၏ဝိညာဉ်တော်သည် ငါ့အပေါ်၌ တည်တော်မူ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ဆင်းရဲသားတို့အား ဝမ်းမြောက်ပွယ်ရာသတင်းကောင်းကို ကြားပြောစေခြင်းငှါ ငါ့ကို ဘိသိတ်ပေးတော်မူ၏။ အကျဉ်းသားတို့အား လွတ်မြောက်ခြင်းအကြောင်းနှင့် မျက်စိကန်းသောသူတို့အားမျက်စိပြန်မြင်ခြင်း အကြောင်းကို ပြောစေခြင်းငှါ၎င်း ညှင်းဆဲခံသောသူတို့ကို လွတ်မြောက်စေခြင်းငှါ၎င်း ငါ့ကို စေလွှတ်တော်မူပြီ။
- 19 ထို့ပြင် ထာဝရဘုရားသည် မိမိကြင်နာမှုကို ပြသခြင်းငှါ အချိန်ရောက်ပြီ ဖြစ်ကြောင်း ဟောကြားရန် ငါ့ကိုစေလွှတ်တော်မူပြီ ဟုရေးသားထား၏။”

ဟောရှာယ 61:1-2

20 ယေရှုသည် ကျမ်းစာကို လိပ်၍ ဇရပ်စောင့်အား ပေးပြီးလျှင်ထိုင်တော်မူ၏။ တရားဇရပ်၌ရှိသောသူအပေါင်းတို့သည် ယေရှုကို စေ့စေ့ကြည့်လျက် နေကြ၏။ 21 ယေရှုက သူတို့အား “ယခုတွင် သင်တို့ထံသို့ ငါဖတ်ပြသော ကျမ်းချက်တို့သည် သင်တို့နားထောင်နေစဉ်မှာပင် ပြည့်စုံလေပြီ” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

22 တရားဇရပ်၌ရှိသော သူအပေါင်းတို့သည် ယေရှု၏ကောင်းကြောင်းကို ပြောကြ၏။ သူတို့သည် ယေရှုပြောသည့်တင်တယ်လျက်ပတ်သောနှုတ်ထွက်စကားကို အံ့အားနေကြ၏။ သူတို့က ‘သူသည် အဘယ်သို့ပြု၍ ဤကဲ့သို့ပြောနိုင်သနည်း။ သူသည် ယောသပ်၏သားမဟုတ်လော’ ဟုအချင်းချင်း ပြောဆိုကြ၏။

23 ယေရှုက သူတို့အား “သင်တို့က ‘အချင်းဆေးသမား၊ ကိုယ်အနာကို ငြိမ်းစေလော့’ ဟုသောရှေးခေတ်ပုံပမာကို ငါ့အား ပြောဆိုကြလိမ့်မည်ကို ငါသိ၏။ သင်တို့က ‘ကပေရုနောင်မြို့၌ သင်လုပ်ခဲ့သောအရာတို့ကို ငါတို့ကြားရပြီ။ ထိုအတိုင်းပင် သင်ငောတိမြို့၌ပြုပါ’ ဟုပြောလိုသည်” ဟုမိန့်တော်မူ၏။ 24 ထိုနေ့က ယေရှုက “ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ အဘယ်ပရော

ဖတ်မျှ မိမိငောတိမြို့၌ လက်မခံတတ်။ 25 ငါဆိုသည်ကား၊ ဇလိယလက်ထက်တွင် သုံးနှစ်ခွဲပတ်လုံးမိုးခေါင်သောအခါ ဣသရေလပြည်၌ မုဆိုးမအများရှိကြ၏။ နိုင်ငံတဝန်းလုံးတွင် အဘယ်နေရာ၌မျှ အစာရေစာမရှိ။ 26 သို့သော်လည်း၊ ထိုမုဆိုးမတစ်ယောက်ရှိရာသို့မျှ ဇလိယကို စေလွှတ်တော်မူမူ။ ဇိဒန်ပြည် ဇရတ္တမြို့ သူဖြစ်သော မုဆိုးမတစ်ယောက်ရှိရာသို့သာ စေလွှတ်တော်မူ၏။ 27 ပရောဖက်ဇလိယလက်ထက်တွင် ဣသရေလ၌ နူနာစွဲကပ်သောသူအများရှိကြ၏။ သို့သော်လည်း၊ နေမန်တစ်ယောက်မှတစ်ပါး အဘယ်သူကိုမျှ နူနာရောဂါမပျောက်။ နေမန်သည် ရှုရိပြည်မှ ဖြစ်၍ ဣသရေလပြည်မှမဟုတ်” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

28 တရားဇရပ်၌ ရှိသောသူအပေါင်းတို့သည် ထိုအကြောင်းအားလုံးကို ကြားသိရလေ၏။ သူတို့သည် ပြင်းစွာအမျက်ထွက်ကြ၏။ 29 သူတို့သည် ထ၍ ယေရှုကို မြို့ပြင်သို့ နှင်ထုတ်ပြီးလျှင် ထိုမြို့တည်ရာတောင်ထိပ်စွန်းအငူမှ စောက်ထိုးတွန်းချခြင်းငှါဆောင်သွားကြ၏။ 30 သို့သော်လည်း၊ ယေရှုသည် သူတို့အလယ်၌ လျှောက်၍ ကြွသွားတော်မူ၏။

ယေရှုက လူတစ်ယောက်ထံမှညစ်ညူးသောနတ်ကိုနှင်ထုတ်၍တော်မူခြင်း

(မာ 1:21-28)

31 ယေရှုသည် ဂါလိလဲပြည်က ပေရုနောင်မြို့သို့ သွားရောက်လျှင် ဥပုသ်နေ့၌ လူများကို ဩဝါဒပေးတော်မူ၏။

32 ယေရှုသည် အာဏာနှင့်ဟောတော်မူသောကြောင့် လူတို့သည် ဆုံးမဩဝါဒပေးတော်မူခြင်းကို အံ့ဩကြ၏။ 33 တရားဇရပ်၌ ညစ်ညူးသောနတ်ဆိုးစွဲသော သူတစ်ယောက်ရှိ၏။ ထိုသူက ကျယ်လောင်သောအသံဖြင့် 34 “နာဇရက်မြို့သားယေရှု၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်တို့နှင့် အဘယ်သို့ဆိုင်သနည်း။ အကျွန်ုပ်တို့ကို ဖျက်ဆီးခြင်းငှါလာသလော။ ကိုယ်တော်သည် အဘယ်သူဖြစ်သည်ကို အကျွန်ုပ်

သိပါ၏။³⁵ ဘုရားသခင်၏သန့်ရှင်းတော်မူသောသူဖြစ်သည်’ ဟုအော်ဟစ်လေ၏။ ယေရှုကလည်း ‘တိတ်ဆိတ်စွာ နေလော့၊ ထိုသူ၏အထဲမှ ထွက်သွားလော့’ ဟုဆုံးမတော်မူ၏။ နတ်ဆိုးသည် ထိုသူကို လူများရှေ့၌ မြေပြင်သို့ တွန်းလှဲချ၍ ဘေးဥပဒ်မပြုဘဲ ထိုသူထံမှ ထွက်သွားလေ၏။

³⁶လူအပေါင်းတို့သည် အံ့သြ၍၊ “ဤအရာသည် အဘယ်သို့ ဆိုလိုသနည်း ညစ်ညူးသော နတ်တို့ကို အာကာတန်ခိုးနှင့်အမိန့်ပေး၍ သူတို့သည် ထွက်သွားကြသည်” ဟုအချင်းချင်းဆွေးနွေးပြောဆိုကြ၏။³⁷ ထိုနောက် ယေရှု၏သတင်းတော်သည်လည်း ပတ်ဝန်းကျင်အရပ်တို့၌ နံ့ပြားကျော်စောလေ၏။

ယေရှုက ပေတရု၏ယောက္ခမကို ကျန်းမာစေတော်မူခြင်း

(မာ 8:14-17; မာ 1:29-34)

³⁸ယေရှုသည် တရားဇရပ်မှ ထွက်ပြီးလျှင် ရှိမုန်* အိမ်သို့ ကြွတော်မူ၏။ ရှိမုန်၏ယောက္ခမသည် ပြင်းစွာသောဖျားနာစွဲလေ၏။ သူတို့သည် ယေရှုအား သူမအတွက် တစ်စုံတစ်ခုကူညီဆောင်ရွက်ရန် တောင်းလျှောက်ကြ၏။

³⁹ယေရှုသည် သူမ၏အနားမှာ ရပ်၍ အဖျားကို ပျောက်ရန် အမိန့်ပေးတော်မူရာ သူမထံမှ အဖျားရောဂါပျောက်ကင်းသွား၏။ ထိုနောက် သူမသည် အိပ်ရာမှထ၍ ဧည့်သည်ဝတ်ကို ပြုလေ၏။

ယေရှုက အခြားလူအများအား ကျန်းမာစေတော်မူခြင်း

⁴⁰နေဝင်ချိန်သို့ ရောက်သောအခါ လူအပေါင်းတို့သည် အမျိုးမျိုးသောအနာရောဂါစွဲသောသူတို့ကို ယေရှုထံတော်သို့ ခေါ်ဆောင်ကြ၏။ ယေရှုသည် ထိုလူနာအသီးသီးပေါ်၌ လက်တော်ကို တင်၍အနာရောဂါကို ငြိမ်းစေတော်မူ၏။⁴¹ နတ်ဆိုးတို့သည်လည်း လူတို့ထံမှ

ရှိမုန် ရှိမုန်၏အခြား နာမည်မှာ ပေတရု ဖြစ်သည်။

ထွက်သွားကြ၏။ နတ်ဆိုးတို့က ‘ကိုယ်တော်သည် ဘုရားသခင်၏သားတော်ဖြစ်သည်’ ဟုအော်ဟစ်ကြ၏။ သို့သော်လည်း၊ ယေရှုသည် နတ်ဆိုးတို့ကို စကားတစ်ခွန်းကိုမျှ မပြောစေခြင်းငှါတားမြစ်တော်မူ၏။ ယေရှုသည် ခရစ်တော်ဖြစ်တော်မူသည် ဟုနတ်ဆိုးတို့သိကြ၏။

ယေရှုက အခြားမြို့များသို့သွားတော်မူခြင်း

(မာ 1:35-39)

⁴²နောက်တစ်နေ့တွင် ယေရှုသည် တစ်ကိုယ်တည်း နေလို၍ လူသူရှင်းသောနေရာသို့ ကြွသွားတော်မူ၏။ လူတို့သည် ယေရှုကို လိုက်ရှာကြ၏။ သူတို့သည် ယေရှုကို တွေ့ကြသောအခါ သူတို့ထံမှ ကြွသွားတော်မမူမည်အကြောင်း တားဆီးကြ၏။⁴³ သို့သော်လည်း၊ ယေရှုက ‘ငါသည် ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်နှင့်ပတ်သက်သောဝမ်းမြောက်ဖွယ်ရာသတင်းကောင်းကိုတခြားမြို့တို့၌လည်း ဟောပြောရမည်။ ထိုသို့အလိုငှါငါ့ကို စေလွှတ်တော်မူသည်’ ဟုမိန့်တော်မူ၏။

⁴⁴ထိုနောက် ကိုယ်တော်သည် ယုဒပြည်ရှိ တရားဇရပ်တို့၌ တရားဟောပြောလျက် နေတော်မူ၏။

ပေတရု၊ ယာကုပ်နှင့် ယောဟန်တို့ ယေရှု နောက်တော်သို့ လိုက်ကြခြင်း

(မာ 4:18-22; မာ 1:16-20)

5 ယေရှုသည် ဂဇိသရက်အိုင်ဘေးတွင် ရပ်တော်မူနေစဉ် လူများတို့သည် ဘုရားသခင်၏နှုတ်ကပတ်တရားတော်ကို နားထောင်ခြင်းငှါကိုယ်တော်အနီးသို့ တိုးဝင်ကြ၏။² ယေရှုသည် ကမ်းစပ်တွင် လှေနှစ်စင်းကို မြင်တော်မူ၏။ တံငါသည်တို့သည် သူတို့၏ပိုက်ကွန်များကို ဆေးလျှော်နေကြ၏။³ ယေရှုသည် ရှိမုန်၏လှေထဲသို့ ဝင်တော်မူ၏။ ယေရှုသည် လှေကိုကမ်းနားမှအနည်းငယ်ခွာစေခြင်းငှါ ရှိမုန်အား အခွင့်တောင်းတော်မူ၏။ ထိုနောက် ယေရှုသည် လှေပေါ်မှာထိုင်လျက် ကမ်းပေါ်ရှိလူများတို့ကို ဆုံးမသြဝါဒပေးတော်မူ၏။

⁴စကားတော်ပြီးစီးသွားသောအခါ “လှေကို ရေနှက်ရာအရပ်သို့ လှော်လော့။ ပိုက်ကွန်ကို ချ၍ ငါးကို အုပ်စမ်းလော့” ဟုရှိမုန်အား မိန့်တော်မူ၏။

⁵ရှိမုန်က “သခင်၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် တစ်ညလုံး ကြိုးစားခဲ့သော်လည်း ငါးတစ်ကောင်ကိုမျှမရပါ။ သို့ရာတွင် အမိန့်တော်ရှိလျှင် ပိုက်ကွန်ကို ချပါမည်” ဟုလျှောက်လေ၏။ ⁶တံငါသည် တို့သည် ပိုက်များကို ရေထဲသို့ချကြ၏။ သူတို့၏ပိုက်များထဲတွင် အလွန်များစွာသော ငါးတို့ကို အုပ်မိသဖြင့် ပိုက်ကွန်သည် စုတ်ပျက်စပြု၏။ ⁷သူတို့သည် အခြားသောလှေတစ်စင်း၌ရှိသော အပေါင်းအဖော်တို့သည် လာ၍ ကူညီစေခြင်းငှါ အမှတ်ပေးသဖြင့် သူတို့သည် လာ၍ လှေနှစ်စင်းငါးနှင့်ပြည့်သောကြောင့် နှစ်မြှုပ်လုနီးပါး ဖြစ်နေကြ၏။

⁸⁻⁹ရှိမုန်နှင့် အခြားတံငါသည်တို့သည် ငါးအများအပြားရသောကြောင့် အလွန်အံ့အား သင့်နေကြ၏။ ရှိမုန်သည် ယေရှုတော်မူ၍ ဦးညွှတ်၍ “သခင်၊ အကျွန်ုပ်ထံမှ ကြွသွားတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်သည် အပြစ်များသောသူ ဖြစ်ပါ၏” ဟုလျှောက်လေ၏။ ¹⁰ဇေဗဒဲ၏သား ယာကုပ်နှင့် ယောဟန်တို့သည်လည်း အံ့အားသင့်လျှက်နေကြ၏။ သူတို့သည်လည်း ပေတရုနှင့်အတူ လုပ်ကိုင်နေကြသောတံငါသည်များ ဖြစ်ကြ၏။ ယေရှုကရှိမုန်အား ‘ကြောက်ရွံ့ခြင်းမရှိနှင့်။ သင်သည် ယခုမှစ၍ လူတို့ကို ဖမ်းမိသောသူ ဖြစ်လိမ့်မည်’ ဟုမိန့်တော်မူ၏။

¹¹ထိုအခါ ရှိမုန်၊ ယာကုပ်နှင့် ယောဟန်တို့သည် သူတို့လှေကို ကမ်းနားသို့ လှော်သွားကြ၏။ သူတို့သည် ရှိသမျှတို့ကို စွန့်ပစ်၍ ယေရှု၏နောက်တော်သို့ လိုက်ကြ၏။

ယေရှုက ဝေဒနာသည်တစ်ယောက်ကို ကျန်းမာစေတော်မူခြင်း

(မာ 8:1-4; မာ 1:40-45)

¹²ယေရှုသည် မြို့တစ်မြို့၌ ရှိတော်မူစဉ် တစ်ကိုယ်လုံးနုနာစွဲသော သူတစ်ယောက်သည်

ယေရှုကို မြင်သောအခါ ယေရှု၏ရှေ့မှောက်၌ ပြပ်ဝပ်၍ “သခင်၊ အလိုရှိလျှင် အကျွန်ုပ်ကို ကျန်းမာစေနိုင်တော်မူသည်” ဟုတောင်းပန်လေ၏။

¹³ယေရှုက ထိုသူအား “ငါအလိုရှိ၏။ ရောဂါပျောက်ကင်းစေ” ဟုမိန့်တော်မူလျှက် လက်တော်ကိုဆန့်၍ ထိုသူကို တို့ထိတော်မူ၏။ ထိုခဏချင်းတွင် သူ၏နုနာရောဂါသည် ပျောက်ကင်းသွားလေ၏။ ¹⁴ထို့နောက် ယေရှုက “ဤအကြောင်းကို အဘယ်သူမျှ မပြောနှင့်။ ယင်ပုရောဟိတ်ထံသို့သွား၍ ကိုယ်ကိုပြလော့။ ထို့နောက်သင်သည် ရောဂါပျောက်ကင်းပြီဖြစ်သောကြောင့် မောရှေ၏ပညတ်ချက်အတိုင်း ဘုရားသခင်ကို ပူဇော်သက္ကာကို ဆက်လော့” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

¹⁵သို့သော်လည်း၊ ယေရှု၏သတင်းတော်သည် သာ၍ပျံ့နှံ့သွားလေ၏။ လူတို့သည် ယေရှု၏ဩဝါဒကို နားထောင်ရန်နှင့် သူတို့၏ရောဂါဝေဒနာများကို ပျောက်ကင်းစေခြင်းငှါ လာကြ၏။ ¹⁶ယေရှုသည် လူသူရှင်းသောနေရာသို့ဆုတောင်းခြင်းငှါ မကြာခဏ ကြွသွားတော်မူ၏။

ယေရှုက လက်ခြေသေနေသောရောဂါသည် တစ်ဦးကို ကျန်းမာစေတော်မူခြင်း

(မာ 9:1-8- မာ 2:1-12)

¹⁷တစ်နေ့တွင် ယေရှုသည် လူတို့ကို ဆုံးမဩဝါဒပေးတော်မူစဉ် ယေရှုလင်မြို့မှစသော ယုဒပြည်၊ ဂါလိလဲပြည်မြို့ရွာတို့မှ ရောက်လာသောဖာရှိုရုံတို့နှင့် ကျမ်းပြုဆရာတို့သည် ထိုင်လျက်ရှိကြ၏။ ဘုရားသခင်သည် ယေရှုအား အနာရောဂါကို ငြိမ်းစေခြင်းငှါ တန်ခိုးပေးတော်မူ၏။ ¹⁸ထိုနေရာတွင် ခြေလက်သေနေသောရောဂါသည် တစ်ဦးရှိ၏။ အချို့လူတို့သည် ထိုသူအား အိပ်ရာပေါ်တွင် တင်၍သယ်ဆောင်လာကြ၏။ သယ်ယူလာသူများက ရောဂါသည်အား ယေရှုရှေ့တော်သို့ ထားရန် ကြိုးစားကြ၏။ ¹⁹သို့ရာတွင် အလွန်များသောလူတို့သည် ပိတ်ဆို့နေသောကြောင့် ယေရှုအနီးသို့ သွားရန်လမ်းကို မတွေ့နိုင်ကြ။ ထိုအခါ သယ်

ယူလာသူတို့သည် ရောဂါသည်ကို သူတို့နှင့်အတူသယ်ဆောင်၍ အိမ်ခေါင်မိုးပေါ်သို့ တက်ကြ၏။ ထိုနောက် အိမ်ခေါင်မိုးကိုအပေါက်ဖောက်၍ လူနာကို အိပ်ရာနှင့်တကွ ကြီးပြင်း ယေဂူရှေ့တော်သို့ လျော့ချကြ၏။ ထိုအခါ ရောဂါသည်သည် ယေဂူရှေ့တော်၌လဲလျောင်း လျက် ရောက်သွား၏။²⁰ ယေဂူသည် ထိုသူတို့၏ယုံကြည်ခြင်းကို မြင်လျှင်လူနာအား “မိတ်ဆွ၊ သင်၏အပြစ်ကို ခွင့်လွှတ်ပြီ” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

²¹ ထိုအခါ ကျမ်းပြုဆရာတို့နှင့် ဝါရီရုံတို့က ဘုရားသခင်ကို လွန်ကျူး၍ပြောသော ဤသူသည် အဘယ်သူနည်း။ ဘုရားသခင်မှတစ်ပါး အဘယ်သူသည် အပြစ်ကို လွှတ်နိုင်သနည်း” ဟုထင်မှတ်ကြ၏။

²² သို့သော်လည်း၊ ယေဂူသည် သူတို့၏ထင်မှတ်ခြင်းကို သိတော်မူ၏။ ထို့ကြောင့် ယေဂူက “သင်တို့စိတ်ထဲမှာ အဘယ်ကြောင့် ထင်မှတ်ကြသနည်း။²³⁻²⁴ လူသား *သည် မြေကြီးပေါ်မှာ အပြစ်လွှတ်နိုင်သောတန်ခိုးရှိ၏။ သင်တို့က ငါသည် ‘သင်၏အပြစ်ကို ခွင့်လွှတ်ပြီ’ ဟူ၍ အလွယ်တကူပြောသည် ဟုထင်မှတ်နိုင်၏။ ဤအရာသည် အမှန်အကန်ဖြစ်လျှင် အဘယ်သူမျှ မြင်နိုင်မည်မဟုတ်။ သို့သော်လည်း၊ ငါက ထိုလူအား၊ ‘ထလော့၊ သင့်အိပ်ရာကို ယူ၍ အိမ်ပြန်သွားလော့’ ဟုပြောလျှင် သင်တို့သည် ငါ၌ဤအရာကို ပြုခြင်းငှါ ဧကန်အမှန် တန်ခိုးရှိကြောင်း မြင်နိုင်ကြလိမ့်မည်” ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ထို့ကြောင့် ခြေလက်သေနေသောရောဂါသည်အား ယေဂူက၊ ‘ထလော့၊ သင့်အိပ်ရာကိုယူ၍ အိမ်ပြန်သွားလော့’ ဟုမိန့်တော်မူ၏။

²⁵ ထိုနောက် ထိုသူသည်လည်း လူအများရှေ့၌ ချက်ချင်းထ၍ အိပ်ရာကိုဆောင်ကာ ဘုရားသခင်အား ချီးမွမ်းလျက် မိမိအိမ်သို့ပြန်သွားလေ၏။²⁶ လူအပေါင်းတို့သည် အလွန်အံ့အားသင်သွားကြ၏။ သူတို့သည် ဘုရား

သခင်ကိုချီးမွမ်းကြ၏။ သူတို့သည် ဘုရားသခင်၏တန်ခိုးတော်ကို အံ့သြလျက် “ယနေ့တွင် ငါတို့သည် အံ့ဖွယ်သောအမှုအရာကို မြင်ပြီ” ဟုပြောကြ၏။

လေဝိ(မသဲက ယေဂူနောက် တော်သို့လိုက်ခြင်း)

(မာ 9:9-13; မာ 2:13-17)

²⁷ ထိုပြစ်ရပ်ပြီးနောက် ယေဂူသည် အပြင်သို့ ထွက်ကြွ၍ အခွန်ကောက်ခံရာတဲ၌ ထိုင်နေသောသူတစ်ယောက်ကို မြင်တော်မူ၏။ သူ၏အမည်မှာ လေဝိဖြစ်၏။ ယေဂူက သူအား “ငါ့နောက်သို့ လိုက်လော့” ဟုမိန့်တော်မူ၏။²⁸ လေဝိသည် ရှိသမျှတို့ကို စွန့်ပစ်လျက် ထ၍ ယေဂူနောက်တော်သို့ လိုက်လေ၏။

²⁹ ထိုနောက် လေဝိသည် ယေဂူအတွက်မိမိအိမ်၌ ကြီးစွာသော ညစာစားပွဲတစ်ပွဲကို ဧည့်ခံလေ၏။ စားပွဲ၌ အခွန်ခံသူများနှင့် အပြစ်ရှိသောသူတို့သည်လည်း အတူစားသောက်ကြ၏။³⁰ ဝါရီရုံတို့နှင့် ကျမ်းပြုဆရာတို့က ယေဂူ၏ တပည့်တော်တို့အား “သင်တို့သည် အဘယ်ကြောင့် အခွန်ခံသောသူ၊ အပြစ်ရှိသောသူတို့နှင့်အတူ စားသောက်ကြသနည်း” ဟုကဲ့ရဲ့ဝေဖန်ကြ၏။

³¹ ထိုအခါ ယေဂူက၊ “ကျန်းမာသောသူတို့သည် ဆေးသမားကို အလိုမရှိကြ။ ဖျားနာသော လူတို့သာလျှင် ဆေးသမားကို အလိုရှိကြ၏။³² ငါသည် လူကောင်းတို့ကို ခေါ်ခြင်းငှါ လာသည်မဟုတ်။ သို့သော်လည်း၊ အပြစ်သားတို့သည် မိမိတို့စိတ်နှလုံးနှင့် အသက်တာများကို ပြောင်းလဲရန်အတွက် ခေါ်ခြင်းငှါ ငါလာသည်” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

ယေဂူက အစာရှောင်ခြင်းအကြောင်းမေးခွန်းတစ်ခုကို ဖြေကြားတော်မူခြင်း

(မာ 9:14-17; မာ 2:18-22)

³³ လူအချို့တို့က ယေဂူအား၊ “ယောဟန်၏ တပည့်တို့နှင့် ဝါရီရုံတို့၏တပည့်တို့သည် မကြာခဏ အစာရှောင်ဆုတောင်းကြ၏။ သို့သော်

လူသား ယေဂူက မိမိကိုယ်အတွက် အသုံးပြုသောနာမည်။ ဒဲယေလ 7:13-14၊ ဤနာမည်သည် မေရီယအတွက်၊ ဘုရားသခင်က သူလူတို့ကို ကယ်တင်ဖို့ ရွေးချယ်သောသူတစ်ပါး ဖြစ်သည်။

လည်း၊ ကိုယ်တော်၏တပည့်တော်တို့သည်စား
သောက်လျက်နေကြသည်” ဟုလျှောက်ကြ၏။

³⁴ယေရှုက သူတို့အား၊ “မင်္ဂလာဆောင်ပွဲ
တစ်ခု ကျင်းပသောအခါ သင်တို့သည် သတို့
သား၏အပေါင်းအသင်းတို့ကို သူတို့နှင့်အတူ သ
တို့သားရှိနေစဉ်တွင် အစာရှောင်ခြင်းငှါ မပြု
နိုင်။ ³⁵သို့သော်လည်း၊ အချိန်တန်၍ သတို့သား
ကို သူတို့ထံမှ ခေါ်သွားသောအချိန် ရောက်
လိမ့်မည်။ ထိုအခါသူတို့သည် အစာရှောင်ကြ
လိမ့်မည်” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

³⁶ယေရှုက သူတို့အားဥပမာတခုကိုပြောပြ
တော်မူသည်မှာ၊ အဝတ်ဟောင်းကို ဖာရန်
အထည်သစ်ကို အဘယ်သူမျှ သုံးလေ့မရှိ။ ထို
သို့ဖာလျှင် အထည်သစ်သည် ဆွဲဆုတ်တတ်
၏။ ဖာသောအထည်သစ်သည်လည်း အဝတ်
ဟောင်းနှင့် မသင့်မတင့်တတ်။ ³⁷လူတို့သည်
စပျစ်ရည်အသစ်ကို ဟောင်းသောသားရေဗူး၌
ထည့်လေ့မရှိ။ အကြောင်းမူကား၊ စပျစ်ရည်
သစ်သည် ဟောင်းသောသားရေဗူးကို စုတ်ပြ
စေလိမ့်မည်။ ထိုအခါစပျစ်ရည်သည် ယို၍သား
ရေဗူးလည်း ယျက်စီးသွားလိမ့်မည်။ ³⁸ထို့
ကြောင့် လူတို့သည် စပျစ်ရည်သစ်ကို သားရေ
ဗူးအသစ်၌ ထည့်ရ၏။ ³⁹စပျစ်ရည်ဟောင်းကို
သောက်ပြီးသောသူသည် စပျစ် ရည်သစ်ကို
အလိုမရှိတတ်။ အကြောင်းမူကား၊ ဟောင်း
သောစပျစ်ရည်သည် သာ၍ကောင်းသည်ကို
သိ၏” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

**ယေရှုသည် ဥပုသ်နေ့၏အရှင်သခင်
ဖြစ်တော်မူခြင်း**

(မာ 12:1-8; မာ 2:23-28)

6 ဥပုသ်နေ့တစ်နေ့တွင် ယေရှုသည် ဂျူစပါး
လယ်ကွက်တို့ကို ဖြတ်၍ ကြွတော်မူ၏။
တပည့်တော်တို့သည် စပါးအသီးအနှံကို ဆွတ်
၍၊ လက်နှင့်ပွတ်ချေလျက် စားကြ၏။ ²ဖာရိရှဲ
အချို့တို့က၊ “သင်တို့သည် ဤအမှုအဘယ်
ကြောင့်ပြုကြသနည်း။ ဥပုသ်နေ့၌ ဤသို့ ပြု

ခြင်းသည် မောရှေ၏ပညတ်တရားကို ဆန့်ကျင်
ခြင်းဖြစ်သည်” ဟုပြောကြ၏။

³ယေရှုက “ဒါဝိဒ်နှင့် မိမိအဖော်တို့သည်
အလွန်ဆာလောင်မွတ်သိပ်နေသောအခါ သူ
သည် အဘယ်သို့ပြုသည်ကို သင်တို့မပတ်ဘူး
သလော။ ⁴ဒါဝိဒ်သည် ဘုရားသခင်၏အိမ်တော်
သို့ဝင်၍၊ ဘုရားသခင်ကို ပူဇော်ထားသောမုန့်
ကိုယူစား၏။ သူသည် မုန့်တချို့ကို မိမိအပေါင်း
အဖော်တို့ကိုလည်းပေး၏။ ပညတ်တော်အရ
ယင်ပုရောဟိတ်တို့သာလျှင် စားခွင့်ရှိသော
ကြောင့် ထိုမုန့်ကို စားခြင်းသည် မောရှေ၏
ပညတ်ကျမ်းတရားကို ဆန့်ကျင်ရာရောက်၏။
⁵ထို့ပြင် လူသားသည် ဥပုသ်နေ့ကို အစိုးရ၏”
ဟုမိန့်တော်မူ၏။

**ယေရှုက လူနာတစ်ယောက်ကို ဥပုသ်နေ့
တွင် ကုသတော်မူခြင်း**

(မာ 12:9-14; မာ 3:1-6)

⁶အခြားဥပုသ်နေ့တွင် ယေရှုသည် တရား
ဇရပ်သို့ ကြွသွား၍လူတို့ကို ဆုံးမသြဝါဒပေး
တော်မူ၏။ ထိုနေရာတွင် လက်ယာဘက်သေ
သောသူတစ်ယောက်ရှိ၏။ ⁷ဥပုသ်နေ့၌ ယေရှု
သည် ရောဂါကို ငြိမ်းစေမည်၊ မငြိမ်းစေမည်ကို
ကျမ်းပြုဆရာတို့နှင့်ဖာရိရှဲတို့သည် ကိုယ်တော်
အား အပြစ်တင်နိုင်ခြင်းငှါ စောင့်ကြည့်နေ
ကြ၏။ ⁸သို့သော်လည်း၊ ယေရှုသည် သူတို့
စဉ်းစားနေသောအရာကို သိတော်မူ၏။ ယေရှု
သည် လက်ျာလက်သေ၍ မသန်မစွမ်း ဖြစ်နေ
သူအား ‘ထလော့၊ ဤလူတို့ရေမှာ မတ်တတ်
ရပ်လော့’ ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ထိုသူသည် ထ၍
ထိုနေရာ၌ မတ်တပ်ရပ်၏။ ⁹ထို့နောက် ယေရှု
က သူတို့အား “ပညတ်တော်က ဥပုသ်နေ့၌
အဘယ်သို့ပြုရန်ခွင့် ပြုသနည်း။ ကောင်းသော
အကျင့်လော၊ သို့မဟုတ် ဆိုးသောအကျင့်
လော။ လူတစ်ယောက်၏အသက်ကို ကယ်
တင်ရန် ခွင့်ပြုသလော၊ သို့မဟုတ် လူတစ်
ယောက်၏အသက်ကို သတ်ရန် ခွင့်ပြုသလော”
ဟုမေးတော်မူ၏။ ¹⁰ယေရှုသည် ထိုသူအား

လုံးတို့ကို ပတ်လည်ကြည့်ရှုလျက်၊ မသန်စွမ်းသူ အား “သင်၏လက်ကို ဆန့်လော့” ဟုမိန့်တော် မူရာ၊ ထိုသူသည် မိမိလက်ကို ဆန့်ပြု၏။ ထို အခါသူ၏လက်သည် ဝေဒနာပျောက် ကင်း၍ အကောင်းပကတိ ပြစ်သွားလေ၏။ ¹¹ ဟာရိရဲ့တို့ နှင့် ကျမ်းပြုဆရာတို့သည် ယေရှုအား အလွန် ဒေါသထွက်နေကြ၏။ သူတို့က ‘ယေရှုကိုအဘယ် သို့ပြုရအံ့နည်း’ ဟုအချင်းချင်းဆွေးနွေးကြ၏။

ယေရှုက မိမိတမန်တော်တစ်ဆယ်နှစ်ပါးကို ရွေးချယ်တော်မူခြင်း

(မာ 10:1-4; မာ 3:13-19)

¹² ထိုအချိန်တွင် ယေရှုသည် တောင်ပေါ်သို့ ဆုတောင်းရန် ကြွတော်မူ၏။ သူသည် တောင် ပေါ်တွင် တစ်ညလုံး ဘုရားသခင်အား ဆု တောင်းတော်မူ၏။ ¹³ နောက်တစ်နေ့နံနက်၌ ယေရှုသည် မိမိတပည့်တော်တို့ကို ခေါ်တော်မူ ၏။ တပည့်တော်တို့ထဲမှ တစ်ဆယ်နှစ်ပါးကိုရွေး ချယ်တော်မူ၏။ ထိုရွေးချယ်ထားသောသူတို့ကို ‘တမန်တော်များ’ ဟုခေါ်ဝေါ်သမုတ်တော်မူ၏။ ထိုတစ်ဆယ်နှစ်ပါးမှာ ¹⁴ (ယေရှုက ပေတရုဟု အမည်ပေးတော်မူသော) ဂိဗ္ဗု၊ ပေတရု၏ညီ အနွေ၊ ယာကုပ်၊ ယောဟန်၊ ဖိလိပ္ပိုနှင့် ဗာသောလဲ။ ¹⁵ မသဲနှင့် သောမ၊ အာလဲဖိ၏ သားယာကုပ်နှင့် ဇေလုပ်* ဟုခေါ် သော) ဂိဗ္ဗု၊ ¹⁶ ယာကုပ်၏သား ယုဒနှင့် ယုဒဂူကာရုတ်တို့ ပြစ်ကြ၏။ ဤတစ်ဆယ်နှစ် ယောက်ထဲတွင် ပါရှိသောယုဒဂူကာရုတ်သည် ယေရှုအား ရန် သူများလက်သို့ အပ်နှံသောသူပင် ပြစ်၏။

ယေရှုက တရားဟောခြင်း၊ ဂျော့ဒန်ဝေဒ နာများအား ကျန်းမာစေတော်မူခြင်း

(မာ 4:23-25; 5:1-12)

¹⁷ ယေရှုနှင့် တမန်တော်တစ်ဆယ်နှစ်ပါးတို့ သည် တောင်ပေါ်မှ ဆင်းလာကြ၏။ ယေရှု သည် မြေညီရာအရပ်၌ ရပ်တော်မူ၏။ ထိုအ

ဇေလုပ် ဇေလုပ်များသည် ယုဒနိုင်ငံရေးနှင့်ဆိုင်သော အဖွဲ့ဖြစ်သည်။

ရပ်၌ သူ၏နောက်သို့ လိုက်သောလူအုပ်ကြီး တစ်အုပ်ရှိ၏။ သူတို့သည် ယေရှုလင်မြို့ မှစ၍ ယုဒပြည်၊ ပင်လယ်ကမ်းနား၊ တုရုနှင့်ဇိဒန်မြို့ အရပ်ရပ်တို့မှလာကြ၏။ ¹⁸ သူတို့သည် ယေရှု၏ ဩဝါဒကို နားထောင်ခြင်းငှါ၎င်း၊ သူတို့၏အနာ ရောဂါတို့ကို ငြိမ်းစေခြင်းငှါ၎င်း လာကြ၏။ ယေရှုသည် ညစ်ညူးသောနတ်များ၏ဒုက္ခပေး ခြင်းခံရသောသူတို့ကိုလည်း ချမ်းသာစေတော် မူ၏။ ¹⁹ လူအပေါင်းတို့သည် ယေရှုကို တို့ထိရန် ကြိုးစားနေကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ကိုယ် တော်အထဲက တန်ခိုးထွက်၍ လူအပေါင်းတို့ကို ကျန်းမာစေတော်မူ၏။

²⁰ ယေရှုသည် တပည့်တော်တို့ကို ကြည့်၍

“ဆင်းရဲသော သင်တို့သည် မင်္ဂလာရှိကြ ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်သည် သင်တို့နှင့်သက်ဆိုင်၏။ ²¹ ယခု ဆာလောင်နေသောသူတို့၊ သင်တို့ သည် မင်္ဂလာရှိကြ၏။ အကြောင်းမူ ကား၊ သင်တို့သည်ဝပြောခြင်းသို့ရောက် ကြလိမ့်မည်။ ယခုငိုကြွေးသောသင်တို့ သည် မင်္ဂလာရှိကြ၏။ အကြောင်းမူ ကား၊ သင်တို့သည် ပျော်ရွှင်မှုနှင့်ရယ် မောကြလိမ့်မည်။

²² “လူတို့သည် လူသားကြောင့် သင်တို့ကို မုန်း၍ သူတို့အုပ်စုမှ ပယ်ရှားခြင်း၊ စော်ကား ခြင်းနှင့် အဆိုးအဖြစ် သင်တို့၏နာမည်ကို ငြင်း ပယ်ခြင်းပြုသောအခါသင်တို့သည် မင်္ဂလာရှိ ၏။ ²³ ထိုနေ့၌ ဝမ်းမြောက်ခြင်း ရှိကြလော့။ ရွှင်မြူးသောစိတ်နှင့် ခုန်ကြလော့။ အကြောင်း မူကား၊ သင်တို့သည် ကောင်းကင်၌ ကြီးမား သော ဆုလားဒ်ရှိ၏။ သူတို့၏အဘတို့သည် ပရောဖက်တို့ကို ထိုနည်းတူပင် ပြုကြ၏။ သူတို့ သည်လည်း သင်တို့အပေါ်၌ ထိုကဲ့သို့ ပြုကြ လိမ့်မည်။

²⁴ “သို့သော်လည်း၊ ချမ်းသာသော သင်တို့ သည် အမင်္ဂလာရှိကြ၏။ အကြောင်းမူ

ကား၊ သင်တို့သည် မိမိသက်သာခြင်းကို ယခု ခံရကြ၏။
 25 ဝစ္စာစားရသောသင်တို့သည် အမင်္ဂလာ ရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့ သည် ငတ်မှုတ်ခြင်းသို့ ရောက်လိမ့်မည်။ ယခု ရယ်မောနေကြသော သူတို့သည် အမင်္ဂလာရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့သည် ဝမ်းနည်းကြကဲ့စွာနှင့် ငို ကြွေးရလိမ့်မည်။

26 “လူတို့သည် သင်တို့ကို ချီးမွမ်းသောအခါ သင်တို့သည် အမင်္ဂလာရှိကြ၏။ သူတို့၏ဘိုးဘေးတို့သည် မိစ္ဆာပရောဖတ်တို့ကို ထိုသို့ပင် ပြုကြ၏။

သင့်ရန်သူတို့ကို ချစ်လော့

(မာ 5:38-48; 7:12a)

27 “သို့သော်လည်း၊ ငါ့စကားကို နားထောင်နေကြသောသင်တို့အား၊ ငါဆိုသည်ကား သင်တို့၏ရန်သူတို့ကိုချစ်ကြလော့။ သင်တို့ကို မုန်းသောသူတို့အား ကျေးဇူးပြုကြလော့။ 28 သင်တို့ကို ကျိန်ဆဲသောသူတို့အား မေတ္တာပို့ကြလော့။ သင်တို့ကို နှောင့်ယှက်သောသူတို့ အတွက် ဘုရားသခင်ကို ဆုတောင်းကြလော့။ 29 တစ်စုံတစ်ယောက်သည် သင်၏ဝါးတစ်ဘက်ကိုရိုက်လျှင် ဝါးတစ်ဘက်ကိုလည်း ပေးဦးလော့။ တစ်စုံတစ်ယောက်သည် သင်၏အပေါ်အင်္ကျီကို သိမ်းယူလျှင် သင်၏အတွင်းအင်္ကျီကိုလည်း ယူစေခြင်းငှါ အခွင့်ပေးဦးလော့။ 30 သင့်ထံမှ တောင်းခံသောသူတိုင်းကို ပေးကမ်းလော့။ တစ်စုံတစ်ယောက်သည် သင့်ထံမှ တစ်စုံတစ်ခုကို ယူသွားလျှင် ပြန်မတောင်းနှင့်။ 31 သင်တို့သည် ကိုယ်၌သူတစ်ပါး ပြုစေလိုသည့်အတိုင်း သူတစ်ပါး၌ပြုကြလော့။ 32 သင်တို့ကို ချစ်သော သူတို့ကိုသာ ချစ်တဲ့ပြန်လျှင် သင်သည် ထိုသို့ ပြုမူကြောင့် အထူးချီးမွမ်းခြင်းခံရန် ထိုက်တန်သလော့။ မထိုက်တန်ပါ။ အပြစ်ရှိသောလူတို့ ပင်လျှင် သူတို့ကို ချစ်သောသူတို့အား ချစ်တဲ့

ပြန်တတ်ကြ၏။ 33 သင်တို့အပေါ်၌ ကောင်းမှုပြုသောသူတို့ကိုသာ ကောင်းမှုပြုလျှင် ထိုသို့ ပြုခြင်းကြောင့် အထူးချီးမွမ်းခြင်းခံရန် ထိုက်တန်သလော့။ မထိုက်တန်ပါ။ အပြစ်ရှိသော သူတို့ပင်လျှင် ဤကဲ့သို့ပြုတတ်ကြ၏။ 34 သင်တို့သည် သူတစ်ပါးကို တစ်စုံတစ်ရာချေးငှားပြီး၊ ပြန်ရယူရန် မျှော်လင့်နေလျှင် ထိုသို့ပြုခြင်းကြောင့် အထူးချီးမွမ်းခြင်းခံရန် ထိုက်တန်သလော့။ မထိုက်တန်ပါ။ အပြစ်ရှိသောသူတို့ ပင်လျှင် အခြားအပြစ်ရှိသောသူတို့အား ဥစ္စာချေးငှါသောအခါ ပေးဆပ်လိမ့်မည်ဟုမျှော်လင့်လျက်ချေးငှားကြ၏။ 35 ထို့ကြောင့် သင်တို့၏ရန်သူ တို့ကိုချစ်ကြလော့။ တစ်စုံတစ်ခုကို ရမည်ဟု မမျှော်လင့်ဘဲ ကျေးဇူးပြုကြလော့။ ချေးငှားကြလော့။ သို့ဖြစ်လျှင် သင်တို့၏ဆုလားဒ်သည် ကြီးမြတ်၍ သင်တို့သည် အမြင့်မြတ်ဆုံးသောဘုရားသခင်၏ သားသမီးများ ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ 36 အကြောင်းမူကား၊ ဘုရားသခင်သည် ကျေးဇူးမသိသောသူနှင့် ဆိုးညစ်သောသူတို့ကိုလည်း ကရုဏာထားတော်မူ၏။ သင်တို့၏အဘသည် ကရုဏာထားသကဲ့သို့ သင်တို့သည်လည်းကရုဏာထားကြလော့။

သင့်ကိုယ်သင်ကြည့်လော့

(မာ 7:1-5)

37 “သူတစ်ပါး၏အမှု၌ စစ်ကြောဆုံးဖြတ်ခြင်းကို မပြုကြနှင့်။ မပြုလျှင်သင်တို့သည်စစ်ကြောဆုံးဖြတ်ခြင်းနှင့်ကင်းလွတ်ကြလိမ့်မည်။ သူတစ်ပါးကို အပြစ်မစီရင်ကြနှင့်။ မစီရင်လျှင် သင်တို့သည် အပြစ်စီရင်ခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်ကြလိမ့်မည်။ သူ့အပြစ်ကို လွတ်ကြလော့။ လွတ်လျှင် ကိုယ်အပြစ် လွတ်လိမ့်မည်။ 38 သူတစ်ပါးအား ပေးကမ်းကြလော့။ ပေးလျှင် သူတစ်ပါးသည် သင်တို့အား ပေးကမ်းကြလိမ့်မည်။ သင်တို့၏ လက်ထဲတွင် ကိုင်တွယ်နိုင်သည် ထက်ပေးကမ်းခြင်းခံရလိမ့်မည်။ သင်တို့သည် အလွန်များပြားစွာပေးကမ်းခြင်းခံရ၍ သင်၏ခေါင်းပေါ်သို့ ပိုလျှံစီးဆင်းလာလိမ့်မည်။ သင်တို့သည် သူတ

ပါးအား ပေးကမ်းသကဲ့သို့ ဘုရားသခင်သည် သင်တို့ကိုလည်း ပေးတော်မူလိမ့်မည်” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

³⁹ယေရှုက ဖြစ်ရပ်တစ်ခု ပြောပြတော်မူသည်မှာ “လူကန်းတစ်ယောက်သည် တခြားလူကန်းတစ်ယောက်အား လမ်းပြနိုင်သလော။ မပြနိုင်ပါ။ နှစ်ယောက်စလုံးတွင်းထဲသို့ကျသွားလိမ့်မည်။” ⁴⁰တပည့်သည် မိမိဆရာထက်ပို၍ မတော်နိုင်။ သို့သော်လည်း အပြည့်အဝ ဆည်းပူးသင်ယူသောတပည့်တိုင်းသည် မိမိဆရာကဲ့သို့ ဖြစ်လိမ့်မည်။

⁴¹“သင်၏မျက်စိ၌ ရှိသောတံကျင်ကို မမြင်နိုင်သောအချိန်တွင် အဘယ်ကြောင့် သင်ညီအစ်ကို၏မျက်စိ၌ရှိသော ဖုန်မှုန့်သေးလေးကို ကြည့်ရှုသနည်း။” ⁴²သင်၏မျက်စိ၌ ရှိသောတံကျင်ကို မမြင်နိုင်သောအချိန်တွင် သင်၏ညီအစ်ကိုအား၊ ‘ညီအစ်ကို၊ သင်၏မျက်စိ၌ရှိသော ဖုန်မှုန့်သေးလေးကို ငါထုတ် ပါရစေ’ ဟုအဘယ်သို့ ပြောနိုင်မည်နည်း။ သင်သည် သူကောင်းယောင်ဆောင်သောသူ* ဖြစ်၏။ သင်၏မျက်စိ၌ရှိသော တံကျင်ကို ရှေးဦးစွာ ထုတ်လော့။ သို့မှသာ သင်ညီအစ်ကို၏မျက် လုံး၌ရှိသော ဖုန်မှုန့်သေးလေးကို ထုတ်ရန်ရှင်းလင်းစွာ မြင်နိုင်လိမ့်မည်။

သစ်သီးနှစ်မျိုးနှစ်စား

(မာ 7:17-20; 12:34b-35)

⁴³“ကောင်းသောသစ်ပင်သည် မကောင်းသောအသီးကို မသီးနိုင်။ ထိုနည်းတူ မကောင်းသောသစ်ပင်သည် အသီးကောင်းမဖြစ်ထွန်းနိုင်။” ⁴⁴အပင်အသီးသီးသည် သီးသောအသီးအားဖြင့်သိနိုင်၏။ လူတို့သည် ဆူးချုံပုတ်ထဲမှ သဖန်းသီးကို မခူးတတ် သို့မဟုတ် ဆူးချုံပုတ်ထဲမှ စပျစ်သီးကိုမခူးတတ်။ ⁴⁵ကောင်းသောသူသည် ကောင်းမွန်သောအတွေ့ကို မိမိနှလုံးသားထဲ၌ သိမ်းထားတတ်၏။ ထို့ကြောင့်သူ

သူကောင်းယောင်ဆောင်သောသူ လူကောင်းလိုပြုလုပ်ဆောင်ရွက်သောလူဆိုး။

သည် ကောင်းသောအရာတို့ကို မိမိနှလုံးသားထဲမှ ထုတ်ဖော်၏။ သို့ရာတွင် မကောင်းသောသူသည် မိမိနှလုံးသားထဲ၌ မကောင်းသောအတွေ့များကိုသာ စုထား၏။ ထို့ကြောင့် ဆိုးသောအရာတို့ကိုထုတ်ဖော်၏။ လူတစ်ယောက်သည် မိမိစိတ်နှလုံးထဲ၌ ပြည့်သောအရာကို နှုတ်မြှောက်တတ်၏။

လူနှစ်မျိုးနှစ်စား

(မာ 7:24-27)

⁴⁶“ငါသည် သင်တို့အား လုပ်ရန် ပြောသောအရာကို မလုပ်ဘဲလျက်အဘယ်ကြောင့် ငါ့ကို၊ ‘သခင်၊ သခင်’ ဟုခေါ်ကြသနည်း။” ⁴⁷ငါ့ထံသို့ လာ၍ ငါ့စကားကို ကြား၍ နားထောင်သူသည် အဘယ်သူနှင့် တူသည်ကို ငါပြောပြမည်။ ⁴⁸ထိုသူသည် တိုက်တည်သောအခါ နက်စွာတူး၍ ကျောက်ပေါ်မှာ တိုက်မြစ်ချထားပြီး ထိုကျောက်ပေါ်၌ အိမ်ဆောက်သောသူနှင့်တူ၏။ ရေကြီးလာသောအခါ လှိုင်းသည် ထိုအိမ်ကို ရိုက်ခတ်သော်လည်း ကျောက်ပေါ်မှာ တည်လျက်ရှိသောကြောင့် မလှုပ်နိုင်။ ⁴⁹သို့သော်လည်း၊ ငါ့စကားကို ကြား၍ နားမထောင်သောသူသည်၊ အခုအခံမရှိဘဲ၊ သံပေါ်မှာ တိုက်ကိုဆောက်သောသူနှင့်တူ၏။ ရေကြီးလာသောအခါ လှိုင်းသည် ထိုအိမ်ကို ရိုက်ခတ်ပြီးချက်ချင်း ပြိုလဲသွား၏။ ထိုအိမ်သည် အကုန်အစင် ပျက်စီးသွားသည်” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

ယေရှုက အစေခံတစ်ယောက်ကို ကျန်းမာစေတော်မူခြင်း

(မာ 8:5-13; ယော 4:43-54)

7 ထိုအကြောင်းအရာအားလုံးတို့ကို ယေရှုသည် လူတို့အား ဟောတော်မူပြီးမှ ကပေရုနေနင်မြို့သို့ ကြွသွားတော်မူ၏။ ²ကပေရုနေနင်မြို့တွင် စစ်ဗိုလ်* တစ်ယောက်ရှိ၏။ ထိုစစ်ဗိုလ်၏အစေခံတစ်ယောက်သည် အ

စစ်ဗိုလ် ရှေးခေတ်စစ်သား 100 ကျော်အပေါ်တွင် အာဏာရှိသောဇရာမစစ်တပ်မတော်အရာရှိ။

သည်းအသန်ဖျားနေလေ၏။ စစ်ဗိုလ်သည် ထိုအစေခံကို အလွန်ချစ်၏။ အစေခံသည် အသည်း အသန်ဖျားနာ၍ သေလုနီးပါးဖြစ်၏။³ ထိုစစ်ဗိုလ်သည် ယေရှုအကြောင်းကို ကြားသိသောအခါ သူသည် ယုဒအကြီးအကဲတစ်ချို့ကို ယေရှုထံတော်သို့ စေလွှတ်သဖြင့် ကိုယ်တော်သည် ကြွလာ၍ သူ၏အစေခံကို ကျန်းမာခြင်းပေးတော်မူရန် တောင်းပန်လေ၏။⁴ ထိုသူတို့သည် ယေရှုထံတော်သို့ လာ၍ စစ်ဗိုလ်၏ အစေခံအား ကူညီရန် တောင်းလျှောက်ကြ၏။ သူတို့က ယေရှုအား “ဤစစ်ဗိုလ်သည် ကိုယ်တော်၏ကူညီမှုရရှိရန် ထိုက်တန်သောသူ ဖြစ်ပါ၏။⁵ သူသည် အကျွန်ုပ်တို့ လူမျိုးတို့ကိုချစ်ပါ၏။ ထို့အပြင် သူသည် အကျွန်ုပ်တို့အတွက် တရားဇရပ်ဆောက်ပေးသောသူ ဖြစ်သည်” ဟုတောင်းပန်ကြ၏။

⁶ ထို့ကြောင့် ယေရှုသည် သူတို့နှင့်အတူ ကြွတော်မူ၏။ သူတို့သည် စစ်ဗိုလ်၏အိမ်နှင့် မနီးမဝေး ရောက်တော်မူသောအခါ စစ်ဗိုလ်သည် မိမိမိတ်ဆွေတို့ကို စေလွှတ်၍ ယေရှုအား “သခင်၊ အကျွန်ုပ်၏အိမ်သို့ လာရန် ကိုယ်ကို ကိုယ် ဒုက္ခပေးတော်မမူပါနှင့်။ အကျွန်ုပ်၏အိမ်ထဲသို့ ကိုယ်တော်ကြွဝင်တော်မူရန် အကျွန်ုပ် မထိုက်တန်ပါ။⁷ ထို့ကြောင့်အကျွန်ုပ်သည်ကိုယ်တော်ထံတော်သို့ ကိုယ်တိုင်မလာခြင်းဖြစ်၏။ ကိုယ်တော်သည် အမိန့်တော်သာပေးရန် လိုအပ်ပါ၏။ သို့ဖြစ်လျှင် အကျွန်ုပ်၏အစေခံသည် ဖျားနာခြင်းမှ ပျောက်ကင်းသွားလိမ့်မည်။⁸ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်၏အာဏာတော်ကို နားလည်ပါ၏။ အကျွန်ုပ်သည်လည်း အရာရှိကြီးများ၏အာဏာအောက်၌ရှိပါ၏။ ထို့အပြင် အကျွန်ုပ်၏အာဏာအောက်၌ စစ်သားများရှိပါ၏။ အကျွန်ုပ်သည် စစ်သားတစ်ယောက်ကို ‘သွား’ ဟုဆိုလျှင်သွားပါ၏။ ထို့ပြင်အကျွန်ုပ်သည် အခြားစစ်သားတစ်ယောက်ကို ‘လာ’ ဟုဆိုလျှင်လာပါ၏။ အကျွန်ုပ်၏အစေခံကို ‘ဤအမှုကို လုပ်လော့’ ဟုဆိုလျှင် ‘လုပ်ပါ၏’ ဟု တပ်မှူးက လျှောက်စေ၏။

⁹ ယေရှုသည် စစ်ဗိုလ်ထံမှ ထိုစကားကို ကြားတော်မူသောအခါ အံ့အားသင့်သွား၏။ ယေရှုသည် နောက်တော်၌လိုက်သောလူ အုပ်တို့ကို လှည့်ကြည့်၍ “ငါဆိုသည်ကား၊ ဤမျှလောက် ကြီးမားသောယုံကြည်ခြင်းကို ကြွသရေလအမျိုး၌ပင် ငါမတွေ့ဘူးသေး” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

¹⁰ ယေရှုထံတော်သို့ စေလွှတ်သောထိုလူစုတို့သည် အိမ်သို့ပြန်လာကြပြီး အစေခံသည် ကျန်းမာလျက်နေသည်ကို တွေ့ကြ၏။

ယေရှုက လူတစ်ယောက်၏အသက်ကို ပြန်ရှင်စေတော်မူခြင်း

¹¹ နောက်တစ်နေ့၌ ယေရှုသည် နာဏှနမြို့သို့ ကြွသွားတော်မူ၏။ ယေရှု၏တပည့်တော်တို့နှင့် အလွန်များပြားသောလူအုပ်ကြီးသည် ကိုယ်တော်နှင့်အတူ ခရီးထွက်လာကြ၏။

¹² ယေရှုသည် မြို့ဝင်ပေါက်အနီးသို့ ရောက်သောအခါ အသုဘပို့ ဆောင်ကြသောလူတစ်စုကို တွေ့တော်မူ၏။ မုဆိုးမ၏တစ်ဦးတည်းသောသားသည် သေဆုံးသွား၍ မြို့ထဲမှ လူအများတို့သည် မုဆိုးမနှင့်အတူ အသုဘလိုက်ပို့ကြ၏။¹³ ယေရှုသည် ထိုမုဆိုးမကို မြင်လျှင် သူမအတွက် ဝမ်းနည်းတော်မူ၍ “မငိုနှင့်” ဟုမိန့်တော်မူ၏။¹⁴ ထိုနောက် ကိုယ်တော်သည် ကြွ၍ လူသေအလောင်းထည့်သည့်ခေါင်းကို တို့တော်မူသဖြင့် ထမ်းလာသောသူတို့သည် ရပ်တန့်သွားကြ၏။ ယေရှုက သေသောလူငယ်အား၊ အချင်းလုလင်၊ ထလော့၊ သင့်အား ငါအမိန့်ရှိသည်” ဟုမိန့်တော်မူ၏။¹⁵ သေသောသူသည် ချက်ချင်း ထိုင်၍ စကားပြော၏။ ယေရှုသည် ထိုသူကို မိခင်လက်သို့အပ်ပေးတော်မူ၏။

¹⁶ လူအပေါင်းတို့သည် အလွန်အံ့သြကြ၏။ သူတို့သည် ဘုရားသခင်ကို ချီးမွမ်းလျက် “ကြီးမြတ်သော ပရောဖက်တစ်ပါးသည် ငါတို့တွင် ရောက်လာပြီ။ ဘုရားသခင်သည် မိမိလူမျိုးတို့ကို မစတော်မူရန် ကြွလာပြီ” ဟုပြောဆိုကြ၏။

¹⁷ထိုဖြစ်ရပ်နှင့်ပတ်သက်၍ ယေရှု၏သတင်းတော်သည် ယုဒပြည်နှင့် ပတ်ဝန်းကျင်ရှိ ဒေသအသီးသီးသို့ ပျံ့နှံ့သွားလေ၏။

ယောဟန်က မေးခွန်းတစ်ခုမေးခြင်း

(မာ 11:2-19)

¹⁸ယောဟန်၏ တပည့်တို့သည် ထိုဖြစ်ရပ်များနှင့် ပတ်သက်၍ ယောဟန်ကို ပြောပြကြ၏။ ¹⁹ထိုအခါ ယောဟန်သည် မိမိတပည့်နှစ်ယောက်ခေါ်ကိုပြီးလျှင် “ကိုယ်တော်သည် ကြွလာသောသူ မှန်သလော၊ သို့မဟုတ် အကျွန်ုပ်တို့သည် အခြားသောသူကို စောင့်ရပါမည်လော”ဟုမေးရန်ယေရှုထံတော်သို့စေလွှတ်၏။

²⁰ထို့ကြောင့် ယောဟန်၏ တပည့်နှစ်ယောက်တို့သည် ယေရှုထံတော်သို့ ရောက်လာကြ၏။ သူတို့က “ဗတ္တိဇံဆရာယောဟန်သည် အကျွန်ုပ်တို့ကို စေလွှတ်ပြီး ဤမေးခွန်းကို မေးခိုင်းပါ၏။ ‘ကိုယ်တော်သည် ကြွလာမည့်သူ မှန်သလော၊ သို့မဟုတ် အကျွန်ုပ်တို့သည် တခြားတစ်ယောက်ကို စောင့်ရပါမည်လော’” ဟုလျှောက်ကြ၏။

²¹ထိုအချိန်တွင် ယေရှုသည် အနာရောဂါဝေဒနာ အမျိုးမျိုးခံစားနေသော လူအများတို့နှင့် နတ်ဆိုးပူးကပ်ခံရသောသူတို့ကို ပျောက်ကင်းစေတော်မူ၏။ ယေရှုသည် မျက်စိကန်းသောသူတို့ကိုလည်း မျက်စိပြန်မြင်စေတော်မူ၏။

²²ထိုနောက် ယေရှုကယောဟန်၏တပည့်နှစ်ယောက်တို့အား “သင်တို့သည် ဤနေရာ၌ မြင်ခဲ့သမျှ ကြားခဲ့သမျှအားလုံးတို့ကိုယောဟန်အား ပြောပြကြလော့။ မျက်စိကန်းသော သူတို့သည် ယခုမျက်စိပြန်မြင်နိုင်ကြ၏။ ခြေမသန်စွမ်းသောသူတို့သည် ယခုလမ်းလျှောက်နိုင်ကြ၏။ နှုနာစွဲသောသူတို့သည် ယခု သန်ရှင်းခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။ နားပင်းသောသူတို့သည် ယခု နားကြားနိုင်ကြ၏။ သေသောသူတို့သည် ထမြောက်ခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။ ထို့ပြင် ဆင်းရဲသားတို့သည်လည်း ဝမ်းမြောက်ဖွယ်ရာ

သတင်းကို ကြားရကြ၏။ ²³ငါ့ကို လက်ခံနိုင်သောသူသည် မင်္ဂလာရှိ၏” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

²⁴ယောဟန်၏တပည့်တို့သည် ပြန်သွားကြသောအခါ ယေရှုသည် လူတို့အား ယောဟန်၏အကြောင်းကို ပြောတော်မူသည်မှာ “သင်တို့သည် တောသို့ ထွက်သွားသောအခါ အဘယ်မည်သောအရာကို မျှော်လင့်၍ သွားကြည့်ကြသနည်း။ လေထဲ၌ ယိမ်းထိုးလှုပ်ရှားသောကျူပင်လော့။ ²⁵အဘယ်မည်သောအရာကို ကြည့်ရန် သွားသနည်း။ တင့်တယ်သောအဝတ်ကို ဝတ်ထားသော သူတစ်ယောက်လော့။ မဟုတ်ပါ။ တင့်တယ်သောအဝတ်ကိုဝတ်သော သူတို့သည် ဘုရင့်အိမ်တော်၌ နေတတ်ကြ၏။ ²⁶အမှန်တကယ်၊ အဘယ်အရာကို ကြည့်ရန် သွားကြသနည်း။ ပရောဖက်တစ်ပါး မဟုတ်လော့။ မှန်ပေ၏။ ငါဆိုသည်ကား၊ သင်တို့သည် ပရောဖက်ထက် ကြီးမြတ်သောသူကို မြင်၏။ ²⁷ဤအကြောင်းသည် ယောဟန်၏ အကြောင်းကို ဆိုလိုခြင်းဖြစ်ရာ၊

‘နားထောင်ကြလော့။ ငါ့ကို ကူညီသော သူ* ကို သင့်ရှေ့၌ ငါစေလွှတ်မည်။ သူသည် သင့်အတွက် လမ်းကို ပြင်ဆင်ပေးလိမ့်မည်’ ဟုရေးသားထား၏။

မာလဒ်၊ 3:1

²⁸ငါဆိုသည်ကား၊ ယောဟန်သည် မိန်းမမွေးသောသူတို့တွင် အကြီးဆုံးဖြစ်၏။ သို့သော်လည်း၊ ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်၌ အငယ်ဆုံးသောသူသည် ယောဟန်ထက် သာ၍ကြီး၏။

²⁹အခွန်ခံသူမှစ၍ လူအပေါင်းတို့သည် ထိုအကြောင်းကို ကြားသောအခါ ဘုရားသခင်၏ ဆုံးမဩဝါဒမှန်ကန်ကြောင်း ဝန်ခံကြ၏။ ထိုသူတို့သည် ယောဟန်ပေးသောဗတ္တိဇံကို ခံကြ၏။ ³⁰သို့သော်လည်း ဖာရိရှဲ* တို့နှင့် ကျမ်းပြုဆရာတို့သည် ယောဟန်၏ဗတ္တိဇံကိုခံယူခြင်းငှါ ငြင်းပယ်ကြ၏။ ဤနည်းဖြင့် သူတို့အတွက်

ကူညီသောသူ မူရင်းအဓိပ္ပါယ်မှာ “တမန်”

ဘုရားသခင်၏ကြံစည် တော်မူသောကျေးဇူး တော်ကို ငြင်းပယ်ကြ၏။

³¹ထို့ကြောင့် ဤလူမျိုးကို အဘယ်ဥပမာ နှင့်ပုံပြရအံ့နည်း၊ အဘယ်သူနှင့်တူသနည်း။

³²သူတို့သည် ဈေးတန်း၌ ထိုင်နေကြသော က လေးငယ်တို့နှင့်တူကြ၏။ ကလေးတစ်သိုက်က တခြားကလေးတစ်သိုက်အားခေါ်၍၊

‘ငါတို့သည် သင်တို့အတွက် တီးမှုတ်ပေး သော်လည်း သင်တို့သည် မကကြ။ ငါ တို့သည် ကြေကွဲဝမ်းနည်းခြင်းသိချင်းကို သိဆိုသော်လည်း သင်တို့သည် မမြည် တမ်းကြ’ ဟုပြောဆိုကြ၏။

³³ဗတ္တိဇံဆရာယောဟန် ရောက်လာ၍ တခြား လူတို့ကဲ့သို့မစား၊ စပျစ်ရည်လည်း မသောက် ဘဲနေ၏။ သင်တို့က၊ ‘သူသည် နတ်ဆိုးစွဲသော သူဖြစ်၏’ ဟုပြော၏။ ³⁴လူသား ရောက်လာ၍ တခြားလူတို့ကဲ့သို့မစား၍၊ စပျစ်ရည်လည်း သောက်၏။ သင်တို့က ‘ကြည့်ကြလော့။ သူ သည် စားကြူးသောသူ၊ စပျစ်ရည်သောက် ကြူးသောသူဖြစ်၏။ သူသည် အခွန်ခံသူနှင့်ဆိုး သောသူတို့၏မိတ်ဆွေဖြစ်သည် ဟုဆို၏။’ ³⁵သို့ သော်လည်း၊ ဥာဏ်ပညာသည် သူလုပ်သော အရာကို မှန်ကန်ကြောင်းသက်သေပြ၏” ဟုမိန့် တော်မူ၏။

ဖာရိရှဲရှိမှန်

³⁶ဖာရိရှဲတစ်ယောက်သည် ယေရှုအား သူ နှင့်အတူ အစာကို သုံးဆောင်တော်မူစေ ခြင်းငှါ ဖိတ်ခေါ်၏။ ထို့ကြောင့်ယေရှုသည် ထို ဖာရိရှဲ၏အိမ်သို့ကြွ၍စားပွဲ၌ လျောင်းတော်မူ ၏။ ³⁷ထိုဖာရိရှဲ နေထိုင်သောမြို့တွင် အပြစ်ရှိ သောမိန်းမတစ်ယောက်ရှိ၏။ ထိုမိန်းမသည် ဖာရိရှဲ၏အိမ်တွင် ယေရှုညစာစားသောက်

ဖာရိရှဲ ဖာရိရှဲတို့သည် ယုဒလူမျိုးတို့၏ဥပဒေများနှင့် ဓလေ့ထုံးစံများအားလုံးကို သတိရှိစွာလိုက်နာရန် ကြွေး ကြော်သောဘာသာရေးနှင့်ဆိုင်သောအဖွဲ့ ဖြစ်သည်။

တော်မူသည်ကိုသိ၏။ သူမသည် ကျောက် ထွင်းဗူး* ထဲတွင် ရေမွှေးအနည်းငယ်ထည့်၏။

³⁸သူမသည် ယေရှု၏ခြေတော်ရင်းတွင် ရပ် လျက် ငိုကြွေး၏။ ထို့နောက် သူမ၏မျက်ရည် များဖြင့် ယေရှု၏ခြေတော်ကို ဆေးကြောပေး ပြီးလျှင် သူမ၏ဆံပင်ဖြင့် ယေရှု၏ခြေတော်ကို ပွတ်သုတ်ပေး၏။ သူမသည် ယေရှု၏ခြေတော် ကိုလည်းနမ်း၍ ရေမွှေးနှင့်လိမ်းလျက်နေ၏။

³⁹ယေရှုအား အိမ်သို့ဖိတ်၍ ကျွေးမွေးသော ဖာရိရှဲက ထိုဖြစ်ရပ်ကို တွေ့မြင်လေ၏။ ဖာရိရှဲ က “ဤသူသည် ပရောဖက်တစ်ပါးမှန်လျှင် သူ့ကို တို့ထံသောသူသည် အဘယ်သို့သော မိန်းမဖြစ်ကြောင်းသိ၍ အပြစ်ရှိသောမိန်းမဖြစ် ကြောင်း သိလိမ့်မည်” ဟုထင်မှတ်၏။

⁴⁰ယေရှုက ထိုဖာရိရှဲအား “ရှိမှန်၊ သင့်ကို ငါ ပြောစရာတစ်ခုရှိ၏” ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ရှိမှန် က “အရှင်ဘုရား၊ အမိန့်ရှိပါ” ဟုလျှောက်လိုက်ရာ

⁴¹ယေရှုက “လူနှစ်ယောက်ရှိ၍ ငွေချေးငှား ပေးသောသူတစ်ယောက်ထံမှ နှစ်ယောက်စ လုံး ငွေချေးငှားကြ၏။ တစ်ယောက်သည် ငွေ ပြား* ငါးရာအကြွေးရှိ၏။ နောက်တစ်ယောက် သည် ငွေပြားငါးဆယ်အကြွေးရှိ၏။ ⁴²သို့သော် လည်း ထိုသူနှစ်ယောက်စလုံးမှာ ငွေမရှိသော ကြောင့် သူတို့အကြွေးကို မဆပ်နိုင်ကြ။ ထို ကြောင့် ကြွေးရှင်သည် ထိုသူနှစ်ယောက်တို့ကို ကြွေးပြန်ဆပ်စရာမလိုကြောင်း ပြောလေ၏။ ထိုသူနှစ်ယောက်တို့တွင် အဘယ်သူသည် ကြွေး ရှင်ကို သာ၍ချစ်လိမ့်မည်နည်း” ဟုမေးတော် မူရာ၊

⁴³ရှိမှန်က “များပြားသောကြွေးရှိသောသူ သည် သာ၍ချစ်လိမ့်မည်ဟု အကျွန်ုပ်ထင်ပါ၏” ဟုပြန်လျှောက်လေ၏။ ထိုအခါ ယေရှုက ရှိမှန် အား “သင်သည်မှန်ပါ၏” ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ⁴⁴ထို့ နောက် ယေရှုက မိန်းမကို လှည့်ကြည့်ပြီး

ကျောက်ထွင်းဗူး ပန်းပုထုနိုင်သည့်လှပသောကျောက် ဗျိုး

ငွေပြား ရောမဒေသဒါအပြားသည် ပျမ်းမျှပေးခဲ့သော တစ်ရက်လုပ်အားခအတွက် ဖြစ်သည်။

နောက် ရှိမှန်အား “သင်သည် ဤမိန်းမကို မြင်သလော။ သင်၏အိမ်သို့ ငါသည် ဝင်လာ သောအခါ သင်သည် ငါ့ကိုခြေဆေးဖို့ရန် ရေမ ပေး။ သို့သော်လည်း၊ ဤမိန်းမသည် သူမ၏ မျက်ရည်ဖြင့် ငါ့ခြေထောက်ကို ဆေးကြော၍ ဆံပင်ဖြင့်သုတ်ပေး၏။”⁴⁵ သင်သည် ငါ့ကိုမနမ်း။ သို့သော်လည်း၊ ဤမိန်းမသည် ငါ့ရောက်လာ သည့်အချိန် မှစ၍ ငါ့ခြေထောက်ကို နမ်းနေ၏။⁴⁶ သင်သည် ငါ့ခေါင်းပေါ်သို့ ဆီမလောင်း။ သို့ သော်လည်း၊ ဤမိန်းမသည် ငါ့ခြေထောက်ပေါ် သို့ ရေမွှေးကို လောင်း၏။⁴⁷ ထိုကြောင့် ငါဆို သည်ကား၊ သူမ၏များစွာသော အပြစ်တို့ သည် ခွင့်လွှတ်ခြင်းခံပြီ။ သို့ဖြစ်၍ သူမသည် ကြီးမားသောချစ်ခြင်းကို ပေါ်ပြ၏။ သို့သော် လည်း၊ အနည်းငယ်သောခွင့်လွှတ်ခြင်းခံသော သူသည် အနည်းငယ်မျှသာ ချစ်တတ်၏။⁴⁸ ထိုနောက် ယေရှုက ထိုမိန်းမအား “သင် အပြစ်တို့နှင့် လွတ်လေပြီ” ဟုမိန့်တော်မူ၏။⁴⁹ စားပွဲတွင် ရှိနေကြသောလူတို့က “ဤသူ သည် ကိုယ့်ကိုကိုယ်အဘယ်သို့ ထင်သနည်း။ သူသည် အဘယ်သို့ အပြစ်များကို ခွင့်လွှတ်ခံ သနည်း” ဟုတေးတောနေကြ၏။⁵⁰ ယေရှုက ထိုမိန်းမအား “သင်၏ယုံကြည်ခြင်းသည် သင့် ကို ကယ်တင်ပြီ။ ငြိမ်သက်စွာ သွားလော့။” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

ယေရှုနှင့်အတူ လူအုပ်စု

၈ နောက်တစ်နေ့၌ ယေရှုသည် အချို့သော မြို့ရွာများကို ဖြတ်၍ ခရီးထွက်တော်မူ၏။ သူသည် ရောက်လေရာနေရာတိုင်း၌ ဘုရား သခင်နိုင်ငံတော်၏ ဝမ်းမြောက်ဖွယ်ရာသတင်း ကောင်းကို ဟောပြောတော်မူ၏။ ယေရှုနှင့် အတူ တမန်တော်တစ်ဆယ်နှစ်ပါးလည်း ပါလာ ကြ၏။² သူတို့အထဲတွင် အမျိုးသမီးအချို့လည်း ပါ၏။ ယေရှုသည် ထိုအမျိုးသမီးများ၏ရော ဂါဝေဒနာများကို ကျန်းမာစေ၍၊ ညစ်ညူးသော နတ်တို့ကို သူတို့ထံမှ နှင်ထုတ်တော်မူ၏။ ထို

အမျိုးသမီးတို့တွင် တစ်ယောက်၏အမည်မှာ မာရိဖြစ်၏။ သူမသည် မာဂဒလမြို့မှ ဖြစ်၏။ ယေရှုသည် သူမ၏အတွင်းမှ နတ်ဆိုးခုနှစ် ယောက်ကို နှင်ထုတ်တော်မူ၏။³ အခြားသော အမျိုးသမီးတို့၏ အမည်များမှာ ဟေရုဒ်၏အိမ် တွင်းမှ အုပ်ချုပ်ရေးမှူးဖြစ်သူ ခုဇဇနီး၊ ယောဟန္န၊ ရှုရှုနှင့် အခြားမိန်းမအများပါကြ ၏။ ထိုအမျိုးသမီးတို့သည် သူတို့၏ငွေဖြင့် ယေရှု နှင့်တပည့်တော်တို့ကို ကူညီမစကြ၏။

ယေရှုက မျိုးစေတီကို ချီးမြှင့်ခြင်းအကြောင်းကို အသုံးပြုတော်မူခြင်း

(မာ 13:1-17; မာ 4:1-12)

⁴ များစွာသောလူတို့သည် အတူတကွ ရောက်လာကြ၏။ သူတို့သည် မြို့အသီးသီးမှ ယေရှုထံတော်သို့လာကြ၏။ ယေရှုကသူတို့အား ဤအပြစ်အပျက်ကို မိန့်တော်မူသည်မှာ၊
⁵ “မျိုးစေတီသောသူသည် မျိုးစေတီကို ကြ ခြင်းငှါ ထွက်သွား၏။ အချို့သောအစေတီသည် လမ်းဘေး၌ ကျသွား၏။ လူတို့သည် ထိုအစေ များကို ကျော်နင်း၍ ငှက်တို့သည် ကောက် စားကြ၏။
⁶ အချို့သောအစေတီသည် ကျောက်ပေါ်၌ ကျ၏။ ထိုအစေတီသည် ကြီးထွားရန် စတင် သော်လည်း ရေမရသောကြောင့် သေသွားကြ ၏။
⁷ အချို့သောအစေတီသည် ဆူးပင်များ ကြား၌ ကျသွား၏။ သို့သော်လည်း၊ ဆူးပင် များကြီးထွားလာသောအခါ အစေတီကို ကြီး ထွားခြင်းမှဟန့်တားကြ၏။
⁸ မြေသြဇာကောင်း မွန်သောမြေပေါ်၌ ကျသောအစေအချို့တို့ သည် ကြီးထွားလာ၍ အဆတစ်ရာပွားများ၍ အသီးသီးကြ၏” ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ယေရှုသည် စကားတော်ကို အဆုံးသတ်တော်မူ၏။ ထို နောက် ယေရှုသည် လူများအား “ကြားစရာ နားရှိ သောသူမည်သည်ကား ကြားပါစေ” ဟု မိန့်တော်မူ၏။
⁹ တပည့်တော်တို့က “ထိုဥပမာ၏အဓိပ္ပါယ် သည် အဘယ်သို့နည်း” ဟုမေးလျှောက်ကြ၏။

¹⁰ယေရှုက “သင်တို့သည် ဘုရားသခင် နိုင်ငံတော်၏လျှို့ဝှက်ချက်တို့ကို သိဖို့ရန် ရွေး ချယ်ခြင်းခံရပြီ။ သို့သော်လည်း ငါသည် အခြား သောလူတို့အား၊

‘သူတို့သည် ကြည့်သော်လည်း မမြင်နိုင်။ သူတို့သည် နားထောင်သော်လည်း နား မလည်နိုင်ကြဘဲ ဖြစ်မည်အကြောင်း ဥပမာဖြင့် ဟောရ၏။’

ဟောရှာယ၊ 6:9

ယေရှုက မျိုးစေ့များအကြောင်း ရှင်းပြတော်မူခြင်း

(မာ 13:18-23; မာ 4:13-20)

¹¹“ဤအရာသည် ဥပမာ၏အဓိပ္ပါယ်ဖြစ်၏။ မျိုးစေ့သည် ဘုရားသခင်၏တရားစကား ဖြစ် ၏။ ¹²လမ်းဘေး၌ ကျသွားသောမျိုးစေ့တို့ သည် ဘုရားသခင်၏တရားစကားကို ကြား သော်လည်း မာရ်နတ်သည် လာ၍ သူတို့နှလုံး သားထဲမှ တရားစကားကို နှုတ်ယူသွားသော သူနှင့်တူ၏။ ထို့ကြောင့် ထိုသူတို့သည် တရား စကားကို မယုံနိုင်၍ ကယ်တင်ခြင်းသို့ မရောက် နိုင်။

¹³“ကျောက်ပေါ်၌ ကျသွားသောမျိုးစေ့တို့ သည် ဘုရားသခင်၏တရားစကားကို ကြား၍ ဝမ်းမြောက်စွာ လက်ခံသော်လည်း သူတို့သည် နက်သောအမြစ်တွယ်ရန်နှင့် ကြီးထွားရန် ခွင့်မ ပြုသောသူနှင့်တူ၏။ သူတို့သည် ခဏသာ ယုံ ကြည်၍ စုံစမ်းနှောင့်ရှက်ခြင်းခံသောအခါ ဖောက်ပြန်တတ်ကြ၏။ ¹⁴ဆူးပင်များကြား၌ ကျသွားသောမျိုးစေ့တို့သည် ဘုရားသခင်၏ တရားစကားကို ကြားနာသော်လည်း သူတို့၏ ကြီးထွားခြင်းကို ရပ်တန့်စေခြင်းငှါ စိုးရိမ်ခြင်း၊ ချမ်းသာခြင်းနှင့်၊ ပျော်ရွှင်ခြင်းတို့ကို ခွင့်ပြု သောသူနှင့်တူ၏။ ထို့ကြောင့် သူတို့သည် အ ဘယ်သောအခါ၌မျှ အသီးမသီးပါ။ ¹⁵မြေဩ ဇာကောင်းသော၊ မြေဩကျသောမျိုးစေ့တို့ သည်၊ ဘုရားသခင်၏တရားစကားကို ပြောင့်

မတ်စင်ကြယ်သောစိတ်နှလုံးနှင့် ကြားနာသော သူနှင့်တူ၏။ ထို့နောက် သူတို့သည် ဘုရား သခင်၏တရားစကားကို နာခံ၍ သည်းခံခြင်း နှင့်အတူ ကောင်းသောအသီးများ ဖြစ်ထွန်း လာကြ၏။

သင်၌ ရိုသောအသိဉာဏ်ကိုအသုံးပြုလော့

(မာ 4:21-25)

¹⁶“မီးအိမ်တစ်လုံးကို ထွန်းညှိပြီးလျှင် အိုး မှောက်၍ ပုံးထားလေ့မရှိ။ ကုတင်အောက်၌ လည်း ထားလေ့မရှိ။ သို့ရာတွင် အိမ်ထဲသို့ ဝင်လာသောသူတို့သည်အလင်းကို မြင်စေခြင်း ငှါ မီးအိမ်ကို မီးခုံအပေါ်မှာ တင်ထားလေ့ရှိ၏။ ¹⁷ပုံးကွယ်ထားသောအရာမှန်သမျှတို့သည်ထင် ရှားလိမ့်မည်။ ဝှက်ထားလျက်ရှိသမျှတို့သည် ထင်ရှားစွာပွင့်လင်းလိမ့်မည်။ ¹⁸ထိုကြောင့်သင် တို့နားထောင်သောအခါ သတိထား၍ ဂရုစိုက် ကြလော့။ အကြင်သူသည် ပညာရှိ၏။ ထိုသူ သည် ပို၍ခံယူရရှိလိမ့်မည်။ အကြင်သူသည် အသိပညာမဲ့၏။ ထိုသူသည်သူ၌ရှိသည်ဟုထင် သောအသိပညာပင်လျှင်ဆုံးရှုံးသွားလိမ့်မည်။”

ယေရှု၏တပည့်တော်တို့သည် သူ၏မိသားစုအမှန်အကန် ဖြစ်ကြ၏

(မာ 12:46-50 မာ 3:31-35)

¹⁹ယေရှု၏မယ်တော်နှင့် ညီတော်တို့သည် ယေရှုထံတော်သို့ အလည်အပတ် ရောက်လာ ကြ၏။ ထိုအရပ်၌ ပရိသတ်အလွန်များသော ကြောင့်ယေရှု၏မယ်တော်နှင့်ညီတော်တို့သည် ယေရှုထံတော်သို့ မချဉ်းကပ်နိုင်ဘဲ နေကြ၏။ ²⁰တစ်စုံတစ်ယောက်က ယေရှုအား “ကိုယ် တော်၏မယ်တော်နှင့် ညီတော်တို့သည် ကိုယ် တော်ကို တွေ့လိုသောကြောင့် အပြင်မှာ ရပ် စောင့်နေကြပါ၏” ဟုလျှောက်၏။

²¹ယေရှုက “ဘုရားသခင်၏နှုတ်ကပတ် တော်ကို နားထောင်၍ လိုက်နာသောသူတို့ သည် ငါ့အမိ၊ ငါ့ညီများဖြစ်သည်” ဟုမိန့်တော် မူ၏။

တပည့်တော်က ယေရှု၏တန်ခိုးကို တွေ့မြင်ကြခြင်း

(မာ 8:23-27; မာ 4:35-41)

²²တစ်နေ့တွင် ယေရှုနှင့် တပည့်တော်တို့သည် လှေထဲသို့ဝင်၍ “အိုင်တစ်ဘက်သို့ ကူးကြကုန်အံ့” ဟုမိန့်တော်မူ၏။ တပည့်တော်တို့သည် လှေရွက်လွှင့်၍၊ ဂါလိလဲရေအိုင်ကြီးကို ဖြတ်သွားကြ၏။²³ သူတို့သည် လှေနှင့်လွှင့်သွားစဉ် ယေရှုသည် အိပ်ပျော်တော်မူ၏။ ထိုအချိန်တွင် ရေအိုင်၌ ပြင်းထန်သောမုန်တိုင်း တိုက်ခတ်လာ၏။ လှေဝမ်းထဲသို့ ရေများဝင်စပြုလာသဖြင့် သူတို့သည် ကြီးမားသောအန္တရာယ်နှင့်ကြုံတွေ့နေကြ၏။²⁴ တပည့်တော်တို့သည် ယေရှုထံတော်သို့ သွား၍နိုးကြ၏။ သူတို့က “သခင်၊ သခင်၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ရေနှစ်တော့မည်” ဟုပြောကြ၏။ ယေရှုသည် အိပ်ရာမှထ၍၊ လေနှင့်လှိုင်းတံပိုးကို အမိန့်ပေးတော်မူ၏။ ထိုအခါ လေနှင့်လှိုင်းတံပိုးသည် ငြိမ်း၍ သာယာလေ၏။²⁵ ထိုအခါ ယေရှုက “သင်တို့၏ယုံကြည်ခြင်းသည် အဘယ်မှာ ရှိသနည်း” ဟုမိန့်တော်မူ၏။ တပည့်တော်တို့သည်ကြောက်ရွံ့အံ့သြကြ၏။ သူတို့က “ဤသူသည် အဘယ်သို့သောသူနည်း။ သူသည် လေနှင့်လှိုင်းကိုပင်လျှင် အမိန့်ပေးတော်မူ၍ သူတို့သည် နားထောင်ကြ၏” ဟုအချင်းချင်းပြောဆိုကြ၏။

နတ်ဆိုးဝင်နေသောလူတစ်ယောက်

(မာ 8:34; မာ 5:1-20)

²⁶ယေရှုနှင့် တပည့်တော်တို့သည် ရွက်လွှင့်၍ ရေအိုင်ကြီးကို ဖြတ်သွားကြ၏။ သူတို့သည် ဂါလိလဲရေအိုင်ကြီး၏တစ်ဖက်ကမ်းရှိဂါဒရဒေသပြည်သို့လှေပြင်းလွှင့်သွားကြ၏။²⁷ ယေရှုသည် လှေထဲမှ ဆင်းတော်မူသောအခါ ထိုမြို့မှ လူတစ်ယောက်သည် ယေရှုကို လာတွေ့၏။ သူသည် နတ်ဆိုးစွဲကပ်ခံရသူ ဖြစ်၏။ ထိုသူသည် ကာလကြာရှည်စွာ အဝတ်ကိုမဝတ်၊ အိမ်၌ မနေနိုင်ဘဲ နေခဲ့ရ၏။ သူသည် သင်္ချိုင်းဂူ

များတွင် နေထိုင်၏။²⁸⁻²⁹ နတ်ဆိုးသည် သူ့ကို အပန်များစွာ ပမ်းဆီးချုပ်ကိုင်ထား၏။ ထိုသူ၏ လက်နှင့်ခြေများကို သံကြိုးများဖြင့် ချည်နှောင်ထား၍ အကျဉ်းချထားသော်လည်း သူသည် သံကြိုးများကို ဖြတ်၍ နတ်ဆိုးသည် သူ့ကို တောအရပ်သို့ နှင်မြှင့်လေ၏။ ထိုသူသည် ယေရှုကို တွေ့သောအခါ ယေရှုသည် နတ်ဆိုးအား ထိုသူထံမှ ထွက်သွားရန် အမိန့်ပေးတော်မူ၏။ ထိုသူသည် ယေရှု၏ရှေ့မှောက်တော်၌ မြေပေါ်သို့ ချက်ချင်းလဲ၍ “အမြင့်မြတ်ဆုံးသောဘုရားသခင်၏သားတော်ယေရှု၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်ကို ညှဉ်းဆဲတော်မမူမည် အကြောင်း အကျွန်ုပ်တောင်းပန်ပါသည်” ဟု ကျယ်လောင်သောအသံနှင့် အော်ဟစ်၍ လျှောက်ဆိုလေ၏။

³⁰ယေရှုက “သင်သည်အဘယ်အမည်ရှိ သနည်း” ဟုမေးတော်မူရာ ထိုသူက “လေဂေါင်” * ဟုဖြေလိုက်၏။ ထိုသူသည် လေဂေါင်ဟု ဖြေလိုက်ခြင်းမှာ သူသည် နတ်ဆိုးအများ စွဲကပ်ခံနေသောကြောင့် ဖြစ်၏။³¹ နတ်ဆိုးတို့သည် ယေရှုအား ထာဝရမှောင်မည်းသော နေရာဖြစ်သည့်အဆုံးမရှိနက်ရှိုင်းသောတွင်းသို့ မပို့ရန် တောင်းပန်ကြ၏။³² ထိုနေရာနှင့် မလှမ်းမကမ်းရှိတောင်ကုန်းပေါ်တွင် များစွာသော ဝက်အစုသည် ကျက်စားလျက်ရှိကြ၏။ နတ်ဆိုးတို့က သူတို့အား ဝက်များထဲသို့ ဝင်ခွင့်ပြုပါမည်အကြောင်း တောင်းပန်ကြသဖြင့် ယေရှုက အခွင့်ပေးတော်မူ၏။³³ နတ်ဆိုးတို့သည် လူမှထွက်၍၊ ဝက်များထဲသို့ ဝင်ကြ၏။ ထိုအခါ ဝက်အုပ်ကြီးသည် မတ်စောက်သောတောင်ကုန်းပေါ်မှ ပြေးဆင်းကာ ရေအိုင်ထဲသို့ကျသွား၍ ရေနှစ်သေကြ၏။³⁴ ဝက်ကျောင်းသောသူတို့သည် ပြေး၍ ထိုဖြစ်ရပ်အားလုံးတို့ကိုမြို့တွင်းနှင့်လယ်ကွင်း၌ရှိသောလူတို့ကို ပြောကြ၏။

လေဂေါင် ဤနာမည်၏အနက်အဓိပ္ပါယ်မှာ “အလွန်များပြားသော” လေဂေါင်သည် ရောမစစ်သားထံမှ လူ 5000 လောက်ရှိသည်။

³⁵ထို့ကြောင့် လူတို့သည် မည်သို့ဖြစ်နေသည်ကို လာရောက်ကြည့်ရှုကြ၏။ သူတို့သည် ယေရှုထံတော်သို့ ရောက်လာကြသောအခါ၊ ထိုသူသည် ယေရှု၏ခြေတော်ရင်း၌ ထိုင်နေသည်ကို မြင်ကြ၏။ သူသည် အဝတ်ကို ဝတ်ဆင်၍၊ စိတ်ထားမူမှန် ဖြစ်နေလေ၏။ နတ်ဆိုးတို့သည် သူထံမှထွက်သွားပြီဖြစ်၏။ လာကြည့်ကြသောသူတို့သည် ကြောက်ရွံ့ခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။ ³⁶အဘယ်သို့ဖြစ်ပျက်ခဲ့သည်ကို တွေ့မြင်ကြသောသူတို့သည် အခြားသောလူတို့အား ယေရှုသည် အဘယ်သို့သောအားဖြင့် နတ်ဆိုးစွဲသောသူအား ကျန်းမာစေသည်ကို ပြောပြကြ၏။ ³⁷ထိုသူအပေါင်းတို့သည်၊ ယေရှုအား မိမိတို့ပြည်မှ ထွက်သွားတော်မူမည်အကြောင်း တောင်းပန်ကြ၏။ သူတို့သည် အလွန်ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်နေကြ၏။ ထို့ကြောင့် ယေရှုသည် ဂါလိလဲပြည်သို့ ပြန်သွားရန် လေ့ထဲသို့ဝင်တော်မူ၏။ ³⁸ထိုအခါယေရှု၏ကျန်းမာခြင်းပေးတော်မူသောသူသည်၊ ယေရှုနှင့်အတူ လိုက်ပါမည်အကြောင်းတောင်းပန်၏။ သို့သော်လည်း ယေရှုက ထိုသူအား၊

³⁹“သင်သည်ကိုယ်အိမ်သို့ပြန်သွား၍ ဘုရားသခင်သည်သင့်အတွက်အဘယ်အရာ လုပ်ပေးတော်မူသည်ကို လူတို့အား ပြောပြလော” ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ထို့ကြောင့် သူသည် မြို့လုံးပတ်လည် လျှောက်သွားကာ ယေရှုသည် သူ့အတွက် အဘယ်အရာ လုပ်ပေးသည်ကို ပြောပြလေ၏။

ယေရှုက သေဆုံးနေသောမိန်းကလေးအား ပြန်ရှင်စေပြီး၊ ရောဂါသည် အမျိုးသမီးတစ်ဦးကို ကုသတော်မူခြင်း

(မာ 9:18-26; မာ 10:5:21-43)

⁴⁰ယေရှုသည် ဂါလိလဲပြည်သို့ ပြန်ရောက်တော်မူသောအခါ၊ လူတို့ကြိုဆိုကြ၏။ လူအစုအဝေးအပေါင်းတို့သည် သူ့ကို စောင့်မျှော်နေကြ၏။ ⁴¹ယာက္ခရုဆိုသောလူတစ်ယောက်သည် ယေရှုထံတော်သို့လာ၏။ ယာက္ခရု

သည် တရားဇရပ်၏ခေါင်းဆောင်ဖြစ်၏။ သူသည် ယေရှု၏ခြေတော်ရင်း၌ ပြပ်ဝပ်အရှိအသေပြု၍ သူ့အိမ်သို့ ကြွတော်မူရန် တောင်းပန်၏။ ⁴²ယာက္ခရုတွင် သမီးတစ်ယောက်သာ ရှိ၍ သူမသည် အသက်တစ်ဆယ်နှစ်ရှိ၏။ ထိုမိန်းမငယ်သည် သေလုဆဲဖြစ်၏။ ယေရှုသည် ယာက္ခရု၏အိမ်သို့ကြွတော်မူစဉ် လူအုပ်ကြီးသည် ယေရှု၏ပတ်ဝန်းကျင်၌ တင်းကျပ်စွာ ဝိုင်းအုံလာကြ၏။ ⁴³ထိုလူအုပ်ထဲတွင် အမျိုးသမီးတစ်ယောက်လည်းပါ၏။ သူမသည်တစ်ဆယ်နှစ်နှစ်တိုင်တိုင် သွေးသွန်သော ရောဂါဝေဒနာကို ခံစားနေရ၏။ သူမတွင်ရှိသမျှ ငွေကြေးများကို အသုံးပြု၍ ကုသမှုခံယူသော်လည်း မည်သည့်ဆေးသမားတစ်ဦးကမျှသူမကို ချမ်းသာအောင်မကုသနိုင်ချေ။ ⁴⁴ထိုအမျိုးသမီးသည် လူအုပ်ကြားထဲမှ တိုးဝင်လာ၍ ယေရှုနောက်တော်သို့ ရောက်လာ၏။ သူမသည် ယေရှုဝတ်တော်မူသောအဝတ်တော်၏ပန်းပွားကို သူမ၏လက်ဖြင့် တို့ထိ၏။ ထိုခဏခြင်းတွင် သူမ၏ သွေးသွန်ခြင်း ရပ်တန့်သွား၏။ ⁴⁵ယေရှုက “ငါ့ကို အဘယ်သူတို့သနည်း” ဟုမေးတော်မူ၏။ လူအားလုံးတို့သည် ယေရှုကို သူတို့မတို့ကြောင်း ပြောကြ၏။ ပေတရုက ယေရှုအား “သခင်၊ ဤမျှလောက်များစွာသောလူအုပ်ကြီးသည် ကိုယ်တော်၏ပတ်ဝန်းကျင်၌ တင်းကျပ်စွာ စုပေးနေကြပါ၏” ဟုလျှောက်လေ၏။

⁴⁶သို့သော်လည်း၊ ယေရှုက “တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူသည် ငါ့ကိုတို့လေပြီ။ ငါ့ကိုယ်ထဲ တန်ခိုးထွက်သည်ကို ခံစားသိရ၏” ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ⁴⁷ထိုအမျိုးသမီးသည် မိမိပုန်းရှောင်မရနိုင်သည်ကိုသိ၏။ ထို့ကြောင့် သူမသည်တုန်လှုပ်လျှောက်လာ၍ ယေရှု၏ရှေ့တော်တွင် ဒူးထောက်လျှောက်နေ၏။ သူမသည် ယေရှုအား အဘယ်ကြောင့် တို့ရသည်ကို၎င်း၊ သူမ၏ရောဂါဝေဒနာသည် အဘယ်သို့ ချက်ချင်း ပျောက်ကင်းသွားသည်ကို၎င်း၊ လူအားလုံးတို့၏ရှေ့တွင် ပြောပြလေ၏။ ⁴⁸ထိုအခါ ယေရှုက သူမအား “ငါ့သမီး၊ သင်၏ယုံကြည်ခြင်းသည် သင့်အနာ

ကို ငြိမ်းစေပြီ။ ငြိမ်ဝပ်စွာ သွားလော့” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

⁴⁹ယေရှုသည် စကားပြောတော်မူစဉ်ပင် တရားဇရပ်ခေါင်းဆောင် ယာက္ကရု၏အိမ်မှ လူတစ်ယောက် လာ၍ “သင်၏သမီးလေးသေပါပြီ။ ထို့ကြောင့် ဆရာ့ကို မနှောင့်ယှက်ပါနှင့်” ဟုပြောလေ၏။

⁵⁰ထိုအခါ ယေရှုက ယာက္ကရုအား “မကြောက်နှင့်။ ယုံကြည်ခြင်းရှိလော့။ သင်၏သမီးသည် ကျန်းမာခြင်းရလိမ့်မည်” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

⁵¹ယေရှုသည် အိမ်ထဲသို့ ဝင်တော်မူ၏။ ယေရှုသည် မိန်းမငယ်၏မိဘ၊ ပေတရု၊ ယောဟန်နှင့် ယာကုပ်တို့ကို သာသန့်နှင့်အတူ မိန်းမငယ်၏အတွင်းခန်းသို့ ဝင်ခွင့်ပြုတော်မူ၏။ ယေရှုသည် အခြားမည်သူမျှ အခန်းတွင်းသို့ ဝင်ခွင့်ပြုတော်မမူ။ ⁵²လူအပေါင်းတို့သည် သေဆုံးသွားသောမိန်းမကလေးအတွက် ငိုကြွေးမြည်တမ်းကြ၏။ ယေရှုက “မငိုကြနှင့်။ မိန်းမကလေးသည် သေသည်မဟုတ်။ အိပ်ပျော်နေ၏” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

⁵³လူတို့သည် မိန်းမကလေးသေကြောင်းကို သိသောကြောင့် ယေရှုကို ပြက်ရယ်ပြုကြ၏။

⁵⁴သို့သော်လည်း ယေရှုသည် မိန်းမငယ်၏ လက်ကို ကိုင်၍ “မိန်းမငယ်၊ ထလော့” ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ⁵⁵မိန်းမငယ်ဝိညာဉ်သည် သူမထံသို့ ပြန်လည်ရောက်ရှိလာကာ သူမသည် ချက်ချင်း မတ်တတ်ရပ်၏။ ယေရှုက “မိန်းမငယ်ကို စားစရာတစ်ခုခုကျွေးလော့” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

⁵⁶မိန်းမငယ်၏မိဘတို့သည် အံ့သြကြ၏။ ယေရှုသည် ထိုဖြစ်ရပ်ကို အဘယ်သူမျှ ပြန်မပြောရန် သူတို့အား မိန့်တော်မူ၏။

ယေရှုက မိမိ၏တမန်တော်တို့ကို သာသနာ့ နယ်မြေသို့ စေလွှတ်တော်မူခြင်း

(မာ 10:5-15; မာ 1 6:7-13)

၉ ယေရှုသည် တပည့်တော်တစ်ဆယ်နှစ်ပါးတို့ကို စုဝေးစေတော်မူပြီးမှ နတ်ဆိုးအပေါင်းတို့ကို နှင်ထုတ်နိုင်သောတန်ခိုးနှင့် အနာ

ရောတို့ကို ငြိမ်းစေခြင်းငှါ အခွင့်တန်ခိုးကို ပေးတော်မူ၏။ ²ထို့နောက် ကိုယ်တော်သည် တပည့်တော်တို့ကို ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော် အကြောင်းကို ဟောပြောစေခြင်းငှါ၎င်း၊ လူနာတို့ကို ကျန်းမာစေခြင်းငှါ၎င်း စေလွှတ်တော်မူ၏။ ³ထို့နောက် ယေရှုက သင်တို့ခရီးသွားသောအခါ လမ်းလျှောက်တုတ် တစ်ချောင်းကို ပင် မယူသွားကြနှင့်။ သင်တို့သည် လွယ်အိတ်၊ အစားအသောက်၊ ငွေကြေးတို့ကို မယူသွားရ။ သင်တို့၏ကိုယ်ပေါ်မှာ ဝတ်ထားသောအဝတ် ဘဲပါသွားလော့။ ⁴သင်တို့သည် မည်သည့်သောအိမ်သို့ဝင်လျှင် ထိုအရပ်မှ မထွက်သွားမှီတိုင်အောင် ထိုအိမ်တွင် နေကြလော့။ ⁵ထိုမြို့၌ ရှိသောသူတို့သည် သင်တို့ကို မကြိုဆိုလျှင် မြို့ပြင်ကို ထွက်သွားပြီး သင်တို့ခြေဖဝါး၌ ကပ်နေသောပုန်မှန်များကို ခါချ လော့။ ဤအရာသည် သူတို့အတွက် သတိ ပေးခြင်းဖြစ်လိမ့်မည် ဟုမိန့်တော်မူ၏။

⁶ထို့နောက် တပည့်တော်တို့သည် ထွက်ခွာသွားကြ၏။ သူတို့သည် မြို့ရှိသမျှသို့ ရောက်ရှိခဲ့ကြ၏။ သူတို့ရောက်လေရာနေရာတိုင်းတွင် ဝမ်းမြောက်ဖွယ်ရာသတင်းကောင်းကို ဟောပြော၍၊ ရောဂါဝေဒနာသည်များအား အနာရောဂါကို ငြိမ်းစေကြ၏။

ယေရှုနှင့်ပတ်သက်၍ ဟေရုဒ် စိတ်ရှုပ်သွားခြင်း

(မာ 14:1-12; မာ 1 6:14-29)

⁷မြို့တော်ဝန်ဟေရုဒ်သည် ဖြစ်ပျက်ခဲ့သော အကြောင်းအရာအားလုံးတို့ကို ကြားသိရ၏။ သူသည်လူတို့၏ပြောကြားချက်ကြောင့် သူ့စိတ်ရှုပ်သွား၏။ လူအချို့က ‘ဗတ္တိဇ်ဆရာယောဟန်သည် သေခြင်းမှပြန်လည် ရှင်ပြန်ထမြောက်လာပြီ’ ဟုပြောကြ၏။ ⁸အချို့က “လေယသည် ငါတို့ထံသို့ ရောက်နေပြီ” ဟုပြောကြ၏။ အခြားတစ်ချို့က “ရှေးပရောဖတ် တပါးပါးသည် သေခြင်းမှ ရှင်ပြန်ထမြောက်လာပြီ” ဟုပြောကြ၏။ ⁹ဟေရုဒ်က “ယောဟန်၏ခေါင်းပြတ်ရန်

ငါကိုယ်တိုင် အမိန့်ပေး၏။ သို့ဖြစ်လျှင် ဤအကြောင်းအရာများကို ငါကြားရသော ဤသူကား အဘယ်သူနည်း” ဟုဆို၏။ ဟေရုဒ်သည် ယေရှုအား တွေ့ရန် ဆက်လက်ကြိုးစားနေလေ၏။

ယေရှုက လူငါးထောင်ကျော်အား ကျေးဇူးတော်မူခြင်း

(မာ 14:13-21; မာ 6:30-44; ယော 6:1-14)

¹⁰ယေရှု၏တမန်တော်တို့သည် ပြန်လည်ရောက်ရှိလာကြသောအခါ သူတို့သွားကြသောခရီးတစ်လျှောက်တွင် မိမိပြုသမျှတို့ကို ယေရှုအား ပြန်လည်ပြောပြကြ၏။ ထို့နောက် သူတို့သာလျှင် အတူတကွ နေနိုင်ရန် ယေရှုသည် မိမိတပည့်တော်တို့ကို ဗက်ဇဲဒမြို့သို့ ခေါ်ဆောင်သွားတော်မူ၏။ ¹¹လူတို့သည် ယေရှုမည်သည့်နေရာသို့ ရှိတော်မူသည်ကို သိသောကြောင့် ကိုယ်တော်၏နောက်တော်သို့ လိုက်ကြ၏။ ယေရှုသည် သူတို့ကို ကြိုဆို၍ ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်အကြောင်း ပြောပြတော်မူ၏။ ဖျားနာသောသူတို့ကိုလည်း ကျန်းမာခြင်းပေးတော်မူ၏။

¹²ညဉ့်ဦးပိုင်းသို့ ရောက်သောအခါ တမန်တော် တစ်ဆယ်နှစ်ပါးသည် ယေရှုရှိတော်မူရာသို့ ရောက်လာကြ၍ သူတို့က “ဤပတ်ဝန်းကျင်၌ အဘယ်သူမျှ မနေပါ။ လူတို့ကို လွှတ်တော်မူပါ။ သူတို့သည် စားစရာနှင့် အိပ်စရာနေရာများကို ပတ်ဝန်းကျင်ရှိ လယ်ကွင်းများနှင့် မြို့များတွင်သွားရှာရန် လိုအပ်ပါ၏” ဟု လျှောက်ကြ၏။

¹³သို့သော်လည်း၊ ယေရှုက မိမိတမန်တော်တို့အား “သူတို့ကို သင်တို့ကျွေးကြလော့” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

တမန်တော်တို့က “အကျွန်ုပ်တို့ မှာ မုန့်ငါးလုံးနှင့် ငါးနှစ်ကောင်သာရှိပါ၏။ ဤလူအားလုံးတို့အတွက် စားစရာသွားဝယ်ပေးရန် ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်တို့ကို အလိုတော်ရှိသလော” ဟုလျှောက်ကြ၏။ ¹⁴ဤသို့

လျှောက်သည် အကြောင်းကား (စုစုပေါင်း ယောက်ျား ငါးထောင်ခန့်ရှိသောကြောင့် ဖြစ်၏။)

ယေရှုသည် မိမိတပည့်တော်တို့အား “လူများတို့ကို တစ်စုလျှင် ငါးဆယ်စီအစုစု ထိုင်စေကြလော့” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

¹⁵ထိုအခါ တပည့်တော်တို့သည် ယေရှုမိန့်တော်မူသည့်အတိုင်း လူငါးဆယ်စီအုပ်စုလိုက် ထိုင်စေကြ၏။ ¹⁶ထို့နောက် ယေရှုသည် မုန့်ငါးလုံးနှင့် ငါးနှစ်ကောင်ကို ယူ၍ကောင်းကင်သို့ မျှော်ကြည့်လျှက်ထိုအစားအစာအတွက်ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းတော်မူ၏။ ထို့နောက် ထိုမုန့်ကို ဖဲ့၍ လူတို့ကို ခွဲဝေပေးရန် တပည့်တော်တို့အား ပေးတော်မူ၏။ ¹⁷လူအပေါင်းတို့သည် စား၍ဝကြပြီးမှ ကျန်ရှိနေသော အစားအစာများစွာရှိ၏။ ထိုကြွင်းရစ်သော အကျိုးအပဲ့ကို ကောက်သိမ်း၍ တစ်ဆယ်နှစ်တောင်း အပြည့်ရကြ၏။

ယေရှုသည် ခရစ်တော်ဖြစ်တော်မူသည်ဟု ပေတရုက ပြောဆိုခြင်း

(မာ 16:13-19; မာ 8:27-29)

¹⁸တစ်ချိန်တွင် ယေရှုသည် တစ်ယောက်တည်း ဆုတောင်းတော်မူ၏။ တပည့်တော်တို့သည် ထိုနေရာသို့အတူတကွ ရောက်လာကြ၏။ ယေရှုက တပည့်တော်တို့အား ‘လူတို့သည် ငါ့ကို အဘယ်သူဖြစ်သည်ဟု ပြောကြသနည်း’ ဟုမေးမြန်းတော်မူ၏။

¹⁹တပည့်တော်တို့က “အချို့က ကိုယ်တော်သည် ဗတ္တိဇံဆရာယောဟန် ဟုပြောကြ၏။ အချို့က ကိုယ်တော်သည် ဇလိယဖြစ်သည်ဟုပြောကြ၏။ ထို့နောက် အချို့က ကိုယ်တော်သည် သေခြင်းမှရှင်ပြန်ထမြောက်သော ရှေးတုန်းက ပရောဖက်တစ်ပါးဖြစ်သည် ဟူ၍ ပြောကြ၏” ဟုလျှောက်ကြ၏။

²⁰ထိုအခါ ယေရှုက တပည့်တော်တို့အား၊ “သင်တို့သည် ငါ့ကို အဘယ်သူဖြစ်သည်ဟု ပြောကြသနည်း” ဟုမေးတော်မူရာ၊

ပေတရုက “ကိုယ်တော်သည် ဘုရားသခင် ထံတော်မှ လာသောခရစ်တော် ဖြစ်တော်မူ သည်” ဟုလျှောက်လေ၏။

²¹ယေရှုက မည်သူ့ကိုမျှမပြောရန်သတိပေး တော်မူ၏။

ယေရှုက မိမိသေရမည့်အကြောင်း ပြောပြတော်မူခြင်း

(မာ 16:20-28; မာ 8:30-9:1)

²²ထိုနောက် ယေရှုက “လူသားသည် များ စွာခံရ၍ ယုဒလူမျိုးအကြီးအကဲ၊ ယင်ပုရော ဟိတ်အကြီးနှင့်ကျမ်းပြုဆရာတို့၏ငြင်းပယ်ခြင်း ကို ခံရလိမ့်မည်။ လူသားသည် အသတ်ခံရ လိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း သုံးရက်မြောက်ပြီးမှ သူသည် သေခြင်းမှထမြောက်လိမ့်မည်” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

²³ထိုနောက် ယေရှုက လူအပေါင်းတို့အား “တစုံတယောက်သောသူသည် ငါ့နောက်သို့ လိုက်လိုလျှင် သူ့အလိုရှိသောအရာ မှန်သမျှကို မလိုပါ” ဟုပြောရမည်။ ထိုသူသည် သူ၌ပေး ထားသော လက်ဝါးကပ်တိုင်ကို နေ့တိုင်းထမ်း ၍ ငါ့နောက်သို့ လိုက်ရမည်။ ²⁴မည်သူမဆို မိမိအသက်ကို ကယ်ဆယ်လိုသောသူသည် အ သက်ရှုံးလိမ့်မည်။ မည်သူမဆို ငါ့အတွက် အ သက်ရှုံးသောသူသည် မိမိအသက်ကို ကယ် ဆယ်လိမ့်မည်။ ²⁵လူတစ်ယောက်သည် ကမ္ဘာ ကြီးတစ်ခုလုံးကို ပိုင်ဆိုင်၍ မိမိအသက်ကို ဖျက် ဆီးဆုံးရှုံးလျှင် အဘယ်အကျိုးရှိသနည်း။ ²⁶မည် သူမဆို ငါ့ကို၎င်း၊ ငါ၏ဆုံးမဩဝါဒများကို၎င်း၊ ရှက်လျှင် ငါသည် ထိုသူ့ကို ရှက်စေလိမ့်မည်။ ငါသည် ငါ့ဘုန်းတန်ခိုး၊ အဖခမည်းတော်၏ ဘုန်းတန်ခိုး၊ သန့်ရှင်းသောကောင်းကင်တမန် တို့၏ဘုန်းကို ဆောင်လျက် ကြွလာသောအခါ ငါသည် ထိုသူ့ကို ရှက်လိမ့်မည်။ ²⁷ငါ့အမှန်ဆို သည်ကား၊ ဤအရပ်၌ ရပ်နေသောသင်တို့ အချို့တို့သည် ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်ကို မသေမီမြင်ရလိမ့်မည်” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

မောရှေ၊ ဇလိယနှင့်ယေရှု

(မာ 17:1-8; မာ 9:2-8)

²⁸ယေရှုသည် ထိုသို့ မိန့်တော်မူပြီးနောက် ရှစ်ရက်လွန်သောအခါ ကိုယ်တော်သည် ပေတရု၊ ယာကုပ်နှင့် ယောဟန်သုံးယောက် ကိုခေါ်၍ ဆုတောင်းခြင်းငှါ တောင်ပေါ်သို့တက် ကြွတော်မူ၏။ ²⁹ယေရှုသည် ဆုတောင်းနေစဉ် မျက်နှာတော်သည် ပြောင်းလဲ၍ အဝတ်တော် လည်း ဆွတ်ဆွတ်ဖြူ၍ တောက်ပလာ၏။ ³⁰ထို နောက် လူနှစ်ယောက်သည် ပေါ်လာ၍ ယေရှု နှင့် စကားပြောကြ၏။ ထိုလူနှစ်ယောက်မှာ မောရှေနှင့်ဇလိယဖြစ်၏။ ³¹မောရှေနှင့် ဇလိယ တို့သည်လည်း တောက်ပကြ၏။ သူတို့သည် ယေရှုရှုလင်မြို့၌ ဖြစ်ပေါ်မည့် ယေရှု၏သေခြင်း အကြောင်းအရာများကို ပြောကြ၏။ ³²ပေတရု နှင့် အခြားသောသူနှစ်ယောက်တို့သည် အိပ် ပျော်ကြ၏။ သို့သော်လည်း၊ သူတို့သည် နိုးလာ သောအခါ ယေရှု၏ဘုန်းအသရေတော်ကို မြင် ကြ၏။ ယေရှုနှင့်ရပ်နေသူနှစ်ဦးကိုလည်း တွေ့ မြင်ကြ၏။ ³³မောရှေနှင့်ဇလိယတို့ ပြန်သွား ကြမည့်အချိန်တွင်ပေတရုကယေရှုအား“သခင်၊ အကျွန်ုပ်တို့ ဤနေရာ၌နေဘွယ် ကောင်းပါ၏။ ကိုယ်တော်အတွက် တဲတစ်ဆောင်၊ မောရှေ အတွက် တဲတစ်ဆောင်နှင့် ဇလိယအတွက် တဲ တစ်ဆောင်၊ တဲသုံးဆောင်ကို အကျွန်ုပ်တို့ ဆောက်လုပ်မည်”ဟုလျှောက်လေ၏။ ပေတရု သည် မိမိအဘယ်သို့ ပြောနေသည်ကိုမသိ။

³⁴ပေတရုသည် ထိုသို့ပြောနေစဉ် မိုးတိမ် သည် လာ၍ သူတို့ကို ဖုံးအုပ်လွှမ်းခြုံလာ၏။ သူတို့သည် မိုးတိမ်ထဲသို့ ဝင်သည်ကို ပေတရု၊ ယာကုပ်နှင့် ယောဟန်တို့သည် ကြောက်ရွံ့နေ ကြ၏။

³⁵မိုးတိမ်အတွင်းမှ အသံတော်သံထွက် လာ၏။ ထိုအသံက ‘ဤသူသည် ငါ့သားဖြစ်၏။ သူသည် ငါ့ရွေးချယ်ထားသောသူဖြစ်၏။ သူ့ကို နာခံကြလော့’ဟုလာ၏။ ³⁶ထိုအသံပြီးဆုံးသွား သောအခါယေရှုတစ်ယောက်တည်း ရှိတော်မူ ၏။ ပေတရု၊ ယာကုပ်နှင့် ယောဟန်တို့သည်

မိမိတို့မြင်သောအရာကိုဝှက်ထား၍ ထိုကာလ၌ အဘယ်အရာမျှ မကြားမပြောဘဲနေကြ၏။

အပ်တော်မူ၏။ ⁴³လူအပေါင်းတို့သည် ဘုရားသခင်၏ကြီးမားသော တန်ခိုးတော်အကြောင်းကို မိန်းမောတွေဝေခြင်းရှိကြ၏။

ယေရှုက ညစ်ညူးသောနတ်ကပ် နေသောကလေးတစ် ယောက်အားကျန်းမာစေတော်မူခြင်း

(မာ 17:14-18; မာ 9:14-27)

³⁷နောက်တစ်နေ့၌ ယေရှုသည် ပေတရု၊ ယာကုပ်၊ ယောဟန်တို့နှင့်အတူ တောင်ပေါ်မှ ဆင်းလာခဲ့ကြ၏။ အလွန်များပြားလှသောလူ အုပ်ကြီးသည်ယေရှုကို တွေ့မြင်ကြ၏။ ³⁸လူအုပ်ကြီးထဲမှလူတစ်ယောက်က ယေရှုအား “အရှင် ဘုရား၊ ကျေးဇူးပြု၍ အကျွန်ုပ်၏သားကိုလာ ကြည့်ရှုတော်မူပါ။ သူသည် အကျွန်ုပ်၏တစ်ဦး တည်းသောသားဖြစ်ပါ၏။” ³⁹ညစ်ညူးသောနတ် သည် အကျွန်ုပ်၏သားထံ၌ ဝင်နေပါ၏။ ထို နောက်သူသည်ရှုတ်ခနဲအော်ဟစ်၍ သူ့ကိုယ်သူ မထိန်းသိမ်းနိုင်။ သူ့ပါးစပ်မှ အမြှုပ် ထွက်လျက် နေပါ၏။ ညစ်ညူးသောနတ်သည်သူ့ကို နာကျင် စွာနှိပ်စက်ပြီးနတ်သည် အလွန်ထွက်ခဲ့လှ၏။ ⁴⁰ကိုယ်တော်၏တပည့်တော်တို့ အားအကျွန်ုပ် သားထံမှထို နတ်ကိုနှင်ထုတ်ပေးရန် တောင်း ပန်သော်လည်းသူတို့သည် မတတ်နိုင်ကြပါ” ဟု အော်ဟစ်လျက် လျှောက်လေ၏။

⁴¹ထိုအခါ ယေရှုက “ယခုအသက်ရှင်နေ ကြသောသင်တို့သည် ယုံကြည်ခြင်းမရှိကြ။ သင်တို့၏အသက်တာသည် မှားယွင်းနေ၏။ ငါ သည် သင်တို့နှင့်အတူ အဘယ်မျှကာလပတ် လုံး နေ၍သည်းခံရမည်နည်း” ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ထိုနောက် ယေရှုသည် ထိုလူအား၊ “သင်၏ သားကို ငါထံသို့ ခေါ်ခဲ့” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

⁴²လူငယ်ကလေးသည် ယေရှုထံတော်သို့ လာနေစဉ် ညစ်ညူးသောနတ်သည် မြေပေါ်သို့ တွန်းချလိုက်၏။ လူငယ်ကလေးသည် ကိုယ်ကို ကိုယ် မထိန်းနိုင်ဘဲနေ၏။ သို့သော်လည်း၊ ယေရှုသည် ညစ်ညူးသောနတ်ကို ပြင်းထန်စွာ အမိန့်ပေးတော်မူ၏။ ထိုအခါ ယေရှုသည် လူ ငယ်ကလေးကိုကျန်းမာစေပြီး သူ့ဖခင်အား ပေး

ယေရှုက မိမိသေခြင်းအကြောင်းကို ပြောပြတော်မူခြင်း

(မာ 17:22-23; မာ 9:30-32)

လူတို့သည် ယေရှုပြုလုပ်ခဲ့သောဖြစ်ရပ် များကို အံ့အားသင့်နေကြစဉ်၊ ⁴⁴“ယေရှုက တပည့်တော်တို့အား၊ ယခု ငါပြောမည့်အ ကြောင်းကို မမေ့ကြနှင့်။ လူသားသည် လူတို့ လက်ထံသို့ ပေးအပ်ခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်” ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ⁴⁵သို့သော်လည်း၊ တပည့်တော် တို့သည် ယေရှု၏ဆိုလိုချက်ကို နားမလည်ကြ။ သူတို့သည် နားမလည်မည်အကြောင်း ဤအ ရာသည် သူတို့ထံမှ ပုံးကွယ်ထား၏။ သူတို့ သည် ဤအကြောင်းကို ယေရှုအား၊ မမေ့မ လျှောက်ဝံ့ကြ။

အရေးကြီးဆုံး လူတစ်ယောက်

(မာ 18:1-9; မာ 9:33-37)

⁴⁶တပည့်တော်တို့သည် သူတို့အထံ၌ အ ဘယ်သူသည် အကြီးမြတ်ဆုံးဖြစ်သနည်း ဟု သောအကြောင်းနှင့် ပတ်သက်၍ အချင်းချင်း ငြင်းခုံကြ၏။ ⁴⁷ယေရှုသည် သူတို့၏တွေးတော နေသောအရာကို သိတော်မူ၏။ ထို့ကြောင့် ယေရှုသည် ကလေးငယ်တစ်ယောက်ကို ယူ၍ မိမိအနား၌ ထား၏။ ⁴⁸ထိုနောက် ယေရှုသည် မိမိတပည့်တော်တို့အား “အကြင်သူသည် ဤ ကဲ့သို့သောကလေးငယ်တစ်ယောက်ကို ငါ့နာမ ကြောင့်လက်ခံ၏။ ထိုသူသည် ငါ့ကိုလည်း လက်ခံ၏။ အကြင်သူသည် ငါ့ကို လက်ခံ၏။ ထိုသူသည် ငါ့ကို စေလွှတ်တော် မူသောသူကို လည်း လက်ခံ၏။ သင်တို့တွင် အနိမ့်ချဆုံး သောသူသည် အမြင့်မြတ်ဆုံးသော သူ ဖြစ်၏” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

**မည်သူမဆို သင့်ကို မဆန့်ကျင်လျှင်
သင့်ဘက်၌ရှိ၏**

(မာ 9:38-40)

⁴⁹ယောဟန်က “သခင်၊ လူတစ်ယောက်သည် ကိုယ်တော်နာမတော်ကို အသုံးပြု၍၊ လူတို့ထံမှ နတ်ဆိုး* တို့ကို နှင်ထုတ်နေသည်ကို အကျွန်ုပ်တို့တွေ့ပါ၏။ အကျွန်ုပ်တို့သည် သူ့ကို ဆက်မလုပ်ရန် ပြောပါ၏။ အကြောင်းမူကား၊ သူသည် အကျွန်ုပ်တို့နှင့် မပတ်သက်ပါ” ဟု လျှောက်လေ၏။

⁵⁰ယေရှုက ယောဟန်အား “ထိုသူကို မတားကြနှင့်။ သင်တို့ကို မဆန့်ကျင်သောသူသည် သင်တို့ဘက်၌ ရှိသည်” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

ရှုမာရိမြို့တစ်မြို့

⁵¹ယေရှုသည် ကောင်းကင်သို့ ပြန်သွားရန် အချိန်နီးလာ၏။ ယေရှုသည် ယေရုရှလင်မြို့သို့ကြွရန် ဆုံးဖြတ်တော်မူ၏။ ⁵²ယေရှုသည် လူအချို့ကိုသူ့ရှေ့မှကြိုတင်သွားနှင့်ရန်စေလွှတ်တော်မူ၏။ ယေရှုသည် လူတချို့ကို ရှုမာရိမြို့၌ သူ့အတွက် ပြင်ဆင်ခြင်းများ ပြုလုပ်ပေးရန် အရင်စေလွှတ်တော်မူ၏။ ⁵³သို့သော်လည်း ထိုမြို့သားတို့သည် ယေရှုအား မကြိုဆိုလိုကြပါ။ အကြောင်းမူကား၊ ယေရှုသည် ယေရုရှလင်မြို့သို့ သွားရန် ဆုံးဖြတ်ထားသောကြောင့် ဖြစ်၏။

⁵⁴ယေရှု၏တပည့်တော်ဖြစ်သော ယာကုပ်နှင့် ယောဟန်တို့သည် ထိုအကြောင်းကို မြင်လျှင် ယေရှုအား၊ “သခင်၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ကောင်းကင်ဘုံမှ မီးလျှံကိုခေါ်ပြီး ထိုလူတို့ကို ပျက်ဆီးရန် အလိုတော်ရှိသလော” ဟုမေးလျှောက်ကြ၏။*

⁵⁵ယေရှုက ယာကုပ်နှင့်ယောဟန်အား လှည့်ကြည့်၍ အပြစ်တင်တော်မူ၏။ ⁵⁶ထိုနောက်ယေရှုနှင့် တပည့်တော်တို့သည် အခြားမြို့တစ်မြို့သို့ ကြွတော်မူ၏။

နတ်ဆို၊ နတ်ဆိုးများသည် မကောင်းဆိုးဝါးမှ ညစ်ညူးသောနတ်များ ဖြစ်သည်။

အခန်းငယ် ၅၄ တချို့သောဂရိစာက “လေယ လုပ်ခဲ့သကဲ့သို့” ဝေါင်းထဲထားသည်။

ယေရှုနောက်တော်သို့ လိုက်ခြင်း

(မာ 8:19-22)

⁵⁷ယေရှုနှင့် တပည့်တော်တို့သည် လမ်းအတိုင်း ခရီးထွက်နေ ကြစဉ်လူတစ်ယောက်က ကိုယ်တော်အား “ကိုယ်တော် ကြွတော်မူသည့် နေရာတိုင်း၌အကျွန်ုပ်လိုက်ပါမည်” ဟုလျှောက်လေ၏။

⁵⁸ယေရှုက “မြေခွေးသည် နေစရာမြေတွင်းရှိ၏။ ငှက်သည်လည်း နေစရာအသိုက်ရှိ၏။ သို့သော်လည်း လူသား၌ ခေါင်းချစရာနေရာမရှိ” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

⁵⁹ယေရှုက အခြားလူတစ်ယောက်အား “ငါ့နောက်သို့ လိုက်လော့” ဟုမိန့်တော်မူ၏။ သို့သော်လည်း၊ ထိုလူက “သခင်၊ အကျွန်ုပ်သည် ရှေးဦးစွာသွား၍ အဘကို သင်္ဂြိုဟ်ပါရစေ” ဟုလျှောက်လေ၏။

⁶⁰သို့သော်လည်း၊ ယေရှုက “လူသေတို့သည် မိမိလူသေတို့ကို သင်္ဂြိုဟ်ကြပါစေ။ သင်သွား၍ ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်အကြောင်းကို ဟောပြောလော့” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

⁶¹ထိုနောက် အခြားလူတစ်ယောက်ကလည်း၊ “ကိုယ်တော်နောက်သို့ အကျွန်ုပ်လိုက်ပါမည်။ သို့သော်လည်း အကျွန်ုပ်မိသားစုကို ရှေးဦးစွာသွားပြီးနှုတ်ဆက်ပါရစေ” ဟုလျှောက်လေ၏။

⁶²ထိုအခါ ယေရှုက “လူတစ်ယောက်သည် လယ်ထွန်ရန်စပြီး နောက်သို့လှည့်ကြည့်လျှင်၊ သူသည် ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်အတွက် မထိုက်မတန်” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

**ယေရှုက လူခုနစ်ဆယ်နှစ်ယောက်ကို
စေလွှတ်တော်မူခြင်း**

10 ထိုနောက် သခင်ဘုရားသည် အခြားသောတပည့်တော် ခုနစ်ဆယ်နှစ်ပါး* တို့ကို ရွေးချယ်တော်မူ၍ ကိုယ်တိုင်ကြွလေအံ့သောမြို့ရွာသို့ရှေ့တော်၌ နှစ်ယောက်စီနှစ်

အခန်းငယ် ၇၂ ရှင်လုကာ၏တချို့သောဂရိစာ ကူးချက်များသည် 70 ဟုပြောသည်။

ယောက်စီစေလွှတ်တော်မူ၏။ ²ယေရှုက သူတို့အား၊ “စပါးရိတ်စရာများစွာရှိ၏။ သို့သော်လည်း၊ ရိတ်သောသူတို့သည် နည်းကြ၏။ ထို့ကြောင့် လုပ်ဆောင်သောသူတို့ကို ပို၍ စေလွှတ်တော်မူမည် အကြောင်းဆုတောင်းကြလော့။ ³သင်တို့ ယခုသွားနိုင်ပြီ။ သို့သော်လည်း၊ နားထောင်ကြလော့။ တောခွေးစုထဲသို့ သိုးသငယ်တို့ကို စေလွှတ်သကဲ့သို့ သင်တို့ကို ငါစေလွှတ်၏။ ⁴ငွေအိတ်၊ လွယ်အိတ်၊ ဖိနပ်တို့ကို မဆောင်ကြနှင့်။ လူတို့နှင့် စကားပြောရန် လမ်းပေါ်၌ မရပ်ကြနှင့်။

⁵သင်တို့သည် အိမ်တစ်အိမ်သို့ မဝင်မီ၊ ‘ဤအိမ်၌ငြိမ်သက်ခြင်း ရှိပါစေ’ ဟုပြောကြလော့။ ⁶ထိုအိမ်၌ ငြိမ်သက်ခြင်းကို မြတ်နိုးသောသူရှိလျှင် သင်၏ငြိမ်သက်ခြင်းကောင်းချီးမင်္ဂလာသည် သူနှင့်အတူ တည်လိမ့်မည်။ ထိုအိမ်၌ ရှိသောသူသည် ငြိမ်သက်ခြင်းကို မမြတ်နိုးလျှင်၊ သင်၏မြွက်ဆိုသော ငြိမ်သက်ခြင်းကောင်းချီးမင်္ဂလာသည် သင့်ထံသို့ ပြန်ရောက်လာလိမ့်မည်။ ⁷ငြိမ်သက်ခြင်းကို မြတ်နိုးသောသူ၏အိမ်၌ နေလော့။ ထိုအိမ်၌ ရှိသောလူတို့၏ကျေးဇူးသောအရာကို စားသောက်လော့။ အလုပ်လုပ်သူတစ်ယောက်ကိုလုပ်အားခပေးရမည်။ တစ်အိမ်မှတစ်အိမ်သို့ လှည့်လည်၍ မသွားကြနှင့်။ ⁸သင်သည် မြို့တစ်မြို့သို့ သွား၍ ထိုမြို့၌ရှိလူတို့သည် သင်တို့ကို ကြိုဆိုလျှင်၊ သူတို့ကျေးဇူးသောအစားအစာကို စားလော့။ ⁹ထိုမြို့၌ရှိသောရောဂါသည်တို့ကို ကျန်းမာခြင်းပေးလော့။ ထိုနောက် သူတို့အား ‘ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်သည် သင်တို့ဆီသို့ မကြာမီ ရောက်လာတော့မည်’ဟုဟောပြောကြလော့။ ¹⁰သို့သော်လည်း၊ သင်တို့သည် မြို့တစ်မြို့သို့ ဝင်သောအခါ ထိုလူတို့သည် သင်တို့ကို မကြိုလျှင်၊ ထိုမြို့၏လမ်းမကြီးပေါ်သို့ သွား၍ ¹¹ငါတို့၌ ကပ်သောသင်တို့မြို့၏မြေမှုန့်ကို ငါတို့ခါချလိုက်၏။ သို့သော်လည်း၊ ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်သည် မကြာမီရောက်လာမည်ကိုသိမှတ်ကြလော့’ဟုပြောကြလော့။ ¹²ငါဆိုသည်ကား၊

တရားစီရင်ဆုံးဖြတ်သောနေ့ရောက်သောအခါ ထိုမြို့သည် သောဒုံ*မြို့ထက် ပို၍ဆိုးဝါးလိမ့်မည်။

မယုံကြည်သူတို့ကို ယေရှုသတိပေးတော်မူခြင်း

(မာ 11:20-24)

¹³“ခေါရာဇိန်မြို့၊ သင်သည် အမင်္ဂလာရှိ၏။ အိုဗက်ဇဲဒမြို့* သင်သည် အမင်္ဂလာရှိ၏။ ဗက်ဇဲဒ၊ ငါသည် သင်တို့တွင် များစွာသော နိမိတ်လက္ခဏာတို့ကိုပြခဲ့ပြီ။ ငါသည် ဤနိမိတ်လက္ခဏာတို့ကို တုရုမြို့နှင့် ဇိဒန်မြို့၌ ပြလျှင် ထိုမြို့ရှိလူတို့သည် ရှေးကာလ၌ပင် စိတ်နှလုံးနှင့်အသက်တာပြောင်းလဲကြပြီး အပြစ်လုပ်ခြင်းကိုရပ်တန့်သွားလိမ့်မည်။ သူတို့သည် ဝမ်းနည်းခြင်း လက္ခဏာအဖြစ် လျော်တေအဝတ်ကို ဝတ်၍ သူတို့အပေါ်မှာ ပြာကိုတင်ကြလိမ့်မည်။

¹⁴သို့သော်လည်း တရားစီရင်ဆုံးဖြတ်သောနေ့၌ သင်တို့သည် တုရုမြို့နှင့်ဇိဒန်မြို့တို့ထက်ပို၍ ဆိုးဝါးလိမ့်မည်။

¹⁵ထို့အပြင် ကပေရုနောင်*မြို့၊ သင်သည် မိုးကောင်းကင်တိုင်အောင် မြှောက်တင်ခြင်းခံရမည်လော။ သင်သည် သေမင်း၏နေရာသို့ ပစ်ချခြင်းခံလိမ့်မည်။

¹⁶“သင်တို့၏စကားကို နားထောင်သောသူသည် ငါ့စကားကို နားထောင်၏။ သင်တို့ကို ငြင်းပယ်သောသူသည် ငါ့ကိုငြင်းပယ်၏။ ငါ့ကို ငြင်းပယ်သောသူသည် ငါ့ကို စေလွှတ်တော်မူသောသူကိုလည်းငြင်းပယ်၏”ဟုမိန့်တော်မူ၏။

သောဒုံ အလွန်ဆိုရွာသောလူတို့နေထိုင်ခဲ့သောမြို့။ ဘုရားသခင်က သူတို့၏မြို့တော်ကို ဖျက်ဆီးခြင်းအားဖြင့် သူတို့ကို အပြစ်ဒဏ်ပေးခဲ့သည်။

ခေါရာဇိန်မြို့၊ ဗက်ဇဲဒမြို့ ယေရှုက လူတို့ထံ ဟောပြောခဲ့သောနေရာ ဂါလိလဲအိုင်အနားကမြို့များ။

ကပေရုနောင် ဂါလိလဲပြည်မှ ယေရှုသွန်သင်ခဲ့သောနေရာမြို့ ဖြစ်သည်။

စာတန်ကျဆုံးခြင်း

¹⁷ ခုနစ်ဆယ်နှစ်ယောက်တို့သည် ပြန်လည် ရောက်ရှိလာသောအခါ အလွန်ဝမ်းမြောက်ကြ၏။ သူတို့က “သခင်၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ်တော်၏နာမတော်ကို အသုံးပြုသောအခါ နတ်ဆိုးတို့ကပင် အကျွန်ုပ်တို့၏စကားကို နာခံပါ၏” ဟုလျှောက်ကြ၏။ ¹⁸ ယေရှုက ထိုသူတို့အား စာတန်သည် ‘လျှပ်စီးလက်သကဲ့သို့ ကောင်းကင်ပေါ်မှ ကျသည်ကို ငါမြင်၏။’ ¹⁹ နားထောင်ကြလော့၊ မြွေဆိုးနှင့်၊ ကင်းမြီးကောက်တို့ အပေါ်၌ လမ်းလျှောက်နိုင်သောတန်ခိုးကို သင်တို့အား ငါပေး၏။ ငါပေးသောတန်ခိုးသည် သင်တို့ရန်သူတို့၏တန်ခိုးထက် သာ၍ကြီး၏။ သင်တို့ကိုအဘယ်ဘေးမျှမညှဉ်းဆဲရ။ ²⁰ သို့သော်လည်း နတ်ဆိုးကို နိုင်သောကြောင့်သာ ဝမ်းမြောက်ခြင်း မရှိကြနှင့်။ သင်တို့၏နာမည်များသည် ကောင်းကင်စာရင်း၌ ရေးသားသောကြောင့် ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိကြလော့’ ဟုမိန့်တော်မူ၏။

ယေရှုက ခမည်းတော်ထံသို့ ဆုတောင်းခြင်း

(မာ 11:25-27; 13:16-17)

²¹ ထိုအချိန်၌ ယေရှုသည် သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်အားဖြင့်ဝမ်းမြောက်ခြင်းနှင့် ပြည့်တော်မူ၍ “ကောင်းကင်နှင့် ကမ္ဘာမြေကြီး၏ အရှင်သခင်ဖြစ်တော်မူသောအဘ၊ ကိုယ်တော်သည် ဥာဏ်ပညာရှိသောသူတို့နှင့် စာတတ်သောသူတို့ထံသို့ ဤအရာများကို ဖုံးကွယ်ထားသောကြောင့် ကျေးဇူးတော်ကို အကျွန်ုပ်ချီးမွမ်းပါ၏။ သို့သော်လည်း ကိုယ်တော်သည် ဤအရာများကို ကလေးငယ်ကဲ့သို့ ဖြစ်သောလူတို့အား ပြသတော်မူ၏။ မှန်ပါ၏အဘ၊ ကိုယ်တော်သည် ထိုသို့ ပြုလုပ်ဆောင်ရွက်ရန် အလိုတော်ရှိသောကြောင့် ဤအရာကို ပြုလုပ်ခြင်းဖြစ်ပါ၏။

²² “ငါ့ခမည်းတော်သည် အရာခပ်သိမ်းပေါ်၌ တန်ခိုးကို ငါ့အားပေးတော်မူပြီ။ သားတော်သည် အဘယ်သူဖြစ်သည်ကို ခမည်းတော်မှတစ်ပါး အဘယ်သူမျှမသိ။ ခမည်းတော်သည်

အဘယ်သူဖြစ်သည်ကိုလည်း၊ သားတော်နှင့် ခမည်းတော်အကြောင်း ဟောပြောရန် သားတော်ရွေးချယ်မည့်သူတို့မှတစ်ပါး အဘယ်သူမျှမသိ” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

²³ ထိုနောက် ယေရှုသည် မိမိတပည့်တော်တို့ဘက်သို့ လှည့်၍ “ယခု သင်တို့မြင်သော အရာတို့ကို မြင်ရသောသူတို့သည် မင်္ဂလာရှိကြ၏။ ²⁴ ငါဆိုသည်ကား၊ သင်တို့ ယခုမြင်နေသောအရာတို့ကို များစွာသောပရောဖက်တို့နှင့်၊ ဘုရင်တို့သည် တွေ့မြင်ရန်အလိုရှိကြသော်လည်း သူတို့မမြင်နိုင်ကြ။ သူတို့သည် ယခုသင်တို့ကြားရသောအရာများကို ကြားရန် အလိုရှိသော်လည်း မကြားနိုင်ကြ” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

ရှုမာရိလူကောင်းတစ်ယောက်အကြောင်း

²⁵ ထိုနောက် အရင်ကပင် ယေရှုကို စုံစမ်းရန် ကြိုးစားခဲ့သောကျမ်းပြုဆရာတစ်ယောက်သည် မတ်တတ်ရပ်၍ “အရှင်ဘုရား၊ အကျွန်ုပ်သည် ထာဝရအသက်ကိုရရန် အဘယ်အရာကို ပြုရမည်နည်း” ဟုမေးလျှောက်လေ၏။ ²⁶ ယေရှုက သူ့အား “ကျမ်းစာထဲ၌ အဘယ်သို့ ရေးသားသနည်း။ သင်သည် အဘယ်အရာကို ဖတ်သနည်း” ဟုပြန်မေးတော်မူ၏။

²⁷ ထိုလူက “သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကို စိတ်နှလုံးအကြွင်းမဲ့၊ စိတ်ဝိညာဉ်အကြွင်းမဲ့၊ အစွမ်းသတ္တိရှိသမျှ၊ ဥာဏ်ရှိသမျှနှင့် ချစ်လော့။” * မိမိကိုယ်ကိုယ် ချစ်သကဲ့သို့ ကိုယ်အိမ်နီးချင်းကိုလည်း ချစ်လော့” * ဟုပြန်လျှောက်လေ၏။

²⁸ ယေရှုက “သင်၏အဖြေသည် မှန်၏။ ဤအတိုင်းပြုလော့၊ သို့ပြုလျှင် ထာဝရအသက်ကို ရရှိလိမ့်မည်” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

²⁹ သို့သော်လည်း၊ ထိုသူသည် မေးခွန်းကို သင့်လျော်လျှောက်ပတ်ကြောင်း ပြသလို၍ ယေရှုအား “အကျွန်ုပ်၏အိမ်နီးချင်းသည် အဘယ်သူနည်း” ဟုမေးလျှောက်၏။

သင် ... ချစ်လော့ တရား 6:5

မိမိကိုယ်ကို ... ချစ်လော့ ဝတ်ပြု၊ 19:18

³⁰ယေရှုက ဥပမာတစ်ခုမိန့်တော်မူသည် မှာ “လူတစ်ယောက်သည် ယေရှုလင်မြို့မှ ယေရိခေါမြို့သို့ ခရီးသွားနေ၏။ လမ်း၌ ဓားပြ တို့သည် သူ့ကို တိုက်ခိုက်ရာသူ၏အဝတ်ကို ဆုတ်ပြု၍ နာကျင်စွာ ရိုက်နှက်ပြီးမှ သေလုမ တတ်ရှိသောအခါ ပစ်ထား၍ ထွက်သွားကြ၏။

³¹ထိုလမ်းသို့ ယုဒယင်ပရောဟိတ်တစ်ယောက် သည်အမှတ်တမဲ့ခရီးသွား၍ထိုနေရာသို့ရောက် လာလေ၏။ သူသည် ထိုလူအား လဲလျောင်း လျှက် နေသည်ကို မြင်တွေ့သောအခါ အခြား လမ်းတစ်ဘက်သို့ လွှဲရှောင်သွား၏။ ³²ထို

နေ့က လေဝိလူတစ်ယောက်သည် ထိုနေရာ သို့ ရောက်လာ၏။ သူသည် ထိုလူလဲလျောင်း လျှက်နေသည်ကို တွေ့သောအခါ အခြားလမ်း တဘက်သို့ လွှဲရှောင်သွား၏။ ³³ထိုနေ့က

ရှုမာရိလူတစ်ယောက်သည် ထိုလမ်းအတိုင်း ခရီးသွား၍ ထိုနေရာသို့ ရောက်လာ၏။ သူ သည် ထိုလဲလျောင်းသောလူကို မြင်သောအ ခါသူ့အပေါ် ဂရုဏာရှိ၏။ ³⁴ရှုမာရိလူသည် ထို လူထံသို့ သွား၍ ဒဏ်ရာတို့ကို သံလွင်ဆီနှင့် စပျစ်ရည်ဖြင့် သုတ်လိမ်းပေး၏။ ထိုနေ့က

ဒဏ်ရာအနာတရ ဖြစ်နေသောလူကို သူ့မြည်း ပေါ်သို့ တင်၍မြည်းကို ရှေ့ကဆွဲပြီး တည်းခို စခန်းတစ်ခုသို့ ခေါ်သွား၏။ တည်းခိုစခန်း ရောက်သောအခါ ရှုမာရိလူသည် ထိုလူနာကို ဂရုတစိုက်ပြုစု၏။ ³⁵နေ့ကတစ်နေ့တွင် ရှုမာရိ

လူသည် တည်းခိုစခန်း၌ အလုပ်လုပ်နေသော လူတစ်ယောက်ကို ငွေနှစ်ပြားပေး၍ ‘ဤသူကို ကြည့်ရှုပြုစုပါ။ သူ့အတွက် စားစရိတ်သည် ငါပေးသောငွေထက် ပို၍ကုန်ကျလျှင်၊ ငါပြန် လာသောအခါ ဆပ်ပေးမည်’ ဟုမှာခဲ့၏။

³⁶ထိုနေ့က ယေရှုက “ထိုလူသုံးယောက် တို့တွင် အဘယ်သူသည် ဓားပြတို့ ရိုက်ထား သောလူအပေါ်၌မေတ္တာပြသသည်ဟု သင်ထင် သနည်း” ဟုမေးတော်မူရာ၊

³⁷ကျမ်းပြုဆရာက“ထိုလူနာကို အကူအညီ ပေးသောသူ” ဟုလျှောက်လေ၏။ ထိုအခါ ယေရှုက သူ့အား “သို့ဖြစ်လျှင် သင်လည်း

သွား၍ ထိုနည်းတူပြုလော့” ဟုမိန့်တော် မူ၏။

မာရိနှင့်မာသ

³⁸ယေရှုနှင့် တပည့်တော်တို့သည် ခရီးသွား နေကြစဉ်ယေရှုသည် မြို့တစ်မြို့သို့ ကြွဝင်တော် မူ၏။ မာသအမည်ရှိသော အမျိုးသမီးတစ် ယောက်သည် ယေရှုအား သူမ၏အိမ်၌ တည်း ရန်ကြိုဆို၏။ ³⁹မာသတွင် မာရိအမည်ရှိ ညီမ တစ်ယောက်ရှိ၏။ မာရိသည် ယေရှု၏ခြေ တော်ရင်းတွင် ထိုင်၍ စကားတော်ကို နား ထောင်၏။ သို့သော်လည်း၊ မာသသည် အိမ် အလုပ်များကို တစ်ယောက်တည်း လုပ်ရ၏။

⁴⁰မာသသည် အလုပ်များလွန်းသောကြောင့် ဒေါသထွက်လာ၏။ ထိုအခါ မာသသည် ယေရှု ၏ရှေ့မှောက်တော်သို့ သွား၍“ သခင်၊ မာရိ သည် ကျွန်မတစ်ယောက်တည်း အလုပ်အား လုံးလုပ်ရန် ပြစ်ထားသည်ကို လျစ်လျူသော စိတ်ရှိတော်မူသလော။ ကျွန်မကို ကူညီရန် သူမ အားကျေးဇူးပြု၍ အမိန့်တော်ရှိပါ”ဟုလျှောက် လေ၏။ ⁴¹ယေရှုက “မာသ၊ မာသ၊ သင်သည် များစွာသော အမှုတို့ကြောင့် စိုးရိမ်၍ စိတ် နှောင့်ယှက်ခြင်းဖြစ်၏။ ⁴²အရေးကြီးသော အ ရာတစ်ခုသာရှိ၏။ မာရိသည် ကောင်းသော အရာကို ရွေးချယ်၍ ထိုအရာကို အဘယ်သူမျှ သူမထံမှ မနှုတ်မယူရ” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

**ယေရှုက ဆုတောင်းခြင်းအကြောင်း
ဩဝါဒပေးတော်မူခြင်း**

(မာ 6:9-15, 7:7-11)

11 တစ်ရံရောအခါ ယေရှုသည် နေရာတစ် နေရာ၌ ဆုတောင်းတော်မူ၏။ ယေရှု ဆုတောင်းပြီးသောအခါ တပည့်တော်တစ် ယောက်က ကိုယ်တော်အား “ယောဟန်သည် မိမိတပည့်တို့ကို အဘယ်သို့ ဆုတောင်းမည်ကို သင်ပေး၏။ ကိုယ်တော်လည်း အကျွန်ုပ်တို့ အား ဆုတောင်းနည်းကို သင်ပေးတော်မူပါ” ဟုလျှောက်၏။

²ထိုအခါ ယေရှုသည် မိမိတပည့်တော်တို့အား “သင်တို့ဆုတောင်းသောအခါ မြွက်ဆိုရမည်မှာ

‘အကျွန်ုပ်တို့အဘ၊ ကိုယ်တော်၏နာမတော်သည် အစဉ် ရှိသေးလေးမြတ်ခြင်းရှိပါစေ။ ကိုယ်တော်၏နိုင်ငံတော်ရောက်လာပါစေ။

³ အကျွန်ုပ်အတွက် လိုအပ်သောအစားအစာကို နေ့စဉ်ပေးတော်မူပါ။

⁴ အကျွန်ုပ်တို့ကို ပြစ်မှားသောသူရှိသမျှတို့၏အပြစ်ကို အကျွန်ုပ်တို့သည် ခွင့်လွှတ်သောကြောင့် အကျွန်ုပ်တို့၏အပြစ်ကို ခွင့်လွှတ်တော်မူပါ။ ထိုနောက် အကျွန်ုပ်တို့ကို အပြစ်သွေးဆောင်ရာသို့ မလိုက်စေနှင့် ဟုဆုတောင်းကြလော့” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

ဆက်လက်တောင်းဆိုခြင်း

⁵⁻⁶ ထိုနောက် ယေရှုက မိမိတပည့်တော်တို့အား “သင်တို့တွင် တစ်ယောက်သည် သန်းခေါင်အချိန်တွင် မိမိမိတ်ဆွတ်တစ်ယောက်၏ အိမ်သို့သွား၍ အကျွန်ုပ်၏မိတ်ဆွတ်တစ်ယောက်သည် ခရီးမှလာ၍ အကျွန်ုပ်ထံသို့ ရောက်ပါပြီ။ သို့သော်လည်း အကျွန်ုပ်မှာ သူ့ကို ကျွေးစရာအစားအစာမရှိပါ။ ကျေးဇူးပြု၍ အကျွန်ုပ်ကို မုန့်သုံးလုံးချေးပါ’ ဟုပြောလျှင်၊ ⁷ သင့်မိတ်ဆွတ်သည် သင့်အား ‘သွားလော့၊ ငါ့ကို အနှောင့်အယှက်လာမပေးနှင့်။ တံခါးလည်း သော့ခတ်ထားပြီးပြီ။ ငါ့သားသမီးသည် ငါနှင့် အိပ်လျက်ရှိကြ၏။ ငါထံ၌ သင့်အား မပေးနိုင်’ ဟုမိမိအိမ်ထဲမှ ပြန်ပြောလိမ့်မည်။ ⁸ ငါဆိုသည်ကား၊ သင်တို့သည် တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် မိတ်ဆွတ်ဖြစ်သော်ငြားလည်း အိပ်ရာထဲမှ ထ၍ မုန့်ကို ပေးမည်မဟုတ်။ သို့သော်လည်း သင်သည် အကြိမ်ကြိမ်တောင်းလျှင်၊ သူသည် ထ၍ အလိုရှိသောအရာကို ပေးလိမ့်မည်။ ⁹ ထို့ကြောင့် ငါဆိုသည်ကား၊ တောင်းကြလော့။ တောင်းလျှင်ရမည်။ ရှာကြလော့။ ရှာလျှင်

တွေ့မည်။ တံခါးကို ခေါက်ကြလော့။ ခေါက်လျှင် ဖွင့်မည်။ ¹⁰ အကြောင်းမူကား၊ လူတစ်ယောက်သည် ဆက်လက်၍ တောင်းလျှင်၊ ထိုသူသည် ရရှိလိမ့်မည်။ ဆက်လက်၍ ရှာလျှင်၊ တွေ့ရလိမ့်မည်။ တံခါးကို ဆက်လက်၍ ခေါက်နေလျှင် ထိုသူအတွက် တံခါးပွင့်လာလိမ့်မည်။ ¹¹ သင်တို့ အဘဖြစ်သောသူတို့၌ သင်၏သားသည် ငါ့ကို တောင်းလျှင် မြွေကို ပေးမည်လော့။ မပေးပါ။ သင်တို့သည် ငါ့ကို ပေးပါလိမ့်မည်။ ¹² သို့မဟုတ် သင်၏သားသည် ဥကို တောင်းလျှင်၊ သင်သည် သူ့ကို ကင်းမြီကောက်ပေးမည်လော့။ မပေးပါ။ ¹³ သင်တို့သည် ဆိုးညစ်သောသူ ဖြစ်သော်လည်း သင်တို့၏သားသမီးတို့အား ကောင်းသောအရာကို အဘယ်သို့ ပေးရမည်ကို သိကြ၏။ ထို့ကြောင့် ကောင်းကင်ဘုံ၌ ရှိတော်မူသောသင်တို့၏အဘသည် ဆုတောင်း သောသူတို့အား သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်ကို အဘယ်သို့ ပေးမည်ကိုသာ၍ သိတော်မူ၏” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

ယေရှု၏တန်ခိုးသည် ဘုရားသခင်တော်မှဖြစ်၏

(မာ 12:22-30; မာ 3:20-27)

¹⁴ တစ်ရံရောအခါ ယေရှုသည် ဆွဲအနေသောသူတစ်ယောက်ထံမှ နတ်ဆိုးကို နှင်ထုတ်တော်မူ၏။ နတ်ဆိုးထွက်သွားသောအခါ ထိုသူသည် စကားပြောနိုင်လေ၏။ လူတို့သည် ဤအရာကို အံ့သြကြ၏။ ¹⁵ သို့သော်လည်း လူအချို့က “ယေရှုသည် နတ်ဆိုးတို့ကို အုပ်စိုးသော ဗေလဇေဗုလ၏တန်ခိုးကို အသုံးပြု၍ နတ်ဆိုးတို့ကို နှင်ထုတ်သည်” ဟုပြောကြ၏။

¹⁶ အချို့လူတို့သည် ယေရှုကို စုံစမ်းနှောင့်ရှက်ခြင်းငှါ၊ မိုမ်းကောင်းကင်မှ နိမိတ်လက္ခဏာတစ်ခုကို ပြသပေးရန်၊ တောင်းကြ၏။ ¹⁷ သို့သော်လည်း ယေရှုသည် သူတို့၏တောင်းဆိုသောအရာကို သိတော်မူ၏။ ထို့ကြောင့် ယေရှုက သူတို့အား “အဘယ်တိုင်းနိုင်ငံမဆို အချင်းချင်း ခွဲခြားဆန့်ကျင်သောနိုင်ငံသည် ပျက်စီး

သွားလိမ့်မည်။ မိသားစုတစ်စုသည် ခွဲခြား၍ အချင်းချင်း ဆန့်ကျင်နေလျှင်၊ ထိုမိသားစုသည် ပြိုကွဲသွားလိမ့်မည်။¹⁸ ထို့ကြောင့် စာတန်သည် ကိုယ်ကိုယ် ဆန့်ကျင်တိုက်ခိုက်လျှင်၊ သူ့နိုင်ငံသည် အဘယ်သို့ တည်တံ့နိုင်မည်နည်း။ သင်တို့က ငါသည် နတ်ဆိုးတို့ကို ဗေလဇေဗုလ၏တန်ခိုးအားဖြင့် မောင်းထုတ်သည် ဟုပြောကြ၏။¹⁹ ငါသည် ဗေလဇေဗုလ၏တန်ခိုးဖြင့် နတ်ဆိုးတို့ကို နှင်ထုတ်လျှင် သင်တို့၏လူတို့သည် အဘယ်သူ၏တန်ခိုးအားဖြင့် နတ်ဆိုးတို့ကို နှင်ထုတ်ကြသနည်း။ ထို့ကြောင့် သင်တို့၏လူတို့ကိုယ်တိုင်သည် သင်တို့၏အမှားကို သက်သေပြ၏။²⁰ သို့သော်လည်း ငါသည် ဘုရားသခင်၏တန်ခိုးအားဖြင့် နတ်ဆိုးကို နှင်ထုတ်လျှင် ဤအရာက ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်သည် သင်တို့ထံသို့ ရောက်ပြီဖြစ်ကြောင်း ပြသ၏။

²¹“သန်စွမ်းသောသူ တစ်ယောက်သည် လက်နက်များဖြင့် တန်ဆာဆင်၍ မိမိအိမ်ကို စောင့်ကြပ်နေသရွေ့ သူ၏ဥစ္စာသည် လုံခြုံစွာ ရှိ၏။²² သို့သော်လည်း သူ့ထက်ပို၍ ကြံ့ခိုင်သန်စွမ်းသောသူသည် တိုက်ခိုက်၍ အောင်မြင်လျှင် သူသည် လုံခြုံမှုအတွက် ပထမလူ၏မိခိုအားထားသောလက်နက်တို့ကို ယူသွားလိမ့်မည်။ ထို့နောက် သူသည် တခြားသောသူ၏ ဥစ္စာများကို အလိုရှိသည့်အတိုင်း ပြုလိမ့်မည်။²³ လူတစ်ယောက်သည် ငါနှင့်အတူ မရှိလျှင်၊ ငါ့ကိုဆန့်ကျင်၏။ လူတစ်ယောက်သည် ငါနှင့်အတူ အလုပ်မလုပ်လျှင်၊ သူသည် ငါ့ကို ဆန့်ကျင်၍ လုပ်ကိုင်ခြင်းဖြစ်၏။

လူတ်လပ်နေသောလူ

(မာ 12:43-45)

²⁴“ညစ်ညူးသောနတ်သည် လူတစ်ယောက် ထံမှထွက်သောအခါ နားခိုမည့် နေရာကို ရှာရန် ခြောက်သွေ့သော နေရာတို့ကို ဖြတ်ကျော်၍ သွား၏။ သို့သော်လည်း နားခိုစရာနေရာ ရှာမတွေ့သောအခါ ညစ်ညူးသောနတ်က၊ ‘ငါ

ထွက်လာသော အိမ်သို့ ပြန်သွားမည်’ ဟုပြော၏။²⁵ ညစ်ညူးသောနတ်သည် ထိုနေရာတွင် ပြန်ရောက်သွားသောအခါ ထိုအိမ်သည် သုတ်သင်သန့်ရှင်း၍ သပ်ရပ်နေသည်ကို တွေ့၏။²⁶ ထို့နောက် ထိုညစ်ညူးသောနတ်သည် ပြန်ထွက်သွား၍ မိမိထက်ပို၍ ဆိုးသောအခြားညစ်ညူးသော နတ်ခုနှစ်ယောက်ကို ခေါ်လာ၍ ထိုညစ်ညူးသောနတ် အားလုံးတို့သည် ထိုသူထံသို့ဝင်၍ နေကြ၏။ ထိုအချိန်မှစ၍ သူ၌အရင်ကထက် ပို၍ ဆိုးသည်” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

အမှန်အကန်ပျော်ရွှင်ကြသောလူများ

²⁷ ထိုသို့ မိန့်တော်မူစဉ်၊ ပရိသတ်ထံမှ အမျိုးသမီးတစ်ယောက်က ထ၍ ယေရှုအား “ကိုယ်တော်ကိုဖွား၍ နို့နှင့်ကျွေးမွေးသော အမိန်းမသည် မင်္ဂလာရှိ၏” ဟုလျှောက်လေ၏။

²⁸ ယေရှုက၊ “မှန်ပေ၏သို့သော်လည်း ဘုရားသခင်၏နှုတ်ကပတ်တရားတော်ကို နားထောင်၍ လိုက်နာသောသူတို့သည် မြတ်စွာသော မင်္ဂလာရှိသည်” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

ကျွန်ုပ်တို့ကိုသက်သေပြပါ

(မာ 12:38-42; မာ 8:12)

²⁹ လူအုပ်ကြီးသည် များပြားသည်ထက်များပြားလာ၏။ ယေရှုက၊ “ယခုခေတ် လူတို့သည် ဆိုးညစ်ကြ၏။ သူတို့သည် သက်သေအဖြစ်နိမိတ်လက္ခဏာကို တောင်းကြ၏။ သို့သော်လည်း၊ ပရောဖက်ယောန၏ နိမိတ်လက္ခဏာမှတစ်ပါး အဘယ်နိမိတ်လက္ခဏာမျှ သူတို့အား မပြုရ။³⁰ ယောနသည် နိုဗေဝေမြို့သားတို့အတွက် နိမိတ်လက္ခဏာဖြစ်၏။ ထိုနည်းအတိုင်း၊ လူသားသည်လည်း ယခုခေတ်လူတို့အတွက် နိမိတ်လက္ခဏာ ဖြစ်လိမ့်မည်။³¹ တရားစီရင်ဆုံးဖြတ်သောနေ့ ရောက်သောအခါ၊ တောင်ပြည်မှ ဘုရင်မသည် ယခုခေတ် လူတို့နှင့်အတူ ရပ်၍သူတို့ကို မှားကြောင်း သက်သေပြလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုတောင်ပြည်မှ ဘုရင်မသည် ရှောလမုန်မင်းကြီး၏ ပညာကို

ကြားနာရန် အလွန်ဝေးသော အရပ်မှလာ၏။ ငါဆိုသည်ကား၊ ငါသည် ရှောလမုန်ထက် သာ၍ ကြီးမြတ်၏။ ³² တရားစီရင်ဆုံးဖြတ်သောနေ့ ရောက်သောအခါ၊ နိနောဝေမြို့သားတို့သည် ယခု အသက်ရှင်နေကြသောလူတို့ကို ဆန့်ကျင်၍ ရပ်ကြပြီး သူတို့မှားကြောင်း သက်သေပြကြလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့သည် ယောနု ဟောပြောခြင်းဖြင့် သူတို့၏စိတ်နှလုံးနှင့်အသက်တာ ပြောင်းလဲကြ၏။ ငါဆိုသည်ကား၊ ငါသည် ယောနုထက်သာ၍ ကြီးမြတ်၏။

ကမ္ဘာလောကအတွက်အလင်း ဖြစ်ကြလော့

(မာ 5:15; 6:22-23)

³³ “အဘယ်သူမျှ မီးအိမ်ကို ထွန်းညှိ၍ ကွယ်ရာ၌ ပုံးထားလေ့မရှိ။ တောင်းလော့အောက်၌လည်း ထားလေ့မရှိ။ ထိုသို့ လုပ်မည့်အစား သူသည် ဆီမီးခုံပေါ်မှာ တင်ထားလေ့ရှိ၏။ ထို့ကြောင့် ဆီမီးအလင်းရောင်အားဖြင့် လူတို့မြင်နိုင်ကြမည်။ ³⁴ သင့်မျက်စိသည် ခန္ဓာကိုယ်အတွက် အလင်းဖြစ်၏။ သင့်မျက်စိသည် ကောင်းလျှင်၊ သင်၏ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံး လင်းလိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း သင်၏မျက်စိသည် မကောင်းလျှင် သင်၏ကိုယ်ခန္ဓာတစ်ခုလုံး မိုက်လိမ့်မည်။ ³⁵ ထို့ကြောင့် သတိထားကြလော့။ သင်၏အထံ၌ ရှိသောအလင်းရောင်ကို အမှောင်မဖြစ်စေနှင့်။

³⁶ သင်၏တစ်ကိုယ်လုံးသည် အလင်းရောင်ပြည့်ဝ၍၊ အမှောင်သည် သင့်ကိုယ်ခန္ဓာတွင် အဘယ်အပိုင်း၌ မျှမရှိလျှင် ထိုအလင်းသည် လုံးလုံးတောက်ပထွန်းလင်းလာ၍ သင့်ကိုယ်ပေါ်၌ မီးအိမ်၏အလင်းရောင် ကျရောက်သကဲ့သို့ ဖြစ်လိမ့်မည်” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

ယေရှုတ ဝါရီရုံများအား ဝေဖန်တော်မူခြင်း

(မာ 23:1-36; မာ 12:38-40; လု 20:45-47)

³⁷ ယေရှုသည် ထိုအကြောင်းအရာများကို မိန့်တော်မူပြီးနောက်၊ ဖာရိရှဲတစ်ယောက်သည်

ယေရှုအား သူနှင့်အတူ အစာကို သုံးဆောင်တော်မူရန် ဖိတ်ခေါ်၏။ ထို့ကြောင့် ယေရှုသည် ကြွ၍ စားပွဲ၌ လျောင်းတော်မူ၏။ ³⁸ သို့သော်လည်း ယေရှုသည် အစာကို မစားမီ လက်မဆေးဘဲ နေတော်မူသည်ကို ဖာရိရှဲသည် မြင်သောအခါ အံ့သြလေ၏။ ³⁹ ထို့ကြောင့် သခင်ဘုရားက ထိုသူအား၊ “ဖာရိရှဲဖြစ်သောသင်တို့သည် ခန္ဓာကိုယ်အပြင်ဘက် ဆေးကြောခြင်းကို အလွန်အရေးကြီးသည် ဟုထင်နေကြ၏။ ဤအရာသည်၊ ပန်းကန်၊ ခွက်တစ်လုံး၏ အပြင်ဘက်ကို ဆေးကြောခြင်းနှင့် တူ၏။ သို့သော်လည်း၊ အတွင်းပိုင်း၌ ရှိသောအရာသည် ပို၍ အရေးကြီး၏။ သင့်အတွင်း၌ အဘယ်အရာရှိသနည်း။ သင်တို့သည် ဆိုးဝါးခြင်း၊ လောဘကြီးခြင်းနှင့်ပြည့်လျက်ရှိ၏။ ⁴⁰ သင်တို့သည် အလွန်ရှူးသွပ်သော သူတို့ဖြစ်၏။ အပြင်ဘက်ကို ဖန်ဆင်းသောသူသည် အတွင်းပိုင်းကိုလည်း ဖန်ဆင်းတော်မူ၏။ ⁴¹ ထို့ကြောင့် အတွင်း၌ အဘယ်အရာများရှိသည်ကို သတိပြုလော့။ အကူအညီ လိုအပ်သောသူတို့ကို အကူအညီ ပေးလော့။ သို့ဖြစ်လျှင် သင်သည် အတွင်းအပြင် သန့်ရှင်းသွားလိမ့်မည်။ ⁴² ဖာရိရှဲတို့၊ သင်တို့သည် အမင်္ဂလာရှိကြ၏။ သင်တို့သည် ပင်စိမ်းရွက်၊ လျှူရွက်မျိုးမှ စ၍ သင်တို့၏ဥယျာဉ်မှ မြက်ပင်အမျိုးမျိုးကို ဆယ်ဖို့တစ်ဖို့ကိုဘုရားသခင်အား ပေးလှူကြ၏။ သို့သော်လည်း သင်တို့သည် တခြားလူတို့အပေါ်၌ တရားမျှတရန်နှင့် ဘုရားသခင်ကိုချစ်ရန် မေ့ကြ၏။ ဤအရာတို့သည် သင်တို့၏လုပ်ရမည့် အလုပ်ဖြစ်၏။ သင်တို့သည် လုပ်ပြီးသော တခြားလုပ်စရာတို့ကိုလည်း ဆက်လက်လုပ်ဆောင်ရမည်။ ⁴³ ဖာရိရှဲတို့၊ သင်တို့သည် အမင်္ဂလာရှိကြ၏။ တရားဇရပ်၌မြင့်မြတ်သောနေရာထိုင်ရာကို၎င်း၊ ဈေး၌ရှိသောစွာနှုတ်ဆက်ခြင်းကို၎င်း နှစ်သက်ကြ၏။

⁴⁴ သင်တို့သည် မထင်ရှားသောသင်္ချိုင်းတွင်းနှင့်တူသောကြောင့် အမင်္ဂလာရှိကြ၏။ ထိုတွင်းအပေါ်မှာ သွားလာသောသူတို့သည် သင်္ချိုင်းတွင်းရှိမှန်းကို မသိကြ” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

**ယေရှုက ကျမ်းပြုဆရာတို့ကို
စကားပြောတော်မူခြင်း**

⁴⁵ကျမ်းပြုဆရာတစ်ယောက်က ယေရှုအား “အရှင်ဘုရား၊ သင်သည်ဤကဲ့သို့သော ဖာရိရှဲတို့၏အကြောင်းတို့ ပြောသောအခါ၊ အကျွန်ုပ်တို့ကိုပင် ဝေဖန်၏” ဟုလျှောက်၏။

⁴⁶ယေရှုက “ကျမ်းပြုဆရာတို့၊ သင်တို့သည် အမင်္ဂလာရှိကြ၏။ သင်တို့သည် လူတို့အတွက် လိုက်နာရန် အလွန်ခက်ခဲသော စီရင်ထုံးများကို ပြုလုပ်ကြ၏။ ထိုတင်းကျပ်သော စီရင်ထုံးများနှင့်ပြည့်သည့်ပြည်သားတို့ကို အတင်းလိုက်နာစေကြ၏။ သို့သော်လည်း သင်တို့ကိုယ်တိုင်ထို စီရင်ထုံးများကို တစ်ခုမှလိုက်နာရန် မကြိုးစားကြ။” ⁴⁷သင်တို့သည် အမင်္ဂလာရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့သည် ပရောဖတ်တို့အတွက် သင်္ချိုင်းဂူများ တည်ဆောက်ကြ၏။ သို့သော်လည်း သင်တို့၏ဘိုးဘေးများသည် သူတို့ကို သတ်ကြ၏။

⁴⁸ယခု သင်တို့သည် မိမိတို့ဘိုးဘေးတို့၏ အပြုအမူကို လက်ခံကြ၏။ သူတို့သည် ပရောဖတ်တို့ကို သတ်၍ သင်တို့အတွက် သင်္ချိုင်းဂူများဆောက်ကြ၏။ ⁴⁹ထို့ကြောင့် ဘုရားသခင်၏ပညာတော်က၊ ‘ငါသည် ပရောဖတ်နှင့်တမန်တော်တို့ကို သူတို့ထံသို့ စေလွှတ်မည်။ သူတို့သည် အချို့သောပရောဖတ်နှင့် တမန်တော်တို့ကို သတ်၍၊ အချို့တို့ကို ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်ကြလိမ့်မည်။’ ⁵⁰ထို့ကြောင့် ယခုခေတ်လူတို့သည် ကမ္ဘာဦး မှစ၍ ပရောဖတ်အားလုံးတို့၏အသွေးအကြောင့်၊ အပြစ်ဒဏ်ကို ခံရကြလိမ့်မည်။ ⁵¹သင်တို့သည် အာဗေဗလကို သတ်ခြင်းမှ ဇာခရိသတ်ခြင်းအထိ လူသတ်မှုအတွက် အပြစ်ဒဏ်ခံရလိမ့်မည်။ ဇာခရိသည် ဗိမာန်တော်နှင့် ယဇ်ပလ္လင်ကြား၌ အသတ်ခံရ၏။ မှန်ပေ၏။ ငါဆိုသည်ကား၊ ယခုအသက်ရှင်နေကြသောသင်တို့သည် သူတို့အားလုံးအတွက် အပြစ်ဒဏ်ခံရလိမ့်မည်။

⁵²“ကျမ်းပြုဆရာတို့၊ သင်တို့သည် အမင်္ဂလာရှိ၏။ သင်တို့သည် ဘုရားခင်အကြောင်း

ကို ဆည်းပူးရန်သော့ကို ဝှက်ထားကြ၏။ သင်တို့ကိုယ်တိုင် မဆည်းပူးလို၊ ထိုနည်းတူလေ့လာဆည်းပူးလိုသောသူတို့ကို တားဆီးကြ၏” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

⁵³ယေရှု ထွက်ကြွတော်မူသောအခါ၊ ကျမ်းပြုဆရာနှင့် ဖာရိရှဲတို့သည် ကိုယ်တော်၌ အပြစ်တင်ခွင့်ကို ရမည်အကြောင်း ⁵⁴ချောင်းမြောင်းလျှက် စကားတော်ကို ပမ်းခြင်းငှါ ရှာအကြံကာ ကျပ်ကျပ်တိုက်တွန်း၍ အရာရာတို့၌ ကြိုးစားမေးစစ်ကြ၏။

ဖာရိရှဲများကဲ့သို့ မဖြစ်ကြနှင့်

12 ထိုအခါ ထောင်ပေါင်းများစွာသော လူတို့သည် အတူတကွ လာကြ၏။ အလွန်များပြားလွန်းသောကြောင့် အချင်းချင်း နင်းမိကြ၏။ လူတို့ကို မိန့်တော်မူမူ၊ ယေရှုက တပည့်တော်တို့အား ‘ဖာရိရှဲတို့၏တဆေးကို သတိထားကြလော့။ ငါဆိုလိုသည်ကား၊ သူတို့သည် လူကောင်းယောင်ဆောင်နေသော လူဆိုးများ ဖြစ်ကြ၏။ ²ဖုံးထားသောအရာမှန်သမျှတို့သည် ထင်ရှားလိမ့်မည်။ လျှို့ဝှက်ချက်မှန်သမျှတို့သည် ထင်ရှားလိမ့်မည်။ ³အမှောင်ထဲ၌ သင်တို့ပြောသမျှသောအရာများကို အလင်း၌ ပြန်ပြောကြလိမ့်မည်။ သင်တို့သည် အခန်းထဲမှာ တီးတိုးပြောသောအကြောင်းအရာများကို အိမ်ခေါင်မိုးပေါ်မှာအော်ပြောကြလိမ့်မည်။”

ဘုရားသခင်ကို သာကြောက်ရွံ့လော့

(မာ 10:28-31)

⁴ထိုနောက် ယေရှုက “ငါဆိုသည်ကား၊ ငါမိတ်ဆွေတို့၊ လူတို့ကို မကြောက်ကြနှင့်။ လူတို့သည် ခန္ဓာကိုယ်ကိုသာ သတ်နိုင်ကြ၏။ သို့သော်လည်း သူတို့သည် သင်တို့ကို အန္တရာယ်ပြုနိုင်မည်မဟုတ်။ ⁵သင်တို့သည် အဘယ်သူအား ကြောက်ရမည်ကို ငါပြမည်။ ကိုယ်ခန္ဓာကို သတ်ပြီးမှ ငရဲထဲသို့ ပစ်ချနိုင်သောတန်ခိုးရှိတော်မူ

သောသူကို ကြောက်ရွံ့ရမည်။ မှန်ပေ၏။ သူသည် သင်တို့ကြောက်ရမည့်သူ ဖြစ်တော်မူ၏။

⁶“စာကလေး ငါးကောင်သည် နှစ်ပြားနှင့် သာရောင်း၏။ သို့သော်လည်း ဘုရားသခင်သည် ထိုစာကလေး တစ်ကောင်ပင်လျှင် မေ့တော်မူ။ ⁷မှန်ပေ၏။ ဘုရားသခင်သည် သင်၏ဦးခေါင်းပေါ်၌ ဆံပင်ဘယ်နှစ်ပင် ရှိသည်ကို ပင်သိတော်မူ၏။ ထို့ကြောင့် မကြောက်ကြနှင့်။ သင်တို့သည် စာကလေးငှက်အများတို့ ထက်ပို၍ တန်ဖိုးရှိကြ၏။

ယေရှုကြောင့်မရှက်ကြနှင့်

(မာ 10:32-33, 12:32, 10:19-20)

⁸“ငါဆိုသည်ကား၊ လူတစ်ယောက်သည် တခြားလူတို့ရှေ့မှာရပ်၍ငါ့ကို ယုံကြည်ကြောင်း ပြောလျှင် ငါသည်လည်း ထိုသူကို ငါတပည့် ဟုပြောမည်။ ထိုအကြောင်းကို ဘုရားသခင်၏ ကောင်းကင်တမန်တော်တို့ ရှေ့၌ ငါပြောမည်။ ⁹သို့သော်လည်း အဘယ်သူမဆို အခြားလူတို့ ရှေ့မှာ ရပ်၍ ငါ့ကို မယုံကြည်ကြောင်း ပြောလျှင် ငါသည်လည်း ထိုသူကို ငါတပည့် မဟုတ် ဟု ငါပြောမည်။ ထိုအကြောင်းကို ဘုရားသခင်၏ ကောင်းကင်တမန်တို့ရှေ့၌ ငါပြောမည်။

¹⁰“လူတစ်ယောက်သည် လူသားကို တစ်စုံတစ်ရာ ဆန့်ကျင်ပြောဆိုလျှင် သူ့ကို အပြစ်ခွင့် လွှတ်နိုင်၏။ သို့သော်လည်း လူတစ်ယောက်သည် သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်ကို ဆန့်ကျင်ပြောဆိုလျှင် သူသည် ဘယ်သောအခါ၌မျှ ခွင့်လွှတ်ခြင်းမခံနိုင်။

¹¹“လူတို့သည် သင်တို့ကို တရားစေရသို့ ၎င်း၊ ခေါင်းဆောင်တို့နှင့် အခြားအာဏာပိုင်များရှေ့သို့ ၎င်း ခေါ်ဆောင်သွားသောအခါ သင်တို့ကိုယ်ကို ကာကွယ်ခြင်းငှါ အဘယ်သို့ ပြောရမည်ကို မစိုးရိမ်ကြနှင့်။ ¹²ထိုအချိန်၌ သင်တို့ ပြောရမည့်စကားကို သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်သည် သင်ကြားပေးလိမ့်မည်” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

ယေရှုက တစ်ကိုယ်ကောင်းဆန်မှုကို ဆန့်ကျင်သတိပေးတော်မူခြင်း

¹³လူအုပ်ထဲမှ လူတစ်ယောက်က ယေရှုအား “အရှင်ဘုရား၊ အကျွန်ုပ်တို့၏ဖခင်သည် မကြာခင်က သေဆုံးပါ၏။ အကျွန်ုပ်အစ်ကိုသည် အမှုကို အကျွန်ုပ်နှင့် ခွဲယူရန်သူအား အမိန့်ရှိတော်မူပါ” ဟု လျှောက်၏။

¹⁴သို့သော်လည်း ယေရှုက ထိုသူအား “မိတ်ဆွေ၊ သင်တို့နှစ်ယောက်ကြားရှိ အမှုခွဲဝေခြင်းငြင်းခုံမှုများကို ဆုံးဖြတ်ပေးရန် အဘယ်သူသည် ငါ့ကို တရားသူကြီးအဖြစ်ခန့်သနည်း” ဟု မေးတော်မူ၏။ ¹⁵ထိုနောက် ယေရှုက သူတို့အား “တစ်ကိုယ်ကောင်းဆန်ခြင်းကို သတိနှင့်ရှောင်ကြဉ်ကြလော့။ လူတစ်ယောက်သည် မိမိပိုင်ဆိုင်သောစည်းစိမ်မှ အသက်မရနိုင်” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

¹⁶ထိုနောက် ယေရှုက သူတို့အား ဥပမာတစ်ခု မိန့်တော်မူသည်မှာ “တစ်ရံရောအခါ၌ ချမ်းသာသော မြေပိုင်ရှင်တစ်ယောက်၏မြေကွက်၌ အလွန်ကောင်းမွန်သော သီးနှံများထွက်၏။ ¹⁷ထိုမြေပိုင်ရှင်က ‘ငါသည် အဘယ်သို့ ပြုရမည်နည်း။ ငါ့သီးနှံအားလုံးကို သိုလှောင်ရန်ငါ၌ နေရာမရှိဟုပြော၏။ ¹⁸ထိုနောက် သူက ‘ငါသည် အဘယ်သို့ ပြုလုပ်ရမည်ကို ငါသိပြီ။ ငါ၏ကျိုများကို ဖျက်၍ ပို၍ကြီးသောကျိုများကို ဆောက်မည်။ ငါ၏အသီးအနှံဥစ္စာရှိသမျှတို့ကို ငါ့ကျိုအသစ်ထဲ၌ သိုထားမည်။’ ¹⁹ထိုနောက် ငါသည် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ပြောရမည်မှာ ငါသည် နှစ်ပေါင်းများစွာအတွက် လုံလောက်မည့် ကောင်းသောအရာများစွာကို သိုလှောင်ထားပြီ။ အနားယူခြင်း၊ စားခြင်း၊ သောက်ခြင်းများ ပြုလုပ်၍ ဘဝမှာ ပျော်ရွှင်စွာနေမည်’ ဟု စဉ်းစားလေ၏။ ²⁰သို့သော်လည်း ဘုရားသခင်က ထိုသူအား ‘အချင်းလူမိုက်၊ သင်သည် ယနေ့ည၌ သေရလိမ့်မည်။ သို့ဖြစ်၍ သင့်အတွက် ကြိုတင် ပြင်ဆင်ထားသော အရာအားလုံးတို့သည် အဘယ်သို့ ဖြစ်မည်နည်း။ ယခု ထိုအရာတို့ကို အဘယ်သူရရှိမည်နည်း’ ဟု မိန့်တော်မူ၏။

မူ၏။ ²¹ ဤအရာသည် သူ့အတွက် သာစုဆောင်းသော သူ့၌ ပြစ်ပေါ်လာမည့် အရာဖြစ်၏။ ဘုရားသခင်သည် သူ့ကို ချမ်းသာသူတစ်ယောက် ဟု မသတ်မှတ်” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်ကို ပထမနေရာ၌ ထားခြင်း

(မာ 6:25-34, 19-21)

²² ယေရှုက တပည့်တော်တို့အား၊ သို့ဖြစ်၍ ငါဆိုသည်ကား၊ သင်တို့အသက်ရှင်နိုင်ရန် လိုအပ်သော အစားအစာအတွက် မစိုးရိမ်ကြနှင့်။ သင်တို့၏ ဝတ်ဆင်ရန် လိုအပ်သော အဝတ်အတွက် မစိုးရိမ်ကြနှင့်။ ²³ အသက်သည် အစာထက် ပို၍ အရေးကြီး၏။ ခန္ဓာကိုယ်သည် အဝတ်ထက် ပို၍ အရေးကြီး၏။ ²⁴ ငှက်တို့ကို ကြည့်ကြလော့။ သူတို့သည် သီးနှံပင်မှ မျိုးစေ့ကို မစိုက်မကြ၊ စပါးကို မရိတ်။ ငှက်တို့သည် အိမ်ထဲ၌ ၎င်း၊ ကျီထံ၌ ၎င်း၊ အစားအစာကို စုဆောင်းမထားကြ။ သို့သော်လည်း ဘုရားသခင်သည် သူတို့ကို စောင့်ရှောက်တော်မူ၏။ သင်တို့သည် ငှက်တို့ထက် သာ၍ အလွန်မြတ်၏။

²⁵ သင်တို့တွင် အဘယ်သူသည် စိုးရိမ်ခြင်းအားဖြင့် မိမိအသက်ကို အနည်းငယ်မျှပင် တိုးစေနိုင်သလော။ ²⁶ သင်တို့သည် သေးငယ်သော အမှုတို့ကို မလုပ်နိုင်လျှင် ကြီးမားသော အမှုအတွက် အဘယ်ကြောင့် စိုးရိမ်ကြသနည်း။ ²⁷ နှင်းပန်းတို့သည် အဘယ်သို့ သောအားဖြင့် ကြီးထွားသည်ကို ဆင်ခြင်ကြလော့။ ထိုပန်းတို့သည် အလုပ်လည်း မလုပ်။ သူတို့ဝတ်စရာ အဝတ်အထည်လည်း မယက်။ သို့သော်လည်း ငါဆိုသည်ကား၊ ကြီးမြတ်၍ အလွန်ချမ်းသာသော ရှောလမုန်မင်းကြီးပင်လျှင် ထိုနှင်းပန်းတစ်ပွင့်ကဲ့သို့ လှအောင် မဝတ်ဆင်နိုင်။ ²⁸ ဘုရားသခင်သည် ကွင်းထဲ၌ ရှိသော မြက်ပင်တို့ကို ထိုကဲ့သို့ပင် ဝတ်ဆင်ပေးတော်မူ၏။ ထိုမြက်တို့သည် ယနေ့အသက်ရှင်သော်လည်း မနက်ဖြန်နေ့တွင် မီးဖိုထဲ၌ ပစ်ချခြင်းခံရမည်။ ထို့ကြောင့် မြက်ပင်ကို ဘုရားသခင်သည် ကောင်း

မွန်စွာ ဝတ်ဆင်ပေးလျှင် သင်တို့ကို သာ၍ ဝတ်ဆင်ပေးတော်မူလိမ့်မည်။ သင်တို့သည် ဤကဲ့သို့ သေးငယ်သော ယုံကြည်ခြင်း မျိုး မရှိကြနှင့်။ ²⁹ ထို့ကြောင့် သင်တို့သည် အဘယ်သို့ စားရမည်၊ အဘယ်သို့ သောက်ရမည်ကို မစဉ်းစားကြနှင့်။ ³⁰ ထိုအရာများအတွက် မစိုးရိမ်ကြနှင့်။ လောကီသားအပေါင်းတို့သည် ထိုအရာတို့ကို ရရှိရန် ကြိုးစားနေကြ၏။ သင်တို့၏ အဘသည် ထိုအရာတို့ကို သင်တို့လိုအပ်နေကြောင်း သိတော်မူ၏။ ³¹ သင်တို့တောင့်တရမည့် အရာမူကား ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်ဖြစ်၏။ သို့ဖြစ်လျှင် သင်တို့လိုအပ်သော အရာများကိုလည်း ထပ်၍ ပေးတော်မူလိမ့်မည်။

ငွေကို အားမကိုးနှင့်

³² “အို၊ သိုးစုငယ်တို့၊ မကြောက်ကြနှင့်။ သင်တို့၏ အဘသည် သင်တို့အား နိုင်ငံတော်ကို ပေးရန် အလိုတော်ရှိ၏။

³³ သင်တို့၌ ရှိသော ပစ္စည်းများကို ရောင်း၍ ထိုငွေများကို လိုအပ်သော သူတို့အား ပေးကြလော့။ ဤလောက၏ ချမ်းသာခြင်းသည် ထာဝစဉ်မတည်။ ထို့ကြောင့် ထာဝစဉ်တည်မြဲသော ချမ်းသာခြင်းကို ရယူရန် ကြိုးစားကြလော့။

ကောင်းကင်ဘဏ္ဍာသည် သင်တို့နှင့်အတူ ထာဝရရှိမည် ဖြစ်သောကြောင့် ကောင်းကင်ဘဏ္ဍာကို ရယူကြလော့။ အဘယ်သူ့မျှ မခိုးနိုင်၍ အဘယ်ပိုးမျှ မပျက်ဆီးနိုင်ပါ။ ³⁴ သင့်ဘဏ္ဍာရှိသော အရပ်၌ သင့်နှလုံးသားလည်း ရှိလိမ့်မည်။

အစဉ်အမြဲ အသင့်ဖြစ်နေလော့

(မာ 24:45-51)

³⁵ အဆင်သင့်ရှိနေကြလော့။ အဝတ်အစား ပြည့်စုံစွာ ဝတ်ဆင်ထား၍ သင်တို့၏ အလင်းကို ထွန်းလင်းစေကြလော့။

³⁶ မင်္ဂလာဆောင်ပွဲမှ ပြန်လာမည့် သခင်ကို စောင့်နေကြသော အစေခံကဲ့သို့ ဖြစ်ကြလော့။ သခင်သည် လာ၍ တံခါးကို ခေါက်သောအခါ

အစေခံတို့သည် သူ့အတွက် တံခါးပွင့်ပေးကြ၏။
³⁷သခင်ပြန်ရောက်လာသောအခါ ထိုအစေခံ
 တို့သည် မင်္ဂလာရှိကြလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူ
 ကား၊ ထိုအစေခံတို့သည် သူ့အား စောင့်နေကြ
 သည်ကို သခင်မြင်သောကြောင့်ဖြစ်၏။ ငါအ
 မှန်ဆိုသည်ကား၊ သခင်သည် ဝတ်စားဆင်ယင်
 ၍ အစေခံတို့ကို စားပွဲ၌ ထိုင်ရန် ပြောပြီးမှ
 အစားအသောက်ကို သုံးဆောင်ရန် သူ့ကိုယ်
 တိုင် ပြုစုပေးလိမ့်မည်။³⁸ထိုအစေခံတို့သည်
 သူတို့၏သခင်ကို ညဉ့်နက်သန်းခေါင် သို့မဟုတ်
 ထိုအချိန်ထက်ပို၍ပင် နောက်ကျသည့်အထိ
 စောင့်ရန်လိုပေလိမ့်မည်။ သို့သော်လည်းသခင်
 သည် ပြန်လာ၍သူတို့သည် စောင့်လျက် နေ
 သည်ကို တွေ့သောအခါသူတို့သည် မင်္ဂလာရှိ
 ကြလိမ့်မည်။³⁹ထိုအရာကိုမှတ်ထားကြလော့။
 သူ့ခိုးလာမည့်အချိန်ကို အိမ်ရှင်သည် သိထား
 လျှင် သူသည် သူ့အိမ်ထဲကို ဖောက်ထွင်းရန်
 သူ့ခိုးအားခွင့်ပြုမည်မဟုတ်။⁴⁰ထိုကြောင့် သင်
 တို့မမျှော်လင့်သောအချိန်၌ လူသားသည် ကြွ
 လာလိမ့်မည်။ ထို့ကြောင့် သင်တို့သည်လည်း
 အဆင်သင့်ရှိနေကြလော့” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

**ယုံကြည်ရသောအစေခံသည်
 အဘယ်သူနည်း**

⁴¹ပေတရုက “သခင်၊ ကိုယ်တော်သည်
 ဤဥပမာကို အကျွန်ုပ်တို့ကိုသာ မိန့်တော်မူသ
 လော၊ သို့မဟုတ် လူတိုင်းအတွက် မိန့်တော်မူ
 သလော” ဟုလျှောက်လေ၏။

⁴²ယေရှုက “သစ္စာရှိ၍ သတိပညာရှိသော
 အစေခံကား အဘယ်သူနည်း။ သခင်သည် အ
 စေခံတစ်ယောက်ကို ယုံကြည်၍ အခြားသော
 အစေခံတို့ကို တိကျသောအချိန်၌ အစာအ
 သောက်တို့ကို ပြင်ဆင်ခြင်းတာဝန်ကို ခန့်အပ်
 လေ၏။ သခင်သည် ထိုလုပ်ငန်းတာဝန်ကို ယုံ
 ကြည်စိတ်ချ၍ အပ်နှံသည့်သစ္စာရှိသောအစေခံ
 သည် အဘယ်သူနည်း။⁴³ထိုအစေခံသည် သူ
 ကို ခိုင်းထားသည့်အတိုင်း လုပ်နေသည်ကို
 သခင်သည် ပြန်လာ၍ မြင်သောအခါ အစေခံ

သည် အလွန်ပျော်ရွှင်နေလိမ့်မည်။⁴⁴ငါအမှန်
 ဆိုသည်ကား၊ သခင်သည် မိမိ၏ဥစ္စာရှိသူမျှတို့
 ကို ထိန်းသိမ်းရန် ထိုအစေခံကို ရွေးလိမ့်မည်။
⁴⁵သို့သော်လည်း ထိုအစေခံသည် ဆိုးသွမ်း
 သောသူတစ်ယောက်ဖြစ်လျှင် သူ့သခင်သည်
 စောလျှင်စွာ ပြန်လာမည်မဟုတ်ဟုထင်၍ အ
 ခြားသောအစေခံယောက်ျားမိန်းမတို့ကို ရိုက်
 နှက်လိမ့်မည်။ သူသည် စားသောက်လျက်နေ
 လိမ့်မည်။⁴⁶ထိုအခါအစေခံသည် အဆင်သင့်
 မဖြစ်သောအချိန်တွင် သူ့သခင်ပြန်လာလိမ့်
 မည်။ ထိုအချိန်သည် သူ့သခင်ပြန်လာရန်မ
 မျှော်လင့်သောအချိန်ဖြစ်၏။ သခင်သည် ထို
 အစေခံကို အပြစ်ပေးလိမ့်မည်။ သခင်သည်
 ထိုအစေခံကို နာမခံသောလူတို့နှင့်အတူနေရန်
 မောင်းထုတ်လိမ့်မည်။

⁴⁷“သူ့သခင်လုပ်စေလိုသောအရာကို သိ
 သော်လည်း အဆင်သင့်မဖြစ်၍ သခင်အလို
 ရှိသည့်အတိုင်းလုပ်ရန်မကြိုးစားသောထိုအစေ
 ခံသည် ပြင်းထန်စွာအပြစ်ဒဏ်ပေးခြင်း ခံရလိမ့်
 မည်။⁴⁸သို့သော်လည်း သူ့သခင်လုပ်စေလို
 သောအရာကို မသိ၍ မှားသောအရာများကို
 ပြုလုပ်သဖြင့် အပြစ်ဒဏ်ခံရန် ထိုက်တန်သော
 အစေခံ၌ အဘယ်သို့ ဖြစ်မည်နည်း၊ ထိုအစေ
 ခံသည် အပြစ်ဒဏ်ခံရသော်လည်း အနည်း
 ငယ်သာခံရလိမ့်မည်။ အဘယ်သူမဆို များစွာ
 ပေးအပ်ခြင်းခံရသောသူသည် တာဝန်ပို၍ များ
 လိမ့်မည်။ အဘယ်သူမဆို များစွာပေးအပ်ခြင်း
 ခံရသောသူထံမှများစွာမျှော်လင့်ရလိမ့်မည်။”

**ယေရှုနှင့်ပတ်သက်၍ လူများက
 သဘောတူလိမ့်မည်မဟုတ်**

(မာ 10:34-36)

⁴⁹ယေရှုက ဆက်လက်၍ မိန့်တော်မူသည်
 မှာ “ငါသည် မြေပေါ်၌ မီးလောင်စေခြင်းငှါ
 လာ၏။ မြေကြီးသည်မီးလောင်ပြီဖြစ်လျှင် ငါ
 အလိုရှိ၏။⁵⁰ငါသည်ဗတ္တိဇံတစ်ခုကိုလည်း ခံစ
 ရာရှိ၏။ ထိုအရာ မဖြစ်မှီတိုင်အောင် ငါအလွန်
 စိတ်နှလုံးပူပန်ခြင်းရှိ၏။⁵¹ငါသည်မြေပေါ်၌ ငြိမ်

သက်ခြင်းကို ယူဆောင်ခြင်းငှါ လာသည်ဟု သင်တို့ထင်ကြသလော။ မဟုတ်ပါ။ မြေကြီးကို ခွဲခြမ်းစေခြင်းငှါ ငါလာ၏။⁵² ယခုအချိန်မှစ၍ မိသားစုငါးယောက်ရှိသော အိမ်ထောင်တစ်ခု တွင် သုံးယောက်သည် နှစ်ယောက်နှင့် ဆန့်ကျင်၍ နှစ်ယောက်သည်လည်း သုံးယောက်နှင့် ဆန့်ကျင်ကြလိမ့်မည်။

⁵³ ဖခင်သည် သားကို ဆန့်ကျင်၍ သားသည် ဖခင်ကို ဆန့်ကျင်လိမ့်မည်။ မိခင်သည် သမီးကို ဆန့်ကျင်၍ သမီးသည် မိခင်ကို ဆန့်ကျင်လိမ့်မည်။ ယောက္ခမသည် ချွေးမကို ဆန့်ကျင်၍ ချွေးမသည် ယောက္ခမကို ဆန့်ကျင်လိမ့်မည်’ ဟုမိန့်တော်မူ၏။

အချိန်ကာလကို နားလည်ခြင်း

(မာ 16:2-3)

⁵⁴ ယေရှုက လူတို့အား “အနောက်မျက်နှာ၌ မိုးတိမ်များတက်လာသည်ကို သင်တို့မြင်သောအခါ မကြာခင် မိုးရွာမည်ဟု သင်တို့ပြောတတ်၏။⁵⁵ တောင်ဘက်၌ လေတိုက်လာသည်ကို သင်တို့ခံစားသောအခါ ‘ယနေ့တွင် နေသာလိမ့်မည်’ ဟုသင်တို့က ပြောတတ်၏။ အမှန်ပင်သာလာတတ်၏။⁵⁶ သူကောင်းယောင်ဆောင်သောသင်တို့၊ သင်တို့သည် ရာသီဥတုအကြောင်းကို နားလည်နိုင်၏။ ယခုအချိန်၌အဘယ်သို့ ဖြစ်နေသည်ကို အဘယ်ကြောင့် နားမလည်နိုင်ကြသနည်း။

**သင်၏ပြဿနာကိုပြေလည်အောင်
ဖြေရှင်းလော့**

(မာ 5:25-26)

⁵⁷ “အဘယ်အရာသည် သင်တို့အတွက် အမှန်ဖြစ်သည်ကို အဘယ်ကြောင့် မဆုံးဖြတ်နိုင်ကြသနည်း။⁵⁸ လူတစ်ယောက်သည် သင်တို့တရားစွဲလို၍ သင်သည် သူနှင့်အတူ တရားရုံးသို့ သွားနေလျှင် လမ်း၌ပင် ကျေအေးရန်ကြိုး

စားလော့။ သင်သည် ပြဿနာကို ပြေလည်အောင်မရှင်းနိုင်လျှင် သူသည် သင်တို့တရားရုံးသို့ခေါ်သွားလိမ့်မည်။ ထိုအခါ တရားသူကြီးသည် သင်တို့ထံ၌ လှောင်ထားမည်။⁵⁹ သင်ချေးယူသမျှသော ငွေအားလုံးမလျော်မှီ တိုင်အောင် ထောင်ထဲမှ မထွက်ရ” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

စိတ်နှလုံးပြောင်းလဲကြလော့

13 ထိုအချိန်တွင် လူအချို့တို့သည် ယေရှုနှင့်အတူ ရှိနေကြ၏။ သူတို့က ယေရှုအား ဂါလိလဲလူအချို့သည် ကိုးကွယ်နေကြစဉ် ပိလတ်သည် သူတို့ကို သတ်၍ သူတို့၏အသွေးကို မိမိတို့ယင်ပူဇော်နေသော တိရစ္ဆာန်တို့၏ အသွေးနှင့်ချောစပ်ကြောင်းပြောကြ၏။² ယေရှုက “ထိုဂါလိလဲလူတို့သည် တခြားဂါလိလဲလူအားလုံးတို့ထက် သာ၍အပြစ်ကြီးသောကြောင့် ထိုအရာကိုခံရသည်ဟုသင်တို့ထင်ကြသလော။³ သာ၍ အပြစ်ရှိသည်မဟုတ်။ သို့သော်လည်း သင်တို့အားလုံးသည် စိတ်နှလုံးနှင့် အသက်တာမပြောင်းလဲလျှင် သင်တို့သည်လည်း သူတို့ကဲ့သို့ ဖျက်ဆီးခြင်းခံရလိမ့်မည်။⁴ ရှိလောင်မျှစင်သည် သူတို့အပေါ်၌ ပြိုကျ၍ သေသွားသော ထိုလူတစ်ဆယ့်ရှစ်ယောက်တို့သည် အဘယ်သို့ ဖြစ်သနည်း။ သူတို့သည် ယေရှုရှုလင်မြို့၌နေသောအခြားလူအားလုံးတို့ထက် သာ၍ အပြစ်ကြီးသည်ဟု သင်တို့ထင်ကြသလော။⁵ သူတို့သည် သာ၍အပြစ်မကြီးပါ။ သို့သော်လည်း၊ ငါဆိုသည်ကား၊ သင်တို့သည် စိတ်နှလုံးနှင့်အသက်တာမပြောင်းလဲလျှင် သင်တို့အသည်လည်း ထိုလူတို့ကဲ့သို့ ဖျက်ဆီးခြင်းခံရလိမ့်မည်” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

အသုံးမကျသောသစ်ပင်

⁶ ယေရှုသည် ဤဥပမာကို မိန့်တော်မူသည်မှာ၊ “လူတစ်ယောက်သည် မိမိဥယျာဉ်၌ စိုက်ထားသောသဖန်းပင်တစ်ပင်ရှိ၏။ တစ်နေ့၌ ထိုလူသည် သစ်ပင်ပေါ်၌ သဖန်းသီးကို ရှာခြင်း

ငါ့လား။ သို့သော်လည်း သူသည် တစ်လုံးမျှမ
 တွေ့။⁷ ထိုလူသည် ဥယျာဉ်ကို ကြည့်ရှုစောင့်
 ရှောက်ရန်အစေခံတစ်ယောက်ရှိ၏။ ထိုကြောင့်
 ထိုသူက အစေခံအား ‘ငါသည် လွန်ခဲ့သောသုံး
 နှစ်မှစ၍ ဤအပင်၌အသီးကို ရှာနေသော်
 လည်း တစ်လုံးမျှမတွေ့ပါ။ ထိုအပင်ကို ခုတ်
 ပစ်လော့။ အဘယ်ကြောင့် မြေကြီးကို ပြန်းတီး
 ရသနည်း’ ဟုပြော၏။⁸ သို့သော်လည်း အစေ
 ခံက ‘သခင်၊ ဤအပင်သည် အသီးသီးရန်နောက်
 ထပ် တစ်နှစ်လောက် ရှိပါစေ။ အကျွန်ုပ်သည်
 အပင်ပတ်လည်ကို တူးဆွ၍ မြေဩဇာထည့်
 ပေးပါရစေ။’⁹ နောက်နှစ်တွင် အသီးသီးကောင်း
 သီးပါလိမ့်မည်။ ထိုသို့မဟုတ်လျှင် နောက်မှ
 ခုတ်ပစ်တော်မူပါ ဟုလျှောက်လေ၏။” ဟုမိန့်
 တော်မူ၏။

**ယေရှုက ဥပုသ်နေ့တွင် အမျိုးသမီးတစ်
 ယောက်အား ကုသတော်မူခြင်း**

¹⁰ ယေရှုသည် ဥပုသ်နေ့တွင် တရားဇရပ်၌
 ဩဝါဒပေးတော်မူ၏။¹¹ တရားဇရပ်ထဲတွင် ရှိ
 သောအမျိုးသမီးတစ်ယောက်သည် ညစ်ညူး
 သောနတ်စွဲကပ်သောကြောင့် တစ်ဆယ်ရှစ်နှစ်
 ပတ်လုံး မသန်မစွမ်းဖြစ်ရ၏။ သူမ၏နောက်
 ကျောသည် အစဉ်သဖြင့် ကိုင်းညွတ်နေ၏။ သူမ
 သည် ကိုယ်ကိုဆန့်၍မရပ်နိုင်။¹² ယေရှုသည် ထို
 အမျိုးသမီးကို မြင်သောအခါ သူမအား ခေါ်၍
 “အချင်းမိန့်မ၊ သင်၏ရောဂါနှင့်လွတ်၏” ဟုမိန့်
 တော်မူပြီးလျှင်၊¹³ ယေရှုသည် သူမကိုယ်ပေါ်၌
 လက်တော်ကို တင်တော်မူ၏။ ထိုအခါ သူမ
 သည် ခါးဆန့်၍ ရပ်နိုင်ပြီး ဘုရားသခင်ကို ချီး
 မှမ်းလေ၏။

¹⁴ ယေရှုသည် ဥပုသ်နေ့တွင် ကျန်းမာခြင်း
 ပေးတော်မူသောကြောင့် တရားဇရပ်မှူးသည်
 ဒေါသထွက်၏။ တရားဇရပ်မှူးက လူတို့အား
 “တစ်ပတ်တွင် သင်တို့အတွက် အလုပ်လုပ်ရန်
 ခြောက်ရက်ရှိပါ၏။ ထိုရက်များအတွင်း၌ အနာ
 ရောဂါ ငြိမ်းခြင်းခံယူရန် လာကြလော့။ ဥပုသ်

နေ့၌ အနာရောဂါ ငြိမ်းခြင်းခံယူရန် မလာကြ
 နှင့်” ဟုပြောလေ၏။

¹⁵ သခင်ဘုရားကလည်း တရားဇရပ်မှူးအား
 “သင်တို့သည် သူကောင်းယောင်ဆောင်သော
 သူဖြစ်ကြ၏။ သင်တို့၏နှား၊ မြည်းကို ကြီးပြေ၍
 နေ့တိုင်းရေတိုက်ရန် လွှတ်သည် မဟုတ်လော့။
 ဥပုသ်နေ့၌ပင် ထိုကဲ့သို့ လုပ်နေသည်မဟုတ်
 လော့။”¹⁶ ယခုငါကျန်းမာခြင်းပေးသောအမျိုး
 သမီးသည် ငါတို့ယုဒလူမျိုးတစ်ယောက်ဖြစ်၏။
 စာတန်သည် သူမကို တစ်ဆယ်ရှစ်နှစ်ပတ်လုံး
 ချည်ထား၏။ ဥပုသ်နေ့၌ သူမ၏ရောဂါဝေဒနာ
 မှ ချမ်းသာပြေလွတ်ပေးခြင်းသည် လုံးဝမမှား
 ပါ” ဟုမိန့်တော်မူ၏။¹⁷ ယေရှုသည် ဤသို့မိန့်
 တော်မူသောအခါ သူ့ကို ဝေဖန်သောလူအား
 လုံးတို့သည် ရှက်ကြောက်ခြင်းရှိကြ၏။ လူအုပ်
 စုတို့သည် ယေရှုပြုတော်မူသော အံ့ဩဘွယ်
 အမှုများကြောင့် အလွန်ဝမ်းမြောက်ကြ၏။

**ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်သည် အဘယ်
 အရာနှင့်တူသနည်း**

(မာ 13:31-33; မာ 4:30-32)

¹⁸ ထို့နောက် ယေရှုက ‘ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံ
 တော်သည် အဘယ်အရာနှင့်တူသနည်း။’¹⁹ ငါ
 သည် အဘယ်အရာနှင့် နှိုင်းယှဉ်ပြမည်နည်း။
 ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်သည် မုန်ညှင်းစေ့နှင့်
 တူ၏။ လူတစ်ယောက်သည် သူ၏ဥယျာဉ်၌ မုန်
 ညှင်းစေ့ကိုစိုက်၏။ ထိုအစေ့သည် အပင်ပေါက်
 လာပြီး သစ်ပင်ကြီးတစ်ပင် ဖြစ်လာ၏။ ငှက်တို့
 သည် လာ၍ အပင်၏အကိုင်းများတွင် အသိုက်
 ဆောက်ကြ၏။ ဟုမိန့်တော်မူ၏။

²⁰ တဖန်ယေရှုက “ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်
 ကို ငါသည် အဘယ်သို့ နှိုင်းယှဉ်ပြမည်နည်း။
²¹ မိန်းမတစ်ယောက်သည် ဂျုံမှုန့်များကို ထည့်
 ထားသော ခွက်ကြီးတစ်ခုတွင် ရောသောတ
 ဆေးနှင့်တူ၏။ ထိုအခါ မုန့်ညက်စိမ်းအားလုံး
 သည် တဆေးကြောင့်ဖောင်းကြွလာ၏” ဟုမိန့်
 တော်မူ၏။

ကျဉ်းမြောင်းသောတံခါးပေါက်

(မာ 7:13-14; 21-23)

²²ယေရှုသည် ယေရှုရှုလင်မြို့ဘက်သို့ ခရီးကြွစဉ် မြို့ရွာအရပ်ရပ်သို့သွား၍ လူတို့ကို ဆုံးမသြဝါဒပေးတော်မူ၏။ ²³တစ်စုံတစ်ယောက်က ကိုယ်တော်အား “သခင်၊ လူအနည်းငယ်သာ လျှင် ကယ်တင်ခြင်းခံရမည်လော” ဟုမေးလျှောက်၏။ ထိုအခါယေရှုက ²⁴“ကောင်းကင်ဘုံသို့ ဦးဆောင်လမ်းပြသောကျဉ်းသော တံခါးကို ဝင်ရန် ကြိုးစားအားထုတ်ကြလော့။ များစွာသောလူတို့သည် ထိုတံခါးအားဖြင့်ဝင် ရန် ကြိုးစားကြသော်လည်း ဝင်နိုင်လိမ့်မည်မဟုတ်။ ²⁵အိမ်ရှင်သည် သူ့အိမ်တံခါးကို သော့ခတ်ထားလျှင် သင်တို့သည် အပြင်၌ ရပ်၍ တံခါးခေါက်နိုင်၏။ သို့သော်လည်း သူသည် တံခါးဖွင့်ပေးလိမ့်မည်မဟုတ်။ သင်က ‘ဆရာ၊ အကျွန်ုပ်တို့ကို တံခါးဖွင့်ပေးပါ’ ဟုပြောလိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း ထိုလူက ‘သင်တို့သည် အဘယ်ကလာသည်ကို ငါမသိ’ ဟုပြန်ပြောလိမ့်မည်။ ²⁶ထိုအခါ သင်တို့က ‘အကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ်တော်နှင့်အတူ သောက်စားခဲ့ဘူး၏။ အကျွန်ုပ်တို့မြို့ရှိလမ်းပေါ်၌ ကိုယ်တော်သည် သြဝါဒပေးတော်မူပြီး ဟုပြောလိမ့်မည်။ ²⁷ထိုအခါ သူက သင်တို့အား ‘သင်တို့ကို ငါမသိ။ သင်တို့သည် အဘယ်က လာကြသနည်း။ ငါထံမှ ထွက်သွားကြ။ သင်တို့အားလုံးသည် ဆိုးသောအလုပ်ကို လုပ်သောသူများ ဖြစ်ကြ၏’ ဟုပြောလိမ့်မည်။ ²⁸သင်တို့သည် ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်၌ အာဖြဟံ၊ ဣဇာက်၊ ယာကုပ်နှင့် ပရောဖက်အားလုံးတို့ကို မြင်ရလိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း သင်တို့သည် အပြင်သို့ နှင်ထုတ်ခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်။ ထိုနေရာ၌ သင်တို့သည် ဒေါသ၊ ကြောက်ရွံ့ခြင်းနှင့်အော်ဟစ်ငိုကြွေးရလိမ့်မည်။ ²⁹လူတို့သည်အရှေ့၊အနောက်၊မြောက်၊တောင် အရပ်တို့မှလာကြလိမ့်မည်။ သူတို့သည် ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်၌ရှိသော စားပွဲပတ်လည်တွင်ထိုင်ရလိမ့်မည်။ ³⁰ယခုဘဝတွင်အနိမ့်ဆုံး

နေရာကိုရရှိသောသူတို့သည်ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်တွင် အမြင့်ဆုံးသောနေရာကို ရရှိလိမ့်မည်။ ယခုဘဝတွင်အမြင့်ဆုံးနေရာကိုရရှိသောသူတို့သည်ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်တွင်အနိမ့်ဆုံးနေရာကိုရရှိလိမ့်မည်” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

ယေရှုသည် ယေရှုရှုလင်တွင် သေရလိမ့်မည်

(မာ 23:37-39)

³¹ထိုအချိန်တွင် ယေရှုထံတော်သို့ ဖာရိရှုံ အချို့ရောက်လာ၍၊ သူတို့က ယေရှုအား “ဤအရပ်မှ ထွက်သွား၍ ပုန်းရှောင်ပါ။ ဟေရုဒ် မင်းသည် ကိုယ်တော်ကို သတ်ရန် အကြံရှိပါသည်” ဟုလျှောက်ကြ၏။

³²ယေရှုက သူတို့အား “သွား၍ ထိုမြေခွေးအား၊ ယနေ့နှင့် မနက်ဖြန်နေ့၌ ငါသည် နတ်ဆိုးတို့ကို နှင်ထုတ်၍ ပျားနာသောသူတို့ကို အနာရောဂါငြိမ်းစေမည်။ တတိယမြောက်နေ့၌ ငါအလုပ်ကိုအဆုံးသတ်မည်”ဟုပြောကြလော့။ ³³သို့သော်လည်း ယနေ့နှင့် မနက်ဖြန်နေ့၌ ဤအရာကို ငါလုပ်ရမည်။ နောက်တစ်နေ့၌ ငါသွားရမည်။ အကြောင်းမူကား၊ ပရောဖက်အားလုံးတို့သည် ယေရှုရှုလင်၌သာ သေကြ၏။

³⁴“အိုယေရှုရှုလင်မြို့၊ အိုယေရှုရှုလင်မြို့၊ သင်သည် ပရောဖက်တို့ကို သတ်၍ သင်တို့ထံသို့ ဘုရားသခင်စေလွှတ်တော်မူသောလူတို့ကို ကျောက်ခဲနှင့် ပေါက်သတ်သောသူ ဖြစ်၏။ ကြက်မကြီးသည် ကြက်ပေါက်စကလေးတို့ကို အတောင်ပံအောက်၌ စုရုံးသကဲ့သို့ သင်၏လူတို့ကို အကြိမ်ပေါင်းများစွာ ငါစုရုံးလို၏။ သို့သော်လည်း သင်သည် ငါ့ကို ခွင့်မပြု။ ³⁵ယခုတွင် သင်၏အိမ်သည် လုံးလုံးလျားလျား ဟင်းလင်းသွားလိမ့်မည်။ ငါဆိုသည်ကား၊ ထာဝရဘုရား၏နာမတော်အားဖြင့် ကြွလာသောသူသည် မင်္ဂလာရှိ၏ ဟုသင်ပြောမည်အချိန် မရောက်မှီတိုင်အောင် သင်သည် ငါ့ကို နောက်ထပ်မမြင်ရကြ” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

ဥပုသ်နေ့၌ ရောဂါကုသခြင်းသည် မှန်သလော့

14 ဥပုသ်နေ့တစ်နေ့၌ ယေရှုသည် ဖာရိရှဲခေါင်းဆောင်၏အိမ်သို့ သူနှင့်အတူစားသောက်ရန် ကြွတော်မူ၏။ ထိုအိမ်တွင် ရှိနေကြသောလူတို့သည် ယေရှုကို အနီးကပ်စောင့်ကြည့်ကြ၏။² ထို့နောက် ရေဖျဉ်းနာစွဲသောသူတစ်ယောက်သည် ယေရှုရှေ့တော်၌ ရပ်နေ၏။³ ယေရှုက ဖာရိရှဲနှင့် ကျမ်းပြုဆရာတို့အား “ဥပုသ်နေ့၌ အနာရောဂါ ငြိမ်းစေခြင်းသည် မှားသလော၊ မှန်သလော၊” ဟုမေးတော်မူ၏။⁴ သို့သော်လည်း သူတို့သည်ထိုမေးခွန်းကို မဖြေကြ။ ထို့ကြောင့် ယေရှုသည် ထိုရောဂါသည်ကို ကိုင်၍ ကျန်းမာစေတော်မူပြီးနောက် အိမ်သို့ ပြန်လွှတ်တော်မူ၏။⁵ ယေရှုက ဖာရိရှဲတို့နှင့် ကျမ်းပြုဆရာတို့အား “သင်တို့၏သား သို့မဟုတ်၊ သင်တို့၏ အိမ်၌မေးထားသောတိရိစ္ဆာန်တို့သည် ဥပုသ်နေ့တွင် ရေတွင်း၌ကျလျှင် သင်တို့သည် ချက်ချင်း ဆွဲထုတ်မည် မဟုတ်လော” ဟုမေးတော်မူရာ၊⁶ “ဖာရိရှဲတို့နှင့်ကျမ်းပြုဆရာတို့သည် ယေရှု၏စကားကို ပြန်လည်၍ မငြင်းခုံနိုင်ကြ။

သင့်ကိုယ်သင် အရေးကြီးအောင် မလုပ်နှင့်
⁷ အချို့သော ဧည့်သည်တို့သည် သူတို့အတွက် မြင့်မြတ်သောနေရာသာ ရွေးကြသည်ကို ယေရှုမြင်တော်မူ၏။ ထို့ကြောင့် ကိုယ်တော်က ဤဥပမာတစ်ခု မိန့်တော်မူသည်မှာ၊⁸ လူတစ်ယောက်သည် မင်္ဂလာဆောင်ပွဲသို့ သင်တို့ကို ဖိတ်ခေါ်သောအခါ မြင့်မြတ်သောနေရာ၌မထိုင်နှင့်။ ထိုသူသည် သင့်ထက်သာ၍ အရေးကြီးသောသူကို ဖိတ်ထားနိုင်၏။⁹ သင်သည် မြင့်မြတ်သောနေရာ၌ ထိုင်နေစဉ် သင့်ထက်သာ၍ အရေးကြီးသောသူသည် ရောက်လာလျှင် သင်တို့နှစ်ယောက်ကို ဖိတ်ထားသောသူသည် သင့်ထံသို့ လာ၍၊ ‘ဤနေရာကို ထိုပုဂ္ဂိုလ်ထိုင်ရန် ပေးလိုက်ပါ’ ဟုပြောလိမ့်မည်။ ထိုအခါ သင်သည် ရှက်ကြောက်ခြင်းနှင့်

အနိမ့်ဆုံးသောထိုင်ခုံ၌ ထိုင်ရလိမ့်မည်။¹⁰ ထို့ကြောင့် လူတစ်ယောက်သည် သင့်ကိုဖိတ်လျှင် နိမ့်သောနေရာ၌ ထိုင်လော့။ ထိုအခါသင့်ကို ဖိတ်ထားသောသူသည် ရောက်လာ၍ သင့်အား ‘ဖိတ်ဆွေ၊ မြင့်မြတ်သောနေရာသို့ကြွပါ’ ဟုခေါ်လိမ့်မည်။ ထိုအခါတခြားဧည့်သည် အား လုံးတို့သည် သင့်ကို လေးစားကြလိမ့်မည်။
¹¹ ကိုယ်ကိုယ်သူတပါးထက် သာ၍ကြီးသည်ဟု ထင်မှတ်သောသူသည် နိမ့်ချခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း မိမိကိုယ်ကို နိမ့်ချသောသူသည် ချီးမြှောက်ခြင်းကိုခံရလိမ့်မည်” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

သင်ဆုလားရရှိလိမ့်မည်

¹² ထို့နောက် ယေရှုကသူကိုဖိတ်ကြားသော ဖာရိရှဲအား “သင့်အိမ်၌ နေ့လည်စာဖြစ်စေ၊ ညစာဖြစ်စေကျွေးမွေးသောအခါသင့်မိတ်ဆွေ၊ သင့်ညီအစ်ကို၊ သင့်ဆွေမျိုးနှင့် ချမ်းသာသော အိမ်နီးနားချင်းတို့ကို မဖိတ်နှင့်။ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့နှင့်အတူ စားရန် သူတို့သည်လည်း သင့်ကို ပြန်ဖိတ်ခေါ်၍ ကျေးဇူးဆပ်ကြလိမ့်မည်။¹³ သို့ရာတွင်၊ သင်သည် စားသောက်ပွဲတစ်ခုလုပ်သောအခါ ဆင်းရဲသား၊ မသန်မစွမ်းသူနှင့်ခြေမစွမ်းသောသူ၊ မျက်မမြင်သောသူတို့ကိုဖိတ်ခေါ်ကျွေးမွေးလော့။¹⁴ ထိုအခါသင်သည် ကောင်းကြီးခံစားလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုသူတို့သည် သင့်ကို အဘယ်နည်းအားဖြင့်မျှ ပြန်ဆပ်နိုင်မည်မဟုတ်။ သို့သော်လည်း ဖြောင့် မတ်သောသူတို့သည် သေခြင်းမှပြန်လည်ထမြောက်လာသောအခါ သင်သည် ဆုလားကို ရရှိလိမ့်မည်” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

ကြီးကျယ်ခမ်းနားသော ညစာစားပွဲ တစ်ပွဲအကြောင်း

(မာ 22:1-10)

¹⁵ ယေရှုနှင့်အတူ စားပွဲတစ်လုံးတွင် ထိုင်နေသောသူ တစ်ယောက်သည် ယေရှု၏စကား

တော်ကို ကြားလေ၏။ ထိုသူက “ဘုရားသခင် ဖန်တီးတော်မူ စားသောက်ပွဲ၌ ဝင်စားမည့် သူတို့သည် မင်္ဂလာရှိ၏” ဟုလျှောက်လေ၏။

¹⁶ယေရှုက ထိုသူအား “လူတစ်ယောက် သည် ကြီးကျယ်ခမ်းနားသော ညစာစားပွဲတစ် ခုကျင်းပ၏။ သူသည် များစွာသောလူတို့ကို ဖိတ်ထား၏။ ¹⁷စားသောက်ရန် အချိန်ရောက် သောအခါ ထိုသူသည် မိမိအစေခံတို့ကို လွှတ် ၍ ဧည့်သည်တို့အား၊ ‘လာကြပါ၊ အစားအ သောက်သည် အဆင်သင့်ဖြစ်နေလျက်ရှိသည်’ ဟုမှာ၏။ ¹⁸သို့သော်လည်း ဧည့်သည်အားလုံး တို့သည် မလာနိုင်ကြောင်း ပြောကြ၏။ အ ယောက်စီတိုင်းသည် မိမိအကြောင်း ပြချက်ကို ပေးကြ၏။ ပထမတစ်ယောက်က ‘အကျွန်ုပ် သည် မကြာခင်က မြေတစ်ကွက်ဝယ်ထား၍ သွားကြည့်ရဦးမည်။ ကျေးဇူးပြု၍ ခွင့်လွှတ်ပါ’ ဟုပြော၏။ ¹⁹နောက်တစ်ယောက်ကလည်း ‘အကျွန်ုပ်သည် မကြာခင်ကပင် နွားငါးယှဉ်းကို ဝယ်ပါ၏။ သူတို့ကိုစမ်းကြည့်ရဦးမည်။ ကျေးဇူး ပြု၍ အကျွန်ုပ်ကိုခွင့်ပြုပါ’ ဟုပြော၏။ ²⁰အခြား တစ်ယောက်ကလည်း ‘အကျွန်ုပ်သည် လက် ထပ်ပြီးခါစဖြစ်၍ မလာနိုင်ပါ’ ဟုပြောပြန်၏။

²¹“ထို့ကြောင့် အစေခံတို့သည် ပြန်သွား၍ မိမိတို့ သခင်ကို အကြောင်းစုံပြောပြကြ၏။ ထို အခါ သခင်သည် အလွန်အမျက်ထွက်၍ အစေ ခံအား၊ ‘မြို့၏လမ်းမနှင့်လမ်းကြားသို့ လျှင်မြန် စွာသွားကြလော့။ ဆင်းရဲသောသူ၊ မသန်မစွမ်း သူ၊ မျက်မမြင်သူ၊ ခြေမစွမ်းသူတို့ကို ဤနေရာ သို့ခေါ်လာခဲ့’ ဟုပြောလေ၏။

²²“ထို့နောက် အစေခံတို့သည် ပြန်လာ၍ မိမိသခင်အား၊ ‘ကိုယ်တော်၊ မိန့်တော်မူသည် အတိုင်း အကျွန်ုပ်တို့လုပ်ပါပြီ။ သို့သော်လည်း နောက်ထပ် နေရာရှိသေး၏’ ဟုပြောလေ၏။

²³သခင်က အစေခံတို့အား၊ ‘မြို့ပြင်လမ်းမကြီး နှင့် နယ်၌ရှိသောလမ်းများ သို့သွား၍ တွေ့သ မျှလူတို့ကို ဤနေရာသို့ လာရန် ဖိတ်ကြလော့။ ငါ့အိမ်ကို လူအပြည့်ရှိရန် ငါအလိုရှိ၏။ ²⁴ငါဆို သည်ကား၊ ပထမငါဖိတ်ထားသောသူတို့သည်

ငါနှင့်အတူ ဘယ်သောအခါမျှ ငါ့စားပွဲ၌ စား လိမ့်မည်မဟုတ်” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

သင်သည် အရင်ဆင်ခြင်ရမည်

(မာ 10:37-38)

²⁵များစွာသောလူတို့သည် ယေရှုနှင့်အတူ ခရီးထွက်ကြ၏။ ယေရှုက ထိုသူတို့အား ²⁶“လူ တစ်ယောက်သည် ငါ့ထံသို့ လာသော်လည်း၊ သူသည် ကိုယ်မိဘ၊ သားမယား၊ ညီအစ်ကို မောင်နှမတို့ကိုငါထက် သာ၍ချစ်လျှင်သူသည် ငါ့တပည့်မဖြစ်နိုင်။ လူတစ်ယောက်သည် ကိုယ် ကိုကိုယ်ချစ်သည်ထက် ငါ့ကို သာ၍ချစ်ရမည်။ ²⁷လူတစ်ယောက်သည် သူ၌ ပေးသောလက် ဝါးကပ်တိုင်ကို ထမ်း၍ ငါ့နောက်သို့မလိုက်နိုင် လျှင် သူသည် ငါ့တပည့်မဖြစ်နိုင်။ ²⁸သင်သည် အဆောက်အဦးဆောက်လိုလျှင်သင်သည် ရှေး ဦးစွာ ထိုင်၍ဘယ်လောက် ကုန်ကျမည်ကို တွက်ချက်ဆုံးဖြတ်ရမည်။ ထိုအခါ သင်သည် အဆောက်အဦး ပြီးဆုံးခြင်းအတွက် ငွေအလုံ အလောက်ရှိ၊ မရှိကိုကြည့်ရမည်။

²⁹သင်သည် ထိုသို့မလုပ်လျှင် အလုပ်စလုပ် သော်လည်း၊ အဆုံးအထိ အပြီးသတ်နိုင်မည်မ ဟုတ်။ ထိုအခါ ထိုအရာကိုမြင်သော လူတိုင်း သည်သင့်ကို ကဲ့ရဲ့ကြလိမ့်မည်။ ³⁰သူတို့က ‘ဤ လူသည်စ၍ဆောက်သော်လည်း အဆုံးမသတ် နိုင်’ ဟုပြောကြလိမ့်မည်။

³¹“ဘုရင်တစ်ပါးသည် တခြားသောရှင် ဘုရင်ကို ဆန့်ကျင်တိုက်ခိုက်ရန် အကြံရှိလျှင် သူသည် ရှေးဦးစွာထိုင်၍ ဆင်ခြင်ရမည်။ ဘုရင် သည် လူအင်အားတစ်သောင်း သာရှိလျှင်လူ အင်အားနှစ်သောင်းရှိသောဘုရင်ကို နိုင် အောင်တိုက်နိုင်မည်၊ မတိုက်နိုင်မည်ကို ဆင် ခြင်ရမည်။ ³²သူသည် နိုင်အောင်မတိုက်နိုင် လျှင်ထို အခြားသောရှင်ဘုရင်၏ရန်သူတို့သည် အဝေး၌ရှိနေစဉ် သူသည် ထိုဘုရင်နှင့် စစ်ငြိမ်း မည်အကြောင်း ဆွေးနွေးရန် သံတမန်တို့ကိုစေ လွှတ်လိမ့်မည်။ ³³ထိုနည်းတူစွာသင်တို့အားလုံး သည် ရှေးဦးစွာဆင်ခြင်ရမည်။ သင်တို့သည်

ငါ့နောက် သို့လိုက်လိုလျှင် သင်၌ရှိသမျှအား လုံးကို စွန့်ပစ်ရမည်။ သို့မဟုတ်လျှင် သင်တို့သည် ငါ့တပည့်မဖြစ်နိုင်။

သင့်လွမ်းမိုးနိုင်မှ မပျောက်စေနှင့်

(မာ 5:13; မာ 9:50)

³⁴“ဆားသည်ကောင်းမွန်သောအရာတစ်ခု ဖြစ်၏။ သို့သော်လည်း ဆား၌ မိမိ၏အဝန်ခံစိတ် ပျောက်သွားလျှင်သင်တို့သည်အဝန်ခံစိတ် ပြန်ရအောင်မလုပ်နိုင်။ ³⁵သင်တို့၏သီးနှံပင်အတွက်၊ မြေသို့မဟုတ်မြေဩဇာအတွက်ပင်သင်တို့မသုံးနိုင်။ လူတို့သည် ထိုဆားကို လွှင့်ပစ်တတ်၏။ အချင်းလူတို့၊ ငါ့စကားကိုနားထောင်ကြလော့” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

ကောင်းကင်တံ၌ ပျော်ရွှင်ခြင်း

(မာ 18:12-14)

15 များစွာသောအခွန်ခံသူတို့နှင့် အခြားသောအပြစ်သားတို့သည် ယေရှု၏ဩဝါဒတော်ကို နားထောင်ရန် ရောက်လာကြ၏။ ²ထို့ကြောင့် ဗာရိရုနှင့် ကျမ်းပြုဆရာတို့က “ကြည့်ကြလော့၊ ဤလူသည် အပြစ်သားတို့ကို ကြိုဆို၍ သူတို့နှင့်အတူအစား၏” ဟုမကျေမနပ်ပြောဆိုကြ၏။

³ထို့နောက် ယေရှုသည် သူတို့ကို ဤဥပမာတစ်ခု ပြောပြသည်မှာ၊ ⁴“သင်တို့တွင် တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူ၌ သိုးတစ်ရာရှိ၍ တစ်ကောင်ပျောက်သွားလျှင် သူသည် တခြားသိုးကိုးဆယ်ကိုးကောင်ကို တောတွင် ထားခဲ့ပြီးမှ ပျောက်သောသိုးတစ်ကောင်ကို မတွေ့မှီတိုင်အောင် လိုက်ရှာမည် မဟုတ်လော့။ ⁵သူသည် ပျောက်သွားသောသိုးကို ပြန်တွေ့သောအခါ ဝမ်းမြောက်ခြင်းနှင့်အတူ ပခုံးပေါ်မှာ တင်၍၊ ‘မိမိအိမ်သို့ ထိုသိုးကို သယ်ဆောင်လိမ့်မည်။ ထို့နောက် သူသည် မိတ်ဆွေ၊ အိမ်နီးချင်းများကို ခေါ်၍ ‘ပျောက်သွားသောသိုးကို ငါတွေ့ပြီ။ ငါနှင့်အတူ ဝမ်းမြောက်ကြလော့’ ဟုပြော

တတ်၏။ ⁷ငါဆိုသည်ကား၊ ထိုနည်းတူ ပြောင့်မတ်၍ နောင်တရစရာအကြောင်းမရှိသောသူကိုး ဆယ်ကိုးယောက်တို့၌ ကောင်းကင်သားတို့သည် ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိသည်ထက် နောင်တရသောအပြစ်သားတစ်ယောက်၌ သာ၍ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိကြ၏။

⁸အမျိုးသမီးတစ်ယောက်၌ ငွေဆယ်ပြားရှိ၍ ထိုဆယ်ပြားထဲမှ တစ်ပြားပျောက်သွားလျှင် သူမသည် မီးအိမ်ကို ယူ၍ တစ်အိမ်လုံးကို လှည်းပြီး ငွေတစ်ပြားကို မတွေ့မှီတိုင်အောင် စေ့စေ့ရှာဖွေမည်မဟုတ်လော့။ ⁹ပျောက်သွားသောငွေတစ်ပြားကို ပြန်တွေ့သောအခါ သူမသည် မိတ်ဆွေနှင့် အိမ်နီးချင်းများကို ခေါ်၍ ‘ပျောက်သွားသော ငွေတစ်ပြားကို ကျွန်မပြန်တွေ့သောကြောင့် ကျွန်မနှင့်အတူ ဝမ်းမြောက်ကြလော့’ ဟုပြောလိမ့်မည်။ ¹⁰ထိုနည်းတူ၊ အပြစ်ရှိသော လူတစ်ယောက်သည် စိတ်နှလုံးပြောင်းလဲသောအခါ ဘုရားသခင်၏ တမန်တော်တို့ရှေ့တွင် ကြီးမားသောဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိ၏” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

အိမ်မှထွက်သွားသောသား

¹¹ထိုနောက် ယေရှုက “လူတစ်ယောက်၌ သားနှစ်ယောက်ရှိ၏။ ¹²သားငယ်က သူ့အဘအား၊ အကျွန်ုပ်တို့ပိုင်ဆိုင်သမျှအားလုံးထဲမှ အကျွန်ုပ်၏ဝေစုကို ကျေးဇူးပြု၍ ခွဲပေးပါ’ ဟုလျှောက်၏။ ထို့ကြောင့် အဘသည် သူ့ဥစ္စာရှိသမျှတို့ကို သားနှစ်ယောက်အား ညီမျှစွာ ဝေပေး၏။ ¹³ထို့နောက်ရက်အနည်းငယ်တွင် သားငယ်သည် သူ့ရသမျှကို ယူ၍ အိမ်မှ ထွက်သွား၏။ သူသည် အလွန်ဝေးသော အခြားတိုင်းပြည်သို့ ခရီးထွက်သွား၏။ ထိုနေရာ၌ သူသည် ကာမဂုဏ်လွန်ကျူးဘဝနှင့် အသက်ရှင်၍ ရှိသမျှငွေများကို ပြုန်းထား၏။ ¹⁴သူ၌ ရှိသမျှအားလုံးကို ပြုန်းတီး၏။ ထို့နောက်များမကြာမှီ ထိုပြည်၌ အလွန်ဆိုးဝါးသော ဆာငတ်ခေါင်းပါးခြင်း ရောက်လာ၍ အဘယ်နေရာ၌မျှ လုံလောက်သော အစားအစာမရှိပေ။ သားငယ်

သည် အလွန်ဆာလောင်မှုတ်သိပ်၍ ငွေလိုလာ၏။¹⁵ ထို့ကြောင့် ထိုနိုင်ငံထဲ၌ နေသောလူတစ်ယောက်ထံသို့သွား၍ အလုပ်တစ်ခုကို ရ၏။ ထိုသူသည် သူ့ကို တောထဲ၌ ဝက်တို့ကို ကျောင်းစေခြင်းငှါ လွှတ်၏။¹⁶ သားငယ်သည် အလွန်ဆာလောင်သဖြင့် ဝက်တို့စားနေသော အစာကိုပင် စားလိုလာ၏။ သို့သော်လည်း အဘယ်သူမျှ သူ့ကို စားစရာတစ်စုံတစ်ခုမျှမပေး။¹⁷ ထိုသားငယ်သည် သူ့အလွန်ရှူးမိုက်ကြောင်း သတိရလာ၏။ သူက ‘ငါ့အဘ၏အစေခံသော သူတို့သည် ဝစွာစားကြ၏။ သို့သော်လည်း ငါသည် ဤနေရာ၌ စားစရာလုံးဝမရှိသောကြောင့် သေခါနီးပြီ။’¹⁸ ငါသည် ထ၍ အဘထံသို့သွားမည်။ ငါက အဘအား အဘ၊ အကျွန်ုပ်သည် ဘုရားသခင်ကို ပြစ်မှားပါပြီ။ အဘကိုလည်း ပြစ်မှားပါပြီ။¹⁹ အကျွန်ုပ်သည် အဘ၏သားဟုခေါ်ရန် မထိုက်တန်တော့ပါ။ သို့သော်လည်း အကျွန်ုပ်သည် အဘ၏အစေခံတစ်ယောက်ကဲ့သို့ ဖြစ်ပါစေဟုပြောမည်’ ဟု စဉ်းစား၏။²⁰ ထို့ကြောင့် သားငယ်သည် ထ၍ အဘထံသို့ ပြန်သွား၏။

သားပြန်လာခြင်း

“သားသည် ပြန်လာ၍ ဝေးသေးသောအရပ်၌ရှိနေစဉ်မှာပင် အဘသည် သူ့ကို လှမ်းမြင်၏။ အဘသည် သားအတွက် စိတ်မကောင်းဖြစ်၍ သားထံသို့ ပြေးသွား၏။ သားကို ဖက်၍ နမ်း၏။²¹ သားက၊ ‘အဘ၊ သားသည် ဘုရားသခင်ကို၎င်း၊ အဘကို၎င်း၊ ပြစ်မှားပါပြီ။ အကျွန်ုပ်သည် အဘ၏သားဟူ၍ ခေါ်ရန် မထိုက်တန်ပါ’ ဟုပြော၏။²² သို့သော်လည်း အဘက သူ့အစေခံတို့အား၊ ‘မြန်မြန်သွားကြ၊ အကောင်းဆုံးသောအဝတ်တို့ကို ယူလာ၍ သူ့ကို ချုံကြ။ သူ၏လက်၌လက်ဝတ်တန်ဆာကို ဆင်ပေး၍ အကောင်းဆုံးခြေနင်းကိုလည်း စီးစေကြ။’²³ ဆူဖြိုးသောနွားပေါက် ကလေးကိုလည်း ယူ၍ သတ်ကြ။ သို့ပြီးမှ ငါတို့သည် စားကြ၍ ပျော်မေ့ကြကုန်အံ့။²⁴ ငါ့သားသည် အထက်

က သေ၏။ သို့သော်လည်း၊ ယခု ပြန်ရှင်၏။ သူသည် အထက်ကပျောက်၏။ သို့သော်လည်း ယခုသူ့ကို ပြန်တွေ့ပြီး ဟုအစေခံတို့ကို ဆိုပြီးမှ သူတို့သည် စားသောက်ပွဲကို ကျင်းပကြ၏။

သားကြီးရောက်လာခြင်း

²⁵ သားအကြီးသည် တောင်ယာမှပြန်လာ၍ အိမ်အနီးသို့ရောက်လာသောအခါ ကခုန်ခြင်းနှင့် တီးမှုတ်ခြင်းအသံတို့ကို ကြားရ၏။²⁶ ထို့ကြောင့် သားအကြီးသည် အစေခံတစ်ယောက်ကို ခေါ်၍၊ ‘အဘယ်သို့ ဖြစ်သနည်း’ ဟုမေး၏။²⁷ အစေခံက ‘သင့်ညီ ပြန်ရောက်လာပြီ။ ထို့ကြောင့် သင့်အဘသည် ဆူဖြိုးသောနွားပေါက်တစ်ကောင်ကို စားသောက်ပွဲအတွက် သတ်၏။ သင့်ညီသည် ဘေးနှင့်ကင်းလွတ်၍ ကျန်းမာစွာ ပြန်ရောက်လာသောကြောင့် သင့်အဘသည် ပျော်ရွှင်ခြင်းရှိ၏’ ဟုပြန်ပြော၏။²⁸ သားအကြီးသည် အမျက်ထွက်၍ စားသောက်ပွဲထဲသို့မဝင်ဘဲနေ၏။ ထို့ကြောင့် အဘသည် ထွက်လာ၍ သားအကြီးကို အထံသို့ဝင်လာရန် တောင်းပန်၏။²⁹ သားအကြီးက အဘအား ‘အကျွန်ုပ်သည် အဘနှင့်အတူ နှစ်ပေါင်းများစွာ နေပြီးအစေခံတစ်ယောက်ကဲ့သို့ အဘအတွက် အလုပ်လုပ်၏။ အဘစကားကို နားမထောင်ဘဲ မနေဘူးပါ။ သို့သော်လည်း၊ အကျွန်ုပ်နှင့် အကျွန်ုပ်အပေါင်းအပေါ်တို့အတွက် စားသောက်ပွဲကျင့်ပရန် အဘသည် ဆိတ်ငယ်တစ်ကောင်ကိုမျှ မသတ်ပေး။’³⁰ သင်၏အခြားသောသားငယ်သည် ပြည့်တန်ဆာမတို့ နှင့်အဘငွေကို သုံးဖြုန်းခဲ့၏။ သို့သော်လည်း သူ့အိမ်ပြန်ရောက်သောအခါ အဘသည် သူ့အတွက် နွားပေါက်တစ်ကောင်ကို စားသောက်ပွဲကျင်းပရန်သတ်၏’ ဟုပြော၏။³¹ သို့ရာတွင် အဘက သားအကြီးအား “ငါ့သား၊ သင်သည် ငါနှင့်အတူအစဉ်မပြတ်နေ၏။ ငါ၌ ရှိသမျှအားလုံးသည် သင့်အတွက် ဖြစ်၏။³² ထို့ကြောင့် ပွဲကျင်းပ၍ ပျော်ရွှင်ကြကုန်အံ့။ အကြောင်းမူကား၊ ဤသင့်ညီသည် အထက်က သေဆုံး၏။ သို့သော်

လည်း၊ ယခုသူပြန်ရှင်လာပြီ။ သူသည် အထက်က ပျောက်၏။ သို့သော်လည်း၊ ယခု ပြန်တွေ့ပြီ’ ဟုအဘဆိုသည်” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

မှန်ကန်သော စည်းစိမ်ဥစ္စာ

16 ယေရှုက တပည့်တော်တို့အား၊ တစ်ဖန်ပြောဆိုသည်မှာ “တစ်ရံသောအခါ ချမ်းသာသောလူ တစ်ယောက်ရှိ၏။ ထိုချမ်းသာသောသူသည် သူ့အလုပ်ကို ထိမ်းသိမ်းရန် အုပ်ချုပ်ရေးမှူးတစ်ယောက် ခန့်ထား၏။ ထိုနေ့က အုပ်ချုပ်ရေးမှူးသည် သူ့ငွေကို ပြုန်းနေကြောင်း အပြစ်တင်ခြင်းကို ချမ်းသာသောသူသည် ကြားသိရ၏။ ²ထို့ကြောင့် သူသည် အုပ်ချုပ်ရေးမှူးကို ခေါ်၍ သူ့အား၊ ‘ငါသည် သင်နှင့်ပတ်သက်၍ မကောင်းသောသတင်းတို့ကို ကြားရပြီ။ သင်သည် ငါ့ငွေကို အဘယ်သို့လုပ်ခဲ့သည်ကို အစီရင်ခံစာတစ်စောင်ရေးပေးလော့။ ယခုအချိန်မှစ၍ သင်သည် ငါ၏အုပ်ချုပ်ရေးမှူးမဖြစ်ရ’ ဟုပြော၏။ ³ထို့နေ့က အုပ်ချုပ်ရေးမှူးက ‘ငါသည် အဘယ်သို့ လုပ်ရမည်နည်း။ ငါ့သခင်သည် ငါ့ကို အလုပ်ဖြုတ်ပြီ။ ငါသည် မြေကြီးကို တူးဆွလုပ်ကိုင်ရန် ခွန်အားမရှိ။ ထို့ပြင် တောင်းစားရန် ငါရှက်ကြောက်၏။ ⁴ငါသည် အဘယ်သို့ လုပ်ရမည်ကို ငါသိပြီ။ ငါ့ကို အလုပ်ဆုံးရှုံးပြီးသောအခါ၌ပင် လူတို့သည် ငါ့ကိုလက်ခံစေခြင်းငှါ ငါသည် တစ်ခုခုလုပ်ရမည်’ ဟုအကြံရှိ၏။ ⁵ထို့ကြောင့် သူသည် သူ့ငွေထံမှ ကြွေးယူထားသောလူတစ်ယောက်ကို ခေါ်၍ ‘သင်သည် ငါ့သခင်ကို ပေးဆပ်ရန် အဘယ်လောက်အကြွေးရှိသနည်း’ ဟုမေး၏။ ⁶ထိုအကြွေးရှင်က ‘သံလွင်ဆီစည်ပိုင်းတစ်ရာ ပေးရန် ရှိပါသည်’ ဟုပြန်ပြော၏။ ထိုအခါအုပ်ချုပ်ရေးမှူးက ‘ဤနေရာတွင် သင့်ပြောရာရှိ၏။ ထိုင်၍ စည်ပိုင်း ငါးဆယ်ဟု မြန်မြန်ရေးမှတ်လော့’ ဟုပြော၏။ ⁷အုပ်ချုပ်ရေးမှူးက တခြားသူကို ထပ်ခေါ်၍ သူ့အား၊ သင်သည် ‘ငါ့သခင်ကို ပေးဆပ်ရန် အဘယ်မျှလောက်ရှိသနည်း’ ဟုမေး၏။ ထိုသူက ‘ဂျုံအိတ်တစ်ရာပေးရန်

ရှိပါ၏’ ဟုပြော၏။ ထိုအခါ အုပ်ချုပ်ရေးမှူးက ‘ဤနေရာ၌ သင့်ပြောရာရှိ၏။ အိတ်ရှစ်ဆယ်ဟု ရေးမှတ်လော့’ ဟုပြော၏။ ⁸အချိန်အနည်းငယ်ကြာသောအခါ သူ့ငွေသည် သစ္စာမရှိသော အုပ်ချုပ်ရေးမှူးကို လိမ္မာပါးနပ်စွာလုပ် ကိုင်သည်ဟု ပြောလေ၏။ မှန်ပေ၏။ လောကီသားတို့သည် သူတို့၏အချိန်၌ နေသောလူတို့နှင့်ဆက်ဆံရာတွင် အလင်းသားတို့ထက်သာ၍ လိမ္မာပါးနပ်ကြ၏။

⁹“ငါဆိုသည်ကား၊ သင်တို့သည် ဘုရားသခင်နှင့် မိတ်ဖွဲ့ရန် ဤမြေပေါ်၌ ရှိသောသင်တို့ပိုင်သမျှအရာခပ်သိမ်းကိုအသုံးပြုကြလော့။ ထိုအရာအားလုံး ကုန်သွားသောအခါ သင်တို့ထာဝရအိမ်တော်သို့ ကြိုဆိုရလိမ့်မည်။ ¹⁰လူတစ်ယောက်သည် သေးငယ်သောအမှု၌ သစ္စာရှိလျှင် ကြီးမားသောအမှု၌လည်းသစ္စာရှိလိမ့်မည်။ လူတစ်ယောက်သည် သေးငယ်သောအမှု၌ သစ္စာမရှိလျှင် ကြီးမားသောအမှု၌လည်း သစ္စာရှိလိမ့်မည်မဟုတ်။ ¹¹သင်တို့သည် ဤလောကီ စည်းစိမ်နှင့်ပတ်သက်၍ သစ္စာမရှိလျှင် အဘယ်သူသည် သင်တို့ကိုမှန်သောစည်းစိမ်နှင့် ပတ်သက်၍ ယုံနိုင်မည်နည်း။ ¹²သူတပါးအမှု၌ သင်တို့သည် သစ္စာမရှိလျှင် အဘယ်သူသည် အပိုင်ပေးမည်နည်း။ ¹³“အဘယ်အစေခံမျှ သခင်နှစ်ဦးကို တစ်ချိန်တည်းတွင် မခံနိုင်ကြဟု မိန့်တော်မူ၏။ အစေခံတစ်ယောက်သည် သခင်တစ်ဦးကို မှန်း၍ တစ်ခြားသခင်တစ်ဦးကို ချစ်လိမ့်မည်။ သို့မဟုတ် သူသည် သခင်တစ်ယောက်အပေါ် သစ္စာရှိ၍ ကျန်သောသခင်ကို ငြင်းပယ်လိမ့်မည်။ သင်တို့သည် ဘုရားသခင်နှင့်ငွေ၏အစေကို တစ်ချိန်တည်းတွင် အစေမခံနိုင်” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

ဘုရားသခင်၏ပညတ်တရားသည် မပြောင်းလဲနိုင်

(မာ 11:12-13)

¹⁴ဖာရိရှဲတို့သည် ယေရှုမိန့်တော်မူသော အကြောင်းအရာအားလုံးကို နားထောင်ကြ၏။

ဖာရိရှဲတို့သည် ငွေကိုချစ်သောကြောင့် ယေရှုကို ပြက်ရယ်ပြုကြ၏။¹⁵ ယေရှုက ဖာရိရှဲတို့အား “သင်တို့သည် လူတို့ရှေ့တွင် ပြောင်မတ်ဟန်ဆောင်ကြ၏။ သို့သော်လည်း ဘုရားခင်သည် သင်တို့၏နှလုံးသားထဲ၌ အဘယ်အရာရှိသည်ကို သိတော်မူ၏။ လူတို့က အရေးကြီးသည်ဟု ထင်သော်လည်း ဘုရားသခင်အတွက် တန်ဖိုးမရှိပါ။

¹⁶“ဘုရားသခင်သည် လူတို့ကို မောရှေ၏ ပညတ်တရားနှင့်၊ ပရောဖက်တို့၏ရေးသားချက်တို့နှင့်နေခြင်းငှါအလိုရှိတော်မူ၏။ သို့သော်လည်း၊ ဗတ္တိင်ဆရာယောဟန်၏အချိန်မှစ၍ ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်နှင့်ပတ်သက်သော ဝမ်းမြောက်ဖွယ်ရာ သတင်းကောင်းကို ဟောပြောလျက်ရှိ၏။ လူတို့သည် ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်ကို ဝင်ရောက်နိုင်ရန် အလွန်ကြိုးစားကြ၏။¹⁷ ပညတ်တရားထဲ၌ပါသော စာစောင်၏အသေးငယ်ဆုံးသော အစိတ်အပိုင်းတစ်ခုပင် ပြောင်းလဲသွားသည်ထက် မိုးကောင်းကင်နှင့် ကမ္ဘာမြေကြီး ပျောက်ကွယ်ရန် ပို၍ လွယ်လိမ့်မည်။

လင်မယားကွာရှင်းခြင်းနှင့် လက်ထပ်ခြင်း

¹⁸အကြင်သူသည် မိမိမယားနှင့်ကွာ၍ အခြားသောမိန်းမနှင့် စုံဘက်ခြင်းကို ပြုလျှင် မိမိမယားကို ပြစ်မှား၏။ လင်ကွာသောမိန်းမနှင့် စုံဘက်ခြင်းကို ပြုသောသူသည်လည်း သူမယားကို ပြစ်မှားသည်” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

သူဌေးတစ်ယောက်နှင့် လာဇရူ

¹⁹ယေရှုက “မြို့တစ်မြို့၌သူဌေးတစ်ယောက်ရှိ၏။ သူသည် အကောင်းဆုံး ဝတ်စုံများကို အစဉ်အမြဲ ဝတ်ဆင်ထား၏။ သူသည် အလွန်ချမ်းသာသောကြောင့် နေ့တိုင်းစားသောက်ပွဲ၊ ပျော်ရွှင်ပွဲများကို ကျင်းပနိုင်၏။²⁰ လာဇရူအမည်ရှိသည့်အလွန်ဆင်းရဲသောလူတစ်ယောက်လည်းရှိ၏။ လာဇရူ၏တစ်ကိုယ်လုံး၌ အနာစိမ်း

ပေါက်၍ သူဌေး၏အိမ်တံခါးဝမှာ တုံးလုံးနေ၏။²¹ လာဇရူသည် သူဌေး၏စားပွဲပေါ်မှ ကျသောစားနပ်စားပေါက်ကိုစား၏။ ခွေးတို့သည် လာရှ်လာဇရူ၏ကိုယ်ပေါ်ရှိ အနာစိမ်းများကို လျှက်ကြ၏။²² ထို့နောက်လာဇရူသည် သေသွား၏။ ကောင်းကင်တမန်တို့သည် လာဇရူကို သွားယူကြ၍ အာဗြဟံ၏ရင်ခွင်အတွင်း၌ နေရာချပေးကြ၏။ ထို့နောက် ချမ်းသာသောသူသည်လည်း သေသွား၍ သင်္ကြိုဟ်ခြင်းကိုခံရ၏။²³ သူသည် သေခြင်းနေရာသို့ပို့ခြင်းခံရ၏။ သူသည် အလွန်နာကျင်မှုဝေဒနာကို ခံစားနေရ၏။ ချမ်းသာသူသည် အဝေး၌ရှိသော အာဗြဟံနှင့် အာဗြဟံ၏ရင်ခွင်၌ရှိသောလာဇရူကို မြင်၏။²⁴ ချမ်းသာသောသူက ‘အဘအာဗြဟံ၊ အကျွန်ုပ်ကို သနားတော်မူပါ။ လာဇရူသည် သူ့လက်ညှိုးကို ရေထဲ၌နှစ်၍ အကျွန်ုပ်၏လျှာကို အေးစေနိုင်မည့်အကြောင်း သူ့ကို အကျွန်ုပ်ထံသို့စေလွှတ်ပါ။ အကျွန်ုပ်သည် ဤမီးထဲ၌ ဒုက္ခဝေဒနာခံစားနေရပါ၏’ ဟုလှမ်းခေါ်၏။²⁵ သို့သော်လည်း၊ အာဗြဟံက၊ ‘ငါ့သား၊ သင်သည် အဘယ်သို့ အသက်ရှင်ခဲ့သည်ကို မှတ်မိသလော။ သင့်ဘဝ၌ ကောင်းသောအရာအားလုံးကိုရရှိ၏။ သို့သော်လည်း၊ လာဇရူ၏ဘဝ၌ ဆိုးသောအရာများသာဖြစ်ရ၏။ ထို့ကြောင့် ယခု သူသည် ဤနေရာ၌ သက်သာခြင်းရ၍ သင်သည် ဝေဒနာခံစားနေရ၏။²⁶ ထို့အပြင် သင်တို့နှင့် ငါတို့စပ်ကြား၌လည်း အလွန်နက်ရှိုင်းသော ချောက်ကြီးတစ်ခုတည်လျက်ရှိ၏။ သင့်ကို ကူညီရန် ဤနေရာမှအဘယ်သူမျှထို ချောက်ကြီးကို မကျော်နိုင်။ ဤအရပ်မှသင်တို့ရှိရာသို့ အဘယ်သူမျှမလာနိုင်’ ဟုပြောလေ၏။²⁷ သူဌေးက၊ ‘သို့ဖြစ်လျှင်၊ အဘ၊ ကျေးဇူးပြု၍ လာဇရူကို၊ မြေပေါ်၌ ရှိသောအကျွန်ုပ်အဘ၏အိမ်သို့ စေလွှတ်တော်မူပါ။²⁸ အကျွန်ုပ်မှာ ညီငါးယောက်ရှိပါ၏။ သူတို့လည်း ဤဝေဒနာခံစားရသောနေရာသို့မရောက်လာအောင် သူတို့ကို လာဇရူအားဖြင့် သတိပေးစေတော်မူပါ’ ဟုပြော၏။²⁹ သို့သော်လည်း၊ အာဗြဟံက၊ ‘သူ

တို့ကို သတိပေးရန်၊ မောရှေ၏ပညတ်တရားနှင့် ပရောဖက်တို့၏ရေးသားချက်များရှိပါ၏။ သူတို့သည် ထိုအရာများမှ ဖတ်၍ လိုက်နာကြစေ' ဟုပြော၏။

³⁰သို့သော်လည်း၊ သူဌေးက 'မဟုတ်ပါ အဘအာဗြဟံ၊ သေသွားသောသူတစ်ယောက် ယောက်သည် သွား၍ ဟောပြောလျှင် သူတို့သည် သေချာစွာ ယုံကြည်၍ သူတို့၏စိတ်နှလုံးနှင့် အသက်တာပြောင်းလဲကြလိမ့်မည် ဟုပြော၏။ ³¹သို့သော်လည်း၊ အာဗြဟံကသူအား 'မဟုတ်ပါ။ သင့်ညီတို့သည် မောရှေနှင့် ပရောဖက်တို့ကို နားမထောင်လျှင် တစ်စုံတစ်ယောက်သည် သေခြင်းမှထမြောက်သော်လည်း သူတို့သည် သဘောပေါက်နားလည် ကြမည်မဟုတ်' ဟုဆိုသည်" ဟုမိန့်တော်မူ၏။

အပြစ်မဖြစ်စေနှင့်၊ ခွင့်လွှတ်ရန် အဆင်သင့်နေလော့

(မာ 18:6-7, 21-22; မာ 9:42)

17 “ယေရှုကတပည့်တော်တို့အား၊ ‘တဖန် မိန့်တော်မူသည်မှာသို့သော်လည်းမှားယွင်းကြောက်စရာကြောင်းတို့ကို ဖြစ်စေသော သူတို့သည် အမင်္ဂလာဖြစ်လိမ့်မည်။ ²ဤသူငယ်တစ်ယောက်ကို မှားယွင်းစေသောသူသည် ကြောက်စရာဖြစ်လိမ့်မည်။ ကြိတ်ဆုံကျောက်ကို၊ သူလည်ပင်း၌ ကြိုးနှင့်ချည်ဆွဲ၍ ပင်လယ်ထဲ၌ ချခြင်းကိုခံရလျှင် သူ့အတွက် သာ၍ကောင်းလိမ့်မည်။ ³ထို့ကြောင့် သတိပြုကြလော့။ သင်၏ညီအစ်ကိုသည် အပြစ်လုပ်နေသည်ကို သင်မြင်လျှင် သူ့မှားနေကြောင်းပြောလော့။ သင်၏ညီအစ်ကိုသည် အပြစ်ဆက်မလုပ်တော့ဘဲ နောင်တရလျှင်သူ့ကို ခွင့်လွှတ်လော့။ ⁴သင်၏ညီအစ်ကိုတို့သည် တစ်နေ့ချင်းတွင် သင့်အပေါ်၌ ခုနစ်ကြိမ်တိုင်အောင် အမှားလုပ်၍၊ အကြိမ်တိုင်းတွင် သင့်ထံသို့လာ၍ နောင်တရလျှင် သူ့ကို ခွင့်လွှတ်လော့” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

သင့်ယုံကြည်မှု အဘယ်မျှလောက် ကြီးသနည်း

⁵ထိုအခါ တမန်တော်တို့က သခင်ဘုရားအား “အကျွန်ုပ်တို့၏ယုံကြည်ခြင်းကို တိုးပွားစေပါ” ဟုလျှောက်၏။ ⁶ယေရှုက “သင်တို့၏ယုံကြည်ခြင်းသည်မန်ညှင်းစေ့လောက်ရှိ၍၊ သင်တို့သည် ထိုပိုးစာပင်ကို ‘အမြစ်နှင့်တကွ နှုတ်၍ ပင်လယ်၌ စိုက်လျက် နေလော့’ ဟုပြောလျှင်၊ ပိုးစာပင်သည် သင်တို့စကားကို နားထောင်လိမ့်မည်” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

အစေခံကောင်းများ ဖြစ်ပါစေ

⁷“သင်တို့တွင်တစ်ယောက်သည်ယာခင်းထဲ၌ လယ်ထွန်ခြင်းကို၎င်း၊ သိုးထိန်းကျောင်းခြင်းကို၎င်း၊ တနေ့လုံးစောင့်ရှောက်နေသောအစေခံတစ်ယောက်ရှိလျှင် သူသည် အလုပ်မှပြန်လာသောအခါသူ့ကို၊ ‘ယခု လာ၍ စားသောက်ခြင်းငှါ ထိုင်လော့’ ဟုပြောမည်လော၊ ⁸မပြောပါ။ သို့သော်လည်း၊ သင့်အစေခံအား သင်က ‘ငါစားဖို့ရန် တစ်ခုခုချက်ပြုတ်ပေးလော့။ ထိုနောက်အဝတ်ဝတ်၍ ငါ့ကိုလုပ်ကျွေးလော့။ ငါစားသောက်ပြီးမှသင်သည်လည်း စားသောက်နိုင်သည်’ ဟုပြောလိမ့်မည်။ ⁹အစေခံသည် သူ့အလုပ်ကိုသာ လုပ်သောကြောင့် သခင်သည် သူ့ကို ကျေးဇူးတင်စရာမလို။ သူသည် မိမိသခင် လုပ်စေသောအလုပ်ကို လုပ်ခြင်းဖြစ်၏။ ¹⁰ထိုနည်းတူ သင်တို့သည် သင်တို့ကို လုပ်စေသောအရာအားလုံးကို လုပ်ပြီးသောအခါ သင်တို့က ‘အကျွန်ုပ်တို့ကို အထူးကျေးဇူးတင်စရာမလို။ အကျွန်ုပ်တို့၏လုပ်သင့်သောအလုပ်ကိုသာ လုပ်ခြင်းဖြစ်သည်’ ဟုပြောရမည်” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

ကျေးဇူးသိတတ်လော့

¹¹ယေရှုသည် ယေရုရှလင်မြို့သို့ ခရီးကြွတော်မူ၏။ ကိုယ်တော်သည် ဂါလိလဲပြည်နှင့် ရှုမာရိပြည်နယ်နိမိတ်ကြားတွင် လျှောက်သွားတော်မူ၏။ ¹²ယေရှုသည် မြို့ကလေးတစ်မြို့သို့

ကြွေဝင်တော်မူ၏။ ထိုနေရာ၌ လူဆယ်ယောက်သည် ကိုယ်တော်ကို လာတွေ့ကြ၏။ ထိုလူတို့သည် ယေရှုထံတော်သို့ နီးနီးကပ်ကပ် မလာကြ။ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့အားလုံး၌ နှုနာရောဂါ စွဲကပ်သောကြောင့်ဖြစ်၏။¹³ သို့သော်လည်းထိုသူတို့သည် အဝေးကပင် “သခင်ယေရှု၊ အကျွန်ုပ်တို့ကို သနားတော်မူပါ” ဟုအော်ဟစ်ကြ၏။¹⁴ ယေရှုသည် သူတို့ကို ကြည့်၍ “သင်တို့သည် ယင်ပုရောဟိတ်တို့ထံသို့ သွား၍ ကိုယ်ကိုပြကြလော့” ဟုမိန့်တော်မူ၏။ သူတို့သည် ယင်ပုရောဟိတ်တို့ထံသို့ သွားနေစဉ်မှာပင်၊ သူတို့၏နှုနာရောဂါသည် ပျောက်ကင်းသွား၏။

¹⁵ သူတို့တွင် တစ်ယောက်သောသူသည် အနာရောဂါကင်းသည်ကိုသိမြင်သောအခါ၊ ယေရှုထံတော်သို့ ပြန်လာ၏။ သူသည် ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်ကို ကျယ်လောင်စွာချီးမွမ်း၏။¹⁶ သူသည် ယေရှု၏ခြေရင်း၌ ပြပ်ဝပ်၍ အရိုအသေပြု၏။ ထိုသူသည် ယေရှုကိုလည်း ကျေးဇူးတင်လျှက်ရှိ၏။ ထိုသူသည် ရှုမာရိလူတစ်ဦးဖြစ်၏။¹⁷ ယေရှုက “လူဆယ်ယောက်သည် သန့်ရှင်းခြင်းသို့ ရောက်ကြသည် မဟုတ်လော့။ ကျန်သောကိုးယောက်တို့သည် အဘယ်မှာ ရှိကြသနည်း။”¹⁸ တစ်ပါးအမျိုးသားတစ်ယောက် သာလျှင် ဘုရားသခင်ကို ချီးမွမ်းရန် ပြန်လာသည် မဟုတ်လော့” ဟုမိန့်တော်မူ၏။¹⁹ ထိုနေ့က ယေရှုက ထိုသူအား “သင်ထံ၌ သွားလော့။ သင်၏ယုံကြည်ခြင်းကြောင့်သင်၏ရောဂါပျောက်ကင်းပြီ” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်သည် သင့်အထံ၌ရှိ၏။

(မာ 21:23-28, 37-41)

²⁰ ဖာရိရှဲအချို့က ယေရှုအား “ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်သည် အဘယ်အချိန်၌ ရောက်လာမည်နည်း” ဟုလျှောက်ကြ၏။ ယေရှုက ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်သည် သင်တို့၏မျက်စိဖြင့်မြင်နိုင်သောနည်းလမ်းနှင့်လာမည်မဟုတ်။

²¹ လူတို့က ‘ကြည့်ကြပါ၊ ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်သည် ဤအရပ်၌ရှိသည်’ သို့မဟုတ် ‘ထိုအရပ်၌ ရှိသည်’ ဟုပြော၍မရပါ။ ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်သည် သင်တို့အထံ၌ ရှိ၏” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

²² ထိုနေ့က ယေရှုက မိမိတပည့်တော်တို့အား “သင်တို့သည်လူသား၏နေ့ရက်တစ်ရက်ကိုပင် တွေ့မြင်လိုသော်လည်း မတွေ့မြင်နိုင်သောအချိန် ရောက်လာလိမ့်မည်။”²³ လူတို့က သင်တို့အား ‘ကြည့်ပါ၊ ထိုအရပ်၌ ရှိ၏။ ဤအရပ်၌ရှိ၏’ ဟုပြောကြလိမ့်မည်။ သင်တို့ရှိသောအရပ်၌သာ နေကြလော့။ သွား၍ မရှာကြနှင့်။

ယေရှုနေ့ကတစ်ကြိမ် ပြန်ကြွလာတော်မူသောအခါ။

²⁴ “လူသားပြန်လာသောအခါ သင်တို့သိကြလိမ့်မည်။ သူပြန်လာသောအခါ ကောင်းကင်တစ်ဖက်မှ အခြားအဆုံးတစ်ဘက်သို့ လက်နေသောလျှပ်စစ်ကဲ့သို့ သူ့ကို ရှင်းစွာမြင်ရလိမ့်မည်။”²⁵ သို့သော်လည်းရှေးဦးစွာ လူသားသည် များစွာသောဝေဒနာများကိုခံရ၍ ယခုလူတို့၏ သတ်ခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်။²⁶ လူသားပြန်လာသောအခါ နေဖာ၏အချိန်ကာလကဲ့သို့ပင် ဖြစ်လိမ့်မည်။²⁷ နေဖာခေတ်အချိန်ကာလတွင် နေဖာသည် သင်္ဘောထဲသို့ဝင်သည့်နေ့ရက်အထိ လူတို့သည် စားခြင်း၊ သောက်ခြင်းနှင့် အိမ်ထောင်ပြုခြင်းများပြုကြ၏။ ထိုနေ့က ရေလွှမ်းမိုးခြင်း ဖြစ်သဖြင့် လူတို့အားလုံးသေကြပျက်စီးကြ၏။²⁸ ထိုအချိန်သည်လောတ၏အချိန်ကာလတွင် ဘုရားသခင်သည် သောဒုံမြို့ကို ဖျက်ဆီးသောအချိန်ကာလကဲ့သို့ ဖြစ်လိမ့်မည်။ သောဒုံမြို့သားတို့သည် စားခြင်း၊ သောက်ခြင်း၊ ရောင်းဝယ်ခြင်း၊ စိုက်ပျိုးခြင်းနှင့် အိမ်ဆောက်ခြင်းများ ပြုကြ၏။²⁹ လောတသည် မြို့မှထွက်ခွာသွားသောအချိန်အထိ လူတို့သည် ထိုကဲ့သို့ ပြုကြ၏။ ထိုနေ့က မိုးကောင်းကင်မှ ကန်နှင့်ရောသောမိုးမိုးရွာ၍၊

ထိုသူအားလုံးတို့သည် သေကြေပျက်စီးကြ၏။
³⁰လူသားပြန်လာသောအခါ၌လည်း ထိုကဲ့သို့ ပင်ဖြစ်လိမ့်မည်။

³¹ထိုနေ့ရက်၌ လူတစ်ယောက်သည် အိမ် မိုးပေါ်သို့ ရောက်နေလျှင် မိမိအိမ်ထဲ၌ ရှိသော ပစ္စည်းကိုယူရန်မဆင်းရ။ လူတစ်ယောက်သည် မိမိယာခင်းထဲ ရောက်နေလျှင် တစ်စုံတစ်ခု ယူရန် အိမ်သို့ မပြန်သင့်။ ³²လောတ၏မယား၌ အဘယ်သို့ ဖြစ်သည်ကို အောက်မေ့ကြလော့။ ³³အကြင်သူသည် မိမိအသက်ကို ကယ်ဆယ် ခြင်းငှါ ကြိုးစား၏။ ထိုသူသည် မိမိအသက်ကို ရှုံးလိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း အကြင်သူသည် အသက်ကို ဆုံးရှုံး၏။ ထိုသူသည် မိမိအသက် ကို ကယ်ဆယ်လိမ့်မည်။ ³⁴ငါပြန်လာသော နေ့ည၌ အခန်းတစ်ခန်းထဲတွင် အိပ်နေသူနှစ် ယောက်ထံမှ တစ်ယောက်ကို ယူသွား၍ တစ် ယောက်သည် နေရစ်လိမ့်မည်။ ³⁵အမျိုးသမီး နှစ်ယောက်သည် အတူတူအလုပ်လုပ်နေချိန် ၌ အမျိုးသမီးတစ်ယောက်ကိုသာ ခေါ်ဆောင် သွား၍တစ်ယောက်ကို ချန်ထားလိမ့်မည်။”³⁶*

³⁷တပည့်တော်တို့က ယေရှုအား ‘သခင်၊ အဘယ်အရပ်၌ ထိုသို့ ဖြစ်ပါမည်နည်း ဟုမေး ကြရာ၊ ယေရှုက “လူတို့သည် လင်းတတို့ကို ကြည့်ခြင်းအားဖြင့် အသေကောင်ကို တွေ့တတ် ကြ၏” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

ဘုရားသခင်က မိမိလူတို့ကို ဖြေကြား တော်မူလိမ့်မည်

18 ထိုနေ့က ယေရှုသည် တပည့်တော် တို့ကို အစဉ်သဖြင့်ဆုတောင်းကြရန်နှင့် ဘယ်သောအခါ၌မျှ မျှော်လင့်ခြင်း မပျောက် ပျက်ရန် ဥပမာသုံး၍ သြဝဒပေးတော်မူသည် မှာ၊ ²“တစ်ရံရောအခါ မြို့တစ်မြို့၌ တရားသူ ကြီး တစ်ယောက်ရှိ၏။ သူသည် ဘုရားသခင်

ကိုမကြောက်ရွံ့။ ထိုအပြင် လူတို့သည် သူ့ကို အဘယ်သို့ ထင်သည်ကိုလည်း အရေးမစိုက် ချေ။ ³ထိုမြို့၌ပင် အမျိုးသမီးတစ်ယောက် ရှိ ၏။ သူမ၏ယောက်ျားသည် သေဆုံးသွားပြီဖြစ် ၏။ ထိုအမျိုးသမီးသည် တရားသူကြီးထံသို့ အကြိမ်ပေါင်းများစွာလာ၍ ကျွန်မအပေါ်သို့ မကောင်းမှုများ ပြုလုပ်နေသောလူတစ် ယောက်ရှိ၏။ ⁴ကျွန်မ၏အခွင့်အရေးနှင့် သူ့ကို အရေးယူပေးပါ’ ဟုပြော၏။ သို့သော်လည်း၊ တရားသူကြီးသည် ထိုအမျိုးသမီးကို အကူအညီ ပေးရန် အလိုမရှိ။ ထိုနေ့က တရားသူကြီးက ‘ငါသည် ဘုရားသခင်ကိုလည်း မကြောက်ရွံ့၊ လူတို့၏အထင်ကိုလည်း အရေးမစိုက်ပါ။ ⁵သို့ သော်လည်း ဤမိန်းမသည် ငါ့ကို အနှောင့် အယှက်ပေးနေ၏။ သူမ၏အလိုရှိသောအရာကို ငါလုပ်ပေးလျှင် သူမသည် ငါ့ကို လာနှောင့် ယှက်တော့မည်မဟုတ်။ ငါတစ်ယောက်တည်း အေးအေးစွာ နေလိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း၊ ဤ မိန်းမ၏အလိုရှိသောအရာကို ငါမလုပ်ပေးလျှင် သူမသည် ငါ့ကို ဖျားနာသည်တိုင်အောင် အ နှောင့်အယှက်ပေးလိမ့်မည်’ ဟုစိတ်ထဲ၌ အကြံ ရှိ၏။

⁶မတရားသောတရားသူကြီးသည် အဘယ် သို့ပြောသည်ကို နားထောင်ကြလော့။ ⁷ဘုရား သခင်၏လူတို့သည် သူ့ကိုနေ့ညမပြတ် တောင်း ဆိုကြ၏။ ထို့ကြောင့် ဘုရားသခင်သည် မိမိလူ တို့ထံသို့ တရားမျှတခြင်းကို ပေးတော်မူမည်။ ဘုရားသခင်သည် မိမိလူတို့၏ ဆုတောင်းခြင်း အပြေပေးရန် မနှောင့်နှေးပါ။ ⁸ငါဆိုသည်ကား၊ ဘုရားသခင်သည် မိမိလူတို့အားတရားမျှတ ခြင်းကိုလျင်မြန်စွာ ပို့ဆောင်တော်မူမည်။ သို့ သော်လည်းလူသားကြွလာသောအခါယုံကြည် ခြင်းကိုမြေကြီးပေါ်မှာတွေ့မည်လော”ဟုဘုရား သခင်မိန့်တော်မူ၏။

ဘုရားသခင်နှင့်အတူအမှန်ဖြစ်နေခြင်း

‘သူတို့သည် အလွန်ကောင်းမြတ်သည် ဟု ထင်နေကြသောသူ အချို့ရှိ၏။ ထိုသူတို့သည်

အခန်း 36 အချို့သောဝရံစာရေးကူးခြင်းက အခန်းငယ် 36 ကို ပေါင်းထည့်ထားသည်မှာ၊ လယ်၌ရှိသောလူနှစ် ယောက်တို့တွင်တစ်ယောက်ကို သိမ်းယူ၍ တစ်ယောက် သည် နေရစ်လိမ့်မည်” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

တခြားသောသူတို့ ထက်ပို၍ ကောင်းသောသူကဲ့သို့ ပြုတတ်ကြ၏။ ယေရှုက တပည့်တော်တို့အား ပုံဥပမာကို အသုံးပြု၍ မိန့်တော်မူသည်မှာ၊ ¹⁰“ဖာရိရှဲတစ်ဦးနှင့် အခွန်ကောက်ခံသူ တစ်ဦးသည် ဆုတောင်းရန် ဗိမာန်တော်သို့ သွားကြ၏။ ¹¹ဖာရိရှဲသည် အခွန်ခံသူနှင့် ဝေးသောနေရာတွင် တစ်ယောက်တည်းရပ်နေ၏။ ဖာရိရှဲသည် ဆုတောင်းသောအခါ ‘အိုဘုရားသခင်၊ အကျွန်ုပ်သည် တခြားသောသူကဲ့သို့ မဟုတ်သောကြောင့် ကိုယ်တော်ကို အကျွန်ုပ်ကျေးဇူးတင်ပါ၏။ အကျွန်ုပ်သည် ခိုးသူမဟုတ်ပါ။ လူလိမ်သူလည်း မဟုတ်ပါ။ လင်မယား သစ္စာပျက်ခြင်းအပြစ်ကို လွန်ကျူးသောသူလည်းမဟုတ်ပါ။ အကျွန်ုပ်သည် ဤအခွန်ခံသူထက် သာ၍ကောင်းသောကြောင့် ကိုယ်တော်ကို ကျေးဇူးတင်ပါ၏။ ¹²အကျွန်ုပ်သည် ဖြောင့်မတ်ကောင်းမွန်ပါ၏။ ရက်သတ္တတစ်ပတ်လျှင် နှစ်ကြိမ်အစာရှောင်ပါ၏။ ထို့ပြင် အကျွန်ုပ်ရရှိသမျှအားလုံးထဲမှ ဆယ်ဖို့တစ်ဖို့ကို အကျွန်ုပ်လှူပါ၏’ ဟု ဆုတောင်း၏။

¹³“အခွန်ခံသူသည်လည်း တစ်ယောက်တည်းရပ်နေ၏။ သို့သော်လည်း၊ သူ့ဆုတောင်းသောအခါကောင်းကင်ဘုံကိုပင် မကြည့်ဝံ့ပါ။ အခွန်ကောက်ခံသူသည် ဘုရားသခင်၏ရှေ့တော်တွင် အလွန်နိမ့်ချ၍ ‘အိုဘုရားသခင်၊ အကျွန်ုပ်အပေါ်၌ သနားခြင်းကရုဏာ ထားတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်သည် အပြစ်ရှိသူတစ်ယောက်ဖြစ်ပါ၏’ဟု ဤကဲ့သို့ ဆုတောင်း၏။ ¹⁴ငါဆိုသည်ကား၊ ဤသူသည် ဆုတောင်းပြီးသွားသောအခါ ဖြောင့်မတ်သောသူအဖြစ် ဘုရား၏သတ်မှတ်ခြင်းခံ၍ အိမ်ပြန်သွား၏။ သို့သော်လည်း၊ ဖာရိရှဲမူကား၊ သူသည် တခြားလူတို့ထက်ပို၍ ကောင်းသည် ဟု မာနထောင်လွှားသောကြောင့် ဖြောင့်မတ်သောသူအဖြစ် ဘုရားသခင်၏သတ်မှတ်ခြင်းကို မခံပေ။ ကိုယ်ကို ကိုယ်ချီးမြှောက်သောသူသည် နိမ့်ချခြင်းခံရမည်။ ကိုယ်ကို ကိုယ်နိမ့်ချသူသည် ချီးမြှောက်ခြင်းကိုခံရလိမ့်မည်” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်ကို အဘယ်သူ ဝင်ရမည်နည်း

(မာ 19:13-15; မာ 10:13-16)

¹⁵အချို့လူတို့သည် သူတို့၏ကလေးငယ်တို့ကို ယေရှုက လက်တော်နှင့် တို့ထိနိုင်မည်အကြောင်း အထံတော်သို့ ခေါ်လာကြ၏။ သို့သော်လည်း၊ တပည့်တော်တို့သည် ထိုအကြောင်းကို တွေ့မြင်ကြသောအခါ လူတို့အား ကလေးငယ်တို့ကို ခေါ်မလာကြရန် တားမြစ်ကြ၏။ ¹⁶ထိုအခါ ယေရှုသည် ကလေးငယ်တို့ကို အထံတော်သို့ ခေါ်တော်မူ၏။ ထိုနောက် တပည့်တော်တို့အား ‘ကလေးတို့သည် ငါ့ထံသို့ လာပါလေစေ။ သူတို့ကို မတားကြနှင့်။ အကြောင်းမူကား၊ ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်သည် ဤကလေးငယ်ကဲ့သို့သော လူတို့အတွက် ဖြစ်၏။ ¹⁷ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ သင်တို့သည် ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်ကို ကလေးငယ်ကဲ့သို့ လက်ခံရမည်။ ထိုသို့မဟုတ်လျှင် သင်တို့သည် ဘုရားသခင်၏အထံတော်သို့ ဘယ်သောအခါ ခြံမျှဝင်ရလိမ့်မည်မဟုတ်’ ဟု မိန့်တော်မူ၏။

ချမ်းသာသူ တစ်ယောက်က ယေရှုအား မေးခွန်းတစ်ခုမေးခြင်း

(မာ 19:16-30; မာ 10:17-31)

¹⁸ယုဒခေါင်းဆောင် တစ်ယောက်က ယေရှုအား “ကောင်းမြတ်သောဆရာ၊ အကျွန်ုပ်သည် ထာဝရအသက်ကို ရရှိရန် အဘယ်သို့ပြုရမည်နည်း” ဟု မေးလျှောက်၏။

¹⁹ယေရှုက ထိုသူအား “သင်သည် ငါ့ကို အဘယ်ကြောင့် ကောင်းမြတ်သည်ဟု ပြောရသနည်း။ ဘုရားသခင်တစ်ပါးတည်းသာလျှင် ကောင်းမြတ်တော်မူ၏။ ²⁰သို့သော်လည်း၊ သင်မေးခွန်းကို ငါဖြေမည်။ သင်သည် ပညတ်တော်တို့ကို သိသည် မဟုတ်လော။ ‘သူများသားမယားကို မပြစ်မှားရ။ သူ့အသက်ကိုမသတ်ရ။ မခိုးရ။ တရားရုံး၌ သူတစ်ပါး အကြောင်းကို လိမ်မပြောရ။ မိဘကို ရိုသေရမည်’” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

²¹သို့သော်လည်း၊ ယုဒခေါင်းဆောင်က “အကျွန်ုပ်သည် ဤပညတ်ရှိသမျှတို့ကို ငယ်သော အရွယ်မှစ၍ စောင့်ရှောက်ခဲ့ပါပြီ” ဟုပြော၏။

²²ထိုစကားကို ကြားသောအခါ ယေရှုက “သို့သော်လည်း သင်လုပ်ရန် လိုအပ်သော အရာတစ်ခု ရှိသေး၏။ သင့်၌ ဥစ္စာရှိသမျှကို ရောင်း၍၊ ရသေ့ကို ဆင်းရဲသားတို့အား ပေးလော့။ သင်သည်ကောင်းကင်ဘုံ၌ ဆုလားဒ် ချီးမြှင့်ခြင်းခံရလိမ့်မည်။ ထို့နောက် လာ၍ ငါ့ နောက်လိုက်လော့” ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ²³သို့သော်လည်း၊ ထိုသူသည် အလွန်ဝမ်းနည်းသွား၏။ သူသည် အလွန်ချမ်းသာသောသူဖြစ်ရာ သူ၏ငွေများကိုသိမ်းဆည်းစုဆောင်းထားလို၏။

²⁴ထိုသူ၏မျက်နှာ ပျက်သွားသည်ကို မြင်တော်မူသောအခါ ယေရှုက “ချမ်းသာသူတို့သည် ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်သို့ ဝင်နိုင်ရန် အလွန်ခက်ခဲ၏။ ²⁵ချမ်းသာသောသူတစ်ယောက်သည် ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်သို့ ဝင်ရခြင်းထက် အပ်နမားပေါက်ထဲသို့ ကုလားအုပ်ဝင်သွားခြင်းသည် ပို၍လွယ်၏” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

အဘယ်သူသည် ကယ်တင်ခြင်းသို့ ရောက်နိုင်မည်နည်း

²⁶လူတို့သည် ထိုအကြောင်းကို ကြားသောအခါ သူတို့က “ထိုသို့ဖြစ်လျှင် အဘယ်သူသည် ကယ်တင်ခြင်းခံနိုင်မည်နည်း” ဟုမေးလျှောက်ရာ၊

²⁷ယေရှုက “လူတို့အတွက် မဖြစ်နိုင်သော အရာများကို ဘုရားသခင်သည် တတ်နိုင်တော်မူ၏” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

²⁸ပေတရုက “ကြည့်ပါ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ရှိသမျှအားလုံးကို စွန့်၍ ကိုယ်တော်၏နောက်တော်သို့ လိုက်လာပါ၏” ဟုလျှောက်၏။

²⁹ယေရှုက “ငါ့အမှန်ဆိုသည်ကား၊ ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်ကြောင့် အိမ်၊ မယား၊ ညီအစ်ကိုမောင်နှမ၊ မိဘနှင့် သားသမီးတို့ကို စွန့်ပစ်သော၊ ³⁰သူသည် ဤဘဝ၌ အဆပေါင်းများစွာပို၍ ရလိမ့်မည်။ ထို့ပြင် သူသည် နောင်ဘဝ

၌လည်း ထာဝရအသက်ကို ရလိမ့်မည်” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

ယေရှုသည် သေခြင်းမှရှောင်ပြန်ထ မြှောက်လိမ့်မည်

(မာ 20:17-19; မာ 10:32-34)

³¹ယေရှုသည် မိမိတမန်တော်တဆယ်နှစ်ပတ်ကို ခေါ်၍ “နားထောင်ကြလော့၊ ငါတို့သည် ယေရှုလင်မြို့သို့ သွားကြမည်။ လူသားနှင့် ပတ်သက်၍ ပရောဖက်တို့၏ရေးသားချက်အားလုံး ပြည့်စုံလိမ့်မည်။ ³²သူ၏လူမျိုးတို့သည် သူ့ကို ဆန့်ကျင်၍ တပါးအမျိုးသားတို့၏လက်သို့ အပ်လိမ့်မည်။ သူတို့သည် သူ့ကို လှောင်ပြောင်ရယ်မောကြလိမ့်မည်။ သူ့ကို တံတေးနှင့် ထွေးကြလိမ့်မည်။ သူ့ကို စော်ကား၍ အရှက်ခွဲကြလိမ့်မည်။ ³³သူတို့သည် သူ့ကို ကြာပွတ်နှင့် ရိုက်နှက်ကြပြီးနောက် ဆုံးတွင် သူ့ကို သတ်ကြလိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း၊ သူသေပြီး တတိယမြောက်သောနေ့၌ ပြန်လည်ရှင်ပြန်ထမြှောက်လိမ့်မည်” ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ³⁴တမန်တော်တို့သည် ထိုစကားကို နားလည်ရန် ကြိုးစားကြသော်လည်း သဘောမပေါက်ကြ။ ထိုအကြောင်းအရာသည် ဝှက်ထားလျက်ရှိသည်ဖြစ်၍ မိန့်တော်မူချက်အနက်ကို မရိပ်မိကြ။

ယေရှုက မျက်မမြင်တစ်ယောက်အား ကုသတော်မူခြင်း

(မာ 20:29-34; မာ 10:46-52)

³⁵ယေရှုသည် ယေရိခေါမြို့အနီးသို့ ကြွတော်မူ၏။ ထိုနေရာတွင် မျက်စိကန်းသောသူတစ်ယောက်သည် လမ်းဘေးတွင် ထိုင်နေ၏။ မျက်စိကန်းသောသူသည် လူတို့ထံမှ ပိုက်ဆံတောင်းခံနေသောသူ ဖြစ်၏။ ³⁶လူတို့သည် လမ်းမအတိုင်း လျှောက်လာသောအသံကို ကြားရသောအခါ၊ မျက်စိကန်းသောသူက ‘အဘယ်သို့ ဖြစ်ပျက်သနည်း’ ဟုမေး၏။ ³⁷လူတို့က သူ့အား ‘နာဇရက်မြို့မှ ယေရှုသည် ဤနေရာသို့ လာနေသည်’ ဟုပြောကြ၏။

³⁸မျက်စိကန်းသောသူက “ယေရှု၊ ဒါဝိဒ်၏ သားတော်၊ အကျွန်ုပ်ကို သနားတော်မူပါ” ဟု လျှောက်၏။ ³⁹လူအုပ်ကြီးရှေ့တွင် ရှိသောလူ တို့က မျက်စိကန်းသောသူကို ငေါက်၍ တိတ် တိတ်နေရန် ပြောကြ၏။ သို့သော်လည်း၊ မျက် စိကန်းသောသူက “ဒါဝိဒ်၏သားတော်၊ အကျွန်ုပ် ကိုသနားတော်မူပါ” ဟုသာ၍တစ်အော်၏။

⁴⁰ယေရှုသည် ထိုနေရာတွင် ရပ်တော်မူ၍ “ထိုမျက်စိကန်းသောသူကို ငါ့ထံသို့ ခေါ်ခဲ့ လော့” ဟုအမိန့်တော်ရှိ၏။ မျက်စိကန်းသော သူသည် အထံတော်သို့ ရောက်သောအခါ ယေရှုက၊ ⁴¹“ငါသည် သင်၌အဘယ်သို့ ပြုစေ လိုသနည်း” ဟုမေးတော်မူရာ မျက်စိကန်း သောသူက “သခင်၊ အကျွန်ုပ်သည် မျက်စိပြန် မြင်ချင်ပါ၏” ဟုလျှောက်၏။ ⁴²ယေရှုက ထို သူအား “ယခုသင်မြင်နိုင်ပြီ၊ သင်၏ယုံကြည်ခြင်း သည် သင့်ကို ကျန်းမာစေပြီ” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

⁴³ထိုနောက်မျက်စိကန်းသောသူသည်မျက် စိပြန်မြင်နိုင်လေ၏။ သူသည်ဘုရားသခင်၏ဂုဏ် တော်ကိုချီးမွမ်း၍ ယေရှုနောက်တော်သို့ လိုက် လေ၏။ ထိုဖြစ်ရပ်ကို မြင်သောသူအားလုံးတို့ သည် ဘုရားသခင်၏ဂုဏ်တော်ကို ချီးမွမ်းကြ လေ၏။

သဖန်းပင်ပေါ်သို့မျှော်ကြည့်၍ သဖန်းပင်ပေါ်ရှိ ဇက္ခကို မြင်တော်မူ၏။ ယေရှုကသူအား၊ “ဇက္ခ၊ အလျင်အမြန်ဆင်းလော့၊ သင်၏အိမ်၌ ယနေ့ ငါတည်းမည်” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

⁶သူသည်သဖန်းပင်ပေါ်မှ လျင်မြန်စွာ ဆင်း ၍ ယေရှုကို သူ့အိမ်၌ ဝမ်းမြောက်သောစိတ်နှင့် ဧည့်ခံလေ၏။ ⁷ထိုဖြစ်ရပ်ကို တွေ့မြင်ကြသော လူအားလုံးက “ကြည့်ကြလော့၊ ယေရှုတည်း တော်မူသောသူသည် အဘယ်သို့ သောလူစား မျိုးဖြစ်သနည်း။ ထိုသူသည် အပြစ်သားဖြစ် သည်” ဟုပြစ်တင်ပြောဆိုကြ၏။

⁸ဇက္ခကသခင်ဘုရားအား၊ “အကျွန်ုပ်သည် ကောင်းမွန်စွာ လုပ်ရန် အလိုရှိပါ၏။ အကျွန်ုပ် ၌ရှိသမျှငွေတစ်ဝက်ကို ဆင်းရဲသားတို့အား ပေး ပါမည်။ အကျွန်ုပ်သည် တစ်စုံတယောက်ကိုလိမ် ညာ၍ ယူမိလျှင်၊ သူ့ငွေ၏လေးဆကို ပြန်ပေး ပါမည်” ဟုပြော၏။

⁹ယေရှုက “ယနေ့တွင် ကယ်တင်တော်မူ ခြင်းကျေးဇူးသည် ဤအိမ်ပေါ်မှာ သက်ရောက် လေ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ဤသူသည်လည်း အာဗြဟံ၏သားဖြစ်၏။” ¹⁰လူသားသည် ပျောက် ဆုံးနေသောလူတို့ကို ရှာဖွေ၍ ကယ်တင်ရန် ကြွလာခြင်းဖြစ်သည်” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

ဇက္ခ

19 ယေရှုသည် ယေရိဇေါမြို့သို့ ဖြတ်ကြွ တော်မူ၏။ ²ယေရိဇေါမြို့တွင် ဇက္ခအ မည်ရှိသောသူတစ်ယောက်ရှိ၏။ သူသည် အ ရေးပါအရာရောက်သော အခွန်ခံသူတစ်ဦးဖြစ် ၍ အလွန်ချမ်းသာသောသူဖြစ်၏။ ³ယေရှုသည် အဘယ်သို့သောသူ ဖြစ်သည်ကို ဇက္ခတွေ့လို ၏။ သူသည် အရပ်ပုသူဖြစ်သဖြင့် လူအုပ်ကြီး ကြောင့် ယေရှုကို မမြင်နိုင်။

⁴ထို့ကြောင့် သူသည်ယေရှုကို မြင်နိုင် ရန် ကြိုတင်ပြေးသွား၍ သဖန်းပင်တစ်ပင်ပေါ်သို့ တက်၏။ အကြောင်းမူကား၊ ယေရှုသည် ထိုနေရာသို့ ဖြတ်ရန်ကြွလာတော်မူ၏။ ⁵ယေရှု သည် ထိုနေရာသို့ ရောက်တော်မူသောအခါ

သင့်ကို ဘုရားသခင်ပေးထားသော အရာတို့ကိုသုံးလော့

(မာ 25:1430)

¹¹ယေရှုသည် ခရီးကြွ၍ ယေရုရှလင်မြို့အနီး သို့ ရောက်တော်မူ၏။ အချို့လူတို့သည် ဘုရား သခင်၏နိုင်ငံတော်တည်လုနီးပြီဟု တွေးထင် နေကြ၏။ ¹²ယေရှုသည် လူတို့၏တွေးနေသော အရာကို သိတော်မူ၏။ ထို့ကြောင့် သူတို့အား ဤဥပမာကို မိန့်တော်မူသည်မှာ “အမတ်တစ် ယောက်သည် ဝေးသောပြည်သို့ ဘုရင်အဖြစ် ခန့်အပ်ခြင်းခံရန်သွားပြီးနောက် ပြန်လာ၍ မိမိ နိုင်ငံကို အုပ်စိုးရန် အကြံရှိ၏။” ¹³ထို့ကြောင့် သူသည် မိမိ၏အစေခံဆယ်ယောက်ကို ခေါ်၍၊ တစ်ယောက်စီကို ငွေတစ်အိတ်စီပေးလျက် ‘ငါ

ပြန်၍ မလာမီတိုင်အောင် ဤငွေနှင့်ကုန်သွယ်ခြင်းအမှုကို ပြုကြလော့' ဟုမှာထားလေ၏။
14 သို့သော်လည်း၊ နိုင်ငံသားတို့သည်သူ့ကို မုန်းတီးကြ၏။ ထို့ကြောင့် အုပ်စုတစ်စုပွဲ၍ သူသွားသောနိုင်ငံသို့လိုက်ရန်စေလွှတ်ကြ၏။ ထိုတခြားသောနိုင်ငံ၌၊ ဤအုပ်စုက' သူ့ကို အကျွန်ုပ်တို့၏ ဘုရင်အဖြစ်အလိုမရှိ' ဟုပြောကြ၏။

15 “သို့သော်လည်း ထိုသူသည် ဘုရင်ဖြစ်လာ၏။ သူ့နိုင်ငံသို့ ပြန်ရောက်လာသောအခါ၊ သူက ‘ငါငွေပေးထားသောအစေခံတို့ကို ခေါ်ကြလော့။ သူတို့သည် ထိုငွေမှ အဘယ်မျှလောက်အမြတ်ရသည်ကို ငါသိလိုသည်’ ဟုမိန့်တော်မူ၏။ 16 ပထမအစေခံသည်လာ၍ ‘သခင်၊ ကိုယ်တော်ပေးသောငွေတစ်အိတ်ကို အရင်းအနှီးပြု၍ လုပ်ကိုင်ပြီး ငွေဆယ်အိတ်ရပါပြီ’ ဟုလျှောက်၏။ 17 ဘုရင်က ထိုအစေခံအား ‘သခင်၊ သင်သည် ကောင်းသောအစေခံတစ်ယောက်ဖြစ်ပါ၏။ သင့်ကို သေးငယ်သောအမှုမှာ ယုံကြည်စိတ်ချရကြောင်း ငါမြင်၏။ ထို့ကြောင့် ယခုအချိန်မှစ၍ ငါ့နိုင်ငံထဲမှ မြို့ဆယ်မြို့ကို အုပ်ချုပ်လော့’ ဟုမိန့်တော်မူ၏။ 18 ဒုတိယအစေခံက ‘သခင်၊ ကိုယ်တော်ပေးသောငွေတစ်အိတ်ကို အရင်းအနှီးလုပ်၍ ငွေငါးအိတ်ရပါပြီ’ ဟုလျှောက်၏။ 19 ဘုရင်က သူ့အား ‘သင်သည် မြို့ငါးမြို့ကို အုပ်ချုပ်နိုင်သည်’ ဟုမိန့်တော်မူ၏။ 20 နောက်ထပ် အစေခံတစ်ယောက်သည် ဘုရင်ထံသို့ လာ၍ ‘သခင်၊ သခင်ပေးသော ငွေတစ်အိတ်ကို ပါနှင့်ပုံးထား၍ လုံခြုံစွာ ထားပါ၏။ အကြောင်းမူကား၊ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်ကို ကြောက်ပါ၏။ 21 ကိုယ်တော်သည် ခဲယဉ်းသောသူ ဖြစ်သောကြောင့် အကျွန်ုပ်ကြောက်ပါ၏။ ကိုယ်တော်၏ငွေမဟုတ်သောငွေကို ယူတတ်၏။ ကိုယ်တော်မစိုက်ပျိုးသောအသီးအနှံကို ရိတ်သိမ်းတတ်၏’ ဟုလျှောက်၏။ 22 ဘုရင်က ထိုအစေခံအား ‘သင်သည် ခိုသောအစေခံတစ်ယောက်ဖြစ်၏။ သင်၏စကားအားဖြင့် သင့်ကိုငါတရားစီရင်မည်။ သင်သည် ငါ့ကို ခဲယဉ်းသောသူ၊ ကိုယ်ငွေမဟုတ်သောငွေကို

ယူသောသူ၊ ကိုယ်မစိုက်ပျိုးသောအသီးအနှံကို ရိတ်သိမ်းသောသူ’ ဟုလျှောက်၏။ 23 ထိုသို့ဖြစ်လျှင်၊ ငါပေးသောငွေကို သင်သည် ဘက်တိုက်သို့ အဘယ်ကြောင့် မအပ်ထားသနည်း။ သို့ဖြစ်လျှင် ငါပြန်ရောက်သောအခါ ငါသည် ဘက်တိုက်ရရှိမည်’ ဟုမိန့်တော်မူ၏။ 24 ထိုအခါ ထိုနေရာ၌ ရပ်နေကြသောလူတို့အား ‘ထိုအစေခံလက်မှ ငွေတစ်အိတ်ကို ပြန်သိမ်း၍ ငွေအိတ်ဆယ်အိတ်ရှိသောအစေခံကိုပေးကြ’ ဟုမိန့်တော်မူ၏။ 25 သို့သော်လည်း သူတို့က ‘သခင်၊ သူ့ငွေဆယ်အိတ်ရှိနေပါပြီ’ ဟုလျှောက်ကြ၏။ 26 ဘုရင်က ‘သူ့ငွေရှိသောအရာကို သုံးသောသူသည်ပို၍ရရှိလိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း သူ့ငွေရှိသောအရာကို အသုံးမပြုသောသူသည် ရှိသမျှကိုပင် နှုတ်ယူခြင်းခံရလိမ့်မည်။ 27 ယခုတွင် ငါရန်သူတို့သည် အဘယ်နေရာ၌ ရှိကြသနည်း၊ ငါ့ကို သူတို့၏ဘုရင်အဖြစ် အလိုမရှိသောသူတို့သည် အဘယ်နေရာ၌ ရှိကြသနည်း။ ထိုသူတို့ကို ငါထံသို့ ခေါ်၍ သတ်ကြစေ၊ သူတို့ သေသည်ကို ငါစောင့်ကြည့်မည်’ ဟုမိန့်တော်မူ၏။

ယေရှုယေရုလင်မြို့သို့ ဝင်တော်မူခြင်း

(မာ 21:1-11; မာ 11:1-11; ယော 12:12-19)

28 ယေရှုသည် ထိုအကြောင်း အရာများကို မိန့်တော်မူပြီးသောအခါ၊ သူသည် ယေရုလင်မြို့သို့ ဆက်လက်ဦးတည်၍ ကြွသွားတော်မူ၏။ 29 ယေရှုသည်သံလွင်တောင်အနီးရှိ ဗက်ဖာဂေမြို့နှင့် ဗေသနိမြို့တို့၏အနီးသို့ ရောက်တော်မူ၏။ ယေရှုသည် မိမိတပည့်တော်နှစ်ဦးကို စေလွှတ်၍၊ 30 “သင်တို့မြင်နေရသောထိုမြို့သို့ သွားကြ။ မြို့ထဲသို့ ရောက်သောအခါ ကြိုးချည်ထားသော မြည်းငယ်တစ်ကောင်ကို ထိုနေရာ၌ တွေ့ရလိမ့်မည်။ ထိုမြည်းကို အဘယ်သူမျှ မစီးဘူးသေး။ မြည်းကို ကြိုးဖြည့်၍ ငါထံသို့ ဆောင်ခဲ့ကြ။ 31 တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူသည် သင်တို့အား အဘယ်ကြောင့် မြည်းကို ကြိုးဖြည့် နေသနည်းဟုမေးလျှင်၊ သင်တို့က၊

‘သခင်အလိုရှိသည် ဟုပြောရမည်’ ဟုမိန့်တော်မူ၏။

³²တပည့်တော်နှစ်ယောက်တို့သည်မြို့တွင်းသို့ ဝင်သွားကြ၏။ သူတို့သည် မြည်းကလေးကို ယေရှု မိန့်မှာတော်မူသည့်အတိုင်း တွေ့ကြ၏။

³³တပည့်တော်တို့သည် မြည်းကို ကြိုးဖြည့်ကြ၏။ သို့သော်လည်း မြည်းပိုင်ရှင်တို့သည် အပြင်သို့ ထွက်လာကြ၏။ သူတို့က တပည့်တော်တို့အား ‘သင်တို့သည် အဘယ်ကြောင့် မြည်းကို ကြိုးဖြေနေကြသနည်း’ ဟုမေးကြ၏။

³⁴တပည့်တော်တို့က “သခင်အလိုရှိသည်” ဟုပြောကြ၏။ ³⁵ထိုကြောင့် တပည့်တော်နှစ်ယောက်သည် မြည်းကို ယေရှုထံတော်သို့ ယူဆောင်ကြ၏။ တပည့်တော်တို့သည် သူတို့၏ ဝတ်လုံများကို မြည်းကျောပေါ်သို့ တင်ပေးကြ၏။ ထို့နောက် ယေရှုကို မြည်းကျောပေါ်သို့ စီးစေကြ၏။ ³⁶ယေရှုသည် ယေရုရှလင်မြို့သို့ဦးတည်နေသောလမ်းအတိုင်း စီးလျက်ကြွတော်မူ၏။ တပည့်တော်တို့သည် မိမိတို့၏ဝတ်လုံများကို ယေရှုရှေ့လမ်းပေါ်သို့ ဖြန့်ခင်းပေးကြ၏။

³⁷ယေရှုသည် ယေရုရှလင်မြို့သို့ နီးကပ်တော်မူ၏။ သူသည် သံလွင်တောင်အောက်ခြေသို့ ကြွရောက်တော်မူ၏။ တပည့်တော်လူအုပ်စုအားလုံးတို့သည် အလွန်ဝမ်းမြောက်ကြ၏။ သူတို့သည် မိမိတို့မြင်ခဲ့ပြီးသောအံ့ဩဖွယ်သောအရာများကြောင့် ဘုရားသခင်ကို ကျယ်လောင်သောအသံဖြင့်ချီးမွမ်းကြ၏။ ³⁸သူတို့က

“ထာဝရဘုရား၏နာမတော်နှင့် ကြွလာတော်မူသောရှင်ဘုရင်သည် မင်္ဂလာရှိပါ၏။ ‘ကောင်းကင်ဘုံ၌ ငြိမ်သက်ခြင်းရှိ၍ ဘုရားသခင်၏ ဘုန်းတန်ခိုးတော်ကြီး မြတ်ပါစေ” ဟုပြောကြ၏။

ဆာလံ၊ 118:26

³⁹ဖာရိရှဲအချို့ကယေရှုအား၊ “ဆရာ၊ ကိုယ်တော်၏တပည့်တော်တို့ကို ဤကဲ့သို့ ပြောခြင်းကို တားမြစ်တော်မူပါ” ဟုလျှောက်ကြ၏။

⁴⁰ယေရှုက သူတို့အား “ငါဆိုသည်ကား၊ သူတို့သည် ဤအရာတို့ကို ပြောရမည်။ သို့မဟုတ်လျှင် ဤကျောက်တို့သည် ဤအရာများကို ကြွေးကြော်ကြလိမ့်မည်” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

ယေရုရှလင်မြို့အတွက် ယေရှု ဝိုင်းကြွေးတော်မူခြင်း

⁴¹ယေရှုသည် ယေရုရှလင်မြို့ အနီးသို့ ရောက်တော်မူ၏။ သူသည် မြို့တော်ကို မြင်သောအခါ ဝိုင်းကြွေးတော်မူ၏။ ⁴²ယေရှုက ယေရုရှလင်မြို့အား “ငါသည် သင့်ကို ယနေ့အဘယ်အရာသည် ငြိမ်သက်ခြင်းသယ်ဆောင်လာမည်ကို သိစေလို၏။ သို့သော်လည်း ထိုအရာကို သင်မသိနိုင်။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုအရာကို သင့်ထံမှ ဖုံးကွယ်ထား၏။ ⁴³သင်၏ရန်သူတို့သည် သင့်ပတ်လည်တွင် တပ်ချ၍ ဝိုင်းရံထားသောအချိန်ကျရောက်လာလိမ့်မည်။ သင်၏ရန်သူတို့သည် သင့်ဘေးပတ်လည် အားလုံးမှ ဝိုင်းရံ၍ ချုပ်ထားကြလိမ့်မည်။ ⁴⁴သူတို့သည် သင်နှင့်၊ သင့်မြို့သူမြို့သားတို့ကို ဖျက်ဆီးကြလိမ့်မည်။ သင်တို့အဆောက်အဦး၏ကျောက်တစ်ခုပေါ်တစ်ခု ထပ်လျက် မတွေ့ရလောက်အောင် ပြိုကျဖျက်စီးလိမ့်မည်။ ဘုရားသခင် ကြွရောက်ကယ်တင်သည့်အချိန်ကို သင်တို့မသိသောကြောင့် ဤအရာဖြစ်လာလိမ့်မည်” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

ဗိမာန်တော်သို့ ယေရှုသွားတော်မူခြင်း

(မာ၊ 21:12-17; မာ၊ 11:15-19; ယော၊ 2:13-22)

⁴⁵ယေရှုသည် ဗိမာန်တော်ပိုင်နက်အတွင်းသို့ဝင်တော်မူ၏။ သူသည် ဗိမာန်တော်နယ်မြေထဲ၌ ပစ္စည်းများရောင်းသောသူတို့ကို နှင်ထုတ်တော်မူ၏။ ⁴⁶ယေရှုက၊ “ဤအကြောင်းကို ကျမ်းစာထဲ၌ရေးထားသည်မှာ ‘ငါ့အိမ်သည် ဆုတောင်းရာအိမ်ဖြစ်လိမ့်မည်’ ဟုရေးထား၏။ သို့သော်လည်း သင်တို့သည် ‘ဓားပြတို့၏ပုန်းအောင်းသောနေအိမ်အဖြစ် ပြောင်းလဲကြပြီ။” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

47 ယေရှုသည် ဗိမာန်တော်အတွင်း၌ လူတို့ကို နေ့စဉ် ဆုံးမသြဝါဒပေးတော်မူ၏။ ယင်ပုရောဟိတ်အကြီး၊ ကျမ်းပြုဆရာတို့နှင့် ယုဒတို့၏အခြားခေါင်းဆောင်တို့သည် ယေရှုကို သတ်ရန် အလိုရှိကြ၏။ 48 သို့သော်လည်း လူတို့သည် ယေရှုကို စေ့စေ့နားထောင်နေကြ၏။ သူတို့သည် ယေရှုဟောတော်မူသောအရာများကို အလွန်စိတ်ဝင်စားနေကြ၏။ ထို့ကြောင့် ယင်ပုရောဟိတ်အကြီး၊ ကျမ်းပြုဆရာတို့နှင့် ခေါင်းဆောင်တို့သည်၊ ယေရှုအား သတ်နိုင်သော အခွင့်ကိုမတွေ့မရကြ။

ယုဒခေါင်းဆောင်များက ယေရှုအား မေးခွန်းတစ်ခုမေးခြင်း

(မာ 21:23-27; မာ 11:27-33)

20 တစ်နေ့တွင် ယေရှုသည် ဗိမာန်တော်၌ ရှိတော်မူ၏။ ကိုယ်တော်သည် လူတို့ကို ဆုံးမသြဝါဒပေးတော်မူ၏။ ယေရှုသည် လူတို့ကိုဝမ်းမြောက်ဖွယ်ရာသတင်းကောင်းနှင့် ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်အကြောင်းကို ဟောတော်မူ၏။ ယင်ပုရောဟိတ်အကြီး၊ ကျမ်းပြုဆရာနှင့် ယုဒလူမျိုးအကြီးအကဲဖြစ်သောသူတို့သည် ယေရှုထံတော်သို့ ရောက်လာကြ၏။ 2 သူတို့က “ကိုယ်တော်သည် ဤအမှုများကို အဘယ်အခွင့်နှင့် ပြုသည်ကို၎င်း ထိုအခွင့်ကို အဘယ်သူပေးသည်ကို၎င်း အကျွန်ုပ်တို့အား ပြောပါဟု” ဆိုကြ၏။

3 ယေရှုက သင်တို့ကိုလည်း “ငါမေးခွန်းတစ်ခုမေးမည်။ သင်တို့ဖြေကြလော့။ 4 ယောဟန်ပေးသော ဗတ္တိဇံသည် ဘုရားသခင်က ဖြစ်သလော၊ သို့မဟုတ်လူက ဖြစ်သလော” ဟုမေးတော်မူ၏။

5 ယင်ပုရောဟိတ်၊ ကျမ်းပြုဆရာနှင့်ယုဒလူမျိုးအကြီးအကဲသူတို့က “ငါတို့သည် ယောဟန်၏ဗတ္တိဇံပေးခြင်းသည် ဘုရားသခင်က ဖြစ်သည်ဟု ပြောလျှင်” သူက သို့ဖြစ်လျှင် “သင်တို့သည် အဘယ်ကြောင့် ယောဟန်ကို မယုံကြည်ကြသနည်း” ဟုမေးလိမ့်မည်။ 6 သို့သော်

လည်း ငါတို့က “ယောဟန်၏ဗတ္တိဇံပေးခြင်းသည် လူက ဖြစ်သည်ဟု ပြောလျှင် လူအားလုံးသည် ငါတို့ကို ကျောက်ခဲနှင့် ပေါက်သတ်ကြလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့သည် ယောဟန်ကို ပရောဖက်တစ်ပါးဟု ယုံကြည်သည်” ဟုအချင်းချင်းတိုင်ပင်ကြ၏။ 7 ထို့ကြောင့် သူတို့က ‘အဘယ်က ဖြစ်သည်ကို အကျွန်ုပ်တို့မသိပါ’ ဟုဖြေကြ၏။

8 ထို့ကြောင့် ယေရှုက “သို့ဖြစ်လျှင် ငါကလည်း ဤအရာတို့ကိုအဘယ်အခွင့်အာဏာဖြင့် ပြုသည်ကိုသင်တို့အားမပြော” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

ဘုရားသခင်က သူ၏သားတော်ကို စေလွှတ်တော်မူခြင်း

(မာ 21:33-46; မာ 12:1-12)

9 ထိုနောက် ယေရှုက လူတို့ကို ဤဥပမာတစ်ခု ပြောပြသည်မှာ “လူတစ်ယောက်သည် မိမိယာခင်း၌ စပျစ်ပင်တို့ကို စိုက်၏။ ထိုလူသည် မိမိစပျစ်ခင်းကို တချို့သောယာသမားတို့ကိုငှား၏။ ထိုနောက် သူသည် အဝေးတစ်နေရာသို့ အချိန်ကြာမြင့်စွာ ထွက်သွား၏။ 10 မကြာခင်မှာ စပျစ်သီးများကို ခူးဆွတ်သော အချိန်ရောက်လာ၏။ ထို့ကြောင့် စပျစ်ခင်းပိုင်ရှင်သည် မိမိအစေခံတစ်ယောက်ကို ယာသမားထံသို့ မိမိ၏စပျစ်သီးဝေစုယူရန် စေလွှတ်၏။ ယာသမားတို့သည် အစေခံကို ရိုက်နှက်၍ လက်ချည်းဖြင့် လွှတ်လိုက်ကြ၏။ 11 ထို့ကြောင့် စပျစ်ခင်းပိုင်ရှင်သည် နောက်ထပ် အစေခံတစ်ယောက်ကိုစေလွှတ်ပြန်၏။ ယာသမားတို့သည် ထိုအစေခံကိုလည်း ရိုက်၍ အရှက်ခွံပြီးမှ လက်ချည်းလွှတ်လိုက်ကြ၏။ 12 ထို့ကြောင့် စပျစ်ခင်းပိုင်ရှင်သည် တတိယမြောက် အစေခံတစ်ယောက်ကို ယာသမားထံသို့ ထပ်လွှတ်ပြန်၏။ ယာသမားတို့သည် ထိုအစေခံကို နာကျင်စွာ ရိုက်၍ စပျစ်ခင်း အပြင်ဘက်သို့ ဆွဲထုတ်ကြ၏။ 13 စပျစ်ခင်းပိုင်ရှင်က ‘ယခုတွင် ငါသည် အဘယ်သို့ ပြုရမည်နည်း။ ငါ့သားကို လွှတ်ရ

မည်။ ငါသည် ငါ့သားကို အလွန်ချစ်၏။ ယာသမားတို့သည် ငါ့သားကို လေးစားကြမည်ကို သေချာသည်' ဟုဆို၏။ ထို့ကြောင့် သူ့သားကို လွှတ်လိုက်၏။ ¹⁴ယာသမားတို့သည် သူ့သားကို မြင်သောအခါ သူတို့က 'ဤသူသည် ပိုင်ရှင်၏သားဖြစ်၏။ တစ်နေ့သောအခါ ဤစပျစ်ခင်းကို သူပိုင်ဖြစ်လိမ့်မည်။ ထို့ကြောင့် သူ့ကို သတ်ပစ်ကြကုန်အံ့။ ထို့နောက် ဤစပျစ်ခင်းသည် ငါတို့အတွက် ဖြစ်သွားလိမ့်မည်' ဟုအချင်းချင်း ပြောဆိုကြ၏။ ¹⁵ထို့ကြောင့်ယာသမားတို့သည် စပျစ်ခင်းပိုင်ရှင်၏သားကိုစပျစ်ခင်းအပြင်ဘက်ကို ခေါ်ထုတ်သွားပြီးသတ်ပစ်လိုက်ကြ၏။ “သို့ဖြစ်လျှင် စပျစ်ခင်းပိုင်ရှင်သည် အဘယ်သို့ ပြုမည်နည်း။” ¹⁶သူသည် လာ၍ ထိုယာသမားတို့ကို သတ်လိမ့်မည်။ ထို့နောက် သူသည် စပျစ်ခင်းကို တခြားယာသမားတို့ကိုငှားလိမ့်မည် ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ထိုအပြစ်အပျက်ကို နားထောင်ကြသောသူတို့က ထိုသို့မဖြစ်ပါစေနှင့် ဟုပြောကြ၏။ ¹⁷သို့သော်လည်း ယေရှုသည် သူတို့ကို ကြည့်ရှု၍ “သို့ဖြစ်လျှင် ဤကျမ်းစာ၏ အဓိပ္ပာယ်သည် အဘယ်သို့နည်း။ ဤကျမ်းစာကား၊

‘အဆောက်အဦး ဆောက်လုပ်သူတို့၏ ပယ်ထားသောကျောက်သည် တိုက်ထောင့်အထွင်အထိပ်သို့ရောက်လေ၏။’
ဆာလံ/ 118:22

¹⁸ထိုကျောက်ပေါ်သို့ ချော်ကျသောလူတိုင်းသည် ကျိုးပဲ့သွားလိမ့်မည်။ သင့်အပေါ်သို့ ထိုကျောက်ကျလျှင်၊ သင်တို့သည် ကြေမှုသွားလိမ့်မည်” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

¹⁹ယုဒခေါင်းဆောင်တို့သည် ယေရှုဟောတော်မူသော ဥပမာကို ကြားကြ၏။ ဤအကြောင်းအရာသည် သူတို့အကြောင်း ဖြစ်သည်ဟု သိကြ၏။ ထို့ကြောင့် သူတို့က ယေရှုအား ချက်ချင်း ဖမ်းဆီးလိုကြ၏။ သို့သော်လည်း လူတို့သည် သူတို့ကို ပြန်ပြုမည်အရာကြောင့် ကြောက်ရွံ့ကြ၏။

ယုဒခေါင်းဆောင်တို့က ယေရှုကို လှည့်ပြားရန်ကြိုးစားခြင်း

(မာ 22:15-22; မာ 12:13-17)

²⁰သို့သော်လည်း ခေါင်းဆောင်တို့သည် ယေရှုအား ဖမ်းဆီးနိုင်မည့်အချိန်ကောင်းကို စောင့်ဆိုင်းနေကြ၏။ သူတို့သည်လူအချို့ကို လူကောင်းများအဖြစ် ဟန်ဆောင်ရန် သွန်သင်၍ ယေရှုထံတော်သို့ စေလွှတ်ကြ၏။ သူတို့သည် ယေရှုကိုတန်ခိုးအာဏာရှိသော မြို့ဝန်မင်းလက်သို့ အပ်နှံသောအခွင့်ရစေခြင်းငှါ ယေရှုသည် အမှားတစုံတခု ပြောရန် အလိုရှိကြ၏။ ²¹ထို့ကြောင့် ခေါင်းဆောင်တို့ လွှတ်သောလူတို့က ယေရှုအား၊ “ဆရာ၊ ဆရာပြောခဲ့သောစကားနှင့် သြဝါဒတို့သည် အမှန်ဖြစ်သည်ကို အကျွန်ုပ်တို့သိကြပါ၏။ ကိုယ်တော်သည် မျက်နှာလိုက်ခြင်းမရှိဘဲ ဘုရားသခင်၏မှန်ကန်သောနည်းလမ်းအကြောင်းကို သြဝါဒပေးတော်မူ၏။” ²²ထို့ကြောင့် ကံသာကို အကျွန်ုပ်တို့ အခွန်ဆောင်ခြင်းသည် မှန်ကန်ပါသလော၊ သို့မဟုတ် မှားသလော၊ အကျွန်ုပ်တို့ကို ပြောပြပါ” ဟုမေးကြ၏။ ²³သို့သော်လည်း ထိုလူတို့သည် သူ့အား လှည့်ပြားရန်လာသည်ကို ယေရှုသည် သိမှတ်တော်မူ၏။ ထို့ကြောင့် ယေရှုက သူတို့အား

²⁴“ငွေတစ်ပြားကို ပြပါ။ ဤငွေပြားပေါ်မှာ အဘယ်သူ၏နာမည်ပါသနည်း၊ အဘယ်သူ၏ရုပ်ပုံပါသနည်း” ဟုမေးတော်မူရာ၊ သူတို့က ကံသာ၏အမည်နှင့် ရုပ်ပုံသာ ငွေပြားပေါ်တွင် ပါရှိကြောင်းဖြေကြ၏။

²⁵ယေရှုကသူတို့အား “သို့ဖြစ်လျှင်ကံသာ၏ ပိုင်ဆိုင်သောငွေကို ကံသာအားပေးကြလော့။ ဘုရားသခင်၏ပိုင်ဆိုင်သောပစ္စည်းကို ဘုရားသခင်အား ပေးကြလော့” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

²⁶ယေရှု၏ ပညာတော်အမြော်အမြင်ရှိသောအပြေကြောင့် သူတို့သည် အံ့သြကြ၏။ သူတို့သည် အမှားတစ်ချို့ပြောမိရန်အတွက် ယေရှုကို လှည့်ပြား၍ မရနိုင်ကြောင်း နားလည်ကြ၏။ ထို့ကြောင့် သူတို့သည် အဘယ်အရာမျှ မပြောကြချေ။

ဇဒ္ဒါကဲအချိုက ယေရူအား လှည့်ခြားရန် ကြိုးစားခြင်း

(မာ 22:23-33; မာ 12:18-27)

²⁷ယေရူထံတော်သို့ ဇဒ္ဒါကဲအချို ရောက်လာကြ၏။ ဇဒ္ဒါကဲတို့သည် သေခြင်းမှ ပြန်လည်ရှင်ပြန်ထမြောက်ခြင်းမရှိဟု ယုံကြည်ကြ၏။ သူတို့က ယေရူအား ²⁸“ဆရာ၊ မောရှေ၏ ပညတ်ကျမ်းထဲတွင် အိမ်ထောင်သည် ယောက်ျားသည် သားသမီးမရဘဲ သေဆုံးသွားလျှင် သူညီသည် ထိုမှဆိုးမကို လက်ထပ်ရမည်။ သို့မှသာလျှင် သေသွားသောအစ်ကိုအတွက် သားသမီးရလိမ့်မည်” ဟုရေးထားပါ၏။ ²⁹တရုတ်အခါ ညီအစ်ကို ခုနစ်ယောက်ရှိကြ၏။ ပထမအစ်ကိုသည် အမျိုးသမီးတစ်ယောက်ကို လက်ထပ်၏။ သို့သော်လည်း သားသမီးမရရှိဘဲ သေဆုံးသွား၏။ ³⁰ထို့နောက် ဒုတိယအစ်ကိုသည် ထိုအမျိုးသမီးကို လက်ထပ်၍ သေဆုံးပြန်၏။ ³¹ထို့နောက် တတိယအစ်ကိုကလည်း ထိုအမျိုးသမီးကို လက်ထပ်၍ သေဆုံးပြန်၏။ ဤနည်းအားဖြင့် ညီအစ်ကို ခုနစ်ယောက်စလုံးသည် ထိုအမျိုးသမီးကို လက်ထပ်၍ သားကို မကျန်ရစ်စေဘဲ သေကြ၏။ ³²နောက်ဆုံး၌ ထိုအမျိုးသမီးလည်း သေလေ၏။ ³³သို့သော်လည်း ညီအစ်ကို ခုနစ်ယောက်စလုံးသည် ထိုအမျိုးသမီးကို လက်ထပ်ပေါင်းသင်းကြ၏။ ထိုကြောင့် လူတို့သည် သေခြင်းမှ ပြန်လည်ရှင်ပြန်လာသောအခါ ထိုအမျိုးသမီးသည် အဘယ်သူ၏ မယားဖြစ်မည်နည်း” ဟုမေးကြ၏။

³⁴ယေရူကဇဒ္ဒါကဲအား“ဤဘဝ၌လူတို့သည် တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် လက်ထပ်ပေါင်းသင်းကြ၏။ ³⁵တချို့လူတို့သည် သေခြင်းမှရှင်ပြန်ထမြောက်လာခြင်းငှါ ထိုက်တန်မည်ဖြစ်၍ နောင်ဘဝ၌ အသက်ရှင်ကြလိမ့်မည်။ ထိုနောင်ဘဝ၌ သူတို့သည် လက်ထပ်ပေါင်းသင်းလိမ့်မည်မဟုတ်။ ³⁶ထိုနောင်ဘဝ၌ သူတို့သည် ကောင်းကင်တမန်ကဲ့သို့ဖြစ်ပြီး သေခြင်းမှအစဉ်ကင်းလွတ်လိမ့်မည်။ သူတို့သည် သေခြင်းမှ ရှင်ပြန်ထမြောက်လာသောကြောင့် ဘုရား

သခင်၏သားသမီးများ ဖြစ်ကြ၏။ ³⁷လူတို့သည် သေခြင်းမှရှင်ပြန်ထမြောက်သည်ကို မောရှေသည် ရှင်းလင်းစွာပေါ်ပြခဲ့၏။ မောရှေသည် လောင်နေသောချုံပုတ်အကြောင်း ရေးသောအခါ သူက၊ ‘ထာဝရဘုရားသည် အာဗြဟံ၏ ဘုရားသခင်၊ ဣဇာက်၏ဘုရားသခင်၊ ယာကုပ်၏ဘုရားသခင်’ ဟုဖော်ပြထား၏။ ³⁸အကြောင်းမူကား၊ ဘုရားသခင်သည် သေသောသူတို့၏ဘုရားသခင်မဟုတ်။ သို့သော်လည်း အသက် ရှင်နေသူတို့၏ဘုရားသခင်သာလျှင်ဖြစ်၏။ သူတို့အားလုံးသည် ဘုရားသခင်အတွက် အသက်ရှင်နေကြ၏” ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ³⁹ကျမ်းပြုဆရာအချို့က “ဆရာ၊ ကိုယ်တော်အပြေသည် အလွန်မှန်ကန်၏” ဟုပြောကြ၏။ ⁴⁰ထိုအချိန်မှစ၍ အဘယ်သူမျှသူကို နောက်ထပ် မေးခွန်းများမမေးလျှောက်ဝံ့ကြ။

ခရစ်တော်သည် ဒါဝိဒ်၏သားမှန်သလော

(မာ 22:41-46; မာ 12:35-37)

⁴¹ထို့နောက် ယေရူက “ခရစ်တော်သည် ဒါဝိဒ်၏သားဖြစ်သည်ဟု လူတို့သည် အဘယ်ကြောင့်ပြောကြသနည်း။ ⁴²ဆာလံကျမ်းစာအုပ်ထဲ၌ ဒါဝိဒ်ကိုယ်တိုင် ပြောထားသောအရာက

‘ထာဝရဘုရားသည်အကျွန်ုပ်၏သခင်အား
⁴³ငါသည် သင့်ရန်သူတို့ကို သင်၏ခြေတင်ရာအောက်သို့ မချထားမှီတိုင်အောင် ငါ့လက်ျာဘက်၌ ထိုင်နေလော့’ ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ဆာလံ 110:1

⁴⁴ဒါဝိဒ်ကိုယ်တိုင်သည် ခရစ်တော်ကို ‘သခင်ဟု ခေါ်လျှင် ခရစ်တော်သည် အဘယ်သို့ ဒါဝိဒ်၏ သား ဖြစ်နိုင်မည်နည်း’ ဟုမိန့်တော်မူ၏။

ကျမ်းပြုဆရာများအား သတိပေးခြင်း

(မာ 23:1-36; မာ 12:38-40; လုကာ 11:37-54)

⁴⁵ပရိသတ်အားလုံးက ယေရူမိန့်တော်မူသောစကားကို နားထောင်နေကြ၏။ ယေရူက တပည့်တော်တို့အား၊

⁴⁶“ကျမ်းပြုဆရာတို့ကိုသတိထားကြလော့။ သူတို့သည် ထူးဆန်းသောအဝတ်များကို ဝတ်၍ လူမြင်ကွင်း၌ လမ်းလျှောက်ခြင်းကို နှစ်သက်ကြ၏။ သူတို့သည် ဈေးတန်း၌ လူတို့လေးစားခြင်းကို နှစ်သက်ကြ၏။ သူတို့သည် တရားဇရပ်တို့၌ အရေးကြီးဆုံးသော ထိုင်ခုံတို့၌ ထိုင်ခြင်းကို နှစ်သက်ကြ၏။ သူတို့သည် စားသောက်ပွဲတွင် အရေးကြီးဆုံးသော ကုလားထိုင်မှာထိုင်ရန် နှစ်သက်ကြ၏။ ⁴⁷သို့သော်လည်း သူတို့သည် မုဆိုးမတို့၏အိမ်များကို လှယူသိမ်းစား၍ သူတို့ကိုယ်သူတို့အမြင်ကောင်းအောင် ရှည်လျားသောဆုတောင်းခြင်းကို ရွတ်ဆိုကြ၏။ ဘုရားသခင်သည် ထိုလူတို့ကို ပြင်းထန်စွာ အပြစ်ပေးလိမ့်မည်” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

မှန်ကန်သောပေးလှူခြင်း

(မာ 12:41-44)

21 ချမ်းသာသူအချို့တို့သည် ဗိမာန်တော်အတွင်းရှိ ငွေသေတ္တာထဲသို့ အလှူငွေထည့်နေကြသည်ကို ယေရှုမြင်တော်မူ၏။ ²ထို့နောက်ဆင်းရဲနွမ်းပါးသောမုဆိုးမတစ်ယောက်သည် ငွေသေတ္တာထဲသို့ ငွေပြားနှစ်ပြားထည့်လိုက်သည်ကိုလည်း ယေရှုသည် မြင်တော်မူ၏။ ³ယေရှုက “ငါအမှန်ဆို သည်ကား၊ ဤဆင်းရဲသောမုဆိုးမသည် ကြေးနီဒင်္ဂါးနှစ်ပြားသာထည့်၏။ သို့သော်လည်း သူမသည် အမှန်စင်စစ် ထိုချမ်းသာသူအားလုံးတို့ထက် ပို၍ထည့်၏။ ⁴ထိုချမ်းသာသူတို့သည် သူတို့၌ ရှိသောစည်းစိမ်ထဲမှ အပိုများကို ထည့်ကြ၏။ ဤမိန်းမသည် အလွန်ဆင်းရဲသော်လည်း မိမိအသက်မွေးစရာဥစ္စာရှိသမျှကို ထည့်လေပြီ” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

ဗိမာန်တော်ပျက်စီးမည့်အကြောင်း

(မာ 24:1-14; မာ 13:1-13)

⁵တပည့်တော်အချို့သည် ဗိမာန်တော်အကြောင်းကို ပြောဆိုနေကြ၏။ သူတို့က “ဤဗိမာန်တော်သည် လှသောဗိမာန် တော်ဖြစ်၍

အကောင်းဆုံးသောကျောက်တုံးတို့နှင့် တည်ဆောက်ထား၏။ ဘုရားသခင်ကိုလှူထားသော အကောင်းစား လက်ဆောင်ပစ္စည်းအများအပြားကိုလည်း ကြည့်ကြလော့’ ဟုပြောကြ၏။

⁶သို့သော်လည်း ယေရှုက “ယခု သင်တို့မြင်နေရသောအရာအားလုံးကို ဖျက်ဆီးခြင်း သို့ရောက်သောအချိန်ကာလရောက်လိမ့်မည်။ ဤအဆောက်အဦးရှိ ကျောက်တုံးတို့သည် မြေကြီးပေါ်သို့ ပစ်ချခံရလိမ့်မည်။ ကျောက်တစ်ခုပေါ်တစ်ခုထပ်၍ နေရမည်မဟုတ်” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

⁷တပည့်တော်အချို့က ယေရှုအား “သခင်ဘုရား၊ ဤအမှုအရာတို့သည် အဘယ်ကာလမှ ဖြစ်ပါမည်နည်း။ ဤအရာအားလုံး ဖြစ်ချိန်နီးသောအခါ အကျွန်ုပ်တို့အား အဘယ်လက္ခဏာကို ပြမည်နည်း” ဟုမေးလျှောက်ကြ၏။

⁸ထိုအခါယေရှုက “သတိထားကြ၊ မိုက်မဲသောသူများ မဖြစ်ကြနှင့်။ လူအများတို့သည် ငါ၏နာမဖြင့် လာ၍ ငါသည် ခရစ်တော်ဖြစ်၏”ဟု၎င်း၊ ‘မှန်ကန်သောအချိန်ကာလ ရောက်လာပြီ’ဟု၎င်းပြောကြလိမ့်မည်။ သူတို့ကိုမလိုက်ကြနှင့်။ ⁹သင်တို့သည် စစ်ပွဲအကြောင်း၊ ပုန်ကန်ခြင်းအကြောင်းကို သင်တို့ကြားရသောအခါ ကြောက်ရွံ့ခြင်း မရှိကြနှင့်။ ဤအရာတို့သည် အရင်ဖြစ်ရမည်။ သို့သော်လည်း အဆုံးသည် နောက်မှ ရောက်လာလိမ့်မည်” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

¹⁰ထို့နောက် ယေရှုက သူတို့အား၊ “လူမျိုးတစ်မျိုးနှင့်တစ်မျိုးတိုက်ခိုက်ကြမည်။ နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံနှင့်တစ်နိုင်ငံစစ်မက်ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ ¹¹နေရာအနှံ့အပြား၌ ကြီးမားသောမြေလျင်လှုပ်ခြင်း၊ ကာလနာများပြားခြင်းနှင့် အစာခေါင်းပါးခြင်းများ ဖြစ်ပေါ်လာလိမ့်မည်။ ကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်းသောအရာများ ဖြစ်ပေါ်လာ၍ လူတို့ကို သတိပေးရန်ကောင်းကင်မှ အံ့ဩဖွယ်ကောင်းသောအရာများ ဖြစ်ပေါ်လာကြလိမ့်မည်။ ¹²သို့သော်လည်းဤအကြောင်းအရာများ မဖြစ်မီ လူတို့သည် သင်တို့ကို ဖမ်းဆီး၍ ဆိုးဝါး

စွာ ပြုမူကြလိမ့်မည်။ သင်တို့ကို တရားဇရပ် တို့၌ စီရင်ဆုံးဖြတ်၍ ထောင်တွင် အကျဉ်းချ လိမ့်မည်။ သင်တို့ကို ဆန့်ကျင်စွပ်စွဲခြင်းများနှင့် ဘုရင်တို့၊ မြို့တော်ဝန်တို့ရှေ့တွင် အတင်းအဓမ္မ ခေါ်ခြင်းကိုခံရလိမ့်မည်။ သင်တို့သည်ငါ့နောက် ကို လိုက်သောကြောင့် လူတို့သည် သင်တို့ အပေါ်၌ ထိုအရာများကို ပြုကြလိမ့်မည်။¹³ သို့ သော်လည်း သင်တို့သည် ငါ့အကြောင်းကို ဟောရန် ဤအရာတို့သည် အခွင့်အလမ်းဖြစ် လိမ့်မည်။¹⁴ ထို့ကြောင့် သင်တို့သည် ကိုယ်ကို ကာကွယ်ခြင်းငှါ အဘယ်သို့ ပြန်ပြောရမည်ကို မစိုးရိမ်ကြနှင့်။¹⁵ သင်တို့၏ရန်သူအားလုံးတို့ သည် သင်တို့ကို မငြင်းနိုင်ရန် ငါသည် သင်တို့ အား နှုတ်သတ္တိနှင့် ဥာဏ်သတ္တိကို ပေးမည်။¹⁶ သင်တို့မိဘ၊ ညီအစ်ကို၊ ဆွေမျိုးသားချင်း နှင့်၊ အပေါင်းအသင်းမိတ်ဆွေတို့သည်လည်း သင်တို့ကို ဆန့်ကျင်ကြလိမ့်မည်။¹⁷ သူတို့သည် သင်တို့အချို့ကို သတ်ကြလိမ့်မည်။ သင်တို့သည် ငါ့နောက်ကို လိုက်သောကြောင့် လူအားလုံး သည် သင်တို့ကို မုန်းကြလိမ့်မည်။¹⁸ သို့သော် လည်း အကယ်စင်စစ် ဤအရာအားလုံးတွင် တစ်ခုကမျှ သင်တို့ကို မထိခိုက်စေရ။¹⁹ သင်တို့ သည် တည်ကြည်လျှင် သင်တို့ကိုယ်သင်တို့ ကယ်တင်လွှတ်မြောက်ကြလိမ့်မည်။

ယေရှုလင်မြို့ ပျက်စီးမည့်အကြောင်း

(မာ 24:15-21; မာ 13:14-19)

²⁰“ယေရှုလင်မြို့ပတ်လည်၏ စစ်တပ်တို့ ကို သင်တို့တွေ့ရလိမ့်မည်။ ထိုအခါ ယေရှုလင် မြို့ပျက်စီးရန် အချိန်ကျရောက်လာသည်ကို သင်တို့ သိရလိမ့်မည်။²¹ ထိုအချိန်အ တွင်း၌ ယုဒပြည်၌ရှိသော လူတို့သည် တောင်ပေါ်သို့ ထွက်ပြေးရလိမ့်မည်။ ယေရှုလင်မြို့ရှိ လူတို့ သည် မြို့ကို အမြန်ဆုံးစွန့်ခွာကြရမည်။ သင် သည် ထိုမြို့အနီးအနား၌ရှိလျှင် မြို့ထဲသို့မဝင် နှင့်။²² ဘုရားသခင်သည် မိမိ၏လူတို့ကို ဒဏ် ခတ်မည့်အချိန်ကာလအကြောင်းနှင့် ပတ်သက် ၍ ပရောဖက်တို့ရေးသားကြ၏။ ငါပြောနေ

သောအချိန်ကာလသည် ဤဖြစ်ရပ်အားလုံး ဖြစ်ရမည့် အချိန်ကာလဖြစ်၏။²³ ထိုအချိန်အ တွင်း၌ ကိုယ်ဝန်ဆောင်မိန်းမတို့နှင့် နို့စို့သူငယ် ရှိသောမိန်းမတို့သည် အလွန်ခက်ခဲလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ အလွန်ဆိုးဝါးသောအချိန် ကာလသည် ဤပြည်သို့ ရောက်လာလိမ့်မည်။ ဘုရားသခင်သည် ဤလူတို့အပေါ်တွင် ဒေါသ ဖြစ်တော်မူလိမ့်မည်။²⁴ အချို့သောလူတို့သည် စစ်သားတို့၏သတ်ဖြတ်ခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်။ အခြားလူတို့သည် နိုင်ငံအားလုံးသို့စစ်သုံးပန်း အဖြစ်ခေါ်သွားခြင်းခံရကြလိမ့်မည်။ တပါး သောအမျိုးသားတို့သည် ယေရှုလင်မြို့ကို နိုင် ၍ သူတို့၏အချိန် မကုန်ဆုံးမှီတိုင်အောင် ခြေ ဖြင့် နင်းချေကြလိမ့်မည်။

မကြောက်ကြနှင့်

(မာ 24:29-31; မာ 13:24-27)

²⁵“အံ့ဩဖွယ်သော ဖြစ်ရပ်တို့သည် နေ၊ လ၊ ကြယ်များ၌ ဖြစ်ပေါ်လာလိမ့်မည်။ ကမ္ဘာမြေ ပေါ်၌ရှိသောလူတို့သည် ထောင်ချောက်ထပ်ပိတ် မိနေသကဲ့သို့ ခံစားရလိမ့်မည်။ ပင်လယ်သည် အော်မြည်ကြ၍ အလွန်ကြီးကျယ်သော လှိုင်းဂ ယက်များထမြောက်လာပြီး လူတို့သည် ထိုဖြစ် ရပ်တို့ကြောင့် စိတ်ရှုပ်ထွေးကြလိမ့်မည်။²⁶ ထို့ ကြောင့် လူတို့သည် ကြောက်ရွံ့တုန်လှုပ် ကြ လိမ့်မည်။ သူတို့သည် မြေကြီးသို့ ဖြစ်ပေါ်လာ သောအရာများကြောင့် အလွန်စိုးရိမ်ကြလိမ့် မည်။ ကောင်းကင်တစ်ပြင်လုံး၌ ရှိသမျှအား လုံးတုန်လှုပ်ကြလိမ့်မည်။²⁷ ထိုနောက် လူသား သည် ကြီးမားသောဘုန်းတန်ခိုးအာနုဘော်နှင့် အတူ မိုးတိမ်ကိုစီးလျက် ကြွလာသည်ကို သူတို့ မြင်ကြလိမ့်မည်။²⁸ ဤဖြစ်ရပ်များသည် စတင် ဖြစ်ပေါ်လာသောအခါသင် တို့ကြောက်ရွံ့ခြင်း မရှိကြနှင့်။ မိုးကောင်းကင်ကို ဝမ်းမြောက်ခြင်း နှင့်မော့ကြည့်ကြပါ။ အကြောင်းမူကား၊ ဘုရား သခင်သည် သင်တို့ကို ဒုက္ခအနှောင်အဖွဲ့မှ လွှတ်ပေးမည့်အချိန်နီးလာသည်ကို သင်တို့သိ ကြ၏” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

ငါစကားလုံးတို့သည် အစဉ်ထာဝရ တည်မြဲလိမ့်မည်

(မာ 24:32-35; မာ 13:28-31)

²⁹ထို့နောက် ယေရှုက ဤပုံဥပမာကို မိန့်တော်မူသည်မှာ၊ “သစ်ပင်အားလုံးတို့ကို ကြည့်ကြလော့။ သစ်ပန်းပင်သည် နမူနာကောင်းတစ်ခုဖြစ်၏။ ³⁰ထိုအပင်သည် စိမ်းလာ၍ အဖူးအညွန့်ထွက်လာသောအခါ နွေရာသီနီးလာသည် ဟု သင်တို့သိကြ၏။ ³¹ထိုနည်းတူ ထိုအရာအားလုံးဖြစ်ပျက်နေသည်ကို သင်တို့မြင်သောအခါ ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်တည်လုနီးသည်ကို သင်တို့သိလိမ့်မည်။

³²“ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ ဤအရာအားလုံးတို့သည် ယခုခေတ်လူမျိုးများ အသက်ရှင်နေစဉ်မှာပင် ဖြစ်ပျက်လာလိမ့်မည်။ ³³ကမ္ဘာကြီးတစ်ခုလုံး၊ မြေပြင်နှင့် မိုးကောင်းကင်တို့သည် ပျက်စီးသွားလိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း ငါပြောသောစကားသည် ဘယ်သောအခါ၌မျှ မပျက်စီး’ ဟုမိန့်တော်မူ၏။

အချိန်တိုင်းအသင့် ဖြစ်နေလော့

³⁴“သတိပြုကြလော့။ သင်တို့၏အချိန်ကို မှူးယစ်ခြင်းဖြင့် မဖြုန်းကြနှင့်။ သင်တို့၏စိတ်ကို ဤဘဝ၏စိုးရိမ်ခြင်းနှင့် မပြည့်စေကြနှင့်။ သို့မဟုတ်လျှင် သင်တို့သည် ကောင်းမွန်စွာ ဆင်ခြင်နိုင်မည်မဟုတ်။ ထိုနေ့ရောက်လာသောအခါ သင်တို့သည် အဆင်သင့်ဖြစ်လိမ့်မည်မဟုတ်။ ³⁵ထိုနေ့ရက်သည် ကမ္ဘာပေါ်ရှိ လူအားလုံးအပေါ်တွင် ထောင်ချောက်ကဲ့သို့ ရုတ်တရက်အုပ်မိလာလိမ့်မည်။ ³⁶ထို့ကြောင့် အချိန်တိုင်း၌ အဆင်သင့်ဖြစ်ကြလော့။ သင်တို့သည် ဖြစ်ပေါ်လာမည့်အရာတို့ကို ရင်ဆိုင်နိုင်သော အင်အားရရှိရန် ဆုတောင်းကြလော့။ ထို့ပြင် သင်တို့သည် လူသား၏ရှေ့မှောက်သို့ ရောက်ရှိနိုင်ရန်လည်း ဆုတောင်းကြလော့” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

³⁷နေ့ရက်အစဉ်အတိုင်းတွင် ယေရှုသည် ဗိမာန်တော်အတွင်း၌ လူတို့ကို ဆုံးမသြဝါဒပေး

တော်မူ၏။ ညဉ့်အချိန်ရောက်သောအခါ ကိုယ်တော်သည် မြို့ပြင်သို့ ထွက်သွားပြီးနောက် သံလွင်တောင်ပေါ်တွင် တစ်ညလုံးနေတော်မူ၏။ ³⁸နံနက်တိုင်း၌ လူတို့သည် စောစောထ၍ ဗိမာန်တော်သို့ ရောက်ရှိလာကြကာ ယေရှု၏ ဒေသနာတော်ကို နားထောင်ကြ၏။

ယုဒခေါင်းဆောင်တို့ကယေရှုကိုသတ်လိုခြင်း

(မာ 26:1-5; 14-16; မာ 14:1-2; 10-11; ယော 11:45-53)

22 ယခုအချိန်တွင် ပသခါဟုခေါ်သော တဆေးမဲ့မုန့်ပွဲတော် အချိန်အခါ ရောက်ရန် နီးလာ၏။ ²ယင်ပရောဟိတ် ခေါင်းဆောင်တို့နှင့်ကျမ်းပြုဆရာတို့သည် ယေရှုအား သတ်နိုင်မည့်နည်းလမ်းကို ကြိုးစားရှာဖွေနေကြ၏။ သို့သော်လည်း သူတို့သည် လူတို့ကို ကြောက်ရွံ့နေကြ၏။

ယုဒသည် ယေရှုကိုအပ်နှံရန်ကြံစည်ခြင်း

³ယေရှု၏တမန်တော် တစ်ဆယ့်နှစ်ပါးထဲမှ တစ်ယောက်၏အမည်မှာယုဒဂူကာရုတ်ဖြစ်၏။ စာတန်သည် ယုဒ၏အထံသို့ ဝင်၍ မကောင်းမှုတစ်ခုကို ပြုလုပ်စေ၏။ ⁴ယုဒသည် ယင်ပရောဟိတ်အကြီးတို့နှင့် ဗိမာန်တော်အစောင့်စစ်သားတို့ကိုသွားရောက်တွေ့ဆုံ၏။ယုဒသည် ယေရှုအား သူတို့လက်သို့ အဘယ်သို့ အပ်နိုင်မည်အကြောင်း သူတို့နှင့် တိုင်ပင်ကြ၏။ ⁵ထိုအကြောင်းနှင့် ပတ်သက်၍ ယင်ပရောဟိတ်တို့သည် အလွန်ပျော်ရွှင်ကြ၏။ သူသည် ယေရှုကို သူတို့၏လက်သို့အပ်နိုင်လျှင်ယုဒအားငွေပေးရန် သဘောတူကြ၏။ ⁶ယုဒကလည်း သဘောတူ၏။ ထို့နောက် ယုဒသည် ယေရှုကို သူတို့လက်သို့ အပ်နိုင်မည့်အကောင်းဆုံးအချိန်ကို စောင့်ဆိုင်းနေလေ၏။ယုဒသည် ဤအရာကို ပတ်ဝန်းကျင်၌ လူတို့မရှိသောအချိန်တွင် ပြုလုပ်လို၏။

ပသခါပွဲတော်အတွက် ပြင်ဆင်ခြင်း

(မာ 26:17-25; မာ 14:12-21; ယော 13:21-30)

7 တဆေးမဲ့မှန်ပွဲတော်နေ့ ရောက်လာ၏။ ဤနေ့သည် ယုဒလူမျိုးတို့ပသခါသိုးများကို ယင်ပူဇော်သောနေ့ဖြစ်၏။

8 ယေရှုကပေတရူအား “ငါတို့အတွက်ပသခါ ပွဲကိုသွား၍ပြင်ဆင်ကြလော့” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

9 ပေတရူနှင့်ယောဟန်က “အကျွန်ုပ်တို့သည် စားပွဲကို အဘယ်နေရာ၌ ပြင်ဆင်ရန် အလိုရှိ တော်မူပါသနည်း” ဟုမေးရာ၊ ယေရှုက သူတို့ အား

10 “နားထောင်ကြ၊ သင်တို့မြို့ထဲကို ဝင် သွားသောအခါ၊ ရေအိုးသယ်လာသော လူတစ် ယောက်ကို တွေ့လိမ့်မည်။ သူ့နောက်သို့ လိုက် သွားကြလော့။ သူသည် အိမ်တစ်အိမ်ထဲသို့ဝင် သွားသောအခါ သင်တို့လည်း သူနှင့်အတူ ဝင် သွားကြလော့။”

11 ထိုအိမ်ရှင်အား၊ ‘ဆရာသည် သူနှင့် မိမိတပည့်တော်တို့၏ပသခါစားပွဲစား မည့်အခန်းကို အကျွန်ုပ်တို့အား ပြရန် မေးခိုင်း သည်’ ဟုပြောကြလော့။ 12 ထိုအခါ အိမ်ရှင် သည် အပေါ်ထပ်အခန်းကြီးကို ညွှန်ပြလိမ့်မည်။ ထိုအခန်းသည် သင်တို့အတွက် အဆင်သင့်ဖြစ် ၏။ ထိုအခန်း၌ပသခါပွဲကို ပြင်ဆင်ကြလော့’ ဟု မိန့်တော်မူ၏။

13 ထို့ကြောင့် ပေတရူနှင့် ယောဟန်တို့ ထွက်သွားကြ၏။ အရာရာသည် ယေရှုပြော သည့်အတိုင်း ဖြစ်နေ၏။ ထို့ကြောင့် သူတို့သည် ပသခါစားပွဲကို ပြင်ဆင်ကြလေ၏။

သခင်ပွဲတော်

(မာ 26:26-30; မာ 14:22-26; 1 ကော 11:23-25)

14 သူတို့အတွက် ပသခါပွဲစားသောက်ရန် အချိန်သို့ ရောက်လေ၏။ ယေရှုနှင့် မိမိတမန် တော်တစ်ဆယ့်နှစ်ပါးသည် စားပွဲပတ်လည် တွင် နေရာယူကြ၏။ 15 ယေရှုက သူတို့အား “ငါသည် မသေမှီ၍ပသခါပွဲကို သင်တို့နှင့်အတူ စားရန်အလွန်အလိုရှိ၏။ 16 ငါဆိုသည်ကား၊ ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်၌ ပသခါစားပွဲမပြည့်

စုံမှီတိုင်အောင် ယခုမှစ၍ ဤပွဲကိုတဖန် ငါမ စား” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

17 ထို့နောက် ယေရှုသည် စပျစ်ရည်တစ် ခွက်ကို ယူ၍ ထိုခွက်အတွက် ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းပြီးမှ ဤခွက်ကို ယူ၍ အချင်းချင်း ဝေကြလော့။ 18 ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်မတည်မှီတိုင်အောင် စပျစ်ရည်ကို တဖန်ငါမသောက်ရ” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

19 ထို့နောက် ယေရှုသည် မုန့်အချိုကိုယူ၏။ ကိုယ်တော်သည် မုန့်အတွက် ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းပြီးမှမုန့်ကို ဖဲ့၍ “ဤမုန့် သည် သင်တို့အတွက် ပေးအပ်ထားသောငါ၏ ခန္ဓာကိုယ်ဖြစ်၏။ ငါ့ကို အောက်မေ့ဘို့ရန် ဤ သို့ပြုကြလော့” ဟုဆိုလျက် တပည့်တော်တို့ အား ပေးတော်မူ၏။ 20 ထိုနည်းတူ ညစာစား ပြီးသောအခါ ယေရှုက စပျစ်ရည်ခွက်ကို ယူ၍၊ “ဤစပျစ်ရည်သည် ဘုရားသခင်နှင့် မိမိ၏လူ တို့အကြားရှိ ပဋိညာဉ်တရားသစ်ဖြစ်၏။ ဤ ပဋိညာဉ်တရားသစ်သည်သင်တို့အတွက် သွန်း လောင်းသောငါ၏အသွေးနှင့် အစပြုသည်” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

အဘယ်သူက ယေရှုအား ဆန်ကျင်မည်နည်း

21 ယေရှုက “မကြာခင် သင်တို့ထံမှ တစ် ယောက်သည် ငါ့ကို ဆန်ကျင်လိမ့်မည်။ သူ၏ လက်သည် ဤစားပွဲပေါ်မှာ ငါလက်နှင့်အတူ ရှိ၏။ 22 လူသားသည် ဘုရားသခင်၏အစီအ စဉ်အတိုင်း လုပ်ရလိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း လူသားကို အသတ်ခံရန် အပ်နှံသောသူအ တွက် အလွန်ကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်း၏” ဟု မိန့်တော်မူ၏။ 23 ထိုအခါ တမန်တော်တစ်ဆယ့် နှစ်ပါးတို့က၊ “ထိုအမှုကို ငါတို့ထံမှ အဘယ်သူ ပြုအံ့နည်း” ဟုအချင်းချင်း မေးမြန်းကြ၏။

အစေခံတစ်ယောက်ကဲ့သို့ ဖြစ်လော့

24 များမကြာမှီ၊ တမန်တော်တစ်ဆယ့်နှစ်ပါး သည် သူတို့အထဲတွင် အဘယ်သူသည် အရေး အကြီးဆုံး ဖြစ်သည်ကို ငြင်းခုံကြ၏။ 25 ယေရှုက

“လောကီရှင်ဘုရင်တို့သည် လူတို့အပေါ်တွင် သခင်ကဲ့သို့ အုပ်စိုးကြ၏။ အာဏာရှိသောသူတို့သည် လူတို့က သူတို့အား ‘ကျေးဇူးရှင်’ ဟူ၍ ခေါ်ခြင်းငှါ အလိုရှိကြ၏။”²⁶ သို့သော်လည်း သင်တို့သည် ထိုကဲ့သို့မဖြစ်ရ။ သင်တို့ထံတွင် အကြီးမြတ်ဆုံးသောသူသည် အငယ်ဆုံးသောသူကဲ့သို့နေရမည်။ ခေါင်းဆောင်သည် အစေခံကဲ့သို့ ဖြစ်ရမည်။²⁷ အဘယ်သူသည် ပို၍အရေးကြီးသနည်း။ စားပွဲ၌ထိုင်နေသူလော၊ သို့မဟုတ် သူ့ကို ပြုစုပေးနေသူလော။ စားပွဲ၌ထိုင်နေသောသူသည် ပို၍ အရေးကြီး၏’ ဟုသင်တို့ထင်လိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း ငါသည် သင်တို့တွင် အစေခံတစ်ယောက်ကဲ့သို့ ဖြစ်၏။

²⁸“ငါသည် စုံစမ်းနှောင့်ယှက်ခြင်း ခံစဉ်တွင် သင်တို့သည် ငါ့အနားမှာ နေသောသူများ ဖြစ်ကြ၏။”²⁹ ငါ့မည်းတော်သည် ငါ့အား နိုင်ငံတော်ကို ပေးတော်မူပြီ။ ငါသည်လည်း သင်တို့ကို ငါနှင့်အတူ အုပ်ချုပ်သောအခွင့်ကို ပေးတော်မူ၏။³⁰ သင်တို့သည် ငါ့နိုင်ငံတော်တွင် ငါ့စားပွဲ၌ စားသောက်ရလိမ့်မည်။ သင်တို့သည် ပလ္လင်ပေါ်မှာ ထိုင်၍ ကာသရေလမျိုးနွယ်တစ်ဆယ်နှစ်မျိုးကို တရားစီရင်ရလိမ့်မည်’ ဟု မိန့်တော်မူ၏။

သင်၏ယုံကြည်ခြင်းကို မပျောက်စေနှင့်

(မာ 26:31-35; မာ 14:2731; ယော 13:36-37)

³¹“သခင်ဘုရားက “အိုရှိမုန်၊ ရှိမုန်၊ ယာသမားသည် ဂျူဆန်ကို ဆန်ခါနှင့်ချသကဲ့သို့စာတန်သည် သင်တို့ကို စုံစမ်းမည့်အကြောင်း အခွင့်တောင်းသည်ဖြစ်၍။”³² သင်၏ယုံကြည်ခြင်းမဆုံးရှုံးစေခြင်းငှါ သင့်အတွက် ငါဆုတောင်းလေပြီ။ သင်သည် ငါ့ထံသို့ ပြန်လာသောအခါ သင့်ညီအစ်ကိုတို့ကို ခွန်အားပေးလော့” ဟုမိန့်တော်မူ၏။³³ သို့သော်လည်း ပေတရုက ယေရှုအား “သခင်၊ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်နှင့် အတူထောင်ထဲသွားရန်အဆင်သင့် ရှိပါ၏။ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်နှင့်အတူ သေပါမည်” ဟု လျှောက်၏။

³⁴ သို့သော်လည်း ယေရှုက “ပေတရု၊ ယနေ့တွင် ကြက်မတူနိမ့်သင်သည် ငါ့ကို မသိဟု သုံးကြိမ်တိုင်အောင် ပြောလိမ့်မည်” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

ဒုက္ခအတွက် အသင့်ရှိလော့

³⁵ ထိုနောက် ယေရှုက တပည့်တော်တို့အား “လူတို့ကို ဟောပြောရန် သင်တို့ကို ငါလွှတ်လိုက်စဉ်က ငွေ၊ လွယ်အိတ်၊ ဖိနပ်အပို မပါဘဲ လွှတ်လိုက်၏။ သင်တို့တစ်စုံတစ်ခုလိုသလော” ဟု မေးရာတပည့်တော်တို့က “တစ်စုံတစ်ခုမျှ မလိုပါ” ဟုဖြေကြ၏။

³⁶ ထိုအခါ ယေရှုက “သို့သော်လည်း ယခုအချိန်တွင်သင်တို့၌ ငွေဖြစ်စေ၊ လွယ်အိတ်ဖြစ်စေ ရှိလျှင် သင်တို့နှင့်အတူ ဆောင်သွားကြလော့။ သင်တို့၌ မီးမရှိလျှင် သင်တို့ အင်္ကျီကို ရောင်း၍မီးကို ဝယ်ကြလော့။”³⁷ ကျမ်းစာထဲ၌ ရေးသားထားသည်မှာ

‘လူတို့သည် သူ့ကို ရာဇဝတ်ကောင်အဖြစ် ထင်မြင်သည်’ ဟုပါရှိ၏။

ဟောရှာယ၊ 53:12

ဤကျမ်းစာသည် ပြည့်စုံရမည်။ ဤအရာသည် ငါ့အကြောင်းကို ရေးထားခြင်းဖြစ်၏။ ဤအရာသည် ယခုဖြစ်နေပြီ” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

³⁸ တပည့်တော်တို့က “ကြည့်ပါသခင်၊ ဤနေရာ၌ မီးနှစ်လက်ရှိပါ၏” ဟုလျှောက်ကြ၏။ ယေရှုက သူတို့အား “ထိုအရာသည် လုံလောက်ပြီ” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

ယေရှုက တမန်တော်တို့ကို ဆုတောင်းရန် ပြောပြတော်မူခြင်း

(မာ 26:36-46; မာ 14:32-42)

³⁹⁻⁴⁰ ယေရှုသည် မြို့တွင်းမှ ထွက်ပြီး သံလွင်တောင်သို့ ကြွသွားတော်မူ၏။ တပည့်တော်တို့သည် မိမိနှင့်အတူ ပါလာကြ၏။ ယေရှုသည် ထိုနေရာသို့ မကြာခင် ကြွသွားတော်မူ၏။ သူတို့သည် ထိုနေရာသို့ ရောက်သောအခါ

ယေရှုက တပည့်တော်တို့အား ‘သင်တို့သည် စုံစမ်းနှောင့်ယှက်ခြင်း နှင့်ကင်းလွတ်မည်အကြောင်းဆုတောင်းကြလော့’ဟုမိန့်တော်မူ၏။

⁴¹ယေရှုသည် သူတို့နှင့် ခြေလှမ်းငါးဆယ်ခန့်အကွာသို့ ကြွသွားတော်မူ၏။ ကိုယ်တော်သည် ဒူးထောက်၍ ဆုတောင်းသည်မှာ။ ⁴²“အိုအဘ၊ အလိုတော်ရှိလျှင် ဤဒုက္ခဝေဒနာခွက်ဖလားကို အကျွန်ုပ်အား မသောက်ပါရစေနှင့်။ သို့သော်လည်း အကျွန်ုပ်အလို ရှိသည့်အတိုင်း မဖြစ်ပါစေနှင့်။ ကိုယ်တော်အလိုရှိသည်အတိုင်း ဖြစ်ပါစေသော” ဟုဆုတောင်းတော်မူ၏။ ⁴³ထိုအခါကောင်းကင်ဘုံမှ တမန်တော်တစ်ပါးပေါ်လာ၏။ ထိုတမန်တော်သည် ယေရှုအား ကူညီရန် စေလွှတ်ခြင်းခံသောသူဖြစ်၏။ ⁴⁴ယေရှုသည် ပြင်းစွာဝေဒနာသောကကို ခံစားလျက်နေ၏။ ထို့ကြောင့် သူသည် ပို၍ကြီးစားအားထုတ်လျက် ဆုတောင်းတော်မူ၏။ ချွေးထွက်တော်မူသည်ကား၊ မြေပေါ်သို့ ကျသောသွေးစက်များကဲ့သို့ ဖြစ်တော်မူ၏။ ⁴⁵ယေရှုသည် ဆုတောင်း၍ ပြီးဆုံးသွားသောအခါ သူ၏တပည့်တော်တို့ထံသို့ ပြန်လျှောက်တော်မူ၏။ သူတို့သည် အိပ်ပျော်နေကြ၏။ သူတို့သည် ကြေကွဲဝမ်းနည်းမှုကြောင့် ပင်ပန်းနွမ်းနယ်နေကြ၏။ ⁴⁶ယေရှုက သူတို့အား ‘သင်တို့အဘယ်ကြောင့် အိပ်နေကြသနည်း။ ထကြ။’ စုံစမ်းနှောင့်ယှက်ခြင်းကို ခံနိုင်ရန်အတွက် ဆုတောင်းကြလော့’ ဟုမိန့်တော်မူ၏။

ယေရှုအဖမ်းခံတော်မူခြင်း

(မာ 26:47-56; မာ 14:43-50; ယော 18:3-11)

⁴⁷ယေရှုသည် ထိုသို့မိန့်တော်မူစဉ် လူတစ်စု ရောက်လာ၏။ တမန်တော်တဆယ်နှစ်ပါးမှတစ်ယောက်သည် ထိုလူစုကို ဦးဆောင်ခေါ်လာခြင်းဖြစ်၏။ ထိုသူသည် ယုဒဂုဏ်ရတီဖြစ်၏။

⁴⁸ယုဒဂုဏ်ရတီသည် ယေရှုအား နမ်းရန်အနီးသို့ ကပ်လာ၏။ ယေရှုက ‘ယုဒ၊ သင်သည် နမ်းခြင်းကိုပြုလျက် လူသားကို ရန်သူလက်ထံသို့အပ်ရန် အသုံးပြုနေသလော့’ ဟုမေးတော်မူ၏။

⁴⁹ယေရှု၏တပည့်တော်တို့သည် လည်းထိုနေရာတွင် ရပ်လျက်ရှိကြ၏။ အဘယ်သို့ ဖြစ်လာမည်ကို သူတို့သိရှိကြ၏။ တပည့်တော်တို့က ယေရှုအား၊ သခင်၊ အကျွန်ုပ်တို့ သည်မိးကို အသုံးပြုရမည်လော့” ဟုလျှောက်ကြ၏။ ⁵⁰တပည့်တော်ထဲမှ တစ်ယောက်သည် မိးကို ဆွဲထုတ်၍ ယင်ပုရောဟိတ်မင်း၏အစေခံကို ခုတ်သဖြင့် လက်ျာနားရွက်ပြတ်လေ၏။

⁵¹ယေရှုက ‘ရပ်လော့’ ဟုတားတော်မူ၏။ ယေရှုသည် ယင်ပုရောဟိတ်အစေခံ၏နားရွက်ကိုလက်တော်ဖြင့်တို့ထိ၍ အနာကိုပျောက်စေတော်မူ၏။

⁵²ယေရှုအား ဖမ်းဆီးသောသူတို့မှာ ယင်ပုရောဟိတ်အကြီး၊ အသက်ကြီးသော ယုဒလူမျိုးခေါင်းဆောင်များနှင့် ယုဒစစ်သားများဖြစ်ကြ၏။ ယေရှုက သူတို့အား “သင်တို့သည် ရာဇဝတ်ကောင်ကို ဖမ်းသကဲ့သို့ ငါ့ကို ဖမ်းရန်မိးနှင့်၊ တုတ်များကို လက်စွဲလျက်လာကြသလော့။” ⁵³ငါသည် သင်တို့နှင့်အတူဗိမာန်တော်၌ နေတိုင်းနေ၏။ သင်တို့သည် ငါ့ကို ဖမ်းဆီးရန် ထိုနေရာ၌ အဘယ်ကြောင့် မကြိုးစားကြသနည်း။ သို့သော်လည်း အမှောင်လွှမ်းမိုးသောယခု အချိန်သည် သင်တို့၏အချိန်ဖြစ်၏” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

ပေတရုက ယေရှုအား သိကြောင်းပြောရန် ကြောက်ရွံ့ခြင်း

(မာ 26:57-58, 69-75; မာ 14:53-54, 66-72; ယော 18:12-18; 25-27)

⁵⁴သူတို့သည် ယေရှုကို ဖမ်းဆီးခေါ်ဆောင်သွားကြ၏။ သူတို့သည် ယေရှုကို ယင်ပုရောဟိတ်မင်း၏အိမ်သို့ ခေါ်ဆောင်သွားခြင်းဖြစ်၏။ ပေတရုသည် သူတို့နောက်မှ လိုက်လာ၏။ သို့သော်လည်း ယေရှုအနီးသို့ မကပ်ပါ။ ⁵⁵စစ်သားတို့သည် ခြံဝင်း၏အလယ်တွင် မီးငွေ့၍ မီးလှုံထိုင်ကြ၏။ ပေတရုသည်လည်း သူတို့နှင့်အတူမီးလှုံထိုင်နေလေ၏။ ⁵⁶အစေခံမိန်းမတစ်ယောက်သည် ထိုနေရာ၌ ပေတရုထိုင်နေသည်

ကို တွေ့၏။ သူမသည် မီးပုံမှ အလင်းရောင်ကြောင့် သူ့ကို မြင်နိုင်ခြင်းဖြစ်၏။ အစေအအံ့မိန်းမသည် ပေတရု၏အနီးသို့ ကပ်လာပြီးလျှင်၊ သူ၏မျက်နှာကိုသေချာစွာကြည့်၏။ ထို့နောက် သူမက “ဤလူသည်လည်း ယေရှုနှင့်အတူနေသောသူဖြစ်၏” ဟုဆို၏။

⁵⁷သို့သော်လည်း ပေတရုသည် “ထိုအရာမမှန်ကန်ကြောင်းပြော၏။ ပေတရုက ‘အမျိုးသမီး၊ ငါသည် သူ့ကို မသိပါ’ ဟုဆိုလေ၏။ ⁵⁸ထို့နောက်များမကြာမှီအခြားလူတစ်ယောက်သည် ပေတရုကို မြင်၏။ ထိုသူက “သင်သည်လည်း သူတို့ထဲက တစ်ယောက်ဖြစ်၏” ဟုဆို၏။ သို့သော်လည်း ပေတရုက “အချင်းလူ၊ ငါသည် သူတို့ထဲက တစ်ယောက်မဟုတ်ပါ” ဟုဆိုလေ၏။

⁵⁹တစ်ဖန်တစ်နာရီလောက်ကြာပြီးမှအခြားလူတစ်ယောက်က “ဤအရာသည် မှန်၏။ ဤလူသည်လည်း သူနှင့်အတူ နေသောသူဖြစ်၏။ သူသည် ဂါလိလဲပြည်မှဖြစ်၏” ဟုဆို၏။ ထိုလူသည် သူ့သေချာသိကြောင်းဆို၏။

⁶⁰သို့သော်လည်း ပေတရုက “အချင်းလူ၊ သင်ပြောသောအရာကို ငါမသိ” ဟုပြော၏။ ပေတရုသည် ထိုစကားကို ပြောနေစဉ်၌ပင် ကြက်တုန်လေ၏။ ⁶¹ထို့နောက် သခင်ဘုရားသည် နောက်ကိုလှည့်၍ ပေတရုကို ကြည့်တော်မူ၏။ ထိုအခါ ပေတရုသည် သူ့အား သခင်ဘုရားပြောခဲ့သော ‘ကြက်မတုန်မှီ သင်သည် ငါ့ကို မသိဟု သုံးကြိမ်တိုင်အောင် ပြောလိမ့်မည်။ ဤကဲ့သို့ သင်ပြောလိမ့်မည်’ ဟူသောစကားကိုသတိရ၏။ ⁶²ထို့နောက် ပေတရုသည် အပြင်သို့ ထွက်၍ ပြင်းစွာငိုကြွေးလေ၏။

**လူတို့က ယေရှုအား
လှောင်ပြောင်ရယ်မောကြခြင်း**

(မာ 26:67-68; မာ 14:65)

⁶³⁻⁶⁴ယေရှုကို စောင့်သောသူတို့သည် ကိုယ်တော်ကို လှောင်ပြောင်ကဲ့ရဲ့ကြ၏။ သူတို့သည် ယေရှု၏မျက်လုံးကိုဖုံး၍ ကိုယ်တော်ကို ပုတ်ကြ

ပြီးနောက်၊ သူတို့က “ကိုယ်တော်ကို အဘယ်သူပုတ်သည်ကို ပရောဖက်ပြု၍ ဟောတော်မူပါ” ဟုမေးကြ၏။ ⁶⁵သူတို့သည် ယေရှုအားစော်ကားခြင်းစကားများဖြင့် ပြောကြ၏။

ယုဒခေါင်းဆောင်တို့၏ ရှေ့မှယေရှု

(မာ 26:59-66; မာ 14:55-64; ယော 18:19-24)

⁶⁶နောက်တစ်နေ့ နံနက်တွင် အသက်ကြီးသောယုဒလူမျိုးခေါင်းဆောင်၊ ယင်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့နှင့် ကျမ်းပြုဆရာတို့သည် အတူစုဝေးလာကြ၏။ သူတို့သည် ယေရှုကို သူတို့၏အမြင့်ဆုံးလွှတ်တော်သို့ ခေါ်ဆောင်သွားကြ၏။ ⁶⁷သူတို့က ကိုယ်တော်အား “သင်သည် ခရစ်တော်ဖြစ်လျှင် ငါတို့ကို ပြောပြလော့” ဟုမေးကြ၏။ ယေရှုက သူတို့အား “ငါသည် ခရစ်တော်ဖြစ်သည်” ဟုပြောလျှင်သင်တို့သည် ငါ့ကို ယုံကြည်မည်မဟုတ်။ ⁶⁸ထို့ပြင် ငါသည် သင်တို့ကို မေးလျှင်လည်း သင်တို့သည် မြေကြမည်မဟုတ်။ ⁶⁹သို့သော်လည်း ငါဆိုသည်ကား၊ ယခုအချိန်မှစ၍ လူသားသည် ဘုရားသခင်၏ ပလ္လင်လက်ျာဘက်၌ ထိုင်တော်မူလိမ့်မည်” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

⁷⁰သူတို့အားလုံးက “သို့ဖြစ်လျှင် သင်သည် ဘုရားသခင်၏သားတော် မှန်သလော” ဟုမေးကြရာ ယေရှုက “မှန်သည်၊ သင်တို့ပြောသည့်အတိုင်းငါသည် ဘုရားသခင်၏သားတော်မှန်သည်” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

⁷¹သူတို့က “ငါတို့သည် အဘယ်သက်သေလိုသေးသနည်း။ သူ၏စကားကို ငါတို့ကိုယ်တိုင် ကြားရပြီ” ဟုပြောကြ၏။

**ယေရှုအား မြို့တော်ဝန်ပိလတ်မင်းက
မေးခွန်းများမေးခြင်း**

(မာ 27:1-2, 11-14; မာ 15:1-5; ယော 18:28-38)

23 ထို့နောက် အုပ်စုတစ်စုလုံးသည် ထိုင်ရာမှ ထကြပြီးနောက်၊ ယေရှုအား ပိလတ်မင်းထံသို့ခေါ်ဆောင်သွားကြ၏။ ²သူတို့

သည် စတင်၍ယေရှုကို စွဲချက်တင်ကြ၏။ သူတို့က ပိလတ်မင်းအား၊ “ဤလူသည် အကျွန်ုပ်တို့၏လူမျိုးများကို လှည့်ဖြားရန် ကြိုးစားစဉ်တွင် အကျွန်ုပ်တို့သည် သူ့ကိုဖမ်းဆီးပါ၏။ သူသည် ကံသာကို အခွန်မဆောင်သင့် ဟုပြောပါ၏။ သူကမိမိသည် ခရစ်တော်တည်းဟူသော ငါတို့၏ဘုရင်ဟုလည်းပြောပါ၏”ဟုပြောကြ၏။

³ထို့ကြောင့် ပိလတ်က ယေရှုအား၊ “သင်သည် ယုဒတို့၏ဘုရင်မှန်သလော” ဟုမေး၏။ ယေရှုက “မှန်ပါသည်၊ ထိုအရာသည် အမှန်ဖြစ်သည်” ဟုပြန်ပြောတော်မူ၏။

⁴ပိလတ်မင်းက ယင်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့နှင့်လူတို့အား “ဤသူ၌အဘယ်အမှားကိုမျှ ငါမတွေ့” ဟုပြော၏။

⁵သူတို့က အကြိမ်ကြိမ်ပြောကြသည်မှာ “သို့သော်လည်း သူသည် ယုဒပြည်တစ်ပြည်လုံး၌ရှိသောလူတို့အပေါ်သို့ မိမိဩဝါဒပေးခြင်းအားဖြင့် ဒုက္ခဖြစ်စေ၏။ သူသည် ဂါလိလဲ၌အစပြု၍ ယခုဤ နေရာရောက်လာပြီ” ဟုပြောကြ၏။

ပိလတ်မင်းက ယေရှုအား ဟေရုဒ်ထံသို့စေလွှတ်ခြင်း

⁶ထိုအကြောင်းကို ကြားသောအခါ ပိလတ်မင်းသည် ယေရှုအား ဂါလိလဲပြည်မှဟုတ်၊ မဟုတ် မေးမြန်း၏။ ယေရှုသည် ဟေရုဒ်၏လက်အောက်ခံနယ်မြေမှ ဖြစ်ကြောင်း၊ ⁷ပိလတ်မင်းသိလိုက်ရ၏။ ထိုအချိန်တွင် ဟေရုဒ်သည် ယေရှုရှုလင်မြို့၌ရှိနေ၏။ ထို့ကြောင့် ပိလတ်မင်းသည် ယေရှုအား ဟေရုဒ်ထံသို့ ပို့လိုက်လေ၏။ ⁸ဟေရုဒ်သည် ယေရှုကို တွေ့သောအခါ အလွန်ပျော်ရွှင်သွား၏။ ဟေရုဒ်သည် ယေရှုနှင့်ပတ်သက်သောအကြောင်းအရာအားလုံးကို ကြားသိထားပြီးဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် သူသည် ယေရှုအား တွေ့လိုသည်မှာ ကြာလေပြီ။ ဟေရုဒ်သည် နိမိတ်လက္ခဏာတစ်ခုကို မြင်ရန်အလိုရှိ၏။ ထို့ကြောင့် ယေရှုသည် သူ့ကို နိမိတ်လက္ခဏာတစ်ခုပြလိုမည် ဟုမျှော်လင့်၏။ ⁹ဟေရုဒ်သည် ယေရှုကိုမေးခွန်းမြောက်

များစွာ မေးလေ၏။ သို့သော်လည်း ယေရှုသည် တစ်ခွန်းမျှ ပြန်ပြောတော်မမူ။ ¹⁰ယင်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့နှင့် ကျမ်းပြုဆရာတို့သည် ထိုနေရာတွင် ရပ်နေကြ၍ ယေရှုအား စွပ်စွဲခြင်းများစွာကို အော်ဟစ်ပြောဆိုနေကြ၏။

¹¹ထို့နောက်ဟေရုဒ်နှင့် မိမိ၏စစ်သားတို့သည် ယေရှုကို လှောင်ပြောင်ကျီစယ်ကြ၏။ သူတို့သည် ယေရှုကို ရယ်စရာပြုလုပ်ရန် ဘုရင်ဝတ်သောအဝတ်အစားမျိုးကို ဝတ်ဆင်ပေးကြ၏။ ထို့နောက် ဟေရုဒ်သည် ယေရှုကို ပိလတ်ထံသို့ ပြန်ပို့လိုက်၏။ ¹²လွန်ခဲ့သော အချိန်ကာလ၌ ပိလတ်မင်းနှင့် ဟေရုဒ်သည် အစဉ်သဖြင့် ရန်သူများဖြစ်ခဲ့ကြ၏။ သို့သော်လည်း ထိုနေ့၌ ဟေရုဒ်နှင့် ပိလတ်တို့သည် မိတ်ဆွများ ဖြစ်လာကြ၏။

ယေရှုသေရမည်

(မာ 27:15-26; မာ 15:6-15; ယော 18:39-19:16)

¹³ပိလတ်မင်းသည် လူများအားလုံးတို့ကို ယင်ပုရောဟိတ်အကြီး၊ ယုဒခေါင်းဆောင်တို့နှင့်အတူ ခေါ်လိုက်၏။ ¹⁴ပိလတ်မင်းက သူတို့အား “သင်တို့သည် ဤသူကို ငါ့ထံသို့ ပို့ဆောင်ကြ၏။ သူသည် လူတို့ကို စိတ်ပြောင်းအောင် ကြိုးစားနေသည်ဟုသင်တို့ပြောကြ၏။ သို့သော်လည်း သင်တို့အားလုံးရှေ့မှာသူ့ကို ငါစစ်ဆေးခဲ့၏။ သူ၌ အမှားတစ်ခုမျှမတွေ့။ ယေရှုသည် သင်တို့ပြောသောအပြစ် တစ်ခုမျှမရှိ။ ¹⁵ဟေရုဒ်မင်းသည်လည်း သူ၌ အပြစ်တစ်ခုမျှမတွေ့။ ဟေရုဒ်သည် ယေရှုကို ငါတို့ထံသို့ ပြန်ပို့လိုက်ပြီ။ ကြည့်ကြလော့။ ယေရှုသည် အသေသတ်ခြင်းကို ခံထိုက်သောအမှားတစ်ခုတစ်ခုမျှမပြု။ ¹⁶ထို့ကြောင့် သူ့ကိုငါ အနည်းမျှသာ အပြစ်ပေး၍ သူ့ကိုလွှတ်ပေးမည်” ဟုပြော၏။ ¹⁷*

အခန်း 17 အချို့သောဂရိစာရေးကူးခြင်းက အခန်းငယ် 17 ကို ပေါင်းထည့်ထားသည်မှာ၊ နှစ်တိုင်းပသခါပွဲ၌ ပိလတ်သည် အကျဉ်းသားတစ်ယောက်ကို လူတို့ထံသို့ လွှတ်ပေးရ၏။)

¹⁸သို့သော်လည်း လူအားလုံးသည် တညီ တညွတ်တည်း အော်ဟစ်ကြ၍ “သူ့ကို လက်ဝါး ကပ်တိုင်၌သတ်ပါ။ ဗာရဗုဒ္ဓကို လွှတ်ပါ” ဟုဆို ကြ၏။ ¹⁹(ဗာရဗုဒ္ဓ ဆိုသူသည် မြို့ထဲတွင် ဆူပူ သောင်းကျန်းမှုနှင့်လူသတ်မှုဖြင့် ထောင်ကျနေ သူဖြစ်၏။)

²⁰ပိလတ်သည် ယေရှုအား လွှတ်ပေးလို၏။ ထို့ကြောင့် ပိလတ်ကသူတို့အားယေရှုကို လွှတ် ပေးမည့်အကြောင်း ထပ်ပြော၏။ ²¹သို့သော် လည်း သူတို့က ထပ်မံ၍ “သူ့ကိုလက်ဝါးကပ် တိုင်မှာ ရိုက်ထားပါ။ သူ့ကို လက်ဝါးကပ်တိုင် မှာ ရိုက်ထားပါ” ဟုအော်ဟစ်ကြပြန်၏။

²²ပိလတ်သည်လူတို့အား၊ ‘အဘယ်ကြောင့် နည်း။ သူသည် အဘယ်အမှားကို လုပ်သနည်း။ သူ့၌ အပြစ်မရှိပါ။ သူ့ကို သတ်လောက်သော အကြောင်းပြချက်မရှိပါ။ ထို့ကြောင့် ငါသည် သူ့ကိုအပြစ်ဒဏ်ပေး၍ ပြန်လွှတ်လိုက်မည်’ ဟု ပြော၏။

²³သို့သော်လည်း လူတို့သည် အဆက် မပြတ် အော်ဟစ်နေကြ၏။ သူတို့သည် ယေရှု အား လက်ဝါးကပ်တိုင်ပေါ်တွင် တင်၍သတ်ရန် တောင်းဆိုကြ၏။ သူတို့၏အော်ဟစ်သံများ သည် ပို၍ကျယ်လောင်လာ၏။ ²⁴ပိလတ်သည် နောက်ဆုံးတွင် လူတို့ဖြစ်စေလိုသည့်အတိုင်း ဆုံးဖြတ်လေ၏။ ²⁵လူတို့သည် ဗာရဗုဒ္ဓကို လွှတ် ပေးစေလိုကြ၏။ ဗာရဗုဒ္ဓသည် ဆူပူသောင်း ကျန်းမှုကိုဖြစ်စေ၍ လူသတ်မှုကို ကျူးလွန် သောသူဖြစ်၏။ ပိလတ်သည် လူအများတို့၏ ဆန္ဒအတိုင်း ဗာရဗုဒ္ဓကိုလွှတ်ပေး၍ ယေရှုအား လက်ဝါးကပ်တိုင်၌ရိုက်သတ်ရန် သူတို့လက်သို့ အပ်နှံ၏။

ယေရှုကို လက်ဝါးကပ်တိုင်ပေါ်တွင် သတ်ခြင်း

(မာ 27:32-44; မာ 15:21-32; ယော 19:17-27)

²⁶စစ်သားတို့သည် ယေရှုအား လက်ဝါး ကာတိုင်၌ ရိုက်သတ်ရန် ခေါ်ဆောင်သွားကြ

၏။ ထိုအချိန်၌ လူတစ်ယောက်သည် ယာခင်း ထဲမှ ပြန်လာ၍ မြို့တွင်းသို့ ဝင်နေ၏။ သူ၏နာ မည်သည်ရှိမှန်ဖြစ်၏။ ရှိမှန်သည် မြို့ကုရေနေ မြို့မှ ဖြစ်၏။ စစ်သားတို့သည် သူ့ကို အတင်း အကျပ်ဖြင့် ယေရှု၏လက်ဝါးကပ်တိုင်ကို သယ် ဆောင်စေကြပြီး၊ ယေရှုနောက်မှ လိုက်စေ ကြ၏။

²⁷ယေရှုနောက်တော်မှ အလွန်များစွာ သောလူများတို့သည် လိုက်လာကြ၏။ အချို့အ မျိုးသမီးတို့သည် ယေရှုအတွက် ငိုကြွေးမည် တမ်းလျှက် လိုက်ပါလာကြ၏။ ²⁸ယေရှုသည် ထိုအမျိုးသမီးတို့ကို လှည့်ကြည့်၍ “ယေရှုလင် မြို့မှ အမျိုးသမီးတို့၊ ငါ့အတွက်ကြောင့် မငို ကြွေးကြနှင့်။ သင်တို့နှင့် သင်တို့သားသမီးများ အတွက်သာ ငိုကြွေးကြလော့။”

²⁹လူတို့က ‘မိသောအမျိုးသမီးတို့သည် မင်္ဂ လာရှိ၏။ ကလေးမရှိဘူးသော အမျိုးသမီးနှင့် ပြုစုစောင့်ရှောက်ရန် ကလေးမရှိဘူးသော အ မျိုးသမီးတို့သည် မင်္ဂလာရှိ၏’ ဟုပြောသောအ ချိန်သည် မကြာခင်ရောက်လာလိမ့်မည်။ ³⁰ထို့ နောက် လူတို့က တောင်းများအား၊ ‘ငါတို့အ ပေါ်သို့ ပြိုကျကြပါ’ ဟုပြောလိမ့်မည်။ သူတို့က တောင်းကုန်းများအား ‘ငါတို့ကို ဖုံးလွှမ်းလိုက် ပါ’ ဟုပြောကြလိမ့်မည်။ ³¹လူတို့သည် ယခု ကောင်းသောအချိန်၌ ဤသို့ ပြုကြလျှင် ဆိုး သောအချိန်၌ အဘယ်သို့ ပြုလိမ့်မည်နည်း” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

³²စစ်သားတို့သည် ယေရှုနှင့်အတူ သတ်ရ မည့်လူဆိုးနှစ်ယောက်တို့ကိုလည်း ခေါ်ဆောင် လာကြ၏။ ³³ယေရှုနှင့် လူဆိုးနှစ်ယောက်တို့ကို “ဦးခေါင်းခွံ” ဟုခေါ်ဝေါ်သောနေရာတစ်နေရာ သို့ ခေါ်ဆောင်ကြ၏။ ထိုနေရာ၌ စစ်သားတို့ သည် ယေရှုကို လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ ရိုက်ထား ကြ၏။ ထိုနောက် လူဆိုးနှစ်ယောက်ကိုလည်း လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ ရိုက်ထားကြ၏။ စစ်သား တို့သည် ယေရှု၏လက်ျာတော်ဘက်၌ လူဆိုး တစ်ယောက်၊ လက်ဝဲတော်ဘက်၌ လူဆိုးတစ် ယောက်ထားကြ၏။

³⁴ယေရှုက၊ ‘အဘ၊ အကျွန်ုပ်ကို သတ်နေသောသူတို့ကိုခွင့်လွှတ်တော်မူပါ။ သူတို့သည် မိမိပြုသောအမှုကို မသိကြ’ ဟု မြှောက်ဆိုတော်မူ၏။

စစ်သားတို့သည် ယေရှု၏အဝတ်တော်များကို ခွဲဝေရန် စာရေးတံချကြ၏။ ³⁵ထိုနေရာတစ်ဝိုက်တွင် ယေရှုအား စောင့်ကြည့်နေသူတို့လည်း ရှိနေကြ၏။ ယုဒခေါင်းဆောင်တို့သည် ယေရှုကို ပြက်ရယ်ပြု၍ “သူသည် ခရစ်တော်တည်းဟူသော ဘုရားသခင်ရွေးချယ်တော်မူသောသူမှန်လျှင် သူတစ်ပါးကို ကယ်တင်သကဲ့သို့ ကိုယ်ကိုယ် ကယ်တင်ပါလေစေ” ဟု ပြောကြ၏။ ³⁶စစ်သားတို့ကလည်း ယေရှုကို လှောင်ပြောင်ကြ၏။ သူတို့သည် ယေရှုထံတော်သို့သွား၍ ချဉ်သောစပျစ်ရည် အနည်းငယ်ကို ပေးကြ၏။ ³⁷စစ်သားတို့က ‘သင်သည် ယုဒတို့၏ဘုရင်မှန်လျှင် ကိုယ်ကို ကယ်တင်လော့’ ဟု ပြောကြ၏။ ³⁸ယေရှု၏ လက်ဝါးကပ်တိုင်ထိပ်တွင် ဤစာလုံးများကို ရေးထားလေ၏။ ‘ဤသူသည် ယုဒများဘုရင်ဖြစ်သည်’ ဟု ရေးထား၏။ ³⁹လူဆိုးတစ်ယောက်သည် ယေရှုကို ဆိုးဝါးစွာ အော်ဟစ်ပြီး၊ ‘သင်သည် ခရစ်တော်မဟုတ်လော။ သို့ဖြစ်လျှင်၊ ကိုယ်ကိုရင်း၊ ငါတို့ကိုရင်း၊ ကယ်တင်လော့’ ဟု ပြောဆို၏။ ⁴⁰သို့သော်လည်း အခြားလူဆိုးတစ်ယောက်သည် သူ့ကို ဆုံးမလိုက်၏။ သူက “သင်သည် ဘုရားသခင်ကို ကြောက်သင့်၏။ ငါတို့အားလုံး မကြာခင်သေလိမ့်မည်။

⁴¹သင်နှင့်ငါသည် အပြစ်ရှိသူတို့ ဖြစ်၏။ ငါတို့နှစ်ယောက်လုံးသည် မှားယွင်းသောအမှုများကို လွန်ကျူးသောကြောင့် သေထိုက်၏။ သို့သော်လည်း ဤသူသည် အဘယ်အမှားတစုံတခုမျှမပြု” ဟု ပြော၏။ ⁴²ထိုသူက ယေရှုအား “ယေရှု၊ ကိုယ်တော်သည် ဘုရင်အပြစ်အုပ်စိုးသောအချိန်၌ အကျွန်ုပ်ကို အောက်မေ့တော်မူပါ” ဟု လျှောက်၏။ ⁴³ယေရှုက ထိုသူအား “ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ ယနေ့တွင်သင်သည် ငါနှင့် အတူပရဒိသုတုံ၌ရှိလိမ့်မည်” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

ယေရှုသေဆုံးတော်မူခြင်း

(မာ 27:45-56; မာ 15:33-41; ယော 19:28-30)

⁴⁴ထိုအချိန်သည် နေမုန်းတည့် ချိန်လောက်ဖြစ်၏။ သို့သော်လည်း မွန်းလွဲသုံးချက်တီးအချိန်တိုင်အောင် နယ်မြေဒေသတစ်ခုလုံး၌ မှောင်မိုက်အတိ ဖြစ်လေ၏။ ⁴⁵နေကို လုံးဝမတွေ့ရ။ ဗိမာန်တော်အတွင်းရှိ ကုလားကာ ကြီးသည် စုတ်ပြဲ၍၊ နှစ်ပိုင်းဖြစ်သွား၏။ ⁴⁶ယေရှုသည် အော်ဟစ်၍၊ “အဘ၊ အကျွန်ုပ်၏အသက် ဝိညာဉ် ကိုကိုယ်တော်၏လက်၌ အကျွန်ုပ်အပ်ပါပြီ” ဟု မိန့်တော်မူပြီးနောက် ကိုယ်တော်သည် အသက်ချုပ်တော်မူ၏။

⁴⁷ထိုနေရာတွင် ရှိနေသောစစ်ဗိုလ်သည် မည်သို့ဖြစ်သည်ကို မြင်လျှင် သူသည် ဘုရားသခင်ကို ချီးမွမ်း၍၊ “အမှန်စင်စစ် ဤသူသည် အပြစ်မရှိသောသူမှန်ပေ၏” ဟု ပြောလေ၏။

⁴⁸လက်ဝါးကပ်တိုင်၌ ရိုက်ထားခြင်းကို ကြည့်မြင်ရန် မြို့ထဲမှ လူအများတို့လာကြ၏။ ဖြစ်ပျက်သမျှအားလုံးကို တွေ့သောအခါ၊ သူတို့သည် အလွန်ဝမ်းနည်း ကြေကွဲစွာဖြင့် ပြန်သွားကြ၏။ ⁴⁹ထိုလူတို့တွင် ယေရှု၏ရင်းနှီးသောမိတ်ဆွေတို့ပါကြ၏။ ယေရှုကို ဂါလိလဲပြည်မှ လိုက်ပါလာခဲ့ကြသော အမျိုးသမီးအချို့လည်း ရှိနေကြ၏။ သူတို့အားလုံးသည် အဝေးက ကြည့်ရှု၍ ရပ်နေကြ၏။

အရိမသံမြို့မှ ယောသပ်

(မာ 27:57-61; မာ 15:42-47; ယော 19:38-42)

⁵⁰⁻⁵¹ထိုနေရာတွင် ရှိနေသောလူတစ်ယောက်သည် အရိမသံအမည်ရှိ ယုဒမြို့တစ်မြို့မှဖြစ်၏။ သူ၏နာမည်သည် ယောသပ်ဖြစ်၏။ သူသည် လူကောင်းဖြစ်၍ ဘာသာရေးကို ကိုင်းရှိုင်းသူလည်းဖြစ်၏။ သူသည် ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော် ဖြစ်တည်မှုကို စောင့်နေသူဖြစ်၏။ ယောသပ်သည် ယုဒကောင်စီမှ အဖွဲ့ဝင်တစ်ဦးဖြစ်၏။ သို့သော်လည်း အခြားယုဒခေါင်းဆောင်တို့သည် ယေရှုအား သတ်ရန် ဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်းကို

သူသည် သဘောမတူပါ။⁵² ယောသပ်သည် ပိလတ်မင်းထံသို့ သွား၍၊ ယေရှု၏အလောင်းတော်ကိုတောင်းခံ၏။ ပိလတ်သည်၊ ယောသပ်ကို ယူခွင့်ပြုလေ၏။⁵³ ထိုအခါ ယောသပ်သည် ယေရှု၏အလောင်းတော်ကို လက်ဝါးကပ်တိုင်မှ ပြုတ်ချပြီးနောက်၊ တစ်ကိုယ်လုံးကို အဝတ်ဖြင့် ပတ်လေ၏။ ထို့နောက် ယေရှု၏အလောင်းတော်ကို သင်္ချိုင်းဂူအတွင်းသို့ ထည့်သွင်း၏။ ထိုသင်္ချိုင်းသည် ကျောက်သားနံရံကို ထွင်းထားခြင်းဖြစ်ပြီး၊ ဘယ်သောအချိန်၌မျှ အသုံးမပြုခဲ့ဖူးပါ။⁵⁴ ထိုနေ့သည် အဘိတ်နေ့ဖြစ်၏။ နေဝင်ပြီးလျှင် ဥပုသ်နေ့ အစပျိုးရန် နီးလာ၏။

⁵⁵ ဂါလိလဲပြည်မှစ၍၊ ယေရှုနောက်တော်သို့ လိုက်လာသော အမျိုးသမီးတို့သည် ယောသပ်နောက်သို့ လိုက်ကြ၏။ ထိုအမျိုးသမီးတို့သည် သင်္ချိုင်းဂူကို၎င်း၊ ယေရှု၏အလောင်းတော်ကို၎င်း အဘယ်သို့ထည့်သွင်းသည်ကို မြင်ကြ၏။⁵⁶ ထို့နောက် အမျိုးသမီးတို့သည် ယေရှု၏အလောင်းတော်ပေါ်တွင် ဆွတ်ဖြန်းရန်အတွက် အမွှေးအကြိုင်အချိုပြုလုပ်ပြင်ဆင်ရန် ပြန်သွားကြလေ၏။ သူတို့သည် မောရှေ၏ပညတ်တရားအရ ဥပုသ်နေ့တွင် အနားယူကြ၏။ လူအားလုံးအတွက်ထိုသို့ပြုလုပ်ရန်ပညတ်ထားခြင်းဖြစ်၏။

ယေရှုသေခြင်းမှ ရှင်ပြန်ထမြောက်ခြင်းသတင်းများ

(မာ 28:1-10; မာ 16:1-8; ယော 20:1-10)

24 ခုနစ်ရက်၏ ပထမနေ့ရက်နံနက်စောစောအချိန်တွင် အမျိုးသမီးတို့သည် ယေရှု၏ရှုပ်အလောင်းတော်ထားရှိရာ သင်္ချိုင်းဂူသို့လာကြ၏။ သူတို့ပြုလုပ်ပြင်ဆင်ထားသော အမွှေးနံ့သာများကိုလည်း ယူဆောင်လာကြ၏။² သင်္ချိုင်းဂူကို ပိတ်ရန် လေးလံသော ကျောက်တုံးကြီးတစ်တုံးကို တံခါးပေါက်အတွင်း၌ ထားရှိ၏။ သို့သော်လည်း အမျိုးသမီးတို့သည် ထိုကျောက်သည် လိမ့်လှန်လျက်ရှိသည်ကိုတွေ့ကြ၏။³ သူတို့သည်အတွင်းသို့ ဝင်သောအခါ သခင်ယေရှု၏အလောင်းတော်ကို မတွေ့

ကြ။⁴ အမျိုးသမီးတို့သည် ထိုအကြောင်းကို နားမလည်နိုင်ကြချေ။ သူတို့သည် ထိုအကြောင်းကို အံ့ဩလျက် နေကြစဉ်၊ လူနှစ်ယောက်သည် သူတို့အနားသို့ ရပ်နေကြ၏။ သူတို့၏အဝတ်များသည် လျှပ်စစ်ကဲ့သို့တောက်ပလျက်နေ၏။⁵ အမျိုးသမီးတို့သည် ကြောက်ရွံ့ခြင်းဖြင့် တုန်လှုပ်လျက် ခေါင်းငုံ့ကြ၏။ လူနှစ်ယောက်က အမျိုးသမီးတို့အား ‘သင်တို့သည် အဘယ်ကြောင့် အသက်ရှင်နေသူတစ်ယောက်ကို ဤနေရာ၌ လာရှာနေကြသနည်း။ ဤနေရာသည် လူသေတို့အတွက် နေရာတစ်ခုဖြစ်၏။’⁶ ယေရှုသည် ဤနေရာ၌ရှိတော်မမူ၊ သူသည် သေခြင်းမှ ရှင်ပြန်ထမြောက်တော်မူပြီ။ ဂါလိလဲပြည်၌ ရှိတော်မူစဉ် သူမိန့်တော်မူသော စကားတော်ကို သင်တို့မှတ်မိကြသလော။⁷ ယေရှုက၊ ‘လူသားသည် ဆိုးဝါးသောလူတို့၏လက်ထံသို့ အပ်နှံခြင်း၊ လက်ဝါးကပ်တိုင်ပေါ်မှာ အသေသတ်ခြင်းကိုခံရမည်။ သုံးရက်မြောက်နေ့၌ သေခြင်းမှ ပြန်လည်ထမြောက်မည်’ ဟုယေရှုက မိန့်တော်မူခဲ့၏’ ဟုပြောကြ၏။⁸ ထိုအခါ အမျိုးသမီးတို့သည် ယေရှုမိန့်တော်မူခဲ့သောစကားတော်ကို သတိရကြ၏။

⁹ အမျိုးသမီးတို့သည် သင်္ချိုင်းဂူမှထွက်လာကြပြီးနောက်၊ ယေရှု၏တမန်တော် တစ်ဆယ်တစ်ပါးနှင့်အခြားနောက်လိုက်တို့ရှိရာသို့ သွားကြ၏။ အမျိုးသမီးတို့သည် သူတို့ကို သင်္ချိုင်းတွင် ဖြစ်ပျက်ခဲ့သမျှအားလုံး ပြောပြကြ၏။¹⁰ ထိုအမျိုးသမီးတို့မှာ မာရိမာဂဒလ၊ ယောဟန္န၊ ယာကုပ်၏အမိဖြစ်သော မာရိနှင့် အခြားသော တချို့အမျိုးသမီးတို့ ဖြစ်ကြ၏။ ထိုအမျိုးသမီးတို့သည် တမန်တော်တစ်ဆယ်နှစ်ပါးတို့ကို ဖြစ်ရပ်အလုံးစုံ ပြောပြကြ၏။¹¹ သို့သော်လည်း တမန်တော်တို့သည် အမျိုးသမီးတို့ကို မယုံကြည်ကြပါ။ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့၏စကားသည် သူတို့အတွက် အဓိပ္ပါယ်မရှိသောစကားသံကဲ့သို့ဖြစ်၏။¹² သို့သော်လည်း ပေတရုသည် ထ၍ထိုဖြစ်ရပ်မှန်လျှင် ကြည့်ရန် သင်္ချိုင်းသို့ အပြေးအလွှားသွားကြည့်၏။ သူသည် အထဲ

သို့ ငုံ့ကြည့်သောအခါ ယေရှု၏အလောင်းတော်ကို လွှမ်းခြုံရစ်ပတ်ခဲ့ သောအဝတ်ကိုသာ တွေ့၏။ ထိုနေရာ၌ အဝတ်သာရှိရစ်နေ၏။ ယေရှုထွက်သွားတော်မူပြီ။ ပေတရုအဘယ်သို့ ဖြစ်ပျက်သည်ကို အံ့ဩလျက်တစ်ယောက်တည်း ထွက်သွားလေ၏။

ဧမောက်သို့ သွားရာလမ်းပေါ်မှာ

(မာ 16:12-13)

¹³ထိုနေ့မှာပင် ယေရှု၏တပည့်တော်နှစ်ပါးသည် ဧမောက်အမည်ရှိ ရွာတစ်ရွာသို့ သွားနေကြ၏။ ထိုရွာသည် ယေရုရှလင်မြို့နှင့် ခုနစ်မိုင်ခန့်ကွာဝေး၏။ ¹⁴သူတို့နှစ်ယောက်သည် ခရီးသွားနေစဉ် ဖြစ်ပျက်ခဲ့သောအကြောင်းအရာအားလုံးကို ပြောဆိုဆွေးနွေးနေကြ၏။ ¹⁵ထိုသို့ ပြောဆိုဆွေးနွေးသွားနေစဉ် ယေရှုသည် ချည်းကပ်လာ၍ သူတို့နှင့်အတူ ကြွတော်မူ၏။ ¹⁶သို့သော်လည်း သူတို့အား ယေရှုကို မှတ်မိရန် ခွင့်မပြုချေ။ ¹⁷ယေရှုက သူတို့အား “သင်တို့နှစ်ယောက်လမ်းလျှောက်လျက် ဆွေးနွေးနေသောစကားသည် အဘယ်သို့သောစကားနည်း” ဟုမေးတော်မူ၏။ သူတို့နှစ်ယောက်သည် ထိုနေရာသို့ ခဏရပ်တန့်သွားကြ၏။ သူတို့မျက်နှာကို ကြည့်ရသည်မှာ အလွန်ဝမ်းနည်းကြေကွဲနေပုံရ၏။ ¹⁸သူတို့နှစ်ယောက်အနက် တစ်ယောက်၏အမည်မှာ ကလော့စ်ဖြစ်၏။ ကလော့စ်က “မကြာမှီတွင် ယေရှုလင်မြို့၌ ဖြစ်ပျက်ခဲ့သောအကြောင်းအရာတို့ကို မသိသောသူသည် ယေရုရှလင်မြို့၌ သင်တစ်ယောက်ဘဲ ဖြစ်ရမည်” ဟုပြန်ပြော၏။

¹⁹ယေရှုက သူတို့အား “သင်တို့သည် အဘယ်အကြောင်းအရာကို ပြောနေကြသနည်း၊” ဟုမေးတော်မူ၏။ ထိုအခါက ကလော့စ်က “ဤအရာသည် နာဇရက်မြို့သား ယေရှု၏အကြောင်းဖြစ်၏။ ဘုရားသခင်ရှေ့လူအားလုံးတို့၏ရှေ့မှာ ကြီးမားသောပရောဖက်တစ်ပါးဖြစ်၏။ သူသည် တန်ခိုးရှိအရာများစွာတို့ကို သွန်သင်၍ ပြုလုပ်တော်မူ၏။ ²⁰သို့သော်လည်း

ငါတို့ခေါင်းဆောင်တို့နှင့်ယင်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့သည် သူ့ကို စီရင်၍ အသတ်ခံရန် တပါးအမျိုးသားတို့ လက်ထဲသို့ အပ်နှံခဲ့ကြ၏။ သူတို့သည် သူ့ကို လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ သတ်ကြ၏။ ²¹ယေရှုသည် ဣသရေလလူမျိုးတို့ကို လွတ်မြောက်အောင် လုပ်မည့်သူဟု ငါတို့မျှော်မှန်းခဲ့ကြ၏။ သို့သော်လည်း နောက်ပိုင်းတွင် ဤအရာများ ဖြစ်ပျက်လေ၏။ ထို့ပြင် ယခုတစ်စုံတစ်ခုဖြစ်ပျက်၏။ ယေရှုအသတ်ခံခြင်းသည် သုံးရက်ရှိသွားပြီ။ ²²သို့သော်လည်း အကျွန်ုပ်တို့အဖွဲ့ထဲမှ အမျိုးသမီးတချို့သည် အံ့အားသင့်စရာသတင်းအချို့ကို အကျွန်ုပ်တို့ထံသို့ ယူဆောင်လာကြ၏။ ယနေ့မနက်အစောကြီးတွင် ယေရှု၏အလောင်းတော်ချသည် နေရာဖြစ်သောသင်္ချိုင်းသို့ သွားကြ၏။ ²³သို့သော်လည်း သူတို့သည် ထိုနေရာ၌ ယေရှု၏အလောင်းတော်ကို မတွေ့ကြပါ။ သူတို့သည် ငါသို့ထံသို့ ရောက်လာ၍ ကောင်းကင်တမန်တစ်ချို့ကို တွေ့ရသောအကြောင်းနှင့် ထိုကောင်းကင်တမန်တို့က ယေရှုအသက်ရှင်နေသည်” ဟု ပြောပြကြောင်း၊ ငါတို့အား ကြားပြောကြ၏။ ²⁴ထို့ကြောင့် ငါတို့အဖွဲ့ဝင်မှ လူတချို့တို့သည်လည်း သင်္ချိုင်းသို့ သွားကြ၏။ အရာအားလုံးသည် ထိုအမျိုးသမီးတို့ပြောသည့်အတိုင်း ဖြစ်၏။ သူတို့သည် အထဲကို ကြည့်၏။ သို့သော်လည်း ယေရှုကို မတွေ့ကြ” ဟုပြောလေ၏။

²⁵ထိုအခါ ယေရှုက လူနှစ်ယောက်အား “သင်တို့သည် မိုက်မဲ၍ ပရောဖက်တို့၏ ရေးခဲ့သမျှ အားလုံးကို ယုံကြည်ရန် နှေးကွေးကြ၏။ ပရောဖက်တို့၏ရေးခဲ့သမျှကို သင်တို့ယုံကြည်ရမည်။ ²⁶ခရစ်တော်သည် မိမိဘုန်းစည်းစိမ်တော်ကို မဝင်မှီ ဤသို့ပင် ခံစားရမည်ဟု ပရောဖက်တို့သည် ရေးသားခဲ့သည် မဟုတ်လော” ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ²⁷ထို့နောက် ယေရှုသည် သူ့အကြောင်းနှင့်ပတ်သက်၍ ကျမ်းစာထဲတွင် ရေးသားခဲ့သမျှ အလုံးစုံကို သူတို့အား ရှင်းပြတော်မူ၏။ ကိုယ်တော်သည် မောရှေ၏ ကျမ်းစာအုပ်များမှစ၍ ရှင်းလင်းပြောဆိုတော်

မူ၏။ ထို့နောက် ယေရှုသည် ပရောဖက်တို့ ပြောခဲ့သမျှမိမိအကြောင်းကိုပြောပြတော်မူ၏။

²⁸ယေရှုနှင့်ထိုလူနှစ်ယောက်သည်ဧမောက် မြို့အနီးသို့ ရောက်လာကြသောအခါ ယေရှု သည် ထိုမြို့တွင် ရပ်နားရန် အစီအစဉ်မရှိသော အမှုအရာကို ပြတော်မူ၏။ ²⁹သို့သော်လည်း သူတို့က ယေရှုကို နေစေလိုကြ၏။ သူတို့က “အကျွန်ုပ်တို့နှင့်အတူ လိုက်ပါ။ အချိန်နောက် ကျနေပြီ။ မိုးလည်းချုပ်တော့မည်” ဟုတောင်း ပန်ကြ၏။ ထို့ကြောင့် ယေရှုသည် သူတို့နှစ် ယောက်နှင့်အတူ နေရန်ဝင်တော်မူ၏။

³⁰ယေရှုသည် သူတို့နှစ်ယောက်နှင့်အတူ စားသောက်ရန် အဆင်သင့်ဖြစ်နေချိန်တွင် မုန့် အချိုကို ယူတော်မူ၏။ ကိုယ်တော်သည် ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းပြီးမုန့် ကို ဖဲ့တော်မူ၏။ ထို့နောက် သူတို့ကို ပေး တော်မူ၏။ ³¹ထိုအချိန်တွင် သူတို့၏မျက်စိပွင့် လင်း၍ ကိုယ်တော်ဖြစ်သည်ကို သိကြ၏။ သို့ သော်လည်း ယေရှုဖြစ်ကြောင်း သိသောအခါ ယေရှုသည် ပျောက်ကွယ်တော်မူ၏။ ³²ထိုလူ နှစ်ယောက်ကလည်း “လမ်းခရီး၌ ယေရှုသည် ငါတို့ကို စကားပြော၍ ကျမ်းစာ၏ အဓိပ္ပါယ်ကို ဖွင့်ပြတော်မူသောအခါ ငါတို့၏စိတ်နှလုံးသား ထဲ၌ မီးလောင်သကဲ့သို့ ခံစားရသည် မဟုတ် လော” ဟုအချင်းချင်း ပြောဆိုကြ၏။

³³လူနှစ်ယောက်သည် ယေရှုရှုလင်မြို့သို့ ချက်ချင်း ပြန်သွားကြ၏။ ထိုနေရာ၌ သူတို့ သည် ယေရှု၏တပည့်တော် တဆယ်တပါးတို့၊ အခြားသောနောက်လိုက်နှင့်အတူတကွ စုဝေး နေသည်ကို တွေ့မြင်ကြ၏။ ³⁴သူတို့က “သခင် ဘုရားသေခြင်းမှ ရှင်ပြန်ထမြောက်ခြင်းသည် အမှန်ဖြစ်၏။ ကိုယ်တော်ကိုယ်တိုင် ရှိမုန့် ပေတရုကို ပြတော်မူပြီ” ဟုပြောနေကြ၏။

³⁵လူနှစ်ယောက်သည် လမ်းပေါ်တွင် ဖြစ် ပျက်ခဲ့သောအကြောင်းအရာကို ပြောပြကြ၏။ ယေရှုသည် မုန့်ကို ဖဲ့တော်မူသောအခါ သူတို့ သည် ယေရှုကိုအဘယ်သို့ မှတ်မိသည်ကိုလည်း ပြောကြ၏။

ယေရှုသည် မိမိတပည့်တော်တို့ထံသို့ ထင်းရှူးတော်မူခြင်း

(မာ 28:16-20; မာ 16:14-18; ယော 20:19-23; တမန် 1:6-8)

³⁶လူနှစ်ယောက်သည် ထိုဖြစ်ရပ်အားလုံး ကို ပြောကြစဉ်၊ ယေရှုကိုယ်တိုင် မိမိတပည့် တော်တို့ အလယ်၌ ရပ်တော်မူ၏။ ယေရှုက သူတို့အား ‘ငြိမ်သက်ခြင်းသည် သင်တို့နှင့်အတူ ရှိပါစေ’ ဟုမိန့်တော်မူ၏။

³⁷ဤဖြစ်ရပ်သည် တပည့်တော်တို့ကို အံ့ ဩစေ၏။ သူတို့ကြောက်ရွံ့နေကြ၏။ သူတို့ သည် တစ္ဆေတစ်ယောက်ကို မြင်နေရသည်ဟု ထင်နေကြ၏။ ³⁸သို့သော်လည်း ယေရှုက သူတို့အား “သင်တို့သည် အဘယ်ကြောင့် ဒုက္ခ ရောက်နေကြသနည်း။ အဘယ်ကြောင့် သံသ ယရှိကြသနည်း။ ³⁹ငါ့ခြေနှင့် ငါ့လက်တို့ကို ကြည့်ကြလော့။ ငါ့ကိုယ်ပင်ဖြစ်၏။ ငါ့ကို ကိုင် ကြည့်ကြလော့။ ငါသည် ကိုယ်ခန္ဓာအမှန် ရှိ ကြောင်း သင်တို့မြင်နိုင်၏။ တစ္ဆေသည် ဤကဲ့ သို့သောကိုယ်ခန္ဓာမျိုးမရှိပါ” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

⁴⁰ယေရှုသည် သူတို့ကို ဤသို့ မိန့်တော် မူပြီးသောအခါ သူ၏လက်တော်နှင့် ခြေတော် တို့၌ရှိသော သံချောင်းအရာအပေါက်များကို ပြသတော်မူ၏။ ⁴¹တပည့်တော်တို့သည် အံ့ အားသင့်လျက်နေကြ၏။ ယေရှုအသက်ရှင်နေ သည်ကို မြင်တွေ့လိုက်ရသောကြောင့် အလွန် ဝမ်းမြောက်ကြ၏။ သို့သော်လည်း သူတို့မြင် နေရခြင်းကိုပင် အပြည့်အဝမယုံကြည်နိုင်ကြ သေးချေ။ ထို့ကြောင့် ယေရှုက သူတို့အား “သင်တို့၌ စားစရာတစ်စုံတစ်ရာ ရှိသလော” ဟုမေးတော်မူ၏။ ⁴²သူတို့က ကင်ထားသော ငါးတစ်ဖဲ့ကို ကပ်ပေးကြ၏။ ⁴³တပည့်တော်တို့ က ကြည့်နေစဉ်မှာပင်ယေရှုသည် ငါးကို လှမ်း ယူ၍ စားတော်မူ၏။

⁴⁴ယေရှုက သူတို့အား “ငါသည် သင်တို့နှင့် အတူရှိနေစဉ် ငါ့အကြောင်းအားလုံးနှင့် ပတ် သက်၍ မောရှေ၏ပညတ်တ္တိကျမ်းစာ၌၎င်း၊ ပရောဖက်တို့၏ကျမ်းစာအုပ်၌၎င်း၊ ဆာလံ

ကျမ်းစာ၌၎င်း ရေးထားချက်များသည် ပြည့်စုံရမည်ဟု သင်တို့အား ငါပြောသည်ကို မှတ်မိကြလော့” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

⁴⁵ထို့နောက် ယေရှုသည် ထိုကျမ်းစာကို တပည့်တော်တို့အားရှင်းပြ၍နားလည်သဘောပေါက်ရန် ကူညီမစတော်မူ၏။ ⁴⁶ထို့နောက် ယေရှုကသူတို့အား၊ “ခရစ်တော်သည် အသတ်ခံရ၍ သုံးရက်မြောက်နေ၌ သေခြင်းမှ ရှင်ပြန်ထမြောက်ရမည်ဟုရေးသားထား၏။ ⁴⁷⁻⁴⁸သင်တို့သည် ဤအကြောင်းအရာတို့၏သက်သေဖြစ်ကြ၏။ သင်တို့သည် လူတို့ထံသို့သွား၍ သူတို့၏အပြစ် ခွင့်လွှတ်နိုင်ကြောင်း ပြောပြရမည်။ သူတို့၏အပြစ်အတွက် ဝမ်းနည်း၍ သူတို့၏စိတ်နှလုံးကို ပြောင်းလဲလျှင် ဘုရားသခင်သည် သူတို့ကို ခွင့်လွှတ်တော်မူမည် ဖြစ်ကြောင်း သူတို့ကို ပြောပြရမည်။ သင်တို့သည် ဤဝမ်းမြောက်ဖွယ်ရာသတင်းကောင်းကို ငါနာမတော်ဖြင့် ဟောပြောကြရမည်။ သင်တို့သည် ယေရှုလင်မြို့မှ စ၍ ကမ္ဘာတစ်ဝန်းလုံးရှိ လူမျိုးတကာတို့အား ဟောပြောကြရမည်။ ⁴⁹နားထောင်ကြလော့။ ငါခမည်းတော်သည် သင်တို့

ကို တစ်စုံတစ်ခုဂတိပြုတော်မူ၏။ ငါသည် ထိုအရာကို သင်တို့ထံသို့ စေလွှတ်မည်။ သို့သော်လည်း သင်တို့သည် ကောင်းကင်ဘုံမှ တန်ခိုးကို မခံမှီတိုင်အောင် ယေရှုလင်မြို့၌ နေကြဦးလော့” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

ယေရှုကောင်းကင်ဘုံသို့ ပန်သွားတော်မူခြင်း

(မာ၊ 16:19-20; တမန်၊ 1:9-11)

⁵⁰ယေရှုသည် သူ၏တပည့်တော်တို့ကို ယေရှုလင်မြို့ပြင်သို့ ဦးဆောင်ခေါ်သွားပြီး ဗေသနီမြို့အနီးသို့ ရောက်တော်မူ၏။ ⁵¹ယေရှုသည် လက်နှစ်ဘက်ကို မြှောက်၍ တပည့်တော်တို့အားကောင်းကြီးပေးတော်မူ၏။ ယေရှုသည် သူတို့ကို ကောင်းချီးပေးနေစဉ်မှာပင် သူတို့အနီးမှ ခွဲခွာ၍ ကောင်းကင်ဘုံသို့ ဆောင်ယူခြင်းကို ခံတော်မူ၏။ ⁵²တပည့်တော်တို့သည် ယေရှုကို ဝတ်ပြုကိုးကွယ်ကြပြီး ယေရှုလင်မြို့သို့ ပန်သွားကြ၏။ သူတို့သည် အလွန်ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဖြစ်နေကြ၏။ ⁵³သူတို့သည် ဘုရားသခင်ကို ချီးမွမ်းလျက် ဗိမာန်တော်သို့ ရောက် မြဲရောက်ကြ၏။

ရှင်ယောဟန် ခရစ်ဝင်

လောကသို့ခရစ်တော်ကြွလာတော်မူခြင်း

1 အစအဦး၌၊ နှုတ်ကပတ်တော်ရှိ၏။ နှုတ်ကပတ်တော်*သည် ဘုရားသခင်နှင့်အတူရှိ၏။ နှုတ်ကပတ်တော်သည်လည်း ဘုရားသခင်ဖြစ်တော်မူ၏။ ²သူသည် အစအဦး၌ ဘုရားသခင်နှင့်အတူ ရှိတော်မူ၏။ ³ခပ်သိမ်းသော အရာတို့သည် သူ့အားဖြင့် ဖန်ဆင်းတော်မူ၏။ ဖန်ဆင်းတော်မူခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်သောအရာတစ်ခုမျှမရှိ။ ⁴ထိုသူ၌ အသက်ရှိ၏။ ထိုအသက်သည် လူသားတို့အတွက် အလင်းဖြစ်၏။ ⁵ထိုအလင်းသည် မှောင်မိုက်၌ လင်း၏။ မှောင်မိုက်သည် ထိုအလင်းကို မငြိမ်းစေနိုင်။

⁶ယောဟန်* အမည်ရှိသောလူတစ်ဦးရှိ၏။ ဘုရားသခင်သည် သူ့ကို စေလွှတ်တော်မူ၏။ ⁷ယောဟန်သည် လူတို့အား အလင်းတော်၏ အကြောင်းကို သက်သေခံခြင်းငှါလာ၏။ ထို့ကြောင့် လူအပေါင်းတို့သည် ယောဟန်အားဖြင့် အလင်းတော်၏အကြောင်းကို ကြားသိ၍၊ ယုံကြည်ခြင်းသို့ ရောက်မည့်အကြောင်းဖြစ်၏။ ⁸ယောဟန်သည် အလင်းတော်မဟုတ်။ သို့သော်လည်း ယောဟန်သည် ထိုအလင်းတော်၏အကြောင်းကို လူတို့အား သက်သေခံခြင်းငှါသာလာ၏။ ⁹စစ်မှန်သောအလင်းသည် ဤလောကသို့ ကြွလာလျက်လူအပေါင်းတို့အား အလင်းကို ပေးသောသူဖြစ်၏။

နှုတ်ကပတ်တော် ဂရိဘာသာမှ “လောကောစ်” အဓိပ္ပါယ်မှာ ဆက်သွယ်ရာတွင် အသုံးပြုသောတစ်ခုတည်းဖြစ်သည်။ ၎င်းသည် “သတင်း” ဟူ၍ဘာသာပြန်နိုင်သည်။ ဤအဓိပ္ပါယ်မှာ ခရစ်တော်ဖြစ်သည်။ ဘုရားသခင်သည် လူတို့ကိုသူ့အကြောင်းပြောခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

ယောဟန် ဗတ္တိင်ဆရာယောဟန်၊ ခရစ်လာမည့်အကြောင်း လူတွေကိုပြောပြခဲ့သောသူ။ ရှင်၊ 3, လု၊ 3

¹⁰နှုတ်ကပတ်တော်သည် ဤလောက၌ ရှိတော်မူပြီ။ ဤလောကကိုလည်း သူ့အားဖြင့် ဖန်ဆင်းတော်မူပြီ။ သို့သော်လည်း၊ ဤလောကသည် သူ့ကိုမသိ။ ¹¹သူသည် မိမိပိုင်သောဤလောကသို့ ကြွလာတော်မူ၏။ သို့ရာတွင် မိမိလူတို့သည် သူ့ကို လက်မခံဘဲနေကြ၏။ ¹²အချို့သောလူတို့သည် သူ့အား လက်ခံ၍ သူ့ကို ယုံကြည်ကြ၏။ သူသည် သူ့ကို ယုံကြည်သောသူတို့အား တစ်စုံတစ်ရာကို ပေးတော်မူ၏။ သူသည် သူ့ကို ယုံကြည်သောသူတို့အား ဘုရားသခင်၏သားသမီးများဖြစ် ခြင်းအခွင့်ကို ပေးတော်မူ၏။ ¹³ထိုသားသမီးတို့သည် ကလေးသူငယ်များမွေးဖွားသကဲ့သို့ မွေးဖွားကြသည်မဟုတ်။ သူတို့သည် မိခင်နှင့် ဖခင်တို့၏အလိုဆန္ဒ သို့မဟုတ် အစီအမံအားဖြင့် မွေးဖွားလာခဲ့ကြခြင်းမဟုတ်။ သို့ရာတွင် ထိုသားသမီးတို့သည် ဘုရားသခင်အားဖြင့် မွေးဖွားတော်မူသောသားသမီးများဖြစ်၏။

¹⁴နှုတ်ကပတ်တော်သည် လူ့ဇာတိအဖြစ်ကို ခံယူ၍ အကျွန်ုပ်တို့အထံ၌ အသက်ရှင်တော်မူ၏။ အကျွန်ုပ်တို့သည် သူ၏ဘုန်းတော်ကို မြင်ခဲ့ကြ၏။ ထိုဘုန်းတော်သည် ခမည်းတော်ဘုရား၏တစ်ပါးတည်းသော သားတော်ပိုင်ဆိုင်၏။ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ကျေးဇူးတော်၊ သစ္စာတော်နှင့် ပြည့်စုံ၏။ ¹⁵ယောဟန်သည် လူတို့အား ထိုသူ၏အကြောင်းကို သက်သေခံ၏။ သူသည် ကျယ်လောင်သောအသံဖြင့် လူတို့အား “ငါပြောသောသူသည် ဤသူပင်ဖြစ်၏။ ငါ့နောက် ကြွလာသောသူသည် ငါ့ထက်သာ၍ ကြီးမြတ်တော်မူ၏။ သူသည် ငါမရှိမှီ ရှိနှင့်တော်မူ၏။”

¹⁶နှုတ်ကပတ်တော်သည် ကျေးဇူးတော်၊ သစ္စာတော်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူ၏။ အကျွန်ုပ်တို့သည် ထိုသူအားဖြင့် ကောင်းချီးမင်္ဂလာ ပို၍ များစွာ ခံစားကြရ၏။ ¹⁷ပညတ်တော်ကို မောဂေလက်တွင် ပေးတော်မူ၏။ သို့သော်လည်း၊ ကျေးဇူးတော်နှင့် သစ္စာတရားသည် ယေရှုခရစ်အားဖြင့်ဖြစ်၏။ ¹⁸ဘုရားသခင်ကို အဘယ်သူမျှမမြင်စဖူး။ သို့ရာတွင်ခမည်းတော်၏ရင်ခွင်တော်၌ရှိသော ဘုရားသခင်၏တစ်ပါးတည်းသော သားတော်သည် အဘယ်သို့သော် ဘုရားဖြစ်တော်မူသည်ကို ကျွန်ုပ်တို့အား ထင်ရှားစွာ ပြတော်မူ၏။

ယောဟန်သည် ယေရှုအကြောင်းကို လူတို့အားပြောပြခြင်း

(မာ 3:1-12; မာ 1:2-8; လု 3:15-17)

¹⁹ယေရှုလင်မြို့၌ ရှိသောယုဒလူတို့သည် အချို့သော ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့နှင့် လေဝီတို့ကို “သင်သည် အဘယ်သူနည်း” ဟုမေးမြန်းစေခြင်းငှါ ယောဟန်ထံသို့ စေလွှတ်ခဲ့ကြ၏။

²⁰ယောဟန်သည် ပွင့်လင်းစွာ ပြောဆို၏။ ယောဟန်သည် ထိုသူတို့မေးမြန်းခြင်းကို ဖြေဆိုခြင်းငှါ မငြင်းပယ်ခဲ့။ ယောဟန်ကလည်း၊ “ငါသည် ခရစ်တော်*မဟုတ်” ဟုရှင်းလင်းပြတ်သားစွာ ပြောခဲ့၏။ ထိုအရာမှာ ယောဟန်သည် လူတို့အား သက်သေခံသောအရာပင်ဖြစ်၏။

²¹ယုဒလူတို့ကလည်း၊ “သို့ဖြစ်လျှင်၊ သင်သည် အဘယ်သူနည်း။ သင်သည် ထိုပရောဖက် ဖြစ်သလော” ဟုယောဟန်အား မေးကြ၏။ ယောဟန်ကလည်း၊ “ငါသည် လေဝီမဟုတ်” ဟုဖြေလေ၏။ ယုဒလူမျိုးတို့က၊ “သင်သည် ဤမည်သောပရောဖက် ဖြစ်ပါသလော” ဟုပြန်မေးကြ၏။ “ငါသည် ဤမည်သောပရောဖက်မဟုတ်” ဟုယောဟန် ဆိုပြန်၏။ ²²တဖန် ယုဒလူတို့ကလည်း၊ “သင်သည် မည်သူနည်း။

ခရစ်တော် ဘိသိတ်ခြင်းခံတော်မူသောသူ “မေရှိယ” သို့မဟုတ် ဘုရားသခင်ရွေးကောက်တော်မူသောသူ။

သင်မည်သူဖြစ်သည်ကို ငါတို့အား ပြောပါ။ ငါတို့ကို စေလွှတ်သောလူတို့အား ပြောကြားရန် ငါတို့အား သင့်ကို သင်မည်သူဖြစ်သည်ဟု ဆိုပါသနည်း” ဟုမေးမြန်းကြ၏။

²³ယောဟန်ကလည်း၊ ပရောဖက်ဟောရှာယ ဟောပြောသော စကားတို့ကို ပြောပြ၏။

“ငါသည် ‘ထာဝရဘုရားအတွက် ပြောင့်တန်းသောလမ်းများကို အဆင်သင့် ဖြစ်စေကြပါဟုတော၌ ကြွေးကြော်သောသူ၏အသံဖြစ်သည် ဟုဆို၏။”

ဟောရှာယ၊ 40:3

²⁴ထိုယုဒလူတို့သည် ဖာရိရှဲတို့စေလွှတ်သောသူများ ဖြစ်ကြ၏။ ²⁵သူတို့က ယောဟန်အား၊ “ငါသည် ခရစ်တော်မဟုတ်ဟု သင်ဆို၏။ ငါသည် လေဝီ သို့မဟုတ် ထိုပရောဖက်လည်းမဟုတ်ဟု သင်ဆို၏။ သို့ဖြစ်လျှင်၊ သင်သည် အဘယ်ကြောင့် လူတို့အား ဗတ္တိဇံကို ပေးသနည်း” ဟုမေးမြန်းကြ၏။

²⁶ယောဟန်ကလည်း၊ “ငါသည် လူတို့အား ရေ၌ ဗတ္တိဇံကို ပေး၏။ သို့သော်လည်း၊ သင်တို့မသိသောသူတစ်ယောက်ရှိ၏။ ²⁷ထိုသူသည် ငါ့နောက် ကြွလာသောသူဖြစ်၏။ ငါသည် ထိုသူ၏ခြေနှင်းကြိုးကိုမျှ ဖြည့်ပေးရန် မထိုက်တန်ပါ” ဟုပြန်ပြော၏။

²⁸ထိုအရာအားလုံးတို့ကို ယောဟန်သည် လူတို့အားဗတ္တိဇံ*ကိုပေးသောအရပ် ယော်ဒန်မြစ်၏တဖက်ကမ်း၊ ဗေသနီရွာ၌ ဖြစ်ပျက်ခဲ့၏။

²⁹နောက်တစ်နေ့၌ ယေရှုသည် သူထံသို့ ကြွလာတော်မူသည်ကို ယောဟန်သည် မြင်လျှင်၊ “လောကီသားတို့၏အပြစ်ကို အဝေးသို့ ယူဆောင်သွားသော ဘုရားသခင်၏သို့သငယ်ကို ကြည့်လော့။ ³⁰ထိုသူကို ငါဆိုလို၏။ ‘ငါ့နောက် ကြွလာသောသူသည် ငါထက်သာ

ဗတ္တိဇံ သို့မဟုတ် ဗတ္တိဇံပေးသည် ဂရိစကားလုံး၏အဓိပ္ပါယ်မှာ ရေနှစ်သည်။ ရေထဲနှစ်သည်(သို့မဟုတ်) လူသို့မဟုတ် ပစ္စည်းကို ခဏကြာမျှရေထဲမှာ နှစ်မြုပ်သည်။

၍ ကြီးမြတ်တော်မူ၏။ အကြောင်းမူကား၊ သူသည် ငါမရှိမှီ ရှိနှင့်ပြီးဖြစ်၏။’³¹ အစကထိုသူကို ငါမသိ၊ ကာသရေလလူမျိုးတို့သည် သူ့ကို သိမြင်နိုင်မည်အကြောင်း ငါသည် လူတို့အား ရေ၌ ဗတ္တိဗေဒပေးရန် ကြွလာသည်ဟု ယောဟန် ဆိုလေ၏။”³²⁻³³ ထိုနောက် ယောဟန်က၊ “ထိုသူသည် မည်သူဖြစ်သည်ကို ငါလည်းမသိ။ သို့သော်လည်း၊ ဘုရားသခင်သည် လူတို့ကို ရေ၌ ဗတ္တိဗေဒပေးစေခြင်းငှါ ငါ့အား စေလွှတ်တော်မူ၏။ ဘုရားသခင်က ‘သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်*သည် လူတစ်ယောက်အပေါ်၌ ဆင်းလျက်နားနေသည်ကို သင်မြင်ရလိမ့်မည်။ ထိုသူကား သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်၌ ဗတ္တိဗေဒကို ပေးမည့်သူပင်ဖြစ်သည်’ ဟုမိန့်တော်မူသည်နှင့်အညီ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်သည် ကောင်းကင်မှ ဆင်းသက်လာသည်ကို ငါမြင်၏။ ထိုသန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်သည် ချိုးငှက်ကဲ့သို့ သူ့အပေါ်၌ နားတော်မူ၏။³⁴ ထိုကြောင့် ငါသည် သူ့အား ဘုရားသခင်၏သားတော်ဖြစ်တော်မူကြောင်း သက်သေခံတော်မူ၏။” ဟုယောဟန်ဆိုလေ၏။

ယေရှုနောက်တော်သို့ ပထမဦးဆုံး လိုက်သောသူများ

³⁵နောက်တစ်နေ့၌လည်း ယောဟန်သည် ထိုအရပ်၌ တပည့်နှစ်ယောက်တို့နှင့်အတူ ရပ်နေ၍၊³⁶ ယေရှုကြွလာတော်မူသည်ကို မြင်သောအခါ “ဘုရားသခင်၏သိုးသငယ်*ကို ကြည့်လော့” ဟုဆို၏။

³⁷ထိုနောက် လိုက်နှစ်ဦးတို့သည် ယောဟန်

ဝိညာဉ်တော် သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်၊ ဘုရားသခင်၏ဝိညာဉ်တော်ဟူ၍၎င်း၊ ခရစ်၏ဝိညာဉ်တော် ဟူ၍၎င်း၊ ဥပဋ္ဌာယ်ဆရာဟူ၍၎င်း ခေါ်လျက်ရှိသည်။ သူ့အသည် ဘုရားသခင်နှင့် ခရစ်တော်ကို၎င်း ပူးပေါင်းပြီး ကမ္ဘာပေါ်ရှိ လူသားတို့ထံ၌ ဘုရားသခင်၏ အမှုတော်ကို လုပ်ဆောင်သည်။

ဘုရားသခင်၏သိုးသငယ် ဤမိပ္ပါယ်မှာ ယေရှုသည် ဘုရားသခင်ထံ ပူဇော်ရန် ပေးကမ်းခဲ့သောသိုးသငယ်ကဲ့သို့ဖြစ်သည်။

ပြောဆိုသည်ကို ကြား၍၊ ယေရှုနောက်တော်သို့ လိုက်ကြ၏။³⁸ ယေရှုသည် လှည့်၍ သူ့နောက်တော်သို့ လိုက်လာသောသူနှစ်ဦးတို့ကို မြင်တော်မူလျှင်၊ “သင်တို့အဘယ်အလိုရှိသနည်း” ဟုမေးတော်မူ၏။ ထိုသူနှစ်ဦးတို့ကလည်း၊ “ရဗ္ဗိ၊ ကိုယ်တော်သည် အဘယ်မှာနေတော်မူသနည်း” ဟုမေးလျှောက်ကြ၏။ (“ရဗ္ဗိ” အဓိပ္ပါယ်မှာ “ဆရာ” ဖြစ်၏)

³⁹ယေရှုက၊ “ငါနှင့်အတူ လိုက်ခဲ့ကြလျှင်၊ သင်တို့မြင်ရလိမ့်မည်” ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ထိုကြောင့် ထိုသူနှစ်ဦးတို့သည် ယေရှုနှင့်အတူ လိုက်သွားခဲ့ကြ၏။ ယေရှုသည် အဘယ်မှာနေတော်မူသည်ကို သူတို့မြင်ကြ၏။ ထိုနေ့၌ သူတို့သည် ယေရှုနှင့်အတူ ထိုနေရာတွင်နေကြ၍ ထိုအချိန်သည် လေးနာရီအချိန်လောက်ဖြစ်၏။

⁴⁰ထိုသူနှစ်ဦးတို့သည် ယေရှုအကြောင်းကို ယောဟန်ထံမှ ကြားခဲ့ကြပြီးနောက် ယေရှုနောက်တော်သို့ လိုက်သွားခဲ့ကြခြင်းဖြစ်၏။ ထိုသူနှစ်ဦးတို့တွင် တစ်ဦး၏အမည်မှာ အန္ဒြေဖြစ်၏။ အန္ဒြေသည် ရှိမုန်ပေတရူ၏ညီဖြစ်၏။

⁴¹အန္ဒြေ၏ပထမဆုံး လုပ်ဆောင်ချက်မှာ မိမိအစ်ကို ရှိမုန်ဆီကိုသွား၍၊ “ငါတို့သည် မေရှိယကို တွေ့ကြပြီ”ဟုပြောဆို၏။ (“မေရှိယ” အဓိပ္ပါယ်မှာ “ခရစ်တော်” ဖြစ်၏။)

⁴²ထိုနောက် အန္ဒြေသည် ရှိမုန်ကို ယေရှုထံ တော်သို့ ခေါ်လာ၏။ ယေရှုသည် ရှိမုန်ကို ကြည့်၍၊ “သင်သည် ယောနု၏သားရှိမုန်ဖြစ်၏။ သင်သည် ကေဗဟုခေါ်ခြင်းကိုလည်း ခံရလိမ့်မည်” ဟုမိန့်တော်မူ၏။ (“ကေဗ” အဓိပ္ပါယ်မှာ “ပေတရူ*” ဖြစ်သည်။)

⁴³နောက်တစ်နေ့တွင် ယေရှုသည် ဂါလိလဲပြည်သို့သွားရန် ဆုံးဖြတ်တော်မူ၏။ ယေရှုသည် ဖိလိပ္ပကို တွေ့၍ “ငါ့နောက်သို့ လိုက်လော့” ဟုမိန့်တော်မူ၏။⁴⁴ ဖိလိပ္ပသည် အန္ဒြေနှင့် ပေတရူတို့မေးပွားရာဗက်ဇဲဒမြို့မှ လာ

ပေတရူ ဂရိဘာသာဖြင့် ပေတရူ၊ အာရမိတ်နာမည် “ကေဗ” အဓိပ္ပါယ်ကား ကျောက်။

သောသူဖြစ်၏။ ⁴⁵ဖိလိပွသည် နာသနေလကို တွေ့လျှင်၊ “မောရှေသည် ပညတ္တိကျမ်း၌ အဘယ်အရာ ရေးသားခဲ့သည်ကို သတိပြုလော့ဟုဆို၏။ မောရှေသည် ကြွလာမည့် လူတစ်ဦး၏အကြောင်းကို ရေးသားထား၏။ ပရောဖတ်တို့သည်လည်း၊ သူ၏အကြောင်းကို ရေးသားခဲ့ကြ၏။ ငါတို့သည် သူ့ကို တွေ့မြင်ကြပြီ။ ထိုသူသည် နာဇရက်မြို့သား ဖြစ်သော ယောသပ်၏သားယေရှုဖြစ်သည်” ဟုဆို၏။

⁴⁶သို့သော်လည်း၊ နာသနေလသည် ဖိလိပွအား၊ “နာဇရက်မြို့ထဲက ကောင်းသောအရာတစ်စုံတစ်ခုမျှ ထွက်နိုင်သလော” ဟုမေးလျှင် ဖိလိပွကလည်း “လာ၍ ကြည့်ပါ” ဟုဆို၏။

⁴⁷ယေရှုသည် “သူ့ထံသို့ နာသနေလလာနေသည်ကို မြင်တော်မူလျှင် ထိုသူ၌ လှည့်စားခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်သောက္ကသရေလူစစ်ဟု ရည်ညွှန်း၍” မိန့်တော်မူ၏။

⁴⁸နာသနေလက “ကိုယ်တော်သည်အဘယ်သို့သောအားဖြင့် အကျွန်ုပ်ကိုသိတော်မူပါသနည်း” ဟုမေးလျှောက်သော်ယေရှုက၊ “ဖိလိပွသည် သင့်ကိုမခေါ်မီ သင်သည် သင်ဘာသဖန်းပင်အောက်၌ ထိုင်နေစဉ်ပင် သင့်ကို ငါမြင်သည်” ဟုပြန်၍ မိန့်တော်မူ၏။

⁴⁹“အရှင်ဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် ဘုရားသခင်၏သားတော်ဖြစ်တော်မူ၏။ ကိုယ်တော်သည် က္ကသရေလူတို့၏ဘုရင်လည်း ဖြစ်တော်မူသည်” ဟုနာသနေလ လျှောက်လေ၏။ ⁵⁰ယေရှုက၊နာသနေလအား “သင်ဘာသဖန်းပင် အောက်၌ သင်ရှိနေစဉ် သင့်ကို ငါမြင်၏ဟုဆိုသောကြောင့် သင်သည် ငါ့ကို ယုံကြည်၏။ သို့သော်လည်း၊ သင်သည် ထိုထက်ကြီးမားသော အမှုများကို မြင်ရပါလိမ့်မည်” ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ⁵¹ယေရှုကလည်း၊ “ငါအမှန်ဆိုသည်မှာ၊ ကောင်းကင်ဖွင့်လှစ်သည်ကို သင်တို့အားလုံး မြင်ကြလိမ့်မည်။ ‘ဘုရားသခင်၏ကောင်းကင်တမန်တို့သည် လူသားအပေါ် ဆင်းလျက်၊’ တက်လျက်ရှိနေသည်ကို သင်တို့မြင်ကြရပါလိမ့်မည်” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

ကာနမြို့၌မင်္ဂလာဆောင်ပွဲ

2နစ်ရက်လွန်သောအခါ၊ ဂါလိလဲပြည် ကာနမြို့တွင် မင်္ဂလာဆောင်ပွဲရှိ၏။ ထိုနေရာ၌ ယေရှု၏မယ်တော်လည်းရှိ၏။ ²ယေရှုသည် တပည့်တော်တို့နှင့်အတူ ထိုမင်္ဂလာဆောင်ပွဲ၌ တက်ရောက်ရန် ဖိတ်ကြားခြင်းခံကြ၏။ ³စပျစ်ရည်ကုန်သောအခါ၊ ယေရှု၏မယ်တော်သည် လာ၍ “သူတို့၌ စပျစ်ရည်ကုန်ပြီ” ဟုသူ့အား ပြော၏။

⁴ယေရှုကလည်း၊ “အချင်းမိန်းမ၊ မည်သို့လုပ်ဆောင်မည်ကို ငါ့အား မပြောနှင့်။ ငါ့အချိန် မရောက်သေး” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

⁵ယေရှု၏မယ်တော်ကလည်း “သူပြောသမျှတို့ကို လုပ်ဆောင်ကြပါ” ဟုအစေခံတို့အား ပြော၏။

⁶ထိုအရပ်၌ ကျောက်နှင့် ပြုလုပ်ထားသော ရေအိုးကြီး ခြောက်လုံးရှိ၏။ ယုဒလူတို့သည် စင်ကြယ်ခြင်းပွဲများတွင် ထိုကျောက်အိုးကြီးများကို အသုံးပြုလေ့ရှိ၏။ အိုးတစ်လုံးစီသည် ဂါလိလဲနယ်မှ သုံးဆယ်ခန့်ဝင်၏။ ⁷ယေရှုသည် အစေခံတို့အား “ထိုကျောက်အိုးတို့ကို ရေဖြည့်ကြ” ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ထို့ကြောင့် အစေခံတို့သည် အိုးအားလုံးတို့ကို ရေပြည့်လှသည်အထိ ထည့်ကြ၏။

⁸ထို့နောက် ယေရှုသည် အစေခံတို့အား “ယခု၊ ထိုအိုးထဲမှရေအချို့ကို ခပ်၍ထိုရေကို ပွဲအုပ်ထံသို့ ယူသွားကြလော့” ဟုမိန့်တော်မူ၏။ သို့ဖြစ်၍ အစေခံတို့သည် ပွဲအုပ်ထံသို့ ထိုရေကို ယူလာကြ၏။ ⁹ထို့နောက် ပွဲအုပ်သည် စပျစ်ရည်ဖြစ်စေသောရေကို မြည်းစမ်း၏။ ပွဲအုပ်သည် ထိုစပျစ်ရည်ကို မည်သည့်နေရာမှ ယူလာသည်ကို ထိုသူသည် မသိ။ သို့သော်လည်း၊ ထိုရေကို ယူလာသောအစေခံတို့သည် သိကြ၏။ ¹⁰ပွဲအုပ်သည် မင်္ဂလာဆောင်သတို့သားအား ခေါ်ပြီး “လူတို့သည် ရှေးဦးစွာ ကောင်းသောစပျစ်ရည်ကို ထည့်ကြ၍နောက်ပိုင်း၌သာ ဧည့်သည်တော်များဝစွာ သောက်ကြပြီးမှ ညံ့သောစပျစ်ရည်ကို ထည့်လေ့ရှိ၏။

သို့သော်လည်း သင်သည် ကောင်းသောစပျစ်ရည်ကို ယခုတိုင်အောင် သိုထားသည်” ဟု ဆို၏။

¹¹ယေရှုသည် ပထမဦးဆုံးသော နိမိတ်လက္ခဏာကို ဂါလိလဲပြည် ကာနမိဗြဲ၌ ပြုတော်မူ၏။ ဤသို့ဖြင့် ယေရှုသည် သူ၏ကြီးမြတ်တော်မူခြင်း အကြောင်းကို ဖွင့်ပြု၍ တပည့်တော်တို့သည်လည်း သူ့အား ယုံကြည်ကြ၏။ ¹²ထိုနောက် ယေရှုသည် မယ်တော်မှစ၍ ညီတော်တို့၊ တပည့်တော်တို့နှင့်တကွ ကပေရနောင်မြို့သို့ ကြွတော်မူ၏။ သူတို့အားလုံးသည် ကပေရနောင်မြို့၌ ရက်အနည်းငယ်တည်းခိုကြ၏။

ဗိမာန်တော်၌ ယေရှု

(မာ 21:12-13; မာ 11:15-17; လု 19:45-46)

¹³ထိုအချိန်သည် ယုဒပသခါပွဲ ခံချိန်ရောက်လုနီးသည် ဖြစ်၍ ယေရှုသည် ယေရုရှလင်မြို့သို့ ကြွတော်မူ၏။ ¹⁴ယေရှုသည် ဗိမာန်တော်သို့ သွား၍ လူတို့သည် သိုး၊ နွား၊ ချိုးငှက်ရောင်းနေကြသည်ကို၎င်း၊ အခြားသောသူတို့သည် စားပွဲ၌ ထိုင်လျက်ကုန်သွယ်ခြင်းပြုကြသည်ကို၎င်း တွေ့တော်မူ၏။ ¹⁵ထိုအခါ ယေရှုသည် ရိုက်စရာကြိုးငယ်လေးကို ပြုပြင်ပြီးမှ ထိုရောင်းချသူတို့ကို၎င်း သူတို့၏သိုး၊ နွားများကို၎င်း ဗိမာန်တော်မှ နှင်ထုတ်၍ ပွဲစားတို့၏ငွေတင်ခုံများနှင့် ငွေများကို တွန်းပစ်မှောက်ထားတော်မူ၏။ ¹⁶ထိုနောက် ယေရှုသည် ချိုးငှက်ရောင်းသောသူတို့အား “ဤဥစ္စာကို ယူသွားကြ။ ငါ့အဘ၏အိမ်တော်ကို ရောင်းဝယ်ဖောက်ကားသောနေရာမဖြစ်စေကြနှင့်” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

¹⁷ထိုသို့ ဖြစ်ပျက်သောအခါ ယေရှု၏တပည့်တို့သည်

“ကိုယ်တော်၏အိမ်တော်၌စိုးရိမ်ပူပန်ခြင်း
စိတ်သည် အကျွန်ုပ်ကို မီးကဲ့သို့စားပါ၏”

ဆာလံ/ 69:9

ဟူ၍ ကျမ်းစာ၌ ရေးသားသည့်ချက်ကို မှတ်မိကြ၏။

¹⁸ယုဒလူတို့က ယေရှုအား “သင်သည် ထိုသို့ ပြုရမည့်အခွင့်အာဏာရှိကြောင်းကို သက်သေပြရန် ငါတို့အား နိမိတ်လက္ခဏာကို ပြပါ” ဟု ပြောဆိုကြ၏။

¹⁹ယေရှုကလည်း၊ “ဤဗိမာန်တော်ကို ဖြိုဖျက်ကြလော့။ သုံးရက်အတွင်းငါတည်ဆောက်မည်” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

²⁰ယုဒလူတို့က “လူတို့သည်ဤဗိမာန်တော်ကို အနှစ်လေးဆယ်ခြောက်နှစ်ပတ်လုံး တည်ဆောက်ကြ၏။ သင်သည် သုံးရက်အတွင်း ပြန်လည် တည်ဆောက်နိုင်လိမ့်မည်ဟု အမှန်ယုံကြည်ပါသလော့” ဟုမေးကြ၏။

²¹သို့ရာတွင် ယေရှုမိန့်တော်မူသောဗိမာန်တော်မှာ သူ၏ကိုယ်ခန္ဓာပင် ဖြစ်၏။ ²²ယေရှုသည် သေခြင်းမှ ရှင်ပြန်ထမြောက်တော်မူပြီးနောက် တပည့်တော်တို့သည် ယေရှုပြောသောစကားတော်ကို မှတ်မိကြ၏။ ထို့ကြောင့် သူတို့သည် ကျမ်းစာနှင့် ယေရှုမိန့်တော်မူသောစကားတို့ကိုလည်း ယုံကြည်ကြ၏။

²³ပသခါပွဲ အတွင်းတွင် ယေရှုသည် ယေရုရှလင်မြို့၌ ရှိ၍ပြုတော်မူသောနိမိတ်လက္ခဏာတို့ကို လူများစွာတို့သည် မြင်ကြသောကြောင့် သူ့ကို ယုံကြည်ကြ၏။ ²⁴သို့ရာတွင် ယေရှုသည် ထိုသူတို့ကို ယုံတော်မမူ။ အကြောင်းမှာ ယေရှုသည် လူတို့၏ကြံစည်သမျှတို့ကို ကောင်းမွန်စွာ သိမြင်တော်မူသောကြောင့်ဖြစ်၏။ ²⁵ယေရှုသည် လူတို့အကြောင်းကို သူ့အား ပြောပြရန် မည်သူ့ကိုမျှ အလိုတော်မရှိ။ လူ၏စိတ်နှလုံးထဲ၌ရှိသမျှသောအကြံအစည်တို့ကို ယေရှုသိမြင်တော်မူ၏။

ယေရှုနှင့်နိကောဒင်

3နိကောဒင် အမည်ရှိသော ဖာရိရှုံတစ်ယောက်ရှိ၏။ သူသည် ယုဒလူတို့တွင် အရေးပါသောခေါင်းဆောင်တစ်ဦးလည်း ဖြစ်၏။ ²ညာဉ်အခါ နိကောဒင်သည် ယေရှုထံတော်သို့ လာ၍ “ရဗ္ဗိ၊ ကိုယ်တော်သည် ဘုရားသခင်ထံမှ လာသောဆရာတစ်ပါး ဖြစ်ကြောင်းကို

အကျွန်ုပ်တို့သိကြပါ၏။ ကိုယ်တော်ပြုတော်မူ
သောနိမိတ်လက္ခဏာတို့ကို ဘုရားသခင်သည်
သူနှင့်အတူမရှိလျှင် မည်သူမျှမပြုနိုင်ပါ” ဟု
လျှောက်၏။

³ယေရှုက၊ “ငါအမှန်ဆိုသည်မှာ ဒုတိယ
မွေးခြင်းကို မခံသောသူသည် ဘုရားသခင်၏
နိုင်ငံတော်သို့မဝင်ရ” ဟုပြန်၍မိန့်တော်မူ၏။

⁴နိကောဒင်ကလည်း၊ “အသက်ကြီးသော
သူသည် မွေးခြင်းကို အဘယ်သို့ ခံနိုင်ပါမည်
နည်း။ လူတစ်ဦးသည် အမိဝမ်းထဲသို့ ပြန်၍
မဝင်နိုင်။ ထို့ကြောင့် လူသည် ဒုတိယအကြိမ်
ပြန်၍ မွေးခြင်းကိုမခံနိုင်” ဟုလျှောက်၏။

⁵ယေရှုက “ငါအမှန်ဆိုသည်မှာ၊ လူသည်
ရေနှင့်ဝိညာဉ်တော်အားဖြင့် မွေးရမည်။ လူ
သည် ရေနှင့်ဝိညာဉ်တော်အားဖြင့် မမွေးလျှင်
သူသည် ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်သို့ မဝင်
နိုင်။ ⁶လူတစ်ယောက်၏ကိုယ်ခန္ဓာသည် မိဘ
နှစ်ပါးတို့မှ မွေးဖွားလာခြင်းဖြစ်၏။ သို့သော်
လည်း လူတစ်ယောက်၏ဝိညာဉ်အသက်သည်
ဝိညာဉ်တော်အားဖြင့် မွေး၏။ ⁷သင်သည် ဒု
တိယမွေးခြင်းကိုခံရမည်’ ဟုငါပြောသည်ကို အံ့
သြခြင်းမရှိနှင့်။ ⁸လေသည် အလိုရှိရာသို့ တိုက်
သည်ကို သင်ကြားရသော်လည်း လေသည်
မည်သည့်အရပ်မှ လာ၍ မည်သည့်အရပ်သို့
သွားသည်ကို သင်မသိနိုင်။ ထိုနည်းတူ ဝိညာဉ်
တော်၌ မွေးသောသူဖြစ်သည်” ဟုမိန့်တော်
မူ၏။

⁹နိကောဒင်ကလည်း “ဤအမှုအရာသည်
အကုန်အစင် အဘယ်သို့ဖြစ်နိုင်ပါမည်နည်း” ဟု
လျှောက်ပြန်သော်။

¹⁰ယေရှုက၊ “သင်သည် ဣသရေလလူတို့
တွင် အရေးပါသောဓမ္မဆရာတစ်ပါး ဖြစ်ပါ၏။
သို့သော်လည်း သင်သည် ဤအမှုအရာကို ယ
ခုတိုင်အောင် နားလည်ခြင်းမရှိသလော။ ¹¹ငါ
အမှန်အကန်ဆိုသည်ကား၊ ငါတို့သည် ကိုယ်သိ
သောအရာနှင့် မြင်သောအရာတို့ကို ပြော၏။
သို့ရာတွင် ငါတို့၏သက်သေခံချက်ကို သင်တို့
သည် မခံမယူကြ။ ¹²ငါသည် မြေကြီးအရာကို

သင်တို့အား ပြော၏။ သို့သော်လည်း သင်တို့
သည် ငါ့ကိုမယုံကြ။ သို့ဖြစ်၍ ငါသည် ကောင်း
ကင်အရာကို ပြောလျှင် သင်တို့သည် ငါ့ကို
အဘယ်သို့ယုံကြလိမ့်မည်နည်း။ ¹³ကောင်းကင်
ဘုံမှ ဆင်းသက်လာသောလူသားမှတစ်ပါး အ
ဘယ်သူမျှ ကောင်းကင်ဘုံသို့ မတက်ပြီ။

¹⁴“မောရှေသည် တော၌ မြွေကို မြှောက်
ထားသကဲ့သို့ လူသားသည် မြှောက်ထားခြင်း
ကိုခံရမည်။ ¹⁵အကြောင်းမူကား လူသားကို
ယုံကြည်သောသူအပေါင်းတို့သည် ထာဝရအ
သက်ကို ရမည်အကြောင်းဖြစ်၏။”

¹⁶ဘုရားသခင်သည် လောကီသားတို့ကို
အလွန်ချစ်တော်မူ၍ သူ၌ တစ်ပါးတည်းသော
သားတော်ကို ပေးတော်မူ၏။ ဘုရားသခင်
သည် သားတော်ကို ပေးတော်မူသည် ဖြစ်
သောကြောင့် သားတော်ကို ယုံကြည်သောသူ
အပေါင်းတို့သည် ယျက်စီးခြင်းသို့ မရောက်၊
ထာဝရအသက်ကိုရစေခြင်းငှါ ဖြစ်၏။ ¹⁷ဘုရား
သခင်သည် မိမိသားတော်ကို ဤလောကသို့
စေလွှတ်တော်မူ၏။ ဘုရားသခင်သည် လော
ကီသားတို့ကို စီရင်ခြင်းငှါ သားတော်ကို စေ
လွှတ်တော်မူသည် မဟုတ်။ လောကီသားတို့
သည် သားတော်အားဖြင့် ကယ်တင်တော်မူ
ခြင်းသို့ ရောက်စေခြင်းငှါသာ စေလွှတ်တော်
မူ၏။ ¹⁸ဘုရားသခင်၏သားတော်ကို ယုံကြည်
သောသူသည် အပြစ်စီရင်ခြင်းကို မခံရ။ သို့
သော်လည်း မယုံကြည်သောသူသည် ယခုပင်
လျှင် အပြစ်စီရင်ခြင်းကိုခံရ၏။ အကြောင်းမူ
ကား သူသည် ဘုရားသခင်၏တစ်ပါးတည်း
သောသားတော်ကို မယုံကြည်သောကြောင့်
ဖြစ်၏။ ¹⁹လူတို့သည် ဤတရားအားဖြင့် အပြစ်
စီရင်ခြင်းကို ခံရကြမည်။ အလင်းသည် ဤ
လောကသို့ ကြွလာ၏။ သို့သော်လည်း လူတို့
သည် အလင်းထက် မှောင်မိုက်ကို သာ၍နှစ်
သက်ကြ၏။ သူတို့၏အသက်တာသည်မကောင်း
သောအရာများနှင့် ပြည့်နေသောကြောင့်ဖြစ်
၏။ ²⁰ဆိုးယုတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်သောသူ
သည် အလင်းကိုမုန်း၏။ အလင်းသည် သူကျင့်

ဒဲ့သမျှသော ဆိုးယုတ်သည် အကျင့်များကို ထုတ်ဖော်လိမ့်မည် ဖြစ်သောကြောင့် ထိုသူသည် အလင်းသို့ ချဉ်းကပ်ခြင်း မရှိ။²¹ သို့သော်လည်း သမ္မာတရားနောက်ကို လိုက်သောသူသည် အလင်းသို့ ချဉ်းကပ်၏။ သို့မှသာထိုသူ၏ ကျင့်သောအရာသည် ဘုရားသခင်အား ဖြင့်ဖြစ်သည်ကို အလင်းကထင်ရှားစေပါလိမ့်မည်။*

ယေရှုနှင့် ဗတ္တိဇံဆရာယောဟန်

²² ထိုနောက်မှ ယေရှုသည် တပည့်တော် တို့နှင့်အတူ ယုဒပြည်ကျေးလက်ဒေသသို့ ကြွတော်မူ၏။ ထိုနေရာ၌ ယေရှုသည် တပည့်တော်တို့နှင့်နေတော်မူ၍ လူတို့အား ဗတ္တိဇံကို ပေးလေ၏။²³ ယောဟန်သည်လည်း အဲနန်အရပ်၌ လူတို့အား ဗတ္တိဇံကိုပေး၏။ အဲနန်အရပ်သည် ရှာလိမ်မြို့အနီး၌ရှိ၏။ ထိုအရပ်၌ ရေများသောကြောင့် ယောဟန်သည် ဗတ္တိဇံကိုပေး၏။ လူတို့သည် ဗတ္တိဇံကိုခံယူရန် ထိုနေရာသို့သွားကြ၏။²⁴ ဤအမှုတို့သည် ယောဟန်အား ထောင်ထဲ၌ ချုပ်နှောင်ခြင်းမတိုင်မီဖြစ်၏။

²⁵ ယောဟန်၏တပည့်တော်အချို့တို့သည် အခြားသောယုဒလူတို့နှင့် ဆွေးနွေးငြင်းခုံခြင်း ရှိကြ၏။ သူတို့သည် ဘာသာရေးဆိုင်ရာ စင်ကြယ်ခြင်းအကြောင်းကို ဆွေးနွေးငြင်းခုံကြခြင်း ဖြစ်၏။²⁶ ထို့နောက်၊ တပည့်တော်တို့သည် ယောဟန်ထံသို့ လာကြပြီး “ဆရာ၊ ယေဒန် မြစ် တစ်ဖက်ကမ်း၌ ကိုယ်တော်နှင့်အတူ ရှိသောသူကို မှတ်မိပါသလော။ ထိုသူသည် ဆရာက လူတို့အား သူ့ကြောင်းသက်သေခံခဲ့သောသူဖြစ်၏။ ထိုသူသည် လူတို့အား ဗတ္တိဇံကို ပေးလျက်နေ၏။ ထိုသူထံသို့ လူအပေါင်းတို့သည် ရောက်လာကြ၏” ဟုလျှောက်ကြ၏။

²⁷ ယောဟန်က “လူတစ်ယောက်သည် ဘုရားသခင်ပေးသောအရာကိုသာ ခံယူနိုင်၏။

²⁸ ငါသည် ခရစ်တော်မဟုတ်။ ငါသည် ထိုသူအတွက် လမ်းခရီးကို ပြင်ဆင်ပေးရန် ဘုရားသခင် စေလွှတ်သောသူသာဖြစ်သည်ကို သင်တို့သည် ငါ၏သက်သေဖြစ်ကြ၏။’²⁹ မင်္ဂလာဆောင်သတို့သမီးကို မင်္ဂလာဆောင်လုလင်သာလျှင်ပိုင်၏။ မင်္ဂလာဆောင်လုလင်အား ကူညီပေးသောအဆွေခင်ပွန်းသည် မင်္ဂလာဆောင်လုလင်ကို စောင့်လျက် နားထောင်နေ၏။ ထိုမိတ်ဆွေသည် မင်္ဂလာဆောင်လုလင်၏ စကားသံကိုကြားသောအခါ အလွန်ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိ၏။ ထိုသို့သော ဝမ်းမြောက်ခြင်းသည် ငါ၌ရှိ၏။ ငါ၏ဝမ်းမြောက်ခြင်းသည် ယခု၌ပင်ရှိ၏။³⁰ ထိုသူသည် ဆက်လက်၍ တိုးပွားခြင်းရှိရမည်။ ငါမူကား ဆက်လက်၍ ဆုတ်ယုတ်မည်။

ကောင်းကင်ဘုံမှ ကြွဆင်းလာသောသူ

³¹ “အထက်မှ လာသောသူသည် အခြားသောလူသားအပေါင်းတို့ထက် ကြီးမြတ်တော်မူ၏။ မြေကြီးမှလာသောသူသည် မြေကြီးနှင့် စပ်ဆိုင်၍ ထိုသူသည် မြေကြီးဆိုင်ရာများကိုသာ ပြောတတ်၏။ သို့သော်လည်း ကောင်းကင်မှ ကြွဆင်းလာသောသူသည် အခြားသောလူအပေါင်းတို့ထက် ကြီးမြတ်တော်မူ၏။³² သူသည် မြင်သမျှ၊ ကြားသမျှတို့ကိုလည်း သက်သေခံတော်မူ၏။ သို့သော်လည်း သူသက်သေခံသောအရာတို့ကို လူတို့သည် လက်ခံခြင်း မရှိခဲ့ကြ။³³ သူသက်သေခံသော အရာတို့ကို လက်ခံသောသူ၌ ဘုရားသခင်သည် သမ္မာတရားကို ပြောသည်ဟူသော သက်သေကို ရ၏။³⁴ ဘုရားသခင်သည် သူ့ကို စေလွှတ်တော်မူ၏။ သူသည် ဘုရားသခင်၏စကားတော်ကို ပြောပြ၏။ ဘုရားသခင်သည် သူ့အား ဝိညာဉ်တော်ကို အတိုင်းအဆမရှိဘဲပေးတော်မူ၏။³⁵ ခမည်းတော်သည် သားတော်ကို ချစ်တော်မူ၍ ခပ်သိမ်းသောအရာများပေါ်၌ စိုးမိုးနိုင်သောတန်ခိုးကို ပေးတော်မူ၏။³⁶ သားတော်ကို ယုံကြည်သောသူသည် ထာဝရအသက်ကိုရ၏။ သို့

အခန်းငယ် 16-21 တစ်ချို့သော စာပေလေ့လာလိုက်စားသူများက အခန်းငယ် 16-21 ကို ယေရှုစကားလုံးများ ဖြစ်သည်ဟု ထင်ပြီးတချို့က ရှင်ယောဟန်ရေးခဲ့သည်ဟု ထင်၏။

သော်လည်း၊ သားတော်ကို ငြင်းပယ်သော သူသည် ထိုအသက်ကိုမရ။ ဘုရားသခင်၏ အမျက်တော်သည် ထိုသူ၏အပေါ်၌ တည်နေ သည်” ဟုယောဟန်ဟောလေ၏။

ယေရှုသည် ရှုမာရီမိန်းမထံသို့ စကားပြောတော်မူခြင်း

4 ယေရှုသည် ဗတ္တိဇံဆရာယောဟန် ထက် သာ၍ များသောသူတို့ကို တပည့်တော် ဖြစ်စေ၍ ဗတ္တိဇံပေးကြောင်းကို ဖာရိရှဲတို့သည် ကြားသိကြ၏။ ²သို့သော်လည်း ယေရှုသည် လူတို့အား ကိုယ်တိုင်ဗတ္တိဇံပေးတော်မူခြင်း မရှိ။ သူ၏တပည့်တော်တို့သည် သူ့အတွက် လူတို့ကို ဗတ္တိဇံပေးကြခြင်း ဖြစ်၏။ ဖာရိရှဲတို့ သည် ထိုအကြောင်းကို ကြားပြီးဖြစ်ကြောင်း ယေရှုသိတော်မူ၏။ ³ထိုကြောင့် ယေရှုသည် ယုဒပြည်မှ ထွက်ခွာ၍ ဂါလိလဲပြည်သို့ ပြန်သွား တော်မူ၏။ ⁴ဂါလိလဲပြည်သို့ သွားသောလမ်း ခရီးတွင် ယေရှုသည် ရှုမာရီပြည်အလယ်၌ ဖြတ်သွားရ၏။

⁵ရှုမာရီပြည်သို့ ရောက်သောအခါ ယေရှု သည် ရှုမာရီအမည်ရှိသောမြို့သို့ ရောက်တော် မူ၏။ ထိုမြို့သည် ယာကုပ်ကမိမိသားယောသပ် အား ပေးသောမြေကွက်အနီး၌ရှိ၏။ ⁶ယာကုပ် ရေတွင်းသည် ထိုနေရာ၌ရှိ၏။ ယေရှုသည် ခရီးသွားသည်ဖြစ်၍ ပင်ပန်းသောကြောင့် ရေ တွင်းနားမှာ ထိုင်တော်မူ၏။ ထိုအချိန်သည် မွန်းတည့်အချိန်ခန့် ဖြစ်၏။ ⁷ရှုမာရီမိန်းမတစ် ယောက်သည် ရေခပ်ရန် ထိုရေတွင်းသို့ လာ၍ ယေရှုက “ကျေးဇူးပြု၍၊ ငါသောက်ဖို့ ရေပေး ပါ” ဟုထိုမိန်းမအား တောင်းဆို၏။ ⁸တပည့် တော်တို့သည် စားစရာကိုဝယ်ရန် မြို့ထဲသို့ သွားကြသည့်အခိုက်တွင်ဖြစ်၏။)

⁹ရှုမာရီမိန်းမက “ကျွန်မသည် ရှုမာရီမိန်းမ တစ်ယောက်ဖြစ်၍ သင်သည် ယုဒလူဖြစ်၏။ သင်သည်ကျွန်မအား အဘယ်ကြောင့်သောက် ဖို့ရေပေးပါဟုတောင်းဆိုသနည်းဟုဆို၏။ ယုဒ လူတို့သည် ရှုမာရီလူတို့နှင့်ပေါင်းဖော်ခြင်းမရှိ။

¹⁰ယေရှုကလည်း “ဘုရားသခင်ပေးသော လက်ဆောင်ကို သင်မသိ။ သင့်ကို သောက်ဖို့ ရေတောင်းသောသူသည် မည်သူဖြစ်သည်ကို လည်း သင်မသိ။ သင်သည် ဤအရာကို သိ လျှင် ထိုသူကိုတောင်းလိမ့်မည်။ ထိုသူသည် လည်း သင့်အား အသက်ရေကို ပေးလိမ့်မည်” ဟုပြန်၍ မိန်းမတော်မူ၏။

¹¹မိန်းမကလည်း “သခင်၌ ရေခပ်စရာမရှိ။ ရေတွင်းလည်း နက်သည်ဖြစ်၍ အသက်ရေကို အဘယ်သို့ရပါမည်နည်း။” ¹²သခင်သည် ငါတို့ အဘယာကုပ်*ထက် ကြီးမြတ်ပါသလော။ ယာကုပ်သည် ဤရေတွင်းကို ငါတို့အား ပေး ၏။ သူကိုယ်တိုင်သည် ဤရေတွင်းကို သောက် သုံးခဲ့၏။ သူ၏သားသမီး၊ တိရစ္ဆာန်များတို့သည် ဤတွင်းရေကို သောက်သုံးကြပြီ” ဟုဆို၏။

¹³ယေရှုက “ဤရေကို သောက်သောသူ ဟူသမျှသည် နောက်တစ်ဖန် ရေငတ်ဦးမည်။” ¹⁴သို့သော်လည်း ငါပေးသောရေကို သောက် သောသူသည် နောက်တစ်ဖန် ဘယ်တော့မှ ရေငတ်လိမ့်မည်မဟုတ်။ ငါပေးသောရေသည် ထိုသူ၌ ထာဝရအသက်ရှင်ခြင်းအလိုငှါ စီး ထွက်သောစမ်းရေဖြစ်လိမ့်မည်ဟု” ပြန်၍မိန်း မတော်မူ၏။

¹⁵မိန်းမက ယေရှုအား “သခင်ထိုရေကို ကျွန်မအား ပေးပါ။ သို့မှသာ ကျွန်မသည် ရေငတ်ခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်မည်။ ကျွန်မသည် ဤနေရာသို့ ရေခပ်ရန် နောက်ထပ်လာဖို့ လို လိမ့်မည်မဟုတ်” ဟုဆို၏။

¹⁶ယေရှုသည် သူမအား “သွား၍ သင်၏ လင်ကိုခေါ်ပြီး ဤနေရာသို့ ပြန်လာလော” ဟု မိန်းမတော်မူ၏။

¹⁷မိန်းမကလည်း “ကျွန်မ၌ လင်မရှိပါ” ဟုဆို၏။ ယေရှုသည် သူမအား “ကျွန်မ၌လင် မရှိဟု သင်ဆိုရာ၌ မှန်သောစကားကို ဆို ၏။” ¹⁸သင်၌ လင်ငါးယောက် ရှိဖူးပြီ။ ယခု သင်နှင့်အတူ ရှိသောသူသည်လည်း သင်၏

ယာကုပ် ဣသရေလလူမျိုးမိသားစုအဖွဲ့ ဆယ်နှစ်ခု မှ ဆင်းသက်လာသော သားဆယ်နှစ်ယောက်၏ အဘ။

လင်မဟုတ်။ ဤအရာ၌ သင်သည် မှန်သော စကားကိုပြောပြီ” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

¹⁹မိန်းမက “သခင်၊ ကိုယ်တော်သည် ပရောဖက်ဖြစ်သည်ကို ကျွန်မရိပ်မိပါ၏။ ²⁰အကျွန်ုပ်တို့ ဘိုးဘေးများသည် ဤတောင်ပေါ်၌ ဘုရားကိုးကွယ်လေ့ရှိကြ၏။ သို့သော်လည်း သင်တို့ ယုဒလူတို့သည် ယေရုရှလင်မြို့၌သာဘုရားသခင်ကိုကိုးကွယ်ရမည်” ဟုဆိုတတ်ကြ၏။

²¹ယေရှုက “အချင်းမိန်းမ၊ ငါ့စကားကို ယုံလော့။ ယေရုရှလင်မြို့သို့၎င်း၊ ဤတောင်သို့၎င်း မသွားဘဲ ခမည်းတော်ကို ကိုးကွယ်ရမည့် အချိန်အခါသည် ရောက်လုနီးပြီ။ ²²သင်တို့ ရှုမာရီတို့သည် ကိုယ်မသိသောအရာကို ကိုးကွယ်ကြ၏။ ငါတို့ယုဒလူတို့သည် ကိုယ်မသိသောအရာကို ကိုးကွယ်ကြ၏။ အကြောင်းမူကား ကယ်တင်ခြင်းသည် ယုဒလူတို့ထံမှ လာ၏။ ²³ကိုးကွယ်သောသူ မှန်သမျှတို့သည် ခမည်းတော်ကို နာမ်ဝိညာဉ်နှင့်၎င်း၊ သစ္စာတရားနှင့်၎င်း ကိုးကွယ်ရမည့် အချိန်ကာလသည် ရောက်လာလိမ့်မည်။ အမှန်စင်စစ် ထိုအချိန်ကာလသည် ယခုပင် ရောက်လျက်ရှိ၏။ ထိုကဲ့သို့ ကိုးကွယ်သောသူတို့ကို ခမည်းတော်သည် အလိုရှိတော်မူ၏။ ²⁴ဘုရားသခင်သည် နာမ်ဝိညာဉ် ဖြစ်တော်မူ၏။ ထို့ကြောင့် ဘုရားသခင်ကို ကိုးကွယ်သောသူတို့သည် နာမ်ဝိညာဉ်နှင့်၎င်း၊ သစ္စာတရားနှင့်၎င်း ကိုးကွယ်ရမည်” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

²⁵မိန်းမက “မေရီယကြွလာတော်မူမည်ကို ကျွန်မသိပါ၏။” (မေရီယမှာ ခရစ်တော် ဟုခေါ်သောသူပင်ဖြစ်၏) “မေရီယသည် ကြွလာတော်မူသောအခါ အကျွန်ုပ်တို့အားလုံးစုံတို့ကို ရှင်းပြတော်မူလိမ့်မည်” ဟုလျှောက်ပြန်၏။

²⁶ထို့နောက် ယေရှုကလည်း “ထိုသူသည် ယခုပင် သင့်ကို စကားပြောနေ၏။ ငါသည် မေရီယဖြစ်သည်” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

²⁷ထိုအချိန်၌ ယေရှု၏တပည့်တော်တို့သည် ရောက်လာ၍ ယေရှုသည် ထိုမိန်းမနှင့် စကားပြောတော်မူသည်ကို မြင်ကြသောအခါ အံ့သြ

ခြင်းရှိကြ၏။ သို့ရာတွင် “ကိုယ်တော်သည် သူမထံမှ အဘယ်အရာကို အလိုတော်ရှိပါသနည်း” သို့မဟုတ် “ကိုယ်တော်သည် သူမနှင့် အဘယ်ကြောင့် စကားပြောဆိုနေပါသနည်း” ဟူ၍မည်သူမျှ မမေးမလျှောက်ကြ။

²⁸ထို့နောက် မိန်းမသည် သူမ၏ရေအိုးကို ထားခဲ့၍ မြို့သို့ ပြန်သွား၏။ သူမက ²⁹“ကျွန်မပြုခဲ့သမျှသော အမှုအရာတို့ကို ထုတ်ဖော်သောသူကို လာ၍ကြည့်ကြပါ။ သူသည် ခရစ်တော်ဖြစ်နိုင်လိမ့်မည်” ဟုလူအများတို့အား ပြောဆို၏။ ³⁰ထို့ကြောင့် သူတို့သည် မြို့ထဲမှ ထွက်၍ ကိုယ်တော်ကို ကြည့်ရန် အထံတော်သို့ သွားကြ၏။

³¹ထိုမိန်းမသည် မြို့ထဲသို့ သွားနေစဉ်၊ တပည့်တော်တို့သည် ယေရှုအား “ဆရာ၊ တစ်ခုခုကိုသုံးဆောင်တော်မူပါ” ဟုတောင်းပန်ကြ၏။

³²သို့သော်လည်း၊ ယေရှုက “သင်တို့မသိသောစားစရာငါ့၌ရှိ၏” ဟုပြန်၍မိန့်တော်မူ၏။

³³ထို့ကြောင့် တပည့်တော်တို့က “တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူသည် သူ့အတွက် စားစရာ ပိုပြီလော” ဟူ၍အချင်းချင်း မေးမြန်းကြ၏။

³⁴ယေရှုက “ငါ့ကို စေလွှတ်တော်မူသော သူ၏အလိုတော်ကို ဆောင်ရွက်ခြင်းနှင့် သူ၏အမှုကို ပြီးစီးခြင်းသည် ငါ့စားစရာဖြစ်၏။

³⁵သင်တို့သည် ကောက်စိုက်သောအခါ ‘ယခုမှစ၍ လေးလလွန်လျှင်၊ စပါးရိတ်ရာကာလ ဖြစ်လိမ့်မည်’ ဟုဆိုတတ်ကြ၏။ သို့သော်လည်း၊ ငါဆိုသည်ကား သင်တို့၏မျက်စိကို ဖွင့်ကြလော့။ လယ်ပြင်တို့ကို မျှော်၍ ကြည့်ကြလော့။ သူတို့သည် စပါးရိတ်ခြင်းအလိုငှါ ဝင်းမှည့်နေကြပြီးဖြစ်၏။ ³⁶စပါးရိတ်သောသူသည် ယခုပင်လျှင် အခကို ရ၏။ သူသည် ထာဝရအသက်ရှင်ခြင်းအလိုငှါ အသီးအနှံကို စုသိမ်း၏။ ထို့ကြောင့် ယခုတွင် ပျိုးကြသောသူနှင့် စပါးရိတ်သောသူတို့သည် အတူဝမ်းမြောက်ကြလိမ့်မည်။ ³⁷လူတစ်ဦးသည် ပျိုးကြ၏။ အခြားတစ်ဦးသည် စပါးရိတ်၏’ ဟုအကျွန်ုပ်တို့ ပြောဆိုရာတွင် ဤအမှု၌ မှန်ကန်ပါ၏။ ³⁸သင်တို့သည်

လယ်မလုပ်သောအရပ်၌ စပါးရိတ်စေခြင်းငှါ သင်တို့ကို ငါစေလွှတ်၏။ အခြားသောသူတို့သည် လယ်လုပ်ကြ၍ သင်တို့သည် သူတို့၏အလုပ်ထဲ၌ အကျိုးအမြတ်ကို ရကြ၏ ဟုမိန့်တော်မူ၏။”

³⁹ရှုမာရိမိန်းမက “ကျွန်မပြုခဲ့သမျှသော အမှုအရာတို့ကို သူသည် မော်ထုတ်ပြီ” ဟုသက်သေခံသော စကားကြောင့် ထိုမြို့၌ နေသော ရှုမာရိ လူအများတို့သည် ယေရှုကို ယုံကြည်ကြ၏။ ⁴⁰ထို့ကြောင့် သူတို့သည် ယေရှုထံတော်သို့ ရောက်လာသောအခါ သူတို့နှင့်အတူ နေမည့်အကြောင်း တောင်းပန်ကြ၏။ ထို့ကြောင့် ယေရှုသည် သူတို့နှင့်အတူ ထိုအရပ်၌ နှစ်ရက်နေတော်မူ၏။ ⁴¹ဤသို့ဖြင့် များစွာသော လူတို့သည် ယေရှုမိန့်တော်မူသောစကားတော်ကြောင့် ယုံကြည်ကြ၏။

⁴²လူတို့ကလည်း ထိုမိန့်မအား၊ “ပထမတွင် ငါတို့သည် သင်၏စကားကြောင့် ယုံကြည်ကြ၏။ သို့သော်လည်း၊ ယခုတွင် ငါတို့ယုံကြည်ကြ၏။ အကြောင်းမူကား စကားတော်ကို ငါတို့ကိုယ်တိုင်ကြားရ၍ ဤသူသည် လောကီသားတို့၏စစ်မှန်သောကယ်တင်ရှင် ဖြစ်ကြောင်းကို ငါတို့သိကြသည်” ဟုဆိုကြ၏။

ယေရှုက အရာရှိတစ်ဦး၏သားကို ကျန်းမာစေတော်မူခြင်း

(မာ 8:5-13; လု 7:1-10)

⁴³နှစ်ရက်လွန်ပြီးလျှင်၊ ယေရှုသည် ရှုမာရိမှ ထွက်၍ ဂါလိလဲသို့ သွားတော်မူ၏။ ⁴⁴ပရောဖက်သည် မိမိနေရင်းပြည်၌ ကြည်ညိုလေးစားခြင်းမခံရဟု ယေရှုသည် ကိုယ်တိုင် သက်သေခံတော်မူ၏။ ⁴⁵ယေရှုသည် ဂါလိလဲပြည်သို့ ရောက်တော်မူသောအခါ ဂါလိလဲလူတို့သည် သူ့ကို လက်ခံကြ၏။ အကြောင်းမူကား ထိုလူတို့သည် ယေရှုလွင်မြို့၌ ခံသောပသဒါပွဲသို့ တက်ကြသဖြင့် ထိုပွဲအတွင်းတွင် ယေရှုပြုတော်မူသမျှတို့ကို မြင်ခဲ့ကြသောကြောင့်ဖြစ်၏။

⁴⁶ယေရှုသည် ရေကို စပျစ်ရည်ဖြစ်စေသောအရပ် ဂါလိလဲပြည် ကာနမြို့သို့ တဖန်အလည်အပတ် သွားတော်မူ၏။ ရှင်ဘုရင်၏အရေးပါသောအရာရှိတစ်ဦးသည် ကပေရနောင်မြို့၌နေ၏။ ထိုသူ၏သားသည် ဖျားနာလျက်ရှိ၏။ ⁴⁷ယေရှုသည် ယုဒပြည်မှ လာ၍ ဂါလိလဲပြည်၌ရှိတော်မူသည်ကို ထိုသူကြားသောအခါ ယေရှုကို တွေ့ရန် ကာနမြို့သို့ သွား၏။ သူသည် ယေရှုအား ကာပေရနောင်မြို့သို့ သွား၍ သေခါနီးဖြစ်သောသူ၏သားကို ကျန်းမာစေရန် တောင်းပန်လေ၏။ ⁴⁸ယေရှုသည် သူ့အား၊ “သင်တို့သည် နိမိတ်လက္ခဏာနှင့် အံ့ဩဖွယ်သောအမှုတို့ကို မမြင်လျှင် ယုံကြည်ခြင်းရှိကြမည်မဟုတ်” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

⁴⁹ရှင်ဘုရင်၏အရာရှိက “သခင်၊ အကျွန်ုပ်၏သားငယ် မသေမှီ အကျွန်ုပ်၏အိမ်သို့ ကြွတော်မူပါ” ဟုယေရှုအား တောင်းပန်၏။

⁵⁰ယေရှုကလည်း၊ “သွားလော့။ သင်၏သားသည် အသက်ချမ်းသာရလိမ့်မည်။” ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ထိုလူသည် ယေရှုမိန့်တော်မူသောစကားကို ယုံကြည်၍ မိမိအိမ်သို့ ပြန်သွားလေ၏။ ⁵¹လမ်း၌ သွားစဉ်တွင် ထိုအရာရှိ၏ငယ်သားတို့သည် လာ၍ ကြိုဆိုကြ၏။ သူတို့က၊ “ကိုယ်တော်၏သားသည် ကျန်းမာပြီ” ဟုပြောကြ၏။

⁵²ထိုအရာရှိက “ငါ၏သားသည် ဘယ်အချိန်၌ ကျန်းမာခြင်းသို့ ရောက်သနည်း” ဟုမေးလျှင်၊ ငယ်သားတို့က၊ “မနေ့က တစ်နာရီထိုးသည်အချိန်၌ ဖျားနာပျောက်ပါသည်” ဟုပြန်လျှောက်၏။

⁵³“သင်၏သားသည် အသက်ချမ်းသာရာရလိမ့်မည်။” ဟုယေရှုမိန့်တော်မူသော အချိန်သည် ထိုတစ်နာရီအချိန်ဖြစ်သည်ကို အဘသိ၍ ကိုယ်တိုင်မှစ၍ မိမိအိမ်သူအိမ်သားအပေါင်းတို့သည် ယေရှုကို ယုံကြည်ကြ၏။

⁵⁴ဤနိမိတ်လက္ခဏာမှာ ယေရှုသည် ယုဒပြည်မှ ဂါလိလဲပြည်သို့ သွားသည့် နောက်ပြုတော်မူသော ဒုတိယနိမိတ်လက္ခဏာ ဖြစ်၏။

ယေရှုသည် ရေကန်၌ ရှိသောလူတစ်ဦးအား ကျန်းမာစေတော်မူခြင်း

5 ထိုနောက် ယေရှုသည် ယုဒပွဲခံစဉ်တွင် ယေရှုရှလင်မြို့သို့ ကြွတော်မူ၏။
²ယေရှုရှလင်မြို့၌ နားပြင်ငါးဆောင်နှင့် ပြည့်စုံသောကန်တစ်ကန်ရှိ၏။ ဟေဗြဲဘာသာစကားအားဖြင့်ဗေသေသဒဟုခေါ်၏။ ဤရေကန်သည် သိုးတံခါးနားမှာရှိ၏။
³အနာရောဂါစွဲသောသူများအပေါင်းတို့သည် ကန်နားပြင်ရှိ ရေကန်ဘေးတွင် လဲလျောင်းလျက်နေကြ၏။ ထိုလူအချို့တို့မှာမျက်စိကန်းသောသူ၊ ခြေမစွမ်းသောသူ၊ ကိုယ်ပိန်ခြောက်သောသူများ ဖြစ်ကြ၏။ သူတို့သည် ရေလှုပ်ရှားခြင်းကို စောင့်ကြ၏။
^{4*} ⁵ထိုအရပ်၌ သုံးဆယ်ရှစ်နှစ်ပတ်လုံး ရောဂါစွဲသောသူတစ်ယောက်သည် လဲလျောင်းလျက်ရှိ၏။
⁶ယေရှုသည် လဲလျောင်းနေသောလူနာကို မြင်တော်မူသောအခါ ထိုလူနာမှာ အချိန်ကြာမြင့်စွာ ဖျားနာနေသည်ကို သိတော်မူ၏။ ထို့ကြောင့် ယေရှုက သူ့အား၊ “သင်သည်ကျန်းမာခြင်းသို့ ရောက်လိုသလော” ဟု မေးတော်မူ၏။

⁷လူနာကလည်း၊ “သခင်၊ ရေလှုပ်ရှားသောအခါ ရေကန်ထဲသို့အကျွန်ုပ်ကို သွင်းထားမည်သူ မရှိပါ။ အကျွန်ုပ်သည် ရေကန်ထဲသို့ပထမဦးဆုံး ရောက်အောင်ကြိုးစားနေပါ၏။ ရေကန်ထဲသို့ ဝင်ရန် အကျွန်ုပ်အရင် ကြိုးစားသော်လည်းအကျွန်ုပ်ကြိုးစားနေစဉ်အခြားသောသူသည် အကျွန်ုပ်ရှေ့မှာ ဝင်တတ်ပါသည်” ဟုလျှောက်၏။

အခန်းငယ် 3 နှင့် 4 အခန်းငယ် 3၏အဆုံးပိုင်းတွင်တချို့သောဝဂ္ဂစာက ပေါင်းထည့်ထားသည်မှာ၊ “ပြီးတော့ သူတို့သည် ရေလှုပ်ရှားခြင်းကိုစောင့်ခဲ့သည်။” အခန်းငယ် 4 ကိုလည်း အချိန်အနည်းငယ်ကြာသောအခါ ပေါင်းထည့်ခဲ့သည်။ “တစ်ခါတစ်ရံဘုရားသခင်၏ကောင်းကင်တမန်သည်၊ ထိုရေအိုင်သို့ ဆင်းသက်ပြီး ရေကိုတုန်လှုပ်စေခဲ့သည်။ ဤကဲ့သို့ ကောင်းကင်တမန်က လုပ်ပြီးမှ ထိုရေအိုင်သို့ အရင်သွားသောသူသည် သူ့မှာရှိသမျှ အနာမှ ကျန်းမာခဲ့သည်။”

⁸ယေရှုကလည်း၊ “ထလော့၊ ကိုယ်အိပ်ရာကို ဆောင်၍လှမ်းသွားလော့” ဟုမိန့်တော်မူ၏။
⁹ထိုခဏခြင်းတွင် ထိုသူသည် ကျန်းမာလေ၏။ ထိုသူသည် မိမိအိပ်ရာကို ဆောင်၍ လှမ်းသွားလေ၏။ ထိုသို့ ဖြစ်ပျက်သော နေ့သည် ဥပုသ်နေ့*ဖြစ်၏။
¹⁰ထို့ကြောင့် ယုဒလူတို့သည် အနာပျောက်သောသူအား၊ “ယနေ့သည် ဥပုသ်နေ့ဖြစ်၏။ သင်သည် ဥပုသ်နေ့၌ ကိုယ်အိပ်ရာကို ဆောင်သွားခြင်းသည် ပညတ်တော်ကို ဆန့်ကျင်ရာရောက်သည်” ဟု ဆိုကြ၏။

¹¹သို့ရာတွင် ထိုလူကလည်း၊ “အကျွန်ုပ်ကို ကျန်းမာစေသောသူက ‘ကိုယ်အိပ်ရာကိုဆောင်၍ လှမ်းသွားလော့’ ဆိုသည်ဟု ပြန်ပြော၏။”

¹²ယုဒလူတို့ကလည်း၊ “ကိုယ်အိပ်ရာကို ထမ်း၍ လှမ်းသွားပါဟု သင့်အားဆိုသောသူသည် အဘယ်သူနည်း” ဟုထိုလူအား မေးမြန်းကြ၏။
¹³သို့သော်လည်း၊ ထိုသူမှာ အဘယ်သူဖြစ်သည်ကို ကျန်းမာခြင်းသို့ ရောက်သောသူသည် မသိ။ ထိုနေရာ၌ လူများစွာရှိ၍၊ ယေရှုသည် ထိုနေရာမှ မထင်မရှားထွက်သွားတော်မူ၏။
¹⁴ထိုနောက်မှ ယေရှုသည် ထိုသူအား ဗိမာန်တော်၌ တွေ့တော်မူ၏။ ယေရှုက “ကြည်လော့၊ သင်သည် ယခု ကျန်းမာခြင်းသို့ ရောက်၏။ သို့ဖြစ်၍ ယခုမှစ၍ နောက်တစ်ဖန် ဒုစရိုက်ကို မပြုနှင့်။ ပြုပါက သာ၍ ဆိုးသောဘေးဖြစ်လိမ့်မည်” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

¹⁵ထိုနောက် ထိုလူသည် ထွက်သွား၍ ယုဒလူတို့ ရှိရာသို့ ပြန်သွား၏။ သူ့အား ကျန်းမာစေသောသူမှာ ယေရှုဖြစ်ကြောင်းကို ယုဒလူတို့အား ပြောပြလေ၏။

¹⁶ယေရှုသည် ဤအရာတို့ကို ဥပုသ်နေ့၌ ပြုတော်မူ၏။ ထို့ကြောင့်ယုဒလူတို့သည် ယေရှုပေါ်၌ ဆိုးသောအမှုများကို စတင်၍ ပြုကြ၏။

¹⁷သို့သော်လည်း၊ ယေရှုက သူတို့အား၊ “ငါ့

ဥပုသ်နေ့ ယုဒလူမျိုးများ၏တပတ်မှာ ခုနစ်ရက်မြောက်သောနေ့၊ ဤနေ့သည် ယုဒများအတွက် ဘာသာရေးနှင့် ဆိုင်သောအထူးနေ့ရက် ဖြစ်သည်။

ခမည်းတော်သည် အစဉ်မပြတ် အလုပ်လုပ်နေ၏။ သို့ဖြစ်၍ ငါသည်လည်း အလုပ်လုပ်၏” ဟုပြန်၍ မိန့်တော်မူ၏။

¹⁸ဤအကြောင်းကြောင့် ယုဒလူတို့သည် သူ့ကိုသတ်ခြင်းငှါသာ၍ ကြိုးစားကြ၏။ “ပထမ၌ ယေရှုသည် ဥပုသ်နေ့နှင့်ဆိုင်သောဥပဒေကို ချိုးဖောက်သည်သာမက သူသည် ဘုရားသခင်ကို မိမိအဘ ဖြစ်သည်ဟု ဆိုပြန်၍ ဤသို့ ပြောခြင်းအားဖြင့် ကိုယ်ကိုယ် ဘုရားသခင် နှင့်တန်းတူ ဖြစ်စေသည်” ဟုဆို၏။

ဘုရားသခင်၏ တန်ခိုးတော်သည် ယေရှု့ရှိတော်မူ၏

¹⁹သို့သော်လည်း ယေရှုက “ငါအမှန်ဆိုသည်ကား သားတော်သည် မိမိအလိုအလျောက် အဘယ်အမှုကို မျှမပြုနိုင်။ ခမည်းတော်ပြုတော်မူသောအမှုကို သားတော်သည် မြင်၍သာပြု၏။ ခမည်းတော် ပြုတော်မူသည်အတိုင်း သားတော်လည်းပြု၏။ ²⁰ခမည်းတော်သည် သားတော်ကိုချစ်တော်မူ၏။ ခမည်းတော်သည် သူပြုသမျှသောအရာများကို သားတော်အားပြုတော်မူ၏။ သို့သော်လည်းခမည်းတော်သည် သာ၍ ကြီးမားသော အမှုအရာတို့ကို သားတော်အား ပြုတော်မူလိမ့်မည်။ သင်တို့အပေါင်းသည် အံ့သြခြင်းသို့ ရောက်လိမ့်မည်။ ²¹ခမည်းတော်သည် လူတို့အား သေခြင်းမှ ရှင်ပြန်ထမြောက်စေ၍ ထိုသူတို့အား အသက်ကို ပေးတော်မူ၏။ ထိုနည်းတူ သားတော်သည်လည်း သူအလိုရှိသောသူတို့အား အသက်ကို ပေးတော်မူ၏။ ²²ထို့အပြင် ခမည်းတော်သည် မည်သူ့ကို မျှတရားမစီရင်။ သို့သော်လည်း ခမည်းတော်သည် တရားစီရင်ခြင်း အခွင့်အာဏာရှိသမျှကို သားတော်အား အပ်ပေးတော်မူ၏။ ²³လူအပေါင်းတို့သည် ခမည်းတော်ကို ရိုသေသည့်နည်းတူ သားတော်ကို ရိုသေမည်အကြောင်း ဘုရားသခင်သည် ဤအမှုကို ပြုတော်မူ၏။ သားတော်ကို မရိုသေသောသူ

သည် သားတော်ကို စေလွှတ်တော်မူသော ခမည်းတော်ကိုလည်း မရိုသေ။

²⁴“ငါအမှန်ဆိုသည်မှာ ငါပြောသောစကားကို ကြား၍ ငါ့ကို စေလွှတ်သောသူကို ယုံကြည်သောသူသည် ထာဝရအသက်ကို ရ၏။ ထိုသူသည် အပြစ်စီရင်ခြင်းကို မခံရ။ သူသည် သေခြင်းမှ ထွတ်မြောက်၍ အသက်ရှင်ခြင်းသို့ ဝင်ခဲ့ပြီးဖြစ်၏။ ²⁵ငါအမှန်ဆိုသည်မှာ၊ အရေးကြီးသော အချိန်ကာလ ရောက်လိမ့်မည်။” အမှန်စင်စစ် ထိုအချိန်ကာလသည် ယခုပင် ဖြစ်၏။ သေသောသူတို့သည် ဘုရားသခင် သားတော်၏အသံကို ကြားရကြလိမ့်မည်။ ထိုအသံကို ကြားရသောသူတို့သည် အသက်ကို ရမည်ဖြစ်၏။ ²⁶ခမည်းတော်သည် သားတော်အား အသက်ပေးပိုင်ခွင့် တန်ခိုးကို ပေးတော်မူ၏။ အကြောင်းမူကား ထိုအသက်သည် ခမည်းတော်ထံမှလာတော်မူ၏။ ²⁷ခမည်းတော်သည် လူသားအပေါင်းတို့အပေါ်၌ တရားစီရင်ခြင်း အခွင့်တန်ခိုးကို သားတော်အား အပ်ပေးတော်မူ၏။ အကြောင်းမူကား၊ သူသည် လူသားဖြစ်သောကြောင့် ဖြစ်၏။ ²⁸ဤအမှုအရာကိုအံ့သြခြင်း မရှိကြနှင့်။ သင်္ချိုင်းများမှာ ရိုသေသူအပေါင်းတို့သည် သားတော်၏စကားသံကို ကြားရသောအချိန်ကာလသည် ရောက်လိမ့်မည်။ ²⁹ထို့နောက် သူတို့သည် မိမိတို့သင်္ချိုင်းအတွင်းမှ ထွက်လာကြလိမ့်မည်။ ကောင်းသောအကျင့်ကို ကျင့်သောသူတို့သည် ရှင်ပြန်ထမြောက်၍ ထာဝရအသက်ကို ရရှိကြပါလိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း ဆိုးယုတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်သောသူတို့သည် အပြစ်စီရင်ခြင်းကို ခံဖို့ရန် ထမြောက်ကြလိမ့်မည်။

ယေရှုသည် ယုဒလူတို့ထံသို့ ဆက်လက်၍ ပြောဆိုခြင်း

³⁰“ငါသည် အဘယ်အမှုကိုမျှ တစ်ဦးတည်း မပြုနိုင်။ ငါ့အားမိန့်တော်မူသည့်အတိုင်းတရားကို ငါစီရင်၏။ ထိုကြောင့် ငါ၏တရားစီရင်ခြင်းသည် မှန်ကန်၏။ အကြောင်းမူကား၊ ငါသည်

ကိုယ်အလိုကို လုပ်ရန်မကြိုးစား။ သို့ရာတွင်
 ငါ့ကို စေလွှတ်တော်မူသော သူ၏အလိုတော်
 ကို လုပ်ရန်သာ ကြိုးစား၏။³¹ ငါသည် ကိုယ်
 အကြောင်းကို သက်သေခံလျှင်၊ လူတို့သည်
 ငါ့အကြောင်းကို ငါသက်သေခံသောအရာများ
 ကို လက်ခံနိုင်ကြမည်မဟုတ်။³² သို့သော်
 လည်း၊ ငါ၏အကြောင်းကို သက်သေခံသော
 သူတစ်ပါးရှိ၏။ ငါ၏အကြောင်းကို ထိုသူသက်
 သေခံခြင်းမှာ မှန်ကန်သည်ကို ငါသိ၏။

³³“သင်တို့သည် လူတို့အား ယောဟန်ထံသို့
 စေလွှတ်ကြ၏။ သူသည် သင်တို့အား သမ္မာတ
 ရားကို ပြောပြ၏။³⁴ လူတို့သည် ငါ့အကြောင်း
 ကို သက်သေခံခြင်းငှါ ငါ့အလိုမရှိ။ သို့သော်
 လည်း၊ သင်တို့သည် ကယ်တင်တော်မူခြင်းသို့
 ရောက်စေခြင်းငှါ ဤအရာကို ငါပြော၏။
³⁵ယောဟန်သည် ထွန်း၍ လင်းသောမီးအိမ်
 နှင့်တူ၏။ သင်တို့သည် သူ၏အလင်း၌ ခဏ
 သာ ပျော်မွေ့ခြင်းငှါ အလိုရှိကြ၏။

³⁶“သို့သော်လည်း၊ ယောဟန်၏သက်သေ
 ထက်သာ၍ ကြီးသောသက်သေသည် ငါ့ရှိ၏။
 ငါပြုလုပ်ခြင်းငှါ ခမည်းတော်က ပေးတော်မူ
 သောအမှုကို ငါပြုလုပ်၏။ ထို့နောက် ငါပြုလုပ်
 နေသောအမှုတို့သည် ငါ၏သက်သေဖြစ်၏။
 ခမည်းတော်သည် ငါ့အား စေလွှတ်တော်မူ
 ကြောင်းကို ဤအမှုတို့သည် ဖော်ပြလျက်သက်
 သေခံကြ၏။³⁷ ငါ့ကို စေလွှတ်သောခမည်း
 တော်သည် သူ့ကိုယ်တိုင် ငါ့အကြောင်းကို
 သက်သေခံတော်မူ၏။ သို့သော်လည်း၊ သင်တို့
 သည် သူ၏စကားသံကို ဘယ်တော့အခါမျှ
 မကြားရကြ။ သက္ကာန်တော်မည်သို့ ရှိသည်ကို
 လည်း မမြင်ရကြ။³⁸ ခမည်းတော်၏သွန်သင်
 ခြင်းသည်လည်း၊ သင်တို့၌ မတည်သင်တို့သည်
 ခမည်းတော် စေလွှတ်တော်မူ သောသူကို
 မယုံကြည်ကြသောကြောင့်ဖြစ်၏။

³⁹သင်တို့သည် ကျမ်းစာကို သတိထားစွာလေ့
 လာကြ၏။ ထိုကျမ်းစာသည် သင်တို့အား ထာ
 ဝရအသက်ကို ပေးမည်ဟု သင်တို့ထင်ကြ၏။
 ထိုကျမ်းစာသည်ပင် ငါ၏အကြောင်းကို သက်

သေခံ၏။⁴⁰ သို့ရာတွင် သင်တို့သည် သင်တို့လို
 ချင်သော ထိုထာဝရအသက်ကို ရအောင် ငါ
 ထံသို့ လာခြင်းငှါ အလိုမရှိကြ။

⁴¹“လူပေးသော ဘုန်းအသရေကို ငါအလို
 မရှိ။⁴² သို့သော်လည်း၊ ဘုရားသခင်၏ချစ်ခြင်း
 မေတ္တာသည် သင်တို့၌ မရှိသည်ကို ငါသိ၏။
⁴³ငါသည် ငါ့ခမည်းတော်ထံမှ လာ၍၊ ငါသည်
 သူ့အကြောင်းကိုသက်သေခံ၏။ သို့သော်လည်း
 သင်တို့သည် ငါ့ကို လက်မခံကြ။ သို့ရာတွင်
 အခြားသောသူသည် မိမိအခွင့်အာဏာနှင့်
 ရောက်လာလျှင်၊ ထိုသူအား သင်တို့သည်
 လက်ခံကြလိမ့်မည်။⁴⁴ သင်တို့သည် အချင်း
 ချင်းပေးသောဘုန်းအသရေကိုသာ အလိုရှိကြ
 ၏။ သို့သော်လည်း၊ သင်တို့သည် အဘယ်အခါ
 မျှ ဘုရားသခင်ထံမှ လာသောဘုန်းအသရေ
 ကို အလိုမရှိကြ။ သို့ဖြစ်၍သင်တို့သည် အဘယ်
 သို့ ယုံကြည်နိုင်ကြမည်နည်း။⁴⁵ ငါသည် ငါ၏ခ
 မည်းတော်ရှေ့မှာ ရပ်၍ သင်တို့အား အပြစ်
 တင်မည်ဟု မထင်ကြနှင့်။ သင်တို့ကို အပြစ်
 တင်သောသူမှာ မောရှေပင်ဖြစ်၏။ ထိုနောက်
 ထိုသူသည် သင်တို့ကိုးစားသောသူဖြစ်၏။
⁴⁶သင်တို့သည် မောရှေကို အမှန်ယုံကြည်ကြ
 လျှင်၊ ငါ့ကိုလည်း ယုံကြည်ကြမည်ဖြစ်၏။ အ
 ကြောင်းမူကား မောရှေသည် ငါ၏အကြောင်း
 ကို ရေးထား၏။⁴⁷ သို့ရာတွင် သင်တို့သည်
 မောရှေရေးထားသောစာကို မယုံကြည်ကြ။
 ထိုကြောင့် ငါပြောသောစကားကို သင်တို့
 သည် မယုံကြည်နိုင်ကြ” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

**ယေရှုသည် လူငါးထောင်ကျော်တို့အား
 ကျေးဇူးတော်မူခြင်း**

(မာ 14:13-21; မာ 6:30-44; လု 9:10-17)

6 ထိုနောက် ယေရှုသည် ဂါလိလဲအိုင်
 (တီဗေရီအိုင်)ကို ကူးတော်မူ၏။² များစွာ
 သောလူတို့သည် ယေရှုနောက်တော်သို့ လိုက်
 ကြ၏။ ထိုသူတို့သည် သူ၏နောက်တော်သို့
 လိုက်ကြရခြင်း အကြောင်းမှာ အနာရောဂါစွဲ

သော သူတို့၌ ပြုတော်မူသောနိမိတ်လက္ခဏာ တို့ကို မြင်ကြသောကြောင့်ဖြစ်၏။³ ယေရှုသည် တောင်ပေါ်သို့ တက်၍ တပည့်တော်တို့နှင့်အတူ ထိုင်တော်မူ၏။⁴ ထိုအချိန်သည် ယုဒလူတို့၏ပသခါ*ပွဲခံချိန် ရောက်လုနီးပြီဖြစ်၏။

⁵ယေရှုသည် မျှော်ကြည့်၍ လူများစွာတို့သည် သူထံတော်သို့လာကြသည်ကို မြင်တော်မူသောအခါ ဖိလိပ္ပုအား၊ “ဤလူအားလုံးတို့ကို ကျွေးရန်အတွက် လုံလောက်သောစားစရာ မုန့်ကို အဘယ်မှာ ဝယ်နိုင်ပါမည်နည်း” ဟုမေးတော်မူ၏။⁶ (ယေရှုသည် ဖိလိပ္ပုအား ဤသို့ မေးခြင်းမှာ သူ့ကိုစုံစမ်းခြင်းငှါသာ မေးတော်မူခြင်းဖြစ်၏။ သူမည်သို့ ပြုမည်ကို ယေရှုသိခဲ့ပြီးဖြစ်၏။)

⁷ဖိလိပ္ပုကလည်း၊ “ဤသူတို့သည်မုန့်တပဲစီရအောင်၊ အကျွန်ုပ်တို့အားလုံးတို့၏တစ်လလုပ်အားခဖြင့် ဝယ်ရပါလိမ့်မည်” ဟုလျှောက်၏။

⁸ရှိမုန့်ပေတရု၏ညီ အန္တောနီအမည်ရှိသော ယေရှု၏တပည့်တော်က၊⁹ “ဤနေရာ၌ မုယောမုန့်ငါးလုံးနှင့် ငါးနှစ်ကောင်ပါသောသူငယ်တစ်ယောက်ရှိ၏။ သို့ရာတွင် ဤမျှလောက်များစွာသောလူတို့အတွက် လောက်မည်မဟုတ်” ဟုလျှောက်၏။

¹⁰ယေရှုကလည်း၊ “လူတို့အားထိုင်ကြစေ” ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ထိုအရပ်သည် မြက်ပင်အလွန်ထူပြောသောနေရာဖြစ်၏။ အရေအတွက်အားဖြင့် ငါးထောင်မျှသောလူယောက်ျားတို့သည် ထိုင်ကြ၏။¹¹ ထို့နောက် ယေရှုသည် မုန့်ကို ယူ၍ ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းပြီးမှ ထိုင်နေကြ သောလူတို့အား ဝေငှစေ၏။ သူသည် ငါးကိုလည်း ထိုနည်းတူပြု၏။ ယေရှုသည် လူတို့အား လိုချင်သမျှ ဝေငှကြရန် ပေးတော်မူ၏။

ပသခါ ယုဒလူမျိုးတို့၏အရေးကြီးသောသန့်ရှင်းသောရက်၊ မောရှေခေတ်တုံးမှာ ဘုရားသခင်က အံ့ဂုတ္တု၌ ကျွန်ဘဝမှ လွတ်မြောက်စေခြင်းကို သတိရသောအားဖြင့် နှစ်တိုင်းဒီနေ့မှာ ယုဒလူမျိုးများသည် အထူးအစာကို စားသုံးလျက်ရှိ ကြသည်။

¹²လူအပေါင်းတို့သည် ဝစွာစားရကြ၏။ သူတို့သည် စားသောက်ပြီးသောအခါ ယေရှုသည် တပည့်တော်တို့အား၊ “မစားရသေးဘဲ ကျန်ကြွင်းသောငါးနှင့်မုန့်အကျိုးအပဲ့တို့ကို ကောက်သိမ်းကြ။ အလေအလွင့်ကလေးမျှ မရှိစေကြနှင့်” ဟုမိန့်တော်မူ၏။¹³ ထိုကြောင့် တပည့်တော်တို့သည် လူတို့စားပြီးမှ မုယောမုန့်ငါးလုံးတို့၏အကြွင်းအကျန်တို့ကို ကောက်သိမ်းကြ၍ တစ်ဆယ်နှစ်တောင်း အပြည့်ကောက်ရကြ၏။

¹⁴လူတို့သည် ယေရှုပြုတော်မူသော နိမိတ်လက္ခဏာတို့ကို မြင်ကြ၏။ လူတို့က “အမှန်စင်စစ်၊ သူသည် ဤလောကသို့ ကြွလာမည့် ပရောဖက်ဖြစ်မည်” ဟုဆိုကြ၏။

¹⁵ထိုလူတို့သည် ကိုယ်တော်ကို အရှင်ဘုရင်အရာ၌ ခန့်ရန် အလိုရှိကြသဖြင့် လာ၍ အနိုင်အထက် ပြုကြမည် အကြောင်းကို ယေရှုသိတော်မူ၏။ ထိုကြောင့် ယေရှုသည် ထိုသူတို့ထံမှ ခွာ၍ တောင်ပေါ်သို့ တစ်ကိုယ်တည်း ကြွတော်မူ၏။

ယေရှုသည် ရေပေါ်၌ လမ်းလျှောက်တော်မူခြင်း

(မာ 14:22-27; မာ 6:45-52)

¹⁶ညအချိန်ရောက်သောအခါ တပည့်တော်တို့သည် ဂါလိလဲအိုင်သို့ သွားကြ၏။¹⁷ ထိုအချိန်၌ မှောင်စပြုပြီးဖြစ်၏။ ယေရှုသည် သူတို့ရှိရာသို့ ပြန်ရောက်မလာသေး။ တပည့်တော်တို့သည် ကပေရနောင်မြို့သို့ သွားရန် လေ့ထသို့ ဝင်၍အိုင်ကို စကူးကြသည်။¹⁸ လေသည် အလွန်ပြင်းစွာ တိုက်သောကြောင့် အိုင်၌ လှိုင်းတံပိုးသည် ပို၍ပို၍ ကြီးလာ၏။¹⁹ သူတို့သည် လှေကိုသုံးလေးမိုင်ခန့် လှော်ခတ်ကြပြီးနောက် ယေရှုသည် ရေပေါ်မှာ လမ်းလျှောက်၍ လှေအနီးသို့ ချဉ်းကပ်တော်မူသည်ကို သူတို့သည် မြင်၍ အလွန်ကြောက်ရွံ့ကြ၏။²⁰ သို့သော်လည်း၊ ယေရှုက သူတို့အား၊ “မကြောက်လန့်ကြနှင့်။ ငါပင်ဖြစ်သည်” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

²¹ယေရှုသည် ထိုသို့မိန့်တော်မူပြီးနောက် တ

ပည့်တော်တို့သည် ယေရှုအား လှေပေါ်သို့ တက်ရန် ဝမ်းမြောက်စွာလက်ခံကြ၏။ လှေသည် သူတို့သွား လိုသောအရပ်သို့ တခဏခြင်းတွင်ဆိုက်လေ၏။

လူတို့သည် ယေရှုကို ရှာကြ၏

²²နောက်တစ်နေ့၌ အချို့သောလူတို့သည် အိုင်တစ်ဘက်၌ ကျန်နေကြ၏။ ယေရှုသည် တပည့်တော်တို့နှင့်အတူ လှေစီး၍ မသွားဘဲ တပည့်တော်တို့သာ သွားသည်ကို သူတို့သိကြ၏။ ထိုနေရာ၌ လှေတစ်စင်းသာရှိသည်ကိုလည်း သူတို့သိကြ၏။ ²³သို့သော်လည်း အချို့သောလှေများသည် တိဗေရိမြို့မှ လာကြ၏။ ထိုလှေများသည် မနေ့က သခင်ဘုရားသည် ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းပြီးမှ လူများသည် မုန့်ကို စားကြရာအရပ်အနီး၌ဆိုက်၏။ ²⁴ယေရှုနှင့် တပည့်တော်တို့သည် ထိုနေရာ၌ မရှိကြသည်ကို လူတို့သိကြ၏။ ထိုကြောင့် လူတို့သည် လှေကို စီး၍ ယေရှုကို ရှာခြင်းငှါ ကပေရုနောင်မြို့သို့ သွားကြ၏။

ယေရှုသည် အသက်မုန့်ဖြစ်၏

²⁵လူတို့သည် ယေရှုကို အိုင်တစ်ဘက်၌ တွေ့သောအခါ သူတို့က “အရှင်ဘုရား၊ အဘယ်သောအခါ၌ ဤအရပ်သို့ ကြွတော်မူသနည်းဟု မေးလျှောက်ကြ၏။” ²⁶ယေရှုကလည်း “သင်တို့သည် ငါ့ကို အဘယ်ကြောင့် လာ၍ ရှာကြသနည်း။ သင်တို့သည် ငါ၏တန်ခိုးကို သက်သေဖြစ်စေသော ငါပြုသည့် နိမိတ်လက္ခဏာများကို မြင်သောကြောင့် ငါ့ကို ရှာကြသည်မဟုတ်။ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ သင်တို့သည် မုန့်ကိုစား၍ ဝကြသောကြောင့်သာ ငါ့ကို ရှာကြ၏။” ²⁷လောက အစားအစာသည် ပျက်စီးတတ်သောကြောင့် ရရှိရန် မကြိုးစားကြနှင့်။ သို့သော်လည်း မပျက်စီးတတ်သော ထာဝရအသက်ကိုပေးသော ကောင်းကင်အစားအစာကို ရရှိရန်ကြိုးစားကြလော့။ လူသားသည် ထိုအစာကို သင်တို့အား ပေးတော်မူ

လိမ့်မည်။ ခမည်းတော်ဘုရားသခင်သည် လူသားနှင့် အတူရှိတော်မူသည်ကို အကျွန်ုပ်တို့အား ပြတော်မူ၏။”

²⁸လူတို့သည် ယေရှုအား ဘုရားသခင်သည် အကျွန်ုပ်တို့အား မည်သို့သောအကျင့်မျိုးကို ကျင့်စေလိုပါသနည်း” ဟုမေးလျှောက်ကြ၏။ ²⁹ယေရှုကလည်း “ဘုရားသခင်က သင့်တို့အား ကျင့်စေလိုသောအရာမှာ သူ့စေလွှတ်တော်မူသောသူကို ယုံကြည်ရန်ဖြစ်သည်” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

³⁰ထိုကြောင့် လူတို့က “ကိုယ်တော်သည် အမှန်စင်စစ် ဘုရားသခင်စေလွှတ်တော်မူသောသူဖြစ်ကြောင်းကို အဘယ်သို့သောနိမိတ်လက္ခဏာအားဖြင့် သက်သေထူမည်နည်း။ ထိုနိမိတ်လက္ခဏာများကို အကျွန်ုပ်တို့သည် မြင်လျှင်ယုံကြည်ပါမည်။ ကိုယ်တော်သည်အဘယ်အမှုကို ပြုတော်မူမည်နည်း။” ³¹ငါတို့ဘိုးဘေးများသည် တော၌ မနွှဲကိုစားကြ၏။ ‘ဘုရားသခင်သည် ထိုသူတို့စားစရာဖို့ ကောင်းကင်မှ မုန့်ကို ပေးတော်မူ၏’* ဟုကျမ်းစာ၌ ရေးသားထားသည်” ဟုဆိုကြ၏။

³²ယေရှုကလည်း “ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ သင်တို့၏ဘိုးဘေးတို့အား ကောင်းကင်မှ မနွှဲကို မုန့်ပေးသောသူသည်မောရေမဟုတ်။ သို့သော်လည်း ငါ့ခမည်းတော်သည် ကောင်းကင်မှ စစ်မှန်သောမုန့်ကို သင်တို့အား ပေးတော်မူ၏။” ³³ဘုရားသခင်၏မုန့်ဆိုသည်မှာ အဘယ်အရာနည်း။ ဘုရားသခင်၏မုန့်ဆိုသည်မှာ ကောင်းကင်မှ ဆင်းသက်၍ လောကီသားတို့အား အသက်ကို ပေးသောသူပင် ဖြစ်၏” ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ³⁴လူတို့က “သခင်၊ ထိုမုန့်ကို အကျွန်ုပ်တို့အား အစဉ်မပြတ် ပေးတော်မူပါ” ဟုလျှောက်ကြ၏။

³⁵ထိုနောက် ယေရှုကလည်း “ငါသည် အသက်ကို ပေးသောမုန့် ဖြစ်၏။ ငါ့ထံသို့ လာသောသူသည် ဘယ်သောအခါမျှ ဆာမှုတ်ခြင်းခံရလိမ့်မည်မဟုတ်။ ငါ့ကို ယုံကြည်သော သူ

*ဘုရားသခင်သည် ... ပေးတော်မူ၏ ဆာလံ 78:24

သည် ဘယ်သောအခါမှ ရေငတ်ခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်မဟုတ်။³⁶ သင်တို့သည် ငါ့ကို မြင်လျက်ပင် မယုံကြည်ကြဟု ငါပြောဆိုခဲ့ပြီ။³⁷ ခမည်းတော်က ငါ့အား ပေးတော်မူသော လူအပေါင်းတို့သည် ငါထံသို့ လာကြလိမ့်မည်။ ငါ့ထံသို့လာသောသူရှိသမျှတို့ကိုလည်း အစဉ်မပြတ် ငါလက်ခံမည်။³⁸ ငါသည် ကိုယ်အလိုကို ပြုခြင်းငှါ ကောင်းကင်မှ ဆင်းသက်သည်မဟုတ်။ သို့ရာတွင်ငါ့ကို စေလွှတ်တော်မူသော သူ၏အလိုတော်ကို ပြုခြင်းငှါ ဆင်းသက်၏။³⁹ ဘုရားသခင်သည် ငါ့အား ပေးသောသူ တစ်စုံတစ်ယောက်ကိုမျှ ငါမပျောက်စေရ။ နောက်ဆုံးသောနေ့၌ ထိုသူအပေါင်းတို့ကို ထမြောက်စေတော်မူမည်။ ဤအရာမှာ ငါ့ကို စေလွှတ်တော်မူသောသူသည် ငါ့အား လုပ်စေလိုသော အရာ ဖြစ်၏။⁴⁰ သားတော်ကို ကြည့်မြင်၍ ယုံကြည်သောသူရှိသမျှတို့သည် ထာဝရအသက်ကိုရ၏။ ငါသည် နောက်ဆုံးသောနေ့၌ ထိုသူအား ထမြောက်စေမည်။ ဤအရာသည် ငါ့ခမည်းတော်၏အလိုတော်ဖြစ်၏။”

⁴¹ ယေရှုက “ငါသည် ကောင်းကင်မှ ဆင်းသက်သောမုန့်ဖြစ်၏” ဟုဆိုသောကြောင့် ယုဒလူတို့သည် ယေရှုအား ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်လျက် ဆိုကြ၏။⁴² ယုဒလူတို့က၊ “ဤသူသည် ယောသပ်သား ယေရှုဖြစ်သည် မဟုတ်လော့။ သူ၏မိဘတို့ကို ငါတို့သိသည်မဟုတ်လော့။ ယေရှု သည် ယောသပ်၏သားဖြစ်၏။ ငါသည် ကောင်းကင်မှ ဆင်းသက်၏ ဟူ၍ သူသည် အဘယ်သို့ဆိုနိုင်ပါသနည်း။” ဟုဆိုကြ၏။

⁴³ သို့သော်လည်း ယေရှုက “အချင်းချင်း ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်ခြင်းကိုရပ်လော့။⁴⁴ ငါ့ကို စေလွှတ်သော ခမည်းတော်သည် ငါ့ထံသို့ ပို့ဆောင်တော်မူလျှင် အဘယ်သူမျှ ငါ့ထံသို့မလာနိုင်။ ထို့နောက် ငါသည် နောက်ဆုံးသောနေ့၌ သူ့ကို ထမြောက်စေမည်။⁴⁵ အနာဂတ္တိကျမ်း၌ ရေးသားထားသည်မှာ ‘ဘုရားသခင်သည် လူအပေါင်းတို့ကို ဆုံးမသွန်သင်တော်မူမည်။’* ”

ငါ့ကို စေလွှတ်သော ခမည်းတော်၏ စကားကို နားထောင်၍ သူထံ၌ နည်းခံသောသူတို့သည် ငါ့ထံသို့ လာကြ၏။⁴⁶ တစ်စုံတစ်ယောက်သည် ခမည်းတော်ကို မြင်ခဲ့ပြီဟု ငါမဆိုလို။ ခမည်းတော်ကိုမြင်သောသူမှာ ဘုရားသခင်ထံတော်မှ လာသောသူတစ်ပါးတည်းသာရှိ၏။ ထိုသူသည် ခမည်းတော်ကို မြင်ခဲ့ပြီ။⁴⁷ ငါ့အမှန်ဆိုသည်ကား၊ ငါ့ကို ယုံကြည်သောသူသည် ထာဝရအသက်ကိုရ၏။⁴⁸ ငါသည် အသက်ကို ပေးသောမုန့်ဖြစ်၏။⁴⁹ သင်တို့ဘိုးဘေးများတို့သည် တော၌ ဘုရားသခင်ပေးသောမုန့်ကို စားကြ၏။ သို့သော်လည်း သူတို့သည် လူအပေါင်းတို့နည်းတူသေကြ၏။⁵⁰ ငါသည် ကောင်းကင်မှ လာသောမုန့်ဖြစ်၏။ ဤမုန့်ကို စားသောသူသည် သေခြင်းနှင့်အစဉ်ကင်းလွတ်၏။⁵¹ ငါသည် ကောင်းကင်မှ လာသောအသက်မုန့် ဖြစ်၏။ ဤမုန့်ကို စားသောသူသည် ထာဝရအသက် ရှင်လိမ့်မည်။ ဤမုန့်ကား ငါ၏ကိုယ်ခန္ဓာဖြစ်၏။ ဤလောက၌ ရှိသောလူတို့သည် အသက်ကို ရစေခြင်းငှါ ငါ၏ကိုယ်ခန္ဓာကို ပေး၏” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

⁵² ထိုအခါ ယုဒလူတို့သည် အချင်းချင်း ငြင်းခုံကြ၏။ သူတို့က “ဤသူသည် မိမိအသားကို ငါတို့အားစားစရာဖို့ အဘယ်သို့ ပေးနိုင်မည်နည်း” ဟုဆိုကြ၏။

⁵³ ယေရှုက “ငါ့အမှန်ဆိုသည်မှာ သင်တို့သည် လူသား၏အသားကို စားရ၍ သူ၏အသွေးကို သောက်ရကြမည်။ သင်တို့သည် ထိုသို့မပြုကြလျှင် သင်တို့သည် စစ်မှန်သောအသက်ကို သင်တို့၌ ရှိကြလိမ့်မည်မဟုတ်။⁵⁴ ငါ့အသားကို စား၍ ငါ့အသွေးကို သောက်သောသူသည် ထာဝရအသက်ကိုရ၏။ နောက်ဆုံးသောနေ့၌ ထိုသူကို ငါထမြောက်စေမည်။⁵⁵ ငါ့အသားသည် စစ်မှန်သောအစာ ဖြစ်၏။ ငါ့အသွေးသည် စစ်မှန်သော သောက်စရာဖြစ်၏။⁵⁶ ငါ့အသားကို စား၍ငါ့အသွေးကို သောက်သောသူသည် ငါ့အထံ၌ အသက်ရှင်၏။ ငါသည်လည်း ထိုသူ၏အထံ၌ အသက်ရှင်၏။

‘ဘုရားသခင် ... မူလိမ့်မည်’ ဟေရှုယ 54:13

⁵⁷အသက်ရှင်တော်မူသော ခမည်းတော်သည် ငါ့ကို စေလွှတ်တော်မူ၍ ငါသည် ခမည်းတော် အားဖြင့် အသက်ရှင်တော်မူ၏။ ထို့ကြောင့် ငါ၏အသားကိုစားသောသူသည်လည်း ငါ့အား ဖြင့် အသက်ရှင်လိမ့်မည်။ ⁵⁸ငါသည် တော၌ သင်တို့တိုးဘေးများ စားသောမုန့် နည်းတူမ ဟုတ်။ သူတို့သည် ထိုမုန့်ကို စားကြ၏။ သို့ သော်လည်း၊ သူတို့သည် လူအပေါင်းတို့နည်း တူသေကြ၏။ ငါသည် ကောင်းကင်မှ လာ သောမုန့် ဖြစ်၏။ ဤမုန့်ကို စားသောသူသည် အစဉ်မပြတ် အသက်ရှင်လိမ့်မည်။” ⁵⁹ယေရှု သည် ကပေရုနောင်မြို့ တရားဇရပ်*၌ သြဝါဒ ပေးတော်မူစဉ်တွင် ဤအကြောင်းအရာအလုံး စုံတို့ကို မိန့်တော်မူ၏။

တပည့်တော်အများတို့သည် ယေရှု ထံတော်မှ ဆုတ်ခွာသွားကြ၏

⁶⁰ယေရှုနောက်ကို လိုက်သောသူများစွာ တို့သည် ဤအကြောင်းကို ကြားကြ၏။ တပည့် တော်အများတို့က “ဤစကားသည် လက်ခံရန် အလွန်ခက်လှ၏။ ဤစကားကို မည်သူလက်ခံ နိုင်မည်နည်း” ဟုဆိုကြ၏။

⁶¹တပည့်တော်အများတို့က ဤတရားစ ကားအကြောင်းကို ကဲ့ရဲ့အပြစ်တင်ကြသည်ကို ယေရှုသိမြင်သောကြောင့် ယေရှုက၊ “ဤသြဝါ ဒပေးခြင်းကြောင့် သင်တို့စိတ်ပျက်ကြပါသ လော။” ⁶²သို့ဖြစ်လျှင်၊ လူသားသည် အရင်နေ ရာအရပ်သို့ တစ်ဖန် ပြန်သွားသည်ကို သင်တို့ မြင်သောအခါ၊ အဘယ်သို့ ဖြစ်ကြမည်နည်း။

⁶³လူတစ်ဦး၏အသက်ကို ပေးသောအရာမှာ ကိုယ်ကာယမဟုတ်။ ထိုအရာမှာ ဝိညာဉ်ပင် ဖြစ်၏။ သင်တို့အား ငါပြောသောအရာသည် ဝိညာဉ်ဖြစ်၏။ ဤအရာများသည် အသက်ကို ပေး၏။ ⁶⁴သို့သော်လည်း၊ သင်တို့တွင် အချို့

တို့သည် မယုံကြည်ကြ။” ဤအရာသည် အစအ ဦး၌ပင် မယုံကြည်သောလူတို့နှင့် ဆန့်ကျင် လာမည်သူရှိသည်ကို ယေရှုသိတော်မူ၏။ ⁶⁵“ယေရှုကလည်း၊ ထို့ကြောင့် ငါဆိုသည်မှာ ‘ငါ၏ခမည်းတော်သည် ငါ့ထံသို့ မသယ်ဆောင် လျှင် အဘယ်သူမျှ ငါ့ထံသို့မလာနိုင်’” ဟုမိန့် တော်မူ၏။

⁶⁶ယေရှုသည် ဤအကြောင်းအရာတို့ကို မိန့်တော်မူပြီးနောက်၊ တပည့်တော်အများတို့ သည် ကိုယ်တော်ထံမှ ဆုတ်သွားကြ၏။ သူတို့ သည် ယေရှုနောက်တော်ကို လိုက်ခြင်းမှ ရပ် သွားကြ၏။

⁶⁷ယေရှုသည် တမန်တော်တစ်ဆယ်နှစ်ပါး တို့အား၊ “သင်တို့သည်လည်း ထွက်သွားခြင်း ငါ့ အလိုရှိကြသလော” ဟုမေးတော်မူ၏။

⁶⁸ရှိမုန့်ပေတရုကလည်း၊ ယေရှုအား၊ “သခင်၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် အဘယ်အရပ်သို့ သွားကြပါမည်နည်း။ ထာဝရအသက်နှင့် ယှဉ် သောစကားသည် ကိုယ်တော်၌ရှိ၏။” ⁶⁹ကိုယ် တော်အား၊ အကျွန်ုပ်တို့ ယုံကြည်ကြ၏။ ကိုယ် တော်သည် ဘုရားသခင်၏သန့်ရှင်းသောသူ ဖြစ်သည်ကို အကျွန်ုပ်တို့ သိကြပါ၏” ဟု လျှောက်လေ၏။ ⁷⁰ထို့နောက် ယေရှုကလည်း၊ “ငါသည် သင်တို့တစ်ဆယ်နှစ်ပါးတို့ကို ရွေး ကောက်၏။ သို့သော်လည်း သင်တို့ထံမှ တစ် ပါးသောသူသည် နတ်ဆိုးဖြစ်သည်” ဟုမိန့် တော်မူ၏။

⁷¹ယေရှုသည် ရှိမုန့်၏သား ယုဒရှုကာရုတ် အား ဆိုလို၏။ ယုဒသည် တမန်တော်တစ် ဆယ်နှစ်ပါးတို့တွင် တစ်ပါးအဝင် ဖြစ်၏။ သို့ရာ တွင် နောက်ပိုင်း၌ ယုဒသည် ယေရှုအား အပ်နှံမည့်သူ ဖြစ်လာ၏။

ယေရှုနှင့် မိမိညီအစ်ကိုများ

7 ထိုနောက်မှ ယေရှုသည် ဂါလိလဲပြည် တစ် လျှောက်၌ လှည့်လည်၏။ ယေရှုသည် ယုဒပြည်သို့ ခရီးသွားခြင်းငှာ အလိုတော်မရှိ။ အကြောင်းမူကား ယုဒလူတို့သည် သူ့ကိုသတ်

တရားဇရပ်(များ) တရားဇရပ်များသည် ယုဒလူမျိုးများ ဆုတောင်းသော နေရာများ။ ကျမ်းစာများ လေ့လာ သင်ကြားခြင်းနှင့် အခြားပရိတ်သတ် တွေ့ဆုံစည်းဝေး သော နေရာများ ဖြစ်သည်။

ခြင်းငှာ ရှာကြ၏။ ²ထိုအချိန်သည် ယုဒလူတို့၏ သကေနေပွဲ* ခံခါနီးဖြစ်၏။ ³ထို့ကြောင့် ယေရှု၏ညီတော်တို့က၊ “သင်သည် ဤအရပ်မှ ထွက်၍ ယုဒပြည်သို့ ကြွပါ။ သို့မှသာ သင်၏တပည့်တော်များတို့သည် ထိုနေရာ၌ သင်ပြုသော အံ့သြဖွယ်အမှုတို့ကို မြင်နိုင်ကြလိမ့်မည်။” ⁴လူတစ်ဦးသည် လူသိရှင်ကြား ဖြစ်လိုလျှင် ထိုသူသည် သူပြုသောအမှုတို့ကို မပုံးကွယ်ရ။ ဤလောက၌ ကိုယ်ကိုထင်ရှားစွာ ပြပါ။ သင်ပြုသောအမှုအရာများတို့ကို သူတို့အားကြည့်မြင်စေပါ” ဟုဆိုကြ၏။ ⁵ယေရှု၏ညီတော်များပင်လျှင် သူ့အား မယုံကြည်နိုင်ကြပါ။ ⁶ယေရှုကလည်း၊ မိမိညီတော်များတို့အား “ငါ၏အချိန်သည် မရောက်သေး။ သို့သော်လည်း၊ သင်တို့အတွက် သွားရန် အချိန်အခါတိုင်းသည် သင့်လျော်၏။” ⁷လောကီသားတို့သည် သင်တို့ကို မမှန်းနိုင်။ သို့ရာတွင် လောကီသားတို့သည် ငါ့ကို မှန်းကြ၏။ အကြောင်းမူကား ငါသည် သူတို့၏ဆိုးညစ်သော အကျင့်များကို ဖော်ပြ၏။ ⁸ထို့ကြောင့် ထိုပွဲသို့ သင်တို့သွားကြလော့။ ထိုပွဲသို့ ယခုငါမသွားသေး။ ငါ့အချိန်သည် မရောက်သေး” ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ⁹ယေရှုသည် ထိုသို့ မိန့်တော်မူပြီးနောက်၊ သူသည် ဂါလိလဲပြည်၌ နေတော်မူ၏။ ¹⁰ထို့ကြောင့် ယေရှု၏ညီတော်တို့သည် ပွဲသို့သွားကြ၏။ သူတို့သွားပြီးနောက် ယေရှုသည်လည်း ထိုပွဲသို့ မထင်မရှားကြွတော်မူ၏။ ¹¹ထိုပွဲခံချိန်၌ ယုဒလူတို့သည် ယေရှုကို ရှာကြ၏။ ယုဒလူတို့က “ထိုသူသည် အဘယ်မှာ ရှိသနည်း” ဟုမေးမြန်းကြ၏။

¹²ထိုအရပ်၌ လူအစုအဝေးကြီးတစ်ခု ရှိ၏။ ထိုလူတို့သည် ယေရှုအကြောင်းကို အချင်းချင်း လျှို့ဝှက်စွာ မေးမြန်းပြောဆိုကြ၏။ လူတချို့တို့

သကေနေပွဲ ယုဒလူမျိုးတို့သည် တောထဲမှာ နေတုန်းက သူတို့၏လူများသည် မောရှေခေတ်တုန်းက အနှစ် 40 သဲကန္တာရမှာ ဦးတည်ရာမရှိ ဖြစ်ခဲ့သည်ကို သတိရသောအားဖြင့် နှစ်တိုင်းတစ်ပတ်ကျင်းပသော အထူးပွဲတော်ဖြစ်သည်။

က “သူသည် သူတော်ကောင်းဖြစ်သည်” ဟုဆိုကြ၏။ သို့သော်လည်း အချို့တို့က “သူသည် သူတော်ကောင်းမဟုတ်။ သူသည် လူများကို လှည့်ဖြားသောသူဖြစ်၏” ဟုဆိုကြ၏။ ¹³သို့သော်လည်း လူတို့သည် ယုဒခေါင်းဆောင်တို့ကို ကြောက်သောကြောင့် ယေရှုအကြောင်းကို မည်သူမျှ အတိအလင်း မပြောဝံ့ကြ။

ယေရှုသည် ယေရှုရှုလင်မြို့၌ သွန်သင်တော်မူခြင်း

¹⁴သကေနေပွဲသည် တစ်ဝက်ကျိုးပြီ ဖြစ်၏။ ထိုနောက် ယေရှုသည် ဗိမာန်တော်သို့ သွား၍ ဆုံးမသွန်သင်လေ၏။ ¹⁵ယုဒလူတို့သည် အလွန်အံ့သြကြ၏။ သူတို့က၊ “ဤသူသည် ကျောင်း၌ စာမသင်ခဲ့ပါ။ သူသည် အဘယ်သို့သောအားဖြင့် ဤမျှလောက် တတ်ကျွမ်းပါနည်း” ဟုဆိုကြ၏။

¹⁶ယေရှုကလည်း “ငါဟောသော ဒေသနာသည် ငါ၏ဒေသနာမဟုတ်။ ငါ့ကို စေလွှတ်တော်မူသော သူထံမှ လာ၏။” ¹⁷ဘုရားသခင်၏အလိုတော်သို့ လိုက်ချင်သောသူသည်၊ ငါဟောသောဒေသနာသည် ဘုရားသခင်ထံတော်မှ ဒေသနာဖြစ်သလော သို့မဟုတ် ငါသည် ကိုယ်အလိုအလျောက် ဟောပြောသလော ဟုပိုင်းခြား၍ သိလိမ့်မည်။ ¹⁸မည်သူမဆို ကိုယ်အလိုအလျောက် ဟောပြောသောသူသည် မိမိဘုန်းအသရေကို ရှာတတ်၏။ သို့သော်လည်း၊ မိမိကို စေလွှတ်တော်မူသောသူ၏ဘုန်းအသရေကို ရှာသောသူသည် သမ္မတရားကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသူ၌ မှားယွင်းခြင်း အလျှင်းမရှိ။ ¹⁹မောရှေသည် ပညတ်တရားကို သင်တို့အား ပေး၏။ သို့သော်လည်း ထိုတရားကို နာခံသောသူ၊ တစ်စုံတစ်ယောက်မျှ သင်တို့တွင်မရှိ။ သင်တို့သည်ငါ့ကိုသတ်ဖို့ရန်အဘယ်ကြောင့်ကြိုးစားကြသနည်း” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

²⁰လူတို့က၊ “နတ်ဆိုးသည် သင့်အထံသို့ ဝင်၍ သင့်အား ရူးသွပ်စေပြီ။ သင့်ကို အဘယ်သူက သတ်ဖို့ရန် ကြိုးစားသနည်း” ဟုဆိုကြ၏။

²¹ယေရှုက သူတို့အား၊ “ငါသည် နိမိတ်လက္ခဏာတစ်ခုကို ပြု၍ သင်တို့ရှိသမျှသည် အံ့သြခြင်းရှိကြ၏။ မောရှေသည် အရေဖျားလှီးခြင်းတရားကို သင်တို့အားပေး၏။ ²²အမှန်စင်စစ် အရေဖျားလှီးခြင်းတရားသည် မောရှေထံမှ လာသည်မဟုတ်။ သို့ရာတွင် အရေဖျားလှီးခြင်း*သည် မောရှေမတိုင်မီ ငါတို့ဘိုးဘေးများတို့၌ ရှိခဲ့ပြီးဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် တစ်ခါတစ်ရံ သင်တို့သည် ကလေးတစ်ဦးအား အရေဖျားလှီးခြင်းကို ဥပုသ်နေ့၌ ပေးကြ၏။ ²³မောရှေ၏ တရား မပျက်စီးစေခြင်းငှါ လူတစ်ယောက်သည် ဥပုသ်နေ့၌ အရေဖျားလှီးခြင်းကို ခံနိုင်ကြောင်းကို ဤအရာက ထင်ရှားစေ၏။ ထို့ကြောင့် ငါသည် ဥပုသ်နေ့၌ လူတစ်ကိုယ်လုံးကို ကျန်းမာစေသောကြောင့် သင်တို့သည် ငါ့ကို အဘယ်ကြောင့် အမျက်ထွက်ကြသနည်း။ ²⁴ပြင်ပလက္ခဏာကို ကြည့်၍ စီရင်ခြင်းမပြုကြနှင့်။ အမှန်တရားအားဖြင့် စီရင်ကြလော့” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

ယေရှုသည် ခရစ်တော်ဖြစ်ကြောင်းကို လူတို့သည် အံ့သြကြ၏

²⁵ထိုအခါ ယေရှုလင်မြို့၌ ရှိသောလူအချို့တို့က “သူတို့သတ်ဖို့ရန် ကြိုးစားသောသူသည် သူမဟုတ်လော့။ ²⁶သို့သော်လည်း၊ သူသည် လူတိုင်းမြင်နိုင်၊ ကြားနိုင်သောနေရာ၌ ထင်ရှားစွာ ဟောပြောနေ၏။ သူ့အား ဟောပြောခြင်းမှ ရပ်တန့်စေခြင်းငှါ မည်သူကမျှ မတားမြစ်ကြပါ။ သူသည် အမှန်စင်စစ် ခရစ်တော် ဖြစ်သည်ဟု ခေါင်းဆောင်များတို့သည် ဆုံးဖြတ်နိုင်မည်လော။ ²⁷သို့သော်လည်း၊ ဤသူသည် အဘယ်ကလာသည်ကို ငါတို့သိကြ၏။ စစ်မှန်သော ခရစ်တော်သည် ကြွလာသောအခါ သူသည်မည်သည့်အရပ်မှ လာသည်ကို မည်

အရေဖျားလှီးခြင်း အရေဖျားကို လှီးခြင်း၊ ဤ အရာကို ယုဒယောက်ျားကလေးတိုင်းက လုပ်ခဲ့သည်။ ၎င်းသည် ဘုရားသခင်က အာဗြဟံနှင့် ပြုတော်မူသော သဘောတူညီမှု အမှတ်အသားတခု ဖြစ်သည်။

သူမျှမသိရ” ဟုဆိုကြ၏။ ²⁸ယေရှုသည် ဗိမာန်တော်၌ ဆုံးမသြဝါဒပေးတော်မူလျက်ရှိ၏။ ယေရှုက၊ “မှန်ပါ၏။ သင်တို့သည် ငါ့ကို သိကြ၏။ ငါသည် အဘယ်အရပ်က လာသည်ကိုလည်း သင်တို့သိကြ၏။ သို့သော်လည်း၊ ငါသည် ကိုယ်အခွင့်အာဏာအားဖြင့် လာသည်မဟုတ်။ ငါသည် မှန်သောသူ၏စေလွှတ်တော်မူခြင်းကိုခံရ၏ ဟုကျယ်လောင်စွာ ပြောဆို၏။ သင်တို့သည် ထိုသူကို မသိကြ။ ²⁹သို့သော်လည်း၊ ငါသည် သူ့ကိုသိ၏။ ငါသည် သူထံမှ ဖြစ်၏။ သူသည် ငါ့အား စေလွှတ်တော်မူ၏” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

³⁰ယေရှုသည် ထိုသို့ မိန့်တော်မူသောအခါ၊ လူတို့သည် သူ့ကို ဖမ်းဆီးရန် ကြိုးစားကြ၏။ သို့သော်လည်း ယေရှုသည် အသေခံရန် အချိန်မစေမရောက်သေးသောကြောင့် အဘယ်သူမျှမဖမ်းမဆီးကြ။ ³¹သို့ရာတွင် လူအစုအဝေးထဲ၌ပါသောသူအများတို့သည် ယေရှုကို ယုံကြည်ကြ၏။ လူတို့က “ငါတို့သည် ခရစ်တော်ကြွလာမည်ကို စောင့်မျှော်လျက် နေကြ၏။ ခရစ်တော်ကြွလာသောအခါ၊ ဤသူပြုသောနိမိတ်လက္ခဏာတို့ ထက်သာ၍ များသောနိမိတ်လက္ခဏာတို့ကို ပြုတော်မူမည် မဟုတ်လော့” ဟုဆိုကြ၏။

ယုဒလူတို့သည် ယေရှုကို ဖမ်းဆီးရန် ကြိုးစားကြ၏

³²လူတို့သည် ယေရှုအကြောင်းကို ဤသို့ ပြောဆိုနေကြသည်ကို ဗာရိရုတို့က ကြားခဲ့ကြ၏။ ထို့ကြောင့် ဗာရိရုတို့နှင့် ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့သည် ယေရှုကို ဖမ်းဆီးရန် ဗိမာန်တော်စောင့် အချို့တို့ကို စေလွှတ်ကြ၏။ ³³ထိုနောက် ယေရှုက၊ “ငါသည် သင်တို့နှင့်အတူ ခဏသာနေမည်။ ထိုနောက် ငါ့ကို စေလွှတ်တော်မူသော သူထံသို့ ငါပြန်သွားရလိမ့်မည်။ ³⁴သင်တို့သည် ငါ့ကို ရှာကြလိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း ရှာ၍မတွေ့ရကြ။ ငါရှိရာအရပ်၌ သင်တို့မလာနိုင်ကြ” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

³⁵“ငါတို့သည် သူ့အား မတွေ့နိုင်မည်အကြောင်း၊ ဤသူသည် အဘယ်အရပ်သို့ သွားလိမ့်မည်နည်း။ သူသည် ငါတို့လူမျိုးတို့ ကွဲပြားလျက်နေသော ဟေလသမြို့များသို့ သွား၍ ဟေလသလူတို့အား သွန်သင်လိမ့်မည်လော။
³⁶ဤသူက ‘သင်တို့သည် ငါ့ကို ရှာကြလိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း ရှာ၍ မတွေ့ရကြ။’ ‘ငါရှိရာအရပ်၌ သင်တို့မလာနိုင်ကြ’ ဟုဆို၏။ ဤအရာသည် အဘယ်သို့ ဆိုလိုပါသနည်း” ဟုယုဒလူတို့သည် အချင်းချင်း ပြောဆိုကြ၏။

ယေရှုသည် သန်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော် အကြောင်းကို ပြောကြားတော်မူခြင်း

³⁷သကေနေပွဲ နောက်ဆုံးပိုင်းသို့ ရောက်လေပြီ။ ထိုအချိန်သည် အရေးအပါဆုံးသောနေ့ဖြစ်၏။ ထိုနေ့၌ ယေရှုသည် ရပ်လျက် “ရေငတ်သောသူရှိလျှင်၊ ငါထံသို့ လာ၍ သောက်ပါစေ။
³⁸အသက်စမ်းရေသည် ငါ့ကို ယုံကြည်သောသူ၏နုလုံးသားထဲမှ စီးထွက်လာလိမ့်မည်။ ကျမ်းစာ၌ ထိုသို့ဆိုထားပါ၏” ဟုမိန့်တော်မူ၏။
³⁹ယေရှုသည် ထိုသို့ မိန့်တော်မူရာ၌ သန်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်ကို ရည်မှတ်၍ ပြောဆိုခြင်းဖြစ်၏။ ထိုအချိန်၌ ဝိညာဉ်တော်ကို လူတို့အား ပေးတော်မမူသေး။ အကြောင်းမူကား၊ ယေရှုသည် ဘုန်းပွင့်တော် မမူသေးသောကြောင့်ဖြစ်၏။ ဝိညာဉ်တော်ကို လူတို့အား ပေးတော်မမူသေး။ သို့သော်လည်း၊ နောက်ပိုင်း၌ ယေရှုကို ယုံကြည်သောသူတို့သည် ဝိညာဉ်တော်ကို ခံရကြမည် အကြောင်းဖြစ်၏။

လူတို့သည် ယေရှုအကြောင်းကို အငြင်းအခုံပြုကြ၏

⁴⁰ယေရှုမိန့်တော်မူသော စကားတော်ကို လူတို့သည် ကြားရကြ၏။ အချို့သော လူတို့က၊ “ဤသူသည် ထိုပရောဖက်အမှန် ဖြစ်၏” ဟုဆိုကြ၏။

⁴¹အခြားသော သူတို့က၊ “သူသည် ခရစ်တော်ဖြစ်၏” ဟုဆိုကြ၏။ အချို့တို့ကလည်း၊ “မဖြစ်နိုင်ပါ။ အကြောင်းမူကား၊ ခရစ်တော်သည် ဂါလိလဲပြည်မှ လာမည်မဟုတ်။”
⁴²ခရစ်တော်သည်ဒါရိဒါအမျိုး၊ ဒါရိဒါနေရာ၌၊ ဗက်လင်မြို့မှ လာမည်ဟု ကျမ်းစာလာသည် မဟုတ်လော” ဟုဆိုကြ၏။
⁴³သို့ဖြစ်၍ လူတို့သည် ခရစ်တော်အကြောင်းနှင့် ပတ်သက်၍ တစ်ယောက်နှင့် တစ်ယောက် သဘောချင်းမတူညီကြ။
⁴⁴အချို့တို့ကယေရှုကို ဖမ်းဆီးရန်အလိုရှိကြ၏။ သို့သော်လည်း၊ အဘယ်သူမျှမဖမ်းဆီးကြ။

ယုဒခေါင်းဆောင်တို့သည် ယေရှုကို ယုံကြည်ခြင်းငှါ ငြင်းပယ်ကြခြင်း

⁴⁵ဗိမာန်တော်စောင့်တို့သည် ယင်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့နှင့် ဖါရိရှုတို့ထံသို့ ပြန်သွားကြ၏။ သူတို့က၊ “သင်တို့သည် သူ့ကို အဘယ်ကြောင့် မခေါ်ဆောင်ခဲ့ကြသနည်း” ဟုမေးမြန်းကြ၏။
⁴⁶ဗိမာန်တော်စောင့်တို့ကလည်း၊ “ထိုသူဟောပြောသော အရာများကဲ့သို့ အခြားအဘယ်သူမျှ မပြောဖူးပါ” ဟုလျှောက်ကြ၏။
⁴⁷ဖါရိရှုတို့က “သို့ဖြစ်လျှင်၊ ယေရှုသည် သင်တို့ကိုပင် လှည့်ပြားကြပြီ။”
⁴⁸ခေါင်းဆောင်များ၊ ဖါရိရှုများတို့တွင် သူ့ကိုယုံကြည်သောသူ တစ်စုံတစ်ယောက်မျှရှိသလော။ မရှိပါ။
⁴⁹သို့သော်လည်း၊ ဤလူများတို့သည် ပညတ်တရားကို အလျှင်းမသိကြ။ သူတို့သည် ဘုရားသခင်၏ကျိန်ခြင်းအောက်၌ရှိသည်” ဟုဆိုကြ၏။
⁵⁰သို့သော်လည်း၊ ထိုကောင်စီအဖွဲ့ဝင် တစ်ယောက်ဖြစ်သော နိကောဒင်သည်လည်း၊ ထိုနေရာ၌ရှိ၏။ နိကောဒင်သည် ယေရှုထံတော်သို့ ညဉ့်အခါလာ၍ တွေ့ဆုံသော သူဖြစ်၏။
⁵¹နိကောဒင်က၊ “ငါတို့တရားသည် လူတစ်ဦးထံမှ ရှေးဦးစွာ ကြားတော်မူခြင်းမရှိဘဲ အမှုစီရင်ခြင်းကို အခွင့်မပေး။ သူပြုသောအမှုကို ငါတို့မသိမှီ ငါတို့သည် ထိုသူအား တရားမစီရင်နိုင်” ဟုဆို၏။
⁵²ယုဒခေါင်းဆောင်တို့က၊ “သင်သည်လည်း ဂါလိလဲပြည်သား ဖြစ်သ

လော။ ကျမ်းစာကို လေ့လာပါ။ ဂါလိလဲပြည်၌ မည်သည့်ပရောဖက်မျှမပေါ်ထွန်းသည်ကို သင်တွေ့မြင်ပါလိမ့်မည်” ဟုဆိုကြ၏။

(ရှေးအကျဆုံးနှင့် အကောင်းဆုံးသော ဂရိကျမ်းစာ၌
ယောဟန် 7:53-8:11 အထိ မပါရှိပါ)

မှားယွင်းခြင်းအမှတ် ဖမ်းမိသော အမျိုးသမီး

⁵³ယုဒခေါင်းဆောင်အားလုံးတို့သည် ထိုနေရာမှ ထွက်ခွာ၍ မိမိတို့အိမ်သို့ သွားကြ၏။
၈ ယေရှုသည်သံလွင်တောင်*သို့ သွားတော်မူ၏။ ယေရှုသည် နံနက်စောစောအချိန်၌ ဗိမာန်တော်သို့ တစ်ဖန် ကြွတော်မူ၍ ²လူအပေါင်းတို့သည် ယေရှုထံတော်သို့ လာကြ၏။ ယေရှုသည် ထိုင်၍ သူတို့အား ဆုံးမပြောပေးတော်မူ၏။ ³ကျမ်းပြုဆရာတို့နှင့် ဝါရီရုံတို့သည် မိန်းမတစ်ဦးကို ခေါ်ကြ၏။ ထိုမိန်းမသည် မှားယွင်းခြင်းအမှုကို ပြုနေစဉ် ဖမ်းမိခဲ့ကြ၏။ ထိုယုဒလူတို့သည် ထိုမိန်းမကို လူများအလယ်၌ ရပ်စေကြ၏။ ⁴သူတို့က ယေရှုအား၊ “ဆရာ၊ ဤမိန်းမသည် မှားယွင်းခြင်းအမှုကို ပြုနေစဉ် ဖမ်းမိကြ၏။ ⁵ထိုသို့သောမိန်းမကို ကျောက်ခဲနှင့် အသေပစ်ရမည်ဟု၊ မောရှေ၏ပညတ်တရားသည် အကျွန်ုပ်တို့အား မိန့်ဆိုထားပါ၏။ သို့ရာတွင် ကိုယ်တော်သည် အဘယ်သို့ မိန့်တော်မူမည်နည်း” ဟုလျှောက်ကြ၏။ ⁶သူတို့သည် ကိုယ်တော်၌ အပြစ်တင်ခွင့် ရှိစေခြင်းငှါ တစ်စုံတစ်ခုကို အမှားဆိုမိ၍ ဖမ်းဆီးကြရန် သူတို့သည် ကြိုးစားကြ၏။ သို့ရာတွင် ယေရှုသည် အောက်သို့ ငုံ့လျက် လက်ညှိုးတော်နှင့် မြေ၌ ရေးသား၍ နေတော်မူ၏။ ⁷ယုဒခေါင်းဆောင်တို့သည် ယေရှုအား အထပ်ထပ် မေးမြန်းကြသောအခါ ယေရှုသည် မော့ကြည့်ကာ သူတို့အား၊ “သင်တို့အထဲ၌ အပြစ်လုံးဝကင်းသောသူရှိပါသလော။ ထိုအပြစ်ကင်းသောသူ

သည် ထိုမိန်းမအား ကျောက်ခဲနှင့် ပထမဦးဆုံး စ၍ပေါက်စေ” ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ⁸ယေရှုသည် တစ်ဖန်အောက်သို့ ငုံ့၍ မြေ၌ ရေးသားတော်မူပြန်၏။

⁹ယေရှုမိန့်တော်မူသော စကားကို သူတို့ကြားသောအခါ တစ်ယောက်နောက်တစ်ယောက်ထွက်သွားကြ၏။ အသက်ကြီးသောသူသည် ပထမဆုံးထွက်သွား၍ အငယ်ဆုံးတိုင်အောင် ထွက်သွားကြကုန်၏။ ယေရှုသည် တစ်ကိုယ်တည်းသာ ထိုမိန်းမနှင့်ကျန်ရစ်၏။ သူမသည် သူ့ရှေ့တော်၌ ရပ်နေ၏။ ¹⁰ယေရှုသည် မော့၍ ကြည့်ကာ သူမအား၊ “အချင်းမိန်းမ၊ သင့်ကို အပြစ်တင်သောသူတို့သည် အဘယ်မှာရှိကြသနည်း။ သင်၏အပြစ်ကို အဘယ်သူမျှ မစီရင်သလော” ဟုမေးတော်မူ၏။

¹¹ထိုမိန်းမကလည်း၊ “အဘယ်သူမျှ ကျွန်မကို မစီရင်ကြပါ သခင်” ဟုလျှောက်၏။ ထိုနောက် ယေရှုက၊ “ငါသည်လည်း၊ သင်၏အမှုကိုမစီရင်။ သွားလော့။ သို့သော်လည်း၊ နောက်တဖန် ဒုစရိုက်ကို မပြုနှင့်” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

ယေရှုသည် လောက၏အလင်းဖြစ်တော်မူ၏

¹²ထိုနောက် ယေရှုသည် လူတို့အား၊ “ငါသည် ဤလောက၏ အလင်းဖြစ်၏။ ငါ့နောက်သို့ လိုက်သောသူသည် မှောင်မိုက်၌ မသွားမလော။ ထိုသူသည် အသက်ကို ပေးသော အလင်းကို ရလိမ့်မည်” ဟုမိန့် တော်မူ၏။

¹³သို့သော်လည်း၊ ဝါရီရုံတို့က၊ ယေရှုအား၊ “သင်သည် ကိုယ်အကြောင်းကို သက်သေခံ၏။ ထို့ကြောင့် သင်၏သက်သေသည် တန်ဖိုးမရှိ” ဟုဆိုကြ၏။

¹⁴ယေရှုကလည်း၊ “ငါသည်ကိုယ်အကြောင်းကို သက်သေခံသော်လည်း ငါ့သက်သေခံချက်သည် မှန်ကန်၏။ အကြောင်းမူကား၊ ငါသည် အဘယ်အရပ်က လာသည်ကို၎င်း အဘယ်အရပ်သို့ သွားမည်ကိုလည်း ငါသိ၏။ သို့သော်လည်း သင်တို့သည် အဘယ်အရပ်က လာ၍

သံလွင်တောင် လူတစ်ယောက်က ဗိမာန်တော်ဝန်းကျင်ကို ကြည့်မြင်နိုင်သော ယေရှုလင်မြို့၏အရှေ့ဘက်ရှိ တောင်ဖြစ်သည်။

အဘယ်အရပ်သို့ ငါသွားမည်ကို သင်တို့မသိကြ။¹⁵ သင်တို့သည် လူ့ဘေဒနာအတိုင်း စီရင်တတ်ကြ၏။ ငါသည် အဘယ်သူ့ကိုမျှ မစီရင်။¹⁶ သို့သော်လည်း ငါသည် စီရင်သော်လည်း ငါ၏စီရင်ခြင်းသည် မှန်၏။ အကြောင်းမူကား ငါသည် တရားစီရင်သောအခါ တစ်ယောက်တည်းမစီရင်။ ငါ့ကို စေလွှတ်တော်မူသောခမည်းတော်သည် ငါနှင့်အတူရှိ၏။¹⁷ သင်တို့ပညတ္တိကျမ်းစာနှင့်အညီ သက်သေခံနှစ်ဦးတို့သည် ကိစ္စတခု၌ သဘောတူညီလျှင်၊ သူတို့၏ သက်သေခံချက်ကို သင်တို့လက်ခံရမည် ဟုဆိုထား၏။¹⁸ ငါသည် ထိုသက်သေခံများထဲမှ ကိုယ်အကြောင်းကို ကိုယ်သက်သေခံသောသူ ဖြစ်၏။ ငါ့ကို စေလွှတ်တော်မူသောခမည်းတော်လည်း ငါ့အကြောင်းကို သက်သေခံတော်မူသည်” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

¹⁹ ထိုသူတို့ကလည်း “သင်၏ခမည်းတော်သည် အဘယ်မှာ ရှိသနည်း” ဟုမေးကြ၏။ ယေရှုကလည်း “သင်တို့သည်ငါ့ကို မသိကြ။ ငါ့ခမည်းတော်ကိုလည်း မသိကြ။ သို့သော်လည်း သင်တို့သည် ငါ့ကိုသိလျှင်၊ ငါ့ခမည်းတော်ကိုလည်း သိကြလိမ့်မည်” ဟုမိန့်တော်မူ၏။²⁰ ယေရှုသည် ဗိမာန်တော်၌ရှိနေစဉ် ဤအရာတို့ကို ဆုံးမသြဝါဒပေးတော်မူ၏။ သူသည် အလှူငွေသေတ္တာကို ထားသောနေရာအနီး၌ ရှိတော်မူ၏။ သို့ရာတွင်ကိုယ်တော်၏အချိန်မစေ့ မရောက်သေးသောကြောင့် အဘယ်သူမျှကိုယ်တော်ကိုမဖမ်းဆီးကြ။

ယုဒလူတို့သည် ယေရှုအကြောင်းကို နားမလည်ကြ

²¹ တစ်ဖန် ယေရှုသည် သူတို့အား “ငါသည် သွားရလိမ့်မည်။ သင်တို့သည် ငါ့ကို ရှာကြလိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း သင်တို့သည်ကိုယ်အပြစ်ကြောင့် သေကြလိမ့်မည်။ ငါသွားသောအရပ်၌ သင်တို့သည် မလာနိုင်ကြ” ဟုမိန့်တော်မူ၏။²² ထို့ကြောင့် ယုဒလူတို့ကလည်း “သူသည် ကိုယ်အသက်ကို သတ်လိမ့်မည်လော။ ‘ငါသွား

သောအရပ်၌ သင်တို့သည် မလာနိုင်’ ဟုအဘယ်ကြောင့်ဆိုသနည်း” ဟုအချင်းချင်းမေးမြန်းကြ၏။²³ သို့သော်လည်း ယေရှုက ထိုယုဒလူတို့အား “သင်တို့သည် အောက်အရပ်က ဖြစ်ကြ၏။ သို့သော်လည်း ငါသည် အထက်အရပ်က ဖြစ်၏။ သင်တို့သည် လောကီသား ဖြစ်ကြ၏။ ငါသည် လောကီသား မဟုတ်။²⁴ သင်တို့သည် ကိုယ်အပြစ်၌ သေကြလိမ့်မည် ဟုဆို၏။ မှန်ပါ၏။ ငါသည် ဤမည်သောသူ ဖြစ်သည်ဟု သင်တို့သည် မယုံလျှင်၊ ကိုယ်အပြစ်ကြောင့် သေကြလိမ့်မည်” ဟုမိန့်တော်မူ၏။²⁵ ယုဒလူတို့က “သို့ဖြစ်လျှင်၊ သင်သည် အဘယ်သူနည်း” ဟုမေးကြ၏။ ယေရှုက “ငါသည် သင်တို့အား အစအဦး၌ ပြောဆိုသည့် အတိုင်းငါဖြစ်၏။²⁶ ငါသည် သင်တို့အား ပြောစရာနှင့် အမှုစီရင်စရာများစွာရှိ၏။ သို့သော်လည်း ငါ့ကို စေလွှတ်တော်မူသောသူထံမှ ငါကြားသမျှကိုသာ လူတို့အား ငါပြော၏။ သူသည်သစ္စာနှင့်ပြည့်စုံတော်မူ” ဟုမိန့်တော်မူ၏။²⁷ ယေရှုသည် မည်သူ့အကြောင်း ပြောဆိုသည်ကို လူတို့သည် နားမလည်နိုင်ကြ။ ယေရှုသည် ခမည်းတော်အကြောင်းကို သူတို့အား ပြောပြတော်မူခြင်း ဖြစ်၏။²⁸ ထို့ကြောင့် ယေရှုက “သင်တို့သည် လူသားကို မြောက်ထားကြသောအခါ ငါ*သည် ဤမည်သောသူ ဖြစ်သည်ကို၎င်း၊ ငါသည် အလိုအလျောက် အဘယ်အမှုကိုမျှမပြုဘဲ ခမည်းတော်သည် ငါ့အား သွန်သင်သည့်အရာကိုသာ ငါပြောသည်ကို၎င်း သင်တို့သိကြလိမ့်မည်။²⁹ ငါ့ကို စေလွှတ်တော်မူသောသူသည် ငါနှင့်အတူရှိ၏။ သူနှစ်သက်တော်မူသောအမှုကိုသာ ငါသည် အစဉ်မပြတ်ပြု၏။ ထို့ကြောင့် ငါ့ကို တစ်ကိုယ်တည်း မနေစေပါ” ဟုမိန့်တော်မူ၏။³⁰ သူသည်

ငါ ဤသည် ဘုရား၏နာမကို ထွက် 3:14 ၌သုံးသကဲ့သို့ ဖြစ်သည်။ သို့သော် ‘၎င်းသည် ခရစ်တော်က ငါဖြစ်သည် ဟူ၍လည်း ဆိုလိုရင်း ဖြစ်နိုင်သည်။

ဤအရာတို့ကို မိန့်တော်မူစဉ် လူများစွာတို့ သည် သူ့ကို ယုံကြည်ကြ၏။

ယေရှုသည် အပြစ်မှ လွတ်ခြင်းအကြောင်းကို မိန့်တော်မူခြင်း

³¹ထို့ကြောင့် ယေရှုသည် သူ့ကို ယုံကြည်သောယုဒလူတို့အား၊ “သင်တို့သည် ငါ၏သွန်သင်ခြင်းကို ဆက်၍ လိုက်နာလျှင်၊ သင်တို့သည် ငါ့တပည့်အမှန် ဖြစ်ကြ၏။” ³²ထိုနောက် သင်တို့သည် သမ္မာတရားကို သိကြလိမ့်မည်။ ထိုသမ္မာတရားသည် သင်တို့ကို လွတ်စေလိမ့်မည်” ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ³³ယုဒလူတို့က၊ “ငါတို့သည် အာဗြဟံ၏အမျိုးအနွယ် ဖြစ်ကြ၏။ အဘယ်သူထံ၌ တစ်ခါတစ်ရံမျှ ကျွန်ုပ်တို့မခံကြ။ ထို့ကြောင့် ငါတို့သည် လွတ်လိမ့်မည်ဟု သင်သည် အဘယ်ကြောင့် ဆိုသနည်း” ဟုမေးမြန်းကြ၏။ ³⁴ယေရှုကလည်း၊ “ငါအမှန်ဆိုသည်မှာ၊ ဒုစရိုက်ကို ပြုသောသူမှန်သမျှတို့သည် ဒုစရိုက်၏ကျွန် ဖြစ်ကြ၏။ ဒုစရိုက်သည် ထိုသူ၏သခင် ဖြစ်လာ၏။” ³⁵ကျွန်ုပ်သည် မိသားစု၌ အစဉ်အမြဲမနေ။ သို့သော်လည်း၊ သားသည် မိသားစုနှင့် အစဉ်အမြဲမနေ၏။ ³⁶ထို့ကြောင့် သားတော်သည် သင်တို့ကို လွတ်လျှင်၊ သင်တို့သည် ကေနအမှန် လွတ်ကြလိမ့်မည်။ ³⁷သင်တို့သည် အာဗြဟံ၏အမျိုးအနွယ်များ ဖြစ်ကြသည်ကို ငါသိ၏။ သို့သော်လည်း၊ သင်တို့သည် ငါ၏သွန်သင်ခြင်းကို လက်မခံလိုကြသောကြောင့် ငါ့ကို သတ်ဖို့ရန် အလိုရှိကြ၏။ ³⁸ငါ့မည်းတော်ပြသည်အတိုင်း သင်တို့အား ငါပြော၏။ သို့သော်လည်း၊ သင်တို့အဘသည် သင်တို့အား ပြောသည့်အတိုင်း သင်တို့ပြုကြ၏” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

³⁹ယုဒလူတို့ကလည်း၊ “ငါတို့အဘသည် အာဗြဟံဖြစ်သည်” ဟုဆိုကြ၏။ ယေရှုကလည်း၊ “သင်တို့သည် အာဗြဟံ၏သားမှန်လျှင်၊ သင်တို့သည် အာဗြဟံ ပြုခဲ့သည့်အရာများကို ပြုကြလိမ့်မည်။” ⁴⁰ငါသည်ဘုရားသခင်ထံတော်၌ ကြားရသောသမ္မာတရားကို သင်တို့အား

ဟောပြောသောသူဖြစ်၏။ သို့သော်လည်း၊ သင်တို့သည် ငါ့ကို သတ်ဖို့ရန် ကြိုးစားကြ၏။ ⁴¹အာဗြဟံသည် ထိုနည်းတူ ပြုသည်မဟုတ်။ ထို့ကြောင့် သင်တို့သည် သင်တို့အဘပြုနေသောအရာတို့ကိုသာ ပြုနေကြသည်” ဟုမိန့်တော်မူ၏။ သို့သော်လည်း၊ ယုဒလူတို့က၊ “ငါတို့သည် မျောက်မထားသော သားသမီးများမဟုတ်။ ဘုရားသခင်သည် ငါတို့၏အဘ ဖြစ်၏။ သူသည် ငါတို့၌ ရှိသောတစ်ဝါးတည်းသော အဘ ဖြစ်သည်” ဟုဆိုကြ၏။

⁴²ယေရှုက ထိုယုဒလူတို့အား၊ “ဘုရားသခင်သည် သင်တို့အဘမှန်လျှင်၊ သင်တို့သည် ငါ့ကို ချစ်ကြလိမ့်မည်။ ငါသည် ဘုရားသခင်ထံတော်မှ ကြွလာပြီး ယခုတွင် ဤနေရာ၌ ရှိ၏။ ငါသည် ငါ့တန်ခိုးအာဏာနှင့် ငါ့အလိုအလျောက် လာသည်မဟုတ်။ သို့ရာတွင် ဘုရားသခင်သည် ငါ့ကို စေလွှတ်တော်မူ၏။” ⁴³သင်တို့သည် ငါ၏ဆုံးမဩဝါဒပေးခြင်းကို လက်မခံနိုင်သောကြောင့် သင်တို့သည် ငါ့စကားကို နားမလည်ကြ။ ⁴⁴သင်တို့၏အဘသည် မာရ်နတ်ဖြစ်၍ သူသည် သင်တို့ကို ပိုင်၏။ သင်တို့သည် သူ၏အလိုသို့ လိုက်၍ လုပ်တတ်ကြ၏။ မာရ်နတ်သည် အစအဦး၌ပင် လူအသက်ကို သတ်သောသူဖြစ်၍ အစဉ်မပြတ် သမ္မာတရားကို ဆန့်ကျင်သောသူဖြစ်၏။ သူပြောသော မုသာစကားအတိုင်း သူဖြစ်၏။ မှန်ပါ၏။ မာရ်နတ်သည် မုသာပြောသောသူဖြစ်၏။ သူသည် မုသာ၏အဘလည်း ဖြစ်၏။ ⁴⁵ငါသည် သစ္စာစကားကို ပြော၏။ ထို့ကြောင့် သင်တို့သည် ငါ့ကို မယုံကြ။ ⁴⁶ငါ၌ အပြစ်ရှိကြောင်း သင်တို့အထံ၌ အဘယ်သူ ဖော်ပြနိုင်သနည်း။ ငါသည် သစ္စာစကားကို ပြောလျှင်၊ သင်တို့သည် အဘယ်ကြောင့် ငါ့ကိုမယုံကြပါသနည်း။ ⁴⁷ဘုရားသခင်ပိုင်သောသူသည် သူ၏စကားတော်ကို လက်ခံတတ်၏။ သို့ရာတွင် သင်တို့သည် ဘုရားခင်၏စကားတော်ကို လက်မခံကြသောကြောင့် ဘုရားသခင်သည် သင်တို့ကို မပိုင်ကြ” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

ယေရှုသည် သူနှင့်အာဗြဟံအကြောင်းကို မိန့်တော်မူ၏

⁴⁸ယုဒလူတို့ကလည်း၊ “သင်သည် ရှုမာရိလူ ဖြစ်၏။ နတ်ဆိုးစွဲသောသူလည်း ဖြစ်၏ဟု ငါတို့ဆိုရာ၌ ငါတို့သည် မှန်သောစကားကို ဆိုပြီမဟုတ်လော” ဟုဆိုကြ၏။

⁴⁹ယေရှုက၊ “နတ်ဆိုးသည် ငါ့အထံ၌ မရှိ။ ငါသည် ငါ့ခမည်းတော်ကို ချီးမြှောက်၏။ သို့ သော်လည်း၊ သင်တို့သည် ငါ့ကို ရှုတ်ချကြ၏။

⁵⁰ငါသည် ကိုယ်ဘုန်းတော်ကို မရှာ။ ငါ၏ဘုန်း တော်ကို ရှာ၍ စီရင်တော်မူသောသူ ရှိ၏။

⁵¹ငါအမှန်ဆိုသည်ကား ငါ၏ဩဝါဒစကားကို လိုက်နာသောသူသည် သေခြင်းနှင့် အစဉ်မ ပြတ် ကင်းလွတ်လိမ့်မည်” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

⁵²ယုဒလူတို့ကလည်း ယေရှုအား၊ “သင်၏ အထံ၌ နတ်ဆိုးရှိသည်ကို ငါတို့ယခု သိကြ၏။ အာဗြဟံနှင့် ပရောဖက်တို့သည် သေကြ၏။ သို့သော်လည်း၊ ‘ငါ၏စကားကို လိုက်နာသော သူသည် သေခြင်းနှင့် အစဉ်မပြတ် ကင်းလွတ် လိမ့်မည် ဟုသင်ဆို၏။’” ⁵³သင်သည် ငါတို့အဘ အာဗြဟံ ထက်သာ၍ ကြီးမြတ်သည်ဟု ကိုယ်ကို ထင်သလော။ အာဗြဟံသည် သေ လွန်ပြီ။ ပရောဖက်တို့လည်း သေကြပြီ။ သင် သည် ကိုယ်ကို မည်သို့သောသူ ဖြစ်သည်ဟု ထင်ပါသနည်း” ဟုဆိုကြ၏။

⁵⁴ယေရှုကလည်း၊ “ငါသည် ကိုယ်ဘုန်း တော်ကို ရှာလျှင်၊ ထိုဘုန်းအသရေသည် အ ချည်းနီးဖြစ်၏။ ငါတို့ဘုရားသခင်ဟု သင်တို့ ခေါ်သောငါ့ခမည်းတော်သည် ငါ့ကို ချီးမြှောက် သောသူဖြစ်၏။” ⁵⁵သို့သော်လည်း၊ သင်တို့သည် သူ့ကို အမှန်မသိကြ။ ငါသည် သူ့ကို သိ၏။ ငါသည် သူ့ကို မသိဟုဆိုလျှင်၊ ငါသည်လည်း သင်တို့နည်းတူ မသောပြောသောသူ ဖြစ်လိမ့် မည်။ ငါသည် သူပြောသမျှတို့ကို လိုက်နာ၏။

⁵⁶သင်တို့ အဘအာဗြဟံသည် ငါလာမည့် နေ့ရက်ကို မြော်လျက် မြင်ရသောအခါ အလွန် ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိ၏” ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ⁵⁷ယုဒ လူတို့ကလည်း၊ ယေရှုအား၊ “သင်သည်

အဘယ်သို့ ဆိုသနည်း။ သင်သည် အာဗြဟံကို မြင်ဖူးသလော။ သင်သည် အနှစ်ငါးဆယ်မျှပင် မရှိသေး” ဟုဆိုကြ၏။

⁵⁸ယေရှုကလည်း၊ “ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ အာဗြဟံမမွေးဖွားမှီ ငါဖြစ်၏” ဟုမိန့်တော်မူ ၏။ ⁵⁹ယေရှုသည် ထိုသို့ မိန့်တော်မူသောအခါ လူတို့သည် ကိုယ်တော်ကို ခံနိုင်ပစ်ခြင်းငှါ ကျောက်ခဲတို့ကို ကောက်ယူကြ၏။ သို့ရာတွင် ယေရှုသည် တိမ်းရှောင်၍ ဗိမာန်တော်အနားမှ ထွက်သွားလေ၏။

ယေရှုသည် မွေးစကပင် မျက်စိကန်းသော သူကို ကျန်းမာစေတော်မူခြင်း

9ယေရှုသည် လမ်းသွားနေစဉ် မွေးစကပင် မျက်စိကန်းသောသူ တစ်ယောက်ကို မြင် လေ၏။ ²တပည့်တော်တို့က “ဆရာ၊ ဤသူ သည် အဘယ်သူ၏အပြစ်ကြောင့် မွေးစကပင် မျက်စိကန်းသနည်း။ သူ၏အပြစ်ကြောင့် ကန်း သလော။ သို့မဟုတ် မိဘတို့၏အပြစ်ကြောင့် ကန်းသလော” ဟုမေးလျှောက်ကြ၏။

³ယေရှုကလည်း၊ “သူ၏မျက်စိကန်းခြင်း သည် သူ့အပြစ်ကြောင့်လည်း မဟုတ်။ မိဘ တို့၏ အပြစ်ကြောင့် လည်းမဟုတ်။ ငါသည် ထိုသူကို ကျန်းမာစေသောအခါ ဘုရားသခင်၏ တန်ခိုးတော်ကို လူတို့၌ ထင်ရှားစေနိုင်မည် အကြောင်း၊ ဤသူသည် မွေးစကပင် မျက်စိ ကန်းခြင်း ဖြစ်၏။” ⁴ငါ့ကို စေလွှတ်တော်မူသော သူ၏အမှုကို နေ့အချိန်ရှိစဉ်တွင်ပင် ငါတို့သည် ဆက်လက်၍ လုပ်ဆောင်ရပါမည်။ ညအချိန် သည် ရောက်လာလိမ့်မည်။ ထိုအချိန်၌ မည် သူမျှ အလုပ်မလုပ်နိုင်ကြ။ ⁵ငါသည် ဤလော က၌ ရှိစဉ်တွင် ဤလောက၏အလင်း ဖြစ်၏” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

⁶ယေရှုသည် ထိုသို့ပြောတော်မူပြီးနောက်၊ မြေမှုန့်ကို တံတွေးထွေး၍ ရွှံ့လုပ်၏။ ယေရှု သည် ထိုသူ၏မျက်စိ၌ ရွှံ့ကိုလူး၏။ ⁷ယေရှုက ထိုလူအား၊ “သွား၍ ရှိလောင်ရေကန်၌ ဆေး

လော့။ (ရှိုလောင်၏အဓိပ္ပါယ်မှာ “စေလွှတ်သည်” ဟူ၍ ဖြစ်၏။) ထိုသူသည် ရေကန်သို့ သွား၍ ဆေးကြောပြီးမှ မျက်စိမြင်လျက်ပြန် လေ၏။

⁸ထိုလူသည် တစ်ချိန်က တောင်းစားနေ သည်ကို မြင်ဘူးသောလူအချို့နှင့် သူ၏အိမ်နီး နားချင်းတို့က၊ “ကြည့်ကြပါ။ ထိုသူသည် ထိုင် ၍ အစဉ်အမြဲ တောင်းသောသူ မဟုတ်လော့” ဟုဆိုကြ၏။

⁹လူအချို့က၊ “ဟုတ်ပါ၏။ သူပင် ဖြစ်သည်” ဟုဆိုကြ၏။ သို့သော်လည်း၊ အခြားသောလူ တို့က၊ “ဤသူသည် သူမဟုတ်။ ထိုသူနှင့်တူ သည်” ဟုဆိုကြ၏။ ထို့ကြောင့် ထိုသူကလည်း၊ “ငါသည် ထိုသူပင် ဖြစ်သည်” ဟုဆို၏။

¹⁰လူတို့ကလည်း၊ “အဘယ်သို့ ဖြစ်ပျက်ခဲ့ ပါသနည်း။ သင်သည် အဘယ်သို့ မျက်စိမြင် ပါသနည်း” ဟုမေးကြ၏။

¹¹ထိုသူက၊ “ယေရှုဟုခေါ်သောသူတစ် ယောက်သည် နွဲ့ကို လုပ်၍ အကျွန်ုပ်၏ မျက်စိ ၌ လူးပေး၏။ ထိုနောက် ယေရှုသည် အကျွန်ုပ် အား သွား၍ရှိုလောင်ရေကန်၌ ဆေးလော့ဟု ဆို၏။ ထို့ကြောင့်အကျွန်ုပ်လည်း၊ ရှိုလောင်သို့ သွား၍ ဆေးလျှင်မျက်စိမြင်နိုင်သည်” ဟုဆို၏။

¹²လူတို့ကလည်း၊ မျက်စိကန်းသောသူအား “ထိုသူသည် အဘယ်မှာ ရှိသနည်း” ဟုမေးကြ ၏။ ထိုလူကလည်း “အကျွန်ုပ်မသိ” ဟုဆို၏။

ယုဒလူတို့သည် ယေရှုကျန်းမာစေတော်မူ သောသူအား မေးမြန်းကြခြင်း

¹³ထိုနောက် လူတို့သည် မျက်စိကန်းဘူး သောထိုသူကို ဖာရိရှုတို့ထံသို့ ခေါ်ဆောင် ကြ၏။ ¹⁴ယေရှုသည် နွဲ့လုပ်၍ ထိုသူ၏မျက်စိကို မြင်စေသောနေ့သည် ဥပုသ်နေ့ဖြစ်၏။ ¹⁵ထို့ ကြောင့် တဖန်ဖာရိရှုတို့က ထိုသူအား၊ “သင် သည် အဘယ်သို့ မျက်စိမြင်သနည်း” ဟုမေး ကြ၏။ ထိုသူကလည်း “ သူသည် အကျွန်ုပ်၏ မျက်စိ၌ နွဲ့ကို ထည့်၍ အကျွန်ုပ်ဆေးလျှင် မျက်စိမြင်သည်” ဟုဆို၏။

¹⁶ဖာရိရှု* အချို့တို့က၊ “ဤသူသည် ဥပုသ် နေ့နှင့် ဆိုင်သောပညတ်တော်ကို မလိုက်နာ။ ထို့ကြောင့် သူသည် ဘုရားသခင်ထံတော်မှ လာသည်မဟုတ်” ဟုဆိုကြ၏။ သို့သော် အချို့ တို့ကလည်း၊ “အပြစ်ရှိသောသူတစ်ဦးသည် ဤသို့သော နိမိတ်လက္ခဏာတို့ကို မည်သို့ပြု နိုင်မည်နည်း” ဟုဆိုကြ၏။ ထိုယုဒလူတို့သည် သဘောမတူညီနိုင်ကြဘဲ အချင်းချင်းကွဲပြား ကြ၏။

¹⁷တဖန် ယုဒခေါင်းဆောင်တို့က မျက်စိ ကန်းဘူးသောသူအား ဤသူသည် “သင်၏မျက် စိကို မြင်စေ၏။ သူသည် အဘယ်သို့သောသူ ဖြစ်သည်ဟု သင်ဆိုပါသနည်း” ဟုမေးကြ၏။ ထိုသူကလည်း “သူသည် ပရောဖက်တစ်ပါး ဖြစ်သည်” ဟုဆို၏။

¹⁸ယုဒလူတို့ကလည်း ထိုသူ၌ ထိုသို့အမှန် ဖြစ်ပျက်သည်ကို မယုံနိုင်ကြ။ ထိုသူသည် မျက် စိကန်း၍ ယခုမြင်သည်ကို သူတို့မယုံကြည်နိုင် ကြ။ သို့ဖြစ်၍ နောက်ဆုံးတွင် သူတို့သည်ထိုသူ ၏မိဘကို ခေါ်၏။ ¹⁹ယုဒလူတို့က သူ၏မိဘတို့ အား၊ “ဤသူသည် သင်တို့သားမှန်သလော့။ သူသည် မွေးစကပင် မျက်စိကန်းသည်ဟု သင် တို့ဆို၏။ ထိုသို့ဆိုလျှင်၊ သူသည် အဘယ်သို့ ယခု မြင်နိုင်ပါသနည်း” ဟုမေးကြ၏။

²⁰မိဘတို့ကလည်း၊ “ဤသူသည် ငါတို့သား ဖြစ်သည်ကို ငါတို့သိ၏။ သူသည် မွေးစကပင် မျက်စိကန်းသည်ကိုလည်း ငါတို့သိကြ၏။ ²¹သို့ သော်လည်း၊ သူသည် ယခုအဘယ်သို့ မြင်နိုင် သည်ကို ငါတို့မသိကြ။ အဘယ်သူသည် သူ၏ မျက်စိမြင်စေသည်ကိုလည်း မသိကြ။ သူ့ကိုမေး ကြပါ။ သူသည် ကိုယ်အကြောင်းကို ကိုယ်တိုင် ပြောရန် အသက်အရွယ်နှင့် ပြည့်စုံပါ၏” ဟုဆို ကြ၏။ ²²ထိုသူ၏မိဘတို့သည်ယုဒခေါင်းဆောင် တို့ကို ကြောက်၍ထိုသို့ဆိုကြခြင်းဖြစ်၏။ ယေရှု သည် ခရစ်တော်ဖြစ်သည်ဟု ဝန်ခံသောသူကို

ဖာရိရှု ဖာရိရှုတို့သည် ယုဒလူမျိုးတို့၏ ဥပဒေသများနှင့် ဝေလေထုံးစံအားလုံးကို သတိရှိစွာ လိုက်နာဖို့ ကြွေး ကြော်သော ဘာသာရေးနှင့် ဆိုင်သောအဖွဲ့ ဖြစ်သည်။

အပြစ်ပေးရမည်ဟု ယုဒခေါင်းဆောင်တို့သည် စီရင်ခဲ့ကြပြီးဖြစ်၏။ ယုဒခေါင်းဆောင်တို့သည် ထိုသို့ ဝန်ခံသောသူတို့အား တရားစရပ်မှ နှင်ထုတ်ကြလိမ့်မည်ဖြစ်၏။ ²³ထိုအကြောင်းကြောင့် သူ၏မိဘတို့က “သူသည် အသက်အရွယ်ပြည့်ပြီ။ သူ့အားမေးကြပါ” ဟုဆိုခြင်းဖြစ်၏။

²⁴ထိုကြောင့် ယုဒခေါင်းဆောင်တို့က မျက်စိကန်းဘူးသောသူကို ဒုတိယအကြိမ်ပြန် ခေါ်၍၊ “မှန်သောစကားကို ဆိုသောကြောင့်သင်သည် ဘုရားသခင်၏ ဘုန်းတော်ကို ထင်ရှားစေပါ၏။ ဤသူသည်အပြစ်ရှိသောသူတစ်ဦးဖြစ်ကြောင်းကို ငါတို့သိကြ၏ ဟုဆိုကြလျှင်”

²⁵ထိုလူကလည်း “သူသည် အပြစ်ရှိသောသူဖြစ်သည် မဖြစ်သည်ကို အကျွန်ုပ်မသိ။ သို့သော်လည်း အကြောင်းတစ်ခုကို အကျွန်ုပ်သိ၏။ အကျွန်ုပ်သည် မျက်စိကန်းခဲ့ဘူး၏။ သို့ရာတွင် ယခုအကျွန်ုပ်မျက်စိမြင်နိုင်သည်ကို အကျွန်ုပ်သိ၏” ဟုဆို၏။

²⁶ယုဒခေါင်းဆောင်တို့က “သူသည် သင့်ကို အဘယ်သို့ ပြုသနည်း။ သူသည် သင်၏မျက်စိကိုအဘယ်သို့မြင်စေခဲ့ပါသနည်း” ဟုမေးကြ၏။

²⁷ထိုသူကလည်း “အဘယ်သို့ ပြုသည်ကို သင်တို့အား အကျွန်ုပ်ပြောခဲ့ပြီ။ သို့သော်လည်း သင်တို့သည် အကျွန်ုပ်ကို နားမထောင်ကြ။ သင်တို့သည် အဘယ်ကြောင့် ထပ်၍ ကြားလိုကြပါသနည်း။ သင်တို့သည်လည်း သူ၏တပည့်ဖြစ်ချင်သလော” ဟုဆို၏။

²⁸ယုဒခေါင်းဆောင်တို့သည်စိတ်ဆိုးလျက်၊ ထိုသူအား အလွန်ဆိုးသောအရာကို ပြောကြ၏။ ထို့နောက် သူတို့က “သင်သည်ထိုသူ၏ တပည့်ဖြစ်၏။ ငါတို့သည် မောရှေ၏တပည့်တို့ဖြစ်ကြ၏။ ²⁹ဘုရားသခင်သည် မောရှေအား ဖြင့် စကားပြောတော်မူသည်ကို ငါတို့သိကြ၏။ သို့သော်လည်း ဤသူသည် အဘယ်အရပ်က လာသည်ကို ငါတို့မသိကြ” ဟုဆိုကြ၏။

³⁰ထိုလူကလည်း “ဤအရာသည် အလွန်ထူးခြားသောအရာဖြစ်၏။ သူသည် အဘယ်အရပ်က လာသည်ကို သင်တို့မသိကြ။ သို့သော်

လည်း၊ သူသည် အကျွန်ုပ်၏မျက်စိကို မြင်စေပြီ။ ³¹ဘုရားသခင်သည် အပြစ်ရှိသောသူ၏ စကားကို နားထောင်တော်မူသည်ကို ငါတို့အားလုံး သိကြ၏။ သို့ရာတွင် သူကိုကိုးကွယ်၍ အလိုတော်အတိုင်း ပြုသောသူ၏စကားကို နားထောင်တော်မူ၏။ ³²လူတစ်ယောက်သည် မွေးစကပင် မျက်စိကန်းသောသူ၏မျက်စိကို ကျန်းမာစေခြင်းသည် ပထမအကြိမ်ဖြစ်၏။

³³ဤသူသည်ဘုရားသခင်ထံတော်မှလာသောသူဖြစ်ရမည်။ သူသည် ဘုရားသခင်ထံတော်မှ မဟုတ်လျှင်၊ သူသည် ဤကဲ့သို့သော အမှုကိုမျှ မတတ်နိုင်” ဟုပြောဆို၏။

³⁴ယုဒခေါင်းဆောင်တို့က “သင်သည် မွေးစကပင်ဒုစရိုက်အပြစ်စွဲလျက် မွေးသောသူ ဖြစ်၏။ သင်သည် ငါတို့ကို သွန်သင်ခြင်းငှာ ကြိုးစားနေသလော” ဟုဆိုကြ၏။ ယုဒခေါင်းဆောင်တို့ကထိုသူအား အကြမ်းဖက်၍ နှင်ထုတ်ကြ၏။

ဝိညာဉ်မျက်စိကွယ်ခြင်း

³⁵ယုဒခေါင်းဆောင်တို့သည် ထိုသူအား အကြမ်းဖက်၍ နှင်ထုတ်ကြသည်ကို ယေရှုသည် ကြားတော်မူ၏။ ယေရှုသည် ထိုသူကို တွေ့တော်မူလျှင်၊ “သင်သည် လူသားကို ယုံကြည်ပါသလော” ဟုမေးတော်မူ၏။

³⁶ထိုသူကလည်း “သခင်၊ အဘယ်သူသည် လူသားဖြစ်သနည်း။ သူ့အား အကျွန်ုပ်ယုံကြည်ပါမည်အကြောင်း အကျွန်ုပ်အား ပြောတော်မူပါ” ဟုမေးလျှောက်၏။

³⁷ယေရှုက “သင်သည် ထိုသူကိုမြင်ခဲ့ပြီ။ ယခုသင်နှင့်စကားပြောသောသူသည် လူသားပင်ဖြစ်သည်” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

³⁸အကျွန်ုပ်ယုံကြည်ပါ၏သခင်” ဟုလျှောက်၏။ ထို့နောက် သူသည် ညွတ်ပြပ်၍ ယေရှုအား ကိုးကွယ်လေ၏။

³⁹ယေရှုက “ငါသည် လူတို့အား တရားစီရင်မည်အကြောင်း ဤလောကသို့ ငါလာ၏။ မျက်စိမမြင်သောသူသည် မြင်စေခြင်းငှါရင်း၊

မြင်သည်ဟု ထင်သောသူကို မျက်စိကန်းစေခြင်းငှား ငါလာ၏” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

⁴⁰ ဗာရိရုံအချို့တို့သည် ယေရှုအနီးအပါး၌ ရှိသဖြင့် ထိုစကားကို ကြားရ၏။ သူတို့က၊ “ငါတို့သည်လည်း မျက်စိကန်းသောသူ ဖြစ်ကြသည်ဟု သင်ဆိုလိုသလော” ဟုမေးကြ၏။

⁴¹ ယေရှုကလည်း၊ “သင်တို့သည် မျက်စိကန်းကြသည်မှန်လျှင် သင်တို့၌ အပြစ်မရှိ။ သို့သော်လည်း ငါတို့မျက်စိမြင်သည် ဟုဆိုကြ၏။ ထို့ကြောင့် သင်တို့၌ အပြစ်တည်သည်” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

သိုးထိန်းနှင့်သူ၏သိုးများ

10 ယေရှုက “ငါအမှန်ဆိုသည်မှာ၊ လူတစ်ဦးသည် သိုးခြံထဲသို့ ဝင်သောအခါတံခါးဝဖြင့် ဝင်ရ၏။ သူသည် အခြားလမ်းဖြင့် ကျော်ဝင်လျှင် ထိုသူသည် သူ့ခိုးမိားပြုဖြစ်၏။ ထိုသူသည် သိုးတို့ကို ခိုးရန် ကြိုးစား၏။ ² သို့သော်လည်း သိုးတို့ကို စောင့်ရှောက်သောသူသည် တံခါးဝဖြင့် ဝင်တတ်၏။ သူသည် သိုးထိန်းဖြစ်၏။ ³ တံခါးကို စောင့်သောသူတို့သည် သိုးထိန်းအား တံခါးကို ဖွင့်ပေး၏။ သိုးတို့သည်လည်း သိုးထိန်း၏အသံကို နားထောင်တတ်ကြ၏။ သိုးထိန်းသည် သူ၏သိုးတို့ကို နာမည်ဖြင့်ခေါ်၍ ပြင်သို့ ထုတ်ဆောင်တတ်၏။ ⁴ သိုးထိန်းသည် သူ၏သိုးများကို အပြင်သို့ ထုတ်သောအခါ သူသည် သိုးတို့၏ရှေ့မှ သွား၍ သူတို့သည် သူ့နောက်ကိုလိုက်ကြ၏။ သိုးတို့သည် သူ၏စကားသံကို သိ၍ သူ့နောက်ကို လိုက်ကြ၏။ ⁵ သို့သော်လည်း သိုးတို့သည် သူတို့မသိဖူးသော သူ၏နောက်သို့ ဘယ်သောအခါမျှ လိုက်သွားကြလိမ့်မည်မဟုတ်။ သူတို့သည် ထိုသူ၏စကားသံကို မသိသောကြောင့် သူထံမှ အဝေးသို့ ထွက်ပြေးကြပါလိမ့်မည်” ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ⁶ ယေရှုသည် လူတို့အား ထိုပုံဥပမာကို ပြောပြတော်မူ၏။ သို့သော်လည်း လူတို့သည် ပုံဥပမာ၏ဆိုလိုရင်း အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို နားမလည်ကြ။

ယေရှုသည် ကောင်းသောသိုးထိန်းဖြစ်တော်မူ၏

⁷ ထို့ကြောင့် တဖန်ယေရှုက၊ “ငါအမှန်ဆိုသည်မှာ၊ ငါသည် သိုးများဝင်ရန် တံခါးဝဖြစ်၏။ ⁸ ငါမလာမှီ ပေါ်လာသော သူရှိသမျှတို့သည် သူ့ခိုးများနှင့် မီးပြုများဖြစ်ကြ၏။ သိုးတို့သည် ထိုသူတို့၏ စကားသံကို နားမထောင်ကြ။ ⁹ ငါသည် တံခါးဝဖြစ်၏။ ငါဖြင့် ဝင်သောသူသည် ကယ်တင်ခြင်းသို့ ရောက်လိမ့်မည်။ ထိုသူသည် ဝင်ထွက်နိုင်လိမ့်မည်။ သူ၌ လိုအပ်သမျှသောအရာတို့ကို သူသည် တွေ့ရလိမ့်မည်။ ¹⁰ သူ့ခိုးသည် ခိုးခြင်း၊ သတ်ခြင်း၊ မျက်ဆီးခြင်းငှါ သာလာတတ်၏။ သို့သော်လည်း ငါသည် သူတို့အား ကြွယ်ဝသောအသက်ကို ပေးရန်လာ၏။

¹¹ “ငါသည် ကောင်းသောသိုးထိန်းဖြစ်၏။ ကောင်းသောသိုးထိန်းသည် မိမိအသက်ကို သိုးတို့အတွက်စွန့်တတ်၏။ ¹² သိုးတို့ကို ထိန်းကျောင်းရန် အခပြင့်ငှားရသောသူသည် သိုးထိန်းနှင့် ခြားနား၏။ အခပေး၍ ငှားရသောသူသည် သိုးများကို ပိုင်သောသိုးထိန်းမဟုတ်။ ထို့ကြောင့် သူသည် တောခွေးလာသည်ကို မြင်လျှင်၊ သိုးတို့ကို ပစ်ထား၍ ထွက်ပြေးတတ်၏။ ထိုနောက် တောခွေးသည်လည်း သိုးတို့ကို တိုက်ခိုက်၍ ကွဲလွင်စေ၏။ ¹³ ထိုအခပေး၍ ငှားရသောသူသည် လုပ်ခအတွက်သာ လုပ်၏။ ထို့ကြောင့် သူသည် အဝေးသို့ ထွက်ပြေးတတ်၏။ သူသည် သိုးတို့ကို အမှန်စောင့်ရှောက်ခြင်းမရှိ။ ¹⁴⁻¹⁵ ငါသည် ကောင်းသောသိုးထိန်း ဖြစ်၏။ ငါသည် ငါ၏သိုးတို့ကို သိ၍ သူတို့ကလည်း ငါ့ကို သိ၏။ ခမည်းတော်သည် ငါ့ကို သိသကဲ့သို့ ငါသည်လည်း ခမည်းတော်ကို သိ၏။ ငါသည် ထိုသိုးတို့အတွက် ကိုယ်အသက်ကို ပေး၏။ ¹⁶ ဤသိုးခြံထဲသို့ မဝင်သောအခြားသိုးတို့ကိုလည်း ငါပိုင်သေး၏။ ငါသည် သူတို့ကိုလည်း ပိုဆောင်တော်မူမည်။ သူတို့သည် ငါ၏စကားသံကို နားထောင်ကြလိမ့်မည်။ နောင်ကာလတွင် သိုးခြံတစ်ခု၊ သိုးထိန်းတစ်ပါးတည်းရှိလိမ့်

မည်။¹⁷ ငါသည် မိမိအသက်ကို စွန့်သော ကြောင့်ခမည်းတော်သည် ငါ့ကို ချစ်တော်မူ၏။ ငါသည် ကိုယ်အသက်ကို တစ်ဖန် ယူဆောင် နိုင်မည်အကြောင်း ငါ့အသက်ကိုစွန့်၏။¹⁸ ငါ့အသက်ကို ငါ့ထံမှ မည်သူမျှ မနှုတ်မယူ။ သို့ရာတွင် ငါသည် မိမိအသက်ကို ကိုယ်အလိုအလျောက်စွန့်၏။ ငါသည် ကိုယ်အသက်ကို စွန့်ရသောအခွင့်ရှိ၏။ ငါသည် ကိုယ်အသက်ကို နောက်တစ်ဖန် ယူပြန်ရသောအခွင့်လည်းရှိ၏။ ခမည်းတော်သည် ငါ့အား မိန့်တော်မူသော အရာမှာ ထိုအရာပင် ဖြစ်၏” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

¹⁹ ယေရှုသည် ထိုအရာများကို ပြောတော်မူသောကြောင့် ယုဒလူတို့သည် သူတို့ထံတွင် အချင်းချင်း တစ်ဖန် ကွဲပြားခြင်း ရှိကြပြန်၏။

²⁰ ယုဒလူအများတို့က၊ “နတ်ဆိုးသည် သူ၏အထံ၌ ဝင်၍ သူ့အား ရူးသွပ်စေပြီ။ သူ၏စကားကို အဘယ်ကြောင့် နားထောင်ကြပါသနည်း” ဟုဆိုကြ၏။

²¹ သို့သော်လည်း၊ အခြားသော ယုဒလူတို့က၊ “သူ့စကားသည် နတ်ဆိုးစွဲသော သူ၏စကားမဟုတ်။ နတ်ဆိုးသည် မျက်စိကန်းသောသူကို မြင်စေခြင်းငှါ တတ်နိုင်ပါသလော” ဟုဆိုကြ၏။

ယုဒလူတို့သည် ယေရှုကို ဆန့်ကျင်ကြခြင်း

²² ထိုအချိန်သည် ဆောင်းကာလဖြစ်၍ ယေရှုလင်မြို့၌ အင်္ဂါနိပဲ* ခံချိန်လည်း ဖြစ်၏။

²³ ယေရှုသည် ဗိမာန်တော်အနားရှိ ရှောလမုန်ကနားပြင်*၌ လျှောက်၏။ ²⁴ ယုဒလူတို့သည် ယေရှုကို ဝန်းရံလျက် ရှိကြ၏။ သူတို့က၊ “သင်သည် အဘယ်မျှကြာအောင် ငါတို့ကို ယုံမှား

စေမည်နည်း။ သင်သည် ခရစ်တော်* မှန်လျှင်၊ ငါတို့အား ရှင်းလင်းစွာ ပြောပါ” ဟုဆိုကြ၏။

²⁵ ယေရှုကလည်း၊ “ငါသည် သင်တို့အား ပြောပြီ။ သို့သော်လည်း၊ သင်တို့သည် ငါ့ကို မယုံကြ။ ငါသည် နိမိတ်လက္ခဏာတို့ကို ငါ၏ ခမည်းတော် နာမ၌ပြု၏။ ငါသည် မည်သူဖြစ်သည်ကို ထိုနိမိတ်လက္ခဏာတို့အားဖြင့်ထင်ရှား၏။”

²⁶ သို့သော်လည်း သင်တို့သည် မယုံကြ။ အကြောင်းမူကား သင်တို့သည် ငါ၏သိုးများ မဖြစ်ကြသောကြောင့် ဖြစ်၏။

²⁷ ငါ့သိုးတို့သည် ငါ့စကားသံကို နားထောင်၍ ငါ့နောက်သို့လိုက်ကြ၏။ ထိုသိုးတို့ကို ငါသိ၏။

²⁸ ငါသည် ငါ့သိုးတို့အား ထာဝရအသက်ကို ပေး၏။ သူတို့သည် သေခြင်းနှင့် အစဉ်မပြတ် ကင်းလွတ်လိမ့်မည်။

²⁹ ငါ့ခမည်းတော်သည် ထိုသိုးတို့ကို ငါ့အားပေးတော်မူ၏။ သူသည် ခပ်သိမ်းသောသူတို့ထက် ကြီးမြတ်တော်မူ၏။ ငါ့သိုးတို့ကို ငါ့ခမည်းတော်၏လက်မှ အဘယ်သူမျှ မယူနိုင်။

³⁰ ခမည်းတော်သည် ငါနှင့်တစ်လုံးတစ်ဝတည်း ဖြစ်သည်” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

³¹ တစ်ဖန် ယုဒလူတို့သည်၊ ကိုယ်တော်ကို ခံနှင့်ပစ်ခြင်းငှါ ကျောက်ခဲကို ကောက်ယူကြ၏။ ³² ယေရှုကလည်း၊ သူတို့အား၊ “ငါသည် ခမည်းတော်ထံမှ ကောင်းသောအရာများစွာ တို့ကိုပြုခဲ့ပြီ။ သင်တို့သည် ထိုအမှုတို့ကို မြင်ခဲ့ကြပြီ။ ထိုအမှုတို့တွင် မည်သည့်အမှုကြောင့် သင်တို့သည် ငါ့ကို သတ်ရန် ကြိုးစားကြပါသနည်း” ဟုမေးတော်မူ၏။

³³ ယုဒလူတို့က “သင်ပြုခဲ့သည့် ကောင်းသောအမှုအရာကြောင့် ငါတို့သည် သင့်အား သတ်ရန် မကြိုးစားကြ။ သို့သော်လည်း၊ ဘုရားသခင်ကို ဆန့်ကျင်သောစကားကို သင်ဆိုပြီ။ သင်သည် သာမန်လူတစ်ယောက်သာ လျှင် ဖြစ်ပါလျက်နှင့် ဘုရားသခင် ဖြစ်ယောင်

အင်္ဂါနိပဲ ယုဒလူမျိုးများက ဒီဇင်ဘာလမှာ အထူးပတ်ကျင်းပခဲ့သောပွဲ ‘ဟာနကာ’

ရှောလမုန်ကနားပြင် ဗိမာန်တော်၏ အရှေ့ဘက် ဝေရီယာ၌ရှိသည်။ ၎င်းကို ခေါင်မိုးဖြင့် ဖုံးထားသည်။

ခရစ်တော် ဘိသိက်တော်မူခြင်း ခံသောသူ (မေရီယ) သို့မဟုတ် ဘုရားသခင် ရွေးကောက်သောသူ။

ဆောင်၏။ ထိုအကြောင်းကြောင့် သင့်ကို ခံနိုင် ပစ်သတ်ရန်ငါတို့ကြိုးစားကြသည်” ဟုဆိုကြ၏။

³⁴ယေရှုကလည်း “သင်တို့သည် ဘုရားဖြစ် ကြ၏ ဟုငါဆိုသည်”* ဟုသင်တို့၏ပညတ္တိ ကျမ်းစာ၌ ရေးသားခဲ့သည် မဟုတ်လော။

³⁵ဘုရားသခင်၏ စကားတော်ကို ခံရသောသူ တို့ကိုဘုရားဟူ၍ ဤပညတ္တိကျမ်းစာ၌ ဆိုထား ၏။ ပညတ္တိကျမ်းစာသည် အစဉ်အမြဲ မှန်ကန် ၏။ ³⁶ထို့ကြောင့် ‘ငါသည် ဘုရားသခင်၏သား ဖြစ်သည်’ ဟုငါဆိုရာ၌ ငါသည် ဘုရားသခင် ကို လွန်ကျူး၍ ပြောသည်ဟု သင်တို့သည် အဘယ်ကြောင့် ဆိုကြသနည်း။ ဘုရားသခင် သည် ငါ့ကို ရွေးကောက်တော်မူ၍ လောကသို့ စေလွှတ်တော်မူသောသူပင် ဖြစ်၏။

³⁷“ငါ့ခမည်းတော် ပြုတော်မူသော အမှုတို့ ကို ငါသည် မပြုလျှင်၊ ငါပြောသောစကားကို သင်တို့မယုံကြနှင့်။ ³⁸သို့သော်လည်း၊ ငါသည် ငါ့ခမည်းတော် ပြုတော်မူသည်အတိုင်း ငါပြု လျှင်သင်တို့သည်ငါပြုသောအမှုတို့ကိုထောက် ၍ ငါ့ကိုယုံကြည်ကြရမည်။ သင်တို့သည် ငါ့ကို မယုံကြည်နိုင်သော်လည်း ငါပြုသော အမှုတို့ကို ယုံသင့်ပါ၏။ ထိုနောက် ခမည်းတော်သည် ငါ၌ ရှိ၍၊ ငါသည်ခမည်းတော်၌ရှိသည်ကိုသင်တို့သိ ကြ၍ နားလည်ကြပါလိမ့်မည်” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

³⁹ယုဒလူတို့သည် ယေရှုကို ဖမ်းဆီးရန် တစ် ဖန်ကြိုးစားကြပြန်၏။ သို့သော်လည်း၊ ယေရှု သည် သူတို့လက်မှ လွတ်မြောက်သွား၏။

⁴⁰ထို့နောက် ယေရှုသည် ယော်ဒန်မြစ်ကို ဖြတ်၍သွားတော်မူ၏။ ဗတ္တိဇ်ဆရာယောဟန် သည် လူတို့အား ဗတ္တိဇ်ကို ရှေးဦးစွာပေးသော အရပ်သို့ ယေရှုသွားတော်မူ၏။ ယေရှုသည် ထိုအရပ်၌ နေတော်မူ၏။ ⁴¹လူများစွာတို့သည် အထံတော်သို့ လာကြ၏။ လူတို့က “ယောဟန် သည် နိမိတ်လက္ခဏာကို ဘယ်သောအခါမျှ မပြုခဲ့။ သို့သော်လည်း၊ ဤသူအကြောင်း ယောဟန် ပြောခဲ့သမျှသော အရာတို့သည်

မှန်၏” ဟုဆိုကြ၏။ ⁴²ထိုအရပ်၌ ရှိသောလူ များစွာတို့သည် ယေရှုကို ယုံကြည်ကြ၏။

လာဇရူသေခြင်း

11 လာဇရူအမည် ရှိသောလူတစ်ယောက် သည် ဖျားနာလျက်နေ၏။ သူသည် ဗေသနိမြို့၌ နေထိုင်၏။ ထိုမြို့သည် မာရိနှင့် သူမ၏ညီမမာသတို့ နေထိုင်ရာမြို့ ဖြစ်၏။ ²ဤ မာရိသည် သခင်ဘုရားကို ဆီမွှေးနှင့် လိမ်း၍ ခြေတော်ကို ဆံပင်နှင့် သုတ်သောသူပင်ဖြစ် ၏။ မာရိ၏မောင်သည် ဖျားနာလျက်နေသော သူ လာဇရူပင် ဖြစ်၏။ ³ထို့ကြောင့် မာရိနှင့် မာသတို့သည် ယေရှုထံတော်သို့ လူတစ် ယောက်ကို စေလွှတ်၍၊ “သခင်၊ ကိုယ်တော် ချစ်သော မိတ်ဆွေလာဇရူ ဖျားနာလျက်နေ ပါသည်” ဟုလျှောက်စေ၏။

⁴ယေရှုသည် ထိုစကားကို ကြားသောအခါ၊ “သူသည် ထိုဖျားနာခြင်းကြောင့် မသေပါ။ သို့သော်လည်း ထိုအရာသည် ဘုရားသခင် ၏ဘုန်းတော်ကို ထင်ရှားစေလိမ့်မည်။ ထိုဖျား နာခြင်းကြောင့်ဘုရားသခင်၏သားတော်သည် ဘုန်းထင်ရှားခြင်းရှိလိမ့်မည်” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

⁵ယေရှုသည် မာသ၊ သူမ၏ညီမနှင့် လာဇရူတို့ ကို ချစ်တော်မူ၏။ ⁶ယေရှုသည် လာဇရူဖျား နာနေသည်ကို ကြားသော်လည်း သူနေသော ထိုအရပ်၌ နှစ်ရက်ထပ်၍ နေတော်မူ၏။ ⁷ထို နောက် ယေရှုသည် မိမိတပည့်တော်တို့အား “ငါတို့သည် ယုဒပြည်သို့ တစ်ဖန် သွားကြရ မည်” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

⁸တပည့်တော်တို့က “အရှင်ဘုရား၊ မကြာ သေးမီက ယုဒလူတို့သည် ကိုယ်တော်ကိုခံနှင့် ပစ်၍ သတ်ဖို့ရန် ကြိုးစားကြ၏။ ကိုယ်တော် သည် ထိုအရပ်သို့ ယခုပင် သွားဦးမည်လော” ဟုလျှောက်ကြ၏။

⁹ယေရှုကလည်း၊ “တစ်နေ့တွင် တစ်ဆယ့် နှစ်နာရီ ရှိသည် မဟုတ်လော။ နေ့အချိန်၌ သွားလာသောသူသည်ဤလောက၏နေရောင် အလင်းအားဖြင့် မြင်နိုင်သောကြောင့် ထိမိ၍

*“သင်တို့ ... ငါဆိုသည်” ဆာလံ 82:6

မလဲတတ်။¹⁰ သို့သော်လည်း၊ ညအချိန်၌ သွား လာသူသည် အလင်းရောင် မရှိသောကြောင့် ထိမိ၍ လဲတတ်၏” ဟုမိန့်တော်မူ၏။¹¹ ယေရှု သည် ဤအရာများကို မိန့်တော်မူပြီးနောက် “ငါတို့၏မိတ်ဆွေလော့ဇုသည် အိပ်ပျော်လျက် နေ၏။ သို့ဖြစ်၍ငါသည်သွား၍ သူ့အား နိုးမည်” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

¹²တပည့်တော်တို့ကလည်း၊ “သခင်၊ သူ သည် အိပ်ပျော်လျှင်၊ သက်သာလိမ့်မည်” ဟု လျှောက်ကြ၏။¹³ ယေရှုသည် လော့ဇုသေ ကြောင်းကို ဆိုလိုသော်လည်း၊ တပည့်တော် တို့သည် လော့ဇုအမှန် အိပ်ပျော်နေကြောင်းကို သူပြောသည်ဟု ထင်မှတ်ကြ၏။¹⁴ ထိုကြောင့် ယေရှုက “လော့ဇုသေပြီ။¹⁵ ထိုအရပ်၌ ငါမရှိ သောကြောင့် သင်တို့အတွက် ငါဝမ်းမြောက် ခြင်းရှိ၏။ အကြောင်းမူကား သင်တို့သည် ယ ခုတွင် ငါ့ကိုယုံကြည်လိမ့်မည်။ ငါတို့သည် သူ့ထံ သို့ ယခုသွားကြကုန်အံ့” ဟုအတည်အလင်း ပြောတော်မူ၏။

¹⁶ထိုနောက် ဒီဒုမုအမည်ရှိသောသောမက “အကျွန်ုပ်တို့လည်း လိုက်၍ သူနှင့်အတူအသေ ခံကြကုန်အံ့” ဟုအခြားသော တပည့်တော်တို့ အား ပြောဆို၏။

ဗေသနိမြို့၌ယေရှု

¹⁷ယေရှုသည် ဗေသနိမြို့သို့ ရောက်တော်မူ ၏။ လော့ဇုသည် သေလွန်၍ သင်္ချိုင်းတွင်း၌ လေးရက်ရှိပြီ ဖြစ်ကြောင်းကို သိတော်မူ၏။¹⁸ ဗေသနိသည် ယေရှုလင်မှ နှစ်မိုင်ခန့် ကွာ ဝေး၏။¹⁹ မာသနှင့် မာရိတို့၏ မောင်လော့ဇု သေသောကြောင့် သူတို့ကို နှစ်သိမ့်ရန် ယုဒလူ များတို့သည် လာကြ၏။

²⁰ယေရှု ကြွလာတော်မူသည်ကို မာသ ကြားသောအခါ သူမသည် ယေရှုကို ခရီးဦးကြို ပြုရန် သွား၏။²¹ သို့သော်လည်း မာရိသည် အိမ်၌ ကျန်ရစ်၏။ မာသသည် ယေရှုအား၊ “သခင်၊ ကိုယ်တော်သည် ဤအရပ်၌ ရှိတော်မူ လျှင်၊ ကျွန်မ၏မောင်မသေပါ။²² သို့သော်

လည်း၊ ကိုယ်တော်တောင်းလျှောက်သမျှသော အရာတို့ကိုဘုရားသခင်သည်ယခုပင်ပေးတော် မူမည်ကို ကျွန်မသိပါသည်” ဟုလျှောက်၏။

²³ယေရှုက၊ “သင်၏မောင်သည် ထမြောက် ၍တစ်ဖန်အသက်ရှင်ပြန်မည်” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

²⁴မာသကလည်း၊ “နောက်ဆုံးသောနေ့၌ လူတို့သည် သေခြင်းမှထမြောက်ကြသောအခါ သူသည်လည်း ထမြောက်လိမ့်မည်ကို ကျွန်မသိ ပါသည်” ဟုလျှောက်၏။

²⁵ယေရှုသည် သူမအား၊ “ငါသည် ရှင်ပြန် ထမြောက်ခြင်း အကြောင်းနှင့် အသက်ရှင်ခြင်း အကြောင်းဖြစ်၏။ ငါ့ကို ယုံကြည်သောသူသည် သေလွန်သော်လည်း တစ်ဖန် အသက်ပြန်ရှင် လိမ့်မည်။²⁶ အသက်ရှင်၍ ငါ့ကို ယုံကြည်သော သူသည် သေခြင်းမှ အစဉ်မပြတ်ကင်းလွတ် လိမ့်မည်။ မာသ၊ သင်သည် ဤအကြောင်းကို ယုံသလော” ဟုမေးတော်မူလျှင်၊

²⁷မာသကလည်း၊ “ဟုတ်ပါ၏။ သခင်၊ ကိုယ်တော်သည် ခရစ်တော် တည်းဟူသော ဘုရားသခင်၏သားတော်ဖြစ်သည်ကို ကျွန်မ ယုံပါသည်။ ကိုယ်တော်သည် ဤလောကသို့ ကြွလာတော်မူသောသူ ဖြစ်သည်ကို ကျွန်မယုံ ပါသည်” ဟုလျှောက်၏။

ယေရှုတော်မူ၏

²⁸မာသသည် ထိုအရာတို့ကို ပြောပြီးမှ သူမ၏ညီမမာရိထံသို့ ပြန်သွား၏။ မာသသည် မာရိကို ဘေးသို့ခေါ်၍ “ဆရာရောက်လာပြီ။ သူသည် သင့်ကို အလိုရှိတော်မူသည်” ဟု ပြော၏။²⁹ မာရိသည် ထိုစကားကို ကြားသော အခါ ထ၍ ယေရှုထံတော်သို့ လျှင်မြန်စွာသွား လေ၏။³⁰ ယေရှုသည် ရွာထဲသို့ မဝင်သေး။ မာသသည် သူ့အား ခရီးဦးကြိုပြုသော နေရာ ၌ပင် ရှိသေး၏။³¹ ယုဒလူတို့သည် မာရိနှင့်အ တူအိမ်ထဲ၌ ရှိကြ၏။ သူတို့သည် သူမအားနှစ် သိမ့်ကြ၏။ မာရိသည် ထ၍ လျှင်မြန်စွာ ထွက် သွားသည်ကိုသူတို့မြင်ကြ၏။ သူမသည်လော့ဇု ကို သင်္ကြိုဟ်သောသင်္ချိုင်းသို့ ဝိုကြွေးရန် သွား

သည်ဟု သူတို့ထင်ကြ၏။ ထိုကြောင့် သူတို့သည် သူမနောက်သို့ လိုက်သွားကြ၏။³² မာရိသည် ယေရှုရှိရာနေရာသို့ သွားလေ၏။ သူမသည် ယေရှုကို မြင်သောအခါ သူ၏ခြေတော်ရင်း၌ ပြပ်ဝပ်လေ၏။ မာရိက၊ “အရှင်ဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် ဤအရပ်၌ ရှိတော်မူလျှင်၊ ကျွန်မမောင်သည် မသေရပါ” ဟုလျှောက်၏။

³³ မာရိနှင့်အတူ လိုက်လာသော ယုဒလူတို့သည် ဝိုင်းကြွားကြသည်ကို ယေရှုသည် မြင်တော်မူသောအခါ၊³⁴ အလွန်ညှိုးငယ်ခြင်း၊ စိတ်ပူပန်ခြင်း ရှိ၍၊ “သင်တို့သည် လာဇရုအလောင်းကို အဘယ်မှာထားကြသနည်း” ဟုမေးတော်မူ၏။ သူတို့ကလည်း “သခင်လာ၍ ကြည့်တော်မူပါ” ဟုလျှောက်ကြ၏။

³⁵ ယေရှုသည် မျက်ရည်ကျတော်မူ၏။

³⁶ ယုဒလူတို့က၊ “ကြည့်ကြပါ။ ယေရှုသည် လာဇရုကို အလွန်ချစ်တော်မူပါလား” ဟုဆိုကြ၏။³⁷ သို့ရာတွင်၊ ယုဒလူအချို့တို့က “မျက်စိကန်းသောသူကိုမြင်စေတော်မူသော ဤသခင်သည် လာဇရုကို မသေစေရန် အဘယ်ကြောင့် တစ်စုံတစ်ခုမပြုသနည်း” ဟုဆိုကြ၏။

³⁸ ယေရှုသည် တစ်ဖန်အလွန်ညှိုးငယ်၍ စိတ်ပူပန်လေ၏။

ယေရှုသည် လာဇရုကို ရှင်ပြန်စေတော်မူခြင်း

ယေရှုသည် လာဇရု၏သင်္ချိုင်းသို့ ရောက်တော်မူ၏။ ထိုသင်္ချိုင်းမှာ ကြီးမားသော ကျောက်တုံးဖြင့် ဝင်ပေါက်ကို ပိတ်ထားသော ဝူတစ်ခု ဖြစ်၏။³⁹ ယေရှုက “ကျောက်တုံးကို အဝေးသို့ ရွှေ့ကြလော့” ဟုမိန့်တော်မူလျှင် သေလွန်သောသူ၏ အစ်မမာသက၊ “သခင်၊ လာဇရုသေသည်မှာ လေးရက်ရှိပြီ ဖြစ်၏။ ဆိုးသောအနံ့ရှိလိမ့်မည်” ဟုလျှောက်၏။

⁴⁰ ယေရှုက မာသအား၊ “သင်သည် ယုံကြည်လျှင်၊ ဘုရားသခင်၏ဘုန်းအာနုဘော်တော်ကို မြင်ရလိမ့်မည်ဟု ငါပြောပြီ မဟုတ်လော့” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

⁴¹ ထိုကြောင့် သူတို့သည် ဝင်ပေါက်မှ ကျောက်တုံးကို အဝေးသို့ ရွှေ့ကြ၏။ ထိုနောက် ယေရှုသည် အထက်သို့ ကြည့်မျှော်လျက် “အဘ၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်စကားကို နားညောင်းတော်မူသောကြောင့် ကျေးဇူးတင်ပါ၏။⁴² ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်၏စကားကို အစဉ်မပြတ် နားညောင်းတော်မူသည်ကို အကျွန်ုပ်သိပါ၏။ သို့သော်လည်း၊ အကျွန်ုပ်ကို ဝန်းရံလျက်ရှိသော ဤလူတို့၏အကျိုးကို ထောက်၍ အကျွန်ုပ်သည် ဤအရာတို့ကို လျှောက်ပါ၏။ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်ကို စေလွှတ်တော်မူကြောင်းကို ဤသူတို့အား အကျွန်ုပ်ယုံကြည်စေလိုပါသည်” ဟုမိန့်မြွက်တော်မူ၏။⁴³ ယေရှုသည် ထိုသို့မိန့်မြွက်တော်မူပြီးနောက် “လာဇရု၊ ထွက်လာလော့” ဟု ကျယ်သောအသံနှင့် ဟစ်ခေါ်တော်မူ၏။⁴⁴ သေသောသူသည် ထွက်လာ၏။ သူ၏ခြေလက်တို့သည် အဝတ်စများဖြင့် ရစ်ပတ်လျက်ရှိ၏။ သူ၏မျက်နှာကိုလည်း အဝတ်ဖြင့် အုပ်စည်းထား၏။ ယေရှုသည် လူတို့အား၊ “သူအား၊ စည်းထားသောအဝတ်စများကိုဖြုတ်၍ လွှတ်ကြလော့” ဟုပြောတော်မူ၏။

ယုဒခေါင်းဆောင်တို့သည် ယေရှုကို သတ်ရန် ကြံစည်ကြ၏

(မာ 26:1-5; မာ 14:1-2; လု 22:1-2)

⁴⁵ ထိုအခါ မာရိဆီသို့ လာသောယုဒလူအများတို့သည် ယေရှုပြုတော်မူသော အမှုကို မြင်ကြ၏။ သူတို့သည် ယေရှုကို ယုံကြည်ကြ၏။⁴⁶ သို့သော်လည်း၊ အချို့သော ယုဒလူတို့သည် ဖာရိရှ်တို့ထံသို့ သွား၍၊ ယေရှုပြုတော်မူသော အမှုကို ကြားပြောကြ၏။⁴⁷ ထိုအခါ ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့နှင့်ဖာရိရှ်များသည် ယုဒကောင်စီအစည်းအဝေးကို ခေါ်ကြ၏။ သူတို့က၊ “ငါတို့သည် အဘယ်သို့ပြုကြမည်နည်း။ ထိုသူသည် များစွာသောနိမိတ်လက္ခဏာတို့ကို ပြုလေပြီ။⁴⁸ ငါတို့သည် သူအား ဤအရာများတို့ကို ဆက်လက်၍ ပြုစေလျှင် လူအားလုံးတို့သည် သူ့ကို

ယုံကြည်ကြလိမ့်မည်။ ထိုနောက် ရောမလူတို့သည် လာ၍ ငါတို့၏ဗိမာန်တော်နှင့် လူမျိုးတို့ကို သုတ်သင်ပယ်ရှင်းကြလိမ့်မည်” ဟုပြောဆိုကြ၏။

⁴⁹ကယာဖအမည် ရှိသောလူတစ်ယောက်သည်လည်းရှိ၏။သူသည် ထိုနှစ်တွင်ယင်ပရောဟိတ်မင်းဖြစ်၏။ ကယာဖက၊ “သင်တို့သည် ဘာမျှမသိကြ။ ⁵⁰ယုဒလူမျိုးအကုန်အစင် ပျက်စီးသည်ထက် လူတစ်ယောက်သေသော်သာ၍ ကောင်းသည်ကို သင်တို့သိသည် မဟုတ်လော့” ဟုဆို၏။ ⁵¹ကယာဖသည် ဤအရာတို့ကို သူကိုယ်တိုင် အလိုအလျောက် ပြောသည်မဟုတ်။ သူသည် ထိုနှစ်တွင် ယင်ပရောဟိတ်မင်းဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ယေရှုသည် ယုဒလူမျိုးတို့အတွက် အသေခံတော်မူလိမ့်မည်ဟု သူသည် အမှန်ပရောဖက်ပြုလေ၏။ ⁵²မှန်ပါ၏။ ယေရှုသည် ယုဒလူမျိုးတို့အတွက်၎င်း၊ ဤလောကအရပ်ရပ်၌ ကွဲပြားနေသော ဘုရားသခင်၏ သားများကို အတူတကွ စုဝေးစေ၍ လူမျိုးတစ်မျိုးတည်းဖြစ်စေရန်အတွက်၎င်း သေရပါမည်။

⁵³ထိုနေ့၌ ယုဒခေါင်းဆောင်တို့သည် ယေရှုကို သတ်ရန်ကြံစည်နေကြ၏။ ⁵⁴ထို့ကြောင့် ယေရှုသည် ယုဒလူတို့ကြားတွင် ထင်ရှားစွာ လှည့်လာခြင်းကို ရပ်တန့်တော်မူ၏။ ယေရှုသည် ယေရှုလင်မှ ထွက်၍ တောအရပ်အနီး ဖေရိမ် ဟုခေါ်သောရွာသို့ ကြွတော်မူ၏။ သူသည် ထိုအရပ်၌ သူ၏တပည့်တော်တို့နှင့် အတူနေတော်မူ၏။ ⁵⁵ထိုအချိန်သည် ယုဒပသဒါပွဲခံခါနီးအချိန်ဖြစ်၏။ အရပ်ရပ်တို့မှ များစွာသောလူတို့သည် ပွဲခံခံမီ ပွဲသဘင်နှင့် ဆိုင်သောအရာများအတွက် မိမိကိုယ်ကို သန့်ရှင်းစေကြရန် ယေရှုလင်မြို့သို့ လာကြ၏။ ⁵⁶ထိုသူတို့သည် ယေရှုကို ရှာဖွေကြ၍ “သင်တို့မည်သို့ ထင်ကြသနည်း သူသည် ဤပွဲသို့ လာလိမ့်မည်လော” ဟုအချင်းချင်းမေးမြန်းကြ၏။ ⁵⁷သို့သော်လည်း၊ ယင်ပရောဟိတ်အကြီးတို့နှင့် ဖာရိရှဲတို့သည် လူတစ်ဦးဦးသည် ယေရှု

ဘယ်မှာရှိသည်ကို သိလျှင်၊ ထိုသူသည် သူတို့အား ပြောရမည်ဟု ယေရှုအကြောင်းကို အထူးအမိန့်ထုတ်ထားကြ၏။ ထိုနောက် ယင်ပရောဟိတ်အကြီးတို့နှင့် ဖာရိရှဲအများ တို့သည် ယေရှုကို ဖမ်းဆီးနိုင်ကြမည်။

ယေရှုသည် သူ၏မိတ်ဆွေများနှင့်ဗေသနိမြို့၌

(မာ 26:6-13; မာ 14:3-9)

12 ပသဒါပွဲမတိုင်မီ ခြောက်ရက်အလိုတွင် ယေရှုသည် ဗေသနိသို့ သွား၏။ ဗေသနိသည် လာဇရူနေသောမြို့ ဖြစ်၏။ လာဇရူသည် သေခြင်းမှ ယေရှုက ပြန်ရှင်စေသောသူဖြစ်၏။ ²ဗေသနိ၌ သူတို့သည် ယေရှုအတွက် ညစာကို ပြင်ဆင်ပေး၏။ မာသသည် စားပွဲကို ပြင်ဆင်၏။ လာဇရူသည် ယေရှုနှင့်အတူ စားသောသူတို့ထဲမှ တစ်ယောက်အပါအဝင် ဖြစ်၏။ ³မာရိသည် အလွန်အပိုးတန်သောနာဒု* ဆီမွှေးအစစ်အကျပ်သုံးဆယ်ကို ယူ၍ ယေရှု၏ ခြေတော်၌ လိမ်းပြီးလျှင် သူမ၏ဆံပင်ဖြင့်သုတ်၏။ ဆီမွှေးမှမွှေး ကြိုင်သောအနံ့သည် အိမ်တစ်ခုလုံးပြည့်လေ၏။

⁴ယုဒရှုကာရုတ်သည် ထိုနေ့ရာ၌ ရှိ၏။ ယုဒသည် နောက်ပိုင်းတွင် ယေရှုကို အပ်နှံမည်သူ ယေရှု၏တပည့်တော်တစ်ပါးဖြစ်၏။ ယုဒသည် မာရိပြုမူပုံကို မနှစ်သက်ပေ။ ယုဒကလည်း၊ ⁵“ထိုဆီမွှေးသည် ငွေသားအပြားသုံးရာနှင့် ရောင်း၍ ရသောငွေကို ဆင်းရဲသောသူတို့အား အဘယ်ကြောင့်မပေးသနည်း” ဟုဆို၏။ ⁶သို့သော်လည်း၊ ယုဒသည် ဆင်းရဲသောလူတို့အား အမှန်ထောက်၍ ပြောသည်မဟုတ်။ ထိုသို့ ပြောဆိုခြင်းမှာ သူသည် သူခိုးဖြစ်သောကြောင့်ဖြစ်၏။ ယုဒသည် ငွေအိတ်ကို ဆောင်သောသူ ဖြစ်၍ ငွေအိတ်မှ ငွေများကို မကြာခဏယူတတ်၏။

⁷ယေရှုကလည်း၊ “သူမကို မနှောင့်ယှက်ပါနှင့်။ သူမသည် ဤဆီမွှေးကို ယနေ့အဖို့ စုဆောင်းလာသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ယနေ့

*နာဒု နာဒုပင်၏ အမြစ်မှ အပြုလုပ်သော ဆီမွှေး

သည် ငါအား သင်္ကြိုဟ်ရန် ပြင်ဆင်သောနေ့ ဖြစ်၏။⁸ ဆင်းရဲသားတို့သည် သင်တို့နှင့်အတူ အစဉ်အမြဲ ရှိလိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း ငါသည် သင်တို့နှင့်အတူ အစဉ်အမြဲ ရှိလိမ့်မည်မဟုတ်” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

လာဇရုကို ဆန်ကျင်သော လျှို့ဝှက်အကြံအစည်

⁹ယေရှုသည် ဗေဒနိမြို့၌ ရှိတော်မူသည်ကို ယုဒလူများစွာတို့သည် ကြားခဲ့ကြ၏။ ထိုကြောင့် သူတို့သည် ယေရှုနှင့်တွေ့ဖို့ရန်သာ ထိုနေရာသို့ လာကြသည်မဟုတ်။ သေခြင်းမှ ထမြောက်စေတော်မူသော လာဇရုကိုလည်း တွေ့ဖို့ရန် လာကြခြင်းဖြစ်၏။¹⁰ ဤအကြောင်းကြောင့် ယင်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့သည် လာဇရုကိုလည်း သတ်ရန် တိုင်ပင်စီရင်ကြ၏။¹¹ အကြောင်းမူကား ထိုလာဇရုကြောင့် ယုဒလူများ စွာတို့သည် သူတို့၏ခေါင်းဆောင်များကို စွန့်၍ ယေရှုကို ယုံကြည်ကြသောကြောင့် ဖြစ်၏။

ယေရှုသည် ယေရှုလင်မြို့သို့ဝင်တော်မူခြင်း

(မာ 21:1-11; မာ 11:1-11; လု 19:28-40)

¹²နောက်တစ်နေ့တွင် ယေရှုလင်မြို့သို့ ပသဒါပွဲခံရန် လာသောလူအများစုတို့သည် ထိုမြို့သို့ ယေရှုကြွလာတော်မူသည်ကို ကြားသိကြ၏။¹³ လူတို့သည် စွန်ပလွဲခက်များကို ကိုင်လျက် ယေရှုအား ကြိုဆိုရန် ထွက်သွားကြ၏။ လူတို့သည်

“ကိုယ်တော်အား ချီးမွမ်းကြ၊ ထာဝရဘုရားသခင်၏နာမနှင့် ကြွလာတော်မူသောသူသည် မင်္ဂလာရှိပါစေ”

ဆာလံ၊ 118:25-26

ဟုကြွေးကြော်ကြ၏။ ဣသရေလရှင်ဘုရင်သည် မင်္ဂလာရှိ ပါစေ။

¹⁴ကျမ်းစာ၌ ဆိုထားသည့်အတိုင်း ယေရှုသည် မြည်းကလေးတစ်ကောင်ကိုစီးတော်မူ၏။

¹⁵“အိုဇီအုန်မြို့၊ မကြောက်ရွံ့ကြနှင့်၊ ကြည့်ရှုလော့။ သင်တို့၏ရှင်ဘုရင်သည် မြည်းငယ်ကလေးပေါ် စီးလျက်လာ၏” ဟူ၍ ဖော်ပြထား၏။
ဇာခရီ၊ 9:9

¹⁶မည်သည့်အရာဖြစ်ပျက်နေသည်ကို တပည့်တော်တို့သည် ထိုအချိန်အခါ၌ နားလည်ခြင်း မရှိခဲ့ကြ။ သို့သော်လည်း၊ ယေရှုသည် ဘုန်းပွင့်တော်မူသည့်နေ့က ထိုသို့ ဖြစ်ပျက်ခဲ့ခြင်းမှာ ယေရှု၏အကြောင်းများကို သာရေးသားထားတော်မူသည်ကို သူတို့သည်နားလည်သဘောပေါက်ကြလေ၏။ ထိုနောက် ထိုအရာများကို သူ့အတွက် သူတို့လုပ်ဆောင်နေကြသည်ကိုတပည့်တော်တို့သည်သတိရကြလေ၏။

လူတို့သည် ယေရှုအကြောင်းကို ပြောဆိုကြ၏

¹⁷ယေရှုသည် လာဇရုအား သေခြင်းမှ ရှင်ပြန်ထမြောက်စေ၍ သင်္ချိုင်းဂူထဲမှ ထွက်လာရန် မိန့်တော်မူသောအချိန်တွင် များစွာသော လူတို့သည် ထိုနေရာ၌ ယေရှုနှင့်အတူ ရှိကြ၏။ ယခုတွင် ထိုလူတို့က ယေရှုသည် အဘယ်အမှုကို ပြုတော်မူကြောင်းကို အခြားသောလူတို့အား ကြားပြောကြ၏။¹⁸ ယေရှုသည် ထိုနိမိတ်လက္ခဏာကိုပြုတော်မူသည်ဟု လူများတို့သည် ကြားသိကြသောကြောင့် သူ့ကို တွေ့ခြင်းငှါ သွားခဲ့ကြ၏။¹⁹ ထို့ကြောင့်၊ ဖာရိရှုံတို့က “ကြည့်ကြပါ။ ငါတို့၏အကြံအစည် သည် အောင်မြင်မှုမရှိ။ လူအားလုံးတို့သည်သူ့နောက်သို့ လိုက်သွားကြကုန်ပြီ” ဟုအချင်းချင်းပြောဆိုကြ၏။

ယေရှုသည် အသက်ရှင်ခြင်းနှင့် သေခြင်းအကြောင်းကို မိန့်တော်မူ၏

²⁰သူတို့တွင် ပသဒါပွဲ၌ ဝတ်ပြုကိုးကွယ်ရန် ယေရှုလင်မြို့သို့ ရောက်လာသောဟေလသလူမျိုးအချို့တို့သည်လည်း ထိုနေရာ၌ ရှိကြ၏။²¹ ဟေလသလူမျိုးတို့သည် ဂါလိလဲပြည် ဗက်ဇဒ

မြို့သားဖြစ်သော ဖိလိပ္ပိုထံသို့ သွားခဲ့ကြ၍ “အရှင်သခင်၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ယေရှုကို တွေ့မြင်ချင်ပါသည်” ဟုဆိုကြ၏။²² ဖိလိပ္ပိုသည် သွား၍ အကြွေအား ပြော၏။ ထိုနောက် အကြွေနှင့် ဖိလိပ္ပိုတို့သည် သွား၍ ယေရှုအား ပြောကြ၏။

²³ ယေရှုသည် သူတို့အား၊ “လူသားသည် ဘုန်းပွင့်ရသောအချိန် ရောက်လာပြီ။²⁴ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ ဂျုစေသည် မြေသို့ကျ၍ သေရပါမည်။ ထိုနောက် ထိုဂျုစေသည် ကြီးထွား၍ များစွာသော အသီးကို သီးလိမ့်မည်။ သို့ရာတွင် ထိုဂျုစေသည် မသေဘဲနေလျှင် တစ်ခုတည်းသာနေပေမည်။²⁵ မိမိအသက်ကို နှမြောသောသူသည် အသက်ဆုံး လိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း၊ ဤလောက၌ မိမိအသက်ကို မှန်းသောသူသည် ထာဝရအသက်ကို ရစေခြင်းငှါ အသက်ကို စောင့်ရှောက်လိမ့်မည်။²⁶ ငါ၏အမှုကို ဆောင်ရွက်သောသူသည် ငါ့နောက်သို့ လိုက်ရမည်။ ထိုနောက် ငါ၏အစေခံသည် ငါ့ရိုရာအရပ်၌ ရှိလိမ့်မည်။ ခမည်းတော်သည် ငါ၏အမှုကို ဆောင်ရွက်သောသူတို့ကို ချီးမြှောက်တော်မူလိမ့်မည်။

ယေရှုသည် မိမိသေခြင်းအကြောင်းကို မိန့်တော်မူ၏

²⁷ “ယခုတွင် ငါသည် အလွန်စိတ်နှလုံးပူပန်ခြင်းရှိ၏။ အဘယ်သို့ ငါပြောရမည်နည်း။ ‘အဘ ဤဆင်းရဲဒုက္ခခြင်း အချိန်မှ အကျွန်ုပ်ကို ကယ်မတော်မူပါ။’ ဟုငါလျှောက်ရမည်လော။ ထိုသို့ မလျှောက်ရပါ။ ဤအချိန်ကို ခံဖို့ရန်သာ ငါလာ၏။²⁸ အိုအဘ၊ ကိုယ်တော်၏ နာမတော်ကို ချီးမြှောက်တော်မူပါ” ဟုမိန့်မြှောက်တော်မူ၏။ ထိုနောက် “ထိုနာမတော်ကို ငါချီးမြှောက်ပြီ။ ငါသည် တစ်ဖန် ချီးမြှောက်ဦးမည်” ဟု ကောင်းကင်မှ စကားသံလာ၏။

²⁹ ထိုအရပ်၌ ရပ်လျှက်နေသောလူတို့သည် စကားသံကို ကြားကြ၏။ ထိုအသံသည် မိုးခြိမ်းသံဖြစ်မည်ဟု သူတို့ဆိုကြ၏။ သို့သော်

လည်း၊ အခြားသောသူတို့က “ကောင်းကင် တမန်သည် သူ့အား စကားပြောသည်” ဟု ဆိုကြ၏။

³⁰ ယေရှုသည် လူတို့အား၊ “ထိုစကားသံသည် ငါ့အဘို့ လာသည်မဟုတ်။ သင်တို့အဘို့သာ လာ၏။³¹ ဤလောကသည် တရားစီရင်ခြင်းကို ခံရမည့်အချိန် ရောက်လာပြီ။ ယခုတွင် ဤလောကကို အစိုးရသောသူသည် အပြင်သို့ နှင်ထုတ်ခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်။³² ငါသည် မြေကြီးနှင့်ခွာ၍ မြှောက်ထားခြင်းကို ခံရမည်။ ထိုအရာသည် ဖြစ်ပျက်သောအခါ ငါသည် လူအပေါင်းတို့အား ငါ့ထံသို့ ငါ့ဆွဲ မည်။”

³³ ထိုသို့ မိန့်တော်မူခြင်းမှာ မိမိသည် အဘယ်သို့အသေခံရမည်ကို ဖော်ပြခြင်းဖြစ်၏။

³⁴ လူတို့ကလည်း၊ “ခရစ်တော်သည် အစဉ်မပြတ် အသက်ရှင်ရလိမ့်မည်ဟု ငါတို့၏ပညတ္တိကျမ်း၌လာ၏။ သို့ဖြစ်လျှင်၊ ‘လူသားသည် မြှောက်ထားခြင်းကိုခံရမည်’ ဟုသင်သည် အဘယ်သို့ ဆိုသနည်း။ ထိုလူသားသည် အဘယ်သူနည်း” ဟုဆိုကြ၏။

³⁵ ထိုနောက် ယေရှုက၊ “အလင်းသည် သင်တို့နှင့် ခဏသာ ရှိလိမ့်မည်။ သို့ဖြစ်၍ အလင်းသည် သင်တို့၌ရှိစဉ်သွားလာကြလော့။ သို့မှသာ မှောင်မိုက်သည် သင်တို့ကို မှီလိမ့်မည်မဟုတ်။ မှောင်မိုက်၌ သွားလာသောသူသည် အဘယ်အရပ်သို့ သွားလာနေသည်ကို မသိ။³⁶ ထို့ကြောင့်၊ သင်တို့တွင် အလင်းရှိနေစဉ် အလင်း၌ ယုံကြည်ကိုးစားခြင်း ရှိကြလော့။ ထိုနောက် သင်တို့သည် အလင်း၏သားများဖြစ်လာကြလိမ့်မည်” ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ယေရှုသည် ဤအရာများကို မိန့်တော်မူပြီးမှ ထွက်ကြွ၍ ထိုသူတို့ကို ထိမ်းရှောင်လျက်နေတော်မူ၏။

ယုဒလူတို့သည် ယေရှုကို ယုံကြည်ရန် ငြင်းပယ်ခဲ့ကြ၏

³⁷ ယေရှုသည် ဤနိမိတ်လက္ခဏာ အားလုံးတို့ကို ပြုတော်မူ၏။ လူများတို့သည် ထိုအမှုအရာများတို့ကို မြင်ခဲ့ကြ၏။ သို့ရာတွင် သူတို့

သည် သူ့အား မယုံကြည်ဘဲ ရှိကြ၏။³⁸ ဤ အရာသည် ပရောဖက်ဟောရှာယ ဟောသော စကားကို ရှင်းလင်းစွာ အဓိပ္ပါယ်ပြည့်စုံစေရန် ဖြစ်၏။

“အိုထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်တို့ ဟော ပြောသောစကားကို အဘယ်သူ ယုံပါ သနည်း။ ထာဝရဘုရား၏တန်ခိုးတော် ကို အဘယ်သူသည် မြင်သနည်း။”
ဟောရှာယ 53:1

³⁹လူများတို့သည် အဘယ်ကြောင့် မယုံကြည် နိုင်ကြသည်ကို ဟောရှာယ ဟောပြန်သည်မှာ။

⁴⁰“ဘုရားသခင်သည် သူတို့မျက်စိကို ကွယ် စေတော်မူ၏။ ဘုရားသခင်သည် သူတို့ စိတ်နှလုံးကို မာစေတော်မူ၏။ ဘုရား သခင်သည် ထိုသို့ ပြုတော်မူ၏။ ထို့ ကြောင့် သူတို့၏မျက်စိဖြင့် မြင်လိမ့်မည် မဟုတ်။ သူတို့၏စိတ်နှလုံးဖြင့် နားလည် လိမ့်မည်မဟုတ်။ ငါသည် သူတို့၏အနာ ရောဂါကိုမကျန်းမာစေသည့်တိုင်အောင် သူတို့သည် ငါ့ထံသို့ လာမည်မဟုတ်။”
ဟောရှာယ 6:10

⁴¹ဟောရှာယသည် ယေရှု၏ဘုန်းအာနုဘော် တော်ကို မြင်ခဲ့သောကြောင့် ဤသို့ ပြောဆို ၏။ သူ့အကြောင်းကို ဟောပြောသောကြောင့် ဤသို့ ပြောဆို၏။

⁴²သို့သော်လည်း၊ ယုဒအရာရှိအများနှင့် များစွာသောလူတို့သည် ယေရှုကို ယုံကြည်ကြ လေ၏။ သို့သော်လည်း၊ သူတို့သည် ဖာရိရှိုတို့ ကို ကြောက်ရွံ့ကြ၏။ ထို့ကြောင့်၊ သူတို့၏ ယုံကြည်ခြင်းကို ထင်ရှားစွာ မပြောဝံ့ကြ။ တ ရားရပ်မှ နှင်ထုတ်ခြင်းခံရမည်ကို သူတို့ ကြောက်ရွံ့စိုးရိမ်ကြ၏။⁴³ ဤလူများတို့သည် ဘုရားသခင်ပေးသော ဘုန်းအသရေထက် လူ တို့ပေးသော ဘုန်းအသရေကို သာ၍ နှစ်သက် ကြ၏။

ယေရှု၏ဆုံးမဩဝါဒ ပေးခြင်းသည် လူတို့အား တရားစီရင်လိမ့်မည်

⁴⁴ထိုနောက် ယေရှုကလည်း ကျယ်သောအ သံဖြင့်၊ “ငါ့ကို ယုံကြည်သောသူသည် ငါ့ကို သာ ယုံကြည်သည်မဟုတ်။ ငါ့ကို စေလွှတ် တော်မူသောသူကိုလည်း ယုံကြည်၏။⁴⁵ ငါ့ကို မြင်သောသူသည် ငါ့ကို စေလွှတ်တော်မူသော သူကို အမှန်မြင်၏။⁴⁶ ငါသည် အလင်းဖြစ်၍ ဤလောကသို့ ကြွလာပြီ။ ငါ့ကို ယုံကြည်သော သူ ရှိသမျှတို့သည် မှောင်မိုက်၌ မနေစေခြင်း ငှာ ငါလာ၏။

⁴⁷“ငါ့စကားကို ကြားလျက် မလိုက်နာ သောလူတို့ကို ငါသည် အပြစ်မစီရင်။ အ ကြောင်းမူကား လူတို့ကို အပြစ်စီရင်ခြင်းငှါ ငါလာသည်မဟုတ်။ ဤလောကီသားတို့ကို ကယ်တင်ခြင်းငှါ ငါလာ၏။⁴⁸ ငါ့ကိုငြင်းပယ်၍ ငါ့စကားကို နာမခံသောသူအား အပြစ်စီရင် သောသူရှိ၏။ ငါ့စကားသည် နောက်ဆုံးသော နေ့၌ ထိုသူအား အပြစ်စီရင်လိမ့်မည်။⁴⁹ အ ကြောင်းမူကား၊ ငါပြောသောအရာတို့သည် ကိုယ်အလိုအလျောက် ဟောသောအရာများ မဟုတ်။ ငါ့ကို စေလွှတ်တော်မူသောခမည်း တော်သည် အဘယ်အရာကို ပြောရမည် အ ဘယ်အရာကို သွန်သင်ရမည်ကို ငါ့အား ပြော တော်မူ၏။⁵⁰ ထာဝရအသက်သည် ခမည်း တော်၏ပညတ်တော်မှ လာသည်ကို ငါသိ၏။ ထို့ကြောင့် ငါပြောသမျှသောစကားတို့သည် ငါ့အား ဟောပြောရန် ခမည်းတော်ပြောထား တော်မူသည်အတိုင်း ငါပြော၏။”

ယေရှုသည် မိမိတပည့်တော်တို့၏ခြေကို ဆေးတော်မူခြင်း

13 ထိုအချိန်သည် ယုဒလူမျိုးတို့၏ပသခါ ပွဲခံချိန် ရောက်လုနီးဖြစ်၏။ ယေရှုသည် ဤလောကမှ ထွက်ခွာမည့် အချိန်ကျပြီဖြစ် ကြောင်း သိတော်မူ၏။ ယေရှုသည် ခမည်း တော်ထံသို့ ပြန်သွားရမည့်အချိန် ရောက်ပြီ

ဖြစ်၏။ ယေရှုသည် ဤလောက၌ ရှိသော မိမိလူတို့ကို ချစ်တော်မူ၍ ယခုတွင် သူသည် မိမိချစ်ခြင်းမေတ္တာကို သူတို့အား ပြည့်စုံစွာ ပြတော်မူ၏။

²ယေရှုနှင့် မိမိတပည့်တော်တို့သည် ညစာ စားနေကြ၏။ ရှိမှန်၏သား ယုဒရှုကာရုတ်သည် ယေရှုကို အပ်နှံမည့်အကြောင်း မာရ်နတ်သည် သူ၏စိတ်နှလုံး၌ အကြံပေးသွင်းနှင့်ပြီး ဖြစ်၏။

³ခမည်းတော်သည် အလုံးစုံသောအရာတို့ အပေါ်၌ ရှိသောတန်ခိုးတော်ကို ယေရှု၏လက်သို့ အပ်ပေးတော်မူ၏။ ယေရှုသည် ဤအရာကို သိတော်မူ၏။ သူသည် ဘုရားသခင်ထံတော်မှ လာ၍ သူထံသို့ ပြန်သွားရမည်ကိုလည်း သူသိ တော်မူ၏။ ⁴သူတို့သည် စားသောက်နေကြစဉ်၊ ယေရှုသည် မတ်တတ်ရပ်၍ မိမိဝတ်လုံတော် ကို ချွတ်၏။ ယေရှုသည် ပဝါကို ယူ၍ ခါးကို စည်းတော်မူ၏။ ⁵ထိုနောက် ယေရှုသည် ရေကို အင်တုံ၌ လောင်း၍ တပည့်တို့၏ခြေကို ဆေး ပြီးမှ ခါး၌ စည်းသောပဝါနှင့် သုတ်တော်မူ၏။

⁶သို့ရာတွင် ယေရှုသည် ရှိမှန်ပေတရုဆီသို့ ရောက်တော်မူသောအခါ ပေတရုသည် ယေရှု အား၊ “သခင်၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်၏ ခြေကို မဆေးရ” ဟုဆို၏။

⁷ယေရှုကလည်း၊ “သင်သည် ငါပြုသောအ မှုကို ယခု နားမလည်သေး။ သို့သော်လည်း၊ သင်သည် နောက်မှ နားလည်လိမ့်မည်” ဟုမိန့် တော်မူ၏။

⁸ပေတရုက၊ “မဟုတ်ပါ။ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်၏ခြေကို ဘယ်သောအခါမျှ မဆေးရ” ဟုဆို၏။ ယေရှုကလည်း၊ “ငါသည် သင်၏ခြေ ကို မဆေးလျှင် သင်သည် ငါ၏လူမဖြစ်နိုင်” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

⁹ရှိမှန်ပေတရုက၊ သို့ဖြစ်လျှင် “သခင်၊ အ ကျွန်ုပ်၏ခြေကို သာမက၊ အကျွန်ုပ်၏လက်ကို ၎င်း ဦးခေါင်းကို၎င်း ဆေးတော်မူပါ” ဟု လျှောက်၏။

¹⁰ယေရှုကလည်း၊ “လူတစ်ဦးသည် ရေချိုး ပြီးလျှင် သူ၏တစ်ကိုယ်လုံးသည် သန့်ရှင်းပါ၏။

သူသည် ခြေထောက်ကိုသာ ဆေးရန် လိုအပ် ၏။ သို့ရာတွင် သင်တို့သည် သန့်ရှင်းသော် လည်း၊ အချို့မသန့်ရှင်းပါ” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

¹¹ယေရှုသည် သူ့ကို အပ်နှံမည့် သူ့ကို သိသော် မှုသောကြောင့် “သင်တို့တွင် အချို့မသန့်ရှင်း ပါ” ဟုမိန့်တော်မူခြင်းဖြစ်၏။

¹²ယေရှုသည် သူတို့၏ခြေများကို ဆေးကြောပြီးမှ သူသည် ဝတ်လုံကို ဝတ်၍ စားပွဲသို့ ပြန်သွား၏။ ယေရှုက၊ “သင်တို့၌ ငါပြု သောအမှုကို သင်တို့ နားလည်ကြသလော။

¹³သင်တို့သည်ငါ့ကို ‘ဆရာ’ ဟူ၍၎င်း ‘အရှင်ဘုရား’ ဟူ၍လည်း ခေါ်တတ်ကြ၏။ ထိုစကားသည် ဟုတ်မှန်၏။ အကြောင်းမူကား၊ ငါသည် ထိုသို့ဖြစ်၏။

¹⁴ငါ သည် သင်တို့၏သခင်နှင့်ဆရာဖြစ်၏။ သို့သော် လည်း၊ ငါသည် အစေခံတစ်ဦးကဲ့သို့ သင်တို့၏ ခြေကို ဆေး၏။ ငါပြုသကဲ့သို့ သင်တို့သည် လည်း သင်တို့အချင်းချင်းခြေကို ဆေးရကြ မည်။

¹⁵ငါသည် သင်တို့အတွက် ပုံသက်သေကို ပြုပြီ။ ထိုကြောင့်၊ ငါသည် သင်တို့၌ ပြုသကဲ့သို့ သင်တို့သည်လည်း အချင်းချင်းတို့၌ ပြုကြ လော့။

¹⁶ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ အစေခံသည် သူ၏သခင် ထက်သာ၍ ကြီးမြတ်သည်မဟုတ်။ အမှုကိုဆောင်ရွက်ရန် စေလွှတ်ခြင်းကို ခံသော သူသည် သူ့အား စေလွှတ်သောသူထက်သာ ၍ ကြီးမြတ်သည်မဟုတ်။

¹⁷ယခုတွင် ဤအရာ များတို့ကို သင်တို့သိ၍၊ သင်တို့သိသည့်အတိုင်း ထိုအရာများတို့ကို ပြုကြလျှင်၊ သင်တို့၌ ဝမ်း မြောက်ခြင်း ရှိလိမ့်မည်။

¹⁸“ငါသည် သင်တို့အားလုံးကို ရည်မှတ်၍ ပြောသည်မဟုတ်။ ငါရွေးကောက်သောသူတို့ ကိုငါသိ၏။ သို့သော်လည်း၊ ‘ငါနှင့်အတူစား သောသူသည် ငါ့ကို ဆန့်ကျင်ဘက်ပြုလိမ့် မည်’* ဟူသောကျမ်းစာလာချက် ပြည့်စုံစေ မည့်အကြောင်းဖြစ်၏။ ¹⁹ထိုအရာများ သည် ဖြစ်ပျက်လာသောအခါ ငါသည် ဤမည်သော သူဖြစ်သည်ကို သင်တို့သည် ယုံကြည်ကြစေ

*‘ငါ့ကို ဆန့်ကျင်ဘက် ပြုလိမ့်မည်။ မူရင်းအရ “ငါ့ကို” ဆန့်ကျင်ရန် သူ၏ခြေဖောက်ကိုမသည်။’ ဆာလံ 41:9

ခြင်းငှါ ဤအရာကို ဖြစ်မလာမီ သင်တို့အား ငါပြောနေ၏။²⁰ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ ငါစေလွှတ်သောသူကို လက်ခံသောသူသည် ငါ့ကို လည်းလက်ခံ၏။ ငါ့ကို လက်ခံသောသူသည် လည်း၊ ငါ့ကို စေလွှတ်တော်မူသောသူကို လက်ခံ၏” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

ယေရှုသည် ကိုယ်ကို မည်သူက ဆန့်ကျင် မည်အကြောင်းကို မိန့်တော်မူခြင်း

(မာ 26:20-25; မာ 14:17-21; လု 22:21-23)

²¹ယေရှုသည် ထိုအရာများတို့ကို မိန့်တော်မူပြီးနောက်၊ သူသည် အလွန်စိတ်နှလုံးပူပန်ခြင်းရှိ၏။ ယေရှုက၊ “ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ သင်တို့တွင် တစ်ယောက်သောသူသည် ငါ့ကို အပ်နှံလိမ့်မည်” ဟုပွင့်လင်းစွာ မိန့်တော်မူ၏။

²²တပည့်တော်တို့သည် အချင်းချင်း တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက်ကြည့်ကြ၏။ ယေရှုပြောဆိုသောသူမှာ မည်သူဖြစ်သည်ကို နားမလည်ကြ။²³ တပည့်တော်တို့တွင် တစ်ယောက်သောသူသည် ယေရှု၏ရင်ခွင်တော်နားမှာ လျောင်းနေ၏။ ထိုသူသည် ယေရှုချစ်တော်မူသောတပည့်ဖြစ်၏။²⁴ ယေရှုသည် အဘယ်သူအားရည်ညွှန်း၍ ပြောဆိုသည်ကို မေးစေခြင်းငှာ ရှိမှန်ပေတရုသည် ထိုတပည့်တော်ကို အမှတ်လက္ခဏာပေး၏။

²⁵ထိုတပည့်တော်သည်လည်း ယေရှု၏ရင်တော်ကိုမို၍ လျောင်းနေလျက်၊ “သခင်၊ ကိုယ်တော်ကို အပ်နှံမည်သူသည် အဘယ်သူနည်း” ဟုလျှောက်၏။

²⁶ယေရှုကလည်း၊ “ငါသည် ဤမှန်ကို ခွက်ထဲ၌နှစ်မည်။ ထိုမှန်ကို ငါပေးသောသူသည် ငါ့ကို အပ်နှံလိမ့်မည်” ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ထို့ကြောင့် ယေရှုသည် မှန်အပိုင်းအစကိုယူ၏။ သူသည် ထိုမှန်ကိုနှစ်၍ရှိမှန်၏သားယုဒဂုဏ်အား ပေးတော်မူ၏။²⁷ ယုဒသည် မှန်ကို ယူသောအခါ စာတန်သည် သူ့အထဲသို့ ဝင်လေ၏။ ယေရှုသည်ယုဒအား၊ “သင်ပြုရမည့်အမှုကို လျင်မြန်စွာ ပြုလော့” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

²⁸ယေရှုသည် ယုဒအား အဘယ်ကြောင့် ထိုသို့မိန့်တော်မူသည်ကို စားပွဲ၌ စားနေသောသူတို့တွင် အဘယ်သူမျှနားမလည်ကြ။²⁹ ယုဒသည် အဖွဲ့သားများအတွက် ငွေအိတ်ကို ဆောင်သောသူဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် အချို့သောတပည့်တော်များတို့က ယေရှုသည် ပွဲတော်အတွက် သူတို့လိုအပ်မည့်အရာတို့ကို ယုဒအား ဝယ် ဟူ၍၎င်း၊ သို့မဟုတ် ဆင်းရဲသောသူတို့အား တစ်စုံတစ်ခုကို ပေးလော့ဟူ၍၎င်း ယေရှုမိန့်တော်မူသည် ဟုထင်မှတ်ကြ၏။

³⁰ယုဒသည် ယေရှုပေးတော်မူသောမှန်ကို လက်ခံပြီးနောက် ယုဒသည် အပြင်သို့ ထွက်သွား၏။ ထိုအချိန်သည် ညအချိန်ဖြစ်၏။

ယေရှုသည် မိမိသေခြင်းအကြောင်း မိန့်တော်မူ၏

³¹ယုဒသည် ထွက်သွားသောအခါ ယေရှုက၊ “ယခုတွင် လူသားသည် ဘုန်းထင်ရှားခြင်းရှိ၏။ ဘုရားသခင်သည်လည်း၊ လူသားအား ဖြင့်ဘုန်းထင်ရှားခြင်းရှိ၏။³² ဘုရားသခင်သည် လူသားအားဖြင့် ဘုန်းထင်ရှားခြင်း ရှိလျှင်၊ ဘုရားသခင်သည် ကိုယ်တော်အားဖြင့်လူသားကိုလည်း ဘုန်းထင်ရှားစေမည်။ ဘုရားသခင်သည် သူ့အားလျင်မြန်စွာ ဘုန်းထင်ရှားစေလိမ့်မည်။”

³³ယေရှုက၊ “ငါ့ချစ်သားတို့၊ ငါသည် သင်တို့နှင့်အတူ ခဏသာ နေရလိမ့်မည်။ သင်တို့သည် ငါ့ကို ရှာကြလိမ့်မည်။ သို့ရာတွင် ငါသည် ယုဒလူတို့အား ပြောသည့်အတိုင်း ယခုတွင် သင်တို့အား ငါပြောမည်။ ငါသွားသော အရပ်၌ သင်တို့သည် မလာနိုင်ကြ။³⁴ ငါသည် သင်တို့အား ပညတ်သစ်ကို ပေး၏။ သင်တို့သည် အချင်းချင်း ချစ်ကြလော့။ ငါသည် သင်တို့ကို ချစ်သည့်နည်းတူ သင်တို့သည် အချင်းချင်း ချစ်ကြရမည်။³⁵ သင်တို့သည် အချင်းချင်း တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက်ချစ်ကြလျှင်၊ သင်တို့သည် ငါ့တပည့်ဖြစ်ကြသည် ကို

လူအပေါင်းတို့သည် သိကြလိမ့်မည်” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

ယေရှုသည် မိမိကို ပေတရုက ငြင်းပယ် လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏

(မာ 26:31-35; မာ 14:27-31; လု 22:31-34)

³⁶ရှိမုန်ပေတရုသည် ယေရှုအား၊ “သခင်၊ ကိုယ်တော်သည် အဘယ်အရပ်သို့ သွားမည်နည်း” ဟုမေးလျှောက်၏။ ယေရှုကလည်း၊ “ငါ သွားရမည့်အရပ်သို့ သင်သည် ယခုမလိုက်နိုင်။ သို့သော်လည်း၊ သင်သည် နောက်မှလိုက်ရလိမ့်မည်” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

³⁷ပေတရုက ယေရှုအား၊ “သခင်၊ အကျွန်ုပ် သည် ကိုယ်တော်နောက်သို့ အဘယ်ကြောင့် ယခု မလိုက်နိုင်သနည်း။ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်အတွက် အသေခံရန် အဆင်သင့် ဖြစ်ပါ၏” ဟုလျှောက်၏။ ³⁸ယေရှုကလည်း၊ “ငါ့အတွက် သင်၏အသက်ကို အမှန်စင်စစ် စွန့်လိမ့်မည်လော။ ငါ့အမှန်ဆိုသည်ကား၊ ကြက်မတူန်မီ သင်သည် သုံးကြိမ်တိုင်အောင် ငါ့ကို ငြင်းပယ်လိမ့်မည်” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

ယေရှုသည် မိမိတပည့်တော်တို့ကို နှစ်သိမ့်တော်မူခြင်း

14 ယေရှုက၊ “သင်တို့သည် စိတ်နှလုံးပူပန်ခြင်း မရှိစေနှင့်။ ဘုရားသခင်အား ကိုးစားကြလော့။ ငါ့ကိုလည်း ကိုးစားကြလော့။
²ငါ့အဘ၏အိမ်တော်၌ နေစရာအခန်းအများရှိ၏။ ထိုအရာသည် မမှန်ခဲ့သော်၊ ငါသည် ဤအရာကို သင်တို့အား ပြောမည်မဟုတ်။ သင်တို့အတွက် နေရာကို ပြင်ဆင်ခြင်းငှါ ငါသွားမည်။
³ငါသည် သွား၍ သင်တို့အတွက် နေရာကို ပြင်ဆင်ပြီးမှ တပန်ပုန်လာ၍ ငါ့ရှိရာအရပ်၌ သင်တို့ရှိစေခြင်းငှါ သင်တို့ကို ငါ့ထံသို့ သိမ်းဆည်းမည်။
⁴ငါသည် အဘယ်အရပ်သို့ သွားသည်ကို ၎င်း၊ လမ်းခရီးကို ၎င်း သင်တို့သိကြသည်” ဟုမိန့်တော်မူ၏။
⁵သောမက၊ “သခင်၊ ကိုယ်တော်သည် အဘယ်အရပ်သို့ သွားမည်ကို အ

ကျွန်ုပ်တို့မသိကြ။ ထို့ကြောင့် အကျွန်ုပ်တို့သည် လမ်းခရီးကို အဘယ်သို့ သိနိုင်မည်နည်း” ဟု မေးလျှောက်၏။

⁶ယေရှုက၊ “ငါသည် လမ်းခရီးဖြစ်၏။ ငါသည် သမ္မာတရားလည်းဖြစ်၏။ အသက်လည်း ဖြစ်၏။ ခမည်းတော်ထံသို့ သွားသည့်တစ်ခုတည်းသော လမ်းခရီးမှာ ငါ့အား ပြင်သွားရ၏။
⁷သင်တို့သည် ငါ့ကို အမှန်သိကြလျှင်၊ ငါ့ခမည်းတော်ကိုလည်း သင်တို့သိကြမည်။ ယခုမှစ၍ သင်တို့သည် ခမည်းတော်ကို သိ၍ မြင်ကြပြီဖြစ်၏” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

⁸ဖိလိပ္ပသည် ယေရှုအား၊ “သခင်၊ ခမည်းတော်ကို အကျွန်ုပ်တို့အား ပြတော်မူပါ။ ထိုသို့ ပြတော်မူလျှင် အကျွန်ုပ်တို့ အလိုပြည့်စုံပါမည်ဟု” ဟုလျှောက်၏။

⁹ယေရှုက၊ “ဖိလိပ္ပ၊ ငါသည် သင်နှင့်အတူ အချိန်ကြာမြင့်စွာနေပြီ။ ထို့ကြောင့်၊ သင်သည် ငါ့ကို သိသင့်၏။ ငါ့ကို မြင်သောသူသည် ခမည်းတော်ကိုလည်း မြင်၏။ ထို့ကြောင့် သင်သည် အဘယ်သို့ ‘ခမည်းတော်ကို အကျွန်ုပ်တို့အား ပြတော်မူပါ’ ဟုလျှောက်သနည်း” ဟုမိန့်တော်မူ၏။
¹⁰ငါသည် ခမည်းတော်၌ ရှိ၍၊ ခမည်းတော်သည် ငါ၌ ရှိတော်မူသည်ကို သင်သည် မယုံသလော။ သင့်အား ငါပြောသောစကားသည် ငါ့ထံမှ လာသည်မဟုတ်။ ခမည်းတော်သည် ငါ၌ အသက်ရှင်တော်မူ၍၊ မိမိအမှုကို ပြုနေ၏။
¹¹ငါသည် ခမည်းတော်၌ ရှိ၍ ခမည်းတော်သည် ငါ၌ရှိ၏ဟု ငါပြောဆိုသောစကားကို မယုံလျှင် ငါပြုသောနိမိတ်လက္ခဏာတို့ကြောင့် ယုံကြလော့။
¹²ငါ့အမှန်ဆိုသည်ကား၊ ငါ့ကို ယုံကြည်သောသူသည် ငါပြုသောအမှုတို့ကို ပြုလိမ့်မည်။ အမှန်စင်စစ် သူသည် ငါပြုသောအမှုများထက်သာ၍ ကြီးမားသောအမှုကိုပင် ပြုလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ ငါသည် ခမည်းတော်ထံသို့ သွား၍
¹³သင်သည် ငါ့နာမတော်ကို အမှီပြု၍ ဆုတောင်းသမျှတို့ကို ငါပြုမည်။ ထိုနောက် ခမည်းတော်သည် သားတော်အားဖြင့် ဘုန်းထင်ရှားတော်မူလိမ့်မည်။
¹⁴သင်

တို့သည်ငါ၏နာမ၌မည်သည့်အရာမဆိုတောင်းလျှင်၊ ငါသည် ထိုအရာကို ပြုလိမ့်မည်။

သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်၏ဂတိတော်

¹⁵“သင်တို့သည်ငါ့ကိုချစ်ကြလျှင်၊ ငါ့ပညတ်တို့ကို စောင့်ထိန်းကြလိမ့်မည်။ ¹⁶ငါသည် ခမည်းတော်ကို တောင်း၍၊ သူသည်လည်း တစ်ပါးသော အကူအညီပေးမည့်သူ*ကို သင်တို့နှင့်အတူ အစဉ်မပြတ် ရှိနေစေခြင်းငှါ သင်တို့အား ပေးလိမ့်မည်။ ¹⁷ထိုကူညီမစမည့်သူသည် သမ္မာတရားကို ပြသောဝိညာဉ်တော်* ဖြစ်၏။ လောကီသားတို့သည်သူ့ကို လက်မခံနိုင်ကြ။ အကြောင်းမူကား၊ လောကီသားတို့သည် သူ့ကို မသိမမြင်သောကြောင့်ဖြစ်၏။ သို့သော်လည်း၊ သင်တို့သည် သူ့ကိုသိကြ၏။ သူသည် သင်တို့နှင့်အတူ နေ၍ သင်တို့အထံ၌ ရှိတော်မူလိမ့်မည်။

¹⁸“ငါသည် သင်တို့ကို မိဘမဲ့ကလေးများကဲ့သို့ ဖြစ်စေခြင်းငှာ စွန့်ပစ်မည်မဟုတ်။ ငါသည် သင်တို့အိသို့ တစ်ဖန်လာဦးမည်။ ¹⁹ခဏကြာပြီးမှ လောကီသားတို့သည် ငါ့ကို ပြန်၍ မြင်ကြလိမ့်မည်မဟုတ်။ သို့ရာတွင် သင်တို့သည် ငါ့ကို မြင်ကြလိမ့်မည်။ ငါသည် အသက်ရှင်သောကြောင့် သင်တို့သည်လည်း အသက်ရှင်လိမ့်မည်။ ²⁰ငါသည် ခမည်းတော်၌ရှိသည်ကို၎င်း၊ သင်တို့သည် ငါ၌ရှိသည်ကို၎င်း၊ ငါသည် သင်တို့၌ရှိသည်ကို၎င်း၊ ထိုနေ၌ သင်တို့သည် သိရကြလိမ့်မည်။ ²¹ငါ၏ပညတ်တော်တို့ကို လက်ခံ၍ လိုက်နာသောသူသည် ငါ့ကို အမှန်ချစ်သောသူဖြစ်၏။ ငါ့ကို ချစ်သောသူကို ငါ့ခမည်းတော်သည်လည်း ချစ်တော်မူ၏။ ငါသည်လည်း ထိုသူ့ကို ချစ်တော်မူလိမ့်မည်။ ငါသည် သူ့အား ကိုယ်တိုင်ထင်ရှားလိမ့်မည်။”

ကူညီပေးမည့်သူ သို့မဟုတ် နှစ်သိမ့်သူ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်

သမ္မာတရားကို ပြသောဝိညာဉ်တော် သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်ယေရှု၏နောက်လိုက်သောသူတို့က ဘုရား၏သမ္မာတရားကို နားလည်စေရန် ကူညီသော အလုပ်သည် သူ၏အလုပ်ဖြစ်သည်။

ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ²²ထို့နောက် ယုဒဂုဏ်ရှင်တို့ မဟုတ်၊ အခြားသောယုဒက၊ “သို့ရာတွင် သခင်ကိုယ်တော်သည် မိမိကိုယ်ကို လောကီသားတို့အား မထင်ရှားဘဲ၊ အကျွန်ုပ်တို့အား အဘယ်သို့ ထင်ရှားတော်မူမည်နည်း။” ဟုမေးလျှောက်၏။

²³ယေရှုက၊ “ငါ့ကို ချစ်သောသူသည် ငါ့စကားကို နားထောင်လိမ့်မည်။ ငါ့ခမည်းတော်သည် ထိုသူ့ကို ချစ်တော်မူလိမ့်မည်။ ငါသည် ငါ့ခမည်းတော်နှင့်အတူ ထိုသူ့အိသို့ လာ၍ သူနှင့်နေတော်မူမည်။ ²⁴သို့သော်လည်း၊ ငါ့ကို မချစ်သောသူသည် ငါ့စကားကို နားမထောင်။ သင်တို့ကြားသော ဤစကားသည် ငါ့စကားမဟုတ်။ ငါ့ကို စေလွှတ်တော်မူသော ငါ့ခမည်းတော်၏စကားဖြစ်၏။

²⁵“ငါသည် သင်တို့နှင့်အတူ ရှိနေစဉ် ဤအရာအားလုံးတို့ကို ငါပြောခဲ့ပြီ။ ²⁶သို့သော်လည်းထိုကူညီမစမည့်သူတည်းဟူသောဝိညာဉ်တော်သည် သင်တို့အား ခပ်သိမ်းသောအရာတို့ကို ပြသသွန်သင်တော်မူ၍ ငါပြောခဲ့သမျှ သောစကားတို့ကို မှတ်မိစေခြင်းငှါ သင်တို့အားကူညီပါလိမ့်မည်။ ထိုဥပဇ္ဈာယ်ဆရာအား ခမည်းတော်သည် ငါ့နာမဖြင့် စေလွှတ်တော်မူမည့်သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်*ဖြစ်၏။

²⁷“ငါသည် ငြိမ်သက်ခြင်းကို သင်တို့၌ ထားခဲ့၏။ ထိုအရာမှာ သင်တို့အား ငါပေးသော ငါ၏ငြိမ်သက်ခြင်းဖြစ်၏။ လောကီသားတို့ ပေးသကဲ့သို့မဟုတ်။ ခြားနားသော ငြိမ်သက်ခြင်းကို သင်တို့အား ငါပေး၏။ ထို့ကြောင့် သင်တို့သည် စိတ်နှလုံးပူပန်ခြင်း၊ စိုးရိမ်တုန်လှုပ်ခြင်း မရှိကြနှင့်။ မကြောက်ရွံ့ကြနှင့်။ ²⁸ငါသွားမည်။ သို့သော်လည်း၊ ‘သင်တို့အိသို့ တစ်ဖန် လာဦးမည်’ ဟုငါပြောသောစကားတို့ကို သင်တို့ကြား

‘ဝိညာဉ်တော်’ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်၊ ‘ဘုရားသခင်၏ဝိညာဉ်တော်ဟူ၍၎င်း၊ ခရစ်တော်၏ဝိညာဉ်တော်ဟူ၍၎င်း၊ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာဟူ၍၎င်း ခေါ်လျက်ရှိသည်။ သူသည် ဘုရားသခင်နှင့်၊ ခရစ်တော်နှင့်ပူးပေါင်းပြီး ကမ္ဘာပေါ်ရှိ လူသားတို့ထံ၌ ဘုရားသခင်၏အမှုတော်ကို လုပ်ဆောင်သည်။

ရကြပြီ။ သင်တို့သည် ငါ့ကို ချစ်ကြလျှင်၊ ငါသည် ခမည်းတော်ထံသို့ ပြန်သွားရမည်ကို သင်တို့ဝမ်းမြောက်ကြလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ ခမည်းတော်သည် ငါ့ထက်သာ၍ ကြီးမြတ်တော်မူသောကြောင့် ဖြစ်၏။²⁹ ယခုတွင် ဤအရာများ မဖြစ်ပျက်လာမီ ငါသည် သင်တို့အား ပြော၏။ ထိုနောက်မှ ထိုအရာတို့သည် ဖြစ်ပျက်လာသောအခါ၊ သင်တို့သည် ယုံကြည်ကြလိမ့်မည်။³⁰ ငါသည် သင်တို့နှင့်အတူ အချိန်ကြာမြင့်စွာ ပြောဆိုလိမ့်မည်မဟုတ်။ အကြောင်းမူကား ဤလောကကို အစိုးရသောမင်းသည် လာလျက်ရှိ၏။ သူသည် ငါပေါ်၌ အဘယ်အခွင့်တန်ခိုးကိုမျှမရှိ။³¹ သို့သော်လည်း၊ ငါသည် ခမည်းတော်ကို ချစ်သည်ကို လောကီသားတို့သည် သိကြရမည်။ ထို့ကြောင့် ခမည်းတော်သည် ငါ့အား ဆောင်ရွက်ရန် မှာတော်မူသည့်အတိုင်း ငါသည် အတိအကျပြု သွားမည် ဖြစ်၏။

“ယခု လာကြလော့။ ငါတို့သည် ဤအရပ်မှ ထ၍ သွားကြပါကုန်အံ့” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

ယေရှုသည် စပျစ်နွယ်ပင်နှင့်တူတော်မူ၏

15 ယေရှုက “ငါသည် မှန်သောစပျစ်နွယ်ပင်ဖြစ်၏။ ငါ့ခမည်းတော်သည် ဥယျာဉ်စောင့် ဖြစ်တော်မူ၏။² ငါ၌ အသီးမသီးသော အကိုင်းအခက် ရှိသမျှတို့ကို သူသည် ခုတ်ပစ်တော်မူ၏။ သူသည် အသီးသီးသောအကိုင်းအခက်ရှိသမျှတို့ကို သာ၍ များစွာသောအသီးများကို သီးစေခြင်းငှါ သုတ်သင်ရှင်းလင်းတော်မူ၏။³ သင်တို့သည် ငါပေးသောစကားအား ဖြင့် ရှင်းလင်းလျက်ရှိကြ၏။⁴ သင်တို့သည် ငါ၌ တည်နေကြလော့။ ငါသည်လည်း သင်တို့၌ တည်နေမည်။ မည်သည့်အကိုင်းအခက်မျှကိုယ် အလိုအလျောက် အသီးမသီးနိုင်။ စပျစ်ခက်သည် ပင်မ၌တည်နေရမည်။ ထိုနည်းတူ သင်တို့သည် ကိုယ်အလိုအလျောက် အသီးမသီးနိုင်။ သင်တို့သည် ငါ၌တည်နေရမည်။

⁵ “ငါသည် စပျစ်နွယ်ပင် ဖြစ်၏။ သင်တို့

သည်အခက်များဖြစ်ကြ၏။ တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူသည် ငါ၌ တည်လျှင်၊ ငါသည်လည်း သူ၌ တည်၍ ထိုသူသည် များစွာသောအသီးကို သီးလိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း၊ ငါနှင့်ကွာလျှင် ထိုသူသည် အဘယ်အမှုကိုမျှ မတတ်နိုင်။⁶ တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူသည် ငါ၌ မတည်လျှင်၊ ထိုသူသည် အပြင်သို့ လွှင့်ပစ်သောအကိုင်းအခက်နှင့်တူ၏။ ထိုအကိုင်းအခက်သည် သွေခြောက်သွားလိမ့်မည်။ ထိုသို့ သွေခြောက်သောအကိုင်းအခက်များကို လူတို့သည် စုသိမ်း၍ မီးထဲသို့ ချလိုက်ကြသဖြင့် မီးလောင်ကျွမ်းလေ၏။

⁷ “သင်တို့သည် ငါ၌ တည်နေ၍ ငါ့စကားကို လိုက်နာကြလျှင်၊ သင်တို့သည် အလိုရှိသမျှတို့ကိုတောင်းနိုင်၏။ ထိုအရာတို့ကိုလည်း သင်တို့အား ပေးတော်မူလိမ့်မည်။⁸ သင်တို့သည် များစွာသော အသီးကိုသီးသောအားဖြင့် သင်တို့သည် ငါ့တပည့်ဖြစ်ကြသည်ကို ထင်ရှားမည်။ ထိုအရာအားဖြင့် ငါ့ခမည်းတော်သည် ဘုန်းထင်ရှားတော်မူမည်။⁹ ခမည်းတော်သည် ငါ့ကို ချစ်တော်မူသည်နည်းတူ ငါသည်လည်း သင်တို့ကိုချစ်၏။ ယခုတွင် သင်တို့သည် ငါ၏ချစ်ခြင်းမေတ္တာ၌ တည်နေကြလော့။¹⁰ ငါသည် ငါ့ခမည်းတော်၏ပညတ်တို့ကို လိုက်နာ၍ သူ၏မေတ္တာ၌တည်နေ၏။ ထိုနည်းတူ သင်တို့သည် ငါ့ပညတ်တို့ကို လိုက်နာလျှင် ငါ့မေတ္တာ၌ တည်နေကြလိမ့်မည်။¹¹ ငါ၏ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို သင်တို့၌ ရှိစေခြင်းငှါ ဤအရာများကို သင်တို့အား ငါပြော၏။ သင်တို့၌ ဝမ်းမြောက်ခြင်းစုံလင်စေခြင်းငှါ ငါအလိုရှိ၏။¹² သင်တို့ကို ငါချစ်တော်မူသည်နည်းတူ သင်တို့သည် အချင်းချင်း ချစ်ကြလော့ဟူသောစကားသည် ငါ၏ပညတ်ဖြစ်၏။¹³ လူတစ်ယောက်ဖော်ပြနိုင်သည့်အကြီးမားဆုံးသောမေတ္တာမှာသူသည် ကိုယ်မိတ်ဆွေများအတွက် ကိုယ်အသက်ကို စွန့်သောမေတ္တာဖြစ်၏။¹⁴ ငါဟောပြောသောအရာတို့ကို သင်တို့သည် စောင့်ထိန်းလျှင်၊ သင်တို့သည် ငါ၏မိတ်ဆွေများဖြစ်ကြ၏။¹⁵ ယခုတွင် ငါသည်

သင်တို့ကို ကျွန်ုပ်တို့၏အကျိုးအမြတ်အတွက် အကြောင်းမူကား ကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ်သခင်ပြုနေသောအမှု ကိုမသိ။ သို့ဖြစ်၍ ယခုတွင် ငါသည် သင်တို့ကို အဆွေဟု ခေါ်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ ငါ ခမည်းတော်ထံမှ ငါကြားသမျှသောအရာတို့ကို သင်တို့အား ငါပြောပြီ။¹⁶ သင်တို့သည် ငါ့ကို ရွေးကောက်ကြသည်မဟုတ်။ ငါသည် သင်တို့ကို ရွေးကောက်တော်မူ၏။ သင်တို့သည် သွား၍ အသီးကိုသီးရန် သင်တို့အား ငါခန့်ထား၏။ ထိုအသီးများသည် သင်တို့၏အသက်တာ၌ ဆက်လက်၍ သီးရန်ငါအလိုရှိ၏။ သို့မှသာ ငါ့နာမကို အမှီပြု၍ သင်တို့တောင်းလျှောက်သမျှသောအရာတို့ကို ခမည်းတော်သည် သင်တို့အား ပေးတော်မူလိမ့်မည်။¹⁷ သင်တို့သည် အချင်းချင်းချစ်ကြလော့။ ဤအရာသည် ငါ၏ပညတ်တော်ဖြစ်၏။

ယေရှုသည် မိမိတပည့်တော်တို့အား သတိပေးတော်မူခြင်း

¹⁸“လောကီသားတို့သည် သင်တို့ကို မုန်းလျှင် သင်တို့ကို မမုန်းမို့ ငါ့ကို မုန်းကြသည်ကို သတိရကြလော့။¹⁹ သင်တို့သည် လောကီနှင့် ဆိုင်လျှင်၊ လောကီသားတို့သည် မိမိလူတို့ကို ချစ်သည်နည်းတူ သင်တို့ကိုလည်း ချစ်ကြလိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း၊ သင်တို့ကိုလောကီသားတို့ထံမှ ငါရွေးကောက်သောကြောင့် သင်တို့သည် လောကီသားတို့နှင့် မဆိုင်ကြ။ ထိုအကြောင်းကြောင့် လောကီသားတို့သည် သင်တို့ကို မုန်းကြခြင်းဖြစ်၏။²⁰ ကျွန်ုပ်တို့သည် မိမိသခင်ထက်သာ၍ ကြီးမြတ်ခြင်းမရှိနိုင်ဟု ငါတောပြောသောစကားတို့ကို အောက်မေ့ကြလော့။ လူတို့သည် ငါ့ကိုညှဉ်းဆဲလျှင်၊ သင်တို့ကိုလည်း ညှဉ်းဆဲကြလိမ့်မည်။ လူတို့သည် ငါ့စကားကို နားထောင်လျှင် သင်တို့၏စကားကိုလည်း နားထောင်ကြလိမ့်မည်။²¹ လူတို့သည် ငါ့ကို စေလွှတ်တော်မူသောသူကို မသိကြသောကြောင့် ငါ့နာမကြောင့် သင်တို့အား ထိုအမှုရှိသမျှတို့ကို ပြုကြလိမ့်မည်။²² ငါသည် ဤလောကသို့

လာ၍၊ လောကီသားတို့အား မတောမပြောလျှင်၊ သူတို့၌အပြစ်မရှိ။ သို့သော်လည်း ယခုတွင် ငါသည် ထိုသူတို့အား တောပြောပြီဖြစ်သောကြောင့် သူတို့သည် မိမိတို့အပြစ်အတွက် ခွင့်လွှတ်ခြင်းမရှိ။²³ ငါ့ကို မုန်းသောသူသည် ငါ့ခမည်းတော်ကိုလည်း မုန်း၏။²⁴ ငါသည် အခြားမည်သူတစ်ဦးမျှ မပြုဘူးသောအမှုကို ထိုသူတို့ရှေ့မှာ ပြုတော်မူပြီ။ ငါသည် ထိုအမှုကို မပြုခဲ့လျှင်၊ ထိုသူတို့၌အပြစ်မရှိ။ သူတို့သည်၊ ငါပြုခဲ့သောအမှုကို မြင်ကြပြီးသည့်တိုင်အောင် ငါနှင့်ငါ့ခမည်းတော်ကို မုန်းကြ၏။²⁵ သို့ရာတွင် သူတို့၏ပညတ္တိကျမ်းစာ၌ ‘သူတို့သည် အကြောင်းမရှိဘဲ ငါ့ကိုမုန်းကြ၏’* ဟုရေးသားထားသော စကားသည်ပြည့်စုံခြင်းသို့ ရောက်၏။²⁶ ငါသည် ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာကို သင်တို့ဆီသို့ ခမည်းတော်ထံမှ စေလွှတ်တော်မူလိမ့်မည်။ ထိုဥပဇ္ဈာယ်ဆရာသည် သမ္မာတရား၏ ဝိညာဉ်တော်ဖြစ်၏။ သူသည် ရောက်လာသောအခါ ငါ့အကြောင်းကို သက်သေခံလိမ့်မည်။²⁷ သင်တို့သည်လည်း ရှေးဦးစွာမှ စ၍ ငါနှင့်အတူ ရှိနေသောကြောင့် ငါ့အကြောင်းကို သက်သေခံကြလိမ့်မည်။

16 “လူတို့သည် သင်တို့၏ယုံကြည်ခြင်းကို မပျက်စီးစေခြင်းငှါ ဤစကားကို သင်တို့အား ငါတောပြော၏။² လူတို့သည် သင်တို့ကို သူတို့၏တရားရပ်မှနှင်ထုတ်ကြလိမ့်မည်။ သင်တို့ကိုသတ်သောသူသည် ဘုရားဝတ်ကို ငါတို့ပြုပြီဟု ထင်မှတ်သောအချိန်ကာလ ရောက်လိမ့်မည်။³ သူတို့သည် ခမည်းတော်ကို မသိ၊ ငါ့ကိုလည်း မသိကြသောကြောင့် ထိုအရာတို့ကို သင်တို့၌ ပြုကြလိမ့်မည်။⁴ ယခုတွင် ငါသည် ထိုအမှုတို့ကို သင်တို့အားပြောပြီ။ ထိုကြောင့် ထိုအမှုတို့ဖြစ်ပျက်သောအချိန်ကာလ ရောက်လာသောအခါ၊ သင်တို့အားငါသတိပေးသည်ကို အောက်မေ့သတိရကြလော့။

* ‘သူတို့က အကြောင်းမရှိဘဲ ငါ့ကိုမုန်းကြ၏’ ဤစကားလုံးများသည် ဆာလံ 35:19 သို့မဟုတ် ဆာလံ 69:4 ဖြစ်နိုင်သည်။

သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်၏ လုပ်ဆောင်ချက်

“ငါသည်အစအဦး၌သင်တို့နှင့်အတူရှိသောကြောင့် ဤအရာတို့ကို သင်တို့အား ငါမပြော။⁵ ငါ့ကို စေလွှတ်တော်မူသောသူထံသို့ ယခု ငါပြန်သွားရမည်။ သို့သော်လည်း ‘အဘယ်အရပ်သို့သွားရမည်နည်း’ ဟုသင်တို့တွင်တစ်ယောက်ကမျှမမေးကြ။”⁶ ငါသည် ဤအရာတို့ကို သင်တို့အား ပြောသောကြောင့် သင်တို့သည် အလွန်ဝမ်းနည်းခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။⁷ သို့သော်လည်း ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ ငါသွားလျှင် သင်တို့အတွက် သာ၍ အကျိုးရှိလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ ငါမသွားလျှင် ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာသည် သင်တို့ဆီသို့ လာမည်မဟုတ်။ သို့သော်လည်း ငါသွားလျှင် ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာကို သင်တို့ဆီသို့စေလွှတ်မည်။⁸ ထိုဥပဇ္ဈာယ်ဆရာသည် ရောက်လာသောအခါ၊ ဒုစရိုက်အပြစ်ကို၎င်း၊ အပြစ်ကင်းခြင်းကို၎င်း၊ အပြစ်စီရင်ခြင်းကို၎င်း၊ လောကီသားတို့အား ထင်ရှားစွာဖော်ပြလိမ့်မည်။⁹ သူတို့သည် ငါ့ကို မယုံကြည်ကြသောကြောင့် ဒုစရိုက်အပြစ်ကို ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာက လူတို့အား ဖော်ပြလိမ့်မည်။¹⁰ ငါသည် ခမည်းတော်ထံသို့ သွားရမည်ဖြစ်၍ သင်တို့သည် နောက်တဖန် ငါ့ကိုမတွေ့မမြင်ရသောကြောင့် သူသည် အပြစ်ကင်းခြင်းအကြောင်းကို သူတို့အား ဖော်ပြလိမ့်မည်။¹¹ ဤလောကကို အစိုးရ သောမင်းသည် အပြစ်စီရင်ခြင်းကို ခံရသောကြောင့် အပြစ်စီရင်ခြင်းအကြောင်းကိုသူသည်သူတို့အားဖော်ပြလိမ့်မည်။¹² “ငါသည် သင်တို့အား ပြောစရာစကားများစွာ ရှိသေး၏။ သို့သော်လည်း ထိုအရာတို့ကို သင်တို့သည် ယခုလက်မခံနိုင်ကြ။”¹³ သို့ရာတွင် သမ္မာတရား၏ဝိညာဉ်တော်သည် ရောက်လာသောအခါ၊ သူသည် သင်တို့အား ပြည့်စုံသောသမ္မာတရားထံသို့ လမ်းပြပေါ်ဆောင်သွားလိမ့်မည်။ သမ္မာတရား၏ဝိညာဉ်တော်သည် ကိုယ်အလိုအလျောက် ဟောပြောလိမ့်မည်မဟုတ်။ သို့ရာတွင် သူကြားသမျှတို့

ကိုသာ သူသည် ဟောပြောလိမ့်မည်။ သူသည် နောင်တွင် ဖြစ်ပျက်လာမည့်အရာတို့ကို သင်တို့အား ပြောလိမ့်မည်။¹⁴ သမ္မာတရား၏ထိုဝိညာဉ်တော်သည် ငါတုန်းကို ထင်ရှားစေလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ သူသည် ငါထံမှ အရာတို့ကို ယူ၍ သင်တို့အား ပြောလိမ့်မည်။¹⁵ ခမည်းတော်နှင့် စပ်ဆိုင်သောအရာတို့သည် ငါနှင့်စပ်ဆိုင်၏။ ထိုအကြောင်းကြောင့် ထိုဝိညာဉ်တော်သည် ငါနှင့်စပ်ဆိုင်သောအရာတို့ကိုယူ၍ သင်တို့အား ဟောပြောလိမ့်မည်” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

ဝမ်းနည်းခြင်းသည် ဝမ်းမြောက်ခြင်းသို့ ပြောင်းလဲစေလိမ့်မည်

¹⁶“ခဏကြာပြီးမှ သင်တို့သည် ငါ့ကို မမြင်ရကြ။ ထိုနောက် ခဏကြာပြီးမှ သင်တို့သည် ငါ့ကို တစ်ဖန်ပြန်မြင်ကြလိမ့်မည်။”¹⁷ တပည့်တော် အချို့ကလည်း “ခဏကြာပြီးမှသင်တို့သည် ငါ့ကိုမမြင်ရကြ။ သင်တို့သည် ခဏကြာပြီးမှ ငါ့ကို တစ်ဖန်ပြန်မြင်ကြလိမ့်မည် ဟုဆိုရာတွင် ယေရှုသည် အဘယ်သို့ ဆိုလိုသနည်း။ ‘ငါသည် ခမည်းတော်ထံသို့ သွားရမည် ဟု သူဆိုရာတွင် သူသည် အဘယ်သို့ ဆိုလိုသနည်း။’”¹⁸ တပည့်တော်တို့က “ခဏကြာပြီးမှ ဟုဆိုရာတွင်သူသည် အဘယ်သို့ဆိုလိုပါသနည်း။ သူပြောသောစကား၏ဆိုလိုခြင်းကို အကျွန်ုပ်တို့နားမလည်” ဟုအချင်းချင်း မေးလျှောက်ကြ၏။¹⁹ တပည့်တော်တို့သည် ဤအကြောင်းနှင့် ပတ်သက်၍ သူအား မေးလိုကြသည်ကို ယေရှုသည် သိမြင်တော်မူသောကြောင့်၊ “ခဏကြာပြီးမှ သင်တို့သည် ငါ့ကို မမြင်ရကြ။ ထိုနောက် ခဏကြာပြီးမှ သင်တို့သည် ငါ့ကို တစ်ဖန်ပြန်မြင်ကြလိမ့်မည်ဟုဆိုရာ၌ ငါသည် အဘယ်သို့ ဆိုလိုသည်ကို သင်တို့သည် အချင်းချင်း မေးမြန်းကြသနည်းဟု သူတို့အား မေးတော်မူ၏။”²⁰ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား သင်တို့သည် ငိုကြွေးမြည်တမ်းကြလိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း၊ လောကီသားတို့သည် ဝမ်းမြောက်ခြင်း ရှိကြ

လိမ့်မည်။ သင်တို့သည် ဝမ်းနည်းကြလိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း၊ သင်တို့၏ဝမ်းနည်းခြင်းသည် ဝမ်းမြောက်ခြင်းသို့ ရောက်လိမ့်မည်။²¹ မိန်းမသည် ကလေးမွေးသောအခါ ဖွားရသောအချိန် စေ့သောကြောင့် ဝေဒနာခံစား၏။ သို့သော်လည်း ဖွားမြင်ပြီးမှ ဤလောက၌ ကလေးတစ်ယောက်ကို ဖွားမြင်သောကြောင့် သူမသည် အလွန်ဝမ်းမြောက်၍ ခံရသောဝေဒနာကို မေ့လျော့တတ်၏။²² ထိုနည်းတူ သင်တို့၌လည်း ဖြစ်၏။ ယခုတွင် သင်တို့သည် ဝမ်းနည်းခြင်းရှိကြသော်လည်း၊ ငါသည် သင်တို့ကို တဖန်တွေ့မြင်သောအခါ ဝမ်းမြောက်ကြလိမ့်မည်။ သင်တို့၏ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို မည်သူကမျှ နတ်ယူ၍ မရနိုင်။²³ ထိုနေ့၌ သင်တို့သည် ငါ့ကို မည်သည့်အရာကိုမျှ မေးကြလိမ့်မည်မဟုတ်။ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ သင်တို့သည် ငါ၏နာမကို အမှီပြု၍ တောင်းသမျှသောအရာတို့ကို ခမည်းတော်သည် ပေးတော်မူမည်။²⁴ ယခုတိုင်အောင် ငါ၏နာမကို အမှီပြု၍ သင်တို့သည် ဘယ်အရာကိုမျှ မတောင်းကြသေး။ တောင်းလော့၊ သင်တို့သည် ရကြလိမ့်မည်။ သင်တို့၏ဝမ်းမြောက်ခြင်းလည်း စုံလင်ပြည့်စုံသောဝမ်းမြောက်ခြင်းဖြစ်၏။

လောကကို အောင်မြင်တော်မူခြင်း

²⁵“ပုံဥပမာအားဖြင့် ဤအရာတို့ကို သင်တို့အား ငါပြောပြီ။ သို့သော်လည်း၊ ပုံဥပမာအားဖြင့် မပြောရသောအချိန်ကာလ ရောက်လိမ့်မည်။ ငါသည် ခမည်းတော်၏အကြောင်းကို သင်တို့အား အတည်အလင်း ပြောရလိမ့်မည်။²⁶ ထိုကာလ၌ သင်တို့သည် ငါ၏နာမကို အမှီပြု၍ခမည်းတော်ကို တောင်းရလိမ့်မည်။ ငါသည် သင်တို့အတွက် ခမည်းတော်ကို တောင်းပို့ရန် လိုအပ်လိမ့်မည်မဟုတ်ဟု သင်တို့ကို ငါပြော၏။²⁷ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့သည် ငါ့ကို ချစ်ကြ၍ ငါသည် ဘုရားသခင်ထံတော်မှ လာသည်ကို ယုံကြည်သောကြောင့် ခမည်းတော်ကိုယ်တော်တိုင် သင်တို့ကို ချစ်တော်မူ၏။²⁸ ငါ

သည် ခမည်းတော်ထံမှ ဤလောကသို့ ကြွလာ၏။ ယခုတွင်ငါသည် ဤလောကမှခွာ၍ ခမည်းတော်ထံသို့ ပြန်သွားရမည်” ဟုမိန့်တော်မူ၏။²⁹ ထိုနောက် တပည့်တို့ကလည်း၊ “ကိုယ်တော်သည် ယခုတွင် ပုံဥပမာကို မသုံးဘဲ အကျွန်ုပ်တို့အား ရှင်းလင်းစွာ ပြောတော်မူ၏။³⁰ ကိုယ်တော်သည် ခပ်သိမ်းသောအရာတို့ကို သိမြင်တော်မူကြောင်းကို ယခုအကျွန်ုပ်တို့မြင်နိုင်ပါ၏။ လူတစ်ယောက်၏မေးလျှောက်သောအရာကို ထိုသူသည်မေးလျှောက်ခြင်း မပြုမှီ ကိုယ်တော်သည် အဖြေပေးနိုင်တော်မူ၏။ ကိုယ်တော်သည် ဘုရားသခင်ထံတော်မှ လာကြောင်းကို ဤအရာတို့သည် အကျွန်ုပ်တို့အား ယုံကြည်စေပါ၏” ဟုလျှောက်ကြ၏။

³¹ ယေရှုကလည်း “ထို့ကြောင့် ယခုတွင် သင်တို့ယုံကြည်ကြပြီလော။³² ငါ့စကားကို နားထောင်ကြလော့။ သင်တို့သည် ကွဲပြား၍ အသီးသီး မိမိတို့အိမ်သို့ ပြေးရသောအချိန်သည် ရောက်လိမ့်မည်။ ထိုအချိန်ကာလသည် ယခုရောက်လျက်ရှိ၏။ သင်တို့သည် ငါ့ကို စွန့်ပစ်ကြလိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း၊ ငါသည် တစ်ကိုယ်တည်းနေမည်မဟုတ်။ အကြောင်းမူကား ခမည်းတော်သည် ငါနှင့်အတူရှိတော်မူ၏။

³³“သင်တို့သည် ငါအားဖြင့် ငြိမ်သက်ခြင်း ရှိစေခြင်းငှါ ဤအရာကို ငါဟောပြောပြီ။ သင်တို့သည် ဤလောက၌ ဆင်းရဲဒုက္ခကို ခံရကြလိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း၊ ရဲရင့်ခြင်းရှိကြလော့။ ငါသည်လောကကိုအောင်မြင်” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

ယေရှုသည် သူတပည့်တော်တို့အတွက် ဆုတောင်းတော်မူ၏

17 ယေရှုသည်ထိုသို့မိန့်တော်မူပြီးမှကောင်းကင်သို့ မျှော်ကြည့်၍၊ “အိုအဘ၊ အချိန်ရောက်ပါပြီ။ သားတော်သည် ကိုယ်တော်၏ ဘုန်းကို ထင်ရှားစေပါမည့်အကြောင်း၊ ကိုယ်တော်၏သားတော်အားဘုန်းထင်ရှားစေတော်မူပါ။² ကိုယ်တော်သည် သားတော်အား ပေးတော်မူသမျှသော လူမျိုးအပေါင်းတို့အား ထာ

ဝရအသက်ကို ပေးစေခြင်းငှာ လူမျိုးအပေါင်းတို့သည် အစိုးရသောအခွင့်တန်ခိုးကို ကိုယ်တော်သည် သားတော်အား ပေးတော်မူ၏။³ ထာဝရအသက်ဟူသည်မှာ၊ စစ်မှန်သော ဘုရားသခင်တစ်ဆူတည်း ဖြစ်တော်မူသော ကိုယ်တော်ကို၎င်း၊ စေလွှတ်တော်မူသော ယေရှုခရစ်ကို၎င်းသိကျွမ်းခြင်းဖြစ်၏။⁴ အကျွန်ုပ် ဆောင်ရွက်စရာဖို့ အကျွန်ုပ်၌ ကိုယ်တော်အပ်ပေးတော်မူသောအမှုကို ကျွန်ုပ်ဆောင်ရွက်၍ ပြီးခြင်းအားဖြင့် အကျွန်ုပ်သည် မြေကြီးပေါ်မှာ ကိုယ်တော်၏ဘုန်းကို ထင်ရှားစေပါပြီ။⁵ အိုအဘ ဤကမ္ဘာမတည်မရှိမီ အထံတော်၌ အကျွန်ုပ်ခံစားသောဘုန်းအသရေနှင့် ယခုတွင် ကိုယ်တော်နှင့်အတူ အကျွန်ုပ်၏ဘုန်းကို ထင်ရှားစေတော်မူပါ။

⁶“ကိုယ်တော်သည် ဤလောကထဲမှ လူအချို့တို့ကို အကျွန်ုပ်အား အပ်ပေးတော်မူ၏။ အကျွန်ုပ်သည် ထိုသူတို့အား ကိုယ်တော်၏ နာမတော်ကို ပြုပြီ။ ထိုသူတို့ကို ကိုယ်တော်သည် ပိုင်တော်မူသဖြင့် သူတို့အား အကျွန်ုပ်ကို ပေးတော်မူ၏။ ကိုယ်တော်၏စကားတော်ကို သူတို့သည်လိုက်နာကြပါ၏။⁷ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်အား ပေးတော်မူသမျှတို့သည် ကိုယ်တော်ထံမှ လာကြသည်ကို သူတို့သည် ယခု သိကြပါ၏။⁸ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်အား ပေးသောစကားတော်တို့ကို အကျွန်ုပ်သည် ဤသူတို့အားပေးတော်မူ၏။ သူတို့သည် ထိုစကားတော်တို့ကို လက်ခံကြပါ၏။ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်အား စေလွှတ်တော်မူသည်ကို သူတို့ ယုံကြည်ကြပါ၏။⁹ ထိုသူတို့အတွက် အကျွန်ုပ် ယခု ဆုတောင်းပါ၏။ အကျွန်ုပ်သည် ဤလောက၌ ရှိသောလူတို့အတွက် ဆုတောင်းသည် မဟုတ်ပါ။ သို့သော်လည်း၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်အား ပေးတော်မူသော သူတို့အတွက် အကျွန်ုပ်ဆုတောင်းပါ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုသူတို့အား ကိုယ်တော်သည် ပိုင်တော်မူ၏။¹⁰ အကျွန်ုပ်ပိုင်သောအရာရှိသမျှတို့သည် ကိုယ်တော် ပိုင်တော်မူ၍၊ ကိုယ်တော် ပိုင်တော်မူ

သောအရာ ရှိသမျှတို့သည် အကျွန်ုပ်ပိုင်ပါ၏။ ထိုသူတို့အားဖြင့် အကျွန်ုပ်သည် ဘုန်းထင်ရှားပါ၏။¹¹ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်ထံသို့ ယခု လာပါပြီ။ ယခုတွင် အကျွန်ုပ်သည် ဤလောက၌ ရှိနေမည်မဟုတ်တော့ပါ။ သို့သော်လည်း၊ ဤသူတို့သည် လောက၌ ဆက်ရှိနေကြမည်။ သန့်ရှင်းတော်မူသောအဘ၊ ကိုယ်တော်နှင့် အကျွန်ုပ်သည် တစ်လုံးတစ်ဝတည်း ဖြစ်သကဲ့သို့ သူတို့သည်လည်း တစ်လုံးတစ်ဝတည်း ဖြစ်စေခြင်းငှာ၊ ကိုယ်တော်၏နာမတော်တန်ခိုးကို ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်အား ပေးတော်မူသောနာမအားဖြင့် သူတို့ကို လုံခြုံစွာစောင့်ရှောက်တော်မူပါ။¹² အကျွန်ုပ်သည် သူတို့နှင့်အတူ ရှိနေစဉ် ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်အား ပေးတော်မူသောကိုယ်တော် နာမတော်တန်ခိုးဖြင့် အကျွန်ုပ်သည် သူတို့ကို စောင့်ရှောက်၏။ ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ရန် ရွေးကောက်တော်မူသော လူတစ်ယောက်မှတစ်ပါး အဘယ်သူမျှ ပျက်စီးခြင်းသို့ မရောက်ပါ။ ကျမ်းစာပြည့်စုံမည်အကြောင်းဤသူသည်ပျက်စီးခြင်းဖြစ်၏။

¹³ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်ထံသို့ ယခု လာ၏။ သို့သော်လည်း၊ ဤသူတို့သည် သူတို့၏စိတ်နှလုံးထဲရှိ အကျွန်ုပ်၌ရှိသောဝမ်းမြောက်ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံမည်အကြောင်း အကျွန်ုပ်သည် ဤလောက၌ရှိနေစဉ် ဤအရာတို့ကို တောင်းလျှောက်ပါ၏။¹⁴ ကိုယ်တော်၏နှုတ်ကပတ်တရားကို ဤသူတို့အား အကျွန်ုပ်ပေးပါပြီ။ သို့ရာတွင်အကျွန်ုပ်သည် ဤလောကနှင့်မဆက်ဆံသကဲ့သို့ သူတို့သည်လည်း ဤလောကနှင့် မဆက်ဆံကြသောကြောင့်၊ လောကီသားတို့သည် သူတို့ကိုမုန်းကြပါ၏။¹⁵ ဤသူတို့ကို ဤလောကမှ နုတ်ယူပါမည်အကြောင်း၊ အကျွန်ုပ်တောင်းသည် မဟုတ်ပါ။ သို့သော်လည်း၊ ဤသူတို့အားမကောင်းသောအမှုအရာထဲမှစောင့်ရှောက်တော်မူပါ မည်အကြောင်း၊ အကျွန်ုပ်တောင်းပါ၏။¹⁶ အကျွန်ုပ်သည် လောကနှင့် မဆက်ဆံသကဲ့သို့ သူတို့သည်လည်း မဆက်ဆံကြပါ။¹⁷ သမ္မာတရားအားဖြင့် သူတို့ကို၊ ကိုယ်

တော်၏အမှုတော်အတွက် အဆင်သင့်ဖြစ်စေ တော်မူပါ။ ကိုယ်တော်၏နတ်ကပတ်တော်သည် သမ္မာတရား ဖြစ်ပါ၏။¹⁸ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်အား ဤလောကသို့ စေလွှတ်တော်မူ သည်နည်းတူ အကျွန်ုပ်သည်လည်း ဤသူတို့ အား ဤလောကသို့ စေလွှတ်ပါ၏။¹⁹ အကျွန်ုပ် သည်ကိုယ်တော်အား အစေခံရန်သူတို့အတွက် ကိုယ်ကိုယ် အဆင်သင့် ပြင်ဆင်ထားပါ၏။ သို့မှသာ သူတို့သည် ကိုယ်တော်အတွက် အ မှန်အစေခံနိုင်ကြရန် မိမိကိုယ်ကို အဆင်သင့် ပြင်ဆင်ပြီး ဖြစ်ပါမည်။

²⁰ ဤလူတို့အတွက်သာအကျွန်ုပ်ဆုတောင်း သည်မဟုတ်။ သို့သော်လည်း၊ ဤသူတို့ ဟော ပြောခြင်းအားဖြင့် အကျွန်ုပ်ကို ယုံကြည်လာ မည့်လူအပေါင်းတို့အတွက်လည်း၊ အကျွန်ုပ်ဆု တောင်းပါ၏။²¹ အိုအဘ၊ အကျွန်ုပ်ကို ယုံကြည် သောသူ အပေါင်းတို့သည် တစ်လုံးတစ်ဝတည်း ဖြစ်နိုင်ကြရန် အကျွန်ုပ်ဆုတောင်းပါ၏။ ကိုယ် တော်သည် အကျွန်ုပ်၌ ရှိတော်မူ၍၊ အကျွန်ုပ် သည်လည်း ကိုယ်တော်၌ရှိပါ၏။ ဤလူတို့အား လုံးတို့သည်လည်း၊ အကျွန်ုပ်တို့၌တစ်လုံးတစ် ဝတည်းဖြစ်နိုင်ကြရန် အကျွန်ုပ်ဆုတောင်းပါ၏။ သို့မှသာ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်အား စေလွှတ်တော်မူသည်ကိုလောကီသားတို့သည် ယုံကြည်ကြပါလိမ့်မည်။²² ကိုယ်တော်သည် အ ကျွန်ုပ်တို့နှင့် တစ်လုံးတစ်ဝတည်းဖြစ်တော်မူ သကဲ့သို့ သူတို့သည် တစ်လုံးတစ်ဝတည်း ဖြစ် ခြင်းငှါကိုယ်တော်သည်အကျွန်ုပ်အားပေးတော် မူသော ဘုန်းအသရေကို သူတို့အား အကျွန်ုပ် ပေးတော်မူ၏။²³ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်၌ ရှိတော်မူ၍ အကျွန်ုပ်သည်လည်း သူတို့၌ ရှိ တော်မူမည်။ ထို့ကြောင့်၊ သူတို့သည် ပြည့်စုံ စွာတစ်လုံးတစ်ဝတည်း ဖြစ်ကြပါလိမ့်မည်။ ထို နောက် ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်ကို ချစ် တော်မူသည့်နည်းတူ ဤသူတို့ကိုလည်း ချစ် တော်မူကြောင်းကို လောကီသားတို့သည် သိ ကြပါလိမ့်မည်။

²⁴“အိုအဘ၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်အား

ပေးတော်မူသော ဤသူတို့သည် အကျွန်ုပ်ရှိရာ အရပ်၌ အကျွန်ုပ်နှင့်အတူ အစဉ်အမြဲ ရှိနေကြ ရန် အကျွန်ုပ်အလို ရှိပါ၏။ ကိုယ်တော်သည် ဤကမ္ဘာမတည်မရှိမီ အကျွန်ုပ်ကို ချစ်တော်မူ သောကြောင့်၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်အား ပေးတော်မူသော ဘုန်းအသရေကို ဤသူတို့ အား မြင်စေခြင်းငှါ အကျွန်ုပ်အလိုရှိပါ၏။²⁵ အို အဘ၊ ကိုယ်တော်သည် ကောင်းမြတ်တော်မူ သောသူဖြစ်ပါ၏။ လောကီသားတို့သည် ကိုယ် တော်ကို မသိကြ။ သို့သော်လည်း၊ ကိုယ်တော် ကိုအကျွန်ုပ်သိပါ၏။ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ် အား စေလွှတ်တော်မူသည်ကို ဤသူတို့သည် သိကြပါ၏။²⁶ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်အ ကြောင်းကို သူတို့အား သွန်သင်ပြီးဖြစ်၍ သူတို့ အား အစဉ် သွန်သင်ပါမည်။ ထိုနောက် ကိုယ် တော်သည် အကျွန်ုပ်ကို ချစ်တော်မူသောမေတ္တာသည် သူတို့၌လည်း ရှိပါလိမ့်မည်။ အ ကျွန်ုပ်သည် သူတို့၌ ရှိနေပါလိမ့်မည်” ဟုမြှောက် ဆိုတော်မူ၏။

ယေရှုကို ဝမ်းဆီးကြခြင်း

(မာ 26:47-56; မာ 14:43-50; လု၊ 22:47-53)

18 ယေရှုသည် ထိုသို့ ဆုတောင်းမိန့်မြှောက် တော်မူပြီးမှ တပည့်တော်တို့နှင့်အတူ ထွက်ခွာကြ၏။ သူတို့သည် ကေဒြန်ချောင်း တစ်ဘက်သို့ ကူးသွားကြ၏။ အခြားတစ်ဘက် ၌ သံလွင်ပင်ဥယျာဉ်ရှိ၏။ ယေရှုသည် မိမိ တပည့်တော်တို့နှင့် ထိုအရပ်သို့ သွားကြ၏။

² ယေရှုသည် မိမိတပည့်တော်တို့နှင့်အတူ ထိုနေရာသို့ မကြာခဏ သွားလေ့ရှိသော ကြောင့် ထိုနေရာကိုယုဒသိ၏။ ယုဒသည် ယေရှု ကို အပ်နှံသောသူဖြစ်၏။³ ထို့ကြောင့် ယုဒ သည် ရောမစစ်တပ်တစ်တပ်ကို ထိုဥယျာဉ်သို့ ခေါ်သွားလေ၏။ ယုဒသည် ယင်ပုရောဟိတ် အကြီးတို့နှင့် ဖာရိရှဲတို့ထံမှ အစောင့်အချို့တို့ ကိုလည်း ခေါ်သွား၏။ ထိုသူတို့သည် မီးအိမ်၊ မီးတုတ်၊ လက်နက်တို့ကို ဆောင်လျက်လာ ကြ၏။

⁴ယေရှုသည် သူ့အပေါ်သို့ ဖြစ်ပျက်လာမည့် အရာကို သိတော်မူ၏။ ယေရှုသည်ထွက်၍၊ “သင်တို့သည်အဘယ်သူကို ရှာကြသနည်း” ဟု မေးတော်မူ၏။

⁵ထိုလူတို့က၊ “နာဇရက်မြို့သား ယေရှုကို ရှာကြသည်” ဟုဆိုကြ၏။ ယေရှုက၊ “ငါသည် ယေရှုဖြစ်၏” ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ယေရှုကို အပ်နှံသောယုဒသည်လည်း၊ ထိုသူတို့နှင့်အတူ ရပ်လျက်နေ၏။ ⁶ယေရှုက၊ “ငါသည် ယေရှုဖြစ်၏” ဟုမိန့်တော်မူသောအချိန်တွင်၊ ထိုလူတို့သည် နောက်သို့ဆုတ်၍ မြေပေါ်သို့ လဲကြ၏။

⁷တဖန်ယေရှုက၊ “သင်တို့သည် အဘယ်သူကို ရှာကြသနည်း” ဟုမေးပြန်၏။ လူတို့က၊ “နာဇရက်မြို့သားယေရှုကို ရှာကြသည်” ဟုဆိုကြ၏။ ⁸ယေရှုကလည်း၊ “ငါသည် ယေရှုဖြစ်၏ ဟုသင်တို့အား ငါပြောပြီ။ ထို့ကြောင့် သင်တို့သည် ငါ့ကို ရှာကြလျှင်၊ ဤသူတို့သည် သွားကြပါစေ” ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ⁹ဤသို့ ဖြစ်ပျက်ခြင်းမှာယေရှုက၊ “ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်အား အပ်ပေးတော်မူသောသူတို့သည် တစ်ယောက်မျှ ပျက်စီးဆုံးရှုံးခြင်းသို့ မရောက်” ဟုမိန့်တော်မူသောစကားသည် မှန်ကြောင်း ပြည့်စုံစေခြင်းဖြစ်၏။

¹⁰ထိုအခါ ရှိမှန်ပေတရုသည် သူ့ဥပါသောဝါးကို ဆွဲထုတ်၍ ယင်ပုရောဟိတ်မင်း၏ကျွန်တစ်ယောက်ကို ခုတ်သဖြင့်လက်ျာနားရွက်ကို ခုတ်ပြတ်လေ၏။ ထိုကျွန်၏အမည်မှာ မာလုဖြစ်၏။ ¹¹ယေရှုကလည်း၊ “သင့်ဝါးကို ဝါးအိမ်၌ ပြန်ထားလော့။ ခမည်းတော်သည် ငါ့အား ပေးတော်မူသောဒုက္ခဆင်းရဲခံရာခွက်*ဖလားကို ငါသည် လက်ခံရမည်” ဟုပေတရုအား မိန့်တော်မူ၏။

ခွက် ယေရှုက ဆိုးရွားသောအရာများ သူထံဖြစ်လာမည့်အကြောင်းကို ပြောခြင်းဖြစ်သည်။ ဤအရာများလက်ခံခြင်းငှါ အလွန်ခက်ခဲမည် ဖြစ်သည်။ ဆိုးရွားသော အရာနှင့် ပြည့်လျှံသောခွက်တစ်ခွက်သောက်သကဲ့သို့ ဖြစ်သည်။

ယေရှုအား အနှုတ်မင်းရှေ့သို့ သယ်ဆောင်ခြင်း

(မာ 26:57-58; မာ 14:53-54; လု 22:54)

¹²ထို့နောက် ရောမစစ်သားတို့သည် သူတို့၏တပ်မှူး၊ ယုဒလူတို့၏အစောင့်အကြပ်များနှင့်အတူ ယေရှုကို ဖမ်းဆီးကြ၏။ ¹³သူတို့သည် ယေရှုကို ချည်နှောင်ပြီးလျှင်၊ အနှုတ်မင်းထံသို့ ရှေးဦးစွာ ခေါ်သွားကြ၏။ အနှုတ်မင်းသည် ကယာဖ၏ယောက္ခမဖြစ်၏။ ¹⁴ကယာဖသည် ထိုနှစ်တွင်ယင်ပုရောဟိတ်မင်းဖြစ်၏။ ကယာဖသည် ယုဒလူတို့အား လူအပေါင်းတို့သည် ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်သည်ထက် လူတစ်ယောက်သည် သေသော်၊ သာ၍ ကောင်းသည်ဟု ပြောခဲ့သောသူပင် ဖြစ်၏။

ပေတရုသည် ယေရှုကို သိခြင်းအကြောင်း ငြင်းပယ်ခြင်း

(မာ 26:69-70; မာ 14:66-68; လု 22:55-57)

¹⁵ရှိမှန်ပေတရုနှင့်အခြားသောတပည့်တော်တစ်ယောက်သည် ယေရှုနှင့်အတူ လိုက်သွားကြ၏။ ထိုတပည့်တော်သည် ယင်ပုရောဟိတ်မင်းကို သိ၏။ ထို့ကြောင့် သူသည်၊ ယင်ပုရောဟိတ်မင်း၏အိမ်တော်ထဲသို့ ဝင်လေ၏။ ¹⁶သို့သော်လည်း၊ ပေတရုသည် အိမ်ပြင်တံခါးနားမှာ ရပ်လျက် စောင့်နေ၏။ ယင်ပုရောဟိတ်မင်းနှင့်၊ သိကျွမ်းသောနောက်လိုက်တော်သည် ထွက်၍တံခါးစောင့်မိန်းမအားပြောပြီးမှပေတရုကို အထဲသို့ ခေါ်လာ၏။ ¹⁷တံခါးစောင့် မိန်းမက ပေတရုအား၊ “သင်သည်လည်း ထိုသူ၏ တပည့်တော်တို့ အထဲတွင် တစ်ယောက်အပါအဝင်မဟုတ်လော့” ဟုဆို၏။ ပေတရုကလည်း၊ “မဟုတ်ပါ။ ကျွန်ုပ်မဟုတ်ပါ” ဟုပြောလေ၏။

¹⁸ထိုကာလသည် ချမ်းအေးသောကြောင့် ကျွန်ုပ်များနှင့် အစောင့်အကြပ်တို့သည် မီးခဲကို ပုံ၍ မီးမွှေးကြ၏။ သူတို့သည် မီးပုံနားပတ်လည်တွင် ရပ်လျက် မီးလှုံကြ၏။ ပေတရုသည်လည်း သူတို့နှင့်တကွ ရပ်၍ မီးလှုံလျက်နေ၏။

**ယင်ပုရောဟိတ်မင်းသည်
ယေရှုအား မေးမြန်းခြင်း**

(မာ 26:59-66; မာ 14:55-64; လု 22:66-71)

¹⁹ယင်ပုရောဟိတ်မင်းသည် ယေရှုအား သူ၏တပည့်တော်တို့အကြောင်းနှင့် သူ၏သွန်သင်ချက်ကို မေးမြန်း၏။ ²⁰ယေရှုကလည်း၊ “ငါသည် လူတို့အား အစဉ်အမြဲထင်ရှားစွာ ပြောပြီ။ ငါသည် ယုဒလူအပေါင်းတို့ စည်းဝေးရာ တရားဇရပ်များတို့နှင့် ဗိမာန်တော်ထဲတွင် အစဉ်မပြတ်ဟောပြောလျက်ရှိ၏။ ငါသည် အဘယ်အရာမျှလျှို့ဝှက်စွာ မပြော။ ²¹ထို့ကြောင့် သင်တို့သည် အဘယ်ကြောင့် ငါ့ကို မေးမြန်းကြသနည်း။ ငါဟောပြောသောစကားကို ကြားသောသူတို့ကို မေးမြန်းကြလော့။ ငါသည် အဘယ်အရာကို ပြောသည်ကို သေချာစွာ သူတို့ သိကြ၏” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

²²ယေရှုသည် ထိုစကားကို ပြောစဉ်တွင်၊ ထိုနေရာ၌ ရပ်လျက်နေသော အစောင့်တစ်ယောက်သည် သူ့ကို ရိုက်ပုတ်လေ၏။ ထိုအစောင့်က၊ “သင်သည် ယင်ပုရောဟိတ်မင်းကို ထိုသို့ ပြောရသလော” ဟုဆို၏။

²³ယေရှုကလည်း၊ “ငါသည် တစ်စုံတစ်ရာ ပြောမှားလျှင် ဤနေရာ၌ ရှိသောလူတို့အား အဘယ်အရာ မှားသည်ကို ပြောပါ။ သို့သော်လည်း၊ ငါဟောပြောသောအရာတို့သည် မှန်နေလျှင်၊ သင်သည် အဘယ်ကြောင့် ငါ့ကို ရိုက်ပုတ်သနည်း” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

²⁴ထို့ကြောင့် အနှုတ်မင်းသည် ယေရှုအား ယင်ပုရောဟိတ်မင်းဖြစ်သော ကယာဖထံသို့ ပို့လေ၏။ ယေရှုသည် ချည်နှောင်လျက်ရှိ၏။

ပေတရုသည် တစ်ဖန်ငြင်းပယ်ခြင်း

(မာ 26:71-75; မာ 14:69-72; လု 22:58-62)

²⁵ရှိုမှန်ပေတရုသည် မီးပုံနားမှာ ရပ်လျက် ကိုယ်ကိုနှေးစေလေ၏။ အချို့သော သူတို့က၊ “သင်သည် ထိုသူ၏တပည့်တော်တို့ထံမှ တစ်ယောက်သောသူ ဖြစ်သည်မဟုတ်လော” ဟု

ပေတရုအား မေး၏။ သို့သော်လည်း၊ ပေတရုက၊ “မဟုတ်ပါ” ဟုငြင်းလေ၏။

²⁶ပေတရု ခုတ်၍ နားရွက်ပြတ်သောသူနှင့် ဆွေမျိုးတော်သောယင်ပုရောဟိတ်မင်း၏ကျွန်တစ်ယောက်က၊ “သင်သည် ထိုသူနှင့်အတူ ဥယျာဉ်ထဲမှာ ရှိနေသည်ကို ငါမြင်ခဲ့ပြီ မဟုတ်လော” ဟုဆို၏။

²⁷သို့သော်လည်း ပေတရုက တဖန်ငြင်းဆို၍၊ “မဟုတ်ပါ။ ငါသည်ထိုသူနှင့်အတူမရှိပါ” ဟု ငြင်းပယ်ပြန်၏။ ထိုခဏချင်းတွင် ကြက်တွန်၏။

**ယေရှုကို ပိလတ်မင်းထံသို့
ပို့ဆောင်ကြခြင်း**

(မာ 27:1-2, 11-31; မာ 15:1-20; လု 23:1-25)

²⁸ထိုနေ့က ယုဒလူတို့သည် ယေရှုကို ကယာဖထံမှ ရောမအစိုးရမင်း၏ နန်းတော်သို့ ခေါ်ဆောင်သွားကြ၏။ ထိုအချိန်သည် နံနက်စောစောအချိန်ဖြစ်၏။ ယုဒလူတို့သည် ပသခါပွဲကို ခံလိုသောကြောင့် မိမိတို့ကို မညစ်ညူးမည်အကြောင်း နန်းတော်ထံသို့ မဝင်ကြ။ ²⁹ထို့ကြောင့် ပိလတ်မင်းသည် ယုဒလူတို့ရှိရာအပြင်သို့ ထွက်သွား၍ “ဤသူ၌ အဘယ်အပြစ်ကို သင်တို့တင်ကြသနည်း” ဟုမေး၏။

³⁰ယုဒလူတို့က “ဤသူသည် လူဆိုးဖြစ်၏။ ထိုအကြောင်းကြောင့်၊ ဤသူအား ကိုယ်တော်ထံသို့ ခေါ်ဆောင်လာကြ၏” ဟုလျှောက်ကြ၏။ ³¹ထို့နေ့က ပိလတ်မင်းသည် ယုဒလူတို့အား၊ “သူ့ကို ယူသွား၍ သင်တို့၏ဓမ္မသတ်အတိုင်း သူ့အား စီရင်ကြ” ဟုဆို၏။ ယုဒလူတို့ကလည်း၊ “အကျွန်ုပ်တို့သည် သင်တို့၏ဥပဒေအရ အဘယ်သူ့ကိုမျှ သတ်ပိုင်ခွင့်မရှိ” ဟုပြောကြ၏။ ³²ဤသို့ ဖြစ်ပျက်ခြင်းမှာယေရှုသည် အဘယ်သို့ မိမိသေရမည်အကြောင်းကို မိန့်တော်မူသော စကားပြည့်စုံမည် အကြောင်းဖြစ်၏။

³³ထို့နေ့က ပိလတ်မင်းသည် နန်းတော်တွင်းသို့ ပြန်ဝင်၍ ယေရှုကို ခေါ်၍ “သင်သည် ယုဒရှင်ဘုရင် မှန်သလော” ဟုမေး၏။

³⁴ယေရှုကလည်း၊ “ကိုယ်အလိုအလျောက် မေးသလော။ သို့မဟုတ် အခြားသောသူတို့ သည် ငါ့အကြောင်းကို သင့်အား ပြောကြပြီ လော” ဟုမေးတော်မူ၏။

³⁵ပိလတ်မင်းက၊ “ငါသည် ယုဒလူ ဖြစ်သ လော။ သင်၏လူမျိုးတို့နှင့် သူတို့၏ယင်ပုရော ဟိတ်အကြီးတို့က သင့်ကို ငါထံသို့ ခေါ်ဆောင် လာကြ၏။ သင်သည် အဘယ်အရာကို မှား ယွင်းစွာ ပြုခဲ့သနည်း” ဟုမေး၏။

³⁶ယေရှုက၊ “ငါ၏နိုင်ငံသည် ဤလောက နှင့် မစပ်ဆိုင်။ ငါ၏နိုင်ငံသည် ဤလောကနှင့် စပ်ဆိုင်လျှင် ငါသည် ယုဒလူမျိုးတို့၏လက်သို့ မရောက်စေရန် ငါ၏ကျွန်ုပ်တို့သည် တိုက်လှန် ကြလိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း၊ ငါ၏နိုင်ငံသည် တခြားသော အရပ်ဒေသနှင့်ဆိုင်၏” ဟုမိန့် တော်မူ၏။

³⁷ပိလတ်မင်းကလည်း၊ “သို့ဖြစ်လျှင်၊ သင် သည် ရှင်ဘုရင်မှန်သလော” ဟုမေး၏။ ယေရှု က၊ “ငါသည် ရှင်ဘုရင်ဖြစ်သည်ဟု သင်ပြော ၏။ထိုစကားသည်မှန်၏။ ငါသည်ထိုအကြောင်း ကြောင့်မွေးဖွားခြင်းကိုခံ၏။ ငါသည် လူတို့ အား သမ္မာတရားအကြောင်းကို သက်သေခံ ခြင်းငှါ ဤလောကသို့ကြွလာ၏။ သမ္မာတရား နှင့်စပ်ဆိုင်သမျှသောသူတို့သည် ငါ့စကားကို နားထောင်ကြသည်” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

³⁸ပိလတ်မင်းကလည်း၊ “သမ္မာတရားသည် အဘယ်သို့နည်း” ဟုမေး၏။ ပိလတ်မင်းသည် ထိုသို့မေးပြီးမှ တစ်ဖန် ယုဒလူတို့ရှိရာ အပြင်သို့ ထွက်သွား၍ ယုဒလူတို့အား၊ “ဤသူ၌ အဘယ် အပြစ်ကိုမျှ ငါမတွေ့။ ³⁹သို့သော်လည်း၊ ပသဒါ ပွဲ၌ အကျဉ်းသားတစ်ယောက်ကို သင်တို့အား ငါလွှတ်ပြုထုံးစံ ရှိ၏။ ငါသည် ဤသူ ‘ယုဒရှင် ဘုရင်’ကို လွှတ်ပေးရန် သင်တို့အလိုရှိကြသ လော” ဟုမေး၏။

⁴⁰တဖန်ယုဒလူတို့က၊ “ဤသူကို မလွှတ်စေ ချင်ပါ။ ဗာရဗ္ဗကို လွှတ်ပေးစေချင်ပါသည်” ဟုအော်ဟစ်၍ လျှောက်ကြ၏။ ထိုဗာရဗ္ဗသည် မီးပြတစ်ယောက် ဖြစ်၏။

19 ထို့နောက် ပိလတ်မင်းသည် ယေရှုကို ထုတ်၍ ရိုက်ခြင်းငှါ အမိန့်ပေး၏။ ²စစ် သားတို့သည် ဆူးပင်နှင့် ဦးရစ်ကို ရက်၍ ထို ဆူးရစ်ကို ယေရှု၏ခေါင်းတော်၌ တင်၏။ ထို့နောက်စစ်သားတို့သည် နိမောင်းသောဝတ် လုံကို ယေရှုအား ခြုံစေ၏။ ³စစ်သားတို့သည် ယေရှုအား “ဟေ့၊ ယုဒရှင်ဘုရင်” ဟုဆိုကြ၍ သူ၏မျက်နှာတော်ကို ရိုက်ပုတ်ကြ၏။

⁴တစ်ဖန် ပိလတ်မင်းသည် ထွက်လာ၍ ယုဒလူတို့အား၊ “ကြည့်ကြလော။ ငါသည် သင် တို့ဆီသို့ ယေရှုကို ထုတ်ဆောင်လာ၏။ ဤ သူ၌ အဘယ်အပြစ်မျှ ငါမတွေ့ကြောင်းကို သင် တို့အား ငါသိစေလို၏” ဟုဆို၏။ ⁵ထို့နောက်မှ ယေရှုသည် ထွက်သွား၏။ ထိုအခါသူသည် ဆူးပင်ဖြင့်ရက်သော ဆူးရစ်နှင့် နိမောင်းသော ဝတ်လုံကို ဝတ်လျက်ရှိ၏။ ပိလတ်မင်းက၊ ယုဒ လူတို့အား“ဤသူကို ကြည့်ကြလော့” ဟုဆို၏။

⁶ယင်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့နှင့် ယုဒလူတို့၏ အစောင့်အကြပ်များတို့သည် ယေရှုကို မြင် သောအခါ၊ “ထိုသူကို လက်ဝါးကပ်တိုင်ပေါ်မှာ သတ်ပါ။ ထိုသူကို လက်ဝါးကပ်တိုင်ပေါ်မှာ သတ်ပါ” ဟုဟစ်ကြော်ကြ၏။ သို့သော်လည်း၊ ပိလတ်မင်းက၊ “သင်တို့သည်သူ့ကို ယူ၍ လက် ဝါးကပ်တိုင်ပေါ်မှာ ရိုက်ထားကြ။ ငါသည်သူ၌ အပြစ်တစ်စုံတစ်ခုမှမတွေ့” ဟုဆို၏။

⁷ယုဒလူတို့က၊ “ဤသူသည် အသေသတ် ခြင်းကို ခံရမည်ဟု ဆိုသောဓမ္မသတ်တရား သည် ကျွန်ုပ်တို့၌ ရှိပါ၏။ အကြောင်းမူကား၊ သူသည် ဘုရားသခင်၏သားတော်ဖြစ်သည်ဟု သူပြောပြီ” ဟုလျှောက်ကြ၏။ ⁸ပိလတ်မင်း သည် ထိုစကားကို ကြားသောအခါ၊ သူသည် ပို၍ ကြောက်လာ၏။

⁹ပိလတ်မင်းသည် နန်းတော်တွင်း ပြန်ဝင်၍ ယေရှုအား၊ “သင်သည် အဘယ်အရပ်က လာ သနည်း” ဟုမေး၏။ သို့သော်လည်း၊ ယေရှု သည် သူ့အားတစ်ခွန်းကိုမျှ ပြန်ပြောတော်မမူ။ ¹⁰ပိလတ်မင်းက၊ “သင်သည် ငါနှင့်စကားပြော ရန် ငြင်းပါသလော။ သင့်ကို လွှတ်ပိုင်သော

အာဏာကို၎င်း လက်ဝါးကပ်တိုင်ပေါ်မှာ သတ်ပိုင်သောအာဏာကို၎င်း ငါ၌ ရှိသည်ကို သင်မသိလော” ဟုဆို၏။

¹¹ယေရှုက၊ “ဘုရားသခင်ပေးတော်မူသော တန်ခိုးအာဏာကိုသာ သင်သည် ငါ့အပေါ်၌ ရှိ၏။ ထို့ကြောင့် ငါ့ကိုမင်းကြီး၏လက်သို့ အပ်နှံသောသူသည် သာ၍ အပြစ်ရှိ၏” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

¹²ထိုအခါမှစ၍ ပိလတ်မင်းသည် ယေရှုကို လွှတ်ပို့ရန် ကြိုးစား၍ ရှာကြံလေ၏။ သို့သော်လည်း၊ ယုဒလူတို့က၊ “မည်သူမဆို မိမိကိုယ်ကို ရှင်ဘုရင်လုပ်သောသူသည် ကံသာဘုရင်ကို ဆန့်ကျင်သောသူဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့်ကိုယ်တော်သည် ဤသူကို လွှတ်လျှင် ကံသာဘုရင်၏မိတ်ဆွေမဟုတ်” ဟုဟစ်ကြော်၍ လျှောက်ကြ၏။

¹³ယုဒလူတို့ ပြောသောစကားကို ပိလတ်မင်းသည် ကြားသောအခါ ယေရှုကို “ကျောက်ခင်း” ဟုခေါ်သောနေရာသို့ ထုတ်ဆောင်၏။ (ဟေဗြဲစကားအားဖြင့် ဂဗ္ဗသအမည်ရှိ၏) ပိလတ်မင်းသည် ထိုအရပ်တရားပလ္လင်ပေါ်မှာ ထိုင်လေ၏။ ¹⁴ထိုနေ့အချိန်မှာ၊ ပသဒါပွဲအတွက် ပြင်ဆင်ရာနေ့* (သောကြာနေ့)၏ မွန်းတည့်လုနီးအချိန်ဖြစ်၏။ ပိလတ်မင်းက ယုဒလူတို့အား၊ “သင်တို့၏ရှင်ဘုရင်ကို ကြည့်ကြလော့” ဟုပြောဆို၏။ ¹⁵ယုဒလူတို့က၊ “ထိုသူကို အဝေးသို့ ထုတ်ပါ။ ထိုသူကိုအဝေးသို့ ထုတ်ပါ။ ထိုသူကို လက်ဝါးကပ်တိုင်ပေါ်မှာ သတ်ပါ” ဟုဟစ်ကြော်ကြ၏။ ထို့နောက် ပိလတ်မင်းကလည်း၊ “ငါသည် သင်တို့၏ရှင်ဘုရင်ကို လက်ဝါးကပ်တိုင်ပေါ်မှာ သတ်ပို့ရန် သင်တို့အလိုရှိကြသလော့” ဟုမေးပြန်လျှင်၊ ယင်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့က၊

“အကျွန်ုပ်တို့၌ ကံသာဘုရင်မှ တစ်ပါး အဘယ်ရှင်ဘုရင်မျှ မရှိပါ” ဟုပြန်ပြောကြ၏။

¹⁶ထို့ကြောင့် ပိလတ်မင်းသည် ယေရှုကို လက်ဝါးကပ်တိုင်ပေါ်မှာ အသေသတ်ခြင်းကိုခံ

ရန် ထိုသူတို့လက်သို့ အပ်သဖြင့် စစ်သားတို့သည် ယေရှုကို ခေါ်ဆောင်သွားကြ၏။

ယေရှုသည် လက်ဝါးကပ်တိုင်ပေါ်မှာ အသတ်ခံတော်မူခြင်း

(မာ 27:32-44; မာ 15:21-32; လု 23:26-43)

¹⁷ယေရှုသည် မိမိလက်ဝါးကပ်တိုင်ကို ထမ်း၍ “ဦးခေါင်းခွံ” ဟုခေါ်သောအရပ်သို့ ထွက်တော်မူ၏။ (ထိုအရပ်ကို ဟေဗြဲဘာသာစကားအားဖြင့် “ဂေါလဂေါသ” အမည်ရှိ၏)

¹⁸ထိုဂေါလဂေါသအရပ်၌ သူတို့သည် ယေရှုကို လက်ဝါးကပ်တိုင်ပေါ်မှာ ရိုက်ထားကြ၏။ သူတို့သည် အခြားသော လူနှစ်ယောက်တို့ကိုလည်း လက်ဝါးကပ်တိုင်များပေါ်တွင် ရိုက်ထားကြ၏။ သူတို့သည် ထိုလူနှစ်ယောက်တို့၏ကပ်တိုင်ကို ဘေးတစ်ဘက်စီတွင် ထားကြ၍ ယေရှုသည် ကားတိုင်ကိုထိုသူနှစ်ယောက်အလယ်မှာ ထားကြ၏။ ¹⁹ပိလတ်မင်းသည်လည်း ကမ္ဗည်းလိပ်စာကို ရေး၍ လက်ဝါးကပ်တိုင်တော်၌ တပ်လေ၏။ လိပ်စာချက်မှာ “ယုဒရှင်ဘုရင်နာဇရက် မြို့သားယေရှု” ဟုရေးထား၏။ ²⁰ထိုဆိုင်ဘုတ်ကို ဟေဗြဲဘာသာ၊ လက်တင်ဘာသာနှင့် ဟေလသဘာသာတို့ဖြင့် ရေးသားထား၏။ ယေရှုကို လက်ဝါးကပ်တိုင်ပေါ်မှာ သတ်သောနေရာသည် မြို့နှင့်နီးသောကြောင့် ယုဒလူအများတို့သည် ထိုစာကို ဖတ်ကြ၏။ ²¹ယင်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့က ပိလတ်မင်းအား “ယုဒရှင်ဘုရင်ဟုမရေးနှင့်။ ငါသည် ယုဒရှင်ဘုရင်ဖြစ်၏ဟု ဤသူဆိုကြောင်းကို ရေးတော်မူပါ” ဟုလျှောက်ကြ၏။

²²ပိလတ်မင်းကလည်း “ငါရေးပြီးသောအရာကို ငါသည် ပြောင်းလဲလိမ့်မည်မဟုတ်” ဟုပြန်ဆို၏။

²³စစ်သားများတို့သည် ယေရှုကို လက်ဝါးကပ်တိုင်ပေါ်မှာ ရိုက်ထားပြီးမှ သူ၏အဝတ်များကို ထုတ်ကြ၏။ သူတို့သည် သူ၏အဝတ်များကို လေးပိုင်းပိုင်း၍ စစ်သားတစ်ယောက်တစ်ပိုင်းစီ ယူကြလေ၏။ သူတို့သည် အတွင်း

ပြင်ဆင်ရာနေ့ သောကြာနေ့၊ ဥပုသ်နေ့မတိုင်မီနေ့။

အင်္ကျီတော်ကိုလည်း ယူကြ၏။ ထိုအတွင်း အင်္ကျီတော်သည် မချုပ်ဘဲလျက် အထက်စွန်းမှ အောက်စွန်းတိုင်အောင်ရက်သောအင်္ကျီဖြစ်၏။²⁴ ထို့ကြောင့် စစ်သားတို့က၊ “ငါတို့သည် ဤ အင်္ကျီကို အပိုင်းပိုင်းဖြတ်၍ မဆုတ်ကြဘဲ အဘယ်သူ ယူရမည်ကို စာရေးတံချကြစို့” ဟု အချင်းချင်း ဆိုကြ၏။ ကျမ်းစာလာသည်မှာ၊

“သူတို့သည် အကျွန်ုပ်အဝတ်ကို အချင်းချင်းခွဲဝေ၍ ကျွန်ုပ်အင်္ကျီကို စာရေးတံချကြပါ၏”
ဆာလံ 22:18

ဟူ၍ကျမ်းစာလာသည့် အတိုင်းပြည့်စုံစေခြင်းငှါ စစ်သားတို့သည် ထိုသို့ ပြုကြ၏။

²⁵ ယေရှု၏လက်ဝါးကပ်တိုင်နားမှာ ယေရှု၏ မယ်တော်၊ မယ်တော် ညီမကလေးဖန် မယား မာရိနှင့် မာဂဒလမာရိတို့သည် ရပ်နေကြ၏။²⁶ ထိုအခါ ယေရှုသည် မိမိမယ်တော်နှင့် ချစ်သော တပည့်တော်သည် အနားမှာရပ်နေသည်ကို သူမြင်သောအခါ မယ်တော်အား “အချင်းမိန်းမ၊ သင်၏သားကို ကြည့်လော့” ဟု မိန့်တော်မူ၏။²⁷ ထိုနောက် ယေရှုသည် တပည့်တော်အား၊ “သင်၏အမိကို ကြည့်လော့” ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ထိုအခါ မှစ၍ ထိုတပည့်တော်သည် ယေရှု၏မယ်တော်ကို ခေါ်၍ မိမိအိမ်၌ သိမ်းထား၏။

ယေရှုသည် အသက်စွန့်တော်မူခြင်း

(မာ 27:45-56; မာ 15:33-41; လု 23:44-49)

²⁸ ထိုနောက် ယေရှုသည် အမှုရှိသမျှ အကုန်အစင် ဖြစ်ပျက်ပြီးသည်ကို သိတော်မူ၏။ သူသည် ကျမ်းစာပြည့်စုံစေခြင်းငှါ “ငါရေငတ်သည်”* ဟု မိန့်တော်မူ၏။²⁹ ထိုအရပ်၌ ပုံးရည်နှင့်ပြည့်သော အိုးတစ်လုံးရှိ၏။ ထို့ကြောင့်

* “ငါရေငတ်သည်” ဆာလံ 22:15; 69:21

စစ်သားတို့သည် ရေမှိုတစ်ထွေးကို ပုံးရေနှင့် ပြည့်စေ၍ ဟုသုပ်ပင်အကိုင်းဖျား၌ တပ်ထားကြ၏။ ထိုနောက်သူတို့သည် ထိုရေမှိုကို ပင်၍ ယေရှု၏ခံတွင်းတော်သို့ကပ်ထားကြ၏။³⁰ ယေရှုသည် ပုံးရေကို မြည်းစမ်းတော်မူပြီးမှ “အမှုပြီးပြီ” ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ယေရှုသည် ခေါင်းတော်ကို ငိုက်ဆိုက်ညွတ်၍ အသက်တော်ကို စွန့်တော်မူ၏။

³¹ ထိုနေ့သည် အဘိတ်နေ့ဖြစ်၍ နက်ဖြန်နေ့သည် ကြီးမြတ်သော ဥပုသ်နေ့ဖြစ်၏။ ယုဒလူတို့သည် အလောင်းကောင်တို့ကို ထိုဥပုသ်နေ့၌ လက်ဝါးကပ်တိုင်ပေါ်၌ ရှိစေခြင်းကို အလိုမရှိကြ။ ထို့ကြောင့် သူတို့သည် ပိလတ်မင်းထံသို့ ဝင်ပြီးလျှင် သူတို့၏ခြေများကို ချိုး၍ မြန်မြန်သေစေရန်နှင့် အလောင်းကောင်တို့ကိုလည်း လက်ဝါးကပ်တိုင်ပေါ်မှ ဖြုတ်ယူကြရန် တောင်းဆိုကြ၏။³² ထို့ကြောင့် စစ်သားတို့သည် သွား၍ ယေရှု၏လက်ဝါးကပ်တိုင် တစ်ဘက်မှာ ရှိသော ပထမလူ၏ခြေကို ချိုးလေ၏။ ထိုနောက် သူတို့သည် နောက်တစ်ယောက်၏ခြေကို ချိုး၏။³³ သို့သော်လည်း စစ်သားတို့သည်၊ ယေရှုထံသို့ ရောက်လာသောအခါ သူသည် အသက်မရှိကြောင်းကို မြင်သောကြောင့် သူ၏ခြေမချိုးကြ။³⁴ သို့သော်လည်း၊ စစ်သားတစ်ယောက်သည် ယေရှု၏နံဘေးတော်ကို လှံဖြင့် ထိုးဖောက်၍ သွေးနှင့်ရေသည် ချက်ချင်း ထွက်လာ၏။³⁵ ထိုအဖြစ်အပျက်ကို မြင်သောသူသည် ထိုအရာကို သက်သေခံ၏။ သူ၏ သက်သေခံချက်သည်လည်း မှန်ပေ၏။ သင်တို့သည်လည်း ယုံကြည်မည်အကြောင်း သူပြောသောစကားမှန်သည်ကို သူသိ၏။³⁶ ထိုအကြောင်းအရာများ ဖြစ်ပျက်ခဲ့ခြင်းမှာ၊ “သူ၏အရိုးတို့သည် တစ်ချောင်းမျှချိုးခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်မဟုတ်”* ဟု ကျမ်းစာလာချက် ပြည့်စုံမည်အကြောင်းဖြစ်

* “သူ၏အရိုး ... လိမ့်မည်မဟုတ်” ကိုးကားချက်ဆာလံ 34:20၊ ဤယူဆချက်သည် ထွက် 12:46၊ တော 9:12 မှဖြစ်သည်

၏။ ³⁷တစ်ဖန် ကျမ်းစာလာသည်မှာ “လူတို့သည် မိမိတို့ထိုးဖောက်သောသူကို ရှုမြင်ရကြလိမ့်မည်” * ဟူ၍လာ၏။

ယေရှုကို သင်္ဂြိုဟ်တော်မူခြင်း

(မာ 27:57-61; မာ 15:42-47; လု 23:50-56)

³⁸ထိုနောက်မှ အရိမသံမြို့သား ယောသပ်သည် ပိလတ်မင်းထံသို့ဝင်၍ ယေရှု၏အလောင်းတော်ကိုယူသွားမည်အကြောင်း အခွင့်တောင်း၏။ ယောသပ်သည် ယေရှု၏တပည့်တော်တစ်ပါးဖြစ်၏။ သို့သော်လည်း၊ သူသည် ယုဒလူတို့ကို ကြောက်သောကြောင့် ဤအရာများကို လူတို့အား မပြောဘဲနေ၏။ ပိလတ်မင်းသည် ယောသပ်အား ယေရှု၏အလောင်းတော်ကို ယူသွားရန်အခွင့်ပေး၏။ ထို့ကြောင့် ယောသပ်သည် လာ၍ ယေရှု၏အလောင်းတော်ကို ယူသွားလေ၏။ ³⁹ယေရှုထံတော်သို့ ညအချိန်တွင် လာ၍စကားပြောသော နိကောဒင်သည်လည်း အခွက်သုံးဆယ်မျှလောက်ရှိသော မုရန်နှင့်အကျော်ကို ရောနှောသည့်မွှေးကြိုင်သော နံ့သာပေါင်းကို ယူဆောင်၍ ယောသပ်နှင့် အတူသွား၏။ ⁴⁰ထိုလူနှစ်ယောက်တို့သည် ယေရှု၏အလောင်းတော်ကို ယူသွားကြ၍ နံ့သာမျိုးနှင့်တကွ ပိတ်ပုဆိုးဖြင့် ပတ်ရစ်ကြ၏။ ဤအရာသည် ယုဒလူတို့၏သိင်္ဂြိုဟ်ခြင်းနှင့် ဆိုင်သော ပြင်ဆင်ခြင်း ထုံးစံဖြစ်၏။ ⁴¹ယေရှုသည် လက်ဝါးကပ်တိုင်ပေါ်မှာ အသေသတ်ခြင်းကို ခံသော အရပ်၌ ဥယျာဉ်တစ်ခုရှိ၏။ ထိုဥယျာဉ်၌ သင်္ချိုင်းဂူအသစ်တစ်ခုရှိ၏။ ထိုဂူထဲ၌ မည်သူတစ်ယောက်ကိုမျှ သိင်္ဂြိုဟ်ဖူးခြင်း မရှိသေး။ ⁴²လူတို့သည် ထိုသင်္ချိုင်းဂူထဲ၌ ယေရှု၏အလောင်းတော်ကို ထည့်ကြ၏။ အကြောင်းမူကား ထိုဂူသည် အနီးအပါးတွင် ရှိ၍ ယုဒလူတို့သည် သူတို့၏ဥပုသ်နေ့ကို အစပြုရန် ပြင်ဆင်သောအပိတ်နေ့ဖြစ်သောကြောင့် ဖြစ်၏။

လွတ်လျက်နေသော ယေရှု၏သင်္ချိုင်းတော်ကို တပည့်တော်အချို့က တွေ့ရှိခြင်း

(မာ 28:1-10 မာ 16:1-8 လု 24:1-12)

20

ခုနစ်ရက်တွင် ပထမနေ့ရက် မိုးမလင်းမီ စောစောအချိန်၌ မာဂဒလမာရိသည် ယေရှု၏အလောင်းတော်ရှိရာ သင်္ချိုင်းသို့ သွားခဲ့၏။ ဂူ၌ ပိတ်ထားသော ကြီးမားသည့် ကျောက်တုံးသည် အဝေးသို့ ရွေ့လျက်ရှိသည်ကို မာရိမြင်၏။

²ထို့ကြောင့် မာရိသည် ရှိမှန်ပေတရုနှင့် ယေရှုချစ်တော်မူသော အခြားတပည့်တော်ဆီသို့ ပြေးသွားလေ၏။ မာရိက၊ “သူတို့သည် သခင်ကို သင်္ချိုင်းတော်မှ ယူသွားကြပြီ။ သူတို့သည် ကိုယ်တော်အား အဘယ်မှာ ထားသည်ကို ကျွန်ုပ်တို့မသိကြ” ဟုပြောဆို၏။

³ထို့ကြောင့်ပေတရုနှင့် အခြားတပည့်တော်သည်လည်း သင်္ချိုင်းတော်သို့ သွားကြ၏။ ⁴သူတို့နှစ်ယောက်စလုံး ပြေးသွားကြ၏။ သို့သော်လည်း၊ အခြားတပည့်တော်သည် ပေတရုကို ကျော်၍ သင်္ချိုင်းတော်သို့ အရင်ရောက်၏။

⁵ထိုတပည့်တော်သည် ဂူထဲသို့ ငုံ့ကြည့်၍ ထိုနေရာ၌ ပိတ်ပုဆိုးရစ်ရှိသည်ကို မြင်၏။ သို့သော်လည်း သူသည် ဂူထဲသို့ မဝင်ဘဲနေ၏။ ⁶ထို့နောက် ရှိမှန်ပေတရုသည် သူ့နောက်မှ ရောက်လာ၏။ ပေတရုသည် သင်္ချိုင်းဂူထဲသို့ ဝင်သွားလေ၏။ သူသည် ထိုနေရာ၌ ပိတ်ပုဆိုးလိပ်လျက် ရှိသည်ကို မြင်၏။

⁷ယေရှု၏ခေါင်းတော်ကို ပတ်ရစ်သော အဝတ်တော်သည် ပုဆိုးနှင့်အတူမရှိဘဲ တခြားစီလိပ်လျက်ရှိ၏။ ⁸ထို့နောက် အခြားသော တပည့်တော်သည် ဝင်၏။ ထိုအခါ သင်္ချိုင်းတော်သို့ အရင်ရောက်သော အခြားတပည့်တော်သည်လည်း အထဲသို့ ဝင်၍ အဘယ်အရာဖြစ်ပျက်ခဲ့သည်ကို မြင်သဖြင့် ယုံလေ၏။ ⁹ခရစ်တော်သည် သေခြင်းမှ ရှင်ပြန်ထမြောက်မည် ဟူသော ကျမ်းစာကို ဤတပည့်တော်တို့သည် နားမလည်ကြသေး။

“လူ ... မြင်ရကြလိမ့်မည်” ကိုးကားချက်စာခရိ 12:10

ယေရှုသည် မာဂဒလမာရီထံသို့ ပေါ်လာတော်မူခြင်း

(မာ 16:9-11)

¹⁰ထို့နောက် တပည့်တော်တို့သည် အိမ်သို့ ပြန်သွားကြ၏။ ¹¹သို့သော်လည်း မာရီသည် သင်္ချိုင်းတော်နားမှာရပ်လျက် ငိုကြွေးနေ၏။ သူမသည်ငိုကြွေးရင်း၊ အောက်သို့ ငုံ့၍ သင်္ချိုင်းတော်တွင်းထဲသို့ ကြည့်၏။ ¹²ပြုသောအဝတ်ကို ဝတ်ဆင်လျက်ရှိသောကောင်းကင်တမန်နှစ်ပါးတို့သည် ယေရှု၏အလောင်းတော်ရှိရာအရပ်၊ ခေါင်းတော်ရင်း၌တပါး၊ ခြေတော်ရင်းရှိရာနေရာ၌တစ်ပါးထိုင်ကြသည်ကိုမြင်လေ၏။

¹³ကောင်းကင်တမန်တို့သည် မာရီအား “အချင်းမိန်းမ၊ သင်သည် အဘယ်ကြောင့် ငိုကြွေးသနည်း” ဟုမေးကြ၏။ မာရီကလည်း “ကျွန်မ၏သခင်ကို သူတို့သည် အဝေးသို့ ယူသွားကြပြီ။ သူတို့သည် သူ့အား အဘယ်မှာထားကြသည်ကို ကျွန်မမသိပါ” ဟုပြောဆို၏။

¹⁴မာရီသည် ထိုစကားကို ပြောဆိုပြီးမှ နောက်သို့လှည့်သောအခါ ထိုနေရာ၌ ယေရှုရပ်လျက်နေသည်ကို မြင်သော်လည်း ယေရှု ဖြစ်တော်မူသည်ကိုမသိ။

¹⁵ယေရှုကလည်း “အချင်းမိန်းမ၊ သင်သည် အဘယ်ကြောင့် ငိုကြွေးသနည်း။ သင်သည် အဘယ်သူကို ရှာသနည်း” ဟုမေးတော်မူ၏။ ထိုလူသည် ဥယျာဉ်ကို စောင့်သောသူဖြစ်သည်ဟု မာရီသည် ထင်မှတ်၏။ ထိုကြောင့် မာရီသည် သူ့အား၊ “ဆရာ၊ သင်သည် ယေရှုကို အဝေးသို့ ဆောင်သွားသူ မှန်လျှင် သူ့ကို အဘယ်မှာ ထားသည်ကို ကျွန်မအား ပြောပါ။ ကျွန်မသည် သွား၍ သူ့ကို ယူပါမည်” ဟုဆို၏။

¹⁶ယေရှုကလည်း “မာရီ” ဟုခေါ်တော်မူ၏။ မာရီသည် ယေရှုထံတော်သို့ လှည့်၍ ဟေဗြဲဘာသာ စကားဖြင့်

“ရဗ္ဗနီ” ဟုထူးလေ၏။ ရဗ္ဗနီ အဓိပ္ပါယ်မှာ အရှင် ဘုရား “ဆရာ” ဟူ၍ ဖြစ်ပါသည်။

¹⁷ယေရှုသည် သူမအား “ငါ့ကို မဘက်နှင့်ဦး။ ငါသည် ခမည်းတော်ထံသို့ မသွားရသေး။

သို့သော်လည်း၊ ငါ့ညီတို့ထံသို့ သွား၍ သူတို့အား၊ ‘ငါ၏ခမည်းတော် တည်းဟူသော သင်တို့၏ခမည်းတော်၊ ငါ၏ဘုရားသခင် တည်းဟူသော သင်တို့၏ဘုရားသခင် ထံတော်သို့ ငါတက်သွားမည့်အကြောင်းကို ကြားပြောပါ’” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

¹⁸မာဂဒလမာရီသည်လည်း တပည့်တော်တို့ထံသို့သွား၍သူတို့အား၊ “ကျွန်မသည် သခင်ကို တွေ့မြင်သည်” ဟုပြော၏။ ယေရှုသည် သူမအားပြောတော်မူသောစကားတို့ကိုလည်း သူတို့အား ကြားပြောလေ၏။

ယေရှုသည် မိမိတပည့်တော်တို့ထံသို့ ပေါ်လာတော်မူခြင်း

(မာ 28:16-20; မာ 16:14-18; လု 24:36-49)

¹⁹ထိုနေ့သည် ခုနစ်ရက်တွင် ပထမနေ့ဖြစ်၏။ ထိုနေ့ညနေအချိန်၌ တပည့်တော်များသည် အတူတကွရှိနေကြ၏။ သူတို့သည် ယုဒလူတို့ကို ကြောက်သောကြောင့် တံခါးများကို ပိတ်ထားကြ၏။ ထို့နောက် ယေရှုသည် လာ၍ သူတို့၏အလယ်၌ ရပ်လျက်နေ၏။ ယေရှုကလည်း “ငြိမ်သက်ခြင်းသည် သင်တို့၌ ရှိစေသတည်း” ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ²⁰ယေရှုသည် ထိုသို့ မိန့်တော်မူပြီးမှ တပည့်တော်များအား သူ၏အလက်တော်နှင့် နံဘေးတော်ကို ပြတော်မူ၏။ တပည့်တော်တို့သည် သခင်ကို မြင်ကြသောအခါ အလွန်ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိကြ၏။

²¹ထို့နောက် ယေရှုက တစ်ဖန် “ငြိမ်သက်ခြင်းသည် သင်တို့နှင့်အတူ ရှိနေစေသတည်း။ ခမည်းတော်သည် ငါ့ကို စေလွှတ်တော်မူသည်နည်းတူ သင်တို့ကို ငါစေလွှတ်တော်မူ၏။”

²²ယေရှုသည် ထိုစကားကို မိန့်တော်မူပြီးမှ တပည့်တော်တို့အပေါ်၌ လေကို ရှုထုတ်တော်မူ၏။ ယေရှုကလည်း “သင်တို့သည် သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်ကို လက်ခံကြလော့ ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ²³သင်တို့သည် အခြားသူတို့၏ အပြစ်များကို ခွင့်လွှတ်လျှင် သင်တို့၏အပြစ်များ

သည်လည်း ခွင့်လွှတ်ခြင်း ရှိမည်။ သင်တို့သည် တစ်စုံတစ်ယောက်၏အပြစ်ကို ခွင့်လွှတ်လျှင်၊ သင်တို့၏အပြစ်သည်လည်း ခွင့်လွှတ် ခြင်းမရှိ” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

ယေရှုသည် သောမထသို့ ထင်ရှားတော်မူခြင်း

²⁴တပည့်တော်တစ်ပါးဖြစ်သောသောမဒေါ် ဒီဒုမုသည် ယေရှုကြွလာတော်မူသောအချိန်၌ တပည့်တော်တို့နှင့်အတူမရှိ။ ²⁵အခြားသော တပည့်တော်တို့သည် သောမအား “အကျွန်ုပ် တို့သည် သခင်ကို မြင်ရကြပြီ” ဟုပြောဆိုကြ ၏။ သောမက “ငါသည် လက်တော်၌ သံရိုက် ရာအချက်ကိုမမြင်၊ သံရိုက်ရာ အချက် ကို အကျွန်ုပ်၏လက်ညှိုးနှင့်မတို့မစမ်း၊ နံဘေးတော် ကိုလည်း အကျွန်ုပ်၏လက်ဖြင့် မစမ်းမသပ်ရ လျှင်၊ အကျွန်ုပ်သည် ယုံကြည်လိမ့်မည်မဟုတ်” ဟုဆို၏။

²⁶ထို့နောက် ရက်သတ္တပတ်ကြာပြီးမှ တ ပည့်တော်တို့သည် တဖန် ထိုအိမ်အထဲမှာ စုရုံး ကြ၏။ သောမသည်လည်း သူတို့နှင့်အတူ ရှိနေ ၏။ တံခါးများလည်း ပိတ်ထားကြ၏။ သို့သော် လည်း၊ ယေရှုသည် ကြွလာ၍ သူတို့၏အလယ် မှာ ရပ်တော်မူ၏။ ယေရှုက “သင်တို့၌ ငြိမ် သက်ခြင်း ရှိစေသတည်း” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

²⁷ထို့နောက် ယေရှုသည် သောမအား “သင်၏ လက်ညှိုးဖြင့် ဤနေရာ၌ စမ်းကြည့်လော့။ ငါ ၏လက်ကို စမ်းကြည့်လော့။ ငါ၏နံဘေးကို သင်၏လက်ဖြင့် စမ်းကြည့်လော့။ ယုံမှားခြင်း သံသယကို ပယ်ရှား၍၊ ယုံကြည်ခြင်းကို အစပြု လော့” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

²⁸သောမကလည်း၊ ယေရှုအား “အကျွန်ုပ် ၏အရှင်၊ အကျွန်ုပ်၏ဘုရားသခင်” ဟုပြန်၍ ပြော၏။

²⁹ယေရှုကလည်း၊ “သင်သည် မြင် သောကြောင့် ယုံကြည်၏။ ငါ့ကို မမြင်ဘဲယုံ ကြည်သော သူတို့သည် မင်္ဂလာရှိကြ၏” ဟုမိန့် တော်မူ၏။

ယောဟန်သည် အဘယ်ကြောင့်၍ ကျမ်း စာကို ရေးသားခဲ့ပါသနည်း

³⁰တပည့်တော်တို့သည် ယေရှုပြုတော်မူ သောအခြားနိမိတ်လက္ခဏာ များစွာတို့ကို မြင် ကြ၏။ ထိုနိမိတ်လက္ခဏာတို့ကို ဤစာအုပ်၌ ရေးသားထားခြင်းမရှိသောထိုနိမိတ်လက္ခဏာ များစွာတို့ကိုလည်း ပြုတော်မူ၏။ ³¹သို့သော် လည်း ယေရှုသည် ခရစ်တော်တည်းဟူသော ဘုရားသခင်၏သားတော် ဖြစ်တော်မူသည်ကို သင်တို့သည် ယုံကြည်နိုင်မည်အကြောင်း ဤအ ရာများတို့အား ရေးထား၏။ ထို့နောက်၊ သင် တို့သည် ယုံကြည်ခြင်း ရှိ၍ သူ၏နာမတော် အားဖြင့် ထာဝရအသက်ကို ရမည်အကြောင်း ဖြစ်၏။

ယေရှုသည်တပည့်တော် ခုနစ်ပါးတို့ထံသို့ ထင်ရှားတော်မူခြင်း

21 တဖန်ယေရှုသည် တီဗေရီအိုင်နားမှာ တပည့်တော်တို့အား ကိုယ်တော်တိုင် ကိုယ်ကိုပြတော်မူ၏။ပြတော်မူသည့်အကြောင်း အရာမူကား၊ ²အချို့သောတပည့်တော်တို့ သည် အတူတကွရှိနေကြ၏။ သူတို့မှာ ရှိမှန် ပေတရု၊ သောမဒေါ် (ဒီဒုမု)၊ ဂါလိလဲပြည် ကာနမ္မိယား နာသနေလ၊ ဇေဗေဒဲ၏သားတို့ နှင့် အခြားတပည့်တော်နှစ်ယောက်တို့ ဖြစ် ကြ၏။ ³ရှိမှန်ပေတရုက “ငါသည် ငါးဖမ်းသွား မည်” ဟုဆို၏။ အခြားသော တပည့်တော်တို့ ကလည်း၊ “ငါတို့သည် သင်နှင့်အတူ လိုက်ကြ မည်” ဟုပြောဆိုကြ၏။ ထို့ကြောင့် နောက် လိုက်တပည့်တော်အားလုံးတို့သည် ထွက်သွား ၍၊ လှေထဲသို့ ဝင်ကြ၏။ သူတို့သည် ထိုည၌ တွင် ငါးဖမ်းကြ၏။ သို့သော်လည်း တစ်ကောင် ကိုမျှမရကြ။

⁴နက်ပြန်နေ့နံနက်စောစော ရောက်သော အခါယေရှုသည် ကမ်းနားမှာ ရပ်တော်မူ၏။ သို့ သော်လည်း၊ သူသည်ယေရှုဖြစ်သည်ကို တပည့် တော်တို့သည် မသိကြ။ ⁵ထို့နောက်ယေရှုသည် တပည့်တော်တို့အား “မိတ်ဆွေတို့၊ သင်တို့

သည် ငါးဖမ်း၍ ရကြသလော” ဟုမေးတော်မူ၏။ တပည့်တော်တို့ကလည်း “မရကြ” ဟုပြန်ပြောကြ၏။

⁶ယေရှုက၊ “လှေလကျာဘက်၌ သင်တို့၏ ပိုက်ကွန်ကို ပစ်ချလော့။ ထိုနေရာ၌ သင်တို့ ငါးအချို့ကို ဖမ်းကြလိမ့်မည်” ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ထို့ကြောင့် တပည့်တော်တို့သည် ပြုခဲ့ကြ၏။ သူတို့သည်လှေပေါ်သို့ ပိုက်ကွန်ကို ဆွဲမတင်နိုင်လောက်အောင် မြောက်မြားစွာသော ငါးများကို ဖမ်းမိကြ၏။

⁷ယေရှုချစ်တော်မူသော တပည့်တော်က “သူသည် သခင်ဖြစ်သည်” ဟုပေတရုအား ပြော၏။ “ထိုသူသည် သခင်ဖြစ်သည်” ဟုပြောသောစကားကို ပေတရုကြားလျှင် အဝတ်ကို မခြုံဘဲ အပေါ်အင်္ကျီကိုသာ ပတ်စည်း၍ ရေထဲသို့ ဆင်းလေ၏။ သူသည် အလုပ်လုပ်ရန် အဝတ်ကို ချွတ်ပြီးသောကြောင့် အပေါ်အင်္ကျီကိုသာ ဝတ်ထား၏။ ⁸အခြားသော တပည့်တော်တို့သည် ကမ်းခြေနှင့် သိပ်မဝေး ကိုက်တစ်ရာခန့်မျှသာ ကွာသည်ဖြစ်၍ ငါးများစွာဖြင့် ပြည့်ကျပ်နေသော ပိုက်ကွန်ကို ဆွဲငင်လျက် လှေစီး၍ ကမ်းနားသို့ လာကြ၏။ ⁹တပည့်တော်တို့သည် ကုန်းပေါ်သို့ ရောက်သောအခါမီးခဲပုံကို တွေ့မြင်ကြ၏။ ထိုနေရာ၌ ကင်ထားသောငါးနှင့် မုန့်အချို့ ရှိ၏။ ¹⁰ထိုနောက် ယေရှုကလည်း “ယခုဖမ်းမိသော ငါးအချို့ကို ယူခဲ့ကြ” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

¹¹ရှိမုန့်ပေတရုသည် လှေထဲသို့ဝင်၍ ပိုက်ကွန်ကို ကမ်းခြေဘက်သို့ ဆွဲတင်လေ၏။ လှေပေါ်၌ ငါးကြီးများနှင့် ပြည့်လျက်ရှိ၏။ ဖမ်းမိသော ငါးများသည် (တစ်ရာငါးဆယ်သုံးကောင်) ရှိ၏။ ငါးများသည် အလွန်လေးလံလှသော်လည်း၊ ပိုက်ကွန်သည် စုတ်ပြတ်သွားခြင်း မရှိချေ။ ¹²ယေရှုကလည်း၊ သူတို့အား “လာ၍စားကြလော့” “ကိုယ်တော်သည် အဘယ်သူနည်း” ဟူ၍တစ်စုံတစ်ယောက်မျှမမေးလျှောက်ဝံ့ကြ။ သူသည်သခင်ဖြစ်တော်မူသည်ကို သူတို့သိကြ၏။ ¹³ယေရှုသည် အစားအစာရှိရာသို့

လျှောက်လာ၍ မုန့်နှင့်ငါးကို ယူပြီးလျှင် သူတို့အား ပေးတော်မူ၏။

¹⁴ယေရှုသည် သေခြင်းမှ ရှင်ပြန်ထမြောက်တော်မူပြီးနောက် တပည့်တို့အား တတိယအကြိမ်မြောက်သော ကိုယ်ကိုပြတော်မူခြင်းဖြစ်၏။

ယေရှုသည် ပေတရုကို စကားပြောဆိုတော်မူခြင်း

¹⁵သူတို့သည် စားသောက်ပြီးသောအခါ၊ ယေရှုက ရှိမုန့်ပေတရုအား၊ “ယောန၏သား ရှိမုန့် ဤသူတို့သည်ငါ့ကို ချစ်သည်ထက် သင်သည် ငါ့ကို ပို၍ ချစ်သလော” ဟုမေးတော်မူ၏။ ပေတရုက၊ “ဟုတ်ပါ၏။ သခင်၊ ကိုယ်တော်ကို အကျွန်ုပ်ချစ်သည်ကို ကိုယ်တော်သိတော်မူ၏” ဟုလျှောက်၏။ ထိုနောက် ယေရှုက ပေတရုအား၊ “ငါ၏သိုးသူငယ်တို့ကို ကျွေးမွေးလော့” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

¹⁶တဖန်ယေရှုက၊ “ယောန၏သား ရှိမုန့်၊ သင်သည် ငါ့ကို ချစ်သလော” ဟုဒုတိယအကြိမ် မေးတော်မူပြန်၏။ ပေတရုက၊ “ဟုတ်ပါ၏။ သခင်၊ ကိုယ်တော်ကို အကျွန်ုပ်ချစ်သည်ကိုကိုယ်တော် သိတော်မူ၏” ဟုလျှောက်ပြန်၏။ ထိုနောက် ယေရှုသည် ပေတရုအား၊ “ငါ၏ သိုးတို့ကို ထိန်းပါ” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

¹⁷ယေရှုကလည်း၊ “ယောန၏သား ရှိမုန့်၊ သင်သည် ငါ့ကို ချစ်သလော” ဟုတတိယအကြိမ် မေးတော်မူပြန်၏။ ပေတရုသည် စိတ်နာလေ၏။ အကြောင်းမူကား ယေရှုသည် သုံးကြိမ်တိုင်အောင်၊ သူ့အား မေးတော်မူသောကြောင့်ဖြစ်၏။ ပေတရုက၊ “သခင်၊ ကိုယ်တော်သည် ခပ်သိမ်းသောအရာတို့ကိုသိတော်မူ၏။ ကိုယ်တော်ကို အကျွန်ုပ်ချစ်သည်ကို ကိုယ်တော် သိပါသည်” ဟုလျှောက်၏။ ယေရှုက၊ “ငါ၏သိုးတို့ကို ကျွေးမွေးလော့။” ¹⁸ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ သင်သည် ပျိုသောအသက်အရွယ်ရှိစဉ် ကိုယ်ဒါးပတ်ကို ကိုယ်ပတ်စည်း၍ ကိုယ်သွားလိုသော နေရာသို့ သွားလာတတ်

၏။ သို့သော်လည်း၊ သင်သည် အိုသောအခါ၊ သင်၏လက်နှစ်ဘက်ကို ဘေးသို့ ဆန့်ထုတ်ပြီး လျှင်၊ သူတစ်ပါးသည် သင်ခါးကို ပတ်စည်း လိမ့်မည်။ ထိုသူသည် သင်မသွားလိုသော နေရာအရပ်သို့ ဦးဆောင်သွားလိမ့်မည်” ဟု မိန့်တော်မူ၏။¹⁹ ယေရှုသည် ထိုသို့မိန့်တော် မူသည်မှာ ပေတရုသည် အဘယ်သို့သောသေ ခြင်းအားဖြင့် ဘုရားသခင်၏ဘုန်းတော် ကိုထင် ရှားစေမည်ကို ဖော်ပြခြင်းဖြစ်၏။ ထို့နောက် ယေရှုက “ငါ့နောက်သို့လိုက်လော့” ဟုပေတရု အား မိန့်တော်မူ၏။

²⁰ ယေရှုချစ်တော်မူသော တပည့်တော် သည် သူတို့၏နောက်၌ လိုက်လာနေသည်ကို ပေတရုသည် လှည့်၍ မြင်လေ၏။ သူသည် ညစာစားပွဲ၌ ယေရှု၏ရင်ခွင်တော်နားမှာ လျောင်း၍၊ “သခင်၊ အဘယ်သူသည် ကိုယ် တော်ကိုအပ်နှံလိမ့်မည်နည်း” ဟုမေးလျှောက် သောသူဖြစ်၏။²¹ ပေတရုသည် ထိုတပည့် တော်ကို သူတို့၏နောက်ဘက်၌ မြင်သောအ ခါ ယေရှုအား၊ “သခင်၊ ဤသူ၌ အဘယ်သို့ ဖြစ်လိမ့်မည်နည်း” ဟုမေးလျှောက်၏။

²² ယေရှုက “ငါကြွလာသည့်ကာလတိုင် အောင် ထိုသူကို အသက်ရှင်နေစေခြင်းငှါ ငါအ

လိုရှိလျှင် ထိုအရာသည် သင်နှင့်အဘယ်သို့ ဆိုင်သနည်း။ သင်သည် ငါ့နောက်သို့ လိုက် လော့” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

²³ ထို့ကြောင့် ယေရှုချစ်တော်မူသောထို တပည့်တော်သည် မသေရဟူသောစကားတော် သည် ညီအစ်ကိုတို့ ကြား၌ ယုံနှံသွားလေ၏။ သို့သော်လည်း၊ ထိုသူသည် မသေရဟု ယေရှု သည် ပြောတော်မမူ။ သူသည် “ငါကြွလာ သည့်ကာလတိုင်အောင် ထိုသူကို အသက်ရှင် နေစေခြင်းငှါ ငါအလိုရှိလျှင် ထိုအရာသည် သင်နှင့်အဘယ်သို့ ဆိုင်သနည်း” ဟုသာ ယေရှု မိန့်တော်မူ၏။

²⁴ ထိုတပည့်တော်မှာ ဤအကြောင်းအရာ တို့ကို သက်သေခံသောသူဖြစ်၏။ သူသည် ဤအကြောင်းအရာတို့ကို ယခုရေးသားသော သူလည်းဖြစ်၏။ သူ၏ဟောပြောသက်သေခံ ချက်မှန်သည်ကို ငါတို့သိကြ၏။

²⁵ ယေရှုပြုတော်မူသော အခြားအမှုအရာ အများရှိသေး၏။ ထိုအမှုအရာရှိသမျှတို့ကို ရေးထားမည်ဆိုလျှင်၊ ထိုသို့ရေးသားသော ကျမ်းစာအားလုံးတို့ကိုထားရန် ဤကမ္ဘာမြေ ကြီးတစ်ခုလုံးသည် ဆံလိမ့်မည်မဟုတ်ဟု အ ကျွန်ုပ်ထင်မှတ်ခြင်းရှိ၏။

တမန်တော်ဝတ္ထု

လုကာနောက်တစ်အုပ်ရေးသားခြင်း

1 ချစ်လှစွာသော သော်ဖိလု၊ ငါရေးသားခဲ့သော ပထမစာအုပ်သည် ယေရှု၏ဆောင်ရွက်တော်မူသမျှနှင့် ဆုံးမဩဝါဒ ပေးတော်မူသမျှတို့၏အကြောင်းဖြစ်၏။² ယေရှုဘဝအစမှ ကောင်းကင်တို့သို့ ဆောင်ယူခြင်းခံတော်မူသောနေ့အထိ ငါစီရင်ရေးထားခဲ့ပါပြီ။ ထိုအရာမဖြစ်ပျက်မှီ ယေရှုသည် မိမိရွေးချယ်တော်မူသော တမန်တော်တို့အား သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်* ၏ကူညီမစခြင်းအားဖြင့် သူတို့လုပ်ရမည့်အရာကို ညွှန်ကြားပေးတော်မူ၏။³ ဤဖြစ်ရပ်သည် ယေရှုအသေခံတော်မူပြီးနောက်ပိုင်းတွင် ဖြစ်၏။ သို့သော်လည်း၊ ကိုယ်တော်သည် မိမိအသက်ရှင်တော်မူသည့်အကြောင်းကို တမန်တော်တို့အား ပြတော်မူ၏။ ဤအရာကို သက်သေပြရန် ယေရှုသည်၊ တန်ခိုးကြီးသောအရာများစွာတို့ကို ပြုလုပ်တော်မူ၏။ ထို့ပြင် ကိုယ်တော်သည် ရှင်ပြန်ထမြောက်တော်မူပြီးနောက်၊ ရက်ပေါင်းလေးဆယ်အတွင်း၌ အကြိမ်ပေါင်းများစွာ တမန်တော်တို့ထံသို့ ပေါ်တော်မူ၍ သူတို့အား ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်အကြောင်းကို ပြောပြတော်မူ၏။⁴ တစ်ချိန်၌ ယေရှုသည် သူတို့အားလုံးနှင့်အတူ၊ စားသောက်နေကြစဉ်၊ သူတို့အား ယေရှုလင်မြို့မှ ခွာမသွားရန် မှာကြားတော်မူ၏။ ယေရှုက “ခမည်းတော်သည် သင်တို့အား ဂတိ

တော်ပေးထားတော်မူ၏။ ထိုအကြောင်းကို သင်တို့အား ရှေးဦးစွာပြောပြီး ထိုဂတိတော်ကို ရရှိရန်အတွက် ယေရှုလင်မြို့၌ သင်တို့စောင့်နေကြလော့။⁵ ယောဟန်သည် ရေ၌ ဗတ္တိဇံ* ကိုပေး၏။ သို့သော်လည်း ရက်အနည်းငယ်အတွင်း၌ သင်တို့သည် သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်၌ ဗတ္တိဇံခံရကြလိမ့်မည်” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

ယေရှုအားကောင်းကင်တို့သို့ ဆောင်ယူသွားခြင်း

“တမန်တော်အားလုံးတို့သည် အတူတကွ ရှိနေကြ၏။ သူတို့သည် ယေရှုအား သခင် “ဘုရား၊ ယခုအခါကိုယ်တော်သည် ဣသရေလလူမျိုးတို့အား သူတို့၏နိုင်ငံပြန်ပေးတော်မူမည်လော” ဟုမေးလျှောက်ကြ၏။

⁷ ယေရှုက သူတို့အား ‘အချိန်နှင့် နေ့ရက်အတိအကျ၊ သတ်မှတ်ဆုံးဖြတ်ပိုင်ခွင့်ကို ခမည်းတော်သာလျှင် ရှိ၏။ ထိုအကြောင်းအရာတို့ကို သင်တို့မသိနိုင်။’⁸ သို့သော်လည်း သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်သည် သင်တို့ထံသို့ ရောက်လာလိမ့်မည်။ ထို့နောက် သင်တို့သည် တန်ခိုးကို ရရှိလာကြလိမ့်မည်။ သင်တို့သည် ငါ၏သက်သေများအဖြစ်၊ လူတို့ကို ငါ့အကြောင်း ပြောကြရလိမ့်မည်။ ယေရှုလင်မြို့၌ ပထမဦးဆုံး ပြောရလိမ့်မည်။ ထို့နောက် ယုဒပြည်၊ ရုမာရီပြည်နှင့် ကမ္ဘာတစ်ဝန်းလုံး၌ ရှိသောလူတို့ကို

ဝိညာဉ်တော်၊ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော် ဘုရားသခင်၏ဝိညာဉ်တော်ဟူ၍၎င်း၊ ခရစ်တော်၏ဝိညာဉ်တော်ဟူ၍၎င်း၊ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာဟူ၍၎င်း ခေါ်လေ့ရှိသည်။ သူသည် ဘုရားသခင်၊ ခရစ်တော်နှင့်ပူးပေါင်းပြီး ကမ္ဘာပေါ်ရှိ လူသားများထံတွင် ဘုရားသခင်၏အမှုတော်ကို လုပ်ဆောင်သည်။

ဗတ္တိဇံ ဂရိစကားလုံး၏အဓိပ္ပါယ်မှာ ရေနှစ်သည်၊ ရေထဲနှစ်သည် (သို့မဟုတ်) လူ သို့မဟုတ် ပစ္စည်း ခဏကြာမျှ ရေထဲမှာနှစ်မြုပ်သည်။

ငါ့အကြောင်း ပြောကြရလိမ့်မည် ဟုမိန့်တော် မူ၏။

⁹ယေရှုသည် မိမိတမန်တော်တို့အား ဤ အရာများကိုပြောပြတော်မူပြီးနောက်၊ကောင်း ကင်ပေါ်သို့ ဆောင်ယူခြင်းကို ခံတော်မူ၏။ တမန်တော်တို့သည် ကြည့်ရှုနေကြစဉ်၊ ယေရှု သည် မိုးတိမ်အတွင်းသို့ ဝင်တော်မူသော ကြောင့် သူတို့သည် ကိုယ်တော်ကို မမြင်နိုင် ကြ။ ¹⁰ကောင်းကင်သို့ တက်တော်မူသည်ကို သူတို့သည် စေ့စေ့ကြည့်မျှော်နေစဉ်တွင်၊ လူနှစ် ယောက်တို့သည် ဖြူစင်သောအဝတ်ကို ဝတ် ဆင်လျက် ရုတ်တရက်သူတို့၏အနားမှာပေါ် လာ၍ရပ် နေလေ၏။ ¹¹ထိုနှစ်ယောက်က၊ “ဂါလိလဲလူတို့၊ သင်တို့သည် အဘယ်ကြောင့် ဤနေရာ၌ ရပ်ပြီးမိုးကောင်းကင်သို့ မေ့ကြည့် နေကြသနည်း။ ယေရှုကို သင်တို့မျက်မှောက်၌ ကောင်းကင်ဘုံသို့ သယ်ဆောင်သွားတော်မူ သည်ကို မြင်ကြသည် မဟုတ်လော။ ကြွသွား တော်မူသည်နည်းတူ တဖန်ကြွလာတော်မူလိမ့် မည်” ဟုပြောဆို၏။

တမန်တော်အသစ် တစ်ယောက် ရွေးချယ်လိုက်ခြင်း

¹²ထို့နောက် တမန်တော်တို့သည် သံလွင် တောင်မှ၊ ယေရှုရှုလင်မြို့သို့ ပြန်သွားကြ၏။ (ထိုတောင်သည် ယေရှုရှုလင်မြို့မှ မိုင်ဝက်ခန့် ကွာဝေး၏။) ¹³တမန်တော်တို့သည် မြို့တွင်းသို့ ဝင်သွားကြသောအခါ မိမိတို့နေထိုင်ရာသို့ လျှောက်သွားကြ၏။ ထိုနေရာသည် အပေါ် ထပ်အခန်းတစ်ခန်းဖြစ်၏။ တမန်တော်များမှာ၊ ပေတရု၊ ယောဟန်၊ ယာကုပ်၊ အန္ဒြေ၊ ဖိလိပ္ပ၊ သောမ၊ ဗာသောလဲ၊ မသဲ၊ ယာကုပ် (အာလဲဖဲ၏သား)၊ ရှိမုန်ဇေလုတ် ယုဒ(ယာကုပ် ၏သား)တို့ဖြစ်ကြ၏။

¹⁴တမန်တော်တို့သည် အတူတကွရှိကြ၏။ သူတို့အားလုံးသည် ရည်ရွယ်ချက်တစ်ခုဖြင့်၊ အစဉ်မပြတ် ဆုတောင်းလျက် နေကြ၏။ သူ တို့နှင့်အတူ အမျိုးသမီး တချို့ဖြစ်သော၊ ယေရှု

၏မယ်တော်မာရိနှင့်ယေရှု၏ညီတော်တို့လည်း ဆုတောင်းပဌနာပြုနေကြ၏။

¹⁵ရက်အနည်းငယ်မျှ ကြာသောအခါ၊ ယုံ ကြည်သူတို့သည် တွေ့ဆုံပွဲ ပြုလုပ်ကြ၏။ ထို အုပ်စုတစ်စုလုံးသည် အရေအတွက်အားဖြင့် တစ်ရာနှစ်ဆယ်ခန့်ရှိ၏။ ထိုတွေ့ဆုံပွဲတွင် ပေတရုသည် မတ်တတ်ရပ်၍၊ ¹⁶⁻¹⁷“ညီအစ်ကို တို့၊ ကျမ်းစာထဲ၌ယုဒအကြောင်းနှင့် ပတ်သက် ၍ ရေးသားသောအရာသည် ပြည့်စုံရမည်။ သူသည် ငါတို့နှင့်ရေတွက် ဝင်ခြင်းသို့ ရောက်၍ ငါတို့နှင့်အတူ အမှုတော်ထမ်းဆောင်၏။ အ ထက်က သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်သည် ဒါဝိဒ်မှ တဆင့်ယူအကြောင်း ပြောပြလေ၏။ ယုဒသည် ယေရှုအား ပမ်းဆီးသောလူတို့အ တွက် လမ်းပြသူဖြစ်၏။”

¹⁸ယုဒသည် မတရားသော ဤလုပ်ရပ်အ တွက် ငွေကြေးရရှိ၏။ ထိုငွေဖြင့် မြေကွက်တစ် ကွက်ဝယ်၏။ သို့သော်လည်း၊ ယုဒသည် မှောက် လျက်လဲကျ၍ ဝမ်းကွဲသဖြင့် အူများထွက် သွား လေ၏။ ¹⁹ထိုဖြစ်ရပ်ကို ယေရှုရှုလင်မြို့သူမြို့ သားအားလုံးတို့သည် သိရှိကြပြီးဖြစ်၏။ ထို ကြောင့်ထိုမြေကွက်ကို ‘အကေလဒမ’ ဟုခေါ် တွင်၏။ (အနက်ကားဖြင့် “သွေးမြေ” ဟုဆိုလို သတည်း။)

²⁰ပေတရုက “ဤအရာသည် ဆာလံကျမ်း စာ၌ ယုဒအကြောင်း ရေးသားခြင်း ဖြစ်၏။

‘လူများတို့သည်သူ့မြေကွက်အနီး၌မသွား ရ၊ အဘယ်သူမှ ထိုမြေကွက်တွင် မနေ ထိုင်ရ။’
ဆာလံ/ 69:25

ထို့နောက် ‘သူ၏အလုပ်ကို အခြားသူရပါစေ’ ဟု လည်းရေးမှတ်၏။
ဆာလံ/ 109:8

²¹⁻²²“ထို့ကြောင့် ယေရှု၏ရှင်ပြန်ထမြောက် တော်မူခြင်းအတွက်သက်သေတစ်ယောက်ဖြစ် ရန် အခြားလူတစ်ယောက်သည် ငါတို့ကို ပူး

ပေါင်းရမည်။ ထို့ကြောင့် သခင်ယေရှုသည် တပည့်တော်တို့နှင့် နေတော်မူသောကာလ ပတ်လုံး၊ ငါတို့နှင့်ပေါင်းဖော်၍ နေသောသူ တစ်စုံတစ်ယောက်သည် ယခုတွင် ငါတို့ရွေး ချယ်ရမည်။ ထို့နောက်ထိုသူသည် ယောဟန် ဗတ္တိဇံပေးသော အချိန်ကစပြီး၊ ယေရှုကို ကောင်းကင်ဘုံသို့ ဆောင်ယူခြင်းခံတော်မူ သည် နေ့ရက်တိုင်အောင် ငါတို့နှင့်အတူတကွ ရှိ နေသူဖြစ်ရမည်” ဟုပြောဆို၏။

²³ထို့နောက် တမန်တော်တို့သည် လူနှစ် ယောက်ကို အုပ်စု၏ရှေ့သို့ နေရာချလေ၏။ တစ်ယောက်သည် ယောသပ်ဗာရှုဗ ဖြစ်၏။ သူ့ကို ယုတ္တု ဟုလည်းခေါ်ကြ၏။ နောက်တစ် ယောက်သည် မသိဖြစ်၏။ ²⁴⁻²⁵တမန်တော် တို့က၊ “အိုသခင်ဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် လူ အပေါင်းတို့၏စိတ်နှလုံးကို သိတော်မူ၏။ ထို့ ကြောင့် ကိုယ်တော်သည် ဤလူနှစ်ယောက်တို့ တွင် အဘယ်သူသည် ဤအလုပ်အတွက် ရွေး ကောက်တော်မူသည်ကို အကျွန်ုပ်တို့အား ညွှန် ပြတော်မူပါ။ ယုဒသည် အကျွန်ုပ်တို့အုပ်စုကို စွန့်ခွာပြီး မိမိပိုင်သောနေရာသို့ ထွက်သွား၏။ ကိုယ်တော်သည် ဤလူတို့တွင် တမန်တော်အ ဖြစ် ယုဒနေရာအစားထိုးရန် ရွေးချယ်တော်မူ သောသူတစ်ယောက်ကို အကျွန်ုပ်တို့အား ညွှန် ပြတော်မူပါ” ဟုဆုတောင်းကြ၏။ ²⁶ထို့နောက် တမန်တော်တို့သည် လူနှစ်ယောက်ထဲမှ တစ် ယောက်ကို ရွေးချယ်ရန်အတွက် စာရေးတံ* ချကြ၏။ ဤနည်းအားဖြင့် မသိသည် ရွေးချယ် ခြင်းခံရ၏။ ထို့ကြောင့် သူသည် အခြားတမန် တော်တစ်ဆယ်တစ်ပါးနှင့်အတူ တစ်ဆယ်နှစ် ပါးအမြောက်အဖြစ် ရေတွက်ဝင်ခြင်းသို့ရောက် လေ၏။

သန်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်ရောက်ရှိလာခြင်း

2ပင်တေကုဏ္ဍပွဲ*နေ့ ရောက်သောအခါ၊ ထိုသူအပေါင်းတို့သည် တစ်နေရာ၌ အတူ

စာရေးတံ ကျောက်ခဲများ သို့မဟုတ် တုတ်ချောင်းလေး များ တစ်စုံတစ်ခု ရွေးချယ်ရာတွင် အသုံးပြုသော။

တကွစု၍ နေကြ၏။ ²ကောင်းကင်မှ ရုတ်တ ရက် အသံကြားရ၏။ ထိုအသံသည် ပြင်းထန် သောလေတိုက်သံကဲ့သို့ မြည်၍ ထိုသူတို့နေ ထိုင်သောအိမ်ကို ဖြည့်လေ၏။ ³သူတို့သည် မီးလျှံနှင့်တူသောအရာကို မြင်ကြ၏။ ထိုမီးလျှံ သည် ကွဲပြားပြီး ထိုသူအသီးသီးတို့အပေါ်၌ တည်နေကြ၏။ ⁴ထိုသူအပေါင်းတို့သည်လည်း သန်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်နှင့်ပြည့်၍ အမျိုး မျိုးသောဘာသာစကားအားဖြင့် ပြောဆိုကြ ၏။ သန်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်သည် ထိုသို့ပြု လုပ်ရန် သူတို့အား တန်ခိုးပေးတော်မူ၏။

⁵ထိုအချိန်တွင် ယေရုရှလင်မြို့၌ ဘာသာ ရေးကို အလွန်ကိုင်းရှိုင်းသောယုဒလူမျိုးအချို့ ရှိနေကြ၏။ ထိုလူတို့သည် ကမ္ဘာနိုင်ငံအသီးသီး မှ ဖြစ်ကြ၏။ ⁶ထိုအသံကို ကြားရသောအခါ လူအုပ်ကြီးသည် တမန်တော်တစ်ဆယ်နှစ်ပါး နှင့် အခြားသောသူတို့ရှိရာအိမ်၌ စုဝေးလာ ကြ၏။ ⁷တမန်တော်တို့ဟောပြောသောစကား ကို လူတိုင်းသည် မိမိတို့ဘာသာစကားဖြင့် ကြားကြရသောကြောင့် သူတို့အားလုံး အံ့ဩ သွားကြ၏။ တမန်တော်တို့သည် ဤအရာကို အဘယ်သို့ပြုနိုင်သည်ကို သူတို့နားမလည်ကြ။ သူတို့က၊ “ကြည့်ကြလော့။ ထိုလူအပေါင်းတို့ သည် ဂါလိလဲလူဖြစ်ကြသည် မဟုတ်လော့။ ⁸သူတို့သည် ငါတို့၏ဘာသာစကားဖြင့် ပြော နေသည်ကို ငါတို့ကြားရ၏။ ငါတို့သည် နိုင်ငံ အသီးသီးမှလာ၏။ ⁹ပါသိပြည်၊ မေဒိပြည်၊ လေပြည်၊ မေသောဂေါတာမိပြည်၊ ယုဒပြည်၊ ကပ္ပဒေါက်ပြည်၊ ပုန့်ပြည်၊ အာရိပြည်၊ ¹⁰ဖြို ပြည်၊ ပမ်ဖုလိပြည်၊ အဲဂုတ္တုပြည်၊ ကုရုနေမြို့ အနားကလိဗုနယ်မြေ၊ ရောမ၊ ¹¹ကရေတေနှင့် အာရေဗျနိုင်ငံမှ လာသောသူတို့ ဖြစ်ကြ၏။ ငါတို့တချို့သည် ယုဒလူမျိုးဖြစ်ပြီး အခြားလူ တို့သည် ယုဒဘာသာဝင်များ ဖြစ်ကြ၏။ သို့

ပင်တေကုဏ္ဍပွဲ ယုဒလူမျိုးများ ဂျူရိတ်သိမ်းချိန်တွင် ကျင်းပသောပွဲတော်၊ ပသခါပွဲပြီးမှ ရက်ပေါင်း 50 တွင် ကျင်းပသော။

သော်လည်း၊ သူတို့ပြောနေသောအံ့သြဖွယ်ရာ ထာဝရဘုရားအကြောင်းကို ငါတို့ဘာသာ စကားဖြင့် ကြားနေကြ၏” ဟုပြောကြ၏။¹² လူ အပေါင်းတို့သည် အံ့အားသင့်လျက်မိန်း မော တွေဝေနေကြ၏။ သူတို့သည် “အဘယ်သို့ဖြစ် သနည်း” ဟုအချင်းချင်း မေးနေကြ၏။¹³ အချို့ လူတို့သည် တမန်တော်တို့ကို လှောင်ပြောင် နေကြ၏။ “ထိုသူတို့က သူတို့သည် စပျစ်ရည်အ လွန်အကျွံသောက်သည်” ဟုပြောဆိုကြ၏။

ပေတရုက လူတို့ကို ပြောကြားခြင်း

¹⁴ ထိုနောက် ပေတရုသည် အခြားတမန် တော်တစ်ဆယ်တစ်ယောက်နှင့်အတူ ထလျက် ထိုသူတို့ကို အသံကျယ်လောင်စွာဖြင့် “ငါ၏ ယုဒလူမျိုး ညီအစ်ကိုတို့နှင့် ယေရှုလင်မြို့ မှာ နေထိုင်ကြသူအပေါင်းတို့ ငါ့စကားကို ဂရုစိုက် ပြီး နားထောင်ကြလော့။ ဤအရာသည် အ ဘယ်သို့ဖြစ်သည်ကို သင်တို့အား ငါရှင်းပြမည်။¹⁵ ဤသူတို့သည် သင်တို့ထင်သည့်အတိုင်း ယစ် မူးနေကြသည်မဟုတ်၊ ယခုအချိန်ကား နံနက် ကိုးနာရီသာရှိ၏။¹⁶ သို့သော်လည်း ပရောဖက် ယောလသည် ယနေ့ဤနေရာ၌ ဖြစ်ပျက်နေ သောအကြောင်းအရာများကို ရေးသားထား ခဲ့၏။ ပရောဖက်ယောလရေးသားချက်ကား၊

¹⁷ ‘ဘုရားသခင်မိန့်တော်မူသည်မှာ၊ နောက် ဆုံးသောနေ့များ၌ ငါသည် လူအပေါင်းတို့အပေါ်သို့ ငါ၏ ဝိညာဉ်တော်ကို သွန်းလောင်းလိမ့်မည်။ သင်တို့၏သားတို့၊ သမီးတို့ပရောဖက်ပြု လိမ့်မည်။ သင်တို့၏အသက်ငယ်သောသူတို့သည် ဗျာဒိတ်ရူပါရုံ* များကို မြင်ကြလိမ့်မည်။ သင်တို့၏အသက်ကြီးသူတို့သည်အိပ်မက် ထူးများမြင်မက်လိမ့်မည်။

ဗျာဒိတ်ရူပါရုံ အိပ်မက်များကဲ့သို့ လူတို့ထံ ဘုရားသခင် က စကားပြောသောအချိန်တွင် အသုံးပြုသော။

¹⁸ ထိုအချိန်တွင် ငါ၏အစေခံယောကျ်ား မိန်းမတို့ အပေါ်သို့ ငါ၏ဝိညာဉ်တော်ကို သွန်းလောင်း၍ သူတို့သည် ပရောဖက် ပြုရလိမ့်မည်။¹⁹ အံ့သြဖွယ်သောအရာတို့ကို မိုးကောင်း ကင်အထက်၌ ငါပြုမည်။ မြေကြီးပေါ်၌ ပုပ္ဖလက္ခဏာတို့ကို ငါပြုမည်။ ထိုနေရာ ၌အသွေး၊ မီးနှင့် ထူထပ်သိပ်သည်းသော မီးခိုးများရှိလိမ့်မည်။²⁰ နေသည် မှောင်ခြင်းအတိပြောင်းလဲသွား ပြီးလည်း သွေးပမာနီလာလိမ့်မည်။ ထို့နောက် ထာဝရဘုရား၏ကြီးကျယ် မြင့်မြတ်သောနေ့ရောက်လာလိမ့်မည်။²¹ ထာဝရဘုရားကို ခိုလှုံကိုးစားသူတိုင်း သည် ကယ်တင်ခြင်းသို့ ရောက်လိမ့် မည်’ ဟုဟောထား၏။

ယောလ/ 2:28-32

²² “ငါ၏ယုဒညီအစ်ကိုတို့၊ ဤစကားကို နား ထောင်ကြလော့။ နာဇရက်မြို့သားယေရှုသည် အဘယ်သူဖြစ်သည်ကို ဘုရားသခင်သည် သင် တို့အား ထင်ရှားစွာပြတော်မူ၏။ ဘုရားသခင် သည် ယေရှုအားဖြင့် ဤအရာကို သူပြုလုပ်ခဲ့ သောတန်ခိုးနှင့် အံ့သြဖွယ်သောအရာများဖြင့် သင်တို့ထံသို့ သက်သေပြတော်မူ၏။ သင်တို့ အားလုံးသည် ဤအရာတို့ကို မြင်ခဲ့ကြ၏။ ထို့ ကြောင့် ယေရှုအကြောင်း ငါပြောဆိုသောအ ရာသည် အမှန်ဖြစ်သည်ကို သင်တို့သိကြ၏။²³ ယေရှုကို သင်တို့ထံသို့ အပ်ခဲ့ပြီး သင်တို့သည် ဆိုးသွမ်းသောလူတို့၏အကူအညီဖြင့်၊ ကိုယ် တော်ကို လက်ဝါးကပ်တိုင်၌ သံမှိုနှင့်ရိုက်ကြ၏။ သို့သော်လည်း၊ ဘုရားသခင်သည် ဤအရာ အားလုံးဖြစ်ပျက်မည်ကို သိရှိတော်မူ၏။ ဤအ ရာသည် ဘုရားသခင်၏အစီအစဉ်ဖြစ်တော် မူ၏။ ထိုအစီအစဉ်ကို ဘုရားသခင်သည် ရှေး ကာလ၌ ပြုလုပ်တော်မူ၏။²⁴ ယေရှုသည် သေ ခြင်း၏နာကျင်မှုဝေဒနာကို ခံစားတော်မူ၏။ သို့သော်လည်း၊ ဘုရားသခင်သည် ကိုယ်တော် အား ထိုဝေဒနာမှ လွတ်မြောက်စေတော်မူ၏။

ဘုရားသခင်သည် ယေရှုအား သေခြင်းမှထ
မြောက်စေတော်မူပြီး သေခြင်းသည် ကိုယ်
တော်အား မချုပ်ကိုင်နိုင်ပါ။²⁵ ယေရှု၏အ
ကြောင်းအရာကို ဒါဝိဒ်က

‘ငါသည် ထာဝရဘုရားကို အစဉ်မပြတ်
မျက်မှောက်ပြု၏။ ငါ့ကို လုံခြုံစေခြင်းငှါ
အတွက်ကိုယ်တော်သည် ငါ၏ညာဘက်
၌ရှိတော်မူ၏။

²⁶ ထို့ကြောင့် ငါ့စိတ်နှလုံးသည် ပျော်ရွှင်၍
ငါ့နှုတ်လျှာသည်လည်း ရွှင်လန်းလျှက်ရှိ
၏။ ငါ့ကိုယ်ခန္ဓာသည် မျှော်လင့်ခြင်းနှင့်
ရှင်သန်လိမ့်မည်။

²⁷ အကြောင်းမူကား၊ ကိုယ်တော်သည် အ
ကျွန်ုပ်၏ဝိညာဉ်ကိုသေခြင်း၏နယ်ပယ်*
၌ စွန့်ပစ်ထားတော်မမူ။ ကိုယ်တော်
သည် မိမိသန့်ရှင်းသူ၏ကိုယ်ခန္ဓာကို၊
သင်္ချိုင်းထဲ၌ ပုပ်စပ်ခွင့် ပေးတော်မူမည်
မဟုတ်။

²⁸ ကိုယ်တော်သည်အကျွန်ုပ်အဘယ်သို့ အ
သက်ရှင်မည်ကိုသွန်သင်၏။ ကိုယ်တော်
သည် အကျွန်ုပ်အား နီးတော်မူ၍ ကြီး
စွာသောဝမ်းမြောက်ခြင်းနှင့် အကျွန်ုပ်
အားပြည့်စေတော်မူမည်’ ဟုဆို၏။

ဆာလံ၊ 16:8-11

²⁹ “ငါ့ညီအစ်ကိုတို့၊ ငါသည် သင်တို့အား မှန်
ကန်စွာ ငါတို့၏အဘဒါဝိဒ်၏အကြောင်းကိုပြော
နိုင်၏။ သူသည် သေဆုံးပြီး မြုပ်နှံခြင်းခံရ၏။
သူသင်္ချိုင်းသည် ယနေ့အထိ ငါတို့နှင့်အတူ ဤ
နေရာ၌ရှိ၏။³⁰ ဒါဝိဒ်သည် ပရောဖက်တစ်ပါး
ဖြစ်ပြီးဘုရားသခင်မိန့်တော်မူသောအကြောင်း
အရာကိုသိ၏။ ဘုရားသခင်သည် ဒါဝိဒ်အား
သူ၏အမျိုးအနွယ်ထဲမှ လူတစ်ယောက်သည်
သူကဲ့သို့ ဘုရင်တစ်ပါးဖြစ်လာရန် ဂတိထားခဲ့၏။
³¹ ဒါဝိဒ်သည် ဤအရာကို မဖြစ်ပျက်မီပင် သိနှင့်
၏။ ထို့ကြောင့် သူသည် ထိုခရစ်တော်၏ရှင်

သေခြင်း၏နယ်ပယ် မူရင်းအဓိပ္ပါယ်မှာ “ပီးအိုင်”

ပြန်ထမြောက်ခြင်း အကြောင်းပြောခြင်းဖြစ်၏။
ကိုယ်တော်ကို သေခြင်း၏နယ်ပယ်၌ စွန့်ပစ်
ထားတော်မမူ။

‘ကိုယ်တော်၏ခန္ဓာကိုယ်သည် သင်္ချိုင်း
ထဲ၌ ပုပ်စပ်တော်မမူ။’

³² ထို့ကြောင့် ယေရှုသည် ဘုရားသခင်အား
ထမြောက်စေတော်မူသည်ကို ငါတို့ရှိသမျှသည်
သက်သေခံဖြစ်ကြ၏။³³ ယေရှုကို ကောင်းကင်
ထက်သို့ ချီးမြှင့်ခြင်းခံတော်မူ၏။ ယခု အခါ၌
ကိုယ်တော်သည်ဘုရားသခင်၏လက်ျာတော်၌
ရှိတော်မူ၏။ ခမည်းတော်သည် ယခုအခါ၌
ကိုယ်တော်အား ပေးတော်မူရန် ဂတိပေးတော်
မူသောသန့်ရှင်း သောဝိညာဉ် တော်ကိုပေး
တော်မူ၏။ ထို့ကြောင့် ယေရှုသည် သန့်ရှင်း
သောဝိညာဉ်တော်ကို သွန်းလောင်း တော်မူ၍
ထိုအရာသည် ယခုအခါ၌ သင်တို့ တွေ့မြင်ပြီး
ကြားနေကြရသောအရာဖြစ်၏။³⁴ ဒါဝိဒ်သည်
ကောင်းကင်ထက်သို့ ချီးမြှင့်ခြင်းခံရသောသူမ
ဟုတ်ပါ။ ကောင်းကင်ထက်သို့ ချီးမြှင့်ခြင်းခံရ
သောသူသည် ယေရှုဖြစ်တော်မူ၏။ ဒါဝိဒ်
ကိုယ်တိုင်က

‘ဤအရာကိုထာဝရဘုရားသည်အကျွန်ုပ်
၏အရှင်အား၊

³⁵ သင်၏ရန်သူတို့ကို သင်၏ခြေတင်ရာ
အောက်၌ ငါမထားမှီတိုင်အောင်ငါ၏
ညာဘက်၌ ထိုင်လော့ဟုမိန့်တော်မူ
သည်’ ဟုပြော၏။

ဆာလံ၊ 110:1

³⁶ “ထို့ကြောင့် ယုဒလူအပေါင်းတို့သည် ဤ
အရာကို အမှန်သိမှတ်ကြလော့။ ဘုရားသခင်
သည် ယေရှုအား ခရစ်တော်အရာ၌၎င်း၊
အစိုးရသောအရာ၌၎င်း ခန့်ထားတော်မူ၏။
သူသည် လက်ဝါးကပ်တိုင်၌ သင်တို့က သံမှိုနှင့်
ရှိက်ထားသောသူဖြစ်တော်မူသည်” ဟုဟော
လေ၏။

³⁷လူတို့သည် ထိုစကားကိုကြားသောအခါ သူတို့သည် ဝမ်းနည်းကြေကွဲကြ၏။ ထို့ကြောင့် သူတို့သည် ပေတရုနှင့် အခြားသောတမန် တော်တို့အား “ညီအစ်ကိုတို့ အကျွန်ုပ်တို့သည် အဘယ်သို့ ပြုရပါမည်နည်း” ဟုမေးမြန်းကြ၏။

³⁸ပေတရုသည် သူတို့အား “သင်တို့အသီး သီး၏စိတ်နှလုံးနှင့် အသက်တာကို ပြောင်းလဲ၍ ယေရှုခရစ်တော်၏နာမတော်၌ ဗတ္တိဇံကိုခံကြ လော့။ ဘုရားသခင်သည် သင်တို့၏အပြစ်ကို ခွင့်လွှတ်တော်မူလိမ့်မည်။ ထိုအခါ သင်တို့ သည် ဘုရားသခင်၏ဆုကျေးဇူးတော်ဖြစ်သော သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်ကို ခံရကြလိမ့်မည်။

³⁹ဤဂတိတော်သည် သင်တို့အတွက်၎င်း သင် တို့၏သားသမီးများအတွက်၎င်း အဝေးရောက် နေသူတို့အတွက်၎င်းဖြစ်၏။ ဤဂတိတော်သည် ငါတို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား ခေါ်တော်မူ ခြင်းခံရသောသူအားလုံးအတွက် ဖြစ်၏။”

⁴⁰ပေတရုသည် သူတို့အား အထူးထူးအ ပြားပြားသောစကားနှင့်သတိပေး၍ သူတို့အား ပြောသည်ကား “ဤခေတ်ကာလရှိ ဆိုးသော လူတို့ထံသို့ ကျရောက်မည်ပျက်စီးခြင်းမှ မိမိ ကိုယ်ကို ကယ်တင်ကြလော့” ဟုတိုက်တွန်း သွေးဆောင်လေ၏။ ⁴¹ထို့နောက် ပေတရု၏ စကားကို လက်ခံသူတို့သည် ဗတ္တိဇံကိုခံကြ ၏။ ထိုနေ့၌ အရေအတွက်အားဖြင့် သုံးထောင် မျှလောက်သောသူတို့သည် ယုံကြည်သူတို့၏ အုပ်စု၌ ဝင်ကြ၏။ ⁴²သူတို့သည် တမန်တော်တို့ ၏ဆုံးမဩဝါဒကိုခံယူခြင်း၊ အပေါင်းအသင်းဖွဲ့ ခြင်း၊ မုန့်ကိုဖဲ့ခြင်း*နှင့် ဆုတောင်းခြင်းများကို အမြဲဆောင် ရွက်လျက်နေကြ၏။

ယုံကြည်သူတို့၏ခွဲဝေမျှတခြင်း

⁴³တမန်တော်တို့သည် များစွာသောအံ့ ဖွယ်ရာအမှုတို့နှင့် ထူးဆန်းသောနိမိတ်လက္ခ

မှန်ကိုဖဲ့ခြင်း ဤအနက်မိပ္ပါယ်ကအစာ(သို့မဟုတ်) သခင် ဘုရား၏ပွဲတော် ယေရှုတော် မိမိနောက်လိုက်တပည့်တော် တို့အား သူတို့သတ်ခြင်းငှါ စားရသောအထူးညစာစား ပွဲ ဖြစ်သည်။

ကာတို့ကို ပြုကြ၏။ ထိုအခါ လူအပေါင်းတို့ သည် ဘုရားသခင်အတွက် ကြီးမားသောရိုသေ လေးစားခြင်းကိုခံရကြ၏။ ⁴⁴ယုံကြည်သောသူ အပေါင်းတို့သည် အတူတကွနေထိုင်ကြ၏။ သူ တို့တွင် ရှိသမျှအရာခပ်သိမ်းကို ခွဲဝေကြ၏။ ⁴⁵သူတို့၏မြေရာနှင့် ပိုင်ဆိုင်သမျှအရာတို့ကို ရောင်းကြ၏။ ထိုနောက် သူတို့သည် ရောင်း၍ ရရှိသောငွေကို သူတို့၏လိုအပ်သည့်အတိုင်း အသီးသီးတို့အား မျှဝေကြ၏။ ⁴⁶ယုံကြည်သူတို့ သည် ဗိမာန်တော်ပိုင်နက်အတွင်း၌ နေစဉ်အ တူတကွစုရုံးကြ၏။ သူတို့အားလုံး၌ ရည်ရွယ် ချက်တစ်ခုတည်းရှိ၏။ သူတို့သည် မိမိတို့ အိမ်၌ အစားအစာခွဲဝေပြီး ပျော်ရွှင်ခြင်းနှင့် ကြည်ဖြူ ခြင်းဖြင့်သုံးဆောင်ကြ၏။ ⁴⁷ယုံကြည်သူတို့ သည် ဘုရားသခင်အား ချီးမွမ်းကြ၏။ လူအ ပေါင်းတို့သည် သူတို့အား နှစ်သက်ကြ၏။ နေ စဉ်နှင့်အမျှ ထာဝရဘုရားသည် ယုံကြည်သူ တို့၏အဖွဲ့သို့ ကယ်တင်ခြင်းသို့ရောက်သောသူ တို့ကို ပေါင်းထည့်တော်မူ၏။

ပေတရုကခြေမစွမ်းသုတစ်ယောက် အားကျန်းမာစေခြင်း

3 တစ်နေ့၌ ပေတရုနှင့် ယောဟန်တို့သည် ဗိမာန်တော်သို့ သွားကြ၏။ ထိုအချိန်သည် သုံးနာရီခန့်ရှိ၏။ ထိုအချိန်သည် ဗိမာန်တော်၌ နေ့စဉ်ဆုတောင်းဝတ်ပြုသော အချိန်ဖြစ်၏။ ²သူတို့သည် ဗိမာန်တော်ပိုင်နက်အတွင်း သို့ဝင် သွားကြသောအခါ ထိုနေရာ၌ လူတစ်ယောက် ရှိ၏။ ထိုလူသည် မွေးဖွားချိန်မှ စ၍ ခြေမစွမ်း သောသူ ဖြစ်၏။ ထိုကြောင့် သူ၏အပေါင်းအ သင်းတို့က သူ့ကို ဗိမာန်တော်သို့ နေ့စဉ်ထမ်း လျက်လာကြ၏။ သူတို့သည် ခြေမစွမ်းသူကို ဗိမာန်တော်၏ အပြင်ဘက်တံခါးနားမှာ ထား လေ့ရှိ၏။ ထိုနေရာကို ‘လှပတင့်တယ်’ သော တံခါးဝဟု ခေါ်ဝေါ်ကြ၏။ ထိုနေရာ၌ ဗိမာန် တော်သို့ သွားသောသူတို့ထံမှ ထိုသူသည် ငွေ တောင်းခံ၏။ ³ထိုနေ့၌ ပေတရုနှင့်ယောဟန် အား ဗိမာန်တော်နယ်ပယ်အတွင်းသို့ သွား

သည်ကို ထိုသူက တွေ့မြင်လေ၏။ သူသည် သူတို့အား ပိုက်ဆံတောင်း၏။ ⁴ပေတရုနှင့် ယောဟန်တို့က ထိုခြေမစွမ်းသောသူကို စေ့စေ့ ကြည့်ရှု၏။ ပေတရုက “ငါတို့ကို ကြည့်လော့” ဟုပြောဆို၏။ ⁵ထိုသူက သူတို့အား မော့ကြည့် ၏။ သူသည် သူတို့က ငွေတချို့ပေးမည်ဟု စိတ်ထင်၏။ ⁶သို့သော်လည်း၊ ပေတရုက ‘ငါ ဌှိ ရွှေငွေမရှိ။ သို့သော်လည်း သင့်ကို ငါပေး နိုင်သောတစ်စုံတစ်ခုရှိ၏။ နာဇရက်မြို့သား ယေရှုခရစ်၏တန်ခိုးတော်အားဖြင့် ထ၍လှမ်း သွားလော့’ ဟုဆို၏။ ⁷ထိုအခါ ပေတရုသည် ထိုသူ၏ညာလက်ကို ကိုင်ဆွဲ၍ သူ့ကို ထူမပေး ၏။ ခဏခြင်းတွင် ထိုသူ၏ခြေထောက်နှင့်ခြေ မျက်စိတို့သည် သန်စွမ်းသွား၏။ ⁸သူသည် ခုန်လျက်လှမ်းသွားရန် စတင်လေ၏။ ထို နောက်သူသည် ပေတရု၊ ယောဟန်တို့နှင့်အတူ ဗိမာန်တော်အတွင်းသို့ ဝင်သွား၏။ ထိုသူသည် သွားလျက်၊ ခုန်လျက်နှင့်ဘုရားသခင်ကို ချီး မှမ်းလေ၏။ ⁹⁻¹⁰လူအပေါင်းတို့သည် သူ့ကို ကောင်းစွာ မှတ်မိကြ၏။ လူတို့သည် ‘လှပတင့် တယ်’ သောတံခါးနားမှာ ငွေတောင်းခံရန်နေ စဉ်ထိုင်သောခြေမစွမ်းသူ ဖြစ်သည်ကို သိကြ ၏။ ယခုအခါ၌ သူတို့သည် ထိုသူအား လမ်း လျှောက်ပြီး ဘုရားသခင်အား ချီးမွမ်းနေသည် ကို မြင်တွေ့ကြ၏။ လူတို့သည် အံ့အားသင့်နေ ကြ၏။ သူတို့သည် ဤအရာကို အဘယ်သို့ဖြစ် ကြောင်း နားမလည်နိုင်ကြ။

ပေတရုက လူများအား စကားပြောခြင်း

¹¹ထိုသူသည် ပေတရုနှင့် ယောဟန်တို့ကို အမှီပြုလျက်ရှိ၏။ လူအပေါင်းတို့သည် ထိုလူ အားကျန်းမာသောကြောင့် အံ့သြကြ၏။ သူတို့ သည် ပေတရုနှင့် ယောဟန်ရှိနေကြသော ရှောလမုန်ဆင်ဝင်၌ ပြေးဝင်ကြ၏။ ¹²ပေတရု ကဤအရာကို မြင်သောအခါ သူတို့အား “ငါ ၏ယုဒလူညီအစ်ကိုတို့၊ အဘယ်ကြောင့် ဤအ ရာ၌ သင်တို့အံ့အားသင့်ကြသနည်း။ ဤသူကို

လမ်းလျှောက်စေနိုင်သောအရာသည် ငါတို့၏ တန်ခိုးကဲ့သို့ သင်တို့သည် ငါတို့ကို စေ့စေ့ကြည့် ရှုကြ၏။ သင်တို့သည် ဤသို့ဖြစ်ရသည်ကို ငါတို့ ကောင်းသောကြောင့် ထင်မှတ်ကြသလော။ ¹³ထိုအရာကို ဘုရားသခင် လုပ်ပေးတော်မူ၏။ ဘုရားသခင်သည် အာဗြဟံ၏ဘုရားသခင်၊ ဣဇာက်၏ဘုရားသခင်နှင့် ယာကုပ်* ၏ဘုရား သခင် ဖြစ်တော်မူ၏။ သူသည် ငါတို့ဘိုးဘေး အားလုံးတို့၏ဘုရားသခင်ဖြစ်တော်မူ၏။ ဘုရား သခင်သည် မိမိ၏အထူးအစေခံ ယေရှုအား ဘုန်းကြီးစေတော်မူ၏။ သို့သော်လည်း၊ သင်တို့ သည် ကိုယ်တော်အား အသတ်ခံတော်မူရန် အပ်နှံကြ၏။ ပိလတ်က ယေရှုအား လွှတ်ပေး ရန် ဆုံးဖြတ်၏။ သို့သော်လည်း၊ သင်တို့သည် ယေရှုကို လွှတ်ပေးရန် အလိုမရှိကြ။ ¹⁴ယေရှု သည် သန်ရှင်း၍ ကောင်းမြတ်တော်မူ၏။ သို့ သော်လည်း၊ သင်တို့သည် ကိုယ်တော်အား ပယ်ကြ၏။ သင်တို့သည် ယေရှုကို လွှတ်ပေး မည့်အစား လူအသက်ကို သတ်ခြင်းအပြစ်ရှိ သောသူကို လွှတ်ပေးရန် ပိလတ်အား တောင်း ပန်ကြ၏။ ¹⁵ထို့နောက် သင်တို့သည် အသက် ရှင်ခြင်းကို ပေးသောသူတစ်ယောက်ကို သတ် ကြ၏။ သို့သော်လည်း၊ ဘုရားသခင်သည် ကိုယ် တော်အား သေခြင်းမှ ထမြောက်စေတော်မူ ၏။ ငါတို့သည် ဤအရာ၏သက်သေများ ဖြစ် ကြ၏။ ငါတို့သည် ဤအရာကို ငါတို့၏မျက် စိနှင့် မြင်ကြ၏။ ¹⁶ယေရှု၏တန်ခိုးတော်သည် ဤခြေမစွမ်းသောသူကို ကျန်းမာစေတော်မူ ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ငါတို့သည် ထိုတန်ခိုး တော်ကို ယုံကြည်သောကြောင့်ဖြစ်၏။ သင် တို့သည် ဤသူကို တွေ့နိုင်ပြီး သူ့ကို သိကြ၏။ သင်တို့အားလုံး ရှေ့မှောက်၌ ပြည့်စုံစွာ သူ သည် ကျန်းမာခြင်းခံရ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ယေရှုကို ယုံကြည်သောကြောင့်ဖြစ်၏။ ဤအ ဖြစ်ပျက်ကို သင်တို့အားလုံးသည် မြင်ကြ၏။

အာဗြဟံ၊ ဣဇာက်၊ ယာကုပ် ဓမ္မဟောင်းခေတ်တုန်း က ယုဒလူမျိုးတို့၏ အရေးကြီးဆုံးသော ခေါင်းဆောင် သုံးဦး။

¹⁷“ငါ၏ညီအစ်ကိုတို့ယေရှုသည် အဘယ်သို့ ပြုလုပ်သည်ကို သင်တို့ နားမလည်သောကြောင့် ဤအရာများ ပြုလုပ်သည်ကို ငါသိ၏။ သင်တို့၏ ခေါင်းဆောင်တို့သည်လည်း နားမလည်ကြ။ ¹⁸ဤဖြစ်ပျက်မည့်အရာတို့ကို ဘုရားသခင်သည် ဟောပြောတော်မူ၏။ ခရစ်တော်သည် ဒုက္ခဒေဝနာခံ၍ အသေခံရမည်ကို ဘုရားသခင်သည် မိမိပရောဖက်တို့အားဖြင့် ဟောပြောတော်မူ၏။ ငါသည် သင်တို့အား ဘုရားသခင်သည် ဤအဖြစ်အပျက်ကို အဘယ်သို့ပြုတော်မူသည်ကို သင်တို့အား ငါဟောပြော၏။ ¹⁹ထို့ကြောင့် သင်တို့၏စိတ်နှလုံးနှင့် အသက်တက်ပြောင်းလဲရမည်။ ဘုရားသခင်ထံတော်သို့ ပြန်လာကြလော့။ ထို့နောက် သူသည် သင်တို့၏အပြစ်များကို ခွင့်လွှတ်တော်မူမည်။ ²⁰ထို့နောက် ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့ကို ဝိညာဉ်ရေးရာအနားယူချိန်ကို ပေးတော်မူမည်။ သူသည် သင်တို့ထံသို့ ယေရှုကို ပြန်လည်စေလွှတ်တော်မူမည်။ ယေရှုသည် ခရစ်တော်အဖြစ် ဘုရားသခင် ရွေးချယ်တော်မူသောတစ်ပါးတည်းသောသူဖြစ်တော်မူ၏။ ²¹သို့သော်လည်း ဘုရားသခင်သည် မှန်ကန်သောအရာအရပ်သိမ်းကို ချပေးတော်မူသောကာလမရောက်မှီတိုင် အောင်ရှေးကာလ၌ မိမိသန်ရှင်းသောပရောဖက်တို့အားဖြင့် ဂတိတော်ပေးထားသကဲ့သို့ ယေရှုသည် ကောင်းကင်ဘုံ၌ နေတော်မူ၏။ ²²မောရှေက “သင်တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့အတွက် ပရောဖက်တစ်ပါး စေလွှတ်တော်မူမည် ဟုပြော၏။ ထိုပရောဖက်သည် သင်တို့၏လူမျိုးထဲမှလာတော်မူမည်။ သူသည် ငါနှင့်တူတော်မူမည်။ သူ၏မိန့်တော်မူသမျှကို သင်တို့က နားထောင်ရမည်။” ²³တစ်စုံတစ်ယောက်သည် ထိုပရောဖက်၏စကားကို နားမထောင်လျှင် သူသည် ပျက်စီးခြင်းခံရမည်။ သူသည် ရွေးချယ်ထားသောသူတို့နှင့် ခွဲခြားခြင်းခံရမည်။ * ²⁴ရှုမူလနေ့မှစ၍ ဘုရားသခင်၏

စကားတော်ကို ဟောပြောသောပရောဖက်အပေါင်းတို့သည် ဤအချိန်ကာလအကြောင်းကို ပြောကြ၏။ ²⁵သင်တို့သည် ပရောဖက်တို့ဟောပြောသောအကြောင်းများနှင့် သင်တို့၏ဘိုးဘေးများနှင့် ဘုရားသခင်ပြုတော်မူသောပဋိညာဉ်တရားကို လက်ခံရရှိကြ၏။ ဘုရားသခင်က သင်တို့၏ဖခင်အာဗြဟံအား ‘ကမ္ဘာပေါ်၌လူမျိုးအပေါင်းတို့သည် ‘သင်၏အမျိုးအနွယ်အားဖြင့် ကောင်းချီးခံရလိမ့်မည်။’* ²⁶ဘုရားသခင်သည် မိမိ၏အထူးအစေတော်ခံယေရှုအား စေလွှတ်တော်မူသောအခါ သင်တို့ထံသို့ သူ့ကို ရှေးဦးစွာ စေလွှတ်တော်မူ၏။ သူသည် သင်တို့တစ်ယောက်စီကို မိမိတို့၏ဆိုးသွမ်းသောလမ်းများမှ ရှောင်ကြည်ခြင်းငှါ ကူညီခြင်းအားဖြင့် ကောင်းချီးမင်္ဂလာပေးတော်မူရန် သူ့ကို စေလွှတ် တော်မူ၏ဟုဟောပြော၏။

ယုဒကောင်စီရှေ့ ပေတရုနှင့်ယောဟန်

4 ပေတရုနှင့် ယောဟန်တို့သည် လူများတို့အား ဟောပြောနေစဉ်တွင် သူတို့ထံသို့ ယုဒယင်ပုရောဟိတ်အချို့၊ ဗိမာန်တော်စောင်တို့၏ကပ္ပတိန်နှင့် ဇဒ္ဒါက * အချို့ရောက်လာကြ၏။ ²ပေတရုနှင့် ယောဟန်တို့သည် လူတို့အား ဆုံးမသြဝါဒပေး၍ လူတို့သည် သေခြင်းမှ ရှင်ပြန်ထမြောက်ခြင်းခံရမည်ကို ယေရှု၏သေခြင်းမှ ရှင်ပြန်ထမြောက်တော်မူခြင်းသည် သက်သေပြသည် ဟုတရားဟောသောကြောင့် သူတို့သည် အလွန်ဒေါသထွက်ကြ၏။ ³ယုဒခေါင်းဆောင်တို့သည် ပေတရုနှင့် ယောဟန်တို့ကို ဖမ်းဆီးကြ၏။ သို့သော်လည်း ညဉ့်အချိန်ဖြစ်သဖြင့် သူတို့သည် နက်ဖြန်နေ့ရောက်သည့်တိုင် အောင် သူတို့အား ထောင်ထဲ၌ ချုပ်ထားကြ၏။ ⁴သို့သော်လည်း ပေတရုနှင့်ယောဟန်တို့၏

ပရောဖက် ဘုရားသခင်အတွက် စကားပြောသော ပုဂ္ဂလိ။

‘ကမ္ဘာပေါ်၌ ... ခံရလိမ့်မည်’ ကမ္ဘာ 22:18; 26:24
ဇဒ္ဒါက ယုဒဘာသာအဖွဲ့ ဦးဆောင်သူ၊ သူတို့သည် ဓမ္မဟောင်းထဲမှ ပထမ 5 အုပ်ကို လက်ခံသည်။ သူတို့သည် လူများသေခြင်းမှ ပြန်လည်မရှင်ပြန်နိုင်ဟု ယုံကြည်ကြသည်။

ဟောပြောချက်များကို ကြားရသောလူအများ တို့က ယုံကြည်ကြ၏။ ဤသို့ဖြင့် ယုံကြည် သူတို့ အရေအတွက် ငါးထောင်မျှလောက်တိုး ပွားလာ၏။

⁵နောက်တစ်နေ့၌ ယုဒခေါင်းဆောင်အကြီး နှင့် ကျမ်းပြုဆရာအများတို့သည် ယေရုရှလင် မြို့၌ အတူတကွစုဝေးကြ၏။ ‘ယင်ပရောဟိတ် မင်းအန္တတ်၊ ကယာဗ၊ ယောဟန်၊ အာလေဇန္ဒြ နှင့် ယင်ပရောဟိတ်မင်း၏မိသားစုအားလုံးတို့ သည် ထိုနေရာ၌ရှိကြ၏။ ⁷သူတို့သည် ပေတရု နှင့် ယောဟန်အား ထိုနေရာ၌ စုဝေးနေသော လူအပေါင်းတို့ရှေ့၌ ရပ်စေကြ၏။ ယုဒခေါင်း ဆောင်တို့က တမန်တော်နှစ်ယောက်အား “သင်တို့သည် ခြေမစွမ်းသောသူကို အဘယ်သို့ ကျန်းမာစေသနည်း။ အဘယ်တန်းခိုးကို သင် တို့သုံးသနည်း။ ဤအရာကို အဘယ်သူ၏အခွင့် နှင့်ပြုလုပ်ကြသနည်း” ဟုမေးကြ၏။

⁸ထိုအခါ ပေတရုသည် သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်နှင့်ပြည့်ဝ၍ သူတို့အား “အုပ်စိုး သူတို့နှင့် ခေါင်းဆောင်အကြီးတို့၊ ⁹သင်တို့သည် ဤခြေမစွမ်းသောသူအပေါ်၌ ပြုသည် ကောင်း သောအရာများကြောင်း ယနေ့တွင် သင်တို့ သည် ငါတို့အား မေးခွန်းထုတ်နေကြသလော။ အဘယ်အရာသည် ဤလူအား ကျန်းမာခြင်း ပေးသည်ကို သင်တို့သည် ငါတို့အား မေးနေကြ သလော။ ¹⁰ငါတို့သည် သင်တို့အားလုံးနှင့် ကြွသရေလလူအပေါင်းတို့ သိစေလိုကြ၏။ ဤ ခြေမစွမ်းသောသူသည် သင်တို့က လက်ဝါးကပ် တိုင်၌ သတ်သောနာဇရက်မြို့သား ယေရှုခရစ် ၏တန်ခိုးတော်အားဖြင့် ကျန်းမာခြင်းခံရ၏။ ဘု ရားသခင်သည် သူ့အား သေခြင်းမှထမြောက် စေတော်မူ၏။ ဤလူသည် ခြေမစွမ်းသောသူ ဖြစ်သော်လည်း ယခုအခါ၌သူသည် ယေရှုခရစ် ၏တန်ခိုးတော်ကြောင့်သင်တို့ရှေ့၌ရပ်နိုင်၏။

¹¹ယေရှုသည်

‘တိုက်ဆောက်သောသူတို့ကအရေးမကြီး ဟု ထင်မှတ်သောကျောက် ဖြစ်တော်မူ

၏။ သို့သော်လည်း၊ ဤကျောက်သည် တိုက်ထောင့်အထွတ်အထိပ် ဖြစ်လာ၏။’

ဆာလံ၊ 118:22

¹²ယေရှု၏နာမတော်သည် ကမ္ဘာပေါ်တစ်ဝန်း၌ လူတို့အတွက် ကယ်တင်ခြင်းကို ပေးသောတ ပါးတည်းသောတန်ခိုးတော်ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ငါတို့သည် ယေရှုအားဖြင့် ကယ်တင်ခြင်းခံရ မည်” ဟုမိန့်ဆို၏။

¹³ပေတရုနှင့် ယောဟန်တို့သည် လူတတ်မ ဟုတ်၊ သာမညလူသာဖြစ်သည်ကို ယုဒခေါင်း ဆောင်တို့သိမှတ်ကြ၏။ သို့သော်လည်း၊ သူတို့ သည် ပေတရုနှင့် ယောဟန်တို့၏စကားပြော ခြင်းသတ္တိကို တွေ့မြင်ကြ၏။ ထို့ကြောင့် ခေါင်း ဆောင်တို့သည် အံ့အားသင့်နေကြ၏။ ထို နောက် သူတို့က ပေတရုနှင့် ယောဟန်တို့သည် ယေရှုနှင့်အတူတကွရှိကြောင်း နားလည်သ တောပေါက်ကြ၏။ ¹⁴သူတို့၏မျက်မှောက်၌ ခြေ မစွမ်းသောသူသည် ပေတရုနှင့် ယောဟန်တို့ အနား၌ရပ်၏။ သူသည် ယခုအချိန်၌ လုံးလုံး လျားလျား အကောင်းပကတိ ဖြစ်နေ၏။ ¹⁵ထို ကြောင့် ခေါင်းဆောင်တို့သည် တမန်တော်တို့ အား ငြင်းဆိုဖွယ်ရာမရှိမတော့ကြ။ ထို့ကြောင့် သူတို့သည် တမန်တော်တို့ကို အပြင်သို့ ထွက် စေပြီး ခေါင်းဆောင်အချင်းချင်းတို့သည် အ ဘယ်သို့ပြုရမည်ကို တိုင်ပင်ကြ၏။ ¹⁶သူတို့က “ဤသူတို့ကို ငါတို့သည် အဘယ်သို့ပြုရမည် နည်း သူတို့သည် ကြီးသောနိမိတ်လက္ခဏာပြ ပြီးသည်ကို ယေရှုရှလင်မြို့၌ရှိသောလူအ ပေါင်းတို့သည်သိမြင်ကြ၏။ ဤအရာသည်ထင် ရှား၏။ ငါတို့သည် ထိုအရာကို မမှန်ဟုမပြော နိုင်။

¹⁷သို့သော်လည်း သူတို့သည် လူတို့အား ထိုလူအကြောင်းကို ဘယ်သောအခါမျှမ ပြော မည်အကြောင်း သူတို့ကို ငါတို့ခြိမ်းခြောက်ရ မည်။ သို့မှသာ ဤပြဿနာကို လူများအထဲ၌ သာ၍ကျယ်ပြန့်စွာပျံ့နှံ့မည် မဟုတ်” ဟုအချင်း ချင်းတိုင်ပင်ကြ၏။

¹⁸ထို့ကြောင့် ယုဒခေါင်းဆောင်တို့သည် ပေတရုနှင့် ယောဟန်တို့အား အထံသို့ခေါ်ပြီး၊ သူတို့အား “ယေရှု၏နာမတော်ကိုအမှီပြုလျက် နောက်ထပ် ဘယ်သောအခါမျှ ဟောပြောသွန်သင်ခြင်းကို မပြုနှင့်” ဟုအမိန့်ရှိကြ၏။ ¹⁹သို့သော်လည်း၊ ပေတရုနှင့် ယောဟန်တို့က သူတို့အား “သင်တို့ဆုံးဖြတ်ကြလော့။ အဘယ်အရာသည် ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌ မှန်သနည်း။ သင်တို့၏စကားကို နာခံခြင်းလော သို့မဟုတ် ဘုရားသခင်၏စကားတော်ကို နာခံခြင်းလော။ ²⁰ငါတို့သည် မတိတ်ဆိတ်နိုင်။ ငါတို့သည် ကြားလျက်ရှိသောအရာတို့ကို မဟောမပြောဘဲမနေနိုင်” ဟုသူတို့အား ဆိုကြ၏။ ²¹⁻²²ယုဒခေါင်းဆောင်တို့သည် ဤတမန်တော်နှစ်ဦးကို အပြစ်ဒဏ်ပေးရန် နည်းလမ်းမတွေ့နိုင်ကြ။ အကြောင်းမူကား၊ တမန်တော်တို့ ပြုလုပ်ကြသောအရာ၌ လူတို့သည် ဘုရားသခင်အား ချီးမွမ်းကြသောကြောင့်ဖြစ်၏။ အနာဂင်းခြင်းခံရသောသူသည် အသက်လေးဆယ်ကျော်ဖြစ်၏။ ဤနိမိတ်လက္ခဏာသည် ဘုရားသခင်မှ လာသောသက်သေဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ယုဒခေါင်းဆောင်တို့သည် တမန်တော်တို့အား တဖန်ခြိမ်းခြောက်ပြီးလျှင် လွှတ်လိုက်ကြ၏။

ပေတရုနှင့် ယောဟန်တို့ ယုံကြည်သူတို့ထံ ပြန်လည်ချောက်ရှိခြင်း

²³ပေတရုနှင့် ယောဟန်တို့သည် ယုဒခေါင်းဆောင်တို့ထံမှ ထွက်ခွာလာကြပြီးနောက် မိမိတို့အပေါင်းအသင်းရှိရာသို့ ပြန်ချောက်လာကြ၍ မိမိတို့အား ယင်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့နှင့် ယုဒခေါင်းဆောင်အကြီးတို့က ပြောပြသမျှတို့ကိုပြန်ကြားကြ၏။ ²⁴ထိုအကြောင်းကို ယုံကြည်သူတို့ကြားသောအခါ သူတို့အားလုံးသည် စိတ်တညီတညွတ်တည်းဖြင့် ဆုတောင်းကြသည်မှာ “အိုအရှင်၊ ကိုယ်တော်သည် မိုးကောင်းကင်၊ မြေကြီး၊ သမုဒ္ဒရာနှင့် ကမ္ဘာပေါ်၌ရှိသမျှတို့ကို ဖန်ဆင်းတော်မူသော တစ်ပါးဖြစ်တော်မူ၏။

²⁵ကိုယ်တော်၏ကျွန်ဖြစ်သော အကျွန်ုပ်တို့၏ တိုးတေးဒါဝိဒ်သည်သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်၏အကူအညီနှင့် ဤစကားလုံးများကို ရေးသားခဲ့သည်မှာ၊

‘အဘယ်ကြောင့် လူမျိုးတို့သည် အော်ဟစ်ကြသနည်း။ အဘယ်ကြောင့် လောကီသားတို့သည် ဘုရားသခင်ကို ဆန့်ကျင်သော အစီအစဉ်များ ပြုလုပ်ကြသနည်း။ သူတို့၏ကြိုးပမ်းမှုများသည် အချည်းနီးဖြစ်၏။

²⁶လောကီရှင်ဘုရင်တို့သည် တိုက်ခိုက်ရန် အဆင်သင့်ရှိကြ၏။ အုပ်စိုးသူတို့သည် ထာဝရဘုရားနှင့်သူ၏ခရစ်တော်ကို ဆန့်ကျင်ရန် စည်းဝေးကြသည်’ ဟူ၍ဖြစ်၏။

ဆာလံ၊ 2:1-2

²⁷ထိုဖြစ်ရပ်အားလုံးသည် အမှန်အကန်ဖြစ် ၏။ ဟေရုဒ်နှင့်ပုန္ဒိပိလတ်တို့သည် တစ်ပါးသော အမျိုးသားတို့နှင့် ယေရုရှလင်မြို့၌ရှိသော ကွသရေလလူတို့သည် ခရစ်တော်အဖြစ် သင်တို့က ပြုလုပ်ထားသောယေရှုအား ဆန့်ကျင်ပြီးအစီအစဉ်ပြုလုပ်ရန် စည်းဝေးကြ၏။ ²⁸ယေရှုကို ဆန့်ကျင်ရန် အတူတကွစုရုံးလာကြသော လူအပေါင်းတို့သည် ကိုယ်တော်၏တန်ခိုးတော်နှင့်အလိုတော်သည် ရှေးကာလ၌ ဖြစ်ပျက်ရမည်ဟု ဆုံးဖြတ်သောအရာကို ဖြစ်ပျက်စေ၏။

²⁹“ယခုအခါ ထာဝရဘုရား၊ သူတို့သည် အဘယ်သို့ ပြောသည်ကို နားထောင်တော်မူပါ။ ထာဝရဘုရား၊ သူတို့သည် အကျွန်ုပ်တို့ကို ကြောက်လန့်စေခြင်းငှါ ကြိုးစားကြ၏။ အကျွန်ုပ်တို့သည် အရှင်၏အစေခံတို့ ဖြစ်၏။ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်တို့အား အဘယ်အရာကို ပြောစေလိုတော်မူသောစကားများကို ကြောက်ရွံ့ခြင်းမရှိဘဲ ပြောဆိုနိုင်ရန် ကူညီတော်မူပါ။

³⁰ကိုယ်တော်၏တန်ခိုးတော်ကို ပြသခြင်းဖြင့် အကျွန်ုပ်တို့ကို ရဲရင့်စေခြင်းငှါ ကူညီတော်မူပါ။ လူတို့ကို ကျန်းမာစေခြင်းအားဖြင့် ကိုယ်တော်

၏သန့်ရှင်းသောအစေတော်ခံယေရှုနာမတော် နှင့်ထူးဆန်းသော နိမိတ်လက္ခဏာများဖြစ်စေ တော်မူခြင်းအားဖြင့် ကိုယ်တော်၏တန်ခိုးကို ပြ တော်မူပါ” ဟုဆုတောင်းကြ၏။³¹ ယုံကြည် သောသူတို့သည် ဆုတောင်းခြင်းပြီးသောအခါ ၌၊ သူတို့ရှိနေသောနေရာသည် ပြင်းထန်စွာတုန် လှုပ်သွားလေ၏။ သူတို့အားလုံးသည် သန့်ရှင်း သောဝိညာဉ်တော်နှင့် ပြည့်ဝ၍ သူတို့သည် ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ်တော်တရားကို ကြောက်ရွံ့ခြင်းမရှိဘဲ ဆက်လက်၍ ဟောပြော ကြ၏။

ယုံကြည်သူတို့သည် မျှဝေကြ၏

³²ယုံကြည်သောသူ အပေါင်းအသင်းတို့ သည် စိတ်နှလုံးတညီတညွတ်တည်းရှိကြ၏။ ထို လူတို့ထဲမှ အဘယ်သူမျှ မိမိဥစ္စာတို့ကို မိမိပိုင် သည် ဟူ၍မဆိုဘဲလျက် ရှိသမျှသောဥစ္စာတို့ ကို ဆက်ဆံသဖြင့်သုံးဆောင်ကြ၏။³³ တမန် တော်တို့က ကြီးကျယ်မြင့်မြတ်သောတန်ခိုးနှင့် ယေရှုသည် မှန်ကန်စွာ သေခြင်းမှ ရှင်ပြန်ထ မြောက်တော်မူခြင်းအကြောင်းကို လူတို့အား ပြောပြ၏။ ထို့နောက် ဘုရားသခင်သည် ယုံ ကြည်သူအားလုံးတို့ကို ကြီးစွာကောင်းချီးပေး တော်မူ၏။³⁴ သူတို့၏လိုအပ်သောအရာများ သည် သူတို့အားလုံးရရှိကြ၏။ မြေကွက်နှင့်အိမ် တို့ကို ပိုင်သောသူတို့သည် ငွေရရှိရန် ရောင်း ကြ၏။³⁵ သူတို့ရရှိသောငွေများကို ယူလာ၍ တမန်တော်တို့ထံသို့ ပေးကြ၏။ ထို့နောက် လူ အသီးသီးတို့အား သူတို့၏လိုအပ်သည့်အတိုင်း ပြန်လည်မျှဝေပေးကြ၏။

³⁶ယုံကြည်သူတို့ထဲမှ တစ်ယောက်၏အ မည်မှာယောသဖြစ်၏။ သို့သော်လည်း၊ တမန် တော်တို့သည် သူ့ကို ဗာနဗဟုခေါ်ကြ၏။ (ထို အမည်၏အဓိပ္ပါယ်သည် “သူတစ်ပါးကို ကူညီ သောသူ” ဖြစ်၏။) သူသည် လေဝိလူဖြစ်၏။ သူ ၏မွေးဖွားသောနေရာသည် ကုပရူပြည်ဖြစ်၏။³⁷ ယောသသည် မြေတစ်ကွက်ပိုင်၏။ သူသည်

မြေကွက်ကို ရောင်းပြီးလျှင် ထိုငွေကို တမန် တော်တို့၏ခြေရင်း၌ ထားလေ၏။

အာနနိနှင့် ရှစ်ရေ

5 ထိုနေရာ၌ အာနနိအမည်ရှိသော လူတစ် ယောက်ရှိ၏။ သူ့မယား၏အမည်မှာ ရှစ်ရေ ဖြစ်၏။ အာနနိသည် မြေတစ်ကွက်ရှိပြီး ထိုမြေ ကွက်ကိုရောင်းလိုက်၏။² သို့သော်လည်း၊ သူ သည် ထိုမြေကွက်မှ ရရှိသောငွေ၏တဖို့ကိုသာ တမန်တော်တို့အား ပေးအပ်ပြီးလျှင် ကျန်သော ငွေကို လျှို့ဝှက်စွာ သိမ်းဆည်းထား၏။ သူ့မ ယားသည် ထိုအကြောင်းကို သိ၍သဘောတူ လိုက်၏။

³ထိုအခါ ပေတရုက “အာနနိ၊ သင်သည် အဘယ်ကြောင့် သင်၏နှလုံးကို စာတန်အား ထိန်းချုပ်စေသနည်း။ သင်သည် သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်ကို လှည်းစား၏။ သင့်၏မြေကွက် ကို သင်ရောင်း၏။ သို့သော်လည်း၊ သင်သည် အဘယ်ကြောင့် တစ်ချို့ကို သင့်အတွက် သိမ်း ထားသနည်း။⁴ သင်သည် ထိုမြေကွက်ကို မရောင်းမီ ထိုမြေကွက်ကို သင်ပိုင်၏။ ထိုမြေ ကွက်ကို ရောင်းပြီးမှ သင်သည် ထိုငွေကိုပိုင် ၏။ သင်သည် ထိုငွေကို သင့်အလိုအတိုင်း သုံး နိုင်၏။ သို့သော်လည်း၊ သင်သည် ထိုသို့ဆိုးသွမ်း သောအရာကိုလုပ်ရန် အဘယ်ကြောင့် ကြံစည် သနည်း။ သင်သည် လူကို လိမ်သည် မဟုတ်၊ ဘုရားသခင်ကိုလိမ်၏” ဟုဆို၏။⁵⁻⁶ ထိုစကား ကို အာနနိကကြားလျှင် သူသည် လဲ၍ သေ၏။ အချို့လူတို့သည် ရောက်လာကြပြီး သူ၏အ လောင်းကို အဝတ်နှင့်ရစ်ပတ် ကြ၏။ ထို့နောက် သူ့ကို သယ်ဆောင်သွား၍၊ သင်္ဂြိုဟ်လိုက်ကြ၏။ ထိုအကြောင်းကို ကြားသိကြသောသူအပေါင်း တို့သည် ကြောက်ရွံ့ကြ၏။

⁷ထို့နောက် သုံးနာရီခန့်လောက်ကြာသော အခါ၊ သူ၏ဇနီးရှစ်ရေ ရောက်လာ၏။ သူမသည် မိမိ၏ခင်ပွန်း၌ အဘယ်သို့ ဖြစ်ပျက် သည်ကို မသိပါ။⁸ ပေတရုက သူမအား “ငါ အားပြောလော့၊ သင်တို့မြေကွက် ရောင်းခြင်း

အားဖြင့် သင်တို့သည် အဘယ်မျှလောက် ငွေရသနည်း။” သင်တို့သည် ဤမျှလောက်ရသလော” ဟုမေး၏။

ရှုဖို့ရေက “ဟုတ်ပါ၏။ ကျွန်မတို့မြေကွက် ရောင်းခြင်းမှ ဤမျှလောက်သာ အကျွန်ုပ်တို့ရပါ၏” ဟုပြော၏။

9 ပေတရုသည် သူမအား “အဘယ်ကြောင့်၊ သင်တို့နှစ်ယောက်သည်ဘုရားသခင်၏ဝိညာဉ်တော်ကို စုံစမ်းရန် သဘောတူကြသနည်း။ နားထောင်လော့။ ခြေသံများကို သင်ကြားသလော။ ထိုအသံသည်သင်၏ခင်ပွန်းကို သင်္ဂြိုဟ်သောလူတို့၏ခြေသံဖြစ်၏။ ယခုအခါ သူတို့သည် တံခါးနားမှာရှိကြ၏။ သူတို့သည် သင့်ကိုလည်း ထိုသို့သယ်ဆောင်လိမ့်မည်” ဟုပြော၏။ 10 ထိုအချိန်ခဏခြင်းတွင်ပင် ရှုဖို့ရေသည် ပေတရု၏ခြေရင်း၌ လဲ၍သေ၏။ လူငယ်တို့သည် အထဲသို့ဝင်ရောက်သောအခါ၊ ထိုမိန်းမသေသည်ကို တွေ့ကြ၏။ ထို့ကြောင့်သူတို့သည် ထိုမိန်းမအား အပြင်သို့ယူဆောင်၍ သူမ၏ခင်ပွန်းအနားမှာ သင်္ဂြိုဟ်ကြ၏။ 11 ထိုအကြောင်းကို ကြားရသောယုံကြည်သူအားလုံးနှင့် အခြားသောလူအပေါင်း တို့သည်အလွန်ကြောက်လန့်ခြင်းသို့ရောက်ကြ၏။

ဘုရားသခင်ထံတော်မှသက်သေပြချက်များ

12 တမန်တော်တို့သည် လူတို့တွင် ထူးဆန်းသော နိမိတ်လက္ခဏာများနှင့် အံ့ဩဖွယ်သော အမှုများကို ပြုကြ၏။ တမန်တော်တို့သည် ရှောလမုန်ကနားပြင်၌ တညီတညွတ်တည်းနေကြ၏။ 13 အခြားလူတို့သည် သူတို့နှင့်အတူ ရပ်တည်ခြင်းကို သူတို့သည် မထိုက်တန်ကြောင်းခံစားကြ၏။ သူတို့နှင့်အတူ တစ်ဦးတစ်ယောက်မျှ အတူတကွမနေကြ။ လူအပေါင်းတို့သည် တမန်တော်တို့၏ကောင်းသော အကြောင်းအရာများကို ပြောဆိုကြ၏။ 14 သခင်ယေရှုကို ယုံကြည်သောသူတို့သည် တစ်ဖြည်းဖြည်းတိုးပွား များပြားလာ၏။ ယုံကြည်သောသူတို့၏အ

သင်း၌ ယောက်ျားနှင့်မိန်းမတို့သည် ပေါင်းထည့်ကြ၏။ 15 ထို့နောက် လူတို့သည် ရောဂါနှင့်စွဲသောလူတို့ကို လမ်းဘေး၌ ချထားကြ၏။ သူတို့သည် ပေတရုအား လာနေသည်ကို ကြားသိရသောကြောင့်ဖြစ်၏။ သူတို့သည် လူနာတို့ကို ခုတင်နှင့် မွေရာပေါ်မှာ လမ်းဘေး၌ ထားကြ၏။ ပေတရု၏အရိပ်သည် ထိုလူနာပေါ်၌ ကျရောက်လျှင် ထိုလူနာတို့သည် ကျန်းမာမည် ဟုသူတို့သည် ယုံကြည်ကြသောကြောင့် ဖြစ်၏။ 16 လူတို့သည် ယေရှုလင်မြို့ပတ်ဝန်းကျင်ရှိအခြားမြို့များမှ လည်းလာကြသည်။ သူတို့သည် လူနာများနှင့် ဝိညာဉ်ဆိုး၏ပူးကပ်ခြင်းခံသောသူတို့အား ခေါ်ဆောင်လာကြ၏။ သူတို့အားလုံးသည် ကျန်းမာကြ၏။

ယုဒခေါင်းဆောင်တို့က တမန်တော်တို့အား ရပ်တန့်ရန်ကြိုးစားကြခြင်း

17 ထို့နောက် ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းနှင့် မိမိမိတ်ဆွအပေါင်းတို့ဖြစ်သည့် ဇဒ္ဒါကဟုခေါ်ဝေါ်သောအုပ်စုသည် တမန်တော်တို့အပေါ်၌ အလွန်မနာလို ဖြစ်ကြ၏။ 18 သူတို့သည် တမန်တော်တို့ကို ဆွဲခေါ်ပြီး၊ ထောင်ထဲ၌ ထည့်ထားကြ၏။

19 သို့သော်လည်း ညဉ့်အချိန်၌ ထာဝရဘုရား၏ကောင်းကင်တမန်တော်သည်၊ ထောင်တံခါးများကို ဖွင့်ပြီးသူတို့အား အပြင်သို့ ဦးဆောင်ပြီးနောက် ကောင်းကင်တမန်တော်က၊ 20 “သွားလော့။ ဗိမာန်တော်နယ်မြေ အတွင်း၌ ရပ်၍လူတို့အား အသက်ရှင်ခြင်းတရားစကားအလုံးစုံကို ပြောကြလော့” ဟုမှာထား၏။ 21 တမန်တော်တို့သည် ထိုစကားကို ကြားလိုက်သောအခါ သူတို့သည် နာခံကြ၍ ဗိမာန်တော်နယ်မြေသို့ သွားကြ၏။ ထိုအချိန်သည် နံနက်စောစောဖြစ်၏။ တမန်တော်တို့သည် လူတို့ကို သြဝါဒပေးရန် စတင်ကြ၏။ ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းနှင့် မိမိမိတ်ဆွတို့သည် ဗိမာန်တော်သို့ ရောက်ရှိလာကြ၏။ သူတို့သည် ယုဒခေါင်း

ဆောင်တို့နှင့်အရေးပါသောယုဒအကြီးတို့သည် အစည်းအဝေး၌ ခေါ်ကြ၏။ ထို့နောက်သူတို့သည် တမန်တော်တို့ကို ခေါ်ဆောင်ရန် သူတို့၏လူအချို့တို့ကို ထောင်သို့ စေလွှတ်ကြ၏။²² ထိုလူတို့သည် ထောင်သို့ ရောက်သောအခါ တမန်တော်တို့ကို အထဲ၌မတွေ့ကြ။ ထို့ကြောင့် သူတို့သည် ပြန်လာကြ၍ ယုဒခေါင်းဆောင်တို့ကို အသိပေးကြ၏။²³ သူတို့က “ထောင်တံခါးများ ပိတ်ထား၍ သော့ခတ်ထား၏။ အစောင့်များသည် တံခါးနားမှာ ရပ်ကြ၏။ သို့သော်လည်း၊ အကျွန်ုပ်တို့သော့ကိုဖွင့်ပြီး အထဲသို့ဝင်ကြည့်သောအခါ အထဲမှာ အဘယ်သူ့ကိုမျှမရှိပါ” ဟုကြားလျှောက်ကြ၏။²⁴ ဗိမာန်တော်အစောင့်ကပ္ပတိန်နှင့် ယင်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့သည် ထိုအကြောင်းကို ကြားသိသောအခါ စိတ်ရှုပ်ထွေးကြ၏။ သူတို့သည် မဆုံးဖြတ်နိုင်အောင် ဖြစ်ကြ၏။ “သူတို့သည် အဘယ်သို့သောအမှုဖြစ်မည်ကို စိုးရိမ်ကြ၏။”²⁵ ထိုအချိန်၌ လူတစ်ယောက်ဝင်ရောက်လာပြီး သူတို့အား “နားထောင်ကြလော့၊ သင်တို့က ထောင်ထဲ၌ ထည့်ထားသော လူတို့သည် ဗိမာန်တော်နယ် မြေအတွင်း၌ ရပ်ပြီး ဆုံးမသြဝါဒပေးကြသည်” ဟုပြော၏။²⁶ ထို့နောက် အစောင့်ကပ္ပတိန်သည် သူ၏အစောင့်တို့နှင့် ထွက်သွားကြပြီး တမန်တော်တို့ကို ပြန်ခေါ်ဆောင်ကြ၏။ သူတို့သည် အဘယ်အတင်းအဓမ္မကိုမျှ မသုံးကြ။ အကြောင်းမူကား၊ လူတို့သည် ဒေါသဖြစ်လာပြီး သူတို့အား ကျောက်ခဲနှင့်ပစ်မည်ကို စိုးရိမ်သောကြောင့်ဖြစ်၏။

²⁷ အစောင့်တို့သည် တမန်တော်တို့ကို ယုဒခေါင်းဆောင်တို့၏ရှေ့၌ ခေါ်ဆောင်လာကြပြီးလျှင် ရပ်ခိုင်းကြ၏။²⁸ ယင်ပုရောဟိတ်မင်းက “ငါတို့သည် သင်တို့အား ထိုသူ၏အကြောင်းကို မသွန်သင်ရန် တင်းကျပ်စွာ သတိပေးသည်” ဟုငါတို့ပြော၏။ သို့သော်လည်း သင်တို့အဘယ်အရာလုပ်သည်ကိုကြည့်ကြလော့။ ယေရှုလှုပ်တစ်မြို့လုံး၌ သင်တို့၏ဆုံးမသြဝါဒနှင့်ပြည့်၏။ သင်တို့သည် ထိုသူ၏သေခြင်းအတွက် ငါတို့အ

ပေါ်၌ အပြစ်တင်ရန် ကြိုးစားနေကြ၏” ဟုမေးမြန်းပြောဆိုကြ၏။

²⁹ ပေတရုနှင့်အခြားတမန်တော်တို့က “ငါတို့သည် လူတို့ထက် ဘုရားသခင်ကို နာခံရမည်။”³⁰ သင်တို့သည် ယေရှုအား လက်ဝါးကပ်တိုင်ပေါ်၌ ချိတ်ဆွဲပြီး သတ်ခဲ့ကြ၏။ သို့သော်လည်း၊ ငါတို့ဘိုးဘေးတို့၏ ဘုရားသခင်သည် ကိုယ်တော်ကို သေခြင်းမှထမြောက်စေတော်မူ၏။³¹ ဘုရားသခင်သည် သူ့ကိုမိမိလကျော်တော်ဘက်၌ ချီးမြှောက်တော်မူ၏။ ယုဒလူမျိုးတို့သည် သူတို့၏စိတ်နှလုံးနှင့် အသက်တာပြောင်းလဲပြီး သူတို့၏အပြစ်များမှ ခွင့်လွှတ်ခြင်းကို ရစေခြင်းငှါ ဘုရားသခင်သည် ယေရှုကို အကျွန်ုပ်တို့ခေါင်းဆောင်နှင့် ကယ်တင်ရှင်ဖြစ်စေတော်မူ၏။³² ငါတို့အားလုံးသည် ထိုအကြောင်းအရာအလုံးစုံကို မြင်ကြ၏။ ငါတို့သည် ထိုအရာများကို မှန်ကန်သည် ဟုပြောနိုင်၏။ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်သည်လည်း ထိုအရာများကို မှန်ကန်သည်ဟု သက်သေခံတော်မူ၏။ ဘုရားသခင်သည် မိမိကိုနာခံသောသူတို့အား သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်ကို ပေးတော်မူ၏” ဟုပြောလေ၏။

³³ ထိုစကားကိုကြားရသော ယုဒခေါင်းဆောင်တို့သည် အလွန်ဒေါသထွက်ကြ၏။ သူတို့သည် တမန်တော်တို့ကို သတ်ရန်ကြံစည်ကြ၏။³⁴ ဆွေးနွေးနေကြသောလူတို့ထဲမှ ဖါရိရှုတစ်ဦးထလာ၏။ သူ၏အမည်သည်၊ ဂါမလေယုလဖြစ်၏။ သူသည် ကျမ်းပြုဆရာ တစ်ယောက်ဖြစ်၏။ လူ့အပေါင်းတို့သည် သူ့ကို လေးစားကြ၏။ သူသည် တမန်တော်တို့အား အခန်းထဲမှ မိနစ်အနည်းငယ်မျှ ထွက်သွားစေခြင်းငှါယုဒခေါင်းဆောင်တို့ကို ပြောလေ၏။³⁵ တမန်တော်တို့သည် အခန်းထဲမှ ထွက်သွားပြီးလျှင် သူက “အိုက္ကသရေလလူတို့ သင်တို့သည် ဤသူတို့အား အဘယ်သို့ပြုသည်ကို အထူးသတိထားကြလော့။”³⁶ အထက်က သုဒ ဟုခေါ်သော လူတစ်ယောက် ပေါ်လာသည်ကို မှတ်မိကြပါ။ သူသည် မိမိကို ကြီးမားသောလူတစ်ယောက်

ဖြစ်သည် ဟုဆိုပြီးသူ့ကို လူလေးရာမျှလောက် က ပူးပေါင်းကြ၏။ သို့သော်လည်း၊ သူသည် အသတ်ခံရပြီးနောက် သူ၏နောက်လိုက်တို့သည် ပြန်ကျသွားကြပြီးနောက် သူတို့၏အကြံအစည်သည် အချည်းနှီးဖြင့် ဆုံးသွား၏။³⁷ နောက်မကြာမှီ ဂါလိလဲမြို့မှ ယုဒအမည်ရှိသူ ရောက်လာ၏။ ထိုအချိန်သည် သန်းခေါင်စာရင်းပြုလုပ်ရန် စတင်သောအချိန်ဖြစ်၏။ သူသည်လည်း မိမိနောက်လိုက်အုပ်စုတို့ကို ဦးဆောင်၏။ သို့သော်လည်း၊ သူသည် အသတ်ခံ၏။ သူ၏အုပ်စုသည်လည်း ကွဲပြားကြ၍ ထွက်ပြေးသွားကြ၏။³⁸ မာဒုတွင် သင်တို့ကို ငါပြော၏။ ထိုလူတို့မှအဝေး၌ နေကြလော့။ သူတို့ကိုသာ ချန်ထားလော့။ သူတို့၏အကြံအစည်သည် လူ့ထံမှဖြစ်လျှင် ထိုအကြံအစည်သည် ပျက်စီးလိမ့်မည်။³⁹ သို့သော်လည်း ထိုအကြံအစည်သည် ဘုရားသခင်ထံမှဖြစ်လျှင် သင်တို့သည် သူတို့ကို တားမြစ်နိုင်မည်မဟုတ်။ အကယ်စင်စစ် သင်တို့သည် ဘုရားသခင်ကိုယ်တိုင်ကို ဆန့်ကျင်တိုက်ခိုက်ခြင်းဖြင့် အဆုံးသတ်သွားလိမ့်မည်” ဟုဆို၏။ ထိုနောက် ယုဒခေါင်းဆောင်တို့သည် ဂါမလေလှလပြောသောအကြောင်းကို သဘောတူကြ၏။⁴⁰ သူတို့သည် တမန်တော်တို့ကို ခေါ်၍ရိုက်နှက်ကြပြီးယေရှု၏အကြောင်းကို နောက်ထပ်မဟောပြောရန် သူတို့အား အမိန့်ပေးပြီးလွှတ်ကြ၏။⁴¹ တမန်တော်တို့သည် စည်းဝေးရာခန်းမှ ထွက်လာကြ၏။ တမန်တော်တို့သည် ပျော်ရွှင်နေကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့သည် အရှက်ကဲ့ခြင်းကို ယေရှု၏နာမတော်အတွက် ဂုဏ်ယူဖွယ်ရာကဲ့သို့ ထင်မှတ်ကြ၏။⁴² တမန်တော်တို့သည် လူများအား ဆုံးမသြဝါဒပေးခြင်းကို မရပ်တန့်ကြ။ သူတို့သည် ဆက်လက်၍ ယေရှုသည် ခရစ်တော်ဖြစ်တော်မူကြောင်း ဝမ်းမြောက်ဖွယ်ရာသတင်းကောင်းကို လူများအား ဆုံးမသွန်သင်ပေး၏။ သူတို့သည် ဤအကြောင်းကို နေ့တိုင်း ဗိမာန်တော်နယ်မြေနှင့် လူတို့၏အိမ်များ၌ ဆုံးမသွန်သင်ပေးကြ၏။

အထူးလုပ်ငန်းမှအတွက် လူခုနစ်ယောက်ရွေးချယ်ခြင်း

6 ထိုကာလ၌ တပည့်တော်အရေအတွက်များပြားလာကြ၏။ သို့သော်လည်း၊ ထိုအချိန်၌ တပည့်သောအမျိုးသားစကားပြောသော ယုဒလူမျိုးနှင့် ဟေဗြဲစကားပြောသောယုဒတို့၏အကြား၌ ငြင်းခုံခြင်းတစ်ခုတိုးပွား၏။ တပည့်သောအမျိုးသားစကား ပြောသောယုဒလူတို့သည် သူတို့၏မုဆိုးမတို့က နေ့စဉ်ဝေစုရသော အစာကို မျှတစွာမရကြောင်း ပြောကြ၏။² ထိုနောက် တမန်တော်တစ်ဆယ်နှစ်ပါးတို့သည် တပည့်တော်အုပ်စုတစ်စုလုံးကို အတူတကွခေါ်ပြီး “ငါတို့အတွက်” ဘုရားသခင်၏နှုတ်ကပတ်တရားတော် ဆုံးမသြဝါဒပေးခြင်းကို ရပ်စေပြီး ငါတို့၏အချိန်ကို လူတို့အား အစားအစာခွဲဝေပေးရန် အသုံးပြုခြင်းသည် မမှန်ပါ။³ ထို့ကြောင့် ညီအစ်ကိုတို့၊ သင်တို့ထံ၌ လူခုနစ်ယောက်တို့ကို ရွေးချယ်ကြလော့။ ထိုသူတို့သည် အသေရရှိပြီး ဝိညာဉ်တော်၊ ဥာဏ်ပညာနှင့်ပြည့်စုံရမည်။ ငါတို့သည် သူတို့အား ဤအလုပ်၏တာဝန်ကိုပေးမည်။⁴ ထို့နောက် ငါတို့သည် အချိန်ပြည့်ဆုတောင်းရန်နှင့်ဘုရားသခင်၏နှုတ်ကပတ်တရားတော်ကို သွန်သင်ရန် အပြည့်ဆက်ကပ်နိုင်လိမ့်မည်” ဟုဆိုကြ၏။⁵ တပည့်တော်အုပ်စုတစ်စုလုံးသည်၊ ထိုအကြံအစည်ကို နှစ်သက်ကြ၏။ ထို့ကြောင့် ဤလူခုနစ်ယောက်ကို ရွေးချယ်ကြ၏။ ယုံကြည်ခြင်းနှင့် သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်နှင့် ပြည့်စုံသော သတေဖန်၊ ဖိလိပ္ပ၊* ပြောခေါ်၊ နိကနော်၊ တီမုန်၊ ပါမေနနှင့် အန္တီအုတ်ပြည်မှ ယုဒဘာသာဝင် တစ်ယောက်ဖြစ်သော နိကောလတို့ကို ရွေးချယ်၏။⁶ ထို့နောက် ရွေးချယ်ထားသောခုနစ်ယောက်အား တမန်တော်တို့ရှေ့၌ ရပ်စေကြ၏။ တမန်တော်တို့သည် ဆုတောင်းကြပြီးလျှင် ထိုသူတို့၏အပေါ်၌ လက်ကိုတင်ကြ၏။

ဖိလိပ္ပ တမန်တော် ဖိလိပ္ပ၏ နာမည်မဟုတ်။

7 ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ်တရားတော်သည် လူတို့ထံသို့ ပို၍ရောက်ရှိလာ၏။ ယေရှုလင်မြို့၌ တပည့်တော်အုပ်စုသည် ပို၍ကြီးလာ၏။ ယုဒယဇ်ပုရောဟိတ် အပေါင်းတို့သည်လည်းဝမ်းမြောက်ဖွယ်ရာသတင်းကောင်းကို လက်ခံကြ၏။

အချို့ယုဒလူတို့က သတေဖန်ကို ဆန့်ကျင်၏

8 ယခုအခါ ယုံကြည်ခြင်းနှင့် သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်၏ တန်ခိုးနှင့် ပြည့်စုံသော သတေဖန်သည် လူတို့တွင် ကြီးစွာသောအံ့ဩဖွယ်ရာများနှင့် ထူးဆန်းသောနိမိတ်လက္ခဏာများ ပြုလေ၏။ 9 သို့သော်လည်း၊ ယုဒအချို့ရောက်လာကြ၍ သတေဖန်နှင့် ငြင်းခုံကြ၏။ ထိုယုဒလူတို့သည် တရားဇရပ်မှ ဖြစ်ကြ၍၊ လွတ်လပ်သော တရားဇရပ်ဟုခေါ်၏။ (ဤတရားဇရပ်သည် ကုရေနေပြည်မှ ယုဒလူတို့အတွက်နှင့် အာလေဇန္ဒြီပြည်မှ ယုဒလူမျိုးတို့အတွက်ဖြစ်၏။ ကိလိကီပြည်နှင့် အာရှီပြည်မှ ယုဒလူတို့သည် သူတို့နှင့်အတူရှိ၏။ 10 သို့သော်လည်း၊ ဝိညာဉ်တော်သည် သတေဖန်အား ဉာဏ်ပညာနှင့် ပြောနိုင်ရန် ကူညီတော်မူ၏။ သူ၏စကားများသည် အလွန်တန်ခိုးရှိသောကြောင့် ယုဒလူတို့သည် သူနှင့်မငြင်းခုံနိုင်ကြ။ 11 ထို့ကြောင့် ထိုယုဒလူတို့က သတေဖန်သည် မောရှေနှင့် ဘုရားသခင်ကို လွန်ကျူးသော စကားများပြောသည်ကို ငါတို့ကြားသိသည်ဟု ပြောရန် လူတချို့ကို လာဘ်ထိုးကြ၏။” 12 ထိုသို့ ပြောခြင်းအားဖြင့် သူတို့သည် လူတို့ကို၎င်း၊ ယုဒလူမျိုးအကြီးခေါင်းဆောင်တို့နှင့် ကျမ်းပြုဆရာတို့ကို၎င်း နှိုးဆော်ကြ၏။ သူတို့သည် အလွန် ဒေါသထွက်၍ လာကြပြီး သတေဖန်အား ဖမ်းဆီး၍ ယုဒခေါင်းဆောင်တို့၏အစည်းအဝေးရှေ့၌ ခေါ်လာကြ၏။ 13 “သတေဖန်နှင့် ငြင်းခုံကြသောယုဒတို့သည် ပြောဆိုရန် ငွေပေးသော လူတို့ကို ခေါ်လာကြ၏။ ထိုလူတို့ကို သတေဖန်

၏အကြောင်းကို လိမ်လည်ပြောဆိုရန် ပြောထား၏။ ထိုလူတို့က ဤလူသည် သန့်ရှင်းသော အရပ် ဌာနတော်နှင့် မောရှေ၏ပညတ်တရားတော်ကို အမြဲတမ်းဆန့်ကျင် ပြောဆို၏” ဟု ပြောကြ၏။ 14 ထိုနာဇရက်မြို့ သားယေရှုသည် ဤအရပ်ဌာနတော်ကို ဖျက်ဆီး၍မောရှေသည် ငါတို့ကိုပေးသောဆုံးမသြ ဝါဒတို့ကို ပြောင်းလဲစေမည်” ဟု ပြော၏။ အကျွန်ုပ်တို့သည် သတေဖန်က ထိုစကားပြောသည်ကို ကြား၏။ 15 အစည်းအဝေးပွဲ၌ရှိသော လူတို့သည် သတေဖန်ကို စေ့စေ့ကြည့်ကြ၏။ သူတို့အား လုံးက သတေဖန်၏မျက်နှာသည် ကောင်းကင်တမန်၏ မျက်နှာကဲ့သို့ မြင်ကြ၏။

သတေဖန်၏မိန့်ခွန်း

7 ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းကသတေဖန်အား “ဤစကားမှန်သလော” ဟုမေး၏။ 2 သတေဖန်က “ငါ့ညီအစ်ကိုအဘတို့၊ ငါ့စကားကို နားထောင်ကြလော့။ ငါတို့အဘအာဗြဟံသည် မေသောပေါတာမိ၌ ရှိနေစဉ်တွင် ဘုန်းကြီးတော်မူသောဘုရားသခင်သည် ထင်ရှားတော်မူ၏။ အာဗြဟံသည် ခါရန်မြို့၌မနေမှီ ထိုအရာဖြစ်ပျက်ခဲ့၏။ 3 ဘုရားသခင်က အာဗြဟံအား ‘သင့်ပြည်နှင့် သင့်အမျိုးသားချင်းထဲက ထွက်ပြီးလျှင် ငါပြမည်ပြည်သို့ သွားလော့’* ဟုမိန့်တော်မူ၏။ 4 ထို့ကြောင့် အာဗြဟံသည် ခါလဒဲပြည်မှထွက်၍ ခါနန်ပြည်သို့ သွားရောက်နေထိုင်၏။ သူ၏အဘသေဆုံးသွားပြီးနောက် ဘုရားသခင်သည် သူ့ကို ယခုသင်တို့နေသော ဤအရပ်သို့ စေလွှတ်တော်မူ၏။ 5 သို့သော်လည်း၊ ဘုရားသခင်သည် သူ့ကို မြေတစ်စုံတရာမျှ ပေးတော်မမူ။ ဤပြည်၌ ခြေနှင်းရာမြေကို မျှပေးတော်မမူ။ သို့သော်လည်း၊ ဘုရားသခင်သည် အာဗြဟံ၌ သားတစ်ယောက်မျှမရှိမှီ ဤမြေကို သူ၏အမျိုးအနွယ်တို့အား ပေး

‘သင့်ပြည် ... သို့သွားလော့’ ကမ္ဘာ၊ 12:1

တော်မူမည်ဟု ဂတိပြုတော်မူ၏။ ⁶ဘုရား သခင်က အာဗြဟံအား၊ ‘သင်၏သားစဉ်မြေး ဆက်တို့သည် တခြားသောပြည်၌ နေကြလိမ့် မည်။ သူတို့သည် ထိုပြည်၌ ဧည့်သည်ကဲ့သို့ နေလိမ့်မည်။ ထိုပြည်၌ရှိသောလူတို့က သူတို့ အား ကျေးကျွန်အဖြစ်လုပ်ပြီးလျှင် အနှစ်လေး ရာအတွင်း ဆိုးဝါးစွာနှိပ်စက်ညှဉ်းဆဲကြလိမ့် မည်။ ⁷သို့သော်လည်း ငါသည် သူတို့ကို ကျေး ကျွန်ကဲ့သို့ ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်သောသူတို့ကို အ ပြစ်ဒဏ်ပေးလိမ့်မည်။’* ဤအကြောင်းအရာ များ ဖြစ်ပျက်ဖြစ်ပြီးမှ သင်၏လူတို့သည် ထို ပြည်မှ ထွက်ကြပြီး ဤနေရာ၌ငါ့ကို ကိုးကွယ် ကြလိမ့်မည်’* ဟုဤအရာကို ဗျာဒိတ်တော် ပေးတော်မူ၏။ ⁸ဘုရားသခင်သည် အာဗြဟံ နှင့် ပဋိညာဉ်တရားကို ပြုတော်မူ၏။ အရေ ဖျားလိုးခြင်းသည် ထိုပဋိညာဉ်တရား၏အမှတ် အသားဖြစ်၏။ ထိုနောက် အာဗြဟံသည် သား တစ်ယောက်ရရှိ၏။ ထိုသားဖွားပြီးနောက် ရှစ် ရက်မြောက်သောနေ့၌ အာဗြဟံသည် သူ့သား ကို အရေဖျားလိုး၏။ အာဗြဟံ၏သားနာမည် သည် ဣဇာက်ဖြစ်၏။ ဣဇာက်သည်လည်း သူ၏သားယာကုပ်ကိုအရေဖျားလိုး၏။ ယာကုပ် သည်လည်း သူ၏သားတို့အား ထိုနည်းတူပြု လုပ်၏။ ထိုသားတို့သည် နောက်ပိုင်း၌ အမျိုး ၏အဘတစ်ဆယ့်နှစ်ယောက် ဖြစ်လာကြ၏။

⁹“သို့သော်လည်း ထိုအမျိုး၏အဘတို့သည် သူတို့၏ညီဖြစ်သောယောသပ်ကို မနာလိုစိတ် ရှိကြ၏။ ထို့ကြောင့် သူတို့သည် သူ့ကိုကျွန်အ ဖြစ်အဲဂုတ္တုပြည်သို့ ရောင်းကြ၏။ သို့သော် လည်း၊ ဘုရားသခင်သည် သူ့ကို အစဉ်မပြတ် ကာကွယ်တော်မူ၏။ ¹⁰ယောသပ်သည် ထို ပြည်၌ များပြားသောဆင်းရဲဒုက္ခကို ခံရ၏။ သို့သော်လည်း၊ ဘုရားသခင်သည် သူ့ကို ထို ဆင်းရဲဒုက္ခများထဲမှ ကယ်နှုတ်တော်မူ၏။ ထိုအ ချိန်၌ အဲဂုတ္တုပြည်၏ ဘုရင်ဖာရောသည်

ယောသပ်ကို အလွန်နှစ်သက်၍ ရှိသေးလေး စား၏။ အကြောင်းမူကား၊ ဘုရားသခင်သည် ယောသပ်အား ဥာဏ်ပညာ ပေးတော်မူသော ကြောင့်ဖြစ်၏။ ဖာရောဘုရင်သည် ယောသပ် အား အဲဂုတ္တုပြည်၏မြို့တော်ဝန်အဖြစ် ခန့်ထား လေ၏။ ထို့ကြောင့် သူသည် နန်တော်၌ရှိသော သူ့အားလုံးတို့ကို အုပ်စိုးပိုင်ခွင့်ရှိ၏။ ¹¹သို့သော် လည်း အဲဂုတ္တုပြည်နှင့် ခါနာန်ပြည်တလျှောက် လုံး၌ မြေများခြောက်သွေ့လာ၏။ သီးနှံပင်များ မကြီးထွားနိုင်။ ထို့ကြောင့် လူတို့သည် ဘေးဒုက္ခ ဒဏ်ကို ကြီးစွာခံကြ၏။ ငါတို့၏အဘတို့သည် လည်း စားစရာမတွေ့နိုင်ကြ။ ¹²ယာကုပ်သည် အဲဂုတ္တုပြည်၌ အစားအစာပြောင်းစေ့များ သို့ လှောင် ထားကြောင်း ကြားသိသောအခါ သူ သည် ငါတို့၏ဘိုးဘေးတို့ကို အဲဂုတ္တုပြည်သို့ စေ လွှတ်၏။ ထိုအကြိမ်သည် အဲဂုတ္တုပြည်သို့ ငါတို့ ၏ဘိုးဘေးတို့ ရောက်ရှိသောပထမအကြိမ်ဖြစ် ၏။ ¹³ထို့နောက် သူတို့သည် ဒုတိယအကြိမ်ထပ် သွားကြ၏။ ထိုအချိန်၌ ယောသပ်သည် မိမိညီ အစ်ကိုတို့အား သူသည် အဘယ်သူဖြစ်သည်ကို ပြောပြ၏။ ထို့ကြောင့် ဖာရောဘုရင်သည် ယောသပ်၏မိသားစုအကြောင်းကိုသိ၏။ ¹⁴ထို့ နောက် ယောသပ်သည် လူတချို့အား မိမိ၏ အဘကိုအဲဂုတ္တုပြည်သို့ ခေါ်ဆောင်ရန်စေလွှတ် ၏။ ထိုမျှမက ယောသပ်သည် မိမိ၏အစ္စမိုး သားချင်းများစုစုပေါင်း ခုနှစ်ဆယ့်ငါးယောက် ကို ဖိတ်ခေါ်လိုက်၏။ ¹⁵ထို့ကြောင့် ယာကုပ် သည် အဲဂုတ္တုပြည်သို့ရောက်သွားခြင်း ဖြစ်၏။ ယာကုပ်နှင့်ငါတို့၏ဘိုးဘေးတို့သည် သူတို့သေ ဆုံးသည်အထိ အဲဂုတ္တုပြည်၌ နေကြ၏။ ¹⁶ထို့ နောက် သူတို့၏အလောင်းများသည် ရှေ့ခင်မြို့ ရှိသဒ်ချိုင်း၌ ပြောင်းရွှေ့ထားကြ၏။ ထိုသဒ်ချိုင်း သည်အာဗြဟံက ဟာမော်၏သားတို့ထံမှ အဖိုး ငွေကိုပေး၍ ဝယ်ထားသောသဒ်ချိုင်းဖြစ်၏။

¹⁷“အဲဂုတ္တုပြည်၌ ဣသရေလလူမျိုးများတိုး ပွားလာကြ၏။ သူတို့သည် တဖြည်းဖြည်း ပိုမို တိုးပွားလာကြ၏။ ဘုရားသခင်သည် အာဗြဟံ နှင့်ပြုလုပ်တော်မူသော ဂတိတော်ပြည့်စုံရန်

‘သင်၏ ... အပြစ်ဒဏ်ပေးလိမ့်မည်’ ကမ္ဘာ 15:13-14
 ‘ဤအကြောင်း ... ကိုးကွယ်ကြလိမ့်မည်’ ကမ္ဘာ 15:14;
 ထွက် 3:12။

အချိန်နီးလာ၏။ ¹⁸ထို့နောက် တခြားသော ဘုရင်က အဲဂုတ္တုပြည်ကို အုပ်စိုးရန် စတင်လာ ၏။ ထိုဘုရင်သည် ယောသပ်၏အကြောင်းကို တစုံတရာမရှိသိ။ ¹⁹သူသည် သူငယ်များကို အ သက်မရှင်စေခြင်းငှါ ပစ်ထားစေခြင်းအားဖြင့် ငါတို့အဘများကို ညှဉ်းဆဲနှိမ်စက်လေ၏။ ²⁰ထို အချိန်၌ မောရှေကို ဖွားမြင်၏။ သူသည် အ လွန်အဆင်းလှ၏။ သူတို့သည် သုံးလပတ်လုံး အဘ၏အိမ်တွင် ပြုစုစောင့်ရှောက်ကြ၏။ ²¹ထို့ နောက် မောရှေသည် ထိုအိမ်၏အပြင်တွင် ထုတ်ထားသောအခါ ဖာရော၏သမီးသည် သူ ကိုတွေ့၍ ကောက်ယူ၏။ ဖာရော၏သမီးကသူ ကိုမိမိ၏သားအရင်းကဲ့သို့ ကြည့်ရှု၏။ ²²အဲဂုတ္တု ပြည်သားတို့သည် သူတို့သိသမျှအရာအလုံးစုံ တို့ကို မောရှေအား သင်ပေးကြ၏။ မောရှေ သည် သူပြောသမျှနှင့်ဆောင်ရွက် သမျှတို့၌ တန်ခိုးကြီးမားလာ၏။

²³“မောရှေသည် အသက်လေးဆယ် ပြည့် သောအခါ မိမိ၏ယုဒညီအစ်ကိုတို့ကို အလည် သွားရန် စဉ်းစား၏။ ²⁴အဲဂုတ္တုသားတစ် ယောက်က ကူသရေလလူမျိုး တစ်ယောက် အား ညှဉ်းဆဲနေသည်ကို သူတွေ့သောအခါ သူသည် ကူသရေလသားအား ကာကွယ်၍ အဲဂုတ္တုသားကို သတ်ခြင်းအားဖြင့် လက်စား ချေ၏။ ²⁵မောရှေသည် မိမိညီအစ်ကိုတို့ကို ကယ်တင်ရန် ဘုရားသခင်သည် မိမိအား အသုံးပြုခြင်းကို မိမိ၏ကူသရေလညီအစ်ကိုတို့ သည် နားလည်လိမ့်မည်ဟုထင်၏။ သို့သော် လည်း သူတို့သည် နားမလည်ကြ။ ²⁶ထို့နောက် နက်ဖြန်နေ၌ မောရှေသည် ကူသရေလသားနှစ် ယောက်အချင်းချင်းငြင်းခုံပြီး ရိုက်ထိုးကြသည် ကို မြင်၏။ မောရှေက သူတို့အား အချင်းလူတို့ သင်တို့သည် ညီအစ်ကိုချင်းဖြစ်၏’ အဘယ် ကြောင့် တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် အမှား လုပ်ကြသနည်း ဟုပြောခြင်းဖြင့် ပြန်လည်သင့် မြတ်စေခြင်းငှါ ကြိုစား၏။ ²⁷ဤအချိန်၌ အမှား ကို တင်သောသူသည် မောရှေအား အဝေးသို့ ဆောင်တွန်းပစ်လိုက်၏။ သူက ‘အဘယ်သူ

သည် သင့်ကို ငါတို့၏အုပ်ချုပ်သူနှင့် အပြစ်စီ ရင်သူအဖြစ် ခန့်ထားသနည်း။’ ²⁸အဘယ်သူက မျှ မခန့်ထားပါ။ မှန်သည် မဟုတ်လော။ သင် သည် မနေ့ကအဲဂုတ္တုသားကို သတ်သကဲ့သို့ ငါ ကို သတ်မည်လော’* ဟုပြော၏။ ²⁹ထိုစကား ကိုကြားလျှင် မောရှေသည် အဲဂုတ္တုပြည်မှ ထွက်ပြေး၍ မိချန်ပြည်ကို ရောက်၏။ သူသည် ထိုပြည်၌ ဧည့်သည်တစ်ယောက်ကဲ့သို့နေ၍ သားနှစ်ယောက်ရရှိ၏။

³⁰“အနှစ်လေးဆယ်လွန်သောအခါ မောရှေ သည် သိနာတောင်အနားရှိသဲကန္တာရ၌ နေ ၏။ ထိုအချိန်တွင် မီးလောင်သောချုံပုတ်၌ မီးတောက်ထဲမှ ကောင်းကင်တမန်ကို မြင်လေ ၏။ ³¹သူသည် ထိုအရာကို မြင်သောအခါ အံ့ အားသွား၏။ သူသည် စေ့စေ့ကြည့်ရှုခြင်းငှါ အနားသို့ချဉ်းကပ်လျှင် ထာဝရဘုရား၏အသံ တော်ဖြစ်၏။ ³²ထာဝရဘုရားက ‘ငါသည် သင့် ဘိုးဘေးတို့၏ဘုရား အာဗြဟံ၏ဘုရား၊ ကာဇက်၏ဘုရားနှင့် ယာကုပ်၏ဘုရားဖြစ်၏’ ဟုမိန့်တော်မူ၏။ မောရှေသည် ကြောက် ရွံခြင်းနှင့်တုန်လှုပ်နေ၏။ သူသည် ချုံပုတ်ထဲကို ပင်လျှင် မကြည့်ဝံ့။ ³³ထာဝရဘုရားကသူအား ‘သင့်ခြေနှင်းကို သင့်ခြေထောက်မှ ချွတ် လော့’* အကြောင်းမူကား၊ ယခုသင်ရပ်နေ သောနေရာသည် သန့်ရှင်းသောမြေဖြစ်၏။ ³⁴အဲဂုတ္တုပြည်၌ ငါ၏လူတို့ခံရသောဒုက္ခဝေဒနာ ကို ငါမြင်ပြီး ငါသည် သူတို့၏ငိုကြွေးသောအ သံကို ကြားပြီး ထို့ကြောင့် ငါသည် သူတို့ကို ကယ်တင်ရန်ဆင်းလာပြီ။ မောရှေ ယခုသွား လော့။ သင့်ကိုအဲဂုတ္တု ပြည်သို့ ငါပြန်လွှတ်၏’ ဟုဗျာဒိတ်တော်ရှိ၏။

³⁵ယုဒလူတို့သည် မောရှေကို မနှစ်သက်ခဲ့ ကြ။ သူတို့က မောရှေအား ‘အဘယ်သူသည် သင့်ကို ငါတို့၏အုပ်ချုပ်သူနှင့် တရားစီရင်သူအ ဖြစ်ခန့်ထားသနည်း’* ဟုပြော၏။ အဘယ်သူ

‘အဘယ်သူ ... သတ်မည်လော?’ ထွက် 2:14
 ‘သင့်ခြေနှင်း ... ချွတ်လော့?’ ထွက် 3:5-10

ကမှ မခန့်ကြ။ ဘုရားသခင်သည် အုပ်စိုးသူနှင့် ကယ်လွတ်သောသူအဖြစ် စေလွှတ်တော်မူသောသူသည် ထိုမောရှေပင်ဖြစ်၏။ ဘုရားသခင်သည် မီးလောင်နေသောချုံထဲ၌ ထင်ရှားသော ကောင်းကင်တမန်၏အကူအညီနှင့် မောရှေအား စေလွှတ်တော်မူ၏။ ထိုကောင်းကင်တမန်သည် ဘုရားသခင်အားဖြင့် စေလွှတ်တော်မူသောကောင်းကင်တမန် ဖြစ်တော်မူ၏။³⁶ မောရှေသည် သူတို့ကို နှုတ်ဆောင်၍ အဲဂုတ္တုပြည်၌၎င်း၊ ပင်လယ်နီ၌၎င်း၊ တော၌၎င်း အံ့ဖွယ်သောအရာများနှင့် နိမိတ်လက္ခဏာများကို အနှစ်လေးဆယ်ပတ်လုံးပြုလေ၏။³⁷ ယုဒတို့အား ‘ဘုရားသခင်သည် သင်တို့အထဲ၌ ငါနှင့်တူသောပရောဖက်တစ်ပါး စေလွှတ်တော်မူမည်’* ဟုပြောသောသူသည် ထိုမောရှေပင်ဖြစ်၏။³⁸ ထိုမောရှေပင်လျှင် တောတွင်ရှိတော်မူသော ဘုရားသခင်၏လူတို့အစည်းအဝေး၌ရှိသောသူဖြစ်၏။ သူသည် သိနာတောင်ပေါ်မှာသူ့ကိုစကားပြောသော ကောင်းကင်တမန်နှင့် အတူရှိ၏။ သူသည် ငါတို့၏အဘတို့နှင့်အတူရှိ၏။ သူသည် ဘုရားသခင်မှ အသက်ရှင်စေသောပညတ်တော်ကိုခံလေ၏။ သူသည် ထိုပညတ်တော်ကို ငါတို့အား ပေးလေ၏။³⁹ ‘သို့သော်လည်း ငါတို့၏ဘိုးဘေးတို့သည် ထိုသူ၏စကားကိုနာခံရန် ငြင်းပယ်ကြ၏။ သူတို့သည် အဲဂုတ္တုပြည်သို့ ပြန်သွားလိုကြ၏။’⁴⁰ ငါတို့၏အဘတို့က အာရုန်အား ‘မောရှေသည် ငါတို့ကို အဲဂုတ္တုပြည်မှ နှုတ်ဆောင်၏။ သို့သော်လည်း သူ၌အဘယ်သို့ ဖြစ်သည်ကို ငါတို့မသိ။ ထို့ကြောင့် ငါတို့ရှေ့မှာ သွား၍ ငါတို့ကို ဦးဆောင်ရန် ဘုရားတချို့ကို ပြုလုပ်ပါ’* ဟုပြောကြ၏။⁴¹ ထို့ကြောင့် ထိုနေ့ရက်ကာလ၌ လူတို့သည် နွားငယ်သဏ္ဍန်ရုပ်တုလုပ်ကြ၏။ သူတို့သည် ထိုရုပ်တုအား ယင်ပူ

ဇော်ကြ၏။ သူတို့သည် မိမိတို့လက်နှင့် လုပ်နိုင်သောရုပ်တုနှင့် အလွန်ပျော်မွေ့ကြ၏။⁴² သို့သော်လည်း၊ ဘုရားသခင်သည် သူတို့ထံမှလွှဲတော်မူ၏။ ဘုရားသခင်သည် သူတို့အား ကောင်းကင်၌ ရှိသောဘုရားအတုတို့၏တပ်သားများကိုဝတ်ပြုစေခြင်းငှါ စွန့်ပစ်ထားတော်မူ၏။ ဤအကြောင်းသည် ပရောဖက်တို့၏ ကျမ်းစာ၌ရေးသားခဲ့သည်မှာ ဘုရားသခင်က၊

‘သင်တို့၊ ယုဒလူတို့သည် တိရစ္ဆာန်နှင့်ယင်များကို တောထဲ၌ အနှစ်လေးဆယ်ပတ်လုံး ငါ့အား ပူဇော်ကြသလော။⁴³ သင် တို့သည် မောလုပ်၏တံနှင့် သင်တို့ဘုရားရင်ဖန်၏ ကြယ်ပုံသဏ္ဍန်ဘုရားတို့ကို သင်တို့နှင့်အတူ ယူဆောင်သွားကြ၏။ ထိုအရာများသည် ကိုးကွယ်ရန် သင်တို့ပြုလုပ်သောအရာများ ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ငါသည် သင်တို့ကို ဗာဗုလုန်မြို့ တဘက်အဝေးသို့ ပို့ဆောင်မည်။’
အာမုတ်၊ 5:25-27

⁴⁴ ‘သန်ရှင်းသောတံတော်’* သည် တောတွင် ငါတို့၏အဘတို့နှင့်အတူရှိ၏။ ဘုရားသခင်သည် မောရှေအား ထိုတံတော်သည် အဘယ်သို့ ပြုလုပ်ရမည်ကို မိန့်တော်မူ၏။ မောရှေသည် ထိုတံတော်ကို ဘုရားသခင်က ပြတော်မူသောပုံစံအတိုင်း ပြုလုပ်၏။⁴⁵ မကြာမှီကာလ၌ ငါတို့၏ဘိုးဘေးများသည် တစ်ပါးအမျိုးသားတို့ ပိုင်သောမြေကို သိမ်းပိုက်ရန် ယောဂူက ဦးဆောင်၏။ ငါတို့၏လူမျိုးတို့သည် ထိုမြေထဲသို့ ဝင်သွားကြသောအခါ ဘုရားသခင်သည် ထိုတစ်ပါးသောလူမျိုးတို့အား ထိုနေရာမှ နှင်ထုတ်တော်မူ၏။ ငါတို့၏လူမျိုးတို့သည် ထိုမြေထဲသို့ ရောက်သောအခါ ထိုတံတော်

‘အဘယ်သူ ... ခန့်ထားသနည်း’ ထွက် 2:14
 ‘ဘုရားသခင် ... စေလွှတ်တော်မူမည်’ တရား:18:15
 ‘မောရှေသည်ငါတို့ကို ... ပြုလုပ်ပါ။’ ထွက် 32:1

သန်ရှင်းသောတံတော် (သက်သေခံချက်တံတော်)
 မောရှေခေတ်တန်းမှာ ဘုရားသခင်သူတို့အကြား၌ နေထိုင်သောနေရာနှင့် ပညတ်တော်ဆယ်ပါးထားခဲ့သော ရွှေပြောင်းလိုရသောတံတော်ဖြစ်သည်။

သည် သူတို့နှင့်အတူယူဆောင်၏။ ငါတို့၏လူ
မျိုးတို့သည် ထိုတံတော်ကို ငါတို့၏အဘများ
ထံမှရရှိ၏။ သူတို့သည် ထိုတံတော်ကို ဒါဝိဒ်
မင်းလက်ထက်တိုင်အောင် ထိန်းသိမ်းကြ၏။
⁴⁶ဒါဝိဒ်သည် ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်ကိုခံ
ရ၍ ယာကုပ်၏ဘုရားသခင်ကျိန်းဝပ်တော်မူရန်
အိမ်တော်ကို ဆောက်ခွင့်တောင်းဆို၏။ ⁴⁷သို့
သော်လည်း၊ ရှောလမုန်သည် ထိုဗိမာန်တော်
ကို ဆောက်သောသူဖြစ်၏။

⁴⁸“အမြင့်မြတ်ဆုံးသော ဘုရားသခင်သည်
လူတို့၏လက်ဖြင့် ဆောက်ထားသောအိမ်၌
ကျိန်းဝပ်တော်မမူ။ ပရောဖက်သည် ဤအ
ကြောင်းကို ရေးသား၏။

‘ထာဝရဘုရားက မိန့်တော်မူသည်မှာ၊
ကောင်းကင်ဘုံသည် ငါပလ္လင်ဖြစ်၏။
⁴⁹မြေကြီးသည် ငါ့ခြေတင်ခုံဖြစ်၏။ သင်တို့
သည် ငါ့အတွက် အဘယ်သို့သောအိမ်
ကို တည်ဆောက်ကြမည်နည်း။ အဘယ်
အရပ်သည် ငါ့ကျိန်းဝပ်ရာအရပ်ဖြစ်မည်
နည်း။ ⁵⁰ငါသည် ဤအရာအလုံးစုံကို
ဖန်ဆင်းသည်ကို မှတ်ထားကြလော့။”

ဟေရှာယ 66:1-2

⁵¹ခေါင်းမာသော ယုဒခေါင်းဆောင်တို့
“သင်တို့၏နုလုံးသားကို ဘုရားသခင်အား မပေး
ကြ။ ဘုရားသခင်၏စကားတော်ကို သင်တို့နား
မထောင်ကြ။ သင်တို့သည် သန့်ရှင်းသော
ဝိညာဉ်တော်ကို အမြဲတမ်းဆန့်ကျင်ဘက်ပြု
လေ့ရှိကြ၏။ သင်တို့၏ဘိုးဘေးများလုပ်ခဲ့ကြ
သကဲ့သို့ သင်တို့လုပ်နေကြ၏။ ⁵²သင်တို့၏ဘိုး
ဘေးတို့က ပရောဖက်တိုင်းကို ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်
ကြ၏။ ထိုပရောဖက်တို့သည် ရှေးကာလ၌
ဖြောင့်မတ်သောသူတစ်ပါး ကြွလာတော်မူ
မည့်အကြောင်း ဟောပြော၏။ သင်တို့၏ဘိုး
ဘေးများသည် ထိုအကြောင်း ဟောပြော
သောပရောဖက်အားလုံးကို သတ်ကြ၏။ ယခု
အခါ၌ သင်တို့သည် ဖြောင့်မတ်သောသူတစ်
ပါးကို ပြန်ဆန့်ကျင်ပြီး သတ်ကြ၏။ ⁵³သင်တို့

သည် မောရှေ၏ပညတ်တရားတော်ကို ရရှိ
သောသူများဖြစ်ကြ၏။ ဘုရားသခင်သည် ထို
ပညတ်တရားတော်ကို ကောင်းကင်တမန်
တော်အားဖြင့် ပေးတော်မူ၏။ သို့သော်လည်း
သင်တို့သည် ထိုပညတ်တရားတော်အား နာ
မခံကြ” ဟုမြွက်ဆို၏။

သတေဖန်အသတ်ခံရခြင်း

⁵⁴ယုဒခေါင်းဆောင်တို့သည် သတေဖန်
ပြောသောစကားကို ကြားကြ၏။ သူတို့သည်
အလွန်ဒေါသထွက်ကြ၏။ သူတို့သည် အံသွား
ကြိတ်၍ သတေဖန်ကို စိုက်ကြည့်ကြ၏။ ⁵⁵သို့
သော်လည်း၊ သတေဖန်သည် သန့်ရှင်းသော
ဝိညာဉ်တော်နှင့်ပြည့်ဝ၏။ သူသည် မိုးကောင်း
ကင်သို့ မော့ကြည့်မျှော်၏။ သူသည် ဘုရား
သခင်၏ဘုန်းတော်ကိုမြင်၏။ သူသည် ဘုရား
သခင်၏လကျာတော်ဘက်၌ ယေရှုရုပ်တော်
မူသည်ကိုလည်းမြင်၏။ ⁵⁶သတေဖန်က၊ “ကြည့်
ပါ။ ကောင်းကင်ဖွင့်လှစ်၍လူသားသည် ဘုရား
သခင်၏လကျာတော်ဘက်၌ ရပ်နေသည်ကို
ငါတွေ့၏” ဟုပြော၏။

⁵⁷ထိုအခါ ယုဒခေါင်းဆောင်တို့သည် သူတို့
၏နားကို လက်ဖြင့်ပိတ်၍ ကျယ်လောင်စွာ
အော်ဟစ်ပြီး သူတို့အားလုံးသည် သတေဖန်ထံ
သို့ ညီညွတ်စွာ ပြေးသွားကြ၏။ ⁵⁸သူတို့သည်
သူ့ကို မြို့ပြင်သို့ နှင်ထုတ်၍ ကျောက်ခဲနှင့်ပစ်
ကြ၏။ သူ့ကို ဆန့်ကျင်၍ မှားသောသက်သေ
ခံတို့သည် မိမိတို့ဝတ်လုံများကို ရှောလမုန်
ရှိလူငယ်၏ခြေရင်း၌ ထားကြ၏။ ⁵⁹သို့သော်
လည်း၊ သူတို့သည် ကျောက်ခဲနှင့်ပစ်ကြစဉ်
သတေဖန်သည်ဆုတောင်းလျက် “သခင်ယေရှု၊
အကျွန်ုပ်၏ဝိညာဉ်ကို သိမ်းယူတော်မူပါ” ဟု
လျှောက်ဆို၏။ ⁶⁰ထို့နောက်သူသည် ဒူးထောက်
ပြီး ကျယ်လောင်သောအသံနှင့်၊ “သခင်၊ ဤသူ
တို့ကို ဤအပြစ်ကြောင့် အပြစ်ရှိသောသူအဖြစ်
မှတ်တော် မမူပါနှင့်” ဟုကြွေးကြော်၏။ ထိုသို့
ပြောပြီးနောက်၊ သတေဖန်သည် သေဆုံးသွား
လေ၏။

8 ရှောလုသည် သတေဖန်အား ထိုသို့သတ်ခြင်းကို မှန်ကန်သည်ဟု သဘောတူလက်ခံ၏။

ယုံကြည်သူတို့အတွက်ဒုက္ခ

2-3 ဘာသာရေးကိုင်းရှိုင်းသော လူအချို့သည် သတေဖန်ကို သင်္ကြိုဟ်ကြ၍ ပြင်းစွာငိုကြွေးမြည်တမ်းကြ၏။ ထိုနေ့၌ ယုဒလူတို့သည် ယေရုရှလင်မြို့ရှိ ယုံကြည်သူအဖွဲ့များကို စတင်၍ ပြင်းထန်စွာညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်ကြ၏။ ရှောလုသည် အသင်းတော်ကို ပျက်စီးရန် ကြိုးစား၏။ သူသည် သူတို့၏အိမ်များထဲသို့ ဝင်ပြီးလျှင် ယောက်ျားမိန်းမတို့ကိုဆွဲထုတ်၍ ထောင်ထဲ၌ လှောင်ထား၏။ တမန်တော်တို့ရှိ တစ်ပါးယုံကြည်သူအားလုံးသည် ယေရုရှလင်မြို့မှ ထွက်ခွာသွားကြ၏။ ယုံကြည်သူတို့သည် ယုဒပြည်နှင့်ရှုမာရိပြည်သို့ ကွဲပြားယွန်းသွားကြ၏။ 4 ယုံကြည်သူတို့သည် နေရာအရပ်ရပ်သို့ ယွန်းသွားကြ၏။ သူတို့သွားသောနေရာတိုင်း၌ ဝေဝေလိတရားကို လူတို့အား ဟောပြောကြ၏။

ရှုမာရိပြည်၌ဖိလိပ္ပက တရားဟောခြင်း

5 ဖိလိပ္ပသည် ရှုမာရိမြို့သို့သွား၍သူတို့အား ခရစ်တော်၏အကြောင်းကို ဟောပြောလေ၏။ 6 သူတို့သည် ဖိလိပ္ပ၏စကားကို ကြား၍ ဖိလိပ္ပပြုသောနိမိတ်လက္ခဏာများကို မြင်သောအခါ သူတို့သည် သူ၏စကားကိုတညီတညွတ်တည်း နားထောင်ကြ၏။ 7 သူတို့တွင် များစွာသော လူတို့သည် နတ်ဆိုးစွဲကပ်ခြင်းခံရ၏။ သို့သော်လည်း ဖိလိပ္ပသည် အမိန့်ပေးသောအခါ လူတို့၏အထဲမှ နတ်ဆိုးတို့သည် ကျယ်လောင်စွာ အော်ပြီး ထွက်သွားကြ၏။ ထိုအခါထိုမြို့၌ အားနည်း၍ ခြေမစွမ်းသောသူတို့ရှိကြ၏။ ဖိလိပ္ပသည် သူတို့ကို ကျန်းမာစေလေ၏။ 8 ထိုမြို့၌ ရှိသောလူတို့သည် အလွန်ဝမ်းမြောက်ကြ၏။ 9 သို့သော်လည်း ရှိမှန်အမည်ရှိသောလူတစ်ယောက်သည် ထိုမြို့၌ရှိ၏။ ထိုအရပ်သို့ ဖိလိပ္ပရောက်မလာမှီ ရှိမှန်သည် မှော်အတတ်

ကို ပြသ၍ ရှုမာရိပြည်ရှိ လူတို့ကို အံ့အားသင့်စေ၏။ သူသည် ကြီးကျယ်မြင့်မြတ်သောသူဟု ကြွားဝါပြောဆို၏။ 10 အရေးပါသောလူနှင့်၊ အရေးမပါသော လူအပေါင်းတို့သည် သူ၏စကားကို ယုံကြည်ကြ၍ “ဤလူသည် ‘ကြီးမားသော တန်ခိုး’ ဟုခေါ်သော ဘုရားသခင်၏တန်ခိုးတော်ရှိ၏” ဟုဆိုကြ၏။ 11 ရှိမှန်သည် လူတို့ကို၊ သူ၏မှော်ပျက်လှည့်အတတ်အားဖြင့် ကြာမြင့်စွာ အံ့အားသင့်စေသောကြောင့် သူတို့သည် သူ့နောက်လိုက်များဖြစ်လာကြ၏။ သူတို့သည် သူ၏မှော်ပျက်လှည့်ကို ကြာမြင့်စွာ အံ့အားသင့်စေသောကြောင့် သူ့နောက်လိုက်များ ဖြစ်လာကြ၏။ 12 သို့သော်လည်း ဖိလိပ္ပသည် လူတို့အား ဘုရားသခင်နိုင်ငံတော်၏ဝမ်းမြောက်ဖွယ်ရာသတင်းကောင်းနှင့် ယေရုရှလင်မြို့၏တန်ခိုးတော်များကို ပြောပြလေ၏။ ထို့ကြောင့် ယောက်ျား၊ မိန်းမတို့သည် ဖိလိပ္ပကို ယုံကြည်ကြ၏။ သူတို့သည် ဗတ္တိဇံကိုခံယူကြ၏။ 13 ရှိမှန်သည်လည်း ကိုယ်တိုင်ယုံကြည်သည် ဖြစ်၍ ဗတ္တိဇံကိုခံလာ၏။ သူသည် ဖိလိပ္ပအား နေရာတိုင်း၌လိုက်လာ၏။ သူသည် ဖိလိပ္ပပြုလုပ်သောကြီးမားသောအရာများနှင့် အံ့သြဖွယ်ရာကို မြင်၍ မိန်းမောတွေဝေလျက် ရှိလေ၏။ 14 တမန်တော်တို့သည် ယေရုရှလင်မြို့တွင် ရှိနေဆဲဖြစ်၏။ ရှုမာရိမြို့သားတို့သည် ဘုရားသခင်၏နှုတ်ကပတ်တော်ကို ခံယူကြကြောင်း သူတို့ကြားသိ၏။ သူတို့သည် ဖိလိပ္ပပြောသော စကားကို တညီတညွတ်တည်း နားထောင်ကြ၏။ ထို့ကြောင့်သူတို့သည် ပေတရုနှင့် ယောဟန်တို့ကို သူတို့ထံသို့ စေလွှတ်ကြ၏။ 15 ပေတရုနှင့် ယောဟန်တို့သည် ရှုမာရိမြို့၌ ရောက်သွားကြသောအခါ သူတို့သည် ရှုမာရိမြို့ရှိ ယုံကြည်သောသူတို့အား သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်ကို လက်ခံစေခြင်းငှါ ဆုတောင်းကြ၏။ 16 ထိုလူတို့သည် သခင်ယေရှု၏နာမတော်၌ ဗတ္တိဇံကိုခံရုံမျှသာ ရှိကြ၏။ သို့သော်လည်း သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်သည် တစ်စုံတစ်ယောက်မျှအပေါ်၌ သက်ရောက်တော်မမူ

သေးချေ။ ထို့ကြောင့် ပေတရုနှင့် ယောဟန်တို့သည် ထိုသူတို့အတွက် ဆုတောင်းပေးကြ၏။
17 တမန်တော်နှစ်ဦးတို့သည် ထိုလူတို့အပေါ်၌ လက်ကိုတင်၏။ ထိုနောက် လူတို့သည် သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်ကိုခံရကြ၏။

18 တမန်တော်တို့သည် လက်ကို လူတို့အပေါ်၌ တင်သောအခါ လူတို့သည် သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်ခံရသည်ကို ရှိမှန်မြင်တွေ့၏။ ထို့ကြောင့် ရှိမှန်သည် တမန်တော်တို့အား ငွေပေး၍၊
19 “အကျွန်ုပ်၏လက်ကို လူတစ်ယောက်အပေါ်၌ တင်သောအခါ သူသည် သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်ကို ရရှိမည်အကြောင်း အကျွန်ုပ်ကိုလည်း ဤတန်ခိုးကိုပေးပါ” ဟုပြောလေ၏။
20 ပေတရုသည် ရှိမှန်အား “သင်နှင့် တကွသင်၏ငွေသည် ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်စေသတည်း။ အကြောင်းမူကား၊ ဘုရားသခင်၏ဆုကျေးဇူးတော်ကို ငွေနှင့်ဝယ်ယူနိုင်မည်ဟု အကြံရှိ၏။
21 သင်သည် ဤအလုပ်၏လုပ်ပေဖက်ကိုခံစားမဖြစ်နိုင်။ အကြောင်းမူကား၊ သင်၏စိတ်နှလုံးသည်ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌မမြောက်မတ်ပါ။
22 သင်၏စိတ်နှလုံးကို ပြောင်း၍ ဤဆိုးညစ်သောကြံစည်ခြင်းမှပြန်လှည့်လော့။ ဘုရားသခင်ထံသို့ ဆုတောင်းလော့။ ထိုနောက်သူသည် ဤကဲ့သို့ အကြံအစည်ရှိခြင်းကို လွှတ်ကောင်းလွှတ်လိမ့်မည်။
23 အကြောင်းမူကား၊ သင်၌ မနာလိုခြင်းနှင့် ပြည့်၍ အပြစ်ကအုပ်စိုးသည်ကို ငါသိမြင်၏။”

24 ရှိမှန်က “သင်တို့နှစ်ယောက်သည် အကျွန်ုပ်အတွက် ထာဝရဘုရားကို ဆုတောင်းတော်မူကြပါ။ သို့မှသာ သင်တို့ပြောသောအရာသည် အကျွန်ုပ်အပေါ်သို့ ဖြစ်ပျက်မည်မဟုတ်” ဟုပြန်ပြော၏။

25 ထိုနောက် တမန်တော်တို့သည် သူတို့၌ ယေရှု၏ဆောင်ရွက်ပြသတော်မူသော သက်သေရှိသမျှကို လူတို့အား ပြောပြကြ၏။ သူတို့သည်လည်း ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်ကို လူတို့အား ပြောပြကြ၏။ ထိုနောက် တမန်တော်နှစ်ပါးသည် ယေရှုလင်မြို့သို့ ပြန်လာကြ

၏။ အပြန်ခရီး၌သူတို့သည် ရုမာရီမြို့များကိုဖြတ်သန်းသွားခဲ့စဉ်၊ လူတို့ကို ဝမ်းမြောက်ဖွယ်ရာသတင်းကောင်းအကြောင်း ဟောပြောကြ၏။

ဖိလိပ္ပုက အဲသယောပိပြည်မှလူတစ်ယောက်ကိုသွန်သင်ခြင်း

26 ထာဝရဘုရား၏ကောင်းကင်တမန်တော်က ဖိလိပ္ပုအား၊ “သင်ထံ၌ တောင်အရပ်သို့ သွားလော့။ ယေရှုလင်မြို့မှ ဂါဇမြို့သို့ သွားရာလမ်းအတိုင်း သွားလော့။ ထိုလမ်းသည် တောထဲက ဖြတ်သွားမည်” ဟုပြောလေ၏။
27 ထို့ကြောင့် ဖိလိပ္ပုသည် အဆင်သင့်ဖြစ်ပြီး ခရီးစထွက်၏။ သူသည် ခရီးသွားနေစဉ် အဲသယောပိနိုင်ငံမှ လူတစ်ယောက်ကို လမ်းပေါ်၌တွေ့၏။ သူသည် အမတ်တစ်ယောက်ဖြစ်၏။ သူသည် အဲသယောပိဘုရင်မ ကန္ဒက်ထံတွင် အရေးကြီးသောအရာရှိ တစ်ဦးဖြစ်၏။ သူသည် သူမ၏ဘဏ္ဍာတော်ထိန်းဖြစ်၏။ ထိုသူသည် ယေရှုလင်မြို့သို့ ဘုရားဝတ်ပြုရန် သွား၏။
28 ယခုအခါ၌ သူသည် မိမိ၏အိမ်အပြန်ခရီးတွင် မိမိရထားပေါ်၌ ထိုင်၍၊ ပရောဖက်ဟေရှုယရေးသားသောကျမ်းစာကို ဖတ်လေ၏။
29 ထိုနောက် ဝိညာဉ်တော်က ဖိလိပ္ပုအား “ထိုရထားသို့သွား၍ အနားတွင်ရပ်လော့” ဟုပြောလေ၏။
30 ဖိလိပ္ပုသည် ထိုရထားသို့ ချဉ်းကပ်၏။ ထိုအခါထို သူသည် အသံထွက်၍ ဖတ်နေသည် ကို ဖိလိပ္ပု ကြားရ၏။ ထိုသူသည် ပရောဖက်ဟေရှုယ၏ကျမ်းစာထဲမှ ဖတ်နေ၏။ ဖိလိပ္ပုက ထိုသူအား၊ “သင်ဖတ်နေသော အရာကို နားလည်သလော” ဟုမေးမြန်း၏။
31 ထိုအမတ်က “အဘယ်သို့ဤစာကို နားလည်နိုင်မည်နည်း။ ငါသည် ဤစာကို ရှင်းပြပေးရန် တစ်စုံတစ်ယောက်လို၏” ဟုပြော၏။ ထိုနောက် သူသည် ဖိလိပ္ပုအား မိမိနှင့်အတူတက်၍ လာထိုင်ရန် ဖိတ်ခေါ်လေ၏။
32 ထိုသူဖတ်နေသော ကျမ်းစာပိုဒ်မှာ၊

“သူသည် အသေသတ်ရန်ဆောင်သွားသောသိုးကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ သူသည် တစ်စုံ

တစ်ယောက်က အမွေးညှပ်စဉ်၌ အသံ မမြည်ဘဲ ငြိမ်နေသောသိုးသငယ်ကဲ့သို့ ဖြစ်၏။

33 သူသည် နိမ့်ချခြင်းကိုခံတော်မူ၍ သူ၏ အခွင့်အရေးများအားလုံးသည် ယူသွား ခြင်းခံရ၏။ သူ၏လောကအသက်တာ သည် ပြီးဆုံးသွား၏။ သူ၏အမျိုးအနွယ် အကြောင်းကိုပြောရန် တစ်ယောက်မျှရှိ မည်မဟုတ်” ဟုလာ၏။

ဟောရှာယ 53:7-8

34 အမတ်က ဖိလိပ္ပုအား၊ “ကျေးဇူးပြု၍ အကျွန်ုပ်ကို ပြောပြပါ။ ပရောဖက်က အဘယ် သူ၏အကြောင်းကို ပြောပြသနည်း။ သူကိုယ် တိုင်၏အကြောင်း ဖြစ်သလော။ သို့မဟုတ် တခြားတစ်စုံတစ်ယောက်၏အကြောင်း ဖြစ်သ နည်း” ဟုမေးလေ၏။ 35 ထို့နောက် ဖိလိပ္ပုက ဤကျမ်းစာပိုဒ်မှ စ၍ ယေရှု၏ဝမ်းမြောက်ဖွယ် ရာသတင်းကောင်းကို ထိုသူအားပြောပြ၏။

36 သူတို့သည် လမ်း၌သွားကြစဉ် ရေရှိ သောနေရာတစ်နေရာသို့ ရောက်၏။ ထိုအခါ အမတ်က “ကြည့်လော့၊ ဤအရပ်တွင် ရေရှိပါ ၏။ အကျွန်ုပ်ကို ဗတ္တိဇံမခံစေခြင်းငှါ အဘယ်သို့ သောအရာသည် တားဆီးနိုင်သနည်း” ဟုပြော ဆို၏။ 37*38 အမတ်သည် ရထားကို ရပ်ရန် အမိန့်ပေး၏။ ထို့နောက် ဖိလိပ္ပုနှင့်အမတ်သည် ရေထဲသို့ ဆင်း၍ ဖိလိပ္ပုသည် သူ့ကို ဗတ္တိဇံပေး လေ၏။ 39 သူတို့သည် ရေထဲက တက်လာကြ သောအခါ၊ ဘုရားသခင်၏ဝိညာဉ်တော်သည် ဖိလိပ္ပုကို ဆောင်တော်မူ၏။ အမတ်သည် သူ ကို နောက်တဖန်မတွေ့။ သို့သော်လည်း သူ သည် မိမိအိမ်အပြန်လမ်းကို ဝမ်းမြောက်ခြင်း

အခန်းငယ် ၃၇၊ တစ်ချို့နောက်ကျသောတမန်တော် ဝတ္တရေကျွန်းခြင်းက အခန်းငယ် ၃၇၊ ကိုပေါင်းထည့်ထား သည်မှာ ဖိလိပ္ပုက၊ “သင်သည် စိတ်နှလုံးအကြွင်းမဲ့ယုံ ကြည်လျှင်ခံရမည်” ဟုဆို၏။ အမတ်ကလည်း “ယေရှု ခရစ်သည် ဘုရားသခင်၏သားတော် ဖြစ်တော်မူသည် ကို အကျွန်ုပ် ယုံကြည်ပါသည်” ဟုဆို၏။

နှင့် ဆက်သွား၏။ 40 သို့သော်လည်း ဖိလိပ္ပု သည် အာဇုတ်မြို့တွင်ရှိကြောင်း ကိုယ်ကိုယ် မြင်၏။ သူသည် ကံသရိမြို့သို့ ခရီးဆက်သွား၍ ကံသရိမြို့သို့ ရောက်သည်တိုင်အောင် သွားရာ လမ်းတစ်လျှောက်၌ရှိသော မြို့အားလုံးတွင်၊ ဝမ်းမြောက်ဖွယ်ရာသတင်းကောင်းကို ဟော ပြော၏။

ရှောလုအသက်တာပြောင်းလဲခြင်း

9 ယေရှုလင်မြို့၌ ရှောလုသည် သခင် ဘုရား၏တပည့်တော်တို့ကို အသေသတ် ခြင်းနှင့် ခြိမ်းခြောက်ခြင်းစိတ်အနေအထားရှိနေ စဉ်ဖြစ်၏။ 2 ရှောလုသည် ယင်ပုရောဟိတ်မင်း အား ဒမာသက်မြို့၌ရှိသော တရားဇရပ်မှူးတို့ ထံသို့ စာပေးရန် တောင်းဆို၏။ အကြောင်းမူ ကား၊ သူသည် ခရစ်ယန်ဘာသာဝင်သော ယောက်ျား မိန်းမတို့ကိုတွေ့လျှင် ချည်နှောင်၍ ယေရှုလင်မြို့သို့ ပို့ဆောင်ရန် အလိုရှိ၏။

3 ထို့ကြောင့်သူသည်ယင်ပုရောဟိတ်မင်းထံ မှစာကိုရရှိသောအခါ ရှောလုသည် ဒမာသက် မြို့သို့သွား၏။ သူသည် ဒမာသက်မြို့အနီးသို့ ရောက်သောအခါ၊ ကောင်းကင်ထဲက အလွန် တောက်ပတ်သောအလင်းသည် သူပတ်လည်၌ ရုတ်ခနဲထွန်းတောက်လေ၏။ 4 ရှောလုသည် မြေပေါ်မှာလဲ၏။ ရှောလုသည် မိမိအား၊ “ရှောလု၊ ရှောလုအဘယ်ကြောင့် ငါ့ကိုညှဉ်းဆဲ သနည်း” ဟုပြောသောစကားသံကို ကြားရ၏။

5 ရှောလုက “သခင်၊ ကိုယ်တော်သည် အ ဘယ်သူနည်း” ဟုမေးလျှောက်၏။ အသံတော် က “ငါသည် သင်ညှဉ်းဆဲသောယေရှုဖြစ်၏။ ‘သင်ထံ၌ မြို့ထဲသို့ ဝင်လော့။ တစ်စုံတစ် ယောက်သည် သင်လုပ်ရမည့်အမှုကို ပြောလိမ့် မည်’ ဟုမိန့်တော်မူ၏။

7 ရှောလုနှင့်အတူ သွားသောခရီးသည်တို့ သည် ထိုနေရာ၌ စကားမပြောဘဲ ရပ်နေကြ ၏။ သူတို့သည် ထိုအသံကို ကြားကြ၏။ သို့ သော်လည်း၊ အဘယ်သူကိုမျှ မမြင်ကြ။

⁸ရှောလုသည် မြေမှထ၍ မျက်စိကိုပွင့်ကြည့်သော်လည်း အဘယ်သူ့ကိုမျှ မမြင်နိုင်သောကြောင့် သူနှင့်အတူရှိသော လူတို့သည် သူ၏လက်ကို ဆွဲကိုင်လျက် ဒမာသက်မြို့သို့ ပို့ဆောင်ကြ၏။ ⁹သူသည် သုံးရက်ပတ်လုံးဘယ်အရာကိုမျှ မမြင်နိုင်။ သူသည် အဘယ်အရာကိုမျှ မစားမသောက်။

¹⁰ဒမာသက်မြို့၌ ယေရုဇာလံတပည့်တော်တစ်ယောက်ရှိ၏။ သူ၏နာမည်သည် အာနနိဖြစ်၏။ သခင်ဘုရားသည် “အာနနိအား ဗျာဒိတ်ရူပါရုံဖြင့် အာနနိ” ခေါ်တော်မူလျှင် အာနနိက “သခင်၊ အကျွန်ုပ်ရှိပါသည်” ဟုပြော၏။

¹¹သခင်ဘုရားက အာနနိအား “သင်အခုထ၍ လမ်းပြောင့် ဟုခေါ်သောလမ်းသို့ သွားလော့။ ထိုလမ်း၌ ယုဒ*၏အိမ်ကို ရှာဖွေလော့။ သင်တွေ့လျှင်၊ တာရှုမြို့မှ ရှောလု၏နာမည်နှင့်လူတစ်ယောက်ကို မေးလော့။ ရှောလုသည် ထိုအိမ်၌ရှိ၏။ သူသည် ဆုတောင်းနေ၏။ ¹²ရှောလုသည် ဗျာဒိတ်တော်ရရှိ၏။ ထိုဗျာဒိတ်တော်ထဲ၌ အာနနိအမည်ရှိသောသူသည် သူ့ထံသို့လာပြီး၊ မိမိအပေါ်၌ သူ့ကို လက်တင်ကာ မျက်စိပြန်မြင်၏” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

¹³သို့သော်လည်း အာနနိက “သခင်ဘုရား၊ လူအများက ဤလူအကြောင်းနှင့် သူသည် ယေရုဇာလံမြို့၌ရှိသော၊ ကိုယ်တော်၏သန့်ရှင်းသော လူတို့ထံသို့ မကောင်းသောအရာအား လုံးလုပ်ခဲ့သည်ကို အကျွန်ုပ်အား ပြောကြ၏။

¹⁴ယခုအခါ ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့က သူအားကိုယ်တော်ကိုယုံကြည်* သူအားလုံးဖမ်းရန် အာဏာပေးလေ၏။ ဤအရာကြောင့် သူသည် ဒမာသက်မြို့ကို ရောက်နေ၏” ဟုပြန်လျှောက်၏။ ¹⁵သို့သော်လည်း၊ သခင်ဘုရားက အာနနိအား “သွားလော့၊ ငါသည် ရှောလု

အား အရေးကြီးသောအလုပ်အတွက် ရွေးကောက်၏။ သူသည် ငါ့အကြောင်းကို ဘုရင်၊ ယုဒနှင့် တပါးအမျိုးသားတို့ရှေ့၌ ပြောလိမ့်မည်။ ¹⁶ထိုသူသည် ငါ၏နာမကြောင့် အဘယ်မျှလောက်ဆင်းရဲခံရမည်ကို ငါသည် သူ့အား ပြမည်” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

¹⁷ထို့ကြောင့် အာနနိသည် ယုဒအိမ်သို့သွား၏။ ထိုနေ့က သူသည် မိမိလက်ကို ရှောလု၏အပေါ်၌တင်၍၊ “ငါ့ညီရှောလု၊ သင်လာသောလမ်း၌ သင့်အား ထင်ရှားတော်မူသော သခင်ယေရုဇာလံ သင်၏မျက်စိပြန်မြင် စေခြင်းငှါ ထိုသန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်နှင့် ပြည့်စေခြင်းငှါ၎င်း ငါ့ကို စေလွှတ်တော်မူ၏” ဟုပြော၏။ ¹⁸အာနနိပြောပြီး ခဏခြင်းတွင် ချက်ချင်း သူ၏မျက်စိမှ ငါးအကြေးခွံကွာကျသကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ ရှောလုသည် ယခုပြန်မြင်နိုင်လေပြီ။ သူသည် ထိုင်ရာမှထ၍ ဗတ္တိဇံပြုခြင်းခံယူ၏။

¹⁹ထိုနေ့က သူသည် အချို့သောအစားအစာစား၍ အားပြည့်လေ၏။

ရှောလုသည် စတင်၍ ယေရုဇာလံအကြောင်းကို ဟောပြောခြင်း

ရှောလုသည် ဒမာသက်၌ ယေရုဇာလံတပည့်တော်တို့နှင့်အတူ ရက်အနည်းငယ်မျှနေ၏။ ²⁰မကြာမှီသောအချိန်တွင် သူသည် တရားဇရပ်များ၌ ယေရုဇာလံအကြောင်းကို ဟောပြောလေ၏။ ရှောလုက လူတို့အား ယေရုဇာလံဘုရားသခင်၏သားတော်ဖြစ်သည်’ ဟုပြောလေ၏။ ²¹ရှောလုက ထိုသို့ပြောသည်ကို ကြားသောလူအပေါင်းတို့သည် အံ့သြကြ၏။ သူတို့က “ဤလူသည် ယေရုဇာလံမြို့၌ ယေရုဇာလံနာမတော်ကို ယုံကြည်သောသူတို့ကို ပျက်စီးရန် ကြိုးစားသောသူမဟုတ်လော့။ သူသည် ဒမာသက်မြို့၌ ယေရုဇာလံတပည့်တော်တို့ကို ဖမ်း၍ ယေရုဇာလံမြို့ရှိ ယဇ်ပုရောဟိတ်ကြီးတို့ထံသို့ ပို့ဆောင်ရန် လာသည်မဟုတ်လော့” ဟုဆိုကြ၏။

ယုဒ ၎င်းသည် တမန်တော်တို့ထံမှ ယုဒ၏နာမည်မဟုတ် **ကိုယ်တော်ကိုယုံကြည်** မူရင်းအဓိပ္ပာယ်မှာ သင်၏နာမတော်ကို ခေါ်လျက်၊ ကိုးကွယ်ခြင်းနှင့် ဆုတောင်းခြင်းဖြင့် ယေရုဇာလံ ယုံကြည်ခြင်းကို ပြသခြင်းဖြစ်သည်။

²²သို့သော်လည်း၊ ရှောလုသည် သာ၍တန်ခိုးထက်မြက်လာ၏။ ယေရှုသည် ခရစ်တော်ဖြစ်သည်ဟု သူသည် သက်သေပြ၏။ သူ၏ သက်သေများသည် ခိုင်မာလွန်းသောကြောင့် ဒမာသက်မြို့ရှိ ယုဒတို့သည် သူနှင့်မငြင်းခုံနိုင်ကြချေ။

ယုဒလူတို့ထံမှ ရှောလုလွတ်မြောက်ခြင်း

²³ရက်ပေါင်းများစွာ လွန်သောအခါ ယုဒတို့သည် သူ့ကိုသတ်ရန် စီစဉ်ကြလေ၏။ ²⁴ယုဒတို့သည် မြို့တော်၏ဝိတ်ပေါက်ဝများ၌ ရှောလုအားစောင့်ကြည့်နေကြ၏။ သူတို့သည် ရှောလုကို သတ်ရန်စောင့်နေကြ၏။ သို့သော်လည်း ရှောလုသည် သူတို့၏အစီအစဉ်ကို သိ၏။ ²⁵တစ်ည၌ ရှောလု၏သွန်သင်ခြင်းအားဖြင့် တပည့်တော်ဖြစ်လာသော လူအချို့တို့သည် သူ့ကို မြို့ပြင်သို့ ထွက်နိုင်ရန် ကူညီကြ၏။ သူတို့သည် သူ့ကို တောင်း၌ထည့်၍ မြို့ရိုးပေါ်ရှိ အဟင်းလင်းမှ တောင်းကိုကြိုးဖြင့် လျှော့ချကြ၏။ ထိုနောက် တောင်းထဲ၌ရှိသော ရှောလုသည် မြို့ပြင်သို့ ရောက်၍ လွတ်မြောက်သွားလေ၏။

ယေရှုလင်မြို့၌ရှောလု

²⁶ထို့နောက် ရှောလုသည် ယေရှုလင်မြို့သို့ ရောက်ရှိသွား၏။ သူသည် ယုံကြည်သူတို့နှင့် ပူးပေါင်းရန် ကြိုးစားသော်လည်း၊ သူတို့အားလုံးသည် သူ့ကို ကြောက်ရွံ့နေကြ၏။ သူတို့သည် ရှောလုအား ယေရှုကို ယုံကြည်သောသူ အစစ်အမှန်အဖြစ် မယုံကြည်ကြ။ ²⁷သို့သော်လည်း၊ ဗာနုဗသည် ရှောလုကို ယုံကြည်လက်ခံ၏။ ဗာနုဗသည် သူ့ကို တမန်တော်တို့ထံသို့ ခေါ်ဆောင်၏။ ဗာနုဗက ရှောလုသည် ဒမာသက်မြို့သို့ သွားရာလမ်းခရီး၌ သခင်ဘုရားကို အဘယ်သို့တွေ့မြင်ကြောင်း၊ သခင်ဘုရားသည် သူ့အားအဘယ်သို့ မိန့်တော်မူကြောင်းနှင့် သူသည် ဒမာသက် မြို့ရှိသောလူတို့အား သခင်ဘုရားအကြောင်းကို ရဲရင့်စွာ ဟောပြောကြောင်း သူတို့အား ပြောပြလေ၏။

²⁸ထို့ကြောင့် ရှောလုသည် တမန်တော်တို့နှင့်နေထိုင်၏။ သူသည် ယေရှုလင်မြို့ရှိ နေရာအနံ့အပြားသို့ သွား၍ သခင်ဘုရားအကြောင်းကို ရဲရင့်စွာ ဟောလျှက်နေ၏။ ²⁹ရှောလုသည် ခေါမစကားပြောသောယုဒတို့နှင့် မကြာခကဆွေးနွေး၏။ သူသည် သူတို့နှင့်အငြင်းအခုံဖြစ်၏။ သို့သော်လည်း၊ သူတို့သည် သူ့ကို သတ်ရန်ကြိုးစားကြ၏။ ³⁰ဤအကြောင်းကို ယုံကြည်သူတို့သည်ကြားသိသောအခါ သူတို့သည် ရှောလုကို ကံသရီမြို့သို့ ခေါ်သွားကြ၏။ ကံသရီမြို့မှ တစ်ဆင့် တာရှုမြို့သို့ ခေါ်သွားကြ၏။ ³¹ယုဒပြည်၊ ဂါလိလဲပြည်နှင့် ရှုမာရီပြည်အရပ်ရပ်ရှိ အသင်းတော်တို့သည် ငြိမ်သက်သောအချိန်ကို ရရှိကြ၏။ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်၏ကူညီမှုဖြင့် အသင်းတော်အားလုံးတို့သည် ပိုမိုခိုင်မာလာလေ၏။ ယုံကြည်သူတို့သည် သခင်ဘုရားအား ရိုသေလေးစားခြင်းကို သူတို့၏နေထိုင်ပုံဖြင့် သက်သေပြကြ၏။ ဤသို့သောအကြောင်းကြောင့် ယုံကြည်သူတို့အဖွဲ့သည် အရေအတွက်ဆက်လက်ကြီးထွားလာကြ၏။

လုဒမြို့နှင့်ယုပွမြို့၌ ပေတရု

³²ပေတရုသည်ယေရှုလင်မြို့ပတ်ဝန်းကျင်ရှိမြို့များအားလုံးသို့ လှည့်လည်၏။ သူသည် လုဒမြို့ရှိ ယုံကြည်သူတို့ထံသို့ အလည်သွား၏။ ³³သူသည် လုဒမြို့၌ အဲနေအမည်ရှိသော ခြေလက်သေနေသူကို တွေ့၏။ အဲနေသည် လွန်ခဲ့သောရှစ်နှစ်မှစ၍ အိပ်ရာ၌သာ နေရ၏။ ³⁴ပေတရုက ထိုသူအား “အဲနေ၊ ‘ယေရှုခရစ်က သင့်အား ကျန်းမာစေတော်မူ၏။ ထ၍သင့်အိပ်ရာကိုပြင်လော့။ ယခုအခါ သင့်ကိုယ်တိုင် လှုပ်နိုင်ပြီ” ဟုပြောလေ၏။ အဲနေသည် ချက်ချင်း ထ၏။ ³⁵လုဒမြို့နှင့် ရှာရုန်မြို့ရှိ လူအားလုံးတို့သည် ထိုအရာကို မြင်သောအခါ သူတို့သည် သခင်ဘုရားအား ယုံကြည်ကြ၏။ ³⁶ယုပွမြို့၌ ယေရှု၏တပည့်တော်မတစ်ယောက်ရှိ၏။ သူမ၏အမည်သည် တမိသဖြစ်

၏။ (သူမ၏ခေါမအမည်မှာ ဒေါ်ကာဖြစ်၍ အမိ ပွယ်မှာ “သမင်”ဖြစ်၏။) သူမသည် အခြားလူ တို့အတွက် ကောင်းသောအရာများ အမြဲ ဆောင်ရွက်၍ ဆင်းရဲသူတို့အား ငွေပေးခြင်း အားဖြင့် ကူညီ၏။³⁷ ရှောလုသည် ယုပေမြို့၌ ရှိနေစဉ်* တမိသသည် ဖျားနာ၍ သေလေ၏။ လူတို့သည် သူမ၏အလောင်းကို ဆေးကြော သန့်စင်ပေးကြပြီး ထိုအလောင်းကို အထက်ခန်း ၌ တင်ထားကြ၏။³⁸ ယုပေမြို့မှ တပည့်တို့သည် လုဒမြို့၌ ပေတရုရှုကြောင်းကို သိကြ၏။ လုဒမြို့ သည် ယုပေမြို့နှင့်နီး၏။ ထိုကြောင့် သူတို့သည် ပေတရုထံသို့ လူနှစ်ယောက်စေလွှတ်ကြ၏။ ထို လူနှစ်ယောက်က “ပေတရုကို တွေ့၍ သူ့အား “ကျေးဇူးပြု၍ ငါတို့ထံသို့ အလျင်အမြန်ကြွ လာပါ” ဟုတောင်းပန်ကြ၏။³⁹ ပေတရုသည် အဆင်သင့်ဖြစ်၍ သူတို့နှင့်အတူလိုက်လေ၏။ ပေတရုရောက်သောအခါ သူတို့သည် သူ့ကို တမိသ၏အလောင်းထားသော အပေါ်ထပ်အ ခန်းသို့ ခေါ်ဆောင်သွားကြ၏။ မုဆိုးမတို့သည် ပေတရု၏ဝန်းကျင်၌ ရပ်နေကြ၏။ သူတို့သည် ဝိုင်းကြွေးကြ၏။ ဒေါ်ကာသည် သူတို့အတွက် အ သက်ရှင်နေစဉ်၌ လုပ်ခဲ့သောကုတ်အင်္ကျီများ နှင့် အခြားအဝတ်များကို သူတို့သည် ပေတရု အား ပြုကြ၏။⁴⁰ ပေတရုသည် ထိုလူအပေါင်း တို့ကို အပြင်သို့ထွက်စေ၏။ ထိုနောက် သူ သည် ဒူးထောက်၍ဆုတောင်း၏။ သူသည် ဆု တောင်းပြီးသောအခါ တမိသ၏ရုပ်အလောင်း ဘက်သို့မျက်နှာလှည့်၍ “တမိသ၊ ထလော့၊” ဟုဆို၏။ ထိုအခါ တမိသ၏မျက်စိဖွင့်၏။ သူမ သည် ပေတရုကို မြင်သောအခါ ထိုင်လေ၏။⁴¹ ပေတရုသည် မိမိ၏လက်ကို သူမအား လှမ်း ပေး၍ မတ်တတ်ရပ်ရန် ကူညီ၏။ ထိုနောက် ပေတရုသည် ယုံကြည်သူတို့နှင့် မုဆိုးမတို့ကို အခန်းထဲသို့ ပြန်ခေါ်၍ သူတို့အား တမိသ အသက်ရှင်ကြောင်း ပြလေ၏။⁴² ယုပေမြို့တစ် ဝန်းလုံး၌ ထိုအကြောင်းကို သိရှိယုံနဲ့သွား၏။ လူအများတို့သည် သခင်ဘုရားကို ယုံကြည် လာကြ၏။⁴³ ပေတရုသည် ယုပေမြို့၌ ရှိမှန်

အမည်ရှိသောသားရေလုပ်သမားနှင့်အတူကြာ မြင့်စွာနေ၏။

ပေတရုနှင့်ကော်နေလိ

10 ကဲသာရိမြို့၌ ကော်နေလိအမည်ရှိသော လူတစ်ယောက်ရှိ၏။ သူသည် ရောမ စစ်သား၏ “အိတလီ” အုပ်စုထဲမှ စစ်ဗိုလ်တစ် ယောက်ဖြစ်၏။² ကော်နေလိသည် ဘာသာ ရေးကိုင်းရှိုင်းသူတစ်ယောက်ဖြစ်၏။ သူနှင့်မိမိ အိမ်၌ နေသောသူအားလုံးတို့သည် စစ်မှန် သောဘုရားသခင်ကို ကိုးကွယ်ကြ၏။ သူသည် ဆင်းရဲသောလူတို့အား များစွာသောငွေကို ပေးကမ်းလေ့ရှိ၏။ ကော်နေလိသည် ဘုရား သခင်ကို အစဉ်ဆုတောင်းလေ့ရှိ၏။³ တနေ့၌ ညနေသုံးနာရီခန့်တွင် ကော်နေလိသည် ဖျာ ဒိတ်ရူပါရုံရရှိ၏။ ထိုဖျာဒိတ်ရူပါရုံ၌ ဘုရားသခင် ၏ကောင်းကင်တမန်သည် သူ့ထံသို့ ရောက်ရှိ လာပြီး “ကော်နေလိ၊” ဟုခေါ်နေသည်ကို သူ သည် ထင်းရှူးစွာမြင်ရ၏။

⁴ သူသည် ကောင်းကင်တမန်ကို ကြည့်လျှင် ကြောက်ရွံ့လာ၍ “ဆရာ၊ အဘယ်သို့အလိုရှိ ပါသနည်း၊” ဟုပြော၏။ ကောင်းကင်တမန်က ကော်နေလိအား၊ “ဘုရားသခင်သည် သင်၏ ဆုတောင်းသံကို နားညောင်းတော်မူပြီး သင် သည် ဆင်းရဲသောလူတို့အား စွန့်ကြဲပေးကမ်း ခြင်းတို့ကို မြင်တော်မူ၏။ ဘုရားသခင်သည် သင့်ကို မှတ်မိတော်မူ၏။⁵ ယခုတွင် သင်သည် လူတချို့ကို ယုပေမြို့သို့စေလွှတ်လော့။ သူတို့ သည် ထိုမြို့မှ လူတစ်ယောက်ကို ခေါ်ရမည်။ ထိုလူ၏နာမည်သည် ရှိမှန်ဖြစ်၏။ သူသည် ပေတရုဟုလည်းခေါ်၏။⁶ ရှိမှန်သည် သားရေ လုပ်သမား ရှိမှန်ဟုခေါ်သောလူတစ်ယောက် နှင့်တည်းနေ၏။ သူသည် ပင်လယ်နားမှာ အိမ် ရှိ၏” ဟုပြော၏။⁷ ထိုသို့ပြောပြီးမှ ကောင်းကင် တမန်သည် ကွယ်ပျောက်သွားလေ၏။ ထို နောက် ကော်နေလိသည် မိမိအစေခံနှစ် ယောက်နှင့် စစ်သားတစ်ယောက်ကို ခေါ်၏။ ထိုစစ်သားသည် ဘာသာရေးကိုင်းရှိုင်းသော

လူဖြစ်၍ ကော်နေလိကို ကူညီသူတစ်ယောက် ဖြစ်၏။⁸ ကော်နေလိသည် ဤလူသုံးယောက် အား အရာခပ်သိမ်းကို ရှင်းပြလိုက်၏။ ထို နောက်သူသည် ထိုသုံးယောက်တို့ကို ယုပေမြို့ သို့စေလွှတ်၏။

⁹ နောက်တစ်နေ့တွင် သူတို့သုံးယောက်တို့ သည် ယုပေမြို့အနီးသို့ ရောက်လာကြ၏။ ထို အချိန်၌ ပေတရုသည် ဆုတောင်းရန် အိမ်ခေါင် မိုးပေါ်သို့တက်၏။ ထိုအချိန်သည် နေမုန်းတည့် အချိန်ဖြစ်လှနိုး၏။¹⁰ ပေတရုသည် ဆာလောင် နေ၏။ ပေတရုသည် အစာစားလိုနေ၏။ သူတို့ သည် ပေတရုအတွက် အစားအစာများကို ပြင် ဆင်နေစဉ် သူသည် ဗျာဒိတ်ရူပါရုံကို မြင်လေ ၏။¹¹ သူသည် အလွန်ကြီးမား၍ ခြုံထည်ကြီး ကဲ့သို့ဖြစ်သောတစ်စုံတစ်ခုသည် ကောင်းကင်မှ မြေပြင်ပေါ်သို့ ကျလာသည်ကို မြင်၏။ ထိုအ ရာသည် ထောင်စွန်းလေးဘက် ပြန့်ပြူးစွာဖြင့် မြေပြင်ပေါ်သို့ နိမ့်ဆင်းသွား၏။¹² ထိုအရာထဲ၌ တိရစ္ဆာန်အမျိုးအားလုံးဖြစ်သည့် မြေ၌ကျင် လည်သောတိရစ္ဆာန်များ၊ မြေပြင်ပေါ်တွင်တွား သွားသောတိရစ္ဆာန်များနှင့် မိုးကောင်းကင်၌ ကျင်လည်သောငှက်တို့ရှိကြ၏။¹³ ထိုနောက် အသံက ပေတရုအား “ပေတရုထလော့၊ ဤ တိရစ္ဆာန်များထဲမှာ ဘယ်အကောင်မဆိုသတ် ၍စားလော့” ဟုလာ၏။

¹⁴ သို့သော်လည်း ပေတရုက “အိုသခင်၊ အကျွန်ုပ်သည် ဘယ်သောအခါမျှ ထိုကဲ့သို့ သောအရာများကို လုပ်မည်မဟုတ်။ အကျွန်ုပ် သည် မသန့်ရှင်းသောအစားအစာများနှင့်မစင် ကြယ်သောအစားအစာကို ဘယ်သောအခါမျှ မစားပါ” ဟုပြောဆို၏။

¹⁵ သို့သော်လည်း အသံက သူ့အား “ဘုရား သခင်သည် ဤအရာအားလုံးကို စင်ကြယ်စေ တော်မူ၏။ ထို့ကြောင့် ထိုအရာများကို ‘မသန့် ရှင်း’ ပါဟု မထင်နှင့်” ဟုပြန်ပြော၏။¹⁶ ထိုသို့ သုံးကြိမ်ဖြစ်၏။ ထိုနောက် ထိုအရာအားလုံးကို ကောင်းကင်ထဲသို့ ပြန်လည်ယူဆောင်သွား လေ၏။

¹⁷ ပေတရုသည် ထိုဗျာဒိတ်ရူပါရုံ၏ဆိုလို ချက်ကို တွေးတောဆင်ခြင်၍ နေစဉ်တွင် ကော်နေလိစေလွှတ်သောလူတို့သည် စုံစမ်း၍ ရှိမှန်၏အိမ်ကို တွေ့ကြ၏။ သူတို့သည် တံခါး အပြင်ဘက်၌ရပ်နေကြ၏။

¹⁸ သူတို့က ရှိမှန်ပေတရုသည် ဤမှာ တည်း နေပါသလော ဟုမေးမြန်းကြ၏။¹⁹ ထိုအချိန်၌ ပေတရုသည် ဗျာဒိတ်ရူပါရုံအကြောင်းကို တွေး တောနေစဉ် ဖြစ်၏။ သို့သော်လည်း ဝိညာဉ် တော်က ပေတရုအား “နားထောင်လော့။ လူ သုံးယောက်တို့သည် သင့်ကို ရှာကြ၏။²⁰ ထ၍ လှေကားမှ ဆင်းလော့။ ဤလူသုံးယောက်နှင့် အတူ သွားလော့။ တစ်စုံတစ်ရာမျှမမေးနှင့်။ ငါ သည် သူတို့ကို သင့်ထံသို့ စေလွှတ်ခြင်းဖြစ်၏” ဟုမိန့်တော်မူ၏။²¹ ထို့ကြောင့် ပေတရုသည် လှေကားမှ ဆင်း၍လူသုံးယောက်ကို တွေ့၏။ ပေတရုက “သင်တို့ရှာနေသောလူသည် ငါဖြစ် ၏။ သင်တို့သည် ဤနေရာ၌ အဘယ်ကြောင့် လာကြသနည်း” ဟုမေး၏။

²² သူတို့က သန့်ရှင်းသောကောင်းကင်တ မန်သည် ကိုယ်တော်ကိုဖိတ်ခေါ်ရန် ကော်နေလိ အား လာပြော၏။ ကော်နေလိသည် စစ်ဗိုလ် တစ်ယောက်ဖြစ်၏။ သူသည် သူတော်ကောင်း တစ်ယောက်ဖြစ်၏။ သူသည် ဘုရားသခင်ကို ကိုးကွယ်၏။ ယုဒလူအားလုံးတို့သည် သူ့ကို ရိုသေလေးစားကြ၏။ ကောင်းကင်တမန်သည် ကိုယ်တော်ကို သူ့အိမ်သို့ ဖိတ်ခေါ်ရန်ပြော၏။ ထို့ကြောင့် သူသည် ကိုယ်တော်ပြောသောစ ကားများကို နားထောင်နိုင်မည် ဟုပြောကြ၏။²³ ပေတရုသည် ထိုသူတို့ကို သူ့အိမ် ထဲသို့ ဖိတ်ခေါ်၍ ထိုညတွင် သူတို့ကို မိမိအိမ်၌ နေ ထိုင်စေ၏။ နောက်တစ်နေ့၌ ပေတရုသည် အ ဆင်သင့်ဖြစ်၍ သူတို့နှင့်အတူ လိုက်သွားလေ ၏။ ယုပေမြို့မှ ညီအစ်ကို အချို့သည်လည်း ပေတရုနှင့်အတူ လိုက်ကြ၏။²⁴ နောက်တစ်နေ့ ၌ သူတို့သည် ကဲသရိမြို့သို့ ရောက်လာကြ၏။ ကော်နေလိသည် သူတို့ကို စောင့်နေလေ၏။ သူသည် မိမိဆွေမျိုးတို့နှင့် ရင်းနှီးသောမိတ်

ဆွေတို့ကိုမိမိအိမ်သို့ပိတ်ခေါ်ထား၏။²⁵ ပေတရု တံခါးပေါက်မှ ဝင်လိုက်သည်ကို ကော်နေလိ မြင်၏။ ကော်နေလိသည် ပေတရု၏ခြေရင်း၌ ပြပ်ဝပ်ထိုင်၍ သူ့ကို ကိုးကွယ်၏။²⁶ သို့သော် လည်း၊ ပေတရုက သူ့ကို ချီပင်လျက်၊ “ထ လော့၊ ငါသည်လည်း သင်ကဲ့သို့ လူဖြစ်၏” ဟုဆို၏။²⁷ ပေတရုသည် ကော်နေလိနှင့်ဆက် လက်စကားပြော၏။ ထိုနောက် အိမ်ထဲသို့ ရောက်သွားသောအခါ ပေတရုသည် ထိုနေရာ ၌ များပြားလှသော လူအုပ်ကြီးကိုတွေ့၏။²⁸ ပေတရုက ထိုလူတို့အား “သင်တို့သည် ယုဒ လူတို့၏ပညတ်တရား အရယုဒလူတစ်ယောက် သည် တစ်ပါးအမျိုးသားတို့နှင့်၊ ပေါင်းသင်း ဆက်ဆံခြင်း၊ သို့မဟုတ် တစ်ပါးအမျိုးသားတို့ ကို အလည်သွားခြင်း ခွင့်မပြုသည်ကို သိကြ၏။ သို့သော်လည်း၊ ဘုရားသခင်က ငါ့အား ‘မသန့် ရှင်းသော’ သို့မဟုတ် ‘မစင်ကြယ်သော’ သူကဲ့ သို့ အဘယ်သူ့ကိုမျှ မခေါ်ရမည့်အကြောင်း ပြ သတော်မူ၏။²⁹ ထို့ကြောင့် သင်တို့သည် ဤ နေရာသို့လာ၍ အကျွန်ုပ်ကို ပိတ်ခေါ်သောအ ခါ၌ ငါသည် ငြင်းခုံခြင်းမရှိဘဲ လာ၏။ ယခုတွင် အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ဤနေရာ၌ ငါ့ကို ခေါ်ကြသနည်း၊ ကျေးဇူးပြု၍ ငါ့ကို ပြောပြပါ” ဟုဆို၏။

³⁰ ကော်နေလိက “လွန်ခဲ့သောလေးရက်၌ အကျွန်ုပ်သည် အိမ်၌ဆုတောင်း၏။ ထိုအချိန် သည် ယခုမှန်လွဲသုံးနာရီအချိန်နှင့် အလားတူ ဖြစ်၏။ ရုတ်တရက် ထွန်းတောက်သောအဝတ် ကိုဝတ်ဆင်သော လူတစ်ယောက်သည် အ ကျွန်ုပ်ရှေ့မှောက်၌ရပ်၏။³¹ သူက ‘ကော်နေလိ၊ သင်၏ဆုတောင်းခြင်းကို ဘုရားသခင်က ကြား တော်မူ၏။ သင်သည် ဆင်းရဲသောလူတို့အား ကူညီမစသည်ကို ဘုရားသခင်သည် မြင်တော် မူ၏။ ဘုရားသခင်သည် သင့်ကို မှတ်တော်မူ ၏။³² ယခုသင့်လူတချို့ကို ယုဒပွဲမြို့သို့စေလွှတ် ပြီး ရှိမှန်ပေတရုအား ဤနေရာသို့လာရန် ပိတ် ခေါ်လော့။ ပေတရုသည် သားရေနယ်သမား ရှိမှန် အမည်ရှိသောသူနှင့် တည်းနေ၏။ သူ့အိမ်

သည် ပင်လယ်ကမ်းနားမှာရှိ၏’ ဟုပြောဆို၏။³³ ထို့ ကြောင့် အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်ထံသို့ ချက်ချင်းလူတို့ကို စေလွှတ်၍ ခေါ်ခိုင်း၏။ ဤ နေရာသို့ ရောက်လာခြင်းသည် သင့်အတွက် ကောင်း၏။ ယခုတွင် ဘုရားသခင်သည် မိန့် တော်မူသမျှသောအရာတို့ကို ကြားနာရန် အ ကျွန်ုပ်တို့ရှိသမျှသည် ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌ ရှိကြပါသည်” ဟုပြောဆို၏။

ပေတရုကကော်နေလိ၏အိမ်၌ပြောဆိုခြင်း

³⁴ ထိုအခါ ပေတရုသည် နှုတ်ကိုဖွင့်၍ “အ ကယ်စင်စစ် ဘုရားသခင်သည် လူမျက်နှာကို မှတ်တော်မမူ။³⁵ လူအမျိုးမျိုးတို့တွင် ဘုရား သခင်ကို ကြောက်ရွံ့၍ တရားသဖြင့် ကျင့် ဆောင်သောသူသည် အထံတော်၌ မျက်နှာရ သည်ကို ငါသိမြင်၏။³⁶ ဘုရားသခင်သည် မိမိ တရားတော်ကို ဣသရလလူမျိုးတို့ထံသို့ စေ လွှတ်တော်မူ၍ လူသားအားလုံးကို သခင် ယေရှုခရစ်အားဖြင့် လာသောငြိမ်သက်ခြင်း၏ ဝမ်းမြောက်ဖွယ်ရာ သတင်းကောင်းကို သူတို့ အား ဟောတော်မူ၏။³⁷ ယုဒတစ်ပြည်လုံး၌ ဖြစ်ပျက်သောအရာသည် သင်တို့သိကြ၏။ ယောဟန်*သည် လူတို့ကို ဗတ္တိဇံအကြောင်း ဟောပြောပြီးနောက် ထိုအရာသည် ဂါလိလဲ ပြည်မှစ၏။³⁸ နာဇရက်မြို့သား ယေရှုအ ကြောင်းကို သင်တို့သိကြ၏။ ဘုရားသခင်သည် သူ့ကို သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်နှင့် တန်ခိုး ပေးတော်မူခြင်းဖြင့် ခရစ်တော်ဖြစ်စေတော်မူ ၏။ ယေရှုသည် နေရာအနှံ့အပြားသို့ ကြွ၍လူ တို့အတွက် ကောင်းသောအရာများ ဆောင် ရွက်တော်မူပြီး နတ်ဆိုးဝင်သောလူတို့ကို ကျန်း မာစေတော်မူ၏။ ဘုရားသခင်သည် ယေရှုနှင့် အတူရှိတော်မူကြောင်း ဤအရာသည် ပြသ၏။³⁹ ယုဒပြည်နှင့် ယေရှုလင်မြို့၌ ယေရှုက ပြု လုပ်ဆောင်ရွက်တော်မူခဲ့သမျှ အားလုံးသည် အကျွန်ုပ်တို့မြင်တွေ့ကြ၏။ ငါတို့သည် သက်

ယောဟန် ဗတ္တိဇံဆရာယောဟန်၊ ခရစ်တော်လာမည့် အကြောင်း လူတို့ကို ပြောပြခဲ့သောသူ။ မ 3, လု 3။

သေများဖြစ်ကြ၏။ သို့သော်လည်း ယေရှုသည် အသတ်ခံတော်မူ၏။ သူသည် သစ်သားဖြင့် လုပ်သောလက်ဝါးကပ်တိုင်ပေါ်၌ အသတ်ခံတော်မူ၏။ ⁴⁰သို့သော်လည်း၊ သူသေပြီး သုံးရက်မြောက်သောနေ့၌ ဘုရားသခင်သည် ယေရှုအား ထမြောက်စေတော်မူ၏။ ဘုရားသခင် သည် လူတို့အား ယေရှုကို ထင်ရှားစွာ မြင်ရန် အခွင့်ပေးတော်မူ၏။ ⁴¹သို့သော်လည်း လူအားလုံးသည် ယေရှုကို မမြင်ကြ။ ဘုရားသခင်၏ရွေးချယ်တော်မူသော သက်သေများကသာ သူ့ကို မြင်နိုင်ကြ၏။ ငါတို့သည် ထိုသက်သေ များဖြစ်ကြ၏။ ယေရှုသေခြင်းမှ ရှင်ပြန်ထ မြောက်တော်မူပြီးနောက် ငါတို့သည် ကိုယ်တော်နှင့်အတူ စားသောက်ကြ၏။ ⁴²ယေရှုသည် ငါတို့အား လူတို့ထံသို့ ဟောပြောရန်နှင့် သူသည် အသက်ရှင်နေကြသော သူတို့ကို ၎င်း၊ သေသောသူတို့ကို ၎င်း တရားစီရင်ဆုံးဖြတ်ရန် ဘုရားသခင်၏ရွေးချယ်တော်မူသောတစ်ပါး တည်းသောသူဖြစ်ကြောင်း သူတို့အား သက်သေပြရန် မိန့်တော်မူ၏။ ⁴³ယေရှုကို ယုံကြည်သောလူတိုင်းသည် နာမတော်ဖြင့် သူတို့အပြစ်ကို ခွင့်လွှတ်ခြင်းခံရမည်အကြောင်း ပရောဖက်အားလုံးတို့သည် သက်သေခံကြ၏။”

တပါးသောလူမျိုးများထံသို့ သန်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်ဆင်းတက်တော်မူခြင်း

⁴⁴ပေတရုသည် စကားပြောပြနေစဉ်၊ နှုတ်ကပတ်တရားတော်ကို နားထောင်ကြသောသူအားလုံးအပေါ်သို့ သန်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်သည် သက်ရောက်တော်မူ၏။ ⁴⁵ပေတရုနှင့်အတူ လိုက်ပါလာကြသောယုဒလူမျိုးယုံကြည်သူတို့သည် အံ့အားသင့်နေကြ၏။ သူတို့သည် ဘုရားသခင်၏ ဆုကျေးဇူးဖြစ်သော သန်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်သည် တပါးသောလူမျိုးတို့အပေါ်သို့လည်း သွန်းလောင်းသောကြောင့် အံ့ဩသွားကြ၏။ ⁴⁶တပါးသောလူမျိုးတို့သည် အမျိုးမျိုးသောဘာသာစကားအားဖြင့် ဘုရား

သခင်အား ချီးမွမ်းနေသည်ကို ယုဒလူမျိုးယုံကြည်သူတို့သည် ကြားကြလေ၏။ ထို့နောက် ပေတရုက၊ ⁴⁷“တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူသည် ဤသူတို့ကို ဗတ္တိဗေဒဖြင့် ခြင်းငါ့ အဘယ်သူသည် ရေကို တားမြစ်နိုင်သနည်း၊ သူတို့သည် ငါတို့ကဲ့သို့သန်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်ကို ခံရကြ၏” ဟုပြောဆို၏။ ⁴⁸ထို့ကြောင့် ပေတရုသည် ကော်နေလိအား၊ သူ၏ဆွေမျိုးသားချင်းတို့နှင့် မိတ်ဆွေတို့ကို ယေရှု၏နာမ၌ ဗတ္တိဗေဒစေမည်အကြောင်း စီရင်လေ၏။ ထို့နောက် ပေတရုသည် သူတို့နှင့်အတူ ရက်အနည်းငယ်နေပါမည်အကြောင်းထို သူတို့သည် တောင်းပန်ကြ၏။

ပေတရုသည် ယေရှုလင်မြို့သို့ ပြန်သွားခြင်း

11 တမန်တော်တို့နှင့် ယုဒပြည်မှ ညီအစ်ကိုတို့သည် တပါးသော အမျိုးသားတို့ကလည်း ဘုရားသခင်၏ ဆုံးမဩဝါဒ ပေးတော်မူခြင်းကို လက်ခံကြကြောင်း ကြားသိကြ၏။ ²သို့သော်လည်း၊ ပေတရုသည် ယေရှုလင်မြို့သို့ ပြန်သွားသောအခါ ယုဒလူမျိုးယုံကြည်သူတို့အချို့သည် ပေတရုနှင့်အငြင်းပွားကြ၏။ ³သူတို့က “သင်သည် တပါးသောအမျိုးတို့၏အိမ်၌ သွား၍ သူတို့နှင့်အတူတကွ စားသောက်ပါသည်” ဟုဆိုကြ၏။

⁴ထို့ကြောင့် ပေတရုက သူတို့အား ဖြစ်ပျက်သောအကြောင်းအရာများကို ရှင်းပြ၏။ ⁵ပေတရုက “ငါသည် ယုပေမြို့၌ ဆုတောင်းနေစဉ် ဗျာဒိတ်ရူပါရုံသည် ငါ့ထံသို့ရောက်လာ၏။ ငါ့ဗျာဒိတ်ရူပါရုံထဲ၌ အလွန်ကြီးသော ခြုံထည်ကြီးကဲ့သို့သော တစ်စုံတစ်ခုသည် မိုးကောင်းကင်ပေါ်မှ ကျလာသည်ကို ငါမြင်၏။ ထိုအရာသည် ထောင့်စွန်းလေးဘက် ပြန့်ပျံ့စွာဖြင့် မြေသို့ နိမ့်ဆင်းသွား၏။ ထိုအရာသည် နိမ့်ကျလာပြီး ငါ့အနားမှာ ရပ်သွား၏။ ⁶ငါသည်အတွင်းကို ကြည့်သောအခါ တိရိစ္ဆာန်အရိုင်းများ၊ တောတိရိစ္ဆာန်၊ တွားသွားသောသတ္တဝါနှင့်၊

လေထဲ၌ကျင်လည်သောငှက်မျိုးတို့ကို မြင်၏။
 7 ထိုအချိန်၌ ငါကြားရသည့်အသံက 'ပေတရူ ထ၍၊ ဤတိရစ္ဆာန်များထဲမှ သင်အလိုရှိသော တစ်ကောင်ကို သတ်ပြီးစားလော့' ဟုဆို၏။
 8 သို့သော်လည်း ငါက 'အကျွန်ုပ်သည် ထိုကဲ့သို့ အရာမျိုးကို ဘယ်သောအခါမျှမလုပ်ပါ။ သခင်၊ အကျွန်ုပ်သည် မသန်ရှင်းသောအရာသို့မဟုတ် မစင်ကြယ်သော အစားအစာများကို ဘယ် သောအခါမျှ မစားခဲ့ပါ' ဟုပြောဆို၏။
 9 သို့ သော်လည်း၊ နောက်တဖန် ကောင်းကင်မှ အ သံက 'ဘုရားသခင်သည် ဤအရာတို့ကို သန် ရှင်းစေတော်မူ၏။ ထို့ကြောင့် မသန်ရှင်းပါဟု မပြောနှင့်' ဟုပြန်ပြော၏။
 10 ထိုသို့သုံးကြိမ်ဖြစ် ၏။ ထို့နောက် ထိုအရာရှိသမျှတို့သည် ကောင် ကင်ထဲသို့ ဆွဲယူပြန်၏။
 11 ထို့နောက် ငါတည်း ခိုနေသောအိမ်သို့ လူသုံးယောက်ရောက်လာ ကြ၏။ သူတို့သည် ငါထံသို့ ကံသရီမြို့မှ လွတ် လိုက်သူတို့ဖြစ်၏။
 12 ဝိညာဉ်တော်က ငါ့ကို တွေးတောခြင်းမရှိဘဲ သူတို့နှင့်အတူလိုက်သွား ရန် မိန့်တော်မူ၏။ ဤညီအစ်ကို ခြောက် ယောက်တို့သည်လည်း ငါနှင့်အတူ လိုက်လာ ကြ၏။
 13 ကော်နေလိက ငါတို့အား မိမိအိမ်ထဲ၌ ကောင်းကင်တမန်သည် မိမိထံသို့ ပေါ်လာရ ကြောင်းပြောပြ၏။ ထိုကောင်းကင်တမန်က ကော်နေလိအား 'လူတချို့ကို ယုပေမြို့သို့ စေ လွှတ်၍၊ ရှိမှန်ပေတရူကို သင်အိမ်သို့ဖိတ်ခေါ် လော့။
 14 သူသည် သင့်ကို ပြောလိမ့်မည်။ သင့် ထံသို့ သူ၏ယူဆောင်လာသောတရားစကား သည် သင်နှင့်သင်အိမ်ရှိသမျှသောလူတို့ကို ကယ်တင်တော်မူမည်' ဟုဆို၏။
 15 ငါသည် စကားပြောစပြုစဉ်၊ သန်ရှင်းသောဝိညာဉ် တော်သည် ရှေ့ဦးစွာ* ငါတို့အပေါ်သို့ သက် ရောက်တော်မူသကဲ့သို့၊ သူတို့အပေါ်သို့ သက် ရောက်တော်မူ၏။
 16 ထို့နောက် သခင်ဘုရား မိန့်တော်မူသောစကားကို ငါအောက်မေ့၏။ သခင်ဘုရားက 'ယောဟန်သည် လူတို့ကို ရေ

၌ဗတ္တိဗေဒပေး၏။ သို့သော်လည်း သင်တို့သည် သန်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်၌ ဗတ္တိဗေဒခံလိမ့်မည်' ဟုမိန့်တော်မူ၏။
 17 ငါတို့သည် သခင်ယေရှု ခရစ်ကို ယုံကြည်သောအခါ ဘုရားသခင်သည် ဆုကျေးဇူးတော်ကို ပေးတော်မူသည်နည်းတူ ဘုရားသခင်သည် ထိုလူတို့အား ပေးတော်မူ ၏။ ထို့ကြောင့် ဘုရားသခင်၏အလုပ်ကို ငါ သည် အဘယ်သို့တားဆီးနိုင်မည်နည်း။ မတား ဆီးနိုင်ပါ" ဟုဆို၏။

18 ထိုအကြောင်းအရာများကို ယုဒလူယုံ ကြည်သူတို့သည် ကြားသောအခါ၊ သူတို့၏ငြင်း ခုံမှုများ ရပ်တန့်သွားလေ၏။ သူတို့သည် ဘု ရားသခင်ကို ချီးမွမ်းကြ၍၊ "ဤအရာ၏ အဓိ ပြယ်မှာ ဘုရားသခင်သည် တပါးသောအမျိုး သားတို့ကို စိတ်နှလုံးပြောင်းလဲရန်နှင့် ငါတို့ကို ပေးသောအသက်ကိုပင် ရရှိရန် အခွင့်ကောင်း ပေးတော်မူ၏" ဟုပြောဆိုကြ၏။

အန္တီအုတ်သိုဝမ်းမြောက်ဖွယ်ရာသတင်း ကောင်းရောက်ရှိလာခြင်း

19 သတေဖန်အသတ်ခံရပြီးနောက် ယုံကြည် သူတို့သည် ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်ခြင်း အလွန်ခံရ သောကြောင့်၊ သူတို့သည် ထွက်ပြေးကြပြီး အရပ်ရပ်သို့ ကွဲပြားကြ၏။ တချို့ယုံကြည်သူတို့ သည် အလွန်ဝေးကွာသောပိနိတ်၊ ကုပရူနှင့် အန္တီအုတ်နေရာများသို့ အရောက်သွားကြ၏။ သူတို့ရောက်သွားကြသောနေရာများ၌ ယုံ ကြည်သူတို့က ဝမ်းမြောက်ဖွယ်ရာသတင်း ကောင်းကို ဟောပြောကြ၏။ သို့သော်လည်း သူတို့သည် ယုဒလူမျိုးတို့ကိုသာ ဟောပြောကြ ၏။
 20 တချို့သောယုံကြည်သူတို့သည် ကုပရူ ပြည်နှင့် ကုရေနေပြည်တို့မှဖြစ်၏။ သူတို့သည် အန္တီအုတ်မြို့သို့ ရောက်သွားကြသောအခါ သူ တို့သည် ဟောလသလူတို့ကိုလည်း သခင်ယေရှု ၏အကြောင်းတည်းဟူသော ဝမ်းမြောက်ဖွယ် ရာသတင်းကောင်းကို ဟောပြောကြ၏။
 21 သခင်ဘုရားသည် ယုံကြည်သူတို့ကို အကူ အညီပေးတော်မူ၏။ ထို့ကြောင့် အလွန်များ

ရှေ့ဦးစွာ ပင်တေကုတ္တေနေ၌ အသင်းတော်၏အစပြု ခြင်း၊ တမန် 2

ပြားလှ သောအုပ်စုကြီးသည် ယုံကြည်ကြပြီး၊ သခင်ဘုရားကို စတင်လိုက်လာကြ၏။

²²ယေရှုလင်မြို့၌ရှိသော အသင်းတော်သည် အန္တိအုတ်မြို့မှအသစ်သောယုံကြည်သူတို့၏အကြောင်းကို ကြားသိကြ၏။ ထိုကြောင့် ယေရှုလင်မြို့၌ရှိသောယုံကြည်သူတို့ကဗာနဗကိုအန္တိအုတ်မြို့သို့စေလွှတ်လေ၏။ ²³⁻²⁴ဗာနဗသည် ကောင်းသောလူတစ်ဦးဖြစ်၏။ သူသည် သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်နှင့် ယုံကြည်ခြင်းဖြင့် ပြည့်စုံသောသူဖြစ်၏။ ဗာနဗသည် အန္တိအုတ်မြို့သို့ သွားရောက်သောအခါ ဘုရားသခင်သည် သူတို့အား ကြွယ်ဝစွာကောင်းချီးပေးသည်ကို သူသည် နားလည်သဘောပေါက်၏။ ထိုအကြောင်းကြောင့် သူသည် အလွန်ဝမ်းမြောက်လေ၏။ သူသည် သူတို့အား လုံးကိုအားပေးတိုက်တွန်း၍ “စိတ်နှလုံးအကြွင်းမဲ့နှင့် ဘုရားသခင်ထံတော်သို့ အစဉ်မပြတ်သစ္စာရှိကြပါ” ဟုပြောလေ၏။ မြောက်မြားစွာသော လူတို့သည် သခင်ဘုရား၏တပည့်တော်ဖြစ်လာကြလေ၏။ ²⁵ထိုနောက် ဗာနဗသည် တာရှုမြို့သို့သွား၏။ သူသည် ရှောလုကို ရှာလေ၏။ ²⁶သူသည် ရှောလုကို တွေ့သောအခါ သူကို အန္တိအုတ်မြို့သို့ခေါ်၏။ ဗာနဗနှင့်ရှောလုသည် အန္တိအုတ်မြို့၌ တစ်နှစ်ပတ်လုံးအတူတကွနေကြ၏။ ယုံကြည်သူ အုပ်စုတို့သည် အချိန်တိုင်း၌ အတူတကွ စုဝေးလာကြပြီး၊ ရှောလုနှင့်ဗာနဗတို့သည် သူတို့နှင့်အတူစည်း ဝေး၍ လူအများတို့ကို သွန်သင်ပေးကြ၏။ အန္တိအုတ်မြို့၌ယုံကြည် သူတို့သည် ပထမဆုံးအကြိမ် ‘ခရစ်ယာန်’ ဟုခေါ်ဝေါ်သမုတ်ခြင်းခံကြ၏။

²⁷တစ်ချိန်တည်း၌ ပရောဖက်အချို့တို့သည် ယေရှုလင်မြို့မှ အန္တိအုတ်မြို့သို့ သွားကြ၏။ ²⁸ပရောဖက်တစ်ယောက်၏ အမည်သည် အာဂဗုဖြစ်၏။ အန္တိအုတ်မြို့၌ အာဂဗုသည် ထ၍ စကားပြော၏။ သူသည် သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်၏အကူအညီဖြင့် ပြောလေ၏။ သူက “အစားအစာအလွန် ခေါင်းပါးခြင်းသည် ရောမအင်ပါရာတစ်ခုလုံး၌ ဖြစ်လာလိမ့်မည်။

ထိုအချိန်၌ လူတို့အတွက် စားစရာတစ်ခုမျှ ရှိမည်မဟုတ်” ဟုပြောပြ၏။ ဤကြောက်မက်ဖွယ်အစာခေါင်းပါးခြင်းသည်ဖေရုဒင်ကလောဒီလက်ထက်၌ ဖြစ်လာလေ၏။ ²⁹ယုံကြည်သူတို့သည် ယုဒပြည်၌ နေထိုင်ကြသောသူတို့၏ညီအစ်ကို၊ မောင်နှမတို့ကို ကူညီရန် ဆုံးဖြတ်ကြ၏။ ယုံကြည်သူအသီးသီးတို့သည် တတ်နိုင်ကြသည့်အတိုင်းငွေကို ပေးကြ၏။ ³⁰သူတို့သည် မိမိတို့စုဆောင်းထားသောငွေများကို ဗာနဗနှင့်ရှောလုတို့ကို ပေးကြ၏။ ထိုနောက် ဗာနဗနှင့်ရှောလုတို့သည် ယုဒပြည်မှ သင်းအုပ်တို့ထံ ယူဆောင်လာကြ၏။

ဟေရုဒ်အပြစ်ကအသင်းတော်ကိုထိခိုက်ခြင်း

12 ထိုအခါ ဟေရုဒ်ဘုရင်သည် သင်းဝင်သူအချို့တို့ကို စတင်ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်လေ၏။ ²ဟေရုဒ်မင်းသည် ယာကုပ်အား ဓါးဖြင့် သတ်ရန်အမိန့်ပေး၏။ ယာကုပ်သည် ယောဟန်၏အစ်ကိုဖြစ်၏။ ³ဤအရာသည် ယုဒလူတို့ကို နှစ်သက်ကျေနပ်စေသည်ကို ဟေရုဒ်မင်းမြင်သောအခါ သူသည် ပေတရုကိုလည်း ဖမ်းဆီးရန် ဆုံးဖြတ်လေ၏။ ထိုသို့ဖြစ်သော အချိန်သည် ယုဒလူမျိုးတို့၏ပသခါ* ပွဲတော်အချိန်ဖြစ်၏။ ⁴ဟေရုဒ်မင်းက ပေတရုအား ဖမ်းဆီး၍ ထောင်ထဲ၌ ထည့်ထားလေ၏။ ပေတရုကို စစ်သားတစ်ဆယ့်ခြောက်ယောက်ဖြင့် စောင့်ကြပ်၏။ ဟေရုဒ်မင်းသည် ပသခါပွဲတော်နေ့ပြီးဆုံးသည့်အထိ စောင့်ရန်လို၏။ ထိုနောက် သူသည် ပေတရုကို လူတို့၏ရှေ့မှောက်သို့ ထုတ်ရန်အလိုရှိ၏။ ⁵ထို့ကြောင့် ပေတရုသည် ထောင်ထဲ၌ သွင်းခြင်းဖြစ်၏။ သို့သော်လည်း အသင်းတော်သည် သူ့အတွက် ဘုရားသခင်ကို စိတ်အားထက်သန်စွာ ဆုတောင်းကြ၏။

ပသခါ အရေးကြီးသောယုဒလူမျိုးတို့၏ဆန်ရှင်းသောနေ့ထူးနေ့မြတ်၊ မောရှေခေတ်တုန်းက ဘုရားသခင်သည် အဲဂုတ္တုကျွန်းမှ သူတို့အား လွတ်မြောက်စေခြင်းကို သတိရသောအားဖြင့် နှစ်တိုင်း၌ နေ့၌ ယုဒလူမျိုးတို့သည် အထူးအစာကို စားသုံးလျက် ရှိကြသည်။

ပေတရူထောင်မှထွက်ခွာခြင်း

‘ပေတရူသည် စစ်သားနှစ်ယောက်ကြား၌ အိပ်ပျော်နေ၏။ သူ့ကို သံကြိုးနှစ်ကြိုးဖြင့် ချည် နှောင်ထား၏။ ထောင်တံခါးပေါက်၌လည်း စစ် သားတို့သည် စောင့်နေကြ၏။ ထိုအချိန်သည် ညဉ့်နက်စပြုလေ၏။ ဟေရုဒ်မင်းသည် ပေတရူ ကို နောက်တစ်နေ့၌ လူများရှေ့မှောက်သို့ထုတ် ရန် စီစဉ်ထား၏။⁷ ထာဝရဘုရား၏ကောင်း ကင်တမန်သည် ရုတ်တရက်ပေါ်လာ၍ ထိုနေရာ ၌ရပ်လေ၏။ အခန်းထဲ၌ အလင်းထွန်းတောက် လေ၏။ ကောင်းကင်တမန်သည် ပေတရူ၏ နံဘေးကို တို၍နိုးပြီး၊ “အလျင်အမြန် ထလော့” ဟုဆို၏။ ပေတရူ၏လက်မှ သံကြိုးသည် ရုတ် တရက်ကျွတ်လေ၏။⁸ ကောင်းကင်တမန်က ပေတရူအား “သင့်အဝတ်ကိုဝတ်၍ ခြေနင်းကို စည်းလော့” ဟုပြောဆို၏။ ပေတရူက သူ့ကို ဆိုသည့်အတိုင်းပြု၏။ ထို့နောက် ကောင်းကင် တမန်က “သင်၏ကုတ်အင်္ကျီကို ဝတ်၍ ငါ့ နောက်သို့လိုက်လော့” ဟုဆို၏။⁹ ကောင်းကင် တမန်လမ်းပြပြီးမှ ပေတရူသည် ကောင်းကင် တမန်နောက်သို့ လိုက်သွား၏။ ပေတရူသည် ကောင်းကင်တမန်က ဤသို့ပြု သမျှတို့သည် မှန်သောအမူအရာဖြစ်သည်ဟု မသိမမှတ်ဘဲ မိမိသည် ဗျာဒိတ်ရှူပါရုံကို မြင်သည်ဟု ထင် လေ၏။¹⁰ ပေတရူနှင့် ကောင်းကင်တမန်သည် ပထမနှင့် ဒုတိယအစောင့်ကို ဖြတ်ကျော်လာ ကြ၏။ ထို့နောက် သူတို့သည် သံတံခါးဖြင့် ပြု လုပ်ထားသောဂိတ်ပေါက်သို့ ရောက်လာကြ ၏။ ထိုနေရာသည် ထောင်အတွင်းနှင့် မြို့ကို ပိုင်းခြားထားသောနေရာဖြစ်၏။ ထိုတံခါးများ သည် သူတို့အတွက် အလိုလိုပွင့်သွားလေ၏။ ပေတရူနှင့် ကောင်းကင်တမန်သည် ဂိတ်ပေါက် မှထွက်သွားကြပြီးလမ်းတစ်ကြောင်း၌လျှောက် သွားကြ၏။ ထို့နောက် ကောင်းကင်တမန်သည် ရုတ်တရက်ပျောက်သွား၏။

¹¹ ထိုအခါမှသာ ပေတရူသည် အဘယ်သို့ ဖြစ်ပျက်သည်ကို သဘောပေါက်၏။ သူက “သ ခင်ဘုရားသည် မိမိ၏ကောင်းကင်တမန်ကို စေ

လွှတ်၍ ဟေရုဒ်လက်မှ ငါ့ကို ကယ်နှုတ်တော် မူသည်ကို ယခု၌ ငါအမှန်သိ၏ဟု အောက်မေ့ ၏။ ယုဒလူတို့က ငါသည် ဆိုးဝါးစွာခံရမည် ဟုထင်ကြ၏။ သို့သော်လည်း၊ သခင်ဘုရား သည် ထိုအခြေအနေမှ ကယ်နှုတ်တော်မူ၏။

¹² ထိုအရာကို တွေးတောပြီး ပေတရူသည် မာရိ၏အိမ်သို့သွားလေ၏။ မာရိသည်ယောဟန် ၏မိခင်ဖြစ်၏။ ယောဟန်သည် မာကုဟူ၍ လည်း ခေါ်ကြ၏။ ထိုအိမ်၌ လူများစုဝေးနေကြ ၏။ ထိုသူတို့အားလုံးသည် ဆုတောင်းနေကြ ၏။

¹³ ပေတရူသည် အိမ်တံခါးကို ခေါက်လေ ၏။ အဘယ်သူသည် တံခါးခေါက်နေသည်ကို ကြည့်ရန် ရောဒေအမည်ရှိသော အစောင့်မိန်းမ ငယ်တစ်ယောက်သည် တံခါးသို့လာ၏။¹⁴ သူမ သည် ပေတရူ၏စကားသံကို မှတ်မိသောအခါ သူမသည် အလွန်ပျော်ရွှင်၏။ ထို့ကြောင့် သူမ သည် တံခါးဖွင့်ရန် မေ့သွား၍ အိမ်ထဲသို့ ပြေးဝင်၍ ဆုတောင်းနေသောသူများအဖွဲ့အား “ပေတရူသည် တံခါးရှေ့၌ ရောက်နေပြီ” ဟု ပြောကြား၏။¹⁵ ထိုအခါ ယုံကြည်သူတို့က ရောဒေအား “သင်သည် အရှူးဖြစ်၏” ဟုပြော ကြ၏။ သို့သော်လည်း၊ ရောဒေသည် မိမိပြော သောစကားမှန်သည် ဟုပြန်ပြော၏။ ထို့နောက် အဖွဲ့တို့က “ပေတရူ၏ကောင်းကင်တမန် ဖြစ်ရ မည်” ဟုပြောကြ၏။

¹⁶ သို့သော်လည်း ပေတရူသည် တံခါးကို အဆက်မပြတ် ခေါက်လေ၏။ ယုံကြည်သူတို့ သည် တံခါးကို ဖွင့်ကြ၏။ သူတို့သည် ပေတရူ ကို မြင်သောအခါ အံ့သြကြ၏။¹⁷ ပေတရူသည် သူတို့ကို တိတ်ဆိတ်စွာနေကြရန် သူ့လက်ဖြင့် အချက်ပြ၏။ ထို့နောက် ထာဝရဘုရားသည် မိမိအား ထောင်ထဲမှ အဘယ်သို့ကယ်နှုတ် တော်မူသည်အကြောင်းကို သူတို့အား ရှင်းပြ ၏။ ပေတရူက သူတို့အား ‘ယာကုပ်နှင့် တခြား ညီအစ်ကိုတို့အား ငါ့အဖြစ်ကို ပြောပြကြလော့’ ဟုပြောလေ၏။ ထို့နောက် သူသည် အခြား တစ်နေရာသို့ ထွက်သွားလေ၏။

¹⁸နောက်တစ်နေ့၌ စစ်သူရဲတို့သည် အလွန် စိတ်ပူပန်နေကြ၏။ သူတို့သည် ပေတရုအဘယ် သို့ ဖြစ်သနည်းဟု အံ့သြကြ၏။ ¹⁹ဟေရုဒ်သည် ပေတရုကို နေရာအနှံ့အပြား၌ ရှာရန် အမိန့် ပေး၏။ သို့သော်လည်း ဟေရုဒ်သည် သူ့ကို ရှာမတွေ့နိုင်။ ထို့ကြောင့် ဟေရုဒ်သည် အစောင့်တို့ကိုသတ်ရန် အမိန့်ပေး၏။

ဟေရုဒ်အပြစ်ပေးခြင်း

မကြာမီ ဟေရုဒ်သည် ယုဒပြည်မှ ကံသရီ မြို့သို့ သွား၍ ထိုနေရာ၌ အချိန်အနည်းငယ်နေ ၏။ ²⁰ဟေရုဒ်သည် တုရုမြို့နှင့် ဇိဒန်မြို့၌ရှိသော လူတို့ကို အလွန်ဒေါသဖြစ်နေ၏။ ထို့ကြောင့် သူတို့၏ကိုယ်စားလှယ်တို့သည် အုပ်စုနှင့်လာ ကြ၏။ သူတို့သည် ဟေရုဒ်မင်း၏လုပ်ငန်းကို စီမံခန့်ခွဲသော ဗလတ္တု၏ထောက်ပံ့မှုကို ရရန် စီမံခန့်ခွဲကြပြီး၊ ဟေရုဒ်အား ငြိမ်သက်ခြင်းအ တွက် တောင်းပန်ကြ၏။

²¹အကြောင်းမူကား၊ တုရုမြို့နှင့်ဇိဒန်မြို့ သည် စားဖွယ်သောက်ဖွယ်များကို ဟေရုဒ်၏ တိုင်းပြည်မှ သွင်းယူရ၏။ ဟေရုဒ်မင်းသည် ထိုသူတို့နှင့် တွေ့ဆုံရန် ရက်သတ်မှတ်၏။ သတ် မှတ်သောနေ့၌ ဟေရုဒ်မင်းသည် မင်းခမ်းမင်း နားများ၌ ဝတ်ဆင်သည့်လှပသောဝတ်ရုံကြီး ကို ဝတ်ဆင်၏။ သူသည် ပလ္လင်ပေါ်မှာ ထိုင်၍ လူတို့အား မိန့်တော်မူ၏။ ²²ထိုအခါ လူတို့က “ဤအသံသည် ဘုရားသခင်၏အသံဖြစ်၏။ လူ အသံမဟုတ်” ဟုအော်ဟစ်ကြ၏။ ²³ဟေရုဒ် မင်းသည် ထိုသို့ချီးမွမ်းခြင်းကို ဘုရားသခင်၏ ဂုဏ်အသရေတော်ကို မထောက်ထားဘဲ သူ့အ တွက် လက်ခံ၏။ ထို့ကြောင့် ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန်သည် သူ့ကို ဖျားနာစေ၏။ သူ၏ကိုယ်ခန္ဓာအတွင်း၌ ပိုးများက စားကြသ ပြင်၊ သူသည် သေဆုံးသွားလေ၏။

²⁴ဘုရားသခင်၏တရားစကားသည် ယုံနုံ၍ လူတို့ကို သာ၍လွှမ်းမိုးလေ၏။ ထို့ကြောင့် ယုံ ကြည်သူအုပ်စုတို့သည် တိုးပွားလေ၏။

²⁵ဗာနဗနှင့်ရှောလုတို့သည် ယေရုရှလင်မြို့ ၌ လုပ်ကျွေးခြင်းအမှုကို ဆောင်ရွက်ပြီးသော အခါ အန္တီအုတ်မြို့သို့ ပြန်လာကြ၏။ သူတို့နှင့် အတူ မာကုအမည်သစ်ကိုရသော ယောဟန် လည်း လိုက်ပါလာ၏။

ဗာနဗနှင့်ရှောလုအား အထူး တာဝန်တစ်ခုပေးခြင်း

13 အန္တီအုတ်မြို့တွင် ရှိသောအသင်းတော် ၌ ပရောဖက်အချို့နှင့် ဆရာများရှိကြ ၏။ သူတို့သည် ဗာနဗ၊ နိဂါဟုခေါ်သော ရှုမောင်၊ ကုရေနေပြည်သား လုကီ၊စော်ဘွား ဟေရုဒ်နှင့်အတူ ကြီးထွားသော မာနင်နှင့်၊ ရှောလုတို့ဖြစ်ကြ၏။ ²ဤလူတို့သည် သခင် ဘုရားဝတ်ကိုပြု၍ အစာရှောင်နေကြ၏။ သန့် ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်က “ဗာနဗနှင့်ရှောလု ကို အထူးအမှုအတွက် ခန့်အပ်ရန် ငါအလိုရှိ၏။ ဤအမှုအတွက် သူတို့ကို ငါရွေးချယ်သည်” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

³ထိုအခါအသင်းဝင်သူတို့သည် အစာရှောင် ၍ ဆုတောင်းကြ၏။ သူတို့က ဗာနဗနှင့်ရှောလု အပေါ်မှာ လက်တင်ကြ၏။ ထို့နောက် သူတို့ကို မိမိတို့လမ်းအတိုင်း စေလွှတ်ကြ၏။

ကုပရုဗ်ဗာနဗနှင့်ရှောလု

⁴ဗာနဗနှင့် ရှောလုတို့သည် သေလုကီမြို့သို့ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်က စေလွှတ်တော် မူ၏။ ထို့နောက် သေလုကီမြို့မှ သင်္ဘောဖြင့် လွှင့်သဖြင့်၊ ကုပရုကျွန်းသို့ ရောက်ရှိကြ၏။ ⁵သူတို့သည် ရှာလမိမြို့သို့ ရောက်သွားသော အခါ၊ သူတို့သည် ယုဒလူမျိုးတို့၏ တရားဇရပ် များ၌၊ ဘုရားသခင်၏သတင်းတော်ကို ဟော ပြောကြ၏။ ယောဟန်မာကုသည် သူတို့ကို ကူညီရန် သူတို့နှင့်အတူရှိ၏။

⁶သူတို့သည် ကုပရုကျွန်းတခုလုံးကို လှည့် လည် ဟောပြောလျက်၊ ပါပုခေါ်သော မြို့သို့ ရောက်သွားကြ၏။ ထိုမြို့၌ မှော်မျက်လှည့်အ တတ် ပြုလုပ်နေသော ယုဒလူမျိုး တစ်ယောက်

ကို တွေ့ကြ၏။ ထိုသူ၏နာမည်သည် ဗာယေရူ ဖြစ်၏။ သူသည် မှားယွင်းသောပရောဖတ် တစ်ယောက် ဖြစ်၏။ ⁷သူသည် မြို့တော်ဝန်မင်း သေရဂိုပေါလုကို အနီးကပ်ပေါင်းထား၏။ သေရဂိုပေါလုသည် ပညာရှိတစ်ယောက်ဖြစ် ၏။ သူသည် ဘုရားသခင်၏သတင်းတော်ကို နားထောင်လိုသဖြင့် ဗာနဗနှင့်ရှောလုတို့ကို ဖိတ်ခေါ်၏။ ⁸သို့သော်လည်း မျက်လှည့်သမား ဇလုမသည် ဗာနဗနှင့် ရှောလုအား ဆန့်ကျင် ၏။ ဇလုမအနက်အဓိပ္ပါယ်မှာ ဟေလသဘာ သာ စကားဖြင့် ဗာယေရူအမည်ဖြစ်၏။ ဇလုမ သည်မြို့ဝန်ကို ယုံကြည်ခြင်းမှ လွှဲအံ့စေခြင်းငှါ ကြိုးစား၏။ ⁹ထိုအခါ ပေါလုဟု အမည်တွင် သောရှောလုသည် သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ် တော်နှင့်ပြည့်သဖြင့် ဇလုမအား စေ့စေ့ကြည့် ရှုလျက်။ ¹⁰“အချင်းမာရ်နတ်၏သား၊ သင်သည် မှန်ကန်သောအရာအားလုံး၏ရန်သူ ဖြစ်၏။ သင်သည် လိမ်လည်ခြင်း၊ မကောင်းလှည့် ဖြားမှုမျိုးနှင့်ပြည့်၏။ သင်သည် ထာဝရဘုရား ၏သမ္မာတရားကို လိမ်ညာခြင်းအဖြစ် ပြောင်း လဲရန် အမြဲကြိုးစား၏။ ¹¹ယခုပင် ထာဝရ ဘုရား၏လက်တော်သည် သင့်ကို တို့ထိ၍ သင် သည် မျက်ကန်းသောသူ ဖြစ်လိမ့်မည်။ အချိန် ကာလပတ်လုံးသင်သည် တစ်စုံတစ်ခုကိုမျှ တွေ့မြင်နိုင်မည်မဟုတ်။ သင်သည် နေ၏အလင်း ကိုမျှ တွေ့မြင်နိုင်မည်မဟုတ်” ဟုဆို၏။ ထိုခဏ ခြင်းတွင် ဇလုမအတွက် ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခု လုံးသည် မှောင်မိုက်ခြင်းသို့ ပြောင်းလဲ၏။ သူ သည် လက်ဆွဲပေးမည့်သူတို့ကို ရှာလျက်တ လည်လည်ဖြစ်နေ၏။ ¹²ထိုဖြစ်ရပ်ကို မြင်လျှင် မြို့ဝန်သည် ယုံကြည်ခြင်းသို့ ရောက်၍ သခင် ဘုရား၏ဒေသနာတော်ကို အလွန်အံ့ဩမိန်း မော၍နေ၏။

ပေါလုနှင့် ဗာနဗတို့ ပိသိဒ်ရို အန္တိအုတ်သို့သွားခြင်း

¹³ပေါလုနှင့်အတူ ရှိသောလူတို့သည် ဝါဖု မြို့မှ ပံဖုလိပြည် ပေရဂေမြို့သို့ သင်္ဘောဖြင့်

လွှင့်ကြ၏။ သို့သော်လည်း ယောဟန်မာကု သည် သူတို့ထံမှထွက်၍ ယေရုရှလင်မြို့သို့ ပြန် လေ၏။ ¹⁴သူတို့သည် ပေရဂေမြို့မှ ထွက်သွား ၍ ဆက်လက်ခရီးထွက်ကြပြီး၊ ပိသိဒ်ပြည် အန္တိအုတ်မြို့သို့ရောက်ကြ၏။ သူတို့သည် ဥပုသ် နေ့၌ ယုဒလူမျိုးတို့၏တရားဇရပ်သို့ဝင် ၍ ¹⁵မောရှေ၏ပညတ်တရားနှင့် ပရောဖတ်တို့၏ ရေးသားသောကျမ်းကို ပတ်ရွတ်ပြီးနောက် တရားဇရပ်မူးတို့က၊ ပေါလုနှင့် ဗာနဗအား၊ “အိုညီအစ်ကိုတို့၊ သင်တို့၌ လူများကိုအား ပေးရန်သတင်းရှိလျှင် ကျေးဇူးပြု၍ ဟောပြော ကြ” ဝါဟုစကားကမ်းလှမ်းကြ၏။

¹⁶ထိုအခါ ပေါလုသည် မတ်တတ်ထ၍ မိမိ လက်ကို မြှောက်၍၊ “ငါ၏ယုဒညီအစ်ကိုတို့နှင့် စစ်မှန်သောဘုရားသခင်ကို ကိုးကွယ်ကြသော တခြားသောလူမျိုးတို့၊ကျေးဇူးပြု၍ငါပြောမည့် စကားကို နားထောင်ကြလော့။ ¹⁷ဣသရေလ အမျိုး၏ဘုရားသခင်သည် ငါတို့ ဘိုးဘေးများ ကို ရွေးကောက်တော်မူ၏။ သူ၏လူတို့သည် အဲဂုတ္တုပြည်၌ ညွှန်သည်ကဲ့သို့ နေသောအချိန် တွင် သူသည် ကူညီမစပေးတော်မူ၏။ ထို နောက် သူ၏ကြီးမြတ်သောတန်ခိုးတော်နှင့် သူ တို့အား အဲဂုတ္တုပြည်မှ ခေါ်ဆောင်တော် မူ၏။ ¹⁸ထိုမျှမက ဘုရားသခင်သည် သူတို့အားတော ဌ အနှစ်လေးဆယ်ပတ်လုံး သည်းခံတော်မူ၏။ ¹⁹ဘုရားသခင်သည် ခါနာန်ပြည်၌ရှိသောလူ ခုနစ်မျိုးတို့ကို ပျက်ဆီးတော်မူ၏။ ဘုရားသခင် သည် ထိုပြည်ကို မိမိလူမျိုးတို့အား ပေးတော်မူ ၏။ ²⁰ဤအရာအားလုံးသည် အနှစ်လေးရာဝါး ဆယ်ခန့်က ဖြစ်ပျက်ခဲ့၏။ “ထို့နောက် ဘုရား သခင်သည် သူတို့အား ပရော ဖက်ရှုမူလ၏ လက်ထက်တိုင်အောင် အုပ်ချုပ်ရန် တရားသူ ကြီးတို့ကို ပေးတော်မူ၏။ ²¹ထို့နောက် လူတို့ သည် ရှင်ဘုရင်ကို တောင်းကြ၏။ ထို့ကြောင့် ဘုရားသခင်သည် ကိရု၏သား ရှောလုကို ပေး တော်မူ၏။ ရှောလုသည် ဗယ်မိန်အမျိုးမှဖြစ် ၏။ သူသည် နှစ်ပေါင်းလေး ဆယ်ပတ်လုံး ဘုရင်အဖြစ် အုပ်ချုပ်လေ၏။ ²²ဘုရားသခင်

သည် ရှေ့လှကို ဖယ်ရှားပြီးနောက်၊ သူသည် ဒါဝိဒ်ကို ဘုရင်အဖြစ် တင်မြှောက်တော်မူ၏။ ဘုရားသခင်သည် ဒါဝိဒ်အကြောင်း သက်သေခံတော်မူသည်ကား၊ ‘ယေရှု၏သားဒါဝိဒ်သည် စိတ်နှလုံး၌ ညီညွတ်သောသူဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် သူသည် ငါလုပ်စေလိုသော အရာခပ်သိမ်းကို ပြုလုပ်လိမ့်မည်’ ဟုမိန့်တော်မူ၏။²³ ထို့နောက် ဘုရားသခင်သည် ဒါဝိဒ်၏မျိုးနွယ်ထဲမှ တစ်ယောက်ကို ယုဒလူတို့၏ကယ်တင်ရှင်အဖြစ် စေလွှတ်တော်မူ၏။ ထိုအမျိုးအနွယ်သည် ယေရှုဖြစ်တော်မူ၏။ ထိုအရာကိုလုပ်ရန် ဘုရားသခင်သည် ဂတိပြုတော်မူ၏။²⁴ ယေရှုကြွလာတော်မူမှီ ယောဟန်သည် ယုဒလူအားလုံးအား စိတ်နှလုံးနှင့် အသက်တာပြောင်းလဲစေ၍ ဗတ္တိဇံခံရန် ဟောပြောနှင့်လေ၏။²⁵ ယောဟန်သည် မိမိဆောင်ရွက်မှုကို ပြီးဆုံးမည့်အချိန်၌ သူက ‘ငါသည် အဘယ်သူဖြစ်သည်ဟု သင်တို့ထင်မှတ်ကြသနည်း။ ငါသည် ခရစ်တော်ဖြစ်သည်မဟုတ်။ သူသည် မကြာမှီ ကြွလာလိမ့်မည်။ ငါသည် ထိုသူ၏ခြေနှင့်တော်ကြီးကို ဖြည့်ပေးရန် ငါမထိုက် ဟုဆို၏။’

²⁶“ငါ့ညီအစ်ကိုတို့၊ အာဗြဟံမိသားစု၏ သားတို့နှင့် စစ်မှန်သော ဘုရားသခင်ကို ကိုးကွယ်သော တခြားအမျိုးသားတို့ နားထောင်ကြလော့။ ဤကယ်တင်တော်မူခြင်း သတင်းတော်ကို ငါတို့ထံသို့ စေလွှတ်တော်မူ၏။²⁷ ယေရှုလင်မြို့၌ နေသောယုဒလူတို့နှင့် ယုဒခေါင်းဆောင်တို့သည် ယေရှုကို ကယ်တင်ရှင်အဖြစ် မသိနားမလည်ကြ။ ပရောဖက်တို့က ရေးသားထား သောယေရှု၏ အကြောင်းကို ယုဒလူတို့ထံသို့ ဥပုသ်နေ့တိုင်းဖတ်၏။ သို့သော်လည်း သူတို့သည် နားမလည်ကြ။ သို့သော်လည်း ယေရှုကို စီရင်သောအားဖြင့်ထို ပရောဖက်တို့၏စကားကို ပြည့်စုံစေကြ၏။²⁸ သူတို့သည် ယေရှုအား သေထိုက်သည့်အကြောင်း ပြချက် မတွေ့နိုင်သော်လည်း သူတို့သည် ကိုယ်တော်ကိုသတ်ရန် ပိလတ်အား တောင်းဆိုကြ၏။²⁹ ကျမ်းစာထဲ၌ ရေးသားသည့်အတိုင်း ထို

ယေရှု၌ ဖြစ်ရမည့်ဆိုးဝါးသောအရာအားလုံးကို သူတို့လုပ်ကြ၏။ ထို့နောက် သူ့လက်ဝါးကပ်တိုင်မှချ၍ သီချိုင်းတွင်း၌ ထားကြ၏။³⁰ သို့သော်လည်း၊ ဘုရားသခင်သည် ယေရှုကို သေခြင်းမှ ရှင်ပြန်ထမြောက်စေတော်မူ၏။³¹ ဂါလိလဲပြည်မှ ယေရှုလင်မြို့သို့ သူနှင့်အတူ လိုက်သွားကြသော လူတို့ထံသို့ ယေရှုသည် နေရက်များစွာ ထင်ရှားပြတော်မူ၏။ ထိုသူတို့သည် ယခု၌ လူတို့ထံသို့၍ အကြောင်း၏သက်သေခံဖြစ်ကြ၏။³² ငါတို့သည် သင်တို့အား ဟောပြောသော ဝမ်းမြောက်ဖွယ်ရာသတင်းကောင်းမှာ၊ ဘုရားသခင်သည်ငါတို့၏ဘိုးဘေးများထံသို့ ပေးတော်မူသောဂတိတော်အကြောင်းဖြစ်၏။³³ ငါတို့သည် ထိုသူတို့၏အမျိုးအနွယ်များဖြစ်၍၊ ဘုရားသခင်သည် ယေရှုအား သေခြင်းမှထမြောက်စေတော်မူခြင်းအား ဖြင့်၍ဂတိတော်ကို ငါတို့အတွက် ပြည့်စုံတော်မူ၏။ ဤအကြောင်းကို ဆာလံဒုတိ ယခန်း၌ ဖတ်ကြည့်နိုင်ပါ၏။

‘သင်သည် ငါသားဖြစ်၏။ ယနေ့ငါသည် သင်၏အဘဖြစ်၏။’ ဆာလံ/ 2:7

³⁴ ဘုရားသခင်သည် ယေရှုကို ထမြောက်စေတော်မူ၍၊ သူသည် သုဿန်ထဲ၌ ဘယ်သောအခါမျှ ပုပ်စပ်မည်မဟုတ်။ ထို့ကြောင့် ဘုရားသခင်က၊

‘ဒါဝိဒ်၌ ငါပြုသောသန့်ရှင်းမှန်ကန်သော ကျေးဇူးတော်ကို သင်တို့အား ငါပေးမည် ဟုမိန့်တော်မူ၏။’ ဟောရှာယ 55:3

³⁵ သို့သော်လည်း အခြားဆာလံကျမ်း၌ ဘုရားသခင်က

‘ကိုယ်တော်၏ သန့်ရှင်းသောသူအား သီချိုင်း၌ပုပ်စပ်ခြင်း ရှိစေတော်မမူ’ ဟု လာ၏။ ဆာလံ/ 16:10

³⁶ဒါဝိဒ်သည် မိမိကာလအစကနဦး၌ ဘုရားသခင်၏အလိုတော်အတိုင်း ဆောင်ရွက်လေ၏။ ထို့နောက် သူသည် သေသောအခါ မိမိအဘတို့နှင့်အတူ သူ့ကို မြှုပ်နှံခဲ့၏။ သူ၏အလောင်းသည် သင်္ချိုင်းထဲ၌ ပုပ်စပ်၏။ ³⁷သို့သော်လည်း ဘုရားသခင် ထမြောက်စေသောသူမူကား၊ သင်္ချိုင်းထဲ၌ပုပ်ခပ်ခြင်းသို့မရောက်။ ³⁸⁻³⁹ညီအစ်ကိုတို့ သင်တို့အား ငါတို့ဟောပြောသောစကားကို နားလည်ရမည်။ သင်တို့၏အပြစ်ကို ကိုယ်တော်အားဖြင့် ခွင့်လွှတ်ခြင်းရနိုင်၏။ ထို့ပြင် ကိုယ်တော်ကို ယုံကြည်သောသူရှိသမျှတို့သည် မောရှေ၏ပညတ်တရားအတိုင်း မလွတ်နိုင်သော ထိုအရာအားလုံးမှ ကယ်လွတ်ခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်။ ⁴⁰ပရောဖက်တို့က တစ်စုံတစ်ခု အပြစ်ပျက်ရှိလိမ့်မည် ဟုဟောကြ၏။ သတိပြုကြလော့။ ထိုအရာကို သင်တို့ထံသို့ မဖြစ်စေနှင့်။ ဤအရာသည် ပရောဖက်တို့ဟောပြောသောအရာဖြစ်၏။

⁴¹ ‘သံသယဖြစ်နေသူတို့၊ နားထောင်ကြလော့။ အံ့သြ၍ ပျက်စီးကြလော့။ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့အား တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူသည် ရှင်းပြသော်လည်း သင်တို့မယုံကြည်မည့် တစ်စုံတစ်ခုသောအမှုကို သင်တို့ကာလ၌ ငါပြုမည်’ ဟုဟောပြောလေ၏။

ဟဗတ္တုတ်၊ 1:5

⁴²ပေါလုနှင့် ဗာနုဗတို့သည် တရားဇရပ်မှ ထွက်သွားကြစဉ် လူတို့က သူတို့အား နောက်ဥပုဒ်နေ၌ လာ၍ ထိုအကြောင်း မိမိတို့အား ပို၍ ဟောပြောပါရန် တောင်းပန်ကြ၏။ ⁴³အစည်းအဝေးပြီးသောအခါ များစွာသောယုဒလူတို့သည် သူတို့နောက်သို့ လိုက်လာကြ၏။ ယုဒဘာသာဝင်ဖြစ်၍ စစ်မှန်သောဘုရားသခင်ကို ကိုးကွယ်ကြသော လူများစွာတို့သည်လည်း သူတို့နောက်သို့ လိုက်လာကြ၏။ ပေါလုနှင့်ဗာနုဗတို့သည် ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်၌ ပို၍

ဆက်လက်ယုံကြည်စေခြင်းငှါ သူတို့အား တိုက်တွန်းနှိုးဆော်ကြ၏။

⁴⁴နောက်ဥပုဒ်နေ၌ ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ်တော်ကို ကြားနာလိုသောကြောင့် တစ်မြို့လုံးနီးပါး အတူတကွ စုစည်းကြ၏။ ⁴⁵ယုဒလူတို့သည် ထိုလူတို့အားလုံးကို မြင်ကြ၏။ ထိုအခါ သူတို့သည် အလွန်မနာလို ဖြစ်ကြ၍ စော်ကားသောစကားများ မြွက်ဆိုကြပြီး၊ ပေါလုပြောသောစကားကို ငြင်းခုံကြ၏။ ⁴⁶ပေါလုနှင့်ဗာနုဗတို့က ရဲရင့်တည်ငြိမ်စွာ သူတို့ကို ပြော၍ ‘ငါတို့သည် ဘုရားသခင်၏ဝမ်းမြောက်ဖွယ်သတင်းကောင်းကို တခြားသောသူတို့ထံသို့ မပြောမီ သင်တို့အား ရှေးဦးစွာ ဟောပြောရမည်။ သို့သော်လည်း သင်တို့သည် နားမထောင်ကြ။ သင်တို့သည် ထာဝရအသက်ကို ပိုင်ဆိုင်ရန် မခံထိုက်ဟု မိမိတို့စီရင်ကြ၏။ ထို့ကြောင့် ယခုငါတို့သည် တပါးအမျိုးသားဆီသို့ သွားမည်။ ⁴⁷ဘုရားသခင်သည် ငါတို့အား ပြုလုပ်ရန် မိန့်တော်မူသောအရာသည် ဤအရာဖြစ်၏။

‘သင့်ကို တပါးသော အမျိုးသားတို့ထံသို့ အလင်းဖြစ်ရန် ငါသည် သင်တို့ကို ခန့်ထား၏။ ထို့ကြောင့် သင်သည် ကမ္ဘာတစ်ဝန်းလုံး၌ရှိသော လူအားလုံးထံသို့ ကယ်တင်ခြင်းလမ်းကို ပြမည်ဖြစ်၏။’ ဟု ရဲရင့်စွာ ပြောဆိုကြ၏။

ဟောရှာယ 49:6

⁴⁸တပါးသောမျိုးသားတို့သည် ဤအရာကို ကြားရသောအခါ အလွန်ဝမ်းမြောက်ကြ၏။ သူတို့သည် ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တရားတော်ကို ချီးမွမ်းဂုဏ်ပြုကြ၏။ ထာဝရအသက်ကို ရရန်အတွက် ရွေးချယ်ထားတော်မူသော လူအားလုံးသည် ယုံကြည်ကြ၏။

⁴⁹ထို့ကြောင့် ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တရားတော်သည် တစ်နိုင်ငံလုံးပျံ့နှံ့သွား၏။ ⁵⁰သို့သော်လည်း ထိုယုဒလူမျိုးတို့သည် ပေါလုနှင့်ဗာနုဗကို ဆန့်ကျင်ရန် စစ်မှန်သောဘုရား

ကို ကိုးကွယ်၍ အသရေရှိအမျိုးသမီးအချို့နှင့် မြို့တော်၏ခေါင်းဆောင်များကို နှိုးဆွကြ၏။ ထို့ကြောင့် သူတို့သည် ပေါလုနှင့် ဗာနုဗကို ဆန့်ကျင်ဒုက္ခပေး၍ မြို့ပြင်သို့ မောင်းထုတ်ကြ ၏။
 51 ထို့ကြောင့် ပေါလုနှင့် ဗာနုဗတို့သည် သူတို့၏ ခြေထောက်များမှ ဖုန်များကို ခါချလိုက်၏။* ပေါလုနှင့် ဗာနုဗသည် ကွကောနိမြို့တော်သို့ သွားကြ၏။ 52 သို့သော်လည်း အန္တိအုတ်ရှိ ယေရူဇာလံတို့သည် ဝမ်းမြောက်ခြင်းနှင့် ပြည့်ဝပြီး သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်နှင့်ပြည့်ဝကြ၏။

ကွကောနိမြို့ ပေါလုနှင့်ဗာနုဗ

14 ပေါလုနှင့် ဗာနုဗတို့သည် ကွကောနိမြို့သို့ ရောက်လျှင် ယုဒတရားဇရပ်သို့ဝင်ကြ၏။ (သူတို့ရောက်ရှိသောမြို့တိုင်း၌ ဤကဲ့သို့ ပြုခြင်းသည် သူတို့ ၏ထုံးစံဖြစ်၏။) သူတို့သည် တရားဇရပ်၌ ရှိသောလူတို့အား ထိုအတိုင်း ဟောပြောသဖြင့် များစွာသောယုဒလူတို့နှင့် ဟေလုသလူများ သည် သူတို့ဟောပြောသောစကားကို ယုံကြည်ကြ၏။ 2 သို့သော်လည်း မယုံကြည်သောယုဒ လူအချို့လည်း ထိုနေရာ၌ရှိကြ၏။ ဤယုဒတို့သည် တပေးသော အမျိုးသားတို့ကို နှိုးဆော်ပြီး ညီအစ်ကိုတို့အား ဆန့်ကျင်၍ မကောင်းသောစိတ်ရှိစေကြ၏။ 3 ပေါလုနှင့် ဗာနုဗတို့သည် ကွကောနိမြို့၌ ကြာမြင့်စွာ နေကြ၏။ သူတို့သည် သခင်ဘုရား၏ အကြောင်းကို၎င်း၊ ကျေးဇူးတော်အကြောင်းကို၎င်း ရဲရင့်စွာဟောပြောကြ၏။ သခင်ဘုရားသည် သူတို့အား နိမိတ် လက္ခဏာများနှင့် အံ့ဩဖွယ်စရာများပြုလုပ်ရာ၌ ကူညီမစခြင်းအားဖြင့် သူတို့၏ဟောပြောသောအရာသည် သမ္မာတရားဖြစ်ကြောင်း ဘုရားသခင်က သက်သေအထောက်အထားကို ထင်ရှားစေတော်မူ၏။ 4 သို့သော်လည်း ကွကောနိမြို့သူမြို့သားတို့

သူတို့၏ခြေထောက်များမှ ဖုန်များကို ခါချလိုက်၏။ သတိပေးခြင်း၊ ဤကား သူတို့သည် ထိုလူတို့ထံ စကားပြောပြီးကြောင်းပြသခြင်းဖြစ်သည်။

သည် နှစ်ခြမ်းကွဲပြား၏။ လူတစ်ဖွဲ့သည် ယုဒလူတို့နှင့် သဘောတူညီပြီး အခြားတစ်ဖွဲ့သည် ပေါလုနှင့်ဗာနုဗတို့အား ယုံကြည်ကြ၏။

5 အချို့သောယုဒများ၊ တပေးသောလူမျိုးအချို့နှင့် သူတို့၏ခေါင်းဆောင်တို့သည် ပေါလုနှင့်ဗာနုဗအား အန္တိအုတ်ပေး၍ ကျောက်ခဲနှင့် ပစ်သတ်ရန် ကြံစည်ကြ၏။ 6 ပေါလုနှင့်ဗာနုဗတို့သည် ထိုအကြောင်းကို သိရှိကြသောအခါ ကွကောနိမြို့မှ ထွက်ခွာသွားကြ၏။ သူတို့သည် လုကောနိပြည်ရှိ လုတ္တရမြို့၊ ဒေရဗေမြို့နှင့် ထိုမြို့များ၏ဒေသဝန်းကျင်၌ သွားကြ၏။ 7 ဝမ်းမြောက်ဖွယ်ရာသတင်းကောင်းကို ထိုအရပ်တို့၌ ဟောပြောကြ၏။

လုတ္တရနှင့်ဒေရဗေမြို့ ပေါလု

8 လုတ္တရမြို့၌ မွေးရာပါခြေမစွမ်းသူတစ်ယောက်ရှိ၏။ သူသည် မိမိ၏ဘဝတစ်လျှောက်လုံး၌ တစ်ခါမျှလမ်းမလျှောက်နိုင်။ 9 သူသည် ပေါလု၏ဟောပြောချက်ကို ထိုင်လျက်၊ နားထောင်လေ၏။ ပေါလုသည် သူ့ကို ကြည့်ရှု၍ ကျန်းမာမည်အကြောင်းသို့ ယုံကြည်ခြင်းရှိသည်ကို သိမြင်လေ၏။ 10 ထို့ကြောင့် ပေါလုသည် သူ့အား ကျယ်လောင်သောအသံဖြင့်၊ “သင့်ခြေထောက်ပေါ်၌ မတ်တပ်ရပ်လော့” ဟုပြောလေ၏။ ထိုသူသည် ရုတ်တရက်ထ၍ လှမ်းသွားလေ၏။ 11 ပေါလုပြုလုပ်သောအမှုကို လူတို့မြင်ကြသောအခါ သူတို့က လုကောနိစကားဖြင့် “နတ်ဘုရားတို့သည် လူပုံဆောင်၍၊ ငါတို့ထံသို့ ဆင်းသက်လာကြပြီ” ဟုအော်ဟစ်ကြ၏။ 12 လူတို့သည် ဗာနုဗကို “ဇုသ*” ဟုခေါ်ကြပြီး၊ ပေါလုသည် အဓိကဟောပြောသောသူဖြစ်သောကြောင့် “ဟေရဗေ”* ဟုခေါ်ကြ၏။ 13 ဇုသဗိမာန်တော်သည် ထိုမြို့အနီး

ဇုသ အလွန်အရေးကြီးသောဟေလုသရုပ်တုဆင်းတုများ **ဟေရဗေ** တခြားသောဟေလုသရုပ်တုများ။ သူသည် တခြားသောရုပ်တုဆင်းတုများ၏တမန်ဖြစ်သည် ဟုဟေလုသလူတို့က ယုံကြည်ခဲ့ကြသည်။

၌တည်ရှိ၏။ ထိုဗိမာန်တော်ရှိ ယင်ပုရော
ဟိတ်သည် နှားထီးအချိုနှင့်ပန်းကုံးအချိုကို မြို့
တံခါးသို့ ယူဆောင်လာကြ၏။ အကြောင်းမူ
ကား၊ သူတို့သည် ပေါလုနှင့်ဗာနုဗကို ယင်ပု
ဇော်လိုသောကြောင့်ဖြစ်၏။

¹⁴သို့သော်လည်း တမန်တော်တို့ဖြစ်ကြ
သောပေါလုနှင့် ဗာနုဗတို့သည် လူတို့က အ
ဘယ်သို့ပြုလုပ်မည်ကို သိမြင်ကြ၏။ သူတို့သည်
မိမိတို့၏အဝတ်များကို ဆုတ်ပြကြ* ၍ လူအုပ်
ထဲသို့ ပြေးဝင်လျက် ¹⁵“အချင်းလူတို့ အဘယ်
ကြောင့် ဤအရာကို ပြုကြသနည်း။ ငါတို့သည်
နတ်ဘုရားများမဟုတ်ပါ။ ငါတို့သည် သင်တို့
ကဲ့သို့ လူမျှသာဖြစ်၏။ သင်တို့သည် အကျိုး
မရှိသောအရာများမှ အသက်ရှင်တော်မူသော
ထာဝရဘုရားထံတော်သို့ပြန် လှည့်နိုင်မည်အ
ကြောင်း ငါတို့သည် ဤနေရာ၌ သင်တို့အား
ဝမ်းမြောက်ဖွယ်ရာသတင်းကောင်းကို ဟော
ပြောခြင်းငှါလာ၏။ ဘုရားသခင်သည် မိုး
ကောင်းကင်၊ ကမ္ဘာမြေပြင်၊ ပင်လယ်သမုဒ္ဒရာ
နှင့်ထိုအရာတို့၏အထဲ၌ရှိသမျှအရာအားလုံးကို
ဖန်ဆင်းတော်မူသော တစ်ပါးတည်းသောသူ
ဖြစ်၏။ ¹⁶ရှေးလွန်လေပြီးသောကာလ၌ ထာဝရ
ဘုရားသည် လူမျိုးအပေါင်းတို့အား မိမိတို့အ
လိုအလျောက်ကျင့်ကြမည်အကြောင်း ခွင့်ပြု
တော်မူ၏။ ¹⁷သို့သော်လည်း ဘုရားသခင်
သည် မိမိရှိကြောင်းသက်သေပြသောအရာတို့
ကို ဆောင်ရွက်တော်မူ၏။ သူသည် သင်တို့
အတွက် ကောင်းမွန် သောအရာတို့ကို ဆောင်
ရွက်ပေးတော်မူ၏။ မိုးကောင်းကင်မှ မိုးရွာစေ
တော်မူ၏။ သင်တို့အတွက် အချိန်မှန်သီးနှံ
ကောင်းများ ဖြစ်စေတော်မူ၏။ သင်တို့ကို အ
စားအစာများအလွန်များပြားစွာ ပေးတော်မူ
၏။ သင်တို့၏စိတ်နှလုံး ကို ဝမ်းမြောက်ခြင်းနှင့်
ပြည့်ဝစေတော်မူ မည်’ ဟုကြွေးကြော်ကြ၏။’
¹⁸ပေါလုနှင့်ဗာနုဗတို့သည် ထိုအကြောင်းအရာ
များကို ပြောပြသော်လည်း သူတို့သည် မိမိ

တို့အား ယင်ပုဇော်ခြင်းမှ ထိုလူတို့ကို တားမြစ်
ရန်လွန်စွာရုန်းကန်လှုပ်ရှားကြလေ၏။

¹⁹ထိုနောက် အန္တိအုတ်မြို့နှင့် လုကောနိမြို့မှ
ယုဒအချို့ရောက်လာကြ၏။ သူတို့သည် ပေါလု
အား ဆန့်ကျင်စေခြင်းငှါ လူတို့ကို သွေးဆောင်
ကြ၏။ ထို့ကြောင့် လူတို့သည် ပေါလုအား
ကျောက်ခဲနှင့်ပစ်၍ သေပြီဟု ထင်မှတ်လျက်
မြို့ပြင်သို့ ဒရွတ်တိုက်ဆွဲကြ၏။ ²⁰ယေရှု၏တ
ပည့်တော်တို့သည် ပေါလု၏ဝန်းရံ၌ စုရုံးနေကြ
စဉ်သူသည် ထ၍မြို့ထဲသို့ ပြန်သွားလေ၏။
နောက်တစ်နေ့၌ ပေါလုနှင့် ဗာနုဗတို့သည်ထို
မြို့မှထွက်ခွာပြီး ဒေရဗေမြို့သို့ သွားလေ၏။

ရှုပြည်အန္တိအုတ်မြို့သို့ပြန်ကြခြင်း

²¹ပေါလုနှင့် ဗာနုဗတို့သည် ဒေရဗေမြို့၌
ဝမ်းမြောက်ဖွယ်ရာသတင်းကောင်းအကြောင်း
ကို ဟောပြောကြ၏။ များပြားလှသောပရိ
သတ်သည် ယေရှု၏တပည့်တော်ဖြစ်လာကြ၏။
ထို့နောက် ပေါလုနှင့်ဗာနုဗတို့သည် လုတ္တရ
မြို့၊ က္ကောနိမြို့နှင့် အန္တိအုတ်မြို့များသို့ ပြန်
လာကြ၏။ ²²ထိုမြို့များ၌ သူတို့သည် တပည့်
တော်တို့ကို ခွန်အားပေးပြီး သူတို့အားယုံကြည်
ခြင်း၌ တည်ကြည်မည်အကြောင်းအား ပေး
လေ၏။ ပေါလုနှင့်ဗာနုဗတို့က “ငါတို့သည်
ဘုရားခင်၏နိုင်ငံတော်ဝင်နိုင်ရန်အတွက် ဒုက္ခ
ဝေဒနာများစွာကိုခံရမည်” ဟုပြောကြ၏။
²³ပေါလုနှင့်ဗာနုဗတို့သည် သွားရောက်သော
အသင်းတိုင်း၌ သင်းအုပ်တို့ကို ခန့်ထား
ကြ၏။ သူတို့သည် သင်းအုပ်တို့အတွက် အစာ
ရှောင်၍ ဆုတောင်းကြပြီး မိမိတို့ယုံကြည်စိတ်
ချသောသူတို့အား ထာဝရဘုရား၏စောင်
ရှောက်ခြင်းထံသို့ အပ်နှံကြ၏။

²⁴ပေါလုနှင့် ဗာနုဗတို့သည် ပိသိဒ်နိုင်ငံတစ်
ဝန်းလုံးသို့ သွားရောက်ကြ၏။ ထိုနောက် သူတို့
သည် ပဲဖုလိပြည်သို့ ရောက်လာကြ၏။ ²⁵သူတို့
သည် ပေရဂေမြို့၌နှုတ်ကပတ်တရားတော်
ဟောပြောကြ၏။ ထိုနေရာမှအတ္တလိမြို့သို့
သွားကြ၏။ ²⁶ထိုနေရာမှ သူတို့သည် ရေ

မိမိတို့ ... ဆုတ်ပြကြ ဤဟာသည် သူတို့အင်မတန်စိတ်
ဆိုးကြောင်း ပြသခြင်းဖြစ်သည်။

ကြောင်းခရီးဖြင့် လွှင့်၍ ယုံကြည်သူတို့သည် သူတို့အား ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်သို့ အပ်နှံ၍ ထိုအလုပ်အတွက် စေလွှတ်သောသူတို့သည် အန္တိအုတ်မြို့သို့ ရောက်လာကြ၏။ ယခုအခါ၌ သူတို့သည် ထိုအလုပ်ကို ပြီးမြောက်စေကြ၏။
 27 ထိုနေရာ၌ ပေါလုနှင့် ဗာနဗတို့ရောက်သောအခါ သူတို့သည် ယုံကြည်သူအပေါင်းတို့ကို အတူတကွစုဝေးကြ၍ ဘုရားသခင်သည် မိမိတို့အားဖြင့် မည်သို့ပြုတော်မူသည်ကို သူတို့အားပြောကြားကြ၏။ ထိုပြင်ဘုရားသခင်သည် တပါးအမျိုးသားတို့အား ယုံကြည်ခြင်း တံခါးကို အဘယ်သို့ ဖွင့်ပေးတော်မူကြောင်းကိုလည်း ပြောကြားကြ၏။ 28 ပေါလုနှင့် ဗာနဗတို့ သည် ယုံကြည်သူတို့နှင့်အတူထိုမြို့၌ ကြာမြင့်စွာ နေကြ၏။

ယေရှုလင်မြို့၌စည်းဝေးပွဲ

15 ထိုနေ့က ယုဒပြည်မှ လူအချို့တို့သည် အန္တိအုတ်မြို့သို့ ရောက်ရှိလာကြ၏။ သူတို့သည် တပါးသောအမျိုးသားညီအစ်ကိုများအား “မောရှေသည် အကျွန်ုပ်တို့အား သွန်သင်သည့်အတိုင်း သင်တို့သည် အရေဖျားမလှီးလျှင် ကယ်တင်ခြင်းခံနိုင်မည်မဟုတ်’ ဟုသြဝါဒပေးခြင်းစတင်ကြ၏။ 2 ထိုသြဝါဒပေးခြင်းကို ပေါလုနှင့်ဗာနဗတို့သည် သဘောမတူကြ။ ထိုအကြောင်းနှင့် ပတ်သက်၍ သူတို့သည် ထိုလူတို့နှင့် ပြင်းထန်စွာ ငြင်းပွားကြ၏။ ထိုကြောင့် အသင်းတော်သည် ဤအကြောင်းနှင့် ပတ်သက်၍ တမန်တော်တို့နှင့် သင်းအုပ်တို့ကို ပိုမို၍ ဆွေးနွေးနိုင်ရန်အတွက် ပေါလု၊ ဗာနဗနှင့် တခြားလူတို့ကို ယေရုရှလင်မြို့သို့ စေလွှတ်ရန် ဆုံးဖြတ်ကြ၏။

3 သူတို့၏ခရီးသွားလာရေးအတွက် အသင်းတော်မှ အကူအညီပေးလေ၏။ သူတို့သည် ဖိနိတ်ပြည်နှင့် ရှုမာရိပြည်တို့ကို ဖြတ်သန်းသွားကြ၏။ ထိုနေရာများ၌ သူတို့သည် လူတို့အား တပါးသော အမျိုးသားတို့သည် စစ်မှန်သော ဘုရားသခင်ထံတော်သို့ မည်သို့ပြန်လာကြ

ကြောင်း အသေးစိတ်ပြော၏။ ထိုကြောင့် အခြားသောလူတို့မှ ညီအစ်ကိုတို့သည် အလွန်ပျော်ရွှင်ကြ၏။ 4 ပေါလု၊ ဗာနဗနှင့် အခြားလူတို့သည် ယေရုရှလင်မြို့၌ ရောက်လာကြ၏။ သူတို့ကို အသင်းတော်တမန်တော်တို့နှင့် သင်းအုပ်တို့က ကြိုဆိုကြလေ၏။ သူတို့သည် မိမိတို့အားဖြင့် ထာဝရဘုရား လုပ်ဆောင်ပေးတော်မူသောအရာအားလုံးတို့ကို ပြောပြကြ၏။ 5 ဗာဂိရုံတို့အဖွဲ့မှ ယုံကြည်သူအချို့တို့သည် ထ၍ “တပါးသောအမျိုးသားယုံကြည်သူတို့သည် အရေဖျားကို လှီးရမည်။ ငါတို့သည် သူတို့အား မောရှေ၏တရားကို လိုက်နာရန်ပြောရမည်” ဟုပြောကြ၏။

6 ထိုအခါ တမန်တော်တို့နှင့် သင်းအုပ်တို့သည် ဤကိစ္စကို ဆွေးနွေးရန်အတူအကွ စုဝေးကြ၏။ 7 ကြာမြင့်စွာ ဆွေးနွေးပြီးသောအခါ ပေတရုသည် ထလျက် “ငါ့ညီအစ်ကိုတို့၊ သင်တို့သည် ရှေးဦးစွာ အဘယ်သို့ဖြစ်ပျက်သည်ကို ကောင်းကောင်းသိကြ၏။ တပါးအမျိုးသားတို့သည် ယုံကြည်လာမည်ဖြစ်ကြောင်း ဘုရားသခင်သည် သူတို့ထံသို့ ဝမ်းမြောက်ဖွယ်ရာ သတင်းကောင်းကို ဟောပြောရန် သင်တို့တွင် ငါ့ကို ရွေးချယ်တော်မူ၏။ 8 စိတ်နှလုံးကို သိတော်မူသောဘုရားသခင်သည် သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်ကို ငါတို့အား ပေးသည်နည်းတူ သူတို့အား ပေးသဖြင့် သူသည် သူတို့အား လက်ခံကြောင်းပြတော်မူ၏။ 9 ဘုရားသခင်အတွက် ထိုလူမျိုးတို့သည် ငါတို့ထံမှ ခြားနားခြင်းမရှိပါ။ သူတို့ယုံကြည်ကြသောအခါ ဘုရားသခင်သည် သူတို့၏နှလုံးသားကို စင်ကြယ်စေတော်မူ၏။ 10 ယခုအခါ၌ သင်တို့သည် တပည့်တို့၏လည်ပင်းတစ်ဝိုက်၌ ငါတို့နှင့် ငါတို့၏ဘိုးဘေးတို့မထမ်းနိုင်သည့်လေးလံသောဝန်ထုပ်* ကို တင်ခြင်းအားဖြင့်ဘုရားသခင်ကို ကြီးစား၍ စုံစမ်းကြသနည်း။ 11 သခင်ယေရှု၏ကျေးဇူးတော်

ဝန်ထုပ် ယုဒလူမျိုးတို့၏ပညတ်တရား၊ တစ်ချို့ယုဒတို့သည် ယုဒမဟုတ်သောလူမျိုးတို့ကို ဤပညတ်တရားကို လိုက်လျှောက်စေရန် ကြိုးစားကြသည်။

အားဖြင့်သာ တစ်ပါးသောအမျိုးသားတို့သည် ကယ်တင်ခြင်း ရောက်သည်နည်းတူ ငါတို့သည် ကယ်တင်ခြင်းသို့ရောက်ရမည်ကို ငါတို့ယုံကြည် ၏ဟုပြောဆို၏။

¹²ထိုအခါ စုဝေးသောသူအပေါင်းတို့သည် ငြိမ်သက်သွားလေ၏။ ပေါလု၊ ဗာနုဗတို့သည် မိမိတို့အားဖြင့် တပါးသောလူတို့တွင် ဘုရား သခင် ပြုလုပ်တော်မူသောနိမိတ်လက္ခဏာ များနှင့် အံ့ဩဖွယ်ရာအကြောင်းအားလုံးကို ပြောပြနေသည်ကို သူတို့နားထောင်ကြ၏။

¹³ပေါလုနှင့် ဗာနုဗတို့ ပြောပြီးသောအခါ ယာကုပ်က “ငါ၏ညီအစ်ကိုတို့၊ ငါပြောသည်ကို နားထောင်ကြလော့။ ¹⁴ရှိမုန်ပေတရုသည် တ ပါးသောအမျိုးသားတို့ထံသို့ ထာဝရဘုရား သည် မိမိ၏မေတ္တာအတယ်သို့ ပြတော်မူသည် ကို ငါတို့အား ပြောပြ၏။ ဘုရားသခင်သည် တပါးသောအမျိုးသားတို့ကို လက်ခံတော်မူ ခြင်းနှင့် သူတို့အား မိမိလူများ ဖြစ်စေတော်မူ ခြင်းသည် ပထမဆုံးအကြိမ်ဖြစ်၏။ ¹⁵ပရော ဖက်တို့၏စကားများသည် ဤအရာနှင့်ညီ၏။ ကျမ်းစာလာသည်ကား၊

¹⁶ ‘ထို့နောက် ငါပြန်လာပြီး လဲကျသော ဒါဝိဒ်၏အိမ်ကို ပြန်ဆောက်မည်။ ငါသည် ဆွဲချခဲ့သောသူအိမ်၏အစိတ်အပိုင်းအား လုံးတို့ကို ပြန်ဆောက်မည်။ ငါသည် သူ့ အိမ်ကို အသစ်ဖြစ်စေမည်။

¹⁷ ထို့နောက် တခြားလူအပေါင်းတို့သည် ထာဝရဘုရားကို ကြည့်ကြမည်။ ငါပိုင် သော တပါးသောအမျိုးသားအပေါင်း တို့သည်လည်း ငါ့ကို ကြည့်ကြမည်။ ထာ ဝရဘုရားသည် ဤစကားကို မိန့်တော်မူ ၏။ သူသည် ဤအရာကို ပြုလုပ်တော်မူ သောတစ်ပါးတည်းသော သူဖြစ်တော်မူ ၏’ ဟူ၍ဖြစ်၏။ အာမုတ် 9:11-12

¹⁸ထို့အကြောင်း အရာတို့ကို ကမ္ဘာဦးမှ စ၍သိခဲ့ကြ၏။ ¹⁹“ထို့ကြောင့် ဘုရားသခင်ထံ

တော်သို့ ပြန်လှည့်လာကြသောတပါးသောအ မျိုးသားတို့ကို ငါတို့သည် မနှောင့်ယှက်သင့် ဟု ငါထင်မြင်ချက်ရှိ၏။ ²⁰ထိုသို့အစား ငါတို့ သည် သူတို့ထံသို့ ဤအရာတို့ကို လိုက်နာရ မည်ဖြစ်ကြောင်း၊

သူတို့အား စာတစ်စောင်ရေးသင့်၏။ ရှုပ်တုတို့အား ပေးထားသော အစားအ စာကို မသန့်စင်သောကြောင့်မစားနှင့်။ မတရားသော မေထုန်အပြစ်ကို မကျူး လွန်နှင့်။ သွေးကို မစားသောက်နှင့်။ လည်ပင်းကိုညှစ်၍ သတ်သောတိရစ္ဆာန် များ၏အသားကို မစားနှင့်။

²¹သူတို့သည် ဤအရာများကို မလုပ်ရ။ အ ကြောင်းမူကား၊ မောရေ၏ပညတ်တရားကို ဟောပြောနေသော ယုဒလူတို့သည် မြို့တိုင်း၌ ရှိနေကြသေး၏။ မောရေ၏စကားလုံးများကို ဥပုသ်နေ့တိုင်းတရားဇရပ်များ၌ ဖတ်ကြသည်” ဟုယာကုပ်ပြောဆို၏။

တပါးသောအမျိုးသားညီအစ်ကိုတို့ထံသို့စာ

²²တမန်တော်တို့၊ သင်းအုပ်တို့နှင့် သင်းဝင် သူတစ်ခုလုံးသည် ပေါလု၊ ဗာနုဗတို့နှင့်အတူ မိမိတို့အထံမှ လူယောက်ျားအချို့တို့ကို အန္တီအုတ်မြို့သို့ စေလွှတ်ရန် ဆုံးဖြတ်ကြ၏။ သူတို့သည် ယေရုရှလင်၌ ညီအစ်ကိုတို့၏လေး စားခြင်းကို ခံရသူများဖြစ်ကြသောယုဒဒေါ် ဗာဂုဗနှင့်သိလတို့အား ရွေးချယ်ကြ၏။ ²³သူတို့ နှင့်အတူ စာကို ထည့်ပေးရန်ဖြစ်၏။

စာထဲတွင်၊
တမန်တော်တို့၊ သင်းအုပ်တို့နှင့် ညီအစ် ကိုတို့၊ အန္တီအုတ်မြို့၊ မှစ၍ ရှုရိပြည်နှင့် ကိလိကိပြည်တို့၌ရှိသောတပါးအမျိုးသား ဖြစ်သော ညီအစ်ကိုအပေါင်းတို့၊

²⁴ချစ်စွာသောညီအစ်ကိုတို့ ငါတို့၏အုပ်စုမှလူအ ချို့ကို သင်တို့ထံသို့

ရောက်လာကြောင်းနှင့် သူတို့ပြောကြ
 သောအကြောင်းအရာတို့သည် သင်တို့
 အား ဒုက္ခပေးပြီး အနှောင့်အယှက်ဖြစ်
 ကြောင်းကို ငါတို့ကြားသိကြ၏။ သို့သော်
 လည်း ငါတို့သည် သူတို့အား ဤသို့ပြု
 လုပ်ရန် ပြောဆိုထားခြင်းမရှိပါ။²⁵ ငါတို့
 အားလုံးသည် လူအချို့ရွေးချယ်ရန်နှင့် သူ
 တို့အား သင်တို့ထံသို့စေလွှတ်ရန်သဘော
 တူကြ၏။ သူတို့သည် ငါတို့၏ချစ်စွာသော
 မိတ်ဆွေများ ဖြစ်ကြသော ဗာနဗ၊ ပေါလု
 တို့နှင့်အတူလိုက်ပါလာလိမ့်မည်။²⁶ ဗာနဗ
 နှင့်ပေါလုတို့သည် ငါတို့၏သခင်ယေရှုခရစ်
 ၏အစေတော်ခံရန် သူတို့၏အသက်တာကို
 ပေးထားကြ၏။²⁷ ထို့ကြောင့် ငါတို့သည်
 ယုဒနှင့်သိလတို့ကို သူတို့နှင့်အတူစေလွှတ်
 ခြင်းဖြစ်၏။ သူတို့သည်လည်း ဤအရာတို့
 ကို နှုတ်ဖြင့်ပြောကြလိမ့်မည်။²⁸ သင်တို့၏
 အပေါ်၌ ဝန်ထုပ်မတင်ရန် သန့်ရှင်းသော
 ဝိညာဉ်တော်နှင့် ငါတို့အတွက် ကောင်း
 သည် ဟုထင်ရ၏။ သင်တို့သည် ဤအရာ
 များကိုသာ လိုက်နာရမည်။

²⁹ ရုပ်တုတို့ကို ပေးထားသော အစား
 အစာများကို မစားကြနှင့်။ သွေး
 ကို မစားသောက်နှင့်၊ လည်ပင်း
 ညှစ်သတ်ခံရသော တိရစ္ဆာန်များ
 ၏အသား မစားနှင့်၊ မတရားမေ
 ထုန်အပြစ်ကို မကျူးလွန်နှင့်။

သင်တို့သည် ဤအရာများမှ ကင်းဝေး
 အောင်နေလျှင်၊ သင်တို့ကောင်းမွန်စွာ
 ဆောင်ရွက်နိုင်ကြပါလိမ့်မည်” ဟုရေး၍
 ပေးလိုက်၏။

³⁰ ထိုနောက် ပေါလု၊ ဗာနဗ၊ ယုဒနှင့်
 သိလတို့သည် ယေရုရှလင်မြို့မှ ထွက်ခွာကြ၏။
 သူတို့က အန္တီအုတ်သို့ သွားကြ၏။ သူတို့သည်
 အန္တီအုတ်မြို့သို့ ရောက်သောအခါ ယုံကြည်သူ
 တို့ အဖွဲ့အစည်းနှင့် စုဝေးကြပြီးလျှင်၊ သူတို့

အား စာစောင်ကို ပေးအပ်လေ၏။³¹ ယုံကြည်
 သူတို့သည် ထိုစာကို ဖတ်ပြီးကြသောအခါ၊
 သူတို့အလွန်ပျော်ရွှင်ကြ၏။ ထိုစာသည် သူတို့
 ကို နှစ်သိမ့်ပေး၏။³² ယုဒနှင့်သိလနှစ်ယောက်
 စလုံးသည် ပရောဖက်များဖြစ်ကြ၏။ သူတို့
 သည် ယုံကြည်သူတို့အား တိုက်တွန်းခြင်းငှါ
 များစွာသောအရာများကို ပြောပြ၍ သူတို့ကို
 ခွန်အားပေးကြ၏။³³ ယုဒနှင့် သိလတို့သည်
 အန္တီအုတ်မြို့၌ အချိန်အနည်းငယ်သာနေလျက်၊
 ယေရုရှလင်မြို့၌ သူတို့အား စေလွှတ်သူများရှိ
 ရာသို့ ပြန်သွားကြ၏။³⁴ *

³⁵ သို့သော်လည်း၊ ပေါလုနှင့်ဗာနဗတို့သည်
 အန္တီအုတ်မြို့၌နေကြ၏။ သူတို့နှင့်များပြားသော
 အခြားလူတို့သည် ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်
 တရားကို သင်ကြားဟောပြောကြ၏။

ပေါလုနှင့်ဗာနဗခွဲခွာခြင်း

³⁶ ရက်အနည်းငယ်မျှကြာသောအခါ၊ ပေါလု
 က ဗာနဗအား၊ “ငါတို့သည် သခင်ဘုရား၏
 နှုတ်ကပတ်တရားကို များစွာသောမြို့များတို့၌
 ပြောကြ၏။ ထိုမြို့များတို့၌ ပြန်သွား၍ ငါတို့၏
 ညီအစ်ကို မောင်နှမတို့ထံသို့ အလည်သွား၍၊
 သူတို့သည် အဘယ်သို့ပြုလုပ်ဆောင်ရွက်နေ
 သည်ကို ကြည့်ကြကုန်အံ့” ဟုပြောဆို၏။
³⁷ ဗာနဗသည် မာကုအမည်ရှိသော ယောဟန်
 ကို သူတို့နှင့်အတူ ခေါ်ဆောင်လို၏။³⁸ သို့
 သော်လည်း သူသည် ပထမအခေါက်တွင်၊
 ပံ့ပိုးပြည်၌ သူတို့ထံမှခွဲခွာ၏။ သူတို့နှင့်အ
 လုပ် ဆက်လက် မလုပ်လိုသောကြောင့်ဖြစ်၏။
 ထို့ကြောင့် ပေါလုသည် သူတို့နှင့်အတူ မာကု
 အား မခေါ်ရန် အခိုင်အမာပြောဆို၏။³⁹ ထို
 ကိစ္စနှင့်ပတ်သက်၍ ပေါလုနှင့်ဗာနဗတို့သည် အ
 ကြီးအကျယ်အငြင်းပွားကြ၏။ ထိုနောက် သူတို့
 သည် လမ်းခွဲ၍ သူတို့၏လမ်းအတိုင်းသွားကြ

အခန်းငယ် 34 တစ်ချို့ဂရိစာကူးရေးခြင်းက တမန်တော်
 ဝတ္ထုအခန်းငယ် 34 ကိုပေါင်းထည့်သည်မှာ၊ “သို့သော်
 သိလက အလိုအလျောက်နေရစ်ရန် ဆုံးဖြတ်သည်။”

၏။ ဗာနဗသည် သူနှင့်အတူမာကုအား ခေါ်ဆောင်ပြီးလျှင် ကုပရုကျွန်းသို့လွှင့်လေ၏။
40 ပေါလုသည် မိမိနှင့်အတူသွားရန်သိလက်ကို ရွေးချယ်၏။ အန္တိအုတ်မြို့၌ ညီအစ်ကိုတို့သည် ပေါလုအား ဘုရားသခင်၏စောင့်ရှောက်မှုလက်တော်သို့ အပ်၍ ထွက်ခွာစေ၏။ 41 ပေါလုနှင့်သိလတို့သည် ရှုရိပြည်တစ်ဝန်းနှင့် ကိလိကီပြည်တစ်ဝန်းသို့ သွားကြ၏။ သူတို့သည် ရောက်လေရာတိုင်း၌ အသင်းတော်များကို ခွန်အားပေးကြ၏။

တိမောသေသည် ပေါလု၊ သိလတို့နှင့်အတူလိုက်သွားခြင်း

16 ပေါလုသည် ဒေရဗေမြို့နှင့် လုတ္တရမြို့သို့ ရောက်လေ၏။ လုတ္တရမြို့၌ တိမောသေအမည်ရှိသော ယုံကြည်သူတစ်ယောက်ရှိ၏။ သူ၏အမိသည် ယုံကြည်သော ယုဒမိန်းမဖြစ်၏။ သူ၏အဖသည် ဟေလသလူမျိုးဖြစ်၏။ 2 လုတ္တရမြို့နှင့် ကွာကောနိုမြို့၌ ရှိသော ယုံကြည်သူတို့သည် တိမောသေကို လေးစားကြ၏။ သူတို့သည် တိမောသေကောင်းကြောင်းများကို အမြဲတမ်းပြောကြ၏။ 3 ထို့ကြောင့် ပေါလုသည် တိမောသေနှင့်အတူ ခရီးသွားလိုခြင်းဖြစ်၏။ သို့သော်လည်း ထိုနယ်မြေတွင် နေထိုင်ကြသော ယုဒလူတို့သည် တိမောသေ၏အဖအား ဟေလသလူဖြစ်သည်ကို သိကြ၏။ ထို့ကြောင့် ထိုနယ်မြေ၌ ရှိသော ယုဒလူများ ကျေနပ်စေခြင်းငှါ ပေါလုသည် တိမောသေအား အရေဖျားလိုပေးလေ၏။ 4 ထို့နောက် သူတို့သည် အခြားမြို့များသို့ အတူတကွ ခရီးသွားကြလေ၏။ သူတို့သည် ယေရုရှလင်မြို့၌ တမန်တော်တို့နှင့် သင်းအုပ်တို့၏ဆုံးဖြတ်သောစည်းမျဉ်း စည်းကမ်းများကို ယုံကြည်သူတို့အား ပေးကြ၏။ သူတို့သည် ဤစည်းကမ်းများကို လိုက်နာရန် ယုံကြည်သူတို့အား ပြောကြလေ၏။ 5 ထို့ကြောင့် အသင်းတော်တို့သည် ယုံကြည်ခြင်း၌ ပိုမိုခိုင်မာလာပြီး ယုံကြည်သူတို့၏အရေအတွက်သည် နေ့စဉ်နှင့်အမျှ တိုးပွားတက်လေ၏။

ပေါလုအား မာကေဒေါမြို့သို့ခေါ်ခြင်း

6 ပေါလုနှင့် မိမိအဖွဲ့တို့သည် ဖြိုဂြိုဟ်ပြည်နှင့် လာတိပြည်သို့ လျှောက်သွားကြ၏။ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်သည် သူတို့အား အာရုံပြည်၌ ဝမ်းမြောက်ဖွယ်ရာသတင်းကောင်းကို ဟောပြောခွင့်ပြုတော်မမူ။ 7 ပေါလုနှင့် တိမောသေတို့သည် မုသိပြည်အနီးသို့ ရောက်ကြ၏။ သူတို့သည် ဗိသုန်ပြည်သို့ သွားလိုကြ၏။ သို့သော်လည်း သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်သည် သူတို့အား ထိုတိုင်းပြည်သို့ဝင်ခွင့်ပြုတော်မမူ။ 8 ထို့ကြောင့် သူတို့သည် ထိုတိုင်းပြည်ကို ဖြတ်၍ တရောမြို့သို့ ရောက်ရှိကြ၏။ 9 ထိုည၌ ပေါလု သည် ဗျာဒိတ်ရူပါရုံတစ်ခုကို မြင်ရ၏။ ထိုဗျာဒိတ်ရူပါရုံထဲတွင် မာကေဒေါနိမု လူတစ်ယောက်သည် သူ့ရှေ့၌ မတ်တပ်ရပ်ပြီး “မာကေဒေါနိပြည်ကို လာပြီး၊ ငါတို့ကို ကူညီမစပါ” ဟု တောင်းပန်၏။ 10 ပေါလုသည် ဗျာဒိတ်ရူပါရုံမြင်ပြီးသောအခါ၊ ငါတို့သည် ချက်ချင်းပင် မာကေဒေါနိပြည်သို့ ထွက်ရန်ပြင်ဆင်ကြ၏။ ငါတို့သည် ထိုလူတို့ထံသို့ ဝမ်းမြောက်ဖွယ်ရာသတင်းကောင်း ဟောပြောရန် ဘုရားသခင်သည် ငါတို့အား ခေါ်တော်မူသည်ကို နားလည်သဘောပေါက်ကြ၏။

လုဒါ၏ပြောင်းလဲခြင်း

11 ငါတို့သည် သင်္ဘောတစ်စီးဖြင့် တရောမြို့မှ ထွက်ခွာပြီး သာမောသရက်ကျွန်းသို့ တည်တည်လွှင့်ကြ၏။ နောက်တစ်နေ့၌ ငါတို့သည် နာပေါလိမြို့သို့ ရောက်ကြ၏။ 12 ထို့နောက် ငါတို့သည် ဖိလိပိုမြို့သို့ ရောက်ကြ၏။ ဖိလိပိုမြို့သည် ထိုမာကေဒေါနိပြည်၏အပိုင်း၌ အရေးကြီးသောမြို့တစ်ခုဖြစ်ပြီး မင်းမူလွတ်သော ရောမမြို့တစ်မြို့ဖြစ်၏။ ငါတို့သည် ထိုမြို့၌ ရက်အနည်းငယ်မျှ နေကြ၏။

13 ဥပုသ်နေ့၌ ငါတို့သည် မြို့၏ဂိတ်မှ ထွက်၍ မြစ်ကမ်းနဖူးသို့ လျှောက်ကြလေ၏။ ထိုနေရာ၌ ဆုတောင်းခြင်းအတွက် ယုဒလူမျိုးတို့စုဝေးသော အထူးနေရာရှိကောင်းရှိလိမ့်မည်ဟု ငါ

တို့ထင်မြင်ယူဆကြ၏။ ထိုဒေသ၌ အမျိုးသမီး အချို့စုရုံးကြသောကြောင့် ငါတို့ထိုင်ပြီးမှ သူတို့ အား ဟောပြောကြ၏။¹⁴ သူတို့၌သည် လုဒိအ မည်ရှိသောအမျိုးသမီးတစ်ယောက်ရှိ၏။ သူမ သည် သွာတိရဲမြို့မှ ဖြစ်၏။ သူမ၏အလုပ်သည် ခရမ်းရောင်အဝတ်အထည်များ ရောင်းခြင်း ဖြစ်၏။ သူမသည် စစ်မှန်သောဘုရားသခင်ကို ကိုးကွယ်သောသူ ဖြစ်၏။ လုဒိသည် ပေါလု၏ စကားကို နားထောင်၏။ သခင်ဘုရားသည် သူမ၏နှလုံးသားကို ဖွင့်ထားတော်မူ၏။ သူမ သည် ပေါလုပြောသောစကားကို ယုံကြည်၏။¹⁵ သူမနှင့် မိမိအိမ်၌ နေကြသူအ ပေါင်းတို့ သည် ဗတ္တိဇံခံကြ၏။ ထို့နောက် လုဒိသည် ငါတို့ကို သူမ၏အိမ်သို့ဖိတ်လေ၏။ သူမက “သင်တို့သည် ကျွန်မအား သခင်ယေရှု၏စစ်မှန် သောယုံကြည်သူတစ်ယောက်ဖြစ်သည်ဟုထင် မှတ်လျှင် ကျွန်မအိမ်၌ တည်းခိုနိုင်ပါသည်” ဟု ပြောလေ၏။ သူမသည် ငါတို့အား သူမ၏ဖိတ် ကြားခြင်းကို လက်ခံရန် သွေးဆောင်လေ၏။

ထောင်၌ ပေါလုနှင့်သိလ

¹⁶တစ်ချိန်၌ ငါတို့သည် ဆုတောင်းရာနေ ရာသို့ သွားနေကြစဉ်၊ ငါတို့ထံသို့ တစ်စုံတစ် ရာဖြစ်ပျက်၏။ ငါတို့သည် အစေခံမိန်းကလေး တစ်ယောက်နှင့်တွေ့ဆုံ၏။ သူမ၌ထူးခြားသော နတ်တစ်ယောက်ရှိ၍ ထိုနတ်၏တန်ခိုးအားဖြင့် သူမက အနာဂတ်အကြောင်း ကြိုပြော၏။ ထို သို့ ပြုလုပ်ခြင်းအားဖြင့် သူမသည် မြှောက် များစွာသောငွေကို သူမ၏သခင်တို့အတွက် ရရှိလေ၏။¹⁷ ထိုမိန်းကလေးသည် ပေါလုနှင့် ငါတို့အား လိုက်လာ၍ “ဤလူတို့သည် အမြင့် မြတ်ဆုံး ဘုရားသခင်၏အစေခံတို့ ဖြစ်ကြ၏။ သူတို့သည် သင်တို့အား အဘယ်သို့ ကယ်တင် ခြင်း ခံရမည်ကို ပြောပြနေသည်” ဟုကျယ် လောင်စွာ အော်ဟစ်လေ၏။¹⁸ သူမသည် ထို သို့ နေ့ပေါင်းများစွာ ပြောသောအခါ၊ ပေါလု စိတ်မသာဖြစ်လာ၏။ ထို့ကြောင့် သူသည် ပြန်

လှည့်၍ နတ်အား၊ “သင်သည် သူမ၏အထံမှ ထွက်သွားရန် ယေရှုခရစ်နာမတော်ကို အမှီပြု ၍ငါအမိန့်ရှိ၏” ဟုပြောဆို၏။ ထို့နောက် ခဏ ခြင်းတွင် နတ်သည် သူမထံမှထွက်သွား၏။¹⁹ ထိုမိန်းကလေး၏သခင်တို့သည် မိန်းက လေးနှင့် ငွေရှာစား၍ မရနိုင်ကြောင်းသိမြင် ကြ၏။ ထို့ကြောင့်သူတို့သည် ပေါလုနှင့်သိလ တို့ကို ဆွဲခေါ်၍ မြို့ဈေးနေရာသို့ ခေါ်ဆောင် သွားလေ၏။ ထိုနေရာ၌ မြို့ရုံးအရာရှိတို့ ရှိကြ ၏။²⁰ လူများတို့သည် ပေါလုနှင့်သိလတို့ကို စစ်ကဲမင်းတို့ရှေ့၌ ခေါ်ဆောင်လာပြီးလျှင် “ဤ လူတို့သည် ယုဒလူဖြစ်ကြ၏။ သူတို့သည် ငါတို့ မြို့ထဲ၌ အနှောင့်အယှက်များပြုလုပ်သည်” ဟု ပြောကြ၏။²¹ သူတို့သည် ပညတ်တော်တရား ကို ဆန့်ကျင်သောထုံးစံသစ်များသွန်သင်ပေး ကြ၏။ ငါတို့သည် ရောမလူတို့ဖြစ်ကြ၍ ငါတို့ အတွက်ဤ ထုံးစံများကို လိုက်နာရန်နှင့် လက် ခံရန်အတွက် တရားဥပဒေနှင့် အကျုံးမဝင်ပါ” ဟုလျှောက်ဆိုကြ၏။²² ထိုလူတစ်စုလုံးသည် ပေါလုနှင့်သိလတို့ကို ဆန့်ကျင်ကြ၏။ စစ်ကဲ မင်းတို့သည် သူတို့၏အဝတ်များကို ချွတ်၍ကြိမ် လုံးနှင့် ရိုက်စေခြင်းငှါ အမိန့်ပေးကြ၏။²³ ထို နောက် သူတို့သည် ရိုက်၍ဒဏ်ချက်များရှိပြီးမှ သူတို့နှစ်ဦးကို ထောင်ချပြီးထောင်မှူးအား “သူ တို့ကို သေချာစွာစောင့်လော့” ဟုပြောကြ၏။²⁴ ထောင်မှူးသည် ထိုအထူးအမိန့်ကို ကြားရ သောအခါ သူတို့အား အတွင်းထောင်ထဲမှာ လှောင်၍ ထိတ်ခတ်လျှက်ထား၏။²⁵ သန်းခေါင်အချိန်၌ ပေါလုနှင့်သိလတို့ သည် ဆုတောင်း၍ ဘုရားသခင်ကို ချီးမွမ်း လျက် သီချင်းဆိုလေ၏။ အခြားအကျဉ်းသား တို့သည် သူတို့ကို နားထောင်ကြ၏။²⁶ ထို ခဏာချင်းတွင် မြေကြီးသည် ပြင်းထန်စွာလှုပ် ၏။ မြေကြီးလှုပ်ခြင်းသည် အလွန်ပြင်းထန် သောကြောင့် ထောင်၏အခြေခံအုတ်ရိုးများ လှုပ်ယမ်းလေ၏။ ထောင်တံခါးများသည် ချက် ချင်းပွင့်သွားပြီး အကျဉ်းသားအားလုံးတို့၏သံ ကြီးများကို ဖြည့်ဖြုတ်သွားလေ၏။²⁷ ထောင်

မူသည် လန်နိုးလာပြီး ထောင်တံခါးများပွင့်နေသည်ကို မြင်ရ၏။ သူသည် အကျဉ်းသားတို့ ထွက်ပြေးလွတ်မြောက်သွားကြပြီဟု ထင်မှတ်၏။ ထိုကြောင့် ထောင်မူသည် မိမိခါးကိုထုတ်၍ ကိုယ့်ကိုကိုယ် သတ်သေရန် ပြင်ဆင်လေ၏။²⁸ သို့သော်လည်း ပေါလုက “ကိုယ့်ကို ဘေးအန္တရာယ်မပေးနှင့်။ ငါတို့အားလုံးသည် ဤနေရာ၌ရှိနေကြသည်” ဟုအော်ဟစ်ပြောဆိုလေ၏။

²⁹ထောင်မူသည် တစ်စုံတစ်ယောက်အား မီးယူလာရန် ပြောလေ၏။ ထိုနောက်သူသည် အတွင်းဘက်သို့ ပြေးဝင်လာ၏။ သူသည် ကြောက်ရွံ့ခြင်းနှင့် တုန်လှုပ်နေ၍ ပေါလုနှင့် သိလတို့ရှေ့ မြေပေါ်၌ ပြပ်ဝင်လေ၏။³⁰ ထိုနောက် သူသည် သူတို့နှစ်ယောက်အား အပြင်ဘက်သို့ ခေါ်လာ၏။ ထောင်မူက “သခင်တို့၊ အကျွန်ုပ်သည် ကယ်တင်ခြင်းခံရန် အဘယ်သို့ လုပ်မည်နည်း” ဟုမေးလေ၏။

³¹ထိုအခါ သူတို့က “သခင်ယေရှုကို ယုံကြည်လော့၊ သို့မှသာ သင်သည် ကယ်တင်ခြင်းရ၍ သင်၏အိမ်သူအိမ်သားတို့သည်လည်း ကယ် တင်ခြင်းရလိမ့်မည်”ဟုပြောဆို၏။³² ထိုနောက် ပေါလုနှင့်သိလတို့သည် ထောင်မူနှင့် သူ့အိမ်၌ ရှိသမျှသောလူတို့အား ဘုရားသခင်၏ဝမ်းမြောက်ဖွယ်ရာသတင်းကောင်းကို ပြောပြကြ၏။³³ အချိန်အားဖြင့် ညဉ့်နက်နေ၏။ ထိုအခါ ထောင်မူသည် ပေါလုနှင့် သိလတို့၏ဒက်ရာများကို ဆေးကြောပြီးလျှင် ပတ်တီးစည်းပေး၏။ သူနှင့်မိမိ၏မိသားစုအားလုံးတို့သည် ဗတ္တိဇံကို ချက်ချင်းခံကြ၏။³⁴ ဗတ္တိဇံပြုခြင်းပြီး သွားသောအခါ ထောင်မူသည် ပေါလုနှင့်သိလတို့အား မိမိအိမ်သို့ ခေါ်သွားပြီးမှ သူတို့ကို လုပ်ကျွေး၏။ သူတို့သည် ယခုအခါ၌ ဘုရားသခင်အား ယုံကြည်ကြပြီးဖြစ်သောကြောင့် သူတို့အားလုံးဝမ်းမြောက်ကြလေ၏။

³⁵နောက်တစ်နေ့ နံနက်အချိန်၌ စစ်ကဲတို့သည် ထောင်သို့ စစ်သားအချို့အား “ဤလူတို့ကို လွတ်လပ်စွာ သွားပါစေ” ဟုထောင်မူကို ပြောရန်စေလွှတ်ကြ၏။

³⁶ထောင်မူက ပေါလုနှင့် သိလတို့အား “စစ်ကဲတို့သည် သင်တို့ကို လွှတ်ပေးရန် ဤစစ်သားတို့အား စေလွှတ်ကြ၏။ သင်တို့ယခု သွားနိုင်ပြီ။ ငြိမ်းချမ်းစွာ သွားပေလော့” ဟုပြောလေ၏။

³⁷သို့သော်လည်း ပေါလုက စစ်သားတို့အား “သင်တို့၏ခေါင်းဆောင်တို့သည် အမှုစစ်ဆေးခြင်းမရှိဘဲ အများပြည်သူရှေ့၌ ငါတို့ကို ရိုက်နှက်ပြီး ထောင်ထဲသို့ လွှင့်ပစ်ကြ၏။ ငါတို့သည် ရောမလူမျိုးဖြစ်သောကြောင့် ငါတို့သည်လည်း အခွင့်အရေးရှိ၏။ ယခုအခါ၌ သူတို့သည် ငါတို့ကို တိတ်ဆိတ်စွာ လွှတ်လိုကြသလော့။ ထိုသို့မပြုသင့်။ သင်တို့၏ခေါင်းဆောင်တို့ကိုယ်တိုင် ငါတို့ထံသို့ လာ၍ ငါတို့ကို လွှတ်ပေးရမည်” ဟုပြောဆို၏။

³⁸စစ်သားတို့သည်ပေါလုပြောသောစကားတို့ကို စစ်ကဲတို့အား ပြောပြကြ၏။ စစ်ကဲတို့သည် ပေါလုနှင့် သိလတို့အား ရောမလူဖြစ်ကြောင်းကို ကြားရသောအခါ ကြောက်ရွံ့ကြ၏။³⁹ ထိုအခါ စစ်ကဲတို့ရောက်လာကြပြီးလျှင် သူတို့အား တောင်းပန်ကြ၏။ သူတို့သည် ပေါလုနှင့်သိလတို့ကို သူတို့ကိုယ်တိုင် လွှတ်ပေးကြပြီးလျှင် ထိုမြို့မှ ထွက်ခွာရန် ပြောကြ၏။⁴⁰ သို့သော်လည်း ပေါလုနှင့် သိလတို့သည် ထောင်မှထွက်လာကြသောအခါ လုဒီအိမ်သို့ သွားကြ၏။ သူတို့သည် ယုံကြည်သူအချို့နှင့် တွေ့ဆုံ၍ သူတို့ကို နှစ်သိမ်းအားပေး၏။ ထိုနောက် ပေါလုနှင့်သိလတို့သည် ထိုမြို့မှ ထွက်ခွာသွားကြ၏။

သက်သာလောနိတ်မြို့၌ပေါလုနှင့်သိလ
17 ပေါလုနှင့် သိလတို့သည် အံဖိပေါလိမြို့နှင့် အာပေါလောနိမြို့တို့ကို ရှောက်သွား၍ ခရီးထွက်သွားကြ၏။ သူတို့သည် သက်သာလောနိတ်မြို့သို့ ရောက်လာကြ၏။ ထိုမြို့၌ ယုဒလူတို့၏တရားဇရပ်တစ်ခုရှိ၏။² ပေါလုသည် ယုဒလူတို့နှင့်တွေ့ဆုံရန် ထိုတရားဇရပ်သို့ရောက်ရှိလာ၏။ သူတို့ရောက်ရှိရာမြို့

တိုင်း၌ တရားဇရပ်များသို့ သွားလေ့ရှိ၏။ ပေါလုသည် သုံးပတ်လုံးလုံးဥပုသ်နေ့တိုင်း၌ ယုဒတို့နှင့် တွေ့ဆုံပြီး ကျမ်းစာများဆွေးနွေးကြ၏။ ³ သူသည် ကျမ်းစာကို သူတို့အား ရှင်းပြပြီး ခရစ်တော် အသေခံရမည်အကြောင်း သေခြင်းမှ ရှင်ပြန်ထမြောက်ရမည့် အကြောင်းများကို ဖွင့်ပြ၏။ ပေါလုသည် “ငါပြောနေသော ထို ယေရှုသည် ခရစ်တော်ဖြစ်တော်မူသည် ဟု ပြောလေ၏။ ⁴ ထိုနေရာ၌ ယုဒလူအချို့တို့သည် ပေါလုနှင့်သိလကို ယုံကြည်ကြပြီးသူတို့အား ပူးပေါင်းရန် ဆုံးဖြတ်ကြ၏။ ထိုနေရာ၌ ဘုရားကို ကိုးကွယ်သော ဟေလသလူအများတို့နှင့် ပေါလုနှင့်သိလတို့ကို ပေါင်းဖော်သော အရေးပါသော အမျိုးသမီးအများတို့သည်လည်း ရှိကြ၏။

⁵ သို့သော်လည်း မယုံကြည်ကြသော ယုဒလူတို့က မနာလိုဖြစ်ကြ၏။ သူတို့သည် မြို့မှ လူဆိုးအချို့တို့ကို ငွေပေး၍ ငှားရမ်းကြ၏။ ထိုလူဆိုးတို့သည် များစွာသော လူတို့ကို စုရုံး၍ မြို့ထဲ၌ ဆူပူခြင်းဖြစ်စေကြ၏။ သူတို့သည် ယာသုန်၏အိမ်သို့ သွား၍ ပေါလုနှင့် သိလတို့အား သွားရောက်ရှာဖွေကြ၏။ သူတို့သည် ပေါလုနှင့် သိလတို့ကို လူအများရှေ့သို့ ဆွဲထုတ်လိုကြ၏။ “သို့သော်လည်း သူတို့သည် ပေါလုနှင့်သိလတို့ကို ရှာမတွေ့ကြ။ ထိုကြောင့် သူတို့သည် ယာသုန်နှင့်အချို့ယုံကြည်သူတို့ကို မင်းအရာရှိတို့ထံသို့ ဆွဲခေါ်လာကြ၏။ သူတို့က “ဤလူတို့သည် ကမ္ဘာအနှံ့အပြား၌ ဒုက္ခပေးကြပြီးလျှင် ယခုအခါ၌ ဤမြို့သို့ ရောက်လာကြပြီ ဟု အော်ဟစ်ကြ၏။ ⁷ ယာသုန်သည် သူတို့အား သူ့အိမ်၌လက်ခံ၏။ သူတို့သည် ကံသာဘုရင်၏ တရားဥပဒေကို ဆန့်ကျင်သော အရာများလုပ်ပြီး ယေရှုဟုခေါ်သော အခြားဘုရင်တစ်ပါးရှိသည်ဟု ပြောကြသည်” ဟု အော်ဟစ်ကြ၏။

⁸ မင်းအရာရှိတို့နှင့် အခြားလူတို့သည် ထိုစကားကို ကြားကြ၏။ သူတို့သည် အသည်းအသန်စိတ်အနှောင့်အယှက်ဖြစ်လာ ကြ၏။ ⁹ သူတို့သည် ယာသုန်နှင့်အခြားယုံကြည် သူတို့ကို အာမခံပေးစေပြီးမှ လွှတ်ကြ၏။

ပေါလုနှင့်သိလတို့ဗေရိမြို့သို့သွားခြင်း

¹⁰ ထိုည၌ပင် ယုံကြည်သူတို့သည် ပေါလုနှင့် သိလတို့ကို ဗေရိမြို့သို့ ချက်ချင်းလွှတ်လိုက်ကြ၏။ ဗေရိမြို့သို့ ရောက်သောအခါ ပေါလုနှင့် သိလတို့သည် ယုဒလူတို့၏ တရားဇရပ်သို့ သွားကြလေ၏။ ¹¹ ထိုမြို့ရှိ ယုဒလူတို့သည် သက်သာလောနိတ်ရှိ ယုဒလူတို့ထက် ပို၍ စိတ်ထားဖြောင့်မတ်မှန်ကန်ကြ၏။ ယုဒလူတို့သည် ပေါလုနှင့် သိလတို့၏ ဟောပြောချက်ကို နားထောင်ရသောကြောင့် အလွန်ဝမ်းမြောက်ကြ၏။ ဤယုဒလူတို့သည် ကျမ်းစာများကို နေ့စဉ်ရှာဖွေကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့သည် ပေါလုပြောသော အရာများမှန်သည် မမှန်သည်ကို သိလိုကြသောကြောင့်ဖြစ်၏။ ¹² ဤယုဒလူအများအပြားတို့သည် ယုံကြည်ကြ၏။ များစွာသော ဂုဏ်သရေရှိ ဟေလသလူအမျိုးသားတို့နှင့် အမျိုးသမီးတို့သည်လည်း ယုံကြည်ကြ၏။ ¹³ သို့သော်လည်း သက်သာလောနိတ်ရှိ ယုဒလူတို့သည် ပေါလုက ဗေရိမြို့၌ ဘုရားသခင်၏နှုတ်ကပတ်တော်များကို ဟောပြောနေကြောင်း ကြားသိကြ၏။ ထို့ကြောင့် သူတို့သည် ဗေရိမြို့သို့ လာကြပြီး လူတို့အား အနှောင့်အယှက်ပေးကြ ၏။ ¹⁴ ထို့ကြောင့် ယုံကြည်သူတို့သည် ပေါလုအား ပင်လယ်ဘက်သို့ ချက်ချင်းလွှတ်ကြ၏။ သို့သော်လည်း သိလနှင့် တိမောသေတို့သည် ဗေရိမြို့၌ နေရစ်ကြ၏။ ¹⁵ ပေါလုနှင့်အတူ သွားလာသော ယုံကြည်သူတို့သည် သူတို့ကို အာသင်မြို့သို့ပို့ဆောင်ပြီးမှ သူတို့သည် ဗေရိမြို့သို့ ပြန်လာ၍ ပေါလုထံမှ သတင်းစကားကို သိလနှင့် တိမောသေထံသို့ ပါလာ၏။ သတင်းစကားထဲ၌ “ငါထံသို့သင်တို့အမြန်ဆုံးလာခဲ့ကြ” ဟု ပါရှိ၏။

အာသင်မြို့၌ ပေါလု

¹⁶ ပေါလုသည် အာသင်မြို့၌ သိလနှင့် တိမောသေတို့ကို စောင့်မျှော်နေ၏။ ပေါလုသည် ထိုမြို့အား ရုပ်တုနှင့် ပြည်နေသည်ကို မြင်လျှင် စိတ်ပူပန်ခြင်းသို့ ရောက်၏။ ¹⁷ တရားဇရပ်၌ ပေါလုသည် ယုဒလူတို့နှင့် စစ်မှန်သော

ဘုရားကို ကိုးကွယ်သော ဟောလသလူတို့အား ဟောပြော၏။ ပေါလုသည် မြို့၏ဈေးနေရာကို ဖြတ်သန်းသော လူတို့ထံသို့လည်း နေ့တိုင်း ဟောပြော၏။ သူသည် နေ့စဉ်နှင့်အမျှ ဤသို့ ဆောင်ရွက်လေ၏။¹⁸ ထိုအခါ ဝေပိကုရု၏ တပည့်တို့နှင့် အတွေးခေါ်ပညာရှင်တို့သည် ပေါလု နှင့် ငြင်းခုံပြီး သူတို့၏ပြိုင်ဘက် ဖြစ်လာ၏။ သူတို့က “ဤမရေရသော လူသည် အဘယ်သို့ ပြောရန် ကြိုးစားနေသနည်း” ဟုပြောကြ၏။ ပေါလုသည် ယေရှု၏သေခြင်းမှ ရှင်ပြန်ထ မြောက်ခြင်းအကြောင်း ဝမ်းမြောက်ဖွယ်ရာ သတင်းကောင်းကို သူတို့အား ဟောပြော၏။ ထို့ကြောင့် သူတို့က “သူသည် တခြားနတ်ဘုရား တို့အကြောင်း ပြောဟန်ရှိသည်” ဟုပြောကြ ၏။¹⁹ သူတို့သည် ပေါလုအား အာရေတောင် ကောင်စီသို့ ခေါ်သွားကြ၏။ ထိုကောင်စီသင်း ဝင်တို့က “သင်သည် ဟောပြောနေသော ဤ သြဝါဒသစ်အကြောင်းကို ကျေးဇူးပြုပြီး ငါတို့ကို ရှင်းပြပါ” ဟုပြောကြ၏။²⁰ သင်ပြောနေသော အရာသည် ငါတို့အတွက် အသစ်အဆန်းဖြစ်၏။ ငါတို့သည် ဘယ်သောအခါမျှ ထိုကဲ့သို့သော အရာတို့ကို အထက်က ငါတို့မကြားဖူးပါ။ သင် ၏ဆုံးမသြဝါဒသည် အဘယ်သို့အဓိပ္ပါယ်ရှိသည် ကို ငါတို့သိလိုကြ၏” ဟုဆိုကြ၏။²¹ အာသင်လူ တို့နှင့် ထိုနေရာ၌ နေထိုင်ကြသော အခြားတိုင်း ပြည်အားလုံးမှ လူတို့သည် အစဉ်မပြတ် အယူ အဆသစ်အကြောင်းကို ကြားပြောခြင်း၊ နား ထောင်ခြင်းဖြင့် သူတို့၏အချိန်ကိုအသုံးပြုကြ၏။²² ထိုအခါ ပေါလုသည် အာရေတောင် ကောင်စီ၌ မတ်တပ်ရပ်ပြီးလျှင် “အာသင်မြို့ရှိ လူကြီးမင်းတို့၊ သင်တို့သည် ခပ်သိမ်းသော အ ရာတို့၌ ဘာသာရေးကိုင်းရှိုင်းသူတို့ ဖြစ်သည် ကို ငါမြင်၏။²³ ငါသည် သင်တို့၏မြို့ထဲကို လျှောက်သွားကြည့်သောအခါ သင်တို့သည် အဘယ်အရာ ကိုးကွယ်ကြသည်ကို ငါမြင်၏။ ထိုအရာများ၌ ငါသည် ယင်ပလ္လင်တစ်ခုပေါ် တွင် ‘မသိသောဘုရားသို့’ ဟုရေးထိုးထား သောစကားလုံးများကို တွေ့ရ၏။ သင်တို့သည်

မသိသောဘုရားသခင်ကို ကိုးကွယ်ကြ၏။ သင် တို့အားထိုမသိသောဘုရားသခင်၏အကြောင်း ကို သင်တို့အား ငါပြောမည်။²⁴ သူသည် ကမ္ဘာ ကြီးတစ်ခုလုံးနှင့် ဤကမ္ဘာကြီးထဲ၌ရှိသော အ ရာခပ်သိမ်းကို ဖန်ဆင်းတော်မူသောဘုရား သခင်ဖြစ်တော်မူ၏။ ဘုရားသခင်သည်ကောင်း ကင်နှင့်မြေကြီး၏ အရှင်သခင်ဖြစ်တော်မူ၏။ ဘုရားသခင်သည် လူတို့ဆောက်လုပ် ထား သောဗိမာန်တော်များ၌ နေတော်မမူ။²⁵ ဤ ဘုရားသခင်သည် လူတို့အားအသက်၊ အသက် ရှုထုတ်ခြင်းနှင့် အရာခပ်သိမ်းကို ပေးတော်မူ သောဘုရားသခင်ဖြစ်၏။ ဘုရားသခင်သည် မိမိလိုအပ်တော်မူသမျှ ရှိသောကြောင့် လူတို့ ထံမှတစ်ခုခုကို အလိုရှိတော်မမူ။²⁶ ဘုရား သခင်သည် လူတစ်ယောက်ကို ဖန်ဆင်း၍ သူ ထံမှ လူမျိုးအပေါင်းတို့ကို ဖန်ဆင်းတော်မူ၏။ ဘုရားသခင်သည် သူတို့အား ကမ္ဘာတစ်ဝန်း လုံးရှိ ခြားနားသောနေရာ အသီးသီး၌ နေစေ တော်မူ၏။ သူသည် လူမျိုးအသီးသီးတို့အား အဘယ်လောက်မျှတည်ရှိ မည်ဖြစ် ကြောင်းနှင့် အဘယ်နေရာ၌ သူတို့နေရမည်ကို ဆုံးဖြတ် တော်မူ၏။²⁷ အကြောင်းမူကား၊ လူတို့သည် ဘုရားသခင်ကိုရှုစမ်းသဖြင့် တွေ့ကောင်းတွေ့ လိမ့်မည်အကြောင်း မိမိကိုရှုရန် ဘုရားသခင် အလိုတော်ရှိ၏။ သို့သော်လည်း ဘုရားသခင် သည် ငါတို့တွင် အဘယ်သူနှင့်မျှဝေးတော်မမူ။

²⁸ ‘ငါတို့သည် သူနှင့်အတူအသက်ရှင်ကြ၏။ ငါတို့ သည် သူနှင့်အတူ လျှောက်ကြ၏။ ငါတို့သည် သူနှင့်အတူရှိကြ၏။

သင်တို့၏အချို့စာရေးဆရာတို့ ပြောထားသည်နည်းတူ ငါတို့သည် သူ၏ သားသမီးများ ဖြစ်ကြသည်။’

²⁹ ငါတို့သည် ဘုရားသခင်၏သားသမီးဖြစ် သည့်အတွက် ငါတို့သည် ဘုရားသခင်အား လူတို့တွေးခေါ်ကြသကဲ့သို့ သို့မဟုတ် ပြုလုပ်

ထားကြသောအရာမျိုးကဲ့သို့ မထင်မှတ်ရ။ သူသည် ရွှေရုပ်တု၊ ငွေရုပ်တု၊ ကျောက်သားစိုင်ရုပ်တုနှင့်တူတော်မူ။³⁰ လွန်ခဲ့သောအချိန်ကာလ၌ လူတို့သည် ဘုရားသခင်ကို နားမလည်ကြ။ သို့သော်လည်း ဘုရားသခင်သည် ထိုအရာကို လျစ်လျူရှုထားတော်မူ၏။ သို့သော်လည်း ယခုအခါ၌ ဘုရားသခင်သည် ကမ္ဘာတစ်ဝန်းလုံး၌ရှိသော လူအပေါင်းတို့အား မိမိတို့စိတ်နှလုံးနှင့် အသက်တာပြောင်းလဲရန် အမိန့်ပေးတော်မူ၏။³¹ ဘုရားသခင်သည် ကမ္ဘာပေါ်ရှိလူတို့အား တရားစီရင်မည့်နေ့ကို သတ်မှတ်တော်မူ၏။ ဘုရားသခင်သည် လောကီသားတို့အား သူ့ရွေးချယ်တော်မူသော လူတစ်ယောက်အားဖြင့် တရားမျှတစွာစီရင်တော်မူလိမ့်မည်။ ဘုရားသခင်သည် ဤသူကို သေခြင်းမှ ထမြောက်ခြင်းအားဖြင့် ဤအရာအတွက် သက်သေကို လူအားလုံးတို့အား ပေးတော်မူ၏။³² လူများတို့သည် သေခြင်းမှ ရှင်ပြန်ထမြောက်ခြင်းအကြောင်းကို ကြားရသောအခါ သူတို့အချို့သည် သူ့အား ပြက်ရယ်ပြုကြ၏။ သူတို့က “ဤအကြောင်းနှင့်ပတ်သက်၍ မကြာမှီသင့်ထံမှ ငါတို့နားထောင်ကြမည်” ဟုပြောကြ၏။³³ ပေါလုသည် သူတို့ထံမှထွက် အခွာသွား၏။³⁴ သို့သော်လည်း အချို့သောလူတို့သည် ပေါလု၌ မှီခိုဆည်းကပ်ကြ၍ ယုံကြည်ခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။ သူတို့ထံမှ တစ်ယောက်သည် ဒယောနသိဆိုသူဖြစ်၏။ သူသည်အာရေဇတောင်ကောင်စီအသင်းဝင်ဖြစ်၏။ အခြားယုံကြည်သူဖြစ်လာသောအမျိုးသမီးတစ်ယောက်၏အမည်မှာ ဒမာရိဖြစ်၏။ သူတို့နှင့်အတူ အခြားလူတို့တချို့သည်လည်း ယုံကြည်ခြင်းသို့ရောက်ကြ၏။

ကောရိန္နုမြို့၌ ပေါလု

18 အချိန်အနည်းငယ်မျှ ကြာသောအခါ ပေါလုသည် အာသင်မှ ထွက်လာပြီး ကောရိန္နုမြို့သို့ ရောက်လေ၏။² ကောရိန္နု၌ ပေါလုသည် အာကုလအမည်ရှိ ယုဒလူတစ်ယောက်နှင့်တွေ့ဆုံ၏။ အာကုလသည် ပုန္တပြည်

၌ မွေးဖွားသူဖြစ်၏။ သို့သော်လည်း အာကုလနှင့် မိမိမယားဖြစ်ကိလတို့သည် မကြာသေးမှီက ကွတလိပြည်မှ ကောရိန္နုမြို့သို့ ပြောင်းရွှေ့နေထိုင်ကြ၏။ သူတို့ကွတလိပြည်မှ ထွက်ခွာရသောအကြောင်းမှာ ကလောဒိ*က ယုဒလူအပေါင်းတို့သည် ရောမမြို့မှ ထွက်ခွာသွားရမည် ဟုအမိန့်ချမှတ်ထားသောကြောင့် ဖြစ်၏။ ပေါလုသည် အာကုလနှင့် ဖြစ်ကိလတို့ကို သွားရောက်တွေ့ဆုံ၏။³ ဇနီးမောင်နှံသည် ရွက်ဖျင်တံချုပ်လုပ်သူများဖြစ်ကြ၍ ပေါလုနှင့်အလုပ်ချင်းတူ၏။ ထို့ကြောင့် ပေါလုသည် သူတို့နှင့်အတူနေ၍ သူတို့နှင့်အလုပ်လုပ်၏။⁴ ပေါလုသည်လည်း ဥပုသ်နေ့တိုင်းတွင် တရားဇရပ်၌ ဆွေးနွေးဟောပြော၍ ယုဒလူနှင့်ဟေလသလူတို့သည် ယေရှုကို ယုံကြည်ခြင်းငှါ သမ္မာတရားလမ်းသို့ သွေးဆောင်လေ၏။

⁵ သိလနှင့်တိမောသေတို့သည် မာကေဒေါနိပြည်မှ ကောရိန္နုမြို့သို့ ရောက်ရှိလာကြ၏။ ထိုအချိန်မှစ၍ ပေါလုသည် မိမိအချိန်ကို လူတို့အား ဝမ်းမြောက်ဖွယ်ရာသတင်းကောင်းဟောပြောခြင်းဖြင့် အသုံးပြု၏။ ယေရှုသည် ခရစ်တော်ဖြစ်ကြောင်းကို ယုဒလူတို့ထံသို့ သူသည် သက်သေပြလေ၏။⁶ သို့သော်လည်း ယုဒလူတို့သည် ပေါလု၏ဆုံးမဩဝါဒကို လက်မခံကြပါချေ။ ထိုယုဒလူတို့က သူကို ဆိုးဝါးစွာ ဆဲကြ၏။ ထို့ကြောင့် ပေါလုသည် သူ၏အဝတ်မှဖုန်များကို ခါချလိုက်၏။ ပေါလုသည် ထိုယုဒတို့အား “သင်တို့သည် ကယ်တင်ခြင်းမခံလျှင် သင်တို့ကိုယ်တိုင် အမှားဖြစ်၏။ ငါတတ်နိုင်သမျှ လုပ်ခဲ့ပြီးပြီ။ ယခုအချိန်မှစ၍ တပါးသောအမျိုးသားတို့ထံသို့ ငါသွားမည်” ဟုပြောကြားခဲ့၏။⁷ ပေါလုသည် တရားဇရပ်မှ ထွက်ခွာလာပြီး တိတာယုတ္တု ဟုခေါ်သောလူတစ်ယောက်၏ အိမ်သို့ သွားလေ၏။ ဤသူသည် မှန်ကန်သော ဘုရားသခင်ကို ကိုးကွယ်၏။ သူ၏အိမ်သည် တရားဇရပ်နှင့်ကပ်လျက်တည်ရှိ၏။⁸ ထိုတရား

ကလောဒိ 41-54 အေဒီတုန်းက ရောမကေရင်(ခေါင်းဆောင်)

ဧရပ်၏ခေါင်းဆောင်သည် ကရိယာဖြစ်၏။ သူနှင့် မိမိအိမ်၌ နေထိုင်ကြသောလူအားလုံးတို့သည် သခင်ဘုရားအား ယုံကြည်ကြ၏။ ကောရိန္နု၌ နေထိုင်ကြသောလူယောက်ျားနှင့် လူမိန်းမများ စွာတို့သည် ပေါလု၏သွန်းသင်ခြင်းကို နားထောင်ကြ၏။ သူတို့သည်လည်း ယုံကြည်ကြသဖြင့် ဗတ္တိဇံကိုခံကြလေ၏။

⁹ညဉ့်အခါ ပေါလုသည် ဗျာဒိတ်ရူပါရုံကို မြင်ရ၏။ သခင်ဘုရားက သူ့အား “ကြောက်ရွံ့ခြင်းမရှိနှင့်။ လူတို့ကို ဆက်လက်ဟောပြောလော့။ မရပ်နှင့်။” ¹⁰သင်နှင့်အတူ ငါရှိ၏။ ထို့ကြောင့် အဘယ်သူကမျှ သင့်ကို တိုက်ခိုက်ပြီး နာကျင်စေမည်မဟုတ်။ ဤမြို့၌ များစွာသော ငါ့လူတို့ရှိကြသည်” ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ¹¹ပေါလုသည် ထိုနေရာ၌ တစ်နှစ်ခွဲနေပြီး ဘုရားသခင်၏နှုတ်ကပတ်တော်ကို လူတို့အား သြဝါဒပေးလေ၏။

ပေါလုအား ဂါလျုန်ရှေ့သို့ ခေါ်ဆောင်သွားကြခြင်း

¹²အခါယပြည်၌ ဂါလျုန်သည် မြို့တော်ဝန်ဖြစ်လာ၏။ ထိုကာလ၌ ယုဒလူတို့သည် ပေါလုကို တညီတညွတ်တည်း ဆန့်ကျင်၍ သူ့ကို တရားရုံးသို့ ခေါ်သွားကြ၏။ ¹³ယုဒလူတို့သည် ဂါလျုန်အား “ဤလူသည် လူတို့အား ယုဒလူတို့၏ပညတ်တရားကို ဆန့်ကျင်သောနည်းလမ်းဖြင့် ဘုရားသခင်ကို ကိုးကွယ်ရန် သြဝါဒပေးနေသည်” ဟုပြောပြကြ၏။

¹⁴ပေါလုသည် တစ်စုံတစ်ခုပြောရန် အဆင်သင့်ဖြစ်၏။ သို့သော်လည်း ဂါလျုန်သည် ယုဒလူတို့အား “ထိုအရာသည် ဆိုးဝါးသောရာဇဝတ်မှု သို့မဟုတ် အမှားတချို့ဖြစ်လျှင် ငါသည် သင်တို့ကို နားထောင်ရမည်။” ¹⁵သို့သော်လည်း သင်တို့ယုဒလူတို့သည် စကားလုံးများ၌ ပါရှိသောမေးခွန်းများ၊ သင်တို့၏ပညတ်တရားနှင့် ပက်သက်သောနာမည်များကို ပြောနေကြ၏။ ထို့ကြောင့် ဤပြဿနာကို သင်တို့ကိုယ်တိုင် သင်တို့နည်းလမ်းနှင့် ရှင်းကြလော့။ ဤကဲ့သို့

သောအမှုကိုစီရင်ရန် ငါအလိုမရှိ” ဟုပြောလေ၏။ ¹⁶ထို့နောက် သူသည် သူတို့အား တရားရုံးမှ ထွက်သွားရန် ပြောလေ၏။

¹⁷ထိုအခါ ဟောလသလူအပေါင်းတို့သည် တရားဇရပ်မှူး သုဿင်ကို ဆွဲခေါ်၍ တရားရုံးရှေ့၌ ရိုက်ကြ၏။ သို့သော်လည်း၊ ဤသို့ ပြုလုပ်ခြင်းကြောင့် ဂါလျုန်သည် စိတ်အနှောင့်အယှက်မဖြစ်။

ပေါလုအန္တိအုတ်မြို့သို့ ပြန်သွားခြင်း

¹⁸ပေါလုသည် ညီအစ်ကို တို့နှင့်ရက်ပေါင်းများစွာ နေထိုင်လေ၏။ ထို့နောက် သူတို့ကို နှုတ်ဆက်၍ ရှုရိပြည်သို့ လွှင့်သွား၏။ ပြစ်ကိလနှင့် အာကုလတို့သည်လည်း သူနှင့်အတူ သွားကြ၏။ ကင်ဒြေမြို့၌ပေါလုသည်သူပြုလုပ်သော သစ္စာဂတိကြောင့် မိမိဆံပင်ကို ရိတ်ဖြတ်လေ၏။ ¹⁹ထို့နောက် သူတို့သည် ဖောက်မြို့သို့ သွားကြလေ၏။ ထိုနေရာသည် ပြစ်ကိလနှင့် အာကုလတို့အား ပေါလုနှင့် ခွဲခွာသောနေရာဖြစ်၏။ ပေါလုသည် ဖောက်မြို့ရှိနေစဉ်တွင်တရားဧရပ်သို့ သွားရောက်၍ ယုဒလူတို့နှင့် ဆွေးနွေးကြ၏။ ²⁰ယုဒလူတို့သည် သူ့အား ထိုနေရာ၌ ပို၍ ကြာရှည်နေထိုင်ရန် တောင်းပန်ကြသော်လည်း ပေါလုက ငြင်းပယ်၏။ ²¹ပေါလုသည် သူတို့ကို နှုတ်ဆက်၍ “ဘုရားသခင်အလိုတော်ရှိလျှင် ဤနေရာ၌ ငါသည် နောက်ထပ်ပြန်လာမည်” ဟုပြောဆို၏။ ထို့နောက် ပေါလုသည် ဖောက်မှ ရေကြောင်းခရီးဖြင့် ရွက်လွှင့်ထွက်ခွာသွား၏။

²²သူသည် ကဲသရိမြို့သို့ ရောက်သောအခါ ယုံကြည်သူတို့ကို နှုတ်ဆက်ကာ ယေရုရှလင်မြို့သို့ သွား၏။ ထိုနောက် သူသည် အန္တိအုတ်မြို့သို့ ထွက်သွား၏။ ²³သူသည် အန္တိအုတ်မြို့၌ အချိန်အနည်းငယ်မျှသာနေ၏။ ထို့နောက် ဂလာတီပြည်နှင့် ဖြူဂီပြည်အနံ့အပြားသွားလေ၏။ သူသည် ယုံကြည်သူတို့အား သူတို့၏ယုံကြည်ခြင်း၌ အားသန်စေခြင်းငှါ တစ်မြို့မှတစ်မြို့သို့ သွားရောက်လေ၏။

ဖေဖော်ဝါရီလပြည်(ကောရိန္တုအာပေါလု

²⁴အာပေါလုအမည်ရှိသော ယုဒလူတစ်ယောက်သည် ဖေဖော်ဝါရီလပြည် ရောက်လာ၏။ သူသည် အာလေဇန္ဒြီမြို့၌ မွေးဖွား၏။ သူသည် ပညာတတ်တစ်ယောက်ဖြစ်၏။ သူသည် ကျမ်းစာများကို အလွန်ကျွမ်းကျင်၏။ ²⁵အာပေါလုသည် သခင်ဘုရား၏ဘာသာ၌ လေ့ကျင့်၍ ယေရှု၏အကြောင်းကို အလွန်တက်ကြွခြင်းနှင့် ပြောလေ၏။ သူသည် ယေရှုအကြောင်းကို စေ့စေ့ဟောပြော၍ ဆုံးမသြဝါဒပေး၏။ သို့သော်လည်း သူသည် ယောဟန်၏ဗဟိုကို သာသိ၏။ ²⁶အာပေါလုသည် တရားဇရပ်၌ ရဲရင့်စွာစကားပြော၏။ ပြစ်ကိလနှင့် အာကုလတို့သည် သူ၏သြဝါဒပေးခြင်းကို နားထောင်ကြ၏။ သူတို့သည် အာပေါလုကို သူတို့အိမ်သို့ ဖိတ်ခေါ်၍ ဘုရားသခင်၏ဘာသာတရားကို သာ၍ သေချာစွာ သဘောပေါက်နားလည်စေခြင်းငှါ ကူညီကြ၏။ ²⁷သူသည် အခါယပြည်သို့ သွားလို၏။ ထို့ကြောင့် ဖေဖော်ဝါရီလပြည် သူ့ကို ကူညီကြ၏။ သူတို့သည် အခါယရှိ ယေရှု၏တပည့်တော်တို့ထံသို့ စာတစ်စောင် ရေးကြ၏။ စာစောင်ထဲ၌ သူတို့သည် အာပေါလုအား လက်ခံရန် တောင်းပန်ထားကြောင်း ပါရှိ၏။ အခါယ၌ရှိသော ယေရှု၏တပည့်တော်တို့သည် ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်ကြောင့် ယေရှုကို ယုံကြည်ကြ၏။ အာပေါလုသည် ထိုနေရာသို့ သွားရောက်သောအခါ သူတို့ကို များစွာ အကူအညီပေး၏။ ²⁸သူသည် လူအပေါင်းတို့ရှေ့မှာ ယုဒတို့နှင့်အလွန်ပြင်းထန်စွာ ငြင်းခုံ၍ သူတို့မှားယွင်းသည်ကို သက်သေအထောက်အထားနှင့်တကွ ဖော်ပြ၏။ ယေရှုသည် ခရစ်တော်ဖြစ်ကြောင်းကိုလည်း သူသည် ကျမ်းစာမှ သက်သေပြလေ၏။

ဖေဖော်ဝါရီလပြည်

19 ကောရိန္တုမြို့၌ အာပေါလုရှိနေစဉ်တွင် ပေါလုကဖေဖော်ဝါရီလသို့ သွားရလမ်းတစ်လျှောက်၌ရှိသောနေရာဒေသများသို့ အလည်

အပတ်ရောက်ရှိနေလေ၏။ ပေါလုသည် ဖေဖော်ဝါရီလ၌ ယေရှု၏တပည့်တော်အချို့တို့ကို တွေ့၏။ ²ပေါလုက သူတို့အား “သင်တို့သည် ယုံကြည်ကြသောအခါ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်ကို လက်ခံရရှိကြသလော” ဟုမေးလေ၏။ တပည့်တော်တို့က “ငါတို့သည် သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်ရှိကြောင်းကိုပင် မကြားကြပါ” ဟုဖြေကြ၏။

³ထို့ကြောင့် ပေါလုက “အဘယ်ဗဟိုကို သင်တို့ရရှိကြသနည်း” ဟုမေး၏။ သူတို့က “ယောဟန်သြဝါဒပေးသောဗဟိုဖြစ်သည်” ဟုဖြေကြ၏။

⁴ပေါလုက “ယောဟန်သည် လူတို့အား သူတို့၏စိတ်နှလုံးနှင့် အသက်တာပြောင်းလဲရန် အလိုရှိသောကြောင့် လက္ခဏာအဖြစ်ဗဟိုကို ခံယူခြင်းဖြစ်ကြောင်း ပြောလေ၏။ ယောဟန်သည် သူတို့အား သူ့နောက်၌ ရောက်လာမည့် သူ့ကို ယုံကြည်ရန်ပြော၏။ ထိုသူသည် ယေရှုဖြစ်တော်မူသည်” ဟုပြော၏။

⁵ထိုအခါ ထိုတပည့်တော်တို့သည် သခင်ယေရှု၏နာမတော်၌ ဗဟိုကို ခံယူကြ၏။ ⁶ပေါလုသည် သူတို့၏အပေါ်သို့ လက်တင်ပေးသောအခါ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်သည် သူတို့အပေါ်၌ ရောက်လာတော်မူ၏။ သူတို့သည် ဘာသာစကားအမျိုးမျိုးဖြင့် ပြောဆို၍ ပရောဖက်ပြုကြ၏။ ⁷ထိုအုပ်စုထဲ၌ လူဆယ်နှစ်ယောက်ခန့်ရှိ၏။

⁸ပေါလုသည် တရားဇရပ်ထဲသို့ ဝင်၍ သုံးလတိုင်တိုင် ရဲရင့်စွာဟောပြောလေ၏။ သူသည် သူတို့နှင့်ငြင်းခုံပြီး ဘုရားသခင်နိုင်ငံတော်၏မှန်ကန်သောအကြောင်းများကို လက်ခံလာရန် သူတို့အား သွေးဆောင်လေ၏။ ⁹သို့သော်လည်း အချို့သောယုဒလူတို့သည် အလွန်ခေါင်းမာလာကြ၍ ယုံကြည်ရန် ငြင်းဆိုကြပြီး၊ ယေရှု၏လမ်းစဉ်အကြောင်းကို ဆိုးဝါးစွာ လူအပေါင်းတို့ရှေ့၌ ပြောဆိုကြ၏။ ထို့ကြောင့် ပေါလုသည် သူတို့ထံမှ ထွက်ခွာပြီး ယေရှု၏တပည့်တော်တို့ကို သူနှင့်အတူခေါ်ဆောင်သွား

ကတ ဘုရားရှုအမည်ရှိသော လူတစ်ယောက် ထံသို့ သွားကြ၏။ ဘုရားရှု၌ စာသင်ကျောင်း တစ်ကျောင်းရှိ၏။ ထိုစာသင်ကျောင်း၌ ပေါလု သည် လူတို့အား နေ့တိုင်းဟောပြော၏။
¹⁰ ပေါလုသည် ထိုဟောပြောခြင်းကို နှစ်နှစ်ပတ် လုံးဆက်လက်၍ ဆောင်ရွက်၏။ ဤနည်းဖြင့် အာရှပြည်ရှိ ယုဒလူ၊ ဟေလသလူအပေါင်းတို့ သည် သခင်ဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တရားတော် ကို ကြားရကြ၏။

သကေဝ၏သားများ

¹¹ ဘုရားသခင်သည် ပေါလုအားဖြင့် ထူး ဆန်းသောနိမိတ်လက္ခဏာများကိုပြတော်မူ၏။
¹² အချို့သောလူတို့သည် ပေါလုအသုံးပြုထား သောလက်ကိုင်ပဝါများနှင့် အဝတ်များကို ယူ သွား၍ လူနာတို့အပေါ်၌ တင်ထားကြ၏။ ထိုအ ရာများကို လူနာများအပေါ်တွင် တင်ပြီးချင်း သူတို့သည် ကျန်းမာခြင်းရ၍ နတ်ဆိုးတို့သည် လည်း ထွက်သွားကြ၏။
¹³⁻¹⁴ အချို့သောယုဒ လူတို့သည် လှည့်လည်သွားကာလူတို့ထံမှ နတ် ဆိုးတို့ကို နှင်ထုတ်ပေးကြ၏။ သကေဝ၏သား ခုနှစ်ယောက်တို့သည် ထိုသို့ပြုလုပ်ကြ၏။ သကေဝသည် ယင်ပုရောဟိတ်အကြီးဖြစ်၏။ ဤယုဒလူတို့သည် သခင်ယေရှု၏နာမတော် အားဖြင့် နတ်ဆိုးများကို နှင်ထုတ်ရန် ကြိုးစား ကြ၏။ သူတို့က “ငါသည် ပေါလုဟောပြောနေ သောယေရှု၏နာမတော်၌ သင်တို့အား ထွက် သွားရန် အမိန့်ပေးသည်” ဟုပြောကြ၏။

¹⁵ သို့သော်လည်း ချက်ချင်းတွင် နတ်ဆိုးက ထိုယုဒတို့အား “ယေရှုကို ငါသိ၏။ ပေါလုကို လည်း ငါသိ၏။ သို့သော်လည်း ငါသည် သင်တို့ အားအဘယ်သူဖြစ်သည်ကိုမသိ” ဟုပြောဆို၏။

¹⁶ ထိုအခါ နတ်ဆိုးစွဲကပ်သူသည် ခုန်တက်၍ သူတို့ကို တိုက်ခိုက်လေ၏။ သူသည် ညီနောင် ခုနှစ်ယောက်ထက်ပို၍ သန်မာသဖြင့် သူတို့ကို ရိုက်နှက်၍ သူတို့၏အဝတ်အစားများကို ဆုတ် ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် သူတို့သည် အဝတ်မပါဘဲ ဒဏ်ရာရလျက် ထိုအိမ်မှ ထွက်ပြေးရကြ၏။

¹⁷ ထိုအဖြစ်အပျက်ကို ဖောက်မြီ၌ နေထိုင်ကြ သောယုဒလူတို့နှင့် ဟေလသလူအပေါင်းတို့ ကြားလျှင် ကြောက်ရွံ့ခြင်းသို့ရောက်၍ သခင် ယေရှု၏နာမတော်ကို ချီးမွမ်းကြ၏။
¹⁸ များစွာ သောယုံကြည် သူတို့သည် သူတို့ပြုလုပ်ခဲ့သည့် ဆိုးဝါးသောအရာများကို အများရှေ့၌ ဝန်ခံကြ ၏။
¹⁹ မှော်ပညာကို အသုံးပြုလေ့ရှိသောလူ များစွာတို့သည် သူတို့၏မှော်ပညာစာအုပ်များ ကို လူများရှေ့၌ ယူဆောင်၍ မီးရှို့ကြ၏။ ထိုစာ အုပ်များ၏တန်ဖိုးမှာ ခန့်မှန်းခြေ ငွေပြား * ငါး သောင်းလောက်ရှိ၏။
²⁰ ဤနည်းဖြင့် သခင်ဘု ရား၏နှုတ်ကပတ်တော်သည် တန်ခိုးနှင့်တိုးပွါး ၍ လူတို့အား လွှမ်းမိုးလေ၏။

ပေါလုက ခရီးတစ်ခုစဉ်ခြင်း

²¹ ထိုအရာများဖြစ်ခဲ့ပြီးနောက် ပေါလုသည် မာကေဒေါနိုပြည်နှင့် အခါယပြည်ရှိမြို့များကို ကျော်ဖြတ်၍ ယေရုရှလင်မြို့သို့ သွားရန် ရည် ရွယ်၏။ ပေါလုက “ငါက ယေရုရှလင်ကိုသွား ပြီးနောက်၊ ရောမမြို့ကိုလည်း သွားရမည်” ဟု အကြံရှိ၏။
²² ပေါလုသည် မိမိအားကူညီသော သူနှစ်ယောက်ဖြစ်ကြသော တီမောသေနှင့် ရေတ္တုတို့အား မာကေဒေါပြည်သို့ အရင်စေ လွှတ်၏။ သူသည် အာရှီပြည်၌ ခဏနေသေး၏။

ဖောက်မြီ၌ဒုက္ခ

²³ သို့သော်လည်း ထိုအချိန်ကာလ၌ သခင် ဘုရား၏ဘာသာတရားနှင့်ပတ်သက်၍ ဆိုးရွား သော အနှောင့်အယှက်ဖြစ်လေ၏။
²⁴ ဖောက်မြီ ၌ ဒေမေတရီဆိုသောလူတစ်ယောက်ရှိ၏။ သူ သည် ငွေထည်ပစ္စည်းလုပ်ကိုင်သူဖြစ်၏။ သူ သည် ငွေပြားဖြင့် အာတေမိနတ်ဘုရားမ၏ ဗိမာန်တော်ပုံစံငယ်များကို ပြုလုပ်လေ့ရှိ၏။ ဤနည်းဖြင့် သူသည် ပန်းထိမ်သမားတို့အား စီးပွားပြုတတ်၏။
²⁵ ဒေမေတရီသည် ဤပန်းထိမ် သမားတို့နှင့် ထိုသို့သောအတတ် သမားများစု

ငွေပြား ဒေနာရအပြားသည် ဖျမ်းမျှပေးခဲ့သောတစ် ရက်လုပ်အားခအတွက် ဖြစ်သည်။

စေပြီး ဤအတတ်ကို အမှီပြု၍ ငါတို့၌ အကျိုးစီးပွားဖြစ်သည်ကို သင်တို့သိကြ၏။ အချင်းလူတို့ ငါတို့၏လုပ်ငန်းမှ ငါတို့သည် ငွေအမြောက်အများစွာ ရနေသည်ကို သင်တို့ သိကြ၏။²⁶ သို့သော်လည်း ဤလူသည် အဘယ်သို့လုပ်သည်ကို ကြည့်ကြလော့။ သူသည် အဘယ်သို့ပြောသည်ကို နားထောင်ကြလော့။ ပေါလုသည် ဖောက်မြို့တွင် သာမကအာရိပြည် တစ်လျှောက်လုံး၌လည်း များစွာသောလူတို့ကို သြဇာလွှမ်းမိုး၍ ပြောင်းလဲစေ၏။ ပေါလုက လူတို့ပြုလုပ်သောဘုရားတို့သည် မှန်ကန်သောဘုရားများ မဟုတ်ပါ’ ဟုဆို၏။²⁷ ပေါလုပြောသောအရာတို့သည် လူတို့၏စိတ်ကို ပြောင်းလဲစေ၍ ငါတို့လုပ်ငန်းကို ဆန့်ကျင်ပြီးလူများတို့လည်း ကြီးမြတ်သောနတ်ဘုရားမ အာတေမိ၏ဗိမာန်တော်ကို အရေးမကြီးပါဟု တွေးလာကြလိမ့်မည်။ သူမ၏ကြီးမြတ်ခြင်းကိုလည်း ပျက်စီးသွားလိမ့်မည်။ သင်တို့သိသကဲ့သို့ အာရိပြည် တစ်လျှောက်လုံးနှင့် လောကီနိုင်ငံသားတို့သည် အာတေမိကို ကိုးကွယ်နေ၏’ ဟုပြောဆို၏။

²⁸ ထိုလူတို့သည် ထိုစကားကို ကြားသောအခါ၊ အလွန်ဒေါသထွက်လာ၍ “အာတေမိ၊ ဖောက်မြို့၏နတ်ဘုရားမသည် ကြီးမြတ်သည်” ဟုအော်ဟစ်ကြွေးကြော်ကြ၏။²⁹ မြို့ထဲရှိလူအပေါင်းတို့သည် အလွန်စိတ်ဆိုးကြသဖြင့် ဂါယုနှင့်အာရိတ္တာဒုကို ဆွဲဖမ်းကြ၏။ ထိုလူနှစ်ယောက်သည် မာကေဒါနိပြည်မှဖြစ်၍ ပေါလုနှင့်အတူ ခရီးသွားကြသူများဖြစ်၏။ ထိုနေ့က သူတို့အားလုံးသည် ပွဲခံရာဇရပ်ထဲသို့ တဟုန်ထိုးပြေးဝင်ကြ၏။³⁰ ပေါလုသည် စုရုံးသောလူတို့ထံသို့ သွားရောက်၍ သူတို့ကို စကားပြောရန် အလိုရှိသော်လည်း ယေရှု၏တပည့်တော်တို့သည် သူ့ကို သွားခွင့်မပြုကြ။³¹ ထိုနိုင်ငံခေါင်းဆောင်အချို့သည် ပေါလု၏မိတ်ဆွေများဖြစ်ကြ၏။ သူတို့သည် သတင်းတစ်ခုစေလွှတ်၍ သူ့ကို ပွဲခံရာဇရပ်သို့ မသွားရန် တောင်းပန်ကြ၏။³² လူအချို့တို့သည် တစ်မျိုးအော်ဟစ်နေကြပြီး၊ တခြားလူတို့က အခြားတစ်မျိုးအော်

ကြ၏။ စည်းဝေးပွဲတစ်ခု လုံးရှုန်းရင်းဆန်ခတ်ဖြစ်လာ၏။ ထိုလူ အုပ်ထဲ၌ရှိသောလူအများစုတို့သည် သူတို့အဘယ်ကြောင့် ထိုနေရာ၌ရှိနေသည်ကိုပင်မသိကြ။³³ ယုဒတို့သည်အာလေဇန္ဒြီကို လူတို့ရှေ့၌ ရပ်ခိုင်းကြ၏။ လူတို့သည် သူအား အဘယ်သို့ လုပ်ရမည်ကို ပြောကြ၏။ အာလေဇန္ဒြီသည် သူတို့ကို ရှင်းပြလိုသောကြောင့် သူ၏လက်ကို ဝှေ့ရမ်းပြ၏။³⁴ သို့သော်လည်း၊ လူတို့သည် သူ့ကို ယုဒလူဖြစ်ကြောင်း သိလာသောအခါ သူတို့က နှစ်နာရီတိုင်တိုင် “ဖောက်မြို့က အာတေမိနတ်ဘုရားမသည် ကြီးမြတ်၏။ ဖောက်မြို့က အာတေမိနတ်ဘုရားမသည် ကြီးမြတ်၏” ဟုတစ်သံတည်းနှင့်အော်ဟစ်နေကြ၏။

³⁵ မြို့စာရေးသည် လူအုပ်ကြီးကို တိတ်စေပြီးလျှင် သူက ‘ဖောက်မြို့နေလူကြီးမင်းတို့ ဖောက်မြို့သည်ကြီးမြတ်သောနတ်ဘုရားမအာတေမိ* ၏ဗိမာန်တော်နှင့် သူမ၏သန့်ရှင်းသောကျောက်* ကို ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်သောမြို့ဖြစ်ကြောင်း အားလုံးသိနေကြလော့။³⁶ အဘယ်သူကမျှ ဤအရာမမှန်ကန်ဟု မပြော။ ထို့ကြောင့် အားလုံးသည် တိတ်ဆိတ်စွာနေကြ၏။ သတိနှင့်ဆင်ခြင်ခြင်းမရှိဘဲ အဘယ်အမှုကိုမျှ မပြုသင့်။³⁷ သင်တို့သည် ဤလူနှစ်ယောက်ကို ခေါ်လာကြသော်လည်း သူတို့သည် ငါတို့၏နတ်ဘုရားမကို ဆန့်ကျင်ရာတစ်စုံတစ်ရာကိုမျှ မပြောကြ။ သူတို့သည် နတ်ဘုရားမ၏ဗိမာန်တော်မှတစ်စုံတစ်ရာကို မခိုးကြ။³⁸ ဒေမေတရီမစ၍ သူနှင့်အတူနေသောပန်းထိပ်သမားတို့သည် တစ်စုံတစ်ယောက်သောအပေါ်၌ တရားစွဲဆိုချက်တစ်ခုရှိသလော။ ဥပဒေတရားရုံးများဖွင့်ပြီး တရားသူကြီးတို့လည်း ရှိကြ၏။ ထိုနေရာ၌ သူတို့သည် တစ်ယောက်နှင့်တစ်

အာသာမိ အာသာမိသည် ဂရိတ်ဘုရားမ ဒိုင်ယာနာ၏ အမည်ဖြစ်၏။

သန့်ရှင်းသောကျောက် လူတို့က အာတေမိနှင့်တူပြီး ကိုးကွယ်ခဲ့သောမေထရီဂိုက် သို့မဟုတ် ကျောက်။

ယောက်မူခြင်းတရားတွေကြစေ။³⁹ သင်တို့သည် တစ်စုံတစ်ခုထပ်၍ ဆွေးနွေးလိုလျှင် တရားသောအစည်းအဝေး၌ စီရင်ရလိမ့်မည်။⁴⁰ ယနေ့ရုန်းရင်းခတ်ခြင်းကို ပြုသောကြောင့် အမှုရောက်မည်ဟု စိုးရိမ်စရာရှိ၏။ အကြောင်းမူကား ဤမတရားသောစည်းဝေးခြင်းအကြောင်းကို ပြောစရာတစ်စုံတစ်ခုမျှမရှိ” ဟုဆို၏။⁴¹ မြို့စာရေးသည် ဤအရာကို ပြောပြီးနောက်၊ လူတို့အား အိမ်ပြန်ကြရန်ပြောလေ၏။ လူအပေါင်းတို့သည် အိမ်ပြန်သွားကြကုန်၏။

ပေါလုသည် မာကေဒါနိုပြည်နှင့် ခေါမပြည်သို့ သွားခြင်း

20 ထိုဒုက္ခ ရပ်တန့်သွားသောအခါ၊ ပေါလုသည် တပည့်တော်တို့အား မိမိထံသို့ အလည်လာရန် ဖိတ်ကြားလေ၏။ ပေါလုသည် ထိုသူတို့အား နှစ်သိမ့်စကားပြောကြားပြီး၊ နှုတ်ဆက်လေ၏။ ပေါလုသည် ထိုမြို့မှ ထွက်ခွာပြီး မာကေဒါနိုပြည်သို့ သွားလေ၏။² သူသည် မာကေဒါနိုသို့ သွားရာလမ်းတစ်လျှောက်၌ရှိ သောနေရာဒေသအသီးသီးသို့ ရပ်နား၍တပည့်တော်တို့ကို အားပေး၏။ ထိုနောက် သူသည် ဟေလသပြည်သို့ ရောက်လာ၏။³ သူသည် ထိုပြည်၌ သုံးလမျှနေ၏။ ထိုနောက် သူသည် ရေကြောင်းခရီးဖြင့် ရှုရီပြည်သို့သွားရန် အဆင်သင့်ဖြစ်နေ၏။ သို့သော်လည်း ယုဒလူအချို့တို့သည် သူ့ကိုဆန့်ကျင်ရန် လျှို့ဝှက်ကြံစည်ကြ၏။ ထိုကြောင့်သူသည် မာကေဒါနိုပြည်ကို ဖြတ်ကျော်၍ ရှုရီပြည်သို့သွားရန် ဆုံးဖြတ်လေ၏။⁴ တချို့လူတို့သည် ပေါလုနှင့်အတူသွားကြ၏။ ထိုလူတို့အား ဗေရိမြို့မှ ပုရု၏သားသော တပရု၊ သက်သာလောနိတ်မြို့မှ အာရိတ္တာဒုနှင့်သေကုန္ဒ၊ ဒေရဗေမြို့သားဂါယု၊ တိမောသေ၊ အာရိပြည်မှလူနှစ်ယောက် ဖြစ်သောတုဒိတ်နှင့်တရောဖိမ်တို့ ဖြစ်ကြ၏။⁵ ထိုလူတို့သည် ငါတို့ရှေ့၌ သွားနှင့်သူများဖြစ်ကြပြီး၊ ငါတို့အား တရောမြို့၌ စောင့်နေကြ၏။⁶ ငါတို့သည် ယုဒလူမျိုးများ၏တဆေးမဲ့မုန့်ပွဲ တော်အပြီးတွင်၊

ဖိလိပိုမြို့မှရေကြောင်းခရီးဖြင့် ထွက်လာကြ၏။ ငါတို့သည် အခြားလူတို့ ကို ငါးရက်အကြာတွင် တရောမြို့၌တွေ့ဆုံကြ၏။ ငါတို့သည် ထိုအရပ်၌ ခုနစ်ရက်နေကြ၏။

တရောမြို့သို့ ပေါလု၏နောက်ဆုံးခရီး

⁷ ရက်သတ္တပတ်၏ပထမနေ့၌ ငါတို့သည် ပွဲတော်မင်္ဂလာသုံးဆောင်ခြင်းငှါ အတူတူစုဝေးကြ၏။ ပေါလုသည် နောက်တစ်နေ့၌ ထွက်ခွာရန်အစီအစဉ်ရှိသဖြင့် သူသည် အုပ်စုကို စကားပြော၏။ ထို့ကြောင့် သူသည် ညဉ့်သန်းခေါင်ယံအထိ ဆက်လက်၍ စကားပြောနေ၏။⁸ ငါတို့အားလုံးအပေါ်ထပ်အခန်းတစ်ခန်းထဲ၌ ရှိနေကြ၏။ ထိုအခန်းထဲ၌ မီးအိမ်များစွာတို့သည် လင်းထိန်နေလေ၏။⁹ ဥတုအမည်ရှိသောလူငယ်တစ်ယောက်သည် ပြတင်းပေါက်နားတွင် ထိုင်နေ၏။ ပေါလုသည် ဆက်လက်စကားပြောနေစဉ်၊ ဥတုသည် အလွန်အိပ်ငိုက်လာ၏။ နောက်ဆုံး၌ အိပ်ပျော်သွား၍ ပြတင်းပေါက်မှ ပြုတ်ကျသွား၏။ သူသည် သုံးထပ်အမြင့်မှ မြေပေါ်သို့ ကျသွား၏။ လူများတို့သည် သွားရောက်ပြီး သူ့ကိုထူမကြည့်သောအခါ သူသည် သေနေလေပြီ။¹⁰ ပေါလုသည် အောက်သို့ ဆင်းလာပြီး ဥတုအား၌ ဒူးထောက်၍ သူ့ကို ပွေဖက်ထား၏။ ထိုအခါ သူသည် ယုံကြည်သူ တို့အား “မစိုးရိမ်ကြနှင့်။ သူသည် အသက်ရှင် နေသည်” ဟုပြော၏။¹¹ ပေါလုသည် အိမ်အပေါ်ထပ်သို့ ပြန်တက်သွား၏။ သူသည် မုန့်ကိုဖဲ့၍စားလေ၏။ ထိုနောက် သူတို့အား မိုးလင်းသည်အထိ စကားပြောလေ၏။ ထိုနောက် သူသည် ထွက်ခွာသွားလေ၏။¹² လူတို့သည် လူငယ်ကို အိမ်သို့ခေါ်ဆောင်သွားကြ၏။ သူအသက်ရှင်နေ၏။ ထိုအခါ လူတို့သည် အလွန်တရာစိတ်သက်သာခြင်းရကြလေ၏။

တရောမှမိလက်သို့ ခရီးသွားခြင်း

¹³ ငါတို့သည် အသုမြို့သို့ ပေါလုထက် အရင်ရွက်လွင့်သွားကြ၏။ ပေါလု၏အစီအစဉ်အရ

ငါတို့သည် သူ့ကို အသုမြို့၌ တွေ့ဆုံပြီး ထိုနေ့ ရာမှ အတူတကွလွှင့်မည်ဖြစ်၏။ သူသည် ကုန်းလမ်းခရီးဖြင့် သွားလိုသဖြင့် ထိုသို့စီရင်လေ၏။
 14 နောက်ပြီးနှင့် အသုမြို့၌ သူသည် ငါတို့နှင့် တွေ့ဆုံကြပြီးလျှင် သူသည် ငါတို့နှင့်အတူ သင်္ဘောပေါ်သို့တက် ရောက်လိုက်ပါလော၏။ ငါတို့အားလုံးသည် မိတုလင်မြို့သို့ ရောက်ကြ၏။
 15 နောက်တစ်နေ့၌ ငါတို့သည် မိတုလင်မှ လွှင့်ကြ၏။ ငါတို့သည် ဒီအုကျွန်းအနီးရှိ နေရာတစ်ခုသို့ရောက်ကြ၍ နောက်တစ်နေ့၌ ငါတို့သည် သာမုကျွန်းသို့ ရောက်သွားကြ၏။ တစ်ရက်မျှကြာသောအခါ ငါတို့သည် မိလက်မြို့သို့ ရောက်ရှိကြ၏။
 16 ပေါလုသည် ဖေက်မြို့၌ ရပ်တန့်ခြင်းမပြုရန် ဆုံးဖြတ်ထား၏။ အကြောင်းမူကား၊ သူသည် အာရိပ်ပြည်၌ အချိန်ကြာမြင့်စွာ နေရန်အလိုမရှိ။ ပေါလုသည် ပင်တေကုတ္တေပွဲတော်နေ့တွင် ယေရုရှလင်မြို့၌ နေလိုသောကြောင့် အလျင်အမြန်သွားလို၏။

ပေါလုက ဖေက်မြို့မှ အကြီးအကဲများထံသို့ ပြောဆိုခြင်း

17 မိလက်မြို့၌ ပေါလုက ဖေက်မြို့သို့ စာတစ်စောင်ရေး၍ ပို့လေ၏။ ပေါလုသည် ဖေက်မြို့သင်းအုပ်တို့ကို သူ့ထံသို့လာရန် ဖိတ်ခေါ်၏။
 18 သင်းအုပ်တို့ရောက်လာသောအခါ ပေါလုက၊ သင်တို့နှင့်ငါအတူနေသောကာလပတ်လုံး ငါ၏အသက်ရှင်ခြင်းနည်းလမ်းကို သင်တို့သိကြ၏။ သင်တို့နှင့်ငါသည် အတူတစ်ချိန်လုံးနေခဲ့သောလမ်းစဉ်ကို သင်တို့သိကြ၏။
 19 ယုဒတို့သည် ငါ့ကိုဆန့်ကျင်ရန် ကြံစည်ကြ၏။ ထိုအကြောင်းအရာသည် ငါ့ကို ကြီးမားသောစိတ်နာကျင်ခြင်း ဖြစ်စေ၏။ ငါမကြာခဏငိုရ၏။ သို့သော်လည်း သင်တို့သည် ငါအစဉ်သဖြင့် သခင်ဘုရား၏အမှုတော်ကို ဆောင်ရွက်ပေးသည်ကို သိကြ၏။ ငါသည် အရေးပါသော အရာကို ငါ့အတွက် ဘယ်သောအခါမျှ မတွေ့ပါ။
 20 ငါသည် သင်တို့အတွက်အကောင်းဆုံးသောအရာကို အစဉ်သဖြင့်ငါပြုလုပ်၏။ ငါ

သည် သင်တို့အား အရာခပ်သိမ်းပြောလေ၏။ ငါသည် သင်တို့အား ပရိသတ်ရှေ့၌သာမက၊ သင်တို့အိမ်များ၌လည်း ဩဝါဒပေး၏။
 21 ငါသည် ယုဒလူနှင့် ဟေလသလူအပေါင်းတို့အား သူတို့၏စိတ်နှလုံးကို ပြောင်းလဲပြီး ဘုရားသခင်ထံပြန်လှည့်၍ ငါတို့၏သခင်ယေရှုကို ယုံကြည်ကြရန်ပြောလေ၏။
 22 သို့သော်လည်း ငါသည် ယခုအချိန်၌ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်၏အမိန့်ကို နာခံ၍ ယေရုရှလင်မြို့သို့ သွားရမည်။ အထိုနေရာ၌ အဘယ်သို့ ဖြစ်မည်ကို ငါမသိ။
 23 ငါသည် ယေရုရှလင်မြို့၌ ဒုက္ခများစွာနှင့် ထောင်ကပင်လျှင် ငါအား စောင့်နေသည်ကို သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်သည် မိန့်တော်မူသောကြောင့် ငါသိနေ၏။
 24 ငါသည် ငါ့အသက်အတွက် ဝရုမစိုက်ပါ။ အရေးအကြီးဆုံးအရာမှာ၊ ငါ၏အလုပ်ကို ပြီးမြောက်စေခြင်းငှါ သခင်ယေရှုသည် ငါ့အား ပေးသောအလုပ်ကိုပြီးစီးစေမည်အကြောင်းဖြစ်၏။ ထိုအလုပ်သည် ဘုရားသခင်ကျေးဇူးတော်၏ ဝမ်းမြောက်ဖွယ်ရာသတင်းကောင်းကို လူတို့အား ပြောဆိုရန် ဖြစ်၏။
 25 ယခုအခါ၌ ငါပြောမည်ကို နားထောင်ကြလော့။ သင်တို့၌ အဘယ်သူကမျှ ငါ့ကို နောက်ထပ် ဘယ်သောအခါမှ တွေ့ရလိမ့်မည်မဟုတ်။ ငါသည် သင်တို့နှင့်အတူ ရှိနေချိန်ကာလပတ်လုံး သင်တို့အား ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်အကြောင်းကို ဟောပြော၏။
 26 ထို့ကြောင့် ယနေ့ ငါ၌ သေချာစွာပြောနိုင်သောအရာတစ်ခုရှိ၏။ သင်တို့တွင် တစ်စုံတစ်ယောက်သည် ဆုံးရှုံးခြင်းသို့ ရောက်လျှင်၊ ဘုရားသခင်သည် ငါ့ကို အပြစ်တင်မည်မဟုတ်။
 27 အကြောင်းမူကား ဘုရားသခင်သည် သင်တို့ကိုသိရန် အလိုတော်ရှိသမျှတို့ကို ငါသည် သင်တို့အား ပြောပြ၏။
 28 ထို့ကြောင့် သင်တို့သည် ကိုယ်ကိုသတိနှင့် ကြည့်ရှုကြလော့။ ထိုအပြင် ဘုရားသခင်သည် သင်တို့ကို အပ်ထားသောလူတို့အားလုံးကိုလည်း ကြည့်ရှုကြလော့။ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်သည် သင်တို့အား ဤသို့အုပ်များကို ကြည့်ရှုစောင့်ရှောက်ရန် ခန့်အပ်တော်မူ၏။

သင်တို့သည် ဘုရားသခင်၏အသင်းတော်၌ သိုးထိန်းကဲ့သို့ ဖြစ်ရမည်။ သူသည် ထိုအသင်း တော်ကို မိမိအသွေးနှင့်ဝယ်တော်မူ၏။²⁹ ငါ သွားပြီးသည့်နောက်တွင် သင်တို့ထံသို့ လူတ ချို့ရောက်လာကြမည်ကို ငါသိ၏။ ထိုလူတို့ သည် ဝံပုလွေရိုင်းများကဲ့သို့ ဖြစ်လိမ့်မည်။ သူ တို့သည် သိုးအုပ်ကို ဖျက်ဆီးရန် ကြိုးစားကြ လိမ့်မည်။³⁰ သင်တို့အုပ်စုထဲမှခေါင်းဆောင် ဆိုးများလည်း ဖြစ်လာကြလိမ့်မည်။ သူတို့ သည် မှားယွင်းသောအရာများကို သင်ကြား လိမ့်မည်။ သူတို့သည် ယေရှု၏နောက်ကို လိုက် သောသူတချို့ကို သမ္မာတရားမှ လမ်းမှားစေ ပြီး သူတို့၏နောက် လိုက်များဖြစ်စေလိမ့်မည်။³¹ ထို့ကြောင့် သတိထားကြလော့။ ပတ်လုံးနေ့ ညမပြတ်လူအပေါင်းတို့ကို မျက်ရည်နှင့်တကွ ဆုံးမ၍ နေကြောင်းကို အောက်မေ့ကြလော့။³² ယခုအခါ၌ ငါသည် သင်တို့ကို ဘုရား သခင်၏လက်တော်ထဲ၌ အပ်လေ၏။ ဘုရား သခင်သည်မိမိသန်ရှင်းသူအားလုံးကိုပေးတော် မူသောအရာဖြစ်၏။ သင်တို့ကို ခိုင်ခံ့စေ၍ ကောင်းချီးမင်္ဂလာ ပေးသည့်ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်တရားစကားအပေါ်၌ ငါသည် ရပ် တည်လျက်ရှိနေ၏။³³ ငါသည် သင်တို့နှင့်အတူ ရှိနေသောအခါ ဘယ်သောအခါမျှတစ်စုံတစ် ယောက်၏ငွေဖြစ်စေ၊ အဝတ်များဖြစ်စေအလို မရှိ။³⁴ ငါ၏လိုအပ်ချက်များအတွက်၎င်း ငါနှင့် အတူရှိနေကြသော လူတို့၏လိုအပ်ချက်များအ တွက်၎င်း စောင့်ရှောက်နိုင်ရန် ငါကိုယ်တိုင် လက်ဖြင့် အလုပ်လုပ်ခဲ့သည်ကို သင်တို့သိကြ ၏။³⁵ သင်တို့သည် ဆင်းရဲသောသူတို့ကို ကူညီ ခြင်းငှါ အလုပ်ကို ကြိုးစားလုပ်ကိုင်သင့်ကြောင်း အရာရာ၌ ငါသည် သင်တို့ကို ပုံသက်သေပေး ၏။ ငါသည် သင်တို့အား သခင်ယေရှုမိန့်တော် မူသောစကားတော်များကို မှတ်မိရန် သွန်သင် ပေး၏။ ယေရှုက၊ ပေးကမ်းခြင်းသည်၊ ရယူခြင်း ထက်ပို၍ ဝမ်းမြောက်စရာဖြစ်သည်” ဟုမိန့် တော်မူ၏။

³⁶ ပေါလုက ထိုအကြောင်းများကို ပြောဆို

ပြီးလျှင် သူသည်၊ သူတို့အားလုံးနှင့်အတူဒူး ထောက်၍ ဆုတောင်းကြ၏။³⁷⁻³⁸ သူတို့အား လုံးသည် ငိုကြွေးကြ၏။ သူတို့သည် သူ့ကို နောက်ထပ် ဘယ်သောအခါမျှတွေ့ရလိမ့်မည် မဟုတ်ဟု ပေါလုသည် သူတို့အား ပြောသော ကြောင့် သူတို့သည် အလွန်ကြေကွဲဝမ်းနည်း ကြ၏။ သူတို့သည် သူ့ကို ဖက်၍နမ်း ကြ၏။ ထို့နောက် သူတို့သည် သူ့ကို သင်္ဘောသို့လိုက် ပို့ကြ၏။

ပေါလုယေရှုလင်မြို့သို့ သွားခြင်း

21 ငါတို့အားလုံးသည် သင်းအုပ်တို့ကို နှုတ်ဆက်ခဲ့ခွာပြီးနောက်၊ လွှင့်ကြလေ ၏။ ငါတို့သည် ကောသကျွန်းသို့ တည်တည် သွားကြ၏။ နောက်တစ်နေ့၌ ရောဒကျွန်းသို့ ရောက်ကြ၏။ ရောဒကျွန်းမှတစ်ဆင့် ပါတရ မြို့သို့ သွားရောက်ကြ၏။² ပါတရမြို့သို့ ရောက် သောအခါ ဖိနိတ်ပြည်သို့ သွားမည့်သင်္ဘော တစ်စီးကို တွေ့ကြ၏။ ငါတို့သည် ထိုသင်္ဘော ပေါ်တက်ပြီး ရွက်လွှင့်သွားကြ၏။³ ငါတို့ သင်္ဘောသည် ကုပရူကျွန်းအနီးမှ ဖြတ်သွား၏။ ငါတို့သည် ကျွန်း၏မြောက်ပိုင်းကို တွေ့နေရ သော်လည်း၊ ထိုနေရာ၌ သင်္ဘောရပ်တန့်ခြင်း မပြုသဖြင့် ရှုရိပြည်အထိ ရွက်လွှင့်၏။ ငါတို့ သည် တုရုမြို့၌ ရောက်သောအခါ သင်္ဘောရပ် နားလေ၏။ အကြောင်းမူကား၊ သင်္ဘောပေါ် တွင် ပါရှိသောကုန်ပစ္စည်းများကို တုရုမြို့၌ ချရ မည်ဖြစ်သောကြောင့်ဖြစ်၏။⁴ တုရုမြို့၌ ငါတို့ သည် ယေရှု၏တပည့်တော်တို့နှင့် တွေ့ကြ၏။ ငါတို့သည် သူတို့နှင့်အတူနစ်ရက်တိုင်တိုင်နေ ကြ၏။ သူတို့သည် ပေါလုအား ယေရှုလင်မြို့ သို့ မသွားရန်သတိပေးကြ၏။ အကြောင်းမူ ကား၊ သန်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်သည် သူတို့ အား ပြောထားသောအရာများကြောင့် ဖြစ် ၏။⁵ ငါတို့သည် အလည်အပတ်သွားခြင်း ပြီး သောအခါ ထိုမြို့မှ ထွက်ခွာသွားကြပြီး ငါတို့ ဆက်လက်၍ခရီးဆက်ပါ၏။ ငါတို့သည် ထိုမြို့မှ မထွက်ခွာမှီ၊ ယေရှု၏တပည့်တော်တို့အားလုံး၊

အမျိုးသမီးတို့နှင့် ကလေးငယ်တို့အပါ၊ မြို့ပြင် သို့ထွက်၍ ငါတို့အား နှုတ်ဆက်ရန် လိုက်ပါလာ ကြ၏။ ငါတို့အားလုံးသည် ပင်လယ်ဆိပ်ကမ်း ဌာန နှုတ်ဆက်၍ ဆုတောင်းကြ၏။ ထို့နောက် ငါတို့သည် နှုတ်ဆက်ခွဲခွာ၍ သင်္ဘောပေါ်သို့ တက်ကြ၏။ ‘သင်္ဘောထွက်ခွာပြီးမှသာလျှင် ငါတို့ကို နှုတ်ဆက်ခွဲခွာသောလူတို့သည် အိမ် ပြန်သွားကြ၏။

⁷ ငါတို့သည် ခရီးစဉ်ကို ဆက်လက်သွားရာ တုရုမြို့မှ ပတောလင်မြို့သို့ ရောက်၏။ ငါတို့ သည် ညီအစ်ကိုတို့ကို နှုတ်ဆက်ပြီး၊ သူတို့နှင့် အတူတစ်ရက်နေကြ၏။ ⁸ နောက်တစ်နေ့၌ ငါ တို့သည် ပတောလင်မြို့မှ ထွက်ခွာပြီး၊ ကံသရီ မြို့သို့ ရောက်ကြ၏။ ငါတို့သည် ဖိလိပျအိမ်သို့ သွား၍နေထိုင်ကြ၏။ ဖိလိပျအိမ်သည် လူ များထံသို့ ဝမ်းမြောက်ဖွယ်ရာသတင်းကောင်း ပြန်ဝေဟောကြားခြင်းဖြစ်၏။ သူသည် အကူအ ညီပေးသော ဆရာ* ခုနှစ်ပါးအဝင်ဖြစ်၏။ ⁹ သူ ၌လက်မထပ်ရသေးသောသမီးပျိုကညာ လေး ယောက်ရှိ၏။ ထိုသမီးပျိုတို့၌ ပရောဖက်ပြု နိုင်သောအစွမ်းရှိကြ၏။ ¹⁰ ငါတို့သည် ထိုအိမ်၌ ရက်ပေါင်းမြောက်များစွာ နေပြီးသောအခါ၊ အာဂဗုအမည်ရှိသော ပရောဖက်တစ်ယောက် သည် ယုဒပြည်မှရောက်လာလေ၏။ ¹¹ သူသည် ငါတို့ထံသို့ ရောက်လာ၍ ပေါလု၏ခါးပတ်ကို ငှားရမ်း၏။ ထို့နောက် သူသည် မိမိလက်နှင့် ခြေထောက်များကို ထိုခါးပတ်နှင့် ချည်နှောင် ၍ “သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်က ‘ပြောတော် မူသည်မှာ ယေရှုလင်မြို့ရှိယုဒလူတို့က ဤခါး ပတ်ပတ်သောလူကို ဤကဲ့သို့ ချည်နှောင်ကြ ပြီး၊ သူ့ကို တပါးသောအမျိုးသားတို့ လက်သို့ အပ်နှံကြလိမ့်မည်” ဟုပြောလေ၏။ ¹² ငါတို့ အားလုံးသည် ထိုစကားကို ကြားရ၏။ ထို့ ကြောင့် ငါတို့နှင့်ထိုနေရာ၌ရှိသော ယုံကြည် သူတို့သည် ပေါလုအား ယေရှုလင်သို့မသွား ရန် တောင်းပန်ကြ၏။ ¹³ သို့သော်လည်း ပေါလု

က “သင်တို့သည် အဘယ်ကြောင့် ဝိုင်းနေကြသ နည်း၊ သင်တို့သည် အဘယ်ကြောင့် ငါ့ကိုစိတ် ဝမ်းနည်းစေကြသနည်း။ ယေရှုလင်မြို့၌ ငါ သည် အချည်နှောင်ခြင်းခံရန် အဆင်သင့်ဖြစ် နေရုံသာမက သခင်ယေရှု၏နာမတော်အတွက် အသေခံခြင်းငှါပင်လျှင် အဆင်သင့် ဖြစ်သည်” ဟုပြောလေ၏။

¹⁴ ငါတို့သည် ပေါလုအား ယေရှုလင်မြို့မှ ကင်းဝေးရန်သွေးဆောင်၍ မရနိုင်။ ထို့ကြောင့် ငါတို့သည် ကြိုးစားသွေးဆောင်ခြင်းကို ရပ်၍ “ဘုရားသခင်၏အလိုတော်ရှိသည့်အတိုင်း ဖြစ် ပါစေ” ဟုပြောကြ၏။ ¹⁵ ထို့နောက် ငါတို့သည် အဆင်သင့်ဖြစ်ပြီး ယေရှုလင်မြို့သို့ ထွက်ခွာ ကြ၏။ ¹⁶ ကံသရီမြို့ရှိ ယေရှု၏တပည့်တော် အ ချိုတို့သည် ငါတို့ကို လိုက်ပို့ကြ၏။ သူတို့သည် ငါတို့အား မနာသုန်၏အိမ်သို့ခေါ် ဆောင်သွား ကြ၏။ မနာသုန်သည် ကုပရူကျွန်းသားဖြစ်၏။ သူသည် ယေရှု၏နောက်ကို လိုက်လာသော ပထမဆုံးလူတို့အဝင်ဖြစ်၏။ ငါတို့သည် သူ့အိမ် ၌နေထိုင်ကြ၏။

ပေါလုက ယာကုပ်ထံသို့ သွားလည်ခြင်း

¹⁷ ငါတို့သည် ယေရှုလင်မြို့သို့ ရောက် သောအခါ၊ ယုံကြည်သူတို့သည် ငါတို့ကို တွေ ကြရသောကြောင့် အလွန်ပျော်ရွှင်နေကြ၏။ ¹⁸ နောက်တစ်နေ့၌ ပေါလုသည်၊ ယာကုပ်ကို တွေ့ဆုံရန် ငါတို့နှင့်အတူသွားလေ၏။ ထိုနေရာ ၌ သင်းအုပ်အားလုံးတို့သည်လည်း ရှိကြ၏။ ¹⁹ ပေါလုသည် သူတို့အားလုံးကို နှုတ်ဆက်၏။ ထို့နောက် သူသည် မိမိအားဖြင့်တပါးသောအ မျိုးသားတို့တွင် ဘုရားသခင်ပြုတော်မူခဲ့သမျှ အရာအားလုံးကို သူတို့အား အသေးစိတ်ပြော ပြ၏။ ²⁰ သင်းအုပ်တို့သည် ထိုအကြောင်း အရာ များကို ကြားကြသောအခါ၊ သူတို့သည် ဘုရား သခင်ကို ချီးမွမ်းကြ၏။ ထို့နောက် သူတို့သည် ပေါလုအား၊ “ငါတို့ညီအစ်ကို ထောင်ပေါင်း များစွာသောယုဒလူမျိုးတို့သည် ယုံကြည်သူ ဖြစ်လာကြသည်ကို သင်သိမြင်နိုင်သော်လည်း

အကူအညီပေးသောဆရာ အထူးအလုပ် အတွက်ရွေး ချယ်ခဲ့သောလူများ

သူတို့သည် မောရှေ၏ပညတ်တရားအတွက် စိတ်အားထက်သန်ကြ၏။²¹ သင်သည် တခြား ပြည်များ၌ရှိသောယုဒလူတို့အား မောရှေ၏ ပညတ်တရားကိုစွန့်၍ ယုဒတို့၏မလေ့ထုံးစံများကို မလိုက်နာရန်နှင့် သူတို့၏သားသမီးတို့ကို အရေးများမလှီးရန် သင်ပေးသည်ကို သူတို့ကြားရကြပြီ။²² သို့ဖြစ်၍အဘယ်သို့ပြုရမည်နည်း။ သင်ရောက်လာသည်ကို ဤနေရာရှိ ယုဒလူယုံကြည်သူတို့သည် သေချာစွာ သိကြလိမ့်မည်။²³ ထို့ကြောင့် ငါတို့သည် သင်အဘယ်အရာ လုပ်ရမည်ကို ပြောပြမည်။ ငါတို့တွင် လူလေးယောက်သည် ဘုရားသခင်ထံတော်၌ သစ္စာ ဝတ်ပြုကြ၏။²⁴ ဤလူလေးယောက်ကို သင်နှင့် အတူ ခေါ်သွား၍၊ သူတို့၏စင်ကြယ်ခြင်းအခမ်းအနား၌ ပါဝင်လော့။ သူတို့၏ခေါင်းရိတ်ခြင်းအတွက် စရိတ်ကိုပေးလော့။ သင်သည် ထိုသို့ပြုလျှင် သင်နှင့်ပတ်သက်၍ သူတို့ကြားခဲ့သော အရာသည်မမှန်ကန်ကြောင်း လူတိုင်းအတွက် သက်သေဖြစ်လိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ သင်ကိုယ်တိုင်မိမိအသက်တော်၌ မောရှေ၏ ပညတ်တရားကို လိုက်နာကြောင်း သူတို့ကိုယ်တိုင်သိမြင်ကြ၏။²⁵ ငါတို့သည် တပါးသောအမျိုးသားယုံကြည်သူတို့ထံသို့ စာတစ်စောင်ပို့လေ၏။ ထိုစာထဲမှာ၊

‘ရုပ်တုအား ပူဇော်ထားသောအစာများကို မစားနှင့်။ သွေးကို မစားနှင့်။ လည်ပင်းညှစ်သတ်သော တိရစ္ဆာန်တို့၏အသားများမစားနှင့်။ မတရားသောမေထုန်ကို မပြုနှင့်ဟု ရေးသားသည်’ ဟု ဆိုကြ၏။

ပေါလုအဝမ်းခံခြင်း

²⁶ နောက်တစ်နေ့၌ ပေါလုသည် လူလေးယောက်နှင့်အတူသွားလေ၏။ သူသည် သန့်စင်ခြင်းအခမ်းအနား၌ ပါဝင်၏။ ထိုနောက် သူသည် ဗိမာန်တော်သို့သွား၍ သန့်စင်ခြင်းအခမ်းအနားပြီးဆုံးမည့်နေ့ရက်နှင့် နောက်ဆုံးနေ့

၌ သူတို့အယောက်စီတိုင်းအတွက် ယင်ပူဇော်ရလိမ့်မည်ဖြစ်ကြောင်း ကြေညာ၏။

²⁷ ခုနစ်ရက်ပြည့်လုနီးလာသောအခါ အာရီပြည်မှလာသောယုဒလူအချို့သည် ပေါလုကို ဗိမာန်တော်အတွင်း၌ တွေ့ကြ၏။ သူတို့သည် လူတို့ကို နှိုးဆွကြပြီး ပေါလုအား ဖမ်းဆီးကြ၏။²⁸ သူတို့က “အချင်းယုဒအမျိုးသားတို့ ငါတို့ကို ကူညီပါ ဟုအော်ဟစ်ကြ၏။ ဤလူသည် ငါတို့လူမျိုးနှင့် မောရှေ၏ပညတ်တရားများအား ဆန့်ကျင်သောအရာများကို ဆုံးမသြဝါဒပေးသောသူဖြစ်၏။ သူသည် ဤအရာများကို နေရာတိုင်းရှိ လူတို့ထံသို့ သင်ကြားပေး၏။ ယခုအခါ၌ သူသည် တချို့ဟေလသလူတို့ကို ဗိမာန်တော်ပိုင် နက်ထံ၌ ပင်ခေါ်လာပြီး ဤသန့်ရှင်းသောနေရာကို မသန့်ရှင်းအောင်လုပ်နေ၏” ဟုဟစ်ကြော်ကြ၏။²⁹ ယုဒလူတို့သည် ပေါလုနှင့်အတူ တရောပိမ်အား ယေရုရှလင်မြို့၌ တွေ့ကြသောကြောင့် သူတို့သည် ဤအရာပြောကြ၏။ တရောပိမ်သည် ဖောက်မြို့မှ လာသောဂရိလူမျိုးဖြစ်၏။ ပေါလုသည် သူ့ကို ဗိမာန်တော်ထံသို့ ခေါ်လာသည်ဟု ယုဒလူတို့ ထင်ကြ၏။

³⁰ ယေရုရှလင်မြို့ရှိ လူအားလုံးတို့သည် အလွန်ချောက်ချားလာကြ၏။ သူတို့အားလုံးပြေးလာကြ၍ ပေါလုကို ဖမ်းဆုပ်ထားကြ၏။ ထိုနောက် သူတို့သည် ဗိမာန်တော်ပိုင်နက်အပြင်ဘက်သို့ ပေါလုကို ဆွဲထုတ်လာကြ၏။ ဗိမာန်တော်တံခါးပေါက်များကို ချက်ချင်းပိတ်ထားကြ၏။³¹ လူတို့သည် ပေါလုအား သတ်ရန်ကြိုးစားကြစဉ် ယေရုရှလင်မြို့တစ်မြို့လုံး ရုန်းရင်းဆန်ခတ် ဖြစ်နေကြောင်းကို ရောမတပ်မှူးထံ သတင်းရောက်လေ၏။³² ထို့ကြောင့် သူသည် စစ်ဗိုလ်အချို့နှင့် စစ်သားတို့ကို သူနှင့်အတူ ချက်ချင်းခေါ်ဆောင်လာ၍ လူတို့စုဝေးရာနေရာသို့သွားကြ၏။ လူတို့သည် တပ်မှူးနှင့်စစ်သားတို့ကို တွေ့ကြသောအခါ ပေါလုအား ရိုက်နှက်ခြင်းကိုရပ်တန့်ကြ၏။³³ တပ်မှူးသည် ပေါလုထံသို့ လျှောက်သွား၍ ဖမ်းဆီးလေ၏။ သူသည် မိမိစစ်သားတို့ကို ပေါလုအား သံကြိုး

နှစ်ချောင်းဖြင့်ချည်ရန် အမိန့်ပေးလေ၏။ တပ်မှူးက “ဤလူသည် အဘယ်သူနည်း။ သူသည် အဘယ်အပြစ်ကို ကျူးလွန်သနည်း” ဟုမေး၏။³⁴ အချို့လူတို့သည် တစ်မျိုးအော်ပြီး အခြားလူတို့က အခြားအကြောင်းတစ်ခုကို အော်ပြော၏။ ထိုနေရာ၌ ရှုပ်ထွေးမှုများသောကြောင့် တပ်မှူးသည် အမှန်တကယ် အဘယ်အရာဖြစ်ပျက်သည်ကို မသိရှိနိုင်ပါ။ ထို့ကြောင့် တပ်မှူးသည် ပေါလုအား စစ်တပ်အဆောက်အဦးသို့ ခေါ်ဆောင်ရန် သူ၏စစ်သားတို့ကို အမိန့်ပေးလေ၏။³⁵⁻³⁶ လူအားလုံးတို့သည် သူတို့နောက်သို့ လိုက်လာကြ၏။ စစ်တပ်အဆောက်အဦး၏ လှေကားပေါ်သို့ ရောက်သောအခါ၊ စစ်သားတို့သည် ပေါလုကို ချီငွေ့၍ သယ်ဆောင်သွားကြ၏။ လူတို့သည် အလွန်ပြင်းထန်သောကြောင့် ပေါလုအား အကာအကွယ်ပေးရန်သူတို့သည် ဤအရာများကို ပြုလုပ်ကြ၏။ သူတို့က “သူ့ကို သတ်ပစ်လော့” ဟုဆက်လက်၍ အော်ဟစ်ကြ၏။

³⁷ စစ်သားတို့သည်ပေါလုကို စစ်အဆောက်အဦးအတွင်းသို့ ဝင်လှသောအခါ၌ ပေါလုက တပ်မှူးအား “အကျွန်ုပ်သည် တစ်စုံတစ်ခုကို ပြောရပါမည်လော” ဟုမေး၏။ ထိုအခါ တပ်မှူးက သင်သည် ဂရိစကားပြောတတ်သလော။³⁸ သို့ဖြင့်လျှင် သင့်ကို ငါထင်နေတာမှားနေပြီ။ သင်သည် အစိုးရကိုဆန့်ကျင်ပုန်ကန်ရန် မကြာခင်က စတင်ခဲ့သောထိုအဲဂုတ္တုလူဖြစ်သည် ဟု ငါထင်၏။ သူသည် လူသတ်သမားလေးထောင်ကို ဦးဆောင်၍ တောသို့ခေါ်သွားသည် ဟု ပြောလေ၏။

³⁹ ပေါလုက “မဟုတ်ပါ။ အကျွန်ုပ်သည် တာရှုမြို့သား ယုဒလူတစ်ယောက်ဖြစ်ပါ၏။ တာရှုမြို့သည် ကိလိကီပြည်၌ရှိ၏။ အကျွန်ုပ်သည် ထိုအရေးပါသောမြို့သား တစ်ယောက်ဖြစ်ပါ၏။ ကျေးဇူးပြု၍ လူတို့ကို အကျွန်ုပ်စကားပြောပါရစေ” ဟုပြောလေ၏။

⁴⁰ တပ်မှူးသည် ပေါလုအား လူတို့ကို စကားပြောခွင့်ပေး၏။ ထို့ကြောင့် ပေါလုသည် စစ်အ

ဆောက်အဦး လှေကားပေါ်မှာ ရပ်၍ လူတို့အား တိတ်ဆိတ်သွားစေခြင်းငှါ မိမိလက်ဖြင့် အချက်ပေးလေ၏။ ထိုအခါ လူတို့သည် တိတ်ဆိတ်စွာနေကြ၏။ ပေါလုသည် လူတို့အား ဟေဗြဲဘာသာဖြင့် ပြောလေ၏။

ပေါလုက လူများကို စကားပြောခြင်း

22 ပေါလုက “အကျွန်ုပ်၏ညီအစ်ကိုတို့နှင့် အကျွန်ုပ်၏အဘတို့၊ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုကာကွယ်ရန် ယခုသင်တို့ထံသို့အကျွန်ုပ်ပြောသောစကားကို နားထောင်ကြပါ” ဟုဆို၏။² ပေါလုသည် ယုဒဘာသာစကားဖြင့် ပြောသည်ကို သာ၍အလွန် ကြားကြ၏။ ထိုအခါ ယုဒလူတို့သည် ပို၍တိတ်ဆိတ်စွာနေကြ၏။³ ပေါလုက၊ အကျွန်ုပ်သည် ယုဒလူတစ်ယောက်ဖြစ်၏။ အကျွန်ုပ်သည် ကိလိကီပြည် နယ်တာရှုမြို့၌ မွေးဖွားပါ၏။ အကျွန်ုပ်သည် ဤယေရုရှလင်မြို့၌ ကြီးပြင်းလာ၍ အကျွန်ုပ်သည် ဂါမလေလုလ၏ကျောင်းသားတစ်ယောက်ဖြစ်၏။ သူသည် အကျွန်ုပ်တို့အဘတို့၏ပညတ်တရားနှင့် ပတ်သက်သမျှအားလုံးကို ဂရုတစိုက်သင်ကြားပေးပါ၏။ အကျွန်ုပ်သည် ယနေ့ ဤနေရာ၌ရှိသော သင် တို့အားလုံးကဲ့သို့ပင် ဘုရားသခင်အစေခံခြင်းကို အလွန်စိတ်အားထက်သန်သောသူဖြစ်ပါ၏။⁴ အကျွန်ုပ်သည် ယေရုရှလင်မြို့ကို လိုက်ကြသောသူတို့ကို ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်၏။ အကျွန်ုပ်ကြောင့် တစ်ချို့သည် အသတ်ခံရကြ၏။ အကျွန်ုပ်သည် ယောက်ျား၊ မိန်းမတို့ကို ချည်နှောင်၍ ထောင်ထဲ၌ချ၏။

⁵ “ယင်ပုရောဟိတ်မင်းနှင့် ယုဒလူအကြီးအကဲကောင်စီတို့သည် သင်တို့ကို သက်သေခံပြောပြနိုင်၏။ တစ်ချိန်က ငါသည် ထိုခေါင်းဆောင်တို့ထံမှ ဒမာသက်မြို့၌ရှိသော ထိုယုဒညီအစ်ကိုတို့အတွက် စာစောင်များယူပြီးမှ ထိုနေရာ၌ယေရုရှလင်တပည့်တော်တို့ကို ဖမ်းဆီးရန်နှင့် သူတို့ကို အပြစ်ဒဏ်ပေးခြင်းအတွက် ယေရုရှလင်မြို့သို့ ခေါ်ဆောင်ရန် သွားလေ၏။

**ဝေါလုကမိမိပြောင်းလဲခြင်း
အကြောင်းပြောပြခြင်း**

6“သို့သော်လည်း ဒမာသက်မြို့လမ်းပေါ်၌ အကျွန်ုပ်သွားစဉ်တစ်စုံတစ်ခုဖြစ်ပျက်ပါ၏။ အကျွန်ုပ်သည် မွန်းတည့်အချိန်တွင် ဒမာသက်မြို့နှင့်နီးကပ်လာစဉ်၊ ကောင်းကင်ပေါ်က တောက်ပလင်းထိန်သောအလင်းရောင်သည် ပတ်လည်၌ ရုတ်ခနဲ တွန်းတောက်ပါ၏။ 7 အကျွန်ုပ်သည် မြေပြင်သို့ လဲကျသွား၍ ‘ရှောလု၊ ရှောလု၊ အဘယ်ကြောင့် သင်သည် ငါ့ကို ညှင်းဆဲနေသနည်းဟု အကျွန်ုပ်ကို ပြောသောစကားသံကို ကြားရ၏။ 8 ထို့ကြောင့် အကျွန်ုပ်က ‘သခင်၊ ကိုယ်တော်သည် အဘယ်သူနည်း’ ဟုမေးလေ၏။ ထိုအသံက ‘ငါသည် နာဇရက်မြို့သား ယေရှုဖြစ်၏။ ငါသည် သင်ညှင်းပန်းနှိပ်စက်နေသောသူဖြစ်သည်’ ဟုမိန့်တော်မူ၏။ 9 အကျွန်ုပ်နှင့်အတူခရီး သွားသောသူတို့သည် ထိုအလင်းကိုတွေ့သော်လည်း သူတို့သည် အသံကိုမကြားရကြ။ 10 ထိုသို့ဖြင့် အကျွန်ုပ်က ‘သခင်၊ အကျွန်ုပ်သည် အဘယ်သို့ပြုရမည်နည်း၊’ ဟုမေးလျှောက်ရာ သခင်ယေရှုက ‘ထလော့။ ဒမာသက်မြို့သို့သွားလော့။ သင်ဆောင်ရွက်စရာခွဲခန့်စီမံသမျှတို့ကို ထိုမြို့၌ ပြောပြလိမ့်မည်’ ဟုမိန့်တော်မူ၏။ 11 ထိုအချိန်၌ ထိုအလင်းရောင်ခြည်အရှိန်အားဖြင့် အကျွန်ုပ်ကို မျက်စိကန်းစေသောကြောင့် အဘယ်အရာကိုမျှမတွေ့နိုင်။ ထို့ကြောင့် အကျွန်ုပ်အပေါင်းအဖော်တို့သည် အကျွန်ုပ်ကို လက်တွဲပြီး မြို့ထဲသို့ခေါ်သွားကြ၏။

12 ဒမာသက်မြို့၌ အာနနိ ဟုခေါ်သော လူတစ်ယောက်ရှိ၏။ သူသည် အကျွန်ုပ်ကို လာတွေ့၏။ သူသည် ဘာသာရေးကိုင်းရှိုင်းသူ ဖြစ်ပြီး မောရှေ၏ပညတ်တရားကိုလည်း လိုက်နာသူဖြစ်၏။ ဒမာသက်၌ နေထိုင်ကြသောယုဒလူအားလုံးတို့သည် သူ့ကို ရှိသေလေးစားကြ၏။ 13 အာနနိသည် အကျွန်ုပ်ထံလာ၍ ‘ငါ့ညီရှောလု တဖန်မျက်စိမြင်ခြင်းသို့ ရောက်လော့’ ဟုဆိုရာ ထိုခဏချင်း၌ အကျွန်ုပ်သည် သူ့ကို

ကြည့်၍မြင်ရ၏။ 14 အာနနိက အကျွန်ုပ်အား ‘ငါတို့အဘတို့၏ဘုရားသခင်သည် ရှေ့ခေတ်ကာလ၌ပင် သင့်အား သူ၏အစီအစဉ်တော်များကိုသိရန်၊ ပြောင်မတ်တော်မူသောသူကို မြင်ရန်နှင့် မိမိနှုတ်တော်ထွက်စကားတော်များကို ကြားနိုင်ရန် သင့်ကို ရွေးချယ်တော်မူ၏။ 15 သင်သည် လူများတို့ထံသို့ သူ၏သက်သေဖြစ်လိမ့်မည်။ သင်မြင်ခဲ့ရသမျှ ကြားခဲ့ရသမျှတို့ကို သင်သည် သူတို့အား သွား၍ ဟောပြောလိမ့်မည်။ 16 သို့ဖြစ်၍ ယခုအခါ၌ သင်သည် အဘယ်ကြောင့် နှောင့်နှေးနေသနည်း။ ထလော့။ ဗတ္တိင်ကိုခံယူပြီး သူ့ကို ယုံကြည်ကိုးစားခြင်းအားဖြင့်သင်၏အပြစ်ကိုဆေးကြောလော့။’ ဟုပြောလေ၏။

17 “မကြာခင်အချိန်၌ အကျွန်ုပ်သည် ယေရုရှလင်မြို့သို့ ပြန်ရောက်လာ၏။ အကျွန်ုပ်သည် ဗိမာန်တော်၌ ဆုတောင်းနေစဉ် ဗျာဒိတ်ရူပါရုံတစ်ခုကို ငါမြင်ရ၏။ 18 အကျွန်ုပ်သည် ယေရှုကို တွေ့မြင်ရ၏။ ယေရှုက အကျွန်ုပ်အား ‘ယေရုရှလင်မြို့မှ အလျင်အမြန်ထွက်သွားလော့။ ဤနေရာ၌ရှိသောလူတို့သည် ငါ့ကို လက်ခံမည်မဟုတ်’ ဟုမိန့်တော်မူ၏။ 19 သို့သော်လည်း၊ အကျွန်ုပ်က သခင်၊ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်ကို ယုံကြည်သော သူတို့အား တွေ့နိုင်ရန် တရားဇရပ်အားလုံး၌ ရှာဖွေ၍ သူတို့ကို ထောင်ထဲချ၍ ရိုက်နှက်သောသူ တစ်ယောက်ဖြစ်သည်ကို သူတို့သိကြ၏။ 20 ကိုယ်တော်၏သက်သေ သတေဖန်ကို သတ်ကြစဉ် အကျွန်ုပ်သည် ထိုနေရာအနီး၌ ရပ်နေ၍ သူ၏သတ်ခြင်းအမှုကို သဘောတူပြီး သူ့ကို သတ်သော သူတို့၏အပေါ်ခံအင်္ကျီများကိုပင် စောင့်ပေးခဲ့ပါ၏’ ဟုလျှောက်ဆို၏။ 21 သို့သော်လည်း ယေရှုက ‘ချက်ချင်းထွက်လော့။ ငါသည် တပါးသောအမျိုးသားထံသို့ သင့်ကို ဝေးစွာစေလွှတ်မည် ဟုအကျွန်ုပ်အား မိန့်တော်မူသည်’ ဟုဝေါလုပြောဆို၏။

22 ထိုမျှတိုင်အောင် ဝေါလု၏စကားကို နားထောင်ပြီးလျှင် ထိုသူတို့သည် အော်ဟစ်၍

“ထိုသို့သောသူကို ရေမကြီးပြင်မှ သုတ်သင်ပင် ရှင်းလော့။ သူသည် အသက်မရှင်သင့်” ဟု ဆိုကြ၏။²³ သူတို့သည် အော်ဟစ်ပြောခြင်းနှင့် မကျေနပ်သဖြင့် သူတို့၏အဝတ်ဆင်ထားသော ကုတ်အင်္ကျီများကို ချွတ်ပစ်ပေါက်ကြပြီး ပုန်မှန် များကိုစု၍ လေထဲသို့ မြှောက်ပစ်ပြန်ကြ၏။²⁴ ထို့ကြောင့် တပ်မှူးသည် စစ်သားတို့ကိုပေါလု အား စစ်တပ်အဆောက်အဦးထဲသို့ ခေါ်သွင်း သွားစေခြင်းငှါ အမိန့်ပေး၏။ သူသည် စစ်သား တို့အား လူတို့သည် အဘယ်ကြောင့် ထိုကဲ့သို့ အော်ဟစ်နေကြသည်ကို တွေ့ရှိနိုင်ရန်အတွက် ပေါလုကို ရိုက်နှက်၍ မေးမြန်းရန် အမိန့်ပေး လေ၏။²⁵ စစ်သားတို့သည် ပေါလုကို ကြီးပြင် ချည်နှောင်၍ ရိုက်နှက်ရန် ပြင်ဆင်ကြ၏။ သို့ သော်လည်း ပေါလုသည် ထိုနေရာ၌ ရပ်နေ သောစစ်ဗိုလ်အား “သင်တို့သည် ရောမမြို့ သားတစ်ယောက်ကို အမှုစစ်ဆေးခြင်းအားဖြင့် အပြစ်ရှိကြောင်း သက်သေမရှိဘဲ ရိုက်နှက်ခွင့် ရှိသလော့” ဟုမေးလေ၏။

²⁶ စစ်ဗိုလ်သည် “ထိုစကားကို ကြားသော အခါ သူ၏တပ်မှူးထံသို့ ချက်ချင်းအကြောင်း ကြား၏။ ထိုစစ်ဗိုလ်သည် တပ်မှူးအား၊ သင် သည် အဘယ်အရာကို လုပ်နေသနည်း။ ဤလူ သည် ရောမမြို့သားတစ်ယောက်ဖြစ်သည်” ဟု ပြောလေ၏။

²⁷ တပ်မှူးသည် ပေါလုအား တွေ့ရန်ချက် ချင်းသွားလေ၏။ သူက၊ ‘သင်သည် ရောမမြို့ သားတစ်ယောက် အမှန်ဖြစ်သနည်း။ ငါ့ကို ပြောလော့’ ဟုမေး၏။ ပေါလုက၊ မှန်ပါသည် ဟုပြန်ပြော၏။

²⁸ တပ်မှူးက ငါသည် ရောမမြို့သားတစ် ယောက်ဖြစ်လာရန် ငွေအများအကုန်အကျခံရ သည် ဟုပြော၏။ သို့သော်လည်း ပေါလုက၊ ‘အကျွန်ုပ်သည် ရောမမြို့သားအဖြစ်မေးဖွား လာသောလူတစ်ယောက် ဖြစ်သည်’ ဟုပြန် ပြော၏။

²⁹ ပေါလုအား မေးခွန်းများမေးရန် ပြင်ဆင် နေသောလူတို့သည် သူထံမှ ချက်ချင်းပင်ထွက်

ခွာသွားလေ၏။ တပ်မှူးသည် ရောမမြို့သား တစ်ယောက်ဖြစ်သောပေါလုအား ချည်နှောင် ခဲ့မိသောကြောင့် ကြောက်ရွံ့နေ၏။

ပေါလုက ယုဒလူမျိုးခေါင်းဆောင်တို့ကို စကားပြောခြင်း

³⁰ နောက်တစ်နေ့၌ တပ်မှူးသည် ပေါလု အား ဆန့်ကျင်သောသူတို့၏စွပ်စွဲချက်အမှန်ကို သိနိုင်ရန်ဆုံးဖြတ်၏။ ထို့ကြောင့်သူသည် ယဇ်ပု ရောဟိတ်အကြီးတို့နှင့် ယုဒကောင်စီလူကြီးတို့ ကို အတူတကွတွေ့ဆုံရန် အမိန့်ပေးလေ၏။ တပ်မှူးသည် ပေါလုအား ချည်နှောင်ထား သောသံကြိုးများကို ဖြုတ်ပေး၏။ ထို့နောက် သူသည် ယုဒကောင်စီရှေ့မှောက်၌ ပေါလုအား ရပ်စေလေ၏။

23 ပေါလုသည် ယုဒကောင်စီဝင်တို့ကို စေ့ စေ့ကြည့်၍ “ညီအစ်ကိုတို့၊ အကျွန်ုပ် သည် မှန်သည်ဟုထင်သောအရာ၊ လုပ်ခြင်း ဖြင့်ဘုရားသခင်၏အမှုတော်ကို အမြဲဆောင် ရွက်ပါသည်” ဟုပြော၏။² ထိုနေရာ၌ ယဇ်ပု ရောဟိတ်မင်း အာနနိလည်းရှိ၏။ အာနနိသည် ပေါလုပြောသောစကားကို ကြားသောအခါ၊ ပေါလုအနီး၌ ရပ်နေသောလူတို့အား၊ ပေါလု ၏ပါးစပ်ကို ရိုက်ရန်ပြောလေ၏။³ ပေါလုက အာနနိအား၊ “ဘုရားသခင်သည် သင့်ကို ရိုက် တော်မူလိမ့်မည်။ သင်သည် ညစ်ပေသော အုတ်နံရံကို အဖြူသုတ်ထားခြင်းနှင့်တူ၏။ သင် သည် အကျွန်ုပ်ကို မောရှေ့ပညတ်တရားအ တိုင်း စီရင်ရန် ဤနေရာ၌ ထိုင်နေသော်လည်း သင်သည် အကျွန်ုပ်ကိုရိုက်ရန် သူတို့အား ပြော ခြင်းအားဖြင့် ပညတ်တရားကို ချိုးဖောက် သည်” ဟုပြောလေ၏။⁴ ပေါလု၏အနီး၌ရပ်နေ သူတို့က “သင်သည် ဘုရားသခင်၏ယဇ်ပုရော ဟိတ်မင်းကို ဤကဲ့သို့မပြောရ။ သင်သည် သူ ကို စော်ကားနေသည်” ဟုပြောကြ၏။

⁵ ပေါလုက “ညီအစ်ကိုတို့၊ သူသည် ယဇ်ပု ရောဟိတ်မင်းဖြစ်သည်ကို အကျွန်ုပ်မသိ။ ‘သင်

၏အမျိုးကို အုပ်စိုးသောမင်းကို သင်သည် မကဲ့ရဲ့ရ*” ဟုကျမ်းစား၌လာသည် ဟုဆို၏။

⁶ထိုအစည်းအဝေး၌ အချို့သည် ဇဒ္ဒါကပြစ်ကြ၍ အချို့သည် ဝါရီရဲ့ပြစ်ကြ၏။ ထို့ကြောင့် ပေါလုသည် အကြံတစ်ခုရလေ၏။ သူက “အကျွန်ုပ်၏ညီအစ်ကိုတို့၊ အကျွန်ုပ်သည် ဝါရီရဲ့တစ်ယောက်ဖြစ်၍၊ အကျွန်ုပ်၏အဘသည်လည်း ဝါရီရဲ့တစ်ယောက်ဖြစ်၏။ ယခုအခါ နေရာ၌ အကျွန်ုပ်သည် စစ်ကြာစီရင်ခြင်းကိုခံရ၏။ အကြောင်းမူကား၊ လူတို့သည် သေခြင်းမှထမြောက်လိမ့်မည် ဟုအကျွန်ုပ်ယုံကြည်သောကြောင့်ဖြစ်သည်” ဟုသူတို့ထံသို့ အော်ဟစ်ပြောဆို၏။

⁷ပေါလုသည် ဤသို့ပြောသောအခါ၊ ဝါရီရဲ့တို့နှင့်ဇဒ္ဒါကတို့သည် အချင်းချင်းပြင်း ထန်စွာ ငြင်းခုံကြ၏။ သူတို့အုပ်စုတစ်စုလုံးကွဲပြားသွားလေ၏။ ⁸ဇဒ္ဒါကတို့သည် ထမြောက်ခြင်းမရှိ၊ ကောင်းကင်တမန်မရှိ၊ နံဝိညာဉ်မရှိဟု ယုံကြည်ကြ၏။ သို့သော်လည်း၊ ဝါရီရဲ့တို့သည် ဤအရာအားလုံးကို ယုံကြည်ကြ၏။ ⁹ထိုယုဒလူတို့သည် သာ၍အော်ဟစ်ကြ၏။ ဝါရီရဲ့များပြစ်ကြသောကျမ်းပြုဆရာအချို့သည် ထ၍ငြင်းခုံကြပြီး၊ “ငါတို့သည် ဤသို့ အဘယ်အမှားမျှ မတွေ့ကြ။ ကောင်းကင်တမန် သို့မဟုတ် နံဝိညာဉ်သည် သူ့ကို စကားပြောလိမ့်မည်” ဟုပြောကြ၏။ ¹⁰ထိုအချိန်၌ ငြင်းခုံခြင်းမှ ရန်ပွဲတစ်ခုဖြစ်လာ၏။ ယုဒလူတို့သည် ပေါလုကို ဆွဲငင်၍ အပိုင်းပိုင်းဆုတ်ဖြတ်ကြမည်ကို တပ်မူးသည် ကြောက်ရွံ့လာ၏။ ထို့ကြောင့် တပ်မူးသည် မိမိစစ်သားတို့အား ယုဒတို့ထံမှ ပေါလုကို အဝေးသို့ ခေါ်ဆောင်သွား၍ စစ်တပ်အဆောက်အဦးထံသို့ ထားရန်အမိန့်ပေး၏။

¹¹နက်ဖြန်နေ့ည၌ သခင်ယေရှုပေါ်လာ၍၊ ပေါလု၏ဘေး၌ ရပ်တော်မူပြီးလျှင်၊ ရဲရင့်ခြင်းရှိလေ၍။ သင်သည် ယေရှုလင်မြို့၌ လူတို့ကို ငါ့အကြောင်း သက်သေခံသကဲ့သို့ ရောမမြို့၌

လူတို့ကိုလည်း၊ ငါ့အကြောင်း သက်သေခံရမည်” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

တစ်ချို့သောယုဒလူတို့ကပေါလုအား သတ်ရန်ကြံစည်ခြင်း

¹²နောက်နေ့နံနက်၌ ယုဒလူအချို့တို့သည် ပေါလုကိုသတ်ရန် သင်းဖွဲ့ကြ၏။ သူတို့သည် ပေါလုကို မသတ်မှီတိုင်အောင် အဘယ်အရာမျှမစားမသောက်ရ ဟုကျမ်းကျိန်ပြုကြ၏။

¹³ထိုသင်းဖွဲ့သောသူတို့တွင် ယုဒလူလေးဆယ်ခန့်ပါဝင်ကြ၏။ ¹⁴သူတို့သည် ယင်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့နှင့် ယုဒလူအကြီးအကဲတို့ထံသို့ သွားရောက်၍၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ပေါလုကို မသတ်မှီတိုင်အောင်၊ တစ်စုံတစ်ခုမျှမစားမသောက်ရ ဟုလေးနက်သောကျမ်းကျိန်ချက် ပြုကြ၏။ ထို့ကြောင့် အကျွန်ုပ်တို့သည် သင်တို့အား ဤအရာကို ပြုလုပ်ရန်အလိုရှိကြ၏။ ¹⁵သင်တို့သည် သူ့ကို နောက်ထပ် မေးခွန်းများမေးနိုင်မည်အကြောင်း ပေါလုအား သင်တို့ရှေ့မှောက်သို့ပို့ဆောင်ရန်ရောမတပ်မူးထံသို့ အကြောင်းကြားကြလေ၍။ အကျွန်ုပ်တို့သည် သူ့ကို လမ်းပေါ်၌ စောင့်ပြီးသတ်ကြမည်” ဟုပြောကြ၏။

¹⁶ထိုအစီအစဉ်ကို ပေါလု၏တူသည် ကြားသိလေ၏။ ထို့ကြောင့် သူသည် စစ်တပ်အဆောက်အဦးသို့သွား၍ ပေါလုအား ကြားပြောပြလေ၏။ ¹⁷ထိုအခါ ပေါလုသည် ရောမစစ်တပ်အရာရှိတစ်ဦးကို ဆင့်ခေါ်၍၊ ‘ဤလူငယ်ကို တပ်မူးထံသို့ ခေါ်သွားလော့။ သူ၌ တပ်မူးကို သတင်းပေးစရာတစ်ခုရှိနေသည်’ ဟုပြော၏။ ¹⁸ထို့ကြောင့် စစ်ဗိုလ်သည် ပေါလု၏တူအား တပ်မူးထံသို့ ခေါ်သွား၏။ စစ်ဗိုလ်က “အကျဉ်းသားပေါလုသည် အကျွန်ုပ်အား ဤလူငယ်ကို သင့်ထံသို့ ခေါ်ဆောင်ရန် လျှောက်လေ၏။ သူ၌သင့်ကို တစ်စုံတစ်ခုပြောစရာရှိသည်” ဟုပြော၏။

¹⁹တပ်မူးသည် လူငယ်၏လက်ကို ဆွဲ၍ ဆိတ်ကွယ်ရာနေရာသို့ သွားပြီး “သင်သည် အ

*သင်၏ ... မကဲ့ရဲ့ရ’ ထွက် 22:28

ဘယ်အကြောင်းကို ငါ့အားလျှောက် လိုသနည်း” ဟုမေးမြန်း၏။

²⁰လူငယ်ကတပ်မှူးအား၊ “သူတို့သည် မနက်ဖြန်နေ့တွင် ပေါလုအား နောက်ထပ်မေးခွန်းမေးမည်ဟုသောအကြောင်းပြချက်ဖြင့် သူတို့၏ကောင်စီအစည်းအဝေးသို့ သူအား စေလွှတ်ရန် ကိုယ်တော်ထံသို့ တောင်းဆိုမည် ဟုဆုံးဖြတ်ကြ၏။ ²¹သို့သော်လည်း သူတို့ကို မယုံပါနှင့်။ ယုဒလူလေးဆယ်တို့သည် ပေါလုကို သတ်ရန် ပုန်းအောင်းနေကြ၏။ သူတို့သည် ပေါလုကို မသတ်မှီတိုင်အောင် တစ်စုံတစ်ရာကိုမျှ မစား၊ မသောက်ရန် ကျမ်းကျိန်ပြုကြ၏။ ယခုအခါ၌ သူတို့သည် သင်၏‘ခွင့်ပြုချက်ကိုသာစောင့်နေကြသည်’ ဟုပြောကြား၏။

²²ထိုအချိန်၌ တပ်မှူးက လူငယ်ကို ဝေးရာသို့ စေလွှတ်၍၊ “သင်သည် ငါ့ကို ဤအစီအစဉ်အကြောင်းပြောသည်ကို အဘယ်သူမျှ မသိစေနှင့်” ဟုပြောလေ၏။ ထို့နောက် သူသည် လူငယ်ကို လွှတ်လိုက်၏။

ပေါလုအား ကံသရိမြို့သို့ စေလွှတ်ခြင်း

²³ထို့နောက် တပ်မှူးသည် စစ်ဗိုလ်နှစ်ယောက်ကိုခေါ်၍၊ “ငါတို့သည် ကံသရိမြို့သို့ သွားရန် လူတစ်ချို့လိုအပ်၏။ စစ်သားနှစ်ရာ အဆင်သင့် ဖြစ်စေကြလော့။ မြင်းစီးတပ်သား ခုနစ်ဆယ်နှင့်၊ လှံကိုင်တပ်သားနှစ်ရာကိုလည်း စုထားလော့။ သူတို့သည် ယနေ့ညကိုး နာရီတိတိအချိန်၌ ထွက်ခွာရန် အသင့်ရှိနေရမည်။

²⁴ပေါလုစီးရန်အတွက် မြင်းအချို့လည်း ယူဆောင်ကြလော့။ သူတို့ မြို့တော်ဝန်ဖေလင်ထံ သို့လုံခြုံစွာလွှတ်ရမည်” ဟုအမိန့်ပေး၏။ ²⁵တပ်မှူးသည် စာတစ်စောင်ကို အောက်ပါအတိုင်း ရေးသား၏။

²⁶ကလောဒီလုသိမှ၊ အလွန်မြင့်မြတ်တော်မူသောမြို့တော်ဝန် ဖေလင်ထံသို့ နှုတ်ခွန်းဆက်ပါ၏။ ²⁷ယုဒလူတို့သည် ဤလူကို ဖမ်းဆီး၍သတ်ရန် ကြိုးစားကြ၏။ သို့သော်

လည်း အကျွန်ုပ်သည် သူအား ရောမမြို့သားတစ်ယောက်ဖြစ်ကြောင့် ကြားသိရပါ၏။ ထို့ကြောင့် အကျွန်ုပ်၏စစ်သားတို့နှင့် သွားရောက်ပြီး အကျွန်ုပ်သည် သူ့ကို ကယ်နှုတ်ပါ၏။ ²⁸အကျွန်ုပ်သည် သူ့ကို ဆန့်ကျင်သောသူတို့၏ စွပ်စွဲချက်များအကြောင်းကိုသိလိုပါ၏။ ထို့ကြောင့်အကျွန်ုပ်သည် သူတို့၏ကောင်စီအစည်းအဝေး ရှေ့မှောက်၌ သူ့ကို ယူဆောင်သွား၏။ ²⁹သို့သော်လည်း အကျွန်ုပ်သည် သူတို့၏စွပ်စွဲချက်များကို သူတို့ယုဒပညတ်တရားကိစ္စများနှင့်သာ ပတ်သက်နေကြောင်း သိရှိလာ၏။ သို့သော်လည်း သူ၌ အကျဉ်းချထားခြင်းဖြစ်စေ၊ အသေသတ်ခြင်းဖြစ်စေ၊ ခံထိုက်သော အပြစ်ကျူးလွန်ခြင်းမရှိပါ။ ³⁰ထိုနောက် အကျွန်ုပ်၌ ယုဒတို့က သူ့ကို သတ်ရန် စီစဉ်နေသောသတင်းကိုလည်း ရရှိပါ၏။ ထိုအကြောင်းကြောင့် အကျွန်ုပ်သည် သူ့ကို သင့်ထံသို့ စေလွှတ်ခြင်းဖြစ်၏။ အကျွန်ုပ်သည် ယုဒလူတို့ကိုလည်း သင့်ထံသို့ သူတို့၏စွပ်စွဲချက်များ တင်ပြရန် ပြောလိမ့်မည်’ ဟုပါရှိလေ၏။

³¹စစ်သားတို့သည် တပ်မှူးညွှန်ကြားသည့်အတိုင်း လုပ်ဆောင်ကြ၏။ သူတို့သည် ပေါလုအား၊ အန္တိပတရိမြို့သို့ ထိုညတွင် ခေါ်ဆောင်သွားကြ၏။ ³²နောက်တစ်နေ့၌ မြင်းစီးတပ်သားတို့သည် ပေါလုနှင့်အတူကံသရိမြို့သို့ သွားကြ၏။ သို့သော်လည်း အခြားစစ်သားတို့နှင့် လှံကိုင်တပ်သားတို့က စစ်အဆောက်အဦးသို့ ပြန်ကြ၏။ ³³မြင်းစီးတပ်သားတို့သည် ကံသရိမြို့သို့ သွားကြ၍၊ မြို့တော်ဝန်အား စာစောင်ကို ပေးအပ်ပြီး၊ ပေါလုအား သူ့လက်သို့ အပ်လေ၏။

³⁴မြို့တော်ဝန်သည် စာကိုဖတ်ပြီး ပေါလုအား “သင်အဘယ်ပြည်ကဖြစ်သနည်း” ဟုမေး၏။ မြို့တော်ဝန်သည် ပေါလုအား ကိလိကိပြည်သား ဖြစ်ကြောင်း ကြားသိရ၏။ ³⁵ထိုအခါ

မြို့တော်ဝန်က “သင့်ကို စွပ်စွဲကြသောယုဒလူ တို့သည် ဤနေရာ၌ ရောက်လာကြလိမ့်မည်။ ထိုအခါ ငါသည် သင့်အမှုကို ကြားရမည်” ဟု ပြောလေ၏။ ထိုနောက် သူသည် ပေါလုအား နန်းတော်ထဲ၌ ထိန်းသိမ်းရန် အမိန့်ပေး လေ၏။ (ထိုနန်းတော်သည် ဟေရုဒ်ဘုရင် နန်းစံချိန်၌ ဆောက်လုပ်ခဲ့သောနန်းတော်ဖြစ်၏။)

တစ်ချို့သောယုဒလူတို့က ပေါလုအား စွပ်စွဲကြခြင်း

24 ငါးရက်မျှကြာသောအခါ အာနနိသည် တဲကသိမြို့သို့သွားလေ၏။ အာနနိသည် ယင်ပုရောဟိတ်မင်းဖြစ်၏။ သူနှင့်အတူ ယုဒလူ အကြီးအကဲတချို့နှင့် တေရုတုလုအမည်ရှိသော ရှေ့နေတစ်ယောက်ပါ၏။ သူတို့သည် မြို့တော် ဝန်ရှေ့မှောက်၌ ပေါလုအား စွပ်စွဲချက် တင်ရန်ကဲသိမြို့သို့ ရောက်လာကြ၏။ ² ပေါလု ကိုလည်း တရားရုံးသို့ ခေါ်ဆောင်ကြ၏။ တေရုတုလုသည် သူ၏စွပ်စွဲချက်များကို စတင် ပြုလုပ်လေရာ “အလွန်မြင့်မြတ်တော်မူသော ဖေလင်မင်း၊ အကျွန်ုပ်တို့၏လူတို့ကို သင့် ကြောင့် အလွန်ပျော်ရွှင်ငြိမ်းချမ်းကြ၏။ သင်၏ ကူညီမစခြင်းနှင့် ဥာဏ်ပညာကြောင့် ဤတိုင်း ပြည်ရှိများစွာသောမှားယွင်းမှုများကို မှန်ကန် မှုရရှိ၏။ ³ အကျွန်ုပ်တို့သည် ဤအရာများအား လုံးကိုကြီး မားသောဝမ်းမြောက်ခြင်းနှင့် နေရာ တိုင်း၊ လမ်းတိုင်း၌ ကျေးဇူးတင်ကြောင်း ဖော် ပြကြ၏။ ⁴ သို့သော်လည်း အကျွန်ုပ်တို့သည် သင့်အချိန်ကို နောက်ထပ်မယူလိုပါ။ ထို့ ကြောင့် အကျွန်ုပ်သည် စကားအနည်းငယ်မျှ သာ ပြောဆိုပါမည်။ ကျေးဇူးပြုပြီး သည်းခံ တော်မူပါ။ ⁵ ဤလူသည် ဒုက္ခပန်တီးသူတစ် ယောက်ဖြစ်ပါ၏။ သူသည် ကမ္ဘာတစ်ဝန်းလုံး၌ ရှိသမျှယုဒလူတို့ကို ဒုက္ခရောက်စေ၏။ သူသည် နာဇရက်ဘာသာဝင်တို့၏ ခါင်းဆောင်ဖြစ်၏။ ⁶⁻⁸ သူသည် ဗိမာန်တော်ကို မသန့်ရှင်းအောင် လုပ်ရန် ကြိုးစားခဲ့သော်လည်း အကျွန်ုပ်တို့ သည် သူ့ကို တားဆီး၏။* ဤသူ့ကို ကိုယ်

တော်တိုင်စစ်တော်မူလျှင် အကျွန်ုပ်တို့အပြစ် တင်သောအကြောင်းအရာများကို သေချာစွာ သိနိုင်တော်မူမည် ဟုလျှောက်ထား၏။ “အ ခြားယုဒလူတို့က သဘောတူကြ၏။ သူတို့က ‘ဤအကြောင်းအရာများကို မှန်ကန်ပါ သည်’ ဟုပြောကြ၏။

ပေါလုသည် ဖေလင်မင်းရှေ့၌ မိမိ ကိုယ်ကိုကားကွယ်ပြောဆိုခြင်း

¹⁰ မြို့တော်ဝန်သည် ပေါလုကို စကားပြော ရန်အချက်ပြလိုက်၏။ ထို့ကြောင့် သူက၊ “မြို့ တော်ဝန် ဖေလင်မင်း၊ ကိုယ်တော်သည် ဤ တိုင်းပြည်အပေါ်၌ နှစ်ပေါင်းများစွာ တရားစီ ရင်ဆုံးဖြစ်သောသူဖြစ်သည်ကို အကျွန်ုပ်သိရ ပါ၏။ ထို့ကြောင့် အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော် ၏မျက်မှောက်၌ အကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင် ခုခံရန်အ တွက် ဝမ်းမြောက်ပါ၏။ ¹¹ အကျွန်ုပ်သည် ဝတ် ပြုကိုးကွယ်ရန်အတွက်၊ လွန်ခဲ့သောတစ်ဆယ့် နှစ်ရက်၌ ယေရုရှလင်မြို့သို့ သွားရောက်၏။ သင်သည် ဤအရာကို မှန်ကန်သည် ဟုလွယ် ကူစွာ သိရှိနိုင်ပါ၏။ ¹² အကျွန်ုပ်ကို စွပ်စွဲနေကြ သောယုဒလူတို့သည် ဗိမာန်တော်၌ အကျွန်ုပ် အား အဘယ်သူနှင့်မျှ ငြင်းခုံနေသည်ကို မတွေ့ ခဲ့ကြပါ။ တရားဇရပ်၌၎င်း မြို့ထဲ၌၎င်း လူများ ကို မငြိမ်မသက်စေခြင်းငှါ အကျွန်ုပ်မနိုးဆော်ခဲ့ ပါ။ ¹³ ဤယုဒလူတို့သည် အကျွန်ုပ်အပေါ်၌ ယခု စွပ်စွဲပြောဆိုနေသောအကြောင်းကို ခိုင်လုံ သောသက်သေတစ်စုံတစ်ခုမျှ မပြနိုင်ကြပါ။ ¹⁴ သို့သော်လည်း အကျွန်ုပ်သည် ဤအရာကို ကိုယ်တော်ရှေ့၌ ဝန်ခံပါ၏။ အကျွန်ုပ်သည် ယေရုရှလင်လမ်းစဉ်တော်ကို လိုက်လျှောက်သူအ ဖြစ်၊ အကျွန်ုပ်တို့အဘတို့၏ ဘုရားသခင်ကို

အခန်းငယ်၆၊ ဂါဗြိးမှ ငါတို့က သူတို့ကို ရပ်ဆိုင်းခဲ့သည်။ တစ်ချို့ဂရိစာမှာ ၆ပေါင်းထည့်သည်။ ငြီးနောက် ကျွန်ုပ် တို့တရားအတိုင်း သူ့ကို စီရင်ချင်၏။ 7 သို့သော် စစ် သူကြီး လုသိလာ၍ ကျွန်ုပ်တို့လက်မှ ထုတ်နှုတ်ရန်အမိန့် အာဏာသုံးခဲ့၏။ 8 ငြီးမှ လုသိက သူ၏လူတို့ကို လာပြီး ကျွန်ုပ်တို့ကို စွဲချက်တင်ရန် အမိန့်ပေး၏။

ကိုးကွယ်ပါ၏။ ယုဒလူတို့သည် ယေရှု၏လမ်းစဉ်တော်ကို မှန်ကန်သောလမ်းစဉ်မဟုတ် ဟု ပြောကြ၏။ သို့သော်လည်း အကျွန်ုပ်သည် မောရှေ၏ပညတ်တရားထံရှိသြဝါဒအားလုံးနှင့် ပရောဖက်တို့၏စာအုပ်များထံ၌ ရေးသားထားသမျှတို့ကို ယုံကြည်ပါ၏။¹⁵ အကျွန်ုပ်သည်လည်း ကောင်းသောလူဖြစ်စေ၊ ဆိုးသောလူဖြစ်စေ၊ လူတိုင်းသည် သေခြင်းမှထမြောက်မည်ဖြစ်သည်ကို ဤယုဒလူတို့မျှော်လင့်သည်နည်းတူ ဘုရားသခင်၌ မျှော်လင့်ချက်ရှိပါ၏။¹⁶ ထို့ကြောင့် အကျွန်ုပ်သည် ဘုရားသခင်နှင့်လူတို့၏ရှေ့မှောက်၌ မှန်ကန်သည်ဟု အကျွန်ုပ်ယုံကြည်သောအရာအစဉ်မပြတ်ပြုရန် ကြိုးစား၏။¹⁷ အကျွန်ုပ်သည် ယေရှုလင်မြို့မှ ထွက်ခွာသွားသည်မှာ နှစ်ပေါင်းများစွာ ကြာမြင့်၏။ အကျွန်ုပ်၏လူတို့အတွက် ငွေပို့ဆောင်ရန်နှင့် ဗိမာန်တော်၌ ယဇ်ပူဇော်ရန် အကျွန်ုပ်သည် ယေရှုလင်မြို့သို့ ပြန်လာခဲ့၏။¹⁸ အကျွန်ုပ်သည် ဤအရာကို လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်နေစဉ်တွင် ယုဒလူတချို့က အကျွန်ုပ်ကို ဗိမာန်တော်၌ တွေ့ကြ၏။ အကျွန်ုပ်သည် လုပ်စရာရှိသော သန့်စင်ခြင်း အခမ်းအနားကို ဆောင်ရွက်ပြီးစီးသွား၏။ အကျွန်ုပ်သည် မည်သည့်ဒုက္ခကိုမျှ မပြုပါ။ အကျွန်ုပ်၏ပတ်ဝန်းကျင်၌လည်း လူတို့ကို မစုရုံးခဲ့ပါ။¹⁹ သို့သော်လည်း ထိုနေရာ၌ အာဂျီပြည်မှလာသောယုဒလူအချို့ရှိကြ၏။ အကျွန်ုပ်သည် အမှန်စင်စစ် အမှားတစ်ခုခုလုပ်လျှင်၊ ထိုယုဒလူတို့သည် အကျွန်ုပ်အား ဆန့်ကျင်၍ စွပ်စွဲချက်များကို ကိုယ်တော်ရှေ့မှောက်၌ တင်ပြရန် ဤနေရာ၌ လာသင့်၏။²⁰ ကျေးဇူးပြု၍ ဤယုဒလူတို့အား ယေရှုလင်မြို့တွင် ကျင်းပသောယုဒကောင်စီအစည်းအဝေးရှေ့၌ အကျွန်ုပ်မတ်တပ်ရပ်နေသောအချိန်၌ အကျွန်ုပ်၏အမှား တစ်ခုခုတစ်ရာတွေ့ခဲ့ပါသလော ဟုမေးကြည့်ပေးပါ။²¹ အကျွန်ုပ်သည် သူတို့ရှေ့၌ မတ်တပ်ရပ်နေစဉ် စကားသံတခွန်းကို အော်ဟစ်၍ ‘အကျွန်ုပ်သည် ထမြောက်ခြင်းကို ယုံကြည်သောကြောင့် ယနေ့၌ သင်တို့

သည် အကျွန်ုပ်ကို စီရင်ဆုံးဖြတ်နေကြသည်” ဟုပြောလေ၏။²² ဖေလင်သည် ယေရှု၏လမ်းစဉ်တော်အကြောင်းကို များစွာနားလည်သောသူတစ်ယောက်ဖြစ်၏။ သူသည် အမှုစစ်ဆေးခြင်းကို ရပ်တန့်စေ၍၊ “တပ်မှူးလုသိအား ဤနေရာ၌ ရောက်လာသောအခါ ငါသည် ဤအမှုကို ဆုံးဖြတ်မည်” ဟုပြော၏။²³ ဖေလင်သည် စစ်ဗိုလ်ကို ပေါလုအား သေချာစွာစောင့်ကြပ်ရန် အမိန့်ပေး၏။ သို့သော်လည်း သူသည် ပေါလုကို သက်တောင့်သက်သာ နေထိုင်နိုင်စေခြင်းငှါနှင့် မိမိလိုအပ်သည်များကို မိမိမိတ်ဆွဲများအား ယူဆောင်လာခွင့်ပြုရန် မှာကြား၏။

ပေါလုက ဖေလင်နှင့်သူ့ဇနီးကို ဟောပြောခြင်း

²⁴ ရက်အနည်းငယ်မျှ ကြာသောအခါ၊ ဖေလင်သည် ယုဒလူမျိုးတစ်ယောက်ဖြစ်သော မိမိခင်ပွန်း ဒြသိလေနှင့်အတူ လာကြ၏။ ဖေလင်သည် သူထံသို့ ပေါလုကို ခေါ်ခိုင်းလေ၏။ ဖေလင်သည် ခရစ်တော်ယေရှု၌ ယုံကြည်ခြင်းအကြောင်း ပေါလုဟောပြောနေသော စကားကို နားထောင်၏။²⁵ သို့သော်လည်း ဖေလင်သည် မှန်ကန်စွာနေထိုင်ခြင်း၊ မိမိကိုယ်ကို ချုပ်တည်းခြင်းနှင့် နောင်တစ်ချိန်၌ ဖြစ်ပေါ်လာမည့်စီရင်ဆုံးဖြတ်ခြင်း အကြောင်းများကို ပေါလုပြောသောအခါ ကြောက်ရွံ့လာ၏။ ထို့ကြောင့် ဖေလင်က ‘သင်ယခုသွားလော့။ ငါအချိန်ရသောအခါ သင့်ကို ခေါ်ဦးမည်’ ဟုပြောလေ၏။²⁶ သို့သော်လည်း ဖေလင်တွင် ပေါလုနှင့်စကားပြောရန် အခြားအကြောင်းတစ်ခု ရှိသေး၏။ သူသည် ပေါလုက မိမိကို လာဘ်ပေးမည်ဟု မျှော်လင့်သောကြောင့် ပေါလုအား မကြာခဏ ခေါ်၍ စကားပြောလေ၏။²⁷ သို့သော်လည်း နှစ်နှစ်ကြာသောအခါ ပေါက်ဖေတ္တုသည် ဖေလင်၏နေရာတွင် မြို့တော်ဝန် ဖြစ်လာလေ၏။ သို့သော်လည်း

ပေလင်သည် ယုဒလူတို့ကျေနပ်စေခြင်းငှါ အလိုရှိသောကြောင့် ပေါလုအား ထောင်ထဲ၌ထားရစ်၏။

ပေါလုက ကသာဘုရင်နှင့် တွေ့ရန်တောင်းဆိုခြင်း

25 ဖေတ္တုသည် မြို့တော်ဝန်ဖြစ်လာ၏။ ထို့နောက် သုံးရက်မျှကြာသောအခါ သူသည် ကသာရိမြို့မှ ယေရုရှလင်မြို့သို့ သွားလေ၏။ ² ယင်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့နှင့် အရေးပါသောယုဒလူမျိုးခေါင်းဆောင်တို့သည် ပေါလုကို ဖေတ္တုရှေ့၌ စွပ်စွဲချက်များတင်ကြ၏။ ³ သူတို့သည် ဖေတ္တုအား သူတို့အတွက် တစ်စုံတစ်ခု ကူညီဆောင်ရွက်ပေးရန် တောင်းဆိုကြ၏။ ယုဒတို့သည် သူကို ပေါလုအား ယေရုရှလင်မြို့သို့ပြန်လွှတ်ရန် အလိုရှိကြ၏။ သူတို့သည် ပေါလုကို လမ်းခရီး၌ ရုတ်တရက် တိုက်ခိုက်သတ်ဖြတ်ရန်အစီအစဉ်ရှိ၏။ ⁴ သို့သော်လည်း ဖေတ္တုက “မဖြစ်ပါ။ ပေါလုကို ကသာရိမြို့၌ ထားရမည်။ မကြာခင်ငါ့ကိုယ်တိုင် ထိုမြို့သို့သွားမည်။ ⁵ ငါနှင့်အတူ သင်တို့၏ခေါင်းဆောင်တချို့သည်လည်း လိုက်ကြရမည်။ သူသည် အမှားတစ်ခုခု ကျူးလွန်လျှင် သူတို့သည် ပေါလုကို ကသာရိမြို့၌ စွပ်စွဲချက်များတင်နိုင်၏” ဟုပြန်လည်ဖြေကြားလေ၏။

⁶ ဖေတ္တုမင်းသည် ယေရုရှလင်မြို့၌ နောက်ထပ်ရှစ်ရက်သို့မဟုတ် ဆယ်ရက်နေထိုင်ပြီးနောက် သူသည် ကသာရိမြို့သို့ ပြန်လာ၏။ နောက်တစ်နေ့၌ သူသည် တရားစီရင်ရာထိုင်ခုံပေါ်တွင် ထိုင်၍ ပေါလုကို သူရှေ့၌ ခေါ်ဆောင်လာရန် အမိန့်ပေး၏။ ⁷ ပေါလုသည် တရားရုံးခန်းအတွင်းသို့ ဝင်ရောက်လာ၏။ ယေရုရှလင်မြို့မှ ရောက်လာကြသော ယုဒလူတို့သည် ပေါလု၏ပတ်ဝန်းကျင်တွင် မတ်တတ်ရပ်နေကြ၏။ ယုဒလူတို့သည် ပေါလုအား ပြင်းထန်သော စွပ်စွဲချက်ဖြင့် စွဲချက်တင်ကြ၏။ သို့သော်လည်း သူတို့သည် သက်သေအထောက်အထားတစ်စုံတစ်ခုမျှ မပြသနိုင်ကြ။ ⁸ ပေါလုသည် ကိုယ်ကို

ကိုယ် ကာကွယ်၍ “အကျွန်ုပ်သည် ယုဒလူတို့၏ပညတ်တရားဖြစ်စေ၊ ဗိမာန်တော်ဖြစ်စေ၊ ကံသာဘုရင်ဖြစ်စေ၊ ဆန့်ကျင်ပြီး အမှားကျူးလွန်ခြင်းမရှိပါ” ဟုပြောလေ၏။

⁹ သို့သော်လည်း ဖေတ္တုမင်းက “သင်သည် ယေရုရှလင်မြို့သို့ သွားလိုသလော။ သင်သည် ငါ့အား ဤစွပ်စွဲချက်များကို ထိုနေရာ၌ စီရင်ဆုံးဖြတ်စေလိုသနည်း” ဟုကျေးဇူးပြုလိုသော စိတ်ရှိလျက် ပေါလုအား မေးလေ၏။

¹⁰ ပေါလုက “ယခုအကျွန်ုပ်သည် ကသာဘုရင်၏တရားစီရင်သောထိုင်ခုံရှေ့၌ ရပ်နေပါ၏။ ဤနေရာသည် အကျွန်ုပ်စစ်ဆေးဆုံးဖြတ်ခံရမည့်နေရာဖြစ်၏။ အကျွန်ုပ်သည် ယုဒလူတို့ကို အဘယ်အမှားမျှ မကျူးလွန်ခဲ့ပါ။ ကိုယ်တော်သည် ဤအရာမှန်ကန်ကြောင်းသိပါ၏။

¹¹ အကျွန်ုပ်သည် သေထိုက်သောအမှားတစ်ခုခု ကျူးလွန်လျှင်၊ အကျွန်ုပ်သည် သေခြင်းငှါ အဆင်သင့်ဖြစ်၏။ အကျွန်ုပ်သည် သေခြင်းမှ လွတ်မြောက်ရန် ကြိုးစားမည်မဟုတ်။ သို့သော်လည်း ဤစွပ်စွဲချက်များမမှန်ကန်လျှင် အကျွန်ုပ်ကို အဘယ်သူကမျှ ယုဒလူတို့လက်ထဲ မအပ်နိုင်။ အကျွန်ုပ်၏အမှုကို ကံသာဘုရင်ကြားနာစေလိုသည်” ဟုပြောလေ၏။ ¹² ဖေတ္တုမင်းသည် သူ၏တိုင်ပင်ဘက်တို့နှင့် ဆွေးနွေးကြ၏။ ထို့နောက်သူက “သင်၏အမှုကို ကံသာဘုရင်အား ကြားစေခြင်းငှါ သင်တောင်းဆိုသော ကြောင့် သင်သည် ကံသာဘုရင်ထံတော်သို့ သွားရလိမ့်မည်” ဟုပြောလေ၏။

ဖေတ္တုသည် ဘုရင်အဂြိုဟ်ကို ပေါလုအကြောင်း မေးမြန်းခြင်း

¹³ ရက်အနည်းငယ်မျှ ကြာသောအခါ ဘုရင်အဂြိုဟ်နှင့် ဗေရနိတ်တို့သည် ကသာရိမြို့ရှိ ဖေတ္တုမင်းထံသို့ အလည်အပတ်ရောက်ရှိလာကြ၏။

¹⁴ သူတို့သည် ဖေတ္တုမင်းနှင့် ရက်ပေါင်းများစွာ နေထိုင်ကြ၏။ ဖေတ္တုမင်းက “ဘုရင်အား ပေါလု၏အမှုအကြောင်း ပြောပြလိုက်လေ၏။ ဖေတ္တု

မင်းက၊ ဖေလင်သည် ထောင်ထဲ၌ ထားရစ်ခဲ့သောလူတစ်ယောက်ရှိ၏။¹⁵ ယေရုရှလင်မြို့၌ အကျွန်ုပ်နေစဉ် ယင်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့နှင့် ယုဒလူအကြီးတို့သည်၊ သူ့အပေါ်၌ စွပ်စွဲချက်များတင်ကြ၏။ ထိုယုဒတို့က ဤလူကို အကျွန်ုပ်က သေ ဒဏ်ပေးစေလိုကြ၏။¹⁶ သို့သော်လည်း အကျွန်ုပ်က ‘လူတစ်ယောက်သည် ပြစ်မှုတစ်ခုကို ကျူးလွန်လျှင် ရောမတို့က ထိုလူကို တခြားလူတို့ လက်ထံသို့အပ်သည့်ထုံးစံမရှိ။ ရှေ့ဦးစွာသူသည် မိမိကို စွပ်စွဲထားသောလူတို့နှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်ရမည်။ ထိုနောက် အစွပ်စွဲခံရသူသည် စွပ်စွဲချက်များကို သူ့ကိုယ်တိုင် ပြန်လည် ခုခံချေပရန်လည်း ခွင့်ပြုရမည်’ ဟုပြန်ပြော၏။¹⁷ ထို့ကြောင့် ထိုယုဒလူတို့သည် အမှုအတွက် ကံသာရိမြို့သို့ ရောက်လာကြသောအခါ အကျွန်ုပ်သည် အချိန်မပြန်ဘဲ၊ အကျွန်ုပ်သည် တရားစီရင်စစ်ဆေးသောထိုင်ခုံ၌ ထိုင်ပြီးထိုလူကိုခေါ်လာရန် အမိန့်ပေး၏။¹⁸ ယုဒလူတို့သည် မတ်တတ်ရပ်ပြီး သူ့ကို စွပ်စွဲချက်တင်ကြ၏။ သို့သော်လည်း ထိုယုဒလူတို့သည် သူ့ကို အဘယ်ဆိုးဝါးသော ရာဇဝတ်ပြစ်မှုကိုမျှ စွပ်စွဲချက်မတင်နိုင်ကြ။ အကျွန်ုပ်သည် သူတို့ က ဤကဲ့သို့ လုပ်မည်ဟု ထင်မှတ်၏။¹⁹ သူတို့သည် သူ့ကို ဆန့်ကျင်သောအကြောင်းအရာများသည် သူတို့၏ဘာသာရေး အကြောင်းနှင့် သေမူပြီးသောသူ ယေရုဟု ခေါ်သောလူတစ်ယောက်အကြောင်းများသာ ဖြစ်၏။ ထိုယေရုသည် သေလွန်တော်မူပြီ။ သို့သော်လည်း ပေါလုက ယေရုအသက်ရှင်နေသည် ဟုပြော၏။²⁰ အကျွန်ုပ်သည် ထိုအကြောင်းကို နားမလည်ပါ။ ထို့ကြောင့် အဘယ်မေးခွန်းမျှ မမေးပါ။ ထို့ကြောင့် အကျွန်ုပ်က ပေါလုအား ‘ယေရုရှလင်မြို့၌ သွားပြီး ထိုနေရာ၌ ဤစွပ်စွဲချက်ကို စီရင်ဆုံးဖြတ်ခံလိုသလော’ ဟုမေးလေ၏။²¹ ထိုနောက် ပေါလုက၊ သူ့ကို ကံသာရိမြို့၌ ထားရန်သာ တောင်းဆို၏။ သူသည် ကံသာထံမှစီရင်ချက်ကို အလိုရှိသည် ဟုပြော၏။ ထို့ကြောင့် အကျွန်ုပ်သည် သူ့ကို ကံသာဘုရင်နှင့်တွေ့ရန်

ရောမသို့ ပို့နိုင်သည့်အချိန်အထိ ကံသာရိမြို့၌ ချုပ်ထားရန် အမိန့်ပေးသည်” ဟုပြော၏။²² အဂြိုပွမင်းက၊ “ငါသည်လည်း ဤ လူ၏ စကားကို ကြားလိုသည်” ဟုပြောရာ ဖေတ္တုမင်းက “သင်သည် သူ၏စကားကို မနက်ပြန်ကြားလိမ့်မည်” ဟုပြောလေ၏။²³ နောက်တစ်နေ့၌ အဂြိုပွမင်းနှင့် ဗေရနိတ်တို့သည် ကြီးကျယ်ခမ်းနားစွာ ရောက်ရှိလာကြပြီးလျှင်၊ စစ်တပ်အကြီးအကဲတို့နှင့်၊ ကံသာရိမြို့ရှိ အရေးပါသော လူကြီးမင်းတို့နှင့်အတူ တရားရုံးခန်းတွင်းသို့ ဝင်ကြလေ၏။ ဖေတ္တုသည် ပေါလုအား ခေါ်လာရန် စစ်သားတို့ကို အမိန့်ပေး၍ စစ်သားများက ပေါလုကို ခေါ်လာကြ၏။²⁴ ဖေတ္တုမင်းက “အဂြိုပွမင်းကြီးနှင့် ဤနေရာ၌ စုရုံးရောက်ရှိနေကြသူ အပေါင်းတို့ ဤလူကို ကြည့်ကြလော့။ ဤနေရာနှင့် ယေရုရှလင်မြို့၌ နေသောယုဒလူအပေါင်းတို့သည် ဤလူအကြောင်းကို အကျွန်ုပ်ထံသို့ တိုင်တန်းကြ၏။ ထိုသို့တိုင်ကြားကြစဉ် သူသည် ခဏမျှအသက်မရှင်ထိုက်ပါ ဟုပင်အော်ဟစ်ကြ၏။²⁵ အကျွန်ုပ်သည် သူ့ကို စစ်ဆေးမေးမြန်းသောအခါ အကျွန်ုပ်သည် သူ၌သေဒဏ်ပေးနိုင်လောက်အောင် အမှားတစ်စုံတစ်ခုမျှ ရှာမတွေ့နိုင်ပါ။ သို့သော်လည်း သူသည် ကံသာဘုရင်ထံမှ စီရင်ဆုံးဖြတ်ချက်ကို တောင်းဆိုသဖြင့် အကျွန်ုပ်သည် သူ့ကို ရောမမြို့သို့ စေလွှတ်ရန် ဆုံးဖြတ်လေ၏။²⁶ သို့သော်လည်း အကျွန်ုပ်သည် ကံသာဘုရင်ထံသို့ အဘယ်သို့ အတိအကျရေးရမည်ကို ငါမသိပါ။ ထို့ကြောင့် အကျွန်ုပ်သည် သူ့ကို သင်တို့ရှေ့မှောက်၌ အဂြိုပွမင်းကြီးကိုယ်တော်၏ရှေ့မှောက်၌၎င်း၊ ခေါ်ဆောင်လာ၏။ ထို့ကြောင့် သင်တို့သည် သူ့ကို စစ်ကြောပြီးမှ အကျွန်ုပ်သည် ကံသာဘုရင်ထံသို့ စာရေးရန် တစ်စုံတစ်ခုကို ပေးနိုင်မည်ဟု အကျွန်ုပ်မျှော်လင့်၏။²⁷ အကျွန်ုပ်သည် ခံသောသူကို အပြစ်မပြုဘဲ ကံသာဘုရင်ထံသို့စေလွှတ်သော် မလျော်မသင့်ဖြစ်မည်ဟု ထင်မြင်ပါသည်” ဟုဆိုလေ၏။

ဘုရင်အဂြိုဟ်ပွေလှေမှောက်၌ ပေါလု

26 အဂြိုဟ်ပွေက ပေါလုအား “ယခုအခါ၌ မိမိကိုယ်ကို ကာကွယ်ချေပရန် ပြောနိုင်ပါပြီ” ဟုပြော၏။ ထိုအခါ ပေါလုသည် သူ၏ လက်ကို ဆန့်၍၊ ²“အဂြိုဟ်ပွေကြီး၊ ယုဒလူတို့သည် အကျွန်ုပ်အပေါ်မှာ စွဲထားသောစွဲချက်အားလုံးကို အကျွန်ုပ်ပြေဆိုပါမည်။ ယနေ့အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်၏ရှေ့တော်မှောက်၌ ရပ်၍ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ့်ကိုယ်ကို ကာကွယ်ပြောဆိုရသည်မှာ မင်္ဂလာဖြစ်သည် ဟုကိုယ်ကိုထင်ပါ၏။ ³အကြောင်းမူကား ကိုယ်တော်သည် ယုဒလူတို့၏ထုံးတမ်းစဉ်လာနှင့်၊ ယုဒလူတို့တွင်အငြင်းပွားနေကြသော အကြောင်းများကို ကောင်းမွန်စွာ သိရှိနားလည်ထားသူဖြစ်သောကြောင့်ဖြစ်၏။ အကျွန်ုပ်ပြောမည့်စကားကို ကျေးဇူးပြု၍ သည်းခံနားထောင်ပေးတော်မူပါ’ ဟုပြောဆို၏။

⁴“ယုဒလူအားလုံးတို့သည် အကျွန်ုပ်ဘဝတစ်ခုလုံးကို သိကြ၏။ သူတို့သည် အကျွန်ုပ်၏ တိုင်းပြည် တာရုမြို့နှင့် နောက်ပိုင်းတွင် ယေရုရှလင်မြို့၌ အဘယ်သို့နေထိုင်သည်ကို သိကြ၏။ ⁵ဤယုဒလူတို့သည်လည်း အကျွန်ုပ်အား သိခဲ့ကြသည်မှာ ကြာပါပြီ။ သူတို့ပြောလိုလျှင်သူတို့သည်အကျွန်ုပ်အား ကောင်းသောဖာရိရှုံတစ်ယောက်ဖြစ်သည်ဟု သက်သေခံနိုင်မည်။ ဝါရိရှုံတို့သည် ယုဒဘာသာရေးဆိုင်ရာပညတ်တရားများကို တခြားအဘယ်အုပ်စုထက်ပို၍ ဂရုတစိုက်လိုက်နာကြ၏။ ⁶ယခုတွင် အကျွန်ုပ်အမှုစစ်ဆေးခံနေခြင်းမှာ ဘုရားသခင်သည် အကျွန်ုပ်တို့၏ဘိုးဘေးတို့ကို ပေးတော်မူသော ဂတိတော်၌ အကျွန်ုပ်မျှော်လင့်နေသောကြောင့် ဖြစ်၏။ ⁷ဤဂတိတော်မူကား အကျွန်ုပ်တို့မျိုးနွယ် ဆယ်နှစ်မျိုးတို့သည် နေ့ညမပြတ် ဘုရားသခင်၏အမှုတော်ကို စောင့်ကြလျက်ခံရမည်ဟု မျှော်လင့်နေသောဂတိတော်ဖြစ်၏။ အိုအသင်မင်းကြီး၊ ယခုအခါ၌ အကျွန်ုပ်သည် ထိုဂတိတော်ကိုပင် မျှော်လင့်နေသောကြောင့် ယုဒလူတို့၏စွပ်စွဲခြင်းခံနေရပါ၏။

⁸ဘုရားသခင်အတွက် လူတို့ကို သေခြင်းမှထမြောက်စေခြင်းငှါ မဖြစ်နိုင်ဟု သင်၏လူတို့သည် အဘယ်ကြောင့် ထင်နေကြသနည်း။

⁹“အကျွန်ုပ်ဖာရိရှုံ တစ်ယောက်ဖြစ်နေစဉ် နာဇရက်မြို့သား ယေရှု၏နာမတော်ကို ဆန့်ကျင်ရန် ဆိုးရွားသောအရာများကို လုပ်ဆောင်ရမည် ဟုထင်မှတ်၏။ ¹⁰အကျွန်ုပ်သည် ယေရုရှလင်မြို့၌ ထိုအရာများကို ဆောင်ရွက်ပါ၏။ ယင်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့သည် အကျွန်ုပ်ကို အာဏာပေးသောအခါ များစွာသော ထိုယုံကြည်သူတို့ကို ထောင်ထဲမှာ ထည့်ထားပါ၏။ ယေရှု၏တပည့်တော်တို့သည် အသတ်ခံရသောအခါ၊ အကျွန်ုပ်က ‘ဤအရာကို လုပ်ရန် ကောင်းသောအရာဖြစ်သည်ဟု သဘောတူပါ၏။ ¹¹တရားဇရပ်တိုင်း၌ ကျွန်ုပ်က သူတို့ကို အပြစ်ဒဏ်ပေး၏။ အကျွန်ုပ်သည် ယေရှု ကို ဆန့်ကျင်ပြောဆိုခြင်းငှါ သူတို့အား အတင်းအဓမ္မပြုရန်ကြိုးစား၏။ သူတို့ကိုအကျွန်ုပ် အလွန်ဒေါသဖြစ်သဖြင့် တခြားမြို့များ၌၊ သူတို့ကို လိုက်ရှာရန်နှင့်နှိပ်စက်ရန် သွားလေ၏။

ယေရှုကို မြင်ရခြင်းအကြောင်း ပေါလုက ပြောပြခြင်း

¹²“တစ်ချိန်၌ ယင်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့သည် အကျွန်ုပ်ကို ဒမာသက်မြို့သို့ သွားခြင်းငှါ ခွင့်ပြုချက်နှင့် အမိန့်အာဏာပေး၏။ ¹³အကျွန်ုပ်သည် ဒမာသက်မြို့ အဝင်လမ်းပေါ်၌ ရှိနေ၏။ အချိန်သည် မွန်းတည့်ချိန်ဖြစ်၏။ ကောင်းကင်မှ နေထက်များစွာ လင်းနေသောအလင်းရောင်သည် အကျွန်ုပ်နှင့်အတူ ခရီးသွားနေကြသူတို့၏ ပတ်ပတ်လည်၌ လင်းထိန်နေသည်ကို အကျွန်ုပ်တွေ့ရပါ၏။ ¹⁴အကျွန်ုပ်တို့အားလုံးသည် မြေပေါ်မှာ လဲကြ၏။ ထို့နောက် အကျွန်ုပ် သည်၊ ‘ရှောလု၊ ရှောလု၊ သင်သည် အဘယ်ကြောင့် ငါ့ကိုညှင်းဆဲနေသနည်း။ သင်သည် ငါ့ကို ဆန့်ကျင်တိုက်ခိုက်လျှင် မိမိကိုယ်ကို နာကျင်စေလိမ့်မည်’ ဟုယုဒဘာသာစကားဖြင့် ပြောသော အသံကို ကြားရ၏။ ¹⁵ထို့ကြောင့် အကျွန်ုပ်က

“သခင်၊ ကိုယ်တော်သည် အဘယ်သူနည်း’ ဟုမေးလျှောက်သော် ‘ငါကား သင်ညှဉ်းဆဲနေသော နာဇရက်အမျိုးသား ယေရှုဖြစ်၏။¹⁶ ထလော့။ ငါသည် သင့်ကို ငါအစေခံအဖြစ် ရွေးချယ်၏။ သင်သည် ငါ၏သက်သေဖြစ်လိမ့်မည်။ သင်သည် ယနေ့မြင်သော အကြောင်းအရာတို့နှင့် သင့်ကို ငါပြုမည့်အရာများ ကိုလူတို့ထံသို့ သက်သေခံရမည်။¹⁷ ငါသည် သင်၏လူတို့နှင့် တပါးအမျိုးသားတို့မှ သင့်ကို စောင့်ရှောက်မည်။ ဤလူ တို့ထံသို့ သင့်ကို ငါစေလွှတ်၏။¹⁸ သူတို့သည် မှောင်မိုက်မှ အလင်းသို့ ၎င်း၊ စာတန်၏တန်ခိုးထဲမှ ဘုရားသခင်ထံတော်သို့ ၎င်း ပြန်လှည့်လာမည်အကြောင်း သင်သည် သူတို့အား သမ္မာတရားကို ပြရမည်။ ထိုနောက် သူတို့၏အပြစ်ကို ခွင့်လွှတ်ပြီး ငါ၌ သူတို့၏ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် သန့်ရှင်းခြင်းသို့ ရောက်သော သူတို့နှင့် အမွေခံရလိမ့်မည်” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

ဝေါလုက သူလုပ်ရပ်ကို ပြောပြခြင်း

¹⁹ ထို့ကြောင့် ‘အိုအဂ္ဂိပ္ပမင်းကြီး၊ ကောင်းကင်မှ ဖြစ်သော ထိုဗျာဒိတ်တော်ကို အကျွန်ုပ်သည် နာခံပါ၏။²⁰ ငါသည် လူတို့အား မိမိတို့၏ စိတ်နှလုံးနှင့် အသက်တာပြောင်းလဲပြီး ဘုရားသခင်အထံတော်သို့ ပြန်လှည့်လာရန် ဟောပြော၏။ သူတို့၏အသက်တာ ပြောင်းလဲကြောင်း ပြသမည့်အရာများကို ပြုလုပ်ရန် သူတို့အား ငါပြော၏။ ရှေးဦးစွာ ဒမာသက်မြို့၌ ရှိသော လူတို့ထံသို့ ငါဟောပြော၏။ ထိုနောက် ယေရှုလင်မြို့နှင့် ယုဒပြည်အရပ်ရပ်၌ ဟောပြောပါ၏။ တပါးသော အမျိုးသားတို့ ထံသို့လည်း ငါဟောပြော၏။²¹ ထို့ကြောင့် ယုဒလူတို့က ဗိမာန်တော်၌ အကျွန်ုပ်ကို ဖမ်းဆီး၍ သတ်ရန် ကြိုးစားကြပါ၏။²² သို့သော်လည်း ဘုရားသခင်သည် အကျွန်ုပ်ကို ကယ်တင်တော်မူ၏။ ဘုရားသခင်သည် အကျွန်ုပ်ကို ယခုတိုင် အောင် မစတော်မူ၏။ ငါသည် ဤနေရာ၌ ရပ်၍ ငါတွေ့သော အရာများကို လူတို့အားလုံးအား ပြောပြလေ၏။ သို့သော်လည်း ငါပြော

နေသော အရာများသည် အသစ်မဟုတ်။ ငါပြောနေသော အကြောင်းသည် ဟောရှေ့မှစ၍ ပရောဖက်တို့ဟောပြောသော စကားနှင့် တူ၏။²³ သူတို့က “ခရစ်တော်သည် သေလိမ့်မည်” ဟု ပြောကြ၏။ သူသည် သေခြင်းမှ အဦးဆုံးထ မြောက်သူဖြစ်လိမ့်မည်။ မောရှေနှင့် ပရောဖက်တို့၏ စကားအတိုင်း ခရစ်တော်သည် ယုဒလူတို့အတွက် နှင့် တပါးသော အမျိုးသားတို့ အတွက်လည်း အလင်းယူဆောင်လာလိမ့်မည်” ဟု လျှောက်၏။

ဝေါလုက အဂ္ဂိပ္ပမင်းအား သွေးဆောင်ရန် ကြိုးစားခြင်း

²⁴ ဝေါလုသည် ဤအကြောင်းအရာများကို မိမိကိုယ်ကို ကာကွယ်ပြောနေစဉ်၊ ဖေတ္တုက “ဝေါလု၊ သင်သည် သူရူးဖြစ်၏။ သင်သည် သိပ္ပံအတတ်များကို သင်၍ သူရူးအဖြစ်သို့ ရောက်ခဲ့ပြီ” ဟု အော်ဟစ်၍ ပြောလေ၏။

²⁵ ဝေါလုက “မြတ်တော်မူသော ဖေတ္တုမင်း၊ အကျွန်ုပ်သည် သူရူးမဟုတ်ပါ။ အကျွန်ုပ်ပြောသမျှအားလုံးသည် မှန်ကန်၏။ အကျွန်ုပ်စကားများသည် သူရူးစကားမဟုတ်။ အကျွန်ုပ်သည် လေးနက်စွာ ပြောပါ၏။²⁶ ဤအကြောင်းအရာများအားလုံးကို ဘုရင်အဂ္ဂိပ္ပသိပါ၏။ အကျွန်ုပ်သည် သူ့ကို လွတ်လွတ်လပ်လပ် ပြောနိုင်ပါ၏။ ဤ အကြောင်းအရာများအားလုံးကို သူကြားပြီးပြီဖြစ်သည်ကို အကျွန်ုပ်သိပါ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ဤဖြစ်ရပ်များသည် လူအားလုံးမြင်နိုင်သော နေရာများ၌ ဖြစ်ပျက်ကြရသောကြောင့် ဖြစ်၏။²⁷ အဂ္ဂိပ္ပမင်းကြီး၊ ကိုယ်တော်သည် ပရောဖက်တို့၏ ရေးသားချက်ကို ယုံတော်မူသလော၊ ယုံတော်မူသည်ကို အကျွန်ုပ်သိပါသည်” ဟု လျှောက်၏။

²⁸ အဂ္ဂိပ္ပမင်းကြီးက ဝေါလုအား ‘ သင်သည် ငါ့ကို အလွယ်တစ်ကူနှင့် ခရစ်ယာန်တစ်ယောက် ဖြစ်အောင် စည်းရုံးနိုင်လိမ့်မည်ဟု ထင်သလော’ ဟု မေးရာ၊

²⁹ပေါလုက “ဤအရာသည် လွယ်သည်ဖြစ်စေ၊ ခက်ခဲသည်ဖြစ်စေ၊ အရေးမကြီးပါ။ ကိုယ်တော်သားမက ယနေ့တွင် ဤနေရာ၌ရှိသော သူအပေါင်းတို့သည်လည်း ဤသံကြီးများမှတစ်ပါး၊ အကျွန်ုပ်ကဲ့သို့ ကယ်တင်ခြင်းခံရကြရန် ဘုရားသခင်ထံတော်သို့ အကျွန်ုပ်ဆုတောင်းပါသည်” ဟုလျှောက်၏။

³⁰အဂ္ဂိပွမင်းကြီး၊ မြို့တော်ဝန် ဗေတ္တ၊ ဗေရနိတ်နှင့် ထိုနေရာ၌ ရောက်ရှိကြသူတို့အား လုံးမတ်တတ်ရပ်ကြ၏။ ³¹သူတို့က “ဤလူသည် သေဒဏ်ချမှတ်ခြင်းဖြစ်စေ၊ ထောင်ချခြင်းဖြစ်စေ၊ ခံထိုက်သောအမှုကို တစ်စုံတစ်ခုမျှမပြုပါ” ဟုအချင်းချင်းပြောကြ၏။ ³²ထို့နောက် အဂ္ဂိပွမင်းက “ဤလူကို ငါတို့လွှတ်နိုင်၏။ သို့သော်လည်း သူသည် ကံသာဘုရင်ကို တွေ့ရန် တောင်းဆိုထားသည်” ဟုပြောလေ၏။

ရောမသို့ ပေါလုရွက်လွှင့်ခရီးသွားခြင်း
27 ငါတို့သည် ဣတလီပြည်သို့ ရေကြောင်းခရီးဖြင့် ထွက်မည်ဟု ဆုံးဖြတ်ကြ၏။ ယုလိအမည်ရှိသော စစ်ဗိုလ်တစ်ယောက်အား ပေါလုနှင့် အခြားအကျဉ်းသားအချို့တို့ကို စောင့်ကြပ်စေခြင်းငှါ တာဝန်ပေးအပ်ခြင်းခံရ၏။ ယုလိသည် ဧကရာဇ်၏တပ်တွင် အထူးအမှုထမ်းသူဖြစ်၏။ ²သင်္ဘောပေါ်သို့ ငါတို့ရောက်ရှိသည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် သင်္ဘောထွက်ခွာလေ၏။ သင်္ဘောသည် အာဒြမုတ္တိမြို့မှဖြစ်ပြီး အာဂ္ဂိပြည်အတွင်းရှိ နေရာဒေသအမျိုးမျိုးသို့ သွားရန် အသင့်ဖြစ်နေ၏။ အာဂ္ဂိတ္တဒုဆိုသူတစ်ယောက်လည်း ငါတို့နှင့်အတူလိုက်ပါလာ၏။ သူသည် မာကေဒေါနီပြည် သက်သာလောနိတ်မြို့မှ ဖြစ်၏။ ³နောက်တစ်နေ့၌ ငါတို့သည် ဇိဒုန်မြို့သို့ ရောက်ကြ၏။ ယုလိသည် ပေါလုအပေါ်၌ အလွန်ကောင်းမွန်၏။ သူသည် ပေါလုအား သူ၏ မိတ်ဆွေတို့ထံသို့ လွတ်လပ်စွာ သွားရောက်လည်ပတ်ခွင့်ပြု၏။ ထိုမိတ်ဆွေတို့သည် ပေါလုလိုအပ်သမျှ စောင့်ရှောက်လုပ်ကိုင်ပေးကြ၏။ ⁴ငါတို့သည် ဇိဒုန်မှ ထွက်ခွာကြ၏။ လေသည်

ဆန့်ကျင်ဘက်အရပ်မှ တိုက်ခတ်နေသော ကြောင့် ငါတို့သင်္ဘောသည် ကုပရုကျွန်းအနီးသို့ ရှောက်သွား၏။ ⁵ကိလိကီပြည်နှင့် ပုံဖုလီပြည်အနီးမှ ပင်လယ်ကို ဖြတ်ကျော်ပြီးနောက် ငါတို့သည် လုကီပြည်ရှိ မုရမြို့သို့ ရောက်လာကြ၏။ ⁶မုရမြို့၌ စစ်ဗိုလ်သည် အာလေဇဒြီးမြို့မှ သင်္ဘောတစ်စီးကို တွေ့ရှိလေ၏။ ထိုသင်္ဘောသည် ဣတလီပြည်သို့ သွားနေ၏။ ထို့ကြောင့် သူသည် ငါတို့ကို ထိုသင်္ဘောပေါ်သို့ ပြောင်းရွှေ့တင်ထားလေ၏။

⁷လေသည် ဆန့်ကျင်ဘက်အရပ်မှ တိုက်ခတ်နေသောကြောင့် ငါတို့သည် ရက်ပေါင်းများစွာ နှေးနှေးသွားရ၏။ ငါတို့သည် ကနိဒ်မြို့သို့ ပင်ပန်းခက်ခဲစွာ ရောက်လေ၏။ ဤနည်းအတိုင်း ပို၍ဝေးအောင် သွားရန် မဖြစ်နိုင်။ ထို့ကြောင့် သင်္ဘောကို သာလမုန်အနီးရှိ ကရေတကျွန်းသို့ ကမ်းရိုးအတိုင်း သွားရလေ၏။ ⁸ငါတို့သည် ခက်ခဲစွာဖြင့် ကမ်းရိုးတန်းအတိုင်း ဆက်လက်၍ သွားပြီး လာသံမြို့အနီး ကာလုလိမင်းအမည်ရှိသောနေရာသို့ ရောက်ကြ၏။

⁹သို့သော်လည်း ငါတို့သည် အချိန်များစွာ ဆုံးရှုံးရ၏။ ယုဒလူတို့၏အစာရှောင်သောနေ့* ပြီးဆုံးပြီဖြစ်သောကြောင့် ရေကြောင်းခရီးသွားခြင်းသည် အန္တရာယ်ရှိလာ၏။ ထို့ကြောင့် ပေါလုက သူတို့အား သတိပေးသည်မှာ ¹⁰“အချင်းလူတို့၊ ဤခရီးမှာ ငါတို့ဒုက္ခများစွာ ကြုံတွေ့ရလိမ့်မည်ကို ငါမြင်နိုင်၏။ သင်္ဘောတစ်စီးလုံးနှင့် ဤသင်္ဘောပေါ်မှာ ပါသောအရာအားလုံး ဆုံးရှုံးပျက်စီးလိမ့်မည်။ ‘ငါတို့အသက်ကိုပင် ဆုံးရှုံးသွားနိုင်၏။’ ¹¹သို့သော်လည်း မာလိန်မူးနှင့် သင်္ဘောပိုင်ရှင်တို့သည် ပေါလုနှင့်သဘောထားချင်းမတူကြချေ။ ထို့နောက် စစ်ဗိုလ်သည်လည်း ပေါလုစကားကို နားမ

အစာရှောင်သောနေ့ အပြစ်ပြေလွှတ်သောနေ့၊ အရေးကြီးသောယုဒလူမျိုးတို့၏နှစ်ကုန်ပိုင်းသန့်ရှင်းသောနေ့ထူးနေ့မှတ်၊ ဤအချိန်သည် ပင်လယ်ပေါ်မှာ ဆိုးရွားသော မုန်တိုင်းများ ရှိခဲ့သောနှစ် ဖြစ်သည်။

ထောင်ဘဲမာလိန်မူးနှင့် သင်္ဘောပိုင်ရှင်၏ စကားကို နားထောင်၏။¹² ထို့အပြင် ထိုမြို့၏ အဆိပ်ကမ်းသည် ဆောင်းရာသီ၌ သင်္ဘော ဆိုက်ကပ်ရန်ကောင်း မွန်သောနေရာတစ်ခုမျှ မဟုတ်။ ထို့ကြောင့် လူအများစုတို့သည် သင်္ဘောကို ထိုနေရာမှ ထွက်ခွာရန် ဆုံးဖြတ်ကြ၏။ ထိုလူတို့သည် ဖိနိတ်မြို့သို့ သွားနိုင်လိမ့် မည်ဟု မျှော်လင့်ကြ၏။ ဖိနိတ်တွင် ဆောင်း ရာသီတစ်ခုလုံးသင်္ဘောကို စိတ်ချစွာထားနိုင် ၏။ (ဖိနိတ်မြို့သည် ကရေတကျွန်းပေါ်၌ တည် ရှိ၏။) ထိုဆိပ်ကမ်းသည် အနောက်တောင်နှင့် အနောက်မြောက်သို့ မျက်နှာမူ၍တည်ရှိ၏။

လေမုန်တိုင်း

¹³ ထို့နောက် တောင်ဘက်မှ လေပြည်လေ ညင်း စတင်တိုက်ခတ်လာ၏။ သင်္ဘောပေါ်တွင် ပါလာသူတို့က ငါတို့လိုချင်သောလေကို ငါတို့ ယခု ရပြီဟုထင်ကြ၏။ ထို့ကြောင့် သူတို့သည် ကျောက်ဆူးကို ဆွဲတင်ကြ၏။ ငါတို့သည် ကရေတကျွန်းနှင့်အလွန်နီးကပ်စွာခုတ်မောင်း ကြ၏။¹⁴ သို့သော်လည်း ‘အရှေ့မြောက်’ လေ မုန်တိုင်းက ကျွန်းကို ဖြတ်၍ တိုက်ခတ်လာ၏။¹⁵ သင်္ဘောသည် လေမုန်တိုင်းနှင့်အတူ ပါသွား ၏။ သင်္ဘောသည် လေမုန်တိုင်းကို ဆန့်ကျင် ၍ခုတ်မောင်းမရနိုင်။ ထို့ကြောင့် ငါတို့သည် ကြိုးစားခြင်းမပြုတော့ဘဲ လေမုန်တိုင်းတိုက် ခတ်သည်လမ်းကြောင်းအတိုင်း သင်္ဘောက လိုက်ပါနေလေ၏။¹⁶ ငါတို့သည် ကလောဒေ အမည်ရှိ ကျွန်း၏နောက်ပိုင်းသို့ ဖြတ်ကျော်နေ စဉ်တွင် ငါတို့သည် အသက်ကယ်လှေကို တင် ခြင်းငှါ ကြိုးစားလုပ်ဆောင်ကြ၏။¹⁷ သူတို့ သည် အသက်ကယ်လှေကို တင်ပြီးသောအခါ ထိုသင်္ဘောကိုပတ်လည်၌ အတူတကွကိုင် တွယ်နိုင်ရန် ကြိုးပမ်းဖြင့် ချည်နှောင်ကြ၏။ သူ တို့က သင်္ဘောသည် စာတိပင်လယ်ကွေ့၌ သဲ ကမ်းပါးယံကို တိုက်မိ၍ ရိုက်မိမည်ကို ကြောက် ရွံစိုးရိမ်ကြ၏။ ထို့ကြောင့် ရွက်ကိုနှိမ်ချလိုက် ကြပြီးလျှင် လေမုန်တိုင်းတိုက်ခတ်သယ်ဆောင်

ရာသို့မျောပါနေကြ၏။¹⁸ နောက်တစ်နေ့၌ လေမုန်တိုင်းသည် အရှိန်အဟုန် ပို၍ပြင်းထန် လာ၏။ လူတို့သည် သင်္ဘောပေါ်၌ပါလာသော ကုန်ပစ္စည်းများကို ရေထဲသို့ပစ်ချကြ၏။¹⁹ တစ် ရက်မျှကြာသောအခါ သင်္ဘော၏ကရိယာတန် ဆာများကိုပါ လွှင့်ပစ်ကြလေ၏။²⁰ ရက်ပေါင်း များစွာအတောအတွင်း ငါတို့သည် နေပြစ်စေ၊ ကြယ်ပြစ်စေ လုံးဝမတွေ့ရ၊ မမြင်နိုင်ကြ။ လေ မုန်တိုင်းဆက်လက်၍ ပြင်းထန်လာ၏။ နောက် ဆုံး၌ ငါတို့သည် အသက်ရှင်နေမည့်အကြောင်း မျှော်လင့်ချက်အားလုံး ပျောက်ဆုံးကြ၏။²¹ လူတို့ကြာမြင့်စွာအစာမစားကြ။ တစ်နေ့ တွင် ပေါလုက သူတို့ရှေ့၌ ထ၍ “အချင်းလူတို့၊ သင်တို့ကို ကရေတမှ မထွက်ခွာရန် ငါပြောခဲ့ ၏။ သင်တို့သည် ငါ့စကားကို နားထောင်သင့် ၏။ သို့ဖြစ်လျှင် သင်တို့သည် ကြုံအခက်အခဲနှင့် ဆုံးရှုံးခြင်း အားလုံးတို့ကို ကြုံတွေ့မည်မဟုတ်။²² သို့သော်လည်း ယခုအခါ၌ ငါသည် သင်တို့ အား သတ္တိရှိကြရန် တိုက်တွန်းနှိုးဆော်၏။ အ ကြောင်းမူကား၊ သင်တို့သည် တစ်ယောက်မျှ သေမည်မဟုတ်။ သင်္ဘောသာလျှင်ပျက်စီးလိမ့် မည်။²³ ငါ့ကို ပိုင်တော်မူ၍ ငါကိုးကွယ်သော ဘုရားသခင်ထံတော်မှကောင်းကင်တမန်သည် မနေ့ည၌ ငါ့ထံသို့ ရောက်လာ၏။²⁴ ကောင်း ကင်တမန်က ‘ပေါလုကြောက်ရွံ့ခြင်းမရှိနှင့်၊ သင်သည် ကံသာဘုရင်ရှေ့သို့ ရောက်ရမည်။ ထို့ကြောင့် ဘုရားသခင်သည် သင်နှင့်အတူပါ လာကြသောလူအားလုံးတို့၏အသက်ကို သင့် ကြောင့် ကယ်တင်တော်မူလိမ့်မည်’ ဟုဆို၏။²⁵ ထို့ကြောင့် အချင်းလူတို့၊ ရွှင်လန်ကြလေ။ ငါသည် ဘုရားသခင်၌ ယုံကြည်ခြင်းရှိ၏။ ကောင်းကင်တမန်သည် ငါ့ကို ပြောသည့်အ တိုင်း၊ အရာအားလုံး ဖြစ်လာပါလိမ့်မည်။²⁶ သို့ သော်လည်း ငါတို့သည် ကျွန်းတစ်ချို့ပေါ်သို့ လဲ ကျကြရလိမ့်မည်” ဟုပြောဆို၏။²⁷ တစ်ဆယ့်လေးရက်မြောက်နေ့ည၌ ငါတို့ သည် အာဒြိပင်လယ်ထဲ၌ ပေါလောမျောနေဆဲ ဖြစ်၏။ သန်းခေါင်အချိန်၌ သင်္ဘောသားတို့က

ငါတို့သည် ကုန်းမြေနှင့်နီးပြီဟု စိတ်ထင်မှတ်ကြ၏။ ²⁸ သူတို့သည် ကြိုး၏တစ်ဘက် ထိပ်တွင် အလေးတစ်ခုတပ်ဆင်၍ ကြိုးကို ပင်လယ်ထဲသို့ ပစ်ချ၏။ ရေအနက်မှာ ပေတစ်ရာနှစ်ဆယ်ရှိကြောင်း သူတို့သိရ၏။ သူတို့သည် ရှေ့သို့အနည်းငယ်ကွာလှမ်းအောင် သွား၍ ကြိုးကို ရေထဲသို့ တပန်ပစ်ချပြန်ပြီး ပေကိုးဆယ်အနက်ရှိကြောင်း တွေ့ကြ၏။ ²⁹ သင်္ဘောသည် ကျောက်ဆောင်များတိုက်မိမည်ကို သင်္ဘောသားတို့က စိုးရိမ်ကြောက်လန့်နေကြ၏။ ထိုကြောင့် သူတို့သည် သင်္ဘော၏နောက်ပိုင်းမှ ကျောက်ဆူးလေးလက်ချထားကြ၏။ ထိုနောက် သူတို့သည် နေအလင်းရောင် ရောက်ရှိလာရန် ဆုတောင်းကြ၏။ ³⁰ သင်္ဘောသားအချို့သည် သင်္ဘောကို စွန့်ခွာလိုကြ၏။ သူတို့သည် အသက်ကယ်လှေကို ရေပေါ်သို့ လျှော့ချကြ၏။ သူတို့ သည်လူတို့ကို သင်္ဘောဦးပိုင်းတွင် နောက်ထပ်ကျောက်ဆူးများချရန်အတွက် ဖြစ်သည်ဟုထင် မြင်စေလို၏။ ³¹ သို့သော်လည်း ပေါလုက စစ်ဗိုလ်နှင့်စစ်သားတို့အား “ဤလူတို့သည် သင်္ဘောပေါ်၌ မနေလျှင် သင်တို့၏အသက်သည် ကယ်တင်နိုင်မည်မဟုတ်” ဟုပြောဆို၏။ ³² ထို့ကြောင့် စစ်သားတို့က ကြိုးများကို ဖြတ်ကြ၍ အသက်ကယ်လှေကို ရေထဲသို့ကျစေ၏။

³³ နေအာရုဏ်မတက်မီအချိန်၌ ပေါလုသည် လူများအားလုံးတို့ကို အစာစားစေခြင်းငှါ ဆိုလေ၏။ သူက လွန်ခဲ့သောနှစ်ပတ်လုံးလုံး သင်တို့သည် အစာမစားဘဲလျက် အဆက်မပြတ် စောင့်ကြည့်နေကြ၏။ သင်တို့သည် ဆယ်လေးရက်တိုင်တိုင် တစ်စုံတစ်ခုမျှမစားခဲ့ကြပါ။ ³⁴ ယခုငါသည် သင်တို့ကို တစ်ခုခုစားရန် တိုက်တွန်းပါ၏။ သင်တို့သည် အသက်ရှင်လျက်နေခြင်းငှါ လိုအပ်နေ၏။ သင်တို့တွင် တစ်စုံတစ်ယောက်၏ခေါင်းပေါ်က ဆံပင်တစ်မုင်မျှ ဆုံးရှုံးလိမ့်မည်မဟုတ် ဟုပြောဆို၏။ ³⁵ ထိုသို့ပြောပြီးနောက်၊ သူသည် မုန်အချိုကိုယူ၍ အားလုံးရှေ့၌ ကျေးဇူးတော်ချီး မှမ်း၏။ ထိုနောက် သူသည် မုန်ကိုဖဲ့၍ စားလေ၏။ ³⁶ သူတို့အား

လုံးသည် စိတ်သက်သာခြင်းရှိ၍ အစာကိုစားကြ၏။ ³⁷ (သင်္ဘောပေါ်တွင် ပါလာသူလူဦးရေမှာ နှစ်ရာနှစ်ဆယ်ခြောက်ယောက်ဖြစ်၏။) ³⁸ ငါတို့အားလုံးသည် အလိုရှိသမျှစားကြ၏။ ထိုနောက် ငါတို့သည် သင်္ဘောအလေးချိန်ပေါ်သွားစေခြင်းငှါ လျှံစေ့အိတ်များကို ရေထဲသို့ ပစ်ချကြလေ၏။

သင်္ဘောပျက်စီးခြင်း

³⁹ မနက်မိုးလင်းလာသောအခါ သင်္ဘောသားတို့သည် ကုန်းမြေကို တွေ့ကြ၏။ သို့သော်လည်း မည်သည့်ကုန်းမြေဖြစ်သည်ကို သူတို့မသိကြ။ သူတို့သည် ပင်လယ်အော်တစ်ခုနှင့် ပင်လယ်ကမ်းစပ်တစ်နေရာကို မြင်တွေ့ကြ၏။ ဖြစ်နိုင်လျှင် သင်္ဘောကို ပင်လယ်ကမ်းစပ်သို့ ရွက်လွှင့်၍ အရောက်သွားလို၏။ ⁴⁰ ထို့ကြောင့် သူတို့သည် ကျောက်ဆူးကြိုးများကို ပင်လယ်ထဲ၌ ဖြတ်ချန်ခဲ့ကြ၏။ တစ်ချိန်တည်းမှာပင် ပဲ့ထိန်းကြိုးများကိုလည်း ဖြတ်ကြ၏။ သူတို့သည် ရှေ့ဘက်မှရွက်ကို လေထဲသို့တင်ပြီး ပင်လယ်ကမ်းခြေသို့ ဦးတည်သွား၏။ ⁴¹ သို့သော်လည်း သင်္ဘောသည် သဲကမ်းပါးယံကို တိုက်မိသွား၏။ သင်္ဘောဦးပိုင်းသည် ထိုနေရာ၌ စူးဝင်သွား၏။ သင်္ဘောသည် မလှုပ်ဘဲနေ၏။ ထိုအချိန်၌ လှိုင်းလုံးကြီးများက သင်္ဘောပဲ့ပိုင်းတစ်ခုလုံးကို ပြင်းထန်စွာ ရိုက်ခတ်ပျက်ဆီး၏။

⁴² ထိုအခါ အကျဉ်းသားတို့သည် ရေကူး၍ လွတ်မြောက်သွားမည်ကို စိုးရိမ်သောကြောင့် စစ်သားတို့သည် အကျဉ်းသားတို့ကို သတ်ပစ်ရန် ဆုံးဖြတ်ကြ၏။ ⁴³ သို့သော်လည်း စစ်ဗိုလ်ယုလိသည် ပေါလုကို ချမ်းသာစေလိုသဖြင့် မိမိစစ်သားတို့အား အကျဉ်းသားတို့ကို သတ်ခွင့်မပြု။ ယုလိသည် ရေကူးတတ်သူတို့ကို ရေထဲ၌ အရင်ခုန်ဆင်း၍ ကုန်းမြေသို့ ကူးရန် အမိန့်ပေး၏။ ⁴⁴ ရေမကူးတတ်သူ တို့ကသင်္ဘောပျက်၏ပျဉ်ချပ်ကို၎င်း သစ်သားများကို၎င်း

ကုန်းမြေသို့ ရောက်စေခြင်းငှါ အသုံးပြုကြ၏။ ထိုသို့လူအပေါင်းတို့သည် တစ်ယောက်မျှမသေဘဲကုန်းပေါ်သို့ လုံခြုံစွာရောက်ကြ၏။

မေလိတေကျွန်းပေါ် ရောက်ပေါလု

28 ငါတို့သည် လုံခြုံစွာဖြင့် ကုန်းမြေပေါ်သို့ ရောက်ကြသောအခါ ထိုကျွန်းသည် မေလိတေကျွန်းဖြစ်ကြောင်း ငါတို့သိကြ၏။^၂ မိုးရွာ၍ အလွန်ချမ်းစိမ်းနေ၏။ သို့သော်လည်း ထိုဒေသ၌ နေထိုင်သူတို့သည် ငါတို့အပေါ်တွင် အလွန်စိတ်ရင်းကောင်းကြ၏။ သူတို့သည် ငါတို့အားလုံးကို ကြိုဆိုကြပြီး မီးပုံများမွှေးပေးကြ၏။^၃ ပေါလုသည် ထင်းချောင်းများကို မီးမွှေးရန်ပုံ၏။ ထိုအချိန်၌ အပူရှိန်ကြောင့်အဆိပ်ပြင်းသောမြွေဆိုးထွက်လာ၍ ပေါလု၏လက်ကို ကိုက်လေ၏။^၄ ကျွန်းသားတို့သည် ပေါလု၏လက်တွင်တွယ်လျက်နေသောမြွေကို မြင်သောအခါ “ဤလူသည် လူ့အသက်ကို သတ်သောသူဖြစ်ရမည်။ ပင်လယ်ထဲ၌ မသေသော်လည်း အသက်ရှင်ခြင်းငှါ တရား*သည် သူ့ကိုအသက်ရှင်ခွင့်မပေး” ဟုအချင်းချင်းပြောကြ၏။^၅ သို့သော်လည်း ပေါလုသည် မြွေကို မီးပုံထဲသို့ ခါချလေ၏။ သူသည် နာကျင်မှုတစ်စုံတစ်ခုမျှ မဖြစ်ပါ။^၆ ကျွန်းသားတို့က ပေါလုသည် တစ်ကိုယ်လုံးဖူးရောင်လာမည်၊ သို့မဟုတ် ခဏခြင်းတွင် လဲကျသေဆုံးမည်ဟု မျှော်လင့်ကြ၏။ သူတို့သည် ပေါလုကိုကြာမြင့်စွာစောင့်ကြည့်ကြသော်လည်း သူ၌ မကောင်းသောအဖြစ်ဆိုး တစ်စုံတစ်ခုကိုမျှ မဖြစ်ကြောင်း မြင်တွေ့ကြ၏။ ထိုအခါ ပေါလုအပေါ်တွင် သူတို့၏ ထင်မြင်ယူဆချက်က ပြောင်းလဲသွားလေ၏။ သူတို့က ဤလူသည် နတ်ဘုရားဖြစ်သည် ဟုပြောကြ၏။

^၇ ထိုဒေသပတ်ဝန်းကျင်တွင် ယာခင်းများရှိ၏။ ထိုယာခင်းများကို ဤကျွန်းပေါ်ရှိ အလွန်

အရေးပါသူ တစ်ယောက်ကပိုင်၏။ သူ၏အမည်က ပုဗလိဖြစ်၏။ သူသည် ငါတို့ကို သူ့အိမ်သို့ ဖိတ်ခေါ်လေ၏။ ပုဗလိသည် ငါတို့အပေါ်၌ အလွန်ကောင်းမွန်၏။ သူ့အိမ်၌ ငါတို့သည် သုံးရက်ကြာမျှ တည်းခိုကြ၏။^၈ ပုဗလိ၏ဖခင်သည် အလွန်ဖျားနေ၏။ သူသည် အဖျားတက်ခြင်းနှင့်ဝမ်းကိုက်ခြင်း*ကို ခံစားနေရ၏။ သို့ဖြစ်၍ ပေါလုသည် သူ့ထံသို့ သွား၍သူ့အတွက် ဆုတောင်းပေး၏။ ထို့နောက် သူသည် မိမိလက်ကို သူ့အပေါ်၌တင်၍ သူ့ကိုကျန်းမာစေ၏။^၉ ဤသို့ ဖြစ်ပျက်ပြီးနောက်၊ ကျွန်းပေါ်မှ အခြားရောဂါဝေဒနာသည်များအားလုံးတို့သည် ပေါလုထံသို့ ရောက်လာကြ၏။ ပေါလုသည် သူတို့အားလုံးကိုလည်း ကျန်းမာစေ၏။^{၁၀-၁၁} ထိုသူတို့သည် ငါတို့ကို များစွာဂုဏ်ပြုကြ၏။ ငါတို့သည် ထိုကျွန်းပေါ်၌ သုံးလကြာမျှနေခဲ့၏။ ငါတို့သည် ထွက်ခွာရန် အဆင်သင့်ရှိသောအခါ၊ သူတို့သည်ငါတို့လိုအပ်သမျှအရာများကိုလာရောက်ပေးကြ၏။

ပေါလု ရောမသို့သွားခြင်း

ငါတို့သည် အာလေဇန္ဒြီမြို့မှ သင်္ဘောတစ်စီးပေါ်သို့ တက်ရောက်ကြ၏။ သင်္ဘောသည် ဆောင်းကာလပတ်လုံး၌ မေလိတေကျွန်းတွင် ဆိုက်ကပ်နေ၏။ သင်္ဘော၏ရှေ့ပိုင်း၌ နတ်ဘုရားအမြွှာ* အတွက် အမှတ်အသားပါရှိ၏။^{၁၂} ငါတို့ လိုက်ပါလာကြသောသင်္ဘောသည် သုရကုတ် မြို့၌ရပ်နား၏။^{၁၃} ငါတို့သည်သုရကုတ်၌သုံးရက် နေပြီးမှထွက်ခွာ၍ ရေလျှန်မြို့သို့ ရောက်ရှိကြ၏။ နောက်တစ်နေ့၌ အနောက်တောင်လေသည် တိုက်ခတ်လာ၏။ ထို့ကြောင့် ဆက်လက်ထွက်ခွာကြရာ တစ်ရက်မျှကြာသောအခါ ပေါတယောလိသို့ ရောက်လာ၏။^{၁၄} ထိုမြို့၌ ငါတို့သည် ယုံကြည်သူအချို့တို့နှင့် တွေ့ဆုံကြ၏။ သူတို့သည် ငါတို့ကို ရက်သတ္တ

‘တရား’ လူတို့က (တရား) နာမည်ရှိသောနတ်ဘုရားရှိပြီး သူက ဆိုးသောလူတို့ကို အပြစ်ဒဏ်ပေးသည် ဟူ၍ ယုံကြည်ခဲ့ကြသည်။

‘ဝမ်းကိုက်ခြင်း’ အလွန်ဆိုးရွားသောရောဂါ ဒါယာဟရေလို ဖြစ်သည်။
‘နတ်ဘုရားအမြွှာ’ ရုပ်တုဆင်းတု၊ ဂရိနတ်ဘုရား။

တစ်ပတ်မျှ သူတို့နှင့်အတူနေရန် တောင်းဆိုကြ၏။ နောက်ဆုံး၌ ရောမမြို့သို့ ငါတို့ထွက်ခွာကြ၏။¹⁵ ရောမမြို့ရှိယုံကြည်သူတို့သည် ငါတို့ရောက်သည့်အကြောင်းကို ကြားသဖြင့် သူတို့သည် ငါတို့ကို ခရီးဦးကြိုခြင်းငှါ လာကြ၏။ သူတို့က ငါတို့အား စောင့်သောနေရာမှာ အပွိုချေးတန်းနှင့်သုံးစရပ်တို့ဖြစ်၏။ ပေါလုသည် သူတို့ကို မြင်သောအခါ၊ သူသည် စိတ်သက်သာခြင်းသို့ရောက်၍ ဘုရားသခင်ကို ချီးမွမ်းလေ၏။

ရောမမြို့၌ ပေါလု

¹⁶ ထို့နောက် ငါတို့သည် ရောမမြို့သို့ရောက်လာကြ၏။ ရောမမြို့၌ ပေါလုအား တစ်ယောက်တည်းသာ နေခွင့်ပြုထား၏။ သို့သော်လည်း စစ်သားတစ်ယောက်သည် ပေါလုနှင့်အတူ နေ၍သူ့ကိုစောင့်ကြပ်ရ၏။¹⁷ သုံးရက်မျှကြာသောအခါ၊ ပေါလုသည် ယုဒလူအကြီးအကဲတို့ကို ခေါ်၍ စုဝေးစေ၏။ သူတို့သည် အတူတကွ ရောက်လာသောအခါ၊ ပေါလုက “အကျွန်ုပ်၏ ယုဒလူမျိုးညီအစ်ကိုတို့၊ အကျွန်ုပ်တို့၏လူမျိုးတို့ဖြစ်သော ယုဒလူတို့ကို ၎င်း အကျွန်ုပ်တို့၏ ဘိုးဘေးဘီဘင်တို့၏ ထုံးတမ်းစဉ်လာကို ၎င်း ဆန့်ကျင်၍ တစုတခုမျှ အကျွန်ုပ်မလုပ်ပါ။ သို့သော်လည်း ယေရှုလင်မြို့၌ ကျွန်ုပ်ကို ဖမ်းပြီး ရောမတို့လက်ထဲသို့ အပ်ခဲ့ကြ၏။¹⁸ ရောမတို့သည် အကျွန်ုပ်ကို မေးခွန်းများမေးကြသော်လည်း သေဒဏ်ခံထိုက်သော အကြောင်းတစ်ခုမျှ ရှာမတွေ့နိုင်ပါ။ ထို့ကြောင့် သူတို့သည် အကျွန်ုပ်ကို လွှတ်ခြင်းငှါ အလိုရှိကြ၏။¹⁹ သို့သော်လည်း ယုဒလူတို့သည် ဤအမှုကို သဘောမတူကြသောကြောင့် ကျွန်ုပ်၏အမှုကို ရောမမြို့ရှိ ကဲသာဘုရင်ရှေ့မှောက်၌ အယူတော်ကို ခံသင့်ကြောင်း အကျွန်ုပ်တောင်းဆိုရ၏။ သို့သော်လည်း ငါ၏လူမျိုးတို့ကို ဆန့်ကျင်၍ အပြစ်တင်စရာ တစ်စုံတစ်ခုရှိသောကြောင့် ငါဆိုလိုသည်မဟုတ်။²⁰ ထို့ကြောင့် အကျွန်ုပ်သည် သင်တို့နှင့် တွေ့ဆုံ၍ စကားပြောခြင်းငှါ အလိုရှိ၏။ ကျွန်ုပ်သည် ကာသရေလအမျိုး၏မျှော်

လင့်ချက်ကို ယုံကြည်သောကြောင့် သံကြီးများနှင့် ချည်နှောင်ခြင်းခံရ၏။

²¹ ဤအတွက် ငါတို့သည် သင့်အကြောင်းနှင့် ပတ်သက်၍ ယုဒပြည်မှ အဘယ်စာမျှ မရရှိကြဟု၊ ယုဒတို့သည် ဖြေကြားလေ၏။ ထိုပြည်မှ ပြန်လာသောညီအစ်ကိုတို့တွင် အဘယ်သူကမျှ သင့်၌ အပြစ်ရှိကြောင်းကို မပြောကြပါ။²² အကျွန်ုပ်တို့သည် သင်၏အယူဝါဒများကို ကြားလိုပါ၏။ ဤအဖွဲ့နှင့် ပတ်သက်၍ လူတို့သည် နေရာတိုင်း၌ ထိုအဖွဲ့ကို ဆန့်ကျင်ပြောဆိုကြသည်ကို ငါတို့သိပါ၏ဟုဆိုကြ၏။”

²³ ပေါလုနှင့် ယုဒတို့သည် တွေ့ဆုံပွဲတစ်ခု ပြုလုပ်ရန် သင့်လျော်သောရက်ကို ရွေးချယ်ကြ၏။ ထိုနေ့၌ မြောက်များစွာသော ယုဒတို့သည် ပေါလုနေထိုင်နေသောနေရာသို့ ရောက်လာကြ၏။ သူသည် တစ်နေ့လုံး သူတို့အား စကားပြောဆို၍၊ ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်အကြောင်း ရှင်းပြ၏။ သူသည် ယေရှုအကြောင်းကို သူတို့အား ပြောပြပြီး ယုံကြည်ကြရန် မောရှေ၏ပညတ်တရားနှင့် ပရောဖက်တို့၏ ရေးသားချက်များကို ကိုးကားခြင်းအားဖြင့် သူတို့ကို ကြိုးစားသွေးဆောင်လေ၏။²⁴ အချို့သော ယုဒတို့သည် ပေါလု၏စကားကို ယုံကြည်ကြသော်လည်း အခြားယုဒလူတို့သည် မယုံကြည်ကြ။²⁵ သူတို့အချင်းချင်း အငြင်းအခုံဖြစ်ကြ၏။ ယုဒလူတို့သည် သူထံမှ ထွက်ခွာကြရန် အသင့်ဖြစ်ကြ၏။ သို့သော်လည်း ပေါလုသည် သူတို့ကို နောက်ထပ် အကြောင်းအရာတစ်ခု ပြောပြသည်မှာ “သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်သည် သမ္မာတရားကို သင်တို့၏ဘိုးဘေးတို့ထံ ပရောဖက်ဟောရှာယအားဖြင့် မိန့်တော်မူသည်ကား၊

²⁶ ‘ဤလူတို့ထံသို့ သွား၍ သူတို့ကို ပြောပြလော့၊ သင်တို့သည် နားထောင်၍ ကြားရလိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း သင်တို့သည် နားလည် လိမ့်မည်မဟုတ်။ သင်ကြည့်၍ မြင်ရလိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း သင်တို့သည် မြင်သောအရာကို နားလည်မည်မဟုတ်။’

²⁷ ဟုတ်ပါ၏။ ဤလူတို့စိတ်နှလုံးကို ဖုံးကွယ်
 နေ၏။ သူတို့သည် နားရှိလျက်ပင် နား
 ထောင်လိမ့်မည်မဟုတ်။ သူတို့သည်
 သမ္မာတရားကို မြင်ခြင်းငှါ ငြင်းပယ်ကြ
 ၏။ ဤသို့ဖြစ်ရသောကြောင့် သူတို့သည်
 မျက်စိနှင့်မမြင်၊ နားနှင့်မကြား၊ စိတ်
 နှလုံးနှင့်လည်း နားလည်မည်မဟုတ်။
 ဤသို့ဖြစ်ရသောကြောင့် သူတို့သည် ငါ
 ထံသို့ ကျန်းမာစေခြင်းငှါ ပြန်လှည့်လာ
 မည်မဟုတ်' ဟုမိန့်တော်မူ၏။

ဟောရှာယ၊ 6:9-10

²⁸ ဘုရားသခင်သည် မိမိ၏ကယ်တင်တော်
 မူခြင်းတရားကို တပါးအမျိုးသားတို့ထံ ပို့တော်

မူ၏။ သူတို့သည် နားထောင်မည်ဖြစ်သည်ကို
 သင်တို့သိရန် ငါအလိုရှိသည်”ဟု ပေါလုက
 ပြောဆို၏။²⁹ *

³⁰ ပေါလုသည် သူငှားရမ်းထားသောအိမ်
 တွင်နှစ်နှစ်ပတ်လုံးနေ၏။ သူသည် မိမိကို တွေ့
 ခြင်းငှါ လာလည်သူများအားလုံးတို့ကို လှိုက်လှ
 စွာကြိုဆို၏။

³¹ ပေါလုသည် ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်
 အကြောင်းကို ဟောပြော၏။ သခင်ယေရှုခရစ်
 အကြောင်းများကိုလည်း သြဝါဒပေး၏။ သူသည်
 အလွန်ရဲရင့်ပြီး သူ၏ဟော ပြောခြင်းကို တစ်ဦး
 တစ်ယောက်မျှတားမြစ်ပိတ်ပင်ရန် မကြိုးစား
 ဘဲနေ၏။

အခန်းငယ် 29 အခန်းငယ်၂၉တွင် အချို့နောက်ကျ
 သောရေးကူးခြင်းများကို ပေါင်းထည့်ထားသည်မှာ
 “ပေါလုသည် ဤအရာကို ပြောပြီးနောက် ယုဒလူတို့
 သည်ထွက် သွားကြသည်။ သူတို့သည် တစ်ယောက်နှင့်
 တစ်ယောက်အပြင်းအထန် ငြင်းခုံကြသည်။

ရောမသြဝါဒစာ

1 ဤစာသည်ခရစ်တော်ယေရှု၏ကျွန် ပေါလု ထံမှဖြစ်၏။ ဘုရားသခင်သည် ငါ့ကို တမန်တော်*အရာ၌ ခေါ်တော်မူ၏။ ငါသည် ဘုရားသခင်၏ဝမ်းမြောက်ဖွယ်ရာသတင်းကောင်းကို လူ့အပေါင်းတို့အား ဟောပြောရန် ရွေးချယ်ခန့်ထားတော်မူခြင်းခံရ၏။

²ဘုရားသခင်သည် ဤဝမ်းမြောက်ဖွယ်ရာသတင်းကောင်းကို မိမိလူတို့အား ရှေးနှစ်ပေါင်းများစွာကပင် မိမိပရောဖက်တို့ကို အသုံးပြု၍ ဤဂတိတော်ကို ပေးတော်မူ၏။ ထိုဂတိမှာ သန့်ရှင်းသောကျမ်းစာ၌ ရေးထားတော်မူ၏။ ³⁻⁴ထိုဝမ်းမြောက်ဖွယ်ရာ သတင်းကောင်းသည် ငါတို့၏သခင်ဘုရားဖြစ်တော်မူသော မိမိသားတော်ယေရှုခရစ်အကြောင်းပင် ဖြစ်၏။ ယေရှုခရစ်သည် လူ့ဇာတိအားဖြင့် ဒါဝိဒ်*၏မိသားစုမှ ဖွားမြင်လာ၏။ သို့သော်လည်း၊ ယေရှုသည် ဘုရားသခင်၏သားတော် ဖြစ်ကြောင်းကို သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်အားဖြင့် ထင်ရှားစေတော်မူ၏။ သူသည် မိမိ၏ကြီးမားသောတန်ခိုးဖြင့်သေခြင်းမှထမြောက်တော်မူ၍ဘုရားသခင်၏သားတော်ဖြစ်ကြောင်းကို ထင်ရှားစေတော်မူ၏။ ⁵ဘုရားသခင်သည် တမန်တော်တစ်ပါး၏ အမှုအရာကို ခရစ်တော်အားဖြင့် ငါ့အား ပေးတော်မူ၏။ လူမျိုးအပေါင်းတို့သည် ဘုရားသခင်ကို နာခံခြင်းသို့၎င်း၊ ယုံကြည်ခြင်းသို့၎င်း ဦးဆောင်လမ်းပြသောအမှုကို ဘုရားသခင်သည် ငါ့အားပေးတော်မူ၏။ ငါသည် ဤအမှုကို ခရစ်တော်အတွက် လုပ်ဆောင်လေ၏။ ⁶ရောမမြို့၌

ရှိသော သင်တို့သည်လည်း ယေရှုခရစ်နှင့်ဆိုင်ရမည့်အကြောင်း ခေါ်တော်မူ၏။

⁷ဘုရားသခင်နှင့် စပ်ဆိုင်ရမည့်အကြောင်း သူခေါ်တော်မူသည့် ရောမမြို့၌ရှိသောသင်တို့အားလုံးထံသို့ ဤစာကို ငါပို့လိုက်၏။ သင်တို့သည် ဘုရားသခင်ချစ်တော်မူသောလူများဖြစ်ကြ၏။ ငါတို့အဘတည်းဟူသောဘုရားသခင်နှင့်သခင်ယေရှုခရစ်အထံတော်မှကျေးဇူးတော်နှင့်ငြိမ်သက်ခြင်းသည် သင်တို့၌ရှိပါစေသော။

ဆုတောင်းခြင်းဖြင့် ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်ကိုချီးမွမ်းခြင်း

⁸သင်တို့၏ယုံကြည်ခြင်း အကြောင်းသည် မြေတပြင်လုံး၌ အနှံ့အပြား ကျော်စောသည် ဖြစ်၍ သင်တို့အကြောင်းကြောင့် ယေရှုခရစ်အားဖြင့် ငါသည် ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်ကိုရှေးဦးစွာ ချီးမွမ်း၏။ ⁹⁻¹⁰ငါသည် ဆုတောင်းသောအချိန်အခါတိုင်း၌ သင်တို့ကို အစဉ်မပြတ် အောက်မေ့သတိရ၏။ ဤအကြောင်းမှန်သည်ကို ဘုရားသခင်သိတော်မူ၏။ ဘုရားသခင်၏ သားတော်အကြောင်းတည်းဟူသော ဝမ်းမြောက်ဖွယ်ရာသတင်းကောင်းကို ဟောပြောခြင်းအားဖြင့် မိမိအစေတော်ကို စိတ်နှလုံးအကြွင်းမဲ့ ငါခံ၏။ သင်တို့ရှိရာသို့ ငါလာရသော အခွင့် တစ်စုံတစ်ခုရှိပါမည်အကြောင်း ငါဆုတောင်း၏။ ဘုရားသခင်သည် အလိုတော်ရှိလျှင်၊ ထိုအရာသည်ပြည့်စုံလိမ့်မည်။ ¹¹ငါသည် သင်တို့ကို အလွန်တွေ့မြင်လို၏။ သင်တို့ကို ခွန်အားနှင့်ပြည့်စုံမည်အကြောင်း ငါသည် သင်တို့၌ ဝိညာဉ်ဆုကျေးဇူးကို ပေးခြင်းငှါ အလိုရှိ၏။ ¹²ထိုသို့ ငါဆိုရာတွင် ငါတို့၌ရှိသောယုံကြည်

တမန်တော် ယေရှုသည် လူတစ်ယောက် မိမိကိုယ်ကို စားပြုရန်အထူးရွေးချယ်သောသူ။
ဒါဝိဒ် ခရစ်မပေါ်ခင်နှစ်ပေါင်း 1000 လောက်က ဣသရေလများ၏ဘုရင်။

ခြင်းဖြင့် ငါတို့သည် အချင်းချင်းကူညီမစကြရမည်အကြောင်းကို ဆိုလို၏။ သင်တို့၏ယုံကြည်ခြင်းသည် ငါ့ကို ကူညီမစလိမ့်မည်။ ငါ၏ယုံကြည်ခြင်းသည်လည်း သင်တို့ကို ကူညီမစလိမ့်မည်ဖြစ်၏။ ¹³ငါ့ညီအစ်ကိုမောင်နှမများတို့၊ ငါသည် သင်တို့ရှိရာသို့လာမည်ဟု ကြိမ်ဖန်များစွာ အကြံရှိကြောင်း သင်တို့သိကြရပြီ။ သို့သော်လည်း သင်တို့ရှိရာသို့ လာခြင်းငှါ ငါသည် အခွင့်မသာသေး။ သင်တို့သည် ဝိညာဉ်ပကတိအားဖြင့် ကြီးထွားစေခြင်းငှါ ကူညီမစနိုင်မည်အကြောင်း၊ ငါသည် သင်တို့ထံသို့ လာရန် လိုရှိခြင်းဖြစ်၏။ ငါသည် ယုဒလူမဟုတ်သောအခြားသောလူတို့ကို ကူညီမစသည် နည်းတူ သင်တို့ကိုလည်း ကူညီမစခြင်းငှါအလိုရှိ၏။

¹⁴ငါသည် ဂရိလူမျိုးဖြစ်စေ၊ ဂရိလူမျိုးမဟုတ်သောလူမျိုးဖြစ်စေ၊ ပညာရှိဖြစ်စေ၊ ပညာမဲ့ဖြစ်စေ၊ လူမျိုးအပေါင်းတို့အား အစေကိုခံရပါမည်။ ¹⁵ဤအကြောင်းကြောင့် ငါသည် ရောမမြို့၌ရှိသောသင်တို့အား ဝမ်းမြောက်ဖွယ်ရာသတင်းကောင်းကို အလွန်ဟောပြောလိုခြင်းဖြစ်၏။

¹⁶ငါသည် ထိုဝမ်းမြောက်ဖွယ်ရာသတင်းကောင်းအားဖြင့် ဝါကြွားလျှက်ရှိ၏။ ထိုဝမ်းမြောက်ဖွယ်ရာသတင်းကောင်းသည် ယုံကြည်သောသူအပေါင်းတို့ကို ကယ်တင်စေသော ဘုရားသခင်၏တန်ခိုးတော်ဖြစ်၍ ပထမ၌ ယုဒလူ၊ နောက်မှ ယုဒလူမဟုတ်သောအခြားလူမျိုးရှိသူတို့ကို ကယ်တင်ရန်ဖြစ်၏။ ¹⁷ဘုရားသခင်သည် မိမိပြောမတ်ခြင်းဖြင့် အဘယ်သို့ပြုတော်မူသည်ကို လူတို့အား ဝမ်းမြောက်ဖွယ်ရာသတင်းကောင်းအားဖြင့် ထင်ရှားစေ၏။ လူတို့၏ပြောမတ်ခြင်းအစနှင့်အဆုံးသည် ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့်သာ ဖြစ်တော်မူသည်မှာ ဘုရားသခင်၏နည်းလမ်းဖြစ်၏။ “ပြောမတ်သောသူသည် မိမိယုံကြည်ခြင်းကြောင့်အသက်ရှင်လိမ့်မည်”* ဟူသောကျမ်းစာလာသည်နှင့်အညီဖြစ်၏။

လူအပေါင်းတို့သည် မှားယွင်းစွာပြုကြ၏

¹⁸ဘုရားသခင်၏ အမျက်တော်သည် ကောင်းကင်မှ ထင်ရှားလျက်ရှိ၏။ လူအပေါင်းတို့သည် ဘုရားသခင်ကို ဆန့်ကျင်ကြကာ ပြုသမျှသောဒုစရိုက်အပြစ်နှင့် မှားယွင်းခြင်းအရာများတို့ကြောင့် ဘုရားသခင်သည် အမျက်ထွက်တော်မူ၏။ သူတို့၌ သမ္မာတရားရှိသော်လည်း၊ ဘုရားသခင်ကို ဆန့်ကျင်၍ အသက်ရှင်ခြင်း၊ တရားကို လွန်ကျူးခြင်းအားဖြင့်သူတို့သည် သမ္မာတရားကို ဖုံးကွယ်ကြ၏။ ¹⁹ဘုရားသခင်သည် မိမိအမျက်တော်ကို ထင်ရှားစေ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ဘုရားသခင်၏အကြောင်းသိအပ်သောအရာရှိသူတို့သည် သူတို့တွင် ထင်ရှားလျက်ရှိ၏။ ဘုရားသခင်သည် လူတို့အား သူ၏အကြောင်း သိအပ်သောအရာရှိသူတို့ကို ဖော်ပြတော်မူ၏။ ²⁰လူတို့သည် ဘုရားသခင်၏ထာဝရတန်ခိုးတော်နှင့် သူ့ကို ဘုရားသခင်ဖြစ်ကြောင်း သက်သေပြသောသူ၏ဂုဏ်အင်္ဂါတို့ကို မမြင်နိုင်ကြ။ သို့သော်လည်း၊ ကမ္ဘာတည်သည့်ကာလမှစ၍ သူပန်ဆင်းတော်မူသော ထိုအရာများတို့က ထင်ရှားစေ၏။ ထို့ကြောင့် လူတို့သည် သူတို့ပြုသည့်ဆိုးသောမှုအရာများအတွက် ဆင်ခြေပေး၍ မရပါ။ ²¹လူတို့သည် ဘုရားသခင်ရှိတော်မူသည်ကို သိကြသော်လည်း၊ သူတို့သည် ဘုရားသခင်ကိုချီးမွမ်းသင့်သည်အတိုင်းမချီးမွမ်း။ ဘုရားသခင်ကိုလည်း ကျေးဇူးမတင်ကြ။ လူတို့၏တူးဆွခြင်းသည် အချည်းနီးသက်သက်ဖြစ်လာ၏။ သူတို့၏မိုက်မဲသောစိတ်နှလုံးသည် မှောင်မိုက်ခြင်းနှင့်ပြည့်လေ၏။ ²²လူတို့က ငါတို့သည် ပညာရှိသည် ဟုဆိုသောကြောင့်၊ သူတို့သည် မိုက်မဲသောသူ ဖြစ်လာကြ၏။ ²³သူတို့သည် ထာဝရအသက်ရှင်တော်မူသော ဘုရားသခင်၏ဂုဏ်တော်ကို ပယ်ကြ၍ လောကလူသားတို့နှင့်တူသောရုပ်တုများကို ကိုးကွယ်ခြင်းငှါ ထိုဂုဏ်တော်ကို ကုန်သွယ်မှုပြုကြ၏။ သူတို့သည် ငှက်၊ တောရဲတိရစ္ဆာန်၊ တွားတတ်သောတိရစ္ဆာန်တို့၏ပုံသဏ္ဍန်ရုပ်တုများအတွက် ဘုရားသခင်၏

“မြောင့်မတ်သော ... ရှင်လိမ့်မည်” ဟဗတ္တု 2:4

ဂုဏ်တော်ကို ကုန်သွယ်မှုပြုကြ၏။²⁴ လူတို့သည် အပြစ်တရားနှင့်ပြည့်နေ၍ အပြစ်ဒုစရိုက်ကိုသာ ကျူးလွန်ခြင်းငှါအလိုရှိကြ၏။ ထိုကြောင့် သူတို့၏အပြစ်ဒုစရိုက်ပွားများလာလမ်းသို့ လိုက်သွားကြရန် ဘုရားသခင်သည် သူတို့ကို ထားတော်မူ၏။ သို့ဖြစ်၍ သူတို့သည် မတရားသောမေထုန်အပြစ်များနှင့် ပြည့်နှက်လာကြကာ၊ မိမိတို့၏ကိုယ်ခန္ဓာကိုပင် မှားယွင်းစွာကိလေသာစိတ် ညစ်ညူးခြင်း၌ အသုံးပြုလာကြ၏။²⁵ သူတို့သည် ဘုရားသခင်၏သမ္မာတရားကိုသာ လိမ်လည်ခြင်းအတွက် ကုန်သွယ်မှုပြုကြ၏။ သူတို့သည် ဖန်ဆင်းထားသောအရာတို့ကို ဝတ်ပြုကိုးကွယ်၍ အစေခံကြ၏။ သို့သော်လည်း လူတို့သည် သူတို့ကို ဖန်ဆင်းသောသူကိုဝတ်မပြု၊ မကိုးကွယ်ကြ။ ဘုရားသခင်သည် ထာဝရချီးမွမ်းခြင်းမင်္ဂလာရှိတော်မူ၏။ အာမင်။

²⁶ အကြောင်းမူကား၊ လူတို့သည် ထိုအရာများတို့ကို ပြုကြသောကြောင့်၊ သူတို့ပြုလိုသည့်ရှက်ကြောက်ဖွယ်သောအရာတို့ကို ပြုကြရန် ဘုရားသခင်သည် သူတို့ကို ထားတော်မူ၏။ မိန်းမတို့သည် ယောက်ျားတို့နှင့် သဘာဝအတိုင်း လိင်ဆက်ဆံမှုကို စွန့်ကြကာ အခြားအသောမိန်းမတို့နှင့် အချင်းချင်းလိင်တူဆက်ဆံမှုကို ပြုကြ၏။²⁷ ထိုနည်းတူ၊ ယောက်ျားတို့သည်လည်း မိန်းမတို့နှင့် သဘာဝအတိုင်း လိင်ဆက်ဆံမှုကို စွန့်ကြ၏။ သို့သော်လည်း အခြားသောယောက်ျားတို့နှင့် လိင်တူဆက်ဆံမှုကို ပြုကြ၏။ သူတို့သည် ဤရှက်ကြောက်ဖွယ်သော အရာတို့ကို ပြုသောကြောင့်သူတို့ ပြုသောမှားယွင်းခြင်းအပြစ်ကြောင့် မိမိတို့ကိုယ်ခန္ဓာ၌ ခံထိုက်သောအပြစ်ဒဏ်ကို ခံရကြ၏။

²⁸ လူတို့သည် ဘုရားသခင်အကြောင်းကို သိခြင်းငှါ အရေးကြီးသည်ဟု မထင်မှတ်ကြ။ ထို့ကြောင့် ဘုရားသခင်သည် ထိုသူတို့အား သူတို့၏အချည်းနှီးကြံစည်ခြင်းသို့ အပ်တော်မူ၏။ သို့ဖြစ်၍ ထိုသူတို့သည် မိမိတို့မပြုအပ်သောအရာတို့ကို ပြုကြ၏။²⁹ ထိုသူတို့သည် အပြစ်မျိုးစုံ၊ မကောင်းမှုဒုစရိုက်၊ အတ္တဆန်လွန်းခြင်း၊ မုန်း

တီးခြင်းစသည်တို့နှင့် ပြည့်နေကြ၏။ ထိုသူတို့သည် မနာလိုခြင်း၊ လူ့အသက်ကိုသတ်ခြင်း၊ ရန်တွေ့ခြင်း၊ လှည့်ပြားခြင်း၊ အချင်းချင်းတစ်ယောက်အကြောင်းကိုတစ်ယောက် ဆိုးညစ်စွာကြံစည်ခြင်းတို့နှင့် ပြည့်လျက်ရှိကြ၏။ ထိုသူတို့သည် အတင်းအဖျင်းစကားပြောဆိုကြ၏။

³⁰ အချင်းချင်း မကောင်းသောစကားကို ကြမ်းတမ်းစွာ ပြောဆိုကြ၏။ ထိုသူတို့သည် ဘုရားသခင်ကို မုန်းကြ၏။ သူတို့သည် ကြမ်းတမ်းသောသူ၊ မာနထောင်လွှားသောသူ၊ ဝါကြွားသောသူဖြစ်ကြ၏။ သူတို့သည် မကောင်းသောအရာကို ပြုလုပ်ခြင်းငှါ အသစ်သောနည်းလမ်းများကို ရှာဖွေကြ၏။ သူတို့သည် ကိုယ်မိဘစကားကို နားမထောင်ကြ။³¹ သူတို့သည် မိုက်မဲသောသူ ဖြစ်ကြ၏။ သူတို့သည် မိမိတို့၏ ဂတိများကို မစောင့်၊ သစ္စာပျက်ကြ၏။ သူတို့သည် အခြားသောသူတို့အား သနားခြင်းကရုဏာစိတ်ကို မပြုကြ။³² ထိုသူတို့သည် ဘုရားသခင်၏ပညတ်တော်ကို၎င်း ထိုကဲ့သို့သောအရာများကိုကျင့်သောသူများကို၎င်း ခံထိုက်သောသူများကို၎င်း သိကြ၏။ သို့သော်လည်း သူတို့သည် ကိုယ်တိုင်ကျင့်သည်သာမကထို သို့ကျင့်သောအခြားသူတို့ကိုပင် အားပေးကြ၏။

သင်တို့ယုဒလူမျိုးတို့သည်လည်း အပြစ်ကြီးကြ၏

2 သင်သည် သူတစ်ပါးကို စစ်ကြာစီရင်နိုင်သည်ဟု ထင်မိလျှင်၊ သင်သည် မှားနေပြီဖြစ်၏။ သင်သည်လည်း အပြစ်စီရင်ရန် ထိုက်ပေ၏။ သင်သည် ထိုသူတို့ကို စစ်ကြာစီရင်၏။ သို့သော်လည်း သင်သည် သူတို့နည်းတူ မကောင်းသောအမှုကို ပြုပြီဖြစ်၏။ ထိုကြောင့် သင်သည် သူတို့အား စစ်ကြာစီရင်ရာတွင် ကိုယ်အပြစ်ရှိကြောင်းကို အမှန်စီရင်ဆုံးဖြတ်လျက်ရှိ၏။² ဘုရားသခင်သည် ထိုအမှားများကို ပြုသောသူတို့အား တရားစီရင်တော်မူ၏။ ဘုရားသခင်၏တရားစီရင်ချက်သည် တရားမျှတသည်ကို ငါတို့သိကြ၏။ ထိုသို့သောအမှား

များကို ပြုသောသူတို့အား သင်တို့သည်လည်း စစ်ကြာစီရင်ကြ၏။ ³သို့သော်လည်း၊ ထိုအမှားများကို သင်ကိုယ်တိုင်ပြု၏။ ထို့ကြောင့် ဘုရားသခင်သည် သင်အား တရားစီရင်မည့် အကြောင်း သင်သိရမည်။ သင်သည် ထွက်ပြေးတိမ်းရှောင်ရန် တတ်နိုင်လိမ့်မည်မဟုတ်။ ⁴ဘုရားသခင်သည် သင့်အပေါ်၌ အလွန်ကြင်နာမှုရှိ၏။ ဘုရားသခင်သည် သင့်အပေါ်၌ သည်းခံတော်မူ၏။ သင်သည် နောင်တရရှိပြောင်းလဲလာရန် ဘုရားသခင်သည် စောင့်တော်မူ၏။ သို့သော်လည်း၊ သင်သည် သူ၏ ကြင်နာမှုကို မထိမဲ့မြင်ပြု၍ မသိမမှတ်ဘဲနေ၏။ သင်၏စိတ်နှလုံးနှင့် အသက်တာကိုပြောင်းလဲမည်အကြောင်း ဘုရားသခင်သည် သင့်အပေါ်၌ ကြင်နာသနားခြင်းရှိသည်ကို သင်သည် နားလည်ခြင်းမရှိ။ ⁵သို့သော်လည်း၊ သင်သည် စိတ်ခိုင်မာ၍ စိတ်နှလုံးနှင့်အသက်တာကိုမပြောင်းလဲကြောင့် သင်သည် မိမိ၏အပြစ်ဒဏ်ကို ပို၍ကြီးသည် ထက်ကြီးစေ၏။ ဘုရားသခင်သည် မိမိ၏အမျက်တော်ကို ထင်ရှားစေသော နေ့သို့ ရောက်သောအခါ သင်သည် ထိုအပြစ်ဒဏ်ကိုခံရကြလိမ့်မည်။ ထိုနေ့တွင် လူတို့သည် ဘုရားသခင်၏ပြောဆိုမတ်စွာတရားစီရင်တော်မူခြင်းကို မြင်ရလိမ့်မည်။ ⁶ဘုရားသခင်သည် လူအသီးသီးတို့အား မိမိတို့ကျင့်ခဲ့သည့်အတိုင်း ဆုလာဒ်သို့မဟုတ် အပြစ်ဒဏ်ကို ပေးတော်မူလိမ့်မည်။ ⁷အချို့သောသူတို့သည် ဘုရားသခင်ထံတော်မှ ဘုန်းအသရေတော်ကိုလည်းကောင်း၊ ကြည်ညိုလေးစားခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ မပျက်စီးနိုင်သောအသက်တာကိုလည်းကောင်း အလိုရှိကြ၏။ ထိုသူတို့သည် ထိုအရာများတို့ကိုရရှိရန် ကောင်းသောအကျင့်ကို အမြဲကျင့်၏။ ဘုရားသခင်သည် ထိုသူတို့အား ထာဝရအသက်ကို ပေးတော်မူလိမ့်မည်။ ⁸သို့သော်လည်း၊ အခြားသောလူတို့သည် တစ်ကိုယ်ကောင်းဆန်သောအတ္တစိတ်ရှိ၍၊ သမ္မာတရားလမ်း၌ လိုက်လျှောက်ခြင်းငှါ ငြင်းပယ်ကြ၏။ ထိုသူတို့သည် အပြစ်ဒဏ်ရိုက်နှက်ခံရသို့

လိုက်ကြ၏။ ဘုရားသခင်သည် ထိုသူတို့ကိုပြင်းထန်သောဒေါသအမျက်ထွက်၍ အပြစ်စီရင်တော်မူလိမ့်မည်။ ⁹ဘုရားသခင်သည် ဆိုးညစ်သောအမှုကို ပြုသောသူရှိသမျှတို့ အပေါ်၌ ကြီးစွာသောဆင်းရဲဒုက္ခဒဏ်ကို ရှေးဦးစွာ၌ ယုဒလူ၊ နောက်၌ ယုဒလူမဟုတ်သော အခြားသောလူမျိုးတို့အပေါ်၌ ကျရောက်စေလိမ့်မည်။ ¹⁰သို့သော်လည်း၊ ဘုရားသခင်သည် ကောင်းသောအကျင့်ကို ကျင့်သောသူရှိသမျှ တို့အပေါ်၌ ဘုန်းအသရေကြည်ညိုလေးစားခြင်း၊ ငြိမ်သက်ခြင်း၊ ချမ်းသာခြင်းကို ရှေးဦးစွာ၌ ယုဒလူ၊ နောက်၌ ယုဒမဟုတ်သောလူမျိုးတို့ပေါ်၌ သက်ရောက်စေလိမ့်မည်။ ¹¹ဘုရားသခင်သည် အဘယ်သူ၏မျက်နှာကိုမှ မှတ်တော်မမူ။ ¹²ပညတ်တရားကို သိသောသူတို့နှင့်ပညတ်တရားကို တစ်ခါမျှမကြားဖူးသောသူတို့သည် ပြစ်မှားကြသောအခါ သူတို့သည် ခြားနားခြင်းမရှိ၊ အတူတူပင်ဖြစ်ကြ၏။ ပညတ်တရားကို မသိဘဲ ပြစ်မှားသူတို့သည် ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ကြလိမ့်မည်။ ထိုနည်းတူ ပညတ်တရားကို သိလျက်နှင့် ပြစ်မှားသောသူတို့သည် ထိုပညတ်တရားအားဖြင့် တရားစီရင်ခြင်းကို ခံကြရလိမ့်မည်။ ¹³ပညတ်တရားကို ကြားနာခြင်းသည် လူတို့ကို ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌ ဖြောင့်မတ်စေသည်မဟုတ်။ လူတို့သည်ပညတ်တရား၏သွန်သင်ချက်များကို လိုက်နာ၍ ကျင့်မှသာ သူတို့သည် ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌ ဖြောင့်မတ်ခြင်းသို့ရောက်လိမ့်မည်။ ¹⁴ယုဒလူမဟုတ်သော အခြားသောလူမျိုးတို့သည် ပညတ်တရားမရှိကြ။ သို့သော်လည်း၊ သူတို့သည် ပညတ်တရားမရှိကြသော်လည်း ကိုယ်အလိုအလျောက်ကျင့်သောအခါ တရားတော်သည် ကွပ်ကဲတော်မူ၏။ ထိုနောက် သူတို့သည် ကိုယ်ကျင့်တရားကို အမှီပြုကြ၏။ သူတို့၌ပညတ်တရားမရှိကြသော်လည်း ထိုအရာသည်မှန်၏။ ¹⁵ဤလူတို့သည် ဘယ်အရာမှန်သည်၊ ဘယ်အရာမှားသည်ကို သူတို့စိတ်နှလုံး၌ ခွဲခြားသိမြင်နိုင်ကြ၏။ ဤအရာသည် မိမိတို့၏စိတ်နှလုံးထဲ၌ ရေးသားသော

တရား၏အကျိုးကို ထင်ရှားစွာပြုကြ၏။ တစ် ခါတစ်ရံ မိမိမှားယွင်းကြောင်းကို သူတို့သိရှိနား လည် သဘောပေါက်၍ တစ်ခါတစ်ရံ မိမိမှား ယွင်းကြောင်းကို သူတို့သိကြ၏။¹⁶ ဤအမှုသည် တရားစီရင်သောနေ့၌ ထင်းရှူးပေါ်ထွန်းလာ လိမ့်မည်။ ဝမ်းမြောက်ဖွယ်ရာသတင်းကောင်း ၌ ငါတို့ဟောပြောထားသည့်အတိုင်း ဘုရားသခင် သည် ခရစ်တော်ယေရှုအားဖြင့် လူအသီးသီး တို့၏လျှို့ဝှက်သောအကြံအစည်တို့ကို တရားစီ ရင်လိမ့်မည်။

ယုဒလူတို့နှင့် ပညတ်တရား

¹⁷ သင်တို့၌အဘယ်သို့နည်း။ သင်တို့က ‘ငါ တို့သည် ယုဒလူမျိုးဖြစ်ကြသည်’ ဟုဆိုကြ၏။ သင်တို့သည် ပညတ်တော်ကို ကိုးစားကြ၍ ငါ တို့သည် ဘုရားသခင်နှင့် နီးကပ်သောလူမျိုး ဖြစ်ကြသည်ဟု ဝါကြွားကြ၏။¹⁸ ဘုရားသခင် သည် သင်တို့ကို အဘယ်သို့ကျင့်စေလိုကြသည် ကို သင်တို့သိကြ၏။ သင်တို့သည် ပညတ်တော် ကို လေ့လာဆည်းပူးပြီးဖြစ်သောကြောင့် အ ရေးကြီးသောအရာတို့ကို သိကြ၏။¹⁹ သင်က ‘ငါသည် မှန်သောလမ်းကို မသိသောသူတို့ အား လမ်းပြသောသူဖြစ်သည်’ ဟုထင်မှတ်၏။ ငါသည် မှောင်မိုက်၌ရှိသောသူတို့အတွက် အ လင်းဖြစ်သည် ဟုထင်မှတ်၏။²⁰ ‘ငါသည် လူ မိုက်တို့အား မှန်သောတရားသည် အဘယ် တရားဖြစ်သည်ကို ဖော်ပြပေးနိုင်သည်’ ဟုထင် မှတ်၏။ သင်က ‘ငါသည် သင်ယူရန် လိုအပ် နေသေးသော သူတို့အတွက် ဆရာဖြစ်သည်’ ဟုထင်မှတ်၏။ သင်၌ ပညတ်တရားရှိသော ကြောင့်သင်က ‘ငါသည် ခပ်သိမ်းသောအရာ တို့ကိုသိ၍သမ္မာတရားအလုံးစုံကိုလည်းရှိသည်’ ဟုထင်မှတ်၏။²¹ သင်သည် အခြားသောသူကို သွန်သင်၏။ သို့ဖြစ်လျှင် သင်သည် အဘယ် ကြောင့် ကိုယ်ကိုကိုယ် မသွန်သင်ဘဲ နေသ နည်း။ သင်က ‘လူတို့အား သူတစ်ပါးဥစ္စာကို မခိုးရ’ ဟုဆို၏။ သို့သော်လည်း၊ သင်ကိုယ် တိုင်ခိုးယူ၏။²² သူမယားကို မပြစ်မှားရ ဟုဆို

၏။ သို့သော်လည်း၊ သင်ကိုယ်တိုင်ပင် ထိုအ ပြစ်ကို ကျူးလွန်၏။ သင်သည် ရုပ်တုဆင်းတု ကိုးကွယ်ခြင်းကို မှန်း၏။ သို့သော်လည်း၊ သင် သည် ဗိမာန်တော်များမှခိုးယူ၏။²³ သင်သည် ဘုရားသခင်၏ပညတ်တော်တရားအားဖြင့် ဝါ ကြွားလျက်ရှိ၏။ သို့သော်လည်း သင်သည် သူ ၏ပညတ်တရားကို ချိုးဖောက်ခြင်းအားဖြင့် ဘုရားသခင်၏ ဂုဏ်အသရေတော်ကို ရှုံ့ချ၍ ရှက်ဖွယ်ရာဖြစ်စေ၏။²⁴ “ယုဒလူမဟုတ်သော အခြားသော လူမျိုးတို့သည် ယုဒလူမျိုးတို့၏အ ကျင့်ကို ထောက်၍ ဘုရားသခင်၏နာမတော် ကို ကဲ့ရဲ့၍ ဆိုးသောအရာများတို့ကို ပြောတတ် ကြသည်”* ဟုကျမ်းစာ၌ ရေးထားလျက်ရှိ၏။²⁵ သင်သည်ပညတ်တော်ကို လိုက်လျှောက် လျှင် သင်၏အရေဖျားလှီးခြင်းသည် အဓိပ္ပါယ်ရှိ ၏။ သို့သော်လည်း၊ သင်သည် ပညတ်တော်ကို ချိုးဖောက်လျှင် သင်သည် တစ်ကြိမ်တစ်ခါမျှ အရေဖျားမလှီးသကဲ့သို့ ဖြစ်၏။²⁶ ယုဒလူမ ဟုတ်သော အခြားသောလူမျိုးတို့သည် အရေ ဖျားလှီးခြင်းကိုမခံ။ သို့သော်လည်း သူတို့သည် ပညတ်တော်တို့ကို လိုက်လျှောက်လျှင် သူတို့ သည် အရေဖျားလှီးသကဲ့သို့ ဖြစ်၏။²⁷ သင် တို့ယုဒလူမျိုးတို့သည် ပညတ်တရားတော်နှင့် အရေဖျားလှီးခြင်းရှိကြ၏။ သို့သော်လည်း သင် တို့သည် ထိုပညတ်တရားတို့ကို ချိုးဖောက်ကြ ၏။ ထို့ကြောင့် သူတို့သည် အရေဖျားလှီးခြင်း ၏လက်အောက်၌ မရှိကြသော်လည်း ပညတ် တော်ကို လိုက်လျှောက်ခြင်းအားဖြင့် သင်တို့ သည် ပညတ်တရားကို လွန်ကျူးကြောင်း ထင် ရှားစေ၏။

²⁸ လူတစ်ဦးသည် အပြင်အားဖြင့်သာ ယုဒ လူဖြစ်လျှင် ထိုသူသည် ယုဒလူအမှန်မဟုတ်။ မှန်သောအရေဖျားလှီးခြင်းမှာ ကိုယ်ခန္ဓာ၏ပြင် ပဋိသာ တည်သည်မဟုတ်။²⁹ လူတစ်ဦးသည် အတွင်းအားဖြင့် ယုဒလူဖြစ်လျှင် ထိုသူသည် ယုဒလူအမှန်ဖြစ်၍ မှန်သောအရေဖျားလှီးခြင်း သည် စိတ်နှလုံး၌ဖြစ်၏။ ထိုအရာသည် ရေး

* “ယုဒလူမဟုတ် ... တတ်ကြသည်” ဟေဇကော 52:5

ထားသောပညတ်တော်အားဖြင့် မဟုတ်ဘဲ ဝိညာဉ်တော်အားဖြင့် ဖြစ်၏။ မှန်သောအရေ ဖျားလှီးခြင်းကို ဝိညာဉ်တော်အားဖြင့် ခံသော သူသည် ချီးမွမ်းခြင်းကို လူတို့ထံမှမဟုတ်၊ ဘုရားသခင်ထံတော်မှရ၏။

3 ထိုသို့ဖြစ်လျှင်ယုဒလူတို့သည်အခြားသော လူမျိုးတို့ထက် သာသောအရာရှိပါသ လော။ အရေဖျားလှီးခြင်းအားဖြင့် အဘယ်အ ကျိုးထူးရှိသနည်း။² မှန်ပေ၏။ ယုဒလူတို့သည် အကျိုးများစွာရှိ၏။ အရေးအကြီးဆုံးသောအ ရာမှာ ဘုရားသခင်သည် ယုဒလူမျိုးတို့အား မိမိ၏သွန်သင်ခြင်းကို ပေး၍ယုံကြည်စိတ်ချ တော်မူ၏။³ အချို့သောယုဒလူတို့သည် ဘုရား သခင်၌သစ္စာမရှိကြသည်မှာ မှန်ပါ၏။ သို့ဖြစ် လျှင် ဘုရားသခင်သည် သူ၏ဂတိတော်အ တိုင်းပြုခြင်းမှ ရပ်ဆိုင်းလိမ့်မည်လော။⁴ မရပ် ဆိုင်းပါ။ လူခပ်သိမ်းတို့သည် သစ္စာပျက်ကြ သော်လည်း ဘုရားသခင်သည် မိမိဂတိသစ္စာ တော်မှန်ကြောင်းကို ဆက်လက်တည်စေ၏။ ကျမ်းစာ၌ ဆိုထားသည်မှာ၊

“ဘုရားသခင်၊ ကိုယ်တော်သည် ဖြောင့် မတ်တော်မူကြောင်းကို ကိုယ်တော်မိန့် တော်မူသော စကားအားဖြင့် သက်သေ ထင်ရှားပါလိမ့်မည်။ ကိုယ်တော်သည် တရားစီရင်သောအခါ အောင်မြင်တော် မူလိမ့်မည်။”
ဆာလံ၊ 51:4

⁵ ငါတို့သည် အမှားကိုပြုမိသောအခါဘုရား သခင်သည် ဖြောင့်မတ်တော်မူကြောင်းကို ထို အရာများအားဖြင့် ထင်ရှားလျက်ရှိ၏။ ထို ကြောင့် သူသည် ငါတို့အား ပစ်ဒဏ်ပေးသော အခါ ဘုရားသခင်သည် အမှားပြုသည်ဟု အ ကျွန်ုပ်တို့ ပြောဆိုနိုင်မည်လော။ အချို့သော လူတို့ဆိုသကဲ့သို့ ငါဆို၏။⁶ ဘုရားသခင်သည် ငါတို့ကို ပစ်ဒဏ်ပေးခြင်းမပြုနိုင်သည်ရှိသော် သူသည် လောကီသားတို့ကို တရားစီရင်ခြင်း ပြုနိုင်မည်မဟုတ်။

⁷ လူတစ်ယောက်က “ကျွန်ုပ်သည် မုသာ ပြောသောအခါ ထိုမုသာစကားသည် ဘုရား

သခင်အား ဘုန်းသရေကို အမှန်ပေးတော်မူ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ကျွန်ုပ်၏မုသာပြောခြင်း သည် ဘုရားသခင်၏သမ္မာတရားကို ထင်ရှား စေသည်” ဟုပြောဆိုနိုင်မည်လော။⁸ ထိုသို့ဆို လျှင် ငါသည် အပြစ်ရှိသောသူတစ်ယောက် ကို အဘယ်ကြောင့် တရားစီရင်ပါသနည်း။ “ကောင်းသောအကျိုးတစ်ခုခု ရှိစေခြင်းငှါ မကောင်းသောအကျင့်ကို ကျင့်ကြကုန်အံ့” ဟု ပြောဆိုခြင်းနှင့် အတူတူပင်ဖြစ်၏။ ငါတို့သည် ဤအရာများကို သွန်သင်ကြသည် ဟုလူအချို့ တို့သည် ပြောဆိုလျက် ငါတို့ကို ကဲ့ရဲ့ပြောဆို ကြ၏။ ထိုအရာများကို ပြောဆိုသောလူတို့ သည် မှားကြသည်ဖြစ်၍ သူတို့သည် အပြစ်စီ ရင်တော်မူခြင်းကို ခံရကြမည်ဖြစ်၏။

လူအပေါင်းတို့သည် အပြစ်ရှိကြ၏

⁹ ထို့ကြောင့် ငါတို့သည်ယုဒလူမျိုးဖြစ်လျက် အခြားသောလူမျိုးတို့ထက်သာ၍ ကောင်းမွန် ကြပါသလော။ ယုဒလူမျိုးတို့နှင့် ယုဒလူမျိုး မဟုတ်သော အခြားသောလူမျိုးတို့သည် အတူ တူပင် ဖြစ်ကြသည်ဟု ငါတို့ဆိုခဲ့ပြီးဖြစ်၏။ သူ တို့အားလုံးတို့သည် အပြစ်၏ထိန်း ချုပ်ခြင်း အောက်၌ရှိကြ၏။¹⁰ ကျမ်းစာ၌ဆိုထားသည်မှာ “အပြစ်နှင့်ကင်းသောသူမရှိ။ တစ်ယောက် မျှမရှိ။

¹¹ နားလည်သောသူ တစ်ယောက်မျှမရှိ။ ဘုရားသခင်ကို အမှန်ရှာသောသူတစ် ယောက်မျှမရှိ။

¹² လူအပေါင်းတို့သည် အဝေးသို့လမ်းလွဲ ကြပြီ။ သူတို့သည် အသုံးမရသောသူ များ ဖြစ်လာကြကုန်၏။ ကောင်းသော အရာကို ပြုသောသူမရှိ။ တစ်ယောက် မျှမရှိ။”
ဆာလံ၊ 14:1-3

¹³ “လူတို့၏ပါးစပ်သည် ဖွင့်ထားသော သင်္ချိုင်းတွင်းနှင့်တူ၏။ သူတို့သည် မိမိတို့ ၏လျှာကို မုသာဖြင့်လှည့်ပြားခြင်း၌ အ သုံးပြုကြ၏။”
ဆာလံ၊ 5:9

“သူတို့ပြောသော အရာများတို့သည် မြေဆိုးတို့၏အဆိပ်များနှင့် တူကြ၏။”

ဆာလံ/ 140:3

14 “သူတို့၏နှုတ်သည် ကျိန်ဆဲသောစကား၊ ကြမ်းတမ်း၍ ခါးသောစကားနှင့် ပြည့်ဝ၏။”

ဆာလံ/ 10:7

15 “လူတို့သည် အစဉ်အမြဲ နာကျင်စေဖို့ရန်နှင့် သတ်ဖို့ရန် အဆင်သင့်ဖြစ်ကြ၏။

16 သူတို့သွားရောက်သော နေရာတိုင်း၌ သူတို့သည် ပျက်စီးယိုယွင်းခြင်းနှင့် ဝမ်းနည်းကြေကွဲခြင်းများကိုဖြစ်ပေါ်စေတတ်ကြ၏။

17 လူတို့သည် ငြိမ်းချမ်းသောလမ်းကို မသိကြ။”

ဟောရှယ/ 59:7-8

18 “သူတို့၌ ဘုရားသခင်ကို ကြောက်ရွံ့ခြင်း သို့မဟုတ် ကြည်ညိုလေးစားခြင်းသဘော မရှိကြ။”

ဆာလံ/ 36:1

19 ပညတ်တရား၌ ဆိုသောဤအရာများတို့သည် ပညတ်တရားအောက်၌ ရှိသောလူတို့အတွက်ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် အဘယ်သူမျှ စကားပြောခြင်းငှါ အခွင့်ရှိမည်မဟုတ်။ လောကီသားအပေါင်းတို့သည် ဘုရားသခင်၌ အပြစ်သင့်သောသူဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ 20 အကြောင်းမူကား၊ ပညတ်တရားကို လိုက်လျှောက်ခြင်းအားဖြင့် ဘုရားသခင်၏ရှေ့တော်၌ အဘယ်သူမျှ ဖြောင့်မတ်ခြင်းသို့မရောက်နိုင်။ ထိုပညတ်တရားသည် ငါတို့၏အပြစ်ကိုသာ ဖော်ပြ၍ ထင်ရှားစေတော်မူ၏။

ဘုရားသခင်သည် လူတို့ကို မည်သို့ဖြောင့်မတ်စေခြင်း

21 သို့သော်လည်း၊ ဘုရားသခင်၌ လူတို့အား ပညတ်တရားကို လိုက်လျှောက်ခြင်းမလိုဘဲ၊ ဖြောင့်မတ်ရာသို့ ရောက်နိုင်သောနည်းလမ်းတစ်ခုရှိတော်မူ၏။ ဘုရားသခင်သည် ယ

ခုတွင် ထိုအသစ်သောနည်းလမ်းကို ငါတို့အား ဖော်ပြတော်မူ၏။ ပညတ်တရားနှင့် ပရောဖတ်တို့သည် ထိုအသစ်သောနည်းလမ်း အကြောင်းကို ငါတို့အား ဟောပြောကြ၏။ 22 ဘုရားသခင်သည် လူတို့အား ယေရှုခရစ်၌ သူတို့၏ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် ဖြောင့်မတ်စေတော်မူ၏။ ဘုရားသခင်သည် ခရစ်တော်ကိုယုံကြည်သောသူ အပေါင်းတို့အတွက် ထိုအရာကို ပြုတော်မူ၏။ လူအပေါင်းတို့သည် ခြားနားခြင်း အလျှင်းမရှိ။ အတူတူပင် ဖြစ်ကြ၏။ 23 လူအပေါင်းတို့သည် ဒုစရိုက်အပြစ်ကိုပြု၍ ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌ အသရေပျက်ကြပြီ။ 24 ယခုတွင် လူတို့သည် ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်အားဖြင့် အခမဲ့လက်ဆောင်အဖြစ် ဖြောင့်မတ်ရာသို့ ရောက်ကြ၏။ လူတို့သည် ယေရှုခရစ်အားဖြင့် ဖြောင့်မတ်ရာသို့ ရောက်ခြင်းကြောင့် သူတို့၏အပြစ်မှ လွတ်မြောက်ခြင်းအခွင့်ကို ရကြ၏။ 25 ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့်လူတို့၏အပြစ်များလွတ်ခြင်းအခွင့်ကို ရရှိစေခြင်းငှါ ဘုရားသခင်သည် ယေရှုကို ပေးတော်မူ၏။ ဘုရားသခင်သည် ယေရှု၏အသွေးတော်အားဖြင့် အပြစ်လွတ်တော်မူ၏။ အဘယ်အရာသည် ဖြောင့်မတ်၍ မျှတသည်ကို အစဉ်အမြဲပြုတော်မူသည်ကိုထင်ရှားစေခြင်းငှါ ဘုရားသခင်သည် ယေရှုကို ပေးတော်မူ၏။ ဘုရားသခင်သည်လွန်ခဲ့ပြီးသောကာလတွင် လူတို့၏အပြစ်ဒုစရိုက်များအတွက် စိတ်ရှည်သည်းခံတော်မူခြင်း၊ အပြစ်ဒဏ်ပေးတော်မူခြင်း မပြုသည့်အရာတွင် ဘုရားသခင်သည် ဖြောင့်မတ်တော်မူ၏။ 26 ယနေ့တွင် ဘုရားသခင်သည် မိမိပြုသောအရာဟူသမျှ မှန်ကန်ကြောင်း ထင်ရှားစေခြင်းငှါ ယေရှုကို ပေးတော်မူ၏။ ဘုရားသခင်သည် လူတို့အား တရားမျှတစွာ စီရင်နိုင်စေခြင်းငှါ၊ တချိန်တည်းမှာပင်ယေရှုကိုယုံကြည်သူတို့အားဖြင့် မတ်ရာသို့ ရောက်စေခြင်းငှါ၊ ဤအရာကို ပြုတော်မူ၏။

27 ထို့ကြောင့် ငါတို့သည် အဘယ်သို့ ကိုယ်ကိုကိုယ် ဝါကြွားစရာအကြောင်း ရှိနိုင်ကြမည်

နည်း။ အဘယ်ကြောင့် နည်းဟူမူကား၊ ဝါကြွားစရာအခွင့်အကြောင်း ရှိသမျှတို့ကို ရပ်တန့်ကုန်ဆုံးစေသောကြောင့် ဖြစ်၏။ ပညတ်တရားကို ကျင့်သောနည်းလမ်း မဟုတ်ဘဲ၊ ယုံကြည်ခြင်းနည်းလမ်းဖြစ်၏။²⁸ အကြောင်းမူကား၊ လူတစ်ယောက်သည် ပညတ်တရားကို ကျင့်သောနည်းလမ်းအားဖြင့် မဟုတ်ဘဲ ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့်သာ ဖြောင့်မတ်ရာသို့ ရောက်နိုင်၏။ ဤအရာသည် ငါတို့၏ယုံကြည်ခြင်းအရာဖြစ်၏။²⁹ ဘုရားသခင်သည် ယုဒလူမျိုးတို့၏ဘုရားသာ ဖြစ်တော်မူသည်မဟုတ်။ သူသည် ယုဒလူမျိုးမဟုတ်သော အခြားသောလူမျိုးတို့၏ဘုရားလည်း ဖြစ်တော်မူ၏။³⁰ ဘုရားသခင်တစ်ဆူတည်း ရှိတော်မူ၏။ ဘုရားသခင်သည် ယုဒလူမျိုးတို့ကိုသာ ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် ဖြောင့်မတ်ခြင်းကို ပေးတော်မူသည်မဟုတ်။ ယုဒလူမျိုးမဟုတ်သော တစ်ပါးသောလူမျိုး* တို့ကိုလည်း ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် ဖြောင့်မတ်ခြင်းကို ပေးတော်မူ၏။³¹ ထို့ကြောင့် ငါတို့သည် ယုံကြည်ခြင်းနည်းလမ်းကို လိုက်လျှောက်ခြင်းအားဖြင့် ပညတ်တရားကို ပျက်စီးစေပါသလော။ မပျက်စီးစေပါ။ ယုံကြည်ခြင်းသည် ငါတို့အား ပညတ်တရား၏အလိုကို အမှန်ပြည့်စုံစေတော်မူမည်။

အာဗြဟံအံပုံသက်သေ

4 ထို့ကြောင့် ငါတို့အဘအာဗြဟံ၏အကြောင်းကို ငါတို့သည် အဘယ်သို့ပြောဆိုနိုင်ကြမည်နည်း။ သူသည် အဘယ်အရာကိုသင်ယူခဲ့ပါသနည်း။² အာဗြဟံသည် မိမိပြုသောအမှုအရာတို့အားဖြင့် ဖြောင့်မတ်ရာသို့ ရောက်လျှင် သူ၌ဝါကြွားစရာအကြောင်းရှိ၏။ သို့သော်လည်း အာဗြဟံသည် ဘုရားသခင်၏ရှေ့တော်၌ အလျှင်းမဝါကြွားနိုင်။³ “အာဗြဟံသည် ဘုရားသခင်ကို ယုံကြည်၏။ ဘုရားသခင်သည် အာဗြဟံ၏ ယုံကြည်ခြင်းကို လက်ခံတော်မူ၏။

တစ်ပါးသောလူမျိုး မူရင်းအရ (အရေဖျားလှီးခြင်းမရှိ လာမခံခြင်း)

ထိုအရာသည် အာဗြဟံအား ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌ ဖြောင့်မတ်စေတော်မူ၏”* ဟုကျမ်းစာလာ၏။

⁴ လူတစ်ယောက်သည် အလုပ်လုပ်သောအခါ သူ၏လုပ်အားသည် သူ့ကို လက်ဆောင်အဖြစ်ပေးသည်မဟုတ်။ သူသည် သူ့ရသောအဖိုးအခကို အလုပ်လုပ်ခြင်းဖြင့်ရ၏။⁵ သို့သော်လည်း၊ လူတစ်ယောက်သည် ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌ ဖြောင့်မတ်ခြင်းအခွင့်ကို ရရှိစေခြင်းငှါ သူသည် အဘယ်အရာကို မျှမလုပ်နိုင်။ ထို့ကြောင့် ထိုသူသည် ဘုရားသခင်ကိုသာ ကိုးစားရမည်။ ထို့နောက် ဘုရားသခင်သည် ထိုသူ၏ယုံကြည်ခြင်းကို လက်ခံတော်မူမည်။ ထိုအရာသည် သူ့အား ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌ ဖြောင့်မတ်ခြင်းအခွင့်ကို ရရှိစေမည်ဖြစ်၏။ ဘုရားသခင်သည် ဆိုးသောသူတို့ကိုပင် ဖြောင့်မတ်စေတော်မူသောသူဖြစ်တော်မူ၏။⁶ ထိုနည်းတူ ဒါဝိဒက မြွက်ဆိုသည်မှာ၊ ဘုရားသခင်သည် လူတစ်ယောက်အား သူပြုသောအကျင့်များကို မထောက်ဘဲ ကောင်းသောလူတစ်ယောက်ကဲ့သို့ လက်ခံတော်မူလျှင် ထိုလူသည် အမှန်စင်စစ်မင်္ဂလာရှိသောသူဖြစ်သည်” ဟုဆို၏။

⁷ “လူတို့သည် သူတို့၏အမှားများကို ခွင့်လွှတ်ခြင်း၊ သူတို့၏အပြစ်များကို ဖုံးအုပ်ခြင်းခံရသောအခါ အမှန်စင်စစ် မင်္ဂလာရှိသောသူများ ဖြစ်ကြ၏။

⁸ သခင်ဘုရားသည် လူတစ်ယောက်အား အပြစ်ကင်းစင်သောသူကဲ့သို့ ယူဆတော်မူသောအခါ ထိုသူသည် မင်္ဂလာရှိသောသူဖြစ်၏။”

ဆာလံ/ 32:1-2

⁹ ထိုဝမ်းမြောက်ခြင်း မင်္ဂလာကို အရေဖျားလှီးခြင်းကို ခံသောသူတို့အတွက်သာလျှင် ဖြစ်ပါသလော။ သို့မဟုတ် ထိုဝမ်းမြောက်ခြင်း မင်္ဂလာသည် အရေဖျားလှီးခြင်းကို မခံသော

လူမျိုးတို့အတွက်လည်း ဖြစ်ပါသလော။ ဘုရားသခင်သည် အာဗြဟံ၏ယုံကြည်ခြင်းကို လက်ခံတော်မူ၍ထိုယုံကြည်ခြင်းသည် သူ့အား ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌ ဖြောင့်မတ်ခြင်းအခွင့်ကို ရရှိစေသည်ဟု ငါတို့ပြောဆိုခဲ့ပြီးဖြစ်၏။¹⁰ ထို့ကြောင့် ဤအရာသည်အဘယ်သို့ ဖြစ်ပျက်ခဲ့ပါသနည်း။ ဘုရားသခင်သည် အာဗြဟံအား အရေဖျားလှီးခြင်းကို မခံမှီလက်ခံတော်မူသလော။ သို့မဟုတ် အရေဖျားလှီးခြင်းကိုခံပြီးမှ လက်ခံတော်မူသလော။ ဘုရားသခင်သည် အာဗြဟံအား အရေဖျားလှီးခြင်းကိုမခံမှီ လက်ခံတော်မူ၏။¹¹ အာဗြဟံသည် ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် ဖြောင့်မတ်ရာသို့ ရောက်ရှိကြောင်းကို ထင်ရှားစေခြင်းငှါအရေဖျားလှီးခြင်းကိုခံ၏။ အာဗြဟံသည် အရေဖျားလှီးခြင်းကိုမခံမှီကပင် သူ၏ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် ဖြောင့်မတ်ရာသို့ ရောက်ရှိကြောင်းကို သူ၏အရေဖျားလှီးခြင်းသည် သက်သေခံအထောက်အထားပင်ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် အာဗြဟံသည် အရေဖျားလှီးခြင်းကိုမခံသော ယုံကြည်သူအပေါင်းတို့၏အဘဖြစ်လာ၏။ ထို့နောက် ထိုယုံကြည်သောသူသည်လည်း ဖြောင့်မတ်ရာသို့ ရောက်သကဲ့သို့ လက်ခံနိုင်မည်အကြောင်းဖြစ်၏။¹² ထို့အပြင် အာဗြဟံသည် အရေဖျားလှီးခြင်းကိုခံသောသူတို့၏အဘလည်း ဖြစ်၏။ သို့သော်လည်း သူတို့၏အရေဖျားလှီးခြင်းသည် အာဗြဟံကို သူတို့၏အဘအရာ၌ ဖြစ်စေတော်မူသည်မဟုတ်။ အာဗြဟံသည် အရေဖျားလှီးခြင်းကို မခံမှီကပင် သူလိုက်လျှောက်ခဲ့သောယုံကြည်ခြင်းအတိုင်း သူတို့သည် လိုက်လျှောက်ခြင်းရှိမှသာ လျှင် သူသည် သူတို့၏အဘဖြစ်ပေမည်။

ဘုရားသခင်၏ဂတိတော်ကို ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် လက်ခံခြင်း

¹³အာဗြဟံနှင့် သူ၏အမျိုးအနွယ်တို့သည် ဂတိတော်ကို လက်ခံရရှိကြ၏။ သူတို့သည် ဤလောကတစ်ခုလုံးကို ရရှိကြပါမည်။ သို့သော်လည်း အာဗြဟံသည် ပညတ်တရားကို လိုက်

လျှောက်ခြင်းအားဖြင့် ထိုဂတိတော်ကို ရရှိသည်မဟုတ်။* အာဗြဟံသည် မိမိယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌ ဖြောင့်မတ်ခြင်းအခွင့်ကိုရရှိ၏။¹⁴ လူတို့သည် ဘုရားသခင်ဂတိပေးတော်မူသောအရာတို့ကိုပညတ်တရားလိုက်လျှောက်ခြင်းအားဖြင့် ရရှိကြမည်ဆိုလျှင် ယုံကြည်ခြင်းသည် အချည်းနှီးသာ ဖြစ်မည်။ ထို့အပြင် ဘုရားသခင်၏ဂတိတော်သည်လည်း အချည်းနှီးသာ ဖြစ်မည်။¹⁵ အကြောင်းမူကား၊ ပညတ်တရားကို နားထောင်ခြင်းမရှိသောအခါ ထိုပညတ်တရားသည် ဘုရားသခင်၏အမျက်တော်ကိုသာ ထွက်စေ၏။ ပညတ်တရားမရှိလျှင် ထိုကဲ့သို့သောလွန်ကျူးခြင်းအပြစ်မရှိ။¹⁶ လူတို့သည် ဘုရားသခင်၏ဂတိတော်ကို ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့်သာ ရရှိကြ၏။ ထို့ကြောင့် ဂတိတော်သည် အခမဲ့ပေးသောလက်ဆောင်ဖြစ်၏။ ဂတိတော်သည် အခမဲ့ပေးသောလက်ဆောင်ဖြစ်သည်နည်းတူ အာဗြဟံ၏အမျိုးအနွယ်အပေါင်းတို့သည် ထိုဂတိတော်ကို ရရှိနိုင်ကြမည်။ ထိုဂတိတော်သည် မောရှေ၏ပညတ်တရားအောက်၌ရှိသော လူတို့အတွက်သာ မဟုတ်။ ထိုဂတိတော်သည် အာဗြဟံနည်းတူ ယုံကြည်ခြင်းရှိသော သူ့အားလုံးအတွက်လည်း ဖြစ်၏။ အာဗြဟံသည် ငါတို့အားလုံးတို့၏အဘဖြစ်၏။¹⁷ “ငါသည် သင့်ကို လူမျိုးအများတို့၏အဘဖြစ်စေပြီ”* ဟု ကျမ်းစာ၌ ရေးထားတော်မူ၏။ ဤအရာသည် ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌ မှန်ကန်၏။ ဘုရားသခင်သည် သေလွန်သောသူတို့ကို အသက်ရှင်စေတော်မူ၍ မဖြစ်သေးသောအရာတို့ကို ပန်ဆင်းသောသူဖြစ်သောကြောင့် အာဗြဟံသည် ထာဝရဘုရားကို ယုံကြည်၏။

¹⁸အာဗြဟံ၌ သားသမီးများ ထွန်းကားလိမ့်မည်ဟု မျှော်လင့်စရာအကြောင်း အလျှင်းမရှိ။ သို့သော်လည်း သူသည် လူမျိုးအများတို့၏အဘဖြစ်လာမည်ဟုယုံကြည်၏။ “သင့်၌ အမျိုး

*ငါ ... အဘဖြစ်စေပြီ” ကမ္ဘာ 17:5

အနှယ်မြောက်မြားစွာ ထွန်းကားလိမ့်မည်”* ဟုဘုရားသခင်သည် သူ့အား ဂတိတော်ပေးသည့်အတိုင်း ဖြစ်လာ၏။¹⁹ အာဗြဟံသည် အသက်နှစ်ပေါင်းတစ်ရာနီးပါး ခန့်ရှိပြီးဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် သူသည် ကလေးရရှိဖို့ရန် အလွန်အိုမင်းပြီဖြစ်၏။ စာရာသည်လည်း ကလေးမွေးဖွားရန် မဖြစ်နိုင်တော့ချေ။ အာဗြဟံသည် ထိုအကြောင်းအရာတို့ကို စဉ်းစားမိ၏။ သို့သော်လည်း၊ ဘုရားသခင်၌ သူ၏ယုံကြည်ခြင်းသည် ယုတ်လျော့အားနည်း ခြင်းမရှိခဲ့ပါ။²⁰ ဘုရားသခင်သည် မိမိပေးတော်မူသောဂတိတော်ကို ပြည့်စုံစေမည့်အကြောင်း အာဗြဟံသည် တစ်ကြိမ်တစ်ခါမျှ သံသယစိတ်မရှိပါ။ အာဗြဟံသည် မိမိယုံကြည်ခြင်းမလျော့။ သူသည် မိမိယုံကြည်ခြင်း၌ သာ၍ခိုင်ခံ့တောင့်တင်းလာပြီး၊ ဘုရားသခင်အား ချီးမွမ်း၏။²¹ ဘုရားသခင်သည် မိမိထားတော်မူသောဂတိတော်အတိုင်း ပြုတော်မူရန်တတ်နိုင်တော်မူသည်ကို အာဗြဟံသည် အသေအချာခံစားမိ၏။²² ထို့ကြောင့်၊ “ဘုရားသခင်သည် အာဗြဟံ၏ယုံကြည်ခြင်းကို လက်ခံတော်မူ၏။ ထိုယုံကြည်ခြင်းကြောင့် သူသည် ပြောင့်မတ်ရာသို့ရောက်၏။”*²³ (ဘုရားသခင်သည် အာဗြဟံ၏ယုံကြည်ခြင်းကို လက်ခံတော်မူသည်” ဟူသောစကားကို အာဗြဟံအတွက်သာရေးထားတော်မူသည်မဟုတ်။)²⁴ ထိုစကားတော်ကို ငါတို့အတွက်လည်း ရေးထားခြင်းဖြစ်၏။ ငါတို့သည်လည်း ယုံကြည်သောကြောင့် ဘုရားသခင်သည် ငါတို့ကိုလည်း လက်ခံ၍ပြောင့်မတ်ရာသို့ ရောက်စေတော်မူလိမ့်မည်။ ငါတို့၏သခင်ဘုရား ဖြစ်တော်မူသော ယေရှုကို သေခြင်းမှ ရှင်ပြန်ထမြောက်စေတော်မူသောသူကို ငါတို့ယုံကြည်၏။²⁵ ငါတို့၏အပြစ်များအတွက် အသေခံတော်မူရန် ယေရှုကို ပေးတော်မူ၏။ ငါတို့သည် ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌ ပြောင့်မတ်ခြင်းအခွင့်ကို ရရှိစေခြင်းငှါ ယေရှု

ခရစ်သည် သေခြင်းမှရှင်ပြန်ထမြောက်တော်မူ၏။

ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌ ပြောင့်မတ်ခြင်းအခွင့်ရရှိခြင်း

5 ငါတို့သည် ယုံကြည်ခြင်းကြောင့် ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌ ပြောင့်မတ်တော်မူခြင်းအခွင့်ကို ရရှိပြီးဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ငါတို့သခင် ယေရှုခရစ်အားဖြင့် ငါတို့သည် ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌ ငြိမ်သက်ခြင်းကိုခံစားကြ၏။² ငါတို့၏ ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့်၊ ခရစ်တော်သည် ငါတို့ကို ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်ထံသို့ ယူဆောင်တော်မူ၏။ ငါတို့သည် ဘုရားသခင်၏ဘုန်းအသရေတော်ကို ဝေမျှရန် မျှော်လင့်နေသောကြောင့်၊ ငါတို့သည် အလွန်ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိကြ၏။³ ထို့အပြင်၊ ငါတို့သည် ဒုက္ခဆင်းရဲခြင်းကိုခံရ၍ ဝမ်းမြောက်ကြ၏။ ငါတို့သည် ဒုက္ခဆင်းရဲခြင်း၌ အဘယ်ကြောင့် ဝမ်းမြောက်ကြပါသနည်း။ ထိုဒုက္ခဆင်းရဲခြင်းတို့သည် ငါတို့အားပို၍ စိတ်ရှည်ခြင်း၊ သည်းခံခြင်းကိုခံစားစေသောကြောင့်ဖြစ်၏။⁴ ဤသည်းခံခြင်းသည် ငါတို့ကို ခွန်အားနှင့်ပြည့်စေ၏။ ဤခွန်အားသည် ငါတို့အား မျှော်လင့်ခြင်းကိုပေး၏။⁵ ဤမျှော်လင့်ခြင်းသည် ငါတို့ကို ဘယ်သောအခါမျှ စိတ်ပျက်ခြင်း ဖြစ်စေမည်မဟုတ်။ ဘယ်သောအခါမျှအားနည်း၍ ပျက်ပြယ်သွားမည်မဟုတ်။ အဘယ်ကြောင့်နည်း။ ဘုရားသခင်သည် မိမိချစ်ခြင်းမေတ္တာကို ငါတို့၏နှလုံးသားထဲ၌ ပြည့်စေခြင်းငှါ သွန်းလောင်းတော်မူသောကြောင့် ဖြစ်၏။ ဘုရားသခင်သည် မိမိချစ်ခြင်းမေတ္တာကို ငါတို့အား သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်အားဖြင့် ပေးတော်မူ၏။ ထိုသန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်သည် ငါတို့အတွက် ဘုရားသခင်ထံတော်မှ လာသောလက်ဆောင် ဖြစ်၏။

“ငါတို့သည်အားနည်း၍ ရှိနေစဉ်ခရစ်တော်သည် ငါတို့အတွက် အသေခံတော်မူ၏။ ငါတို့သည် ဘုရားသခင်ကို ဆန့်ကျင်၍ အသက်ရှင်ကြ၏။ သို့သော်လည်း၊ ထိုအချိန်တွင်ပင် ခရစ်

“သင် ... ထွန်းကားလိမ့်မည်” ကမ္ဘာ 15:5

“ဘုရားသခင် ... သို့ရောက်၏” ကမ္ဘာ 15:6

တော်သည် ငါတို့အတွက် အသေခံတော်မူ၏။
7 သူတို့သည် သူကောင်းဖြစ်ကြသော်လည်း သူ
တစ်ပါးအတွက် အသေခံရန် အလိုရှိသောသူ
သည် အလွန်နည်းပါး၏။ တစ်စုံတစ်ယောက်
သောသူသည် သူတော်ကောင်းအတွက် အ
သက် ကိုစွန့်၍ အသေခံကောင်းသေခံလိုလိမ့်
မည်။⁸ သို့သော်လည်း ငါတို့သည် အပြစ်ရှိနေ
ကြစဉ်ပင် ခရစ်တော်သည် ငါတို့အတွက် အသေ
ခံတော်မူ၏။ ထိုနည်းအားဖြင့် ဘုရားသခင်
သည် ငါတို့ကို အလွန်ချစ်တော်မူကြောင်းကို
ထင်ရှားစွာ ပြတော်မူ၏။

9 “ခရစ်တော်၏အသွေးတော်သွန်းခြင်းအား
ဖြင့် ငါတို့သည် ဖြောင့်မတ်ရာသို့ရောက်ကြပြီ။
ထို့ကြောင့် ယေရှု ခရစ်အားဖြင့် ငါတို့သည်
ဘုရားသခင်၏အမျက်တော်မှ အမှန်စင်စစ်
ကယ်တင်တော်မူ လိမ့်မည်ဖြစ်၏။¹⁰ ငါဆိုသည်
မှာ ငါတို့သည် ဘုရားသခင်၏ရန်သူဖြစ်နေစဉ်
ပင် ဘုရားသခင်သည် မိမိသားတော်အသေခံ
တော်မူခြင်းအားဖြင့် ငါတို့ကို မိတ်ဆွေများဟု
၍ ရေတွက်တော်မူ၏။ ယခုတွင် ငါတို့သည်
ဘုရားသခင်၏မိတ်ဆွေများ ဖြစ်ကြသော
ကြောင့် မိမိသားတော်၏အသက်အားဖြင့် ငါတို့
ကို ကယ်တင်တော်မူမည်အကြောင်း သာ၍
သေချာ၏။¹¹ ငါတို့သည် ကယ်တင်တော်မူခြင်း
သို့ ရောက်သည့်အပြင် ငါတို့သည် အလွန်ဝမ်း
မြောက်ခြင်း ရှိကြ၏။ ငါတို့၏သခင်ယေရှုခရစ်
အားဖြင့် ငါတို့သည် ဘုရားသခင်၌ဝမ်းမြောက်
လျက်ရှိကြ၏။ ထိုအရာမှာ ယေရှုအားဖြင့်သာ
လျှင် ငါတို့သည် ယခုတွင် ဘုရားသခင်၏မိတ်
ဆွေများ ဖြစ်ကြ၏။

အာဒံနှင့်ခရစ်တော်

¹² တစ်ယောက်သောသူအားဖြင့် အပြစ်တ
ရားသည် ဤလောကသို့ဝင်လာ၏။ ထိုအပြစ်
တရားအားဖြင့် သေခြင်းတရားဝင်လာ၏။ ထို
ကြောင့်သူတို့အားလုံးသည် အပြစ်ကို ကျူးလွန်
ကြသောကြောင့် လူအပေါင်းတို့သည် သေရကြ
သည့်အကြောင်းရင်းဖြစ်၏။¹³ မောရှေ၏ပညတ်

တရားမရှိမှီ ဤလောက၌ အပြစ်တရားရှိ၏။
သို့သော်လည်း ပညတ်တရားမရှိလျှင် ဘုရား
သခင်သည် လူတို့အား အပြစ်ရှိသည်ဟု မှတ်
မည်မဟုတ်။¹⁴ သို့သော်လည်း အာဒံလက်
ထက်မှစ၍ မောရှေလက်ထက်တိုင်အောင် လူ
သားအပေါင်းတို့သည် သေရကြ၏။ အာဒံသည်
ဘုရားသခင်မိန့်တော်မူသောစကားကို နားမ
ထောင်ဘဲ ပြစ်မှားသဖြင့် သေလွန်လေ၏။ သို့
သော်လည်း အာဒံကဲ့သို့ မပြစ်မှားသောလူတို့
ပင်လျှင် သေရကြမည်။ အာဒံသည် အနာဂတ်
တွင် ကြွလာမည့်သူ၏ပုံပမာဖြစ်၏။¹⁵ သို့သော်
လည်း ဘုရားသခင်ပေးတော်မူသောကျေးဇူး
တော်မူကား အာဒံ၏အပြစ်နှင့်မတူ။ ထိုတစ်
ယောက်သောသူ၏အပြစ်ကြောင့် များစွာ
သောလူတို့သည် သေကြ၏။ သို့သော်လည်း
ဘုရားသခင်ထံမှ လက်ခံရရှိသောကျေးဇူး
တော်သည် သာ၍များစွာကြီးမားတော်မူ၏။
တစ်ယောက်သောသူ ယေရှုခရစ်၏ကျေးဇူး
တော်အားဖြင့် မြောက်မြားစွာသောလူတို့သည်
ဘုရားသခင်၏လက်ဆောင်တည်းဟူသောထာ
ဝရအသက်ကို လက်ခံရရှိကြ၏။¹⁶ အာဒံသည်
တစ်ကြိမ်မျှသာ ပြစ်မှားမိခဲ့သော်လည်း သူ
သည် အပြစ်စီရင်ခြင်းကိုခံရ၏။ သို့သော်လည်း
ဘုရားသခင်၏အခမဲ့လက်ဆောင်မှာ ကွဲပြား
ခြားနားလျက်ရှိ၏။ လူတစ်ယောက်သည် ကြိမ်
ဖန်များစွာ အပြစ်ဒုစရိုက်ပြုလုပ်သော်လည်း
ဘုရားသခင်၏ အခမဲ့လက်ဆောင်သည် သူ
အား ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌ ဖြောင့်မတ်ရာသို့
ရောက်စေ၏။¹⁷ တစ်ယောက်သောသူသည်
ပြစ်မှားသောကြောင့် သေခြင်းတရား သည်
လူအပေါင်းတို့ကို အစိုးရ၏။ သို့သော် လည်း
ယခုတွင် လူတို့သည် ဘုရားသခင်၏ပြည့်စုံ
သောကျေးဇူးတော်နှင့် သူတို့အား ဘုရား
သခင်ရှေ့တော်၌ ဖြောင့်မတ်ရာသို့ရောက်စေ
သောသူ၏ကြီးမားသောလက် ဆောင်ကို ပို၍
ခံစားကြ၏။ ထိုလူတို့သည် တစ်ယောက်သော
သူတည်းဟူသော ယေရှုခရစ်အားဖြင့် စစ်မှန်
သောအသက်ကို ရရှိကြ၏။

¹⁸ထို့ကြောင့်၊ တစ်ယောက်သောသူ၏ပြစ်မှားခြင်းအားဖြင့်၊ လူအပေါင်းတို့သည် သေခြင်းတရား၏အပြစ်စီရင်ခြင်းကိုခံရကြ၏။ သို့သော်လည်း၊ ထိုနည်းတူ၊ တစ်ယောက်သောသူ၏ပြောင့်မတ်ခြင်းအားဖြင့်၊ လူအပေါင်းတို့သည် ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌ ပြောင့်မတ်ရာသို့ ရောက်ခြင်းအခွင့်ကိုရကြ၏။ ထိုအရာသည် ထိုလူတို့အား စစ်မှန်သောအသက်ကို ယူဆောင်လာ၏။ ¹⁹တစ်ယောက်သောသူသည် ဘုရားသခင်စကားကို နားမထောင်သောကြောင့် လူများတို့သည် အပြစ်သားများ ဖြစ်လာကြ၏။ သို့သော်လည်း၊ ထိုနည်းတူ၊ တစ်ယောက်သောသူသည် ဘုရားသခင်၏စကားကို နားထောင်သောအားဖြင့် လူများတို့သည် ပြောင့်မတ်ရာသို့ ရောက်ကြလိမ့်မည်။ ²⁰လူတို့သည် ပညတ်တရားကြောင့် သာ၍ အပြစ်ဒုစရိုက်ကို ပြုလုပ်မည်အကြောင်း ပညတ်တရားကို ပေးတော်မူ၏။ သို့သော်လည်း၊ လူတို့သည် သာ၍အပြစ်ပွားများသောအခါ၊ ဘုရားသခင်သည် သူတို့အား မိမိကျေးဇူးကို သာ၍ကြွယ်ဝစွာ ပေးတော်မူ၏။ ²¹အပြစ်တရားသည် တစ်ချိန်က သေခြင်းအားဖြင့် ငါတို့ကို အုပ်စိုး၏။ သို့သော်လည်း၊ ဘုရားသခင်သည် လူတို့အား မိမိကျေးဇူးတော်ကို သာ၍ကြွယ်ဝစွာ ပေးတော်မူသည်ဖြစ်၍ ထိုကျေးဇူးတော်သည်လူတို့အား ပြောင့်မတ်တော်မူခြင်းအားဖြင့် အုပ်စိုးတော်မူ၏။ ထိုကျေးဇူးတော်သည် ငါတို့၏သခင်ယေရှုခရစ်အားဖြင့်၊ ထာဝရအသက်ကို ယူဆောင်လာ၏။

အပြစ်ကြောင့်သေခြင်း၊ သို့သော် ခရစ်တော်၌ အသက်ရှင်ခြင်း

6 ထိုသို့ဆိုလျှင်၊ ဘုရားသခင်သည် ငါတို့အား သာ၍ကြွယ်ဝသောကျေးဇူးတော်ကို ပေးတော်မူမည်ဟု ငါတို့သည် အပြစ်တရားကို ဆက်လက်၍ ပြုသင့်ပါသလော။ ²ထိုသို့မပြုရ။ ငါတို့သည် ထိုကဲ့သို့ မထင်မှတ်ရ။ ငါတို့သည် အပြစ်နှင့်ပြည့်သောအသက်တာဟောင်း၌ သေလျက်ရှိကြ၏။ ထို့ကြောင့် ငါတို့သည်

အပြစ်တရား၌ သေလျက်ရှိ၏။ ငါတို့သည် အပြစ်တရား၌ အဘယ်သို့ ဆက်လက်၍ အသက်ရှင်နိုင်မည်နည်း။ ³ငါတို့သည် ဗတ္တိဇံကိုခံရသောအခါ၊ ငါတို့သည် ခရစ်တော်ယေရှုနှင့်တစ်ကိုယ်တည်း ဖြစ်ကြသည်ကို သင်တို့မသိသလော။ ခရစ်တော်သည် သေတော်မူသောအခါ ငါတို့သည်လည်း သူနှင့်အတူ ဗတ္တိဇံကိုခံကြ၏။ ⁴ထို့ကြောင့်၊ ငါတို့သည် ဗတ္တိဇံကို ခံသောအခါ၊ ငါတို့သည် ခရစ်တော်နှင့်အတူ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းခံရကြပြီ။ ခရစ်တော်သည် ခမည်းတော်၏အံ့ဩဖွယ်သောတန်ခိုးတော်အားဖြင့် သေခြင်းမှ ရှင်ပြန်ထမြောက်တော်မူ၏။ ထိုနည်းတူ ငါတို့သည်လည်း အသစ်သောအသက်တာ၌ အသက်ရှင်ခြင်းငှါ ခရစ်တော်နှင့်အတူ ထမြောက်တော်မူ၏။ ⁵ခရစ်တော်သည် အသေခံတော်မူ၍ ငါတို့သည် ခရစ်တော်နှင့်အတူ အသေခံတော်မူခြင်းအားဖြင့် ကိုယ်တော်နှင့်ဆက်စပ်ကြ၏။ ထို့ကြောင့် ခရစ်တော်သည် သေခြင်းမှ ထမြောက်တော်မူသည်နည်းတူ ငါတို့သည်လည်း၊ သေခြင်းမှသူနှင့်အတူ ထမြောက်တော်မူလိမ့်မည်။ ⁶ငါတို့၏အသက်တာဟောင်းသည် ခရစ်တော်နှင့်အတူ လက်ဝါးကပ်တိုင်ပေါ်တွင် အသေခံတော်မူသည်ကို ငါတို့သိကြ၏။ အပြစ်တရားနှင့်ပြည့်ဝသော ငါတို့၏အတ္တသဘောသည် ငါတို့အပေါ်၌အုပ်စိုး သောတန်ခိုးအလျှင်းမရှိစေခြင်းငှါ ထိုအရာသည် ဖြစ်ပျက်လျက်ရှိ၏။ ထို့နောက် ငါတို့သည် အပြစ်တရား၏အစေကို မခံစေမည်အကြောင်းဖြစ်၏။ ⁷သေသောသူသည် အပြစ်တရား၏ထိန်းချုပ်ခြင်းမှ လွတ်မြောက်သောသူ ဖြစ်၏။

⁸ငါတို့သည် ခရစ်တော်နှင့်အတူ အသေခံတော်မူလျှင်၊ သူနှင့်အတူသေခြင်းမှထမြောက်ကြလိမ့်မည်ကို ငါတို့သိကြ၏။ ⁹ခရစ်တော်သည် သေခြင်းမှရှင်ပြန်ထမြောက်တော်မူ၏။ သူသည် နောက်တစ်ဖန် မသေနိုင်သည်ကို ငါတို့သိကြ၏။ ယခုတွင် သေခြင်းတရားသည် သူ့အပေါ်၌ တန်ခိုးအလျှင်းမရှိ။ ¹⁰မှန်ပါ၏။ ခရစ်တော်သည် အသေခံတော်မူစဉ်တွင် သူသည်

အပြစ်တရား၏တန်ခိုးကို ထာဝရအတွက် တစ်ကြိမ်သာချိုးဖျက်တော်မူ၏။ သူသည် ယခုတွင် အသစ်သောအသက်ရရှိ၏။ သူ၏အသစ်သော အသက်မှာ ဘုရားသခင်နှင့်အတူရှိတော်မူ၏။
¹¹ထိုနည်းတူ၊ သင်တို့သည် အပြစ်တရား၌ အသေဖြစ်ကြောင်းကို သင်တို့သည် ကိုယ်ကိုကိုယ် ထင်မှတ်ကြရမည်။ သို့သော်လည်း ခရစ်တော် ယေရှုအားဖြင့် ဘုရားသခင်အတွက် အသက် ရှင်နေကြလော့။

¹²ထို့ကြောင့်၊ သင်တို့၏အသက်တာကို အပြစ်တရား၏ထိန်းချုပ်မှုအောက်၌ မခံပါစေနှင့်။ အပြစ်နှင့်ပြည့်ဝသော သင်တို့ကိုယ်ခန္ဓာ၏ညစ်ညူးသောအလိုဆန္ဒဖြင့် သင်တို့အား အုပ်စိုးထိန်းချုပ်ခြင်းကိုမခံနှင့်။
¹³အပြစ်တရား၏အစေကို ခံရန် သင်တို့၏ကိုယ်အင်္ဂါများကို မဆက်သကြနှင့်။ သင်တို့၏ကိုယ်အင်္ဂါများကို ညစ်ညူးသော အမှုများပြုရန် အသုံးမပြုကြနှင့်။ သို့သော်လည်း၊ သင်တို့၏ကိုယ်အင်္ဂါများကို ဘုရားသခင်အား ဆက်သကြလော့။ အသေခံပြီးမှ ယခုအသက်ရှင်သောသူတို့ကဲ့သို့ အသက်ရှင်ကြလော့။ ကောင်းသောအမှုအရာများကို ပြုရာတွင် အသုံးတော်ခံရန် သင်တို့၏ကိုယ်အင်္ဂါများကို ဘုရားသခင်အား ဆက်သကြလော့။
¹⁴အပြစ်တရားသည် သင်တို့၏သခင်မဖြစ်စေခြင်းငှါ သင်တို့သည် ပညတ်တရားအောက်၌ မရှိကြ။ ယခုတွင် သင်တို့သည်ဘုရား သခင်၏ အကျေးဇူးတော်တရားအောက်၌ရှိကြ၏။

ဖြောင့်မတ်ခြင်း၏အစေခံကျွန်များ

¹⁵ထို့ကြောင့် ငါတို့သည် အဘယ်သို့ ပြုရမည်နည်း။ ငါတို့သည် ပညတ်တရား၏အောက်၌မနေ၊ ကျေးဇူးတော်တရားအောက်၌မနေသောကြောင့်၊ အပြစ်ဒုစရိုက်ကို ပြုရမည်လော။
¹⁶သင်တို့သည် တစ်စုံတစ်ယောက် သောသူ၏ စကားကို နားထောင်ရန် အစေခံကျွန်ကဲ့သို့ အပ်နှံကြသောအခါ၊ သင်တို့သည် ထိုသူ၏အစေခံကျွန်များဖြစ်သည်ကို သင်တို့သိကြ၏။ သင်တို့နားထောင်သောသူမှာသင်တို့၏ သခင်

ဖြစ်၏။ သင်တို့သည် အပြစ်တရားနောက်သို့ လိုက်နိုင်၏။ သို့မဟုတ် ဘုရားသခင်ကို နာခံနိုင်၏။ နာခံခြင်းသည် ဖြောင့်မတ်ခြင်းသို့လမ်းပြ ဦးဆောင်သကဲ့သို့ အပြစ်တရားသည် ဝိညာဉ်ပကတိ၌ သေခြင်းကို ယူဆောင်လာ၏။
¹⁷လွန်ခဲ့ပြီးသောကာလ၌ သင်တို့သည် အပြစ်တရား၏ကျေးကျွန်ဖြစ်ကြ၍၊ အပြစ်တရားသည် သင်တို့ကို ထိန်းချုပ်၏။ သို့သော်လည်း၊ သင်တို့အား သွန်သင်တော်မူသောစကားတို့ကို အပြည့်အဝနားထောင်သောကြောင့် ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော် ကြီးလှပေ၏။
¹⁸သင်တို့သည် အပြစ်တရားမှ လွတ်မြောက်ပြီးဖြစ်၏။ ယခုတွင် သင်တို့သည် ကောင်းမြတ်ခြင်း၏ အစေခံကျွန်ဖြစ်ကြ၏။
¹⁹လူတို့သိနားလည်သောဥပမာကို အသုံးပြုခြင်းအားဖြင့် ဤအရာကို သင်တို့အား ငါရှင်းပြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုအရာသည် သင်တို့အတွက် နားလည်ဖို့ရန်ခက်ခဲ၏။ လွန်ခဲ့ပြီးသောအချိန်ကာလ၌ သင်တို့သည် မိမိတို့၏ကိုယ်အင်္ဂါများကို အပြစ်တရား၏အစေကိုခံရန် ကျွန်များကဲ့သို့ ညစ်ညူးသောအရာများကို ပြုရန်အသုံးပြုကြ၏။ သင်တို့သည် အပြစ်ဒုစရိုက် ပြုလုပ်ဖို့ရန်သာ အသက်ရှင်ကြ၏။ ထိုနည်းတူ၊ သင်တို့သည် ကိုယ်ကိုကိုယ် ကောင်းမြတ်ခြင်း၏အစေခံရန်ကျွန်များကဲ့သို့ အပ်နှံဆက်သကြရမည်ဖြစ်၏။ ထိုနောက် သင်တို့သည် ဘုရားသခင်အတွက် သာ လျှင်အသက်ရှင်ကြရလိမ့်မည်။
²⁰လွန်ခဲ့ပြီးသောအချိန်ကာလ၌ သင်တို့သည် အပြစ်တရား၏ကျေးကျွန် ဖြစ်ကြ၍၊ ကောင်းမြတ်ခြင်းသည် သင်တို့ကို ထိန်းချုပ် ခြင်းမရှိပါ။
²¹သင်တို့သည် ညစ်ညူးသောအရာ များကို ပြုကြ၏။ ယခုတွင် သင်တို့သည် ထိုသို့သောအရာများအတွက် ရှက်ကြောက်ကြ၏။ ထိုအရာများတို့သည် သင်တို့အား အဘယ်အကျိုးကို ပေးသနည်း။ ထိုအရာများတို့သည် ဝိညာဉ်ပကတိ၌ သေခြင်းကိုသာ ယူဆောင်လာ၏။
²²သို့သော်လည်း၊ ယခုတွင် သင်တို့သည် အပြစ်တရားမှလွတ်မြောက်ကြ အပြီး

ဖြစ်၏။ ယခုတွင်သင်တို့သည် ဘုရားသခင်၏ အစေခံကျွန်များ ဖြစ်ကြ၏။ ထိုအရာသည် သင်တို့အား ဘုရားသခင်အတွက်သာအသက် ရှင်စေလိမ့်မည်။ ထိုအရာမှ သင်တို့သည် ထာဝရအသက်ကို ရရှိလိမ့်မည်။²³ လူတို့သည် အပြစ်ကို ပြုသောအခါ၊ သေခြင်းတည်းဟူသော အပြစ်တရား၏အခကို ရရှိကြ၏။ သို့သော်လည်း၊ သင်တို့သည် ငါတို့သခင်ခရစ်တော် ယေရှုအားဖြင့် ရရှိသောဘုရားသခင်၏အခမဲ့ လက်ဆောင်သည် ထာဝရအသက်ဖြစ်၏။

ထိမ်းမြားလက်ထပ်ခြင်းမှ သာဓကတစ်ခု

7 ညီအစ်ကိုမောင်နှမတို့၊ သင်တို့အားလုံးတို့သည် မောရှေ၏ပညတ်တရားကို သိကြ၏။ ထို့ကြောင့်၊ လူတစ်ယောက်သည် အသက်ရှင်လျက်နေစဉ်၌သာ ပညတ်တရားသည် သူ့အပေါ်၌ အုပ်စိုးနေသည်ကို သင်တို့သည် အသေအချာသိကြ၏။² ငါသည် သင်တို့အား ဥပမာသာဓကတစ်ခုကို ပေးမည်။ လင်ရှိသောမိန်းမတစ်ဦးသည် သူမ၏လင်ယောက်ျားအသက်ရှင်နေသည့်ကာလပတ်လုံး သူမသည် ထိမ်းမြားလက်ထပ်ခြင်း၏တရား၌ လင်ဝတ်ကို ပြုရမည်။ သို့သော်လည်း၊ သူမ၏လင်ယောက်ျားသည် သေလျှင်၊ သူမသည် ထိမ်းမြားလက်ထပ်ခြင်း၏တရားမှ လွတ်မြောက်၏။³ သို့သော်လည်း၊ ထိုမိန်းမသည် လင်ယောက်ျားအသက်ရှင်နေစဉ်ပင်၊ အခြားသောယောက်ျားနှင့်ထိမ်းမြားလက်ထပ်ခြင်းကို ပြုလျှင် သူမသည် သားမယားအပြစ်ကို ကျူးလွန်သည်ဟု ပညတ်တရား၌ဆိုထား၏။ သို့သော်လည်း၊ ထိုမိန်းမ၏လင်ယောက်ျားသည် သေလျှင်၊ သူမသည် ထိမ်းမြားလက်ထပ်ခြင်းတရားမှ လွတ်မြောက်၏။ ထို့ကြောင့် သူမသည် လင်ယောက်ျားသေပြီးမှ အခြားယောက်ျားနှင့် ထိမ်းမြားလက်ထပ်လျှင်၊ သူမသည် သားမယားအပြစ်ကိုကျူးလွန်ခြင်းမပြု။

⁴ ငါ့ညီအစ်ကိုမောင်နှမများတို့၊ ထိုနည်းတူ၊ ခရစ်တော်၏ကိုယ်ခန္ဓာအားဖြင့် သင်တို့၏လူ

ဟောင်းအတ္တသည် သေ၍သင်တို့သည် ပညတ်တရားမှလွတ်မြောက်ကြပြီးဖြစ်၏။ ယခုတွင် တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူသည် သင်တို့ကိုပိုင်တော်မူ၏။ သေခြင်းမှရှင်ပြန်ထမြောက်တော်မူသောသူခရစ်တော်သည်သင်တို့ကို ပိုင်တော်မူ၏။ ခရစ်တော်သည် ငါတို့ကို ပိုင်တော်မူသောကြောင့် ငါတို့သည် ဘုရားသခင်၏အမှုတော်၌ရှိနေသင့်၏။⁵ လွန်ခဲ့ပြီးသောအချိန်ကာလတွင်၊ ငါတို့သည် အပြစ်နှင့်ပြည့်ဝသောအတ္တသဘော၏အုပ်စိုးခြင်းကိုခံရ၏။ ပညတ်တရားသည် ငါတို့အား အပြစ်ဒုစရိုက်ကို ပြုလိုသောဆန္ဒကို ဖြစ်စေ၏။ ငါတို့ပြုလိုသောအပြစ်ဒုစရိုက်သည် ငါတို့၏ကိုယ်အင်္ဂါများကို ထိန်းချုပ်လေ့ရှိ၏။ သို့ဖြစ်၍ ငါတို့ပြုသောအရာများတို့သည် ငါတို့အား ဝိညာဉ်ပကတိ၌ သေခြင်းကိုသာ ယူဆောင်လာ၏။⁶ လွန်ခဲ့ပြီးသောအချိန်ကာလတွင်၊ ပညတ်တရားသည် ငါတို့အား အကျဉ်းသားများကဲ့သို့ ချည်နှောင်လျက်ရှိ၏။ သို့သော်လည်း၊ ငါတို့၏လူဟောင်း (အတ္တ)သည် သေ၍၊ ပညတ်တရားမှ ငါတို့ကို လွတ်မြောက်စေ၏။ ထို့ကြောင့်၊ ယခုတွင်ငါတို့သည် အသစ်သောနည်းလမ်းအားဖြင့် ဘုရားသခင်၏အစေကိုခံကြ၏။ ပညတ်တော်၌ ရေးထားသောလမ်းဟောင်းနည်းအတိုင်းမဟုတ်။ ယခုတွင် ငါတို့သည် အသစ်သောနည်းလမ်း၌ ဝိညာဉ်တော်အားဖြင့် ဘုရားသခင်၏အစေကိုခံကြ၏။

အပြစ်တရားကို ဆန့်ကျင်၍ ငါတို့၏တိုက်လှန်ခြင်း

⁷ အပြစ်တရားနှင့် ပညတ်တရားတို့သည် အတူတူဖြစ်ကြောင်း ငါဆိုလိုသည်ဟု သင်တို့သည် ထင်နေပေမည်။ ထိုအရာသည် မမှန်ပါ။ သို့သော်လည်း၊ အပြစ်တရားသည် အဘယ်အရာကို ဆိုလိုကြောင်း ငါသည် သင်ယူနိုင်သော တစ်ခုတည်းသောနည်းလမ်းမှာ ပညတ်တရားပင်ဖြစ်၏။ တစ်စုံတစ်ရာကို အမှားပြုလိုသော အရာသည် အဘယ်သို့သောအရာဖြစ်သည်ကို တစ်ကြိမ်တစ်ခါမျှ ငါမသိ။ သို့သော်လည်း၊

“သင်တို့အိမ်နီးချင်းတို့၏ဥစ္စာများကို သင်တို့သည် လိုချင်တပ်မက်စိတ်မရှိရ”* ဟုပညတ်တရား၌ ဆိုထား၏။⁸ အပြစ်တရားသည် ပညတ်တရားပေးသောအခွင့်ကို အသုံးပြု၍ ငါ၌ညစ်ညူးသောအရာရှိသမျှတို့ကို တပ်မက်ခြင်းဖြစ်စေ၏။ ထို့ကြောင့် အပြစ်တရားသည် ငါ၌ ရောက်လာ၏။ သို့သော်လည်း၊ ပညတ်တရားမပါလျှင်၊ အပြစ်တရား၌ တန်ခိုးအလျှင်းမရှိပါ။⁹ ငါသည် ပညတ်တရားကိုမသိမှီ ပညတ်တရားမပါဘဲ အသက်ရှင်၏။ သို့သော်လည်း၊ ပညတ်တရားရောက်လာသောအခါ အပြစ်တရားသည် အသက်ရှင်ရန် အစပြုလေ၏။¹⁰ ငါသည် အပြစ်တရားကြောင့် ဝိညာဉ်ပကတိ၌ အသေဖြစ်ခဲ့၏။ ပညတ်တရားသည် အသက်ရှင်ခြင်းကို ဖြစ်စေ၏။ သို့သော်လည်း၊ ထိုပညတ်တရားသည် ငါအတွက် သေခြင်းတရားကို ယူဆောင်လာ၏။¹¹ ပညတ်တရားကို အသုံးပြုခြင်းအားဖြင့် အပြစ်တရားသည် ငါ့ကိုလှည့်ဖြား၏။ အပြစ်တရားသည် ပညတ်တရားကို အသုံးပြု၍ ငါ့အား ဝိညာဉ်ပကတိ၌ အသေဖြစ်စေ၏။¹² ထို့ကြောင့် ပညတ်တရားသည် သန့်ရှင်း၏။ ပညတ်ချက်သည် သန့်ရှင်း၊ ဖြောင့်မတ်၍ ကောင်းမြတ်၏။¹³ သို့ဖြစ်လျှင်၊ ကောင်းသော အရာတစ်စုံတစ်ခုသည် ငါ့အား သေခြင်းအကြောင်း ဖြစ်စေသည်ဟု ဆိုလိုခြင်း ဖြစ်ပါသလော။ ထိုသို့မဟုတ်ပါ။ သို့သော်လည်း၊ အပြစ်တရားသည် ကောင်းသောအရာတစ်စုံတစ်ခုကို အသုံးပြု၍ ငါ့အား သေခြင်းအကြောင်းဖြစ်စေ၏။ ထိုအရာသည် ဖြစ်ပျက်သောကြောင့် အပြစ်တရားသည် အဘယ်သို့သောအရာနှင့် တူနေသည်ကို ငါတွေ့မြင်နိုင်၏။ ထိုသို့ဖြစ်ပျက်ခြင်းမှာ အပြစ်တရားသည် အလွန်ပင်ဆိုးသော အရာတစ်ခု ဖြစ်သည်ကို ထင်ရှားစွာ ဖော်ပြရန်ဖြစ်၏။ ထိုအရာကို ထင်ရှားစွာ ဖော်ပြရန်ပညတ်ချက်ကို အသုံးပြုရ၏။

လူထံ၌ရှိသောပဋိပက္ခ

¹⁴ ဘုရားသခင်၏ ပညတ်တရားသည် ဝိညာဉ်ပကတိ ဖြစ်သည်ကို ငါတို့သိကြ၏။ သို့သော်လည်း၊ ငါသည် ဝိညာဉ်ပကတိမဟုတ်ပါ။ အပြစ်တရားသည် ငါ့အား ကျွန်ကဲ့သို့ အုပ်စိုး၏။¹⁵ ငါပြုသောအမှုတို့ကို ငါသည် နားလည်ခြင်းမရှိ။ ငါပြုလိုသည်ကောင်းသောအရာတို့ကို ငါမပြု။ ငါသည် ပြုရန်မုန်းတီးသည့်ဆိုးရွားသောအရာတို့ကိုပြု၏။¹⁶ သို့ဖြစ်၍ ငါပြုမိသော မကောင်းသောအရာတို့ကို ငါသည် မပြုလိုသည်ဖြစ်၍ ပညတ်တရားသည် ကောင်းသည်ဟု ငါသဘောတူကြောင်းကိုဆိုလို၏။¹⁷ သို့သော်လည်း ငါသည် ထိုမကောင်းသောအရာတို့ကို အမှန်စင်စစ် ပြုနေသောသူမဟုတ်။ ထိုအရာများကို ပြုသောအရာမှာ ငါ၏အထံ၌ရှိသော အပြစ်တရားပင်ဖြစ်၏။¹⁸ ငါ့အထံမှာ ငါ့ဇာတိပကတိ၌ ကောင်းသောအရာတစ်စုံတစ်ခုမျှ မတည်သည်ကို ငါသိ၏။ ထိုသို့ငါဆိုရာ၌ ဝိညာဉ်ပကတိ မဟုတ်သောကောင်းသောအရာတစ်စုံတစ်ခုမျှ ငါ၏အထံ၌မရှိဟု ဆိုလိုခြင်းဖြစ်၏။¹⁹ ငါသည် ကောင်းသောအရာတို့ကိုပြုလို၏။ သို့သော်လည်း ထိုအရာတို့ကို ငါသည် မပြု။ ငါမပြုလိုသည့်မကောင်းသောအရာတို့ကို ငါပြု၏။²⁰ ထို့ကြောင့် ငါမပြုလိုသောအရာတို့ကို ငါသည် ပြုလျှင် ထိုအရာတို့ကို ပြုသောသူသည် ငါမဟုတ်။ သို့ရာတွင်ငါ့အထံ၌ရှိသော အပြစ်တရားပင် ဖြစ်၏။²¹ ထို့ကြောင့် ဤသဘောတရားကို ငါတွေ့၏။ ငါသည် ကောင်းသောအရာတို့ကို ပြုလိုသောအခါ ဆိုးသောအပြစ်ဒုစရိုက်သည် ငါ့အထံ၌ရှိနေသည်ကို ငါတွေ့၏။²² ငါသည် စိတ်နှလုံးအားဖြင့် ဘုရားသခင်၏ပညတ်တရားတော်၌ အားရဝမ်းမြောက်လျက်ရှိ၏။²³ သို့သော်လည်း၊ ငါ၏ကိုယ်အင်္ဂါအထံ၌ အလုပ်လုပ်နေသော အခြားသောတရားတစ်ပါးကို ငါတွေ့မြင်၏။ ထိုပညတ်တရားသည် ငါ့စိတ်ဝိညာဉ်လက်ခံသောတရားနှင့် ဆိုင်ပြိုင်တိုက်လှန်၏။ ငါ၏ကိုယ်အင်္ဂါအထံ၌ အလုပ်လုပ်နေသော အ

“သင် ... စိတ်မရှိရ” ထွက် 20:17၊ တရား 5:21

ခြားသောတရားတစ်ပါးသည် အပြစ်တရား၏ ပညတ် တရားဖြစ်၍၊ ထိုပညတ်တရားသည် ငါ့အားသူ့ အကျဉ်းသားဖြစ်စေလေ၏။²⁴ ငါသည် ငြိုငြင်သောသူ ဖြစ်ပါသည်တကား။ ငါ့အား သေခြင်းသို့ပို့ဆောင်သော ဤကိုယ်အင်္ဂါမှ အဘယ်သူသည် ငါ့ကို ကယ်လွှတ်မည်နည်း။²⁵ ဘုရားသခင်သည် ငါ့ကို ကယ်လွှတ်တော်မူလိမ့်မည်။ ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်အားဖြင့် ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်ကို ငါချီးမွမ်း၏။ ထို့ကြောင့် ငါ၏စိတ်နှလုံးထဲတွင် ငါသည် ဘုရားသခင်၏ပညတ် တရားကို အစေခံသောကျွန်ုပ်ဖြစ်၏။ သို့သော်လည်း ငါသည် အပြစ်ဒုစရိုက်နှင့်ပြည့်ဝသော ဇာတိပကတိသဘောအားဖြင့်အပြစ်တရား၏ကျေးကျွန်ုပ်ဖြစ်၏။

ဝိညာဉ်တော်၌ အသက်တာ

၈ ထို့ကြောင့် ယခုတွင် ခရစ်တော်ယေရှု၌ရှိသောသူတို့သည် အပြစ်စီရင်ခြင်းကို မခံရကြ။² ငါသည် အဘယ်ကြောင့် အပြစ်စီရင်ခြင်းကို မခံရပါသနည်း။ ခရစ်တော်ယေရှု၌ တည်၍ အသက်ရှင်စေသော ဝိညာဉ်တော်၏တရားသည် ငါ့ကို လွှတ်မြောက်စေတော်မူ၏။ ထိုတရားသည် ငါ့ကို အပြစ်တရားနှင့် သေခြင်းတရားမှ လွှတ်မြောက်စေတော်မူ၏။³ ပညတ်တရားသည် တန်ခိုးကင်းမဲ့၏။ အကြောင်းမူကား၊ ပညတ်တရားသည် အပြစ်ဒုစရိုက်နှင့် ပြည့်ဝသောငါတို့၏ဇာတိပကတိကြောင့် အားနည်းလျက်ရှိ၏။ သို့သော်လည်း ဘုရားသခင်သည် ပညတ်တရားမပြုနိုင်သောအရာကို ပြုနိုင်တော်မူ၏။ ထို့ကြောင့် ဘုရားသခင်သည် လူတို့အပြစ်ပြုလုပ်ရာတွင် အသုံးပြုသောလူကိုယ်ခန္ဓာကို ဆောင်စေလျက် မိမိသားတော်ကို ဤလောကသို့ စေလွှတ်တော်မူ၏။ ဘုရားသခင်သည် မိမိသားတော်ရင်းကို အပြစ်တရားအတွက် ပေးဆပ်ရာယင်ကောင် အဖြစ်စေလွှတ်တော်မူ၏။ ထို့ကြောင့် ဘုရားသခင်သည် အပြစ်တရားကို ဒဏ်ပေးရန် လူသားတစ်

ယောက် ၏အသက်တာပုံသဏ္ဍာန်ကို အသုံးပြုတော်မူ၏။⁴ ဘုရားသခင်သည် ထိုသို့ပြုတော်မူရခြင်းမှာ ပညတ်တရား၏တောင်းဆိုချက်အတိုင်း ငါတို့သည် ပြောမတ်ခြင်းသို့ ရောက်စေခြင်းငှါဖြစ်၏။ ယခုတွင် အပြစ်ဒုစရိုက်နှင့် ပြည့်ဝနေသောငါတို့ ဇာတိပကတိ၏ပြုရန် အလိုဆန္ဒရှိသောအရာတို့ကို ငါတို့မပြုကြ။ ဝိညာဉ်တော်သည် ငါတို့အား ပြုစေလိုသောအရာများကို ပြုခြင်းအားဖြင့် ငါတို့အသက်ရှင်ကြ၏။⁵ မိမိတို့၏အပြစ်ဒုစရိုက်များနှင့် ပြည့်ဝသော ဇာတိပကတိသို့ လိုက်သောလူတို့သည် အပြစ်ဒုစရိုက်နှင့်ပြည့်ဝသော ဇာတိပကတိ၏အလိုသို့သာ စွဲလမ်း၍အသက်ရှင်ကြ၏။ သို့သော်လည်း ဝိညာဉ်တော်၏အလိုသို့ လိုက်၍ အသက်ရှင်သောလူတို့သည် သူတို့အား ဝိညာဉ်တော်လုပ်စေလိုသောအရာများကိုသာစိတ်စွဲလမ်းခြင်းရှိ၍ အသက်ရှင်ကြ၏။⁶ လူတစ်ယောက်၏စိတ်စွဲလမ်းသောအရာမှာ အပြစ်ဒုစရိုက်နှင့်ပြည့်ဝသောသူ၏ဇာတိပကတိ တပ်မက်ခြင်းအားဖြင့် ထိန်းချုပ်မှုရှိနေလျှင်သူသည် ဝိညာဉ်ပကတိ၌ အသေဖြစ်၏။ သို့သော်လည်း လူတစ်ယောက်၏စိတ်စွဲလမ်းခြင်းသည် ဝိညာဉ်တော်အားဖြင့် ထိန်းချုပ်ထားတော်မူလျှင် ထိုသူ၌ အသက်ရှင်ခြင်းအကြောင်းနှင့် ငြိမ်သက်ခြင်းအကြောင်းဖြစ်၏။⁷ ဤအရာသည် အဘယ်ကြောင့်နည်း။ လူတစ်ယောက်၏စိတ်စွဲလမ်းခြင်းသည် အပြစ်ဒုစရိုက်နှင့်ပြည့်ဝသော သူ၏ဇာတိပကတိတပ်မက်ခြင်းအားဖြင့် ထိန်းချုပ်ထားလျှင် သူသည် ဘုရားသခင်၏ရန်သူဖြစ်၏။ ထိုသူသည် ဘုရားသခင်၏ပညတ်တရားတော်ကို နားထောင်ရန် ငြင်းဆန်၏။ ထိုသူသည် ဘုရားသခင်၏ပညတ်တရားတော်ကို အမှန်စင်စစ် နားထောင်ရန် တတ်နိုင်ခြင်းမရှိ။⁸ ထိုသို့သော လူတို့သည် ဘုရားသခင်၏စိတ်တော်နှင့် မတွေ့နိုင်။⁹ သို့သော်လည်း ဘုရားသခင်၏ဝိညာဉ်တော်သည် သင်တို့အထံ၌ အမှန်စင်စစ် ကျိန်းဝပ်တော်မူလျှင် သင်တို့သည် အပြစ်ဒုစရိုက်နှင့် ပြည့်ဝသောသင်တို့၏ဇာတိပကတိ တပ်မက်

ခြင်းအားဖြင့် အုပ်စိုးစေသည်မဟုတ်။ သင်တို့ကို ဝိညာဉ်တော်အားဖြင့် အုပ်စိုးစေတော်မူ၏။ သို့သော်လည်း လူတစ်ယောက်သည် ခရစ်တော်၏ဝိညာဉ်မရှိလျှင် ထိုသူသည် ခရစ်တော်နှင့်မဆိုင်။¹⁰ သင်တို့၏ကိုယ်ကာယသည် အပြစ်ကြောင့် အစဉ်အမြဲ အသေဖြစ်ရလိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း၊ ခရစ်တော်သည် သင်၏အထဲ၌ ကျိန်းဝပ်တော်မူလျှင် သူသည် သင်တို့ကိုဘုရားသခင်၏ရှေ့တော်၌ ဖြောင့်မတ်ခြင်းအခွင့်ကို ရရှိစေတော်မူသောကြောင့် အသက်ကို ပေးသောဝိညာဉ်တော်သည် သင်တို့အားပေးတော်မူမည်။¹¹ ဘုရားသခင်သည် ယေရှုကို သေခြင်းမှရှင်ပြန်ထမြောက်စေတော်မူ၏။ ထို့ကြောင့် ဘုရားသခင်၏ဝိညာဉ်တော်သည် သင်တို့အထဲ၌ ကျိန်းဝပ်တော်မူလျှင် သေတတ်သော သင်တို့၏ကိုယ်ကာယကိုလည်း အသက်ပေးတော်မူလိမ့်မည်။ ဘုရားသခင်သည် ခရစ်တော်ကို သေခြင်းမှရှင်ပြန်ထမြောက်စေတော်မူသောသူ ဖြစ်၍ သင်တို့အထဲ၌ ကျိန်းဝပ်တော်မူသောမိမိဝိညာဉ်တော်အားဖြင့် ထိုအရာကို ပြုတော်မူလိမ့်မည်။

¹² ထို့ကြောင့် ငါ၏ညီအစ်ကိုမောင်နှမတို့၊ ငါတို့သည် အပြစ်ဒုစရိုက်နှင့် ပြည့်ဝသောငါတို့၏ ဇာတိပကတိ တပ်မက်ခြင်း၏အုပ်စိုးခြင်းကို မခံရ။ ငါတို့သည် အပြစ်ဒုစရိုက်နှင့် ပြည့်ဝသော ငါတို့၏ဇာတိပကတိအတိုင်း အသက်မရှင်ရ။

¹³ သင်တို့သည် အပြစ်ဒုစရိုက်နှင့်ပြည့်ဝသော သင်တို့၏ဇာတိပကတိအလိုအတိုင်း မှားယွင်းသော အရာများတို့ကို သင်တို့၏အသက်တော်အသုံးပြု၍ အသက်ရှင်လျှင် သင်တို့သည် ဝိညာဉ်ပကတိ၌ သေရလိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း သင်တို့သည် ဝိညာဉ်တော်၏ကူညီမစခြင်းအားဖြင့် သင်တို့ကျင့်နေသည့်ပြစ်မှားသော အရာများတို့ကို ရပ်တန့်ကြလျှင် သင်တို့သည် စစ်မှန်သော အသက်ကို ရရှိကြလိမ့်မည်။

¹⁴ ဝိညာဉ်တော်အားဖြင့် လမ်းပြပို့ဆောင်ခြင်းကို ခံသောသူတို့သည် ဘုရားသခင်၏ သားသမီးများဖြစ်ကြ၏။¹⁵ ငါတို့ လက်ခံရရှိသော

ဝိညာဉ်တော်သည် ငါတို့အား တစ်ဖန်အပြစ်တရား၏ကျေးကျွန်ဖြစ်စေလျက် ကြောက်ရွံ့စေသောဝိညာဉ်မဟုတ်။ ငါတို့ကို ဘုရားသခင်၏ သားသမီးများဖြစ်စေသောသူသည် ဝိညာဉ်တော်ပင်ဖြစ်၏။ ငါတို့သည် ဤဝိညာဉ်တော်အားဖြင့် “အဗ္ဗါအဘ”* ဟုကြွေးကြော်၏။¹⁶ ငါတို့သည် ဘုရားသခင်၏သားသမီးများဖြစ်ကြသည်ဟု ထိုဝိညာဉ်တော်သည် ငါတို့၏ဝိညာဉ်များနှင့်အတူ သက်သေခံတော်မူ၏။¹⁷ ငါတို့သည် ဘုရားသခင်၏သားသမီးများဖြစ်ကြလျှင်၊ ဘုရားသခင်သည် မိမိလူတို့အတွက် ထားသော ကောင်းချီးမင်္ဂလာများကို ငါတို့သည် ခံစားကြလိမ့်မည်။ ငါတို့သည် ထိုကောင်းချီးမင်္ဂလာများကို ဘုရားသခင်ထံတော်မှ ခရစ်တော်နှင့် အတူခံစားကြလိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း ငါတို့သည် ခရစ်တော်ခံရသောဒုက္ခဆင်းရဲခြင်းကိုခံရကြမည်။ ထို့နောက် ငါတို့သည် ခရစ်တော်၌ရှိသော ဘုန်းအသရေတော်ကို ခံစားကြလိမ့်မည်။

ငါတို့သည် ဘုန်းအသရေကို အနာဂတ်တွင်ခံရကြလိမ့်မည်

¹⁸ ငါတို့သည် ယခုတွင် ဒုက္ခဆင်းရဲခြင်းကို ခံရကြ၏။ သို့သော်လည်း၊ ယခုတွင် ငါတို့ခံရသော ဒုက္ခဆင်းရဲခြင်းသည် ငါတို့အား အပ်ပေးတော်မူမည့်ကြီးမားသော ဘုန်းအသရေနှင့်နှိုင်းယှဉ်စရာအကြောင်း အလျှင်းမရှိ။¹⁹ ဘုရားသခင်သည် အဘယ်သူသည် မိမိသားသမီးများဖြစ်ကြသည်ကို လောကီသားတို့အား ထင်ရှားစွာဖော်ပြတော်မူမည့်နေ့ရက်အချိန်ကို ဘုရားသခင် ဖန်ဆင်းတော်မူသမျှသော အရာခပ်သိမ်းတို့သည် စိတ်လှုပ်ရှားစွာဖြင့် အလွန်တောင့်တလျက် စောင့်မျှော်နေကြ၏။ ထိုသို့ ဖြစ်ပေါ်ထင်ရှားလာရန် ဤလောကသည် အလွန်တောင့်တမျှော်လင့်လျက်နေ၏။²⁰ ဘုရားသခင် ဖန်ဆင်းတော်မူသမျှသော အရာခပ်သိမ်းတို့

*“အဗ္ဗါ အဘ” အာရာမိတ်စကား၊ ယုဒကလေးသူငယ်တို့သည် သူတို့၏ဖခင်များကို ‘အဘ’ ဟုခေါ်သည်။

သည် ဘာမျှမဟုတ်သကဲ့သို့ ပြောင်းလဲစေ၏။ ထိုအရာတို့သည် ပြောင်းလဲစေခြင်းငှါ အလိုမရှိကြ။ ဤအရာများကို ပြောင်းလဲရန်ဆုံးဖြတ်သောသူသည် ဘုရားသခင်ဖြစ်တော်မူ၏။ သို့သော်လည်း အစအဦး၌ ဤမျှော်လင့်ခြင်းရှိ၏။ ²¹ဘုရားသခင်ဖန်ဆင်းတော်မူသမျှသော အရာအပ်သိမ်းတို့သည် ပျက်စီးယိုယွင်းခြင်းမှ လွတ်မြောက်ကြလိမ့်မည်။ ဘုရားသခင်ဖန်ဆင်းတော်မူသောအရာရှိသမျှတို့သည် ဘုရားသခင်၏သားသမီးတို့ပိုင်ဆိုင်သည့် ထူးမြတ်သော လွှတ်မြောက်ခြင်းကို ရရှိကြလိမ့်မည် ဟုမျှော်လင့်ခြင်းရှိ၏။

²²ဘုရားသခင် ဖန်ဆင်းတော်မူသောအရာအပ်သိမ်းတို့သည် ကလေးငယ်ကို မွေးဖွားလုနီးပြီ ဖြစ်သော မိန်းမတစ်ဦးကဲ့သို့ ယခုတိုင်အောင် ဝေဒနာကိုခံစားလျက် စောင့်နေကြ၏။

²³လောကီသားတို့သာ မဟုတ်ဘဲ ငါတို့သည်လည်း ငါတို့၏အတွင်းပိုင်း၌ ဝေဒနာကိုခံစားလျက်စောင့်နေကြ၏။ ဘုရားသခင်၏ဂတိတော်အစအဦးဖြစ်သော ဝိညာဉ်တော်ကို ငါတို့သည် ခံရကြ၏။ ထိုကြောင့် ယခုတွင် ဘုရားသခင်သည် ငါတို့အား မိမိသားဖြစ်စေခြင်းအမှုကို ပြီးစီးရန် ငါတို့သည် စောင့်မျှော်လျက်ရှိကြ၏။ ထိုသို့ဆိုရာ၌ ငါတို့၏ကိုယ်ခန္ဓာလွတ်မြောက်ခြင်းအကြောင်းကို စောင့်မျှော်လျက်ရှိနေကြသည်ကို ငါဆိုလို၏။ ²⁴ငါတို့သည် ကယ်တင်တော်မူခြင်းသို့ ရောက်ရှိပြီးဖြစ်၍ ယခုတွင် ထိုမျှော်လင့်ခြင်းကို ငါတို့၌ရှိ၏။ ငါတို့သည် အဘယ်အရာကို စောင့်လျက်နေသည်ကို မြင်သည်ရှိသော် ထိုအရာသည် မျှော်လင့်ခြင်းအစစ်အမှန်မဟုတ်။ လူတို့သည် သူတို့၌ ရှိပြီးသောအရာများပေါ်၌ မျှော်လင့်ခြင်းကို မထားကြ။

²⁵သို့သော်လည်း ငါတို့၌မရှိသေးသောတစ်စုံတစ်ရာအတွက် ငါတို့သည် မျှော်လင့်လျက်နေကြ၏။ ထို့ကြောင့် ငါတို့သည် ထိုအရာအတွက် စိတ်ရှည်စွာဖြင့် စောင့်လျက်နေကြ၏။

²⁶ထိုမှတစ်ပါး ဝိညာဉ်တော်သည်လည်း ငါ

တို့ကို ကူညီမစတော်မူ၏။ ငါတို့သည် အလွန်အားနည်း၍ အဘယ်အရာကို တောင်းရမည်ကို၎င်း၊ အဘယ်သို့ဆုတောင်းမည်ကို၎င်း မသိကြ။ သို့သော်လည်း ငါတို့၏အားနည်းခြင်း အရာကို ဝိညာဉ်တော်သည် ငါတို့အား ကူညီမစလျက်ရှိ၏။ ဝိညာဉ်တော်သည် ငါတို့အတွက် ဘုရားသခင်ကို တောင်းလျှောက်တော်မူ၏။ နှုတ်အားဖြင့် မမြှောက်ဆိုနိုင်သည့်နက်နဲသော ခံစားမှုများအတွက် ဝိညာဉ်တော်သည် ဘုရားသခင်အား ကြားပြောတော်မူ၏။ ²⁷လူတို့၏ စိတ်နှလုံးထဲ၌ အဘယ်အရာရှိသည်ကို ဘုရားသခင်သည် သိမြင်တော်မူ၏။ ဘုရားသခင်သည် ဝိညာဉ်တော်၏စိတ်သဘောအဘယ်သို့ ရှိတော်မူသည်ကိုလည်း သိတော်မူ၏။ ဝိညာဉ်တော်သည် ဘုရားသခင်အလိုရှိတော်မူသည်အတိုင်း မိမိလူတို့အတွက် ဘုရားသခင်ကိုစကားပြောတော်မူ၏။

²⁸ဘုရားသခင်သည် မိမိကို ချစ်သောလူတို့အတွက် အပ်သိမ်းသောအရာတို့ပေါ်၌ ကောင်းသောအရာကိုသာ ပြုတော်မူသည်ကို ငါတို့သိကြ၏။ ထိုသူတို့သည် ဘုရားသခင်ခေါ်တော်မူသော(ရွေးချယ်သော)သူများ ဖြစ်ကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုအမှုအရာသည် သူ၏အကြံအစည်ဖြစ်တော်မူ၏။ ²⁹ဘုရားသခင်သည် ကမ္ဘာကိုမဖန်ဆင်းမီကပင် ထိုသူတို့ကို သိတော်မူ၏။ ထိုသူတို့သည် သားတော်နှင့်တူကြမည်ကို ဘုရားသခင်သည် ခွဲခန့်သတ်မှတ်တော်မူ၏။ ယေရှုသည် များစွာသောညီအစ်ကိုမောင်နှမတို့အထဲမှ ပထမဦးဆုံးမွေးသောသားဦး ဖြစ်မည့်အကြောင်း ဘုရားသခင်သည် ကြံစည်တော်မူ၏။ ³⁰ထိုသူတို့သည် သားတော်နှင့်တူကြမည်အကြောင်း ဘုရားသခင်သည် အကြံအစည်ရှိတော်မူ၏။ ထို့ကြောင့် ဘုရားသခင်သည် ထိုသူတို့ကို ခေါ်တော်မူ၏။ ဘုရားသခင်သည် ထိုသူတို့ကို ခေါ်တော်မူ၍ မိမိရှေ့တော်၌ဖြောင့်မတ်စေတော်မူ၏။ ဘုရားသခင်သည် မိမိဖြောင့်မတ်စေတော်မူသောထိုသူတို့အား ဘုန်းအသရေကိုလည်း ပေးတော်မူ၏။

**ခရစ်တော်ယေရှုဘုရားသခင်၏
ချစ်ခြင်းမေတ္တာ**

³¹ထို့ကြောင့် ငါတို့သည် ဤအကြောင်းအရာများတို့၌ အဘယ်သို့ ပြောဆိုကြမည်နည်း။ ဘုရားသခင်သည် ငါတို့နှင့်အတူ ရှိတော်မူလျှင် အဘယ်သူတစ်ဦးတစ်ယောက်ကမျှ ငါတို့ကို တိုက်လှန်နိုင်မည်မဟုတ်။ ³²ဘုရားသခင်သည် ငါတို့အတွက် အဘယ်အမှုကိုမဆို ပြုတော်မူလိမ့်မည်။ ဘုရားသခင်သည် မိမိသားတော်ရင်းကိုပင် ငါတို့အတွက်ကြောင့် ဆင်းရဲဒုက္ခကို ခံစေတော်မူ၏။ ဘုရားသခင်သည် မိမိသားတော်ရင်းကို ငါတို့အားလုံးအတွက် ပေးတော်မူ၏။ သို့ဖြစ်၍ ယခုတွင် ယေရှုနှင့်အတူ ခပ်သိမ်းသော အရာတို့ကို ဘုရားသခင်သည် ငါတို့အား သေချာစွာ ပေးတော်မူလိမ့်မည်။ ³³ဘုရားသခင်ရွေးကောက်တော်မူသောသူတို့ကို အဘယ်သူသည် အပြစ်တင်နိုင်မည်နည်း။ တစ်ယောက်မျှမရှိ။ ဘုရားသခင်သည် မိမိလူတို့အား ပြောင်မတ်စေတော်မူသောသူ ဖြစ်တော်မူ၏။ ³⁴ဘုရားသခင်၏လူတို့သည် အပြစ်ရှိသည်ဟု အဘယ်သူသည် ပြောဆိုနိုင်ပါမည်နည်း။ တစ်ဦးတစ်ယောက်မျှမရှိ။ ခရစ်တော်ယေရှုသည် ငါတို့အတွက်ကြောင့် အသေခံတော်မူ၏။ သို့သော်လည်း၊ ထိုအရာသည် အကုန်အစင်မဟုတ်သေး။ ခရစ်တော်ယေရှုသည် သေခြင်းမှရှင်ပြန်ထမြောက်တော်မူ၏။ ယခုတွင် သူသည် ဘုရားသခင်၏လက်ယာဘက်၌ ထိုင်တော်မူ၍ ငါတို့အတွက် ဘုရားသခင်ကို ပန်ကြားတော်မူ၏။ ³⁵ခရစ်တော်၏ချစ်ခြင်းမေတ္တာနှင့် ငါတို့ကို ကွာစေနိုင်သော အရာရှိပါမည်လော။ လုံးဝမရှိနိုင်။ ဆင်းရဲငြိုငြင်ခြင်းသည် ငါတို့အား ခရစ်တော်၏ချစ်ခြင်းမေတ္တာနှင့်ကွာစေနိုင်မည်လော။ မကွာစေနိုင်ပါ။ အခက်အခဲပြဿနာများ သို့မဟုတ် ညှဉ်းဆဲနှိပ်စက်ခြင်းသည် ငါတို့အား ခရစ်တော်၏ချစ်ခြင်းမေတ္တာနှင့် ကွာစေနိုင်မည်လော။ မကွာစေနိုင်ပါ။ မှတ်သိပ်ခြင်း သို့မဟုတ် အဝတ်အချည်းစည်းရှိခြင်းသည် ငါတို့အား ခရစ်တော်၏ချစ်

ခြင်းမေတ္တာမှ ကွာစေနိုင်မည်လော။ မကွာစေနိုင်ပါ။ ဘေးအန္တရာယ်နှင့် တွေ့ကြုံခြင်း သို့မဟုတ် ကွပ်မျက်ခြင်း၊ ပင်လျှင် ငါတို့အား ခရစ်တော်၏ချစ်ခြင်းမေတ္တာမှ ကွာစေနိုင်မည်လော။ မကွာစေနိုင်ပါ။ ³⁶ကျမ်းစာ၌ ရေးထားသကဲ့သို့

“ကိုယ်တော်အတွက် ငါတို့သည် အစဉ်မပြတ် သေခြင်းတရား၏အန္တရာယ်၌ ရှိကြ၏။ လူတို့သည် ငါတို့ကို သတ်ဖို့ရန်ထားသော သိုးကဲ့သို့ အချည်းနှီးဖြစ်သည် ဟု ထင်မှတ်ကြ၏။”

ဆာလံ၊ 44:22

³⁷သို့သော်လည်း ငါတို့အား မိမိချစ်ခြင်းမေတ္တာကို ပြတော်မူသော ဘုရားသခင်အားဖြင့် ငါတို့သည် ခပ်သိမ်းသော အရာတို့၌ အောင်မြင်ခြင်းအပြည့်အဝရရှိကြ၏။ ³⁸⁻³⁹သေခြင်းဖြစ်စေ၊ အသက်ရှင်ခြင်းဖြစ်စေ၊ ကောင်းကင်တမန်ဖြစ်စေ၊ အုပ်စိုးသောဝိညာဉ်များဖြစ်စေ၊ အဘယ်အရာကမျှ ငါတို့အား ဘုရားသခင်၏ချစ်ခြင်းမေတ္တာမှ ကွာစေနိုင်မည်မဟုတ်ကြောင်း ငါသည် သေချာလှ၏။ မျက်မှောက်အရာဖြစ်စေ၊ နောင်လာမည့်အရာဖြစ်စေ၊ တန်ခိုးဖြစ်စေ၊ ငါတို့၏အထက်ကဖြစ်စေ၊ ငါတို့၏အောက်အရပ်ကဖြစ်စေ၊ ဤလောက၌ ဖန်ဆင်းတော်မူသမျှသော အရာများဖြစ်စေ၊ အဘယ်အရာတစ်စုံတစ်ခုကမျှ ငါတို့သခင် ခရစ်တော်ယေရှု၌ ရှိတော်မူသော ဘုရားသခင်၏ချစ်ခြင်းမေတ္တာမှ ငါတို့ကို ကွာစေခြင်းငှါ တတ်နိုင်လိမ့်မည်မဟုတ်ကြောင်း ငါသည် သေချာလှ၏။

ဘုရားသခင်နှင့်ယုဒလူမျိုးများ

၉ ငါသည် ခရစ်တော်၌ရှိ၏။ ငါသည် သင်တို့အား မှန်သော အရာကို ဟောပြော၏။ ငါသည် မုသာမပါ။ ကိုယ်ကိုကိုယ် သိသောစိတ်သည် သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်အားဖြင့် အုပ်စိုးတော်မူ၏။ ငါသည် မုသာမပါကြောင်းကို ထိုသို့သိသောစိတ်များသည် ငါ့အား ပြောဆို

၏။ ²ငါသည် ယုဒလူမျိုးတို့အတွက် အစဉ်မပြတ်စိတ်နှလုံးထဲ၌ ကြီးမားသောပူပန်ခြင်းရှိ၍ အလွန်ဝမ်းနည်းလျက်ရှိ၏။ ³သူတို့သည် လောကီဇာတိအားဖြင့် ငါ၏မိသားစုဝင်၊ ငါ့ညီအစ်ကို မောင်နှမများ ပြစ်ကြ၏။ ငါသည် ထိုသူတို့အား ကူညီနိုင်မည့်အကြောင်း စိတ်ဆန္ဒရှိ၏။ ထိုသူတို့ကိုသာ အကူအညီပေးနိုင်မည်ဆိုလျှင် ငါသည် ကျိန်ခြင်းကိုခံ၍ ငါ့ကိုယ်တိုင် ခရစ်တော်နှင့်ခွာ၍ နေလို၏။ ⁴သူတို့သည် ကြွသရေလလူမျိုးများဖြစ်ကြ၏။ သူတို့သည် ဘုရားသခင် ရွေးကောက်တော်မူသော သားသမီးများဖြစ်ကြ၏။ ထိုလူတို့သည် ဘုရားသခင်၏ဘုန်းအသရေတော်ကိုခံရကြ၏။ ဘုရားသခင်သည် သူတို့နှင့် ပဋိညာဉ်တရားပြုတော်မူ၏။ ဘုရားသခင်သည် သူတို့အား မောရှေ၏ပညတ်တရားတော်နှင့် ဗိမာန်တော်၌ ဝတ်ပြုကိုးကွယ်ခြင်းအခွင့်ကိုပေးတော်မူ၏။ ဘုရားသခင်သည် သူတို့အား ဂတိတော်တို့ကို ပေးတော်မူ၏။ ⁵ထိုလူတို့သည် ငါတို့၏ကြီးမြတ်သောအဘိုးအဘွားများတို့၏အမျိုးအနွယ်များဖြစ်ကြ၏။ ခရစ်တော်သည်လည်း ယုဒလူမျိုးတစ်ယောက်အဖြစ်ဘွားမြင်တော်မူ၏။ ခရစ်တော်သည် ခပ်သိမ်းသော အရာတို့ပေါ်၌ အစိုးရတော်မူသောဘုရားသခင် ဖြစ်တော်မူ၏။ သူ့ကို ထာဝရအစဉ်အမြဲချီးမွမ်းကြလော့။* အာမင်။

⁶မှန်ပါ၏။ ငါသည် ယုဒလူမျိုးတို့အတွက် ယူကျုံးမရဝမ်းနည်းခြင်းကို ခံစားမိပါ၏။ ထိုသို့ဆိုရာ၌ဘုရားသခင်သည် မိမိဂတိကိုပယ်ဖျက်ပြီး ငါ့အလိုလို။ သို့သော်လည်း အချို့သော ကြွသရေလလူမျိုး (ယုဒလူမျိုး) တို့သည်သာ ဘုရားသခင်၏လူအစစ်အမှန် ဖြစ်ကြ၏။ ⁷ထိုနည်းတူအချို့သောအာဗြဟံ၏အမျိုးအနွယ်များသည်သာလျှင် အာဗြဟံ၏သားသမီးများ အစစ်အမှန် ဖြစ်ကြ၏။ ထိုအကြောင်းကြောင့် ဘုရားသခင်သည် အာဗြဟံအား “ကြွဇာတ်

သည်သာလျှင် သင်၏တရားဝင်သောသားဖြစ်လိမ့်မည်”* ဟုမိန့်တော်မူခြင်းဖြစ်၏။

⁸ထိုသို့ဆိုရာတွင် အာဗြဟံ၏အမျိုးအနွယ်များအားလုံးတို့သည် ဘုရားသခင်၏သားသမီးများ အစစ်အမှန်မဟုတ်ဟု ဆိုလိုခြင်းဖြစ်၏။ အာဗြဟံ၏သားသမီး အစစ်အမှန်တို့မှာ ဘုရားသခင်သည် အာဗြဟံ၌ ပြုတော်မူသောဂတိတော်အားဖြင့် ဘုရားသခင်၏သားသမီးများ ဖြစ်လာကြသောလူတို့သာဖြစ်ကြ၏။ ⁹အာဗြဟံ၌ ပြုတော်မူသော ဘုရားသခင်၏ဂတိတော်မှာ၊ “အချိန်ကာလစေ့သောအခါ ငါသည် ပြန်လာ၍ စာရာသည် သားကိုရလိမ့်မည်”* ဟူ၍ ဖြစ်၏။

¹⁰ထိုအရာသည် အကုန်အစင်မဟုတ်သေး။ ရေဗက္ကသည်လည်း သားတို့ကိုရ၏။ ထိုသားတို့မှာ ဖခင်တစ်ဦးတည်း သာရှိကြ၏။ ထိုသူမှာ ငါတို့၏အဘ ကြွဇာတ်ဖြစ်၏။ ¹¹⁻¹²သို့သော်လည်း၊ ထိုသားနှစ်ယောက်တို့သည် မမွေးဖွားမှီ၊ ဘုရားသခင်သည် ရေဗက္ကအား၊ “သားအကြီးသည် သားအငယ်၌ ကျွန်ခံရလိမ့်မည်”* ဟုဗျာဒိတ်ပေးတော်မူ၏။ ထိုသို့ ဗျာဒိတ်ပေးတော်မူသည်မှာ ထိုသားနှစ်ယောက်တို့သည် ကောင်းသောအကျင့်၊ မကောင်းသောအကျင့်ကိုမကျင့်မိဖြစ်၏။ သူတို့သည် မမွေးဖွားမှီဘုရားသခင်သည် ထိုသို့ဗျာဒိတ်ပေးတော်မူပြီးဖြစ်၏။ ဘုရားသခင်၏အကြံစည်တော်အားဖြင့် ဘုရားသခင် ရွေးကောက်သောသူသည် ရွေးကောက်တော်မူခြင်းကို ခံတော်မူမည်အကြောင်း ဤအရာဖြစ်ပျက်၏။ အကြောင်းမူကား၊ သူသည် မိမိအကျင့်အားဖြင့်မဟုတ်၊ ဘုရားသခင်အလိုတော်အားဖြင့် ရွေးကောက်တော်မူခြင်းကို ခံသောသူဖြစ်၏။ ¹³ကျမ်းစာ*၌ ရေးထား

“ကြွဇာတ် ... ဖြစ်လာလိမ့်မည်” ကမ္ဘာ 21:12

“ကာလအချိန်စေ့သောအခါ ... ရလိမ့်မည်” ကမ္ဘာ 18:10, 14

“သားအကြီး ... ကျွန်ခံရလိမ့်မည်” ကမ္ဘာ 25:23

ကျမ်းစာ သန့်ရှင်းသောရေးသားခြင်းများ၊ ဓမ္မဟောင်းကျမ်း

ခရစ်တော် ... ချီးမွမ်းကြလော့ ဆိုလိုရင်းမှာ အရာခတ်သိမ်းကို အုပ်စိုးတော်မူသောဘုရားသည် ထာဝရမင်္ဂလာရှိပါစေ ဟု၍ဖြစ်သည်။

သည်မှာ၊ “ယာကုပ်ကို ငါချစ်၏။ ဒေသကို ငါ မုန်း၏”* ဟူ၍ပြစ်၏။

¹⁴ထို့ကြောင့်၊ ငါတို့သည် ထိုအကြောင်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ အဘယ်သို့ပြောဆိုကြမည်နည်း။ ဘုရားသခင်သည် မျက်နှာလိုက်သည်ဟု ဆိုရမည်လော။ ငါတို့သည် ထိုသို့မဆိုနိုင်။ ¹⁵ဘုရားသခင်က မောဂရူအား၊ “ငါသည် ကျေးဇူးပြုလိုသောသူကို ငါသနားခြင်း ကျေးဇူးပြုမည်။ သနားလိုသောသူကိုလည်း၊ ငါသနားမည်”* ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ¹⁶ထို့ကြောင့်၊ ဘုရားသခင်သည် သနားခြင်းဂုဏ်ပြုရန် သူ့အကြံအစည်ရှိသောသူကို ရွေးကောက်တော်မူ၏။ သို့ဖြစ်၍ သူ၏ရွေးကောက်တော်မူခြင်းမှာ လူတို့သည် ဘယ်အရာကို အလိုရှိကြသည်၊ သို့မဟုတ်ဘယ်အရာကို ကြိုးစား၍ကျင့်ကြသည် ဟူသောအခြေအနေပေါ်၌ မှီခိုမှုတည် ခြင်းမရှိပါ။

¹⁷ကျမ်းစာ၌ဘုရားသခင်က ဖာရော* ဘုရင်အား၊ “ငါသည် သင့်ကိုရှင်ဘုရင်အရာ၌ ခန့်ထားတော်မူ၏။ ငါသည် သင့်အား ငါ့တန်ခိုးကို ထင်ရှားစေခြင်းငှါ အသုံးပြုခြင်းငှါ၎င်း၊ ငါ၏နာမတော်ကို မြေကြီးတစ်ပြင် လုံးတွင် ကျော်စောစေခြင်းငှါ၎င်း ဤအရာကို ငါပြု၏”* ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ¹⁸ထို့ကြောင့် ဘုရားသခင်သည် မိမိကျေးဇူးပြုလိုသောသူတို့အပေါ်၌ ကျေးဇူးပြုတော်မူ၏။ ထိုနည်းတူ ဘုရားသခင်သည် စိတ်ခိုင်မာစေလိုသောသူကိုလည်း စိတ်ခိုင်မာစေတော်မူ၏။

¹⁹ထို့ကြောင့် သင်တို့အထဲတွင် တစ်ယောက်သောသူသည် ငါ့အား၊ “ဘုရားသခင်သည် ငါတို့ပြုသောအရာများတို့ကို ထိန်းချုပ်တော်မူနိုင်လျှင်၊ ဘုရားသခင်သည် ငါတို့၏အပြစ်ဒုစရိုက်များအတွက် အဘယ်ကြောင့် ငါတို့အားအ

ပြစ်တင်တော်မူပါသနည်း” ဟုမေးမြန်းလိမ့်မည်။ ²⁰ဘုရားသခင်ကို မေးမြန်းသောအချင်းလူ၊ သင်သည် အဘယ်သူနည်း။ “သင်သည် ငါ့ကို အဘယ်ကြောင့် ဤကဲ့သို့ ပြုလုပ်ပါသနည်း” ဟုအပြစ်တင်ရသလော။ မြေအိုးသည် မြေအိုးပြုလုပ်သောသူကို မေးမြန်းနိုင်သလော။ ²¹မြေအိုးကို လုပ်သောသူသည် မိမိအလိုရှိသောအရာကို လုပ်ရန်ရှင်မြေကို အသုံးပြုနိုင်၏။ သူသည် ရှင်မြေတစ်ပုံတည်းကို အသုံးပြုကာခြားနားကွဲပြားသောအရာများတို့ကို ပြုလုပ်နိုင်၏။ သူသည် တစ်ခုခုကို အထူးရည်ရွယ်ချက်အတွက် ပြုလုပ်နိုင်၍၊ အခြားတစ်ခုကို နေ့စဉ်သုံးပစ္စည်းအဖြစ် လုပ်နိုင်၏။

²²ထိုနည်းတူ ဘုရားသခင် ပြုတော်မူသော အရာများသည်လည်း ဖြစ်ကြ၏။ ဘုရားသခင်သည် လူတို့အား မိမိအမျက်တော်နှင့်တန်ခိုးတော်ကို ထင်ရှားစေခြင်းငှါ အလိုတော်ရှိ၏။ သို့သော်လည်း၊ ဘုရားသခင်သည် မိမိအမျက်တော်အားဖြင့် ပျက်စီးလှပြီး ဖြစ်နေသောလူတို့ကိုသည်းခံတော်မူ၏။ ²³ဘုရားသခင်သည် မိမိကြွယ်ဝသောဘုန်းအသရေတော်ကို ထင်ရှားစေခြင်းငှါ စိတ်ရှည်စွာစောင့်တော်မူ၏။ ဘုရားသခင်သည် မိမိသနားခြင်း ဂုဏ်တော်ကို လက်ခံသောလူတို့ကို မိမိကြွယ်ဝသောဘုန်းအသရေတော်ကို ပေးရန်အလိုတော်ရှိ၏။ ရှေးဦးစွာကပင်ဘုရားသခင်သည် ထိုလူတို့သည် မိမိဘုန်းအသရေတော်ကို ခံကြစေခြင်းငှါ ပြင်ဆင်တော်မူ၏။

²⁴ငါတို့သည် ထိုလူတို့ပင် ဖြစ်ကြ၏။ ငါတို့သည် ဘုရားသခင်ခေါ်တော်မူသောသူဖြစ်ကြ၏။ ဘုရားသခင်သည် ငါတို့ကို ယုဒလူမျိုးများထဲမှသော်လည်းကောင်း၊ ယုဒလူမျိုးမဟုတ်သောအခြားလူမျိုးများထဲမှ သော်လည်းကောင်း ခေါ်တော်မူ၏။ ²⁵ဟောဂရူ၏ကျမ်းစာ၌ဆိုထားသည်မှာ၊

“ယာကုပ် ... ငါမုန်း၏” မာလခိ 1:2-3

“ငါ ... သနားမည်” ထွက် 33:19

ဧရာမ သံဂုတ္တုဘုရင်၏အမည်

“ငါ ... ပြု၏” ထွက် 9:16

“ငါ၏လူမဟုတ်သောသူတို့အား၊ ငါ၏လူများတို့ဟူ၍ ငါခေါ်မည်။ ငါမချစ်သော

လူတို့ကိုလည်း၊ သူတို့သည် ငါချစ်သော လူတို့ ပြစ်ကြံ၏ဟု ငါသည် ဆိုလိမ့်မည်။”

ဟောရှေ၊ 2:23

26 “ဘုရားသခင်သည် ထိုကျမ်းစာ၌ပင်လျှင်၊ ‘သင်တို့သည် ငါ၏လူမဟုတ်’ ဟုဆိုရာ အရပ်၌ သူတို့သည် အသက်ရှင်တော်မူ သော ဘုရားသခင်၏သားများ ဟုခေါ်ခြင်းကို ခံရကြလိမ့်မည်။”

ဟောရှေ၊ 1:10

27 တစ်ဖန် ပရောဖက် ဟေရှာယသည် လည်း၊ ကြွသရေလအမျိုးကို ရည်မှတ်၍၊ ကြွေးကြော်သည်ကား၊

“ကြွသရေလ အမျိုးသားတို့သည် သမုဒ္ဒရာကမ်းခြေ၌ရှိသော သဲလုံးနှင့်အမျှ အလွန်များကြ၏။ သို့သော်လည်း၊ ထိုလူတို့တွင် အနည်းငယ်သောသူတို့သာ လျှင်၊ ကယ်တင်တော်မူခြင်းသို့ ရောက်ကြလိမ့်မည်။ 28 မှန်ပါ၏။ ထာဝရဘုရားသည် မြေကြီးပေါ်မှာရှိသောလူတို့ကို လျှင်မြန်စွာ ပြစ်ဒဏ်ပေးတော်မူလိမ့်မည်”* ဟုဆို၍ ကြွေးကြော်လေ၏။

29 ထိုသို့နှင့်အညီ၊ ဟေရှာယသည် ကြိုတင်ဟောပြောသည်မှာ၊

“ထာဝရဘုရားသည် ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ပြစ်တော်မူ၏။ ထာဝရဘုရားသည် အချို့သောမိမိလူတို့ကို ငါတို့အတွက် ကယ်တင်တော်မူ၏။ ထာဝရဘုရားသည် ထိုအမှုအရာကို မပြုနိုင်သည်ရှိသော်၊ ယခုတွင် ငါတို့သည် သောဒုံမြို့ကဲ့သို့ဖြစ်၍၊ ဂေါမောရ*မြို့နှင့်တူကြပြီ” ဟူ၍ပြစ်၏။

“ကြွသရေလ ... မူလိမ့်မည်” ဟေရှာယ 10:22-23

သောဒုံ၊ ဂေါမောရ လူဆိုးတို့နေခဲ့သောမြို့များ၊ ဘုရားသခင်သည် သူတို့၏မြို့များကို ဖျက်ဆီးခြင်းအားဖြင့် အပြစ်ဒဏ်ပေးခဲ့သည်

30 ထို့ကြောင့်၊ ဤအမှုအရာအားလုံးတို့သည် အဘယ်သို့ ဆိုလိုပါသနည်း ဟုဆိုသော်၊ ယုဒလူမဟုတ်သော အခြားသောလူမျိုးတို့သည် ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌ ပြောင်မတ်ရာသို့ ရောက်စေခြင်းငှါ မကြိုးစားကြသော်လည်း သူတို့သည် ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌ ပြောင်မတ်ရာသို့ရောက်ကြ၏။ 31 ထိုနည်းတူ ကြွသရေလလူမျိုးတို့သည်လည်း၊ ပညတ်တရားလမ်းကို လိုက်လျှောက်ခြင်းအားဖြင့် ဘုရားသခင်၏ရှေ့တော်၌ ပြောင်မတ်တော်မူခြင်းအခွင့်ကို ရရှိရန် ကြိုးစားကြ၏။ သို့သော်လည်း၊ သူတို့သည် မအောင်မြင်ကြ။ 32 အဘယ်ကြောင့် မအောင်မြင်ကြသနည်း။ သူတို့သည် မိမိတို့ပြုသော အမှုအရာများအားဖြင့် ကိုယ်ကိုယ် ပြောင်မတ်စေခြင်းငှါ ကြိုးစားကြသောကြောင့် ပြစ်၏။ သူတို့အား ပြောင်မတ်စေတော်မူရန် ဘုရားသခင်ကို သူတို့မကိုးစားကြ။ ထိုသူတို့သည် လူတို့အား လဲစေသောကျောက်ပေါ်သို့ လဲကြ၏။ 33 ထိုကျောက်အကြောင်းကို ကျမ်းစာ၌ ဆိုထားသည်မှာ၊

“ကြည့်ကြလော့။ ငါသည် လူတို့အတွက် လဲစရာကျောက်ကို ဇီအုန်*၌ ချထား၏။ ထိုကျောက်သည် လူတို့အား ပြစ်မှားစေ၏။ သို့သော်လည်း၊ ထိုကျောက်ကို ကိုးစားသောသူရှိသမျှတို့သည် ရှက်ကြောက်ခြင်းမရှိနိုင်” ဟူ၍ပြစ်၏။

ဟေရှာယ၊ 8:14; 28:16

10 ညီအစ်ကိုမောင်နှမတို့၊ ယုဒလူအပေါင်းတို့သည် ကယ်တင်တော်မူခြင်းသို့ ရောက်စေခြင်းငှါ ငါအလိုချင်ဆုံးသောအရာပင်ဖြစ်၏။ ထိုအရာသည် ဘုရားသခင်ကို ငါဆုတောင်းလေ့ရှိသောအရာလည်း ဖြစ်၏။ 2 သူတို့သည် ဘုရားသခင်၏နောက်တော်သို့ လိုက်ရန် အမှန်ကြိုးစားကြ၏။ သို့သော်လည်း၊ သူတို့

ဇီအုန် ယေရုရှလင်မြို့အတွက် တစ်ခြားနာမည်၊ ဘုရားလူတို့၏မြို့တော်

သည် မှန်သောလမ်းကို မသိကြဟု ယုဒလူမျိုး တို့၏အကြောင်းကို ရည်မှတ်၍ ဤအရာကို ငါ ပြောဆိုနိုင်၏။³ ဘုရားသခင်သည် လူတို့အား မိမိနှင့်ပြောမတ်စေခြင်းအခွင့်ကို ပြင်ဆင်ပေး တော်မူသောလမ်းကို သူတို့သည် မသိကြ။ သူတို့သည် ကိုယ်ကိုယ် ကိုယ် ပြောမတ်ခြင်းသို့ ရောက်စေသည်ဟု ကိုယ်ထင်သောလမ်းသို့ ကိုယ်ကြိုးစားမှုအားဖြင့် လိုက်ကြ၏။ သို့ဖြစ်၍ သူတို့သည် လူတို့အား ပြောမတ်ခြင်းသို့ ရောက်ရန် ပြင်ဆင်တော်မူသောဘုရားသခင် ၏လမ်းကို လက်ခံခြင်းမရှိကြ။⁴ ခရစ်တော်သည် ပညတ်တရားတော်ကို ကုန်ဆုံးစေတော်မူ၏။ သို့ဖြစ်၍ သူကိုယုံကြည်သောသူရှိသမျှတို့သည် ဘုရားသခင်၏ရှေ့တော်၌ ပြောမတ်တော်မူ ခြင်းအခွင့်ကို ရရှိကြ၏။

⁵ ပညတ်တရားလမ်းကို လိုက်လျှောက်ခြင်း အားဖြင့် ပြောမတ်ခြင်းသို့ ရောက်ရှိစေသော အကြောင်းကို မောရှေသည် ရေးထားတော် မူ၏။ မောရှေကလည်း၊ “ပညတ်တရားလမ်းကို လိုက်လျှောက်ခြင်းအားဖြင့်၊ အသက်ကို ရရှိလို သောသူသည် ထိုပညတ်တရား၏ပြောသမျှ သောအရာတို့ကို လုပ်ဆောင်ရမည်”* ဟုရေး ထား၏။⁶ သို့သော်လည်း၊ “အဘယ်သူသည် ကောင်းကင်ဘုံသို့ တက်သွားပါလိမ့်မည်နည်း” ဟူ၍ မိမိကိုယ်ကို မပြောဆိုကြနှင့် ဟုယုံကြည် ခြင်းအားဖြင့် ပြောမတ်တော်မူခြင်းသို့ရောက် တော်မူကြောင်းကို ကျမ်းစာ၌ ပြောဆိုထား သောအကြောင်းအရာဖြစ်၏။ ဆိုလိုသည်မှာ၊ “အဘယ်သူသည် ကောင်းကင်ဘုံသို့တက်၍ ခရစ်တော်နှင့်တွေ့ဆုံပြီး၊ သူ့အား ဤမြေကြီး ပေါ်သို့ ခေါ်ဆောင်လာလိမ့်မည်နည်း” ဟူ၍ ဖြစ်၏။⁷ “ထိုအပြင်၊ အဘယ်သူသည် နက်နဲရာ ထဲသို့ ဆင်းလိမ့်မည်နည်း” ဟူ၍လည်း၊ မဆိုကြ နှင့်။ (ဆိုလိုသည်မှာ၊ “အဘယ်သူသည် အောက် အရပ်သို့ ဆင်းသွား၍ ခရစ်တော်အား သေ ခြင်းမှ အထက်အရပ်သို့ ခေါ်ဆောင်တော်မူ လိမ့်မည်နည်း” ဟူ၍ဖြစ်၏။⁸ “ဘုရားသခင်၏

သွန်သင်တော်မူခြင်းသည် သင်တို့နှင့်နီးလျက်ရှိ ၏။ ထိုအရာသည် သင်တို့၏နှုတ်နှင့်နှလုံးသား ထဲ၌ရှိ၏”* ဟူသောအရာသည် ကျမ်းစာ၌ မိန့် ဆိုထားသောအရာဖြစ်၏။ ထိုသွန်သင်တော်မူ ခြင်းတရားသည် လူတို့အား ငါတို့ဟောပြော နေသောယုံကြည် ခြင်း၏တရားဖြစ်၏။⁹ သူတို့ သည် သင်တို့၏နှုတ်ကို အသုံးပြုကာ၊ “ယေရှု သည် သခင်ဖြစ်သည်” ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဘုရားသခင်သည် ယေရှုကို သေခြင်းမှရှင်ပြန် ထမြောက်စေတော်မူ၏ ဟူ၍လည်းကောင်း၊ သင်တို့၏စိတ်နှလုံးထဲ၌ ယုံကြည်ကြလျှင်၊ သင် တို့သည် ကယ်တင်တော်မူခြင်းသို့ ရောက်ကြ လိမ့်မည်။¹⁰ မှန်ပါ၏။ ငါတို့သည် ငါတို့၏စိတ်နှ လုံးသားထဲ၌ ယုံကြည်လျှင်၊ ငါတို့အား ဘုရား သခင်၏ရှေ့တော်၌ ပြောမတ်ရာသို့ ရောက် ကြ၏။ တစ်ဖန်ငါတို့သည် ကိုယ်နှုတ်အားဖြင့် ယုံကြည်ကြ၏ ဟုဝန်ခံလျှင်၊ ငါတို့သည် ကယ် တင်တော်မူခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။¹¹ ကျမ်းစာ၌ “ထိုသူကို ယုံကြည်သောသူသည် ရှက်ကြောက် ခြင်းသို့ ရောက်လိမ့်မည် မဟုတ်”* ဟုရေး ထား၏။¹² ထိုကျမ်းစာ၌၊ “အဘယ်သူမဆို” ဟု ရေးထား၏။ အကြောင်းမူကား၊ ယုဒလူမျိုးတို့ နှင့် ယုဒလူမျိုးမဟုတ်သော အခြားသောလူမျိုး တို့ကြား၌ခြားနားခြင်း၊ ကွဲပြားခြင်းအလျှင်းမရှိ သောကြောင့်ဖြစ်၏။ ထိုသခင်ဘုရားသည်သာ လျှင်၊ လူသားအပေါင်းတို့၏ထာဝရဘုရား ဖြစ် တော်မူ၏။ ထာဝရဘုရားသည် သူ၌ကိုးစား သောသူတို့အား ကြွယ်ဝစွာကောင်းချီးပေး တော်မူ၏။¹³ ကျမ်းစာ၌၊ “ထာဝရဘုရားကို ယုံ ကြည်ကိုးစားသောသူရှိသမျှတို့သည် ကယ်တင် ခြင်းသို့ ရောက်ရကြလိမ့်မည်”* ဟုဆိုထား၏။¹⁴ သို့သော်လည်း၊ လူတို့သည် သူတို့မယုံ ကြည်သောသူကို ကယ်မတော်မူရန် အဘယ် သို့ခေါ်မည်နည်း။ မကြားဘူးသောသူကို အ

အခန်းငယ် 6-8 တရား 18:5
 “ထိုသူကို ... မည်မဟုတ်” ဟေရှာယ 28:16
 “ထာဝရဘုရား ... ရကြလိမ့်မည်။” ယောလ 2:32

“ပညတ်တရား ... လုပ်ဆောင်ရမည်။” တော 18:5

ဘယ်သို့ယုံကြည်နိုင်မည်နည်း။ ထို့အပြင် ဟောပြောသူအမရှိဘဲ အဘယ်သို့ကြားနိုင်မည်။
15 တစ်ဖန်အကြင်သူသည် စေလွှတ်တော်မူခြင်းကို မခံရလျှင် အဘယ်သို့ ဟောပြောနိုင်မည်နည်း။ ကျမ်းစာ၌လာသည်ကား၊ “ဝမ်းမြောက်ပွယ်ရာသတင်းကောင်းကို ဟောပြောသောသူ၏ခြေသည် အလွန်လှပတင့်တယ်ခြင်းရှိ၏” * ဟုရေးထား၏။

16 သို့သော်လည်း လူအပေါင်းတို့သည် ဝမ်းမြောက်ပွယ်ရာသတင်းကောင်းကို လက်ခံကြသည်မဟုတ်။ ပရောဖက်ဟေရှာယကလည်း “အိုထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်တို့ဟောပြောသောအရာတို့ကို အဘယ်သူသည် ယုံကြည်မည်နည်း” * ဟုဆို၏။ 17 ထို့ကြောင့် ယုံကြည်ခြင်းသည် ဝမ်းမြောက်ပွယ်ရာသတင်းကောင်းကို ကြားနာခြင်းမှလာ၏။ တစ်ယောက်သောသူသည် ထိုသူတို့အား ခရစ်တော်အကြောင်းကို ဟောပြောသောအခါ လူတို့သည် ဝမ်းမြောက်အပွယ်ရာသတင်းကောင်းကို ကြားရကြ၏။

18 သို့သော်လည်း “လူတို့သည် ဝမ်းမြောက်ပွယ်ရာသတင်းကောင်းကိုမကြားရကြပြီလော့” ဟုငါမေးသည်ရှိသော်၊ ဟုတ်ပါ၏။ ကျမ်းစာ၌ ဆိုထားသည့်အတိုင်း သူတို့သည် ကြားရကြပြီ။

“သူတို့၏အသံများသည် မြေတစ်ပြင်လုံး၌ ပျံ့နှံ့လျှက်ရှိ၏။ သူတို့၏စကားသည် မြေကြီးပေါ်နေရာတိုင်းတို့၌ ရောက်လေပြီ။”
ဆာလံ၊ 19:4

19 တစ်ဖန် ငါမေးပြန်သည်မှာ “ဣသရေလလူတို့သည် ဤအမှုကို မသိနားမလည်ကြသလော။” သူတို့သည် သိနားလည်ကြ၏။ မောရှေသည် ရှေးဦးစွာ ဤအရာကို ဆိုသည်မှာ

“ဝမ်းမြောက်ပွယ်ရာ ... ခြင်းရှိ၏။” ဟေရှာယ 52:7

“အိုထာဝရ ... ယုံကြည်မည်နည်း” ဟေရှာယ 53:1

“ငါသည် လူမျိုးမဟုတ်သော လူတို့ကို အသုံးပြု၍ သင်တို့အား ငြူစူသောစိတ်ရှိစေမည်။ ငါသည် ပညာမရှိသော လူမျိုးတို့ကို အသုံးပြု၍ သင်တို့ကို စိတ်ဆိုးစေမည်။”
တရား၊ 32:21

20 ထို့နောက် ပရောဖက်ဟေရှာယသည် ဤအရာတို့ကို ဘုရားသခင်အတွက် ပြောဆိုရန် လုံလောက်သောရဲရင့်ခြင်းရှိ၏။

“ငါ့ကို မရှာသောလူတို့သည် ငါ့ကိုတွေ့ကြ၏။ ငါ့ကို မမေးမြန်းသောသူတို့၌ ငါသည် ကိုယ်တိုင်ထင်ရှား၏။”
ဟေရှာ၊ 65:1

21 ဘုရားသခင်သည် ယုဒလူမျိုးမဟုတ်သော အခြားသောလူမျိုးတို့အား ဤအရာတို့ကို မိန့်တော်မူ၏။ သို့သော်လည်း၊ ဘုရားသခင်သည် ယုဒလူတို့ကို ရည်မှတ်၍ “ငါသည် ထိုလူမျိုးတို့အား တစ်နေ့လုံးစောင့်မျှော်လျက်နေ၏။ သို့သော်လည်း၊ သူတို့သည်ငါ့စကားကိုနားထောင်ခြင်းငှါ ၎င်း၊ ငါ့နောက်သို့ လိုက်ခြင်းငှာ ၎င်း ငြင်းပယ်ကြ၏” * ဟုဆို၏။

ဘုရားသခင်သည် သူ၏လူတို့ကို မေ့လျော့တော်မူခြင်းမရှိ

11 ထို့ကြောင့် “ဘုရားသခင်သည် မိမိလူတို့ကို ပယ်တော်မူပြီလော့” ဟုငါမေးသော်၊ ပယ်တော်မမူဟုဆို၏။ ငါသည်လည်း ဣသရေလလူတစ်ယောက်ဖြစ်၏။ ငါသည် အာဗြဟံ၏အမျိုးအနွယ်ဖြစ်၏။ ငါသည်ဗယ်မိန်အမျိုးအနွယ်မိသားစုမှ ဖြစ်၏။ 2 ဘုရားသခင်သည် ဣသရေလလူမျိုးတို့ကို မိမိလူများဖြစ်စေခြင်းငှါ ထိုသူတို့သည် မွေးဖွားခြင်းကို မခံမှီ ရွေးကောက်တော်မူ၏။ ဘုရားသခင်သည် ထိုလူမျိုးတို့ကို ပယ်တော်မမူ။ ကျမ်းစာ၌ ဇေလီယအကြောင်းအဘယ်သို့ ပြောဆိုသည်ကို သင်တို့

“ငါသည် ... ငြင်းပယ်ကြ၏” ဟေရှာယ 65:2

သည် အသေအချာသိကြ၏။ ဇလိယသည် ကြွသရေလူမျိုးတို့ကို ဆန့်ကျင်၍ဘုရားသခင်အား ဆုတောင်းသည်ကို ကျမ်းစာ၌ ဆိုထား၏။³ ဇလိယက “အိုထာဝရဘုရား၊ လူတို့သည် ကိုယ်တော်၏ပရောဖတ်တို့ကို သတ်ကြ၏။ သူတို့သည် ကိုယ်တော်၏ယင်ပလွင်တော်များကိုလည်း ပျက်ဆီးကြ၏။ ပရောဖတ်တို့တွင် အကျွန်ုပ်တစ်ယောက်တည်းသာ အသက်ရှင်လျှက်ကျန်ရှိပါ၏။ ယခုတွင်လူတို့သည် အကျွန်ုပ်ကိုလည်း သတ်ဖို့ရန်ရှာကြ၏”* ဟုလျှောက်ထား၏။⁴ သို့သော်လည်း ဘုရားသခင်သည် ဇလိယအား အဘယ်သို့ အပြောပေးတော်မူသနည်း။ ထိုအခါဘုရားသခင်က “ငါ့ကို ဝတ်ပြု ကိုးကွယ်သောလူယောက်ျားခုနစ်ထောင် ငါ၌ ရှိသေး၏။ သူတို့သည် ဗာလရှေ့၌မထောက်၊ သူ့ကို မကိုးကွယ်ကြ”* ဟုမိန့်တော်မူ၏။⁵ ယခုတွင်လည်း ထိုနည်းတူဖြစ်၏။ ဘုရားသခင်သည် မိမိကျေးဇူးတော်အားဖြင့် ရွေးကောက်တော်မူသောလူအနည်းငယ်မျှသာရှိ၏။⁶ ဘုရားသခင်သည် မိမိလူတို့ကို ကျေးဇူးတော်အားဖြင့် ရွေးကောက်တော်မူလျှင်ထိုသူတို့အားဘုရားသခင်၏လူဖြစ်စေခြင်းမှာ သူတို့ပြုခဲ့သောအရာများကြောင့်မဟုတ်။ သူတို့လုပ်ခဲ့သောအရာများအားဖြင့် သူတို့သည် ဘုရားသခင်၏လူဖြစ်စေနိုင်လျှင် ဘုရားသခင်၏ဆုလားဒ်ဖြစ်သောကျေးဇူးတော်သည် ဆုလားဒ်အစစ်အမှန် မဖြစ်နိုင်။⁷ ထို့ကြောင့် အဘယ်သို့ဖြစ်ပျက်သည်ဟူမူကား၊ ကြွသရေလူမျိုးတို့သည် ဘုရားသခင် ရှေ့တော်၌ ပြောမတ်တော်မူခြင်း သို့ရောက်ရန် ကြိုးစားကြ၏။ သို့သော်လည်း သူတို့သည် မအောင်မြင်ကြ။ သို့သော်လည်း ဘုရားသခင် ရွေးကောက်တော်မူသောသူတို့သည် သူ၏ရှေ့တော်၌ ပြောမတ်တော်မူခြင်း အခွင့်ကိုရကြ၏။ အခြားသောသူတို့သည် စိတ်နှလုံးမာ၍ ဘုရားသခင်၏စကားကို နားထောင်ရန် ငြင်းဆန်ကြ၏။⁸ ကျမ်းစာ၌ ရေးထားသည် နည်းတူ

“ဘုရားသခင်သည် သူတို့ကို အိပ်ပျော်စေတော်မူ၏။”
ဟောရှာ၊ 29:10

“ဘုရားသခင်သည် သူတို့၏မျက်စိတို့ကို ကွယ်စေတော်မူ၏။ ထို့ကြောင့် သူတို့သည် သမ္မာတရားကို မမြင်နိုင်ကြ။ ထို့ပြင် ဘုရားသခင်သည် သူတို့၏နားကို လေးစေတော်မူ၏။ ထို့ကြောင့် သူတို့သည် သမ္မာတရားကို မကြားနိုင်ကြ။ ထိုအရာတို့သည် ယခုတိုင်အောင်ပင် ဆက်လက်ဖြစ်၏။”
တရား၊ 29:4

၉ ဒါဝိဒ်ကလည်း

“သူတို့သည် မိမိတို့ကျော့ကွင်းများ၌ ဖမ်းမိ၍ သူတို့၏စားပွဲ၌ ချည်နှောင်ခြင်းကို ခံရကြပါစေ။ ထိုလူတို့သည် လဲသွားစေလျက် အပြစ်စီရင်ခြင်းကိုခံကြပါစေ။

10 သူတို့၏မျက်စိတို့ကို ကွယ်စေ၍ သူတို့သည် သမ္မာတရားကို မမြင်နိုင်ဘဲရှိကြပါစေ။ ထို့အပြင် ထိုသူတို့၌ ထာဝရအစဉ် မပြတ် ဒုက္ခဆင်းရဲခြင်းရှိပါစေ”

ဆာလံ၊ 69:22-23

11 ထို့ကြောင့် “ယုဒလူတို့သည် လဲကြသော အခါ သူတို့၏လဲသွားခြင်းသည် သူတို့ကို ပျက်စီးစေကြသလော” ဟုငါမေး၏။ သူတို့သည် ပျက်စီးခြင်းသို့ မရောက်ကြ။ သို့သော်လည်း သူတို့ပြစ်မှားခြင်းသည် ယုဒလူမဟုတ်သော အခြားသောလူမျိုးတို့အား ကယ်တင်တော်မူခြင်းသို့ ရောက်စေ၏။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းကြောင့် ယုဒလူမျိုးတို့ကို မနာလိုခြင်း၊ ငြိုငြင်ခြင်းအကြောင်း ဖြစ်စေ၏။¹² ယုဒလူမျိုးတို့၏အမှားပြုမိခြင်းကြောင့် လောကီသားများအတွက် ချမ်းသာကြွယ်ဝသော ကောင်းချီးမင်္ဂလာကို ဖြစ်စေ၏။ ယုဒလူမျိုးတို့၏ဆုံးရှုံးသောအရာသည် ယုဒလူမဟုတ်သောအခြားသော လူမျိုးတို့အတွက် ကြွယ်ဝချမ်းသာသော ကောင်းချီးမင်္ဂလာများကို ဖြစ်ပေါ်ခံစားစေ၏။ ထို့ကြောင့် ယုဒလူမျိုး

“အိုထာဝရဘုရား ... ရှာကြ၏” 1၀၉ 19:10, 14

“ငါ့ကို ... မကိုးကွယ်ကြ” 1၀၉ 19:18

တို့သည် ဘုရားသခင်ကို ငြင်းပယ်ကြလျှင်လော
ကီသားတို့သည် သာဓုအလွန် ကြွယ်ဝချမ်းသာ
သောကောင်းချီးမင်္ဂလာများကို ရရှိလိမ့်မည်။

¹³ယခုတွင် ငါသည် ယုဒလူမျိုးမဟုတ်သော
သင်တို့အား စကားပြော၏။ ငါသည် ယုဒလူ
မျိုးမဟုတ်သောအခြားသော လူမျိုးတို့အတွက်
တမန်တော်တစ်ပါးဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ငါသည်
ထိုအလုပ်ကို လုပ်နေစဉ်တွင် ငါသည် တတ်နိုင်
သမျှ အကောင်းဆုံးလုပ်ဆောင် ပေးလိမ့်မည်။

¹⁴ငါသည် ငါ၏လူတို့ (ယုဒလူမျိုးတို့)ကို မနာလို
ငြိုငြင်စေခြင်းငှါ ပြုနိုင်သည်ဟု ငါမျှော်လင့်၏။
ထိုနည်းအားဖြင့် ထိုသူအချို့တို့ကို ကယ်တင်
တော်မူခြင်းသို့ ရောက်ရှိရန် ငါကူညီနိုင်မည်ဖြစ်
၏။

¹⁵ဘုရားသခင်သည် ယုဒလူမျိုးတို့ထံမှ အ
ဝေးသို့ လှည့်တော်မူ၏။ ထိုသို့ဖြစ်ပေါ်သော
အချိန်တွင် ဘုရားသခင်သည် ဤလောက၌
ရှိသောအခြားသော လူမျိုးတို့နှင့်မိတ်ဆွေများ
ဖြစ်လာကြ၏။ ထို့ကြောင့် ဘုရားသခင်သည်
ယုဒလူမျိုးတို့ကို လက်ခံသောအခါ လူတို့သည်
သေလွန်ပြီးမှ အသက်ရှင်ခြင်းကို အမှန်စင်စစ်
ယူဆောင်လာပါလိမ့်မည်။

¹⁶အစိုးနယ်သောမုန်စိမ်းသည် ဘုရားသခင်
အား ပူဇော်ရလျှင် ထိုမုန်တစ်ပုံလုံးသည် သန့်
ရှင်းလိမ့်မည်။ သစ်ပင်တစ်ပင်၏အမြစ်သည်
သန့်ရှင်းလျှင် နောက်မှ ထိုအပင်၏အကိုင်းအ
ခက်များသည်လည်း သန့်ရှင်း၏။

¹⁷ဤအရာသည် ကောင်းသောသံလွင်ပင်
တစ်ပင်မှ အချို့သောအခက်များတို့ကို ချိုးဖဲ့၍
ရိုင်းသောသံလွင်အခက်သည် ထိုပထမအပင်
နှင့်ဆက်၍ စိုက်ခြင်းနှင့်တူ၏။ ယုဒလူမျိုးမဟုတ်
တပါးအမျိုးသားများဖြစ်ကြသော သင်တို့သည်
ထိုရိုင်းသောသံလွင်ပင်အခက်နှင့်တူကြ၍ ယခု
တွင် သင်တို့သည် ပထမအပင်၏ခွံအားနှင့် အ
သက်ကို ရယူခံစားရကြ၏။ ¹⁸ထို့ကြောင့် ထိုသို့
ချိုးဖဲ့ခြင်းကိုခံသောအခက်များအားဖြင့် ဝါကြွား
ခြင်းမရှိကြနှင့်။ သင်တို့၌ဝါကြွားစရာအကြောင်း
အလျှင်မရှိ။ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့သည်
အမြစ်အတွက် အသက်ကိုမပေးကြ။ အမြစ်သည်

သင်တို့ကို အသက်ပေး၏။ ¹⁹“အခက်များတို့
သည် ချိုးဖဲ့ခြင်းရှိကြ၏။ ထို့ကြောင့် ငါသည်သူ
တို့ပင်စည်ကို ဆက်၍ရ၏” ဟုသင်တို့သည် ဆို
ကြလိမ့်မည်။ ²⁰ထိုသို့မှန်၏။ သို့သော်လည်း ထို
အခက်များတို့သည် ချိုးဖဲ့ခြင်းခံရ၏။ အကြောင်း
မူကား၊ သူတို့သည် မယုံကြည်ကြ။ သင်တို့သည်
ယုံကြည်ကြသောကြောင့်သာ ပင်စည်၏အစိတ်
အပိုင်းများ ဆက်လက်၍ တည်ကြခြင်းဖြစ်၏။
သို့ဖြစ်၍ မာနစိတ်မရှိစေနှင့်။ သို့သော်လည်း၊
ကြောက်ခြင်းစိတ်ရှိစေလော။ ²¹ဘုရားသခင်
သည် ထိုပင်မ၏ပကတိအခက်များတို့ကို အပင်
၌မတည်စေလျှင်၊ သင်တို့သည်လည်း မယုံ
ကြည်ပါက သူသည် သင်တို့ကို အပင်တည်စေ
မည်မဟုတ်။

²²ထို့ကြောင့် ဘုရားသခင်သည် ကြင်နာမှုရှိ
သည်ကို သင်တို့မြင်ရကြ၏။ သို့သော်လည်း သူ
သည် အလွန်တိကျပေ၏။ ဘုရားသခင်သည်
မိမိနောက်တော်သို့ လိုက်ခြင်းမှ နောက်ဆုတ်
သောသူတို့ကို ပြစ်ဒဏ်ပေးတော်မူ၏။ သင်တို့
သည် ကိုယ်တော်၏ကြင်နာခြင်းကို ဆက်လက်
၍ ကိုးစားလျှင် သူသည် သင်တို့အပေါ်၌ ကြင်
နာမှုရှိ၏။ သို့သော်လည်း သင်တို့သည် သူ၏
ကြင်နာခြင်းကို ကိုးစားခြင်းမှရပ်လျှင် သင်တို့
သည် ပင်စည်မှ ဖြတ်တောက်ချိုးဖဲ့ခြင်းကို ခံရ
လိမ့်မည်။ ²³တစ်ပန် ယုဒလူမျိုးတို့သည် ဘုရား
သခင်ကို ပြန်လည်၍ ယုံကြည်မည်ဆိုလျှင်၊
ဘုရားသခင်သည် ယုဒလူမျိုးတို့ကို တစ်ဖန်ပြန်
လည်၍ လက်ခံတော်မူမည်။ ဘုရားသခင်သည်
သူတို့ရှိသောနေရာအရပ်၌ ပြန်လည်၍ထားရန်
တတ်နိုင်တော်မူ၏။ ²⁴ရိုင်းသောအခက်များတို့
သည် ကောင်းသောအပင်တစ်ပင်၏အစိတ်အ
ပိုင်းများဖြစ်လာရန် ပကတိအားဖြင့်မဟုတ်။
သို့သော်လည်း ယုဒလူမျိုးမဟုတ်သော သင်တို့
သည် ရိုင်းသောသံလွင်ပင်တစ်ပင်မှ ခုတ်ဖြတ်
၍ ချိုးဖဲ့သောအခက်တစ်ခက် ဖြစ်ကြ၏။ သင်
တို့သည် ကောင်းသောသံလွင်ပင်တစ်ပင်သို့
ဆက်ကြ၏။ သို့သော်လည်း၊ ထိုယုဒလူမျိုးတို့
သည် ကောင်းသောအပင်မှ ကြီးထွားလာခဲ့

သောအခက်များကဲ့သို့ ဖြစ်ကြ၏။ ထို့ကြောင့် သူတို့သည် မိမိတို့ပင်စည်ကို တစ်ဖန်ပြန်လည်၍ အမှန်သေချာစွာ ဆက်နိုင်ကြ၏။

²⁵ညီအစ်ကိုမောင်နှမတို့၊ ဤလျှို့ဝှက်သော သမ္မာတရားကို ငါသည် သင်တို့အား နားလည် ကြရန် အလိုရှိ၏။ သင်တို့မသိနားမလည် နိုင် သောအရာအပ်သိမ်းတို့ကိုဤသမ္မာတရားသည် သင်တို့အားနားလည်စေခြင်းငှါ ကူညီပါလိမ့် မည်။ ဘုရားသခင်သည် ဣသရေလလူအချို့ တို့ကို စိတ်နှလုံးခိုင်မာခြင်းသို့ ရောက်စေ၏။ သို့သော်လည်း ယုဒလူမျိုးမဟုတ်သော အခြား သောလူမျိုးတို့သည် ဘုရားသခင်ထံတော်သို့ များပြားစွာ ချဉ်းကပ်လာကြသောအခါ ထိုအ ရာတို့သည် ပြောင်းလဲခြင်းသို့ ရောက်လိမ့် မည်။ ²⁶ထိုသို့ဖြင့် ဣသရေလလူအပေါင်းတို့ သည် ကယ်တင်တော်မူခြင်းသို့ ရောက်ကြလိမ့် မည်။ ကျမ်းစာ၌ရေးထားသည်မှာ၊

“ကယ်တင် ရှင်သည် ဇိအုန်တောင်* မှလာလိမ့်မည်။ သူသည် ယာကုပ် အမျိုးအနွယ်မှ မကောင်းသောအမှုရှိသမျှတို့ကို ပယ် ရှားတော်မူလိမ့်မည်။
²⁷ ငါသည် သူတို့၏အပြစ်များကို ပယ်ရှား သောအခါ ငါသည် ဤပဋိညာဉ်တရား ကို ထိုလူမျိုးတို့နှင့်ပြုမည်။”

ဟောရှာ၊ 59:20-21; 27:9

²⁸ယုဒလူမျိုးတို့သည် ဝမ်းမြောက်ဖွယ်ရာ သတင်းကောင်းကို လက်ခံဖို့ရန် ငြင်းပယ်ကြ ၏။ ထို့ကြောင့် သူတို့သည် ဘုရားသခင်၏ရန် သူများ ဖြစ်ကြ၏။ ယုဒလူမျိုးမဟုတ်သောသင် တို့အား ကူညီမစမည်အကြောင်း ဤအရာသည် ဖြစ်ပျက်ခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။ သို့သော်လည်း၊ ယုဒလူ မျိုးတို့သည် ယခုတိုင်အောင် ဘုရားသခင်ရွေး ကောက်တော်မူသောလူမျိုးများ ဖြစ်ကြ၏။ ထို

ဇိအုန်တောင် ဇိအုန်သည် ဘုရားသခင်၏လူမျိုးတို့ရှိရာ မြို့တော်၊ ယေရုရှလင်မြို့အတွက် အခြားနာမည်တစ်မျိုး ဖြစ်၏။

ကြောင့် ဘုရားသခင်သည် ထိုသူတို့ကို အလွန် ချစ်တော်မူ၏။ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့၏ဘိုး ဘေးများတို့နှင့် ပြုတော်မူသောဂတိတော်အ များကြောင့်ဖြစ်၏။ ²⁹ဘုရားသခင်သည် မိမိ ခေါ်တော်မူသောလူမျိုးတို့အပေါ်နှင့် သူတို့အား ပေးတော်မူသောအရာများတို့အပေါ်တွင် ထား ရှိသောစိတ်တော်သည် ဘယ်သောအခါမျှ ပြောင်းလဲခြင်းရှိမည်မဟုတ်။ ဘုရားသခင် သည် လူတို့အား ပေးတော်မူသောခေါ်တော် မူခြင်း ကျေးဇူးကိုလည်း ဘယ်သောအခါမျှ ပြန်လည်၍ ရုပ်သိမ်းမည်မဟုတ်။ ³⁰သင်တို့သည် တစ်ချိန်တစ်ခါက ဘုရားသခင်၏စကားကို နား ထောင်ရန်ငြင်းပယ်ကြ၏။ သို့သော်လည်း ယခု တွင် သင်တို့သည် ကိုယ်တော်၏သနားခြင်း ကရုဏာတော်ကိုခံရကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုလူမျိုးတို့သည် နားထောင်ရန်ငြင်းပယ်ကြ ၏။ ³¹ယခုတွင် ယုဒလူမျိုးတို့သည် နားထောင် ရန် ငြင်းပယ်ကြသောကြောင့် ဘုရားသခင် သည် သနားခြင်းကရုဏာတော်ကို သင်တို့အား ပြုတော်မူ၏။ ထို့ကြောင့် ယခုတွင် သူတို့သည် လည်း ဘုရားသခင်၏သနားခြင်းကရုဏာတော် ကို ခံရကြလိမ့်မည်။ ³²လူတို့သည် ဘုရားသခင် ၏စကားတော်ကို နားထောင်ရန် ငြင်းပယ်ကြ ၏။ ဘုရားသခင်သည် လူအပေါင်းတို့ အပေါ်၌ မိမိသနားခြင်းကရုဏာတော်ကို ထင်ရှားစွာပြ နိုင်မည်အကြောင်း ဤအရာသည် ဖြစ်ပျက်၏။

ဘုရားသခင်ကိုချီးမွမ်းခြင်း

³³မှန်ပေ၏။ ဘုရားသခင်၏ကြွယ်ဝချမ်းသာ ခြင်းသည် အလွန်ကြီးမားလှပါ၏။ ဘုရားသခင် ၏ပညာနှင့်ဉာဏ်တော်သည် ဆုံးခန်းခြင်းမရှိ။ အလွန်ကျယ်ဝန်းနက်နဲလှပါ၏။ ဘုရားသခင် စီရင်တော်မူချက်တို့ကို အဘယ်သူမျှမရှင်းပြ နိုင်။ ဘုရားသခင်၏လမ်းခရီးတော်တို့ကိုလည်း အဘယ်သူမျှနားမလည်နိုင်။ ³⁴ကျမ်းစာ၌ဆို ထားသည်မှာ

“ထာဝရဘုရား၏စိတ်တော်ကို အဘယ် သူသည် သိသနည်း။ ဘုရားသခင်ကို

အကြံပေးရန် အဘယ်သူသည် တတ်စွမ်း
နိုင်သနည်း။ *ဟေရှာ၊ 40:13*

³⁵“အဘယ်သူသည် ဘုရားသခင်အား လက်
ဆောင် ပေးဖူးပါသနည်း။ ဘုရားသခင်
သည် အဘယ်သူမျှ အကြွေးတင်တော်
မမူ။” *ယောဘ၊ 41:11*

³⁶မှန်ပါ၏။ ဘုရားသခင်သည် ခပ်သိမ်း
သောအရာတို့ကို ဖန်ဆင်းတော်မူ၏။ သို့ဖြစ်၍
ခပ်သိမ်းသောအရာတို့သည် ဘုရားသခင်အား
ဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ ဘုရားသခင်အတွက်
သော်လည်းကောင်း ဆက်လက်၍ တည်နေ
ကြ၏။ ဘုရားသခင်အား ထာဝရအစဉ်အ
ဆက်ဘုန်းကြီးတော်မူစေသတည်း။ အာမင်။

**သင်တို့၏အသက်တာကို ဘုရားသခင်ထံ
တော်သို့ ဆက်ကပ်အပ်နဲ့လော့**

12 ထို့ကြောင့် ညီအစ်ကိုမောင်နှမတို့၊ သင်
တို့သည် တစ်စုံတစ်ခုကိုပြုရန် ငါတောင်း
ပန်၏။ ဘုရားသခင်သည် ကြီးမားသောသနား
ခြင်းကရုဏာတော်ကို ငါတို့အားပြတော်မူပြီ။
ထို့ကြောင့်သင်တို့၏အသက်တာတို့ကို အသက်
ရှင်သောယင်ပူဇော်ခြင်းကဲ့သို့ ဘုရားသခင်ကို
ပူဇော်ကြလော့။ ဤသို့မိမိကိုယ်ခန္ဓာကို ဘုရား
သခင်အား ပူဇော်ခြင်းသည် သင်တို့၏ဝိညာဉ်
ပကတိဖြင့်ဘုရားသခင်ကို ဝတ်ပြုကိုးကွယ်ခြင်း
ဖြစ်၏။ ²ဤလောက၌ရှိသော လူတို့နည်းတူ
မိမိကိုယ်ကို ပြောင်းလဲခြင်းမရှိကြနှင့်။ သို့သော်
လည်း၊ အတွင်းပိုင်းမှ သင်တို့၏အကြံအစည်နှင့်
ကိုယ်ကိုယ် ပြောင်းလဲခြင်းရှိကြလော့။ သို့
မှသာ ဘုရားသခင်သည် သင်တို့အား ပြုစေလို
သောအရာကို သင်တို့သိနိုင်ကြလိမ့်မည်။ သင်
တို့သည် အဘယ်အရာကိုကောင်းမြတ်၍ဘုရား
သခင်အား ကျေနပ်နှစ်သက်စေသည်ကိုလည်း
ကောင်း၊ အဘယ်အရာသည် ပြည့်စုံသောအ
ရာများဖြစ်ကြသည်ကိုလည်းကောင်း သိနိုင်ကြ
လိမ့်မည်။

³ဘုရားသခင်သည် ငါ့အား အထူးဆုကျေး
ဇူးတစ်ခုကို ပေးတော်မူ၏။ ထိုအကြောင်း
ကြောင့် ငါသည် သင်တို့တွင် တစ်ယောက်စီ
အားပြောစရာအချို့ရှိ၏။ သင်တို့အမှန်ဖြစ်သည်
ထက် သင်တို့သည် ကောင်းမွန်ကြသည် ဟုမ
ထင်ကြနှင့်။ သင်တို့အမှန်ဖြစ်သည်အတိုင်းကိုယ်
ကိုမြင်ရကြပါမည်။ ဘုရားသခင်သည် သင်တို့
ကို ပေးတော်မူသောယုံကြည်ခြင်း အမျိုးအစား
အားဖြင့် သင်တို့သည် အဘယ်သို့သောသူဖြစ်
ကြသည်ကို စိရင်ကြလော့။ ⁴ငါတို့တွင် တစ်
ယောက်စီတိုင်းတို့သည် ကိုယ်အင်္ဂါတစ်ခုစီရှိကြ
၏။ ထိုအင်္ဂါသည် အစိတ်အပိုင်းများရှိကြ၏။
ထိုအစိတ်အပိုင်းတို့သည် တစ်ချိန်တည်းတွင်
တူညီသောအရာတို့ကို ပြုကြကုန်သည်မဟုတ်။
⁵ထိုနည်းတူငါတို့သည်များသော လူများဖြစ်
ကြ၏။ သို့သော်လည်း၊ ငါတို့အားလုံးသည် ခရစ်
တော်၌တစ်ကိုယ်တည်းဖြစ်၏။ ငါတို့သည် ထို
ကိုယ်အင်္ဂါ၏ အစိတ်အပိုင်းများဖြစ်ကြ၏။ သို့
ဖြစ်၍ ထိုအင်္ဂါ၏အစိတ်အပိုင်းတစ်ခုစီသည် အ
ခြားအစိတ်အပိုင်းအားလုံးတို့နှင့် စပ်ဆိုင်ကြ၏။
⁶ငါတို့အားလုံးတို့သည် ကွဲပြား၍ ခြားနားသော
ဆုကျေးဇူးများရှိကြ၏။ ထိုဆုကျေးဇူးတစ်ခုစီ
မှာ ဘုရားသခင်သည် ငါတို့အား ပေးတော်
မူသောကျေးဇူးတော်အားဖြင့်လော့။ လူတစ်
ဦးသည် ပရောဖက်ပြုသောဆုကျေးဇူး*ကို
ရရှိလျှင် သူသည် သူ၌ရှိသောယုံကြည်ခြင်း
အားဖြင့် ထိုဆုကျေးဇူးကို အသုံးပြုရမည်။ ⁷လူ
တစ်ယောက်သည် အစေခံသောဆုကျေးဇူး
ကိုရရှိလျှင် သူသည် အစေခံကိုခံရမည်။ လူတစ်
ယောက်သည် သွန်သင်ခြင်းကို ပေးသောဆု
ကျေးဇူးကိုရရှိလျှင် သူသည် သွန်သင်ရမည်။
⁸လူတစ်ယောက်သည် အခြားသောသူတို့ကို နှိုး
ဆော်သွေးဆောင်သော ဆုကျေးဇူးရရှိလျှင်ထို
သူသည် လူတို့အား နှိုးဆော်သွေးဆောင်ခြင်း
ကိုပြုရမည်။ လူတစ်ယောက်သည် အခြား
သောသူတစ်ပါးတို့အား ကူညီမစ၍ ပေးကမ်း

ပရောဖက်ပြုခြင်းဆုကျေးဇူး ဘုရားကလူ၌ သူ့အတွက်
ဟောပြောခြင်းငှါ ပေးသောစွမ်းရည်။

စွန့်ကြဲသောဆုကျေးဇူးကို အခမဲ့လွတ်လပ်စွာ ပြုရပါမည်။ လူတစ်ယောက်သည် ခေါင်းဆောင်မှုဆုကျေးဇူးကိုရရှိလျှင် သူသည် လုံ့လဝီရိယနှင့် ဦးဆောင်ရမည်။ လူတစ်ယောက်သည် အခြားသောသူတစ်ပါးတို့အား ကြင်နာမှုကို ပြသောဆုကျေးဇူးရှိလျှင် ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် ထိုနည်းတူ ထိုအရာကို ဝမ်းမြောက်စွာပြုရမည်။

⁹သင်တို့၏ချစ်ခြင်းမေတ္တာသည် စင်ကြယ်ရမည်။ ဆိုးညစ်သောအရာတို့ကို စက်ဆုပ်ရွံရှာ၍ မှန်းကြ။ ကောင်းသောအရာများတို့ကိုသာ ပြုကြလော့။ ¹⁰သင်တို့သည် ညီအစ်ကိုမောင်နှမများတို့အချင်းချင်း ချစ်သကဲ့သို့ တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက်ချစ်ကြလော့။ သင်တို့ကိုယ်တိုင် ချီးမွမ်းခြင်းကို ခံလိုသည်ထက် သင်တို့သည် ညီအစ်ကိုမောင်နှမများကိုပို၍ချီးမွမ်းကြလော့။

¹¹သင်တို့သည် သခင်ဘုရားအတွက် အလုပ်လုပ်ရာတွင် ပျင်းရိခြင်းမရှိကြဘဲစိတ်အားထက်သန်လျက် အစေတော်ခံကြလော့။ ¹²သင်တို့၌ မျှော်လင့်စရာအကြောင်းရှိသောကြောင့် ဝမ်းမြောက်ကြလော့။ သင်တို့သည် ဆင်းရဲဒုက္ခများကြုံတွေ့ရင်ဆိုင်ရသောအခါ သည်းခံကြလော့။ အချိန်တိုင်း၌ ဆုတောင်းပဋ္ဌနာပြုကြလော့။ ¹³ကူညီမစခြင်းကို လိုအပ်နေသောဘုရားသခင်၏လူတို့နှင့်အတူ ဝေငှပေးကမ်းကြလော့။ ကူညီမစခြင်း လိုအပ်သောသူတို့အား ကြည့်ရှုစောင့်ရှောက်ကြလော့။ သင်တို့သည် သူတို့ကိုမသိကြသော်လည်း သင်တို့အိမ်၌ ညည်းဝတ်ကို ပြုကြလော့။

¹⁴သင်တို့ကို ညှဉ်းဆဲ၍ မကောင်းသောအမှုကို ပြုသောသူတို့အား၊ ကောင်းသောအရာများကိုသာ ပြောဆို၍ ပြုကြလော့။ သူတို့အား ကောင်းသောအရာများကိုသာပြု၍ ကျိန်ဆဲခြင်းကို မပြုကြနှင့်။ ¹⁵အခြားသောသူတို့သည် ဝမ်းမြောက်ကြသောအခါ သင်တို့သည် ထိုသူတို့နှင့် အတူဝမ်းမြောက်ရကြမည်။ ထိုအတူအခြားသောသူတို့သည် ဝမ်းနည်းငိုကြွေးသောအခါ သင်တို့သည်လည်း ထိုသူတို့နှင့်အတူ ဝမ်းနည်းငိုကြွေးရကြမည်။ ¹⁶အချင်းချင်း စိတ်သ

ဘောတညီတညွတ်တည်း ရှိ၍ငြိမ်းချမ်းစွာ နေကြလော့။ မာန်မာနမရှိကြနှင့်။ အခြားသောလူတို့အတွက် အရေးမပါသောနိမ့်ကျ လျှက်ရှိသောသူတို့နှင့်လည်း လိုလားစွာအပေါင်းဖော်လုပ်ကြလော့။ ငါသည်ပညာရှိ၏ဟုစိတ်ကြီးဝင်ခြင်း၊ ဘဝင်မြင်ခြင်းမရှိကြနှင့်။

¹⁷တစ်စုံတစ်ယောက်သည် သင်တို့ကို အမှားပြုလျှင်ထိုသို့ အမှားကို ပြုခြင်းဖြင့် ထိုသူတို့အား ပြန်၍ မတုံ့ပြန်ကြနှင့်။ လူအပေါင်းတို့က ကောင်းသည်ဟု ထင်မှတ်သောအရာများတို့ကို ကြိုးစား၍ ပြုကြလော့။ ¹⁸လူအပေါင်းတို့နှင့် အသင့်အတင့်ငြိမ်းချမ်းစွာ နေထိုင်ကြရန် သင်တို့သည် တတ်နိုင်သရွေ့ အကောင်းဆုံးပြုကြလော့။ ¹⁹ငါချစ်သောမိတ်ဆွေအပေါင်းတို့ လူတို့သည် သင်တို့အပေါ်သို့ အမှားကို ပြုသောအခါ သူတို့ကို ပြန်၍အပြစ်မစီရင်ကြနှင့်။ သခင်ဘုရားသည် ထိုသူတို့အား မိမိအမျက်တော်ဖြင့် အပြစ်စီရင်ခြင်းအခွင့်ကို စောင့်လျက်နေကြလော့။ “ငါသည် အပြစ်စီရင်သောသူဖြစ်၏။ ငါသည် သူတို့အား အမှားနှင့်အလျှောက်ပြန်၍ ဆပ်ပေးမည်”* ဟုထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏ ဟူ၍ ကျမ်းစာ၌ ရေးသားထား၏။ ²⁰သို့သော်လည်း၊ သင်တို့ပြုရမည်မှာ၊ “သင်၏ရန်သူသည် ဆာငတ်၍ မှတ်သိပ်လျှင်၊ ကျွေးမွေးလော့။ ရေငတ်လျှင်၊ သောက်ဖို့ရေပေးလော့။ ဤနည်းအားဖြင့်သင်သည် ထိုသူကို ရှက်ကြောက်ခြင်းသို့ ရောက်စေလိမ့်မည်။”* ²¹ဆိုးသောအရာသည် သင်တို့ကို မနိုင်စေကြနှင့်။ သင်တို့သည် ကောင်းသောအရာအားဖြင့် ဆိုးသောအရာကို အောင်နိုင်ကြရပါမည်။

သင်တို့ကို အုပ်ချုပ်သောအစိုးရမင်းတို့ကို နာခံလော့

13 သင်တို့ကို အုပ်ချုပ်သောအစိုးရမင်းတို့ကိုနားထောင်ရကြမည်။ အုပ်ချုပ်သောသူရှိသမျှတို့အား ဘုရားသခင်သည် ထိုသို့အုပ်

“ငါသည် ... ပြန်၍ဆပ်ပေးမည်” တရား 32:35
“သင်၏ ... ရောက်စေလိမ့်မည်” သုတ္တံ 25:21-22

ချုပ်ရသော အခွင့်တန်ခိုးအာဏာကို အပ်ပေးတော်မူ၏။ ထို့အပြင်၊ ယခုတွင် အုပ်ချုပ်လျက် ရှိသောလူအပေါင်းတို့သည် ထိုသို့ အုပ်ချုပ်ရသောအခွင့်ရှိစေခြင်းငှါ တန်ခိုးအာဏာစက်ရှိသမျှတို့ကို ဘုရားသခင်အပ်ပေးတော်မူခြင်းအားဖြင့်သာလျှင် ရရှိကြ၏။² ထို့ကြောင့်၊ အစိုးရမင်းအာဏာကိုဆန့်ကျင်သောသူသည်ဘုရားသခင်ပညတ်တော်မူသောတစ်စုံတစ်ရာကိုဆန့်ကျင်သောသူအမှန်ဖြစ်၏။ အစိုးရမင်းအာဏာကို ဆန့်ကျင်သောသူတို့သည် အပြစ်ဒဏ်ပေးခြင်းကိုခံရန် ကိုယ်ကိုယ် ပြုသောသူဖြစ်ကြ၏။³ ပြောင့်မတ်စွာ အသက်ရှင်သောသူတို့သည် အုပ်ချုပ်သောအစိုးရမင်းများကို ကြောက်ဖို့ရန်မဟုတ်။ သို့သော်လည်း၊ အမှားကိုပြုသောသူတို့သည် အုပ်ချုပ်သောအစိုးရမင်းများကို ကြောက်ရွံ့ရ၏။ သင်တို့သည် ထိုအုပ်စိုးသောမင်းများကို ကြောက်ရွံ့ခြင်းမှ လွတ်မြောက်ရန်အလိုရှိကြပါသလော။ ထိုသို့ဆိုလျှင်၊ သင်တို့သည် ပြောင့်မတ်စွာ အသက်ရှင်ရမည်။ သင်တို့သည် ပြောင့်မတ်စွာ အသက်ရှင်လျှင်၊ အုပ်စိုးသောမင်းတို့သည် သင်တို့ကို ချီးမွမ်းရလိမ့်မည်။⁴ အုပ်စိုးသောမင်းသည် သင်တို့ကို ကူညီမစေရန် ဘုရားသခင်၏အစေခံဖြစ်၏။ သို့သော်လည်း၊ သင်တို့သည် အမှားပြုလျှင် ကြောက်ရွံ့ခြင်းရှိမည်။ အုပ်စိုးသောမင်းသည် အပြစ်ကိုစီရင်ပိုင်သောတန်ခိုးအာဏာရှိ၏။ သူသည် ထိုအာဏာတန်ခိုးကို အသုံးပြုရလိမ့်မည်။ သူသည် အမှားကို ပြုသောသူတို့ကို အပြစ်ဒဏ်ပေး၍ စီရင်ရန် ဘုရားသခင်ခန့်ထားတော်မူသော ကျွန်ုပ်ဖြစ်၏။⁵ ထို့ကြောင့်၊ သင်တို့သည် အစိုးရသောမင်းကို နာခံ၍ နားထောင်ကြရမည်။ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့သည် သူ၏ဒေါသကို ကြောက်ရွံ့သောကြောင့်မဟုတ်။ ထိုအရာသည် မှန်ကန်သောအမှုအရာဖြစ်သည်ကို သိသောကြောင့်ဖြစ်၏။

⁶ ထို့အကြောင်းကြောင့် သင်တို့သည် အခွန်များကိုလည်း ပေးကြရ၏။ ထိုအုပ်စိုးသောမင်းများတို့သည် ဘုရားသခင်၏အမှုကိုလုပ်ဆောင်

နေကြခြင်းဖြစ်၍၊ သူတို့၌ ရှိသမျှသောအချိန်တို့ကိုလည်း အုပ်ချုပ်ခြင်းအမှု၌ ပေးဆပ်ကြ၏။⁷ သင်တို့သည် လူအပေါင်းတို့အား တင်သမျှသောအကြွေးများကို ပေးဆောင်ကြမည်။ သင်တို့သည် အခွန်ဆောင်ရန် အကြွေးတင်လျှင်၊ ထိုအခွန်ကို ပေးဆပ်လော့။ ရှိသလေးစားထိုက်သောသူတို့ကို ရှိသလေးစားခြင်း ရှိကြလော့။ ဂုဏ်ပြုချီးမြှောက်ထိုက်သောသူတို့ကိုလည်း၊ ဂုဏ်ပြုချီးမြှောက်ကြလော့။

အခြားသောသူတို့ကိုချစ်ခြင်းသည်တစ်ခုတည်းသောပညတ်တော်သာဖြစ်၏

⁸ လူတို့အား အဘယ်အရာကိုမျှ အကြွေးမတင်စေနှင့်။ သို့သော်လည်း၊ သင်တို့သည် အချင်းချင်းတို့အား ချစ်ခြင်းမေတ္တာအကြွေးကို အစဉ်မပြတ်ရှိရကြလိမ့်မည်။ အခြားသောသူတို့ကို ချစ်ခြင်းမေတ္တာထားသောသူသည် အလုံးစုံသောပညတ်တရားတော်တို့ကို လိုက်နာ၍ စောင့်ရှောက်ရာရောက်၏။⁹ ငါသည် အဘယ်ကြောင့် ဤအရာကို ပြောဆိုပါသနည်း။ အကြောင်းမူကား၊ “သင်တို့သည် သူတစ်ပါးတို့၏မယားကို ပြစ်မှားသောအပြစ်ကိုမပြုရ။ သင်တို့သည် အဘယ်သူ၏အသက်ကိုမျှ မသတ်ရ။ သင်တို့သည် အဘယ်အရာကိုမျှ မခိုးရ။ သင်တို့သည် အခြားသောသူတစ်ပါးတို့ ပိုင်သောပစ္စည်းများကို လိုချင်တပ်မက်ခြင်းမရှိရ”* ဟူ၍ ပညတ်တရားတော်၌ ဆိုထား၏။ ဤပညတ်တော်မူချက်မှစ၍ အခြားသောပညတ်ရှိသမျှတို့သည် “မိမိကိုယ်ကို သင်တို့ချစ်သကဲ့သို့ အခြားသောသူတို့ကိုလည်း ချစ်ကြလော့”* ဟူသောပညတ်ချက်တစ်ပါးတည်းသာလျှင် ဖြစ်၏။

¹⁰ ချစ်ခြင်းမေတ္တာသည် အခြားသောသူတို့အား နာကျင်၊ ထိခိုက်ခြင်းမပြုပါ။ ထို့ကြောင့်၊ ချစ်ခြင်းမေတ္တာရှိခြင်းသဘောသည် ပညတ်တ

“သင်တို့ ... တပ်မက်ခြင်းမရှိရ” ထွက် 20:13-15, 17.
 “မိမိကိုယ်ကို ... ချစ်ကြလော့” ဝတ်ပြု 19:18

ရားတော်အားလုံးတို့ကို နားထောင်ခြင်း နည်းတူဖြစ်၏။

¹¹ ငါသည် ဤအရာများတို့ကို ပြောဆို၏။ အကြောင်းမူကား၊ ငါတို့သည် အရေးပါလှသော အချိန်ကာလတစ်ခု၌ အသက်ရှင်နေကြသည်ကို သင်တို့သိကြ၏။ မှန်ပါ၏။ သင်တို့သည် အိပ်ပျော်ရာမှ နိုးရသော အချိန်သည် ယခုအချိန်ဖြစ်၏။ ငါတို့၏ကယ်တင်ခြင်းသည် အစအဦး၌ ငါတို့၏ယုံကြည်သော အချိန်ထက်ပို၍ ပို၍နီးလျက်ရှိ၏။¹² “ညဉ့်”* အချိန်သည် ကုန်ဆုံးလုနီးပြီဖြစ်၏။ “နေ့”* အချိန်သည် ရောက်လုနီးပြီဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့်၊ ငါတို့သည် မှောင်မိုက်နှင့် စပ်ဆိုင်သော အရာများတို့ကို ပြုလုပ်နေခြင်းမှ ရပ်တန့်ရပါမည်။ ငါတို့သည် အလင်းနှင့်သာ စပ်ဆိုင်သော အရာများတို့အတွက် ကိုယ်ကိုကိုယ် ပြင်ဆင်လျက် ရှိနေကြရပါမည်။¹³ ငါတို့သည် နေ့အချိန်နှင့် စပ်ဆိုင်လျက်ရှိသော လူတို့ကဲ့သို့ ဖြောင့်မတ်ခြင်းလမ်း၌ လျှောက်လျက် အသက်ရှင်ကြကုန်အံ့။ ငါတို့သည် ရိုင်းစိုင်းစွာ ပွဲလုပ်ခြင်းဖြင့် သုံးဖြန်းသောသူများမဖြစ်သင့်ပါ။ ငါတို့သည် မူးစေတတ်သော အရာကို သောက်ကြူးခြင်းမပြုသင့်ပါ။ ငါတို့သည် အကျင့်မဲ့သော မတရားသော မေထုန်၌ မေ့လျော့ခြင်းမပြုရ။ အပြစ်ဒုစရိုက်တစ်ခုခုကိုမျှ ငါတို့၏ကိုယ်အင်္ဂါများ၌မပြုရ။ ငါတို့သည် အချင်းချင်း ရန်တွေ့ခြင်း သို့မဟုတ် အချင်းချင်း မနာလိုစိတ်မရှိရ။¹⁴ သို့သော်လည်း၊ သခင်ယေရှုခရစ်ကို ယူတင်ဝတ်ဆင်ကြလော့။ သင်တို့၏ကိုယ် ကာယတပ်မက်ခြင်း အပြစ်ဒုစရိုက်နှင့် သင်တို့ လိုချင်တပ်မက်သည့် မကောင်းသော အမှုအရာ များအားဖြင့် ကျေနပ်စေမည်ကို ကြံစည်တွေးတောခြင်းမပြုကြနှင့်။

“ည” အကျွန်ုပ်တို့နေထိုင်သော အပြစ်နှင့် ပြည့်သော လောက၏လက္ခဏာအဖြစ်သုံးသည်။
“နေ့” လာမည့်ကောင်းသော အချိန်၏လက္ခဏာအဖြစ် သုံးသည်။

အခြားသောသူတို့ကို ပြစ်တင်ဝေဖန်ခြင်း မပြုကြနှင့်

14 ယုံကြည်ခြင်း၌ အားနည်းသောသူတို့ကို သင်တို့၏အသိုင်းအဝိုင်းထဲ၌ လက်ခံရန် ငြင်းဆိုခြင်းမပြုကြနှင့်။ သို့သော်လည်း ခြားနားသော အယူအဆအကြောင်းတို့ကို သူတို့နှင့်မငြင်းပွားကြနှင့်။² တစ်ယောက်သောသူက ‘အဘယ်အစားအစာကိုမဆို စားလိုလျှင် စားနိုင်သည်’ ဟုယုံကြည်၏။ သို့သော်လည်း၊ ယုံကြည်ခြင်း၌ အားနည်းနေသော အခြားသောသူတစ်ယောက်က ဟင်းသီးဟင်းရွက် ကိုသာစားနိုင်သည် ဟုယုံကြည်၏။³ ငါသည် အဘယ်အစားအစာကို မဆိုစားနိုင်သည် ဟုသိသောသူသည် ဟင်းသီးဟင်းရွက်ကိုသာ စားသောသူထက် ငါသည် သာ၍ကောင်းမြတ်သည် ဟုထင်စေနှင့်။ ဟင်းသီးဟင်းရွက်ကိုသာ စားသောသူသည်လည်း၊ အစားအစာအားလုံးတို့ကို စားသောသူသည် မှားယွင်းနေသည်ဟု မစစ်ကြာမစိရင်စေနှင့်။ ဘုရားသခင်သည် ထိုသူကို လက်ခံတော်မူ၏။⁴ သင်တို့သည် အခြားသောသူတို့ ပိုင်သောသူကို မစစ်ကြာမစိရင်နိုင်။ သူလုပ်သော အရာသည် မှန်သော အမှုဖြစ်စေ၊ မှားသော အမှုဖြစ်စေ၊ မိမိသခင်သည် စိရင်တော်မူ၏။ သခင်ဘုရား၏အမှုကို ဆောင်ရွက်သောသူသည် ဖြောင့်မတ်ခြင်းရှိလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ သခင်ဘုရားသည် ထိုသူအား ဖြောင့်မတ်စေခြင်းငှါ တတ်နိုင်တော်မူ၏။

⁵ နေ့ရက်တစ်ရက်သည် အခြားသောနေ့ရက်တစ်ရက်ထက်ပို၍ ကောင်းမြတ်သည်ဟု တစ်ယောက်သောသူသည် ယုံကြည်တတ်၏။ အခြားသောသူကလည်း၊ နေ့ရက်ရှိသမျှတို့သည် တူညီကြသည် ဟုယုံကြည်တတ်၏။ လူအပေါင်းတို့သည် မိမိတို့စိတ်ထဲ၌ ယုံကြည်သည်အတိုင်း ရှိကြလော့။⁶ နေ့ရက်တစ်ရက်သည် အခြားသောနေ့ရက်ထက်သာ၍ ကောင်းမြတ်သည် ဟုထင်သောသူသည် သခင်ဘုရားအတွက် လုပ်ဆောင်ခြင်းဖြစ်၏။ စားအစာအားလုံးတို့ကို စားသောသူသည် သခင်ဘုရားအ

တွက်လုပ်ဆောင်ခြင်းဖြစ်၏။ မှန်ပါ၏။ သူသည် ထိုအစားအစာအတွက် သခင်ဘုရားအားကျေးဇူးတင်လျှက်ရှိ၏။ အချို့သော အစားအစာများကို စားဖို့ရန်ငြင်းဆိုသောသူသည်လည်း၊ သခင်ဘုရားအတွက် လုပ်ဆောင်၏။ သူသည် သခင်ဘုရားအား ကျေးဇူးတင်လျှက်ရှိ၏။ ⁷မှန်ပါ၏။ “ငါတို့အားလုံးတို့သည် သခင်ဘုရားအတွက် အသက်ရှင်ကြ၏။ ငါတို့၏အသက်ရှင်ခြင်း၊ သို့မဟုတ်၊ သေခြင်းအရာတို့သည် ငါတို့အတွက် ဖြစ်သည်မဟုတ်၊ ⁸ငါတို့သည် အသက်ရှင်လျှင်၊ ငါတို့သည် သခင်ဘုရားအတွက်သာ အသက်ရှင်နေကြခြင်းဖြစ်၏။ ငါတို့သည် သေလျှင်လည်း၊ သခင်ဘုရားအတွက်သာ သေခြင်းဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့်၊ အသက်ရှင်သည်ဖြစ်စေ၊ သေသည်ဖြစ်စေ၊ ငါတို့ကို သခင်ဘုရားပိုင်၏။

⁹ထို့အကြောင်းကြောင့်၊ ခရစ်တော်သည် အသေခံတော်မူ၍၊ တစ်ဖန်အသက်ရှင်ပြန်လိုသောငှါ သေခြင်းမှထမြောက်တော်မူ၏။ ခရစ်တော်သည် ဤအရာတို့ကို ပြုတော်မူ၏။ ထို့ကြောင့် ကိုယ်တော်သည် သေသောသူတို့နှင့် အသက်ရှင်သောသူတို့၏ သခင်ဘုရားဖြစ်တော်မူ၏။ ¹⁰ထို့ကြောင့်၊ သင်တို့သည် အဘယ်ကြောင့် ခရစ်တော်၌ သင်တို့၏ညီအစ်ကိုတို့အား စစ်ကြောစီရင်ကြပါသနည်း။ သို့မဟုတ် သင်တို့သည် သင်တို့၏ညီအစ်ကိုများထက်သာ၍ကောင်းမွန်သည်ဟု အဘယ်ကြောင့် ကိုယ်ကို ကိုယ် ထင်ကြပါသနည်း။ ငါတို့အားလုံးတို့သည် ဘုရားသခင်၏ရှေ့တော်မှောက်၌ ရပ်ကြလိမ့်မည်။ သူသည်လည်း ငါတို့အားလုံးကို တရားစီရင်တော်မူလိမ့်မည်။ ¹¹ကျမ်းစာ၌ ဤသို့ရေးထား၏။

“လူတိုင်းသည် ငါ့ရှေ့၌ ဒူးထောက်ရကြလိမ့်မည်။ ငါသည်ဘုရားသခင် ဖြစ်တော်မူသည်ကို လူတိုင်းသည် ဝန်ခံပြောဆိုရကြလိမ့်မည်။ ငါသည် အသက်ရှင်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ဤအရာများတို့သည်လည်း ဖြစ်ကြလိမ့်မည် ဟုထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။” ဟောရှာယ၊ 45:23

¹²ထို့ကြောင့်၊ ငါတို့ရှိသမျှသည် ဘုရားသခင်အား ကိုယ်အကြောင်းကို ပွင့်ဟဝန်ခံ၍ စစ်ကြောတော်မူခြင်းကို ခံရကြလိမ့်မည်။

အခြားသောသူတို့အား အပြစ်သို့ မသွေးဆောင်ပါနှင့်

¹³ထို့ကြောင့်၊ ငါတို့သည် အချင်းချင်းစစ်ကြောစီရင်ခြင်းမှရပ်ကြစို့။ ညီအစ်ကို သို့မဟုတ် ညီအစ်မတို့ကို အားနည်းခြင်း၊ အပြစ်ဒုစရိုက်ထဲသို့ ထိမိ၍လဲစေသော အဘယ်အရာတစ်ခုကိုမျှ မပြုလုပ်ရန် ငါတို့သည် ကိုယ်စိတ်နှလုံးကို ပြင်ဆင်ကြရမည်။ ¹⁴ငါသည် သခင်ယေရှု၌ ရှိတော်မူ၏။ ထို့ကြောင့် စားဖို့ရန် မှားယွင်းစေသောအစာ ဟူ၍မရှိသည်ကို ငါသိ၏။ သို့သော်လည်း၊ လူတစ်ယောက်သည် တစ်စုံတစ်ရာကို မှားသည်ဟု ထင်မြင်၍ ယုံကြည်ခြင်းရှိလျှင် ထိုအရာမှာသူ့အတွက် မှားယွင်းစရာဖြစ်၏။ ¹⁵သင်သည် တစ်စုံတစ်ရာကို စားသောကြောင့် သင့်ညီအစ်ကို၏ ယုံကြည်ခြင်းကို နာကျင်စေလျှင် သင်သည် မေတ္တာလမ်းသို့ အမှန်လိုက်လျှောက်ခြင်းမရှိ။ လူတစ်ယောက်၏ယုံကြည်ခြင်းကို မှားယွင်းသည်ဟု သူထင်ရသောအရာတို့ကို စားသုံးခြင်းအားဖြင့် မပျက်စီးစေပါနှင့်။ ခရစ်တော်သည် ထိုသူအတွက် အသေခံတော်မူ၏။ ¹⁶သင်တို့သည် ကောင်းသောအရာဖြစ်သည် ဟုထင်ရသော်လည်း၊ အခြားသောသူတို့က ဆိုးသောအရာဖြစ်သည် ဟုဆိုစရာရှိသော တစ်စုံတစ်ရာကိုမျှ ရှိစေခြင်းငှါ အခွင့်မပေးကြပါနှင့်။

¹⁷ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်၌ စားခြင်း၊ သောက်ခြင်းတို့သည် အရေးကြီးသည်မဟုတ်။ ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်၌၊ အရေးကြီးသော အရာများတို့မှာ၊ ဘုရားသခင်နှင့် ဖြောင့်မတ်စွာ အသက်ရှင်ခြင်း၊ ငြိမ်သက်ခြင်းနှင့် သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်၌ ဝမ်းမြောက်ခြင်းတို့ဖြစ်ကြ၏။ ¹⁸ထိုသို့သောအသက်ရှင်ခြင်းအားဖြင့် ခရစ်တော်၏အမှုကို ဆောင်ရွက်သောသူသည်

ဘုရားသခင်ကို ကျေနပ်နှစ်သက်စေ၍ လူတို့ တွင်လက်ခံဖွယ်ရာလည်း ဖြစ်လိမ့်မည်။

¹⁹ ထို့ကြောင့်၊ ငြိမ်သက်ခြင်းကို ဖြစ်စေသော အရာများတို့ကို ငါတို့သည် တတ်နိုင်သရွေ့ ကြိုးစား၍ လုပ်ဆောင်ကြကုန်အံ့။ အချင်းချင်း တို့ကို ခွန်အားဖြစ်စေသော အရာများတို့ကို လည်း၊ ငါတို့သည် ကြိုးစား၍ လုပ်ဆောင်ကြ ကုန်အံ့။ ²⁰ ဘုရားသခင်၏အမှုတော်ကို သင်တို့ စားသောအစားအစာအားဖြင့် ပျက်စီးစေခြင်း ငါ့ အခွင့်မပေးကြနှင့်။ အစားအစာအားလုံး သည် စားရန်စင်ကြယ်ကြပါ၏။ သို့သော်လည်း၊ အခြားသောသူတစ်ယောက်အား အပြစ်ဒုစ ရိုက်ထဲသို့လဲစေခြင်းငှါ တစ်စုံတစ်ရာကို စား သောသူသည် မှားယွင်း၏။ ²¹ အသားကို စား ခြင်းဖြင့်သော်၎င်း၊ စပျစ်ရည်ကို သောက်ခြင်း ဖြင့်သော်၎င်း၊ တစ်စုံတစ်ခုလုပ်ခြင်းဖြင့်သော် ၎င်း သင်၏ညီအစ်ကို သို့မဟုတ် ညီအစ်မတို့ အား အပြစ်ဒုစရိုက်ထဲသို့ လဲစေမည်ဆိုလျှင်၊ မစားမသောက်ရန် သာ၍ ကောင်း၏။ ²² ဤအ ကြောင်းအရာနှင့် ဆိုင်သောသင်တို့၏ယုံကြည် ခြင်းများကို ဘုရားသခင်နှင့် သင်တို့စပ်ကြား၌ သာ လျှို့ဝှက်စွာ ထိန်းထားကြလော့။ လူတစ် ယောက်သည် မိမိစိတ်ထဲ၌ အပြစ်တင်စရာမရှိ၊ ဖြောင့်မတ်သည် ဟုထင်မှတ်သောအရာတို့ကို သူသည် လုပ်ဆောင်နိုင်လျှင်၊ ထိုသူသည် မင်္ဂ လာရှိသောသူဖြစ်၏။ ²³ သို့သော်လည်း၊ လူ တစ်ယောက်သည် မိမိစိတ်ထဲ၌ ဖြောင့်မတ် သည်ဟု အသေအချာထင်မှတ်ခြင်းမရှိဘဲ၊ တစ် စုံတစ်ရာကို စားမိလျှင်ထိုသူသည် ကိုယ်ကို ကိုယ် မှားယွင်းစေသောသူဖြစ်၏။ အကြောင်း မူကား၊ ထိုအရာသည် ဖြောင့်မတ်သည်ဟု ထိုသူသည် မယုံကြည်သောကြောင့်ဖြစ်၏။ ထိုအပြင်၊ လူတစ်ယောက်သည် အဘယ်အမှု အရာကို မယုံကြည်ခြင်းမပါဘဲပြုလျှင်၊ ထိုအမှု အရာ၌အပြစ်ရှိ၏။

15 ငါတို့သည် ယုံကြည်ခြင်း၌ အားကြီးကြ ၏။ ထိုကြောင့်ငါတို့သည် ယုံကြည်ခြင်း ၌ အားနည်းနေသောသူတို့ကို ကူညီမစကြရ

မည်။ ငါတို့သည် သူတို့၏အားနည်းခြင်းအမှုများ ၌ သူတို့ကို ကူညီမစကြရမည်။ ငါတို့သည် ကိုယ် ကိုကိုယ် ကျေနပ်နှစ်သက်စေခြင်းငှါ မကြိုးစား သင့်ပါ။ ² ငါတို့သည် သူတစ်ပါးကို ကျေနပ်နှစ် သက်စေခြင်းငှါ ကြိုးစားကြရမည်။ ငါတို့သည် ဤအမှုကို ပြုခြင်းအားဖြင့် သူတို့ကိုကူညီရမည်။ ထိုသူတို့သည် ယုံကြည်ခြင်း၌ ပို၍ အားကြီးစေ ခြင်းငှါ ငါတို့သည် သူတို့အား ကြိုးစား၍ ကူညီ ရမည်။ ³ ခရစ်တော်ပင်လျှင်၊ ကိုယ်ကိုကိုယ် ကျေနပ်နှစ်သက်စေခြင်းငှါ အသက်မရှင်။ ကျမ်း စာ၌ ရေးထားသည်မှာ၊ “ကိုယ်တော်ကို ကဲ့ရဲ့ သောသူတို့သည် အကျွန်ုပ်ကိုလည်း ကဲ့ရဲ့ကြ ၏” * ဟူ၍ဖြစ်၏။ ⁴ လွန်လေပြီးသောကာလ၌ ရေးထားခဲ့သမျှသော အရာခပ်သိမ်းတို့သည်ငါ တို့အား ဆုံးမသွန်သင်ရန် ရေးသားတော်မူ၏။ ငါတို့၌ မျှော်လင့်စရာအကြောင်း ရှိစေခြင်းငှါ ထိုအရာတို့ကို ရေးသားထားတော်မူ၏။ ကျမ်း စာ၌ ငါတို့အား ပေးထားတော်မူသော ထို ယုံကြည်ခြင်းသည် သည်းခံခြင်းနှင့် တိုက်တွန်း အားပေးခြင်းတို့မှလာ၏။ ⁵ စိတ်ရှည်ခြင်း၊ သည်း ခံခြင်းနှင့် ခွန်အားတို့သည် ဘုရားသခင်ထံ တော်မှလာ၏။ ခရစ်တော်ယေရှု၏အလိုတော် အတိုင်း၊ သင်တို့သည် တညီတညွတ်တည်းနေ ရန် အချင်းချင်းကူညီမည့်အကြောင်း၊ ငါသည် ဘုရားသခင်ကို ဆုတောင်း၏။ ⁶ သို့မှသာ သင် တို့အားလုံးသည် တညီတညွတ်တည်း ရှိကြ လိမ့်မည်။ ထိုသို့သင်တို့အားလုံးသည် ငါတို့ သခင်ယေရှုခရစ်၏ ခမည်းတော်တည်းဟူသော ဘုရားသခင်အား တညီတညွတ်တည်း ဘုန်း အသရေတော်ကို ပေးကြပါလိမ့်မည်။ ⁷ ခရစ် တော်သည်သင်တို့ကို လက်ခံတော်မူ၏။ ထို ကြောင့်၊ သင်တို့သည်လည်း အချင်းချင်းတစ် ယောက်ကိုတစ်ယောက်လက်ခံကြရမည်။ ဤ အရာသည် ဘုရားသခင်၏ဘုန်းအသရေတော် သည် ထင်ရှားစေလိမ့်မည်။ ⁸ ဘုရားသခင်၏ ဂတိတော်သည် အမှန်တည်တော်မူကြောင်းကို ထင်ရှားစေခြင်းငှါ ခရစ်တော်သည် ယုဒလူမျိုး

“ကိုယ်တော် ... ကဲ့ရဲ့ကြ၏” ဆာလံ 69:9

တို့အတွက် အစေခံသောသူ ဖြစ်လာကြောင်းကို ငါသည် သင်တို့အား ပြောဆို၏။ ဘုရားသခင်သည် ယုဒလူမျိုးတို့၏ဘိုးဘေးများတို့အား ဂတိထားတော်မူသည်အတိုင်း ပြည့်စုံစေတော်မူပြီဖြစ်ကြောင်းကို ခရစ်တော်သည် ထင်ရှားစွာသက်သေထူစေတော်မူ၏။ ⁹ခရစ်တော်သည် ဤအမှုအရာတို့ကို ပြုတော်မူ၏။ ထို့ကြောင့်၊ ယုဒလူမျိုးမဟုတ်သော အခြားသောလူမျိုးတို့သည် သူတို့အပေါ်သို့ ဘုရားသခင်ပေးတော်မူသောသနားခြင်း ဂရုဏာတော်တို့အတွက် ဘုရားသခင်၏ဘုန်းအရေတော်ကို ချီးမြှောက်ကြရမည်ဖြစ်၏။ ကျမ်းစာ၌ ရေးထားသည်မှာ၊

“ထို့ကြောင့် ငါသည် ယုဒလူမျိုးမဟုတ်သော အခြားသောလူမျိုးတို့ကြား၌ ချီးမွမ်းလိမ့်မည်။ ငါသည် ကိုယ်တော်၏နာမတော်ကိုထောမနာသီချင်းဆိုလိမ့်မည်။”
ဆာလံ/ 18:49

¹⁰ကျမ်းစာ၌ ဆိုပြန်သည်မှာ၊

“ယုဒအမျိုးမဟုတ်သော သင်တို့သည် ဘုရားသခင်၏လူတို့နှင့်အတူတကွ ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိလိမ့်မည်။”
တရားဟောရာကျမ်း/ 32:43

¹¹တစ်ဖန်ကျမ်းစာ၌ ဆိုပြန်သည်မှာ၊

“သင်တို့ယုဒလူမျိုး မဟုတ်သော လူမျိုးတို့ ထာဝရဘုရားကို ချီးမွမ်းကြလော့။ လူမျိုးအပေါင်းတို့သည် သူ့ကို ချီးမွမ်းကြလော့။”
ဆာလံကျမ်း/ 117:1

¹²တစ်ဖန်ပရောဖက်ဟေရှာယဆိုသည်မှာ၊

“ယေရှု၏ အမျိုးအနွယ်ထံမှ လူတစ်ယောက်သည် ပေါ်လာလိမ့်မည်။ သူသည် ယုဒအမျိုးမဟုတ်သောအခြား

သော လူမျိုးတို့အပေါ်၌ အုပ်စိုးခြင်းငှါ လာလိမ့်မည်။ ယုဒလူမျိုးမဟုတ်သော အခြားသောလူမျိုးတို့သည် ထိုသူအား ဖြင့် မျှော်လင့်ခြင်းရှိကြလိမ့်မည်။”

ဟေရှာယ/ 11:10

¹³သင်တို့၏ယုံကြည်ခြင်းကြောင့် သင်တို့အား ပြည့်စုံသောဝမ်းမြောက်ခြင်းနှင့် ငြိမ်သက်ခြင်းကို ပေးတော်မူမည်အကြောင်း မျှော်လင့်ခြင်းကို ပေးတော်မူသော ဘုရားသခင်ကို ငါ ဆုတောင်း၏။ ထို့နောက် သင်တို့၌ မျှော်လင့်ခြင်းသည် ပြည့်စုံလာလိမ့်မည်။ ထို့အပြင်၊ ထိုမျှော်လင့်ခြင်းသည်သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်၏တန်ခိုးအားဖြင့် သင်တို့၏အထဲမှ စီးထွက်လာပါလိမ့်မည်။”

ရှင်ပေါလုသည် သူ၏အမှုတော်လုပ်ငန်းအကြောင်းကို ပြောဆိုခြင်း

¹⁴ငါ၏ညီအစ်ကိုမောင်နှမတို့၊ သင်တို့သည် ကောင်းသောပကတိသဘောနှင့် ပြည့်စုံကြသည်ကို ငါသိရှိနားလည်၏။ သင်တို့သည် အချင်းချင်း တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက်ဆုံးမသွန်သင်ခြင်းကို တတ်နိုင်ကြမည်အကြောင်း၊ သင်တို့၌ လိုအပ်သမျှသောဉာဏ်ပညာရှိကြသည်ကို ငါသိ၏။ ¹⁵သို့သော်လည်း၊ သင်တို့အား ငါအောက်မေ့သတိရစေလိုသောအရာများတို့အကြောင်းကို ငါသည် သင်တို့အား ရဲရင့်ပွင့်လင်း စွာရေးလိုက်ပါ၏။ ငါသည် ဤကဲ့သို့ ပြုလေ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ဘုရားသခင်သည် ငါ့အား ဤဆုကျေးဇူးကို ပေးတော်မူ၏။ ¹⁶ငါသည် ခရစ်တော်ယေရှု၏အမှုဆောင် ဖြစ်၏။ ဘုရားသခင်သည် ငါ့အား ယုဒလူမျိုးမဟုတ်သော အခြားသောလူမျိုးတို့ကို ကူညီမစခြင်းအမှုကို လုပ်ဆောင်ရန် ခန့်ထားတော်မူ၏။ ငါသည် ဝမ်းမြောက်ဖွယ်ရာသတင်းကောင်းကိုဟောပြော၊ သွန်သင်ခြင်းအားဖြင့် ဘုရားသခင်၏အမှုကို ဆောင်ရွက်လေ၏။ ယုဒလူ အမျိုး မဟုတ်သော အခြားသောလူမျိုးတို့သည်

ဘုရားသခင် လက်ခံတော်မူသောပူဇော်ဆက် ကပ်ခြင်းဖြစ်စေခြင်းငှါ ဤအရာကို ငါပြု၏။ ထိုလူမျိုးတို့ကိုသန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်အား ပြင်ဘုရားသခင်အတွက်သန့်ရှင်းစေတော်မူ၏။

¹⁷ထို့ကြောင့် ငါသည် ခရစ်တော်ယေရှု၌ ဘုရားသခင်အတွက် ပြုသောအရာတို့၌ ဝါကြွားခြင်းအကြောင်းရှိ၏။

¹⁸ငါပြုခဲ့သော အဘယ်အရာတစ်ခုကိုမျှ ကိုယ်အလိုအလျောက် ငါသည် ဟောပြော လိမ့်မည်မဟုတ်။ ယုဒလူမျိုးမဟုတ်သော အခြားသောလူမျိုးတို့သည် ဘုရားသခင်စကားကို နားထောင်ကြရန် ဦးဆောင်လမ်းပြခြင်းဟူသောခရစ်တော်သည် ငါနှင့်အတူ လုပ်ဆောင်သမျှတို့ကိုသာ ငါသည် ဟောပြောလိမ့်မည်။ သူတို့သည် ငါဟောပြော၍ ငါပြုခဲ့သောအရာများကြောင့် ဘုရားသခင်၏စကားကို နားထောင်ကြ၏။

¹⁹သူတို့သည် ဝိညာဉ်တော်၏ တန်ခိုးတော်အားဖြင့်၊ ဘုရားသခင်ပြတော်မူသောနိမိတ်လက္ခဏာများကို မြင်ရသောကြောင့် ဘုရားသခင်၏စကားကို နားထောင်ကြ၏။ ငါသည် ဝမ်းမြောက်ဖွယ်ရာသတင်းကောင်းကို ယေရှုလင်မြို့မှစ၍ ဣလုရိတ်ပြည်* တိုင်အောင် လမ်းခရီးတစ်လျှောက်လုံး၌ ဟောပြော၏။ ငါသည် ဝမ်းမြောက်ဖွယ်ရာသတင်းကောင်းအကြောင်းကို ထိုအရပ်အားလုံး၌ အကုန်အစင်ဟောပြော၏။ ²⁰ငါ၏စိတ်အလိုဆန္ဒသည် ခရစ်တော်နာမကို မကြားဘူးသောအရပ်များ၌ ဝမ်းမြောက်ဖွယ်ရာသတင်းကောင်းကို ဟောပြောရန်ဖြစ်၏။ ငါသည် အခြားသောသူတို့အစပြု၍ လုပ်ဆောင်ပြီးသော အမှုပေါ်၌ ထပ်ဆင့်၍ အမှုတော်ကို မတည်ဆောက်လိုသောကြောင့် ဤအရာကို ငါပြု၏။

²¹သို့သော်လည်း၊ ကျမ်းစာ၌ရေးထားသည်မှာ၊

“ထိုသူ၏အကြောင်းကို အဘယ်သူမျှ မပြောပြဖူးသောလူတို့သည် မြင်ကြလိမ့်

မည်။ ထိုသူ၏အကြောင်းကို မကြားဖူးသောလူတို့သည်နားလည်ကြလိမ့်မည်။”

ဧဟရှာယ၊ 52:15

ရှင်ပေါလုသည် ဧရာမမြို့သို့ခရီးသွားရန်ကြံစည်ခြင်း

²²ထိုအကြောင်းကြောင့် ငါသည် သင်တို့ရှိရာသို့ မလာရန် မကြာခဏတားဆီးခြင်းကို ခံရ၏။

²³ယခုတွင် ဤအရပ်ဒေသ၌ ငါဆောင်ရွက်စရာအမှုများကို ပြီးစီးပြီးဖြစ်၏။ နှစ်ပေါင်းများစွာကပင် ငါသည် သင်တို့ထံလာရန် အလိုရှိ၏။

²⁴ထို့ကြောင့်၊ ငါသည် စပိန်သို့ ခရီးသွားသောအခါ သင်တို့ရှိရာသို့ ငါလာမည်။ သင်တို့နှင့်အတူနေ၍အလိုပြည့်စုံခြင်းငှါ ငါမျှော်လင့်၏။ ထိုနောက် သင်တို့သည် ငါ၏ခရီးစဉ်ကို ကူညီနိုင်ကြပါမည်။ ²⁵ယခုတွင် ငါသည် ဘုရားသခင်၏လူတို့အားကူညီမစရန် ယေရှုလင်မြို့သို့ သွားဦးမည်။

²⁶ယေရှုလင်မြို့၌ရှိသောဘုရားသခင်၏လူအချို့တို့မှာ ဆင်းရဲနွမ်းပါးလျှက်ရှိကြ၏။ မာကေဒေါနီပြည်နှင့် အခါယ ပြည်တို့၌ရှိသော ယုံကြည်သူများတို့သည် မိမိတို့၏ဥစ္စာကို ဝေမျှ၍ စေတနာစိတ်နှင့်လှူကြရာတွင် ဝမ်းမြောက်ကြ၏။ သူတို့သည်ယေရှုလင် မြို့၌ရှိသောသူတို့အား ကူညီရန်ပေးလှူကြ၏။ ²⁷မာကေဒေါနီပြည်နှင့် အခါယပြည်တို့တွင်ရှိသော ယုံကြည်သူတို့သည် ထိုအမှုများကို ပြုကြရာတွင် ဝမ်းမြောက်ပျော်ရွှင်ကြ၏။ သူတို့သည် ယေရှုလင်မြို့၌ရှိသော ယုံကြည်သူတို့အား အမှန်ကူညီကြ၍ ဥစ္စာပစ္စည်းများကိုလည်း ပေးသင့်၏။

ယုဒလူမျိုးမဟုတ်သော အခြားသောလူမျိုးတို့သည် ယုဒလူမျိုးတို့နှင့်အတူ ဝိညာဉ်ပကတိ၌ကောင်းချီးမင်္ဂလာများတို့ကို ဝေမျှခံစားရကြ၏။ ထို့ကြောင့် သူတို့သည် ယုဒလူမျိုးတို့၌ အကြွေးတင်လျှက်ရှိ၏။ ²⁸ယေရှုလင်မြို့၌ရှိသည့်ဆင်းရဲနွမ်းပါးသောသူတို့သည် ကောက်ခံသောအလှူငွေကို ကောင်းမွန်စွာ လက်ခံရရှိရန် ငါအလိုရှိ၏။ ငါသည် ဤအမှုကို ပြီးစီးသောအခါ၊

ဣလုရိတ်ပြည် ဂရိနိုင်ငံအနောက်နှင့် မြောက်အရပ်၌ရှိသောဧရာမပြည်နယ်တစ်ခု။

ငါသည် စပိန်ပြည်သို့သွားမည်။ ငါသည် စပိန်ပြည်သို့ခရီးသွားစဉ်တွင်၊ သင်တို့ရှိရာသို့ ငါဝင်လာပါလိမ့်မည်။²⁹ ငါသည် သင်တို့ရှိရာသို့ လာသောအခါ၊ ခရစ်တော်၏ကြွယ်ဝသော ကောင်းချီးမင်္ဂလာနှင့် အတူရောက်လာလိမ့်မည်ဟု ငါသိ၏။

³⁰ညီအစ်ကိုမောင်နှမတို့ ငါ့အမှု၌ ဘုရားသခင်သည် ငါ့ကို ကူညီမည်အကြောင်း သင်တို့သည် ငါ့အတွက် ဆုတောင်းပေးရန် ငါတောင်းပန်၏။ ငါတို့၏သခင်ယေရှုနှင့် ငါတို့အား သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်ကို ပေးတော်မူသောကြောင့် ဤအရာတို့ကို ပြုကြလော့။³¹ ငါသည် ယုဒပြည်၌ရှိသော မယုံကြည်သောသူများတို့၏လက်မှ လုံခြုံစွာဘေးကင်းလွတ်ရပါမည် အကြောင်းဆုတောင်းကြလော့။ ငါသည်လည်း ယေရှုလင်မြို့၌ရှိသော ဘုရားသခင်၏လူတို့အား ဝမ်းမြောက်ဖွယ်ရာအကြောင်းပါလာစေရန် ဤအရာများအတွက် အကူအညီရှိရန် ဆုတောင်းကြလော့။³² ထို့နောက် ဘုရားသခင်အလိုတော်ရှိတော်မူလျှင် ငါသည် သင်တို့ရှိရာသို့ လာပါလိမ့်မည်။ ငါသည် ဝမ်းမြောက်ခြင်းနှင့်လာပါလိမ့်မည်။ ငါသည် သင်တို့နှင့်အတူရှိသောအခါ နားနေသောအချိန်လည်း ရှိလိမ့်မည်။³³ ငါတို့အား ငြိမ်သက်ခြင်းကို ပေးတော်မူသောဘုရားသခင်သည် သင်တို့အားလုံးတို့နှင့်အတူ တည်ရှိတော်မူပါစေသော။ အာမင်။

ရှင်ပေါလု၏နောက်ဆုံးစကား
16 ငါတို့၏ညီမဖြစ်သော ဖိဗေကို သင်တို့သည် ယုံကြည်စိတ်ချနိုင်မည်အကြောင်း သိရန်ငါအလိုရှိ၏။ သူမသည် ကင်ဒြေမြို့၌ရှိသောသင်းထောက်* မိန်းမဖြစ်၏။² သင်တို့သည် သူမအား သခင်ဘုရား၌ လက်ခံကြရန် ငါတောင်းပန်၏။ ဘုရားသခင်၏လူတို့ပြုသည့်နည်းတူသူမကို လက်ခံကြလော့။ သင်တို့ထံမှ

သင်းထောက် မူရင်းအရ၊ သင်းထောက်လူကြီး ဝရိဘာသာဖြင့် အစောခံကြည့် 1စာ 3:11

သူမလိုအပ်သမျှသော မည်သည့်အရာကိုမဆို သူမအား ကူညီမစကြလော့။ သူမသည်လည်း ငါ့အား အလွန်များစွာကူညီ၏။ သူမသည် များစွာသော သူတို့ကို ကူညီ၏။

³သူမသည် များစွာသောအခြားသူတို့ကိုလည်း ကူညီခဲ့ပြီ။ ပြစ်ကိလနှင့် အာကုလတို့ကိုလည်း နှုတ်ဆက်ကြလော့။ သူတို့သည် ငါနှင့်အတူခရစ်တော်ယေရှု၏အမှုတော်ကို ဆောင်ရွက်သောသူဖြစ်၏။⁴ သူတို့သည် ငါ့အသက်ကို ကယ်ပို့ရန် မိမိတို့၏အသက်များကို စွန့်ကြ၏။ ငါသည် သူတို့အား အထူးကျေးဇူးတင်လျှက်ရှိ၏။ ယုဒလူမျိုးမဟုတ်သော အခြားသောလူမျိုးတို့၏ အသင်းတော်များအားလုံးတို့ကလည်း ကျေးဇူးတင်လျှက်ရှိ၏။⁵ သူတို့၏နေအိမ်၌ တွေ့ဆုံသောအသင်းတော်ကိုလည်း နှုတ်ဆက်ကြလော့။ ငါ၏မိတ်ဆွေပဲနက်ကိုလည်း နှုတ်ဆက်ကြလော့။ သူသည် အာဂျိပြည်၌ ခရစ်တော်၏နောက်တော်သို့ပထမဦးဆုံး လိုက်သောသူဖြစ်၏။⁶ မာရိကိုလည်း နှုတ်ဆက်ကြလော့။ သူမသည် သင်တို့အတွက် အလွန်ကြိုးစား၍ အမှုကို ဆောင်ရွက်၏။⁷ အန္ဒြောနိတ်နှင့် ယုနီတို့ကိုလည်းနှုတ်ဆက်ကြလော့။ သူတို့သည် ငါ့အမျိုးသားချင်းဖြစ်၍ သူတို့သည် ငါနှင့်အတူ အကျဉ်းခံကြ၏။ ထိုသူတို့သည် တမန်တော်တို့တွင် အသရေထင်ရှားသောသူ ဖြစ်ကြ၏။ သူတို့သည် ငါ့ထက်အရင် ခရစ်တော်ကို ယုံကြည်ကြသောသူများလည်းဖြစ်ကြ၏။⁸ သခင်ဘုရား၌ ငါချစ်သော အမွလီကိုလည်း နှုတ်ဆက်ကြလော့။⁹ ဥရဗန်ကိုလည်း နှုတ်ဆက်ကြလော့။ သူသည် ခရစ်တော်အတွက် ငါနှင့်အတူအမှုကို ဆောင်ရွက်သောသူ ဖြစ်၏။ ငါချစ်သောမိတ်ဆွေသတာဒုကိုလည်း နှုတ်ဆက်ကြလော့။¹⁰ အပေလေကိုလည်း နှုတ်ဆက်ကြလော့။ သူသည် ခရစ်တော်ကို အမှန်စင်စစ် ချစ်တော်မူသောသူ ဖြစ်သည်ကို မြည်းစမ်း၍ သက်သေထုသောသူဖြစ်၏။ အာရိတ္တော့ဗုလု၏အိမ်သူအိမ်သားအားလုံးတို့ကိုလည်း နှုတ်ဆက်ကြလော့။¹¹ ငါ၏ဆွေမျိုး ဟေရောဒျန်ကို နှုတ်ဆက်ကြ

လော့။ သခင်ဘုရားပိုင်တော်မူသော နာကိသု
 ၏အိမ်သူအိမ်သား အားလုံးတို့ကိုလည်း နှုတ်
 ဆက်ကြလော့။¹² တရုတ်နံနံနှင့် တရုတ်ပာသတို့ကို
 လည်း နှုတ်ဆက်ကြလော့။ ထိုသို့ မိန်းမတို့
 သည်လည်း သခင်ဘုရားအတွက် အမှုတော်ကို
 အလွန်ကြိုးစား၍ လုပ်ဆောင်ကြ၏။ ငါချစ်
 သောမိတ်ဆွေပေရသိကို နှုတ်ဆက်ကြလော့။
 သူမသည်လည်း သခင်ဘုရားအတွက် အမှု
 တော်ကို အလွန်ကြိုးစား၍ လုပ်ဆောင်ခဲ့ပြီ။
¹³ ရူပုကိုနှုတ်ဆက်ကြလော့။ သခင်ဘုရားသည်
 သူ့ကို ရွေးကောက်တော်မူ၏။ သူ၏မိခင်ကို
 နှုတ်ဆက်ကြလော့။ သူမသည် ငါအဖို့လည်း
 အမိဖြစ်၏။¹⁴ အသံကြိတ်၊ ဖလေကုန်၊ ဟေရမ၊
 ပတ်ရောဘ၊ ဟေရမေမှစ၍ သူတို့နှင့်အတူနေ
 သောခရစ်တော်၌ ညီအစ်ကိုများအားလုံးတို့
 ကို နှုတ်ဆက်ကြလော့။¹⁵ ဖိလောလုပ်၊ ယုလိ၊
 နေရူ၊ နေရူညီမနှင့် ဩလုမ္မတို့ကို နှုတ်ဆက်ကြ
 လော့။ ဘုရားသခင်ပိုင်တော်မူသောယုံကြည်
 သူအပေါင်းတို့ကို နှုတ်ဆက်ကြလော့။¹⁶ သင်
 တို့သည် အချင်းချင်းတစ်ယောက်ကိုတစ်
 ယောက်တွေ့မြင်ကြသောအခါ သန့်ရှင်းသော
 နမ်းခြင်းနှင့် နှုတ်ဆက်ကြလော့။ ခရစ်တော်၏
 အသင်းတော်အားလုံးတို့သည် သင်တို့ကို နှုတ်
 ဆက်ကြ၏။

¹⁷ ညီအစ်ကိုမောင်နှမတို့ အချင်းချင်းတစ်
 ယောက်ကိုတစ်ယောက် ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်
 စေသောထိုသူတို့ကို အလွန်သတိကြီးစွာ ဂရု
 စိုက်၍ ရှောင်ကြရန် ငါသတိပေး၍ တောင်း
 ပန်၏။ အခြားသောသူတို့၏ယုံကြည်ခြင်းကို က
 မောက်ကမဖြစ်အောင် မှောက်လှန်စေသော
 သူတို့ကို အလွန်သတိကြီးစွာ ဂရုစိုက်၍ ရှောင်
 ကြဉ်ကြလော့။ ထိုသူတို့သည် သင်တို့ခံယူသော
 ဆုံးမသွန်သင်ခြင်းသြဝါဒတို့ကို ဆန့်ကျင်ဘက်
 ပြုကြ၏။¹⁸ ထိုသူတို့မှဝေးစွာရှောင်၍ နေကြ
 လော့။ ထိုသို့သောလူတို့သည် ငါတို့သခင်ခရစ်
 တော်၏အမှုကို မဆောင်ရွက်။ သူတို့သည် မိမိ
 တို့ဝမ်း၏အမှုကိုသာ ဆောင်ရွက်ကြ၏။ သူတို့
 သည် ဆိုးသောအမှုအရာကို မသိသောသူတို့

ကို လောကဝတ်စကားနှင့် ချော့မော့သော
 စကားအားဖြင့် လှည့်ဖြားတတ်ကြ၏။¹⁹ သင်
 တို့သည် လိုက်နာကြောင်းကို ယုံကြည်သူအား
 လုံးတို့သည် ကြားသိရကြ၏။ ထို့ကြောင့် ငါ
 သည် သင်တို့ကြောင့် အလွန်ဝမ်းမြောက်ခြင်း
 ရှိ၏။ သို့သော်လည်း ငါသည် သင်တို့အား
 ကောင်းသောအမှုအရာများတို့၌ ပညာသတိရှိ
 စေခြင်းငှါ အလိုရှိ၏။ တစ်ဖန် ငါသည် သင်တို့
 ကို ဆိုးသောအမှုအရာများ၌ အပြစ်ကင်းစေ
 ခြင်းငှါ အလိုရှိ၏။

²⁰ ငြိမ်သက်ခြင်းကိုပေးတော်မူသော ဘုရား
 သခင်သည် စာတန်ကို နှိမ်နှင်းတော်မူ၍ သူ့အ
 ပေါ်၌ အောင်နိုင်သောအခွင့်တန်ခိုးကို သင်တို့
 အား ပေးတော်မူပါလိမ့်မည်။ ငါတို့သခင်ယေရှု
 ခရစ်၏ ကျေးဇူးတော်သည် သင်တို့၌ရှိပါစေ
 သော။²¹ ငါနှင့်အတူအမှုတော်ကို ဆောင်ရွက်
 သောတိမောသေသည် သင်တို့ကို နှုတ်ဆက်
 ၏။ လုကီ၊ ယာသုန်နှင့် သောသိပတရတို့က
 လည်း၊ သင်တို့ကို နှုတ်ဆက်၏။²² ငါသည်
 တေရုတိဖြစ်၏။ ငါသည် သခင်ဘုရား၌ သင်တို့
 ကိုနှုတ်ဆက်၏။

²³ ဂါယုသည် ငါ့ကိုလက်ခံ၍ ဤနေရာ၌ရှိ
 သော အသင်းတော်တစ်ခုလုံးတို့သည် သူ၏
 အိမ်ကို သုံးကြ၏။ သူသည်လည်း သင်တို့ကို
 နှုတ်ဆက်၏။ ရေတ္တုနှင့် ငါတို့ညီ ကွာတုတို့
 သည် သင်တို့ကို နှုတ်ဆက်ကြ၏။ ရေတ္တုသည်
 ဤမြို့၌ ဘဏ္ဍာရေးမှူးဖြစ်၏။²⁴ *

²⁵ ဘုရားသခင်အား ဘုန်းကြီးပါစေသော။
 ဘုရားသခင်သည် သင်တို့ကို ယုံကြည်ခြင်း၌
 အားကြီးစေခြင်းငှါ တတ်နိုင်တော်မူသူ ဖြစ်၏။
 ဘုရားသခင်သည် သင်တို့အား ငါသွန်သင်
 သော ဝမ်းမြောက်ဖွယ်ရာသတင်းကောင်းကို
 အသုံးပြု၍ သင်တို့ကို ခွန်အားနှင့် ပြည့်စုံစေခြင်း
 ငှါ ပြုနိုင်တော်မူ၏။ ထိုအရာမှာသင်တို့အား
 ငါ ဟောပြောသော ယေရှုခရစ်၏အကြောင်း

အခန်းငယ် 24 တစ်ချို့ဂရိစာက အခန်းငယ် 24 ကို ပေါင်း
 ထည့်သည်မှာ “ငါတို့သခင်ယေရှု၏ကျေးဇူးတော်သည်
 သင်တို့အပေါ်၌ တည်ပါစေသတည်း” အာမင်။

ဝမ်းမြောက်ဖွယ်ရာသတင်းကောင်း ဖြစ်၏။
 ခရစ်တော်၏အကြောင်းတည်းဟူသော ထိုနှုတ်
 ကပတ်တော်သည် ရှေးကပ်ကာလပတ်လုံး
 ဝှက်ထားခဲ့သည့်လျှို့ဝှက်သော သမ္မာတရား
 ပင်ဖြစ်၏။ သို့သော်လည်း ထိုလျှို့ဝှက်သော
 သမ္မာတရားသည် ယခုတွင် ငါတို့အား ထင်
 ရှားစွာပြတော်မူ၏။ ²⁶ထိုအရာသည် ပရော
 ဖက်တို့၏ရေးသားခြင်းအားဖြင့် ထင်ရှားစေ

တော်မူပြီ။ ယခုတွင် လူ့အပေါင်းတို့သည်လည်း
 ယုံကြည်၍ လိုက်နာမည်အကြောင်း ထာဝရ
 ဘုရားသခင်၏ပညတ်တော်သည် ထင်ရှားစွာ
 ပြတော်မူပြီဖြစ်၏။ ²⁷ဘုရားသခင်သည် ထာဝရ
 အစဉ်အမြဲအသက်ရှင်တော်မူ၏။ ပညာနှင့်ပြည့်
 စုံတော်မူသောတစ်ဆူတည်း သောဘုရား
 သခင်သည် ယေရှုခရစ်အားဖြင့် ထာဝရအစဉ်
 မပြတ် ဘုန်းကြီးတော်မူစေသတည်း။ အာမင်။

ကောရိန္နုသြဝါဒစာ ပထမစောင်

1 ပေါလုထံမှ နှုတ်ဆက်လိုက်ပါ၏။ ဘုရားသခင်သည် ငါ့ကို ရွေးကောက်တော်မူသောကြောင့် ငါသည် ခရစ်တော်ယေရှု၏တမန်တော်တစ်ပါးအဖြစ် ခေါ်တော်မူခြင်းကို ခံရ၏။ ခရစ်တော်၌ ငါတို့၏ညီဖြစ်သော သုဿင်ထံမှလည်း နှုတ်ဆက်လိုက်ပါ၏။

²ကောရိန္နုမြို့၌ရှိသော ဘုရားသခင်၏အသင်းတော်နှင့် ခရစ်တော်ယေရှု၌ သန့်ရှင်းစေတော်မူသောသူတို့အား နှုတ်ဆက်လိုက်ပါ၏။ သင်တို့သည် ဘုရားသခင်၏သန့်ရှင်းတော်မူသောလူဟူ၍ ခေါ်တော်မူခြင်းကိုခံကြ၏။ သင်တို့သည် ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်၏နာမတော်ကို ယုံကြည်ကိုးစား ၍နေရာအနှံ့အပြား၌ နေထိုင်သောသူတို့နှင့်အတူ ခေါ်တော်မူခြင်းခံကြ၏။ ယေရှုခရစ်သည် သူတို့၏သခင်ဖြစ်၍ ငါတို့၏သခင်လည်း ဖြစ်တော်မူ၏။

³သခင်ယေရှုခရစ်နှင့် ငါတို့အဘတည်းဟူသော ဘုရားသခင်အထံတော်မှ ကျေးဇူးတော်နှင့်ငြိမ်သက်ခြင်းသည် သင်တို့အပေါ်၌ ရှိပါစေသော။

ရှင်ပေါလုသည် ဘုရားသခင်ကို ကျေးဇူးတင်တော်မူခြင်း

⁴ဘုရားသခင်သည် ကျေးဇူးတော်ကို ခရစ်တော်ယေရှုအားဖြင့် သင်တို့အား ပေးတော်မူသောကြောင့် ငါသည် ငါ့ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်ကို အစဉ်မပြတ်ချီးမွမ်း၏။ ⁵သင်တို့သည် ခရစ်တော်ယေရှုအားဖြင့် ကြွယ်ဝသောကောင်းချီးမင်္ဂလာအားလုံးတို့ကို ခံစားကြ၏။ သင်တို့ပြောဆိုခြင်း ရှိသမျှသောအမှုနှင့် သင်တို့၏ဥာဏ် ရှိသမျှတို့၌ သင်တို့သည် ကောင်း

ချီးမင်္ဂလာကိုခံကြ၏။ ⁶ခရစ်တော်၏အကြောင်းမှန်သောတရားသည် သင်တို့တွင် တည်စေတော်မူ၏။ ⁷ထို့ကြောင့် သင်တို့သည် ငါတို့သခင်ယေရှု၏ပေါ်ထွန်းတော်မူခြင်းကို မျှော်လင့်၍ နေစဉ်၊ သင်တို့လိုအပ်သော ဆုကျေးဇူးအလုံးစုံတို့ကို ဘုရားသခင်ထံတော်မှ ရရှိကြလိမ့်မည်။ ⁸သင်တို့သည် ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ် ပြန်ကြွလာသောအခါ အပြစ်တင်စရာအခွင့်နှင့် ကင်းလွတ်မည်အကြောင်း ယေရှုသည် သင်တို့ကို အဆုံးတိုင်အောင် ခိုင်ခံ့မြဲမြံစေတော်မူလိမ့်မည်။ ⁹ဘုရားသခင်သည်သစ္စာနှင့်ပြည့်စုံတော်မူ၏။ ဘုရားသခင်သည် ငါတို့သခင်တည်းဟူသော မိမိ၏သားတော်ယေရှုခရစ်နှင့်အတူ ဆက်ဆံခြင်းကျေးဇူးတော်ကို ပေးတော်မူရန် သင်တို့အား ခေါ်တော်မူသောသူပင် ဖြစ်၏။

ကောရိန္နုအသင်းတော်၌ရှိသောပြဿနာများ

¹⁰ညီအစ်ကိုမောင်နှမတို့၊ သင်တို့သည် အချင်းချင်း ကွဲပြားခြင်းမရှိမည့်အကြောင်း စိတ်သဘောတညီတညွတ်တည်းရှိကြရန် ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်၏နာမတော်အမှီပြု၍ သင်တို့ကို ငါနှိုးဆော်တောင်းပန်၏။ သင်တို့သည်တူညီသောရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် စုံလင်စွာ ပေါင်းစည်းကြရန် ငါနှိုးဆော်တောင်းပန်၏။ ¹¹ညီအစ်ကိုမောင်နှမတို့၊ ခလောက္ကအိမ်သားအချို့တို့သည် သင်တို့အကြောင်းကို ငါ့အား ပြောကြ၏။ သင်တို့၏အထံ၌ အချင်းချင်းမသင့်၊ ရန်တွေ့ခြင်းရှိသည်ကို ငါကြားရ၏။ ¹²ငါ ဆိုလိုသည့်အကြောင်းမှာ၊ သင်တို့တွင် တစ်ယောက်က “ငါသည် ပေါလုနောက်သို့

လိုက်” ဟုဆို၏။ အခြားတစ်ယောက်က “ငါသည် အာပေါလုနောက်သို့လိုက်၏” ဟုဆိုသည်။ အခြားတစ်ယောက်ကလည်း “ငါသည် ပေတရူ* နောက်ကိုလိုက်၏” ဟုဆို၍ အခြားနောက်တစ်ယောက်က “ငါသည် ခရစ်တော်နောက်ကိုလိုက်သည်” ဟုဆိုပြန်၏။ ¹³ခရစ်တော်သည် အုပ်စုအမျိုးမျိုးမကွဲပြားနိုင်။ ပေါလုသည် သင်တို့အတွက် လက်ဝါးကားတိုင်ပေါ်မှာ အသေခံတော်မူသလော။ အသေမခံပါ။ သင်တို့သည် ပေါလု၏နာမ၌ ဗတ္တိဇံကိုခံကြပါသလော။ မခံကြပါ။ ¹⁴ငါသည် ကရိပ္ပနှင့်ဂါယုမှ တပါးသင်တို့တွင် အဘယ်သူကိုမျှ ဗတ္တိဇံကို မပေးသည်ဖြစ်၍ ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော် ရှိပါ၏။ ¹⁵ယခုပင် သင်တို့တွင် ငါ၏နာမ၌ဗတ္တိဇံကိုခံသည် ဟုအဘယ်သူမျှ ဆိုစရာအကြောင်း မရှိသောကြောင့် ကျေးဇူးတင်ဝမ်းမြောက်လျက်ရှိ၏။ ¹⁶ငါသည် သတေဗန်၏အိမ်သူအိမ်သားတို့ကိုလည်း ဗတ္တိဇံကိုပေးပြီ။ ထိုမှတစ်ပါး အခြားသောသူအား ဗတ္တိဇံပေးသည်ကို ငါမမှတ်မိ။ ¹⁷ခရစ်တော်သည် ငါ့အား လူတို့ကို ဗတ္တိဇံပေးရန် အခွင့်မပေး။ ခရစ်တော်သည် ငါ့အား ဝမ်းမြောက်ဖွယ်ရာသတင်းကောင်းကို ဟောပြောသောအလုပ်ကိုသာ ပေးတော်မူ၏။ သို့သော်လည်း ခရစ်တော်၏လက်ဝါးကားတိုင် တရား၏တန်ခိုးသည် အချည်းနှီးမဖြစ်စေခြင်း ငါ့ဝမ်းမြောက်ဖွယ်ရာသတင်းကောင်းကိုဟောပြောရာတွင် လူတို့၏ပညာစကားကို အသုံးမပြုဘဲ ဟောပြောရန် ခရစ်တော်သည် ငါ့ကို စေလွှတ်တော်မူ၏။

ဘုရားသခင်၏တန်ခိုးတော်နှင့် ပညာသည် ခရစ်တော်၌ထင်ရှားစေ၏

¹⁸ဆုံးရှုံးခြင်းသို့ ရောက်သောသူတို့၌ လက်ဝါးကားတိုင်တော်တရားသည် မိုက်သောတရားဖြစ်၏။ သို့သော်လည်း ကယ်တင်ခြင်းသို့ ရောက်သောငါတို့၌ ထိုတရားသည် ဘုရား

ပေတရူ အခြားသောနာမည်မှာ ကေဗ ဖြစ်သည်။

သခင်၏တန်ခိုးတော်ဖြစ်၏။ ¹⁹ကျမ်းစာ၌ရေးထားသည်မှာ

“ငါသည် ပညာရှိသောလူတို့၏ပညာကို ဖျက်ဆီးမည်။ ဥာဏ်ကောင်းသောသူတို့၏ဥာဏ်ကိုလည်းပယ်မည်” ဟုလာ၏။
ဟေရှာယ၊ 29:14

²⁰ပညာရှိသောသူတို့သည် အဘယ်မှာ ရှိသနည်း။ ကျမ်းပြုဆရာတို့သည်အဘယ်မှာ ရှိပါသနည်း။ စကားပြောဆိုရာတွင် ကျွမ်းကျင်သောသူတို့သည် အဘယ်မှာ ရှိပါသနည်း။ ဘုရားသခင်သည် လောကီပညာကို မိုက်စေတော်မူ၏။

²¹ဘုရားသခင်သည် မိမိပညာတော်အားဖြင့် သိရှိတော်မူသည်မှာ လောကီသားတို့သည်မိမိတို့လောကပညာအားဖြင့်ဘုရားသခင်ကို မသိဘဲနေကြ၏။ ထို့ကြောင့် ဘုရားသခင်သည် ယုံကြည်သောသူတို့ကို ကယ်တင်ခြင်းငှါ ငါတို့ဟောပြောသော ဒေသနာတော်၏ “မိုက်မဲခြင်း”ကို အသုံးပြုတော်မူ၏။ ²²ယုဒလူတို့သည် သက်သေအဖြစ် နိမိတ်လက္ခဏာကို တောင်းတတ်ကြ၏။ ဟေလသလူတို့သည် ပညာကို ရှာကြ၏။ ²³သို့သော်လည်း ငါတို့ဟောပြောသည်မှာ ခရစ်တော်သည် လက်ဝါးကားတိုင်ပေါ်၌ အသေခံတော်မူ၏။ ထိုအရာသည် ယုဒလူတို့ကို စော်ကားစရာအကြောင်းဖြစ်စေ၏။ ထိုအရာသည် ယုဒလူမဟုတ်သောလူမျိုးတို့အတွက် မိုက်မဲရာဖြစ်ပါ၏။ ²⁴သို့သော်လည်း ဘုရားသခင်ခေါ်တော်မူသော ယုဒလူမျိုးတို့နှင့် ဟေလသလူမျိုးတို့အတွက် ခရစ်တော်သည် ဘုရားသခင်၏တန်ခိုးတော်နှင့် ဘုရားသခင်၏ ပညာတော်ဖြစ်ပါ၏။ ²⁵ဘုရားသခင်၏မိုက်မဲခြင်းအရာသည် လူတို့၏ပညာရှိသည် ထက်သာ၍ ပညာရှိ၏။ ဘုရားသခင်၏အားနည်းခြင်းအရာသည်ပင် လူတို့၏အစွမ်းထက်သာ၍ အစွမ်းရှိလေ၏။

²⁶ညီအစ်ကိုမောင်နှမတို့၊ ဘုရားသခင်သည် သင်တို့ကို ခေါ်တော်မူခြင်းအကြောင်းအ

ရာကို ဆင်ခြင်ကြလော့။ လောကီသားတို့နည်းလမ်းအားဖြင့် ပညာရှိသောသူသင်တို့၌ အများမပါ။ တန်ခိုးအာဏာနှင့် ပြည့်စုံ၍ မင်းမျိုးမင်းနွယ်မှလာသောသူအများမပါ။²⁷ သို့သော်လည်း၊ ဘုရားသခင်သည် ပညာရှိတို့ကို ရှက်ကြောက်စေခြင်းငှါ လောကီအရာ၌ မိုက်မဲသည် ဟုထင်မှတ်သောသူတို့ကို ရွေးကောက်တော်မူ၏။ ဘုရားသခင်သည် တန်ခိုးအာဏာရှိသောသူတို့ကို ရှက်ကြောက်စေခြင်းငှါ၊ လောကီအရာ၌ အားနည်းသောသူတို့ကို ရွေးကောက်တော်မူ၏။²⁸ ဘုရားသခင်သည် လောက၌ အရေးမကြီးသောအရာတို့ကို ရွေးကောက်တော်မူ၏။ ဘုရားသခင်သည် အမုန်းခံရသော သူ၊ အခြေအမြစ်မရှိသောသူတို့ကို ရွေးကောက်တော်မူ၏။ ဤနည်းအားဖြင့် ဘုရားသခင်သည် လောကီသားတို့က အရေးကြီးသည် ဟုထင်မှတ်သောအရာတို့ကို ဖျက်ဆီးစေခြင်းငှါ ရွေးကောက်တော်မူ၏။²⁹ ဘုရားသခင်သည် မိမိရှေ့တော်၌ အဘယ်သူမျှ ဝါကြွားစရာအခွင့်မရှိစေခြင်းငှါ ထိုအရာကို ပြုတော်မူ၏။³⁰ သင်တို့ကို ခရစ်တော်ယေရှု၌ တည်နေစေခြင်းငှါ ပြုတော်မူသောသူသည် ဘုရားသခင်ဖြစ်တော်မူ၏။ ခရစ်တော်သည် ဘုရားသခင်ထံတော်မှ လာသောငါတို့၏ပညာဖြစ်၏။ ငါတို့သည် ဘုရားသခင်ရှေ့၌ ဖြောင့်မတ်တော်မူခြင်းသို့ ရောက်၍ အပြစ်တရားမှလွတ်မြောက်ခြင်းတွင် ခရစ်တော်သည် အကြောင်းရင်းဖြစ်၏။ ခရစ်တော်သည် ငါတို့သန့်ရှင်းရာအကြောင်းဖြစ်တော်မူ၏။³¹ ထိုကြောင့်၊ ကျမ်းစာ၌ “လူတစ်ယောက်သည် ဝါကြွားလျှင်၊ သူသည် ဘုရားသခင်၌သာဝါကြွားစေ”* ဟုရေးသားထား၏။

လက်ဝါးကားတိုင်ပေါ်၌ ခရစ်တော် အကြောင်းတရားဒေသနာ

2 ညီအစ်ကိုမောင်နှမတို့၊ ငါသည် သင်တို့ရှိရာသို့ လာသောအခါ၊ ဘုရားသခင်၏လျှို့ဝှက်သောသမ္မာတရားကိုသင်တို့အား ငါဟော

“လူတစ်ယောက် ... ဝါကြွားစေ” ယေရမိ 9:24

ပြော၏။ သို့သော်လည်း၊ ငါသည် စိတ်ကူးယဉ်သောအရာထင်မြင်ချက်စကားများ သို့မဟုတ် မြင့်မားသောပညာတို့ကို အသုံးပြုခြင်းမရှိခဲ့။² သို့သော်လည်း ငါသည် သင်တို့နှင့်အတူရှိနေစဉ် ယေရှုခရစ်နှင့် လက်ဝါးကားတိုင်ပေါ်တွင် သူ၏အသေခံတော်မူခြင်းမှတစ်ပါး အခြားအဘယ်အကြောင်းအရာကိုမျှ ငါမသိမမှတ်ဟု စိတ်ဆုံးဖြတ်၏။³ ငါသည် သင်တို့ရှိရာသို့ရောက်လာသောအခါ၊ ငါသည် အားနည်းလျက်၊ ကြောက်ရွံ့ခြင်းဖြင့်တုန်လှုပ်၏။⁴ ငါ၏သွန်သင်ခြင်းနှင့် ဟောပြောခြင်းတို့သည် လူပညာနှင့် ယှဉ်သောပြားယောင်းသောစကားနှင့်တကွ ရှိသည်မဟုတ်။ သို့သော်လည်း၊ ငါ၏သွန်သင်ခြင်းတို့သည် ဝိညာဉ်တော်* ၏တန်ခိုးအားဖြင့် ဖြစ်ကြောင်းသက်သေရှိ၏။⁵ သင်တို့၏ယုံကြည်ခြင်းသည် လူပညာအားဖြင့်မတည်။ ဘုရားသခင်၏တန်ခိုးတော်အားဖြင့် တည်မည်အကြောင်း ငါသည် ဤသို့ဟောပြော၏။

ဘုရားသခင်၏ပညာတော်

“ငါတို့သည် စုံလင်၍ ရင့်ကျက်သောသူတို့အား ပညာစကားကို ဟောပြောသွန်သင်ကြ၏။ သို့သော်လည်း၊ ငါတို့ဟောပြောသောပညာစကားသည် လောကီပညာကိုမဆိုလို။ လောကီမင်းတို့၏ပညာကိုမဆိုလို။ ထိုလောကီမင်းတို့သည် သူတို့၏တန်ခိုးအာဏာနှင့်အတူ ကွယ်ပျောက်ကြလိမ့်မည်။⁷ သို့သော်လည်း၊ ငါတို့သည် နက်နဲသောအရာ၌ ဝှက်ထားသော ဘုရားသခင်၏ပညာကို ပြသကြ၏။ ဤပညာသည် လူတို့ထံမှ ပုံးကွယ်ဝှက်ထားလျက်ရှိ၏။ ဤပညာသည် ငါတို့၏ဘုန်းအသရေအတွက် ဖြစ်စေခြင်းငှါ ဘုရားသခင်သည် စီရင်တော်

ဝိညာဉ်တော် သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်’ ဘုရားသခင်၏ဝိညာဉ်တော်ဟူ၍၎င်း၊ ခရစ်တော်၏ဝိညာဉ်တော် ဟူ၍၎င်း၊ ဥပရွှာယ်ဆရာဟူ၍၎င်း ခေါ်လေ့ရှိသည်။ သူသည် ဘုရားသခင်နှင့်သော်၎င်း၊ ခရစ်တော်နှင့်သော်၎င်း၊ ပူးပေါင်းပြီး ဤကမ္ဘာကြီးပေါ်ရှိ လူသားများထံတွင်ဘုရားသခင်၏အမှုတော်ကို လုပ်ဆောင်သည်။

မူ၏။ သူသည် ဤအရာကို ကမ္ဘာမတည်မရှိမှီ စီရင်တော်မူပြီ။⁸ ထိုပညာကို လောကီမင်း တစ်စုံတစ်ယောက်ကမျှ မသိကြ။ သူတို့သည် ထိုပညာကိုသိကြလျှင်၊ သူတို့သည် ဘုန်းကြီး တော်မူသောသခင်ကို လက်ဝါးကားတိုင်ပေါ်၌ သတ်ကြလိမ့်မည်မဟုတ်။⁹ သို့သော်လည်း၊ ကျမ်းစာ၌ရေးထားသည်မှာ၊

“ဘုရားသခင်ကို ချစ်တော်မူသော သူတို့ အတွက်၊ ဘုရားသခင်ပြင်ဆင်တော်မူ သောအရာတို့ကို လူတို့မျက်စိဖြင့်မမြင်၊ နားဖြင့်မကြား၊ စိတ်နှလုံးဖြင့် မကြံစည်” ဟုလာ၏။ *ဟောရှာယ၊ 64:4*

¹⁰ သို့သော်လည်း၊ ဘုရားသခင်သည် ဤအ ရာများကို ငါတို့အား ဝိညာဉ်တော်အားဖြင့် ဖော်ပြတော်မူ၏။

ဝိညာဉ်တော်သည် ခပ်သိမ်းသောအရာတို့ ကို သိမြင်တော်မူ၏။ ထိုဝိညာဉ်တော်သည် ဘုရားသခင် ၏နက်နဲလျှို့ဝှက်သောအရာတို့ကို ပင် သိမြင်တော်မူ၏။¹¹ ထိုအရာမှာ ဤသို့ဖြစ် ၏။ လူတစ်ယောက်၏စိတ်ထဲ၌ ရှိသောအရာ ကို အဘယ်သူမျှမသိနိုင်။ သို့သော်လည်း မိမိ အထဲ၌ ရှိသောမိမိစိတ်ဝိညာဉ်သည် ထိုအရာ ကို သိနိုင်၏။ ထိုနည်းတူ ဘုရားသခင်နှင့်လည်း ဖြစ်တော်မူ၏။ ဘုရားသခင်၏နက်နဲသောအရာ ကို အဘယ်သူမျှမသိ။ ထိုအရာများကို ဘုရား သခင်၏ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်တစ်ပါး တည်းသာလျှင် သိတော်မူ၏။¹² ငါတို့သည် လောကီဝိညာဉ်ကိုမခံကြ။ သို့သော်လည်း၊ ငါတို့သည် ဘုရားသခင်ထံတော်မှ လာသော ဝိညာဉ်တော်ကိုခံကြ၏။ ဘုရားသခင်သည် ငါ တို့အား အခမဲ့ပေးတော်မူသောအရာများကို သိခြင်းငှါ ငါတို့သည် ထိုဝိညာဉ်တော်ကိုခံကြ ၏။¹³ ငါတို့သည် လူပညာအားဖြင့် သွန်သင် သောအရာတို့ကို ဟောပြောသည်မဟုတ်။ ဝိညာဉ်တော်အားဖြင့် ငါတို့အား သွန်သင်သော အရာနှင့်အညီ ငါတို့သည် ဟောပြော၍ ဝိညာဉ်

နှင့်စပ်ဆိုင်သောအရာတို့ကို ဝိညာဉ်စကား အားဖြင့် ရှင်းပြကြ၏။¹⁴ ဝိညာဉ်တော်နှင့်စပ် ဆိုင်သောသူတစ်ယောက်သည် ဝိညာဉ်တော် မှ လာသောအရာတို့ကို မခံမယူနိုင်။ ထိုအရာ တို့သည် မိုက်မဲသောအရာဖြစ်သည်ဟု သူထင် တတ်၏။ ထိုအရာတို့ကို ဝိညာဉ်တော်၏ကူ ညီမစခြင်းအားဖြင့်သာ ပိုင်းခြား၍ နားလည်နိုင် သောကြောင့်ဖြစ်၏။¹⁵ ဝိညာဉ်လူသည် ထိုအ ရာအလုံးစုံတို့ကို ပိုင်းခြား၍ နားလည်တတ်၏။ သို့သော်လည်း အဘယ်သူမျှသူကို ပိုင်းခြား၍ မသိနိုင်။ ကျမ်းစာက

¹⁶ “အဘယ်သူသည် ထာဝရဘုရား၏စိတ် တော်ကို သိဘူးသနည်း။ အဘယ်သူ သည် ထာဝရဘုရားအား အဘယ်အရာ ကို ပြုရမည်ဟု သွန်သင်နိုင်မည်နည်း” ဟုဆိုထား၏။

ဟောရှာယ၊ 40:13

သို့သော်လည်း၊ ငါတို့သည် ခရစ်တော်၏စိတ် ကို ခံကြ၏။

လူနောက်သို့ လိုက်ခြင်းသည် မှားသောလမ်းဖြစ်၏

3 ညီအစ်ကို မောင်နှမတို့၊ လွန်လေပြီးသော ကာလ၌ ငါသည် သင်တို့ကို ဝိညာဉ်လူတို့ အား ဟောပြောသကဲ့သို့ သင်တို့ကို မဟော ပြောနိုင်။ ဇာတိပကတိလူတို့ကို၎င်း၊ ခရစ် တော်၌ကလေးသူငယ်တို့ကို၎င်း၊ ဟောပြော သကဲ့သို့ သင်တို့ကို ငါဟောပြောရ၏။² သင် တို့အား ငါသွန်သင်သောတရားဒေသနာသည် နို့ကဲ့သို့ဖြစ်၍၊ မာသောအစားအစာကဲ့သို့ မဟုတ်။ ငါသည် ဤသို့ပြု၏။ အကြောင်းမူ ကား၊ သင်တို့သည် မာသောအစာကို စားရန် အဆင်သင့်မဖြစ်သေး။ ယခုပင်လျှင် သင်တို့ သည်မာသောခဲဘွယ်၊ စားဘွယ်များကို မကြေ နိုင်ကြသေး။³ သင်တို့သည် ယခုတိုင်အောင် ဇာတိပကတိလူများကဲ့သို့ အသက်ရှင်ကြသေး ၏။ သင်တို့သည် အချင်းချင်းမနာလို၍ တစ်

ယောက်နှင့်တစ်ယောက် ရန်တွေ့ကြ၏။ သင် တို့သည် ဤလောကနှင့် သက်ဆိုင်သေးကြ ကြောင်း ဤအရာတို့က ထင်ရှားစွာဖော်ပြ၏။ သင်တို့သည် အခြားသောလောကီသားအား လုံးတို့နည်းတူကျင့်ဆောင်ကြ၏။⁴ တစ်ယောက် က၊ “ငါသည် ပေါလုနောက်သို့ လိုက်သည်” ဟုဆို၍ အခြားတစ်ယောက်ကလည်း၊ “ငါ သည် အာပေါလုနောက်ကိုလိုက်သည်” ဟုဆို သောအခါ သင်တို့သည် ဤအရာကို ပြုလုပ် ကြ၏။ သင်တို့သည် ထိုကဲ့သို့သောအရာများ ကို ပြောဆိုကြသောအခါ သင်တို့သည် လော ကီသားတို့နည်းတူ ကျင့်ဆောင်ကြခြင်းဖြစ်၏။

⁵အာပေါလုသည် အရေးပါသောသူဖြစ်ပါ သလော။ မဟုတ်ပါ။ ပေါလုသည် အရေးပါ သောသူဖြစ်ပါသလော။ မဟုတ်ပါ။ ငါတို့သည် သင်တို့ယုံကြည်နိုင်ကြရန် ကူညီသောဘုရား သခင်၏အစေခံများသာလျှင် ဖြစ်ကြ၏။ ငါတို့ တစ်ယောက်စီတိုင်းသည် ငါတို့အား ဆောင် ရွက်ရန် ဘုရားသခင်ပေးတော်မူသောအမှုတို့ ကို လုပ်ဆောင်သောသူများဖြစ်ကြ၏။⁶ ငါသည် မျိုးစေ့ကိုစိုက်ပျိုး၏။ အာပေါလုသည် ထိုအပင် ကို ရေလောင်း၏။ သို့သော်လည်း၊ အပင်ကို ကြီးထွားစေသောသူသည် ဘုရားသခင်ဖြစ်၏။⁷ ထို့ကြောင့် စိုက်ပျိုးသောသူသည် အရေးကြီး သည်မဟုတ်။ ရေလောင်းသောသူသည်လည်း အရေးကြီးသည်မဟုတ်။ ဘုရားသခင်တစ်ပါး တည်းသာလျှင် အရေးကြီးတော်မူ၏။ အ ကြောင်းမူကား၊ သူသည် အပင်ကို ကြီးထွားစေ တော်မူ၏။⁸ စိုက်ပျိုးသောသူနှင့်ရေလောင်း သောသူနှစ်ဦးတို့သည် တလုံးတဝတည်း ဖြစ်၍ မိမိတို့အသီးသီးလုပ်သည့်အတိုင်းမိမိ အကျိုး ကိုခံရလိမ့်မည်။⁹ ငါတို့သည် ဘုရားသခင်နှင့်အ တူတကွ အလုပ်လုပ်သောသူတို့ဖြစ်ကြ၏။ သင် တို့သည် ဘုရားသခင်ပိုင်တော်မူသောလယ် ကွင်းပြင်ကဲ့သို့ဖြစ်၏။

သင်တို့သည် ဘုရားသခင်၏တည်ဆောက် တော်မူသောအိမ်တော်လည်းဖြစ်ကြ၏။¹⁰ ငါ သည် ကျွမ်းကျင်သောဗိသုကာကဲ့သို့ အုတ်

မြစ်ကိုချပြီး အိမ်ကိုတည်ဆောက်၏။ ငါသည် ဆုကျေးဇူးကို အသုံးပြု၍ ဘုရားသခင်သည် ငါ့အား လုပ်ဆောင်ရန် အပ်ပေး တော်မူသော အရာများကို ဆောင်ရွက်၏။ အခြားသောသူ တို့သည် ထိုအုတ်မြစ်ပေါ်၌ ထပ်အဆင့်၍ တည် ဆောက်ကြ၏။ သို့သော်လည်း၊ တည်ဆောက် သောသူတစ်ယောက်စီတိုင်း သည် ထိုအုတ်မြစ် အပေါ်မှာ အဘယ်သို့တည် ဆောက်ရမည်ကို သတိပြုရမည်။¹¹ အုတ်မြစ်သည် အဆင့်ဆင့် ချလျက်ရှိပြီးဖြစ်၏။ တည်ဆောက်လျက်ရှိသော အုတ်မြစ်မှ တစ်ပါးအခြားသောအုတ်မြစ်ကို အ ဘယ်သူမျှမတည်ဆောက်နိုင်။ အဆင့်ဆင့်ချ လျက်ရှိသောအုတ်မြစ်မှာ ယေရှုခရစ်ပင်ဖြစ် ၏။¹² လူတစ်ယောက် သည် ရွှေ၊ ငွေ၊ တန်ဖိုး ကြီးသောကျောက်၊ သစ်သား၊ မြက်ပင် သို့မ ဟုတ် ကောက်ရိုးတို့ကို အသုံးပြု၍ ထိုအုတ်မြစ် ပေါ်သို့ တည်ဆောက်နိုင်၏။¹³ ထိုနေ့ရက်သည် အသီးသီးလုပ်သောအလုပ်ကို ထင်ရှားစေလိမ့် မည်။ ထိုနေ့ရက်*၌ လူအသီးသီးတို့၏အလုပ် ကို မီးအားဖြင့် စစ်ကြောစုံစမ်းသောအခါ လူ အသီးသီး၏အလုပ်ကို ထင်ရှားစေလိမ့်မည်။ လူ တိုင်းလုပ်သောအလုပ်သည် အဘယ်သို့ ကောင်းသောအလုပ်ဖြစ်သည်ကို စစ်ကြော စုံစမ်းလိမ့်မည်။¹⁴ လူတစ်ယောက်သည် ထို အုတ်မြစ်ပေါ်သို့တည် ဆောက်သောအိမ်သည် ရပ်တည်လျှင်သူသည် အကျိုးကိုခံရလိမ့်မည်။¹⁵ သို့သော်လည်း၊ ထိုသူတည်ဆောက်သော အိမ်သည် မီးလောင်ကျွမ်းလျှင် ထိုသူသည် အ ရှုံးခံရလိမ့်မည်။ သို့သော်လည်းမီးနှင့်လူတ်သကဲ့ သို့ သူသည် ကယ်တင်ခြင်းသို့ရောက်လိမ့်မည်။

¹⁶သင်တို့သည် ဘုရားသခင်၏ဗိမာန်တော် ဖြစ်ကြသည်ကို သင်တို့မသိကြလော။ ဘုရား သခင်၏ဝိညာဉ်တော်သည် သင်တို့၏အထံ၌ ကျိန်းဝပ်တော်မူ၏။¹⁷ အဘယ်သူမဆို ဘုရား သခင်၏ဗိမာန်တော်ကို ပျက်ဆီးလျှင်၊ ဘုရား သခင်သည် ထိုသူကို ပျက်ဆီးတော်မူလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ ဘုရားသခင်၏ဗိမာန်တော်

နေ့ရက် ခရစ်ကြွလာပြီး လူသားအားလုံးကိုစိရင်မည်နေ။

သည် ဘုရားသခင်ကိုသာ ဆက်ကပ်ထား
 သောအရာဖြစ်၏။ သင်တို့ကိုယ်တိုင်သည်
 လည်း ဘုရားသခင်၏ဗိမာန်တော် ဖြစ်ကြ၏။
 18 သင်တို့သည် ကိုယ်ကိုယ် မလှည့်ပြားစေ
 နှင့်။ သင်တို့တွင် အကြင်သူသည် ဤလောက၌
 ပညာရှိသည်ဟု ထင်မှတ်လျှင်၊ ထိုသူသည်
 မိုက်မဲသောသူဖြစ်ပါစေ။ ထို့နောက် သူသည်
 အမှန်စင်စစ် ပညာရှိသောသူဖြစ်လာနိုင်၏။
 19 အကြောင်းမူကား၊ ဤလောကီပညာသည်
 ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌ မိုက်မဲခြင်းဖြစ်၏။ ကျမ်း
 စာ၌ ရေးထားသည်မှာ၊ “လောကီပညာရှိ
 သောသူတို့သည် ကောက်ကျစ်သောနည်းလမ်း
 များကို သုံးလာကြသောအခါ ဘုရားသခင်
 သည် သူတို့ကို ဖမ်းတော်မူ၏။” * 20 တစ်ဖန်
 ကျမ်းစာ၌ လာသည်မှာ၊ “ပညာရှိသောသူတို့
 ၏အကြံအစည်တို့သည် အချည်းနီးဖြစ်ကြောင်း
 ကို ထာဝရဘုရားသိ တော်မူ၏။” * 21 ထို့
 ကြောင့်၊ သင်တို့သည် လူ့အကြောင်းအရာ၌
 ဝါကြွားခြင်းအလျှင်မရှိ။ ခပ်သိမ်းသောအရာ
 တို့သည် သင်တို့၌ဖြစ်ကြ၏။ 22 ပေါလုဖြစ်
 စေ၊ အာပေါလုဖြစ်စေ၊ ပေတရုဖြစ်စေ၊ ဤ
 လောကဖြစ်စေ၊ အသက်ရှင်ခြင်းဖြစ်စေ၊ သေ
 ခြင်းဖြစ်စေ၊ မျက်မှောက်အရာနှင့် နောင်လာ
 မည့်အရာဖြစ်စေ၊ ဤခပ်သိမ်းသောအရာတို့
 သည် သင်တို့နှင့်ဆိုင်၏။ 23 သင်တို့သည် ခရစ်
 တော်နှင့်ဆိုင်ကြ၏။ ခရစ်တော်သည်လည်း
 ဘုရားသခင်နှင့်ဆိုင်၏။

ခရစ်တော်၏တမန်တော်များ

4 လူတို့သည် ငါတို့အား အဘယ်သို့မှတ်ယူ
 ရမည်အရာသည် ဤအရာဖြစ်၏။ ငါတို့
 သည် ခရစ်တော်၏အစေခံမျှသာဖြစ်၏။ ငါတို့
 သည် ဘုရားသခင်၏လျှို့ဝှက်သောသမ္မာတ
 ရားကို အပ်နှံခြင်းခံရသောသူ ဖြစ်ကြ၏။ 2 တစ်
 စုံတစ်ခုကို အပ်ခြင်းခံသောလူတစ်ယောက်

“လောကီပညာရှိ ... ဖမ်းတော်မူ၏” ယောဘ 5:13

“ပညာရှိ ... သိတော်မူ၏” ဆာလံ 94:11

သည် မိမိကို ယုံကြည်ထိုက်ကြောင်း ပြသရန်
 ငါတို့မျှော်လင့်ကြ၏။ 3 သို့သော်လည်း သင်တို့
 ၏တရားစီရင်ခြင်းကို ငါသည် အမှုမထား။
 လောက၌ရှိသော အဘယ်တရားခုံရုံး၌မဆို
 တရားစီရင်ခြင်း အကြောင်းကို ငါသည် အမှု
 မထား။ အကယ်စင်စစ်၊ ငါသည် ကိုယ်
 ကိုကိုယ်ပင်လျှင် တရားမစီရင်။ 4 ငါသည် ကိုယ်
 ကိုကိုယ် အဘယ်အပြစ်မျှတင်သည်ဟု ငါမထင်
 မှတ်။ သို့သော်လည်း၊ ထိုအရာသည် ငါ့အား
 အပြစ်ကင်းစေသည်မဟုတ်။ ထာဝရဘုရား
 သည် ငါ့ကို စီရင်တော်မူသောသူဖြစ်၏။ 5 ထို့
 ကြောင့် အချိန်မကျရောက်မီ တရားစီရင်ခြင်း
 ကို မပြုကြနှင့်။ သခင်ဘုရားကြွလာတော်မူ
 မည်ကို စောင့်ကြလော့။ သခင်ဘုရားသည်
 မှောင် မိုက်၌ဝှက်ထားသောအရာကို အလင်း
 သို့ ယူဆောင်တော်မူလိမ့်မည်။ သခင်ဘုရား
 သည် လူတို့၏စိတ်နှလုံးထဲ၌လျှို့ဝှက်စွာ ကြံ
 စည်သောအရာများကိုလည်း ထင်ရှားစေလိမ့်
 မည်။ ထို့နောက် ဘုရားသခင်သည် လူအသီး
 အသီးတို့အား မိမိတို့ခံထိုက်သောချီးမွမ်းခြင်း
 ကို ပေးတော်မူလိမ့်မည်။

6 ညီအစ်ကိုမောင်နှမတို့၊ ငါသည် ဤအရာ
 များကို သင်တို့အတွက် ပုံဆောင်ချက်အဖြစ်
 အာပေါလုနှင့် ငါကိုယ်တိုင် အသုံးချလေ၏။
 သင်သည် “ကျမ်းစာ၌ ရေးထားသောအရာကို
 လွန်၍ မသွားနှင့်” ဟူသောအဆိုအမိန့်၏အဓိ
 ပွယ်ကို သင်ယူနိုင်မည့်အကြောင်း ဤအရာကို
 ငါပြု၏။ ထို့နောက် သင်တို့သည် တစ်ယောက်
 အကြောင်းကို ဝါကြွား၍ အခြားသောသူတစ်
 ယောက်ကို ငြင်းဆန်ကြလိမ့်မည်မဟုတ်။ 7 သင်
 သည် အခြားသောသူတို့ထက်သာ၍ ကောင်း
 မှန်သည်ဟု အဘယ်သူဆိုပါသနည်း။ သင်တို့၌
 ရှိသမျှသောအရာတို့သည် သင်တို့အား ပေး
 အပ်ထား၏။ ထို့ကြောင့် သင်တို့၌ ရှိသမျှသော
 အရာအားလုံးကို သင်တို့အား ပေးလျှင်၊ ထိုအ
 ရာများကို သင်တို့အစွမ်းနှင့် တန်ခိုးအားဖြင့်
 ရရှိသကဲ့သို့ သင်တို့သည် အဘယ်ကြောင့် ဝါ
 ကြွားလိုကြသနည်း။

⁸ယခုတွင် သင်တို့အလိုရှိသမျှသောအရာ အားလုံးကို သင်တို့၌ရှိသည်ဟု ထင်မှတ်ကြ၏။ သင်တို့သည် ယခုတွင် ချမ်းသာကြွယ်ဝကြသည် ဟု ထင်မှတ်ကြ၏။ သင်တို့သည် ငါတို့မရှိစဉ် တွင် ရှင်ဘုရင်များဖြစ်လာကြသည်ဟု ထင်မှတ်ကြ၏။ ငါသည် သင်တို့အား အမှန်တကယ်ရှင် ဘုရင်များဖြစ်ခြင်းငှါ အလိုရှိ၏။ သို့မှသာ ငါ တို့သည် သင်တို့နှင့်အတူ ရှင်ဘုရင်များဖြစ်နိုင်လိမ့်မည်။ ⁹သို့သော်လည်း၊ ဘုရားသခင်သည် ငါတို့အား နောက်ဆုံးသောအရေးပါသူများ အဖြစ်ခန့်ထားတော်မူသည်ဟု ငါ ထင်ရ၏။ ငါတို့သည် အသတ်ခံခြင်းငှါစီရင်ချက် ချခံရသောလူတို့ကဲ့သို့ဖြစ်၏။ ငါတို့သည် လောကီသားများနှင့် ကောင်းကင်တမန်များမျက်မှောက်၌ ပွဲဝင်သောသူဖြစ်ကြ၏။ ¹⁰ငါတို့သည် ခရစ်တော်အတွက်ကြောင့် လူမိုက်ဖြစ်ကြ၏။ သို့သော်လည်း၊ သင်တို့သည် ခရစ်တော်၌ အလွန် ပညာရှိကြသည်ဟု သင်တို့ထင်ကြ၏။ ငါတို့သည် အားနည်းသောသူဖြစ်ကြ၏။ သို့သော်လည်း၊ သင်တို့သည် အားကြီးသောသူဖြစ်ကြသည်ဟု ကိုယ်ကိုကိုယ် ထင်မှတ်ကြ၏။ လူတို့သည် သင်တို့ကို ချီးမြှောက်ကြ၏။ သို့သော်လည်း၊ သူတို့သည် ငါတို့ကို မချီးမြှောက်ကြ။ ¹¹ယခုတိုင် ငါတို့၌စားရန်၊ သောက်ရန်၊ ဝတ်ရန် လုံလောက်စွာမရှိသေး။ ငါတို့သည် မကြာခဏ ရိုက်ပုတ်ခြင်းကိုလည်း ခံရကြ၏။ ငါတို့၌ နေစရာအိမ်မရှိ။ ¹²ငါတို့သည် ကိုယ်လက်နှင့်ပင်ပန်းစွာအလုပ်လုပ်၍ ကိုယ်ကိုကိုယ် ကျွေးမွေးရ၏။ လူတို့သည် ငါတို့အား ကဲ့ရဲ့ခြင်း၊ ကျိန်ဆဲခြင်းကို ပြုကြ၏။ သို့ သော်လည်း၊ ငါတို့သည် သူတို့ကို ကောင်းချီးပေးကြ၏။ လူတို့သည် ငါတို့ကိုညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်သောအခါ ငါတို့သည်ခံကြ၏။ ¹³လူတို့သည် ငါတို့အား မကောင်းသောစကားကို ဆိုကြ၏။ သို့သော်လည်း၊ ငါတို့သည် သူတို့အား ကောင်းသောစကားကို ပြန်ပြောကြ၏။ ယခုအခါ၌ ငါတို့သည် လောကကြီး၏အမှိုက်သရိုက်နှင့်အညစ်အကြေး ဖြစ်ကြ၏။

¹⁴ငါသည် သင်တို့ကို ရှက်ကြောက်စေခြင်း

ငှါ ကြိုးစားနေသည်မဟုတ်။ သင်တို့ကို ငါချစ်သောကလေးသူငယ်တို့ကဲ့သို့ မှတ်၍ သင်တို့အား သတိပေးခြင်းငှါ ဤအရာကို ငါရေး၏။ ¹⁵သင်တို့တွင်ခရစ်တော်အကြောင်းကို သင်ပေးရန် ဆရာတစ်သောင်းရှိနိုင်၏။ သို့သော်လည်း၊ သင်တို့၌၊ ဖခင်များစွာမရှိကြ။ ဝမ်းမြောက်ဖွယ်ရာသတင်းကောင်းအားဖြင့်၊ ငါသည် ခရစ်တော်ယေရှု၌ သင်တို့၏ဖခင်ဖြစ်လာ၏။

¹⁶ထို့ကြောင့်၊ သင်တို့သည်လည်း ငါကျင့်သည့်နည်းတူကျင့်ကြရန် ငါနှိုးဆော်တောင်းပန်၏။ ¹⁷ထိုအကြောင်းကြောင့်ငါသည်တိမောသေကို သင်တို့ထံသို့ စေလွှတ်၏။ သူသည် သခင်ဘုရား၌ ငါ၏ချစ်သားဖြစ်၏။ ငါသည် တိမောသေကိုချစ်၏။ သူသည် ယုံကြည်ထိုက်သောသူဖြစ်၏။ ခရစ်တော်ယေရှု၌ ငါကဲ့သို့ အဘယ်သို့အသက်ရှင်ရန် သင်တို့မှတ်မိစေခြင်းငှါ သူသည် ကူညီလိမ့်မည်။ ထိုအသက်ရှင်ခြင်းနည်းလမ်းမှာ နေရာတိုင်း၌ရှိသော အသင်းတော်အားလုံးတို့၌ ငါသွန်သင်သောအရာဖြစ်၏။

¹⁸သင်တို့တွင် အချို့သောသူတို့သည် မာနထောင်လွှားသောသူတို့ဖြစ်လာကြ၏။ ငါသည် သင်တို့ထံသို့ တစ်ဖန်ပြန်၍ မလာဟုသင်တို့သည် ထင်မှတ်လျက် မာနထောင်လွှားကြ၏။ ¹⁹သို့သော်လည်း၊ ငါသည် သင်တို့ထံသို့ အမြန်ပြန်လာမည်။ သခင်ဘုရားအလိုတော်ရှိလျှင်၊ ငါသည် ပြန်လာလိမ့်မည်။ ထိုနောက်၊ ထိုမာနထောင်လွှားသောသူတို့သည် အဘယ်အရာပြုနိုင်သည်ကို ငါမြင်၍ သူတို့ပြောသောအရာမဟုတ်၊ သူတို့၏လုပ်နိုင်သောအရာကို ငါကြည့်မည်။ ²⁰အကြောင်းမူကား၊ ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်သည်စကား၌ တည်သည်မဟုတ်၊ တန်ခိုး၌တည်၏။ ²¹သင်တို့သည် အဘယ်အရာကို အလိုရှိကြပါသနည်း။

ငါသည် သင်တို့ဆီသို့ အပြစ်ဒဏ်ခတ်ခြင်းငှါ လာမည်လော၊ သို့မဟုတ် ငါသည် သင်တို့ဆီသို့ မေတ္တာနှင့်၎င်း၊

နူးညံ့သိမ်မွေ့သော စိတ်နှင့်၎င်း လာရမည်လော။

အသင်းတော်၏ကျင့်ဝတ္တရားဆိုင်ရာပြဿနာ

5 သင်တို့အထဲတွင် ဘုရားသခင်ကို မသိသော လူတို့ထဲ၌ပင်လျှင် မဖြစ်ပျက်သော မတရားမေထုန်၌ ပျော်မွေ့ခြင်းမျိုးသည် ဟု လူတို့သည် ပြောဆိုကြ၏။ သင်တို့တွင် တစ်ယောက်သည် မိမိအဘ၏မယား* ကိုပင်လျှင် ပြစ်မှားလျက်ရှိသည်ဟု လူတို့ပြောဆိုကြ၏။² ဤအရာသည် အမှုဖြစ်သော်လည်း အဘယ်ကြောင့် သင်တို့သည် အလွန်မာနထောင်လွှားလျက် ရှိကြသနည်း။ ထိုသို့အစားသင်တို့သည် ဝမ်းနည်းခြင်းနှင့်ပြည့်ရမည်။ ထိုသို့သော အပြစ်ကို ကျူးလွန်သောသူသည် သင်တို့၏အထဲမှ နှင်ထုတ်ရမည်။³ ငါသည် ကိုယ်ခန္ဓာအားဖြင့် သင်တို့နှင့်အတူမရှိ။ သို့သော်လည်း ငါသည် ဝိညာဉ်အားဖြင့် သင်တို့နှင့်အတူရှိ၏။ ငါသည် ကိုယ်တိုင် သင်တို့နှင့် အတူရှိသကဲ့သို့ ထိုသို့ကျင့်သောသူကို ယခုပင် ငါစီရင်ပြီ။⁴ သင်တို့သည် ငါတို့၏ သခင်ယေရှုနာမ၌ အတူတကွစုရုံးလာကြသော အခါ၊ ငါသည် ဝိညာဉ်အားဖြင့်၎င်း၊ ငါတို့သခင်ယေရှု၏တန်ခိုးအားဖြင့်၎င်း၊ သင်တို့နှင့်အတူရှိလိမ့်မည်။⁵ ထိုအချိန်၌ သူ၏ညစ်ညူးသောကိုယ်ခန္ဓာ၏အလိုဆန္ဒများကို ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်မည်အကြောင်း ထိုသူကို စာတန်လက်သို့ အပ်နှံကြလော့။ ထို့နောက် ထာဝရဘုရား၏နေ့ရက်၌ သူ့ဝိညာဉ်သည် ကယ်တင်ခြင်းသို့ ရောက်လိမ့်မည်။

⁶ သင်တို့၏ဝါကြွားခြင်းသည် မကောင်းမသင့်ဖြစ်၏။ “အနည်းငယ်သောတဆေးသည် မုန့်စိမ်းတစ်ပုံလုံးကို ဖောင်းကြွစေတတ်သည်” ဟူသောဆိုရိုးစကားကို သင်တို့သည် သိကြ၏။⁷ ဟောင်းသောတဆေးကို ထုတ်ပစ်၍ သုတ်သင်ပယ်ရှင်းကြလော့။ သို့မှသာ သင်တို့သည် အသစ်သောမုန့်စိမ်း ဖြစ်ကြပါလိမ့်မည်။ သင်တို့

အဘ၏မယား: ဤအရာ၏ဆိုလိုချက်မှာ မိထူးဖြစ်ကောင်းဖြစ်နိုင်၏။

သည် ပသခါပွဲ* အတွက် တဆေးမဲ့မုန့်* အမှန်ဖြစ်ကြ၏။ အမှန်စင်စစ် ငါတို့ပသခါ သိုးသငယ်ဖြစ်တော်မူသောခရစ်တော်သည် ယင်ပူဇော်သည့်အနေဖြင့် အသေခံတော်မူပြီးဖြစ်၏။⁸ ထို့ကြောင့် ဟောင်းသောတဆေးပါသည့်မုန့်ဖြင့် မဟုတ်ဘဲ တဆေးမဲ့မုန့်ဖြင့် ပွဲခံကြကုန်အံ့။ ထိုဟောင်းသောတဆေးသည့်ဆိုး ညစ်ခြင်း၊ မတရားသောမေထုန်၌ မှီဝဲခြင်းနှင့် ပြုလုပ်ထား၏။ တဆေးမဲ့မုန့်ကို ရိုးသားဖြူစင်ခြင်းနှင့်သမ္မာတရားဖြင့် ပြုလုပ်ထား၏။

⁹ သင်တို့သည် မတရားသောမေထုန်၌ မှီဝဲသောသူတို့နှင့် မပေါင်းဖော်မည့်အကြောင်းကို ငါ၏အထက်သြဝါဒစာ၌ ငါရေးထားခဲ့ပြီ။¹⁰ သို့သော်လည်း သင်တို့သည် အပြစ်ရှိသောဤလောကီသားတို့နှင့် မပေါင်းဖော်ရဟု ငါမဆိုလို။ ထိုလောကီသားတို့သည် မတရားသောမေထုန်၌ မှီဝဲခြင်း၊ လောဘလွန်ကျူးခြင်း၊ လိမ်ညာလှည့်ဖြားခြင်းနှင့် ရုပ်တုများကို ကွယ်ခြင်းအမှုတို့ကို ပြုကြ၏။ ထိုသူတို့မှ ကင်းကွာရမည်ဆိုလျှင် သင်တို့သည် ဤလောကကို စွန့်၍ ထွက်သွားကြရမည်။¹¹ ငါသည် သင်တို့အား စာအားဖြင့်ဆိုသည်မှာ၊ ခရစ်တော်၌ ညီအစ်ကိုမောင်နှမဖြစ်လျက် မတရားသောမေထုန် ၌ မှီဝဲသောသူ၊ လောဘလွန်ကျူးသောသူ၊ ရုပ်တုများကို ကိုးကွယ်သောသူ၊ တခြားလူတို့၏ ဆိုးကြောင်း ပြောဆိုသောသူ၊ သေရည်သေရက်နှင့် မူးယစ်သောသူ၊ လိမ်ညာလှည့်ဖြားသောသူတို့ကို သင်တို့သည် အပေါင်းအဖော် မလုပ်ရ။ ထိုသို့ပြုသောလူနှင့်ပင်လျှင် မစားသောက်ရ။

¹²⁻¹³ အသင်းတော်လူ မဟုတ်သောလူတို့အား အပြစ်စီရင်ခြင်းသည် ငါ၏အမှုအရာမ

‘ပသခါသိုးသငယ်’ သိုးသငယ်သည် ယုဒလူမျိုးတို့၏ပသခါပွဲတော်၌ သိုးသတ်သကဲ့သို့ ယေရှုသည် သူလူများအလိုငှါ ယင်ဖြစ်သည်။

ပသခါမုန့် ယုဒလူမျိုးတို့သည် တဆေးမပါသောအထူးမုန့်ကို သူတို့၏ပသခါပွဲတော်မှာ စားခဲ့ကြသည်။ ပေါလု၏ဆိုလိုရင်းမှာ တဆေးမဲ့မုန့်ပသခါပွဲသကဲ့သို့ ခရစ်ယာန်တို့သည် အပြစ်မှလွတ်မြောက်သည်ဟု ဆိုလိုရင်းဖြစ်သည်။

ဟုတ်။ ဘုရားသခင်သည် ထိုလူတို့ကို တရားစီရင်တော်မူလိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း၊ သင်တို့သည် အသင်းတော်၌ ပါဝင်သောသူတို့ကိုစီရင်ခြင်းအမှုကို ပြုရပါမည်။ ကျမ်းစာ၌ “ဆိုညစ်သောသူကိုသင်တို့အထဲမှ နှင်ထုတ်ကြလော့” * ဟုရေးထား၏။

ခရစ်ယာန်တို့တွင် ပြဿနာများ စီရင်ခြင်း

6 သင်တို့တွင် တစ်ယောက်သောသူသည် အခြားသောသူနှင့်ဆန့်ကျင်၍ အမှုတစ်စုံတစ်ရာရှိသောအခါ၊ သင်တို့သည် အဘယ်ကြောင့် တရားခုံရုံး၌ရှိသောတရားသူကြီးတို့ထံသို့ သွားကြပါသနည်း။ ထိုသူတို့သည် ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌ ပြောမတ်ခြင်းမရှိကြ။ ထို့ကြောင့် သင်တို့၏အမှုကို အဘယ်ကြောင့် ဘုရားသခင်၏သန့်ရှင်းသူတို့ရှေ့၌ မတင်ပြကြသနည်း။² ဘုရားသခင်၏လူတို့သည် လောကီနိုင်ငံကို တရားစီရင်လိမ့်မည်အကြောင်း သင်တို့သည် အမှန်သိကြပါ၏။ ထို့ကြောင့် သင်တို့သည် လောကီနိုင်ငံတို့ကို တရားစီရင်လိမ့်မည်ဖြစ်၍၊ သင်တို့သည် ဤကဲ့သို့ သေးငယ်သောအမှုတို့ကိုလည်း အမှန်စီရင်ရန် တတ်နိုင်ကြပါ၏။³ ငါတို့သည် ကောင်းကင်တမန်တို့ကို တရားစီရင်ကြလိမ့်မည်ကို သင်တို့သိကြ၏။ ထို့ကြောင့် ငါတို့သည် ဤဘဝ၌ လောကီသားတို့၏နေ့စဉ်အမှုများကို အမှန်စီရင်နိုင်ကြ၏။⁴ ထို့ကြောင့် သင်တို့သည် လောကီအမှုကိုစီရင်စရာရှိလျှင် ဘယ်ကြောင့် အသင်းတော်အဝင်မဟုတ်သော သူတို့ထံသို့ထို အမှုအရာများကို ယူသွားကြပါသနည်း။ ထိုသူတို့သည် အသင်းတော်၌ အသေရေပျက်သောသူများဖြစ်ကြ၏။⁵ ငါသည်သင်တို့ ရှက်ကြောက်စရာဖြစ်ခြင်းငှါ ဤအကြောင်းကို ပြော၏။ ညီအစ်ကိုချင်းတို့၏အမှုကို ပညာသတိရှိစွာတရားဆုံးဖြတ်စီရင်နိုင်သောသူသည် သင်တို့အထဲ၌ အမှန်ရှိပါ၏။ “သို့သော်လည်း ယခုတွင် ညီအစ်ကိုတစ်ယောက်သည် အခြားသော ညီအစ်ကိုတစ်ယောက်အား ဆန့်ကျင်၍အမှုဖွင့်

ရန် တရားရုံးသို့သွား၏။ သင်တို့သည် ဤအမှုကိုစွဲများကိုမယုံကြည်သောသူတို့ရှေ့၌ပြုကြ၏။⁷ သင်တို့သည် အချင်းချင်း တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက် ဆန့်ကျင်၍ အငြင်းပွားမှုကြောင့် သင်တို့သည် ဆုံးရှုံးပြီးဖြစ်ကြောင်းကို ထင်ရှားစေ၏။ တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူအား မှားယွင်းသောအမှုကိုပြု၍ လိမ်ညာလှည့်ဖြားလျှင်၊ သင်တို့အတွက်သာ၍ ကောင်းပေမည်။⁸ သို့သော်လည်း၊ သင်တို့ကိုယ်တိုင်သည် မှားယွင်းသောအမှုကိုပြု၍ လိမ်ညာလှည့်ဖြားကြ၏။ သင်တို့သည် ဤအရာတို့ကို အခြားသောယုံကြည် သူများအပေါ်၌ ပြုကြ၏။⁹⁻¹⁰ ထိုသို့မှားယွင်းသောအမှုကို ပြုသောသူတို့သည် ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်ကို အမွေခံရကြလိမ့်မည် မဟုတ်ကြောင်းကို သင်တို့သည် အမှန်သိကြ၏။ သင်တို့ကိုယ်တိုင် မမိုက်မဲကြနှင့်။ မတရားသောမေထုန်၌ မှီဝဲသောသူ၊ ရုပ်တုများကို ကိုးကွယ်သောသူ၊ သူမယားကို ပြစ်မှားသောသူ၊ ယောက်ျားချင်း မေထုန်ကို ပြုသောသူ၊ ထိုအမှုကိုခံသောသူ၊ သူတစ်ပါးဥစ္စာကိုခိုးသောသူ၊ အတ္တလောဘလွန်ကျူးသောသူ၊ အရက်သေစာနှင့် ယစ်မူးသောသူ၊ အခြားသောသူတို့အား ဆဲဆို၍ကဲ့ရဲ့သောသူ၊ အနိုင်အထက်လုယူ၍ လိမ်ညာလှည့်ဖြားသောသူတို့သည် ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်ကို အမွေခံရကြလိမ့်မည်မဟုတ်။¹¹ လွန်ခဲ့သောအချိန်တွင်၊ သင်တို့၌ အချို့သောသူတို့သည်ထိုကဲ့သို့ဖြစ်ကြ၏။ သို့သော်လည်း၊ ငါတို့ဘုရားသခင်၏ဝိညာဉ်တော်အားဖြင့်၎င်း၊ သခင်ယေရှုခရစ်၏နာမတော်အားဖြင့်၎င်း၊ ဘုရားသခင်ထံတော်၌ သင်တို့သည် ယခုတွင် ဆေးကြောစင်ကြယ်စေခြင်း၊ သန့်ရှင်းခြင်းနှင့်ဖြောင့်မတ်ခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။

သင်တို့၏ကိုယ်ခန္ဓာကို ဘုရားသခင်၏ဘုန်းတော်ထင်ရှားစေရန်အသုံးပြုကြပါ

¹²“ခပ်သိမ်းသောအမှုအရာတို့ကို ပြုရန်ငါ၌ အခွင့်ရှိ၏။” သို့သော်လည်း၊ ခပ်သိမ်းသောအရာတို့သည်ကောင်းကြသည်မဟုတ်။ “ခပ်သိမ်း

“ဆိုညစ်သောသူ ... ကြလော့” တရား 22:21, 24

သော အမှုအရာတို့ကို ပြုရန်ငါ၌ အခွင့်ရှိ၏။” သို့သော်လည်း၊ ငါသည် အဘယ်အရာကိုမျှ ငါ၏သခင်ဖြစ်စေခြင်းငှါ ခွင့်ပြုလိမ့်မည်မဟုတ်။¹³ “အစားအသောက်တို့သည် ဝမ်းဗိုက်အတွက် ဖြစ်၏။ ဝမ်းဗိုက်သည်လည်း အစားအသောက် အဖို့ဖြစ်၏။” မှန်ပါ၏။ သို့သော်လည်း၊ ဘုရား သခင်သည် ထိုနှစ်ပါးစလုံးကို ဖျက်ဆီးတော်မူ လိမ့်မည်။ ကိုယ်ခန္ဓာသည် မတရားသောမေ ထုန်၌မှီဝဲဖို့ရန်မဟုတ်။ ကိုယ်ခန္ဓာသည် သခင် ဘုရားအဖို့ဖြစ်၏။ သခင်ဘုရားသည်လည်း ကိုယ်ခန္ဓာအဖို့ဖြစ်တော်မူ၏။¹⁴ ဘုရားသခင် သည် သခင်ဘုရားကို သေခြင်းမှရှင်ပြန်ထ မြှောက်စေတော်မူ၏။ ထို့နောက် ဘုရားသခင် သည် မိမိတန်ခိုးတော်အားဖြင့် ငါတို့ကိုလည်း၊ သေခြင်းမှ ရှင်ပြန်ထမြှောက်စေတော်မူလိမ့် မည်။¹⁵ သင်တို့၏ကိုယ်ခန္ဓာများသည် ခရစ် တော်ကိုယ်တော်တိုင် ပိုင်တော်မူ၍ ခရစ်တော် ၏အင်္ဂါပင် ဖြစ်တော်မူသည်ကို သင်တို့သည် အ သေအချာသိကြ၏။ ထို့ကြောင့်၊ ငါသည် ခရစ် တော်၏အင်္ဂါကို ယူ၍ပြည့်တန်ဆာနှင့် ဘယ် သောအခါမျှ ပေါင်းဖော်မည်မဟုတ်။¹⁶ ကျမ်း စာ၌ရေးထားသည်မှာ၊ “လူနှစ်ဦးတို့သည် တစ် သားတစ်ကိုယ်တည်းဖြစ်လာကြ၏။”* ထို ကြောင့်၊ ပြည့်တန်ဆာနှင့်ပေါင်းဖော်သောလူ တစ်ယောက်သည် သူမ၏ကိုယ်ခန္ဓာနှင့်တစ် သားတစ်ကိုယ်တည်း ဖြစ်လာသည်ကို သင်တို့ သိရမည်။¹⁷ သို့သော်လည်း၊ သခင်ဘုရား၌မိမိ ကိုယ်ကို မှီဝဲသောသူသည် ထိုသခင်နှင့်တစ် စိတ်တစ်ဝိညာဉ်တည်းဖြစ်၏။

¹⁸ ထို့ကြောင့် မတရားသောမေထုန်၌ မှီဝဲ ခြင်းအပြစ်မှ ပြေးထွက်၍ ရှောင်ကြဉ်ကြလော့။ လူတစ်ယောက်လွန်ကျူးသော အခြားအပြစ်ဒုစ ရိုက်တို့သည် ထိုသူ၏ကိုယ်ခန္ဓာအပြင်၌ရှိ၏။ သို့ သော်လည်း ထိုလူသည် မတရားသောမေထုန် ကို ပြုလျှင်၊ မိမိကိုယ်ခန္ဓာကို ဆန့်ကျင်၍ပြစ် မှားသောသူဖြစ်၏။¹⁹ သင်တို့၏ကိုယ်ခန္ဓာသည် သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်ကျိန်းဝပ်ရာ ဗိမာန်

တော်ဖြစ်သည်ကို သင်တို့သည် သိကြရမည်။ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်သည် သင်တို့၏အ ထဲ၌ရှိတော်မူ၏။ သင်တို့သည် သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်ကို ဘုရားသခင်ထံတော်မှခံရကြ ပြီးဖြစ်၏။ သင်တို့ကိုယ်သင်တို့မပိုင်ကြ။²⁰ ဘုရား သခင်သည် သင်တို့ကို အဖိုးအခပေးခြင်းအား ဖြင့်ဝယ်တော်မူ၏။ ထို့ကြောင့် သင်တို့၏ကိုယ် ခန္ဓာအားဖြင့်ဘုရားသခင်၏ဂုဏ်အသရေတော် ကို ထင်ရှားစေကြလော့။

အိမ်ထောင်ပြုခြင်းအကြောင်း

7 ယခုအခါ၌ သင်တို့ရေးသောစာ၌ ပါသည့် အရာတို့ကို ငါဆွေးနွေးမည်။ ယောက်ျား သည် မိန်းမနှင့်ဆက်ဆံဘဲနေလျှင် သာ၍ ကောင်း၏။² သို့သော်လည်း၊ မတရားသော မေထုန်နှင့် ကင်းလွတ်မည်အကြောင်း၊ ယော ကျားတိုင်းသည် မိမိမယားရှိရမည်။ မိန်းမတိုင်း သည်လည်း မိမိလင်ရှိရမည်။³ ယောက်ျား သည် မိမိမယားအား ဆက်ဆံခြင်းဝတ်ရှိသမျှ ကို ပေးအပ်ရမည်။ ထိုနည်းတူ မိန်းမသည် လည်း၊ မိမိလင်ယောက်ျားအား ဆက်ဆံခြင်း ဝတ်ရှိသမျှကို ပေးအပ်ရပါမည်။⁴ မိန်းမသည် မိမိကိုယ်ခန္ဓာပေါ်၌ ပိုင်ဆိုင်သောအခွင့်အာ ကာမရှိ။ သူမ၏လင်ယောက်ျားသည် သူမ၏ ကိုယ်ခန္ဓာပေါ်၌ ပိုင်ဆိုင်သောအခွင့်အာကာ ရှိ၏။ ယောက်ျားသည်လည်း မိမိကိုယ်ခန္ဓာပေါ် ၌ ပိုင်ဆိုင်သောအခွင့်အာကာမရှိ။ သို့သော် အလည်း၊ သူ၏မယားသည်ပိုင်၏။⁵ သင်တို့၏ ကိုယ်ခန္ဓာကို အချင်းချင်းတစ်ယောက်ကိုတစ် ယောက်ပေးအပ်ရန် မငြင်းပယ်ကြနှင့်။ သို့သော် လည်း၊ သင်တို့နှစ်ဦးစလုံးတို့သည် သဘောတူ ညီလျှက် ဆက်ဆံခြင်းဝတ်မှ ရှောင်ပယ်ရန်အ ချိန်ကို ပေးရမည်။ သင်တို့သည် ထိုသို့ပြုမှ သာလျှင်၊ ဆုတောင်းခြင်းဝတ်ကို ပြုရန်အချိန် ကို ပေးနိုင်ကြမည်ဖြစ်၏။ ထို့နောက် တစ်ဖန် အတူတကွပြန်၍ ဆုံတွေ့ကြလော့။ ဤသို့သော နည်းအားဖြင့် ကိုယ်ကိုချုပ်တည်းခြင်းကြောင့် စာတန်သည် သင်တို့ကို အပြစ်သွေးဆောင်

“လူနှစ်ဦး ... ဖြစ်လာကြ၏” ကမ္ဘာ 2:24

ခြင်းမပြုနိုင်။ ⁶သို့ရာတွင် ငါသည် သင်တို့ကို ပညတ်မထားဘဲ ခဏခွဲနေရသောအခွင့်ပေးခြင်းအားဖြင့်သာ ငါဆို၏။ ⁷လူအားလုံးတို့သည် ငါကဲ့သို့ဖြစ်စေခြင်းငှါ ငါအလိုဆန္ဒရှိ၏။ သို့သော်လည်း၊ လူအသီးသီးတို့သည် ဘုရားသခင် ပေးသနားတော်မူသည့်အတိုင်း အသီးသီးသောဆုကျေးဇူးကိုခံရကြ၏။ တစ်ယောက်သည် ဆုကျေးဇူးတစ်မျိုးရှိ၏။ အခြားသောသူတစ်ယောက်သည်လည်း၊ အခြားသောဆုကျေးဇူးတစ်မျိုးရှိ၏။ ⁸ယခုအခါ၌ အိမ်ထောင်မပြုသောသူတို့နှင့် မုဆိုးမတို့အတွက် ငါသည် ဤစကားကိုဆို၏။ သူတို့သည် ငါကဲ့သို့ တစ်ယောက်တည်းနေလျှင်၊ သူတို့အတွက် ကောင်း၏။ ⁹သို့သော်လည်း၊ သူတို့သည် မိမိတို့၏ကာမဂုဏ်ကို မချုပ်တည်းနိုင်လျှင်၊ သူတို့သည် အိမ်ထောင်ပြုရမည်။ ကိလေသာစိတ်ပူပန်ခြင်းထက် ထိမ်းမြားစုံဘက်ခြင်းပြုသော် သာ၍ ကောင်း၏။

¹⁰ယခုအခါ၌ ဤအရာများကို အိမ်ထောင်ပြုသောလူတို့အတွက် ငါဆို၏။ ဤပညတ်တော်မူချက်သည် ငါထံမှမဟုတ်။ သခင်ဘုရားထံတော်မှလာ၏။ မယားသည် မိမိလင်ကိုစွန့်ပစ်ရ။ ¹¹သို့သော်လည်း မယားသည် မိမိလင်ကိုစွန့်ပစ်လျှင် သူမသည် တစ်ဖန် ထိမ်းမြားစုံဖက်ခြင်းမပြုရ။ သို့မဟုတ် သူမသည် ပြန်သွား၍ မိမိလင်နှင့်အတူတကွ တစ်ဖန် ပေါင်းသင်းရပါမည်။ ထိုနည်းတူ လင်ယောက်ျားသည်လည်း၊ မိမိမယားကို မကွာစေရ။

¹²အခြားသောသူအားလုံးတို့အတွက် ဤအရာကိုငါဆို၏။ ငါသည် ဤအရာတို့ကို ပြောဆို၏။ သခင်ဘုရားထံတော်မှ ပညတ်တော်မူသည်မဟုတ်။ ခရစ်တော်၌ ညီအစ်ကိုတစ်ယောက်သည် မယုံကြည်သောမယားရှိ၍ ထိုမယားသည် မိမိခင်ပွန်းနှင့်နေခြင်းငှါ အလိုရှိလျှင် မကွာစေနှင့်။ ¹³ထိုနည်းတူ မိန်းမသည် မယုံကြည်သောခင်ပွန်းရှိ၍မိမိမယားနှင့်နေခြင်းငှါ အလိုရှိလျှင်မကွာစေနှင့်။

¹⁴မယုံကြည်သောလင်သည် မယုံကြည်သူ

ဖြစ်သောမိမိမယားအားဖြင့် သန့်ရှင်းခြင်းသို့ ရောက်၏။ ထိုနည်းတူ မယုံကြည်သောမယားသည်လည်း၊ မယုံကြည်သူဖြစ်သော မိမိလင်အားဖြင့် သန့်ရှင်းခြင်းသို့ ရောက်၏။ ဤအရာတို့သည် မမှန်လျှင်၊ သင်တို့၏သားသမီးတို့သည် သန့်ရှင်းစင်ကြယ်ခြင်းမရှိ။ သို့သော်လည်း၊ ယခုအခါ၌ သင်တို့၏သားသမီးတို့သည် သန့်ရှင်းစင်ကြယ်ခြင်းရှိကြ၏။

¹⁵သို့သော်လည်း၊ မယုံကြည်သူမဟုတ်သော သူတစ်ယောက်သည် စွန့်ခွာရန် ဆုံးဖြတ်လျှင်၊ ထိုသူအား စွန့်ခွာခြင်းအခွင့်ကိုပေးရမည်။ ခရစ်တော်၌ ညီအစ်ကိုနှင့်မောင်နှမတို့သည် ဤသို့သောအရာများ၌ ချည်နှောင်ခြင်းမရှိ လွတ်မြောက်ကြ၏။ ငါတို့သည်ငြိမ်သက်ခြင်း၌ အသက်ရှင်နိုင်မည်အကြောင်း ဘုရားသခင်သည် ငါတို့ကို ခေါ်တော်မူ၏။ ¹⁶မိန်းမတို့၊ သင်သည် ကိုယ်ခင်ပွန်းကို ကယ်တင်နိုင်၏။ လင်ယောက်ျား၊ သင်သည် ကိုယ်ခင်ပွန်းတို့ကို ကယ်တင်ကောင်းကယ်တင်လိမ့်မည်။ နောင်တွင်အဘယ်သို့ဖြစ်ပျက်လိမ့်မည်ကို သင်တို့သည် မသိရှိကြ။

ဘုရားသခင်သည် သင်တို့ကို ခေါ်တော်မူသကဲ့သို့ အသက်ရှင်ကြလော့

¹⁷သို့သော်လည်း၊ ဘုရားသခင်သည် သင်တို့ကို ခေါ်တော်မူသည်နှင့်ညီလျှင်စွာ အသက်ရှင်ရန်ပေးတော်မူသောနည်းလမ်းအတိုင်း လူအသီးသီးတို့သည် ဆက်လက်၍ အသက်ရှင်ကြရမည်။ ဤအရာသည် အသင်းတော်အားလုံးတို့၌ ငါပြုသောဥပဒေပညတ် ဖြစ်၏။ ¹⁸ဘုရားသခင်သည် လူတစ်ယောက်ကို ခေါ်တော်မူသောအခါ ထိုလူသည် အရေဖျားလှီးခြင်းကိုခံပြီးလျှင်၊ သူသည် အရေဖျားလှီးခြင်းအမှုကို စွန့်လွှတ်ရန်မလို။ လူတစ်ယောက်သည် ခေါ်တော်မူခြင်းကိုခံသောအခါ သူသည် အရေဖျားလှီးခြင်းကိုမခံလျှင်၊ သူသည် အရေဖျားလှီးရန်မလို။ ¹⁹လူတစ်ယောက်သည် အရေဖျားလှီးခြင်းကိုခံသည်ဖြစ်စေ၊ မခံသည်ဖြစ်စေ အရေးမကြီး။ အရေးကြီးသောအရာမူကား၊ ဘုရားသခင်၏

ပညတ်တရားတော်ကို နာခံဖို့ရန်ဖြစ်၏။²⁰ လူအသီးသီးတို့သည် သူတို့အား ဘုရားသခင်ခေါ်သောအချိန်၌ ရှိသည့်အခြေအနေအတိုင်းရှိနေသင်၏။²¹ ဘုရားသခင်သည် သင့်အား ခေါ်တော်မူသောအချိန်၌ သင်သည် အစေခံကျွန်တစ်ယောက်ဖြစ်လျှင် ထိုအရာအားဖြင့် သင်သည် စိတ်နှောက်ယှက်ခွင့်မပြုနှင့်။ သို့သော်လည်း၊ သင်သည် လွတ်မြောက်နိုင်လျှင်၊ လွတ်မြောက်စေ။²² လူတစ်ယောက်သည် အစေခံကျွန်ဖြစ်စဉ် သခင်ဘုရား၏ခေါ်တော်မူခြင်းခံရလျှင် သူသည် သခင်ဘုရား၏လူလွတ်ဖြစ်၏။ ထိုနည်းတူ၊ လူတစ်ယောက်သည် လူလွတ်ဖြစ်နေစဉ် ခေါ်တော်မူခြင်းကိုခံရလျှင် သူသည် ခရစ်တော်၏အစေခံကျွန်ဖြစ်လာ၏။²³ သင်တို့သည် အဖိုးအခပေး၍ ဝယ်ရသောသူများဖြစ်ကြ၏။ ထိုကြောင့်သင်တို့ကိုယ်တိုင် လူတို့၏အစေခံမဖြစ်ကြနှင့်။²⁴ ညီအစ်ကိုမောင်နှမ တို့၊ သင်တို့သည် ဘုရားသခင်၏ရှေ့တော်၌ သင်တို့အား ဘုရားသခင်ခေါ်တော်မူသောအချိန်က သို့ ဆက်လက်၍ အသက်ရှင်ကြရမည်။

ထိမ်းမြားစုံဖက်ခြင်းအကြောင်းနှင့် သက်ဆိုင်သောအမေးများ

²⁵ ယခုအခါ၌ ထိမ်းမြားစုံဖက်ခြင်းမပြုသော မိန်းမတို့အကြောင်း သင်တို့၏မေးခွန်းကို ငါရေးသား၏။ ဤအကြောင်းနှင့်စပ်ဆိုင်၍ သခင်ဘုရားထံတော်မှ အဘယ်ပညတ်တော်မျှ ငါမခံရ။ သို့သော်လည်း ငါ၏ထင်မြင်ယူဆချက်တို့ကိုငါပေး၏။ ငါသည် သစ္စာရှိ၍ ယုံကြည်စိတ်ချထိုက်သောသူဖြစ်၏။ ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်ကို ခံရသောကြောင့် ပေးတော်မူ၏။²⁶ ဤအရာကို တွေးတောဆင်ခြင်ကြလော့။ ယခုအချိန်သည် ဒုက္ခဆင်းရဲခြင်းခံရသောအချိန်ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့်၊ ခင်ပွန်းမရှိ လျှင်သင်တို့အတွက် သာ၍ကောင်း၏။²⁷ သင်တို့သည် မယားရှိလျှင် လွတ်စေခြင်းငှါ မကြံစည်နှင့်။ သင်တို့သည် ထိမ်းမြားစုံဖက်ခြင်းမရှိလျှင်၊ ခင်ပွန်းကို တွေ့ခြင်းငှါ မရှာနှင့်။²⁸ သို့သော်လည်း သင်တို့

သည် ထိမ်းမြားစုံဖက်ရန် ဆုံးဖြတ်လျှင်၊ ထိုအရာသည် အပြစ်မဟုတ်။ ထိမ်းမြားစုံဖက်ခြင်းမပြုဘူးသောမိန်းမတစ်ယောက်အတွက် ထိမ်းမြားစုံဖက်ခြင်းသည် အပြစ်မဟုတ်ပါ။ သို့သော်လည်း၊ ထိမ်းမြားစုံဖက်သောသူတို့သည် ဤဘဝ၌ များစွာသောဒုက္ခဆင်းရဲခြင်းကို ခံကြမည်။ ဤဒုက္ခဆင်းရဲခြင်းများကို ရှောင်ကြဉ်ခြင်းငှါ သင်တို့ကို ကူညီမစရန် ငါကြိုးစား၏။

²⁹ ညီအစ်ကိုမောင်နှမတို့၊ ငါဆိုလိုသောအရာသည် ဤအရာဖြစ်၏။ ငါတို့၌ ကျန်ကြွင်းသောအချိန်များစွာမရှိ။ ထို့ကြောင့် ယခုပင် အစပြုကြလော့။ မယားရှိသောသူတို့သည် မယားမရှိသောသူတို့ကဲ့သို့ ဖြစ်ရမည်။³⁰ ဝမ်းနည်းငိုကြွေးသောသူတို့သည်၊ ဝမ်းနည်းငိုကြွေးခြင်းမရှိသောသူတို့ကဲ့သို့ဖြစ်ရမည်။ ဝမ်းမြောက်ပျော်ရွှင်သောသူတို့သည် ဝမ်းမြောက်ပျော်ရွှင်ခြင်းမရှိသောသူတို့ကဲ့သို့ ဖြစ်ရမည်။ ဥစ္စာဝယ်သောသူတို့သည် ဘာမျှအလျှင်းမရှိသောသူတို့ကဲ့သို့ ဖြစ်ရမည်။³¹ ဤလောကအရာများကို သုံးသောသူတို့သည် ထိုအရာအလုံးစုံကို မသုံးသကဲ့သို့ အသက်ရှင်ရမည်။ အကြောင်းမူကား၊ ဤလောက၏အဆင်းသဏ္ဍာန်သည် မကြာမြင့်မှီ ရွေ့သွားကွယ်ပျောက်လိမ့်မည်။

³² ငါသည် သင်တို့အား စိုးရိမ်ပူပန်ခြင်းမှ လွတ်မြောက်စေခြင်းငှါ အလိုရှိ၏။ ထိမ်းမြားစုံဖက်ခြင်းမရှိသောသူသည် သခင်ဘုရား၏အမှုတော်နှင့် အလုပ်များတတ်၏။ သူသည် သခင်ဘုရား၏စိတ်တော်နှင့်တွေ့ရန် ကြိုးစားလျက်နေ၏။³³ သို့သော်လည်း၊ ထိမ်းမြားစုံဖက်သောသူသည် လောကအရာများ၌သာ အလုပ်များနေ၍ စိတ်ရောက်တတ်၏။ သူသည် မိမိမယား၏စိတ်နှင့် တွေ့စေရန်သာ ကြိုးစားလျက်နေ၏။³⁴ သူသည် မိမိမယားကို စိတ်ကျေနပ်မည်လော၊ သခင်ဘုရား၏စိတ်တော်ကိုတွေ့မည် လောဟူသောအရာနှစ်ခုကို စဉ်းစား၍ နေရမည်ဖြစ်၏။ ထိမ်းမြားစုံဖက်ခြင်းမရှိသောမိန်းမ သို့မဟုတ် အပျိုကညာဖြစ်သော မိန်းမငယ်သည် သခင်ဘုရား၏အမှုတော်၌သာ စိတ်ရှိအ၏။ သူမ

သည် မိမိကိုယ်ခန္ဓာ၊ စိတ်ဝိညာဉ်နှစ်ပါးကို သခင်ဘုရားအား ဆက်ကပ်အပ်နှံတတ်၏။ သို့သော်လည်း၊ ထိမ်းမြားလက်ထပ်သောမိန်းမသည် လောကအမှုများ၌ စိတ်ရှိတတ်၏။ သူမသည် မိမိခင်ပွန်း၏စိတ်နှင့်တွေ့ခြင်းငှါ ကြိုးစားလျက်နေ၏။

³⁵ ငါသည် သင်တို့အား အကျိုးရှိ၍ ကူညီစေခြင်းငှါ ဤအရာတို့ကို ပြော၏။ ငါသည် သင်တို့ကို အကန့်အသတ်ထားရန် မကြိုးစားပါ။ သို့သော်လည်း၊ ငါသည် သင်တို့အား ဖြောင့်မတ်သောတရားလမ်း၌ အသက်ရှင်ကြရန် အလိုရှိ၏။ သင်တို့၏အချိန်များကို အခြားသော အရာများ၌ ပေးအပ်ခြင်း၊ သုံးပြုခြင်းမရှိစေဘဲ၊ သင်တို့၏အချိန်များကို အပြည့်အဝသခင်ဘုရားအတွက် သင်တို့ကိုယ်သင်တို့ပေး ဆပ်အပ်နှံကြရန်အလိုရှိ၏။

³⁶ လူတစ်ယောက်သည် မိမိနှင့်လက်ထပ်ရန် စေ့စပ်ထားသောသတို့သမီးကညာ* ကို ထိမ်းမြားလက်ထပ်ရန် အသက်အရွယ်လွန်ပြီဖြစ်၍ ထိမ်းမြားစရာလက်ထပ်ရမည်ဟု ထင်မှတ်နိုင်၏။ ထို့ကြောင့် ထိမ်းမြားလက်ထပ်ခြင်းသည် လိုအပ်သောအရာဖြစ်သည်ဟု သူသည်မှတ်ယူနိုင်၏။ သူသည် မိမိလိုချင်သောအရာကို ပြုသင့်၏။ သူတို့သည် ထိမ်းမြားလက်ထပ်နိုင်မည်။ ထိုအမှုသည် သူတို့အတွက် အပြစ်မဟုတ်။ ³⁷ သို့သော်လည်း၊ အခြားသောလူတစ်ယောက်သည် မိမိစိတ်နှလုံးတည်ကြည်ခြင်းရှိ၏။ မိမိဆန္ဒကို ထိန်းချုပ်နိုင်လျှင် သူသည် ထိမ်းမြားလက်ထပ်ရန်မလိုအပ်။ ထို့ကြောင့် သူသည် မိမိ လိုချင်သောအရာတို့ကို လုပ်ပိုင်ခွင့်ရှိ၏။ သူသည် မိမိနှင့်လက်ထပ်ရန် စေ့စပ်ထားသောသတို့သမီးကညာကို လက်မထပ်ဟု ဆုံးဖြတ်ထားလျှင်၊ သူသည် မှန်သောအရာကိုပင် ပြုလျက်နေ၏။ ³⁸ ထို့ကြောင့်၊ သူနှင့်လက်အထပ်ရန် စေ့စပ်ထားသောသတို့သမီးကညာကို ထိမ်းမြားလက်ထပ်သောသူသည် မှန်သော

သတို့သမီးကညာ အိမ်ထောင်မကျသောအမျိုးနှင့် ကာမဆက်ဆံခြင်းမရှိသောအမျိုးစင်။

အမှုကိုပြု လျက်နေ၏။ တစ်ဖန်သူနှင့်လက်ထပ်ရန် စေ့စပ်ထားသောသတို့သမီးကညာကို ထိမ်းမြားလက် မထပ်သောသူသည် သာ၍ကောင်းပေ၏။*

³⁹ မိန်းမသည် မိမိခင်ပွန်းအသက်ရှင်သည့် ကာလပတ်လုံး ချည်နှောင်လျက်ရှိ၏။ သို့သော်လည်း၊ ခင်ပွန်းသေလျှင်၊ ထိုမိန်းမသည် မိမိအလိုအတိုင်းမည်သည့်ယောက်ျားနှင့်မဆို ထိမ်းမြားလက်ထပ်ခြင်းငှါ အခွင့်ရှိ၏။ သို့သော်လည်း၊ သူမသည် သခင်ဘုရား၌ လက်ခံနိုင်သောထိမ်းမြားလက်ထပ်ခြင်းကို ပြုရမည်။

⁴⁰ သူမသည် ထပ်၍ တစ်ဖန်ထိမ်းမြားလက်ထပ်ခြင်းမပြုလျှင် ထိုမိန်းမသည် သာ၍ဝမ်းမြောက်ပျော်ရွှင်နေ၏။ ဤအရာတို့သည် ငါ၏ထင်မြင်ယူဆချက်သာလျှင် ဖြစ်၏။ ဘုရားသခင်၏ ဝိညာဉ်တော်သည် ငါ၌ရှိတော်မူသည်ကို ငါနားလည်၏။

ရုပ်တုများရှေ့၌ပူဇော်သောအစား အစာများအကြောင်း

၈ ယခုအခါတွင် ရုပ်တုများရှေ့၌ လူတို့ပူဇော်သောအသား စားခြင်းအကြောင်းကို သင်တို့ထံသို့ ငါရေး၏။ “ငါတို့ရှိသမျှတို့သည် ပိုင်းခြားတတ်သောဥာဏ်ရှိကြသည်”ကို ငါတို့သိ

အခန်းဝယ် 36-38 အခြားသောဘာသာပြန်ချက် ဖြစ်နိုင်သည်မှာ တစ်ယောက်သောသူက သူ၏အပျိုကညာနှင့် မမှန်ကန်သောအရာလုပ်နေသည်ဟု ထင်နိုင်သည် (သူလက်ထပ်ရန် စေ့စပ်သည့်မိန်းကလေး)။ မိန်းကလေးက လက်ထပ်ရန် အကောင်းဆုံးဖြစ်သောအသက်အရွယ်ကို ကျော်လုဆဲဖြစ်နိုင်သည်။ ထို့ကြောင့် ထိုယောက်ျားက သူမကို လက်ထပ်သင့်သည်ဟု ခံစားနိုင်သည်။ သူလိုချင်သမျှကိုလုပ်သင့်သည်။ သူတို့သည် လက်ထပ်သင့်သည်။ ဤအရာသည် အပြစ်မဟုတ်။ သို့သော်လည်း တခြားသူတစ်ယောက်သည် သူ့စိတ်ထဲမှာ ပိုပြီးစိတ်ချနိုင်သည်။ လက်ထပ်ပိုရန် မလိုအပ်သောကြောင့် သူသည် လိုသမျှကို လွတ်လပ်စွာ လုပ်နိုင်ခွင့်ရှိသည်။ ဤသူသည် လက်မထပ်သေးသောသူ၏အပျိုကညာကို ထိန်းသိမ်းရန်ဆုံးဖြတ်လျှင် သူသည် မှန်သောအရာကိုလုပ်ဆောင်၏။ ထိုကြောင့် သူ၏အပျိုကညာကို လက်ထပ်သောသူသည် အမှန်ကို ပြုလုပ်၍ လက်မထပ်သောသူသည် ပို၍ကောင်းသောအရာကို လုပ်သည်။

ကြ၏။ မှန်ပေ၏။ သို့သော်လည်း “ပိုင်းခြားတတ်သောဥာဏ်”သည် လူတို့ကို ထောင်လွှားစေတတ်၏။ သို့သော်လည်း၊ ချစ်ခြင်းမေတ္တာသည် လူတို့ကိုပို၍ သန်မာလာစေ၏။ ² ငါသည် တစ်စုံတစ်ရာကို သိသည်ဟု ထင်မှတ်သောသူသည် သူသိသင့်သောအရာကိုမသိ။ ³ သို့သော်လည်း၊ ဘုရားသခင်သည် မိမိကိုချစ်သောသူတို့ကို သိတော်မူ၏။ ⁴ ထို့ကြောင့် ရုပ်တုများရှေ့၌ လူတို့ ပူဇော်သောအသားစားခြင်းအမှုကို ဆင်ခြင်ခြင်းငှါ ငါပြောဆို၏။ ရုပ်တုသည် ဤလောကထဲ၌ ဘာမျှမဟုတ်သည်ကို ငါတို့အမှန်သိကြ၏။ ဘုရားသခင်တစ်ဆူတည်းသာ ရှိတော်မူသည်ကိုလည်း ငါတို့သိကြ၏။ ⁵ ကောင်းကင်၌၎င်း၊ မြေကြီးပေါ်၌၎င်း၊ ဘုရားများဟူ၍ ခေါ်ရသော အရာများရှိ၍ ဘုရားများနှင့်အရှင်များရှိသော်လည်း၊ ထိုအရာများသည် အမှန်စင်စစ် အရေးမကြီးပါ။ ⁶ သို့သော်လည်း၊ ငါတို့အတွက် ဘုရားသခင်တစ်ဆူတည်းသာ ရှိတော်မူ၏။ ဘုရားသခင်သည် ငါတို့၏အဘလည်း ဖြစ်တော်မူ၏။ ခပ်သိမ်းသောအရာတို့သည် ဘုရားသခင်ထံတော်မှလာ၍၊ ငါတို့သည် ကိုယ်တော်အတွက် အသက်ရှင်ကြ၏။ သခင်တစ်ပါးတည်းသာရှိတော်မူ၏။ သူသည် ယေဂ္ဂုရစ်ပင် ဖြစ်တော်မူ၏။ ခပ်သိမ်းသောအရာတို့သည် ယေဂ္ဂုအားဖြင့် ဖြစ်၏။ ငါတို့သည်လည်း ကိုယ်တော်အားဖြင့် အသက်ကိုရကြ၏။

⁷ သို့သော်လည်း၊ လူအားလုံးတို့သည် ဤအရာကိုမသိကြ။ အချို့သောသူတို့သည် ရုပ်တုများကို ဝတ်ပြုကိုးကွယ်သောအကျင့်သည် ယခုထက်ထိတိုင်အောင်ရှိကြ၏။ ထို့ကြောင့် ဤလူတို့သည် ယခုတွင် အသားကိုစားသောအခါ၊ ထိုအသားကို ရုပ်တုများပိုင်ဆိုင်သည် ဟုသူတို့ ယုံကြည်နေသေး၏။ ထိုအသားကို စားခြင်းသည် မှန်သည်ဟူ၍သူတို့သည် အသေအချာမသိကြ။ သူတို့သည် ကိုယ်ကိုယ် သိသောစိတ်၌ အားနည်းသောကြောင့် သူတို့သည် စားလျှင် ညစ်ညူးခြင်းသို့ ရောက်သည်ဟု ယုံကြည်ကြ၏။ ⁸ အသားစားခြင်းသည် ငါတို့အားဘုရား

သခင်နှင့်ပို၍ နီးကပ်စေလိမ့်မည်မဟုတ်။ အသားကို စားရန် ငြင်းပယ်ခြင်းသည် ငါတို့အတွက်ဘုရားသခင်၏ကောင်းချီးမင်္ဂလာကိုနည်းပါးစေသည်မဟုတ်။

⁹ သို့သော်လည်း၊ သင်တို့၏အခွင့်ကို ဂရုစိုက်လော့။ သင်တို့၏အခွင့်သည် ယုံကြည်ခြင်း၌ အားနည်းသောသူတို့အား အပြစ်ထံသို့ လဲကျစေတတ်၏။ ¹⁰ သင်တို့၌ ပိုင်းခြားတတ်သောဥာဏ်ရှိသောကြောင့် သင်တို့သည် ရုပ်တုစင်၌ ရှိသောအသားကို စားရန် အခွင့်ရှိ၏။ ယုံကြည်ခြင်း၌ အားနည်းသောသူတစ်ယောက်သည် ထိုနေရာ၌ သင်စားနေသည်ကို မြင်ရ၏။ ဤအရာအားဖြင့် သူသည် ရုပ်တုစင်၌ ပူဇော်သောအသားကို စားခြင်းသည် အမှန်စင်စစ် မှားယွင်းသည်ဟု ယုံကြည်သော်လည်းသူသည် ရုပ်တုစင်ရှေ့၌ ပူဇော်သောအသားကို စားရန် ရဲရင့်လာလိမ့်မည်။ ¹¹ ထို့ကြောင့် သင်တို့၏ပိုင်းခြားတတ်သော ဥာဏ်အတိုင်းဆောင်ရွက်ခြင်းသည် ယုံကြည်ခြင်း၌ အားနည်းသောသင်တို့၏ညီအစ်ကိုမောင်နှမတို့ကို ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်စေလိမ့်မည်။ ယခုတွင် သင်တို့၏ပိုင်းခြားတတ်သောဥာဏ်၏ပျက်စီးသော ညီအစ်ကိုမောင်နှမအတွက် ခရစ်တော်သည် အသေခံတော်မူ၏။ ¹² ခရစ်တော်၌ သင်တို့၏ညီအစ်ကိုမောင်နှမတို့ကို သင်တို့ပြစ်မှားသောအခါ သင်တို့သည် သူတို့ကို ရှုပ်ထွေးစေ၏။ သင်တို့သည် ဤကဲ့သို့ ပြုသောအခါ ခရစ်တော်ကို ပြစ်မှားရာသို့ ရောက်၏။ ¹³ ထို့ကြောင့်၊ ငါစားသော အစားအစာသည် ငါ့ညီအစ်ကိုမောင်နှမအား အပြစ်ထံသို့လဲကျစေလျှင်၊ ငါသည် ဘယ်သောအခါမျှ အသားကို တစ်ဖန်စားလိမ့်မည်မဟုတ်။ ငါသည် အသားကို စားခြင်းမှ ရပ်တန့်လိမ့်မည်။ ငါ့ညီအစ်ကို သို့မဟုတ် မောင်နှမတို့၌ မှားယွင်းစ ရာအကြောင်း မရှိစေခြင်းငှါ ငါသည်ဤအရာ ကိုပြုမည်။

9 ငါသည် လူလွတ်ဖြစ်၏။ ငါသည် တမန်တော်တစ်ပါးဖြစ်၏။ ငါသည် ငါတို့၏သခင်ဖြစ်သောယေဂ္ဂုကို ငါမြင်ရပြီ။ သင်တို့သည်

သခင်ဘုရား၌ ငါလုပ်ဆောင်သောပုံသက်သေ
များ ဖြစ်ကြ၏။² အခြားသောသူတို့သည် ငါ
အား တမန်တော်တစ်ပါးကဲ့သို့ လက်မခံကြ။
သို့သော်လည်း၊ သင်တို့သည်ငါကို တမန်တော်
တစ်ပါးအဖြစ်လက်ခံကြ၏။ သင်တို့သည် ငါအား
သခင်ဘုရား၏တမန်တော်တစ်ပါး ဖြစ်ကြောင့်
သက်သေဖြစ်ကြ၏။

³အချို့သောသူတို့သည် ငါအား တရားစီ
ရင်လိုကြ၏။ ထို့ကြောင့် ဤအရာသည် ငါပေး
သောအပြစ်ဖြစ်၏။⁴ ငါတို့၌ စားခြင်း၊ သောက်
ခြင်းအခွင့်ရှိကြ၏။⁵ ထိုသို့ ရှိကြသည်မဟုတ်
လော။ ငါတို့သည် ခရီးပြုသောအခါ ငါတို့၏ယုံ
ကြည်သောမယားတို့ကို ငါတို့နှင့်အတူခေါ်သွား
နိုင်သောအခွင့်ရှိကြ၏။ ထိုသို့ရှိကြသည် မဟုတ်
လော။ အခြားသောတမန်တော်များဖြစ်သော
သခင်ယေရှု၏ညီနှင့် ပေတရုတို့သည်လည်း ဤ
အရာကိုပြုကြ၏။⁶ ငါနှင့်ဗာနုဗသော အလုပ်မ
လုပ်ဘဲနေရသောအခွင့်မရှိဟု ဆိုရသလော။
⁷စစ်တပ်ထဲတွင် အဘယ်သူသည် စစ်မှုကိုထမ်း
၍ မိမိလုပ်အားခကို မယူဘဲနေသလော။ အ
ဘယ်သူသည် စပျစ်ဥယျာဉ်ကို စိုက်၍အသီး
ကို မစားဘဲနေသနည်း။ အဘယ်သူသည် သိုးစု
တို့ကို ထိန်းကျောင်း၍ သိုးနို့ကို မသောက်ဘဲ
နေသနည်း။

⁸ဤအရာများကို လောကီသားတို့သည်
သာ ထင်မှတ်ကြသောအရာမဟုတ်။ ဘုရား
သခင်၏ပညတ်တရားတော်သည်လည်း ဤသို့
ပင်ဆို၏။⁹ ဤအရာသည် မောရှေ၏ပညတ္တိ
ကျမ်းစာ၌လားသည်ကား “စပါးနင်းနယ်ရန်
သုံးသောတိရစ္ဆာန်သည် မိမိနင်းနယ်သောစပါး
ကို စားခြင်းမှ နှုတ်ပါးစပ်ကို ပိတ်၍မချုပ်တည်း
ရ။”* ဘုရားသခင်သည် ဤစကားကို မိန့်
တော်မူစဉ်တွင် ကိုယ်တော်သည် အလုပ်လုပ်
လျက်ရှိသော တိရစ္ဆာန်များအကြောင်းကိုသာ
ပမာဏပြု၍ မိန့်တော်မူခြင်းဖြစ်ပါသလော။ ထို
သို့မဟုတ်ပါ။¹⁰ အမှန်စင်စစ် ကိုယ်တော်သည်
ငါတို့အဘို့သာ ဤအရာကိုမိန့်တော်မူ၏။ မှန်ပါ

၏။ ထိုကျမ်းစာသည် ငါတို့အဘို့ရေးထားတော်
မူ၏။ လယ်ကိုထွန်ယက်သောသူနှင့် စပါးကို
နင်းနယ်သောသူတို့သည် ရိတ်သိမ်းခြင်း၌ ဝေစု
ကိုရရှိရန်မျှော်လင့်ရမည်။¹¹ ငါတို့သည် ဝိညာဉ်
ပကတိမျိုးစေ့ကို သင်တို့၏ကောင်းမှုအဘို့ စိုက်
ပျိုးကြ၏။ ထို့ကြောင့် ငါတို့သည် ယနေ့အသက်
ရှင်ခြင်းငှါ ငါတို့လိုအပ်သောအရာအချို့ကို သင်
တို့ထံမှရိတ်သိမ်းရမည်။ ငါတို့သည် ထိုအရာကို
သင်တို့အား တောင်းဆိုခြင်းငှါ အခွင့်ရှိ၏။¹² အ
ခြားသောသူတို့သည် ထိုအရာများကို သင်တို့
ထံမှရရှိကြရန် အခွင့်ရှိကြ၏။ ထို့ကြောင့် ငါတို့
သည် သာ၍အခွင့်ရှိကြ၏။ သို့သော်လည်း၊ ငါ
တို့သည် ဤအခွင့်ကိုမသုံးကြ။ ထိုသို့သုံးမည့်အ
စား၊ ခရစ်တော်၏ဝမ်းမြောက်ဖွယ်ရာသတင်း
ကိုယုံနှံ့စေခြင်းမှ မည်သည့်နည်းဖြင့် မရပ်တန့်
မည်အကြောင်း ငါတို့သည် ခပ်သိမ်းသောအ
ရာ၌ သည်းခံကြ၏။¹³ ဗိမာန်တော်၌ အလုပ်
လုပ်သောသူတို့သည် မိမိတို့၏အစာကို ဗိမာန်
တော်မှ ရရှိကြသည်ကို သင်တို့သည် အသေအ
ချာသိကြ၏။ ယင်ပလွင်၌အမှုကို ဆောင်ရွက်
သောသူတို့သည် ထိုယင်ပလွင်၌ အဘယ်အရာ
ပူဇော်သည်ကို ဆက်ဆံ၍ စားကြ၏။¹⁴ ဤအ
ရာသည် ဝမ်းမြောက်ဖွယ်ရာသတင်းကောင်း
ကို ဟောပြောသောသူတို့နှင့်တူညီ၏။ ဝမ်း
မြောက်ဖွယ်ရာသတင်းကောင်းကို ဟောပြော
သောသူတို့သည် မိမိတို့လုပ်ငန်းခွင်မှ အသက်
မွေးကြရမည့်အကြောင်း၊ သခင်ဘုရားပညတ်
တော်မူ၏။

¹⁵သို့သော်လည်း၊ ငါသည် ဤအခွင့်အရေး
တစ်စုံတစ်ခုကိုမျှ မသုံးပါ။ ငါသည်လည်း ထိုအ
ရာများကိုရရှိခြင်းငှါ ဤစာကို ရေးသားသည်
မဟုတ်။ ငါ၏ဝါကြွားခြင်းအကြောင်းကို တစ်စုံ
တစ်ယောက်သည် အဝေးသို့ ယူသွားသည်
ထက် ငါသည် သာ၍အသေခံလိုပါ၏။¹⁶ ဝမ်း
မြောက်ဖွယ်ရာသတင်းကောင်းကို ငါဟော
ပြောရသောကြောင့် အမှန်စင်စစ် ငါသည်ပင်
လျှင် မဝါကြွားနိုင်။ ဝမ်းမြောက်ဖွယ်ရာသတင်း
ကောင်းကို ဟောပြောခြင်းငှါ ငါ၏တာဝန်ဖြစ်

*“စပါးနယ်ရန် ... မချုပ်တည်းရ” တရား 25:4

၏။ ငါသည် ဝမ်းမြောက်ဖွယ်ရာသတင်းကောင်းကို မဟောမပြောဘဲနေလျှင်၊ ငါအတွက် အမင်္ဂလာရှိ၏။¹⁷ ငါသည် ဝမ်းမြောက်ဖွယ်ရာသတင်းကောင်းကို မဟောပြောလျှင်၊ ငါသည် ဆုလားဒ်ကိုခံရမည်။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုအရာသည် ငါကိုယ်တိုင်ရွေးချယ်သောအမှုဖြစ်၏။ သို့သော်လည်း ဘုရားသခင်သည် ငါမရွေးချယ်သော သာသနာပြုခြင်းကို ငါအား ပေးအပ်တော်မူလျှင်၊ ငါ၏ဆုလားဒ်ဟူမူကား၊¹⁸ ငါသည် ဝမ်းမြောက်ဖွယ်ရာသတင်းကောင်းကို မဟောပြောသောအခါ၊ ငါသည် အခမဲ့ပေးလှူ၏။ ထိုအရာသည် ငါရသောအကျိုးကျေးဇူးပင်ဖြစ်၏။ ဤနည်းအားဖြင့်၊ ငါသည် ဝမ်းမြောက်ဖွယ်ရာသတင်းကောင်းကို မဟောပြောသောအခါ အစိုးအခပေးခြင်းငှါ၊ ငါ၏အခွင့်ကို ကောင်းစွာမသုံး။

¹⁹ ငါသည် လူလွတ်ဖြစ်၏။ ငါသည် အဘယ်သူ၏ကျွန်မဖြစ်သော်လည်း၊ ကိုယ့်ကိုကိုယ် လူတကာတို့၏အစေခံကျွန်ကဲ့သို့ အပ်နှံ၏။ လူအပေါင်းတို့သည် ကယ်တင်ခြင်းသို့ ရောက်ရန် ငါသည် တတ်နိုင်သရွေ့ ကူညီသောအားဖြင့် ဤအရာကို ငါပြု၏။²⁰ ငါသည် ယုဒလူတို့ကို ကယ်တင်ခြင်းသို့ ရောက်မည်အကြောင်း ယုဒလူတို့၌ ယုဒလူကဲ့သို့ ငါနေ၏။ ငါသည် ကိုယ်ကိုကိုယ် ယုဒလူတို့၏ပညတ်တရား အုပ်စိုးခြင်းအောက် ၌မနေသော်လည်း၊ ငါသည် ယုဒလူတို့၏ပညတ်တရားအုပ်စိုးခြင်း၌ နေသောသူတစ်ယောက်ကဲ့သို့ဖြစ်လာ၏။²¹ ယုဒလူတို့၏ပညတ်တရားအုပ်စိုးခြင်းကို မခံသောလူတို့အတွက် ငါသည် ပညတ်တရား၏မချည်နှောင်သောသူ ကဲ့သို့ဖြစ်လာ၏။ ငါသည် ယုဒလူတို့၏ပညတ်တရားအောက်၌မရှိသော လူတို့အား ကယ်တင်ခြင်းသို့ ရောက်ကြခြင်းငှါ ငါကူညီနိုင်မည်အကြောင်း ဤအရာကို ငါပြု၏။ သို့သော်လည်း၊ အမှန်စစ်စစ် ငါသည် ဘုရားသခင်၏ပညတ်တော်တရားအောက်၌ရှိ၏။ ငါသည် ခရစ်တော်၏ ပညတ်တော်တရားစိုးမိုးခြင်းကို ခံရ၏။²² ငါသည် အားနည်းသောသူတို့၌ အားနည်း၏။ သို့မှသာ ငါသည် သူတို့အား ကယ်တင်

ခြင်းသို့ရောက်ခြင်းငှါ ကူညီနိုင်မည်ဖြစ်၏။ ငါသည် ခပ်သိမ်းသောသူတို့၌ ခပ်သိမ်းသောအရာဖြစ်လာ၏။ ငါသည် လူတို့အား အဘယ်နည်းလမ်းအားဖြင့်မဆိုကယ်တင်ခြင်းသို့ရောက်ရန် ဤအရာကိုပြု၏။²³ ငါသည် ဝမ်းမြောက်ဖွယ်ရာသတင်းကောင်းကြောင့် ဤအရာအားလုံးတို့ကို ပြု၏။ ငါသည် ဝမ်းမြောက်ဖွယ်ရာသတင်းကောင်း၏ ကောင်းကြီးမင်္ဂလာများကို ဝေငှနိုင်ရန် ဤအရာများကို ဆောင်ရွက်လျက်ရှိ၏။²⁴ အပြေးပြိုင်ပွဲတစ်ခုတွင် ပြိုင်ပွဲဝင်သော အပြေးသမားများအားလုံးတို့သည် ပြေးကြသည်ကို သင်တို့သိကြ၏။ သို့သော်လည်း၊ အပြေးသမားတစ်ဦးသာလျှင် ဆုကိုရရှိ၏။ ထိုကြောင့် ထိုနည်းတူ ပြေးကြလော့။ အနိုင်ရမည်အကြောင်း ပြေးကြလော့။²⁵ အားကစားပြိုင်ပွဲတွင် အောင်မြင်စွာ ကစားသောလူအားလုံးတို့သည် တိကျသောလေ့ကျင့်မှုသင်တန်းကို ပြီးစီးကြ၏။ သူတို့သည် သရဖူကိုရယူနိုင်ရန် ထိုသို့လေ့ကျင့်ခြင်းကိုပြုကြ၏။ ထိုအောင်မြင်ခြင်း သရဖူသည် တိုတောင်းသောအချိန်အတွင်း၌သာ ကျန်ရစ်မည်ဖြစ်၏။ သို့သော်လည်း၊ ငါတို့၏သရဖူသည် ထာဝရအစဉ်အမြဲတည်ရှိလိမ့်မည်။²⁶ ထို့ကြောင့် ငါသည် ပန်းတိုင်ရှိသောသူတစ်ယောက်ကဲ့သို့ ပြေး၏။ ငါသည် လေထုထဲကိုသာ ထိုးသတ်သောလက်ဝှေ့သမားတစ်ယောက်ကဲ့သို့မဟုတ်။²⁷ ထိုသို့ဖြစ်မည့်အစား ငါ၏ကိုယ်ခန္ဓာကို ထိန်းချုပ်မှုရရှိရန် ပညတ်ထား၏။ ငါသည် အခြားသောလူတို့အား မဟောပြောပြီးနောက် ငါကိုယ်တိုင်သည် အဆုံး၌ ဘုရားသခင်၏ငြင်းပယ်တော်မူခြင်းကိုမခံရမည့်အကြောင်း ဤအရာကိုပြု၏။

ယုဒလူတို့၏သမိုင်းမှ သတိပေးခြင်း
10 ညီအစ်ကိုမောင်နှမတို့၊ မောရှေ့နောက်သို့ လိုက်ခဲ့ကြသော ငါတို့၏ဘိုးဘေးတို့၌ အဘယ်သို့ဖြစ်ပျက်သည်ကို သင်တို့အား ငါသိစေလို၏။ သူတို့သည် မိုးတိမ်အောက်မှာ ရှိ၍ ပင်လယ်ကို ဖြတ်ကျော်သွားကြ၏။² ဤ

နည်းဖြင့်ထိုသူအားလုံးတို့သည် မိုးတိမ်အောက်
 နှင့် ပင်လယ်ထဲ၌ မောရေ၏နောက်လိုက်များ
 အဖြစ် ဗတ္တိဇံ* ကိုခံကြ၏။³ သူတို့အားလုံးသည်
 ဝိညာဉ်ပကတိအစာတစ်မျိုးတည်းကိုသာ စား
 ကြ၏။⁴ သူတို့အားလုံးသည် ဝိညာဉ်ပကတိရေ
 ကိုလည်း အတူသောက်ကြ၏။ သူတို့သည်မိမိ
 တို့နှင့်အတူရှိသော ထိုဝိညာဉ်ပကတိကျောက်
 မှပင် ရေကိုသောက်ကြ၏။ ထိုကျောက်သည်
 ခရစ်တော်ပင်ဖြစ်၏။⁵ သို့သော်လည်း၊ သူတို့
 တွင် အများစုသောသူတို့ကို ဘုရားသခင်
 သည် အားရနှစ်သက်တော်မမူ။ သူတို့သည်
 တော၌ သေသတ်ခြင်းကိုခံခဲ့ရကြ၏။⁶ ထိုသို့
 ဖြင့်၊ ဤသို့ဖြစ်ပျက်သောအရာများသည် ငါတို့
 အတွက် ပုံသက်သေများဖြစ်ကြ၏။ ထိုသူတို့ပြု
 ခဲ့သည့်နည်းတူ သူတို့ပြုလိုသကဲ့သို့ အပြစ်ဒုစ
 ရိုက်များကို ပြုလိုသောအမှုတို့မှ ရပ်တန့်ကြ
 ကုန်အံ့။⁷ ထိုလူအများတို့ပြုသကဲ့သို့ ရုပ်တုများ
 ကို မကိုးကွယ်ကြနှင့်။ ကျမ်းစာ၌ရေးထားသည်
 မှာ၊ “လူတို့သည် စားသောက်ခြင်းငှါ ထိုင်ကြ
 ၏။ ထိုနောက် သူတို့သည် ရုပ်တုကို ဂုဏ်ပြုရန်
 ကခုန်ခြင်းငှါ မတ်တတ်ရပ်ကြ၏။”*⁸ ထိုလူ
 အချို့တို့ပြုသကဲ့သို့ ငါတို့သည် မတရားသော
 မေထုန်၌ မှီဝဲခြင်းကိုမပြုရ။ သူတို့သည် ထိုသို့
 သောအပြစ်ကြောင့် တစ်နေ့တည်းတွင် လူနှစ်
 သောင်းသုံးထောင်သေကျပျက်စီးကြ၏။⁹ ထို
 လူအချို့တို့ပြုသကဲ့သို့ ငါတို့သည် သခင်းဘုရား
 ကို စုံစမ်းနှောင့်ရှက်ခြင်းမပြုရ။ သူတို့သည်
 သခင်ဘုရားကို စုံစမ်းနှောင့်ရှက်ကြသော
 ကြောင့် မြွေကိုက်ခြင်းဖြင့် သေကျပျက်စီးကြ
 ၏။¹⁰ အချို့သောထိုလူတို့ကဲ့သို့ မြည်တမ်းခြင်း
 မပြုကြနှင့်။ သူတို့သည် ပျက်ဆီးသောကောင်း
 ကင်တမန်တော်အားဖြင့် အသတ်ခံကြ၏။

¹¹ ထိုသူတို့၌ ဖြစ်ပျက်ခဲ့သောအရာတို့သည်
 ငါတို့အတွက် ပုံသက်သေများဖြစ်ကြ၏။ အ
 တိတ်ကာလအားလုံးပန်းတိုင် ရောက်ချိန်တွင်

ဗတ္တိဇံသံသယ ဂရိစာ၏အဓိပ္ပါယ်မှာ ရေထဲတွင်နှစ်သည်၊
 နှစ်သည် (သို့မဟုတ်) ရေထဲတွင်ခဏမျှပ်သည်။

“လူတို့ ... မတ်တတ်ရပ်ကြ၏” ထွက် 32:6

အသက်ရှင်နေသော ငါတို့အား သတိပေးခြင်း
 ငှါ ထိုအရာများကို ရေးထားလျက်ရှိ၏။¹² ထို
 ကြောင့် မိမိကိုယ်ကို တည်ကြည်လျက်နေသည်
 ဟုထင်မှတ်သောသူသည် မလဲကျခြင်းငှါ သတိ
 ပြုစေ။¹³ သင်တို့၌ရှိသောစုံစမ်းနှောင့်ယှက်ခြင်း
 တို့သည် လူအားလုံးတို့၌ရှိသော စုံစမ်းနှောင့်
 ယှက်ခြင်းသာဖြစ်၏။ သို့သော်လည်း၊ သင်တို့
 သည် ဘုရားသခင်၌ ရပ်တည်နိုင်ကြ၏။ သူ
 သည် သင်တို့ခံနိုင်သည် ထက်ပို၍စုံစမ်းနှောင့်
 ယှက်ခြင်းကို သင်တို့ပေါ်သို့ ကျရောက်စေလိမ့်
 မည်မဟုတ်။ သို့သော်လည်း၊ သင်တို့အပေါ်သို့
 စုံစမ်းနှောင့်ယှက်ခြင်း ရောက်လာသောအခါ၊
 ဘုရားသခင်သည် ထိုစုံစမ်းနှောင့်ယှက်ခြင်းမှ
 လွတ်မြောက်ရာလမ်းကို သင်တို့အား ပြတော်
 မူလိမ့်မည်။ ထိုနောက် သင်တို့သည် ထိုစုံစမ်း
 နှောင့်ရှက်ခြင်းကို ခံနိုင်ပါလိမ့်မည်။

¹⁴ ထို့ကြောင့်၊ ငါချစ်သောမိတ်ဆွေတို့၊
 ရုပ်တုဆင်းတုများကိုးကွယ်ခြင်းကို ရှောင်ကြ
 လော့။¹⁵ ငါသည် သင်တို့ကို ပညာရှိသော
 သူတို့ကဲ့သို့ မှတ်၍ဤအရာများကို ပြောဆို၏။
 ငါ ပြောသောအရာကို သင်တို့သည် ကိုယ်ကို
 ကိုယ် ဆင်ခြင်ဆုံးဖြတ်ကြလော့။¹⁶ ငါတို့သည်
 ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းရာမင်္ဂလာခွက်ဖလား
 မူကား၊ ခရစ်တော်၏အသွေးတော်ကို ဝေမျှ
 ခြင်းဖြစ်၏။ ဤအရာမှန်သည် မဟုတ်လော့။
 ငါတို့ပွဲသောမှန်မူကား၊ ခရစ်တော်၏ကိုယ်ဝေ
 မျှခြင်းဖြစ်၏။¹⁷ မှန်တစ်လုံးတည်းရှိ၏။ ငါတို့
 သည် အများဖြစ်ကြ၏။ သို့သော်လည်း၊ ငါတို့
 အားလုံးသည် ထိုမှန်တစ်လုံးတည်းကိုသာ ဝေ
 မျှကြ၏။ ထို့ကြောင့် ငါတို့သည် အမှန်စင်စစ်
 ကိုယ်ခန္ဓာတစ်ခုတည်းသာ ဖြစ်ကြ၏။

¹⁸ ကြွသရေလလူမျိုးတို့အကြောင်းကို ဆင်
 ခြင်ကြလော့။ ယင်ပလွင်ပေါ်၌ ယင်တင်သော
 အသားကို စားသောသူတို့သည် ယင်တင်ခြင်း
 ၌လည်း ပါဝင်ဆက်ဆံသူ ဖြစ်ကြ၏။¹⁹ ထိုသို့
 ဆိုရာ၌ ရုပ်တု၌ ပူဇော်သောအစားအစာသည်
 အရေးကြီးသောအရာတစ်စုံတစ်ခု ဖြစ်သည်ဟု
 ငါမဆိုလို။ ရုပ်တုသည် တစ်စုံတစ်ရာဖြစ်သည်

ဟု ငါမဆိုလို။²⁰ သို့သော်လည်း၊ ငါဆိုလိုသည် မှာ လူတို့သည် ရုပ်တုဆင်းတုများအား ပူဇော် သောအရာများတို့သည် ဘုရားသခင်ကို ပူဇော် သည်မဟုတ်။ နတ်ဆိုးများကိုသာ ပူဇော်ကြ ခြင်းဖြစ်၏။ သို့ဖြစ်၍ သင်တို့သည် နတ်ဆိုးများ အား အဘယ်အရာကိုမျှ ဝေမျှဆက်ဆံခြင်းမပြု ကြနှင့်။²¹ သင်တို့သည် သခင်ဘုရား၏ ခွက်ဖ လားနှင့် နတ်ဆိုးတို့၏ ခွက်ဖလားနှစ်ပါးကို မသောက်နိုင်ကြ။ သင်တို့သည် သခင်ဘုရား၏ စားပွဲ၌မစားနိုင်။ နတ်ဆိုးတို့၏စားပွဲ၌လည်း မစားနိုင်ကြ။²² သခင်ဘုရားကို မနာလိုစေခြင်း ငှါ ငါတို့ပြုလုပ်လိုကြသလော။ ငါတို့သည် သူ ထက်သာ၍ တန်ခိုးကြီးကြသလော။

သင်တို့၏လွတ်လပ်ခြင်းအခွင့်ကိုဘုရားသခင် ၏ဘုန်းတော်အတွက်သုံးကြလော့

²³“ခပ်သိမ်းသောအရာတို့သည် ပြုနိုင်ရန် အခွင့်ရှိ၏။” မှန်ပါ၏။ သို့သော်လည်း ခပ်သိမ်း သောအရာတို့သည်မကောင်း။ “ခပ်သိမ်းသော အရာတို့သည် ပြုနိုင်ရန်အခွင့်ရှိ၏။” မှန်ပါ၏။ သို့သော်လည်း၊ ခပ်သိမ်းသောအရာတို့သည် အခြားသောလူတို့ကို သန်မာကြီးထွားလာခြင်း ငှါ မကူညီ။²⁴ အဘယ်သူမျှ မိမိအကျိုးအတွက် ကိုသာအထောက်အကူဖြစ်စေသောအရာများ ကို ကြိုးစား၍ မဆောင်ရွက်သင့်။ သူသည် အ ခြားသောသူတို့အတွက် အဘယ်အရာသည် ကောင်းမွန်၍ အကျိုးရှိသည်ကို ရှာဖွေလုပ် ဆောင်ရပါမည်။

²⁵ဈေး၌ ရောင်းသောမည်သည့် အသားကို မဆို သင်တို့စားနိုင်၏။ သို့သော်လည်း၊ ထိုအ သားဖြစ်ပွားခြင်းအကြောင်းကို မမေးမြန်းနှင့်။ သို့ဖြစ်လျှင်သင်တို့သည် စားရန်မှန်မမှန်ကို ဆုံး ဖြတ်ရမည်မဟုတ်။²⁶ သင်တို့သည် ထိုအသား ကိုစားနိုင်၏။ “အကြောင်းမူကား၊ ကမ္ဘာမြေကြီး နှင့်မြေကြီး၌ရှိသမျှသောအရာတို့ကို ဘုရား သခင်ပိုင်တော်မူသောကြောင့် ဖြစ်၏။”*

*“အကြောင်းမူကား ... သောကြောင့်ဖြစ်၏” ဆာလံ 24:1; 50:12; 89:11.

²⁷ယုံကြည်သူ မဟုတ်သောသူတစ်ယောက် သည် သင့်အား သူနှင့်အတူစားရန် ပိတ်ခေါ်၏။ သင်သည်သူားရန် အလိုဆန္ဒရှိလျှင်၊ သင်တို့ရှေ့ ၌ချထားသော အဘယ်အသားကိုမဆို မရှောင် ဘဲစားလော့။ သင်တို့သည် ထိုအသားကို အ ဘယ်နေရာမှ ဝယ်သည်ကို မသိသဖြင့် မစစ် ကြော၊ မမေးမြန်းနှင့်။²⁸ သို့သော်လည်း၊ လူတစ် ယောက်သည် သင်တို့အား၊ “ထိုအစားအစာ သည် ရုပ်တုများအား ပူဇော်သောအစာဖြစ် သည်” ဟုဆိုလျှင်၊ ထိုအစားအစာကို မစားကြ နှင့်။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုအသားကို စားခြင်း သည် မှားယွင်းသည်ဟု ထင်မှတ်သောလူကို နာကျင်စေလိမ့်မည်ဖြစ်၏။²⁹ ထိုအရာသည် မှားယွင်းနေသည်ဟု သင်တို့အား ငါမဆိုလို။ သို့သော်လည်း၊ အခြားသောသူက ထိုအရာ သည် မှားယွင်းနေသည် ဟုထင်မှတ်နိုင်၏။ အ ခြားသူတို့အတွက်မစားကြနှင့်။ ငါသည် အခြား သူတစ်ယောက်၏ယုံကြည်ခြင်းကြောင့် ငါ၏ လွတ်လပ်ခြင်းကို စိစဉ်သင့်သနည်း။³⁰ ငါသည် ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်ချီးမွမ်းခြင်းနှင့် အ စာကိုစား၏။ ထို့ကြောင့် ငါသည် တစ်စုံတစ်ရာ အတွက် ဘုရားသခင်ကို ချီးမွမ်းသောကြောင့် စစ်ကြောဝေဖန်ခြင်းကိုမခံလို။

³¹ထို့ကြောင့် သင်တို့သည် စားသော်၎င်း၊ သောက်သော်၎င်း၊ မည်သည့်အမှုကို ပြုသော် ၎င်း၊ ဘုရားသခင်၏ဘုန်းအသရေတော်ထင် ရှားစေခြင်းငှါသာ ပြုကြလော့။³² ယုဒလူဖြစ် စေ၊ ဟေလသလူဖြစ်စေ၊ ဘုရားသခင်၏အ သင်း တော်ဝင်သူဖြစ်စေ၊ အခြားသောလူတို့ အား ထိမိ၍မှားယွင်းစရာဖြစ်စေနိုင်သော အ ဘယ်အရာကိုမဆို ဘယ်သောအခါမျှ မပြုလုပ် ကြနှင့်။³³ ငါသည်ထိုနည်းတူပြု၏။ ငါသည် ခပ် သိမ်းသောလူတို့အား ခပ်သိမ်းသောနည်းလမ်း အားဖြင့် ကျေနပ်နှစ်သက်စေခြင်းငှါ ကြိုးစား နေ၏။ ငါ့အဖို့အဘယ်အရာသည် ကောင်းသည် ဟူ၍ ငါသည် ကြိုးစားပြီးမပြု။ ငါသည် အခြား သောလူအများစုတို့အတွက် ဘယ်အရာသည် ကောင်းသည် ဟူ၍ကြိုးစားပြီးလုပ်ဆောင်၏။

သို့မှသာ သူတို့သည် ကယ်တင်ခြင်းသို့ရောက်နိုင်မည်ဖြစ်၏။

11 ငါသည် ခရစ်တော်၏ပုံသက်သေကို လိုက်သည်နည်းတူ၊ ငါ၏ပုံသက်သေကို လိုက်ကြလော့။

တန်ခိုးအာကာအောက်၌အပ်နှံပါ

²သင်တို့သည် အရာရာ၌ ငါ့ကို အောက်မေ့သတိရကြသောကြောင့် ငါသည် သင်တို့ကို ချီးမွမ်း၏။ ငါအပ်ပေးသောသွန်သင်ခြင်းတို့ကို သင်တို့သည် စွဲလမ်းကြ၏။ ³သို့သော်လည်း၊ သင်တို့သည် ဤအရာတို့ကို နားလည်စေခြင်းငှါ ငါအလိုရှိ၏။ ယောက်ျား၏ခေါင်းသည် ခရစ်တော်ဖြစ်၏။ မိန်းမ၏ခေါင်းသည်လည်း ယောက်ျား ဖြစ်၏။ ခရစ်တော်၏ခေါင်းသည် ဘုရားသခင် ဖြစ်တော်မူ၏။ ⁴ခပ်သိမ်းသောယောက်ျားတို့သည် ဆုတောင်းသော်၎င်း၊ ပရောဖက်ပြုသော်၎င်း၊ မိမိခေါင်းကို ဖုံးအုပ်လျှင်၊ မိမိခေါင်းအသရေကို ရှုတ်ချ၏။ ⁵သို့သော်လည်း၊ ခပ်သိမ်းသောမိန်းမတို့သည် ဆုတောင်းသော်၎င်း၊ ပရောဖက်ပြုသော်၎င်း၊ မိမိခေါင်းကို ဖုံးအုပ်ရမည်။ သူမ၏ခေါင်းသည် မဖုံးအုပ်လျှင်၊ သူမသည် မိမိခေါင်းအသရေကို ရှုတ်ချ၏။ ထိုသို့ပြုလျှင် ဆံပင်ရိတ်သည်နှင့်တူ၏။ ⁶မိန်းမသည် မိမိခေါင်းကို မဖုံးလျှင်၊ ဆံပင်ကို ဖြတ်စေ။ သို့သော်လည်း၊ မိန်းမသည် ဆံပင်ဖြတ်ခြင်းနှင့် ဆံပင်ရိတ်ခြင်းအရာသည် ရှက်စရာရှိလျှင်သူမသည် မိမိခေါင်းကို ဖုံးအုပ်ရမည်။ ⁷သို့သော်လည်း၊ ယောက်ျားသည် မိမိခေါင်းကို မဖုံးအုပ်ရ။ အကြောင်းမူကား၊ သူသည် ဘုရားသခင်၏ပုံသဏ္ဍာန်ကို ထင်ရှားစေ၏။ သူသည် ဘုရားသခင်၏ဘုန်းအသရေတော်လည်း ဖြစ်၏။ သို့သော်လည်း၊ မိန်းမသည် ယောက်ျား၏ဘုန်းအသရေကို ထင်ရှားစေ၏။ ⁸အကြောင်းမူကား၊ အစအဦး၌ ယောက်ျားသည် မိန်းမထံမှလာသည်မဟုတ်။ မိန်းမသည် ယောက်ျားထံမှ လာခြင်းဖြစ်၏။ ⁹ယောက်ျားသည် မိန်းမအတွက် ဖန်ဆင်းသည်မဟုတ်။

မိန်းမသည် ယောက်ျားအတွက် ဖန်ဆင်း၏။ ¹⁰ထို့ကြောင့်၊ မိန်းမသည် အခွင့်အာဏာ၊ တန်ခိုးအောက်၌ရှိနေသည်ကို ဖော်ပြရန် သူမ၏ခေါင်းကို ဖုံးအုပ်ရမည်။ ကောင်းကင်တမန်တို့ကိုထောက်၍ ဤအရာကိုပြုရမည်။

¹¹သို့သော်လည်း၊ သခင်ဘုရား၌မိန်းမသည် ယောက်ျားအတွက် အရေးကြီး၏။ ယောက်ျားသည်လည်း၊ မိန်းမအတွက်အရေးကြီး၏။ ¹²ဤအရာသည် မှန်ပါ၏။ အကြောင်းမူကား၊ မိန်းမသည် ယောက်ျားထံမှလာ၏။ သို့သော်လည်း ယောက်ျားသည်လည်း မိန်းမအားဖြင့် မွေးဖွား၏။ အမှန်စင်စစ် ခပ်သိမ်းသောအရာတို့သည် ဘုရားသခင်ထံတော်မှလာကြ၏။ ¹³သင်တို့သည် ဤအရာကို ကိုယ်အလိုအလျောက်ဆုံးဖြတ်၍ ဆင်ခြင်စီရင်ကြပါ။ မိန်းမတစ်ဦးသည် မိမိခေါင်း၌ တစ်စုံတစ်ခုကိုမထားဘဲ ဘုရားသခင်ကို ဆုတောင်းခြင်းသည် ဖြောင့်မတ်၍ မှန်ကန်ပါသလော။

¹⁴ယောက်ျားတစ်ယောက်သည် ရှည်သော ဆံပင်ရှိလျှင်၊ ရှက်ဖွယ်ရာဖြစ်သည်ဟု လောကဓံတရားသည်ပင် သင်တို့ကို ဆုံးမသွန်သင်သည် မဟုတ်လော။ ¹⁵သို့သော်လည်း၊ မိန်းမတစ်ဦးသည် ရှည်သောဆံပင်ရှိလျှင်၊ ထိုမိန်းမအတွက် ဂုဏ်အသရေရှိ၏။ ဘုရားသခင်သည် မိန်းမတို့အား မိမိခေါင်းကိုဖုံးအုပ်ရန် ရှည်သောဆံပင်ကို ပေးတော်မူ၏။ ¹⁶အချို့သောသူတို့သည် ဤအကြောင်းအရာတို့ကိုအငြင်းအခုံပြုလိုသေး၏။ သို့သော်လည်း၊ ငါတို့နှင့်ဘုရားသခင်၏အသင်းတော်များတို့သည် ထိုသို့သောကျင့်ထုံးမရှိ။

သခင်ဘုရား၏ညစာ

¹⁷သင်တို့အား ယခုငါပြောသောအရာအားဖြင့် ငါသည် သင်တို့ကို မချီးမွမ်း။ သင်တို့၏ စည်းဝေးခြင်းများသည် သင်တို့အား ကူညီ၍ အကျိုးရှိစေခြင်းထက်သာ၍ပင် အကျိုးယုတ်စေ၏။ ¹⁸အကြောင်းဟူမူကား၊ ရှေ့ဦးစွာ သင်တို့သည် အသင်းတော်တစ်ပါးကဲ့သို့ အတူတကွ တွေ့ဆုံ၍ စည်းဝေးကြသောအခါ သင်တို့သည်

အချင်းချင်း ကွဲပြားကြသည်ဟု ငါကြား၏။ ငါကြားသော ထိုအရာထဲတွင် အချို့တို့ကို ငါယုံကြည်၏။¹⁹ သင်တို့ အချင်းချင်းအထဲ၌ အုပ်စုကွဲပြားခြင်းရှိရန် လိုအပ်၏။ သို့မှသာ အဘယ်သူသည် ဖြောင့်မတ်စွာ အမှန်ပြု ကျင့်သည်ကို ထင်ရှားလိမ့်မည်။²⁰ သင်တို့အားလုံးသည် အတူတကွလာ၍ စည်းဝေးကြသောအခါ၊ သင်တို့သည် သခင်ဘုရား၏ပွဲတော်* ညစာကို အမှန်စင်စစ် စားကြသည်မဟုတ်။²¹ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့သည် စားသောအခါ၊ အခြားသောသူတို့ကိုမစောင့်ကြဘဲ၊ ကိုယ်စီကိုယ်စီ မိမိအစာကိုသာစားကြ၏။ အချို့သောလူတို့သည် ဆာမုတ်လျှက်နေစဉ်တွင် အခြားသူတို့သည် စားသောက်ကြူးလျက်ရှိကြ ၏။²² သင်တို့သည် မိမိအိမ်၌ စားနိုင်သောက်နိုင်သောအခွင့်ရှိကြ၏။ သင်တို့သည် ထိုသို့ပြုကြသောကြောင့် ဘုရားသခင်၏အသင်းတော်သည် အရေးမကြီးဟု ထင်မှတ်စရာရှိ၏။ သင်တို့သည် ဆင်းရဲနွမ်းပါးသောသူတို့ကို အရှက်ရစေကြ၏။ ငါသည် သင်တို့အား အဘယ်အရာကို ပြောဆိုရပါသနည်း။ သင်တို့သည် ထိုအရာကို ပြုသောကြောင့် ငါသည် သင်တို့ကို ချီးမွမ်းရမည်လော။ ငါသည် သင်တို့ကို မချီးမွမ်း။

²³ ငါသည် သင်တို့အား သွန်သင်သောဒေသနာသည် ငါ့ကို သခင်ဘုရားပေးတော်မူသော သွန်သင်ခြင်း ဒေသနာပင်ဖြစ်၏။ ယေရှုသည် သတ်ဖို့ရန် အပ်နှံခြင်းကိုခံသောနေ့ည၌၊ ကိုယ်တော်သည် မှန်ကို ယူ၍၊²⁴ ထိုမှန်အတွက် ကျေးဇူးတော်ကိုချီးမွမ်း၏။ ထိုနေ့က သူသည် မှန်ကိုဖဲ့၍၊ “ဤမှန်သည် သင်တို့ကို ငါပေးသော ငါ၏ကိုယ် ဖြစ်၏။ ငါ့ကို အောက်မေ့ဖို့ရာဤသို့ပြုကြလော့” ဟုမိန့်တော်မူ၏။²⁵ ထိုနည်းတူ၊ သူတို့သည် စားပြီးမှ၊ ယေရှုသည် ခွက်ကိုလည်း ယူ၍ ယေရှုက၊ “ဤခွက်သည် ဘုရားသခင်ထံမှလာသော သူ၏လူတို့အတွက် အသစ်သော

ပဋိညာဉ်တရားဖြစ်၏။ ဤအသစ်သောပဋိညာဉ်တရားသည် ငါ၏အသွေးတော်နှင့်အစပြု၏။ သင်တို့သည် ဤခွက်ကို သောက်သောအခါ၊ ငါ့ကို အောက်မေ့ခြင်းငှါ ပြုကြလော့” ဟု မိန့်တော်မူ၏။²⁶ သင်တို့သည် ဤမှန်ကို စား၍ ဤခွက်ကို သောက်သောအခါတိုင်း၌ သခင်ဘုရားအသေခံတော်မူခြင်းကို ကြွလာတော်မမူမီတိုင်အောင်ကြေငြာကြ၏။

²⁷ ထို့ကြောင့် လူတစ်ယောက်သည် မထိုက်မတန်ဘဲ သခင်ဘုရား၏မှန်ကိုစား၍၊ သခင်ဘုရား၏ခွက်ကို သောက်လျှင်၊ ထိုသူသည် သခင်ဘုရား၏ကိုယ်နှင့်အသွေးတော်ကို ဆန့်ကျင်၍ ပြစ်မှား၏။²⁸ သို့ဖြစ်၍ လူတိုင်းသည် မှန်ကို မစားမီသော်၎င်း၊ ခွက်ကိုလည်း မသောက်မီသော်၎င်း၊ မိမိစိတ်နှလုံးကို ကိုယ်တိုင်စစ်ကြောရမည်။²⁹ လူတစ်ယောက်သည် မှန်ကို စားသောအခါ ကိုယ်ခံနွာ* ကို ပိုင်းခြား၍ မမှတ်မိဘဲ မှန်ကို စား၍၊ ခွက်ကိုလည်း သောက်လျှင်၊ ထိုသူသည် မိမိအပေါ်သို့ တရားစီရင်ခြင်းရောက်စေ၏။³⁰ ထို့အကြောင်းကြောင့်၊ သင်တို့တွင် ဖျားနာ၍ မကျန်းမမာသောသူ၊ အားနည်းသောသူအများ ရှိကြ၏။ များစွာသောသူတို့သည်လည်း သေကြ၏။³¹ သို့သော်လည်း၊ ငါတို့သည် ကိုယ်ကိုကိုယ် ဖြောင့်မတ်သောနည်းလမ်းဖြင့် စစ်ကြောစီရင်ကြလျှင်၊ ဘုရားသခင်သည် ငါတို့အား စစ်ကြောစီရင်မည်မဟုတ်။³² သို့သော်လည်း၊ သခင်ဘုရားသည် ငါတို့ကို စစ်ကြောစီရင်တော်မူသောအခါ၊ ငါတို့သည် လမ်းမှန်ကို ထင်ရှားစွာ သိနိုင်မည်အကြောင်း ငါတို့ကို ဆုံးမတော်မူ၏။ ငါတို့သည် ကြွင်းကျန်သောလောကီသားတို့နှင့်အတူ အပြစ်စီရင်ခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်မည်အကြောင်း သူသည် ထိုသို့ပြုတော်မူ၏။

³³ ထို့ကြောင့် ငါ၏ညီအစ်ကိုမောင်နှမတို့၊ သင်တို့သည် စားဖို့ရန်အတူတကွ စည်းဝေးကြသောအခါ၊ အချင်းချင်း တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် စောင့်လျက်နေကြလော့။³⁴ လူတစ်

သခင်ဘုရား၏ပွဲတော် ယေရှုက သူ့ကို သတိရစေရန်သူ နောက်လိုက်များကို အထူးအစာကို စားဖို့ပြောခဲ့သည်။ လု 22:14-20

ကိုယ်ခံနွာ အသင်းတော်ကို ဆိုလိုခြင်းဖြစ်သည်။

ယောက်သည် အလွန်ဆာမုတ်လျှင်၊ ထိုသူသည် မိမိအိမ်၌စားပါစေ။ သင်တို့သည် အတူတကွ စည်းဝေးခြင်းအားဖြင့်သင်တို့၏အပေါ်၌ ဘုရားသခင်၏အပြစ်စီရင်ခြင်း မကျရောက်မည့်အကြောင်း ထိုသို့ပြုကြလော့။ ငါလာသောအခါ၊ အခြားသောအကြောင်းအရာများတို့ကို အဘယ်သို့ ပြုမည်အကြောင်း သင်တို့အား ငါ ပြောလိမ့်မည်။

သန်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်ထံမှ ဆုကျေးဇူးများ

12ညီအစ်ကိုမောင်နှမတို့၊ ယခုအခါ၌ ငါသည်သင်တို့အားဘုရားသခင်၏ဝိညာဉ်တော် ပေးတော်မူသောဆုကျေးဇူးများ အကြောင်းကို နားလည်စေခြင်းငှါ အလိုရှိ၏။² သင်တို့သည် ယုံကြည်သူတို့ဖြစ်မလာကြမှီ သင်တို့အသက်ရှင်သောအသက်တာများကို အောက်မေ့ကြလော့။ သင်တို့သည် စကားမပြောနိုင်သောရုပ်တုတို့ကိုပင် ကိုးကွယ်ကြရာတွင် ကိုယ်ကိုကိုယ် လွှမ်းမိုးခြင်းအခွင့်ကို ပြုကြ၏။³ ထို့ကြောင့် “ယေရှုသည် ကျိန်ဆဲခြင်းကိုခံထိုက်သည်” ဟုဘုရားသခင်၏ဝိညာဉ်တော်အားဖြင့် အဘယ်သူမျှ မပြောနိုင်သည်ကိုလည်းကောင်း၊ “ယေရှုသည် သခင်ဖြစ်တော်မူသည်” ဟုသန်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်၏အကူအညီ မပါဘဲ အဘယ်သူမျှ မပြောနိုင်သည်ကို လည်းကောင်း၊ သင်တို့အား ငါပြော၏။

⁴ကွဲပြားခြားနားသော ဆုကျေးဇူးအများရှိ၏။ သို့သော်လည်း၊ ထိုဆုကျေးဇူးများအား လုံးတို့သည် ဝိညာဉ်တော်တစ်ပါးတည်းအားဖြင့်သာဖြစ်ကြ၏။⁵ ကွဲပြားခြားနားသော အစေခံခြင်းနည်းလမ်းအများရှိ၏။ သို့သော်လည်း၊ ငါတို့သည် သခင်တစ်ပါးတည်းအမှုကို သာဆောင်ကြ၏။⁶ ဘုရားသခင်သည် လူတို့အထဲ၌ အလုပ်လုပ်တော်မူသောကွဲပြားခြားနားသည့်နည်းလမ်းများစွာရှိ၏။ သို့သော်လည်း၊ ထိုနည်းလမ်းများအားလုံးတို့သည် ဘုရားသခင်တစ်ဆူတည်းအားဖြင့်သာ ဖြစ်ကြ၏။ ဘုရား

သခင်သည် ခပ်သိမ်းသောအမှုတို့ကို ပြုတော်မူရန် ငါတို့အားလုံးတို့အထဲ၌ အလုပ်လုပ်တော်မူ၏။⁷ ဝိညာဉ်တော်သည် လူအသီးသီးတို့၌ မိမိတန်ခိုးဖြင့် အလုပ်လုပ်တော်မူ၏။ အခြားသောသူတို့ကို ကူညီမစရန် ဝိညာဉ်တော်သည် ဤအရာကို လူအသီးသီးတို့အား အပ်ပေးတော်မူ၏။⁸ ဥပမာကား၊ ဝိညာဉ်တော်သည် တစ်ယောက်သောသူအား ပညာတရားဖြင့် ဟောပြောနိုင်သောဆုကျေးဇူးကို ပေးတော်မူ၏။ ထိုဝိညာဉ်တော်အားဖြင့်ပင် အခြားသောသူအား၊ ထိုးထွင်းခြင်းဉာဏ်ဖြင့် ဟောပြောနိုင်သောဆုကျေးဇူးကို ပေးတော်မူ၏။⁹ ထိုဝိညာဉ်တော်အားဖြင့်ပင် တစ်ယောက်သောသူအား ယုံကြည်ခြင်းကို ပေးတော်မူ၏။ ထိုဝိညာဉ်တော်အားဖြင့်ပင် အခြားသောသူအား၊ အနာရောဂါကို ငြိမ်းစေနိုင်သောဆုကျေးဇူးများကို ပေးတော်မူ၏။¹⁰ ထိုဝိညာဉ်တော်သည် အခြားသောသူအား၊ နိမိတ်လက္ခဏာများကို ပြုရန်တန်ခိုးကို လည်းကောင်း၊ အခြားသောသူအား ပရောဖက်ပြုနိုင်သောအစွမ်းသတ္တိကို လည်းကောင်း၊ အခြားသောသူအား ဝိညာဉ်တို့ထဲ၌ ကောင်းသောဝိညာဉ်နှင့် ဆိုးသောဝိညာဉ်တို့ကို ကွဲပြားခြားနားသောအစွမ်းသတ္တိကို ပေးတော်မူ၏။ ထိုဝိညာဉ်တော်သည် တစ်ယောက်သောသူအား အမျိုးမျိုးသော ဘာသာစကား တို့ကို ပြောနိုင်သော အစွမ်းသတ္တိကိုလည်း ကောင်း၊ အခြားသောသူအား ထိုဘာသာစကားများတို့၏အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို ပြောပြနိုင်သောအစွမ်းသတ္တိကိုလည်းကောင်း ပေးတော်မူ၏။¹¹ တစ်ပါးတည်းသောဝိညာဉ်တော်အားဖြင့်ပင်၊ ဤအရာများအားလုံးတို့ကို ပြုတော်မူ၏။ ထိုဝိညာဉ်တော်သည် လူအသီးသီးတို့အား အဘယ်အရာကို ပေးမည်အကြောင်း ဝေငှဆုံးဖြတ်၍ စီရင်တော်မူ၏။

ခရစ်တော်၏ကိုယ်ခန္ဓာ

¹²လူတစ်ယောက်သည် ကိုယ်တစ်ခုတည်းရှိသော်လည်း ထိုကိုယ်တစ်ခုတည်း၌ အင်္ဂါများ

စွာရှိ၏။ ငါတို့၏ကိုယ်သည် ကွဲပြားခြားနားသော အင်္ဂါများစွာရှိသော်လည်း အားလုံးတို့သည် ကိုယ်ခန္ဓာတစ်ခုတည်းဖြစ်၏။ ခရစ်တော်သည်လည်း ထိုနည်းတူပင်ဖြစ်၏။ ¹³ ငါတို့တွင် အချို့တို့သည် ယုဒလူမျိုးများဖြစ်ကြ၍၊ အချို့သောသူတို့မှာ ဟေလသလူမျိုးများ ဖြစ်ကြ၏။ ငါတို့တွင် အချို့တို့သည် ကျွန်ုပ်တို့ဖြစ်ကြ၍၊ အချို့သောသူတို့မှာ လူလွတ်ဖြစ်ကြ၏။ သို့သော်လည်း၊ ငါတို့အားလုံးသည် ဝိညာဉ်တော်တစ်ပါးတည်းအားဖြင့် ဗဟိုဦးစီးမှုရှိ၍ ငါတို့အားလုံးသည် ဝိညာဉ်တော်တစ်ပါးတည်းသာ လက်ခံရရှိကြ၏။* ထိုသို့အားဖြင့် ငါတို့သည် ခရစ်တော်၏ကိုယ်အင်္ဂါများ ဖြစ်လာကြ၏။

¹⁴ လူတစ်ယောက်၏ကိုယ်သည် အင်္ဂါတစ်ခုထက်ပို၍များ၏။ ထိုအရာသည် အင်္ဂါအများရှိ၏။ ¹⁵ ခြေက၊ “ငါသည် လက်မဟုတ်။ ထို့ကြောင့် ငါသည် ကိုယ်၏အင်္ဂါမဟုတ်” ဟုပြောဆိုပေမည်။ သို့သော်လည်း၊ ထိုသို့ပြောဆိုခြင်းသည် ခြေက ကိုယ်အင်္ဂါတစ်ခုအဖြစ်မှ သီးသန့်ဖြစ်မသွားစေနိုင်ပါ။ ¹⁶ နားရွက်ကလည်း၊ “ငါသည် မျက်စိမဟုတ်။ ထို့ကြောင့် ငါသည် ကိုယ်အင်္ဂါမဟုတ်” ဟုဆိုနိုင်ပေမည်။ သို့သော်လည်း၊ ထိုသို့ပြောဆိုခြင်းသည် နားရွက်အား ကိုယ်အင်္ဂါတစ်ခုအဖြစ်မှ သီးသန့်ဖြစ်မသွားစေနိုင်ပါ။ ¹⁷ တစ်ကိုယ်လုံးသည် မျက်စိဖြစ်လျှင်၊ ကိုယ်သည် ကြားနိုင်ရန် တတ်စွမ်းနိုင်လိမ့်မည်မဟုတ်။ တစ်ကိုယ်လုံးသည် နားရွက်ဖြစ်လျှင်၊ ကိုယ်သည် အဘယ်အရာကိုမျှ အနံ့ခံနိုင်ရန် မတတ်စွမ်းနိုင်။ ¹⁸⁻¹⁹ ကိုယ်၏အင်္ဂါတစ်ခုစီသည် တူညီသောအပိုင်းတစ်ခုသာဖြစ်လျှင်၊ ကိုယ်သည် သီးခြားခွဲခြားခြင်းမရှိ။ သို့သော်လည်း၊ ဘုရားခင်သည် ကိုယ်၏အင်္ဂါများကို အလိုရှိတော်မူသည့်အတိုင်း၊ ကိုယ်ထံသို့ထည့်သွင်းတော်မူ၍ ထိုအင်္ဂါများအသီးသီးတို့ကို နေရာတစ်ခုစီခွဲခန့်တော်မူ၏။ ²⁰ ထို့ကြောင့် ကိုယ်အင်္ဂါအများရှိ၏။ သို့သော်လည်း၊ ကိုယ်တစ်ခုတည်းသာရှိ၏။

လက်ခံရရှိကြ၏ မူရင်းအရ “သောက်ရန် ပေးခဲ့သည်။”

²¹ မျက်စိကလည်း၊ လက်အား၊ “ငါသည် သင့်ကိုအလိုမရှိ” ဟုဆိုနိုင်။ ဦးခေါင်းကလည်း ခြေအား၊ “ငါသည် သင့်ကို အလိုမရှိ” ဟုဆိုနိုင်။ ²² ထိုသို့ဆိုနိုင်ကြ။ ထိုကိုယ်၌ သာ၍အားနည်းလျှက်ရှိသော အင်္ဂါတို့သည်လည်း အလွန်အရေးကြီးလျက်ရှိ၏။ ²³ ငါတို့သည် သာ၍အရေးမကြီးသောကိုယ်၏အင်္ဂါများကို သာ၍ ဂရုစိုက်စောင့်ရှောက်ခြင်းကို ပေးရမည်။ ငါတို့သည် ဖော်ထုတ်ရန် အလိုမရှိသောကိုယ်အင်္ဂါ များကို ငါတို့သည် ဂရုစိုက်စွာစောင့်ရှောက်၏။ ²⁴ သာ၍လှတင့်တယ်သပ်ယပ်စွာ ဝတ်ထားသောကိုယ်၏အင်္ဂါတို့သည် အထူးဂရုစိုက်၍ စောင့်ရှောက်ခြင်းကို မလိုကြ။ သို့သော်လည်း၊ ဘုရားသခင်သည် ကိုယ်ကိုအတူတကွ ထားတော်မူသည်ဖြစ်၍ လိုအပ်လျက်ရှိသောအင်္ဂါများကို ပို၍ ဂုဏ်ပြုချီးမွမ်းခြင်းကိုပေးရမည်။ ²⁵ ငါတို့၏ကိုယ်သည် အချင်းချင်း ကွဲပြားခြားနားခြင်းမရှိစေခြင်းငှါ ဘုရားသခင်သည် ဤသို့ပြုတော်မူ၏။ ဘုရားသခင်သည် ကွဲပြားခြားနားသောကိုယ်အင်္ဂါများကို အချင်းချင်းတစ်ခုချင်းစီတို့အား ညီတူညီမျှ ဂရုစိုက်စောင့်ရှောက်ရန် အလိုရှိတော်မူ၏။ ²⁶ ကိုယ်အင်္ဂါတစ်ခုသည် ဆင်းရဲဒုက္ခကိုခံရလျှင်၊ အခြားသောအင်္ဂါအားလုံးတို့သည်လည်း သူနှင့်အတူခံရကြ၏။ သို့မဟုတ် ငါတို့ကိုယ်အင်္ဂါတစ်ခုသည် ဂုဏ်ပြုချီးမြှောက်ခြင်းကိုခံရလျှင်၊ အခြားသောအင်္ဂါအားလုံးတို့သည်လည်း သူနှင့်အတူဂုဏ် ပြုချီးမြှောက်ခြင်းကို ခံရလျက်ဝမ်းမြောက်ကြ၏။

²⁷ သင်တို့အားလုံးသည် အတူတကွ ခရစ်တော်၏ကိုယ်ဖြစ်ကြ၏။ သင်တို့တစ်ယောက်စီသည်လည်း ထိုကိုယ်၏အင်္ဂါတစ်ခုစီ ဖြစ်ကြ၏။ ²⁸ ဘုရားခင်သည် ပထမအရာ၌ တမန်တော်တို့ကို၎င်း၊ ဒုတိယအရာ၌ ပရောဖက်တို့ကို၎င်း၊ တတိယအရာ၌ ဆရာတို့ကို၎င်း အသင်းတော်၌ ခန့်ထားတော်မူ၏။ ထိုနောက် ဘုရားသခင်သည် နိမိတ်လက္ခဏာကို ပြသောသူတို့ကိုလည်းကောင်း၊ အနာရောဂါကို ငြိမ်းစေနိုင်သောသူတို့ကို၎င်း၊ အခြားသောသူတို့ကို ကူ

ညီမစသောသူတို့ကို၎င်း၊ ဦးဆောင်လမ်းပြခြင်းကို ပြုသောသူတို့ကို၎င်း၊ အမျိုးမျိုးသောဘာသာစကားများကို ပြောနိုင်သောသူတို့ကို၎င်း၊ ခန့်ထားတော်မူ၏။²⁹ လူအားလုံးတို့သည် တမန်တော်မဟုတ်ကြ။ လူအားလုံးတို့သည် ပရောဖက်မဟုတ်ကြ။ လူအားလုံးတို့သည် ဆရာသမားမဟုတ်ကြ။ လူအားလုံးတို့သည် နိမိတ်လက္ခဏာများကို မပြုနိုင်ကြ။³⁰ လူအားလုံးတို့သည် အနာရောဂါကို ငြိမ်းစေနိုင်သောဆုကျေးဇူးများမရှိကြ။ လူအားလုံးတို့သည် အမျိုးမျိုးသောဘာသာစကားတို့ကို မပြောနိုင်ကြ။ လူအားလုံးတို့သည် ထိုဘာသာစကားများကို အနက်အဓိပ္ပါယ် မဖွင့်ဆိုနိုင်ကြ။³¹ သို့သော်လည်း၊ သင်တို့သည် သာဓုကြီးမားသောဆုကျေးဇူးတော်တို့ကို အလိုရှိကြမည်။ ယခုတွင် ငါသည် အမှန်မြတ်ဆုံးသော ဆုကျေးဇူးတော်ကို သင်တို့အားပြမည်။

ချစ်ခြင်းမေတ္တာသည် အမှန်မြတ်ဆုံးသောဆုကျေးဇူးဖြစ်၏

13 ငါသည် အမျိုးမျိုးသောလူတို့၏ဘာသာစကားများကိုသော်၎င်း၊ ကောင်းကင်တမန်တို့၏စကားကို၎င်း ပြောနိုင်မည်။ သို့သော်လည်း၊ ငါသည် မေတ္တာမရှိလျှင်၊ ငါသည် ဆူညံသောခေါင်းလောင်းတစ်ခု သို့မဟုတ် တီးသံကို ပေးသောလင်ကွင်းတစ်ခုမျှသာ ဖြစ်လိမ့်မည်။² ငါသည် ပရောဖက်ပြုနိုင်သောဆုကျေးဇူးကို ရရှိနိုင်ပေမည်။ ငါသည် ဘုရားသခင်၏ လျှို့ဝှက်နက်နဲသော အရာများအားလုံးတို့ကို နားလည်၍ ခပ်သိမ်းသောအရာတို့ကို သိနိုင်ပေမည်။ ငါသည် တောင်များကို ရွှေစေနိုင်သည့် အလွန်ကြီးမားသော ယုံကြည်ခြင်းရှိနိုင်ပေမည်။ သို့သော်လည်း၊ ငါသည် မေတ္တာမရှိလျှင်၊ ထိုအရာများအားလုံးတတ်စွမ်းသော်လည်း ငါသည် ဘာမျှမဟုတ်၊ အချည်းနီးသာ ဖြစ်၏။³ ငါသည် လူတို့ကို ကျွေးမွေးရန် ငါ၌ရှိသမျှသော အရာတို့ကို ပေးလှူနိုင်ပေမည်။ ငါသည် မီးရှိခြင်းကိုခံရန် ငါ၏ကိုယ်ခန္ဓာကိုပင်လျှင် ပေးလှူ

နိုင်ပေမည်။ သို့သော်လည်း ငါသည် မေတ္တာမရှိလျှင်၊ ထိုအရာများကို ပြုခြင်းအားဖြင့် ငါ၌ ဘာမျှအကျိုးမရှိ။

⁴ မေတ္တာသည် စိတ်ရှည်တတ်၏။ မေတ္တာသည် အခြားသောသူအပေါ်၌ ကြင်နာခြင်းရှိတတ်၏။ မေတ္တာသည် မနာလိုခြင်းမရှိ။ မေတ္တာသည် ကိုယ့်ကိုကိုယ် မဝါကြွားစေတတ်။ မေတ္တာသည် ဘဝင်မြင့်ခြင်းမရှိ။⁵ မေတ္တာသည် မရိုင်းစိုင်း၊ ကြမ်းတမ်းခြင်းမရှိ။ မလျှောက်ပတ်စွာ မကျင့်တတ်။ မေတ္တာသည် အတ္တအကျိုးကို မရှာတတ်။ မေတ္တာသည် လွယ်လင့်တကူ ဒေါသအမျက်မထွက်တတ်။ မေတ္တာသည် သူ့ကို ဆန့်ကျင်ပြီး ပြုခဲ့သောအမှားများကိုအောက်မေ့ခြင်းမရှိ။ အပြစ်ရှိသည်ဟု မထင်တတ်။⁶ မေတ္တာသည် မတရားသောအမှု၊ ဆိုးသောအမှု၌ ဝမ်းမြောက်ခြင်းမရှိတတ်။ သို့သော်လည်း၊ မေတ္တာသည် သမ္မာတရား၌ ဝမ်းမြောက်တတ်၏။⁷ မေတ္တာသည် ခပ်သိမ်းသော အရာကို စိတ်ရှည်စွာလက်ခံ၍ ပုံးအုပ်တတ်၏။ မေတ္တာသည် အစဉ်အမြဲ ယုံကြည်ကိုးစားတတ်၏။ အစဉ်အမြဲမျှော်လင့်တတ်၏။ အစဉ်အမြဲဆက်လက်၍အားရှိတတ်၏။

⁸ မေတ္တာသည် ဘယ်သောအခါမျှ မကုန်ဆုံးတတ်။ ပရောဖက်ပြုခြင်း ဆုကျေးဇူးအများရှိ၏။ သို့သော်လည်း၊ ထိုအရာတို့သည် ကုန်ဆုံးသွားကြလိမ့်မည်။ အမျိုးမျိုးသောဘာသာစကားများကို ပြောနိုင်သောဆုကျေးဇူးအများရှိ၏။ သို့သော်လည်း၊ ထိုဆုကျေးဇူးများတို့သည် ကွယ်ပျောက်သွားလိမ့်မည်။ ထိုးထွင်းခြင်းဥာဏ်ပညာ ဆုကျေးဇူးအများရှိ၏။ သို့သော်လည်း၊ ထိုအရာသည်လည်း ကုန်ဆုံးသွားကြလိမ့်မည်။⁹ ဤအရာတို့သည် ကုန်ဆုံးကြလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ ယခုတွင် ငါတို့၌ ရှိသောဥာဏ်ပညာနှင့် ပရောဖက်ပြုခြင်း ဆုကျေးဇူးတို့သည် စုံလင်ခြင်းမရှိ။¹⁰ သို့သော်လည်း၊ စုံလင်ခြင်းသည် ရောက်လာသောအခါ၊ မစုံလင်သောအရာတို့သည် ကုန်ဆုံးသွားလိမ့်မည်။¹¹ ငါသည် သူငယ်ဖြစ်စဉ်အခါ၊ သူ

ငယ်လိုစကားပြော၏။ သူငယ်လို တွေးခေါ်၏။ သူငယ်လိုကြံစည်၏။ ငါသည် အသက်ကြီးလာ သောအခါ၊ သူငယ်ကဲ့သို့သောအမူအကျင့်များ ကို စွန့်လွှတ်ပယ်ရှား၏။¹² ထိုအရာသည် ငါတို့ နှင့်အတူဖြစ်၏။ ယခုတွင် ငါတို့သည် မှောင် မည်းသောကြည့်မှန်၌ ကြည့်နေကြသကဲ့သို့ဖြစ် ၏။ သို့သော်လည်း၊ ထိုအချိန်အနာဂတ်ကာလ ၌ ငါတို့သည် ရှင်းလင်းစွာ မြင်နိုင်လိမ့်မည်။ ယခုတွင်ငါသည် အစိတ်အပိုင်းတစ်ခုကိုသာ သိ ရ၏။ သို့သော်လည်း၊ ထိုအချိန်၌ ဘုရားသခင် သည် ငါ့ကို သိတော်မူသကဲ့သို့ ငါသည်လည်း စုံလင်စွာ သိရလိမ့်မည်။¹³ ထိုကြောင့်၊ ယုံ ကြည်ခြင်း၊ မျှော်လင့်ခြင်းနှင့် ချစ်ခြင်းတည်းဟူ သော ဤအရာသုံးပါးတို့သည် တည်ရှိကြ၏။ ဤအရာသုံးပါးတို့တွင် ချစ်ခြင်းမေတ္တာသည် အကြီးမြတ်ဆုံးဖြစ်၏။

အသင်းတော်အား ကူညီမစရန် ဆုကျေးဇူးများကို သုံးပါ

14 ချစ်ခြင်းမေတ္တာသည် သင်တို့ရရှိရန် ကြိုးစားရှာရမည့်အရာဖြစ်၏။ သင်တို့ သည် ဝိညာဉ်ဆုကျေးဇူးတို့ကိုရရှိရန် အလိုရှိကြ လော့။ သင်တို့သည် ဘုရားသခင်၏စကား တော်ကို ပြောနိုင်မည်အကြောင်းအရာအားလုံး ထက် ပရောဖက်ပြုခြင်းဆုကျေးဇူးကို သာ၍လို ချင်သောစိတ်ရှိကြလော့။² အဘယ်ကြောင့် ဖြစ်ရသည်ကို ငါရှင်းလင်းပါလိမ့်မည်။ အခြား သောဘာသာစကားကို ပြောနိုင်သည့်ဆုကျေး ဇူးကို ရရှိသောလူတစ်ယောက်သည် လူတို့အား ပြောသည်မဟုတ်။ သူသည် ဘုရားသခင်ကို ပြော၏။ သူသည် ဝိညာဉ်တော်အားဖြင့် ပြော ဆိုနေသည့်လျှို့ဝှက်နက်နဲသောအရာတို့ကို အ ဘယ်သူမျှနားမလည်။³ သို့သော်လည်း၊ ပရော ဖက်ကို ပြုသောသူတစ်ယောက်သည် လူတို့ အား စကားပြော၏။ သူသည် လူတို့အား ခွန် အားကိုပေး၏။ သူသည် တိုက်တွန်းနှိုးဆော် ခြင်းနှင့်နှစ်သိမ့်ခြင်းတို့ကိုပေး၏။⁴ အခြားသော ဘာသာစကားအားဖြင့် ပြောသောသူသည်

ကိုယ်ကိုယ် တည်ဆောက်၏။ သို့သော် လည်း၊ ပရောဖက်ပြုသောသူသည် အသင်း တော်တစ်ခုလုံးကို တည်ဆောက်၏။⁵ သင်တို့ အားလုံးသည် အခြားသော ဘာသာစကား အားဖြင့် ပြောစေခြင်းငှါ ငါအလိုရှိ၏။ သို့ သော်လည်း၊ သင်တို့အား သာ၍ ပရောဖက် ကို ပြုစေခြင်းငှါ ငါအလိုရှိ၏။ ပရောဖက်ပြု သောသူသည်အခြားသောဘာသာစကားများ ကို ပြောသောသူထက်ပို၍ ကြီးမြတ်၏။ သို့ သော်လည်း၊ အခြားသောဘာသာစကား များကို ပြောသောသူသည် သူပြောသောအ ရာတို့၏အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို ပြန်ဆိုနိုင်လျှင်၊ ထို သူသည် ပရောဖက်ပြုသောသူနှင့်အတူတူပင် ဖြစ်၏။ ထို့နောက် ထိုသူပြောဆိုသောအရာ များအားဖြင့် အသင်းတော်ကို တည်ဆောက် ခြင်းဖြစ်စေလိမ့်မည်။

⁶ ညီအစ်ကိုမောင်နှမတို့၊ ငါသည် သင်တို့ မသိသောဘာသာစကားများအားဖြင့် သင်တို့ ထံသို့ လာ၍ဟောပြောလျှင်၊ သင်တို့အား အ ကျိုးပေးမည်လော။ သို့သော်လည်း၊ ငါသည် ဘုရားသခင်က ငါ့အား ဗျာဒိတ်တော်မူသော တစ်စုံတစ်ခု သို့မဟုတ် အချို့သောဉာဏ်ပညာ ၏စကားတော်၊ သို့မဟုတ် အချို့သောပရော ဖက်ပြုခြင်း၊ သို့မဟုတ် အချို့သောဆုံးမသွန် သင်ခြင်းစသည်တို့ကို လာ၍ သွန်သင်လျှင်ထို အရာတို့သည် သင်တို့အားအကျိုးပေးလိမ့်မည်။⁷ ထိုအရာသည် ပလ္လ သို့မဟုတ် စောင်းကဲ့သို့ သောမြည်သံကိုသာ ပေးတတ်သောသက်မဲ့အ ရာဝတ္ထုပစ္စည်းများနှင့်တူ၏။ တေးဂီတသံကို ရှင်းလင်းစွာ ထွက်ပေါ်လာခြင်း မရှိလျှင်၊ အဘယ်မည် သောသီချင်းသီဆိုနေသည်ကို သင်တို့နားလည် နိုင်ကြမည်မဟုတ်။ သင်တို့ သည် တေးသီချင်း၏သံစဉ်ကို နားလည်နိုင်စေ ခြင်းငှါ တံပိုးမှုတ်သံကို ရှင်းလင်းစွာ တီးခတ်ရ ပါမည်။⁸ စစ်မြေပြင်တွင် တံပိုးခရာသည် ရှင်း လင်းစွာ အသံမမြည်လျှင်၊ စစ်သားတို့သည် စစ်တိုက်ပို့ရန် ပြင်ဆင်ရမည့်အချိန်ကို သိကြ လိမ့်မည်မဟုတ်။⁹ သင်တို့သည်လည်း ထိုနည်း

တူဖြစ်၏။ သင်တို့၏နှုတ်လျှာဖြင့် ပြောသော စကားသည် ရှင်းလင်းပြတ်သားရမည်။ သင်သည် ရှင်းလင်းပြတ်သားစွာ မပြောလျှင်၊ သင်သည် အဘယ်အရာပြောသည်ကို အဘယ်သူ တစ်ဦးတစ်ယောက်ကမျှ သိနိုင်မည်မဟုတ်။ သင်သည် လေထဲ၌သာ စကားပြောခြင်းဖြစ် လိမ့်မည်။¹⁰ ဤလောက၌ မြောက်မြားစွာ သောစကားပြောဆိုခြင်း အမျိုးမျိုးရှိသည်မှာ မှန်ပါ၏။ ထိုစကားအားလုံးတို့မှာ အဓိပ္ပါယ်ရှိ ကြပါ၏။¹¹ ထို့ကြောင့် လူတစ်ယောက်သည် ငါ့အား ပြောသောစကား၏အဓိပ္ပါယ်ကို ငါမသိ လျှင်၊ ငါသည် သူ့ကို တစ်ခြားသောလူမျိုးဖြစ် သည်ဟု ငါထင်မှတ်မည်။ သူသည်လည်း ငါ့ကို တစ်ခြားသောလူမျိုးဖြစ်သည် ဟုထင်မှတ်ပေ မည်။¹² ထိုအရာသည် သင်တို့နှင့်လည်း အတူ တူဖြစ်၏။ သင်တို့သည် ဝိညာဉ်ဆုကျေးဇူးများ အလွန်အလိုရှိကြ၏။ ထို့ကြောင့် အသင်းတော် ကို သာ၍ကြီးထွားစေကာ၊ အားရှိ၍ သန်မာ စေခြင်းငှါ ကူညီမှုပေးသောထို အရာများကို ရရှိရန် အလွန်ကြိုးစားကြလော့။

¹³ ထို့ကြောင့်၊ အခြားသောဘာသာစကား ကို ပြောနိုင်သောဆုကျေးဇူးကို ရသောသူသည် မိမိပြောသည့်အရာတို့ကို အနက်အဓိပ္ပါယ်ပြန် ဆိုနိုင်ရန် ဆုတောင်းစေ။¹⁴ ငါသည် အခြား သောဘာသာစကားအားဖြင့် ဆုတောင်းလျှင်၊ ငါ၏ဝိညာဉ်သည် ဆုတောင်းလျှက်ရှိနေ၏။ သို့ သော်လည်း၊ ငါ၏စိတ်နှလုံးသည် အဘယ်အမှု ကိုမျှမပြု။¹⁵ ထို့ကြောင့် ငါသည် အဘယ်သို့ ပြုရပါမည်နည်း။ ငါသည် ဝိညာဉ်အားဖြင့်၎င်း၊ ငါ့စိတ်နှလုံးအားဖြင့်၎င်း၊ ဆု တောင်းရမည်။ ငါသည် ဝိညာဉ်အားဖြင့်၎င်း ငါ့စိတ်နှလုံးအား ဖြင့်၎င်း သိချင်အံ့ရမည်။¹⁶ သင်တို့သည် ဘုရားသခင်ကို သင်တို့၏စိတ်ဝိညာဉ်အားဖြင့် သာ ချီးမွမ်းရလျှင် သင်တို့ကို နားထောင်နေ သောလူတို့သည် အဘယ်သို့ပြောသည်ကို နား လည်ခြင်းမရှိဘဲ ဆုတောင်းရာတွင် “အာမင်” *

“အာမင်” အာမင်ဟုပြောခြင်း အဓိပ္ပါယ်သည် ခိုင်မာစွာ သဘောတူမှုကို ဆိုလိုသည်။

ဟူ၍အဘယ်သို့ ပြောနိုင်မည်နည်း။¹⁷ သင်သည် ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်ကို ကောင်းမွန် စွာချီးမွမ်းပေမည်။ သို့သော်လည်း၊ ထိုအရာ သည် အခြားသောသူတို့အား သာ၍ခွန်အား ကြီးစေမည်မဟုတ်။

¹⁸ ဘာသာစကားများဖြင့် ပြောသောငါ၏ ဆုကျေးဇူးသည် သင်တို့ရှိသမျှထက်သာသော ကြောင့်ငါသည် ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော် ကို ချီးမွမ်း၏။¹⁹ သို့သော်လည်း၊ အသင်းတော် ၏အစည်းအဝေးများ၌ အခြားသောဘာသာ စကားအားဖြင့် စကားအခွန်းပေါင်းတစ်ထောင် ပြောသည်ထက် ငါနားလည်သဘောပေါက် သောစကားငါးခွန်းဖြင့် ပြောခြင်းကို သာ၍ ငါ အလိုရှိ၏။ ထို့ကြောင့် ငါသည် အခြားသောသူ တို့ကို သွန်သင်နိုင်မည်အကြောင်း ငါနားလည် သောစကားဖြင့်ပြောခြင်းကိုသာ၍ငါအလိုရှိ၏။

²⁰ ညီအစ်ကိုမောင်နှမတို့၊ ကလေးသူငယ် များကဲ့သို့ တွေးခေါ်ခြင်းမရှိကြနှင့်။ ဆိုးသောအ မှုများ၌ နှိစို့သူငယ်ကဲ့သို့ ဖြစ်ကြလော့။ သို့ သော်လည်း၊ သင်တို့၏အတွေးအခေါ်၌ သင်တို့ သည် အသက်အရွယ်ကြီးသောသူကဲ့သို့ ဖြစ်ကြ လော့။²¹ ကျမ်းစာ၌ ရေးသားထားသောအရာ တို့မှာ အဘယ်နည်း။

“ငါသည် သင်တို့ကို အခြားသောဘာ သာစကားများကို အသုံးပြုသောလူတို့ အားဖြင့်၎င်း၊ အခြားတစ်ပါးသော လူ မျိုးတို့နှုတ်များကို အသုံးပြု၍သော်၎င်း၊ ငါပြောဆိုလိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း၊ သူ တို့သည် ငါ့စကားကို နားထောင်ကြလိမ့် မည်မဟုတ်” ဟုထာဝရဘုရားမိန့်တော် မူ၏။ ဟေရှာယ၊ 28:11-12

²² ထို့ကြောင့် အခြားသောဘာသာစကား များအားဖြင့် ပြောခြင်းသည် မယုံကြည်သော သူတို့အား သက်သေဖြစ်၍၊ ယုံကြည်သောသူ တို့အတွက်မဟုတ်။ ပရောဖက်ပြုခြင်းသည် ယုံ ကြည်သောသူတို့အတွက်ဖြစ်၍၊ မယုံကြည်

သောသူတို့အတွက်မဟုတ်ပါ။²³ အသင်းတော် တစ်ခုလုံးသည် အတူတကွ စည်းဝေးကြ၍ သင် တို့အားလုံးသည်လည်း အခြားသောဘာသာ စကားများဖြင့် ပြောကြသည် ဆိုပါစို့။ အချို့ သောသူတို့သည် နားလည်ခြင်းမရှိဘဲသို့မဟုတ် မယုံကြည်ဘဲ ဝင်လာခဲ့လျှင်၊ သင်တို့အား ရူး သွပ်သောသူများ ဖြစ်ကြသည်ဟု ထိုသူတို့ သည်ပြောကြလိမ့်မည်။²⁴ သို့သော်လည်း၊ သင် တို့အားလုံးသည် ပရောဖက်ပြုကြသည် ဆိုပါ စို့။ မယုံကြည်သောသူတစ်ယောက်ဝင်လာ သည် သို့မဟုတ် နားလည်ခြင်းမရှိသောသူတစ် ယောက်ဝင်လာ၏။ သင်တို့အားလုံးသည် ပရောဖက်ပြုကြသည် ဖြစ်သောကြောင့်၊ ထိုသူ ၏အပြစ်ကို သူ့အားထင်ရှားစေခြင်း၊ ဖော်ပြ ခြင်းရှိလိမ့်မည်။ သူသည်လည်း၊ သင်တို့ပြော သမျှသောအရာများအားဖြင့် စစ်ကြောစီရင် ခြင်းကိုခံရလိမ့်မည်။²⁵ ထိုသူ၏စိတ်နှလုံးထဲ၌ ရှိသည့်လျှို့ဝှက်ထားသောအရာများသည် ထင် ရှားလာပါလိမ့်မည်။ ထို့ကြောင့် ထိုသူသည် ပြုပ်ဝပ်လျှက် ဘုရားသခင်ကို ကိုးကွယ်လိမ့် မည်။ “အမှန်စင်စစ်၊ ဘုရားသခင်သည် သင် တို့နှင့်အတူရှိတော်မူသည်” ဟုထိုသူသည် သက် သေခံလိမ့်မည်။

သင်တို့၏စည်းဝေးခြင်းများသည် အသင်း တော်ကို ကူညီမစေရမည်

²⁶ ထို့ကြောင့်၊ ညီအစ်ကိုမောင်နှမတို့၊ သင် တို့သည် အဘယ်သို့ပြုရမည်နည်း။ သင်တို့သည် အတူတကွ စည်းဝေးကြသောအခါ၊ တစ် ယောက်သောသူသည် သိချင်းဆိုမည်။ တစ် ယောက်သောသူသည် ဆုံးမသွန်သင်ခြင်းကို ပေးမည်။ အခြားသောသူသည် ဘုရားသခင် ထံမှ အသစ်သောဗျာဒိတ်တော်ကိုရမည်။ အ ခြားသောသူသည် အခြားသောဘာသာစကား ဖြင့်ပြောမည်။ သို့ပါလျှင် အခြားသောသူ သည် ထိုဘာသာစကား၏အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို ပြန်ဆိုမည်။ ဤအရာများအားလုံးတို့၏ရည် ရွယ်ချက်မှာ အသင်းတော်အား ကြီးထွား၍

အားရှိစေခြင်းငှါ ကူညီမစေခြင်းသာ ဖြစ်၏။²⁷ သင်တို့သည် အတူတကွ စည်းဝေးကြသော အခါ၊ မည်သူမဆို လူအုပ်စုအား အခြားသော ဘာသာစကားဖြင့် ဟောပြောသူရှိလျှင်၊ နှစ် ယောက် သို့မဟုတ် သုံးယောက်ထက်မပိုဘဲ ပြောကြစေ။ ထိုသူတို့သည်လည်း တစ်ယောက် နောက်တစ်ယောက် ပြောကြစေ။ သူ တို့သည် အဘယ်အရာကို ပြောဆိုသည် အကြောင်းအ ခြားသောသူက အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို ပြန်စေ။²⁸ သို့သော်လည်း၊ ထိုနေရာ၌ အနက်အဓိပ္ပါယ် ကိုပြန်ဆိုသောသူမရှိလျှင်၊ မည်သူမဆို အခြား သောဘာသာစကားဖြင့် ပြောသောသူသည် အသင်းတော်၏အစည်းအဝေး၌ တိတ်ဆိတ်စွာ နေစေ။ ထိုသူသည် မိမိအားလည်းကောင်း၊ ဘုရားသခင်ကိုလည်းကောင်း ပြောစေ။

²⁹ ပရောဖက်နှစ်ဦး သို့မဟုတ် သုံးဦးသာ လျှင် ဟောပြောရမည်။ အခြားသောသူတို့ သည် သူတို့အဘယ်သို့ ဟောပြောသည်ကို စစ်ကြောစီရင်ကြစေ။³⁰ ဘုရားသခင်ထံတော် မှုသတင်းစကားသည် ထိုင်လျက်နေသောအ ခြားသောသူထံသို့ ရောက်လာလျှင်၊ အရင် ပထမဟောပြောသောသူသည် တိတ်ဆိတ်စွာ နားနေစေ။³¹ သင်တို့အားလုံးသည်တစ်ယောက် နောက် တစ်ယောက်ပရောဖက်ပြုနိုင်၏။ ထို နည်းအားဖြင့်၊ လူအားလုံးတို့သည် သွန်သင်ဆုံး မခြင်း၊ တိုက်တွန်းနှိုးဆော်ခြင်းကို ခံရကြမည်။³² ပရောဖက်တို့၏ စိတ်ဝိညာဉ်များသည်လည်း၊ ထိုပရောဖက်တို့ ကိုယ်ကိုယ်တိုင် ထိန်းချုပ်မှု အောက်၌ရှိကြ၏။³³ ဘုရားသခင်သည် ရုန်းရင်း ခတ်အမှုကို ဖြစ်စေသောဘုရားမဟုတ်။ ဘုရား သခင်သည် ငြိမ်သက်ခြင်း၏ဘုရားဖြစ်၏။

³⁴ မိန်းမတို့သည် အသင်းတော်၏အစည်းအ ဝေးများ၌ တိတ်ဆိတ်စွာနေကြစေ။ ထိုအရာ သည် ဘုရားသခင်၏အသင်းတော်များအားလုံး ၌ အတူတူဖြစ်၏။ မောဂရူ၏ပညတ်တရား၌ စီ ရင်သည်အတိုင်းသူတို့သည် ထိန်းချုပ်မှုအောက် ၌ ရှိနေကြရမည်။³⁵ မိန်းမတို့သိလိုသောအရာ တစ်စုံတစ်ခုရှိလျှင်၊ အိမ်၌မိမိတို့၏လင်ယော

ကျားတို့ကို မေးမြန်းကြစေ။ အသင်းတော်၏ အစည်းအဝေး၌ ဟောပြောခြင်းသည် မိန်းမ တစ်ဦးအတွက် ရှက်ဖွယ်သောအရာဖြစ်၏။³⁶ ဘုရားသခင်၏နှုတ်ကပတ်တရားတော်သည် သင်တို့ထံမှ ထွက်လာသလော။ ထွက်မလာ ပါ။ သို့မဟုတ် သင်တို့သည်သာလျှင် ထိုနှုတ် ကပတ်တရားတော်ကို လက်ခံသောသူတို့ ဖြစ် ကြပါသလော။ မဖြစ်ကြပါ။

³⁷ တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူသည် ကိုယ် ကိုပရောဖက်တစ်ပါးဖြစ်သည် ဟူ၍၎င်း၊ သူ သည် ဤကဲ့သို့ ဆုကျေးဇူးတစ်ပါးရှိသည် ဟူ၍ ၎င်းထင်မှတ်လျှင်၊ ငါသည် သင်တို့အား ရေး သောအရာသည် သခင်ဘုရား၏မိန့်တော်မူ သောအရာဖြစ်ကြောင်းကို ထိုသူသည် နား လည်ရပါမည်။³⁸ ထိုသူသည် ဤအရာကိုအသိ အမှတ်မပြုလျှင်၊ သူသည် ဘုရားသခင် အသိ အမှတ်ပြုတော်မူသောသူမဟုတ်။

³⁹ ထို့ကြောင့် ငါ၏ညီအစ်ကိုမောင်နှမတို့၊ သင်တို့သည် ပရောဖက်ပြုခြင်းအမှုကို အလွန် အလိုရှိကြ၏။ လူတို့အား အခြားသောဘာသာ စကားများကို ဟောပြောခြင်းအမှုတို့ကိုလည်း မတားမြစ်ကြနှင့်။⁴⁰ သို့သော်လည်း ခပ်သိမ်း သောအမှုအရာတို့ကို လျှောက်ပတ်စွာ အစီ အစဉ်အတိုင်း ပြုရမည်။

ခရစ်တော်၏အကြောင်းဝမ်းမြောက် ဖွယ်ရာသတင်းကောင်း

15 ညီအစ်ကိုမောင်နှမတို့၊ ယခုအခါ၌ သင် တို့အား ငါဟောပြောသောဝမ်းမြောက် ဖွယ်ရာသတင်းကောင်းအကြောင်းကို အောက် မေ့ကြရန် ငါအလိုရှိ၏။ သင်တို့သည် ဤဝမ်း မြောက်ဖွယ်ရာသတင်းကောင်းကို လက်ခံကြ ၏။ သင်တို့သည် ထိုတရားထံ၌လည်း ဆက် လက်၍အားကြီးကြ၏။² ဤဝမ်းမြောက်ဖွယ်ရာ သတင်းကောင်းသည် သင်တို့ကို ကယ်တင် တော်မူခြင်းသို့ ရောက်စေ၏။ သို့သော်လည်း၊ သင်တို့အား ငါဟောပြောသော အရာများကို သင်တို့ဆက်လက်၍ ယုံကြည်ကြရမည်။ သင်

တို့သည် ထိုသို့မပြုကြလျှင် သင်တို့၏အထက်က ယုံကြည်ခြင်းသည် အချည်းနှီးသာဖြစ်၏။

³ ငါခံယူရသောသတင်းစကားကို သင်တို့ အား ငါပေး၏။ ငါသည် သင်တို့အား အရေး အကြီးဆုံးသောအရာများကို ဟောပြော၏။ ထိုအရာမှာ၊ ကျမ်းစာလာသည် အတိုင်းခရစ် တော်သည် ငါတို့အပြစ်ကြောင့် အသေခံတော် မူ၏။⁴ ခရစ်တော်သည် သင်္ကြိုဟ်ပြီး၊ သုံးရက် မြှောက်သောနေ့၌ ရှင်ပြန်ထမြောက်တော်မူ ၏။⁵ ခရစ်တော်သည် ကိုယ်တော်တိုင် ပေတရူ ထံသို့ ထင်ရှားတော်မူ၏။ ထို့နောက် တမန် တော်တစ်ဆယ်နှစ်ပါးတို့သည် အတူတကွမြင် ကြ၏။⁶ ထို့နောက်မှ ခရစ်တော်သည် ငါးရာ ထက်ပို၍ များသောယုံကြည် သူတို့ထံသို့ ကိုယ် တိုင် ထင်ရှားတော်မူ၏။ ထိုညီအစ်ကိုတို့တွင် အများသောသူတို့သည် ယခုတိုင်အောင် အ သက်ရှင် လျက်နေကြသေး၏။ သို့သော်လည်း အချို့သည် သေလွန်ကြပြီဖြစ်၏။⁷ ထို့နောက် ခရစ်တော်သည် ကိုယ်တော်တိုင် ယာကုပ်အား ထင်ရှားတော်မူ၏။ ထို့နောက် ခရစ်တော် သည် တမန်တော်အားလုံးတို့အား ကိုယ်တိုင် ထင်ရှားတော်မူ၏။⁸ နောက်ဆုံး၌ ခရစ်တော် သည် ကိုယ်တော်တိုင် ငါ့အား ထင်ရှားပြတော် မူ၏။ ငါသည် အချိန်မတန်ပွားသောကလေး ကဲ့သို့ဖြစ်၏။

⁹ အခြားသောတမန်တော်အားလုံးတို့သည် ငါထက်သာ၍ ကြီးမြတ်ကြ၏။ ငါသည် ဘုရား သခင်၏အသင်းတော်ကို ညှဉ်းဆဲခဲ့၏။ ထိုအ ကြောင်းကြောင့်၊ ငါသည် တမန်တော်တစ်ပါး အဖြစ်ခေါ်ခြင်းငှါ မထိုက်တန်။¹⁰ သို့သော်လည်း၊ ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်အားဖြင့်သာ ငါ ဖြစ်သည်အတိုင်း ငါဖြစ်၏။ ငါခံရသောကျေးဇူး တော်သည် အကျိုးမဲ့ခံရသည်မဟုတ်။ ငါသည် အခြားသော တမန်တော်အားလုံးတို့ထက်သာ ၍ ကြီးစား၏။ သို့သော်လည်း ငါသည် အမှန် စင်စစ် အလုပ်လုပ်သောသူမဟုတ်ပါ။ ငါနှင့်အ တူရှိသောဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်ကြောင့် သာဖြစ်၏။¹¹ ထို့ကြောင့် ငါသည် သင်တို့အား

ဟောပြောသည်ဖြစ်စေ၊ အခြားသောတမန်
တော်တို့သည် သင်တို့အား ဟောပြောသည်
ဖြစ်စေ၊ ထိုအရာတို့မှာ အရေးကြီးသည်မဟုတ်။
ငါတို့အားလုံးတို့သည် တူညီသောအကြောင်း
အရာကိုသာ ဟောပြောကြ၏။ ထိုအရာမှာ
သင်တို့၏ယုံကြည်သောအရာပင်ဖြစ်၏။

**ငါတို့သည်လည်း သေခြင်းမှရှင်ပြန်
ထမြောက်ကြလိမ့်မည်**

¹²ခရစ်တော်သည် သေခြင်းမှရှင်ပြန်ထ
မြောက်တော်မူကြောင်းကို ဟောပြောရ၏။ ထို့
ကြောင့် သင်တို့တွင် အချို့သောသူတို့ကလူတို့
သည် သေခြင်းမှထမြောက်ကြလိမ့်မည် မဟုတ်
ဟု အဘယ်ကြောင့်ဆိုကြသနည်း။ ¹³လူတို့အ
တွက် ထမြောက်ခြင်းမရှိလျှင် ခရစ်တော်သည်
လည်း ထမြောက်တော်မမူ။ ¹⁴ခရစ်တော်သည်
သေခြင်းမှထမြောက်တော်မူခြင်းမရှိလျှင် ငါတို့
၏ဟောပြောခြင်းသည်လည်း အကျိုးမရှိ။ အ
ချည်းနီးသာဖြစ်၏။ သင်တို့၏ယုံကြည်ခြင်းသည်
လည်း အကျိုးမရှိ။ အချည်းနီးသာဖြစ်၏။ ¹⁵ငါ
တို့သည်လည်း ဘုရားသခင်၏အမှုမှာ မမှန်
သောသက်သေခံဖြစ်ကြ၏။ အဘယ်ကြောင့်
နည်းဟူမူကား၊ ဘုရားသခင်သည် ခရစ်တော်
ကို သေခြင်းမှထမြောက်စေတော်မူသည်ဟု ငါ
တို့သည် ဘုရားသခင်၏ရှေ့တော်၌ သက်သေခံ
ကြ၏။ လူတို့သည် သေခြင်းမှထမြောက်ခြင်း
မရှိလျှင် ဘုရားသခင်သည်လည်း ခရစ်တော်
ကို သေခြင်းမှထမြောက်စေတော်မမူ။ ¹⁶သေ
လွန်သောသူတို့သည် ထမြောက်ခြင်း မရှိလျှင်
ဘုရားသခင်သည် ခရစ်တော်ကိုလည်း ထ
မြောက်စေတော်မမူ။ ¹⁷ခရစ်တော်သည် သေ
ခြင်းမှထမြောက်တော်မမူလျှင် သင်တို့၏ယုံ
ကြည်ခြင်းသည် လည်းအကျိုးမရှိ။ အချည်းနီး
သာဖြစ်၏။ သင်တို့သည် သင်တို့၏အပြစ်ဒုစ
ရိုက်ကြောင့် အပြစ်ရှိကြသေး၏။ ¹⁸ခရစ်တော်
၌ သေလွန်သောသူတို့သည်လည်း ဆုံးရှုံးခြင်း
သို့ရောက်ကြပြီ။ ¹⁹ခရစ်တော်၌ ငါတို့၏ယုံ
ကြည်ခြင်းသည် ဤဘဝအတွက်သာဖြစ်လျှင်

ဤလောက၌ရှိသော အခြားသောသူရှိသမျှတို့
ထက် ငါတို့သည် သာ၍ သနားဖွယ်ကောင်း၏။
²⁰သို့သော်လည်း ခရစ်တော်သည် ရှင်ပြန်ထ
မြောက်တော်မူပြီး ဖြစ်၍၊ သူသည် ရိတ်သိမ်း
ခြင်း၏အဦးသီးသောအသီးကဲ့သို့ ဖြစ်တော်မူ
၏။ ယုံကြည်၍သေလွန် သောသူတို့သည် ကိုယ်
တော်ကို လိုက်ကြလိမ့်မည်။ ²¹သေခြင်းသည်
လူတို့၌ဖြစ်ပျက်လျက်ရှိ၏။ အကြောင်းမူကား၊
တစ်ယောက်သောသူ ပြုခဲ့သောအပြစ်ကြောင့်
ဖြစ်၏။ သို့သော်လည်း၊ တစ်ယောက်သောသူ
ကြောင့် သေခြင်းမှရှင်ပြန်ထမြောက်ခြင်းလည်း
ဖြစ် ပျက်တော်မူ၏။ ²²ငါတို့အားလုံးသည်အာဒံ
၌သေကြ၏။ ထိုနည်းတူ ငါတို့အားလုံးသည်
ခရစ်တော်ပြုသောအမှုကြောင့် ပြန်လည်၍ အ
သက်ရှင်ခြင်းအခွင့်ကို ရကြလိမ့်မည်။ ²³သို့
သော်လည်း လူတိုင်းသည် မှန်ကန်ပြောင့်မတ်
သောအစီအစဉ်အတိုင်း ထမြောက်ကြလိမ့်
မည်။ ရှင်ပြန်ထမြောက်သောသူတို့တွင် ခရစ်
တော်သည် အဦးထမြောက်သောသူဖြစ်၏။ ထို
နောက် ခရစ်တော်သည် တစ်ဖန်ကြွလာတော်
မူသောအခါ ခရစ်တော်နှင့် စပ်ဆိုင်သောသူရှိ
သမျှတို့သည် အသက်ရှင်ခြင်းသို့ ထမြောက်ကြ
လိမ့်မည်။ ²⁴ထိုနောက် အဆုံးသည် ရောက်
လာလိမ့်မည်။ ခရစ်တော်သည် အုပ်စိုးသော
သူတို့အားလုံး၊ အာဏာတန်ခိုးများနှင့် တန်ခိုး
တော်များရှိသမျှကို ဖျက်ဆီးစေလိမ့်မည်။ ထို
နောက်မှ ခရစ်တော်သည် ခမည်းတော်ဘုရား
အား နိုင်ငံတော်ကို ပြန်လည်၍ အပ်နှံတော်မူ
လိမ့်မည်။ ²⁵ဘုရားသခင်သည် ရန်သူအားလုံး
တို့ကို ခရစ်တော်၏ထိန်းချုပ်ခြင်း*အောက်၌
ချထား တော်မမူမီတိုင်အောင် ခရစ်တော်
သည် အုပ်စိုးတော်မူမည်။
²⁶နောက်ဆုံး၌ ရန်သူဖြစ်သောသေမင်း
သည်လည်း ပျက်စီးဆုံးရှုံးခြင်းသို့ ရောက်ရလိမ့်
မည်။ ²⁷ကျမ်းစာ၌ ရေးထားသည်မှာ” ဘုရား
သခင်သည် ခပ်သိမ်းသောအရာတို့ကို မိမိထိန်း
ချုပ်မှုအောက်၌ ချထားတော်မူမည်။”* “ခပ်

ထိန်းချုပ်ခြင်း မူရင်းအရ “ခြေတော်ရင်း”

သိမ်းသောအရာတို့ကို” သူ၏အောက်၌ချထား
တော်မူမည်ဟု ဆိုရာတွင် ဘုရားသခင်ကိုယ်
တော်တိုင်သည် မပါဝင်သည်မှာ ထင်ရှား၏။
ဘုရားသခင်သည် အရာခပ်သိမ်းတို့ကိုခရစ်
တော်၏ထိန်းချုပ်မှုအောက်၌ ချထားတော်မူ
သောသူပင် ဖြစ်၏။²⁸ ခပ်သိမ်းသောအရာတို့
ကို ခရစ်တော်၏အောက်၌ ချထားတော်မူပြီး
မှ သားတော်သည် ကိုယ်ကိုယ် ဘုရားသခင်
အောက်၌ ချထားတော်မူလိမ့်မည်။ ဘုရား
သခင်သည် ခပ်သိမ်းသောအရာတို့ကို ခရစ်
တော်၏အောက်၌ ချထားတော်မူ သောသူဖြစ်
၏။ ခရစ်တော်သည် ဘုရားသခင်၏အောက်၌
ချထားတော်မူလိမ့်မည်။ သို့ဖြစ်၍ ဘုရား
သခင်သည် အရာခပ်သိမ်းတို့အပေါ်၌ ပြည့်စုံ
လင်စွာ အုပ်စိုးတော်မူသောသူ ဖြစ်လိမ့်မည်။
²⁹ သေလွန်သောသူတို့သည် ထမြောက်ခြင်း
အလျှင်းမရှိလျှင် သေလွန်သောသူတို့အတွက်
အချိုးသည် အဘယ်ကြောင့် ဗတ္တိဇံကိုခံကြသ
နည်း။ သေလွန်သောသူတို့သည် ဘယ်သောအ
သင်္ခါမှ ထမြောက်ခြင်းမရှိလျှင် လူတို့သည် အ
ဘယ်ကြောင့် ထိုသူတို့အတွက် ဗတ္တိဇံကိုခံကြရ
သနည်း။

³⁰ ငါတို့သည်လည်း အဘယ်သို့ဖြစ်ကြမည်
နည်း။ ငါတို့သည် အဘယ်ကြောင့် ကိုယ်ကို
ကိုယ် ဘေးအန္တရာယ်နှင့် အချိန်နာရီတိုင်း၌ တွေ
ရကြသနည်း။³¹ ငါသည် နေ့တိုင်းအသေခံရ၏။
ညီအစ်ကိုတို့၊ ဤအရာမှန်ကန်သည်ဟု ငါပြော
ဆို၏။ ဤအရာသည် ငါတို့သခင်ခရစ်တော်
ယေရှု၌ သင်တို့အတွက် ငါ၌ဝါကြွားဝမ်းမြောက်
ခြင်းရှိ၏။³² ငါသည် လူတို့၏ဆင်ခြင်တုံတရား
ကြောင့်သာလျှင်၎င်း၊ ငါ၏ဂုဏ်ယူဝင်ကြွားခြင်း
ကို တွေ့ထိစေခြင်းငှါ၎င်း ဖောက်မြို့ရှိသားရဲ့
တိရိစ္ဆာန်များတို့နှင့် ယှဉ်ပြိုင်တိုက်ခိုက်ခြင်းဖြစ်
ခဲ့လျှင် ငါ၌အဘယ်အကျိုးမျှမရှိ။ အချည်းနီးသာ
ဖြစ်၏။ လူတို့သည် သေခြင်းမှထ မြောက်ခြင်း
မရှိလျှင် “ငါတို့သည် စားကြ၊ သောက်ကြကုန်
အံ့။ အကြောင်းမူကား၊ ငါတို့သည် နက်ဖြန်၌
သေကြမည်။” *³³ အသိဉာဏ်မမဲ့ကြနှင့်။ “ဆို

သောမိတ်ဆွေတို့သည် ကောင်းသောအကျင့်
စရိုက်များ ပျက်စီးယိုယွင်းသွားလိမ့်မည်။”
³⁴ သင်တို့၏ဖြောင့်မတ်ခြင်း လမ်းကို ဆင်ခြင်၍
ပြန်လှည့်ကြလော့။ အပြစ်ဒုစရိုက်ပြုခြင်းကို ရပ်
၍စွန့်လွှတ်ကြလော့။ သင်တို့တွင် အချိုးသောသူ
တို့သည် ဘုရားသခင်ကို မသိကြ။ သင်တို့အား
ရှက်ကြောက်စေခြင်းငှါ ဤအရာကို ငါပြော၏။

**အဘယ်သို့ သောကိုယ်ခန္ဓာကို
ငါတို့ရှိလိမ့်မည်နည်း**

³⁵ သို့သော်လည်း “သေလွန်သောသူတို့
သည် အဘယ်သို့ ထမြောက်ကြမည်နည်း။ အ
ဘယ်သို့ သောကိုယ်ခန္ဓာမျိုးကို သူတို့ရှိလိမ့်
မည်နည်း” ဟုတစ်စုံတစ်ယောက်သောသူသည်
မေးလိမ့်မည်။³⁶ ထိုအရာမှာ မိုက်မဲသောမေး
ခွန်းများဖြစ်၏။ သင်တို့သည် တစ်စုံတစ်ခုကို
စိုက်ပျိုးသောအခါ ထိုမျိုးစေ့သည် ရှင်သန်၍
ကြီးထွားမလာမီ မြေ၌သေရမည်။³⁷ သင်တို့
သည် တစ်စုံတစ်ခုကို စိုက်ပျိုးသောအခါ၊ သင်
တို့စိုက်ပျိုးသောအရာသည် တူညီသောနဂိုမူ
လကိုယ်ခန္ဓာမရှိ။ ထိုအရာမှာ နောက်မှဖြစ်လာ
မည့်အရာဖြစ်၏။ သင်တို့စိုက်ပျိုးသောအရာမှာ
မျိုးစေ့သာလျှင်ဖြစ်၏။ ဂျုံစပါး သို့မဟုတ် တစ်
စုံတစ်ရာသောစပါးဖြစ်နိုင်၏။³⁸ သို့သော်လည်း
ဘုရားသခင်သည် အကြံအစည်နှင့် အလိုတော်
ရှိသည့်အတိုင်း ကိုယ်ခန္ဓာကို ပေးတော်မူ၏။
ဘုရားသခင်သည် မျိုးစေ့အသီးအသီးတို့အား
လည်း မိမိတို့မျိုးစေ့အတိုင်း ကိုယ်ခန္ဓာကိုပေး
တော်မူ၏။³⁹ အသားဖြင့် ပြုသောအရာများ
အားလုံးတို့သည် တူညီသောအသားတစ်မျိုး
တည်းမဟုတ်။ လူတို့သည် အသားတစ်မျိုး၊
တိရစ္ဆာန်များသည် အခြားသောအသားတစ်အ
မျိုးငှက်တို့သည် အသားတစ်မျိုး၊ ငါတို့သည်
လည်း အသားတစ်မျိုးကိုယ်စီရှိကြ၏။⁴⁰ ကောင်း
ကင်ကိုယ်ခန္ဓာတို့နှင့် မြေကြီးကိုယ်ခန္ဓာတို့လည်း
ရှိ၏။ ကောင်းကင်ကိုယ်ခန္ဓာတို့၏အသေရေသည်
တစ်မျိုးဖြစ်၍၊ မြေကြီးကိုယ်ခန္ဓာတို့၏အသေရေ

“ဘုရားသခင် ... ချထားတော်မူမည်” ဆာလံ 8:6

“ငါတို့ ... သေကြမည်” ဟေရှာယ 22:13; 56:12

သည် လည်း အခြားတစ်မျိုးဖြစ်၏။ ⁴¹ နေ၏အသရေလည်း တစ်မျိုးဖြစ်၏။ လသည်လည်း အသရေတစ်မျိုးရှိ၏။ ကြယ်တို့သည်လည်း အခြားတစ် မျိုးအသရေရှိကြ၏။ ကြယ်တို့သည်လည်း တစ်ခုနှင့်တစ်ခုနှိုင်းယှဉ်သောအခါ ခြားနားသောအသရေရှိကြ၏။

⁴² ထိုနည်းတူ သေလွန်သောသူတို့သည် အသက်ရှင်ခြင်းသို့ ထမြောက်ခြင်း၌လည်း ဖြစ်၏။ စိုက်ပျိုးလျက်ရှိသောကိုယ်ခန္ဓာသည် ပျက်စီးယိုယွင်းကာဆူးမြည့်သွားလိမ့်မည်။ သို့ သော်လည်း အသက်ရှင်ခြင်းသို့ ထမြောက်သော ကိုယ်ခန္ဓာသည် ပျက်စီးခြင်းသို့မရောက်နိုင်။ ⁴³ ကိုယ်ခန္ဓာကို “စိုက်ပျိုး” သောအခါဂုဏ်အသရေမရှိ။ သို့သော်လည်း ထိုကိုယ်ခန္ဓာသည် ဘုန်းအသရေတော်နှင့် ထမြောက်လိမ့်မည်။ ကိုယ်ခန္ဓာကို “စိုက်ပျိုး” သောအခါ အားနည်းလျက်ရှိ၏။ သို့သော်လည်း ထိုကိုယ်ခန္ဓာသည် ထမြောက်သောအခါ အစွမ်းတန်ခိုးရှိ၏။ ⁴⁴ “စိုက်ပျိုး” လျက်ရှိသောကိုယ်ခန္ဓာသည် ဇာတိပကတိကိုယ်ခန္ဓာဖြစ်၏။ ထိုကိုယ်ခန္ဓာသည် ထမြောက်သောအခါ ဝိညာဉ်ကိုယ်ခန္ဓာဖြစ်၏။ ဇာတိပကတိကိုယ်ခန္ဓာလည်းရှိ၏။ ထို့ကြောင့် ဝိညာဉ်ကိုယ်ခန္ဓာလည်းရှိ၏။ ⁴⁵ ကျမ်းစာ၌ ရေးထားသည်မှာ “ပထမဦးဆုံးသောလူအာဒံသည် အသက်ရှင်သောသတ္တဝါ* ဖြစ်လာ၏။” * သို့သော်လည်း နောက်ဆုံးသောအာဒံသည် အသက်ကို ပေးသောဝိညာဉ်တော်ဖြစ်တော်မူ၏။ ⁴⁶ ဝိညာဉ်လူသည် ပထမလောသည်မဟုတ်။ ဇာတိပကတိကိုယ်ခန္ဓာသည် ပထမဖြစ်လာ၏။ ထိုနောက် ဝိညာဉ်လူဖြစ်လာ၏။ ⁴⁷ ပထမဦးဆုံးသောလူသည် မြေကြီးက ဖြစ်သောမြေမှုန့်မှလာ၏။ ဒုတိယလူ(ခရစ်တော်)သည် ကောင်းကင်ဘုံမှလာ၏။ ⁴⁸ လူတို့သည် မြေကြီးနှင့်စပ်ဆိုင်ကြ၏။ သူတို့သည် ပထမအဦးဆုံးသောလူကဲ့သို့ ဖြစ်ကြ၏။ သို့သော်လည်း ကောင်း

ကင်းနှင့်စပ်ဆိုင် သောသူတို့သည် ကောင်းကင်မှလာသောလူ ကဲ့သို့ဖြစ်ကြ၏။ ⁴⁹ ငါတို့သည်ထို မြေကြီးမှလာသောလူကဲ့သို့ မြေ မှုန့်မှဖန်ဆင်းသောသူတို့ဖြစ်ကြ၏။ ထို့ကြောင့် ငါတို့သည် ကောင်းကင်မှ လာသောလူကဲ့သို့လည်း ဖန်ဆင်းတော်မူခြင်းကိုခံကြလိမ့်မည်။

⁵⁰ ညီအစ်ကိုမောင်နှမတို့၊ ငါသည် သင်တို့အား ဤအရာကို ဟောပြော၏။ အသားနှင့် သွေးသည် ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်ထဲသို့မဝင်အနိုင်။ ပျက်စီးယိုယွင်းတတ်သောအရာတစ်ခုသည် ဘယ်သောအခါမျှ ပျက်စီးယိုယွင်းခြင်း မရှိသောတစ်စုံတစ်ရာ၏ အစိတ်အပိုင်းမဖြစ်နိုင်။ ⁵¹ သို့သော်လည်း၊ နားထောင်ကြလော့။ ငါသည် သင်တို့အား ဤလျှို့ဝှက်နက်နဲသော အရာကို ဟောပြောမည်။ ငါတို့အားလုံးသည် သေကြရလိမ့်မည်မဟုတ်။ သို့သော်လည်း၊ ငါတို့အားလုံးသည် ပြောင်းလဲခြင်းသို့ ရောက်ကြလိမ့်မည်။ ⁵² ထိုအရာသည် တစ်စက္ကန့်မျှသော အချိန်အတွင်း၌ ဖြစ်ပျက်လိမ့်မည်။ ငါတို့သည် ပျက်စိတစ်မှိတ်တွင် ပြောင်းလဲခြင်းသို့ ရောက်ကြလိမ့်မည်။ နောက်ဆုံးသောတံပိုးမူတ်သော အခါ ဤအရာသည် ဖြစ်ပျက်လိမ့်မည်။ တံပိုးမူတ်သံကြားသောအခါ ယုံကြည်၍သေလွန်သောသူတို့သည် ထာဝရအသက်ရှင်ခြင်းငှါ ထမြောက်ကြလိမ့်မည်။ ထိုအချိန်၌ ငါတို့အားလုံးသည်လည်း ပြောင်းလဲခြင်းသို့ ရောက်ကြရလိမ့်မည်။ ⁵³ ပျက်စီးယိုယွင်းတတ်သော ဤကိုယ်ခန္ဓာသည် ဘယ်သောအခါမျှ ပျက်စီးယိုယွင်းလိမ့်မည်မဟုတ် သောတစ်စုံတစ်ရာကို ယူ၍ဝတ်ဆင်ရလိမ့်မည်။ သေတတ်သော ဤကိုယ်ခန္ဓာသည် ဘယ်သောအခါမျှ မသေနိုင်သောတစ်စုံတစ်ရာကို ယူ၍ဝတ်ဆင်ရပါလိမ့်မည်။ ⁵⁴ ထို့ကြောင့် ပျက်စီးယိုယွင်းတတ်သော ဤ ကိုယ်ခန္ဓာသည် မပျက်စီးယိုယွင်းတတ်သောတစ်စုံတစ်ရာကို ဝတ်ဆင်လိမ့်မည်။ သေတတ်သော ဤကိုယ်ခန္ဓာသည် မသေတတ်သောတစ်စုံတစ်ရာကို ဝတ်ဆင်ပါလိမ့်မည်။ ဤအရာတို့သည် ဖြစ်ပျက်သောအခါ။

အသက်ရှင်သောသတ္တဝါ မူရင်းမှာ “ဝိညာဉ်”
“ပထမ ... သတ္တဝါဖြစ်လာသည်” ကမ္ဘာ 2:7

“သေခြင်းသည် ပြည့်စုံစွာ ပျောက်ကွယ် သွား၍ အောင်မြင်ခြင်းသည် ပြည့်စုံ လာ၏” ဟုကျမ်းစာဆိုသောအရာသည် သက်သေအမှန်ဖြစ်လိမ့်မည်။

ဟောရှာ၊ 25:8

55 “အိုသေမင်း၊ သင်၏အောင်မြင်ခြင်းသည် အဘယ်မှာရှိသနည်း။ အိုမရကာနိုင်ငံ သင်၏နာကျင်စေသောတန်ခိုးသည် အ ဘယ်မှာရှိသနည်း” ဟူသောကျမ်းချက် သည် မှန်ကန်လာပါလိမ့်မည်။

ဟောရှေ၊ 13:14

56 “သေမင်း၏နာကျင်စေတတ်သောတန်ခိုးသည် အပြစ်တရားဖြစ်၏။ အပြစ်တရား၏တန်ခိုးသည် ပညတ်တရားဖြစ်၏။” 57 သို့သော်လည်း ငါတို့ သည် ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်း ၏။ သူသည် ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်အားဖြင့် ငါ တို့အား အောင်မြင်ခြင်းကို ပေးတော်မူ၏။

58 ထို့ကြောင့် ငါချစ်သောညီအစ်ကိုမောင် နှမတို့ခိုင်ခံ့စွာ ရပ်ကြလော့။ သင်တို့ကို အဘယ် အရာအားဖြင့်မျှ ကိုယ်ကိုကိုယ် ပြောင်းလဲရွှေ့ လျော့ခြင်းအခွင့်မပေးကြနှင့်။ သခင်ဘုရား၏ အမှုတော်၌ အစဉ်အမြဲ ကိုယ်ကိုကိုယ် အပြည့် အဝဆက်ကပ်အပ်နံ့ကြလော့။ သခင်ဘုရား၌ သင်တို့၏လုပ်ဆောင်သောအရာမှာ ဘယ် သောအခါမျှ အကျိုးမနည်းသည်ကို သင်တို့ သိကြ၏။

အခြားသောယုံကြည်သူများအ တွက် ကောက်ခံခြင်း

16 ယခုတွင် ဘုရားသခင်၏လူတို့အတွက် အလှူတော်ငွေများကို ကောက်ထားကြ ရန် ငါရေး၏။ ဂလာတီပြည်၌ရှိသော အသင်း တော်များကို ငါမှာထားသည်အတိုင်း သင်တို့ ပြုကြလော့။² အပတ်စဉ် ပထမနေ့ရက်၌ သင် တို့အသီးသီး ကောင်းချီးမင်္ဂလာခံစားရသည့် အတိုင်း သင်တို့တတ်နိုင်သရွေ့ အလှူငွေများကို များနိုင်သည်ထက်များအောင် ကောက်ယူစု

ဆောင်းကြလော့။ သင်တို့သည် အလှူငွေများ ကို အထူးသီးသန့်နေရာတွင် စုထားကြရမည်။ ထို့နောက် ငါလာသောအခါ သင်တို့သည် မိမိ တို့၏အလှူငွေများကို ထပ်မံကောက်ရလိမ့်မည် မဟုတ်။³ ငါသည် ရောက်လာသောအခါ သင် တို့၏အလှူတော်ငွေနှင့် ဆုကျေးဇူးများကို ယေရုရှလင်မြို့သို့ ယူသွားစေခြင်းငှါ ငါသည် လူအချို့တို့ကို စေလွှတ်လိမ့်မည်။ ထိုသူတို့ သည် သင်တို့အားလုံးသဘောတူ၍ သွားရန် အ လိုရှိသောသူဖြစ်ရပါမည်။ ငါသည် သူတို့အား မိတ်ဆက်စာများနှင့်အတူ စေလွှတ်ပါလိမ့်မည်။⁴ ငါသည်လည်း သွားဖို့ရန်သင့်လျော်လျှင် ထိုသူ တို့သည် ငါနှင့်အတူ သွားကြရလိမ့်မည်။

ငေါလု၏အစီအစဉ်များ

5 ငါသည် မာကေဒေါနိုပြည်သို့သွားရန် စီစဉ် ၏။ ထိုကြောင့် ငါသည် မာကေဒေါနိုပြည်တစ် လျှောက်သို့ သွားပြီးမှ သင်တို့ရှိရာသို့ လာ လိမ့်မည်။⁶ ငါသည် သင်တို့နှင့်အတူ တည်းခို၍ နေပါလိမ့်မည်။ ငါသည် ဆောင်းကာလပတ် လုံးနေကောင်းနေလိမ့်မည်။ ထို့နောက် သင်တို့ သည် ငါသွားသောနေရာလမ်းခရီးတို့၌ ငါ့အား ကူညီမစနိုင်ကြပါမည်။⁷ ယခုသွားစဉ်တွင် ငါ သည် သင်တို့ထံသို့ လျန်မြန်စွာ အလည်သွား ခြင်းငှါအလိုမရှိ။ အကြောင်းမူကား၊ သခင် ဘုရားသည် ခွင့်ပြုတော်မူလျှင် ငါသည် သင် တို့နှင့်အတူ အချိန်ကြာမြင့်စွာနေမည်ဟု ငါ မျှော်လင့်ရ၏။⁸ သို့သော်လည်း ငါသည် ပင်တေကုတ္တေပွဲနေ့* တိုင်အောင် ဖေက်မြို့၌ နေလိမ့်မည်။⁹ ငါသည် ဤနေရာ၌ နေရလိမ့် မည်။ အကြောင်းမူကား၊ ကြီးမား၍ ကြီးထွား နေသောအမှုတော်လုပ်ငန်းအတွက် ကောင်း သောအခွင့်ထူးကို ယခုတွင် ငါ့အား ပေးတော် မူ၏။ ငါ့အားဆန့်ကျင်၍ ဆီးတားသောသူ မြောက်မြားစွာလည်းရှိ၏။

ပင်တေကုတ္တေပွဲ ယခုလူမျိုးတို့ ဂျုရိတ်ချိန်တွင် ကျင်းပ သောပွဲတော်၊ ပသဒါပွဲပြီးမှ ရက်ပေါင်း 50 တွင် ကျင်းပ ခြင်း ဖြစ်သည်။

¹⁰တိမောသေသည် သင်တို့ထံသို့ လာ ကောင်းလာနိုင်၏။ သူသည် သင်တို့နှင့်အတူ နေရာတွင် စိတ်သက်တောင့်သက်သာရှိစေ ခြင်းငှါ ကြိုးစားလုပ်ဆောင်ကြလော့။ သူသည် သခင်ဘုရား၏အမှုတော်ကို ငါကဲ့သို့ လုပ် ဆောင်သောသူဖြစ်၏။ ¹¹ထို့ကြောင့် သင်တို့ တွင် အဘယ်သူမျှသူ့ကို မထိမဲ့မြင်ငြင်းပယ်ခြင်း ကို မပြုစေနှင့်။ သူ့အား ငြိမ်သက်စွာဖြင့်ခရီးပြု မည်အကြောင်း ကူညီကြလော့။ သို့မှသာ သူ သည် ငါရှိရာသို့ ပြန်လာနိုင်မည်။ သူသည်ညီ အစ်ကိုတို့နှင့်အတူ ပြန်လာရန် ငါသည် မျှော် လင့်လျက်နေ၏။

¹²ယခုတွင် ငါတို့ညီအစ်ကို အာပေါလုအ ကြောင်းမှာသူသည် အခြားသောညီအစ်ကို တို့နှင့်အတူ သင်တို့ထံသို့ အလည်လာရန် ငါ သည် သူ့အားအခိုင်အမာတိုက်တွန်း၍ တောင်း ပန်၏။ သို့သော်လည်းယခုတွင် သူသည် သွား ဖို့ရန် အလိုမရှိကြောင်းသေချာ၏။ သို့သော် လည်း သူသည် အခွင့်ထူးပေါ်လာသောအခါသူ သည် သင်တို့ထံသို့ သွားလိမ့်မည်။

ပေါလုသည် မိမိရေးသောစာကို အဆုံးသတ်ခြင်း

¹³သတိနှင့်စောင့်နေကြ။ ယုံကြည်ခြင်း၌ ဆက်လက်၍ အားကြီးကာ တည်ကြည်ကြ လော့။ ရဲရင့်ခြင်းရှိ၍ ခွန်အားနှင့်ပြည့်စုံကြ လော့။ ¹⁴ခပ်သိမ်းသောအရာတို့ကို ချစ်ခြင်း မေတ္တာစိတ်နှင့် ဆောင်ရွက်ကြလော့။

¹⁵သတေဖန်နှင့် သူ၏အိမ်သူအိမ်သားတို့ သည် အခါယပြည်တွင် ပထမဦးဆုံးသောယုံ ကြည် သူတို့ဖြစ်ကြသည်ကို သင်တို့သိကြ၏။ သူတို့သည် ဘုရားသခင်၏လူတို့အားအမှုကို ဆောင်ရွက်ရန် ကိုယ့်ကိုကိုယ် ဆက်ကပ်အပ်နံ့

ကြ၏။ ညီအစ်ကိုမောင်နှမတို့ သင်တို့အား ငါ တောင်းပန်သည်မှာ၊ ¹⁶ဤကဲ့သို့သောသူတို့၏ ဦးဆောင်လမ်းပြခြင်းနှင့် သူတို့နှင့်အတူ အမှု ဆောင်သောသူရှိသမျှတို့၏အုပ်စိုးခြင်းကို သင် တို့သည် လိုက်နာခံယူကြရန် ဖြစ်၏။

¹⁷သတေဖန်၊ ဖော်တုနတ်နှင့် အခါယကုတို့ သည် ရောက်လာကြသောကြောင့် ငါသည် ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိ၏။ သင်တို့သည် ဤနေရာ၌ မရှိကြ။ သို့သော်လည်း သူတို့သည် သင်တို့၏ နေရာများကို ဖြည့်စွက်၍ ပြည့်စုံစေကြ၏။ ¹⁸သူ တို့သည် ငါ့စိတ်ဝိညာဉ်နှင့်သင်တို့၏စိတ်ဝိညာဉ် ကို သက်သာစေကြပြီ။ ဤကဲ့သို့သောလူတို့၏ တန်ဖိုးကို သင်တို့သည် သိမှတ်၍ လက်ခံကြ လော့။

¹⁹အာဂျီ*ပြည်၌ရှိသော အသင်းတော်များ တို့သည် သင်တို့ကို နှုတ်ဆက်ကြ၏။ အာကုလ နှင့် ပြစ်ကိလတို့သည် သင်တို့ကို သခင်ဘုရား၌ လှိုက်လှဲစွာနှုတ်ဆက်ကြ၏။ သူတို့၏အိမ်၌ စုဝေး သောအသင်းတော်သည်လည်း သင်တို့ကို နှုတ် ဆက်ကြ၏။ ²⁰ဤနေရာ၌ရှိသော ညီအစ်ကို မောင်နှမအားလုံးတို့သည်လည်း သင်တို့ကိုနှုတ် ဆက်ကြ၏။ သင်တို့သည် စည်းဝေးသောအခါ အချင်းချင်း တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် သန့် ရှင်းသောနမ်းခြင်းနှင့် နှုတ်ဆက်ကြလော့။

²¹ငါသည် ပေါလုဖြစ်၏။ ငါသည် ဤနှုတ် ဆက်ခြင်းအချက်ကို ကိုယ်လက်နှင့်ရေးထား၏။

²²လူတစ်ယောက်သည် သခင်ဘုရားကို မချစ်လျှင်၊ ထိုသူအား ကျိန်ဆဲခြင်းအောက်သို့ ရောက်စေသော။ အိုသခင်ဘုရား၊ ကြွလာ တော်မူပါ။ ²³သခင်ယေရှု၏ကျေးဇူးတော်သည် သင်တို့၌ရှိပါစေ။ ²⁴ငါ၏ချစ်ခြင်းမေတ္တာသည် ခရစ်တော်ယေရှု၌ရှိသော သင်တို့အားလုံး၌ ရှိ ပါစေသော။

အာဂျီ အာဂျီတိုက်၏အနောက်ပိုင်း။

ကောရိန္နုသြဝါဒစာ ဒုတိယစောင်

1 ခရစ်တော်ယေရှု၏ တမန်တော်တစ်ပါးဖြစ် သောငါပေါလုထံမှ နှုတ်ဆက်ပါ၏။ ငါသည် တမန်တော်တစ်ပါးဖြစ်ရန် ဘုရားသခင်အလို တော်ရှိ၏။ ခရစ်တော်၌ငါတို့၏ညီ တိမောသေ နှင့်ကောရိန္နုမြို့၌ရှိသောဘုရားသခင်၏အသင်း တော်မှစ၍၊ အခါယပြည်တစ်ခု လုံး၌ရှိသော ဘုရားသခင်၏ လူအားလုံးတို့ကို ကြားလိုက် ပါ၏။

² ငါတို့အဘတည်းဟူသော ဘုရားသခင်နှင့် သခင်ယေရှုခရစ်ထံမှ လာသောကျေးဇူးတော် နှင့် ငြိမ်သက်ခြင်းသည် သင်တို့၌ရှိပါစေသော။

ပေါလုသည် ဘုရားသခင်အား ချီးမွမ်းခြင်း

³ သခင်ယေရှုခရစ်၏ခမည်းတော် ဘုရား သခင်သည် ချီးမွမ်းခြင်းမင်္ဂလာရှိတော်မူစေသ တည်း။ ဘုရားသခင်သည် သနားခြင်းကရုဏာ နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသောနှစ်သိမ့်ခြင်းအားလုံးတို့ ၏အဘဖြစ်တော်မူ၏။ ⁴ ငါတို့သည် ဆင်းရဲဒုက္ခခံ သောအခါတိုင်း၌ ဘုရားသခင်သည် ငါတို့အား သက်သာစေသကဲ့သို့ အခြားသောသူတို့သည် ဆင်းရဲဒုက္ခခံရသောအခါတိုင်း၌ ဘုရားသခင် ထံတော်မှ ငါတို့ရရှိသောနှစ်သိမ့်ခြင်းနှင့် ငါတို့ သည် သူတို့အား နှစ်သိမ့်စေမည်အကြောင်း၊ ⁵ ငါတို့သည် ခရစ်တော်၏ဆင်းရဲခြင်းများစွာတို့ ကိုခံရသည်နည်းတူ၊ ခရစ်တော်အားဖြင့် များ စွာသောနှစ်သိမ့်ခြင်းကိုခံကြ၏။ ⁶ ငါတို့သည် ဆင်းရဲခြင်းများစွာကိုခံရလျှင်၊ ထိုဆင်းရဲခြင်း သည် သင်တို့၏နှစ်သိမ့်ခြင်းနှင့် ကယ်တင်ခြင်း အတွက် ဖြစ်၏။ ငါတို့သည် နှစ်သိမ့်ခြင်းရှိလျှင်၊ ထိုအရာသည်လည်း သင်တို့၏နှစ်သိမ့်ခြင်းအ တွက်ဖြစ်၏။ ငါတို့၌ရှိသောထိုဆင်းရဲခြင်းသည်

သင်တို့အား စိတ်ရှည်စွာ သည်းခံနိုင်ရန် ကူညီ မစပါမည်။ ⁷ သင်တို့အတွက် ငါတို့၏မျှော်လင့် ခြင်းသည် အလွန်ခိုင်လုံ၏။ ငါတို့ခံရသောဆင်း ရဲခြင်းများကို သင်တို့သည်လည်း ဝေမျှ၍ခံစား ကြသည်ကို ငါတို့သိကြ၏။ ထိုကြောင့် ငါတို့၏ နှစ်သိမ့်ခြင်းကိုလည်း သင်တို့သည် ဝေမျှခံစား ရမည်ကို ငါတို့သိကြ၏။

⁸ ညီအစ်ကိုမောင်နှမတို့၊ အာရုံပြည်၌ ငါတို့ ခံရသောဆင်းရဲခြင်းအကြောင်းကို သင်တို့အား သိစေခြင်းငှါ ငါတို့အလိုရှိ၏။ ထိုနေရာတွင် ငါ တို့၌ရှိသော ကြီးမားလေးလံသောဝန်ထုပ်သည် ငါတို့တတ်စွမ်းနိုင်ခြင်းထက်သာ၍ ကြီးမား၏။ ငါတို့သည် ထိုအရာအားဖြင့်အ သက်ရှင်ခြင်းငှါ ငါတို့၏မျှော်လင့်ခြင်းကိုပင် ဆုံးရှုံး၏။ ⁹ ငါတို့ သည် သေရကြလိမ့်မည် ဟုငါတို့၏စိတ်နှလုံးထဲ ၌ အမှန်စင်စစ် ငါတို့ယုံကြည်၏။ သို့သော်လည်း၊ ငါတို့သည် မိမိကိုယ်ကို မကိုးစားဘဲ သေလွန် သောသူတို့ကို ထမြောက်စေတော်မူသော ဘုရားသခင်ကို ကိုးစားရမည်အကြောင်း ထို သို့ဖြစ်ရခြင်းဖြစ်၏။ ¹⁰ ဘုရားသခင်သည် ငါတို့ ကို ဤမျှလောက် ကြီးမားသောသေခြင်း အ န္တရာယ်များကြားမှ ကယ်လွတ်တော်မူပြီ။ ဘုရားသခင်သည် ငါတို့ကို ဆက်လက်၍ ကယ် လွတ်တော်မူလိမ့်မည်။ ငါတို့သည် ငါတို့၏ မျှော်လင့်ခြင်းကို သူ့အပေါ်၌ ထား၍ သူသည် ငါတို့ကို ဆက်လက်၍ ကယ်လွတ်တော်မူပါ လိမ့်မည် ဟုငါတို့မျှော်လင့်၏။ ¹¹ သင်တို့သည် လည်း ဆုတောင်းခြင်းအားဖြင့် ငါတို့ကို ကူညီ နိုင်၏။ ထိုနောက် သူတို့၏များစွာသော ဆု တောင်းပေးခြင်းကြောင့် ဘုရားသခင်သည် ငါ တို့ကို ကောင်းချီးပေးတော်မူ၍ များစွာသော

သူတို့သည်လည်း ငါတို့အတွက် ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းကြလိမ့်မည်။

ပေါလု၏အစီအစဉ်များ ပြောင်းလဲလာခြင်း

¹²ယခုတွင် ငါတို့သည် ဤ အရာအတွက် ဝါကြွားပြီး၊ ဤအရာသည် မှန်ကန်သည်ဖြစ်ကြောင်း ကိုယ်ကိုယ်သိသော ငါတို့၏စိတ်သည် သက်သေခံ၏။ ဤလောက၌ ငါတို့ကျင့်ကြံပြုမူသမျှသော အရာအားလုံးတို့သည် ဘုရားသခင်ထံတော်မှ လာသော ရိုးသားခြင်းနှင့် ဖြူစင်သောစိတ်ဖြင့် ငါတို့ကျင့်ကြံပြုမူကြ၏။ သင်တို့တွင် ငါတို့ကျင့်ကြံပြုမူသော အရာများသည် ပင် ပို၍မှန်ကန်၏။ ငါတို့သည် လောကီပညာမျိုးအားဖြင့် ဤအရာများကို ကျင့်ကြံပြုမူကြသည်မဟုတ်။ သို့သော်လည်း ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်အားဖြင့်ဖြစ်၏။ ¹³သင်တို့သည် ဖတ်၍ နားလည်နိုင်သော အရာတို့ကိုသာ သင်တို့ထံသို့ ငါတို့ရေးသား၏။ ¹⁴သင်တို့သည် ငါတို့ကို အနည်းငယ်နားလည်ခဲ့ပြီး သကဲ့သို့ အကုန်အစင် နားလည်ကြလိမ့်မည်ဟု ငါတို့မျှော်လင့်လျက်နေ၏။ ငါတို့၏သခင် ယေရှုခရစ်သည် တစ်ဖန်ကြွလာတော်မူသောနေ့ရက်၌ သင်တို့သည် ငါတို့၏ဝါကြွားဝမ်းမြောက်ခြင်း ရှိသည်နည်းတူ ငါတို့သည်လည်း သင်တို့၏ဝါကြွားဝမ်းမြောက်ခြင်းဖြစ်လိမ့်မည်။

¹⁵ဤအရာအားလုံးတို့၌ ငါသည် အလွန်သေချာလျက်ရှိ၏။ ထိုအကြောင်းကြောင့် ငါသည် သင်တို့ထံသို့ အရင်လာမည်ဟု အကြံရှိ၏။ ထို့နောက် သင်တို့သည် ဒုတိယအကြိမ်ကောင်းချီးမင်္ဂလာ ဆုကျေးဇူးကို ခံရကြမည်။ ¹⁶ငါသည် မာကေဒေါနိုပြည်သို့ အလည်အပတ် လာသောခရီး၌ သင်တို့ထံသို့လည်း သွားမည်ဟု စီစဉ်၏။ ထို့နောက် ငါသည် မာကေဒေါနိုပြည်မှ အပြန်ခရီးတွင် သင်တို့ထံသို့ တစ်ဖန် ဝင်လာဦးမည်ဟု အကြံရှိ၏။ ယခုပြည်သို့ ငါသွားသောခရီးလမ်းတွင် သင်တို့၏အကူအညီကို ငါအလိုရှိ၏။ ¹⁷ငါသည် အမှန်ပင် ဆင်ခြင်တေးတောခြင်းမပါဘဲ၊ ထိုအစီအစဉ်များကို ကြံစည်

သည်ဟု သင်တို့ထင်မှတ်ယူဆမိကြသလော၊ သို့မဟုတ် လောကီသားတို့သည် အစီအစဉ်များကို ရေးဆွဲသကဲ့သို့ ငါသည်လည်း အစီအစဉ်များကို ကြံစည်ပြီး တစ်ချိန်တည်းမှာပင် “ဟုတ်မှန်၏” ဟူ၍လည်းကောင်း၊ “မဟုတ်မမှန်” ဟူ၍လည်းကောင်း ငါ ပြောဆိုပြီဟု သင်တို့ထင်မှတ်ယူဆကြသလော။

¹⁸သို့သော်လည်း သင်တို့သည် ဘုရားသခင်ကို ယုံကြည်နိုင်လျှင် ငါတို့သည် သင်တို့အား ပြောသောစကားသည် “ဟုတ်မှန်၏” ဟူ၍လည်းကောင်း၊ “မဟုတ်မမှန်” ဟူ၍လည်းကောင်း အဘယ်သောအခါမျှ နှစ်ခုစလုံးခွန်တွဲ၍ မဆိုလိုသည်ကို သင်တို့သည် ယုံကြည်နိုင်ကြမည်ဖြစ်၏။ ¹⁹သိလွှာနု၊ တိမောသေနှင့် ငါတို့သည် သင်တို့အား ဟောပြောသော ဘုရားသခင်၏သားတော် ယေရှုခရစ်တော်သည် “ဟုတ်မှန်၏” ဟူ၍လည်းကောင်း၊ “မဟုတ်မမှန်” ဟူ၍လည်းကောင်း မဆိုလို။ ²⁰ခရစ်တော်၌ ထိုအရာသည် အစဉ်မပြတ် “ဟုတ်ပါ၏” ဟူ၍သာဆိုလို၏။ “ဟုတ်မှန်၏” ဟူသော ဘုရားသခင်၏ဂတိတော်များအားလုံးတို့သည် ခရစ်တော်၌ ဖြစ်ကြ၏။ ထိုအကြောင်းကြောင့် ခရစ်တော်အားဖြင့် ဘုရားသခင်၏ဘုန်းအသရေတော်ထင်ရှားပါစေသော “အာမင်”* ဟူ၍ ငါတို့ပြောဆိုကြ၏။ ²¹ဘုရားသခင်သည် သင်တို့နှင့် ငါတို့ကို ခရစ်တော်၌ ခွန်အားနှင့်ပြည့်စုံစေတော်မူသောသူဖြစ်၏။ ဘုရားသခင်သည် ငါတို့အား ဘိသိက်ပေးတော်မူ၏။ ²²ငါတို့သည် ဘုရားသားဖြစ်ကြောင်းကို ထင်ရှားစေခြင်းငှါ သူသည် ငါတို့အပေါ်၌ သူ၏အမှတ်တံဆိပ်ကို ခတ်တော်မူ၏။ သူပေးတော်မူသော ဂတိတော်ကို သူသည် ငါတို့အား ပေးတော်မူလိမ့်မည်ဖြစ်ကြောင်း၊ သက်သေထင်ရှားစေခြင်းငှါ သူ၏ ဝိညာဉ်တော်ကို ငါတို့၏စိတ်နှလုံးထဲ၌ အာမခံအဖြစ် သွင်းပေးတော်မူ၏။

²³ငါသည် ကောရိန္တုမြို့သို့ ပြန်၍မလာသည့်

*“အာမင်” ခိုင်မာစွာသဘောတူညီသော အချိန်တွင် အာမင် ဟုပြောဆိုရသည်။

အကြောင်းရင်းမှာ၊ သင်တို့ကို နာကျင်စေခြင်း
ငှါ ငါအလိုမရှိ။ ဤအကြောင်း မှန်ကန်သည်ကို
ငါသည် သင်တို့အား ပြော၍ဘုရားသခင်ကို
ငါ၏သက်သေတည်စေခြင်းငှါ ငါတိုင်တည်၏။
24 ငါတို့သည် သင်တို့၏ယုံကြည်ခြင်းကို ထိန်းချုပ်
ရန်ကြိုးစားနေသည် ဟုငါမဆိုလို။ သင်တို့သည်
ယုံကြည်ခြင်း၌ အားကြီးသောသူဖြစ်ကြ၏။ သို့
သော်လည်း၊ သင်တို့၏ဝမ်းမြောက်ခြင်းအ
ကြောင်းဖြစ်စေခြင်းငှါ ငါတို့သည် သင်တို့နှင့်အ
တူ လုပ်ဆောင်သောသူများ ဖြစ်ကြ၏။

2 ထိုကြောင့်၊ ငါသည် နောက်တစ်ဖန် သင်
တို့ထံသို့ အလည်အပတ်လာသောအခါ
သင်တို့ကို ဝမ်းနည်းစေသောအလည်လာခြင်း
မဖြစ်စေခြင်းငှါ ငါသည် စိတ်ဆုံးဖြတ်ခဲ့ပြီ။ 2 ငါ
သည် သင်တို့ကို ဝမ်းနည်းစေလျှင်၊ မည်သူ
သည် ငါ့အား ဝမ်းမြောက်စေလိမ့်မည်နည်း။ ငါ
ဝမ်းနည်းစေသောသင်တို့သည် သာလျှင်၊ ငါ့ကို
ဝမ်းမြောက်စေကြ၏။ 3 ငါသည် သင်တို့ထံသို့
ရောက်လာသောအခါ သင်တို့ထံမှ ငါ့ကို ဝမ်း
မြောက်စေအပ်သောသူတို့သည် ငါ့ကိုဝမ်းနည်း
ခြင်းအကြောင်းမပြုစေခြင်းငှါ သင်တို့ကို ငါစာ
ရေး၏။ သင်တို့အားလုံးကို ငါယုံကြည်စိတ်ချ
၏။ သင်တို့အားလုံးသည် ငါ၏ဝမ်းမြောက်ခြင်း
ကိုဝေမျှခံစားကြမည်ဟုငါအတိအလင်းသိရ၏။
4 ငါသည် သင်တို့ထံသို့ မျက်ရည်များစွာနှင့်စာ
မရေးမှီငါသည် အလွန်ဝမ်းနည်း၍ စိတ်နှလုံး
ထဲ၌ အလွန်ညှိုးငယ်ပူပန်ခြင်းနှင့် ဝမ်းနည်းခြင်း
ရှိ၏။ သင်တို့ကို ဝမ်းနည်းစေခြင်းငှါ ငါမရေး။
ငါသည် သင်တို့ကို အဘယ်မျှလောက်ချစ်သည်
ကို သင်တို့သည် သိနိုင်မည် အကြောင်းငါရေး၏။

မတရားပြုသောသူကိုခွင့်လွှတ်ကြလော့

5 သင်တို့အထံ၌၊ တစ်ယောက်သောသူသည်
ဝမ်းနည်းခြင်းအကြောင်းကို ဖြစ်စေ၏။ သူသည်
ဤဝမ်းနည်းခြင်း အကြောင်းကို ငါ့အား ဖြစ်စေ
သည်မဟုတ်။ သို့သော်လည်း သင်တို့အားလုံး
ကို ဖြစ်စေ၏။ သူသည် တစ်နည်းတစ်လမ်းအား
ဖြင့်အားလုံးတို့အပေါ်၌ဝမ်းနည်းခြင်းအကြောင်း

ကို ဖြစ်စေသည်ဟု ငါဆိုလိုခြင်းဖြစ်၏။ အမှန်
ပင်ဖြစ်သောအခြေအနေထက်ပို၍ ဆိုးသော
အခြေအနေကို ဖြစ်စေခြင်းငှါငါအလိုမရှိ။
6 များစွာသောသင်တို့က ထိုသူအား ပေးသော
အပြစ်ဒဏ်သည် သူ့အတွက် လုံလောက်ပြီ။ 7 သို့
သော်လည်း ယခုတွင် သင်တို့သည် သူ့အားခွင့်
လွှတ်လျက် သူ့ကို အားပေးနှစ်သိမ့်၍ သက်
သာစေကြလော့။ ဤအရာသည် ထိုသူအားအ
လွန်အကျွံဝမ်းနည်းခြင်းနှင့် လုံးဝလက်လွှတ်ဆုံး
ရှုံးခြင်းမှ ကွယ်ကာတော်မူလိမ့်မည်။ 8 ထို
ကြောင့်၊ သင်တို့သည် သူ့ကို ချစ်ကြသည့်အ
ကြောင်းကို သူ့အား ထင်ရှားစေကြခြင်းငှါ သင်
တို့ကို ငါတောင်းပန်၏။ 9 ငါသည် သင်တို့အား
ရေးရသည့်အကြောင်းမှာ သင်တို့သည် အစဉ်
အမြဲ ငါ့ကို စုံစမ်းရန်ဖြစ်၏။ 10 သင်တို့သည် တစ်
ယောက်သောသူကို ခွင့်လွှတ်လျှင်၊ ငါသည်
လည်း ထိုသူကို ခွင့်လွှတ်မည်။ ထိုသို့ဆိုသော်၊
ငါသည် ခွင့်လွှတ်ရန် တစ်စုံတစ်ရာရှိလျှင်၊ ငါ
ခွင့်လွှတ်၏။ ငါသည် ခရစ်တော်၏အခွင့်နှင့်
သင်တို့ကို ခွင့်လွှတ်၏။ 11 စာတန်သည် ငါတို့ကို
လှည့်စားအနိုင်ယူမည် မဟုတ်ကြောင်း၊ ဤအ
ရာကိုငါပြု၏။ စာတန်၏အကြံအစည်များသည်
အဘယ်သို့ရှိသည်ကို ငါတို့သည် ကောင်းမွန်စွာ
သိကြ၏။

တရောမြို့၌ ဝေါလု၏စိုးရိမ် ကြောင့်ကြခြင်း

12 ငါသည် ခရစ်တော်၏ဝမ်းမြောက်ဖွယ်ရာ
သတင်းကောင်းကို ဟောပြောရန်တရောမြို့သို့
သွားသောအခါ၊ သခင်ဘုရားသည် ထိုနေရာ၌
ငါ့အား အခွင့်အခါကောင်းကို ပေးတော်မူ၏။
13 သို့သော်လည်း၊ ထိုနေရာ၌ ငါ့ညီတိတုကို ငါ
မတွေ့သောကြောင့်၊ ငါ၌ ငြိမ်သက်ခြင်းမရှိ။ ထို
ကြောင့်၊ ငါသည် ထိုသူတို့ကို နှုတ်ဆက်၍
မာကေဒေါနိုပြည်သို့ ထွက်သွားခဲ့၏။

ခရစ်တော်အားဖြင့် အောင်မြင်ခြင်း

14 သို့သော်လည်း၊ ငါတို့သည် ခရစ်တော်
အားဖြင့် အောင်မြင်ခြင်းကို ရရှိစေခြင်းငှါ ငါတို့

အားအစဉ်အမြဲ လမ်းပြဦးဆောင်တော်မူသော ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းခြင်းရှိ ပါစေသော။ ဘုရားသခင်သည် ချိုသာ၍ မွှေး ကြိုင်သောမိမိ၏ပညာတော်ကို နေရာတိုင်း၌ ငါတို့အားဖြင့် ယုံနှံ့စေတော်မူ၏။ ¹⁵ ငါတို့သည် ဘုရားသခင်အား ပေးလှူသောအရာမှာ ဤအ ရာဖြစ်၏။ ငါတို့သည် ကယ်တင်တော်မူလျက် ရှိသောသူတို့နှင့် ဆုံးရှုံးလျက်ရှိသောသူတို့ အ လယ်တွင် ခရစ်တော်၏ချိုသာသော အမွှေးအ ကြိုင်များ ဖြစ်ကြ၏။ ¹⁶ ဆုံးရှုံးလျက်ရှိသော သူတို့အတွက် ငါတို့သည် သေခြင်း၏အနံ့ဆိုး ဖြစ်ကြ၏။ သို့သော်လည်း၊ ငါတို့သည် ကယ် တင်တော်မူ လျက်ရှိသောသူတို့တွင် အသက် ရှင်ခြင်းကို ယူဆောင်လာသောအသက်ရှင်ခြင်း ၏အမွှေးအကြိုင်ဖြစ်ကြ၏။ ထိုကြောင့်၊ ဤအမှု အရာကိုပြုရန် အဘယ်သူသည် ကောင်းမြတ် စုံလင်ပါသနည်း။ ¹⁷ ငါတို့သည် အခြားလူတို့ပြု သကဲ့သို့ အမြတ်အစွန်းကို ရရန်အတွက် ဘုရား သခင်၏နှုတ်ကပတ်တော်ကို အသုံးမပြုကြ။ သို့ သော်လည်း၊ ငါတို့သည် ဘုရားသခင်ထံတော် မှ စေလွှတ်တော်မူသောသူများကဲ့သို့ ခရစ် တော်၌ သမ္မာတရားကို ဘုရားသခင်၏ရှေ့ တော်တွင် ဟောပြောကြ၏။

ဘုရားသခင်၏အသစ်သောပဋိညာဉ် တရားအစောင့်ကျွန်များ

3 ငါတို့သည် ကိုယ်ကိုယ် ကိုယ် ဝါကြွားချီးမွမ်း ခြင်းကို တစ်ဖန်အစပြုကြပြီလော။ ငါတို့ သည် တချို့သောအခြားသူများကဲ့သို့ သင်ထို ထံမှ မိတ်ဆက်သောစာများကို လိုအပ်ပါသ လော့။ ² သင်တို့ကိုယ်တိုင်သည် ငါတို့၏စာဖြစ် ကြ၏။ ထိုစာသည် ငါတို့၏စိတ်နှလုံးများ၌ ရေး ထားသောစာဖြစ်၏။ ထိုစာသည် လူအားလုံး တို့အားဖြင့် သိနိုင်၍ ဖတ်နိုင်သောစာပင်ဖြစ် ၏။ ³ သင်တို့သည် ငါတို့အားဖြင့်စေလွှတ်သော ခရစ်တော်ထံမှ စာဖြစ်ကြသည်ကို သင်တို့ထင် ရှားစေကြလော့။ ဤစာသည် မှင်ဖြင့်ရေးသား သောစာမဟုတ်။ သို့သော်လည်း၊ အသက်ရှင်

တော်မူသော ဘုရားသခင်၏ပိညာဉ်တော်ဖြင့် ရေးသားတော်မူ၏။ ထိုစာသည် ကျောက်ပြား များပေါ် ၌ရေးထားသောစာမဟုတ်။ ထိုစာ သည် လူတို့၏နှလုံးသားပေါ်၌ ရေးထားသော စာဖြစ်၏။ ⁴ ငါတို့သည် ခရစ်တော်အားဖြင့် ဘုရားသခင်၏ရှေ့တော်၌၊ ထိုသို့သောယုံမှတ်စွဲ လမ်းခြင်းရှိသောကြောင့်၊ ဤအရာများကို ပြောနိုင်၏။ ⁵ ငါတို့သည် ကိုယ်ကိုယ်ကောင်း သောအရာတစ်စုံ တစ်ခုပြုနိုင်သည်ကို၊ ငါတို့ သည် ပြောဆိုရန် တတ်နိုင်ကြသည်ဟူ၍ ငါမဆို လို။ ငါတို့ပြုသောအရာအားလုံးတို့ကို ပြုနိုင်ရန် တတ်နိုင်တော်မူသောသူသည် ဘုရားသခင်ဖြစ် တော်မူ၏။ ⁶ ဘုရားသခင်သည် မိမိ၏လူတို့နှင့် ပြုလုပ်သောပဋိညာဉ်တရားသစ်၏ အစောင့်ဖြစ် လာရန် ငါတို့အား တတ်နိုင်စေ၏။ ဤပဋိညာဉ် တရားသစ်၌ ရေးထားသောတရားကိုမဆိုလို။ သို့ရာတွင်၊ ထိုအရာသည် ပိညာဉ်တော်တ ရားဖြစ်၏။ ထိုတရားသည် သေခြင်းကို ယူ ဆောင်လာ၏။ သို့သော်လည်း၊ ပိညာဉ်တော် တရားသည် အသက်ကို ယူဆောင်လာ၏။

ပဋိညာဉ်တရားသစ်သည် သာ၍ကြီးသော ဘုန်းအသရေကို ယူဆောင်လာ၏

⁷ သေခြင်းကို ယူဆောင်လာသောပဋိညာဉ် တရား* ဟောင်းသည် ကျောက်ပြားပေါ် ၌ရေး ထားသောတရားဖြစ်၏။ ထိုတရားသည် ဘုရား သခင်၏ဘုန်းအာနုဘော်နှင့်လော၏။ ဣသရေလ လူမျိုးတို့သည် မောရှေ၏မျက်နှာကို မကြည့် နိုင်လောက်အောင်၊ ဘုရားသခင်၏ဘုန်းရောင် ခြည်တော်နှင့် အလွန်တောက်ပလျက်ရှိ၏။ ထို ဘုန်းရောင်ခြည်တော်သည် နောက်ပိုင်း၌ကွယ် ပျောက်တော်မူ၏။ ⁸ ထိုကြောင့်၊ ပိညာဉ်တော် တရားအားဖြင့် ယူဆောင်လာသောအမှု ဆောင်ခြင်းသည် သာ၍ဘုန်းအာနုဘော်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူ၏။ ⁹ ဤအရာသည် ငါဆိုလိုသော

ပဋိညာဉ်တရား အခန်းငယ် 7-11 ထဲကပဋိညာဉ်တရား ၏မူရင်းအဓိပ္ပါယ်မှာ “အစောင့်ခြင်း” သို့မဟုတ် “သေ သနာပြုခြင်း။”

အရာဖြစ်၏။ အပြစ်ကို စီရင်သောအမှုဆောင် ခြင်းသည် ဘုန်းအာနုဘော်ရှိလျှင် လူတို့အား ဖြောင့်မတ်စေသောအမှုဆောင်ခြင်းသည် အဘယ်မျှသာ၍ဘုန်း အာနုဘော်ရှိမည်နည်း။¹⁰ ထိုဟောင်းသောအမှုဆောင်ခြင်းသည် ဘုန်းအာနုဘော်ရှိ၏။ သို့သော်လည်း၊ အလွန်သာ၍ ကြီးမားသောဘုန်း အာနုဘော်ဖြစ်သည့်အသစ်သောအမှုဆောင်ခြင်းနှင့် နှိုင်းယှဉ်သောအခါ၊ ဟောင်းသောတရားသည် အမှန်စင်စစ် မိမိဘုန်းအာနုဘော်ကို ဆုံးရှုံးလေ၏။¹¹ ကွယ်ပျောက်ခဲ့သောထို အမှုဆောင်ခြင်းသည် ဘုန်းအာနုဘော်ရှိလျှင်၊ ထာဝရတည်သောအမှုဆောင်ခြင်းသည် အဘယ်မျှလောက်သာ၍ ဘုန်းအာနုဘော်ရှိမည်နည်း။

¹² ငါတို့၌ ဤမျှလင်းခြင်းရှိကြ၏။ ထိုကြောင့်၊ ငါတို့သည် အလွန်ရဲရင့်ခြင်း ရှိကြ၏။¹³ ငါတို့သည် မောရှေကဲ့သို့မဟုတ်။ မောရှေသည် မိမိမျက်နှာကို ဖုံးအုပ်လျက် ကွယ်လွန်လူမျိုးတို့သည် သူ့မျက်နှာကို မမြင်နိုင်ကြ။ ဘုန်းအာနုဘော်သည် ကွယ်ပျောက်သွား၍ သူတို့သည် ထိုအရာကို အဆုံးတိုင်အောင်မြင်ကြရန် မောရှေသည် အလိုမရှိခဲ့။

¹⁴ သူတို့၏စိတ်နှလုံးသည် မာသောကြောင့် သူတို့သည် နားမလည်နိုင်ကြ။ ယခုတိုင်အောင် ဓမ္မဟောင်းကျမ်းကို ဖတ်ကြသောအခါ အနက်အဓိပ္ပါယ်သည် ဖုံးအုပ်လျက်ရှိ၏။ ခရစ်တော်အား ဖြင့်သာ ထိုဖုံးအုပ်ခြင်းကို ပယ်ရှင်းနိုင်၏။¹⁵ သို့သော်လည်း၊ ယခုတိုင်အောင် မောရှေ၏ ပညတ်တော်ကို ဖတ်သောအခါ၊ သူတို့၏စိတ်နှလုံးသည် ဖုံးအုပ်လျက်ရှိသေး၏။¹⁶ သို့သော်လည်း၊ လူတစ်ယောက်သည် သခင်ဘုရားထံတော်သို့ ပြောင်းလဲသောအခါ၊ ထိုဖုံးအုပ်ခြင်းကို ပယ်ရှင်းသွား၏။¹⁷ သခင်ဘုရားသည် ဝိညာဉ်တော်ဖြစ်၏။ သခင်ဘုရား၏ဝိညာဉ်တော်ရှိသောနေရာ၌ လွတ်မြောက်ခြင်းရှိ၏။

¹⁸ ငါတို့၏မျက်နှာ၌ ဖုံးအုပ်ခြင်းမရှိ။ ငါတို့သခင်ဘုရား၏ဘုန်းအသရေတော်ကို ထင်ရှားစေကြ၏။ ငါတို့သည် ကိုယ်တော်ကဲ့သို့ ပုံသဏ္ဍန်

ပြောင်းလဲခြင်းရှိကြ၏။ ငါတို့အထံ၌ရှိသောဤ ပြောင်းလဲခြင်းသည် ဘုန်းအသရေတော်ကိုသာ၍ ယူဆောင်လာ၏။ ဤဘုန်းအသရေတော်သည် ဝိညာဉ်တော်ဖြစ်တော်မူသော သခင်ဘုရားထံတော်မှလာ၏။

ရှင်မြအိုးများထံ၌ ရှိသောဝိညာဉ် ပကတိ၏ဘဏ္ဍာ

4 ဘုရားသခင်သည် သူ၏အစေကို ခံရသော အမှုကို သူ၏ကရုဏာတော်အားဖြင့် ငါတို့အား ပေးတော်မူ၏။ ထို့ကြောင့်၊ ငါတို့သည် ငါတို့၏မျှော်လင့်ခြင်းကို အဆုံးမပေးကြ။² သို့သော်လည်း၊ ငါတို့သည် လျှို့ဝှက်၍ ရှက်ဖွယ်သောနည်းလမ်းများ၊ ငြင်းပယ်ကြ၏။ ငါတို့သည် လိမ်လည်လှည့်ဖြားမှုကိုမသုံး။ ငါတို့သည် ဘုရားသခင်၏နှုတ်ကပတ်တရားတော်ကို မဖျက်ဆီး။ ငါတို့သည် သမ္မာတရားကိုရှင်းလင်းစွာ ဟောပြော၏။ ဤနည်းအားဖြင့် ငါတို့သည် ဘုရားသခင်၏ရှေ့တော်၌ အဘယ်သို့သောလူများဖြစ်သည်ကို လူတိုင်းအားဖော်ပြ၏။³ ငါတို့ဟောပြောသောဝမ်းမြောက်ဖွယ်ရာသတင်းကောင်းသည် ဖုံးအုပ်လျက်ရှိလျှင် ဆုံးရှုံးခြင်း သို့ရောက်သောသူတို့ကိုသာ ဖုံးအုပ်လျက်ရှိ၏။⁴ ဤလောကကို အုပ်စိုးသူ*သည် မယုံကြည်သောသူတို့၏ဥာဏ်မျက်စိကို ကွယ်စေ၏။ ထို့ကြောင့် ခရစ်တော်၏ဘုန်းအသရေတော်အကြောင်းဖြစ်သော ဝမ်းမြောက်ဖွယ်ရာသတင်းကောင်း၏အလင်းကို မမြင်နိုင်ကြ။⁵ ငါတို့သည် ကိုယ်အကြောင်းကို မဟောပြော။ သို့သော်လည်း၊ ယေရှုခရစ်သည် သခင်ဘုရားဖြစ်တော်မူကြောင်းနှင့် ငါတို့သည် ယေရှုအတွက် သင်တို့၏အစေကို ခံသော သူများဖြစ်ကြောင်းကို ဟောပြောကြ၏။⁶ “အလင်းကို မှောင်မှိုက်တွင်လင်းစေလော့” ဟုဘုရားသခင်သည် တစ်ခါမိန့်တော်မူခဲ့၏။ ထိုဘုရားသခင်သည် မိမိအလင်းကို ငါတို့၏စိတ်နှလုံးထံ၌ ထွန်းလင်းစေတော်မူသောသူပင်ဖြစ်၏။ ယေရှုခရစ်၏မျက်

အုပ်စိုးသူ မူရင်းအဓိပ္ပါယ်မှာ “နတ်ဘုရား”

နာတော်၌ရှိတော်မူသော ဘုရားသခင်၏ဘုန်းအသရေတော်ကို ငါတို့အား သိစေတော်မူသောအားဖြင့် သူသည် ငါတို့ကို အလင်းပေးတော်မူ၏။

⁷ငါတို့သည် ဤဘဏ္ဍာကို ဘုရားသခင်ထံတော်မှခံရကြ၏။ သို့သော်လည်း၊ ငါတို့သည် ထိုဘဏ္ဍာများကို ထိန်းသိမ်းထားသောရှင်မြေအိုးများကဲ့သို့သာဖြစ်ကြ၏။ ဤကြီးမားသော တန်ခိုးတော်သည် ဘုရားသခင်ထံတော်မှ ဖြစ်၍၊ ငါတို့ထံမှ မဟုတ်ကြောင်းကို ဤအရာအားဖြင့် ထင်ရှားစေ၏။ ⁸ဒုက္ခဆင်းရဲခြင်းသည် ငါတို့ကို ဝိုင်းရံ၏။ သို့သော်လည်း၊ ငါတို့သည် ရှုံးနိမ့်ခြင်းသို့မရောက်။ ငါတို့သည် မကြာခဏဆိုသလို၊ အဘယ်သို့ပြုရမည်ဟူ၍ မသိကြ။ သို့သော်လည်း ငါတို့သည် မျှော်လင့်ခြင်းကို မဆုံးရှုံးကြ။ ⁹ငါတို့သည် ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်ခြင်းကို ခံရသော်လည်း၊ ဘုရားသခင်သည် ငါတို့ကို စွန့်ပစ်တော်မမူ။ ငါတို့သည် တစ်ခါတစ်ရံ နာကျင်ခြင်းကို ခံရသော်လည်း ပျက်စီးဆုံးရှုံးခြင်းသို့ မရောက်ကြ။ ¹⁰ယေရှု၏အသက်တာကို ငါတို့ကိုယ်ခန္ဓာ၌ မြင်နိုင်စေခြင်းငှါ ယေရှု၏သေတော်မူခြင်းကို အစဉ်မပြတ် ငါတို့၏ကိုယ်ခန္ဓာ၌ ဆောင်ကြ၏။ ¹¹ငါတို့သည်အသက်ရှင်ကြ၏။ သို့သော်လည်း၊ ယေရှုအတွက် ငါတို့သည် အစဉ်မပြတ် သေခြင်း၏အန္တရာယ်တွင်း၌ ရှိကြ၏။ ဤအရာသည် ငါတို့၌ ဖြစ်ပျက်လျက်ရှိ၏။ ထို့ကြောင့် ယေရှု၏အသက်တာကို ငါတို့၏သေတတ်သောကိုယ်ခန္ဓာ၌ မြင်နိုင်မည်။ ¹²ထို့ကြောင့်၊ သေခြင်းတရားသည် ငါတို့အထံ၌ အလုပ်လုပ်လျက်နေ၏။ သို့သော်လည်း၊ အသက်ရှင်ခြင်းတရားသည် သင်တို့အထံ၌ အလုပ်လုပ်လျက်နေ၏။ ¹³ကျမ်းစာ၌ ရေးထားသည်မှာ “ငါသည် ယုံကြည်၏။ ထို့ကြောင့်၊ ငါပြောဆိုခဲ့သည်”* ဟူ၍ဖြစ်၏။ ငါတို့၏ယုံကြည်ခြင်းသည်လည်း၊ ထိုကဲ့သို့ဖြစ်၏။ ငါတို့သည် ယုံကြည်ကြ၏။ ထို့ကြောင့် ငါတို့သည် ဟောပြောကြ၏။ ¹⁴ဘုရားသခင်သည် သခင်ယေရှုကို သေခြင်းမှ

ထမြောက်စေတော်မူ၏။ ထိုနည်းတူ ဘုရားသခင်သည် ငါတို့ကိုလည်း ယေရှုနှင့်အတူ ထမြောက်စေတော်မူလိမ့်မည်ဟု ငါတို့သိကြ၏။ ဘုရားသခင်သည် ငါတို့ကို သင်တို့နှင့်အတူ ဆောင်ယူတော်မူ၍ ငါတို့သည် သူ၏ရှေ့တော်၌ ရပ်ကြရလိမ့်မည်။ ¹⁵ဤအရာအားလုံးတို့သည် သင်တို့အတွက် ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်သည် လူတို့အား သာ၍ပေးတော်မူ၏။ ဤအရာသည် ဘုရားသခင်၏ဘုန်းအသရေတော်အတွက် ဘုရားသခင်အား ကျေးဇူးတော်ချီးမွမ်းခြင်းကို သာ၍ ယူဆောင်လာပါမည်။

ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် အသက်ရှင်ခြင်း

¹⁶ထို့ကြောင့် ငါတို့သည် ဘယ်သောအခါမျှ မျှော်လင့်ခြင်းကို မဆုံးရှုံး။ ငါတို့၏ကိုယ်ခန္ဓာအိုမင်း၍ အားနည်းခြင်းသို့ ရောက်သော်လည်း၊ ငါတို့အထံ၌ရှိသော ငါတို့၏ဝိညာဉ်သည် တစ်နေ့ထက်တစ်နေ့အသစ်ပြုပြင်ခြင်းကိုခံရ၏။ ¹⁷ငါတို့သည် ယခုတွင် သေးငယ်သောဆင်းရဲဒုက္ခပြဿနာကို ခဏသာခံရကြ၏။ သို့သော်လည်း၊ ထိုဆင်းရဲဒုက္ခပြဿနာများသည် ငါတို့အား အကျိုးကို ပေး၍ ထာဝရဘုန်းအသရေအတွက် ကူညီထောက်မပါလိမ့်မည်။ ထိုဘုန်းအသရေသည် ယခုမျက်မှောက်ကာလ၌ ခံစားရသော ဆင်းရဲဒုက္ခများထက် အလွန်ကြီးမားလှ၏။ ¹⁸ထို့ကြောင့် ငါတို့မျက်စေ့သည် မြင်နိုင်သောအရာပေါ် မထားဘဲ မမြင်နိုင်သောအရာအပေါ်၌ ငါတို့ထားကြ၏။ ငါတို့မြင်နိုင်သောအရာများတို့သည် တိုတောင်းသောအချိန်အတွင်း၌သာ ဆက်လက်၍ တည်ရှိမည်။ ငါတို့မမြင်နိုင်သောအရာများတို့သည် ထာဝရအစဉ်မပြတ် ဆက်လက်၍ တည်ရှိပါလိမ့်မည်။

5 ဤမြေကြီးပေါ်ရှိ ငါတို့နေထိုင်ရာ တဲအိမ်ဖြစ်သော ကိုယ်ခန္ဓာသည် ပျက်စီးလိမ့်မည်ကို ငါတို့သိကြ၏။ သို့သော်လည်း၊ ထိုအရာသည် ဖြစ်ပျက်သောအခါ၊ ငါတို့နေစရာအတွက် ဘုရားသခင်သည် အိမ်ကိုပေးတော်မူ

“ငါသည် ... ဆိုခဲ့သည်။” ဆာလံ 116:10

လိမ့်မည်။ ထိုအရာသည် လူအားဖြင့် လုပ်သော အိမ်မဟုတ်။ ကောင်းကင်၌ ရှိသောအိမ်ဖြစ်၍ အစဉ်ထာဝရ တည်ရှိတော်မူပါလိမ့်မည်။² သို့သော်လည်း၊ ယခုတွင် ငါတို့သည် ဤကိုယ်ခန္ဓာ၌ ညည်းတွားမြည်တမ်းလျှက်နေကြ၏။ ဘုရားသခင်သည် ကောင်းကင်အိမ်တော်ကို ငါတို့အား ပေးတော်မူရန် ငါတို့သည် တောင့်တလျှက်နေကြ၏။³ ထိုအရာသည် ငါတို့အား ဝတ်ဆင်လိမ့်မည်။ ငါတို့သည် အဝတ်မဲ့ဖြစ်ကြလိမ့်မည်မဟုတ်။⁴ ငါတို့သည် ဤကိုယ်ခန္ဓာ၌ အသက်ရှင်နေစဉ် လေးသောဝန်များကို ထမ်း၍ ညည်းတွားမြည်တမ်းကြ၏။ ဤကိုယ်ခန္ဓာထဲမှ ထွက်လိုသောကြောင့် ညည်းတွားသည်မဟုတ်။ သော်လည်း၊ ငါတို့သည် ငါတို့၏ကောင်းကင်အိမ်တော်၌ တန်ဆာဆင်ရန် အလိုရှိကြ၏။ ထိုကြောင့် ပျက်စီးနိုင်သော ဤကိုယ်ခန္ဓာသည် အသက်နှင့်လုံခြုံစွာ ပုံးအုပ်ခြင်းရှိလိမ့်မည်။⁵ ဤအကြောင်းကြောင့် ဘုရားသခင်သည် ငါတို့ကို ဖန်ဆင်းတော်မူ၏။ သူသည် ငါတို့အား ထိုအသစ်သောအသက်ကို အာမခံသောဝိညာဉ်တော်ကို ပေးတော်မူ၏။

⁶ ထိုကြောင့် ငါတို့သည် အစဉ်မပြတ် ယုံကြည်စိတ်ချမှုရှိကြ၏။ ငါတို့သည် ဤကိုယ်ခန္ဓာ၌ရှိနေစဉ် သခင်ဘုရားထံတော်မှ ဝေးကွာနေကြသည်ကို ငါတို့သိကြ၏။⁷ ငါတို့၏ယုံကြည်သောအရာအားဖြင့် ငါတို့သည် အသက်ရှင်ကြ၏။ ငါတို့မြင်နိုင်သောအရာအားဖြင့် မဟုတ်။⁸ ထိုကြောင့် ငါတို့၌ ယုံကြည်စိတ်ချမှု ရှိသည်ဟု ငါဆို၏။ အမှန်စင်စစ် ငါတို့သည် ဤကိုယ်ခန္ဓာမှ ဝေးကွာ၍ သခင်ဘုရားနှင့်အတူ နေဖို့ရန်အလိုရှိကြ၏။⁹ ငါတို့၏တစ်ခုတည်းသောပန်းတိုင်မှာ ဤကိုယ်ခန္ဓာ၌ အသက်ရှင်သည် မရှင်သည်ဖြစ်စေ၊ သခင်ဘုရားနှင့်အတူရှိသည် မရှိသည်ဖြစ်စေ၊ ဘုရားသခင်အား ကျေနပ်နှစ်သက်စေခြင်းငှါ ဖြစ်၏။

¹⁰ ငါတို့အားလုံးသည် တရားစီရင်ခြင်းကို ခံရန်ခရစ်တော်ရှေ့၌ ရပ်ကြရမည်။ လူတိုင်းသည် မိမိအဘယ်အရာကို ပြုခဲ့သည်အကြောင်း

စီရင်ခြင်းခံရလိမ့်မည်။ ငါတို့ရှိမျှသည်ကိုယ်ခန္ဓာ၌ အသက်ရှင်နေစဉ် သူပြုခဲ့သောကောင်းသောအရာများ၊ သို့မဟုတ် ဆိုးသောအရာများအတွက် အဖိုးအခကို ပေးခြင်းခံရလိမ့်မည်။

ဘုရားသခင်၏စိတ်ဆွဲများဖြစ်လာရန် လူတို့အားကူညီခြင်း

¹¹ သခင်ဘုရားကို ကြောက်ရွံ့ခြင်းသည် အဘယ်အရာကို ဆိုလိုကြောင်း ငါတို့သိကြ၏။ ထိုကြောင့် ငါတို့သည် သမ္မာတရားကို ခံယူကြရန် လူတို့အား ကြိုးစား၍ ကူညီကြ၏။ ငါတို့သည် အမှန်စင်စစ် အဘယ်သို့သောသူ ဖြစ်ကြသည်ကို ဘုရားသခင်သိတော်မူ၏။ သင်တို့၏စိတ်နှလုံးထဲ၌ ငါတို့ကိုလည်း သိကြမည်ဟု ငါမျှော်လင့်၏။¹² ငါတို့သည် သင်တို့အား တစ်ဖန်ကိုယ်ကိုယ် သက်သေထင်ရှားစေခြင်းငှါ မကြိုးစားကြ။ သို့သော်လည်း၊ ငါတို့သည် သင်တို့အား ကိုယ်အကြောင်းကို ပြောကြ၏။ မြင်နိုင်သောအရာများကို ထောက်၍ ဝါကြွားသောသူတို့၏စကားကို သင်တို့မြေအိုနိုင်မည်အကြောင်း ငါတို့၌ ဝါကြွားစရာအကြောင်းများကို သင်တို့အား ငါတို့ပေးလျှက်နေကြ၏။ လူတစ်ယောက်၏စိတ်နှလုံးသည် အဘယ်ကဲ့သို့ဖြစ်သည်ကို ထိုသူတို့သည် ဂရုမစိုက်ကြ။¹³ ငါတို့သည် ရူးသွပ်သောသူတို့ ဖြစ်ကြလျှင်၊ ထိုအရာသည် ဘုရားသခင်အတွက်ဖြစ်၏။ ငါတို့သည် ငါတို့၏မှန်ကန်သောစိတ်ရှိလျှင်၊ ထိုအရာသည် သင်တို့အတွက်ဖြစ်၏။¹⁴ ခရစ်တော်၏ချစ်ခြင်းမေတ္တာသည် ငါတို့ကို ထိန်းချုပ်တော်မူ၏။ အကြောင်းမူကား၊ တစ်ယောက်သောသူ (ခရစ်တော်)သည် လူအားလုံးတို့အတွက် အသေခံတော်မူ၏။ ထို့ကြောင့် လူအားလုံးတို့သည် သေခဲ့ကြပြီ။¹⁵ ခရစ်တော်သည် လူအားလုံးတို့အတွက် အသေခံတော်မူ၏။ ထို့ကြောင့် အသက်ရှင်လျှက်ရှိသောသူတို့သည် မိမိတို့အတွက် ဆက်လက်၍ အသက်မရှင်သင့်။ သူသည် လူအပေါင်းတို့အတွက် အသေခံတော်မူ၍ သေ

ခြင်းမှထမြောက်တော်မူ၏။ ထိုကြောင့် သူတို့သည် ခရစ်တော်အတွက် အသက်ရှင်ရမည်။

¹⁶ ဤအချိန်မှစ၍ လောကီသားတို့သည် လူတို့ကိုထင်မှတ်သကဲ့သို့ မည်သူ့ကိုမျှ ငါတို့သည် မထင်မှတ်ကြ။ လွန်လေပြီးသောကာလ၌ ခရစ်တော်အကြောင်းကို လောကီသားတို့ထင်သကဲ့သို့ ငါတို့သည်လည်း ထင်မှတ်ခဲ့ကြသည်မှာ မှန်ပါ၏။ သို့သော်လည်း၊ ငါတို့သည် ထိုနည်းလမ်းကို ယခုတွင် အသုံးမပြုကြ။ ¹⁷ လူတစ်ယောက်သည် ခရစ်တော်၌ရှိလျှင် အသစ်ပြုပြင်သောသူဖြစ်၏။ ဟောင်းသောအရာတို့သည် ပျောက်ကွယ်၍ ခပ်သိမ်းသောအရာတို့သည် အသစ်ဖြစ်ကြပြီ။ ¹⁸ ဤအရာအားလုံးတို့သည် ဘုရားသခင်ထံတော်မှလာ၏။ ဘုရားသခင်သည် ငါတို့နှင့် သူကိုယ်တိုင်ကြား၌ ခရစ်တော်အားဖြင့် ငြိမ်သက်ခြင်းကို ဖြစ်စေတော်မူ၏။ ဘုရားသခင်သည် ငါတို့အား သူနှင့်လူတို့အကြား၌ ငြိမ်သက်ခြင်းကို ပြုသောအမှုကို ငါတို့အား ပေးတော်မူ၏။ ¹⁹ ငါဆိုလိုသည်မှာ၊ ဘုရားသခင်သည် ခရစ်တော်၌ရှိ၍ လောကီသားတို့နှင့် သူကိုယ်တိုင်စပ်ကြား၌ ငြိမ်သက်ခြင်းပြုတော်မူ၏။ ဘုရားသခင်သည် လူတို့၏အပြစ်များကို မှတ်တော်မမူ။ ဤငြိမ်သက်ခြင်းသတင်းသည် လူတို့အား ပြောခြင်းငှါ ငါတို့ကို သူပေးတော်မူသောအရာဖြစ်၏။ ²⁰ ထို့ကြောင့် ခရစ်တော်အတွက် ဟောပြောရန် ငါတို့သည် စေလွှတ်တော်မူခြင်းကိုခံရကြ၏။ ထိုအရာမှာ ဘုရားသခင်သည် လူတို့ကို ငါတို့အားဖြင့် ခေါ်လျှက်ရှိတော်မူ၏။ သင်တို့သည် ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌ ပြောမတ်ခြင်းသို့ ရောက်ရှိရန် တောင်းပန်သောအခါ၊ ငါတို့သည် ခရစ်တော်အားဖြင့် အပြောဆိုကြ၏။ ²¹ ခရစ်တော်သည် အပြစ်ကင်းစင်လျက်ရှိ၏။ သို့သော်လည်း၊ ဘုရားသခင်သည် သူ့ကို အပြစ်နှင့်ပြည့်သောသူတစ်ယောက်ကဲ့သို့ ဆက်ဆံတော်မူ၏။ ဘုရားသခင်သည် ဤအရာကို ငါတို့အတွက် ပြုတော်မူ၏။ ထိုကြောင့် ငါတို့သည် ခရစ်တော်အားဖြင့် ပြောမတ်ရာသို့ ရောက်ရှိကြ၏။

6 ငါတို့သည် ဘုရားသခင်နှင့်အတူတကွ အမှုတော်ကို ဆောင်ရွက်သောသူများဖြစ်ကြ၏။ ထိုကြောင့် သင်တို့အား ငါတို့တောင်းပန်၏။ သင်တို့သည် ဘုရားသခင်ထံတော်မှခံရသောကျေးဇူးတော်ကို အကျိုးမဲ့ဖြစ်စေခြင်းငှါ အခွင့်မပြုကြနှင့်။ ² ဘုရားသခင် မိန့်တော်မူသည်မှာ၊

“ငါသည် နှစ်သက်ဖွယ်သောအချိန်၌ သင်၏စကားကို နားထောင်ပြီ။ ငါသည် ကယ်တင်ရာနေ့ရက်ကာလ၌ သင်ကို ကူညီမစပြီ။” *ဟောရှာယ၊ 49:8*

ငါသည် သင်တို့အား မိန့်ဆိုသည်မှာ၊ “နှစ်သက်ဖွယ်သောအချိန်”သည် ယခုပင် ဖြစ်၏။ “ကယ်တင်ရာနေ့ရက်ကာလ” သည်လည်း ယခုပင် ဖြစ်၏။

³ ငါတို့သည် ဘုရားသခင်၏အမှုတော် ဆောင်ရာဖြစ်တင်ခြင်းကို ငါတို့အလိုမရှိ။ ထိုကြောင့် ငါတို့သည် အခြားသောသူတို့အား ပြဿနာဖြစ်စေမည့် မည်သည့်အရာကိုမျှ ပြုလိမ့်မည်မဟုတ်။ ⁴ သို့သော်လည်း၊ ငါတို့သည် ဘုရားသခင်၏အစေခံကျွန်များဖြစ်ကြသည်ကို အရာရာ၌ ထင်ရှားစွာ ငါတို့ပြုကြ၏။ ငါတို့သည် ဒုက္ခဆင်းရဲခြင်းများ၊ ခက်ခဲမှုများနှင့် ကြီးမားသောပြဿနာများတို့တွင် ကြမ်းတမ်းသော အရာများစွာတို့ကိုခံရကြ၏။ ⁵ ငါတို့သည် ရိုက်ပုတ်ခြင်း၊ ထောင်ထဲသို့ထည့်ခြင်းနှင့် သူတပါး၏ရှုန်းရင်းခတ်ပြုခြင်းကိုခံကြ၏။ ငါတို့သည် ကြီးစား၍ လုပ်ဆောင်ကြ၏။ တစ်ခါတစ်ရံ ငါတို့သည် မအိပ်ရကြ။ မစားကြ။ ⁶ ငါတို့၏စိတ်နှလုံးစင်ကြယ်ခြင်း၊ ပညာရှိခြင်း၊ အလွန်သည်းခံခြင်း၊ သနားစုံမက်ခြင်း၊ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်ကိုခံခြင်းနှင့် စစ်မှန်သောမေတ္တာရှိခြင်းများအားဖြင့် ငါတို့သည် ဘုရားသခင်၏အစေခံကျွန်များဖြစ်ကြပြီး၊ ⁷ သမ္မာတရားဟောပြောခြင်းနှင့် ဘုရားသခင်၏တန်ခိုးတော်အားဖြင့် ငါတို့သက်သေပြုကြ၏။ ငါတို့၏ခုခံကာကွယ်ခြင်းနှင့်တိုက်လှန်ခြင်းလက်နက်သည် ငါတို့၏ပြောမတ်သောအသက်ရှင်ခြင်း ဖြစ်၏။ ⁸ အချို့သော

သူတို့သည် ငါတို့ကို ချီးမြှောက်၏။ သို့သော်လည်း၊ အခြားသောသူတို့သည် ငါတို့ကို ရှုတ်ချကြ၏။ အချို့သောသူတို့သည် ငါတို့၏ကောင်းကြောင်းများကို ပြောကြ၏။ သို့သော်လည်း၊ အခြားသောသူတို့သည် ဆိုးသောအရာများကို ပြောကြ၏။ ငါတို့သည် သမ္မာတရားကို ဟောပြောကြသော်လည်း၊ အချို့သောသူတို့က လိမ်ညာသောသူဖြစ်ကြသည် ဟုပြော၏။⁹ ငါတို့သည် ကျော်စော်သောသူ ဖြစ်သော်လည်း၊ အချို့သောသူတို့အတွက် အဘယ်သူမျှ မသိသောသူကဲ့သို့ဖြစ်၏။ ငါတို့သည် သေသောသူကဲ့သို့ဖြစ်ကြ၏။ သို့သော်လည်း ကြည့်လော့၊ ငါတို့သည် ဆက်လက်၍ အသက်ရှင်ကြ၏။ ငါတို့သည် အပြစ်ဒဏ်ပေးခြင်းကိုခံရ၏။ သို့သော်လည်း၊ အသေသတ်ခြင်းကိုမခံကြ။¹⁰ ငါတို့၌ ဝမ်းနည်းခြင်းများ စွာရှိကြ၏။ သို့သော်လည်း၊ ငါတို့သည် အစဉ်မပြတ်ဝမ်းမြောက်ကြ၏။ ငါတို့သည် ဆင်းရဲလျှက်ရှိ၏။ သို့သော်လည်း၊ များစွာသောသူတို့ကို ယုံကြည်ခြင်း၌ ကြွယ်ဝစေခြင်းငှါ ပြုကြ၏။ ငါတို့၌ ဘာမျှမရှိ။ သို့သော်လည်း၊ အမှန်စင်စစ် ငါတို့သည် အရာရာ၌ပြည့်စုံခြင်းရှိကြ၏။

¹¹ ငါတို့သည် ကောရိန္နုမြို့၌ရှိသော သင်တို့အား လွတ်လပ်စွာ စကားပြော၏။ ငါတို့၏စိတ်နှလုံးကို သင်တို့အား ဖွင့်လျက်ရှိ၏။¹² သင်တို့အတွက် ငါတို့၌ ခံစားရသောချစ်ခြင်း မေတ္တာသည် မကုန်ခန်းနိုင်ပါ။ ငါတို့အတွက် သင်တို့၌ ခံစားရသောချစ်ခြင်း မေတ္တာကို သင်တို့သည် ကုန်ခန်းစေကြ၏။¹³ ငါသည် သင်တို့ကို ငါ၏သားသမီးများကဲ့သို့ စကားပြော၏။ ငါတို့ပြုသည့်နည်းတူ သင်တို့သည်လည်း ပြုကြလော့။ သင် တို့၏နှလုံးသားများကိုလည်း ဖွင့်ထားကြလော့။

ခရစ်ယာန်မဟုတ်သောသူတို့အား သတိပေးခြင်း

¹⁴ သင်တို့သည် ထိုမယုံကြည်သောသူတို့နည်းတူမဟုတ်။ ထိုကြောင့် သင်တို့နှင့်အတူတူ

ဖက်၍ အပေါင်းအဖော်မပြုကြနှင့်။ ကောင်းသောအရာဖြစ်စေ၊ ဆိုးသောအရာဖြစ်စေ အတူတကွပေါင်းဖက်ခြင်း မပြုကြနှင့်။ အလင်းသည် အမှောင်နှင့်မိတ်သဟာယမဖွဲ့နိုင်။¹⁵ ခရစ်တော်သည် ဗေလျာလ(မာရ်နတ်) နှင့်အဘယ်သို့ ပဋိညာဉ်တရားပြုနိုင်မည်နည်း။ ယုံကြည်သူတစ်ယောက်သည် မယုံကြည်သောသူတစ်ယောက်နှင့် အဘယ်အရာကို ဝေငှမည်နည်း။¹⁶ ဘုရားသခင်၏ဗိမာန်တော်သည် ရုပ်တုတို့နှင့် မည်သည့်ပဋိညာဉ်တရားမျှမပြုနိုင်။ ငါတို့သည် အသက်ရှင်တော်မူသောဘုရား သခင်၏ဗိမာန်တော်ဖြစ်၏။ ဘုရားသခင်မိန့်တော်မူသည်နှင့်အညီ၊

“ငါသည် သူတို့နှင့်အတူနေမည်။ သူတို့နှင့်အတူသွားလာမည်။ ငါသည် သူတို့၏ ဘုရားသခင် ဖြစ်တော်မူလိမ့်မည်။ သူတို့သည်လည်း ငါ၏လူဖြစ်ကြလိမ့်မည်။”

ဝတ်ပြုရာ၊ 26:11-12

¹⁷ “ထိုကြောင့် ထိုသူတို့မှ ထွက်၍၊ အသီးအခြားနေကြလော့ဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။ မစင်ကြယ်သောအရာကို လက်နှင့်မျှမတို့ကြနှင့်။ ထိုသို့ပြုလျှင်၊ ငါသည် သင်တို့ကို လက်ခံမည်။”

ဟေရှာယ၊ 52:11

¹⁸ “ငါသည် သင်တို့အားဖြစ်လိမ့်မည်။ သင်တို့သည်လည်း ငါ၏သားသမီးများဖြစ်ကြလိမ့်မည်ဟု အနန္တတန်ခိုးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသောထာဝရဘုရားမိန့်တော် မူ၏။”

2 ဓမ္မရာ၊ 7; 14, 7:8

7 ချစ်သောမိတ်ဆွေတို့၊ ငါတို့သည် ဤဂတိတော်များကို ဘုရားသခင်ထံမှခံကြ၏။ ထိုကြောင့် ငါတို့၏ကိုယ်ခန္ဓာ၊ သို့မဟုတ် ငါတို့၏စိတ်ဗိညာဉ်ကို ညစ်ညူးစေမည့်အရာရှိသမျှတို့မှ ငါတို့သည် ကင်းလွတ်စေခြင်းငှါ ကိုယ်ကိုကိုယ် သန့်ရှင်းစေရမည်။ ငါတို့သည် ဘုရားသခင်ကို ကြည်ညိုလေးစားသည်ဖြစ်၍ ငါတို့၏အသက်ရှင်ခြင်းတွင် စုံလင်သောသူဖြစ်လာကြရန် ကြိုးစားအားထုတ်ရမည်။

ဝေါလုဏ်ဝမ်းမြောက်ခြင်း

²သင်တို့စိတ်နှလုံးများကို ငါတို့အား ပွင့်ထားကြလော့။ ငါတို့သည် အဘယ်သူကိုမျှ အမှားအယွင်းမပြုကြ။ ငါတို့သည် အဘယ်သူ၏ ယုံကြည်ခြင်းကိုမျှ မပျက်ဆီး၊ ငါတို့သည် အဘယ်သူ၏အခွင့်ကောင်းကိုမျှမယူကြ။ ³ငါသည် သင်တို့ကို အပြစ်တင်၍ ဤအရာကို ဆိုသည် မဟုတ်။ ငါတို့သည် သင်တို့ကို အလွန်ချစ်ကြသည်ဖြစ်၍၊ ငါတို့သည် သင်တို့နှင့်အတူအသက်ရှင်ခြင်း သို့မဟုတ် အတူအသေခံခြင်း ရှိကြသည်ကို သင်တို့အား ပြောနှင့်ပြီဖြစ်၏။ ⁴ငါသည် သင်တို့ကို အလွန်ယုံကြည်အားထားရ၏။ ငါသည် သင်တို့ကြောင့် အလွန်ဝါကြွားခြင်း ရှိ၏။ သင်တို့သည် ငါ့ကို အလွန်အားပေးကြ၏။ ငါတို့ခံရသောဒုက္ခဆင်းရဲခြင်း၊ ညှဉ်းဆဲခြင်းအား လုံးတို့၌ ငါသည် အလွန်ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိ၏။

⁵ငါတို့သည် မာကေဒေါနိုပြည်သို့ ရောက်သောအခါ၊ ငါတို့၌ အနားယူခြင်းအလျှင်းမရှိကြ။ အရာရာ၌ညှဉ်းဆဲခြင်း ကိုခံရကြ၏။ ငါတို့သည် အပြင်၌ တိုက်လှန်ခြင်း ရှိ၍၊ အတွင်း၌ စိုးရိမ်ခြင်းရှိ၏။ ⁶သို့သော်လည်း၊ ဘုရားသခင်သည် ဆင်းရဲဒုက္ခကိုခံရသောသူ တို့အား နှစ်သိမ်း၍ သက်သာစေတော်မူ၏။ တိတုရောက်လာသောအခါ ဘုရားသခင်သည် ငါတို့ကို သက်သာစေတော်မူ၏။ ⁷ငါတို့သည် သူရောက်လာခြင်းအားဖြင့် သာသက်သာစေတော်မူသည်မဟုတ်။ သို့ရာတွင်သင်တို့သည် သူ့အား ပေးသောသက်သာခြင်းအားဖြင့်လည်း သက်သာစေတော်မူ၏။ သင်တို့သည် ငါအား တွေ့မြင်လိုသောဆန္ဒရှိကြသည်ကို သူသည် ငါ့ကို ပြောပြ၏။ သင်တို့ပြုခဲ့သောအရာများအတွက် သင်တို့သည် အလွန်စိတ်ညှိုးငယ်ခြင်း ရှိကြသည် ကိုသူသည် ငါတို့အား ကြားပြော၏။ ငါ၏အကျိုးအလိုငှါ စေတနာစိတ်အားကြီးခြင်း အကြောင်းအရာများကို တိတုသည် ငါ့အား ပြောပြ၏။ ဤအရာကို ကြားသိသောအခါ၊ ငါသည် သာ၍ ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိ၏။

⁸သင်တို့အိသို့ ငါရေးသောစာသည် သင်တို့

ကိုညှိုးငယ်စေသော်လည်း၊ ထိုစာကို ရေးသောကြောင့် ငါ၌ဝမ်းနည်းခြင်းမရှိ။ ထိုစာသည် သင်တို့ကို ဝမ်းနည်းစေသည်ကို ငါသိ၏။ ငါသည်လည်း ထိုအတွက်ဝမ်းနည်းခဲ့၏။ သို့သော်လည်း၊ ထိုအရာသည် သင်တို့ကို ခဏသာဝမ်းနည်းစေမည်။ ⁹ယခုတွင် ငါသည် ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိ၏။ ငါ၏ဝမ်းမြောက်ခြင်းအကြောင်းမူကား၊ သင်တို့ဝမ်းနည်းခြင်း ကြောင့်မဟုတ်။ သင်တို့၏ဝမ်းနည်းခြင်းသည် သင်တို့၏စိတ်နှလုံးများကို ပြုပြင်ပြောင်းလဲစေသောကြောင့် ဖြစ်၏။ သင်တို့၌ ဘုရားသခင်အလိုရှိတော်မူသော ဝမ်းနည်းခြင်းမျိုးရှိ၏။ ထို ကြောင့် သင်တို့သည် ငါတို့အားဖြင့် အဘယ်နည်းနှင့်မျှ နာကျင်ခြင်း သို့မရောက်။ ¹⁰ဘုရားသခင်အလို ရှိတော်မူသောဝမ်းနည်းခြင်းမျိုးသည် လူတစ်ယောက်အားသူ၏နှလုံးသားနှင့် အသက်တာကို ပြောင်းလဲစေ၍ ကယ်တင်တော်မူခြင်းသို့ ပို့ဆောင်၏။ သို့ဖြစ်၍ ငါတို့သည် ထိုအတွက်ကြောင့် ဝမ်းနည်းခြင်းမရှိနိုင်။ သို့သော်လည်း၊ လောကီဝမ်းနည်းခြင်းသည် သေခြင်းသို့ ပို့ဆောင်တတ်၏။ ¹¹ဘုရားသခင်သည် သင်တို့၌ ရှိစေလိုသော ဝမ်းနည်းခြင်းမျိုးကို သင်တို့၌ရှိ၏။ ယခုတွင် ဤဝမ်းနည်းခြင်းသည် သင်တို့အား အဘယ်အရာကို ပို့ဆောင်သည်ကို ကြည့်ရှုကြလော့။ ထိုအရာသည် သင်တို့ကို သာ၍စိတ်အားကြီးစေ၏။ ထိုအရာသည် သင်တို့၌ မှားယွင်းခြင်းမရှိကြောင်းကို သက်သေပြရန် သင်တို့အထံ၌ တောင့်တခြင်းကို ဖန်တီး၏။ ထိုအရာသည် သင်တို့အား အမျက်ထွက်၍ ကြောက်ရွံ့စေ၏။ ထိုအရာသည် သင်တို့အား ငါ့ကို အလွန်တွေ့မြင်စေလို၏။ ထိုအရာသည် သင်တို့ကို သတိပြုစေ၏။ ထိုအရာသည် သင်တို့၌ကောင်းသော အရာကို ပြုလိုသောဆန္ဒကို ဖန်တီးပေး၏။ သင်တို့သည် ထိုပြဿနာ၌ အပြစ်ကင်းသည်ကို သက်သေပြ၏။ ¹²ငါသည် ထို စာကိုရေး၏။ သို့သော်လည်း၊ မှားယွင်းခြင်းကို ပြုခဲ့သောသူကြောင့်မဟုတ်။ နာကျင်သောသူကြောင့် ဤစာကိုရေးထားသည်မဟုတ်။ သို့သော်လည်း၊

သင်တို့သည် ကိုယ့်ကိုကိုယ် ဘုရားသခင်ရှေ့ တော်၌ ငါတို့အား အဘယ်မျှလောက် ဂရုစိုက် သည်ကို မြင်နိုင်မည်အကြောင်း ထိုစာကို ငါ ရေး၏။¹³ ထိုအကြောင်းကြောင့် ငါတို့သည် နှစ်သိမ့်ခြင်းကိုခံကြ၏။

ငါတို့သည် အလွန်နှစ်သိမ့်ခြင်းရှိကြ၏။ သင် တို့အားလုံးသည် တိတု၏စိတ်နှလုံးကို သက်သာ ဝမ်းမြောက်စေကြသည်ဖြစ်၍ သူသည် အလွန် ဝမ်းမြောက်လျက်ရှိသည်ကိုမြင်ရန် ငါတို့၌ သာ ၍ ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိ၏။ သင်တို့အားလုံးသည် သူ၏စိတ်နှလုံးသက်တာကို ဝမ်းမြောက်စေကြ ၏။¹⁴ သင်တို့အကြောင်းကို တိတုထံသို့ ငါဝါ ကြွားလျက်ရှိ၏။ သင်တို့သည်လည်း တိတုထံ သို့ ငါဝါကြွားသည်ကို မှန်ကန်ကြောင်း သက် သေပြ၏။ ငါတို့သည် သင်တို့အား ပြောဆိုခဲ့သ မျှသောအရာအလုံးစုံသည် မှန်ကန်၏။ ငါသည် တိတုရှေ့၌ ဝါကြွား သောအကြောင်းအရာတို့ သည် မှန်ကန်ကြောင်းကို သင်တို့သည် သက် သေထူကြ၏။¹⁵ သင်တို့သည် သူ့ကို နာခံရန် အဆင်သင့်ဖြစ်ကြသည်ကို သူ့အောက်မေ့သော အခါ သင်တို့ပေါ်၌ရှိ သောသူ၏ချစ်ခြင်းမေတ္တာ သည် သာ၍ကြီးမား၏။ သင်တို့သည် သူ့အား ကြည်ညိုလေးစားခြင်းနှင့် ကြောက်ရွံ့တုန်လှုပ် ခြင်းဖြင့် ကြိုဆိုခဲ့ကြ၏။¹⁶ ငါသည် သင်တို့ကို ပြည့်ဝစုံလင်စွာ ယုံကြည်စိတ်ချနိုင်သော ကြောင့် အလွန်ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိ၏။

ခရစ်ယာန်တို့၏ပေးလှူခြင်း

8 ညီအစ်ကိုမောင်နှမများတို့၊ ယခုတွင်ဘုရား သခင်သည် မာကေဒေါနိုပြည်ရှိအသင်း တော်တို့အား ပေးတော်မူသောကျေးဇူးတော် အကြောင်းကို သင်တို့သည် သိစေခြင်းငှါ ငါတို့ အလိုရှိကြ၏။² ထိုယုံကြည်သူတို့သည် ကြီးမား သောညှဉ်းဆဲခြင်းအားဖြင့် စုံစမ်းခြင်းကို ခံရကြ ၏။ သူတို့သည် အလွန်ဆင်းရဲသောသူတို့လည်း ဖြစ်ကြ၏။ သို့သော်လည်း သူတို့သည် မိမိတို့၏ ကြီးမားသောဝမ်းမြောက်ခြင်းကြောင့် အလွန် စွန့်ကြဲပေးကမ်းခြင်းပြုကြ၏။³ သူတို့သည် မိမိ

တို့ပေးကမ်းနိုင်သည်အတိုင်း ပေးကမ်းစွန့်ကြဲကြ သည်ကိုသင်တို့အား ငါပြောနိုင်၏။ ထိုယုံကြည် သူများတို့သည် မိမိတို့တတ်နိုင်သမျှထက်မက သာ၍ စွန့်ကြဲပေးကမ်းကြ၏။ သူတို့သည် အလို အလျောက် စေတနာစိတ်ဖြင့် ပေးလှူကြ၏။ တစ်စုံတစ်ရာကိုပေးရန် သူတို့အား အဘယ်သူ ကမျှမပြော။⁴ သို့သော်လည်း သူတို့သည် ငါတို့ ကို အကြိမ်ကြိမ်အပန်ပန် တောင်းပန်ကြ၏။ ဘုရားသခင်၏လူတို့အတွက် အမှုတော်ဆောင် ရွက်ခြင်း၌ သူတို့အား ပါဝင်ဝေမျှခြင်းကို အခွင့် ပေးရန် သူတို့သည် ငါတို့ကို တောင်းပန်ကြ၏။⁵ သူတို့သည် ငါတို့မျှော်လင့်သည်ထက်မက ပေး လှူကြ၏။ သူတို့သည် မိမိတို့၏ငွေများကို မပေး လှူမီ သခင်ဘုရား၌သော်လည်းကောင်း၊ ငါတို့ ၌သော်လည်းကောင်း ကိုယ်ကိုကိုယ် အပ်နှံကြ ၏။ ထိုအရာသည် ဘုရားသခင်၏အလိုတော် အနှင့်အညီဖြစ်၏။⁶ ထိုကြောင့် ဤကျေးဇူး၏ အထူးဆောင်ရွက်မှုကိုပြီးစီးစေမည်အကြောင်း၊ သင်တို့ကို ကူညီရန် ငါသည် တိတုကို တောင်း ပန်၏။ တိတုသည် ဤအမှုကို အစပြု၍ဆောင် ရွက်သောသူတစ်ယောက်ဖြစ်၏။⁷ သင်တို့သည် ယုံကြည်ခြင်း၊ တရားဟောခြင်း၊ ဥာဏ်ရှိခြင်း၊ အမှန်စင်စစ်၊ ကူညီလိုသောစိတ်ရှိခြင်း၊ ငါတို့ကို ချစ်ခြင်းစသည်အသိမ်းသောအရာတို့၌ ကြွယ်ဝ ပြည့်စုံကြ၏။ ထိုကြောင့် သင်တို့သည်လည်း ဤ ပေးကမ်းစွန့်ကြဲခြင်း ဆုကျေးဇူးနှင့်လည်း ကြွယ် ဝပြည့်စုံကြရန် ငါအလိုရှိ၏။

⁸ ငါသည် သင်တို့ကို မည်သည့်အရာကိုမျှ ပေးကမ်းခြင်းပြုကြရန် ပညတ်ထားခြင်းမဟုတ်။ သို့သော်လည်း အမှန်စင်စစ် ပေးကမ်းလိုသော အခြားသောသူတို့ကိုအစွဲပြု၍ သင်တို့၏မေတ္တာ သည် မှန်သည်။ မမှန်သည်ကို စုံစမ်းရန် ငါအ လိုရှိ၏။⁹ ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်၏ကျေးဇူးတော် ကို သင်တို့သိကြ၏။ ခရစ်တော်သည် ဘုရား သခင်၌ ကြွယ်ဝခြင်းချမ်းသာတော်မူသည်ကို သင်တို့သိကြ၏။ သို့သော်လည်း သူသည် သင် တို့အတွက်ကြောင့် ဆင်းရဲခြင်းကိုခံတော်မူ၏။ သူ၏ခံတော်မူသောဆင်းရဲခြင်းအားဖြင့် သင်တို့

သည် ကြွယ်ဝချမ်းသာခြင်းသို့ ရောက်ရန် ခရစ် တော်သည် ဤအရာကို ပြုတော်မူ၏။

¹⁰ ဤအရာသည် သင်တို့ပြုသင့်သောအရာ ဖြစ်သည်ဟု ငါထင်မှတ်၏။ မနှစ်ကပင် သင်တို့ သည် အဦးဆုံးပေးကမ်းရန် အလိုရှိသောသူ များဖြစ်၏။ သင်တို့သည် ပထမဆုံးပေးလှူသော သူဖြစ်၏။ ¹¹ ထိုကြောင့်၊ ယခုတွင် သင်တို့ အစ ပြုခဲ့သောအမှုကို ပြီးစီးစေကြလော့။ ထို့နောက် သင်တို့ “လုပ်ဆောင်သောအမှုအရာသည်” သင်တို့ “လုပ်ဆောင်ရန် အလိုရှိသောအရာ” နှင့်ညီတူညီမျှ ရှိလိမ့်မည်။ သင်တို့တတ်နိုင်သမျှ ပေးကြလော့။ ¹² သင်တို့သည် ပေးလှူရန်အလိုရှိ လျှင်၊ သင်တို့၏လက်ဆောင်သည် လက်ခံခြင်း ရှိလိမ့်မည်။ သင်တို့၏လက်ဆောင်သည် သင် တို့၌ ရှိသောအရာအားဖြင့် စစ်ကြာစီရင်ခြင်း ရှိလိမ့်မည်။ ¹³ သင်တို့၌မရှိသောအရာအားဖြင့် မဟုတ်။ အခြားသောသူတို့သည် နှစ်သိမ့်ခြင်း၊ သက်သာခြင်းရှိစဉ်တွင်၊ သင်တို့၌ ဆင်းရဲဒုက္ခ စိုးရိမ်ခြင်းရှိရန် ငါတို့အလိုမရှိ။ ငါတို့သည်အရာ ရာ၌ ညီတူညီမျှခြင်းကို အလိုရှိကြ၏။ ¹⁴ ယခု အချိန်၌ သင်တို့သည် ကြွယ်ဝခြင်းရှိကြ၏။ ဤ အရာများအားဖြင့် အခြားသောသူတို့အား အ သီးသီးလိုအပ်မှုများကို သင်တို့ကူညီနိုင်လိမ့် မည်။ ထို့နောက် ထိုသူတို့သည် များစွာကြွယ်ဝ သောအခါ၊ သူတို့သည် သင်တို့၌ လိုအပ်သော အရာများကို တစ်ဖန်ကူညီပါလိမ့်မည်။ ဤနည်း အားဖြင့် အားလုံးသောအမှုအရာတို့သည် ညီ တူညီမျှရှိပါမည်။ ¹⁵ ကျမ်းစာ၌ ရေးထားသည်မှာ

“များစွာစုသိမ်းထားသောသူသည်အလွန် များစွာမရှိ။ အနည်းငယ်သောအရာကို သိုထားသောသူသည်လည်း အလွန်နည်း သောအရာကိုသာ ရှိသည်မဟုတ်။”

ထွက်/ 16:18

တိတုနှင့်သူ၏အပေါင်းအဖော်များ

¹⁶ ငါ၌သင်တို့အတွက် ထားရှိသောစေတ နာနည်းတူဘုရားသခင်သည် တိတုအား ပေး

တော်မူသောကြောင့် ငါသည် သူ၏ကျေးဇူး တော်ကို ချီးမွမ်း၏။ ¹⁷ ငါတို့သည် သူ့အား လုပ်ဆောင်ရန်တောင်းဆိုသောအမှုအရာများ ကို တိတုသည် လက်ခံ၏။ သူသည် သင်တို့ရှိ ရာသို့ သွားရန် အလွန်စိတ်အားကြီးစွာ အလိုရှိ ၏။ ဤအရာသည် သူ့ကိုယ်တိုင် အလိုအ လျောက်ရှိသောဆန္ဒဖြစ်၏။ ¹⁸ ဝမ်းမြောက်ဖွယ် ရာသတင်းကောင်းကို ဟောပြောရာ၌အသင်း တော်အားလုံးတို့၏ချီးမွမ်းခြင်းကို ခံရသောတ ခြားသောညီအစ်ကိုကို တိတုနှင့်အတူ ငါတို့စေ လွှတ်ကြ၏။ ¹⁹ ငါတို့သည် ဤအလှူကျေးဇူးကို သယ်ဆောင်သောအခါ ဤညီအစ်ကိုသည် လည်း၊ ငါတို့နှင့်အတူ သွားလာရန် အသင်း တော်များအားဖြင့် ရွေးချယ်ခဲ့ကြ၏။ ငါတို့ သည် သခင်ဘုရား၏ဘုန်းအသရေတော်ကို ထင်ရှားစေခြင်းငှါနှင့် ငါတို့၏စိတ်အားထက် သန်မှုကို ပြခြင်းငှါ ဤအမှုကို ဆောင်ရွက်ခြင်း ဖြစ်၏။

²⁰ ငါတို့သည် ထိုများစွာသောအလှူကျေးဇူး ကို ပြုစုရာတွင် အပြစ်တင်စရာအကြောင်းအ လျင်းမရှိစေခြင်းငှာ သတိပြုကြ၏။ ²¹ ငါတို့ သည် မှန်သောအကျင့်ကို ကျင့်ရန်ကြိုးစား လျက်ရှိကြ၏။ အဘယ်အရာသည် မှန်ကန်သည် ဟု သခင်ဘုရားလက်ခံတော်မူသနည်း။ အ ဘယ်အရာသည် မှန်ကန်သည်ဟု လူတို့သည် ထင်မှတ်ကြသနည်း ဟူသောအရာတို့ကို ငါတို့ သည် လုပ်ဆောင်ရန် ကြိုးစားလျက်ရှိကြ၏။

²² အစဉ်အမြဲ ကူညီဖို့ရန် အဆင်သင့်ရှိနေ သောငါတို့၏ညီအစ်ကိုလည်း သူတို့နှင့်အတူ ငါ တို့စေလွှတ်ကြ၏။ သူသည် ဤအရာကို ငါတို့ အား နည်းလမ်းများစွာဖြင့် သက်သေပြ၏။ သူ သည် ယခုပင်လျှင် ကူညီဖို့ရန် သာ၍အလိုရှိ၏။ အကြောင်းမူကား၊ သူသည် သင်တို့ကို အလွန် ယုံကြည်ခြင်းရှိ၏။

²³ ယခုတွင် တိတုအကြောင်းကိုဆိုသော် သူ သည် ငါတို့နှင့်အတူ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်ဖြစ်၏။ သူသည် သင်တို့ကို ကူညီရန် ငါနှင့်အတူ အမှု ဆောင်သောသူဖြစ်၏။ အခြားသောညီအစ်

ကိုများတို့၏အကြောင်းကို ဆိုရသော်လည်း သည် အသင်းတော်များမှ စေလွှတ်သောသူ များဖြစ်ကြ၏။ သူတို့သည် ခရစ်တော်၏ဘုန်း အသရေတော်ကို ထင်ရှားစေသောသူများဖြစ် ကြ၏။²⁴ ထိုကြောင့် သင်တို့သည် သူတို့ကို အ မှန်ချစ်ကြောင်း ထင်ရှားစေကြလော့။ ငါတို့ သည် အဘယ်ကြောင့် သင်တို့၌၊ ဝါကြွားခြင်း ရှိသည်ကိုလည်း သူတို့အား ထင်ရှားစေကြ လော့။ ထိုနောက် အသင်းတော်များ အားလုံး တို့သည် ထိုအမှုအရာကို မြင်နိုင်ကြလိမ့်မည်။

ခရစ်ယာန်ညီအစ်ကို မောင်နှမတို့ အတွက် အကူအညီ

9 ဘုရားသခင်၏လူတို့အား ကူညီခြင်းအ ကြောင်းကို သင်တို့ထံသို့ ရေးရန် အမှန်စင် စစ် ငါ၌လိုအပ်ခြင်းမရှိ။² သင်တို့သည် ကူညီလို ကြောင်းကို ငါသိ၏။ မာကေဒေါနိုပြည်၌ရှိသော သူတို့၏ရှေ့၌ ဤအကြောင်းကိုပင် ငါဝါကြွား ခြင်းရှိခဲ့၏။ အခါယပြည်၌ရှိသောသင်တို့သည် မနှစ်ကတည်းကပင် ပေးကမ်းစွန့်ကြဲခြင်း၌ အ သင့် ဖြစ်နေကြသည်ကို ထိုသူတို့အား ငါပြောခဲ့ ပြီး ဖြစ်၏။ သင်တို့သည် အလွန်ပေးလှူလိုသော ကြောင့် ဤနေရာ၌ရှိသောလူများစုတို့သည် လည်း ပေးလှူရန် အသင့်ဖြစ်နေကြ၏။³ သို့သော် လည်း၊ ညီအစ်ကိုတို့ကို သင်တို့ထံသို့ ငါစေလွှတ် ၏။ သင်တို့အကြောင်းကြောင့် ငါတို့၏ဝါကြွား ခြင်းသည် ဤအမှု၌ အချည်းနှီးဖြစ်မည်ကို ငါ အလိုမရှိ။ သင်တို့သည် ငါပြောထားသည်နှင့် အညီ အသင့်ဖြစ်နေစေခြင်းငှါ ငါအလိုရှိ၏။⁴ မာကေဒေါနိုလူတို့သည် ငါနှင့်အတူလာ၍ သင် တို့သည် အသင့်မရှိကြောင်းကို တွေ့လျှင် ငါတို့ အရှက်ခံရကြလိမ့်မည်။ ငါတို့သည် သင်တို့ကို အလွန်ယုံကြည်စိတ်ချရသောကြောင့် ငါတို့ သည် ရှက်ကြောက်ခြင်းသို့ ရောက်လိမ့်မည်။ (ထိုအခါ သင်တို့သည်လည်း အရှက်ခံရကြလိမ့် မည်။)⁵ ထိုကြောင့် ငါတို့မလာမှီ ဤညီအစ်ကို များတို့ကို သင်တို့ထံသို့ လာစေခြင်းငှါ ငါ တောင်းပန်သင့်သည် ဟုထင်မှတ်ခဲ့၏။ သူတို့

ကို ပေးလှူရန် သင်တို့ပေးသောဂတိများကို အ သင့်ရှိစေလိမ့်မည်။ ထို့နောက် ငါတို့သည် ရောက်လာသောအခါ ထိုအလှူကျေးဇူးသည် အဆင်သင့်ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။ ထိုအလှူကျေးဇူး သည် သင်တို့သည် အလိုအလျောက် ပေးလှူ လိုသည့်အတိုင်း ဖြစ်ရမည်။ သင်တို့သည် မုန်း တီး၍ ပေးသောအလှူမဖြစ်သင့်။

⁶ ဤအရာကို အောက်မေ့ကြလော့။ အ နည်းငယ်ကို စိုက်ပျိုးသောသူသည် အနည်းငယ် သာ ရိတ်သိမ်းရလိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း၊ များ စွာစိုက်ပျိုးသောသူသည် များစွာရိတ်သိမ်း ရလိမ့်မည်။⁷ လူတိုင်းသည် မိမိစိတ်နှလုံးထဲ၌ ပေးလှူရန်ဆုံးဖြတ်သည့်အတိုင်း ပေးလှူရမည်။ လူတစ်ယောက်သည် နှမြောသောစိတ်နှင့်မလှူ ရ။ လူတစ်ယောက်သည် သူ့အား အတင်းအ ဓမ္မဖြင့် ပေးစေသည်ဟု ထင်မှတ်လျှင်သူသည် မပေးလှူရ။ မိမိစိတ်စေတနာဆန္ဒအလျောက် ဝမ်းမြောက်စွာ ပေးလှူသောသူကို ဘုရား သခင်နှစ်သက်တော်မူ၏။⁸ ဘုရားသခင်သည် သင်တို့လိုအပ်သည် ထက်ပို၍ များသော ကောင်းချီးမင်္ဂလာများကို ပေးတော်မူမည်။ ထိုနောက် သင်တို့သည် ခပ်သိမ်းသောအရာ တို့ကို ကြွယ်ဝပြည့်စုံစွာ အစဉ်မပြတ်ရှိကြလိမ့် မည်။ သင်တို့သည်လည်း ကောင်းသောအမှုရှိ သမျှတို့၌ လုံလောက်စွာ ပေးလှူနိုင်ကြလိမ့် မည်။⁹ ကျမ်းစာ၌လာသည်မှာ၊

“သူသည် ဆင်းရဲသောသူတို့အား ရက် ရောစွာ ပေးလှူပြီး သူ၏ကြင်နာခြင်း သည် ထာဝရအစဉ်မပြတ် ဆက်လက်၍ တည်ရှိပါလိမ့်မည်။”

ဆာလံ 112:9

¹⁰ ဘုရားသခင်သည် စိုက်ပျိုးလျှက်ရှိသောသူ တို့အား မျိုးစေ့ကို ပေးသောသူဖြစ်၏။ သူသည် အစားအစာအတွက် မုန့်ကို ပေးတော်မူ၏။ ထို နည်းတူ ဘုရားသခင်သည် သင်တို့အား ဝိညာဉ် ပကတိ မျိုးစေ့ကိုပေး၍ ကြီးထွားစေတော်မူ လိမ့်မည်။ သူသည် ကြီးမားသောရိတ်သိမ်းခြင်း

ကို သင်၏ကောင်းမြတ်ခြင်းအားဖြင့် ပြုတော်မူလိမ့်မည်။¹¹ သင်တို့သည် အစဉ်အမြဲရက်ရောစွာ ပေးကမ်းနိုင်မည်အကြောင်း ဘုရားသခင်သည် သင်တို့အား အရာရာ၌ ကြွယ်ဝချမ်းသာစေတော်မူလိမ့်မည်။ ငါတို့အားဖြင့် သင်တို့၏ ပေးလှူခြင်းသည် လူတို့အား ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းစရာအကြောင်း ဖြစ်စေလိမ့်မည်။¹² ဤအမှုအရာကို ဆောင်ရွက်ခြင်းအားဖြင့် သင်တို့သည် ဘုရားသခင်၏လူတို့လိုအပ်သောအရာများကို ကူညီကြသည်သာမက လူတို့သည် ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်ကို လည်း သာ၍ ချီးမွမ်းစရာအကြောင်း ဖြစ်စေလိမ့်မည်။¹³ သင်တို့ပြုသော ဤအမှုဆောင်ခြင်းသည် သင်တို့၏ယုံကြည်ခြင်းကိုသက်သေထူရစေ၏။ ဤအမှုအရာအားဖြင့် လူတို့သည် ဘုရားသခင်အား ချီးမွမ်းကြလိမ့်မည်။ သင်တို့သည် ယုံကြည်သည်ဟုဆိုသော ဝေဒလိတရားတော်တည်းဟူသော ခရစ်တော်၏ဝေဒလိတရားတော်ကို သင်တို့သည် နာခံလိုက်လျှောက်သောကြောင့် သင်တို့သည် ဘုရားသခင်ကို ချီးမွမ်းကြလိမ့်မည်။ သင်တို့သည် ထိုသူတို့နှင့်သော်လည်းကောင်း၊ လူအပေါင်းတို့နှင့်သော်လည်းကောင်း ရက်ရောစွာ ဝေမျှပေးကမ်းစွန့်ကြဲသောကြောင့် လူတို့သည် ဘုရားသခင်ကို ချီးမွမ်းကြလိမ့်မည်။¹⁴ သူတို့သည် ဆုတောင်းသောအခါ သင်တို့နှင့်အတူ ရှိနေကြရန် အလိုဆန္ဒရှိကြလိမ့်မည်။ ဘုရားသခင်သည် သင်တို့အား ပေးတော်မူသည့်ကြီး မားလှသော ကျေးဇူးတော်ကြောင့် သူတို့သည် ဤအရာကိုခံစားကြရလိမ့်မည်။¹⁵ ပြော၍မကုန်နိုင် လောက်အောင် အလွန်အံ့ဩဖွယ်ကောင်းသောကျေးဇူးတော်၏ဆုကျေးဇူးကို ချီးမွမ်းခြင်းရှိစေသော။

ဝေါလုသည် မိမိအမှုတော်ကို အကာအကွယ်ပြုခြင်း

10 ငါသည် ဝေါလုဖြစ်၏။ ငါသည် သင်တို့ကို တောင်းပန်၏။ ငါသည် သင်တို့အား ခရစ်တော်၏နူးညံ့သိမ်မွေ့ခြင်းနှင့် ကြင်နာခြင်း

ဖြင့် တောင်းပန်၏။ ငါသည် သင်တို့နှင့်အတူရှိသောအခါ ငါသည် နိမ့်ချခြင်းရှိ၍ ငါသည် အဝေး၌ရှိသောအခါ ရဲရင့်ခြင်းရှိသည်ဟု အချို့သောသူတို့က ပြောဆိုကြ၏။² ငါတို့သည် လောကီပုံသဏ္ဍာန်ကိုဆောင်၍ အသက်ရှင်ကြသည်ဟု အချို့သောသူတို့က ထင်မှတ်ကြ၏။ ငါသည် ရောက်လာသောအခါ ထိုသူတို့ကို အလွန်ရဲရင့်စွာ ဆန့်ကျင်မည်ဟု ငါအကြံရှိ၏။ သင်တို့နှင့်ရှိသောအခါ ငါကြံစည်သောရဲရင့်ခြင်း အတိုင်း အသုံးပြုရန် လိုအပ်လိမ့်မည်မဟုတ်ကြောင်း ငါတောင်းပန်၏။³ ငါတို့သည် ဤလောက၌ အသက်ရှင် နေကြသော်လည်း ငါတို့သည် လောကီသားတို့ တိုက်လှန်သောနည်းအတိုင်း တိုက်လှန်ခြင်းမပြုကြ။⁴ ငါတို့သည် လောကီသားတို့ သုံးသောလက်နက်နှင့် ကွဲပြားခြားနားသော လက်နက်များဖြင့် စစ်တိုက်ကြ၏။ ငါတို့၏လက်နက်များသည် ဘုရားသခင်ထံမှ လာသောတန်ခိုးတော်ဖြစ်၏။ ဤလက်နက်များသည် ရန်သူတို့၏အားကြီးခိုင်ခံ့သောနေရာများကို ဖျက်စီးဖြိုဖျက်နိုင်၏။ ငါတို့သည် လူတို့၏ငြင်းခုံခြင်းများကို ဖျက်ဆီးကြ၏။⁵ ငါတို့သည် ဘုရားသခင်ကို သိကျွမ်းခြင်းပညာကို ဆန့်ကျင်၍ ဆီးတားသောမာန်မာန်ရှိသူတို့ကို ဖျက်ဆီးကြ။ ငါတို့သည် ခပ်သိမ်းသောစိတ်တို့ကို သိမ်းပိုက်ကြ၍ ထိုအရာများကို စွန့်လွှတ်စေလျက် ခရစ်တော်ကို နာခံစေကြ၏။⁶ ငါတို့သည် ထိုသို့နားမထောင်သောသူအပေါင်းတို့ကို အပြစ်ဒဏ်ပေးရန်အဆင်သင့်ရှိကြ၏။ သို့သော်လည်း၊ ရှေးဦးစွာ၌ သင်တို့သည် အပြည့်အဝနားထောင်ကြရန် ငါတို့အလိုရှိကြ၏။

⁷ သင်တို့ရှေ့၌ အမှန်တကယ်ဖြစ်သောအရာများကို သင်တို့သည် ကြည့်ရှုရမည်။ လူတစ်ယောက်သည် ခရစ်တော်ကို အမှန်စင်စစ်ပိုင်ဆိုင်ထားပြီးဟု ထင်မှတ်လျှင် ထိုသူနည်းတူ ငါတို့သည်လည်း ခရစ်တော်ကို ပိုင်ဆိုင်ပြီးဖြစ်ကြောင်းကို ထိုသူသည် ဆင်ခြင်သိမှတ်စေ။⁸ သခင်ဘုရားသည် ငါတို့ကို ပေးတော်မူသော အခွင့်အာဏာအကြောင်းကို ငါတို့သည် ပို၍ဝါ

ကြားကြသည်မှာ မှန်ကန်ပါ၏။ သို့သော်လည်း၊ သင်တို့ကို နာကျင်စေခြင်းငှါမဟုတ်။ သင်တို့ကို ခွန်အားနှင့်ပြည့်စုံစေခြင်းငှါ သူသည် ထိုတန်ခိုး တော်ကို ငါတို့အား အပ်ပေးတော်မူ၏။ ထို ကြောင့် ငါတို့ပြုသောဝါကြွား ခြင်းကြောင့် ငါ သည် ရှက်ကြောက်ခြင်းမရှိ။ ⁹ ငါရေးသောစာ များဖြင့် သင်တို့ကို ခြိမ်းခြောက်စေခြင်းငှါ ငါ ကြိုးစားနေသည်ဟု သင်တို့ထင်မှတ်စေခြင်းငှါ ငါအလိုမရှိ။ ¹⁰ “ပေါလုရေးသောစာများသည် အာဏာနှင့်ပြည့်၍ အရေးကြီး၏။ သို့သော် လည်း၊ သူသည် ငါတို့နှင့်အတူရှိသောအခါ သူ သည် အားနည်းလျက်ရှိ၏။ သူ၏ဟောပြော သွန်သင်ခြင်းတို့သည်လည်း ဘာမျှမဟုတ်။ အ ချည်းနီးသာ ဖြစ်သည်” ဟုအချို့သောသူတို့က ပြောဆိုကြ၏။ ¹¹ သို့သော်လည်း၊ ငါတို့သည် ထိုနေရာ၌ သင်တို့နှင့်အတူရှိကြသောအခါ ငါ တို့၏စာများ၌ ဖော်ပြသောအာဏာအတိုင်း ငါတို့သည် ထင်ရှားစေကြလိမ့်မည်အကြောင်း ကို ထိုသူတို့သည် ဆင်ခြင်သိမှတ်စေ။

¹² သူတို့သည်အလွန်အရေးကြီးသောသူများ ဖြစ်ကြသည်ဟု ထင်မှတ်ကြသောသူတို့နှင့်ရော နှော၍ တူညီသောအုပ်စုထဲတွင် ကိုယ်ကိုယ် ထည့်သွင်းရန် ငါတို့သည် ရဲဝံ့ခြင်းမရှိကြ။ ငါတို့ သည် သူတို့နှင့် ကိုယ်ကိုယ် နှိုင်းယှဉ်ခြင်းမရှိ။ သူတို့သည် ကိုယ်ကိုယ်သာ တိုင်းထွာကြ၍ သူတို့ဖြစ်သည်အတိုင်း သူတို့သည် ကိုယ်ကို ကိုယ်တရားစီရင်ကြ၏။ သူတို့သည် အဘယ်အ ရာမျှ မသိကြသည်ကို ဤအရာများအားဖြင့် ထင်ရှား၏။ ¹³ သို့သော်လည်း၊ ငါတို့အား ဆောင်ရွက်ရန် ပေးသောအရာများအားဖြင့် ငါ တို့သည် ဝါကြွားလိမ့်မည်မဟုတ်။ ဘုရားသခင် သည် ငါတို့အား အပ်ပေးတော်မူသောအမှုတို့ ၌ ငါတို့၏ဝါကြွားခြင်းသည် အကန့်အသတ်ရှိ လိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း၊ ဤအမှုမှာ ငါတို့ပြု သောအမှုသည် ငါတို့နှင့်အတူ အလုပ်လုပ်ခြင်း ကို ညွှန်ပြတော်မူ၏။ ¹⁴ ငါတို့သည် ဝါကြွားခြင်း အလျင်းမရှိ။ ငါတို့သည် သင်တို့ထံသို့ရောက် လာ ဖူးခြင်းမရှိခဲ့လျှင် ငါတို့သည် ဝါကြွားခြင်း

ရှိလိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း၊ ငါတို့သည် သင်တို့ ထံသို့ ရောက်ခဲ့ပြီးဖြစ်၏။ ငါတို့သည် ခရစ် တော်၏ဝမ်းမြောက်ဖွယ်ရာသတင်းကောင်းနှင့် အတူ သင်တို့ထံသို့ ရောက်ခဲ့ကြပြီးဖြစ်၏။ ¹⁵ ငါ တို့၏အမှုအရာဖြစ်သောအလုပ်များအားဖြင့် ငါ တို့၏ဝါကြွားခြင်းကို ငါတို့သည် အကန့်အသတ် ထားကြ၏။ အခြားသောသူတို့ ပြုသောအမှု အရာတို့၌ ဝါကြွားရန် ငါတို့သည် အလိုမရှိ။ သင်တို့၏ယုံကြည်ခြင်းသည် ဆက်လက်၍ ကြီး ထွားလိမ့်မည်ဟု ငါတို့ယုံကြည်ကြ၏။ ငါတို့၏ အလုပ်သည် ပို၍ကျယ်ဝန်းပြီး ကြီးထွားလာရန် သင်တို့သည် ကူညီကြလိမ့်မည်ဟု ငါတို့မျှော် လင့်လျက်ရှိကြ၏။ ¹⁶ သင်တို့ဝမ်းမြောက်ဖွယ် ရာသတင်းကောင်းကို ဟောပြောရန် ငါတို့အ လိုရှိကြ၏။ အခြားသောသူတို့၏နယ်ပယ်တွင် အခြားသောသူတို့၏အဆင်သင့် လုပ်ဆောင် ပြီးဖြစ်သောအကြောင်းအရာများကို ဝါကြွား ရန်ငါတို့သည် အလိုမရှိ။ ¹⁷ သို့သော်လည်း၊ “ဝါကြွားသောသူမည်သည်ကား သခင်ဘုရား ၌သာ ဝါကြွားစေ။”* ¹⁸ လူတစ်ယောက်သည် မိမိကိုယ်ကိုကောင်းသည်ဟု ဖော်ထုတ်ပြောဆို သောကြောင့် သူသည် လက်ခံသည်မဟုတ်။ သို့ရာတွင် အဘယ်သူမဆို သခင်ဘုရားက ကောင်းသည်ဟု ဖော်ထုတ်ပြောဆိုတော်မူ သောသူသည် လက်ခံခြင်းကိုခံရ၏။

ပေါလုနှင့်မှားယွင်းသောတမန်တော်များ

11 သေးငယ်သောငါ၏ မိုက်မဲခြင်းကိုပင် လျှင် သင်တို့သည် စိတ်ရှည်စွာ သည်းခံ ကြရန် ငါအလိုရှိ၏။ သို့သော်လည်း သင်တို့ သည် ငါ၌ စိတ်ရှည်သည်းခံခြင်းရှိကြပြီဖြစ်၏။ ² ငါသည် သင်တို့အတွက် စိုးရိမ်သောစိတ်ရှိ၏။ ဤစိုးရိမ်ခြင်းစိတ်သည် ဘုရားသခင်ထံတော် မှ လာသောစိုးရိမ်ခြင်းစိတ်ဖြစ်၏။ ငါသည်သင် တို့ကို ခရစ်တော်အား ဆက်သရန် ဂတိသစ္စာ ရှိ၏။ ခရစ်တော်သာလျှင် သင်တို့၏တစ်ပါး တည်းသောခင်ပွန်း ဖြစ်ရမည်။ ငါသည် သင်တို့

“ဝါကြွားသောသူ ... ဝါကြွားစေ။” ယေရမိ 9:24

အား ခရစ်တော်၏ဖြူစင်သောသတို့သမီးဖြစ်
 ပို့ရန် အလိုရှိ၏။³ သို့သော်လည်း၊ သင်တို့၏စစ်
 မှန်ခြင်းနှင့် ဖြူစင်စွာ ခရစ်တော်နောက်တော်
 ကို လိုက်ခြင်းမှ သင်တို့သည် လမ်းလွဲသွားမည်
 ကို ငါစိုးရိမ်၏။ ဝေသည် မြေ၏ပရိယာယ်အား
 ဖြင့် လှည့်စားခြင်းကိုခံခဲ့ရသည် နည်းတူ၍ အ
 ရာသည် ဖြစ်ပျက်စရာအကြောင်းရှိ၏။⁴ သင်တို့
 အား ငါတို့ဟောပြောသောအရာများနှင့် ကွဲ
 ပြားခြားနားသော ယေဂျူ၏အကြောင်းများကို
 ဟောပြောရန် သင်တို့ထံသို့ ရောက်လာသမျှ
 သောသူတို့၌ သင်တို့သည် အလွန်စိတ်ရှည်
 သည်းခံခြင်းရှိကြ၏။ သင်တို့ထံသို့ ငါတို့ဟော
 ပြောသောအရာများနှင့် ကွဲပြားခြားနားသော
 ဝိညာဉ်တစ်ပါး သို့မဟုတ် ဝေဂေလိတစ်ပါးကို
 ခံယူလက်ခံရန်သင်တို့သည် ဆန္ဒရှိကြ၏။ ထို့
 ကြောင့် သင်တို့သည်လည်းဘဲ ငါတို့နှင့်အတူ
 စိတ်ရှည်သည်းခံခြင်းရှိရမည်။

⁵“ထိုကြီးမားသော တမန်တော်တို့”သည်
 ငါထက်သာ၍ ကောင်းမွန်မည်ဟု ငါသည် အ
 လျှင်းမထင်မှတ်။⁶ ငါသည် သင်ယူလေ့ကျင့်
 ခြင်းကိုခံယူပြီး ဟောပြောသောသူတစ်ယောက်
 မဟုတ်။ သို့သော်လည်း ငါသည် အမှန်ပညာရှိ
 ၏။ ငါတို့သည် ဤအရာကို သင်တို့အား နည်း
 လမ်းအစုံဖြင့် ထင်ရှားစွာ ဖော်ပြကြ၏။

⁷ ငါသည် အဖိုးအခကို မယူဘဲဘုရားသခင်
 ၏ဝမ်းမြောက်ဖွယ်ရာသတင်းကောင်းကို သင်
 တို့အား ဟောပြော၏။ သင်တို့ကို ချီးမြှောက်
 ခြင်းငှါ ငါသည် ကိုယ်ကိုယ် နှိမ့်ချလျှက်ရှိ၏။
 ထိုအရာသည် မှားယွင်းသည်ဟု သင်တို့ထင်
 မှတ်ကြပါသလော။

⁸ ငါသည်အဖိုးအခကို အခြားအသင်းတော်
 များထံမှခံယူ၏။ ငါသည် သင်တို့အမှုကိုဆောင်
 ရွက်စေနိုင်ရန် သူတို့၏ငွေကိုယူရ၏။⁹ ငါသည်
 သင်တို့နှင့်အတူ ရှိနေခဲ့စဉ် တစ်စုံတစ်ခုလိုအပ်
 သည်ရှိခဲ့သော် ငါသည် သင်တို့တွင် မည်သူကို
 မျှ ဒုက္ခပေး။ မာကေဒေါနိုပြည်မှ ရောက်လာ
 ခဲ့သောညီအစ်ကိုတို့သည် ငါလိုအပ်သမျှသော
 အရာအားလုံးတို့ကို ငါ့အား ပေး၏။ သင်တို့

သည် ငါ့အတွက် အနှောင့်အယှက်ဖြစ်စေခြင်း
 ငှါ ငါသည် မည်သည့်နည်းဖြင့်မဆိုခွင့်မပြု။ ငါ
 သည် သင်တို့အတွက် အနှောင့်အယှက်ဖြစ်
 လိမ့်မည်မဟုတ်။¹⁰ အခါယပြည်၌ရှိသောသူတို့
 တွင် မည်သူတစ်ဦးတစ်ယောက်ကမျှ ထိုအ
 ကြောင်း၌ ဝါကြွားခြင်းမှ ငါ့ကို ဆီးတားကြ
 လိမ့်မည်မဟုတ်။ ခရစ်တော်၏သမ္မာတရား
 သည် ငါ့အထံ၌ရှိသောကြောင့် ဤအရာကို ငါ
 ဆို၏။¹¹ အဘယ်ကြောင့် ငါသည် သင်တို့ကို
 မနှောင့်အယှက်သနည်း။ ငါသည် သင်တို့ကို
 မချစ်သောကြောင့်ဖြစ်သည်ဟု သင်တို့ထင်မှတ်
 ကြပါသလော။ ထိုသို့မဟုတ်ပါ။ သင်တို့ကို ငါ
 ချစ်သည်အကြောင်း ဘုရားသခင်သိတော်မူ
 ၏။¹² မှားယွင်းသောတမန်တော်တို့သည် ဝါ
 ကြွားစရာအကြောင်းရှိခြင်းငှါ ငါ့အလိုမရှိသော
 ကြောင့် ငါပြုလျက်ရှိသောအမှုအရာတို့ကို ငါ
 သည် ဆက်လက်၍ ပြုပါလိမ့်မည်။ သူတို့၏အမှု
 အရာသည် ငါတို့၏အမှုအရာနှင့်ညီမျှသည်ဟု
 ဝါကြွားရန် အခွင့်အရေးကို သူတို့အလိုရှိကြ၏။
¹³ ဤသူတို့သည် စစ်မှန်သော တမန်တော်
 မဟုတ်။ သူတို့သည် မုသာစကားကို ပြောသော
 အမူဆောင်သူများဖြစ်ကြ၏။ လူတို့သည် သူတို့
 ကို ခရစ်တော်၏တမန်တော်ဖြစ်ကြသည် ဟု
 ထင်မှတ်လာကြရန် သူတို့သည် သူတို့ကို သူတို့
 ပြောင်းလဲစေ၍ အယောင်ဆောင်တတ်ကြ၏။
¹⁴ ထိုအရာသည် ငါတို့ကို အံ့သြခြင်းမဖြစ်စေပါ။
 စာတန်သည်ပင်လျှင် လင်းသောကောင်းကင်
 တမန် * ဖြစ်အယောင်ဆောင်တတ်၏။¹⁵ စာတန်
 ၏အစကိုခံသောကျွန်တို့သည် ဖြောင့်မတ်ခြင်း
 တရားကို ဟောပြောသောတမန်တော်နည်းတူ
 ယောင်ဆောင်ကြလျှင် ငါတို့သည် အံ့သြခြင်း
 မရှိ။ သို့သော်လည်း၊ အဆုံး၌ ထိုသူတို့သည်
 သူတို့လုပ်ဆောင်သောအရာများအတွက် အ
 ပြစ်ဒဏ်ကို ခံရကြလိမ့်မည်။

လင်းသောကောင်းကင်တမန် ဘုရားသခင်ထံတော်မှ
 ကောင်းကင်တမန်။ စာတန်သည် လူတို့ကို ရူးအစေပြီး
 သူတို့ ဘုရားသခင်ထံတော်မှဖြစ်သည်ဟု ထင်ကြ၏။

**ပေါလုသည် မိမိဒုက္ခဆင်းရဲခြင်းအကြောင်း
ကို ပြောပြခြင်း**

¹⁶ ငါသည် သင်တို့အား တစ်ဖန်ဆိုသည်မှာ ငါသည် လိမ်လည်လှည့်ဖြားတတ်သောအရူး တစ်ယောက်ဖြစ်သည်ဟု အဘယ်သူမျှမထင်စေနှင့်။ သို့သော်လည်း ငါသည် အနည်းငယ်ကိုသာ ဝါကြွားစေခြင်းငှါ သင်တို့သည် ငါကို ရူးသောသူတစ်ယောက်ဖြစ်သည်ဟု ထင်မှတ်လျှင် သင်တို့သည် ရူးသောသူတစ်ယောက်ကို လက်ခံသကဲ့သို့ ငါ့ကို လက်ခံကြလော့။ ¹⁷ ငါသည် ဝါကြွားလျက်ရှိ၏။ အကြောင်းမူကား ငါ့ကိုယ်ကို ယုံကြည်စိတ်ချလျက်ရှိ၏။ သို့သော်လည်း သခင်ဘုရားသည် ငါ့အား ပြောစေလိုသည့်အတိုင်းငါမပြော။ ငါသည် ရူးသောသူတစ်ယောက်ကဲ့သို့ ဝါကြွားလျက်ရှိ၏။ ¹⁸ မြောက်မြားစွာသောလူတို့သည် ဤလောက၌ရှိသော သူတို့၏အသက်တာများအားဖြင့် ဝါကြွားလျက်ရှိကြ၏။ ထိုကြောင့် ငါသည်လည်း ဝါကြွားလျက်ရှိ၏။ ¹⁹ သင်တို့သည် အသိပညာဖြင့် ပြည့်စုံသောသူ ဖြစ်ကြ၏။ ထိုကြောင့် သင်တို့သည် ရူးသောသူတို့နှင့် ဝမ်းမြောက်စွာ စိတ်ရှည်သည်းခံခြင်းရှိကြလိမ့်မည်။ ²⁰ သင်တို့သည် စိတ်ရှည်သည်းခံခြင်း ရှိကြလိမ့်မည်ကို ငါသိ၏။ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့အား ကျွန်ုပ်ပြုသောသူ (သို့မဟုတ်) သင်တို့ကို သွေးစုပ်ချယ်လယ်သော သူတို့ကိုပင် သင်တို့သည် သည်းခံကြ၏။ သင်တို့ကို အပေါ်စီးသောသူ၊ သူတို့သည် သင်တို့ထက်သာ၍ ကောင်းမွန်သည် ဟုထင်မှတ်သောသူနှင့် သင်တို့၏မျက်နှာကို ရိုက်ပုတ်သောသူတို့ပေါ်၌ သင်တို့သည် သည်းခံကြ၏။ ²¹ ဤအရာကို ပြောခြင်းသည် ငါ့အတွက် ရှက်ဖွယ်ရာဖြစ်၏။ သို့သော်လည်း၊ ထိုအရာများကို သင်တို့၌ ပြုရန်ငါတို့သည် အလွန်“အားနည်း” လျက်ရှိခဲ့ကြ၏။ သို့သော်လည်း၊ မည်သူမဆိုဝါကြွားရန် လုံလောက်စွာ ရဲရင့်ခြင်းရှိလျှင်၊ ငါသည်လည်း ရဲရင့်ခြင်းနှင့် ဝါကြွားခြင်းရှိလိမ့်မည်။ ငါသည် အရူးတစ်ယောက်ကဲ့သို့ ပြောဆိုနေ၏။ ²² ထိုသူတို့သည် ဟေဗြဲလူဖြစ်ကြပါသလော။ ငါသည်

လည်း ဖြစ်၏။ သူတို့သည် ကွသရေလူဖြစ်ကြပါသလော။ ငါသည်လည်းဖြစ်၏။ သူတို့သည် အာဗြဟံအမျိုးအနွယ်မှ ဖြစ်ကြပါသလော။ ငါသည်လည်းဖြစ်၏။ ²³ ထိုသူတို့သည် ခရစ်တော်၏အမှုတော်ကို ဆောင်ရွက်ကြပါသလော။ ငါသည် ကိုယ်တော်အတွက်သာ၍ အမှုတော်ဆောင်လျက်ရှိ၏။ ငါသည် ဤကဲ့သို့ ပြောဆိုရန် ရူးသွပ်လျက်ရှိ၏။ ငါသည် ထိုသူတို့လုပ်ဆောင်သည်ထက် အလွန် များစွာလုပ်ဆောင်လျက်ရှိ၏။ ငါသည် မကြာခဏထောင်ထဲသို့ ထည့်သွင်းခြင်းကိုခံခဲ့ရပြီ။ ငါသည် ရိုက်ပုတ်ခြင်း ထက်ပို၍ နာကျင်ခဲ့ရပြီ။ ငါသည် ကြိမ်ဖန်များစွာ သေလုနီးဖြစ်ခဲ့ရပြီ။ ²⁴ ငါ့ကြိမ်မြောက်အောင်ယုဒလူတို့သည် ငါ့ကို သူတို့၏အပြစ်ဒဏ်ဖြစ်သော သားရေကြိုးနှင့် သုံးဆယ်ကိုးကြိမ်ရိုက်ခြင်းကိုခံရ၏။ ²⁵ ငါသည် သုံးကြိမ်မြောက် အောင်ကြိမ်လုံးနှင့် ရိုက်ခြင်းကိုခံရ၏။ ငါသည် သေလုနီးပါးဖြစ်အောင်ကျောက်ခဲနှင့် ပစ်ခြင်းကို တစ်ကြိမ်ခံရ၏။ ငါသည် သင်္ဘောပျက်ထဲတွင် သုံးကြိမ်ရှိခဲ့၏။ ထိုအထဲတွင် တစ်ကြိမ်၌ ငါသည် တစ်ညနှင့်တစ်နေ့ပတ်လုံး ပင်လယ်ထဲမှာ နေရ၏။ ²⁶ ငါသည် ကြိမ်ဖန်များစွာ ခရီးပြု၏။ ငါသည် မြစ်ကိုကူးသောဘေး၊ ဓါးပြတိုက်သောဘေး၊ ငါ့လူမျိုးချင်းဖြစ်သောလူတို့ (ယုဒလူမျိုး)နှင့် ယုဒလူမဟုတ်သောလူတို့မှစသည်တို့၏အန္တရာယ်များကို ကြုံတွေ့ခဲ့ရ၏။ ငါသည် မြို့ကြီးများ၊ လူသူမနေသောနေရာများ၊ ပင်လယ်ပြင်စသည်တို့၌လည်း ဘေးအန္တရာယ်များကို ရင်ဆိုင်ခဲ့ရ၏။ သူတို့သည် ညီအစ်ကိုများဖြစ်ကြသည် ဟုဆို၏။ သို့သော်လည်း၊ ညီအစ်ကိုအစစ်အမှန်မဟုတ်ကြသူများနှင့် လည်း ဘေးအန္တရာယ်ကို တွေ့ကြုံခဲ့ရ၏။ ²⁷ ငါသည် ကြမ်းတမ်း၍ ပင်ပန်းသော အလုပ်များကို ပြုလုပ်ခဲ့၏။ ငါသည် ကြိမ်ဖန်များစွာ မအိပ်နိုင်ခဲ့။ ငါသည် အစာဝတ်မှုတ်ခြင်း၊ ရေဝတ်ခြင်းကို ခံရ၏။ ငါသည် ကြိမ်ဖန်များစွာ အစားအစာ ပြတ်လျက်ရှိ၏။ ငါသည် အအေးဒဏ်ကိုခံရသော်လည်း ဝတ်စရာအဝတ်မရှိ။ ²⁸ ခက်ခဲ

သောအခြားပြဿနာများစွာ ရှိပါသေး၏။ ထိုအထဲတွင် ငါသည် အသင်းတော်အားလုံးတို့ကို ကြည့်ရှုစောင့်ရှောက်ပြုစု၏။ ငါသည် သူတို့အတွက် နေ့စဉ်နေ့တိုင်းစိတ်ပူပန်ခြင်း၊ စိုးရိမ်ခြင်းရှိ၏။²⁹ အခြားသောသူသည် အားနည်းလျှက်ရှိသောအခါတိုင်း၌ ငါသည် ဝမ်းနည်း၏။ အခြားသောသူသည် အပြစ်သွေးဆောင်ခြင်းသို့ ပို့ဆောင်ခြင်းကိုခံရသောအခါ ငါ့အတွင်းထဲ၌ ဒေါသနှင့်လောင်ကျွမ်း၏။

³⁰ငါသည် ဝါကြွားရလျှင်ငါ့ကိုအားနည်းခြင်းအကြောင်းကို ဖော်ပြသောအရာများတို့၌ ငါသည် ဝါကြွားလိမ့်မည်။³¹ ငါသည် လိမ်ညာ၍ မဟုတ်မမှန်သော မုသာစကားမပြောသည်ကို ဘုရားသခင်သိတော်မူ၏။ သူသည် ဘုရားသခင်ဖြစ်တော်မူ၍ သခင်ယေရှုခရစ်တော်၏ ခမည်းတော်လည်း ဖြစ်တော်မူ၏။ သူ၌ထာဝရချီးမွမ်းခြင်းရှိစေသော။³² ငါသည် ဒမာသက်မြို့၌ရှိနေစဉ် အရေတမင်းကြီး၏မြို့ဝန်သည် ငါ့ကို ဖမ်းဆီးရန် အလိုရှိခဲ့၏။ ထို့ကြောင့်သူသည် မြို့တွင်းနေရာအနံ့အစောင့်အကြပ်များကို ချထားလေ၏။³³ သို့သော်လည်း၊ အချို့သောမိတ်ဆွများသည် ငါ့ကို တောင်းတစ်ခုထဲ၌ ထည့်ကြ၏။ ထိုနောက် သူတို့သည် ထိုတောင်းကို မြို့ရိုး၏အပေါက်တစ်ခုထဲသို့ ထည့်၍ ငါ့အား အောက်သို့ လျော့ချလိုက်ကြ၏။ ထို့ကြောင့် ငါသည် ထိုမြို့ဝန်လက်မှ ထွက်ပြေးလွတ်မြောက်ခဲ့ရ၏။

ပေါလု၏အသက်တာ၌ အထူးကောင်းချီးမင်္ဂလာတစ်ခု

12 ငါသည် ဆက်လက်၍ ဝါကြွားရပါမည်။ ထိုအရာသည် ကူညီမှုကိုမပေး။ သို့သော်လည်း၊ ယခုတွင် ငါသည် သခင်ဘုရားထံတော်မှ ရရှိသော ဂူပါရုံနှင့် ဗျာဒိတ်တော်များအကြောင်းကို ပြောမည်။² တတိယကောင်းကင်သို့ ခရစ်တော်၌ ချီဆောင်ခြင်းကိုခံရသောသူတစ်ယောက်* ကို ငါသိ၏။ ထိုအရာသည် ကုန်လွန်ခဲ့ပြီးသောတစ်ဆယ်လေးနှစ်က ဖြစ်ပျက်ခဲ့၏။ ထိုသူသည် မိမိကိုယ်ခန္ဓာ၌ဖြစ်သည် မဖြစ်သည်

ကိုငါမသိ။ သို့သော်လည်း ဘုရားခင်သိတော်မူ၏။³⁻⁴ ထိုသူသည် ပရဒီသုတုံသို့ ချီဆောင်ခြင်းခံရသည်ကို ငါသိ၏။ သို့သော်လည်း သူသည် သူ၏ကိုယ်ခန္ဓာထဲ၌ရှိသည် သို့မဟုတ်သူ၏ကိုယ်ခန္ဓာမှဝေးကွာသည်ကို ငါမသိ။ သို့သော်လည်း သူသည်ရှင်းပြရန် မတတ်နိုင်သောအရာများနှင့် လူမပြောအပ်မပြောနိုင်သောအရာများကို ကြားရ၏။

⁵ ငါသည် ထိုကဲ့သို့သောလူ၏အကြောင်း၌ ဝါကြွားလိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း၊ ငါသည် ကိုယ်အကြောင်း၌ ဝါကြွားလိမ့်မည်မဟုတ်။ ငါ၏အားနည်းခြင်းအရာများ၌သာ ဝါဝါကြွားလိမ့်မည်။

⁶ သို့သော်လည်း၊ ငါသည် ကိုယ်အကြောင်း၌ ဝါကြွားလျှင် ငါသည် သမ္မာတရားကိုတော့ပြောသောကြောင့် သူ့ရူးတစ်ယောက်မဖြစ်နိုင်။ သို့သော်လည်း ငါသည် ကိုယ်အကြောင်း၌ ဝါကြွားလိမ့်မည်မဟုတ်။ အကြောင်းမူကား၊ လူတို့သည် ငါ့ကို မြင်သည်ထက်ကို ကြားသည်ထက်ငါ့ကို သာ၍ထင်မှတ်ကြရန် ငါ့အလိုမရှိသောကြောင့် ဖြစ်၏။

⁷ သို့သော်လည်း၊ ငါ့အား ထင်ရှားစေသည့် အံ့ဩဖွယ်သောအရာများ၌ ငါသည် ဝါကြွားလျှက် မာန်မာနထောင်လွှားခြင်းမပြု။ ထို့ကြောင့် နာကျင်စေသောခက်ခဲမှုပြဿနာ* ကို ငါ၌အပ်ပေးတော်မူ၏။ ထိုပြဿနာသည် စာတန်၏တမန်မှဖြစ်၏။ ထိုအရာသည် ငါ့ကို ရိုက်နှက်ရန်နှင့် အလွန်မာန်မာနထောင်လွှားခြင်းမှ ဆီးတားရန် စေလွှတ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။⁸ ဤပြဿနာကို ငါထံမှခွာ၍ အဝေးသို့ ယူသွားရန် ငါသည် သခင်ဘုရားကို သုံးကြိမ်တိုင်တိုင်ဆုတောင်း၏။⁹ သို့သော်လည်း၊ သခင်ဘုရားက ငါ့အား “ငါ့ကျေးဇူးသည် သင့်အတွက် လုံလောက်လျှက်ရှိ၏။ သင့်သည် အားနည်းသော

လူတစ်ယောက် အခန်းကြီး 12:2-5 တွင် ပေါလုသည် သူ့ကိုယ်သူတတိယလူအနေဖြင့် ပြောဆိုကြောင်း ဖြစ်နိုင်ဖွယ်ရှိသည်။

နာကျင်စေသောခက်ခဲမှုပြဿနာ မူရင်းအဓိပ္ပါယ်မှာ ကိုယ်၌ စူးသောဆူး။

အခါ ငါ၏တန်ခိုးသည် သင်၏အထံ၌ စုံလင် လိမ့်မည်” ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ထို့ကြောင့် ငါ၏ အားနည်းခြင်း အမှုများ၌ ဝါကြွားရန် ငါသည် အလွန်ဝမ်းမြောက်လျက်ရှိ၏။ သို့ဖြစ်၍ ခရစ် တော်၏တန်ခိုးတော်သည် ငါ၏အထံ၌ အသက် ရှင်လိမ့်မည်။¹⁰ ထို့ကြောင့် ငါသည် အားနည်း ခြင်းရှိသောအခါ ငါသည် ဝမ်းမြောက်လျက်ရှိ ၏။ လူတို့သည် ငါ့အား ဆိုးသောအရာများကို ပြောသောအခါ ငါဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိ၏။ ငါ သည် ကြမ်းတမ်းခက်ခဲသောအချိန်များ၌ ရှိ သောအခါ ငါသည် ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိ၏။ လူ တို့သည် ငါ့အား ဆိုးရွားစွာ ပြုမှုဆက်ဆံသော အခါ ငါ၌ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိ၏။ ငါသည် ဒုက္ခ များစွာခံရသောအခါ ငါသည် ဝမ်းမြောက် လျက်ရှိ၏။ ဤအရာအားလုံးတို့သည် ခရစ် တော်အတွက် ဖြစ်၏။ သို့ဖြစ်၍ ငါသည် ဤ အရာများအားဖြင့် ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိ၏။ အ ကြောင်းမူကား၊ ငါသည် အားနည်းသောအခါ အမှန်စင်စစ်ခွန်အားနှင့်ပြည့်စုံ၏။

ကောသိန္ဒြေမြို့ရှိသောခရစ်ယာန်များအ တွက် ပေါလု၏မေတ္တာ

¹¹ ငါသည် အရှူးတစ်ယောက်ကဲ့သို့ ပြောဆို ခဲ့ပြီးဖြစ်၏။ သို့သော်လည်း၊ သင်တို့သည် ထို အရာကို ငါ့အား ပြုစေကြ၏။ သင်တို့သည် ငါ့အကြောင်းကောင်းသောအရာများကို ပြော ဆိုကြရမည်သူများဖြစ်ကြ၏။ ငါသည် ဘာမျှ ထိုက်တန်ခြင်းမရှိသော်လည်း “ထိုကြီးမား သောတမန်တော်တို့သည်” ငါ့ထက်သာ၍ အ လျှင်းထိုက်တန်ခြင်းမရှိကြ။¹² ငါသည် သင်တို့ နှင့်အတူရှိသောအခါ ငါသည် တမန်တော်တစ် ပါးဖြစ်ကြောင်းကို သက်သေပြသောအရာများ တို့ကိုပြုခဲ့၏။ ငါသည် နိမိတ်လက္ခဏာများ၊ အံ့ဩဖွယ်ရာများနှင့် ထူးဆန်းသောတန်ခိုးများ ကိုပြုခဲ့၏။ ငါသည် အလွန်စိတ်ရှည်ခြင်း၊ သည်း ခံခြင်းဖြင့် ဤအရာတို့ကို ပြုခဲ့၏။¹³ ထို ကြောင့် အခြားသော အသင်းတော်များတို့ခံရသမျှ သောအရာခပ်သိမ်းတို့ကို သင်တို့သည်လည်း

ခံရကြ၏။ အရာတစ်ခုသာလျှင်ခြားနားခြင်း ရှိ၏။ ငါသည် သင်တို့ကို အနှောင့်အယှက်ပေး မည်မဟုတ်။ ဤအရာအတွက်ငါ့ကို ခွင့်လွှတ် ကြလော့။

¹⁴ ယခုတွင်ငါသည် သင်တို့ရှိရာသို့ တတိယ အကြိမ် အလည်အပတ်လာရန် အဆင်သင့်ဖြစ် ၏။ ငါသည် သင်တို့ကို နှောင့်ယှက်မည်ဟု အကြံမရှိ။ ငါသည် သင်တို့၌ရှိသောမည်သည့် အရာတစ်ခုကိုမျှ အလိုမရှိ။ ငါသည် သင်တို့ကို သာအလိုရှိ၏။ ကလေးတို့သည် သူတို့မိဘများ ကို ပေးဖို့ရန် မည်သည့်ပစ္စည်းကိုမျှ စုသိမ်းခြင်း မပြုသင့်။ မိဘတို့သည်သာလျှင် သူတို့၏က လေးများကို ပေးဖို့ရန် စုသိမ်းကြရ၏။¹⁵ ထို ကြောင့် ငါ၌ရှိသမျှသောအရာတို့ကို သင်တို့အ တွက် ပေးလှူခြင်း၌ ငါဝမ်းမြောက်၏။ ငါသည် သင်တို့အတွက် ကိုယ်ကိုယ်ပင်ပေးလှူဦးမည်။ ငါသည် သင်တို့ကို သာ၍ချစ်လျှင်သင်တို့သည် ငါ့ကို သာ၍နည်းစွာချစ် ကြလိမ့်မည်လော။

¹⁶ ငါသည် သင်တို့၌မနှောင့်ယှက်သည်မှာ ထင်ရှားလျက်ရှိ၏။ သို့သော်လည်း ငါသည် သင်တို့ကို ဖမ်းဆီးရန် မာယာပရိယာယ်ဖြင့် လှည့်စားခြင်းနှင့် မုသာပြောသည်ဟု သင်တို့ ထင်မှတ်ကြ၏။¹⁷ သင်တို့ထံသို့ ငါစေလွှတ် သောသူတစ်ယောက်ယောက်အားဖြင့် ငါသည် သင်တို့ကို လိမ်ညာလှည့်ဖြားခဲ့ပြီလော။ ငါသည် မလှည့်ဖြားခဲ့သည်ကို သင်တို့သိကြ၏။¹⁸ တိတု သည် သင်တို့ရှိရာသို့သွားရန် ငါတောင်းပန်ခဲ့ ၏။ အခြားသောညီအစ်ကို တစ်ယောက်ကို လည်း သူနှင့်အတူ ငါစေလွှတ်၏။ တိတုသည် သင်တို့ကို လိမ်လည်လှည့်ဖြားခြင်းမပြု။ သူ သည် လိမ်ညာခဲ့သလော။ ထိုသို့မလိမ်ညာခဲ့ ပါ။ တိတုနှင့်ငါသည် စိတ်သဘောထားခြင်းတူ ၍ ကျင့်ကြသည်ကို သင်တို့သိကြ၏။

¹⁹ ငါတို့သည် သင်တို့ရှေ့၌ ကိုယ်ကိုယ် အ ကွယ်အကာပြုကြသည်ဟု သင်တို့ထင်မှတ်ကြ သလော။ ငါတို့သည် ခရစ်တော်ကို ထောက်၍ ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌ ဤအရာများကို ပြော ဆိုကြ၏။ သင်တို့သည် ငါတို့ချစ်လှစွာသော

မိတ်ဆွေများဖြစ်ကြ၏။ ငါတို့ပြုသမျှသောအရာခပ်သိမ်းတို့သည် သင်တို့အား သာ၍ခွန်အားနှင့် ပြည့်စုံစေခြင်းငှါဖြစ်၏။ ²⁰ ငါရောက်လာသောအခါ သင်တို့အား ငါဖြစ်စေလိုသည့်အတိုင်း သင်တို့ဖြစ်မလာကြသည်ကို ငါစိုးရိမ်ကြောက်ရွံ့နေသောကြောင့် ဤအရာကို ငါပြု၏။ ငါသည်လည်း သင်တို့အလိုရှိသည့်အတိုင်း ဖြစ်မလာနိုင်မည်ကို ငါစိုးရိမ်ကြောက်ရွံ့နေ၏။ သင်တို့အထံ၌ ငြင်းခုံခြင်း၊ မနာလိုခြင်း၊ အမျက်ထွက်စိတ်ဆိုးခြင်း၊ အတ္တသဘောဖြင့် ရန်တွေ့ခြင်း၊ သူ့အသရေကို ရှုတ်ချပြောဆိုခြင်း၊ အတင်းအဖျင်းစကားပြောခြင်း၊ မာန်မာနထောင်လွှားခြင်း၊ ရှုပ်ထွေး၍ ကမောက်ကမဖြစ်ခြင်းများရှိမည်ကို ငါစိုးရိမ်ကြောက်ရွံ့နေ၏။ ²¹ ငါသည် သင်တို့ထံသို့ တစ်ဖန်လာသောအခါ၊ ငါ၏ဘုရားသခင်သည် သင်တို့ရှေ့၌ ငါ့ကို နှိမ်ချတော်မူမည်အကြောင်းနှင့် သင်တို့တွင်အများသောသူတို့သည် ဒုစရိုက်အပြစ်ကို ပြုကြသဖြင့် ငါသည် ဝမ်းနည်းမည်အကြောင်း စိုးရိမ်ခြင်းရှိ၏။ သင်တို့အထံတွင် ညစ်ညူးသောအရာများ၊ မတရားသောမေထုန်၌ မှီဝဲခြင်းမှ နောင်တမရသောသူတို့ကြောင့် ငါသည် ဝမ်းနည်းရ၏။

နောက်ဆုံးသတိပေးခြင်းနှင့် နှုတ်ဆက်ခြင်း

13 ငါသည် သင်တို့ထံသို့ တစ်ဖန် လာဦးမည်။ ထိုအချိန်သည် တတိယအကြိမ်ဖြစ်လိမ့်မည်။ “စွပ်စွဲမှုအားလုံးအတွက် သက်သေပြရန် သက်သေခံနှစ်ဦး သို့မဟုတ် သုံးဦးရှိရမည်ဖြစ်ကြောင်း သင်တို့အောက်မေ့ရမည်။”* ² ငါသည် သင်တို့နှင့်အတူ ဒုတိယအကြိမ်ရှိစဉ်အခါ ပြစ်မှားသောသူတို့ကို သတိပေးခဲ့၏။ ယခုတွင် ငါသည် သင်တို့နှင့်အတူ မနေသော်လည်း အခြားပြစ်မှားသောသူအားလုံးတို့ကို ငါသတိပေး၏။ ငါသည် သင်တို့ထံသို့ တစ်ဖန် ပြန်လာသောအခါ သင်တို့၏အပြစ်အတွက် သင်တို့ကို အပြစ်ဒဏ်ပေးလိမ့်မည်ဖြစ်၏။ ခရစ်တော်သည် ငါ့အားဖြင့် သင်တို့ကို စကားပြော

တော်မူသည် ဖြစ်ကြောင်း သက်သေခံအထောက်အထားကို သင်တို့အလိုရှိကြ၏။ ³ ခရစ်တော်သည် သင်တို့ကို အပြစ်ဒဏ်ပေးရာတော်မူရာတွင် အားနည်းခြင်းမရှိ။ သို့သော်လည်း၊ ခရစ်တော်သည် သင်တို့အထံ၌ တန်ခိုးဖြင့် ပြည့်စုံတော်မူ၏။ ⁴ ခရစ်တော်သည် လက်ဝါးကပ်တိုင်ပေါ်၌ အသေခံတော်မူစဉ်၊ သူသည် အားနည်းလျက် ရှိခဲ့သည်မှာ အမှန်ဖြစ်၏။ သို့သော်လည်း သူသည် ဘုရားသခင်၏တန်ခိုးတော်အားဖြင့် ယခုတွင် အသက်ရှင်တော်မူ၏။ ထိုနည်းတူ ငါတို့သည် ခရစ်တော်၌ အားနည်းလျက်ရှိကြသည်မှာ အမှန်ဖြစ်၏။ သို့သော်လည်း သင်တို့အတွက် ငါတို့သည် ဘုရားသခင်၏တန်ခိုးတော်အားဖြင့် ခရစ်တော်၌ အသက်ရှင်ကြရလိမ့်မည်ဖြစ်၏။

⁵ ကိုယ့်ကိုကိုယ် စုံစမ်းကြလော့။ သင်တို့သည် ယုံကြည်ခြင်း၌ အသက်ရှင်ကြသည်။ မရှင်ကြသည်ကို သိမြင်ရန် ကိုယ့်ကိုကိုယ် စစ်ကြောစီရင်ကြလော့။ ခရစ်တော်ယေရှုသည် သင်တို့အထံ၌ရှိတော်မူသည်ကို သင်တို့သိကြ၏။ သို့သော်လည်း သင်တို့သည် စစ်ကြောစီရင်ခြင်းကို ဆုံးရှုံးလျှင် ခရစ်တော်သည် သင်တို့အထံ၌ အသက်ရှင်တော်မူသည်ကို သင်တို့မသိ။ “သို့သော်လည်း၊ ငါတို့သည် စုံစမ်းခြင်း၌ မဆုံးရှုံးဘဲ အစစ်ခံနိုင်ကြသည်ကို သင်တို့သည် မြင်ရကြလိမ့်မည်ဟု ငါမျှော်လင့်လျက်ရှိ၏။” ⁷ သင်တို့သည် မည်သည့်အမှားအယွင်းကိုမျှ မပြုကြမည် အကြောင်း ဘုရားသခင်ကို ငါတို့ဆုတောင်းကြ၏။ ငါတို့သည် စုံစမ်းခြင်းကို အောင်မြင်ကျော်လွှားနိုင်သည်ကို လူတို့မြင်ရခြင်းမှာ အရေးကြီးသောအရာမဟုတ်။ သို့သော်လည်း၊ ငါတို့သည် စစ်ကြောစုံစမ်းခြင်းကို မခံနိုင်ဘဲ ဆုံးရှုံးကြသည်ဟု လူတို့သည် ထင်မှတ်ကြသော်လည်း အဘယ်အရာသည် တရား၍ဖြောင့်မတ်သည်ကို သင်တို့ကျင့်ကြခြင်းသည် အရေးအကြီးသောအရာဖြစ်၏။ ⁸ ငါတို့သည် သမ္မာတရားကို ဆန့်ကျင်၍ တစ်စုံတစ်ခုမျှ မပြုနိုင်။ သို့ရာတွင် သမ္မာတရားအတွက် သာပြုနိုင်၏။

စွပ်စွဲမှုအားလုံး ... အောက်မေ့ရမည်။ တရား 19:15

⁹ ငါတို့သည် အားနည်း၍ သင်တို့သည် အားကြီးသောအခါ ငါတို့သည် ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိကြ၏။ သင်တို့သည် ကြီးထွား၍ စုံလင်မည်အကြောင်း ငါတို့သည် ဆုတောင်းကြ၏။

¹⁰ ငါသည် သင်တို့နှင့်အတူ မရှိစဉ်အခါ၌ အရာတို့ကို ငါရေးလျှက်နေ၏။ ငါသည် သင်တို့ထံသို့ ရောက်လာသောအခါ သင်တို့ကို အပြစ်ဒဏ်ပေးရန် ငါ၏အခွင့် အာဏာနှင့်တန်ခိုးကို ငါမသုံးရမည်အကြောင်း ငါရေးလိုက်၏။ သင်တို့သည် ပျက်စီးရန်မဟုတ် သာ၍ ခွန်အားနှင့်ပြည့်စုံကြရန် သခင်ဘုရားသည် အခွင့်အာဏာကို ငါ့အား ပေးတော်မူ၏။

¹¹ ညီအစ်ကိုမောင်နှမများတို့၊ ယခုတွင်သင်တို့ကို ငါနှုတ်ဆက်၏။ စုံလင်ခြင်းသို့ရောက်ရန် ကြိုးစားကြလော့။ ငါသည် သင်တို့အား ပြုကြ

ရန်တောင်းပန်သောအရာများကို ပြုကြလော့။ အချင်းချင်း တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက်သဘောတူညီ၍ ငြိမ်သက်စွာ အသက်ရှင်နေကြလော့။ ထို့နောက် ဘုရားသခင်၏ချစ်ခြင်းမေတ္တာနှင့် ငြိမ်သက်ခြင်းသည် သင်တို့နှင့်အတူ ရှိပါစေသော။

¹² သင်တို့သည် အချင်းချင်း တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် နှုတ်ဆက်ကြသောအခါ သန့်ရှင်းသောနမ်းခြင်းနှင့် နှုတ်ဆက်ကြလော့။

¹³ ဘုရားသခင်၏လူအပေါင်းတို့သည် သင်တို့ကို နှုတ်ဆက်ကြ၏။

¹⁴ သခင်ယေရှုခရစ်၏ကျေးဇူးတော်၊ ဘုရားသခင်၏ချစ်ခြင်းမေတ္တာတော်နှင့်သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်၏ မိတ်သဟာယဖွဲ့ခြင်းတို့သည် သင်တို့အားလုံးတို့နှင့်အတူ ရှိပါစေသော။

ဂလ္လာတိသြဝါဒစာ

1 တမန်တော်တစ်ပါးဖြစ်သော ငါပေါလုထံမှ နှုတ်ဆက်ပါ၏။ ငါသည် တမန်တော်တစ်ပါး ဖြစ်ခြင်းငှါ လူအားဖြင့် ရွေးကောက်၍ ခန့်ထားခြင်းခံသည်မဟုတ်။ ငါသည် လူတို့ထံမှ စေလွှတ်သောသူမဟုတ်။ ငါ့အား တမန်တော်တစ်ပါးအရာ၌ ခန့်ထားသောသူမှာ ယေရှုခရစ်နှင့် ခမည်းတော်ဘုရားသခင် ဖြစ်တော်မူ၏။ ထိုဘုရားသခင်သည် ယေရှုကို သေခြင်းမှ ထမြောက်စေတော်မူသောသူဖြစ်၏။

² ငါနှင့်အတူရှိသောခရစ်တော်၌ ညီအစ်ကိုများ အားလုံးတို့ကလည်း ဂလ္လာတိပြည်၌ ရှိသော အသင်းတော်များကို နှုတ်ဆက်ကြ၏။

³ ငါတို့၏အဘဘုရားသခင်နှင့် သခင်ယေရှုခရစ်သည် သင်တို့အား ကျေးဇူးတော်နှင့် ငြိမ်သက်ခြင်းကို ပေးတော်မူပါမည်အကြောင်း ငါဆုတောင်း၏။⁴ ယေရှုသည် ငါတို့အပြစ်အတွက် ကိုယ်ကိုကိုယ် အပ်ပေးတော်မူ၏။ ငါတို့နေထိုင်သောဤဆိုးညစ်သည့်လောကမှ ငါတို့ကိုလွတ်မြောက်ရန် ယေရှုသည် ဤအရာကို ပြတော်မူ၏။ ဤအရာသည် ဘုရားသခင်၏အလိုဖြစ်တော်မူ၏။⁵ ဘုရားသခင်သည် ထာဝရအစဉ်မပြတ်ဘုန်းကြီးတော်မူပါစေသော။ အာမင်။

ဝေဂေလိတရားတပါးတည်းသာရှိ၏

⁶ များမကြာမီက ဘုရားသခင်သည် မိမိနောက်တော်သို့ လိုက်ရန်သင်တို့ကို ခေါ်တော်မူ၏။ ဘုရားသခင်သည် သင်တို့ကို ခရစ်တော်အားဖြင့်လာသော မိမိကျေးဇူးတော်အားဖြင့် ခေါ်တော်မူ၏။ သို့သော်လည်း၊ ယခုတွင် သင်တို့ကို ငါအံ့သြခြင်းရှိ၏။ သင်တို့သည် အဝေးသို့ သွား၍ အခြားသောဝေဂေလိတရားကို ခံယူ

ကြပြီ။⁷ ထိုဝေဂေလိတရားသည် စစ်မှန်သော ဝေဂေလိတရားမဟုတ်။ သို့သော်လည်း၊ အချို့သောသူတို့သည် သင်တို့ကို မှားယွင်းစွာ ရှုပ်ထွေးစေကြ၏။ ထိုသူတို့သည် ခရစ်တော်၏ဝေဂေလိတရားတော်ကို မှောက်လှန်ပြောင်းလဲလိုကြ၏။⁸ ငါတို့သည် စစ်မှန်သောဝေဂေလိတရားတော်ကို ဟောပြောကြ၏။ ထို့ကြောင့် ငါတို့ကိုယ်တိုင်သော်၎င်း၊ သို့မဟုတ်ကောင်းကင်မှလာသောတမန်တော်တစ်ပါးသော်၎င်း၊ တခြားသောဝေဂေလိတရားကို ဟောပြောလျှင်၊ ထိုသူသည် အပြစ်စီရင်ခြင်းကိုခံရမည်။⁹ ငါသည် ဤအရာကို ပြောခဲ့ပြီ။ ယခုတစ်ဖန် ငါပြောမည်။ သင်တို့သည် စစ်မှန်သောဝေဂေလိတရားကို ခံယူပြီးဖြစ်၏။ တစ်စုံတစ်ယောက်သည် သင်တို့အား ကယ်တင်ခြင်းသို့ ရောက်ရန်အခြားသောလမ်းကို ဟောပြောလျှင်၊ ထိုသူသည် အပြစ်စီရင်ခြင်းကိုခံရမည်။

¹⁰ ယခုတွင် လူတို့သည် ငါ့ကို လက်ခံလာရန် ငါသည် ကြိုးစား၍ လုပ်ဆောင်နေသည်ဟု သင်တို့သည် ထင်မှတ်ကြသလော။ ထိုသို့မဟုတ်ပါ။ ငါသည် ဘုရားသခင်ကိုသာ ကျေနပ်နှစ်သက်စေခြင်းငှါ ကြိုးစားလျက်နေ၏။ ငါသည် လူတို့ကို ကျေနပ်နှစ်သက်စေခြင်းငှါ ကြိုးစားနေပါသလော။ ငါသည် လူတို့ကို ကျေနပ်နှစ်သက်စေခြင်းငှါ ကြိုးစားလျှင် ခရစ်တော်၏ အစေခံကျွန် မဟုတ်တော့ပါ။

ပေါလု၏တန်ခိုးအာဏာသည် ဘုရားသခင်ထံတော်မှ ဖြစ်၏

¹¹ ညီအစ်ကိုမောင်နှမတို့၊ ငါသည် သင်တို့အား ဟောပြောသောဝေဂေလိတရားသည်

လူအားဖြင့် မဟုတ်သည်ကို သင်တို့သိစေခြင်း ငှါ ငါအလိုရှိ၏။¹² ငါသည် ဝေဒနာတရားကို လူတို့ထံမှ ခံရသည်မဟုတ်။ ငါဟောပြော သော ဝမ်းမြောက်ဖွယ်ရာသတင်းကောင်းကို အဘယ်သူမျှ သွန်သင်ပေးခြင်းမရှိ။ ယေရှုခရစ် ကိုယ်တိုင်သည် ဤတရားကို ငါ့အား ဖျာဒိတ် တော်အားဖြင့် ပေးတော်မူ၏။

¹³ လွန်လေပြီးသော ငါ့အသက်တာကို သင် တို့ကြားရပြီး ဖြစ်၏။ ငါသည် ယုဒဘာသာ၌ နေ၏။ ငါသည် ဘုရားသခင်၏အသင်းတော်ကို အလွန်အကျွံ ညှဉ်းဆဲနိပ်စက်၏။ ငါသည် အ သင်းတော်ကို ဖျက်ဆီးခြင်းငှါ ကြိုးစား၏။¹⁴ ငါ သည် ယုဒဘာသာ၌ ငါ့ရွယ်တူချင်း ယုဒအ များစုတို့ထက်သာလွန်စွာ ကျင့်ကြံပြုမူ၏။ ငါ သည် နည်းဥပဒေဟောင်းနှင့် ငါတို့ဘိုးဘေးတို့ ၏ထုံးတမ်းစဉ်လာများကို အခြားသောသူထက် ပို၍ လိုက်နာရန် ခက်ခဲစွာကြိုးစား၏။

¹⁵ သို့သော်လည်း၊ ငါသည် မမေ့ဖွားမှီက ပင်၊ ဘုရားသခင်သည် ငါ့အတွက် အထူးအကြံ အစည်ရှိတော်မူ၏။ ဘုရားသခင်သည် ငါ့ကို ကျေးဇူးတော်အားဖြင့် ခေါ်သောအခါ၊ ထိုအရာ သည် ဘုရားသခင်ကို နှစ်သက်စေတော်မူ၏။

¹⁶ ဘုရားသခင်သည် ငါ့အား မိမိသားတော်၏ ဝမ်းမြောက်ဖွယ်ရာသတင်းကောင်းအကြောင်း ကို တပါးအမျိုးသားတို့ဆီသို့ ဟောပြောရန် အ လိုတော်ရှိ၏။ ထိုကြောင့် ဘုရားသခင်သည် မိမိသားတော်ကို ငါ့အား ထင်ရှားစွာပြတော်မူ ၏။ ဘုရားသခင်သည် ငါ့ကို ခေါ်တော်မူသော အခါ ငါသည် အဘယ်သူထံမှအကြံဉာဏ် သို့မ ဟုတ် အကူအညီကိုမခံယူ။¹⁷ ငါသည် တမန် တော်များနှင့်တွေ့ရန် ယေရှုလင်မြို့သို့မသွား။ ငါသည် တမန်တော်မဖြစ်မှီ ထိုသူတို့သည် တမန် တော်များဖြစ်ကြ၏။ သို့သော်လည်း၊ စောင့် ဆိုင်းခြင်းမရှိဘဲ၊ ငါသည် အာရပ်ပြည်သို့ သွား ၍၊ နောက်မှ ဒမာသက်မြို့သို့ ပြန်သွား၏။

¹⁸ ထိုနေ့က သုံးနှစ်လွန်ပြီးမှ ငါသည် ပေတရုအား တွေ့ရန်အလိုရှိသဖြင့် ယေရှုလင် မြို့သို့သွား၍ သူနှင့်အတူ တစ်ဆယ်ငါးရက်နေ

၏။¹⁹ ငါသည် သခင်ယေရှု၏ညီတော်ယာကုပ် မှတစ်ပါးအခြားသောတမန်တော်တို့ကို မတွေ့ မမြင်။²⁰ ငါရေးသော ဤအရာများတို့သည် မုသာစကားမပါသည်ကို ဘုရားသခင်သိတော် မူ၏။²¹ ထိုနေ့က ငါသည် ရှုရိပြည်နှင့် ကိလိကိ ပြည်သို့သွား၏။

²² ယုဒပြည်၌ ရှိသောခရစ်တော်၏အသင်း တော်များတို့သည် ငါ့ကို တစ်ကြိမ်တစ်ခါမျှမ တွေ့ကြရသေး။²³ “ဤသူသည် ငါတို့ကို ညှဉ်းဆဲ သောသူဖြစ်၏။ သို့သော်လည်း ယခုတွင် သူ သည် တစ်ချိန်က ဖျက်ဆီးခြင်းငှါကြိုးစားသော ထိုယုံကြည်ခြင်းတရားအကြောင်းကို လူတို့အား ဟောပြောလျက်နေသည်” ဟူသော ငါ၏အ ကြောင်းကိုသာ သူတို့သည် ကြားကြရ၏။²⁴ ဤ ယုံကြည်သူတို့သည် ငါ့အကြောင်းကြောင့် ဘုရားသခင်ကို ချီးမွမ်းကြ၏။

အခြားသော တမန်တော်တို့သည် ပေါလုကို လက်ခံကြ၏

2 ထိုနေ့က တစ်ဆယ်လေးနှစ်လွန်ပြီးမှ ငါ သည် တိတုကိုခေါ်၍ ဗာနဗနှင့်အတူ ယေရှုလင်မြို့သို့ တစ်ဖန်သွား၏။² ငါသည် သွားရမည့်အကြောင်း ဘုရားသခင်သည် ငါ့ အား ထင်ရှားစေသောကြောင့် ငါသွား၏။ ယုံကြည်သူတို့ကို ဦးဆောင်သောသူများထံသို့ ငါသွား၏။ ငါတို့သည် တစ်ကိုယ်တည်း ရှိသော အခါယုဒလူမဟုတ်သော အခြားသော လူမျိုး တို့အား ငါဟောပြောသောဝေဒနာတရားကို ထိုသူတို့အား ငါပြော၏။ ငါဆောင်ရွက်ပြီး သောအမှုနှင့် ယခုဆောင်ရွက်လျက်နေသော အမှုတို့သည် အချည်းနှီးမဖြစ်စေခြင်းငှါ ငါသေ ချာစေလို၏။³⁻⁴ တိတုသည် ငါနှင့်အတူရှိ၏။ တိတုသည် ဟေလသလူမျိုးဖြစ်၏။ သို့သော် လည်း၊ ဤခေါင်းဆောင်တို့သည် တိတုအား အရေဖျားလှီးခြင်းကိုခံရန် အတင်းအဓမ္မပြု ကြ။ ငါတို့သည် ဤပြဿနာများအကြောင်း ကို ဆွေးနွေးခြင်းငှါ အလိုရှိ၏။ အကြောင်းမူ ကား၊ မှားယွင်းသောယုံကြည်သူ အချို့တို့သည်

ငါတို့အထံသို့လျှို့ဝှက်စွာ ဝင်လာကြ၏။ ငါတို့ကို ပညတ်တရား၏ကျွန်ုပ်ဖြစ်စေခြင်းငှါ သူတို့သည် သူလျှို့များကဲ့သို့ ခရစ်တော်ယေရှု၌ ငါတို့၏လွတ်မြောက်ခြင်းကို ဖော်ထုတ်ရန် ဝင်လာကြ၏။⁵ သို့သော်လည်း၊ ငါတို့သည် ထိုမှားယွင်းသောယုံကြည်သူ အချို့တို့အလိုရှိသော အဘယ်အရာကိုမျှ သဘောမတူညီကြ။ ဧဝံဂေလိသမ္မာတရားကို သင်တို့အတွက်ဆက်လက်၍ တည်ရှိရန် ငါတို့အလိုရှိကြ၏။

⁶အရေးပါသည်ဟု ထင်ရသောထိုသူတို့သည်လည်း ဝမ်းမြောက်ဖွယ်ရာသတင်းကို မပြောင်းလဲစေကြ။ (သူတို့သည် “အရေးပါသောသူ” ဖြစ်သည် မဖြစ်သည်ကို ငါ့အတွက် အကြောင်းမဟုတ်)။⁷ သို့သော်လည်း၊ ဘုရားသခင်သည် ပေတရုကဲ့သို့ ထူးခြားသောအမှုကို ငါ့အား ပေးတော်မူသည်ကို ဤခေါင်းဆောင်များတို့သည် မြင်ကြပြီ။ ဘုရားသခင်သည် ဝမ်းမြောက်ဖွယ်ရာသတင်းကောင်းကို ယုဒလူမျိုးတို့အား ဟောပြောရန် ပေတရုကို အပ်ပေးတော်မူ၏။ ထိုနည်းတူ၊ ဘုရားသခင်သည် ယုဒလူမဟုတ်သော အခြားသောလူမျိုး တို့အား ဝမ်းမြောက်ဖွယ်ရာသတင်းကောင်းကို ဟောပြောရန် ငါ့အား ခန့်ထားတော်မူ၏။⁸ ဘုရားသခင်သည် ပေတရုအား ယုဒလူတို့ထံသို့ တမန်တော်တစ်ပါးကဲ့သို့အမှုကို ဆောင်ရွက်နိုင်ရန် တန်ခိုးကို ပေတရုအား ပေးတော်မူ၏။ ဘုရားသခင်သည် ငါ့ကိုလည်း တမန်တော်တစ်ပါးကဲ့သို့ အမှုကို ဆောင်ရွက်နိုင်သောတန်ခိုးကို ပေးတော်မူ၏။ သို့သော်လည်း၊ ငါသည် ယုဒလူမဟုတ်သောအခြားသောလူမျိုးတို့အတွက် တမန်တော်တစ်ပါးဖြစ်၏။⁹ ယာကုပ်၊ ပေတရု၊ ယောဟန်တို့ကို ခေါင်းဆောင်များအဖြစ်သတ်မှတ်၏။ ဘုရားသခင်သည် ဤထူးခြားသောကျေးဇူးတော်ကို ငါ့အား ပေးတော်မူသည်ကို သူတို့မြင်ကြ၏။ ထို့ကြောင့် သူတို့သည် ဗာနုဗနှင့်ငါ့အား လက်ခံကြ၏။ ပေတရု၊ ယာကုပ်နှင့် ယောဟန်တို့ကလည်း “ပေါလုနှင့် ဗာနုဗတို့၊ သင်တို့သည် ယုဒလူမျိုးမဟုတ်သောအခြား

သောလူမျိုးတို့ဆီသို့ သွားကြရန် ငါတို့သဘောတူညီကြ၏။ ငါတို့သည် ယုဒလူမျိုးတို့ဆီသို့ သွားကြရမည်” ဟုပြောဆိုကြ၏။¹⁰ ဆင်းရဲသောသူတို့ကို အောက်မေ့စေခြင်းငှါ အလိုတစ်ခုတည်းကိုသာ သူတို့သည် ငါတို့အား တောင်းဆိုကြ၏။ ထိုအရာမှာ အမှန်ပင်ပြုရန် အလိုရှိသောအရာတစ်ခုဖြစ်၏။

ပေတရုများကြောင်းကို ပေါလုကဖော်ပြခြင်း

¹¹ပေတရုသည် အန္တီအုတ်မြို့သို့ ရောက်သောအခါ သူ၌အပြစ်တင်စရာအခွင့်ရှိသောကြောင့် သူ့ကိုယ်တိုင်ကို ငါငြင်း၍ဆီးတားရ၏။¹² အဘယ်သို့ ဖြစ်ပျက်သနည်းဆိုသော်၊ ပေတရုသည် အန္တီအုတ်မြို့သို့ ပထမအကြိမ် ရောက်လာသောအခါ၊ သူသည် ယုဒလူမျိုးမဟုတ်သော အခြားခရစ်ယာန်ဘာသာဝင်လူမျိုးတို့နှင့်အတူစား၏။ သို့သော်လည်း၊ ယာကုပ်ထံမှအချို့သောယုဒလူမျိုးခရစ်ယာန်တို့ရောက်လာသောအခါ ပေတရုသည် တပါးအမျိုးသားခရစ်ယာန်တို့နှင့်အတူ စားသောက်ခြင်းကို ရပ်တန့်၍ သူတို့ထံမှ ကိုယ်ကိုယ်ချီလျက်ရှိ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ခရစ်ယာန်ဘာသာဝင်ယုဒလူတို့ကို ကြောက်ရွံ့သောကြောင့် ဖြစ်၏။¹³ ထို့ကြောင့် ပေတရုသည် သူ့ကောင်းယောင်ဆောင်သောသူဖြစ်၏။ အခြားသောခရစ်ယာန်ဘာသာဝင် ယုဒလူတို့သည်လည်း ပေတရုနှင့်အတူ ပူးပေါင်းကြ၏။ ထို့ကြောင့် သူတို့သည်လည်း သူ့ကောင်းယောင်ဆောင်သောသူများဖြစ်ကြ၏။ ဤခရစ်ယာန်ဘာသာဝင်ယုဒလူတို့သည် ဗာနုဗကိုလည်း လွှမ်းမိုး၍ သူ့ကောင်းယောင်ဆောင်သောသူ ဖြစ်စေ၏။¹⁴ ဤခရစ်ယာန်ဘာသာဝင်ယုဒလူတို့သည် အဘယ်အရာပြုသည်ကို ငါမြင်၏။ သူတို့သည် ဧဝံဂေလိတရားနောက်သို့ မလိုက်ကြ။ ထို့ကြောင့် အခြားသောခရစ်ယာန်ဘာသာဝင် ယုဒလူအပေါင်းတို့ရှေ့မှာ ပေတရုအား ငါဆိုသည်မှာ၊ “ပေတရု၊ သင်သည် ယုဒလူမျိုးတစ်ယောက်ဖြစ်၏။ သို့သော်လည်း၊ သင်သည် ယုဒလူမျိုး

တစ်ယောက်ကဲ့သို့ အသက်မရှင်။ သင်သည် ယုဒလူမျိုးမဟုတ်သော အခြားသောလူမျိုးကဲ့သို့အသက်ရှင်၏။ ထို့ကြောင့် သင်သည် ယုဒလူမျိုးမဟုတ်သော အခြားသောလူမျိုးတို့အား ယုဒလူမျိုးကဲ့သို့ အသက်ရှင်ခြင်းငှါ အဘယ်ကြောင့်အနိုင်ထက်ပြုသနည်း” ဟူ၍ဖြစ်၏။

¹⁵ ငါတို့ယုဒလူမျိုးတို့သည် အပြစ်သားဖြစ်သော တပါးအမျိုးသားတို့ကဲ့သို့ မွေးဖွားကြသည်မဟုတ်။ ¹⁶ ပညတ်တရားကိုလိုက်လျှောက်ခြင်းအားဖြင့် အဘယ်သူမျှ ဖြောင့်မတ်ရာမရောက်နိုင်သည်ကို ငါတို့သိကြ၏။ ယေရှုခရစ်ကို ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့်သာ လူတစ်ယောက်သည် ဖြောင့်မတ်ရာသို့ရောက်နိုင်၏။ ထို့ကြောင့် ငါတို့၏ယုံကြည်ခြင်းကို ခရစ်တော်ယေရှု၌ ငါတို့ထားကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ငါတို့သည် ဖြောင့်မတ်ရာသို့ရောက်ခြင်းငှါ အလိုရှိကြ၏။ ငါတို့သည် ခရစ်တော်၌ ငါတို့၏ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် ဖြောင့်မတ်ရာသို့ရောက်ကြ၏။ ငါတို့သည် ပညတ်တရားနောက်သို့လိုက်သောအားဖြင့်မဟုတ်။ ယုဒလူမျိုးတို့၏ ပညတ်တရားကို လိုက်လျှောက်ခြင်းအားဖြင့် အဘယ်သူမျှ ဖြောင့်မတ်ခြင်းသို့ မရောက်နိုင်။

¹⁷ ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌ ဖြောင့်မတ်ရာသို့ ရောက်ခြင်းငှါ ငါတို့ယုဒလူမျိုးတို့သည် ခရစ်တော်ထံသို့ချဉ်းကပ်လာကြ၏။ ထို့ကြောင့် ငါတို့သည်လည်း အပြစ်ရှိသောသူများဖြစ်ကြသည်မှာ ထင်ရှားလျက်ရှိ၏။ ထိုသို့ဆိုသော် ခရစ်တော်သည် ငါတို့အား အပြစ်ရှိသူများဖြစ်စေပါသလော။ ¹⁸ ထိုသို့မဖြစ်စေပါ။ သို့သော်လည်း ငါစွန့်လွှတ်သောပညတ်တရားတော်ကို တစ်ဖန်ပြန်၍ သွန်သင်ခြင်းကို အစပြုလျှင် ငါသည် အမှန်စင်စစ် မှားယွင်းလျက်ရှိ၏။

¹⁹ ငါသည် ငါ့ကို သေစေသောပညတ်တရား၌ အသက်ရှင်ခြင်းမှ စွန့်လွှတ်ရပ်တန့်၏။ ငါသည် ဘုရားသခင်အတွက် အသက်ရှင်နိုင်မည်အကြောင်း ပညတ်တရား၌ သေလျက်ရှိ၏။ ငါသည် ခရစ်တော်နှင့်အတူ လက်ဝါးကားတိုင်မှာ အသေခံပြီ။ ²⁰ ထို့ကြောင့် ယခုတွင် ငါ၌ရှင်

သောအသက်သည် အမှန်စင်စစ် ငါမဟုတ်။ ထိုသို့ဆိုသော်ခရစ်တော်သည် ငါ့အထံ၌ အသက်ရှင်တော်မူ၏။ ငါသည် ယခုတိုင်အောင် ငါ၏ကိုယ်ခန္ဓာ၌ အသက်ရှင်သေး၏။ သို့သော်လည်း၊ ငါသည် ဘုရားသခင်၏သားတော်ကို ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် အသက်ရှင်၏။ ယေရှုသည် ငါ့ကို ချစ်တော်မူ၍ ငါ့ကို ကယ်တင်ရန် ကိုယ်ကိုယ်ပေးလှူအပ်နှံတော်မူသောသူဖြစ်၏။ ²¹ ဤဆုကျေးဇူးသည် ဘုရားသခင်ထံတော်မှလာ၏။ ဤအရာသည် ငါ့အတွက် အလွန်အရေးကြီးသောအရာဖြစ်၏။ အကြောင်းမူကား၊ ပညတ်တရားသည် ငါတို့အား ဖြောင့်မတ်ရာသို့ရောက်စေနိုင်လျှင်၊ ခရစ်တော်သည် အသေခံတော်မူလိမ့်မည်မဟုတ်။

ဘုရားသခင်၏ကောင်းချီးမင်္ဂလာသည် ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့်လာ၏

3 ယေရှုခရစ်သည် လက်ဝါးကားတိုင်ပေါ်တွင် အသေခံတော်မူသည့် အကြောင်းကို ဂလာတီမြို့၌ရှိသော သင်တို့အား အလွန်ရှင်းလင်းစွာ ဟောပြောတော်မူပြီ။ သို့သော်လည်း၊ သင်တို့သည် အလွန်မိုက်မဲခြင်းရှိကြ၏။ သင်တို့သည် တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူ၏ လှည့်စားခြင်းကိုခံရကြ၏။ ² သင်တို့သည် အဘယ်သို့သောနည်းအားဖြင့်သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်ကို ခံယူကြပါသနည်း။ သင်တို့သည် သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်ကို ပညတ်တရားလိုက်လျှောက်ခြင်းအားဖြင့် ခံယူကြသလော။ မခံယူပါ။ သင်တို့သည် ဝမ်းမြောက်ဖွယ်ရာသတင်းကောင်းကို ကြားရကြပြီ။ ထိုအရာကို ယုံကြည်ကြသောကြောင့် ဝိညာဉ်တော်ကို ခံယူကြခြင်းဖြစ်ကြောင်းကိုသာ သင်တို့အား ငါပြောရန်အလိုရှိ၏။ ³ သင်တို့သည် ခရစ်တော်၌ သင်တို့၏အသက်တာကို ဝိညာဉ်တော်အားဖြင့် အစပြုကြ၏။ ယခုတွင် သင်တို့သည် ထိုအရာကို မိမိတို့၏အစွမ်းတန်ခိုးအားဖြင့် ဆက်လက်၍ ကြိုးစားနေကြပါသလော။ ထိုအရာသည် မိုက်မဲသောအရာဖြစ်၏။ ⁴ သင်တို့သည် များစွာ

သောအရာ၌ အတွေ့အကြုံရှိကြ၏။ ထိုအတွေ့အကြုံအားလုံးတို့သည် အချည်းနှီးဖြစ်ပြီးလော။ ထိုအရာတို့သည် အချည်းနှီးမဖြစ်ဟု ငါမျှော်လင့်၏။⁵ သင်တို့သည် ပညတ်တရားကို လိုက်လျှောက်ခြင်းအားဖြင့် ဘုရားသခင်သည် ဝိညာဉ်တော်ကို သင်တို့အား ပေးသလော။ ထိုသို့ပေးတော်မူခြင်းမရှိ။ သင်တို့သည် ပညတ်တရားကို လိုက်လျှောက်ခြင်းအားဖြင့် ဘုရားသခင်သည် သင်တို့အား နိမိတ်လက္ခဏာများကို ပြသလော။ ထိုသို့ပြတော်မူခြင်းမရှိ။ သင်တို့သည် ဝမ်းမြောက်ဖွယ်ရာသတင်းကောင်းကို ကြားရပြီး၊ ထိုအရာကို ယုံကြည်ကြသောကြောင့် ဘုရားသခင်သည် မိမိဝိညာဉ်တော်ကို သင်တို့အား ပေးတော်မူ၍ သင်တို့အား နိမိတ်လက္ခဏာများကို ပြတော်မူခြင်းဖြစ်၏။

⁶ထိုနည်းတူ အာဗြဟံ၌လည်း ဖြစ်၏။ “အာဗြဟံသည် ဘုရားသခင်ကို ယုံကြည်၏။ ဘုရားသခင်သည် အာဗြဟံ၏ယုံကြည်ခြင်းကို လက်ခံတော်မူ၏။ ထိုအရာသည် အာဗြဟံအား ဘုရားသခင်၏ရှေ့တော်၌ ပြောင်မတ်တော်မူခြင်းသို့ ရောက်စေ၏။”⁷ ထို့ကြောင့် ယုံကြည်ခြင်းရှိသောသူတို့သည် အာဗြဟံ၏စစ်မှန်သော သားသမီးများဖြစ်ကြသည်ကို သိမှတ်ကြလော့။⁸ အနာဂတ်ကာလတွင် အဘယ်အရာဖြစ်ပျက်မည်အကြောင်းကို သမ္မာကျမ်းစာ၌ ရေးသားထား၏။ ဘုရားသခင်သည် ယုဒလူမျိုးမဟုတ်သော အခြားသောလူမျိုးတို့ကို ယုံကြည်ခြင်းကြောင့် မိမိရှေ့တော်၌ ပြောင်မတ်စေတော်မူသည်ဟု ရေးထား၏။ “မြေကြီးပေါ်၌ရှိသောလူမျိုးအပေါင်းတို့သည် သင်အားဖြင့်ကောင်းချီးမင်္ဂလာခံရလိမ့်မည်”^{*} ဟုဖြစ်၏။ ဤအရာမတိုင်မီ ဘုရားသခင်သည် ဝမ်းမြောက်ဖွယ်ရာသတင်းကောင်းကို အာဗြဟံထံသို့ ဟောပြောတော်မူနှင့်ပြီ။⁹ အာဗြဟံသည် မိမိယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် ထိုကောင်းချီးမင်္ဂလာကိုခံရ၏။ ထိုနည်းတူ ယုံကြည်သူအားလုံးတို့သည်လည်း

အာဗြဟံကဲ့သို့ ကောင်းချီးမင်္ဂလာကိုခံရကြလိမ့်မည်။¹⁰ သို့သော်လည်း၊ ပညတ်တရားကို လိုက်လျှောက်ခြင်းအားဖြင့် ကိုယ်ကိုကိုယ် ပြောင့်မတ်ရန် ကြိုးစားနေသောသူတို့သည် ကျိန်ခြင်းအောက်၌ရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ “လူတစ်ယောက်သည် ပညတ္တိကျမ်းစာ၌ ရေးထားသမျှ သောစကားတို့ကို ပြုရမည်ဟု ကျမ်းစာ၌ ရေးထား၏။ သူသည် အစဉ်အမြဲမလိုက်နာလျှင်၊ ထိုသူသည် ကျိန်ခြင်းအောက်၌ရှိ၏။”¹¹ ထို့ကြောင့် ပညတ်တရားအားဖြင့် အဘယ်သူတစ်ဦးတစ်ယောက်မျှ ဘုရားသခင်ရှေ့၌ ပြောင့်မတ်ရာသို့ မရောက်သည်မှာ ထင်ရှားလျက်ရှိ၏။ “ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌ ပြောင်မတ်ရာသို့ ရောက်သောသူသည် အသက်ရှင်လိမ့်မည်”^{*} ဟုသမ္မာကျမ်းစာ၌ မိန့်တော်မူ၏။¹² ပညတ်တရားသည် ယုံကြည်ခြင်းနှင့်စပ်ဆိုင်။ ထိုအရာသည် ကွဲပြားခြားနားသောနည်းလမ်းနှင့်စပ်ဆိုင်၏။ “ပညတ်တရားက၊ မိန့်တော်မူသောအရာကို ကျင့်သောသူသည် အသက်ရှင်လိမ့်မည်”^{*} ဟုဆို၏။¹³ ပညတ်တရားသည် ကျိန်ခြင်းကို ငါတို့အပေါ်၌ ချထား၏။ သို့သော်လည်း ခရစ်တော်သည် ထိုကျိန်ခြင်းကိုအဝေးသို့ ဖယ်ရှားတော်မူ၏။ သူသည် ငါတို့နှင့်နေရာချင်းပြောင်းလဲတော်မူ၏။ ခရစ်တော်သည် ကိုယ်ကိုကိုယ် ထိုကျိန်ခြင်းအောက်၌ ချထားတော်မူ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ကျမ်းစာ၌ရေးထားသည်မှာ၊ “လူတစ်ယောက်၏ကိုယ်ခန္ဓာသည် သစ်တိုင်ပေါ်၌ချိတ်ထားသောအခါ^{*} ထိုသူသည် ကျိန်ခြင်း၏

“လူတစ်ယောက် ... အောက်၌ရှိ၏” တရား: 27:26

“ယုံကြည်ခြင်း ... ရှင်လိမ့်မည်” ဟဗတ္တုတ် 2:4

“ပညတ်တရားက ... အသက်ရှင်မည်” ဝတ်ပြု 18:5

သစ်တိုင်ပေါ် ချိတ်ထားသောအခါ တရား: 21:22-23 ၌ တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူသည် အပြစ်လုပ်မှုကြောင့် အသတ်ခံလျှင် သူ၏ကိုယ်ခန္ဓာကို အရှက်ပြသောအားဖြင့် သစ်တိုင်ပေါ်တွင် ချိတ်ဆွဲခြင်း ခံခဲ့ရသည်။ ယေရှု၏ လက်ဝါးကားတိုင်တော်သည် ထိုနည်းတူ ဖြစ်သည်ဟု ပေါ်လုက ဆိုလိုသည်။

“အာဗြဟံ ... ရောက်စေ၏” ကမ္ဘာ 15:6

“မြေကြီး ... ခံရလိမ့်မည်” ကမ္ဘာ: 12:3

အောက်၌ရှိ၏။”* ¹⁴ဘုရားသခင်၏ကောင်းကြီးမင်္ဂလာသည် လူသားအားလုံးအပေါ်သို့ ပေးအပ်နိုင်မည်အကြောင်း ဤအရာသည် ခရစ်တော်အပေါ်၌ ဖြစ်ပျက်တော်မူ၏။ ဘုရားသခင်သည် ထိုကောင်းချီးမင်္ဂလာကို အာဗြဟံအား ဂတိပေးတော်မူ၏။ ထိုကောင်းချီးမင်္ဂလာသည် ခရစ်တော်ယေရှုအားဖြင့် လာ၏။ ငါတို့သည် ဂတိတော်ဖြစ်သော သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်ကို ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် လက်ခံရရှိ နိုင်မည်အကြောင်း ယေရှုသည် မိမိကိုယ်ကို အသတ်ခံရန် ဆက်ကပ်တော်မူ၏။

ပညတ်တရားနှင့် ဂတိတော်

¹⁵ညီအစ်ကို မောင်နှမတို့၊ သင်တို့အား ဥပမာတစ်ခု ငါပေးပါရစေ။ လူတစ်ယောက်သည် အခြားသောလူတစ်ယောက်နှင့် ပြုသောသဘောတူညီချက် အကြောင်းကို ဆင်ခြင်ကြလော့။ ထိုသဘောတူညီချက်ကို တရားဝင်ပြုသည့်နောက်ပိုင်း၌ အဘယ်သူတစ်ဦးတစ်ယောက်ကမျှ ထိုသဘောတူညီချက်ကို ရုပ်သိမ်းခြင်း သို့မဟုတ် တစ်စုံတစ်ရာကို ပေါင်းထည့်ခြင်းမပြုနိုင်။ ထိုသဘောတူညီချက် ကို အဘယ်သူကမျှ မပယ်ဖျက်နိုင်။ ¹⁶ဘုရားသခင်သည် အာဗြဟံနှင့် သူ၏အမျိုးအနွယ်တို့ အား ဂတိတော်များကို ပြုတော်မူ၏။ ဘုရားသခင်သည် “သင်၏အမျိုးအနွယ်များ” ဟူ၍မပြောပါ။ (ဆိုလိုသည်မှာ လူများစွာတို့အတွက်ဖြစ်၏။ သို့သော်လည်း၊ ဘုရားသခင်က “သင်၏အမျိုးအနွယ်” ဟုဆိုရာ၌ တစ်ပါးတည်းဖြစ်သော ခရစ်တော်ကိုသာ ဆိုလို၏။) ¹⁷ဤအရာသည် ငါတို့ဆိုလိုသောအရာဖြစ်၏။ အာဗြဟံအား ဘုရားသခင် ပေးတော်မူသောသဘောတူညီချက်သည် တရားဝင်ပြုတော်မူသောသဘောတူညီချက်ဖြစ်၍ ပညတ်တရားမတိုင်မှီ၌ပင် ပြုတော်မူ၏။ ပညတ်တရားသည် အနှစ်လေးရာသုံးဆယ်လွန်ပြီးနောက်မှလာ၏။ ထို့ကြောင့်

ပညတ်တရားသည် ထိုသဘောတူညီချက်နှင့် အာဗြဟံအား ဘုရားသခင်၏ဂတိတော်ကို မပယ်နိုင်။ ¹⁸ပညတ်တရားကို လိုက် လျှောက်နိုင်ခြင်းအားဖြင့် ဘုရားသခင်ဂတိပေးတော်မူသောအရာများကို ငါတို့အား ပေးနိုင်မည်လော။ ထိုသို့မပေးနိုင်ပါ။ ငါတို့သည် ပညတ်တရားကို လိုက်လျှောက်ခြင်းအားဖြင့် ထိုအရာများကို လက်ခံနိုင်မည်ဆိုလျှင်၊ ငါတို့အား ထိုအရာများကို ယူလာသည်မှာ ဘုရားသခင်၏ ဂတိတော်မဟုတ်။ သို့သော်လည်း၊ ဘုရားသခင်သည် သူ၏ဂတိတော်အားဖြင့် သူ၏ကောင်းချီးမင်္ဂလာများကို အာဗြဟံအား အခမဲ့ရက်ရောစွာပေးတော်မူ၏။

¹⁹ထို့ကြောင့် ပညတ်တရားသည် အဘယ်အတွက် ဖြစ်ပါသနည်း။ ပညတ်တရားသည် လူတို့ပြုသောမှားယွင်းသည့်အရာများကို ဖော်ထုတ်ထင်ရှားစေခြင်းငှါ ပေးတော်မူ၏။ အာဗြဟံ၏ ထူးခြားသောအမျိုးအနွယ်သည် ရောက်မလာမှီတိုင်အောင် ပညတ်တရားသည် ဆက်လက်၍ တည်ရှိမည်။ ထိုဂတိတော်သည် ထိုအမျိုးအနွယ်များအတွက် ပြုတော်မူခြင်းဖြစ်၏။ ပညတ်တရားသည် ကောင်းကင်တမန်အားဖြင့် ပေးတော်မူ၏။ ကောင်းကင်တမန်တို့သည် ပညတ်တရားကို လူတို့အား ပေးရန် မောရှေ့ကို အာမခံသူတစ်ဦးအဖြစ် အသုံးပြု၏။ ²⁰သို့သော်လည်း အာမခံသူသည် တစ်ဘက်နှင့် သာဆိုင်သည်မဟုတ်။ ဘုရားသခင်သည် တစ်ဘက်တည်းသာ ဖြစ်တော်မူ၏။ ထို့ကြောင့် ပညတ်တရားသည် ဂတိတော်ရှိသည့်အတိုင်း ဘုရားသခင်ထံတော်မှ တိုက်ရိုက်မလာ။

မောရှေ့ပညတ်တရား၏ရည်ရွယ်ချက်

²¹ထိုသို့ဆိုသော် ပညတ်တရားသည်ဘုရားသခင်၏ဂတိတော်တို့နှင့် ဆန့်ကျင်သလော။ ထိုသို့မဟုတ်ပါ။ လူတို့အား အသက်ကို ပေးနိုင်သောပညတ်တရားရှိလျှင် ငါတို့သည် ပညတ်တရားကို လိုက်လျှောက်ခြင်းအားဖြင့် ဖြောင့်မတ်ရာသို့ ရောက်မည်ဖြစ်၏။ ²²သို့သော်လည်း

“လူတစ်ယောက် ... အောက်၌ရှိ၏” တရား 21:22-23

ဤအရာသည် မမှန်ကန်။ အကြောင်းမူကား၊ လူအားလုံးတို့သည် အပြစ်တရား၌ ချည်နှောင် လျက်ရှိသည်ဟု သမ္မာကျမ်းစာ၌ ရေးသား ထား၏။ အဘယ်ကြောင့် ကျမ်းစာက ထိုသို့ပြု တော်မူသနည်း။ ခရစ်တော်ယေရှု ပြုတော်မူ သောဂတိတော်ကို ယုံကြည်သောသူတို့အား ခရစ်တော်ယေရှု ယုံကြည်ခြင်းအား ပေးတော် မူမည်အကြောင်းဖြစ်၏။

²³ ဤယုံကြည်ခြင်းသည် မရောက်လာမှီ ငါ တို့အားလုံးသည် ပညတ်တရားအားဖြင့်အကျဉ်း သားများကဲ့သို့ ချည်နှောင်လျက်ရှိ၏။ ဘုရား သခင်သည် ရောက်လာမည်ယုံကြည်ခြင်းတ ရားကို ငါတို့အား ပေးတော်မမူမှီတိုင်အောင် ငါတို့၌ လွတ်မြောက်ခြင်းမရှိ။ ²⁴ ထို့ကြောင့် ခရစ်တော်မရောက်လာမှီတိုင်အောင် ပညတ် တရားသည် ငါတို့၏အထိန်းဖြစ်တော်မူ၏။ ခရစ် တော်ရောက်လာပြီးနောက် ငါတို့သည် ယုံ ကြည်ခြင်းအားဖြင့် ဘုရားသခင်ရှေ့၌ ဖြောင့် မတ်ရာသို့ရောက်ကြ၏။ ²⁵ ယခုတွင် ယုံကြည် ခြင်းတရားသည် ရောက်လာပြီး၊ ငါတို့သည် ပညတ်တရား၏အထိန်းလက်မှလွတ်ကြ၏။

²⁶⁻²⁷ သင်တို့အားလုံးသည် ခရစ်တော်၌ ဗဟိုစိုက်ခံရကြ၏။ ထို့ကြောင့် သင်တို့အားလုံး သည် ခရစ်တော်ကို ယူတင်ဝတ်ဆင်သောသူ ဖြစ်ကြ၏။ ခရစ်တော်ယေရှု၌ သင်တို့၏ယုံကြည် ခြင်းအားဖြင့် သင်တို့သည် ဘုရားသခင်၏သား သမီးများ ဖြစ်လာကြ၏။ ²⁸ ယခုတွင် ခရစ်တော် ၌ ယုဒလူနှင့်ဂေဟလသတို့ကြား၌ ကွဲပြားခြား နားခြင်း အလျှင်းမရှိ။ ကျွန်ုပ်တို့လူလွတ်တို့ ကြား၌လည်း ကွဲပြားခြားနားခြင်းမရှိ။ ယော ကျားတို့နှင့်မိန်းမတို့ကြား၌ ကွဲပြားခြားနားခြင်း မရှိ။ သင်တို့အားလုံးတို့သည် ခရစ်တော်ယေရှု ၌ တလုံးတဝတည်း ဖြစ်ကြ၏။ ²⁹ သင်တို့သည် ခရစ်တော်နှင့်စပ်ဆိုင်ကြ၏။ ထို့ကြောင့် သင်တို့ သည် အာဗြဟံ၏အမျိုးအနွယ်ဖြစ်ကြ၏။ ဘုရား သခင်သည် အာဗြဟံ၌ ပြုတော်မူသောဂတိ တော်အားဖြင့် သင်တို့သည် ဘုရားသခင်၏ ကောင်းချီးမင်္ဂလာအားလုံးတို့ကို ခံရကြ၏။

4 ငါသည် သင်တို့အား ဤအရာကို ပြောပြ လို၏။ အမေ့ခံသည် ကလေးသူငယ်အရွယ် ရှိစဉ်တွင် သူသည် အစောင့်ကျွန်တစ်ပါးနှင့် ခြား နားခြင်းမရှိ။ အမေ့ခံသည် အရာခပ်သိမ်းကိုပိုင် ဆိုင်သည်။ မပိုင်ဆိုင်သည်မှာ အရေးကြီးသည် မဟုတ်။ ² အကြောင်းမူကား၊ သူသည် သူငယ် ဘဝရှိစဉ် သူ့ကို စောင့်ရှောက်ရန် ရွေးချယ်ထား သောသူတို့၏စကားကို နားထောင်ရမည်။ သို့ သော်လည်း၊ ထိုကလေးသည် အဘစီရင်သော အချိန်ကာလရောက်သောအခါ သူသည် လွတ် မြောက်လျက်ရှိ၏။ ³ ငါတို့၌လည်း ထိုနည်းတူ ဖြစ်၏။ ငါတို့သည် တစ်ချိန်က ကလေးငယ်များ ကဲ့သို့ဖြစ်ကြ၏။ ငါတို့သည် အသုံးမရသောဤ လောကီတရား၏အုပ်စိုး ခြင်းအောက်၌ ကျွန်ခံ ရကြ၏။ ⁴ သို့သော်လည်း၊ အချိန်ကာလစေ့ သောအခါ၊ ဘုရားသခင်သည် မိမိသားတော် ကို စေလွှတ်တော်မူ၏။ ဘုရားသခင်၏သား တော်သည် မိန်းမဝမ်းမှ မွေးဖွားခြင်းခံတော်မူ ၏။ ဘုရားသခင်၏သားတော်သည် ပညတ် တရားအောက်၌ အသက်ရှင်တော်မူ၏။ ⁵ သူ သည် ပညတ်တရားအောက်၌ ရှိသောသူတို့ကို လွတ်မြောက်စေခြင်းငှါ ရွေးနှုတ်နိုင်မည်အ ကြောင်း ဘုရားသခင်သည် ဤအရာကိုပြု တော်မူ၏။ ဘုရားသခင်၏အကြံအစည်မှာ ငါ တို့အားသူ၏သားသမီးများ အဖြစ်သို့ ပြုတော် မူရန်အလိုတော်ရှိ၏။

⁶ သင်တို့သည် ဘုရားသခင်၏သားသမီးများ ဖြစ်ကြ၏။ ထိုအကြောင်းကြောင့် ဘုရားသခင် သည် မိမိသားတော်၏ဝိညာဉ်တော်ကို သင်တို့ စိတ်နှလုံးသားထဲသို့ စေလွှတ်တော်မူ၏။ ထို ဝိညာဉ်တော်က “အဘ၊ အိုအဘ” ဟူ၍ မြွက် ဆိုတော်မူ၏။ ⁷ ထို့ကြောင့် ယခုတွင် သင်တို့ သည် နောက်တဖန် အစေအပါကျွန်မဟုတ်။ ယခုတွင် သင်တို့သည် ဘုရားသခင်၏သားသမီး များ ဖြစ်ကြ၏။ သင်တို့သည် ဘုရားသခင်၏ သားသမီးများ ဖြစ်ကြသောကြောင့် သူသည် မိမိဂတိပေးသောအရာများတို့ကို သင်တို့အား ပေးတော်မူလိမ့်မည်။

ဂလာတီမြို့၌ရှိသော ခရစ်ယာန်များ အတွက် ဝေါလုဇ်ချစ်ခြင်းမေတ္တာ

⁸လွန်ခဲ့ပြီးသောအချိန်ကာလ၌ သင်တို့သည် ဘုရားသခင်ကိုမသိကြ။ သင်တို့သည် အစစ်အမှန်မဟုတ်သော နတ်ဘုရားများတို့၏အစေခံကျွန်များဖြစ်ကြ၏။ ⁹သို့သော်လည်း၊ ယခုတွင် သင်တို့သည် စစ်မှန်သောဘုရားသခင်ကို သိကြ၏။ အမှန်စင်စစ် သင်တို့ကို သိတော်မူသော ဘုရားသည် စစ်မှန်သောဘုရား ဖြစ်တော်မူ၏။ ထို့ကြောင့် အထက်က သင်တို့လိုက်သော အားမရှိ၊ အသုံးမဝင်သောတရား၏အုပ်စိုးခြင်း နောက်သို့ သင်တို့သည် အဘယ်ကြောင့် ပြန်လှည့်ကြသနည်း။ သင်တို့သည် တစ်ဖန် ထိုအရာများတို့၏အစေခံကျွန် များဖြစ်ကြရန် အလိုရှိကြသလော။ ¹⁰သင်တို့သည် ယခုတိုင် အောင် နေထူးနေမှတ်၊ လ၊ ရာသီ၊ နှစ်တို့အကြောင်းကို သွန်သင်သောပညတ်တရားနောက်သို့ လိုက်ကြ၏။ ¹¹ငါသည် သင်တို့အတွက် ကြောင့် စိုးရိမ်လျှက်ရှိ၏။ သင်တို့အတွက် ငါကြိုးစား၍ လုပ်ဆောင်သောအရာတို့သည် အချည်းနီး ဖြစ်သွားမည်အကြောင်း ငါကြောက်ရွံ့လျက်ရှိ၏။

¹²ညီအစ်ကိုမောင်နှမတို့၊ ငါသည်လည်း သင်တို့ကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် သင်တို့သည်လည်း ငါကဲ့သို့ဖြစ်ကြလော့။ သင်တို့သည် အထက်က ငါ့အပေါ်၌ အလွန်ကောင်းမြတ်ကြ၏။

¹³ငါသည် သင်တို့ဆီသို့ ပထမအကြိမ် အဘယ်ကြောင့် လာသည်ကို သင်တို့သတိရကြလိမ့်မည်။ ငါသည် ဖျားနာသောကြောင့်ဖြစ်၏။ ထိုအရာမှာ ငါသည် သင်တို့အား ဝမ်းမြောက်ဖွယ်ရာသတင်းကောင်းကို ဟောပြောသော အချိန်၌ဖြစ်၏။ ¹⁴ငါ၏ဖျားနာခြင်းမှာ သင်တို့အတွက် ဝန်ထုပ်ပင်ဖြစ်၏။ သို့သော်လည်း သင်တို့သည် ငါ့အား မုန်းတီးကြောင်းကို မထင်ရှားစေကြ။ သင်တို့သည် ငါ့ကို မပယ်ကြ။ ငါသည် ဘုရားသခင်ထံတော်မှ လာသောကောင်းကင်တမန်ကဲ့သို့ သင်တို့သည် ငါ့ကို ကြိုဆိုလက်ခံကြ၏။ သင်တို့သည် ငါ့ကို ယေဂူခရစ်ကဲ့သို့

လက်ခံကြ၏။ ¹⁵သင်တို့သည် အလွန်ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိကြ၏။ ထိုဝမ်းမြောက်ခြင်းသည် ယခုတွင် အဘယ်မှာရှိသနည်း။ ငါ့အား ကူညီရန် ဖြစ်နိုင်ဖွယ်သော မည်သည့်အရာကို မဆို ပြုကြရန် သင်တို့အလို ရှိကြသည်ကို ငါအောက်မေ့လျက်ရှိ၏။ ဖြစ်နိုင်မည်ဆိုလျှင်၊ သင်တို့၏မျက်လုံးများကိုပင် ထုတ်ပစ်၍ ငါ့ကို ပေးလှူရန် သင်တို့အလိုရှိခဲ့ကြ၏။ ¹⁶ငါသည် သင်တို့အား သမ္မာတရားကို ဟောပြောသောကြောင့် ယခုတွင် ငါသည် သင်တို့၏ရန်သူဖြစ်သလော။

¹⁷ထိုသူတို့သည် သင်တို့ကို သွေးဆောင်ရန် အလွန်ကြိုးစားကြ၏။ သို့သော်လည်း၊ ဤအရာသည် သင်တို့အတွက်မကောင်း။ သင်တို့သည် ငါတို့ကို ဆန့်ကျင်၍ လွဲသွားကြရန်၊ သူတို့သည် သင်တို့အား နားချ၍ တိုက်တွန်းရန် အလိုရှိကြ၏။ သင်တို့သည် သူတို့နောက်ကိုသာ လိုက်၍ အခြားအဘယ်နောက်ကိုမျှ သင်တို့မလိုက်ရန် သူတို့သည် အလိုရှိကြ၏။ ¹⁸သင်တို့အထံ၌ လူတို့ကို စိတ်အာရုံစူးစိုက်ခြင်းသည် ကောင်းသောအရာဖြစ်၏။ သို့သော်လည်း သူတို့၏ရည်ရွယ်ချက် ကောင်းမွန်မှသာလျှင်ဖြစ်၏။ ဤအရာသည် အစဉ်အမြဲမှန်ကန်၏။ ငါသည် သင်တို့နှင့်အတူရှိနေစဉ်အခါနှင့် ငါသည် အဝေး၌ ရှိနေသောအခါ၌လည်း ထိုအရာသည် မှန်ကန်၏။ ¹⁹ငါ့သားတို့၊ သားဖွားခြင်းဝေဒနာကဲ့သို့ ငါသည်လည်း သင်တို့အတွက် နာကျင်သော ဝေဒနာကိုခံစားရ၏။ သင်တို့သည် ခရစ်တော်ကဲ့သို့ ဖြစ်မလာမှီတိုင်အောင် ဤဝေဒနာကို ငါခံစားရဦးမည်ဖြစ်၏။ ²⁰ယခုတွင် ငါသည် သင်တို့နှင့် အတူနေဖို့ရန် အလိုရှိ၏။ ထိုအခါ ငါသည် သင်တို့ထံသို့ စကားပြောသောနည်းလမ်းကို ပြောင်းလဲနိုင်မည်။ ယခုတွင် သင်တို့အကြောင်းကို အဘယ်သို့ပြုရမည်အကြောင်း ငါမသိ။

ဟာဂရနှင့် စာရာတို့၏ပုံသက်သေ

²¹သင်တို့တွင် အချို့သောသူတို့သည် မောရှေ၏ပညတ်တရားအောက်၌ နေရန်အလိုရှိကြသေး၏။ ငါ့အား ပြောကြလော့။ ပညတ်

တရားသည် အဘယ်သို့ မိန့်တော်မူသည်ကို သင်တို့သိသလော။ ²²အာဗြဟံဌ၌ သားနှစ်ယောက်ရှိသည်ဟု သမ္မာကျမ်းစာ၌ ဆိုထား၏။ တစ်ယောက်သောသား၏အမိသည် ကျွန်မဖြစ်၏။ အခြားတစ်ယောက်သောသား၏အမိသည် လွတ်လပ်သောမိန်းမဖြစ်၏။ ²³ကျွန်မနှင့်ရသော အာဗြဟံဌသားသည် သာမန်ထုံးစံဖြစ်သော ဇာတိပကတိအားဖြင့် ဖွားသောသားဖြစ်၏။ သို့သော်လည်း၊ ကျွန်မမဟုတ်သောမိန်းမ၏သားသည် ဂတိတော်အားဖြင့် ဖွားသောသားဖြစ်၏။

²⁴ဤဖြစ်ရပ်မှန်သည် ပို၍နက်နဲသောအဓိပ္ပာယ်ရှိ၏။ ထိုမိန်းမနှစ်ဦးတို့မှာ ဘုရားသခင်နှင့် လူတို့ကြားမှာ ပြုတော်မူသောသဘောတူညီချက်နှစ်ခုကိုသို့ဖြစ်၏။ တစ်ခုသောသဘောတူညီချက်မှာ ဘုရားသခင်သည် သိနာတောင်ပေါ်၌ ပြုတော်မူသောပညတ်တရားဖြစ်၏။ ဤသဘောတူညီချက်အောက်၌ ရှိသောသူတို့သည် ကျွန်များကဲ့သို့ ဖြစ်ကြ၏။ ဟာဂရအမည်ရှိသောမိခင်သည် ထိုသဘောတူညီချက်ကဲ့သို့ဖြစ်၏။ ²⁵ထို့ကြောင့် ဟာဂရသည် အာရပ်ပြည်၌ရှိသောသိနာတောင်ကဲ့သို့ဖြစ်၏။ သူမသည် လောကနှင့် ဆိုင်သောယေရုရှလင်မြို့ကဲ့သို့ဖြစ်၏။ ဤမြို့သည် ကျွန်ခံရသောမြို့ဖြစ်၏။ ထိုမြို့၏လူအားလုံးတို့သည်လည်း ပညတ်တရား၌ ကျွန်များဖြစ်ကြ၏။ ²⁶သို့သော်လည်း၊ ကောင်းကင်ဘုံနှင့်ဆိုင်သော ယေရုရှလင်မြို့သည် အထက်အရပ်၌ရှိ၍ ကျွန်မမဟုတ်သောမိန်းမနှင့်တူ၏။ ဤမိန်းမသည် ငါတို့၏မိခင်ဖြစ်၏။ ²⁷သမ္မာကျမ်းစာ၌ ရေးထားသည်မှာ

“သားမဖွားသောအမြဲမ၊ ဝမ်းမြောက်လော့၊ သင်သည် တစ်ကြိမ်တစ် ခါမျှ မွေးဖွားခြင်းကိုမပေး။ မွေးဖွားခြင်းဝေဒနာကို တစ်ကြိမ်တစ်ခါမျှ မခံစားရသေးသောသင်သည်ဝမ်းမြောက်ခြင်းနှင့်ကြွေးကြော်၍ အော်ဟစ်လော့။ လင်ယောက်ျားက စွန့်ထားသောမိန်းမသည် လင်ယောက်ျား ရှိသောမိန်းမထက်သာ၍

များသောသားသမီးများကို မွေးဖွားလိမ့်မည်။”

ဟောရှာယ၊ 54:1

²⁸⁻²⁹အာဗြဟံဌ၏တစ်ယောက်သောသားမှာ သာမန်ထုံးစံဖြစ်သော ဇာတိပကတိအားဖြင့် မွေးဖွား၏။ အာဗြဟံဌ၏အခြားသောသားသည် သန်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်တန်ခိုးအားဖြင့် မွေးဖွားတော်မူ၏။ ငါ၏ညီအစ်ကိုမောင်နှမ များတို့ သင်တို့သည်လည်း ကြွဇောက်ကဲ့သို့ ဂတိတော်နှင့်စပ်ဆိုင်သောသားသမီးများ ဖြစ်ကြ၏။ သာမန်ထုံးစံအားဖြင့် မွေးဖွားသောသားသည် အခြားသောသားထက်ကို ညှဉ်းဆဲ၏။ ထိုနည်းတူ ယနေ့၌လည်းဖြစ်၏။ ³⁰သို့သော်လည်း၊ သမ္မာကျမ်းစာ၌ အဘယ်သို့ဆိုထားသနည်း။ “ကျွန်မနှင့်သူ၏သားကို နှင်ထုတ်လော့။ ကျွန်မမဟုတ်သောမိန်းမ၏သားသည် သူ့ဖခင်၌ ရှိသမျှသောအရာအလုံးစုံတို့ကို အမွေခံရလိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း၊ ကျွန် မနှင့်ရသောသားသည် အဘယ်အရာတစ်စုံ တစ်ခုကိုမျှ အမွေမခံရ။”* ³¹ထို့ကြောင့် ငါ၏ညီအစ်ကိုမောင်နှမများတို့၊ ငါတို့သည် ကျွန်မအားဖြင့် မွေးသောသားသမီးများမဟုတ်။ ငါတို့သည် ကျွန်မမဟုတ်သောမိန်းမအားဖြင့် မွေးသောသားသမီးများဖြစ်ကြ၏။

သင်တို့၏လွတ်လပ်ခြင်းကိုထိန်းသိမ်းလော့

5 ယခုတွင် ငါတို့သည် လွတ်လပ်ကြ၏။ ခရစ်တော်သည် ငါတို့ကို လွတ်မြောက်စေ၏။ တစ်ဖန် ပြောင်းလဲ၍ ပညတ်တရား၏ကျွန်ခံရန် နောက်ပြန်မဆုတ်ကြနှင့်။ ²နားထောင်ကြလော့။ ငါသည် ပေါလုဖြစ်၏။ သင်တို့သည် အရေဖျားလှီးခြင်းကိုခံလျှင် ခရစ်တော်သည် သင်တို့အတွက် မည်သည့်အကျိုးကိုမျှမပေး။ ³တစ်ဖန်၊ ငါသည် လူတိုင်းကို သတိပေး၏။ သင်တို့သည် ကိုယ်ကိုကိုယ် အရေဖျားလှီးခြင်းနောက်သို့ လိုက်ကြလျှင် သင်တို့သည် မောရှေ၏ ပညတ်တရားအားလုံးတို့ကို လိုက်လျှောက်ရ

“ကျွန်မနှင့်သူ၏သား ... အမွေမခံရ” ကမ္ဘာ 21:10

မည်။ ⁴သင်တို့သည် ပညတ်တရားအားဖြင့် ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌ ဖြောင့်မတ်ရာသို့ ရောက်ရန် ကြိုးစားကြလျှင် သင်တို့သည် ခရစ် တော်နှင့် မိမိကိုယ်ကို ကင်းကွာစေ၍၊ ဘုရား သခင်၏ကျေးဇူးတော်ကို ဆုံးရှုံးပြီ။ ⁵ငါသည် ဤ အရာကို ပြောဆိုရမည့်အကြောင်းမှာ ဘုရား သခင်ရှေ့တော်၌ ဖြောင့်မတ်ရာသို့ရောက်မည် ဟု ငါတို့၏မျှော်လင့်ခြင်းသည် ယုံကြည်ခြင်း အားဖြင့်ဖြစ်၏။ ငါတို့သည် ထိုမျှော်လင့်ခြင်း ကို ဝိညာဉ်တော်အားဖြင့် စောင့်လျက်နေကြ ၏။ ⁶လူတစ်ယောက်သည် ခရစ်တော်ယေရှု၌ ရှိလျှင်၊ ထိုသူသည် အရေဖျားလှီးခြင်းကိုခံ သည်ဖြစ်စေ၊ မခံသည်ဖြစ်စေ အရေးကြီးသော အရာမဟုတ်။ အရေးကြီးသောအရာမှာ ချစ် ခြင်းမေတ္တာအားဖြင့် လုပ်ဆောင်သောယုံကြည် ခြင်းဖြစ်၏။

⁷သင်တို့သည် ပြေးပွဲ၌ ကောင်းမွန်စွာ ပြေး ကြ၏။ သင်တို့သည် သမ္မာတရားကို နားထောင် ကြ၏။ စစ်မှန်သောလမ်းမှ ထွက်ပြေးရန် အ ဘယ်သူသည် သင်တို့ကို သွေးဆောင်သနည်း။ ⁸ထိုဖြားယောင်းသွေးဆောင်ခြင်းသည် သင်တို့ ကို ရွေးကောက်တော်မူသောဘုရားသခင်ထံ မှ လာသည်မဟုတ်။ ⁹သတိပြုကြလော့။ “အ နည်းငယ်သောတဆေးသည် မုန့်စိမ်းတစ်ပုံလုံး ကိုဖောင်းကြွစေတတ်၏။” ¹⁰သင်တို့သည် ငါနှင့် သဘောတူလိမ့်မည်ဟု ငါသည် သခင်ဘုရား၌ ယုံကြည်ကိုးစားပါ၏။ အဘယ်သူမဆို သင်တို့ကို စိတ်ရှုပ်ထွေးစေခြင်းငှါ ကြိုးစားသောသူသည် အပြစ်ဒဏ်စီရင်ခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်။

¹¹ငါ၏ညီအစ်ကိုမောင်နှမများတို့၊ လူတို့ သည် အရေဖျားလှီးခြင်းကို ခံရမည်အကြောင်း ငါသည် ဟောပြောခြင်းမရှိ။ ငါသည် အရေဖျား လှီးခြင်းကို ဟောပြောနေသေးလျှင်၊ ငါသည် အ ဘယ်ကြောင့် ညှဉ်းဆဲခြင်းကို ခံရမည်နည်း။ အ ရေဖျားလှီးခြင်းကို ခံရမည်အကြောင်း ငါသည် ဟောပြောသေးလျှင် ငါဟောပြောသောလက် ဝါးကပ်တိုင်တော်အကြောင်းသည် ထိမိ၍ လဲစ ရာအကြောင်း ပယ်ရှင်းလျက်ရှိလိမ့်မည်။ ¹²သင်

တို့ကို စိတ်ရှုပ်ထွေးစေခြင်းငှါ ကြိုးစားသောသူ တို့သည် ကိုယ်ကိုပယ်ရှားနှင်ထုတ်ခြင်းငှါ ငါအ လိုရှိ၏။

¹³ငါ၏ညီအစ်ကိုမောင်နှမတို့၊ ဘုရားသခင် သည်သင်တို့ကို လွှတ်ခြင်းအခွင့်ရှိစေခြင်းငှါ ခေါ် တော်မူ၏။ သို့သော်လည်း၊ အပြစ်များသော သင်တို့၏ဇာတိပကတိကို ကျေနပ်စေသောအ ရာများကိုပြုရန် သင်တို့၏လွှတ်ခြင်းအခွင့်ကို မသုံးကြနှင့်။ သို့သော်လည်း၊ အချင်းချင်းတစ် ယောက်ကိုတစ်ယောက် ချစ်ခြင်းမေတ္တာနှင့်အ မှုကို ဆောင်ရွက်ကြလော့။ ¹⁴“ကိုယ်ကိုယ် ချစ်သည်နည်းတူ အခြားသောသူတို့ကိုလည်း ချစ်လော့”* ဟူသောပညတ်တစ်ပါးတည်း၌ ပညတ်တရားရှိသမျှတို့ကို ပေါင်းစည်းထား တော်မူ၏။ ¹⁵သင်တို့သည် အချင်းချင်းတစ် ယောက်ကိုတစ်ယောက် ဆက်လက်ထိခိုက်နာ ကျင်စေ၍ အချင်းချင်းတို့ကို အပိုင်းပိုင်းဖြစ် အောင် ကွဲနေကြလျှင် သင်တို့သည်အချင်းချင်း တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက်လုံးလုံးလျားလျား ပျက်စီးစေကြလိမ့်မည်အကြောင်း သတိပြုကြ လော့။

ဝိညာဉ်ပကတိနှင့်ဇာတိပကတိ

¹⁶ထို့ကြောင့် သင်တို့အား ငါပြောဆိုသည် မှာ၊ ဝိညာဉ်တော်ကို နာခံခြင်းဖြင့်အသက် ရှင်ကြလော့။ သို့ဖြစ်လျှင် သင်တို့၏ဇာတိပက တိအလိုသို့ မလိုက်ဘဲနေကြလိမ့်မည်။ ¹⁷ငါတို့ ၏ဇာတိပကတိအလိုများသည် ဝိညာဉ်တော် အား ဆန့်ကျင်၏။ ဝိညာဉ်တော်သည်လည်း ငါတို့၏ဇာတိပကတိအလိုနှင့် ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ် သောအရာများကို အလိုရှိ၏။ ဤကွဲပြားခြား နားသောအရာနှစ်ခုတို့သည် တစ်ပါးနှင့်တစ်ပါး ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်ကြ၏။ ထို့ကြောင့် သင်တို့ သည် အမှန်ပြုလိုသောအရာများတို့ကို သင်တို့ မပြုကြ။ ¹⁸သို့သော်လည်း သင်တို့သည်ဝိညာဉ် တော်၏လမ်းပြဦးဆောင်မှုကိုခံယူလျှင် သင်တို့ သည် ပညတ်တရားအောက်၌မရှိကြ။

“ကိုယ်ကိုယ် ... ချစ်လော့” ဝတ်ပြု 19:18

¹⁹ ငါတို့၏ဇာတိပကတိပြုသော မှားယွင်းသည့်အရာများမှာ ထင်ရှားလျက်ရှိ၏။ သူမယားကို ပြစ်မှားခြင်း၊ မစင်ကြယ်ခြင်း၊ ရှက်ဖွယ်ကောင်းသောအရာများကို ပြုလုပ်ခြင်း၊ ²⁰ ရုပ်တုတို့ကို ကိုးကွယ်ခြင်း၊ ပြုစားခြင်းအမှုကို ပြုခြင်း၊ မုန်းတီးခြင်း၊ ရန်ဖြစ်ခြင်း၊ မနာလိုခြင်း၊ အမျက်ထွက်ခြင်း၊ အတ္တလွန်ကဲခြင်း၊ အချင်းချင်းတစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် အမျက်ဒေါသထွက်အောင်ပြုခြင်း၊ သင်းခွဲခြင်း၊ ²¹ မနာလိုဝန်တို့မှုရှိခြင်း၊ ယစ်မျိုးကို သောက်ကြူးခြင်း၊ ရိုင်းစိုင်း၍ အလွန်အကျွံပွဲလုပ်ခြင်းနှင့် ဤအရာနှင့်တူသောအခြားအရာများတို့ကို ပြုခြင်းဖြစ်၏။ ငါသည် သင်တို့ကို အထက်က သတိပေးခဲ့သည်နည်းတူ ယခုလည်း သင်တို့ကို ငါသတိပေး၏။ ထိုသို့ပြုသောသူတို့သည် ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်ထဲ၌ ဝင်ရလိမ့်မည်မဟုတ်။ ²² သို့သော်လည်း၊ ဝိညာဉ်တော်သည် ချစ်ခြင်း၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်း၊ ငြိမ်သက်ခြင်း၊ စိတ်ရှည်ခြင်း၊ ကျေးဇူးပြုခြင်း၊ ကောင်းမြတ်ခြင်း၊ သစ္စာစောင့်ခြင်း၊

²³ နူးညံ့သိမ်မွေ့ခြင်း၊ စိတ်ထိန်းချုပ်နိုင်ခြင်းတို့ကို ပေးတော်မူ၏။ ဤအရာများတို့သည် မှားယွင်းသည်ဟု ပြောဆိုသောပညတ်တရားအလျဉ်းမရှိ။ ²⁴ ခရစ်တော်ယေရှုနှင့် စပ်ဆိုင်သောသူတို့သည် မိမိတို့ဇာတိပကတိစိတ်များနှင့်အလိုဆန္ဒများကို လက်ဝါးကားတိုင်ပေါ်၌ ရိုက်ထားကြပြီးဖြစ်၏။ သူတို့သည် မိမိတို့ဇာတိဟောင်း၏တပ်မက်သောအတ္တစိတ်နှင့် သူတို့ပြုရန် အလိုဆန္ဒရှိသည့် ဆိုးသောအရာများကို လည်း လက်လွှတ်ကြပြီးဖြစ်၏။ ²⁵ ငါတို့၏အသစ်သောအသက်တာကို ဝိညာဉ်တော်မှ ငါတို့ခံရကြ၏။ ထို့ကြောင့် ငါတို့သည် ဝိညာဉ်တော်၏အလိုကို နာခံလိုက်လျှောက်ရမည်။ ²⁶ ငါတို့သည် မာနမထောင်လွှားရ။ ငါတို့သည် အချင်းချင်းတစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် စိုးရိမ်ပူပန်ခြင်းရှိစေခြင်းငှါ မပြုရ။ ငါတို့သည် အချင်းချင်းတစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် မနာလိုခြင်းမရှိရ။

အချင်းချင်း တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက် ကူညီကြလော့

6 ညီအစ်ကိုမောင်နှမတို့၊ သင်တို့တွင် တစ်ယောက်သောသူသည် မှားယွင်းသောအရာတစ်စုံတစ်ခုကိုပြုမိလျှင် သင်တို့တွင် ဝိညာဉ်ဆုကျေးဇူးကိုခံရသောသူတို့သည် ထိုပြစ်မှားသောသူထံသို့ သွားရမည်။ ထိုသူသည် တစ်ဖန်ဖြောင့်မတ်လာစေခြင်းငှါ သင်တို့သည် ကူညီရမည်။ သင်တို့သည် ဤအရာကို နူးညံ့သိမ်မွေ့စွာ ပြုရကြမည်။ သို့သော်လည်း သင်တို့ကိုယ်တိုင် အပြစ်သွေးဆောင်ခြင်းသို့ ရောက်နိုင်သည်ကို သတိပြုရမည်။ ² သင်တို့၏စိုးရိမ်ပူပန်ခြင်းအမှုများ၌ အချင်းချင်းတစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် ကူညီကြလော့။ သင်တို့သည် ထိုအရာကို ပြုသောအခါ၊ ခရစ်တော်၏ပညတ်တရားကို အမှန်စင်စစ် နားထောင်ကြ၏။ ³ လူတစ်ယောက်သည် အမှန်စင်စစ် သူသည် အရေးမကြီး၊ ဘာမျှမဟုတ်သောအချိန်၌ သူသည် အရေးကြီးသောသူဖြစ်သည်ဟု ထင်မှတ်တတ်၏။ သူသည် ကိုယ်ကိုကိုယ် လိမ်ညာလှည့်ဖြားသောသူသာ ဖြစ်၏။ ⁴ လူတစ်ယောက်သည် ကိုယ်ကိုကိုယ် အခြားသောသူတို့နှင့် နှိုင်းယှဉ်ခြင်းမပြုရ။ လူတိုင်းသည် မိမိတို့ပြုမှုသောအရာများအားဖြင့် ကိုယ်ကိုကိုယ် တရားစီရင်ရလိမ့်မည်။ ထိုနောက် သူသည် အဘယ်သို့ ပြုသည်ဟူသော အရာအပေါ်၌ ကိုယ်ကိုကိုယ် ဝါကြွားနိုင်မည် ဖြစ်၏။ ⁵ လူအသီးသီးတို့သည် မိမိတို့တာဝန်ဝတ္တရားကိုခံယူကြရမည်။

⁶ ဘုရားသခင်၏ သွန်သင်တော်မူခြင်းကို သင် ယူနေသောလူတစ်ယောက်သည် သူ၌ရှိသောကောင်းသောအရာရှိသမျှတို့ကို မိမိဆရာနှင့်ဝေမျှရမည်။

အသက်သည် လယ်၌စိုက်သော မျိုးစေ့နှင့်တူ၏

⁷ အလွဲမယူကြနှင့်။ သင်တို့သည် ဘုရားသခင်ကို လိမ်ညာလှည့်ဖြားခြင်းမပြုနိုင်။ လူတို့သည် မိမိတို့စိုက်သည့်အတိုင်း ရိတ်ရ၏။ ⁸ လူ

တစ်ယောက်သည် မိမိဘေးတိပကတိကိုသာ ကျေနပ်စေခြင်းငှါ စိုက်လျှင်၊ သူသည် ထာဝရသေခြင်းသို့ပို့ဆောင်ခြင်းခံရလိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း လူတစ်ယောက်သည် ဝိညာဉ်အားကျေနပ်စေခြင်းငှါ စိုက်လျှင်သူသည် ဝိညာဉ်တော်ထံမှ ထာဝရအသက်ကိုရလိမ့်မည်။ ⁹ ငါတို့သည် ကောင်းသောအမှုကို ပြုရာတွင် မောပန်းခြင်း သို့မရောက်ရ။ ငါတို့သည် လက်မလျှော့လျှင် အချိန်ကာလရောက်သောအခါ ရိတ်သိမ်းခြင်း၌ ထာဝရအသက်ကို ခံရကြလိမ့်မည်။ ¹⁰ ငါတို့သည် အဘယ်အချိန်အခါ၌ မဆိုအခွင့်အရေးရသောအခါတိုင်း လူတို့ထံသို့ ကောင်းသောအရာကို ပြုကြရမည်။ ငါတို့သည် အဘယ်သူကို မဆိုကောင်းသောအမှုကို ပြုရန် အခွင့်အလမ်း သာသောအခါ၊ လူတို့ထံသို့ ကောင်းသောအရာကို ပြုကြမည်။ သို့သော်လည်း၊ ငါတို့သည် ယုံကြည်သူတို့၏အိမ်သူအိမ်သား၌ရှိသောသူတို့အားအထူးအာရုံပြုဂရုစိုက်ခြင်းကိုပေးရပါမည်။

ဝေါလုသည် သူ၏စာကို နိဂုံးချုပ်ခြင်း

¹¹ ငါသည် ဤအရာကို ကိုယ်တိုင်ရေး၏။ အဘယ်မျှလောက်ကြီးသောစာကို ငါအသုံးပြုသည်ကို ဆင်ခြင်ကြလော့။ ¹² အချို့သောသူတို့သည် သင်တို့ကို အရေးယူလှီးခြင်းကိုခံကြရန် အနိုင်အထက်ပြုကြ၏။ အခြားသောသူတို့သည် သူတို့ကို လက်ခံကြလိမ့်မည်အကြောင်း ဤအရာများကို သူတို့ပြုကြ၏။ သူတို့သည် ခရစ်တော်အဖော်လက်ဝါးကားတိုင်ကိုသာ လိုက်လျှောက်လျှင်၊ သူတို့သည် ညှဉ်းဆဲခြင်းကိုခံရ ကြလိမ့်မည်အကြောင်းကို ကြောက်ရွံ့လျှက် ရှိကြ၏။ ¹³ အရေးယူလှီးခြင်းကိုခံသော ထိုသူတို့သည်

မိမိတို့ကိုယ်တိုင်လည်း ပညတ်တရားကို နားထောင် ခြင်းမရှိကြ။ သို့သော်လည်း၊ သူတို့သည် သင်တို့အား အရေးယူလှီးခြင်းကိုခံရန် အလိုရှိကြ၏။ ထို့နောက် သူတို့သည် သင်တို့ကိုယ်ခန္ဓာအပေါ်၌ အဘယ်သို့ ပြုကြသည် အကြောင်းအားဖြင့် ဝါကြွားနိုင်ကြမည်။ ¹⁴ ထိုကဲ့သို့သောအကြောင်းအရာများ၌ ငါသည် ဝါကြွားခြင်းအလျှင်းမရှိ။ ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်၏လက်ဝါး ကပ်တိုင်တရားတော်သည်သာ လျှင် ငါဝါကြွား စရာအကြောင်းဖြစ်၏။ လက်ဝါးကပ်တိုင်ပေါ်၌ ယေရှု၏အသေခံတော်မူခြင်းအားဖြင့် ဤလောကသည် ငါ၌အသေဖြစ်၏။ * ငါသည်လည်း ဤလောက၌ အသေဖြစ်၏။ ¹⁵ လူတစ်ယောက်သည် အရေးယူလှီးခြင်းကိုခံသည် သို့မဟုတ် အရေးယူလှီးခြင်းကိုမခံသည်မှာ အရေးကြီးသောအရာမဟုတ်။ ဘုရားသခင်ပြုပြင်တော်မူသော လူသစ်ဖြစ်ခြင်းသည် အရေးကြီးသောအရာဖြစ်၏။ ¹⁶ ဤနည်းဥပဒေအတိုင်း ကျင့်သောသူရှိသမျှ အပေါ်၌၎င်း၊ ဘုရားသခင်၏လူတို့အပေါ်၌၎င်း ငြိမ်သက်ခြင်းနှင့်သနားခြင်းကရု ကာတော်သက်ရောက်ပါစေသော။

¹⁷ ထို့ကြောင့် ငါ့အားစိုးရိမ်ပူပန်ခြင်းအမှုကို ထပ်၍ မပြုကြနှင့်။ ငါ၏ကိုယ်ခန္ဓာ၌ ဒဏ်ချက်ရာအမာရွတ်များရှိ၏။ ဤဒဏ်ချက်ရာ အမာရွတ်များအားဖြင့် ငါသည် ယေရှုနှင့်စပ်ဆိုင်သည်ကို ထင်ရှားစေ၏။

¹⁸ ငါ၏ညီအစ်ကိုမောင်နှမတို့၊ ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်၏ကျေးဇူးတော်သည် သင်တို့၏စိတ်ဝိညာဉ်များနှင့်အတူရှိစေခြင်းငှါ ငါဆုတောင်း၏။ အာမင်။

သေခြင်း မူရင်းအဓိပ္ပါယ်မှာ ကားတိုင်တင်၍ တွက်ဖျက်ခြင်းခံရခြင်း

ဖေက်သြဝါဒစာ

1 ဘုရားသခင်၏အလိုတော်အားဖြင့် ခရစ်တော်ယေရှု၏ တမန်တော်တစ်ပါးဖြစ်သော ငါပေါ်လုသည် ဖေက်မြို့၌နေသောဘုရားသခင်၏သန့်ရှင်းသောသူတည်းဟူသော ခရစ်တော်ယေရှုကို ယုံကြည်သောသူတို့ကို နှုတ်ဆက်ပါ၏။ ငါသည် ဘုရားသခင်၏အလိုတော်အားဖြင့် တမန်တော်တစ်ပါးဖြစ်လာ၏။”

²သခင်ယေရှုခရစ်နှင့် ငါတို့အဘတည်းဟူသော ဘုရားသခင်အထံတော်မှ ကျေးဇူးတော်နှင့်ငြိမ်သက်ခြင်းသည် သင်တို့၌ ရှိပါစေသော။

ခရစ်တော်၌ ဝိညာဉ်ပိုင်းဆိုင်ရာ ကောင်းချီးမင်္ဂလာများ

³ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်၏ ခမည်းတော်တည်းဟူသောဘုရားသခင်သည် ချီးမွမ်းခြင်းရှိပါစေသော။ ဘုရားသခင်သည် ကောင်းကင်၌ ဝိညာဉ်ပိုင်းဆိုင်ရာကောင်းချီးမင်္ဂလာတို့ကို ငါတို့အား ခရစ်တော်၌ ပေးတော်မူ၏။ ⁴ဘုရားသခင်သည် ဤကမ္ဘာမတည်မရှိမီကပင် ငါတို့ကို ခရစ်တော်၌ ရွေးကောက်တော်မူ၏။ ဘုရားသခင်သည် ငါတို့အား မိမိရှေ့တော်၌ အပြစ်ကင်းလျက်သူ၏သန့်ရှင်းသောလူမျိုးဖြစ်စေခြင်းငှါ ချစ်ခြင်းမေတ္တာ၌ ရွေးကောက်တော်မူ၏။ ⁵ဤကမ္ဘာမတည်မရှိမီကပင် ငါတို့အား ယေရှုခရစ်အားဖြင့် သူ၏သားသမီးများဖြစ်စေခြင်းငှါ ဘုရားသခင်သည် ဆုံးဖြတ်၍ စီရင်တော်မူ၏။ ထိုအရာမှာ ဘုရားသခင်သည် အဘယ်သို့ပြုရန် အလိုတော်ရှိတော်မူသကဲ့သို့ဖြစ်၏။ ထိုအရာသည် ဘုရားသခင်ကို နှစ်သက်အားရစေ၏။ ⁶ဤအရာသည် အံ့သြဘွယ်ကောင်းသောကျေးဇူးတော်ကြောင့် ဘုရားသခင်ထံသို့ ချီးမွမ်းခြင်း

ကို ယူဆောင်လာ၏။ ဘုရားသခင်သည် ထိုကျေးဇူးတော်ကို ငါတို့အား အခမဲ့ပေး၏။ ဘုရားသခင်သည် ထိုကျေးဇူးတော်ကို မိမိချစ်တော်မူသောခရစ်တော်၌ ငါတို့အား ပေးတော်မူ၏။ ⁷ငါတို့သည် ခရစ်တော်၏အသွေးတော်အားဖြင့် ကယ်တင်ခြင်းသို့ရောက်ကြ၏။ ငါတို့သည် ဘုရားသခင်၏ကြွယ်ဝသောကျေးဇူးတော်အားဖြင့် အပြစ်လွတ်တော်မူခြင်းကိုခံရကြ၏။ ⁸ဘုရားသခင်သည် ထိုကျေးဇူးတော်ကို ငါတို့အား ကြွယ်ဝပြည့်စုံစွာ ပေးတော်မူ၏။ ဘုရားသခင်သည် ပြည့်စုံသောညွှန်ပညာနှင့် နားလည်သဘောပေါက်ခြင်းကို ငါတို့အား ပေးတော်မူ၍၊ ⁹မိမိလျှို့ဝှက်သောအကြံအစည်ကို ငါတို့အား သိစေတော်မူ၏။ ဤအရာသည် ဘုရားသခင်အလိုတော်ရှိသောအရာဖြစ်၏။ ဘုရားသခင်သည် ထိုအရာကို ခရစ်တော်အားဖြင့် ပြုတော်မူရန် ကြံစည်တော်မူ၏။ ¹⁰ဘုရားသခင်၏အကြံအစည်မှာ အချိန်ကာလစေ့သောအခါ မိမိအကြံအစည်ကို ပြည့်စုံစေခြင်းငှါဖြစ်၏။ ကောင်းကင်နှင့်မြေကြီးပေါ်၌ ရှိသမျှသောအရာအားလုံးတို့ကို အတူတကွသယ်ဆောင်ခြင်းငှါ ခရစ်တော်ကို ခေါင်းအဖြစ် ဘုရားသခင်ကြံစည်တော်မူ၏။ ¹¹ငါတို့သည် ဘုရားသခင်၏လူများဖြစ်စေခြင်းငှါ ခရစ်တော်၌ ရွေးကောက်ခြင်းကိုခံသောသူများဖြစ်ကြ၏။ ဘုရားသခင်သည် မိမိလူများဖြစ်စေခြင်းငှါ ငါတို့အတွက် ကြံစည်တော်မူနှင့်ပြီးဖြစ်၏။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုအရာသည် ဘုရားသခင်၏အလိုတော်ဖြစ်၏။ ဘုရားသခင်သည် ခပ်သိမ်းသောအရာတို့ကို ဆုံးဖြတ်တော်မူ၍ အလိုရှိတော်မူသည့်အတိုင်း ပြုတော်မူသောသူဖြစ်၏။ ¹²ငါတို့သည် ခရစ်တော်၌

မျှော်လင့်လျက်နေကြသည် အဦးဆုံးသောလူ တို့ဖြစ်ကြ၏။ ငါတို့သည် ဘုရားသခင်၏ဘုန်းအ သရေတော်ကို ချီးမွမ်းရန်ရွေးကောက်တော်မူ ခြင်းကိုခံရ၏။¹³ ထိုအရာသည်လည်း သင်တို့ နှင့်တညီတည်းဖြစ်၏။ သင်တို့ထံသို့ ကယ်တင် ခြင်းကို သယ်ဆောင်လာသော စစ်မှန်သော သွန်သင်ခြင်းတည်းဟူသော ဝမ်းမြောက်ဖွယ် ရာသတင်းကောင်းကို သင်တို့သည်ကြားရကြ ၏။ သင်တို့သည် ထိုဝမ်းမြောက်ဖွယ်ရာသတင်း ကောင်းကို ကြားရသောအခါ၊ ခရစ်တော်ကို ယုံကြည်ကြ၏။ ဘုရားသခင်သည် မိမိဂတိပြု ထားတော်မူသည်အတိုင်း သင်တို့အား သန့်ရှင်း သောဝိညာဉ်တော်*ကို ပေးတော်မူခြင်းအား ဖြင့် မိမိတံဆိပ်ကို သင်တို့အပေါ်၌ ခတ်တော်မူ ၏။¹⁴ ထိုသန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်မှာ ဘုရား သခင်သည် မိမိလူတို့အတွက် ဂတိပြုတော်မူ သောအရာများကို ငါတို့ခံရပါမည်အကြောင်း အာမခံဖြစ်၏။ ဘုရားသခင် နှင့်စပ်ဆိုင်သော သူတို့အား လွတ်မြောက်ခြင်း အပြည့်ကို ဤအ ရာသည်ယူဆောင်လာလိမ့်မည်။ ဤအရာအား လုံးတို့၏ရည်ရွယ်ချက်မှာဘုရားသခင်၏ဘုန်းအ သရေတော်ကို ချီးမွမ်းခြင်း ရှိစေခြင်းငှါ ဖြစ်၏။

ပေါလု၏ဆုတောင်းခြင်း

¹⁵⁻¹⁶ ထိုအကြောင်းကြောင့် ငါသည် သင်တို့ ကို ငါ၏ဆုတောင်းခြင်းများ၌ အစဉ်အမြဲ အောက်မေ့သတိရ၍ သင်တို့အတွက် ဘုရား သခင်ကို အစဉ်အမြဲ ကျေးဇူးတင်လျှက်ရှိ၏။ သခင်ယေရှု၌ သင်တို့၏ယုံကြည်ခြင်းနှင့် ဘုရား သခင်၏လူအားလုံးတို့အတွက် သင်တို့၏ချစ် ခြင်း မေတ္တာအကြောင်းတို့ကို ငါကြားသော ကြောင့် ငါသည် ဤအရာတို့ကို အစဉ်မပြတ်

ဝိညာဉ်တော်၊ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော် ဘုရား သခင်၏ဝိညာဉ်တော်ဟူ၍၎င်း၊ ခရစ်တော်၏ဝိညာဉ် တော်ဟူ၍၎င်း၊ ဥပဋ္ဌာယ်ဆရာဟူ၍၎င်း ခေါ်လျက်ရှိ သည်။ သူသည် ဘုရားသခင်၊ ခရစ်တော်နှင့်ပူးပေါင်း၍ ဤကမ္ဘာပေါ်ရှိ လူသားများထံတွင် ဘုရားသခင်၏အမှု တော်ကိုလုပ်ဆောင်လျက်ရှိ၏။

ပြုခဲ့ပြီးဖြစ်၏။¹⁷ ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်၏ဘုရား သခင်ဖြစ်တော်မူသော ဘုန်းကြီးသောအဘ ခမည်းတော်ကို အစဉ်မပြတ် ငါဆုတောင်း၏။ ကိုယ်တော်သည် ဘုရားသခင်၏အကြောင်းအ ရာများကို သင်တို့အား ဖော်ပြ၍ သင်တို့နား လည်စေခြင်းငှါ ကူညီမည့်ဝိညာဉ်တော်ကို ပေး တော်မူမည်အကြောင်း ငါဆုတောင်း၏။ ထို နောက် သင်တို့သည် ဘုရားသခင်ကို အမှန်သိ ကြပါလိမ့်မည်။¹⁸ သင်တို့သည် ထင်ရှားစွာ မြင် နိုင်မည်အကြောင်း ဘုရားသခင်သည် သင်တို့၏ စိတ်နှလုံးမျက်စိကို ဖွင့်ပေးတော်မူခြင်းငှါ ငါဆု တောင်း၏။ ထိုနောက် ဘုရားသခင်သည် ငါ တို့ကို ရွေးကောက်တော်မူ၍ မျှော်လင့်ခြင်း ပေးတော်မူသည်ကို သင်တို့သည် သိကြပါလိမ့် မည်။ ဘုရားသခင်သည် မိမိသန့်ရှင်းသူတို့အား ဂတိပေးတော်မူသော ကောင်းချီးမင်္ဂလာများ သည် အဘယ်မျှ ကြွယ်ဝတော်မူ၍ ဘုန်းကြီး တော်မူကြောင်းကို သင်တို့သိကြပါလိမ့်မည်။¹⁹ ယုံကြည်သူငါတို့အတွက် ဘုရားသခင်၏တန် ခိုးတော်သည် အလွန်ကြီးမားတော်မူကြောင်း ကို သင်တို့သိကြပါလိမ့်မည်။²⁰ ထိုတန်ခိုးတော် သည် ခရစ်တော်ကို သေခြင်းမှထမြောက်စေ တော်မူရာတွင် အသုံးပြုတော်မူသောဘုရား သခင်၏ကြီးမားသော ခွန်အားကဲ့သို့ပင်ဖြစ်၏။ ဘုရားသခင်သည် ခရစ်တော်ကို ကောင်းကင် အရပ်၌ မိမိလက်ယာတော်ဘက်မှာ ထိုင်စေ တော်မူ၏။²¹ ဘုရားသခင်သည် ခရစ်တော် အား ခပ်သိမ်းသောအုပ်စိုးခြင်းများ၊ အာဏာ စက်များ၊ တန်ခိုးများနှင့် ရှင်ဘုရင်များအားလုံး တို့ထက်ပို၍ မြင့်မြတ်တော်မူ၏။ ခရစ်တော်သည် ဤလောက၌ ရှိသမျှသောတန်ခိုး သို့မဟုတ် နောက်ကမ္ဘာလောကထဲ၌ ရှိသမျှသောတန်ခိုး တို့ထက်သာ၍ ကြီးမြတ်တော်မူ၏။²² ဘုရား သခင်သည် ခပ်သိမ်းသောအရာတို့ကို ခရစ် တော်တန်ခိုးအောက်၌ ချထားတော်မူ၏။ ဘုရားသခင်သည် ကိုယ်တော်ကို အသင်းတော် ၌ ခပ်သိမ်းသောအရာတို့၏ခေါင်းဖြစ်စေတော် မူ၏။ အသင်းတော်သည် ခရစ်တော်၏ကိုယ်

ဖြစ်၏။ ²³အသင်းတော်သည် ခရစ်တော်နှင့် ပြည့်ဝလျက်ရှိ၏။ ကိုယ်တော်သည် ခပ်သိမ်းသော အရာတို့ကို အလုံးစုံသောနည်းလမ်း၌ ပြည့်စုံစေတော်မူ၏။

သေခြင်းမှအသက်ရှင်ခြင်းသို့

2လွန်လေပြီးသောကာလ၌ သင်တို့၏ဒုစရိုက်အပြစ်များနှင့် သင်တို့သည် ဘုရားသခင်ကို ဆန့်ကျင်၍ မှားယွင်းသောအရာများကို ပြုသောကြောင့် သင်တို့သည် ဝိညာဉ်ပကတိ၌ အသေဖြစ်ကြ၏။ ²လွန်လေပြီးသောကာလ၌ သင်တို့သည် ထိုဒုစရိုက်အပြစ်များကို ပြုခြင်းဖြင့် အသက်ရှင်ကြ၏။ သင်တို့သည် လောကီသားတို့အသက်ရှင်သည့်နည်းတူ အသက်ရှင်ကြ၏။ သင်တို့သည် မြေကြီးပေါ်၌ရှိသော ဆိုးယုတ်သောတန်ခိုး၏အုပ်စိုးမှုနေောက် သို့လိုက်ကြ၏။ ထိုဝိညာဉ်သည် ဘုရားသခင်ကို နားမခံသောလူတို့တွင် ယခုအလုပ်လုပ် လျက်ရှိ၏။ ³လွန်လေပြီးသောကာလ၌ ငါတို့ အားလုံးတို့သည် ထိုသူတို့ကဲ့သို့ အသက်ရှင်ကြ၏။ ငါတို့သည် ငါတို့၏ကိုယ်ကာယနှင့်စိတ်၏ ပြုလုပ်လိုသောအရာတို့ကို ကျေနပ်စေခြင်းငှါ ကြိုးစား၍ အသက်ရှင်ကြ၏။ ငါတို့သည် ဆိုးသောသူ ဖြစ်ကြ၏။ ငါတို့၏ဒုစရိုက်အပြစ်များကြောင့်ဘုရားသခင်၏အမျက်တော်ကို ငါတို့ခံထိုက်၏။ ငါတို့သည်လည်း အခြားသောသူများအားလုံးကဲ့သို့ပင် ဖြစ်ကြ၏။

⁴သို့သော်လည်း ဘုရားသခင်၏ကရုဏာတော်သည် အလွန်ကြီးမား၏။ ဘုရားသခင်သည် ငါတို့အတွက် ကြီးမြတ်သောချစ်ခြင်းမေတ္တာကို ပြသတော်မူပြီ။ ⁵ငါတို့သည် ဝိညာဉ်ပိုင်းဆိုင်ရာ၌ အသေဖြစ်ကြ၏။ ငါတို့သည် ဘုရားသခင်ကို ဆန့်ကျင်ပြီး မှားယွင်းစွာပြုသောအရာများကြောင့် ငါတို့သည် အသေဖြစ်ကြ၏။ သို့သော်လည်း ဘုရားသခင်သည် ငါတို့အား အသစ်သောအသက်ကို ခရစ်တော်၌ ပေးတော်မူ၏။ သင်တို့သည် ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်အားဖြင့် ကယ်တင်ခြင်းသို့ရောက်ရ၏။

⁶ဘုရားသခင်သည် ငါတို့အား ခရစ်တော်နှင့်အတူ ရှင်ပြန်ထမြောက်စေတော်မူ၍ ကောင်းကင်အရပ်၌ သူနှင့်အတူ ငါတို့အား ထိုင်စေတော်မူ၏။ ဘုရားသခင်သည် ခရစ်တော်ယေရှု၌ရှိသော ဤအရာများကို ငါတို့အတွက် ပြုတော်မူ၏။ ⁷ဘုရားသခင်သည် နောင်ကာလ၌ အလွန်ကြီးမားကြွယ်ဝသော မိမိ၏တို့ကျေးဇူးတော်ကို ထင်ရှားစေမည်အကြောင်း ဤအရာကို ပြုတော်မူ၏။ ဘုရားသခင်သည် ငါတို့အား မိမိကျေးဇူးတော်ကို ကြင်နာခြင်းနှင့်အတူ ခရစ်တော်ယေရှု၌ ပြသတော်မူ၏။ ⁸သင်တို့သည် ကျေးဇူးတော်အားဖြင့် ကယ်တင်တော်မူခြင်းသို့ရောက်သည် ဖြစ်ကြောင်းကို ငါဆိုလို၏။ သင်တို့သည် ထိုကျေးဇူးတော်ကို ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် ရကြ၏။ သင်တို့သည် ကိုယ်ကိုကိုယ် ကယ်တင်ကြသည်မဟုတ်။ ထိုအရာမှာ ဘုရားသခင်ထံတော်မှ လာသောဆုကျေးဇူးဖြစ်၏။ ⁹သင်တို့သည် ကိုယ်ကိုကိုယ် ကြိုးပမ်းအားထုတ်ခြင်းအားဖြင့် ကယ်တင်ခြင်းသို့ရောက်ကြသည်မဟုတ်။ ထို့ကြောင့် မည်သူတစ်ဦးတစ်ယောက်မျှ ကိုယ်ကိုကိုယ် ကယ်တင်ပြီဟူ၍ ဝါကြွားခြင်းအလျှင်းမပြုနိုင်။ ¹⁰ငါတို့သည် ဘုရားသခင်ဖန်ဆင်းတော်မူသောသူ ဖြစ်ကြ၏။ ငါတို့သည် ကောင်းသောအရာတို့ကို ကျင့်နိုင်မည်အကြောင်း ဘုရားသခင်သည် ငါတို့အား ခရစ်တော်ယေရှု၌ အသစ်ဖြစ်စေတော်မူ၏။ ငါတို့သည် ထိုကောင်းသောအရာများတို့ကို ကျင့်လျက်အသက်ရှင်ကြရမည်အကြောင်း ဘုရားသခင်သည် ထိုကောင်းသောအရာများကို ငါတို့အတွက် ကြိုတင်၍ ပြင်ဆင်တော်မူနှင့်ပြီ။

ခရစ်တော်၌ တစ်လုံးတစ်ဝတည်းဖြစ်ခြင်း

¹¹သင်တို့သည် ယုဒလူမျိုးမဟုတ်သော အခြားသောလူမျိုးတို့မှ မွေးဖွားလာကြ၏။ သင်တို့သည် “အရေဖျားလှီးခြင်းကို မခံသောသူတို့” ဟူ၍ ယုဒလူမျိုးတို့ ခေါ်သောလူမျိုးတို့ဖြစ်ကြ၏။ သင်တို့အား “အရေဖျားလှီးခြင်းကိုမခံသော

လူမျိုး” ဟူ၍ခေါ်သော ထိုယုဒလူမျိုးတို့သည် ကိုယ်ကိုယ် “အရေးများလှီးခြင်းကိုခံသောလူမျိုး” ဟူ၍ခေါ်ကြ၏။ သူတို့၏အရေးများလှီးခြင်းသည် မိမိတို့ကိုယ်ခန္ဓာပေါ်၌ လူ့လက်ဖြင့် ပြုခြင်းသာဖြစ်၏။¹² လွန်လေပြီးသောကာလ၌ သင်တို့သည် ခရစ်တော်မပါဘဲ ရှိကြသည်ကို အောက်မေ့ကြလော့။ သင်တို့သည် ဣသရေလအပေါင်းအသင်း၌မဝင်။ ဘုရားသခင်သည် မိမိလူတို့နှင့် ပြုတော်မူသောဂတိတော်ပါသော ပဋိညာဉ်ကို သင်တို့၌မရှိ။ သင်တို့၌ မျှော်လင့်ခြင်းမရှိ။ သင်တို့သည် ဘုရားသခင်ကို လည်း သိကျွမ်းခြင်းမရှိကြ။¹³ သင်တို့သည် တစ်ချိန်တစ်ခါက ဘုရားသခင်နှင့် ဝေးကွာလျက် ရှိကြ၏။ သို့သော်လည်း၊ ယခု၌ သင်တို့သည် ခရစ်တော်ယေရှု၌ ဖြစ်၍အသွေးတော်အားဖြင့် ဘုရားသခင်၏အနီးသို့ ရောက်ကြပြီ။¹⁴ ငါတို့သည် ခရစ်တော်အားဖြင့် ယခုတွင် ငြိမ်သက်ခြင်းရှိကြ၏။ ဘုရားသခင်သည် လူမျိုးနှစ်စုတို့ကိုတစ်စုတည်းဖြစ်စေတော်မူ၏။ ယုဒလူမျိုးတို့နှင့် တပါးအမျိုးသားတို့သည် သူတို့ကြား၌ နံရံကာဆီးသကဲ့သို့ သီးခြားစီခွဲနေထိုင်ကြ၏။ သူတို့သည် တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက်မုန်းကြ၏။ သို့သော်လည်း ခရစ်တော်သည် မိမိကိုယ်ခန္ဓာကို စွန့်တော်မူခြင်းအားဖြင့် ထိုနံရံကို ပြိုပျက်တော်မူ၏။¹⁵ ယုဒလူမျိုးတို့၏ပညတ်တရားသည် မြောက်မြားစွာသောပညတ်ချက်များနှင့် စီရင်ထုံးများရှိ၏။ သို့သော်လည်း၊ ခရစ်တော်သည် ထိုပညတ်တရားကို ကုန်ဆုံးစေတော်မူ၏။ ခရစ်တော်၏ရည်ရွယ်ချက်မှာ လူအုပ်စုနှစ်ခုတို့အား မိမိ၌လူသစ်တစ်စုတည်းဖြစ်လာစေခြင်းငှါဖြစ်၏။ ဤအရာကို ပြုတော်မူခြင်းအားဖြင့် ခရစ်တော်သည် ရန်ငြိမ်းခြင်းကို ပြုတော်မူ၏။¹⁶ ခရစ်တော်သည် လက်ဝါးကပ်တိုင်တော်အားဖြင့် လူအုပ်စုနှစ်ခုကြား၌ မုန်းတီးခြင်းကို ကုန်ဆုံးစေတော်မူ၏။ ထိုလူအုပ်စုနှစ်ခုတို့သည် တစ်ကိုယ်တည်းဖြစ်လာကြပြီးနောက် ခရစ်တော်သည် သူတို့ကို ဘုရားသခင်နှင့် တစ်ဖန်မိတ်သဟာယဖွဲ့စေခြင်းငှါ

အလိုတော်ရှိ၏။ ခရစ်တော်သည် လက်ဝါးကပ်တိုင်ပေါ်၌ အသေခံတော်မူခြင်းအားဖြင့် ဤအရာကိုပြုတော်မူ၏။¹⁷ ခရစ်တော်သည် ကြွလာ၍ ဘုရားသခင်ထံတော်မှ ဝေးကွာလျက် ရှိသော သင်တို့တပါးအမျိုးသားအား၎င်း၊ ဘုရားသခင်နှင့်နီးလျက်ရှိသောသူတို့အား၎င်း၊ ရန်ငြိမ်းခြင်းတရားကို ဟောတော်မူ၏။¹⁸ ယခုအခါ၌ ငါတို့အားလုံးသည် ဝိညာဉ်တော်တစ်ပါးတည်းအားဖြင့် ခမည်းတော်ထံသို့သွားရသောအခွင့်ကို ရရှိကြ၏။

¹⁹ ထို့ကြောင့် ယခုတွင် တပါးအမျိုးသား၊ သင်တို့သည် ဧည့်သည်များနှင့်သူစိမ်းတို့မဟုတ်ကြ။ ယုဒလူမျိုးတို့နှင့်အတူ ယခုတွင် သင်တို့သည်ဘုရားသခင်၏လူတို့နှင့် မိမိ၏မိသားစုဝင်များဖြစ်ကြ၏။²⁰ သင်တို့ယုံကြည်သောသူတို့သည် ဘုရားသခင်ပိုင်တော်မူသောတိုက်တစ်လုံးကဲ့သို့ဖြစ်ကြ၏။ ထိုတိုက်သည် တမန်တော်တို့နှင့် ပရောဖက်တို့ပြင်ဆင်တော်မူသောတိုက်ဖြစ်ပေါ်၌ ထပ်ဆင့်၍ တည်ဆောက်၏။ ခရစ်တော်ကိုယ်တိုင်သည် ထိုတိုက်၏အရေးအကြီးဆုံးသောကျောက်ဖြစ်တော်မူ၏။²¹ ထိုတိုက်တစ်ခုလုံးသည် ခရစ်တော်၌ အတူတကွဆက်ကြ၏။ ခရစ်တော်သည် ထိုတိုက်ကို သခင်ဘုရား၌ သန့်ရှင်းသောဗိမာန်တော်ဖြစ်စေခြင်းငှါ ကြီးထွားစေတော်မူ၏။²² သင်တို့သည် ဝိညာဉ်တော်အားဖြင့် ဘုရားသခင်ကျိန်းဝပ်တော်မူသောနေရာဖြစ်စေခြင်းငှါအခြားသောသူတို့နှင့်အတူ ခရစ်တော်၌ တည်ဆောက်လျက်ရှိကြ၏။

ပေါလုသည် တပါးသောအမျိုးသားများအတွက် လုပ်ဆောင်ခြင်း

3 ထို့ကြောင့်ငါပေါလုသည် ခရစ်တော်ယေရှုနှင့် စပ်ဆိုင်သောအားဖြင့် အကျဉ်းခံရ၏။ တပါးအမျိုးသားဖြစ်သော သင်တို့အတွက် ငါသည် အကျဉ်းခံရ၏။² ဘုရားသခင်သည် ဤအမှုကို မိမိကျေးဇူးတော်အားဖြင့် ငါ့အား အပ်ပေးတော်မူသည်ကို သင်တို့သည် ရှင်းလင်းစွာကြားကြရပြီ။ ဘုရားသခင်သည် သင်တို့ကိုကူ

ညီရန် ငါ့အား ဤအမှုကိုပေးတော်မူ၏။³ ဘုရား သခင်သည် မိမိလျှိုဝှက်သောအကြံအစည်ကို ငါ့အား သိစေတော်မူ၏။ ကိုယ်တော်သည် ထို အရာကို ငါ့အား ထင်ရှားစေတော်မူ၏။ ငါ သည် ဤအကြောင်းအရာအနည်းငယ်ကို ရေး ထားနှင့်ပြီးဖြစ်၏။⁴ သင်တို့သည် ထိုအရာကို ဖတ်လျှင်၊ ခရစ်တော်၏လျှိုဝှက်သောသမ္မာ တရားကို ငါသည် ကောင်းမွန်စွာနားလည် သည် ဖြစ်ကြောင်း သင်တို့သိနိုင်ကြမည်။⁵ ထို လျှိုဝှက်သောသမ္မာတရားကို အခြားသောကာ လတို့၌ လူတို့အား ဖွင့်ပြတော်မမူ။ သို့သော် လည်း၊ ယခုကာလ၌ ဘုရားသခင်သည် ဝိညာဉ် တော်အားဖြင့် ထိုလျှိုဝှက်သောသမ္မာတရား ကို ထင်ရှားစေတော်မူ၏။⁶ ဤအရာသည် လျှို ဝှက်သောသမ္မာတရားဖြစ်၏။ တပါးအမျိုး သားတို့သည်လည်း ယုဒလူမျိုးကဲ့သို့ပင် ဘုရား သခင်ထံတော်မှ ဤအရာများကိုခံရကြလိမ့် မည်။ တပါးအမျိုးသားတို့သည် ယုဒလူမျိုးတို့ နှင့် တလုံးတဝတကိုယ်တည်း ဖြစ်ကြ၏။ ဘုရား သခင်သည် ခရစ်တော်ယေရှု၌ ပြုတော်မူသော ဂတိတော်ကို သူတို့သည် အတူတကွ ဝေမျှခံ ရကြ၏။ ဝမ်းမြောက်ဖွယ်ရာသတင်းကောင်း ကြောင့် ခပ်သိမ်းသောအရာအားလုံးသည် သူ တို့၌ရှိ၏။

⁷ ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်အားဖြင့် ငါ သည် အထူးဆုကျေးဇူးအဖြစ် ဝမ်းမြောက်ဖွယ် ရာသတင်းကောင်း၏အစေခံကျွန် ဖြစ်လာ၏။ ဘုရားသခင်သည် ထိုဆုကျေးဇူးကို မိမိတန်ခိုး တော် အသုံးပြုခြင်းအားဖြင့် ငါ့ကို ပေးတော်မူ ၏။⁸ ငါသည် ဘုရားသခင်၏လူအားလုံးတို့တွင် အရေးမပါဆုံးသောသူ ဖြစ်၏။ သို့သော်လည်း ခရစ်တော်၏ ကြွယ်ဝချမ်းသာခြင်းတည်း ဟု သော ဝမ်းမြောက်ဖွယ်ရာသတင်းကောင်းကို တပါးအမျိုးသားတို့အား ဟောပြောရသောဆု ကျေးဇူးကို ဘုရားသခင်သည် ငါ့အား ပေးတော် မူ၏။ ထိုကြွယ်ဝချမ်းသာခြင်းသည် ပြည့်စုံစွာ နားလည်ရန် အလွန်ကြီးမားပါ၏။⁹ ဘုရား သခင်၏အကြံတော်တည်းဟူသော သူ၏လျှို

ဝှက်သောသမ္မာတရားကို လူအပေါင်းတို့အား ကြားသိစေသောအမှုကို ငါ့အား ပေးတော်မူ ၏။ ထိုလျှိုဝှက်သောသမ္မာတရားသည် ဘုရား သခင်၌ ရှေးကပ်ကာလပတ်လုံး ဝှက်ထား လျက်ရှိ၏။ ဘုရားသခင်သည် ခပ်သိမ်းသော အရာတို့ကို ဖန်ဆင်းတော်မူသောသူ ဖြစ်၏။¹⁰ ဘုရားသခင်၏ အကြံတော်သည် အသင်း တော်အားဖြင့် ကောင်းကင်အရပ်၌ ရှိသော အုပ်စိုးသူတို့နှင့် တန်ခိုးရှိသမျှတို့သည် မိမိ၏ထူး ဆန်းသောပညာတော်ကို များစွာသောနည်း လမ်းအမျိုးမျိုးတို့ဖြင့် သိစေခြင်းငှါ ဖြစ်၏။¹¹ ဘုရားသခင်သည် ဤသဘောတူညီခြင်းကို အစအဦး၌ပင် ကြံစည်တော်မူပြီ ဖြစ်၏။ ဘုရား သခင်သည် မိမိကြံစည်တော်မူသည့်အတိုင်း ထို အရာကို ငါတို့သခင်ခရစ်တော်ယေရှုအားဖြင့် ပြုတော်မူ၏။¹² ငါတို့သည် ခရစ်တော်အားဖြင့် ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌ လွတ်လပ်စွာ၊ ကြောက် ရွံခြင်းကင်းလျက် တိုးဝင်ချဉ်းကပ်ရသောအခွင့် ကိုရကြ၏။ ခရစ်တော်၌ ငါတို့၏ယုံကြည်ခြင်း အားဖြင့် ထိုအရာကို ငါတို့ပြုနိုင်ကြ၏။¹³ ထို ကြောင့်ဒုက္ခဆင်း ရဲခြင်းများကြောင့် သင်တို့ သည် အားလျော့လျက်၊ မျှော်လင့်ခြင်းဆုံးရှုံး ခြင်းသို့ မရောက်ရမည်အကြောင်း ငါတောင်း ပန်၏။ ငါခံရသောဒုက္ခဆင်းရဲခြင်းတို့သည် သင် တို့၌ ဝှက်ပြုချီးမွမ်းခြင်းကို ဖြစ်စေမည်။

ခရစ်တော်၏ချစ်ခြင်းမေတ္တာ

¹⁴ ထို့ကြောင့် ငါသည် အဘခမည်းတော်ရှေ့ ၌ ဒူးထောက်လျက် ဆုတောင်း၏။¹⁵ ကောင်း ကင်ပေါ်၊ မြေကြီးပေါ်၌ရှိသောမိသားစုရှိသမျှ အသီးသီးတို့သည် မိမိအမည်မှန်ကို ကိုယ်တော် ထံတော်မှ ရကြ၏။¹⁶ အဘခမည်းတော်သည် ဝိညာဉ်ပိုင်းဆိုင်ရာ၌ ခွန်အားနှင့်ပြည့်စေခြင်းငှါ မိမိ၏ကြီးမားသော ဘုန်းအသရေတော်ထံမှ သင်တို့အား တန်ခိုးကို ပေးတော်မူပါမည် အ ကြောင်း ငါဆုတောင်း၏။ ကိုယ်တော်သည် ထို ခွန်အားကို သူ၏ဝိညာဉ်တော်အားဖြင့် သင်တို့ အား ပေးတော်မူလိမ့်မည်။¹⁷ သင်တို့၏ယုံကြည်

ခြင်းကြောင့်ခရစ်တော်သည် သင်တို့စိတ်နှလုံး ထဲ၌ ကျိန်းဝပ်တော်မူပါမည်အကြောင်း ငါဆုတောင်း၏။ သင်တို့၏အသက်တာသည် ချစ်ခြင်း၌ ခွန်အားရှိ၍ ချစ်ခြင်းမေတ္တာ၌ တည်ဆောက်ပါမည်အကြောင်း ငါဆုတောင်း၏။¹⁸ သင်တို့နှင့် ဘုရားသခင်၏သန့်ရှင်းသောလူအပေါင်းတို့သည် ခရစ်တော်၏ချစ်ခြင်းမေတ္တာတော်ကြီး မားမှုကို နားလည်နိုင်သောတန်ခိုးရှိကြပါမည်အကြောင်း ငါဆုတောင်း၏။ ခရစ်တော်၏ချစ်ခြင်းမေတ္တာတော်သည် အဘယ်မျှလောက် ကျယ်ဝန်း၍ ရှည်လျားမြင့်မားပြီးနောက်ရှိသည့် ကိုသင်တို့သည် နားလည်နိုင်ပါမည် အကြောင်း ငါဆုတောင်း၏။¹⁹ ကိုယ့်ညာဏ်နှင့် မသိနိုင်သောခရစ်တော်၏ချစ်ခြင်းမေတ္တာကိုသင်တို့သိနိုင်မည်အကြောင်း ငါဆုတောင်း၏။ ထို့နောက် သင်တို့သည် ဘုရားသခင်၏ပြည့်စုံတော်မူခြင်း ရှိသမျှနှင့် အညီပြည့်စုံနိုင်ကြမည်ဖြစ်၏။

²⁰ဘုရားသခင်သည် ငါတို့တောင်းပန်ကြစည်နိုင်ခြင်းရှိသမျှတို့ထက် များစွာတတ်နိုင်သောအစွမ်းရှိတော်မူ၏။²¹ ဘုရားသခင်သည် ခရစ်တော်ယေရှု၌၎င်း၊ အသင်းတော်၌၎င်း၊ ကမ္ဘာအဆက်ဆက် ဘုန်းကြီးတော်မူစေသော အာမင်။

ကိုယ်ခန္ဓာ၏ညီညွတ်ခြင်း

4 ငါသည် သခင်ဘုရားနှင့် စပ်ဆိုင်သောကြောင့် အကျဉ်းခံရ၏။ ဘုရားသခင်သည် သင်တို့ကို သူ၏လူတို့ဖြစ်ရန် ရွေးကောက်တော်မူ၏။ ယခုတွင် သင်တို့သည် ဘုရားသခင်၏ လူတို့အသက်ရှင်သည့်အတိုင်း အသက်ရှင်ကြရမည်အကြောင်း ငါတိုက်တွန်းနှိုးဆော်၏။² အစဉ်မပြတ်နှိမ်ချလျက်၊ နူးညံ့သိမ်မွေ့ခြင်းရှိကြလော့။ သင်တို့သည် တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် သည်းခံနိုင်ကြမည်အကြောင်း စိတ်ရှည်သည်းခံခြင်းနှင့် ချစ်ခြင်းမေတ္တာရှိကြလော့။³ သင်တို့သည် ဝိညာဉ်တော်အားဖြင့် ငြိမ်သက်ခြင်းနှင့် အတူ အသင့်အတင့်ပေါင်းသင်းဆက်ဆံကြ၏။ ယခုတွင် သင်တို့သည် ဤနည်းအားဖြင့် တတ်

နိုင်သရွေး ဆက်လက်၍အတူတကွနေကြလော့။ ငြိမ်သက်ခြင်းကို သင်တို့၌ တည်စေကြလော့။ ကိုယ်တစ်ကိုယ်၊ ဝိညာဉ်တော်တစ်ပါးတည်းရှိ၏။⁴ ဘုရားသခင်သည် သင်တို့ကို မျှော်လင့်ခြင်းတစ်ပါးတည်းရှိစေခြင်းငှါ ခေါ်တော်မူ၏။⁵ သခင်တစ်ပါး၊ ယုံကြည်ခြင်းတစ်ပါးနှင့် ဗတ္တိဇ်တစ်ပါးတည်းသာရှိ၏။⁶ ခတ်သိမ်းသောငါတို့၏ အဘဖြစ်သော ဘုရားသခင်တစ်ဆူတည်း ရှိတော်မူ၏။ ထိုဘုရားသခင်သည် ခပ်သိမ်းသော အရာတို့ကို အုပ်စိုးတော်မူ၏။ ထိုဘုရားသခင်သည် နေရာတိုင်း၌ရှိတော်မူ၍၊ ခပ်သိမ်းသော အရာထဲ၌လည်း ရှိတော်မူ၏။

⁷ခရစ်တော်သည် ဆုကျေးဇူးကို ငါတို့တစ်ယောက်စီတိုင်းအား ပေးတော်မူ၏။ တစ်ယောက်စီတိုင်းသည် ခရစ်တော်ပေးရန် အလိုရှိသောအရာကိုခံရကြ၏။⁸ ထိုအကြောင်းကြောင့် ကျမ်းစာ၌ ဤသို့ရေးထားပါ၏။

“သူသည် မြင့်သောကောင်းကင်အရပ်သို့ တက်ကြွတော်မူ၏။ ထိုဘုရားသခင်သည် ချုပ်နှောင်ခြင်းကို ခံရသောသူတို့အား သူနှင့်အတူခေါ်ဆောင်တော်မူ၍ လူတို့အား ဆုလားဒါများကို ပေးတော်မူ၏။”

ဆာလံ 68:18

⁹“သူသည် တက်ကြွတော်မူ၏” ဟုဆိုရာ၌ အဘယ်သို့ ဆိုလိုပါသနည်း။ သူသည် အစ၌ နိမ့်သောမြေကြီးပေါ်သို့ ဆင်းကြွတော်မူခဲ့သည် ဟုဆိုလို၏။¹⁰ ထို့ကြောင့် ခရစ်တော်သည် ကြွဆင်းလာ၍ တက်ကြွတော်မူသောသူပင်ဖြစ်၏။ ခရစ်တော်သည် ခပ်သိမ်းသောအရာကို ကိုယ်တိုင်ပြည့်စုံစေခြင်းငှါ ထက်ကောင်းကင်သို့တက်ကြွတော်မူ၏။¹¹ ထိုခရစ်တော်သည် လူတို့အား ဆုကျေးဇူးများကို ပေးတော်မူသောသူပင်ဖြစ်၏။ ခရစ်တော်သည် လူအချို့တို့ကို တမန်တော်အရာ၌၎င်း၊ အချို့တို့ကို ပရောဖက်အရာ၌၎င်း၊ အချို့တို့ကို သာသနာပြုအရာ၌၎င်း၊ အချို့တို့ကို သင်းအုပ်အရာနှင့် ဆရာအရာ၌၎င်း ခန့်ထားတော်မူ၏။¹² ဘုရားသခင်၏သန့်ရှင်း

သောသူတို့သည် အစေခံခြင်းအမှုကို ဆောင်ရွက်ရန်အတွက် ကိုယ်ကိုကိုယ် ပြင်ဆင်နိုင်မည့် အကြောင်း ခရစ်တော်သည် သူတို့အား ထိုဆုကျေးဇူးများကို ပေးတော်မူ၏။ ဘုရားသခင်သည် ခရစ်တော်၏ကိုယ်ခန္ဓာ၌ သာ၍ခွန်အားနှင့်ပြည့်စုံစေခြင်းငှါ ထိုဆုကျေးဇူးများကို ပေးတော်မူ၏။¹³ ငါတို့အားလုံးတို့သည် တူညီသောယုံကြည်ခြင်းနှင့် ဘုရားသခင်၏သားတော်အကြောင်းကို သိကျွမ်းခြင်း၌ တူညီသောပညာမှ လာသောစည်းလုံးညီညွတ်ခြင်း ရှိကြသည်တိုင် အောင်ဤအမှုသည် ဆက်လက်၍ လုပ်ဆောင်ရပါမည်။ ငါတို့သည် ရင့်ကျက်လာ၍ ခရစ်တော်ကဲ့သို့ဖြစ်ကာ ကိုယ်တော်၏စုံလင်ခြင်းကို ရရှိပါမည်။

¹⁴ ထိုနောက် ငါတို့သည် ထပ်၍ သူငယ်များကဲ့သို့ ဖြစ်ကြလိမ့်မည်မဟုတ်။ ငါတို့သည် လေတိုက်၍ လွှင့်ပါသွားသောလေကဲ့သို့ ဖြစ်ကြလိမ့်မည်မဟုတ်။ အသစ်သောသွန်သင်ခြင်းရှိသမျှတို့ဖြင့် ငါတို့အား လိမ်လည်လှည့်ဖြားရန် အလိုရှိသောသူတို့သည် ငါတို့ကို လွမ်းမိုးကြလိမ့်မည်မဟုတ်။ ထိုသူတို့သည် လူတို့အား မှားယွင်းသောလမ်းသို့ လိုက်သွားစေခြင်းငှါ ပရိယာယ်မျိုးစုံဖြင့် လိမ်လည်လှည့်ဖြားရန် ကြိုးစား၍ ကြံစည်လျက်ရှိကြ၏။¹⁵ သို့သော်လည်း ထိုမှလွဲ၍ ငါတို့သည် သမ္မာတရားကို ချစ်ခြင်းမေတ္တာနှင့် ဟောပြောခြင်းအားဖြင့် ခပ်သိမ်းသောအရာတို့၌ ခရစ်တော်ကဲ့သို့ ကြီးထွားရကြလိမ့်မည်။ ခရစ်တော်သည် ခေါင်းဖြစ်၍ ငါတို့သည် ကိုယ်ခန္ဓာဖြစ်ကြ၏။¹⁶ ကိုယ်ခန္ဓာတစ်ခုလုံးသည် ခရစ်တော်ပေါ်၌ မှီခိုလျက်ရှိ၏။ ကိုယ်ခန္ဓာအစိတ်အပိုင်းအားလုံးတို့သည် အတူတကွ ဆက်ဆံ၍ ချုပ်နှောင်ကြ၏။ ကိုယ်ခန္ဓာ၏အစိတ်အပိုင်းတစ်ခုစီသည် ကိုယ်စီအလုပ်ရှိကြ၏။ ဤအရာသည် ကိုယ်ခန္ဓာတစ်ခုလုံးကိုချစ်ခြင်းမေတ္တာ၌ကြီးထွားခိုင်ခံ့စေ၏။

သင်တို့အသက်ရှင်ရ မည့်နည်းလမ်း

¹⁷ သခင်ဘုရား၏ နာမတော်၌ ဤအရာကို

သင်တို့အား ငါပြော၏။ သင်တို့ကို ငါသတိပေး၏။ သင်တို့သည် မယုံကြည်သောသူများကဲ့သို့ ဆက်လက်၍ အသက်မရှင်ကြနှင့်။ ထိုသူတို့၏ အကြံအစည်များသည် အချည်းနီးသက်သက်ဖြစ်၏။¹⁸ ထိုသူတို့သည် နားလည်ခြင်းမရှိ။ သူတို့သည် နားထောင်ခြင်းကို ငြင်းဆန်နေကြသောကြောင့်ဘာမျှမသိကြ။ ထိုကြောင့် သူတို့သည် ဘုရားသခင်ပေးတော်မူသောအသက်ကို မပိုင်နိုင်ကြ။¹⁹ သူတို့သည် ရှက်ကြောက်ခြင်းမရှိ။ သူတို့သည် မိမိတို့အသက်တာများကို ဆိုးညစ်သောအပြစ်ဒုစရိုက်များပြုရန် အသုံးပြုကြ၏။ သူတို့သည် မကောင်းသောအပြစ်ဒုစရိုက်မျိုးစုံရှိသမျှတို့ကို သာ၍ပြုရန် အလိုရှိကြ၏။²⁰ သို့သော်လည်း! ခရစ်တော်ထံမှ သင်တို့သင်ကြားသောအရာများတို့သည် ထိုအရာများကဲ့သို့မဟုတ်။²¹ သင်တို့သည် ကိုယ်တော်၏အကြောင်းကို ကြားပြီးသည့်ရှိကြသည်ဖြစ်ကြောင်း ငါသိ၏။ ထိုကြောင့် သင်တို့အား သမ္မာတရားကို သွန်သင်တော်မူ၏။ သမ္မာတရားသည် ယေရှု၌ရှိ၏။²² သင်တို့၏ဇာတိဟောင်းကို ချွတ်ပယ်ရန် သင်တို့အား သွန်သင်တော်မူ၏။ ထိုသို့ဆိုရာတွင် သင်တို့ကျင့်သည့်ဆိုးညစ်သောအသက်တာကို စွန့်လွှတ်ရမည် ဟုဆိုလို၏။ ထိုဇာတိဟောင်းသည် လိမ်လည်လှည့်ဖြားတတ်သော အလိုဆန္ဒများကြောင့် ဆိုးညစ်သည်ထက် ဆိုးညစ်လာ၏။²³ သင်တို့၏စိတ်နှလုံးနှင့် သင်တို့၏ အကြံအစည်တို့ကို အစဉ်မပြတ် အသစ်ပြုပြင်ရမည်။²⁴ သင်တို့သည် ဘုရားသခင်နှင့် အတူအမျှ ဖန်ဆင်းသောလူ သစ်ဖြစ်လာကာ အမှန်စင်စစ်ကောင်းမြတ်၍ သန့်ရှင်းသောအသက်တာ၌ အသက်ရှင်ရမည်။

²⁵ ထို့ကြောင့် သင်တို့သည် လိမ်ညာခြင်း မုသာစကားပြောခြင်းကို စွန့်လွှတ်ရကြမည်။ သင်တို့သည် အစဉ်မပြတ် အချင်းချင်းတစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် မှန်သောစကားကို သာပြောကြလော့။ အကြောင်းမူကား၊ ငါတို့သည် အချင်းချင်း အင်္ဂါချင်းဖြစ်ကြ၏။²⁶ သင်တို့သည် အမျက်ထွက်သောအခါ၊ ထိုအမျက်

ထွက်ခြင်းသည် အပြစ်မဖြစ်စေနှင့်။ တစ်နေ့လုံး ဆက်လက်၍ အမျက်မထွက်စေနှင့်။²⁷ မာရ် နတ်သည် သင်တို့ကို အောင်နိုင်ရန် အခွင့်မပေး ကြနှင့်။²⁸ တစ်ယောက်သောသူသည် ခိုးတတ် သောသူဖြစ်လျှင်၊ သူသည် ခိုးခြင်းမှ ရပ်တန့်ရ မည်။ ထိုသူသည် အစပြု၍ အလုပ်လုပ်ရမည်။ သူသည် ကောင်းသောအရာတစ်စုံတစ်ခုကို ပြု လုပ်ရန် မိမိလက်ကို အသုံးပြုရမည်။ သို့ဖြစ် လျှင် သူသည် ဆင်းရဲသောသူတို့အား တစ်စုံ တစ်ရာကိုဝေငှပေးကမ်းခြင်းကိုပြုနိုင်လိမ့်မည်။

²⁹ သင်တို့သည် စကားပြောဆိုသောအခါ ညစ်ညူး၍ ဆိုးသောစကားတစ်ခုခုကိုမျှ မပြော ဆိုကြနှင့်။ သို့သော်လည်း လူတို့အား ဝိညာဉ် ပိုင်းဆိုင်ရာ၌ ကြီးထွားသန်မာစေသော အရာ များကို ပြောဆိုကြလော့။ ဤနည်းအားဖြင့် သင်တို့ ပြောသောအရာတို့သည်သင့်အား နား ထောင်သောသူတို့ကို ကူညီမစလိမ့်မည်။³⁰ သန့် ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်ကို စိတ်မနာစေကြနှင့်။ သင်တို့သည် ဘုရားသခင်နှင့်စပ်ဆိုင်တော်မူ ကြောင်းကို ဝိညာဉ်တော်သည် သက်သေဖြစ် ၏။ ထိုနေ့ရောက်သောအခါ ဘုရားသခင်သည် သင့်ကို လွတ်မြောက်စေပါမည်အကြောင်းကို ထင်ရှားစေခြင်းငှါဘုရားသခင်သည်ထိုဝိညာဉ် တော်ကို သင်တို့အား ပေးတော်မူ၏။³¹ ခါးသီး ခြင်း၊ စိတ်ဆိုးခြင်း၊ အမျက်ဒေါသထွက်ခြင်းကို မပြုကြနှင့်။ အခြားသောသူတို့အား ဒေါသကြီး စွာ အော်ဟစ်ငေါက်ဆိုခြင်းကို မပြုကြနှင့်။ အ ဘယ်သူမျှ မစော်ကားကြနှင့်။ ဆိုးသောအ ဘယ်အရာကိုမျှ မပြုကြနှင့်။³² အချင်းချင်းတစ် ယောက်ကိုတစ်ယောက်ကြင်နာခြင်း၊ သနား စုံမက်ခြင်းပြုကြလော့။ ဘုရားသခင်သည် သင် တို့ကို ခရစ်တော်၌ ခွင့်လွှတ်တော်မူသကဲ့သို့ အချင်းချင်း တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက်ခွင့် လွှတ်ခြင်းရှိကြလော့။

5 သင်တို့သည် ဘုရားသခင်ချစ်တော်မူသော သားသမီးဖြစ်ကြ၏။ ထို့ကြောင့် ဘုရား သခင်ကဲ့သို့ဖြစ်ရန်ကြိုးစားအားထုတ်ကြလော့။² မေတ္တာတရား၌ အသက်ရှင်ကြလော့။ ခရစ်

တော်သည် ငါတို့ကို ချစ်တော်မူ၍ ငါတို့အ တွက် မိမိကိုယ်ကိုစွန့်တော်မူသည်နည်းတူ အ ခြားသောသူတို့ကို ချစ်ကြလော့။ သူသည် မွှေး ကြိုင်သောအနံ့ကို ပေးလှူ၍ ဘုရားသခင်ကို ယင်ပူဇော်လေ၏။

³ သင်တို့အထဲတွင် မတရားသောမေထုန်မှီ ဝဲခြင်းမရှိစေရ။ သင်တို့အထဲတွင် ညစ်ညူးသော အပြုအမူ၊ လောဘလွန်ကျူးခြင်းအမှုတို့ကို မရှိ စေရ။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုအရာများတို့သည် ဘုရားသခင်၏ သန့်ရှင်းသောသူတို့အတွက် ရှောင်သင့်သည့်အတိုင်း စကားမျှဖြင့် မဆက် ဆံကြနှင့်။⁴ သင်တို့မိုက်မဲစွာ ပြောဆိုခြင်း၊ ဆိုး ညစ်သောပြက်ရယ်ပြုခြင်းကို မပြုကြနှင့်။ ဤ အရာများသည် သင်တို့အတွက် မကောင်း သောအရာဖြစ်၏။ ထိုသို့ပြုသည့်ထက် သင်တို့ သည် ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်ကိုသာ ချီး မှမ်းရမည်။⁵ သင်တို့သည် ဤအရာကို သေချာ စွာ သိနိုင်ကြမည်။ မတရားသောမေထုန်မှီဝဲ သောသူ၊ ညစ်ညူးစွာပြုသောသူနှင့် ရုပ်တုကို ကိုးကွယ်သောသူဖြစ်သော လောဘလွန်ကျူး သောသူသည် ခရစ်တော်နှင့်အတူ ဘုရားသခင် ၏နိုင်ငံတော်၌ အမွေခံရလိမ့်မည်မဟုတ်။ မိမိ အတွက်ကိုသာ အစဉ်မပြတ် ပို၍လိုလားသော သူတစ်ယောက်သည် ဖောက်ပြန်ပျက်စီးတတ် သည့်မှားယွင်းသောဘုရားကို ကိုးကွယ်၍ အ စေခံခြင်းဖြစ်၏။

⁶ မမှန်မကန်သောအရာများကို ပြောဆို ခြင်းအားဖြင့် သင်တို့သည် အဘယ်သူ၏လိမ် လည်လှည့်ပြားခြင်းကိုမျှ မခံကြနှင့်။ ထိုကဲ့သို့ သောအရာများတို့သည် နားမထောင်သောသူ တို့အပေါ်၌ ဘုရားသခင်၏အမျက်တော်ကို ဖြစ် ပေါ်စေ၏။⁷ ထို့ကြောင့် ထိုအရာများကို သူတို့ နှင့်အတူ မပြုကြနှင့်။⁸ လွန်ခဲ့ပြီးသောအချိန်၌ သင်တို့သည် မှောင်မိုက်နှင့်ပြည့်ဝလျှက်ရှိကြ၏။ သို့သော်လည်း ယခုတွင် သင်တို့သည် သခင် ဘုရား၌ အလင်းနှင့်ပြည့်ဝလျှက်ရှိကြပြီ။ ထို ကြောင့် အလင်းနှင့်စပ်ဆိုင်သောသားသမီးတို့ ကဲ့သို့ အသက်ရှင်ကြလော့။⁹ အလင်းသည်

ကောင်းမြတ်စုံလင်ခြင်းရှိသမျှ၊ ပြောင်မတ်စွာ အသက်ရှင်ခြင်းနှင့်သမ္မာတရားကို ယူဆောင် လာ၏။¹⁰ အဘယ်အရာသည် သခင်ဘုရားနှစ် သက်တော်မူသည်ကို ကြိုးစား၍ သင်ယူကြ လော့။¹¹ မှောင်မိုက်၌ရှိသောသူတို့ပြုသော အ ရာများကို မပြုကြနှင့်။ ထိုအရာများကို ပြုခြင်း အားဖြင့် ကောင်းသောအရာတစ်စုံတစ်ခုမျှ ယူ ဆောင်လာခြင်းမပြု။ သို့သော်လည်း၊ မှောင် မိုက်ထဲ၌ရှိသောထိုအရာများသည် မှားယွင်း သည့်အကြောင်းကို ထင်ရှားစေခြင်းငှါ ကောင်း သောအရာများကို ပြုကြလော့။¹² မှောင်မိုက် ထဲ၌ရှိသော ထိုသူတို့၏လျှို့ဝှက်စွာပြုသောအ ရာများအကြောင်းကို ပြောဆိုခြင်းသည်ပင် လျှင် အမှန်စင်စစ် အလွန်ရှက်ဖွယ်၊ ရွံရှာဖွယ် သောအရာဖြစ်၏။¹³ သို့သော်လည်း ထိုအရာ အားလုံးတို့သည် မှားယွင်းသည့်အကြောင်း ငါ တို့သည် ထင်ရှားစွာ ဖော်ပြသောအခါ၊ အ လင်းသည် ထိုအရာများအားလုံးတို့ကို လွယ် ကူစွာမြင်ရန် ပြုတော်မူတတ်၏။¹⁴ လွယ်ကူစွာ မြင်ရန် ပြုတော်မူသောအရာခပ်သိမ်းတို့သည် အလင်းဖြစ်လာနိုင်၏။ ဤအကြောင်းကြောင့် ငါတို့ပြောဆိုသည်မှာ၊

“အိပ်ပျော်သောသင်နိုးလော့၊ သေခြင်းမှ ထမြောက်လော့၊ သို့ပြုလျှင် ခရစ်တော် သည် သင့်အပေါ်၌ ထွန်လင်းတော်မူ လိမ့်မည်။” ဟုဆိုထားသည့်အရာရှိ၏။

¹⁵ ထို့ကြောင့် သင်တို့သည် အဘယ်သို့ အ သက်ရှင်သည်ကို အထူးသတိပြုကြလော့။ ပညာမဲ့သောသူတို့ကဲ့သို့ အသက်မရှင်ကြနှင့်။ သို့သော်လည်း ပညာသတိရှိစွာ အသက်ရှင်ကြ လော့။¹⁶ ယခုနေ့ရက်ကာလတို့သည် ဆိုးယုတ် သောကြောင့် သင်တို့၏ကာလအချိန်ကို အ မြော်အမြင်ရှိစွာ အသုံးပြုရကြမည်အကြောင်း ငါဆိုလို၏။¹⁷ ထို့ကြောင့် သင်တို့၏အသက်တာ များအားဖြင့် မိုက်မဲခြင်းသို့မရောက်ကြနှင့်။ သို့ သော်လည်း သခင်ဘုရားသည် သင်တို့အား

အဘယ်အရာကို ပြုကြရန်အလိုရှိတော်မူသည် ကို နားလည်ကြလော့။¹⁸ စပျစ်ရည်မမူးယစ်ကြ နှင့်။ ထိုအရာသည် သင်တို့ကို ဝိညာဉ်နှင့်စပ် ဆိုင်သောအရာ၌ ပျက်စီးယိုယွင်းစေလိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း ဝိညာဉ်တော်နှင့် ပြည့်ဝကြ လော့။¹⁹ အချင်းချင်း တစ်ယောက်ကိုတစ် ယောက်ဆာလံသီချင်း၊ ဓမ္မသီချင်းနှင့် ဝိညာဉ် ပိုင်းဆိုင်ရာ ချီးမွမ်းသီချင်းများအားဖြင့်၊ မိဿ ဟရကြလော့။ သင်တို့၏စိတ်နှလုံးဖြင့် ချီးမွမ်း သီဆိုခြင်းနှင့် တေးဂီတများအားဖြင့် သခင် ဘုရားကို ချီးမွမ်းကြလော့။²⁰ ခပ်သိမ်းသောအ ရာတို့၌ ခမည်းတော်ဘုရားသခင်ကို ငါတို့ သခင်ယေရှုခရစ်၏နာမတော်၌ အစဉ်မပြတ် ကျေးဇူးတော်ချီးမွမ်းကြလော့။

မယားများနှင့် လင်ယောက်ျားများ

²¹ အချင်းချင်း တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် နာခံကြရန် အလိုဆန္ဒရှိကြလော့။ သင်တို့သည် ခရစ်တော်ကို ကြည်ညိုလေးစားသောအားဖြင့် ဤအရာကို ပြုကြလော့။

²² အချင်းဇနီးတို့၊ သင်တို့သည် သခင်ဘုရား ၏အုပ်စိုးတော်မူခြင်းအောက်၌ နေသကဲ့သို့ ကိုယ်ခင်ပွန်းတို့၏အုပ်စိုးခြင်းအောက်၌ ရှိနေ ကြလော့။²³ အကြောင်းမူကား၊ ခရစ်တော် သည် အသင်းတော်အပေါ်မှာ ခေါင်းဖြစ်တော် မူသကဲ့သို့ ယောက်ျားသည် မိမိခင်ပွန်း၏အ ပေါ်မှာ ခေါင်းဖြစ်၏။ အသင်းတော်သည် ခရစ် တော်၏ကိုယ်ဖြစ်၍ သူသည် အသင်းတော်၏ ကယ်တင်ရှင် ဖြစ်တော်မူ၏။²⁴ အသင်းတော် သည် ခရစ်တော်၏အုပ်စိုးခြင်းအောက်၌ရှိ၏။ ထို့ကြောင့် မိန်းမတို့လည်း ထိုနည်းတူဖြစ်ကြ၏။ သင်တို့သည် ခပ်သိမ်းသောအရာတို့၌ ကိုယ် ခင်ပွန်းတို့၏အုပ်စိုးခြင်းအောက်၌ ရှိရမည်။²⁵ အ ချင်းယောက်ျားတို့၊ ခရစ်တော်သည် အသင်း တော်ကို ချစ်တော်မူသကဲ့သို့၊ သင်တို့လည်း ကိုယ်ခင်ပွန်းကို ချစ်ကြလော့။ ခရစ်တော်သည် အသင်းတော်အတွက် အသေခံတော်မူ၏။²⁶ သူသည် အသင်းတော်ကို သန့်ရှင်းစေခြင်း ငှါ

အသေခံတော်မူ၏။ သို့သော်လည်း ခရစ်တော်သည် အသင်းတော်ကို ရေနှင့်ဆေးကြောခြင်းအားဖြင့် သန့်ရှင်းဖြူစင်စေခြင်းငှါ ဝမ်းမြောက်ဖွယ်ရာသတင်းကောင်းကို ပထမအသုံးပြုတော်မူ၏။²⁷ ခရစ်တော်သည် အသင်းတော်အား အသရေတင့်တယ်လျှက်ရှိသော သတို့သမီးကဲ့သို့ မိမိအား ပေးနိုင်မည်အကြောင်း အသေခံတော်မူ၏။ သူသည် အသေခံတော်မူသောကြောင့် ထိုအသင်းတော်သည် အမှားအယွင်းများ၊ ညစ်ညူးသောအရာများ၊ အခြားမည်သည်များယွင်းသောအရာများမရှိဘဲ သန့်ရှင်းစေနိုင်၏။²⁸ ထိုနည်းတူ ယောက်ျားတို့သည် မိမိတို့၏ခန္ဓာကိုယ်ကို ချစ်သကဲ့သို့မိမိခင်ပွန်းတို့ကို ချစ်ရမည်။ ခင်ပွန်းကို ချစ်သောယောက်ျားသည် ကိုယ်ကိုချစ်သောသူဖြစ်၏။²⁹ ကိုယ်ကိုယ်ခန္ဓာကို မုန်းသောသူတစ်ယောက် မျှမရှိ။ ခရစ်တော်သည် အသင်းတော်ကို ကျွေးမွေးပြုစုတော်မူသကဲ့သို့ ခပ်သိမ်းသောသူတို့သည် မိမိတို့ကိုယ်ခန္ဓာကို ကျွေးမွေးပြုစု တတ်ကြ၏။³⁰ အကြောင်းမူကား၊ ငါတို့သည် သူ၏ကိုယ်အင်္ဂါများဖြစ်ကြ၏။³¹ ကျမ်းစာ* ဆိုသည်မှာ “ယောက်ျားသည် ကိုယ်မိဘကို စွန့်၍ ကိုယ်ခင်ပွန်း၌မှီဝဲသဖြင့် ထိုသူနှစ်ယောက်တို့သည် တစ်ကိုယ်တည်းဖြစ်ရလိမ့်မည်။”³² ဤအရာသည် နက်နဲသောအရာဖြစ်၏။ ထိုသို့ငါဆိုသော် ခရစ်တော်နှင့်အသင်းတော်၌ရှိသော ဆက်စပ်မှုကို ရည်မှတ်၍ ပြောဆိုခြင်းဖြစ်၏။³³ သို့သော်လည်း သင်တို့သည် အသီးသီးကိုယ်ကိုယ်ချစ်သကဲ့သို့ကိုယ်ခင်ပွန်းကို ချစ်ရမည်။ မိန်းမသည်လည်း ကိုယ်ခင်ပွန်းကို ရိုသေလေးစားရမည်။

သားသမီးများနှင့်မိဘများ

6 သားသမီးတို့၊ သခင်ဘုရား၏အလိုတော်နှင့်အညီသင်တို့၏မိဘစကားကိုနားထောင်ကြလော့။ ထိုအရာသည် ပြောင့်မတ်မှန်ကန်

ကျမ်းစာ သန့်ရှင်းသောအရေးအသား-ဓမ္မဟောင်း
 “ယောက်ျားသည် ... ရလိမ့်မည်” ကမ္ဘာ 2:24

သောအရာဖြစ်၏။² ပညတ်တော်ကား၊ “သင်တို့၏ပခင်နှင့်မိခင်ကို ရိုသေစွာပြုလော့”^{*} ဟုဆို၏။ ထိုအရာမှာ ဂတိတော်နှင့်ဆိုင်သော ပထမပညတ်ဖြစ်၏။³ ထိုဂတိတော်မှာ၊ “အရာခပ်သိမ်းသည် သင်တို့နှင့်ကောင်းမွန်ပါလိမ့်မည်။ သင်တို့သည် မြေကြီးပေါ်၌ အသက်တာရှည်ကြလိမ့်မည်။”⁴ အဘတို့၊ ကိုယ့်သားသမီးတို့ကို စိတ်ဆိုးစေခြင်းငှါ မပြုကြနှင့်။ သခင်ဘုရား၏အလိုတော်နှင့် ညီသောဆုံးမသွန်သင်ခြင်းကို ပြုလျက်ကျွေးမွေးကြလော့။

အစေခံကျွန်များနှင့်သခင်များ

⁵ အစေခံကျွန်တို့၊ ဤမြေကြီးပေါ်၌ သင်တို့သခင်တို့၏စကားကို ကြောက်ရွံ့ရှိသေခြင်းနှင့်နားထောင်ကြလော့။ သင်တို့သည် ခရစ်တော်၏အစေခံသကဲ့သို့ သူတို့၏အစေကို ရိုးသားသောစိတ်နှလုံးနှင့်ခံကြလော့။⁶ သူတို့သည် သင်တို့ကို ကြည့်ရှုနေစဉ် ကျေနပ်နှစ်သက်သည်ထက်ပို၍ နာခံခြင်းရှိရမည်။ သင်တို့သည် ခရစ်တော်၏အစေခံသကဲ့သို့ သူတို့ကို နာခံရမည်။ ဘုရားသခင်သည် အဘယ်အရာအလိုရှိတော်မူသည်ကို သင်တို့သည် စိတ်နှလုံးအကြွင်းမဲ့ဖြင့် ပြုရမည်။⁷ သင်တို့၏အလုပ်ကို ဆောင်ရွက်လော့။ ထိုအရာကို လုပ်ဆောင်ရာတွင် ဝမ်းမြောက်ပျော်ရွှင်ခြင်းရှိကြလော့။ သင်တို့သည် လူကိုသာ အစေခံခြင်းကဲ့သို့မဟုတ်၊ သခင်ဘုရား၏အစေတော်ကို ခံခြင်းကဲ့သို့ ပြုကြလော့။⁸ ဘုရားသခင်သည် လူတိုင်းအား ကောင်းမှုပြုခြင်းအတွက် ဆုလားဒ်ကိုပေးတော်မူမည်ဖြစ်ကြောင်း အောက်မေ့ကြလော့။ အစေခံကျွန်ဖြစ်စေ၊ လူလွတ်ဖြစ်စေ၊ ခပ်သိမ်းသောသူတို့သည် မိမိတို့လုပ်ဆောင်သည့်ကောင်းသောအရာများအတွက် ဆုလားဒ်ကို ရရှိကြလိမ့်မည်။

⁹ သခင်တို့၊ ထိုနည်းအတူ၊ သင်တို့၏အစေကိုခံသောကျွန်တို့တွင် ကောင်းမွန်စွာ ပြုကြ

“သင် ... ပြုလော့” ထွက် 20:12; တရား 5:16
 “အရာခတ်သိမ်း ... လိမ့်မည်” ထွက် 20:12; တရား 5:16

လော့။ သူတို့ကို ခြောက်လှန့်သောအရာများကို မပြောကြနှင့်။ သင်တို့၏သခင်ဖြစ်တော်မူ၍၊ သူတို့၏သခင်လည်း ဖြစ်တော်မူသောသူသည် ကောင်းကင်ဘုံ၌ရှိတော်မူသည်ကို သင်တို့သိကြ၏။ ထိုသခင်သည် လူအားလုံးတို့ကို တူညီမျှတစွာ တရားစီရင်တော်မူ၏။

ဘုရားသခင်၏လက်နက်စုံကို ဝတ်ဆင်ကြလော့

¹⁰ ငါ၏စာကို အဆုံးသတ်ရန် သင်တို့အား ငါပြောဆိုသည်မှာ၊ သခင်ဘုရား၌၎င်း၊ သူ၏ကြီးမားသောတန်ခိုးတော်၌၎င်း၊ အားယူ၍ ခိုင်ခံ့ခြင်းရှိကြလော့။ ¹¹ သင်တို့သည် မာရ်နတ်၏ဆိုးညစ်သောပရိယာယ်တို့ကို ခုခံကာကွယ်နိုင်မည့်အကြောင်း ဘုရားသခင်၏လက်နက်စုံကို ဝတ်ဆင်ကြလော့။ ¹² ငါတို့သည် မြေကြီးပေါ်၌ ရှိသောလူသားတို့အား ဆန့်ကျင်တိုက်လှန်ခြင်းမဟုတ်။ ငါတို့သည် အစိုးရသောသူတို့၊ အာဏာစက်များ၊ ဤလောကီမှောင်မိုက်တန်ခိုးများနှင့် တိုက်လှန်ကြ၏။ ငါတို့သည် မိုးကောင်းကင်အရပ်များ၌ နေသောနတ်ဆိုးတို့၏ဝိညာဉ်တန်ခိုးများနှင့်ဆန့်ကျင်၍ တိုက်လှန်ကြ၏။ ¹³ ထိုအကြောင်းကြောင့် သင်တို့သည် ဘုရားသခင်၏လက်နက်စုံကို လိုအပ်လျက်ရှိကြ၏။ ထို့နောက် သင်တို့သည် ဆိုးယုတ်သောနေရက်ကာလ၌ ခိုင်ခံ့စွာရပ်နိုင်ကြလိမ့်မည်။ သင်တို့သည် တိုက်လှန်ခြင်းတစ်ခုလုံးကို ပြီးစီးသောခါ သင်တို့သည် ခိုင်ခံ့စွာရပ်တည်နိုင်ဆဲဖြစ်လိမ့်မည်။ ¹⁴ ထို့ကြောင့် သင်တို့၏ခါးပတ်လည်၌ သစ္စာခါးပတ်ကို တင်းကျပ်စွာ ပတ်လျက်ခိုင်ခံ့စွာရပ်ကြလော့။ သင်တို့၏ရင်အုပ်၌ ဖြောင့်မတ်သောအသက်ရှင်ခြင်း ရင်အုပ်တန်ဆာကို ဝတ်ဆင်ကြလော့။ ¹⁵ သင်တို့၏ခြေလှမ်း ငြိမ်သက်ခြင်း၏ ဝမ်းမြောက်ဖွယ်ရာသတင်းကောင်းသည် သင်တို့ကို ကူညီ၍ခိုင်ခံ့စွာ ရပ်နေနိုင်ရန် ဝတ်ဆင်ကြလော့။ ¹⁶ မာရ်နတ်ပစ်ခတ်သော လောင်နေသည့်မြှားလက်နက်ကို ကာသတ်ပြန်နိုင်သောယုံကြည်ခြင်းလွှားကို အသုံးပြုကြ

လော့။ ¹⁷ ဘုရားသခင်၏ကယ်တင်ခြင်းကိုလည်း သင်တို့၏သံခမောက်လုံးအဖြစ် လက်ခံကြလော့။ ဝိညာဉ်တော်၏မီးကိုလည်း ယူကြလော့။ ထိုမီးသည် ဘုရားသခင်၏သွန်သင်ခြင်းတရားနှုတ်ကပတ်တော်ဖြစ်၏။ ¹⁸ အချိန်တိုင်း၌ ဝိညာဉ်တော်အားဖြင့် ဆုတောင်းပဌနာပြုခြင်း အမျိုးမျိုးတို့ဖြင့် ဆုတောင်းကြလော့။ သင်တို့အလိုရှိသမျှသော အရာခပ်သိမ်းတို့အတွက် တောင်းကြလော့။ ဤအရာကို ပြုခြင်းငှါ သင်တို့သည် အစဉ်မပြတ်အသင့်ဖြစ်ရမည်။ အဘယ်သောအခါမျှ အလျော့မပေးကြနှင့်။ ဘုရားသခင်၏လူအားလုံးတို့အတွက် အစဉ်အမြဲဆုတောင်းကြလော့။

¹⁹ ငါသည်လျှို့ဝှက်သောဝမ်းမြောက်ဖွယ်ရာသတင်းကောင်းကို ပြောပြနိုင်ခြင်းငှါ ငါ၏နှုတ်ကို ဖွင့်လှစ်သောအခါတိုင်း၌ ကြောက်ရွံ့ခြင်းမရှိဘဲဟောပြောနိုင်ခြင်းငှါ ဘုရားသခင်သည် စကားတော်ကို ငါ့အား ပေးတော်မူမည်အကြောင်း ငါ့အတွက်လည်း ဆုတောင်းကြလော့။ ²⁰ ငါသည် ဝမ်းမြောက်ဖွယ်ရာသတင်းကောင်းကို ဟောပြောရသောအမှုရှိ၏။ ငါသည် ထိုအမှုကို ယခုပင်၍ နေရာထောင်ထဲ၌ လုပ်ဆောင်လျက်နေ၏။ ငါ့ဟောပြောအပ်သည်နှင့်အညီ ထိုဝမ်းမြောက်ဖွယ်ရာသတင်းကောင်းကို ကြောက်ရွံ့ခြင်းမရှိဘဲ ဟောပြောနိုင်မည့်အကြောင်း ဆုတောင်းကြလော့။

နောက်ဆုံးနှုတ်ဆက်ခြင်းများ

²¹ ငါတို့ချစ်သောငါတို့၏ညီ တုခိတ်ကို သင်တို့ထံသို့ ငါစေလွှတ်၏။ သူသည် သခင်ဘုရား၏အမှုတော်၌ သစ္စာရှိသောအစေခံဖြစ်၏။ သူသည် ငါ့အကြောင်းအရာအားလုံးတို့ကို သင်တို့အား ပြောပြပါလိမ့်မည်။ ထို့နောက် ငါသည် အဘယ်သို့သောသူဖြစ်သည်ကို၎င်း၊ ငါသည် အဘယ်အရာကို ပြုနေသည်ကို၎င်း သင်တို့သိကြလိမ့်မည်။ ²² ထိုအကြောင်းကြောင့် သူ့ကို သင်တို့ထံသို့ ငါစေလွှတ်၏။ ငါတို့သည် အဘယ်သို့ ဖြစ်နေကြသည်ကို သင်တို့အား သိစေ

ခြင်းငှါ၎င်း၊ ခွန်အားပေးစေခြင်းငှါ၎င်း ဝါသည်
 သူကို စေလွှတ်၏။
²³သင်တို့၌ ငြိမ်သက်ခြင်းရှိပါစေသော၊
 ခမည်းတော်နှင့် သခင်ယေရှုခရစ်ထံမှ ယုံကြည်

ခြင်းနှင့် ချစ်ခြင်းမေတ္တာရှိပါစေသော။ ²⁴ငါတို့
 သခင်ယေရှုခရစ်ကို ထာဝရချစ်ခြင်းမေတ္တာနှင့်
 ချစ်သောသင်တို့အားလုံးအပေါ်၌ကျေးဇူးတော်
 ရှိပါစေသော။

ဖိလိပ္ပိုသြဝါဒစာ

1 ဖိလိပ္ပိုမြို့ရှိသောခရစ်တော်ယေရှုဘုရား သခင်၏သန့်ရှင်းသူအားလုံးတို့အား ယေရှု ခရစ်၏အစေခံကျွန်များဖြစ်ကြသော ပေါလုနှင့် တိမောသေတို့ထံမှ နှုတ်ဆက်ပါ၏။ သင်တို့၏ သင်းအုပ်များ *နှင့်သင်းထောက်တို့* အားလုံး တို့ကိုလည်း နှုတ်ဆက်ပါ၏။

² ငါတို့ အဘမည်းတော်ဘုရားသခင်နှင့် သခင်ယေရှုခရစ်ထံတော်မှ ကျေးဇူးတော်နှင့် ငြိမ်သက်ခြင်းသည် သင်တို့၌ ရှိပါစေသော။

ပေါလု၏ဆုတောင်းခြင်း

³ ငါသည် သင်တို့ကို အောက်မေ့သတိရ သော အချိန်အခါတိုင်း ဘုရားသခင်ကို ကျေးဇူးတင်ချီးမွမ်းပါ၏။ ⁴ ငါသည် ဝမ်းမြောက်ခြင်း နှင့် အစဉ်မပြတ် သင်တို့အားလုံးအတွက် ဆုတောင်းလျက်ရှိ၏။ ⁵ ငါသည် လူတို့အား ဝမ်းမြောက်စရာသတင်းကောင်းကို ဟောပြောနေ စဉ်သင်တို့သည် ငါ့ကိုကူညီကြသောကြောင့် ငါသည် ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းပါ၏။ သင်တို့ယုံကြည်သော ပထမနေ့ရက်မှ စ၍ ယခုတိုင်အောင် သင်တို့သည် ငါ့ကို ကူညီကြ၏။ ⁶ ဘုရားသခင်သည် ကောင်းသောအရာ

များကို သင်တို့တွင် ပြုတော်မူ၏။ ယေရှုခရစ် သည် တစ်ဖန်ပြန်၍ ကြွလာတော်မူသည့်တိုင် အောင်ဘုရားသခင်သည် ကောင်းသောအရာ တို့ကို ဆက်လက်၍ ပြုတော်မူလိမ့်မည်။ ထိုသို့ ပြုတော်မူမည်အကြောင်း ငါအသေချာယုံ ကြည်စိတ်ချ၏။

⁷ ထိုအကြောင်းကြောင့် ငါသည် သင်တို့၏ အမှုအရာအလုံးစုံတို့ကို ဆင်ခြင်အောက်မေ့ သင့်ကြောင်း ငါအမှန်သိ၏။ အကြောင်းမူကား ငါ၏စိတ်နှလုံးအတွင်း၌သင်တို့ရှိနေခြင်းကြောင့် ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ငါသည် သင်တို့နှင့်အလွန်နီး ကပ်လျက်ရှိသကဲ့သို့ခံစားရ၏။ သင်တို့အားလုံး သည် ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်ကို ငါနှင့်အ တူဝေမျှခံစားရကြသောကြောင့်ပင် ဖြစ်၏။ ငါ သည် အကျဉ်းထောင်၌ ရှိနေစဉ်သော်လည်း ကောင်း၊ ငါသည် ဝမ်းမြောက်စရာသတင်း ကောင်းကို ခုခံကာကွယ်နေစဉ်၌သော်လည်း ကောင်း၊ ငါသည် ဝမ်းမြောက်စရာသတင်း ကောင်း၏သမ္မာတရားကို သက်သေခံနေစဉ်၌ သော်လည်းကောင်း၊ သင်တို့သည် ဘုရား သခင်၏ကျေးဇူးတော်ကို ငါနှင့်အတူဝေမျှခံစား ရကြ၏။ ⁸ ငါသည် သင်တို့ကို တွေ့မြင်ရန်အလွန် အလိုရှိသည်ကို ဘုရားသခင်သိတော်မူ၏။ ငါ သည် သင်တို့အားလုံးကို ခရစ်တော်ယေရှု၏ချစ် ခြင်းမေတ္တာ၌ ချစ်လျက်ရှိ၏။ ⁹ ဤအရာသည် သင်တို့အတွက် ငါ၏ဆုတောင်းချက်ဖြစ်၏။

အသင်းအုပ်များ အသင်းတော်ကို ဦးဆောင်ရန် ရွေး ထားသောလူစု။ ကြည့်ကြပ်သူများနှင့် သင်းအုပ်ဆရာ များ (သို့ထိန်းများ) ဟု၍လည်း ခေါ်သည်။ သူတို့က ဘုရား သခင်၏လူများကို ကြည့်ရှုစောင့်ရှောက်ရန် တာဝန် ရှိသည်။ တမန် 20:28; ဖေတ် 4:11; တိတု 1:7, 9

သင်းထောက်တို့ မူရင်းအဓိပ္ပါယ်အရ သင်းထောက် များ ဂရိစာအရ “အစေခံ” သူတို့သည် အသင်းတော်ကို အထူးတာဝန်ထမ်းဆောင်ရန် ရွေးခြယ်ထားသောသူ များဖြစ်ကြသည်။

သင်တို့၏ချစ်ခြင်းသည် သာ၍ ကြီးထွား ကာ၊ သင်တို့၏ချစ်ခြင်းမေတ္တာ၌ ပညာ နှင့်နားလည်ခြင်းကို သင်တို့၌ ရှိလိမ့်မည် အကြောင်းဖြစ်၏။

- 10 ကောင်းသောအရာနှင့် ဆိုးသောအရာ တို့ကြား၌ ခြားနားခြင်းကို သင်တို့မြင်ကြ လိမ့်မည်။ သို့မှသာ သင်တို့သည် ခရစ် တော်ကြွလာတော်မူခြင်းအတွက် ပြုစင် ၍ အမှားအယွင်းကင်းလျက် ရှိကြပါလိမ့် မည်။
- 11 သင်တို့သည် ခရစ်တော်၏အကူအညီဖြင့် ဘုရားသခင်၏ ဘုန်းအသရေထင်ရှားရန် နှင့်ချီးမွမ်းခြင်းရှိစေခြင်းငှါ ကောင်းသော အရာများစွာတို့ကို ပြုကြပါလိမ့်မည်။

ပေါလု၏အခက်အခဲတို့က ဘုရားသခင်၏ လုပ်ငန်းကို ကူညီခြင်း

12 ညီအစ်ကိုမောင်နှမများတို့၊ ငါ၌ ဖြစ်ပျက် သည့် ထိုဆိုးသောအရာများတို့သည် ဝမ်း မြောက်စရာ သတင်းကောင်းကို ပြန်နံ့စေခြင်း ငှါ ကူညီပေး၏။ 13 ငါသည် အဘယ်ကြောင့်အ ကျဉ်းထောင်၌ ရှိရသည့်အကြောင်းမှာ ထင် ရှားလျက်ရှိ၏။ ငါသည် ခရစ်တော်၌ ယုံကြည် သူတစ်ယောက်ဖြစ်သောကြောင့် ငါသည် အ ကျဉ်းထောင်၌ ချခြင်းကိုခံရ၏။ အစောင့်အ ကြပ်အားလုံးတို့သည် ဤအရာကို သိကြ၏။ အခြားသော သူအားလုံးတို့သည်လည်း သိကြ ၏။

14 ငါသည် အကျဉ်းထောင်၌ ရှိနေသေး၏။ သို့သော်လည်းယခုတွင် ယုံကြည်သူအများစုတို့ သည် သာ၍ကောင်းမွန်စွာ ခံစားထိတွေ့ကြ၏။ ထို့ကြောင့် သူတို့သည် လူတို့အား ခရစ်တော် အကြောင်းသတင်းကို ပြောကြားရန် အလွန် သာ၍ ရဲရင့်သူဖြစ်ကြ၏။

15 အချို့သော သူတို့သည် ခရစ်တော်အ ကြောင်းကို ဟောပြောကြ၏။ အကြောင်းမူ ကား သူတို့သည် မနာလိုခြင်းနှင့် ခါးသီးခြင်းရှိ ကြ၏။ အခြားသောသူတို့သည်လည်း ခရစ် တော်အကြောင်းကို ဟောပြောကြ၏။ အဘယ် ကြောင့် ဆိုသော်လည်း သူတို့သည် ကူညီလိုကြ၏။

16 ဤလူတို့သည် ချစ်ခြင်းမေတ္တာရှိသော

ကြောင့် ဟောပြောကြ၏။ ဝမ်းမြောက်ဖွယ် ရာသတင်းကောင်းကိုထောက်မသောကြောင့်၊ ယခုတွင် ငါသည် ထောင်ထဲ၌ရှိသည်ကို သူတို့ သိကြ၏။ 17 သို့သော်လည်း ထိုအခြားသောသူ တို့သည် ခရစ်တော်အကြောင်းကို ဟောပြော ကြ၏။ အကြောင်းမူကား သူတို့သည် အတ္တစိတ် ရှိကြ၏။ သူတို့၏ဟောပြောချခြင်းအကြောင်း ရင်းမှာ မှားယွင်းနေ၏။ သူတို့သည် အကျဉ်း ထောင်ထဲ၌ ငါအတွက် ဒုက္ခပေးလိုကြ၏။

18 သူတို့သည် ငါအတွက် ဒုက္ခပြုသနာကို ပြုကြသော်လည်း ငါသည် အမှုမထား။ သူတို့ အတွက် အရေးကြီးသောအရာမှာ သူတို့သည် ခရစ်တော်အကြောင်းကို လူတို့အား ပြောကြား ရန်ဖြစ်၏။ ခရစ်တော်အကြောင်းကို လူတို့အား ဟောပြောရန် သူတို့ကို ငါအလိုရှိ၏။ သူတို့ သည် မှန်ကန်သောအကြောင်းရင်းဖြင့် ထိုအမှု ကို ပြုရမည်။ သို့သော်လည်း သူတို့သည် မှန် ကန်သောရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် ပြုသည်ဖြစ်စေ၊ မှားယွင်းသော ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် ပြုသည်ဖြစ် စေ သူတို့ပြုသောအရာအတွက် ငါသည် ဝမ်း မြောက်၏။ သူတို့သည် ခရစ်တော်အကြောင်း ကို လူတို့အား ဟောပြောကြသောကြောင့်၊ ငါသည် ဝမ်းမြောက်၏။ သို့ဖြစ်၍ ငါသည် ဆက် လက်၍ ဝမ်းမြောက်ရလိမ့်မည်။ 19 ယေရှုခရစ် ၏ဝိညာဉ်တော်သည် ငါ့အား ကူညီရန် သင်တို့ သည် ငါ့အတွက် ဆုတောင်းပေးနေကြ၏။ ထို ကြောင့် ဤဒုက္ခဆင်းရဲခြင်းသည် ငါ၏လွတ် မြောက်ခြင်းကို ယူလာလိမ့်မည်အကြောင်း ငါ သိ၏။ 20 ငါမျှော်လင့်အားကြီး၍ တောင့်တ သောအရာသည် မည်သည့်အပြုအမူ၌အလျှင်း ရှက်ကြောက်ခြင်း မရှိမည့်အကြောင်းဖြစ်၏။ ငါ သည်ယခုတွင် ရဲရင့်ခြင်းရှိလိမ့်မည်အကြောင်း ငါမျှော်လင့်၏။ အစဉ်မပြတ် ခရစ်တော်၏ကြီး မြတ်တော်မူခြင်းကို ဤမြေကြီးပေါ်တွင် ငါ၏အ သက်တာ၌ ထင်ရှားစေမည်။ ငါသည် သေ သည်ဖြစ်စေ၊ အသက်ရှင်သည်ဖြစ်စေ၊ ထိုအမှု ကိုပြုရန် ငါအလိုရှိ၏။ 21 ငါဆိုလိုသည်မှာ၊ ငါ့အ တွက် အသက်ရှင်ခြင်းသည် ခရစ်တော်ဖြစ်၍

သေလျှင်မူကား အကျိုးရှိ၏။ * ²² ငါသည် ကိုယ် ခန္ဓာ၌ ဆက်လက်၍ အသက်ရှင်နေလျှင်၊ သခင် ဘုရားအတွက် အမှုဆောင်ရန် တတ်စွမ်းနိုင်ပါ လိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း အသက်ရှင်ခြင်းသို့ မဟုတ် သေခြင်းတွင် အဘယ်အရာရွေးမည်ကို ငါမသိ။ ²³ အသက်ရှင်ခြင်းနှင့် သေခြင်းတို့ကြား တွင် ရွေးချယ်ရန် ခက်ခဲပါ၏။ ငါသည် ဤဘဝ အသက်ကို စွန့်၍ ခရစ်တော်နှင့်အတူ နေရန်အ လိုရှိ၏။ ထိုအရာသည် ပို၍ ကောင်းမွန်ပါမည်။ ²⁴ သို့သော်လည်း ငါသည် ကိုယ်ခန္ဓာ၌ ရှိနေရန် သင်တို့သည် လိုအပ်လျှက်ရှိ၏။ ²⁵ သင်တို့သည် ငါ့ကို လိုအပ်ကြသည်ကို ငါသိ၏။ ထိုကြောင့် ငါသည် သင်တို့နှင့်အတူ နေရလိမ့်မည်အ ကြောင်း ငါသိ၏။ သင်တို့သည် ကြီးထွား၍ သင် တို့၏ယုံကြည်ခြင်း၌ ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိကြမည် အကြောင်း ငါသည် သင်တို့ကို ကူညီပါလိမ့် မည်။ ²⁶ ငါသည် သင်တို့နှင့်အတူ တစ်ဖန်ရှိနေ သောအခါ သင်တို့သည်ခရစ်တော်ယေရှု၌ အ လွန်ဝမ်းမြောက်ခြင်း ရှိကြပါလိမ့်မည်။

²⁷ သင်တို့သည် ခရစ်တော်၏ဝမ်းမြောက်စ ရာသတင်းကောင်းနှင့် ညီညွတ်မှုရှိသော အ သက်တာနည်းလမ်းဖြင့် အသက်ရှင်ကြမည်အ ကြောင်း သေချာစွာ သိမှတ်ကြလော့။ ထို နောက် ငါသည် သင်တို့ထံသို့ အလည်အပတ် ရောက်လာသည်ဖြစ်စေ၊ သင်တို့ထံမှ အဝေး သို့ရှိသည်ဖြစ်စေ၊ ငါသည် သင်တို့အကြောင်း ကောင်းသောအရာများကို ကြားရပါလိမ့်မည်။ သင်တို့သည် တူညီသောအကြံအစည်နှင့် ဝမ်း မြောက်စရာသတင်းကောင်းမှ လာသောယုံ ကြည်ခြင်းအတွက် အသင်းတစ်ပါးတည်းကဲ့သို့ အတူတကွ လုပ်ဆောင်ခြင်း၌ ဆက်လက်၍ ခွန်အားနှင့် ပြည့်စုံကြမည်ကို ငါကြားရပါလိမ့် မည်။ ²⁸ သင်တို့ကို ဆန့်ကျင်သောသူတို့အား သင်တို့ကြောက်ရွံ့ ကြလိမ့်မည်မဟုတ်။ သင်တို့ သည် ကယ်တင်ခြင်းကိုခံယူကြောင်းနှင့် သင်တို့

၏ရန်သူတို့ကို ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်လိမ့်မည် ဖြစ်ကြောင်း ဤအရာအလုံးစုံတို့သည် ဘုရား သခင်ထံတော်မှာလာ သောသက်သေဖြစ်၏။ ²⁹ သင်တို့သည် ခရစ်တော်၌ ယုံကြည် ခြင်းဖြင့် ဂုဏ်ပြုချီးမြှောက်ခြင်းကို ဘုရားသခင်သည် သင်တို့ကို ပေးတော်မူ၏။ သို့သော်လည်း ထို အရာသည် အားလုံးမဟုတ်သေးပါ။ သင်တို့ သည် ခရစ်တော်အတွက် ချီးမွမ်းဖွယ်သော ဆင်းရဲဒုက္ခခံခြင်းကို ဘုရားသခင်သည် သင် အား ပေးတော်မူ၏။ ဤအရာများအားလုံးတို့ သည် ခရစ်တော်၏ဘုန်းအသရေတော်ကို ထင် ရှားစေပါ၏။ ³⁰ သင်တို့သည် ငါ၌ရှိသောရုန်း ကန်တိုက်ခိုက်ခြင်းကိုမြင်၍ ယခုတွင်လည်း ငါ၌ ရှိနေသေးကြောင်း သင်တို့သိကြ၏။

အချင်းချင်း ညီညွတ်ကြ၍ ဂရုစိုက်ကြလော့

2 သင်တို့သည် ငါ့ကို ပေးကမ်းခြင်းငှါ ခရစ် တော်၌ အချို့သောတိုက်တွန်းအားပေး ခြင်းရှိကြသလော့။ သင်တို့၏ချစ်ခြင်းမေတ္တာ သည် ငါ့ကို နှစ်သိမ့်စေခြင်းငှါ သင်တို့အလိုရှိပါ သလော့။ ငါတို့သည် ဝိညာဉ်တော်၌ အတူတ ကွဝေမျှကြပါသလော့။ သင်တို့သည် ကရု ကာနှင့် ကြင်နာခြင်းရှိကြပါသလော့။ ² သင်တို့ သည် ဤအရာများတို့ကို ရှိကြလျှင်၊ သင်တို့ သည် တစ်စုံတစ်ခုကို ငါ့အတွက် ပြုကြရန်သင် တို့အား ငါတောင်းပန်ပါမည်။ ထိုအရာသည် ငါ့ကို အလွန်ဝမ်းမြောက်စေလိမ့်မည်။ သင်တို့ ၏စိတ်နှလုံးအားလုံးသည် တူညီသောအရာ များတို့ကို ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် အတူတကွ ဆက်ဆံကြရန် ငါတောင်းပန်၏။ သင်တို့သည် အချင်းချင်းချစ်ကြ၍ စိတ်မကွဲပြားဘဲ တလုံးတ ဝတည်းကြံစည်ခြင်းနှင့်တကွ သဘောတညီတ ညွတ်တည်ရှိကြလော့။ ³ သင်တို့သည် အမှုအ ရာများတို့ကို ပြုကြသောအခါ၊ အတ္တလွန်ကဲ ခြင်း သို့မဟုတ်သင်တို့၏ဦး ဆောင်လမ်းပြမှု၌ ဝါကြွားခြင်းမရှိကြနှင့်။ စိတ်နှလုံးနှိမ့်ချလျက်၊ ကိုယ်ထက် အခြားသောသူတို့အား ပို၍ ကြည် ညိုလေးစားခြင်းကို ပြုကြလော့။ ⁴ သင်တို့အ

သေလျှင် ... အကျိုးရှိ၏ ပေါလုက သေခြင်းသည် သာ ၍ကောင်းမည်ဟု ပြောဆိုခြင်းအကြောင်းမှာ သေခြင်း သည် သူ့ကို ခရစ်နှင့် သာ၍နီးစေမည်ကြောင်းဖြစ်သည်။

သက်တာတစ်ခုတည်း၌သာ စိတ်ဝင်စားခြင်း မပြုကြနှင့်။ သို့သော်လည်း အခြားသောသူတို့ ၏အသက်တာများ၌ စိတ်ဝင် စားခြင်းကိုလည်း ပြုကြလော့။

**ကိုယ်အကျိုးအမရှာမည်အကြောင်း
ခရစ်တော်ထံမှ သင်ယူလော့။**

⁵သင်တို့၏အသက်တာများ၌ ခရစ်တော် ယေရှုကဲ့သို့ သင်တို့သည် စိတ်သဘောထားရှိ ၍ ပြုမူအသက်ရှင်ကြရမည်။

⁶ခရစ်တော်သည်လည်း ကိုယ်တော်တိုင်ခပ် သိမ်းသောအရာ၌ဘုရားသခင်ကဲ့သို့ ဖြစ်တော် မူ၏။ ခရစ်တော်သည် ဘုရားသခင်နှင့်ညီတူ ညီမျှဖြစ်၏။ သို့သော်လည်း ခရစ်တော်သည် ဘုရားသခင်နှင့် ညီတူညီမျှဖြစ်ကြောင်း တစ်စုံ တစ်ခုကိုစောင့်ထိန်းရမည်ဟု ထင်မှတ်ခြင်းမရှိ။

⁷သူသည် ဘုရားသခင်နှင့် အတူရှိသော မိမိနေရာကို စွန့်၍ အစေခံတစ်ယောက်ကဲ့သို့ ဖြစ်ခြင်းကို သဘောတူခံယူတော်မူ၏။ သူသည် လူသားတစ်ယောက်အဖြစ်ဖွားမြင်တော်မူခြင်း ကိုခံ၍ အစေခံတစ်ယောက်ကဲ့သို့ ဖြစ်လာခဲ့ ၏။ ⁸သူသည် လူသားတစ်ယောက်ကဲ့သို့ အ သက်ရှင်နေသောအခါ ဘုရားသခင်ကို အပြည့် အဝနာခံခြင်းအားဖြင့် ကိုယ်ကိုကိုယ် နှိမ်ချ တော်မူ၏။ သူ့အား အသေခံစေတော်မူသည် တိုင်အောင် သူသည် နာခံလျက်ရှိ၏။ သူသည် လက်ဝါးကပ်တိုင်ပေါ်၌ အသေခံတော်မူ၏။

⁹ခရစ်တော်သည် ဘုရားသခင်ကို နာခံ တော်မူ၏။ ထိုကြောင့် ဘုရားသခင်သည် ခရစ် တော်ကို အရေးအကြီးဆုံးသောနေရာသို့ ချီး မြှောက်တော်မူ၏။ ဘုရားသခင်သည် ခရစ် တော်၏နာမတော်ကို ခပ်သိမ်းသောအခြားနာ မတကာတို့ထက်သာ၍ ကြီးမြတ်စေတော်မူ၏။

¹⁰ဘုရားသခင်သည် ထိုသို့ ပြုတော်မူ၏။ အ ကြောင်းမူကား ကိုယ်တော်သည် ခပ်သိမ်းသော သူတို့ကို ယေရှု၏နာမတော်အလိုငှါ ဒူးထောက် ခြင်းငှါ အလိုရှိတော်မူ၏။ ကောင်းကင်ဘုံ၌ရှိ သောသူ၊ မြေကြီးပေါ်၌ ရှိသောသူနှင့်မြေကြီး

အောက်၌ရှိသောသူ ခပ်သိမ်းသောလူသတ္တဝါ တို့သည် ဒူးထောက်ကြရလိမ့်မည်။ ¹¹“ယေရှု ခရစ်သည် သခင်” ဖြစ်သည်ဟု ခပ်သိမ်းသော လူတို့သည် ဝန်ခံကြလိမ့်မည်။ သူတို့သည် ဤအ ရာကိုပြောဆိုကြသောအခါ အဘ ခမည်းတော် ဘုရားသခင်အား ဘုန်းကြီးစေတော်မူလိမ့်မည် ဖြစ်၏။

**ဘုရားသခင်ဖြစ်စေချင်တော်မူသော
လူများဖြစ်ကြလော့။**

¹²ငါချစ်သောမိတ်ဆွေတို့၊ သင်တို့သည် အ စဉ်မပြတ်နာခံခြင်းရှိကြ၏။ ငါသည် သင်တို့နှင့် ရှိသောအခါ သင်တို့သည် ဘုရားသခင်ကို နာ ခံကြ၏။ ငါသည် သင်တို့နှင့်အတူမရှိစဉ်ထက် ယခုတွင် သင်တို့နာခံခြင်းသည် ပို၍အရေးကြီး လျက်ရှိ၏။ သင်တို့သည် ငါ၏အကူအညီမပါဘဲ သင်တို့ကယ်တင်ခြင်းသို့ ရောက်သည်ကို သင် တို့သည် သေချာစွာသိကြမည်။ ဘုရားသခင် ကို ကြည်ညိုလေးမြတ်ခြင်းနှင့် ကြောက်ရွံ့ခြင်း ဖြင့် ဤအရာကိုပြုကြလော့။ ¹³ဘုရားသခင် သည် သူ့ကို ကျေနပ်စေသောအရာတို့ကို သင် တို့အား ပြုလိုသောဆန္ဒရှိစေခြင်းငှါ ကူညီ တော်မူ၍ ထိုအရာများကို လုပ်ဆောင်ကြရာ တွင်လည်း သင်တို့အား ကူညီတော်မူ၏။ ¹⁴ခပ် သိမ်းသောအရာတို့ကို မြည်တမ်းခြင်း၊ ငြင်းခုံ ခြင်းမရှိဘဲ ပြုကြလော့။ ¹⁵ထိုနောက် သင်တို့ သည် အပြစ်ကင်လျက် သင်တို့၌ မည်သည့်အ မှားအယွင်းမျှ ရှိလိမ့်မည်မဟုတ်။ သင်တို့သည် အမှားအယွင်းကင်းသော ဘုရားသခင်၏သား သမီးများ ဖြစ်ကြပါလိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း သင်တို့သည် အလွန်ဆိုးညစ်လာကြသော သင် တို့ပတ်လည်၌ရှိကြသည့် မပြောင့်မမှန်ဖောက် ပြန်သောလူမျိုးတို့နှင့်အတူအသက် ရှင်နေရ၏။ အလင်းသည် မှောင်မှိုက်လောကကို ထွန်းလင်း စေသကဲ့သို့ သင်တို့သည် ထိုသူတို့အား ထွန်း လင်းစေရမည်။ ¹⁶သင်တို့သည် ထိုလူတို့အား အသက်ကို ပေးသောသွန်သင်ခြင်းကို ပေးကြရ မည်။ ထိုကြောင့် ခရစ်တော်သည် တစ်ဖန်ကြ

လာသောအခါ ငါသည် ဝမ်းမြောက်နိုင်ပါမည်။ ငါ၏လုပ်ဆောင်ချက်တို့သည် အချည်းနီးမဖြစ် သောကြောင့် ငါသည် ဝမ်းမြောက်နိုင်ပါမည်။ ငါသည် အပြေးပြိုင်ပွဲတွင်ပြေး၍ အောင်နိုင် ပါမည်။

¹⁷သင်တို့၏ယုံကြည်ခြင်းသည် ဘုရားသခင် ၏အမှုဆောင်ရာတွင် သင်တို့၏အသက်တာ များကို ဆက်ကပ်ပူဇော်ခြင်းကဲ့သို့ ဖြစ်စေ၏။ ငါသည်လည်း သင်တို့၏ဆက်ကပ်ပူဇော်ခြင်း တွင် ငါ၏အသွေးကို ပေးလှူရပါလိမ့်မည်။ သို့ သော်လည်း ထိုအရာသည် ဖြစ်ပေါ်လာလျှင် ငါသည် သင်တို့အားလုံးနှင့်အတူ ပျော်ရွှင်လျက် ဝမ်းမြောက်ခြင်းအပြည့် ရှိပါလိမ့်မည်။ ¹⁸သင် တို့သည်လည်း ငါနှင့်အတူ ပျော်ရွှင်ခြင်းနှင့်ဝမ်း မြောက်ခြင်း အပြည့်ရှိကြလိမ့်မည်။

တိမောသေနှင့် ပေပြောဒိတ်တို့၏ သတင်းအကြောင်း

¹⁹တိမောသေကို သင်တို့ဆီသို့ များမကြာမီ စေလွှတ်မည်အကြောင်း သခင်ယေရှု၌ ငါမျှော် လင့်လျက်ရှိ၏။ ငါသည် ဝမ်းမြောက်လိုသော ကြောင့် သင်တို့အဘယ်သို့ ရှိကြသည်ကို သိရှိရန် ငါအလိုရှိ၏။ ²⁰တိမောသေကဲ့သို့သင်တို့ကိုကြည့် ရှုစောင့်ရှောက်သောသူ တစ်စုံတစ်ယောက်မျှ ငါ၌မရှိ။ ²¹အခြားသောသူတို့မှာ သူတို့၏အ သက်တာများအတွက်သာ စိတ်ဝင်စားကြ၏။ သူတို့သည် ခရစ်တော်ယေရှု၏အမှုတော်ထံ၌ စိတ်ဝင်စားခြင်းမရှိကြ။ ²²တိမောသေသည် အ ဘယ်သို့သောသူ ဖြစ်သည်ကို သင်တို့သိကြ၏။ သားသည် သူ၏ဖခင်နှင့်အတူ ဆောင်ရွက်သ ကဲ့သို့ တိမောသေသည်လည်း ဝမ်းမြောက်စရာ သတင်းကောင်းကို ဟောပြောခြင်း၌ ငါနှင့်အ တူလုပ်ဆောင်၏။ ²³သူ့ကို သင်တို့ထံသို့ ငါအ လျင်အမြန်စေလွှတ်ရန် အကြံရှိ၏။ ငါ၌အဘယ် သို့ ဖြစ်ပျက်လိမ့်မည်ကို သိသောအခါ သူ့ကို ငါစေလွှတ်လိမ့်မည်။ ²⁴ငါသည် သင်တို့ထံသို့ မကြာမီရောက်လာရန် သခင်ဘုရားသည် ငါ့ကို ကူညီလိမ့်မည်ဖြစ်ကြောင်း ငါသေချာ၏။

²⁵ပေပြောဒိတ်သည် ခရစ်တော်၌ ငါ့ညီဖြစ် ၏။ သူသည် ငါနှင့်အတူ ခရစ်တော်၏စစ်သည် တော်အရာ၌အမှုကို ဆောင်ရွက်လျက်ရှိ၏။ ငါ သည် အကူအညီလိုသောအခါ၊ သင်တို့သည် သူ့ ကို ငါ့ထံသို့စေလွှတ်ကြ၏။ ယခုတွင်ငါသည် သူ့ ကို သင်တို့ရှိရာသို့ ပြန်လည်၍ စေလွှတ်ရမည် အကြောင်း ငါထင်မှတ်၏။ ²⁶သူသည် သင်တို့ အားလုံးကို အလွန်တွေ့မြင်လိုသောကြောင့် သူ့ ကို ငါစေလွှတ်ရ၏။ သူသည် ဖျားနာလျက်ရှိ သည်ဟု သင်တို့ကြားရသောကြောင့် သူသည် စိတ်ပူပန်လျက်ရှိ၏။ ²⁷သူသည် ဖျားနာလျက် သေလုနီးဖြစ်၏။ သို့သော်လည်း ဘုရားသခင် သည် သူ့ကို ကူညီ၍ ငါ့ကိုလည်း မစတော်မူ၏။ ထို့ကြောင့် ငါသည် များစွာသောဝမ်းနည်းခြင်း ကိုမခံစားရ။ ²⁸ထို့ကြောင့် သင်တို့ရှိရာသို့ သူ့ကို စေလွှတ်ရန် ငါအလွန်အလိုရှိ၏။ သူ့ကို တွေ့မြင် သောအခါ၊ သင်တို့သည် ဝမ်းမြောက်ခြင်း ရှိကြ လိမ့်မည်။ ငါသည်လည်း သင်တို့အတွက် စိုးရိမ် ပူပန် ရခြင်းမှသက်သာရာရလိမ့်မည်။ ²⁹သခင် ဘုရား၌ ဝမ်းမြောက်ခြင်းများစွာဖြင့် သူ့ကို လက်ခံကြိုဆိုကြလော့။ ပေပြောဒိတ်ကဲ့သို့ သူ ကို အရိုအသေပြုကြလော့။ ³⁰သူသည် အရိုအ သေပြုခြင်းကိုခံထိုက်ပါ၏။ အကြောင်းမူကား သူသည် ခရစ်တော်၏အမှုတော်လုပ်ငန်းအ တွက် အသက်သေလုနီးဆောင်ရွက်လျက်ရှိ၏။ သူသည် သူ၏အသက်ကို အန္တရာယ်ကြား၌ ထား လေ၏။ ထို့ကြောင့် သူသည် ငါ့ကို ကူညီနိုင်ခြင်း ဖြစ်၏။ သင်တို့သည် ငါ့အား မပေးသောကြာ သို့ကူညီခြင်းမျိုးဖြစ်၏။

ခရစ်တော်သည် တစုံတခုထက်သာ၍ အရေးကြီးတော်မူ၏

3ညီအစ်ကိုမောင်နှမများတို့ ယခုတွင်သခင် ဘုရား၌ ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိကြလော့။ သင် တို့ထံသို့ တစ်ဖန် ဤအကြောင်းကိုပင် ထပ်၍ ရေးရခြင်းမှာ ငါ့အဖို့ ပင်ပန်းခြင်းအလျှင်းမရှိပါ။ ထိုအရာသည် သင်တို့အား သာ၍အသင့်ဖြစ်စေ ခြင်းငှါ ကူညီပါလိမ့်မည်။ ²ဆိုးညစ်သောအကျင့်

ကို ပြုသောသူတို့ကို သတိပြု၍ရှောင်ကြဉ်လော့။ သူတို့သည် ခွေးများကဲ့သို့ ဖြစ်ကြ၏။ သူတို့သည် ကိုယ်အင်္ဂါကို ဖြတ်တောက်ရန် တောင်းဆိုကြ၏။³ သို့သော်လည်း ငါတို့သည် အမှန်စင်စစ် အရေးယူလျိုးခြင်းကိုခံသောသူများ ဖြစ်ကြ၏။ ငါတို့သည် ဘုရားသခင်အား သူ၏ဝိညာဉ်တော်အားဖြင့် ကိုးကွယ်ကြ၏။ ငါတို့သည် ခရစ်တော်ယေရှုသော ဝါကြွားသော သူဖြစ်ကြ၏။ ငါတို့သည် ကိုယ့်ကိုကိုယ်၌ သော်လည်းကောင်း၊ ငါတို့ပြုနိုင်သောမည်သည့်အရာပေါ်၌သော်လည်းကောင်း၊ ကိုးစားခြင်းမပြုကြ။⁴ ငါသည် ကိုယ့်ကိုကိုယ် ကိုးစားရန်တတ်နိုင်သည် ရှိသော်လည်း၊ ငါသည် ကိုယ့်ကိုကိုယ် ကိုးစားခြင်းအလျှင်မရှိ။ အခြားအဘယ်သူမဆို မိမိကိုယ်ကို ကိုးစားရန် အကြောင်းရှိသည် ဟုထင်မှတ်လျှင် ငါ၌ ကိုယ့်ကိုကိုယ် ကိုးစားရန် သာ၍ ကြီးမားသော အကြောင်းရှိသည်ကို ထိုသူသည် သိသင့်ပါ၏။⁵ ငါသည် မွေးပြီးနောက် ရှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌ အရေးယူလျိုးခြင်းကိုခံသောသူဖြစ်၏။ ငါသည် ကာသရေလလူမျိုး မှဖြစ်၍ ဗယ်ာမိန်အနွယ်လည်း ဖြစ်၏။ ငါသည် ဟေဗြဲလူဖြစ်၍ ငါ၏မိဘနှစ်ပါးမှာ ဟေဗြဲလူမျိုး ဖြစ်ကြ၏။ မောရှေ၏ပညတ်တရားသည် ငါအတွက် အလွန်အရေးကြီးပါ၏။ ထိုအကြောင်းကြောင့် ငါသည် ဖာရိရှဲ* တစ်ယောက်ဖြစ်လာရ၏။⁶ ယုဒလူမျိုးတို့၏ဘာသာရေးအကြောင်းကြောင့် ငါသည် အသင်းတော်(ယုံကြည်သူများ) ကိုညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်ရာ၌ အလွန်စိတ်လှုပ်ရှားလျက် အားကြီး၏။ ငါသည် မောရှေ၏ပညတ်တရားကို လိုက်လျှောက်ခြင်း၌ ငါ့အမှားအယွင်းကို မည်သူကမျှ ရှာ၍မတွေ့။⁷ တစ်ချိန်တစ်ခါက ဤအရာတို့သည် ငါအတွက် အရေးကြီးပါ၏။ သို့သော်လည်း ခရစ်တော်အားဖြင့် ထိုအရာများတို့သည် ဘာမျှအကျိုးမရှိ။ အချည်းနှီးသာဖြစ်ကြောင်း ငါထင်မှတ်၏။⁸ ထို

အရာများသည်သာမက၊ ယခုငါထင်မှတ်သောထိုအရာအားလုံးတို့သည်လည်း ငါ၏ သခင်ခရစ်တော်ယေရှု၏ ကြီးမြတ်တော်မူခြင်းကိုသိကျွမ်းခြင်းနှင့် နှိုင်းယှဉ်လျှင်အဘယ်သို့မျှ အကျိုးမရှိ၊ အချည်းနှီးသာဖြစ်ကြ၏။ ခရစ်တော်အားဖြင့် အရေးကြီးသည်ဟု ငါထင်မှတ်ခဲ့သမျှသော ထိုအရာများတို့ကို ငါအရှုံးခံ၏။ ထိုအရာအားလုံးတို့သည် မည်သို့မျှအကျိုးမရှိသော အမှိုက်သရိုက်မျှသာ ဖြစ်ကြသည်ကို ယခုတွင် ငါသိ၏။ ဤအရာတို့သည် ငါ့အား ခရစ်တော်ကို ပိုင်ဆိုင်ရန် အခွင့်ပေး၏။⁹ ထိုအရာသည် ငါ့အား ခရစ်တော်ထံ၌ရှိရန် အခွင့်ပေး၏။ ခရစ်တော်အားဖြင့် ငါသည် ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌ ဖြောင့်မတ်စေခြင်းအခွင့်ကိုရ၏။ ထိုသို့ဖြောင့် မတ်စေခြင်းအခွင့်သည် ပညတ်တရားကိုလိုက်လျှောက်ခြင်းအားဖြင့်မဟုတ်။ ထိုဖြောင့်မတ်စေခြင်းသည် ဘုရားသခင်ထံတော်မှ ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် ဖြစ်လာ၏။ ဘုရားသခင်သည် ခရစ်တော်၌ ငါ၏ယုံကြည်ခြင်းကို အကြောင်းပြု၍ သူ၏ရှေ့တော်၌ ဖြောင့်မတ်ခြင်းအခွင့်ကို ပေးတော်မူ၏။¹⁰ ငါ၌ အလိုရှိသောအရာတို့မှာ ခရစ်တော်ကို သိကျွမ်းခြင်းနှင့် သူ၏သေခြင်းမှထမြောက်တော်မူသောတန်ခိုးသာဖြစ်၏။ ငါသည် ခရစ်တော်၏ဒုက္ခဆင်းရဲခြင်းကို ဝေမျှခံစားကာ သူ၏အသေခံတော်မူခြင်း၌ သူကဲ့သို့ဖြစ်လာရန် ငါအလိုရှိ၏။¹¹ ငါ၌ထိုအရာများရှိလျှင် သေခြင်းမှထမြောက်လိမ့်မည်အကြောင်း ငါမျှော်လင့်၏။

ပန်းတိုင်ကို ရောက်ရန်ကြိုးစားနေခြင်း

¹² ထိုသို့ဆိုသော် ငါသည် ဘုရားသခင်ဖြစ်စေလိုသည့်အတိုင်း အတိအကျဖြစ်၏ဟု ငါမဆို။ ထိုပန်းတိုင်ကို ငါမမှီသေး။ သို့သော်လည်း ငါသည် ထိုပန်းတိုင်ကိုမှီအောင် ဆက်လက်၍ကြိုးစားလျက် ထိုအရာကို ငါ့အဖို့ဖြစ်စေခြင်းငှါကြိုးစား၏။ ခရစ်တော်သည် ငါ့ကို ထိုသို့ဖြစ်ရန် အလိုတော်ရှိ၏။ ထိုအကြောင်းကြောင့် ခရစ်တော်ယေရှုသည် ငါ့ကို သူ့အတွက် ပြုပြင်တော်

ဝါရိနု ဝါရိနုတို့သည် ယုဒလူမျိုးတို့၏ဥပဒေများနှင့် ဓလေ့ထုံးတမ်းအားလုံးကို သတိရှိစွာ လိုက်နာရန် ကြွေးကြော်သောဘာသာရေးနှင့်ဆိုင်သောအဖွဲ့ဖြစ်သည်။

မူ၏။ ¹³ညီအစ်ကိုမောင်နှမတို့ ငါသည် ထိုပန်းတိုင်ကို မမှီသေးကြောင်းကို ငါသိ၏။ သို့သော်လည်း ငါသည် အစဉ်မပြတ်ပြုသောအရာတစ်ခုရှိ၏။ ကုန်လွန်ခဲ့ပြီးသောအရာများတို့ကို ငါမေ့ပျောက်၏။ ငါ့ရှေ့၌ရှိသောပန်းတိုင်ကို မှီရန် ငါသည် အစွမ်းကုန်အားထုတ်၍ ကြိုးစား၏။ ¹⁴ငါသည် ပန်းတိုင်သို့ရောက်၍ ဆုလားဒ်ကို ရယူရန် ကြိုးစားအားထုတ်လျက်ရှိ၏။ ထိုဆုလားဒ်သည် ငါ့အဖို့ဖြစ်၏။ အကြောင်းမူကား ဘုရားသခင်သည် အထက်အရပ်မှ ငါ့ကို ခရစ်တော်အားဖြင့် ခေါ်တော်မူ၏။

¹⁵ငါတို့တွင် ဝိညာဉ်ပိုင်းဆိုင်ရာ၌ ကြီးထွားပြီးရင့်ကျက်သော သူရှိသမျှတို့သည် ဤနည်းကို စွဲလမ်းကြမည်။ ဤအရာများထဲတွင် သင်သဘောမတူနိုင်သော မည်သည့်အရာမဆိုရှိလျှင် ဘုရားသခင်သည် သင့်အား ထိုအရာကို ထင်ရှားစေတော်မူမည်။ ¹⁶သို့သော်လည်း ငါတို့၌ ရှိနှင့်ပြီးဖြစ်သောသမ္မာတရားကို ငါတို့သည် ဆက်လက်၍ လိုက်လျှောက်ရပါမည်။

¹⁷ညီအစ်ကိုမောင်နှမတို့၊ သင်တို့အားလုံးသည် ငါကဲ့သို့ အသက်ရှင်ကြရန် ကြိုးစားကြလော့။ ငါတို့သည် သင်တို့အား ဖော်ပြထင်ရှားစေသောနည်းလမ်းအတိုင်း အသက်ရှင်သောထိုသူတို့ကို ရှုမှတ်၍ ပုံသက်သေယူကြလော့။

¹⁸များစွာသောသူတို့သည် ခရစ်တော်လက်ဝါးကပ်တိုင်၏ ရန်သူများကဲ့သို့ အသက်ရှင်ကြ၏။ ဤလူတို့အကြောင်းကို ငါသည် သင်တို့အား မကြာခဏ ပြောပြပြီးဖြစ်၏။ ထိုသူတို့အကြောင်းကို ယခုပင် မျက်ရည်ကျလျက် သင်တို့အား ငါပြောပြ၏။ ¹⁹ဤသူတို့ အသက်ရှင်သောလမ်းသည် သူတို့အား ပျက်စီးခြင်းသို့ ပို့ဆောင်လျက်ရှိ၏။ သူတို့သည် ဘုရားသခင်၏ အစေကိုမခံကြ။ ထိုသူတို့သည် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ကျေနပ်စေရန်အတွက်သာ အသက်ရှင်ကြ၏။ သူတို့သည် ရှက်ဖွယ်သောအရာများကို ပြုကြ၏။ သူတို့သည် ထိုအရာများအားဖြင့် ဝါကြွားလျက်ရှိကြ၏။ သူတို့သည် မြေကြီးအရာကိုသာ စိတ်စွဲလမ်းတတ်ကြ၏။ ²⁰သို့သော်လည်း ငါတို့

၏အိမ်တော်သည် ကောင်းကင်ဘုံ၌ရှိ၏။ ငါတို့၏ကယ်တင်ရှင်သည် ကောင်းကင်ဘုံမှ တစ်ဖန် ကြွလာမည့်အချိန်ကို ငါတို့သည် စောင့်မျှော်လျက်နေကြ၏။ ငါတို့၏ကယ်တင်ရှင်သည် သခင်ယေရှုခရစ်ပင် ဖြစ်၏။ ²¹သူသည် ငါတို့၏ ယုတ်ညံ့သောကိုယ်ခန္ဓာကို ပြောင်းလဲစေ၍ ဘုန်းအသရေနှင့် ပြည့်စုံသောမိမိကိုယ်ခန္ဓာကဲ့သို့ ပြုပြင်တော်မူလိမ့်မည်။ ခရစ်တော်သည် ဤအရာကို သူ၏တန်ခိုးအားဖြင့် ပြုနိုင်တော်မူ၏။ ခရစ်တော်သည် ထိုတန်ခိုးအားဖြင့် ခပ်သိမ်းသောအရာများအားလုံးကို အုပ်စိုးရန် တတ်နိုင်တော်မူ၏။

ပြုရန်အချိုးသောအရာများ

4 ငါချစ်သောညီအစ်ကိုမောင်နှမများတို့ ငါသည် သင်တို့ကို ချစ်၍ သင်တို့ကို တွေ့မြင်ရန်အလိုရှိ၏။ သင်တို့သည် ငါ၌ဝမ်းမြောက်ခြင်းအကြောင်းကို ဖြစ်စေ၍ သင်တို့အားဖြင့် ငါဝါကြွားခြင်းကို ဖြစ်စေကြလော့။ သင်တို့အား ငါပြောခဲ့ပြီးသည်အတိုင်း ဆက်လက်၍ သခင်ဘုရားနောက်သို့ လိုက်ကြလော့။

²ငါသည် ဧဝါဒီနှင့် သူ့နှုတ်တို့အား သခင်ဘုရား၌ သဘောတညီတညွတ်တည်း ဖြစ်ကြရန် ငါတောင်းပန်၏။ ³သစ္စာရှိစွာ ငါနှင့်အတူ အမှုတော်ဆောင်ရွက်သော ငါ့မိတ်ဆွေ၊ ဤမိန်းမတို့ကို ဤအရာနှင့်ကူညီရန် သင့်အား ငါတောင်းပန်၏။ ဤမိန်းမတို့သည် လူတို့အား ဝမ်းမြောက်စရာသတင်းကောင်းကို ဟောပြောရာတွင် ငါနှင့်လုပ်ဆောင်ကြ၏။ သူတို့သည် ကလေးမင်နှင့်အတူ လုပ်ဆောင်ကြ၏။ ငါနှင့်အတူအမှုကို ဆောင်ရွက်သည့်အခြားသော သူတို့နှင့်လည်းအတူ လုပ်ဆောင်ကြ၏။ သူတို့၏နာမည်များသည် အသက်စာရင်းစာအုပ်၌ ရေးထားလျက်ရှိ၏။

⁴အစဉ်မပြတ် သခင်ဘုရား၌ ဝမ်းမြောက်ခြင်းအပြည့်ရှိကြလော့။ ငါသည် တစ်ဖန် ပြောဆိုသည်မှာဝမ်းမြောက်ခြင်းအပြည့်ရှိကြလော့။

⁵သင်တို့သည် နူးညံ့သိမ်မွေ့၍ ကြင်နာခြင်း ရှိသည်ကို လူအားလုံးတို့အား မြင်စေကြလော့။ သခင်ဘုရားသည် မကြာမီကြွလာမည်။ ‘အဘယ်အကြောင်းအရာနှင့် မဆိုစိုးရိမ်ပူပန်ခြင်း မရှိကြနှင့်။ သို့သော်လည်း၊ သင်တို့လိုအပ်သမျှ သောအရာအပ်သိမ်းတို့အတွက် ဘုရားသခင်ကို ဆုတောင်း၍ တောင်းလျှောက်ကြလော့။ သင်တို့သည် ဆုတောင်းသောအခါ အစဉ်မပြတ် ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းကြလော့။’⁷ ဘုရား သခင်၏ငြိမ်သက်ခြင်းသည် ခရစ်တော်ယေရှု၌ သင်တို့၏စိတ်နှလုံးတို့ကို စောင့်မတော်မူလိမ့် မည်။ ဘုရားသခင်ပေးတော်မူသော ထိုငြိမ်သက်ခြင်းသည် အလွန်ကြီးမြတ်တော်မူသည် ဖြစ်၍ ငါတို့သည် ထိုအရာကို နားမလည်နိုင်ကြ။

⁸ညီအစ်ကိုမောင်နှမများတို့ ကောင်းသော အရာများနှင့် ချီးမွမ်းထိုက်သော အရာများအကြောင်းကို အဆက်မပြတ်ဆင်ခြင်အောက်မေ့ ကြလော့။ သမ္မာတရားနှင့် ဆိုင်သော အမှု၊ ကြည်ညိုလေးစားထိုက်သော အမှု၊ ဖြောင့်မတ်သော အမှု၊ စင်ကြယ်သော အမှု၊ တင့်တယ်လျောက်ပတ်၍ ချီးမွမ်းဖွယ်သော အမှုစသည့် အကြောင်းတို့ကို နှလုံးသွင်း၍ ဆင်ခြင်ကြလော့။⁹ သင်တို့သည် ငါ့ထံမှ နည်းခံ၍ လက်ခံရရှိသော အရာများတို့ကို ပြုကြလော့။ ငါသည် သင်တို့အား ဟောပြောသော အရာများနှင့် သင်တို့မြင်သည့် ငါ့ပြုသော အရာများတို့ကို လည်းပြုကြလော့။ ငြိမ်သက်ခြင်းကို ပေးတော်မူသော ဘုရားသခင်သည် သင်တို့နှင့်အတူရှိ တော်မူလိမ့်မည်။

ပေါလုသည် ဝိလိပိဋ္ဌိ၌ရှိသော ခရစ်ယာန် တို့အား ကျေးဇူးတင်ခြင်း

¹⁰သင်တို့သည် ငါ့ကို တစ်ဖန် ကြည့်ရှုပြုစု ချင်သော စေတနာစိတ်ကို ထင်ရှားစေကြသည် ဖြစ်၍ သခင်ဘုရား၌ ငါသည် အလွန်ဝမ်းမြောက်ခြင်း ရှိ၏။ သင်တို့သည် ဆက်လက်၍ ငါ့ကို ကြည့်ရှုပြုစုကြ၏။ သို့သော်လည်း သင်တို့တွင် ထိုအရာကို ထင်ရှားစေခြင်းငှါ အခွင့်မရှိ။¹¹ ငါ

သည် သင်တို့အား ဤအရာများတို့ကို ပြောဆို၏။ သို့သော်လည်း ငါသည် တစ်စုံတစ်ခုကို အလိုရှိသောကြောင့် မဟုတ်။ ငါ၌ရှိသော အရာများတို့ဖြင့် ပြည့်စုံလျက်ရှိနေခြင်းနှင့် ဖြစ်ပျက်သမျှ သော အရာအပ်သိမ်းတို့၌ ငါသည် ကျေနပ်ခြင်း ရှိနေရန်နည်းခံ၏။¹² ငါသည် ဆင်းရဲခဲသော အခါ အဘယ်သို့ အသက်ရှင်နေရမည်ကို ငါသိ၏။ ငါသည် ကြွယ်ဝချမ်းသာသော အခါ အဘယ်သို့ အသက်ရှင်နေရမည်ကို ငါသိ၏။ ငါသည် ဖြစ်ပျက်သမျှ သော အရာအပ်သိမ်းတို့၌ မည်သည့်အချိန်အခါ၌မဆို ဝမ်းမြောက်စွာ အသက်ရှင်နေနိုင်သော လျှို့ဝှက်နက်နဲသည့် အရာကို နည်းခံလျက် သင်ယူနေ၏။ ငါသည် စားစရာ အလုံအလောက် ရှိသော အချိန်၌ သော်လည်းကောင်း၊ ငါသည် စားစရာ အလုံအလောက် မရှိသော အချိန်၌ သော်လည်းကောင်း ဝမ်းမြောက်စွာ အသက်ရှင်နေနိုင်ရန် နည်းခံလျက် သင်ယူနေ၏။ ငါ၌ လိုအပ်သမျှ သော အရာများအားလုံး ရှိသော အခါနှင့် ငါလိုအပ်သော အရာများ မရှိသော အခါ၌ ဝမ်းမြောက်စွာ နေရန် ငါသည် နည်းခံလျက် သင်ယူနေ၏။¹³ ငါသည် ခရစ်တော်အားဖြင့် ခပ်သိမ်းသော အရာများအားလုံးတို့ကို ပြုနိုင်၏။ အကြောင်းမူကား သူသည် ငါ့ကို ခွန်အားနှင့် ပြည့်စုံစေတော်မူ၏။

¹⁴သို့သော်လည်း ငါသည် အကူအညီလိုအပ်သော အခါ သင်တို့သည် ငါ့ကို ကူညီခြင်း အရာမှာ ကောင်းပါ၏။¹⁵ ဝိလိပိဋ္ဌိ၌ ရှိသော သူတို့၊ ငါသည် ပထမတွင် ဟောပြောခဲ့သော ဝမ်းမြောက်စရာ သတင်းကောင်းကို သင်တို့သည် အောက်မေ့ကြ၏။ ငါသည် မာကေဒေါနိ ပြည်မှ လာသော အခါ သင်တို့သည် ငါ့ကို ကူညီသော တစ်ပါးတည်းသော အသင်းတော် ဖြစ်၏။¹⁶ ငါသည် သက်သာလောနိတ်မြို့၌ ရှိစဉ်ပင် သင်တို့သည် ငါလိုအပ်သော အရာများတို့ကို အကြိမ်ကြိမ် ပို့ပေးကြ၏။¹⁷ အမှန်စင်စစ် ငါသည် သင်တို့ထံမှ လက်ဆောင်ပစ္စည်းများကို အလိုရှိခြင်း ကြောင့် မဟုတ်။ သို့သော်လည်း သင်တို့သည်

ထိုသို့ပေးကမ်းစွန့်ကြဲသောအားဖြင့် ကောင်း
 သောအကျိုးကို ရရှိကြစေခြင်းငှါ ငါအလိုရှိ၏။
¹⁸ငါလိုအပ်သမျှသောအရာကို ငါ၌ရှိ၏။ ငါလို
 အပ်သည်ထက် ပိုလျှံလျှက်ပင် ငါ၌ရှိ၏။
 ပေပြောဒိတ်သည် ငါ့အတွက် သင်တို့ပေးလိုက်
 သောလက်ဆောင်တို့ကို ယူလာသောကြောင့်
 ငါလိုအပ်သမျှသောအရာတို့ကို ငါ၌ရှိ၏။ သင်
 တို့၏လက်ဆောင်ပစ္စည်းတို့သည် ဘုရားသခင်
 အား ယဇ်ပူဇော်သောမွှေးကြိုင်သည့်အနံ့နှင့်
 ပြည့်စုံသောပူဇော်သက္ကာကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ ဘုရား
 သခင်သည် ထိုယဇ်ပူဇော်ခြင်းကို လက်ခံတော်
 မူ၏။ ထိုအရာသည် သူ့ကိုနှစ်သက်စေတော်မူ
 ၏။ ¹⁹ငါ၏ဘုရားသခင်သည် ခရစ်တော်ယေရှု
 ၏ဘုန်းအသရေတော်၌ အလွန်ကြွယ်ဝချမ်းသာ
 လျက်ရှိ၏။ ဘုရားသခင်သည် ခရစ်တော်ယေရှု

၌ သူ၏ကြွယ်ဝ ချမ်းသာတော်မူခြင်းကို အသုံး
 ပြု၍ သင်တို့လို အပ်သမျှသောအရာအပ်သိမ်း
 တို့ကို သင်တို့အား ပေးတော်မူလိမ့်မည်။ ²⁰ငါ
 တို့၏ဘုရားသခင်ဖြစ်တော်မူသောအဘအမည်း
 တော်သည် ထာဝရအစဉ်မပြတ် ဘုန်းကြီးပါစေ
 သော။ အာမင်။

²¹ခရစ်တော်၌ရှိသော ဘုရားသခင်၏လူ
 အပေါင်းတို့ကို နှုတ်ဆက်ကြလော့။ ငါနှင့်အတူ
 ရှိသောဘုရားသခင်၏လူတို့သည်လည်း သင်တို့
 ကို နှုတ်ဆက်ကြ၏။ ²²ဘုရားသခင်၏လူအား
 လုံးတို့သည် သင်တို့ကို နှုတ်ဆက်ကြ၏။ ကံသာ
 ဘုရင်၏နန်းတော်၌ နေသောယုံကြည်သူများ
 ကလည်း သင်တို့ကို နှုတ်ဆက်ကြ၏။ ²³သခင်
 ယေရှုခရစ်၏ကျေးဇူးတော်သည် သင်တို့အား
 လုံးပေါ်၌ ရှိပါစေသော။ အာမင်။

ကောလောသံသြဝါဒစာ

1 ဘုရားသခင်၏အလိုတော်အားဖြင့် ခရစ်တော်ယေရှု၏တမန်တော်တစ်ပါး ဖြစ်သော ပေါလုနှင့် ခရစ်တော်၌ ငါတို့၏ညီတိမောသေ တို့ထံမှ၊

²ခရစ်တော်၌ သန့်ရှင်း၍ သစ္စာရှိသော ကောလောသံသြရှိ ညီအစ်ကိုမောင်နှမ များတို့ အား နှုတ်ဆက်ပါ၏။ ငါတို့၏အဘတည်း ဟူသောဘုရားသခင်ထံတော်မှ ကျေးဇူးတော်နှင့်ငြိမ်သက်ခြင်းသည် သင်တို့၌ ရှိပါစေသော။

³ငါတို့၏အစဉ်မပြတ် ဆုတောင်းခြင်းများတွင် သင်တို့အတွက် ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်၏ ခမည်းတော်တည်းဟူသော ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းကြ၏။

⁴အကြောင်းမူကား ခရစ်တော်ယေရှု၌ သင်တို့၏ယုံကြည်ခြင်းအကြောင်းနှင့် ဘုရားသခင်၏လူအားလုံးတို့အပေါ်၌ သင်တို့၏ချစ်ခြင်းမေတ္တာအကြောင်းတို့ကို ငါတို့သည် ကြားရသောကြောင့်ဖြစ်၏။

⁵သင်တို့၌ မျှော်လင့်ခြင်းရှိသောကြောင့် သင်တို့သည် ခရစ်တော်၌ ယုံကြည်ခြင်းရှိ၍ ဘုရားသခင်၏လူတို့ကို ချစ်ကြ၏။ သင်တို့မျှော်လင့်သောအရာတို့သည် သင်တို့အတွက် ကောင်းကင်ဘုံ၌ လုံခြုံစွာသိုထားသည်ကို သင်တို့သိကြ၏။ သင်တို့သည် စစ်မှန်သောသမ္မာတရားတည်းဟူသော ဝမ်းမြောက်ဖွယ်ရာသတင်းကောင်းကို ကြားသောအခါ ဤမျှော်လင့်ခြင်းအကြောင်းကို သင်တို့သည် နည်းခံသင်ယူကြ၏။

⁶ထိုအရာမှာ သင်တို့အား ဟောပြောသောတရားဖြစ်၏။ ထိုဝမ်းမြောက်စရာသတင်းကောင်းသည် ကမ္ဘာပေါ်ရှိနေရာတိုင်းတို့၌ ကောင်းကြီးမင်္ဂလာများကို ယူဆောင်လာ၍ ကြီးထွားလျက်ရှိ၏။ သင်တို့သည် ထိုဝမ်းမြောက်ဖွယ်ရာ

သတင်းကောင်းကို ကြားရကြပြီး ဘုရားသခင်ကျေးဇူးတော်၏သမ္မာတရားကို နားလည်ကြသောအချိန်ကစ၍ ထိုအရာကို သင်တို့၌လည်း ဖြစ်ပျက်လျက်ရှိ၏။

⁷သင်တို့သည် ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်အကြောင်းကို ဖေပြထံမှ သင်ယူရကြ၏။ ဖေပြသည် ငါတို့နှင့်အတူ လုပ်ဆောင်၍ ငါတို့သည် သူ့ကိုချစ်ကြ၏။ သူသည် သင်တို့အမှုကို စောင့်၍ ခရစ်တော်၏သစ္စာရှိသောအစေခံကျွန်တစ်ပါးဖြစ်၏။

⁸သင်တို့သည် သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်ထံမှ ချစ်ခြင်းမေတ္တာရှိကြသည့်အကြောင်းကို ဖေပြသည် ငါတို့အား ကြားပြောခဲ့၏။

⁹ငါတို့သည် သင်တို့အကြောင်းကို ကြားရသောနေ့မှစ၍ သင်တို့အတွက် အစဉ်မပြတ်ဆုတောင်းလျက်ရှိကြ၏။ ငါတို့သည် သင်တို့အတွက် ဆုတောင်းသောအရာများမှာ၊

ဘုရားသခင်သည် သင်တို့အား လုပ်စေလိုသောအရာများကို သင်တို့သည် အပြည့်အဝသိရမည်အကြောင်းတည်း။ သင်တို့၏ပညာအားဖြင့် သင်တို့သည်လည်း ကြီးမားသော ဥာဏ်ပညာနှင့် ဝိညာဉ်ပကတိနှင့်ဆိုင်သောအရာများ၌ နားလည်ခြင်းရှိလိမ့်မည်။

¹⁰ သင်တို့သည် ဤအရာတို့ကို အသုံးပြု၍ အရာရာတိုင်း၌ သခင်ဘုရားကို ချီးမွမ်းခြင်းနှင့် သူ့အား နှစ်သက်အားရစေ၍ ဘုန်းတန်ခိုးပေးသော အသက်တာ၌ ကျင်လည်ရပါမည်။

သင်တို့သည် ကောင်းသောအရာအမျိုးမျိုးကို ပြုကြ၍ ဘုရားသခင်ကို သိသော ဥာဏ်၌ တိုးပွားကြီးထွား ကြရလိမ့်မည်။

11 ဘုရားသခင်သည် သူ၏ဘုန်းကြီးသော တန်ခိုးတော်ဖြင့် သင်တို့ကို ခွန်အားနှင့် ပြည့်စုံစေလိမ့်မည်။ ဘုရားသခင်သည် သင်တို့အား ခွန်အား ပေးတော်မူသော ကြောင့် သင်တို့သည် အရာရာ၌ စိတ် ရှည်ခြင်းနှင့် သည်းခံရန် ပြင်ဆင်ခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်။

ထိုနောက် သင်တို့သည် ဝမ်းမြောက်ခြင်း ရှိ၍၊¹² အဘခမည်းတော်၏ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းကြလိမ့်မည်။ အလင်း၌ အသက်ရှင်သော သူလူအားလုံးတို့အတွက် သူပြင်ဆင်ထားသော အမှုကို ရကြမည်အကြောင်း သူသည် သင်တို့အား ဤအရာအားလုံးကို ပေးတော်မူ၏။¹³ ဘုရားသခင်သည် ငါတို့ကို မှောင်မိုက်၏တန်ခိုးမှ လွတ်မြောက်စေတော်မူ၏။ သူသည် ငါတို့အား သူချစ်သောသားတော်၏နိုင်ငံတော်ထံသို့ ယူဆောင်လာခဲ့၏။¹⁴ ဘုရားသခင်၏သားတော်သည် ငါတို့၏လွတ်မြောက်ခြင်းအတွက် အဖိုးအခကို ပေးဆပ်တော်မူ၏။ သူ့အားဖြင့် ငါတို့အား အပြစ်လွတ်ခြင်းအခွင့်ကိုပေးတော်မူ၏။

ငါတို့သည် ခရစ်တော်ကို ကြည့်သောအခါ ဘုရားသခင်ကိုမြင်၏

¹⁵ မည်သူမျှ ဘုရားသခင်ကို မမြင်နိုင်။ သို့သော်လည်း ယေရှုသည် ဘုရားသခင်နှင့် အမှန်တူ၏။ ယေရှုသည် ဖန်ဆင်းသမျှသောအရာခပ်သိမ်းတို့အပေါ်တွင် အုပ်စိုးတော်မူ၏။¹⁶ ကောင်းကင်ပေါ်၌ရှိသောအရာများ၊ မြေကြီးပေါ်၌ရှိသောအရာများ၊ မြင်နိုင်သောအရာများနှင့် မမြင်နိုင်သောအရာများ၊ ဝိညာဉ်နှင့်ဆိုင်သော တန်ခိုးများအားလုံး၊ အာကာစက်များ၊ သခင်များနှင့် အုပ်စိုးသောသူများစသည့် ခပ်သိမ်းသောအရာတို့သည် သူ၏တန်ခိုးတော်အားဖြင့် ဖန်ဆင်းတော်မူ၏။ ခပ်သိမ်းသောအရာတို့သည် ခရစ်တော်အားဖြင့် ဖန်ဆင်းတော်မူ၍ ခရစ်တော်အတွက် ပြစ်တော်မူ၏။¹⁷ ခရစ်တော်သည် မည်သည့်အရာတစ်စုံတစ်ခုမျှ ဖန်ဆင်း

ခြင်းမရှိမီ ရှိတော်မူ၏။ ခပ်သိမ်းသောအရာတို့သည် သူ့အားဖြင့် တည်ရှိကြ၏။¹⁸ ခရစ်တော်သည် ကိုယ်၏ခေါင်းဖြစ်တော်မူ၏။ ကိုယ်ခန္ဓာသည် အသင်းတော်ဖြစ်၏။ ခပ်သိမ်းသောအရာတို့သည် သူ့ထံတော်မှလာကြ၏။ သူသည် သေခြင်းမှ ပထမဦးဆုံးထမြောက်တော်မူသော သခင်*ဖြစ်တော်မူ၏။ ထို့ကြောင့် ခပ်သိမ်းသောအရာတို့တွင် ခရစ်တော်သည် အရေးအကြီးဆုံးဖြစ်တော်မူ၏။¹⁹ ဤအရာသည် ဘုရားသခင်အား မိမိ၏ပြည့်စုံခြင်းကို ခရစ်တော်၌ ကျိန်းဝပ်စေခြင်းငှါ နှစ်သက်စေတော်မူ၏။²⁰ ဘုရားသခင်သည် မြေကြီးပေါ်၌ရှိသောအရာများနှင့် ကောင်းကင်၌ရှိသောအရာအားလုံးတို့ကို သူ့ထံတော်သို့ ယူဆောင်လာ၍ လက်ဝါးကပ်တိုင်ပေါ်မှာ သွန်းသောခရစ်တော်၏အသွေးတော်အားဖြင့် ရန်ကို ငြိမ်းစေရာတွင် ဝမ်းမြောက်တော်မူ၏။

²¹ တစ်ချိန်တစ်ခါတုန်းက သင်တို့သည် ဘုရားသခင်ထံတော်မှ ဝေးကွာခဲ့ကြ၏။ သင်တို့၏ စိတ်နှလုံးများ၌ သင်တို့သည် ဘုရားသခင်၏ရန်သူများဖြစ်၍ ဆိုးညစ်သောအရာများကို သင်တို့ပြုခဲ့ကြ၏။²² သို့သော်လည်း ယခုအခါ၌ ခရစ်တော်သည် သင်တို့ကို ဘုရားသခင်၏မိတ်ဆွေများ ဖြစ်စေ၏။ ခရစ်တော်သည် သင်တို့အား ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌ အပြစ်တင်ခွင့်နှင့် ကင်းလွတ်၍ ယူဆောင်လာနိုင်မည်အကြောင်း သူသည် လူ့ဇာတိအဖြစ်ကိုခံယူ၍ အသေခံတော်မူ၏။ သင်တို့သည် ဘုရားသခင်၏ရှေ့တော်၌ ရပ်သောအခါ အပြစ်နှင့်ကင်းလွတ်စေခြင်းငှါ သူသည် သင်တို့အား သန်ရှင်းသောလူတို့ကဲ့သို့ ဖြစ်စေတော်မူ၏။²³ သင်တို့သည် တည်ကြည်၍ သင်တို့၏ယုံကြည်ခြင်း၌ ခိုင်ခံ့ခြင်းရှိကြလော့။ သင်တို့သည် ဝမ်းမြောက်ဖွယ်ရာသတင်းကောင်း၏ မျှော်လင့်ခြင်းမှ အဝေးသို့ ရွေ့လျားခြင်းမရှိကြနှင့်။ ထိုဝမ်းမြောက်ဖွယ်ရာသတင်းကောင်းသည် ကမ္ဘာပေါ်၌ရှိသောလူ

သခင် မူရင်းအဓိပ္ပါယ်မှာ သားဦး

အားလုံးတို့ကို ဟောပြောပြီးဖြစ်၏။ ငါပေါလုသည် ထိုဝမ်းမြောက်ဖွယ်ရာသတင်း၏အစေခံဖြစ်လာ၏။

အသင်းတော်အတွက် ပေါလု၏ လုပ်ဆောင်ချက်

²⁴ ငါသည် သင်တို့အတွက် ဆင်းရဲဒုက္ခခံရသောကြောင့် ဝမ်းမြောက်၏။ ခရစ်တော်သည် မိမိကိုယ်ခန္ဓာဖြစ်တော်မူသော အသင်းတော်အားဖြင့် ဆင်းရဲဒုက္ခကို များစွာသောအရာများ၌ ခံစားလျက်ရှိသေး၏။ ငါသည် ဤဒုက္ခဆင်းရဲခြင်းအားလုံးကို အသင်းတော်အတွက် ငါ၏ကိုယ်ခန္ဓာထံ၌လက်ခံ၏။ ²⁵ ငါသည် အသင်းတော်၏အစေခံကျွန်တစ်ယောက် ဖြစ်လာ၏။ အကြောင်းမူကား ဘုရားသခင်သည် ငါ့အား အမှုတော်ဆောင်ရန် အထူးတာဝန်ကို အပ်ပေးတော်မူ၏။ ဤအမှုသည် သင်တို့ကို ကူညီ၏။ ငါ၏အမှုမှာ ဘုရားသခင်၏နှုတ်ကပတ်တရားတော်ကို စုံလင်စွာဟောပြောရန် ဖြစ်၏။ ²⁶ ဤနှုတ်ကပတ်တရားတော်သည် အစအဦး၌ ဖုံးကွယ်တော်မူသည့်လျှို့ဝှက်သော သမ္မာတရားဖြစ်၏။ ဤသမ္မာတရားသည် လူအားလုံးတို့ထံ၌ ဖုံးကွယ်ထားတော်မူ၏။ သို့သော်လည်း ယခုအခါ၌ ထိုလျှို့ဝှက်သောသမ္မာတရားသည် ဘုရားသခင်၏သန့်ရှင်းသူတို့အား သိစေတော်မူ၏။ ²⁷ ဘုရားသခင်သည် ထိုကြွယ်ဝချမ်းသာခြင်းနှင့် ဘုန်းကြီးတော်မူသောသမ္မာတရားကို သူ၏လူတို့အား သိစေခြင်းငှါ ဆုံးဖြတ်တော်မူ၏။ ထိုကြီးမားသောသမ္မာတရားသည် လူအားလုံးတို့ အတွက်ဖြစ်၏။ ထိုသမ္မာတရားသည် သင်တို့၏အထံ၌ရှိသော ခရစ်တော်ကိုယ်တိုင်ပင် ဖြစ်တော်မူ၏။ သူသည်သာလျှင် ငါတို့၏ မျှော်လင့်ခြင်း ဘုန်းအသရေတော်ဖြစ်၏။ ²⁸ ထိုကြောင့် ငါတို့သည် လူတို့အား ခရစ်တော်အကြောင်းကို ဆက်လက်၍ ဟောပြောကြ၏။ ငါတို့သည် လူအားလုံးတို့ကို ခွန်အားပြည့်စေခြင်းငှါနှင့်သွန်သင်ရန် ပညာအမျိုးမျိုးကို အသုံးပြုကြ၏။ ငါတို့သည် လူတို့ကို ဘုရားသခင်ထံ

တော်သို့ ဆက်သနိုင်မည်အကြောင်း သူတို့အား ခရစ်တော်၌ ကြီးထွား၍ ရင့်ကျက်နိုင်ရန် ကြိုးစား၍ ကူညီလျက်ရှိကြ၏။ ²⁹ ဤအမှုကို ပြုရန် ခရစ်တော်သည် ငါ့အား ပေးတော်မူသော ကြီးမားသည့်ခွန်အားကို အသုံးပြုလျက် ရုန်းကန်လှုပ်ရှားရ၏။ ထိုခွန်အားသည် ငါ၏အသက်တာထံ၌ အလုပ်လုပ်လျက် ရှိတော်မူ၏။

2 ငါသည်အလွန်ကြမ်းတမ်းခဲယဉ်းစွာကြိုးစား၍ သင်တို့အား ကူညီနေသည်အကြောင်း သင်တို့သိရန် ငါအလိုရှိ၏။ ငါသည် လောဒိကီမြို့၌ ရှိသောသူတို့နှင့် ငါ့အား တစ်ကြိမ်တစ်ခါမျှ မမြင်ပူးကြသောအခါ သူတို့ကိုလည်း ကူညီရန် ကြိုးစားလျက်နေ၏။ ² ငါသည် သူတို့ကို ခွန်အားနှင့် ပြည့်စုံစေ၍ ချစ်ခြင်းမေတ္တာနှင့်အတူတကွ ပူးပေါင်းဆက်ဆံရန် အလိုရှိ၏။ ငါသည် သူတို့အား နားလည်ခြင်းမှလာသော အားကြီးသောယုံကြည်ခြင်း၌ ကြွယ်ဝချမ်းသာကြရန် အလိုရှိ၏။ ထိုသို့ဆိုသော် ခရစ်တော်တည်းဟူ သောဘုရားသခင်၏လျှို့ဝှက်သော သမ္မာတရားကို သင်တို့သည် အပြည့်အဝသိစေခြင်းငှါ ငါအလိုရှိသည့်အကြောင်း ငါဆိုလိုခြင်းဖြစ်၏။

³ ခရစ်တော်၌ ပညာနှင့် ဉာဏ်ရှိသမျှသော ဘဏ္ဍာများအားလုံးတို့ကို လုံခြုံစွာ ဝှက်ထားလျက်ရှိ၏။

⁴ အဘယ်မည်သောသူမျှ ကောင်းဟန်ရှိသော်လည်း မှားယွင်းသောအကြံဉာဏ်များနှင့် သင်တို့ကို မလှည့်ဖြားစေခြင်းငှါ ဤအရာများကို သင်တို့အား ငါပြောဆို၏။ ⁵ ငါသည် သင်တို့နှင့်အတူ မရှိသော်လည်း ငါ၏စိတ်နှလုံးသည် သင်တို့နှင့်အတူရှိ၏။ ငါသည် သင်တို့၏ကောင်းသောအသက်တာများနှင့် ခရစ်တော်၌ သင်တို့၏ခိုင်ခံ့သောယုံကြည်ခြင်းတို့ကို တွေ့မြင်ရသောကြောင့် ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိ၏။

ခရစ်တော်၌ဆက်လက်၍အသက်ရှင်ခြင်း
⁶ သင်တို့သည် သခင်ယေရှုခရစ်ကို လက်ခံကြ၏။ ထိုကြောင့် သင်တို့သည် မည်သည့်အ

ရာကိုမျှ ပြောင်းလဲစေခြင်းမရှိဘဲ သူ၏နောက်ကို ဆက်လက်လိုက်ကာ အသက်ရှင်ကြလော့။⁷ သင်တို့သည် ခရစ်တော်အပေါ်၌သာလျှင် မှီခိုခြင်းရှိကြမည်။ အသက်နှင့်ခွန်အားသည် သူထံတော်မှလာ၏။ သင်တို့သည် သမ္မာတရားကို သွန်သင်တော်မူခြင်းခံရကြ၏။ သင်တို့သည် ထိုစစ်မှန်သောသွန်သင်ခြင်း၌ ဆက်လက်၍ မြဲမြံကြရမည်။ အစဉ်မပြတ် ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းကြလော့။

⁸ သင်တို့ကို အဘယ်သူမျှ မှားယွင်းသော သွန်သင်ခြင်းနှင့် အချည်းနှီးသောစကားများဖြင့် လမ်းလွဲစေခြင်းငှါ အဝေးသို့မခေါ်ဆောင်ရန်သတိပြုကြလော့။ ထိုမှားယွင်းသောသွန်သင်ခြင်းများသည် လူတို့ထံမှ လာသည်ဖြစ်၍ ခရစ်တော်ထံမှ လာသည်မဟုတ်။ ထိုသွန်သင်ခြင်းတို့မှာ ဤလောက၌ရှိအချည်းနှီးသောအကြံအစည်သွန်သင်ခြင်းသာလျှင်ဖြစ်၏။⁹ ဘုရားသခင်၏ဇာတိအဖြစ်တော် ပြည့်စုံခြင်းအပေါင်းသည် ခရစ်တော်၌ ကိုယ်ထင်ရှား၍ ကျိန်းဝပ်တော်မူ၏။¹⁰ သင်တို့သည် ခရစ်တော်၌ ပြည့်စုံကြ၏။ သင်တို့သည် အဘယ်အရာကိုမျှထပ်၍ မလို။ ခရစ်တော်သည် အုပ်စိုးသောသူများအားလုံးနှင့် တန်ခိုးရှိသမျှအားလုံးတို့အပေါ်၌ အုပ်စိုးသောသူဖြစ်၏။

¹¹ သင်တို့သည် ခရစ်တော်ထံတော်မှ ခြားနားသောအရေများလှီးခြင်းမျိုးကိုခံကြ၏။ ထိုအရေများလှီးခြင်းမှာ မည်သူတစ်ဦးတစ်ယောက်၏လက်အားဖြင့် ခံရခြင်းမဟုတ်။ သင်တို့သည် ဇာတိပကတိ အထုံးအဖွဲ့၏တန်ခိုးမှ လွတ်မြောက်ပြီးဖြစ်ကြောင်း ငါဆိုလို၏။ ထိုအရာမှာ ခရစ်တော်ပြုတော်မူသော အရေများလှီးခြင်းမျိုးဖြစ်တော်မူ၏။¹² သင်တို့သည် ဗတ္တိဇံကိုခံသောအခါ သင်တို့၏ဇာတိဟောင်းသည် သေ၍ သင်တို့သည် ခရစ်တော်နှင့်အတူ သင်္ကြိုဟ်ပြီးဖြစ်၏။ ထိုဗတ္တိဇံခံခြင်းတွင် သင်တို့သည် ခရစ်တော်နှင့်အတူ သေခြင်းမှ ထမြောက်ပြီးဖြစ်၏။ အကြောင်းမှာ သင်တို့သည် ဘုရားသခင်၏တန်ခိုးတော်၌ ယုံကြည်သောကြောင့်ဖြစ်၏။ ဘုရား

သခင်သည် ခရစ်တော်ကို သေခြင်းမှထမြောက်စေတော်မူသောအခါ သူ၏တန်ခိုးတော်သည် ထင်ရှားတော်မူ၏။¹³ သင်တို့ဇာတိပကတိ၏တန်ခိုးမှ လွတ်မြောက်ခြင်းမရှိသောကြောင့် သင်တို့သည် ဝိညာဉ်ပကတိ၌ အသေဖြစ်ကြ၏။ သို့သော်လည်း ဘုရားသခင်သည် ငါတို့၏အပြစ်ရှိသမျှကို ခွင့်လွှတ်သောအခါ သင်တို့ကို ခရစ်တော်နှင့်အတူ အသက်ရှင်စေတော်မူ၏။

¹⁴ ငါတို့သည် ဘုရားသခင်၏ပညတ်တရားတော်ကို ချိုးဖောက်ခဲ့ကြသောကြောင့် ငါတို့၌အကြွေးရှိခဲ့ကြ၏။ ထိုအကြွေးသည် ပညတ်တရားရှိသမျှတို့၌ ရေးမှတ်၍ ငါတို့သည် လိုက်လျှောက်ရန် မတတ်နိုင်ကြ။ သို့သော်လည်း၊ ဘုရားသခင်သည် ငါတို့ အပြစ်ရှိသမျှကို ခွင့်လွှတ်တော်မူ၏။ ဘုရားသခင်သည် ထိုအကြွေးကို အဝေးသို့ ယူသွား၍ လက်ဝါးကပ်တိုင်ပေါ်၌ သံဖြင့်ရိုက်ထားတော်မူ၏။¹⁵ ဘုရားသခင်သည် ဝိညာဉ်ပကတိနှင့်ဆိုင်သော အုပ်ချုပ်သူအားလုံးနှင့် တန်ခိုးတို့ကို အောင်မြင်တော်မူ၏။ ဘုရားသခင်သည် လောကီသားတို့တွင် တန်ခိုးကင်းမဲ့၍ လက်ဝါးကပ်တိုင်တော်ပေါ်တွင် အရေးနိမ့်ခံကြောင်း သူတို့အား ထင်ရှားစေတော်မူ၏။

**လူတို့ပြုသောစည်းမျဉ်းဥပဒေများ
နောက်သို့မလိုက်ကြနှင့်**

¹⁶ ထိုကြောင့် စားခြင်းနှင့်သောက်ခြင်း သို့မဟုတ် ယုဒလုပ်ထုံးနည်း(ပွဲနေ့၊ လဆန်းနေ့ကျင်းပခြင်း * များ သို့မဟုတ် ဥပုသ်နေ့များ) များအားဖြင့် သင်တို့သည်မည် သူ၏အုပ်စိုးခြင်းကို မျှမခံကြနှင့်။¹⁷ လွန်လေပြီးသောကာလ၌ ဤအရာများတို့သည် ကြွလာတော်မူမည့်အရာကို ထင်ရှားစေသောအရိပ်ကဲ့သို့ ဖြစ်ကြ၏။ သို့သော်လည်း ကြွလာမည့်အသစ်သောအရာများကို ခရစ်တော်၌ တွေ့မြင်ရ၏။¹⁸ အချို့သောသူတို့သည် ကောင်းကင်တမန်များကို ကိုးကွယ်ခြင်း

လဆန်းနေ့ကျင်းပခြင်း ယုဒတို့၏လတိုင်ပထမရက် ဖြစ်သောယုဒလူမျိုးများ ရက်အားလပ်ရက်။

၌ နှစ်သက်အားရ၍ သူတို့သည် စိတ်နှိမ့်ချသူများကဲ့သို့ လှုပ်ရှားကြ၏။ ထိုသူတို့သည် သူတို့ မြင်တွေ့ရသော ရူပါရုံများအကြောင်းကို အစဉ်မပြတ်ဟောပြောရန် အလိုရှိကြ၏။ ထိုသူတို့အား “သင်တို့သည် ဤအရာများကို မပြုကြ။ ထိုကြောင့် သင်တို့သည် မှားယွင်းကြသည်” ဟု ပြောဆိုခြင်းအခွင့်ကို မပေးကြနှင့်။ သူတို့သည် မိုက်မဲသောဝါကြွားခြင်းနှင့် ပြည့်နေကြ၏။ အကြောင်းမူကား သူတို့၏ကြံစည်သောအရာများသည် လူတို့ထံမှဖြစ်၍ ဘုရားသခင်ထံတော်မှ မဟုတ်။¹⁹ ထိုသူတို့သည် ခေါင်း၏ထိန်းချုပ်မှုအောက်၌ ကိုယ်ကိုယ်အပ်နှံပေးလှူခြင်းမရှိကြ။ ကိုယ်ခန္ဓာတစ်ခုလုံးသည် ခရစ်တော်ပေါ်၌ မှီခိုလျက်ရှိကြ၏။ ခရစ်တော်အားဖြင့် ကိုယ်ခန္ဓာ၏အစိတ်အပိုင်းအားလုံးတို့သည် အချင်းချင်း တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက်ကြည့်ရှုစောင့်ရှောက်ကြ၍ ကူညီကြရ၏။ ဤအရာသည် ကိုယ်ခန္ဓာကို ခွန်အားနှင့်ပြည့်စုံစေ၍ အတူတကွမြဲမြံစေ၏။ ထို့ကြောင့် ကိုယ်ခန္ဓာသည် ဘုရားသခင်၏အလိုတော်နှင့် အညီကြီးထွားတတ်၏။²⁰ သင်တို့သည် ခရစ်တော်နှင့်အတူတကွ အသေခံသည်ဖြစ်၍ ဤလောက၏အချည်းနှီးသောအုပ်စိုးခြင်းတရားမှ လွတ်မြောက်ခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။ ထို့ကြောင့် သင်တို့သည် ဤတရားများနောက်သို့ လိုက်ခြင်းအားဖြင့် အဘယ်ကြောင့် လောကနှင့်စပ်ဆိုင်သေးသကဲ့သို့ ပြုကြသနည်း။²¹ သူတို့၏သွန်သင်ချက်တို့မှာ “ဤအရာကိုမစားနှင့်၊” “ထိုအရာကို မမြည်းစမ်းကြနှင့်၊” “ထိုအရာကိုမထိကြနှင့်၊”²² ဤတရားတို့သည် လောကီနှင့်ဆိုင်သောအရာများကို သာပြောဆို၍ သူတို့ကို အသုံးပြုပြီးနောက်မှ ကွယ်ပျောက်တတ်ကြ၏။ ဤတရားတို့သည် လူတို့ထံမှ ပညတ်ချက်နှင့် သွန်သင်ခြင်းတို့ဖြစ်၏။²³ ဤတရားတို့သည် ပညာရှိယောင်ဆောင်ကြ၏။ သို့သော်လည်း ဤတရားတို့သည် လူတို့ပြုလုပ်သောဘာသာတရားတစ်ခု၏ ဘာသာရေးနှင့်ဆိုင်သောတရားများဖြစ်၍ လူတို့အား မှားယွင်းသောနှိမ့်ချခြင်းကိုပြစေပြီး သူတို့၏ကိုယ်

ခန္ဓာများကို နှိပ်စက်စေ၏။ ဤတရားတို့သည် လူတို့၏ဇာတိပကတိ ပြုလိုကြသည့်ဆိုးညစ်သောအရာများကို ပြုခြင်းမှသူတို့အား ရပ်တန့်စေခြင်းငှါ မကူညီနိုင်။

**ခရစ်တော်၌သင်တို့၏အသစ်
သောအသက်တာ**

3 သင်တို့သည် ခရစ်တော်နှင့်အတူထမြောက်ကြပြီဖြစ်၏။ ဘုရားသခင်၏လက်ျာတော်ဘက်မှာ ခရစ်တော်သည် ထိုင်နေတော်မူရာ အရပ်၌ရှိသော အထက်အရာတို့ကို ရှာကြလော့။² မြေကြီးပေါ်မှာရှိသောအရာတို့ကို မစဉ်းစားကြနှင့်။ ကောင်းကင်ဘုံ၌ရှိသောအရာတို့ကိုသာ စဉ်းစားကြလော့။³ သင်တို့၏ဇာတိပကတိလူဟောင်းသည် သေပြီးဖြစ်၏။ သင်တို့၏အသစ်သောအသက်တာမှာ ခရစ်တော်အားဖြင့် ဘုရားသခင်၌ ဝှက်ထားတော်မူ၏။⁴ ခရစ်တော်သည် သင်တို့၏အသက်ဖြစ်၏။ သူသည် တစ်ဖန်ပြန်၍ ကြွလာသောအခါ သင်တို့သည်လည်း သူ၏ဘုန်းအသရေတော်ကို မျှဝေခံစားရကြလိမ့်မည်။

⁵ ထို့ကြောင့် ဆိုးညစ်သောအရာများ အားလုံးတို့ကို သင်တို့၏အသက်တာမှ ဖယ်ရှားကြလော့။ မတရားသောမေထုန်၌ မှီစဲခြင်း၊ မစင်ကြယ်ခြင်း၊ ဆိုးညစ်သောတပ်မက်ခြင်း၊ ဆိုးညစ်သောအရာများကိုအလိုရှိခြင်း၊ ရုပ်တုကို ကိုးကွယ်ခြင်းဖြစ်သော လောဘလွန်ကျူးခြင်း စသည်တို့ဖြစ်၏။ ဤအလိုဆန္ဒရှိခြင်းသည် အမှန်စင်စစ် မှားယွင်းသောဘုရားကို အစေခံရန်အသက်ရှင်ခြင်းကို ဆိုလို၏။⁶ ဤအရာတို့သည် ဘုရားသခင်အား အမျက်ထွက်စေ၏။*⁷ အထက်က သင်တို့၏ဆိုးညစ်သောအသက်တာ၌ ဤအရာများအားလုံးကို သင်တို့လည်း လုပ်ဆောင်ခဲ့သောအရာများဖြစ်ကြ၏။

အခန်းငယ်၆ တစ်ချို့သော ဂရိစာပေါင်းထည့်ထားသည်မှာ “ထာဝရဘုရားသည် မိမိကိုနာမခံသောလူတို့အား အပြစ်ဒဏ်ပေးလိမ့်မည်။”

⁸သို့သော်လည်း၊ ယခုတွင် အမျက်ထွက်ခြင်း၊ စိတ်ဆိုးခြင်း၊ မနာလိုခြင်း၊ သူတစ်ပါးမကောင်းကြောင်းပြောခြင်း၊ ညစ်ညူးသောစကားကိုသုံးခြင်းစသော ဤအရာများတို့ကို သင်တို့၏အသက်တာများမှ နုတ်ပယ်ကြလော့။ ⁹အချင်းချင်း မုသာစကားကို မပြောကြနှင့်။ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့၏ဇာတိပကတိအသက်တာဟောင်းနှင့်ယခင်က ပြုခဲ့သောအရာများကို စွန့်ခွဲကြပြီးဖြစ်၏။ ¹⁰သင်တို့သည် အသစ်သောအသက်တာ၌ အသက်ရှင်ရန် အစပြုပြီးဖြစ်၏။ ဘုရားသခင်သည် သင်တို့အား အစဉ်မပြတ် အသစ်ဖြစ်စေတော်မူ၏။ သင်တို့သည် သင်တို့ကို ဖန်ဆင်းတော်မူသောသူကဲ့သို့ ပို၍ဖြစ်လာ၏။ ဤအသစ်သောအသက်တာသည် သင့်အား ဘုရားသခင်၏စစ်မှန်သောသိကျွမ်းခြင်းဉာဏ်ကို ပေးတော်မူ၏။ ¹¹အသစ်သောအသက်တာထဲ၌ ဝရီလူမျိုးနှင့် ယုဒလူမျိုးတို့အကြား၌ ခြားနားခြင်းမရှိ။ အရေဖျားလှီးခြင်းကို ခံသောသူနှင့် အရေဖျားလှီးခြင်းကိုမခံသောသူတို့ဖြစ်စေ၊ တိုင်းတစ်ပါးသားဖြစ်စေ၊ လူရိုင်းဖြစ်စေ၊ ကျွန်ုပ်များနှင့် လူလွတ်တို့ကြား၌ဖြစ်စေ ခြားနားခြင်းမရှိ။ သို့သော်လည်း ယုံကြည်သူများအားလုံးတို့၏အထံ၌ခရစ်တော်ရှိ၏။ ခရစ်တော်သည်အားလုံးစုံတို့၌ အားလုံးစုံဖြစ်တော်မူ၏။

¹²ဘုရားသခင်သည်သင်တို့ကိုရွေးကောက်တော်မူ၍ သင်တို့အား သူ၏သန်ရှင်းသောသူများ ဖြစ်စေတော်မူ၏။ သူသည် သင်တို့ကိုချစ်တော်မူ၏။ ထိုကြောင့် ဤအရာများကို အစဉ်မပြတ် လုပ်ဆောင်ကြလော့။ လူတို့အား ကရုဏာကို ထင်ရှားစေကြလော့။ သနားစုံမက်ခြင်း၊ နှိမ်ချခြင်း၊ နူးညံ့သိမ်မွေ့ခြင်းနှင့် စိတ်ရှည်ခြင်းတို့ကို ထင်ရှားစေကြလော့။ ¹³အချင်းချင်း တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် အမျက်မထွက်ကြနှင့်။ သို့ရာတွင် အချင်းချင်း တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက်ခွင့်လွှတ်ခြင်း ရှိကြလော့။ အခြားသောသူက သင့်ကို ဆန့်ကျင်၍ အမှားပြုသော် ထိုသူကို ခွင့်လွှတ်လော့။ သခင်ဘုရားသည် သင်တို့ကို ခွင့်လွှတ်တော်မူသကဲ့သို့ သင်တို့

သည်လည်း အခြားသောသူတို့ကို ခွင့်လွှတ်သင့်၏။ ¹⁴ဤအရာများ အားလုံးတို့ကို ပြုကြလော့။ သို့သော်လည်း အရေးအကြီးဆုံးသော အရာမှာ အချင်းချင်း တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် ချစ်ခြင်းဖြစ်၏။ ချစ်ခြင်းမေတ္တာသည် သင်တို့အားလုံးကို ပြည့်စုံသောနည်းလမ်းဖြင့် အတူတကွ ကိုင်ဆောင်ထားသောအရာဖြစ်၏။ ¹⁵ခရစ်တော်သည် သင်တို့အား ပေးသောငြိမ်သက်ခြင်းအားဖြင့် သင်တို့၏လိုအင်ဆန္ဒများကို ထိန်းချုပ်စေလော့။ သင်တို့အားလုံးသည်ကိုယ်ခန္ဓာ* တစ်ခုထဲ၌ ငြိမ်သက်ခြင်းရှိစေခြင်းငှါ ခေါ်တော်မူခြင်းကိုခံရသောသူ ဖြစ်ကြ၏။ အစဉ်မပြတ် ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းကြလော့။ ¹⁶ခရစ်တော်၏ သွန်သင်ခြင်းတရားတော်ကို သင်တို့၏အတွင်း၌ ကြွယ်ဝစွာ အသက်ရှင်စေကြလော့။ အချင်းချင်း တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက်သွန်သင်ရန်နှင့် ခွန်အားနှင့်ပြည့်စုံစေကြခြင်းငှါ ပညာရှိသမျှအားလုံးတို့ကို အသုံးပြုကြလော့။ ဆာလံသီချင်း၊ ဓမ္မသီချင်းနှင့် ဝိညာဉ်ပကတိဆိုင်သော သီချင်းများကို သီဆိုခြင်းဖြင့် ဝမ်းမြောက်ခြင်းနှင့် သင်တို့၏စိတ်နှလုံးများထဲ၌ ဘုရားသခင်ကို ချီးမွမ်းကြလော့။ ¹⁷သင်တို့ပြောဆိုသမျှသော အရာအပ်သိမ်းနှင့် သင်တို့ပြုသောအရာအပ်သိမ်းတို့သည် သခင်ယေရှုအတွက်သာ ဖြစ်စေကြလော့။ သူအားဖြင့် အဘခမည်းတော်ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းကြလော့။

အခြားသောလူတို့နှင့်သင်တို့၏အသစ်သောအသက်တာ

¹⁸ခင်ပွန်းမိန်းမတို့၊ သင်တို့လင်ယောက်ျားတို့၏အုပ်စိုးခြင်းအာဏာအောက်၌ ရှိကြလော့။ ဤအရာသည် သခင်ဘုရား၌ပြုရန် ဖြောင့်မတ်သောအရာဖြစ်၏။

¹⁹လင်ယောက်ျားတို့၊ သင်တို့၏မယားတို့ကို

ကိုယ်ခန္ဓာ ခရစ်တော်၏ဝိညာဉ်ခန္ဓာကိုယ် အဓိပ္ပါယ်အသင်းတော်သူ၏လူ။

ချစ်ကြလော့။ သူတို့အပေါ်၌ နူးညံ့သိမ်မွေ့ခြင်း ရှိကြလော့။

²⁰ သားသမီးများတို့၊ ခပ်သိမ်းသောအရာ အားလုံးတို့၌ သင်တို့မိဘစကားကို နာခံကြ လော့။ ဤအရာသည် သခင်ဘုရားနှစ်သက် တော်မူသောအမှုဖြစ်၏။

²¹ ဖခင်များတို့၊ သင်တို့၏သားသမီးများကို ပျက်ပျားစေခြင်းငှါ မပြုကြနှင့်။ သင်တို့သည် သူတို့အပေါ်၌ အလွန်ကြမ်းတမ်းလျှင် သူတို့ သည် ကြီးစားအား ထုပ်ခြင်းမှ ရပ်နားလိမ့် မည်။

²² အစေခံများတို့၊ အရာခပ်သိမ်းတို့၌ သင် တို့၏သခင်များကို နာခံကြလော့။ သူတို့သည် သင်တို့ကို မမြင်နိုင်သည့်အချိန်၌ ပင်လျှင် နာခံ ကြလော့။ ထိုနာခံခြင်းသည် လူတို့အား ကျေနပ်စေခြင်း မဟုတ်ဘဲ သခင်ဘုရားကို ကျေနပ် စေခြင်းငှါ ပြုခြင်းဖြစ်၏။ ထိုကြောင့် သူတို့ကို ရှိသေစွာ နာခံကြလော့။ အကြောင်းမူကား သင်တို့သည် သခင်ဘုရားကို ရှိသေလေးစား သောကြောင်းဖြစ်၏။ ²³ သင်တို့ပြုသမျှသောအ မှုအားလုံးတို့တွင် သင်တို့တတ်နိုင်သည် အတိုင်း အကောင်းဆုံး ပြုကြလော့။ သခင်ဘုရားအမှု ကို ဆောင်ရွက်သကဲ့သို့ ပြုလော့။ လူတို့၏အမှု ကို ဆောင်ရွက်သကဲ့သို့ မပြုကြနှင့်။ ²⁴ သင်တို့ သည် အမေ့တော်တည်းဟူသော ဆုလားဒါများ ကို သခင်ဘုရားထံတော်မှ ရမည်အကြောင်း ကို အောက်မေ့ကြလော့။ အကြောင်းမူကား သင်တို့အမှုတော်ဆောင်သော သခင်သည် ခရစ်တော်ဖြစ်၏။ ²⁵ မည်သူမဆို မှားယွင်းစွာ ပြုသောသူတို့သည် ထိုအမှားအတွက် အပြစ် ဒဏ်ပေးခြင်းကိုခံရမည်အကြောင်း အောက်မေ့ သတိရကြလော့။ သခင်ဘုရားသည် အဘယ် သူ၏မျက်နှာကိုမျှ မှတ်တော်မမူဘဲ ခပ်သိမ်း သောသူတို့ကို စီရင်တော်မူ၏။

4 သခင်တို့၊ သင်တို့၏အစေခံကျွန်ုပ်တို့ကို ပြောပြမတ်စွာနှင့် တရားမျှတစွာ ဆက်ဆံ ကြလော့။ သင်တို့သည် ကောင်းကင်ဘုံ၌သခင် တစ်ပါးရှိတော်မူသည်ကို အောက်မေ့ကြလော့။

ဝေါလုသည်ယုံကြည်တို့အားတစ်စုံ တစ်ခုပြုရန်ပြောဆိုခြင်း

² ဆုတောင်းပတ္တနာပြုခြင်းအမှုကို ဆက် လက်၍ ပြုကြလော့။ သင်တို့သည် ဆုတောင်း သောအခါ အစဉ်မပြတ် ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူး တော်ကို ချီးမွမ်းကြလော့။ ³ ငါတို့အတွက်လည်း ဆုတောင်းပေးကြလော့။ ငါတို့သည် လူတို့အား ဘုရားသခင်၏သွန်သင်ခြင်းများကို ဟောပြော သောအခွင့် ရရှိမည်အကြောင်း ဘုရားသခင် ထံတော်သို့ ဆုတောင်းပေးကြလော့။ ငါတို့အ တွက် လျှို့ဝှက်ထားသော ခရစ်တော်၏သမ္မာ တရားအကြောင်းကို ငါတို့ဟောပြောနိုင်ပါမည် အကြောင်း ငါတို့အတွက် လည်း ဆုတောင်း ပေးကြလော့။ ငါသည် ဤသမ္မာတရားကို ဟောပြောရသောကြောင့် အကျဉ်းထောင်၌ ချည်နှောင်ခြင်းကို ငါခံရ၏။ ⁴ ငါသည် ဤသမ္မာ တရားကို ငါပြုအပ်သည်နှင့်အညီ ရှင်းလင်းစွာ ရှင်းပြနိုင်မည်အကြောင်း ဆုတောင်းပေးကြ လော့။

⁵ သင်တို့၏အခွင့်ကောင်းများကို သင်တို့ တတ်နိုင်သမျှ အကောင်းဆုံးအသုံးပြုခြင်းအား ဖြင့် မယုံကြည်သောသူတို့နှင့်ပြောဆိုဆက်ဆံ ရာတွင်ပညာရှိကြလော့။ ⁶ သင်တို့သည် စကား ပြောဆိုသောအခါ အစဉ်မပြတ် နူးညံ့သိမ်မွေ့၍ ပညာသတိရှိကြလော့။ သို့ဖြစ်လျှင် သင်တို့ သည် ခပ်သိမ်းသောသူတို့အား သင်တို့ပြန်ပြော ဆိုသင့်သည်အတိုင်း ပြောဆိုရန် တတ်နိုင်ကြ လိမ့်မည်။

ဝေါလုနှင့်လူတို့အကြောင်းသတင်း

⁷ တုခိတ်သည် ခရစ်တော်၌ ငါချစ်သောညီ ဖြစ်၏။ သူသည် သစ္စာရှိသောဓမ္မဆရာတစ်ပါး ဖြစ်၍ သခင်ဘုရား၌ ငါနှင့်အတူတကွ အစေခံ လျှက်ရှိ၏။ သူသည် သင်တို့အား ငါ၌ဖြစ်ပျက် သောအရာများအားလုံးတို့ကို ပြောပြပါလိမ့် မည်။ ⁸ ထိုအကြောင်းကြောင့် ငါသည် သူ့အား စေလွှတ်၏။ ငါတို့သည် အဘယ်သို့ ရှိသည်ကို သင်တို့အား သိစေခြင်းငှါ ငါအလိုရှိ၏။ သင်တို့

ကို တိုက်တွန်းနိုးဆော်ရန် ငါသည် သူ့ကို စေလွှတ်ရ၏။⁹ ငါသည် သူ့ကို သစ္စာရှိ၍ ခရစ်တော် ဌာငါတို့ချစ်သောညီသြနေသိမ်နှင့်အတူ စေလွှတ်၏။ သူသည် သင်တို့အထဲကဖြစ်၏။ တုခိတ်နှင့် သြနေသိမ်တို့သည် ဤနေရာ၌ ဖြစ်ပျက်ခဲ့သမျှ သောအရာအားလုံးတို့ကို သင်တို့အား ပြောပြပါလိမ့်မည်။

¹⁰ အာရိတ္တာဒုသည် နှုတ်ဆက်၏။ သူသည် ငါနှင့်အတူ အကျဉ်းခံရ၏။ ဗာနဗ၏တူ မာကုသည်လည်း နှုတ်ဆက်၏။ မာကုအား အဘယ်သို့ ပြုရမည်အကြောင်းကို ငါသည် သင်တို့အား ပြောဆိုနှင့်ပြီ။ သူသည် လာလျှင် သူ့ကိုလက်ခံ ကြိုဆိုကြလော့။¹¹ ယေရှု ဟုခေါ်သောယုတ္တုသည်လည်း နှုတ်ဆက်၏။ ဤသူတို့သည် ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်အတွက် ငါနှင့်အတူ လုပ်ဆောင်သော ယုဒလူမျိုးယုံကြည်သူများဖြစ်ကြ၏။ သူတို့သည် ငါ့အား သက်သာစေကြပြီ။

¹² ပေပြသည်လည်း သင်တို့ကို နှုတ်ဆက်၏။ သူသည် ယေရှုခရစ်၏အစေတော်ခံကျွန်တစ်ပါးဖြစ်၏။ သူသည်လည်း သင်တို့အထဲက ဖြစ်၏။ သူသည် သင်တို့အတွက် အစဉ်မပြတ်ဆုတောင်း၏။ သင်တို့သည် ကြီးထွား၍ ဝိညာဉ်ပိုင်းဆိုင်ရာ၌ ရင့်ကျက်ကြရန်နှင့် ဘုရားသခင်သည် သင်တို့အတွက် အလိုရှိသောအရာခပ်သိမ်းတို့ကို သင်တို့ပိုင်ဆိုင်စေခြင်းငှါ သူသည်

ဆုတောင်း၏။¹³ သူသည်သင်တို့အတွက်သော် ၎င်း၊ လောဒိကိမြို့၌ရှိသောသူတို့အတွက်သော် ၎င်း၊ ဟေရုပေါလိမြို့၌ ရှိသောသူတို့အတွက် သော်၎င်း ကြိုးစား၍ အလုပ်လုပ်နေသည်ကို သင်တို့အား ငါပြောပြ၏။¹⁴ ဒေမနှင့်ငါတို့ချစ်သောဆေးသမားလုကာတို့သည်လည်း နှုတ်ဆက်၏။

¹⁵ လောဒိကိမြို့၌ရှိသော ညီအစ်ကိုမောင်နှမများအား နှုတ်ဆက်ကြလော့။ နံဖနှင့်သူမ၏ အိမ်၌ စုဝေးလျက်ရှိကြသောအသင်းတော်တို့ကိုလည်း နှုတ်ဆက်ကြလော့။¹⁶ ဤစာကို သင်တို့ဖတ်ရှုပြီးသည့် နောက်လောဒိကိမြို့၌ရှိသော အသင်းတော်ထံသို့ ပို့ကြလော့။ သို့ပြုလျှင်သူတို့လည်း ဖတ်နိုင်လိမ့်မည်။ လောဒိကိမြို့သို့ ငါရေးသောစာကိုလည်း သင်တို့ဖတ်ကြလော့။

¹⁷ “သခင်ဘုရားသည် သင့်အား အပ်ပေးတော်မူသောအမှုအရာကို ပြည့်စုံစေခြင်းငှါ သတိပြုလော့” ဟူ၍ အာဒိပွကိုလည်း ပြောကြလော့။

¹⁸ ငါသည်လည်း သင်တို့အား နှုတ်ဆက်၏။ ငါပေါလုသည် ဤနှုတ်ဆက်စကားကို ကိုယ်လက်ဖြင့်ရေးထား၏။ ငါသည် အကျဉ်းထောင်ထဲ၌ရှိသည်ကို အောက်မေ့ကြလော့။ ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်သည် သင်တို့နှင့်အတူ ရှိပါစေသော။

သက်သာလောနိတ်သြဝါဒစာ ပထမစောင်

1 ပေါလု၊ သိလ္လာနနှင့် တိမောသေတို့သည် သက်သာလောနိတ်မြို့တွင်ရှိသော အသင်းတော်ကို နှုတ်ဆက်ပါ၏။ ခမည်းတော်ဘုရားနှင့်ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်သည် ထိုအသင်းတော်ကို ပိုင်တော်မူ၏။ ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်နှင့်ငြိမ်သက်ခြင်းသည် သင်တို့နှင့်အတူရှိပါစေသော။

သက်သာလောနိတ်မြို့သားတို့၏အသက် တာနှင့် ယုံကြည်ခြင်း

² ငါတို့သည် ဆုတောင်းသောအခါ၊ သင်တို့အားလုံးကို အစဉ်မပြတ် အောက်မေ့သတိရကြ၏။ ငါတို့သည် သင်တို့အားလုံးအတွက် ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းကြ၏။ ³ ငါတို့အဘတည်းဟူသော ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌ ငါတို့သည် သင်တို့ကို အောက်မေ့သောအခါ သင်တို့၏ယုံကြည်ခြင်းကြောင့် သင်တို့လုပ်ဆောင်သည့်ကောင်းသောအရာများအတွက် ငါတို့သည် သူ၏ကျေးဇူးတော်ကို အစဉ်မပြတ်ချီးမွမ်းကြ၏။ သင်တို့၏ချစ်ခြင်းမေတ္တာအားဖြင့်သင်တို့ပြုသောအမှုအရာများအတွက် ငါတို့သည် သူ၏ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းကြ၏။ ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်၌ သင်တို့၏မျှော်လင့်ခြင်းကြောင့် သင်တို့၌ရှိသည့် ကြီးမားသောခံနိုင်ရည်အတွက် ငါတို့သည် သူ၏ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းကြ၏။ ⁴ ဘုရားသခင်ချစ်တော်မူသောညီ အစ်ကိုမောင်နှမတို့၊ သူသည် သင်တို့ကို မိမိ၏လူများဖြစ်စေခြင်းငှါ ရွေးကောက်တော်မူကြောင်းကို ငါတို့သိကြ၏။ ⁵ ငါတို့သည် ဝမ်းမြောက်ဖွယ်ရာသတင်းကောင်းကို သင်တို့ထံသို့ ယူဆောင်လာကြ၏။ သို့သော်လည်း ငါတို့သည် စကား

လုံးများကိုသာ အသုံးပြုကြသည်မဟုတ်။ ငါတို့သည် ထိုဝမ်းမြောက်ဖွယ်ရာသတင်းကောင်းကို တန်ခိုးနှင့်ယူဆောင်လာကြ၏။ ငါတို့သည် ထိုသတင်းကောင်းကို သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်နှင့်လည်းကောင်း၊ ထိုအရာသည် မှန်ကန်ကြောင်း အသေအချာသိသောဥပဒေအားဖြင့်လည်း ဆောင်ယူလာကြ၏။ ထို့အပြင် ငါတို့သည် သင်တို့နှင့်အတူရှိ နေစဉ်အဘယ်သို့ အသက်ရှင်ကြသည်ကို သင်တို့သိကြ၏။ ငါတို့သည် သင်တို့ကို ကူညီရန် ထိုနည်းလမ်းအားဖြင့် အသက်ရှင်ရကြ၏။ ⁶ သင်တို့သည် ငါတို့ကဲ့သို့သောသူ သခင်ယေရှုကဲ့သို့ ဖြစ်လာကြ၏။ သင်တို့သည် ဆင်းရဲဒုက္ခကို များစွာခံရကြ၏။ သို့သော်လည်း သင်တို့သည် နှုတ်ကပတ်တရားတော်ကို သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်မှလာသောဝမ်းမြောက်ခြင်းနှင့်အတူ လက်ခံကြ၏။ ⁷ သင်တို့သည် မာကေဒေါနိပြည်နှင့်အာခါယပြည်၌ရှိကြသော ယုံကြည်သူများအားလုံးတို့၌ ပုံသက်သေဖြစ်ကြ၏။ ⁸ သခင်ဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တရားတော်သည် မာကေဒေါနိပြည်နှင့်အာခါယပြည်တွင် သင်တို့အားဖြင့် ယုံနဲ့ လျှက်ရှိ၏။ ထိုကြောင့် ဘုရားသခင်၌ သင်တို့၏ယုံကြည်ခြင်းသည် နေရာတိုင်း၌ သိရှိလာကြ၏။ ထိုကြောင့် ငါတို့သည် သင်တို့၏ယုံကြည်ခြင်းအကြောင်း တစ်စုံတစ်ခုကိုမျှ ပြောစရာအကြောင်းမရှိ။ ⁹ အကြောင်းမူကား၊ ငါတို့သည် သင်တို့ထံသို့လာသောအခါ၌ သင်တို့သည် ငါတို့ကို ကောင်းမွန်စွာ လက်ခံအကြောင်းကို လူတို့သည် နေရာ အနှံ့အပြား၌ ပြောဆိုကြ၏။ သင်တို့သည် ရုပ်တုဆင်းတုများကို ကိုးကွယ်နေခြင်းမှ အသက်ရှင်တော်မူ၍ စစ်မှန်သော

ဘုရားသခင်ကို ကိုးကွယ်ခြင်းသို့ ပြောင်းလဲ၍ ယခုတွင် သင်တို့သည် သူ၏အစေတော်ခံကြသည်ကို သူတို့သည် ပြောဆိုလျက်ရှိကြ၏။¹⁰ ယခုတွင် ဘုရားသခင်၏သားတော်သည် ကောင်းကင်ဘုံမှ ကြွလာမူမည်အရာကို သင်တို့သည် မျှော်လင့်လျက်နေကြ၏။ ဘုရားသခင်သည် ထိုသားတော်ကို သေခြင်းမှရှင်ပြန်ထမြောက်စေတော်မူ၏။ ထိုသူသည် ရောက်လာမည့်ဘုရားသခင်၏အမျက်ဒေါသဖြင့် တရားစီရင်ခြင်းမှ ငါတို့ကို ကယ်တင်တော်မူသောသခင်ယေရှုဖြစ်တော်မူ၏။

သက်သာလောနိတ်မြို့၌ ပေါလု၏ လုပ်ဆောင်ချက်

2 ညီအစ်ကိုမောင်နှမတို့၊ သင်တို့ထံသို့ ငါတို့ လာရောက်ခြင်းသည် အချည်းနှီးမဖြစ်ကြောင်းကို သင်တို့သိကြ၏။² ငါတို့သည် သင်တို့ထံသို့မရောက်မှီ၊ ဖိလိပိုမြို့၌ ငါတို့သည် ဆင်းရဲဒုက္ခများစွာခံရ၏။ ထိုနေရာ၌ လူတို့သည် ငါတို့အား ဆန့်ကျင်၍ မကောင်းသောအရာများကို ပြောဆိုကြ၏။ သင်တို့သည် ထိုအရာအားလုံးကို သိကြ၏။ သို့သော်လည်း ဘုရားသခင်သည် ငါတို့အား ရဲရင့်ခြင်းရှိစေခြင်းငှါ ကူညီတော်မူ၏။ ကြီးစွာသောတုန်းလှန်ခြင်းနှင့်တကွ ဝမ်းမြောက်ဖွယ်ရာသတင်းကောင်းကို သင်တို့အား ဟောပြောရန်သူသည် ငါတို့ကို ကူညီတော်မူ၏။³ ငါတို့သည် လူတို့အား တိုက်တွန်းအားပေးကြ၏။ ငါတို့၏သွန်သင်ခြင်းသည် မှားယွင်းခြင်းမှ လာသည်မဟုတ်။ ငါတို့သည် ဝမ်းမြောက်ဖွယ်ရာသတင်းကောင်းကို မှားယွင်းသောရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် သင်တို့အား ဟောပြောသည်မဟုတ်။⁴ အကြောင်းရင်းမှာ ဘုရားသခင်သည် ငါတို့အား စုံစမ်းတော်မူ၍ ဝမ်းမြောက်ဖွယ်ရာသတင်းကောင်းကို ဟောပြောရန် ငါတို့အား အတည်ပြုသောကြောင့် ဖြစ်၏။ ထိုကြောင့် ငါတို့သည် ဟောပြောသောအခါ၊ လူတို့အား ကျေနပ်နှစ်သက်စေခြင်းငှါ မကြိုးစားကြ။ ငါတို့သည် ဘုရားသခင်ကိုသာ ကျေနပ်

နှစ်သက်စေတော်မူရန် ကြိုးစားလျက် နေကြ၏။ ဘုရားသခင်သည် ငါတို့၏စိတ်နှလုံးကို စစ်ကြောစုံစမ်းတော်မူ၏။⁵ ငါတို့သည် သင်တို့အား ချောမော့သောစကားကို ပြောဆိုခြင်းအားဖြင့် သင်တို့ကို လွှမ်းမိုးစေခြင်းငှါ တစ်ကြိမ်တစ်ခါမျှ မကြိုးစားကြသည်ကို သင်တို့သိကြ၏။ ငါတို့သည် သင်တို့၏ငွေများကို ရရှိရန် မကြိုးစားကြ။ ငါတို့၌ သင်တို့ထံမှ ဖုံးကွယ်စရာအတ္တစိတ်သဘောအလျင်း မရှိကြ။ ထိုအရာမှန်သည်ကို ဘုရားသခင်သိတော်မူ၏။⁶ ငါတို့သည် လူတို့၏ ချီးမွမ်းခြင်းကို မရှာ။ ငါတို့သည် ချီးမွမ်းခြင်းကို သင်တို့ထံမှ သော်လည်းကောင်း၊ အခြားသူတို့ထံမှ သော်လည်းကောင်း မရှာခဲ့ကြ။

⁷ ငါတို့သည် ခရစ်တော်၏တမန်တော်များ ဖြစ်ကြ၏။ ထို့ကြောင့် ငါတို့သည် သင်တို့နှင့်အတူ ရှိနေသောအခါ၊ သင်တို့သည် ပြုရမည့်အမှုအရာတို့ကို ပြုရကြမည်အကြောင်း ငါတို့၏အခွင့်အာဏာကို ငါတို့အသုံးပြုနိုင်၏။ သို့သော်လည်း မိခင်သည် မိမိသူငယ်တို့ကို ကျွေးမွေးပြုစုသကဲ့သို့ ငါတို့သည် သင်တို့ကို ကြည့်ရှုစောင့်ရှောက်ကြ၏။⁸ သင်တို့သည် ငါတို့၌ အထူးလူများဖြစ်သည်နှင့်အညီ ငါတို့သည် သင်တို့ကို အလွန်ချစ်ကြ၏။ ထို့ကြောင့် ဘုရားသခင်၏ ဝမ်းမြောက်ဖွယ်ရာသတင်းကောင်းကို သင်တို့အား ဝေငှဟောပြောခြင်း၌ ငါတို့သည် ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိကြ၏။ ထိုမျှသာ မဟုတ်ဘဲ ငါတို့၏အသက်ကိုပင်လျှင် သင်တို့အား ပေးချင်သောစေတနာစိတ်ရှိကြ၏။⁹ ညီအစ်ကိုမောင်နှမတို့၊ ငါတို့သည် အဘယ်မျှလောက် ကြမ်းတမ်းခက်ခဲစွာ လုပ်ဆောင်နေကြသည်ကို သင်တို့သည် အောက်မေ့သတိရကြောင်း ငါသိ၏။ ငါတို့သည် နေ့ညဉ့်မပြတ် လုပ်ဆောင်လျက်နေကြ၏။ ငါတို့သည် သင်တို့အား ဝမ်းမြောက်ဖွယ်ရာသတင်းကောင်းကို ဟောပြောနေစဉ် သင်တို့ကို အနှောက်အယှက်ဖြစ်စေခြင်းငှါ ငါတို့အလိုမရှိ။

¹⁰ ငါတို့သည် ယုံကြည်သူများဖြစ်ကြသော သင်တို့နှင့်အတူ ရှိနေသောအခါ၊ ငါတို့သည် အ

မှားအယွင်းကင်းလျက် သန့်ရှင်းခြင်းနှင့် ပြောင်
မတ်ခြင်း၌ အသက်ရှင်နေကြ၏။ ဤအရာမှန်
သည်ကို သင်တို့သိကြ၏။ ဤအရာမှန်သည်ကို
ဘုရားသခင်သိတော်မူ၏။ ¹¹အဘသည် မိမိ
သားသမီးတို့ကို ပြုစုကျွေးမွေးသကဲ့သို့ ငါတို့
သည်လည်း သင်တို့တစ်ယောက်စီကို ကျွေးမွေး
ပြုစုကြသည်ကို သင်တို့သိကြ၏။ ¹²ငါတို့သည်
သင်တို့ကို အားပေးတိုက်တွန်းကြ၏။ ငါတို့သည်
သင်တို့ကို နှစ်သိမ့်သက်သာစေကြ၏။ ဘုရား
သခင်ကို ကျေနပ်နှစ်သက်စေသည့်ကောင်း
သောအသက်တာများ၌ အသက်ရှင်ကြစေခြင်း
ငှါ သင်တို့အား ငါတို့ပြောဆိုကြ၏။ ဘုရားသခင်
သည် မိမိ၏နိုင်ငံတော်နှင့် ဘုန်းအသရေတော်
ကို သင်တို့ဝေမျှခံစားနိုင်မည့်အကြောင်း သင်
တို့အား ခေါ်တော်မူ၏။

¹³သင်တို့သည် ဘုရားသခင်၏သတင်း
စကားတော်ကို ခံယူကြသောကြောင့် ငါတို့
သည် အစဉ်မပြတ် ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်
ကိုချီးမွမ်းကြ၏။ သင်တို့သည် ထိုသတင်းစကား
တော်ကို ငါတို့ထံမှ ကြားရကြ၏။ သင်တို့သည်
ထိုအရာကို လူတို့၏စကားများမဟုတ်၊ ဘုရား
သခင်၏နှုတ်တော်ထွက်စကားများကဲ့သို့ ခံယူ
ကြ၏။ ထိုသတင်းစကားတော်သည် ဘုရား
သခင်ထံတော်မှအမှန်လာ၏။ ထိုသတင်းစကား
သည် ယုံကြည်သောသင်တို့၏အပေါ်၌ လွှမ်းမိုး
တော်မူ၏။ ¹⁴ညီအစ်ကိုမောင်နှမတို့၊ သင်တို့
သည် ယုဒပြည်၌ ယေရှုခရစ်၏အသင်းတော်တို့
ကဲ့သို့ ဖြစ်လာကြ၏။ ယုဒပြည်၌ရှိသော ဘုရား
သခင်၏လူတို့သည် ထိုနေရာ၌ရှိသည့် အခြား
သောယုဒလူမျိုးတို့အားဖြင့် ဆိုးသောအရာ
များတို့ကိုခံရကြ၏။ သင်တို့သည်လည်း ထိုနည်း
တူ ထိုဆိုးသောအရာများတို့ကို သင်တို့နိုင်ငံ၌
ရှိသော မိမိတို့အမျိုးသားချင်းထံမှ ခံရကြ၏။
¹⁵ထိုယုဒလူတို့သည် သခင်ယေရှုနှင့် ပရောဖက်
တို့ကို သတ်သောသူများဖြစ်ကြ၏။ သူတို့သည်
ငါတို့ကို ယုဒပြည်မှထွက်သွားကြရန် အတင်းအ
ကျပ်ပြုကြ၏။ ဘုရားသခင်သည် သူတို့၌ အား
ရနှစ်သက်တော်မူခြင်းမရှိ။ သူတို့သည် လူအား

လုံးတို့နှင့် ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်ကြ၏။ ¹⁶တစ်ပါး
သောအမျိုးသားတို့သည် ကယ်တင်ခြင်းသို့
ရောက်စေခြင်းငှါ ငါတို့သည် ဟောပြောကြ
သည်ကို သူတို့သည် ဆီးတားကြ၏။ သို့သော်
လည်း ထိုယုဒလူတို့သည် သူတို့၌ရှိနှင့်ပြီးသော
အပြစ်ဒုစရိုက်များထက်ပို၍ များပြားသောအ
ပြစ်ဒုစရိုက်များကို ထပ်၍ကျူးလွန်လျက်ရှိကြ
၏။ ဘုရားသခင်၏အမျက်တော်သည် သူတို့
ပေါ်၌ အပြည့်အဝရောက်လာပြီဖြစ်၏။

**ဝေါလုသည် သူတို့ဆီသို့တစ်ဝန်အလည်
အပတ်သွားရန်ဆန္ဒရှိခြင်း**

¹⁷ညီအစ်ကိုမောင်နှမတို့၊ ငါတို့သည် သင်
တို့နှင့် ခေတ္တခဏခွာရကြ၏။ ငါတို့သည် သင်
တို့နှင့်အတူထိုနေရာ၌မရှိ။ သို့သော်လည်း ငါ
တို့၏စိတ်နှစ်လုံးသည် သင်တို့နှင့်အတူရှိသေး၏။
ငါတို့သည် သင်တို့ကို မြင်ခြင်းငှါ အလွန်အား
ကြီးသောစိတ်နှင့် သာ၍ကြိုးစားအားထုတ်ကြ
၏။ ¹⁸ငါတို့သည် သင်တို့ထံသို့လာရန်အလိုရှိ
ကြ၏။ ငါဝေါလုသည် လာရန် ကြိမ်ဖန်များစွာ
ကြိုးစား၏။ သို့သော်လည်း စာတန်သည် ငါ
တို့ကို ဆီးတားလျက်ရှိ၏။ ¹⁹သင်တို့သည် ငါတို့
အား မျှော်လင့်ခြင်း၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းနှင့် ငါတို့
သခင်ယေရှု တဖန်ကြွလာသောအခါ ငါတို့ဝါ
ကြွားစရာသရဖူဖြစ်မည်အကြောင်း ဖြစ်စေ၏။
²⁰အမှန်စင်စစ်၊ သင်တို့သည် ငါတို့၏ဘုန်းအ
သရေနှင့် ငါတို့၏ဝမ်းမြောက်ခြင်းအကြောင်း
ဖြစ်၏။

3¹⁻² ငါတို့သည် သင်တို့ထံသို့ရောက်လာခြင်း
ငှါ စောင့်ဆိုင်းရန် ငါတို့အတွက် အလွန်ခက်
ခဲသောကြောင့် ငါတို့သည် တိမောသေကို
သင်တို့ထံသို့စေလွှတ်ရန် ဆုံးဖြတ်၍ ငါတို့သာ
အာသင်မြို့၌ ကျန်ရစ်နေ၏။ တိမောသေသည်
ငါတို့၏ညီဖြစ်၏။ သူသည် လူတို့အား ခရစ်
တော်အကြောင်း ဝမ်းမြောက်ဖွယ်ရာသတင်း
ကောင်းကို ဟောပြောခြင်းငှါ ဘုရားသခင်
နှင့်အတူ လုပ်ဆောင်သောသူဖြစ်၏။ သင်တို့၏
ယုံကြည်ခြင်း၌ သင်တို့သည် ခွန်အားနှင့်ပြည့်

တိုက်တွန်းနှိုးဆော်စေခြင်းငှါ တိမောသေကို ငါ တို့လွှတ်လိုက်၏။³ ယခုတွင် သင်တို့ခံရသော ဒုက္ခဆင်းရဲခြင်းများကြောင့် သင်တို့သည် အဘယ်သူမျှ စိတ်ပျက်အားလျော့ခြင်းမရှိမည်အကြောင်း ငါတို့သည် တိမောသေကို သင်တို့ထံသို့ စေလွှတ်၏။ ဘုရားသခင်၏အကြံစည်တော်၌ ငါတို့သည် ဤဆင်းရဲဒုက္ခတို့ကိုခံရကြမည့်အကြောင်း ပါဝင်သည်ကို သင်တို့သိကြ၏။⁴ ငါတို့သည် သင်တို့နှင့်အတူရှိနေသောအခါ၌ပင် ငါတို့အားလုံးသည် အခက်အခဲတို့ကိုခံရမည့်အကြောင်း သင်တို့ကို ငါတို့သတိပေးနှင့် ကြပြီ။ ထိုအရာသည် ငါတို့ပြောသည့်အတိုင်း ဖြစ်ပျက်သည်ကို သင်တို့သိကြ၏။⁵ ထိုအကြောင်းကြောင့် ငါတို့သည် ထပ်၍ စောင့်ရန် မတတ်နိုင်သောအခါ တိမောသေကို သင်တို့ထံသို့ ငါ စေလွှတ်၏။ သင်တို့၏ယုံကြည်ခြင်းအကြောင်းကို သိခြင်းငှါ ငါအလိုရှိ၏။ စုံစမ်းသွေးဆောင်တတ်သောသူသည် သင်တို့ကို စုံစမ်းသွေးဆောင်သဖြင့် ငါတို့ပင်ပန်းစွာ လုပ်ဆောင်ခြင်းအမှုသည် အချည်းနှီးဖြစ်မည်ဟု ငါတို့စိုးရိမ်နေကြ၏။

⁶ သို့သော်လည်း တိမောသေသည် ယခုပြန်လာ၍ သူသည် သင်တို့၏ယုံကြည်ခြင်းနှင့် ချစ်ခြင်းမေတ္တာအကြောင်း သတင်းကောင်းကို ငါတို့အား ပြော၏။ သင်တို့သည် ငါတို့ကို ကောင်းမွန်စွာ အောက်မေ့ကြသည်ကို တိမောသေသည် ငါတို့အား ပြော၏။ သင်တို့သည် ငါတို့ကို ပြန်၍ တွေ့မြင်ခြင်းငှါ အလိုရှိသကဲ့သို့ ငါတို့သည်လည်း သင်တို့ကို တွေ့လိုကြ၏။⁷ ထိုကြောင့် ညီအစ်ကိုမောင်နှမတို့၊ သင်တို့၏ယုံကြည်ခြင်းကြောင့် ငါတို့သည် သက်သာခြင်းရှိကြ၏။ ငါတို့သည် အလွန်စိုးရိမ်ခြင်းဒုက္ခနှင့် ဆင်းရဲခြင်းကိုသော်လည်း သက်သာခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။⁸ သင်တို့သည် သခင်ဘုရား၌ ခိုင်ခံ့စွာရပ်နေကြသည် ဖြစ်၍ ငါတို့၏ဘဝအသက်တာသည် အမှန်ပြည့်စုံလိမ့်မည်။⁹ ငါတို့သည် သင်တို့ကြောင့် ငါတို့ဘုရား သခင်ရှေ့တော်၌ အလွန်ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိကြ၏။ ထို

ကြောင့် ငါတို့သည် သင်တို့အကြောင်းကြောင့် ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်း၏။ သို့သော်လည်း ငါတို့ခံစားရသောဝမ်းမြောက်ခြင်း အားလုံးတို့အတွက် ငါတို့သည် သူ၏ကျေးဇူးတော်ကို လုံလောက်စွာမချီးမွမ်းနိုင်ကြ။¹⁰ ငါတို့သည် သင်တို့အတွက် နေ့ညဉ့်မပြတ်ဆက်လက်၍ ဆုတောင်းပေးကြ၏။ ငါတို့သည် သင်တို့နှင့်တစ်ဖန် တွေ့ဆုံပြီး သင်တို့၏ ယုံကြည်ခြင်း၌ ခိုင်ခံ့ခြင်းရှိရန် သင်တို့လိုအပ်သောအရာအားလုံးကို ပေးနိုင်မည့်အကြောင်း ငါတို့ဆုတောင်း၏။¹¹ သင်တို့ရှိရာသို့ ငါတို့သွားရာလမ်းကို ငါတို့အဘတည်းဟူသောဘုရား သခင်နှင့် ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်သည် ပြင်ဆင်ပေးတော်မူမည့်အကြောင်း ငါတို့ဆုတောင်း၏။¹² ဘုရားသခင်သည် သင်တို့၏ချစ်ခြင်းမေတ္တာကို ကြီးထွားစေပါမည့်အကြောင်း ငါတို့ဆုတောင်း၏။ ငါတို့သည် သင်တို့ကို ချစ်သကဲ့သို့ သင်တို့သည် အချင်းချင်းကို၎င်း၊ လူအပေါင်းတို့ကို၎င်း ချစ်နိုင်မည်အကြောင်း ငါတို့ဆုတောင်း၏။¹³ သင်တို့၏စိတ်နှလုံးသည် ခိုင်ခံ့၍ ခွန်အားနှင့်ပြည့်စုံပါ မည်အကြောင်း ငါတို့ဆုတောင်း၏။ ထိုနောက် ငါတို့သခင်ယေရှုသည် သူ၏သန့်ရှင်းသောသူအပေါင်းတို့နှင့်အတူ ကြွလာတော်မူသောအခါ ငါတို့အဘတည်းဟူသောဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌ သင်တို့သည် အပြစ်တင်ခွင့်နှင့်ကင်းလျက် သန့်ရှင်းသောသူများ ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။

ဘုရားသခင်ကိုနှစ်သက်စေတော်မူသောအသက်တာ

4 ညီအစ်ကိုမောင်နှမတို့၊ ယခုတွင် ငါသည် သင်တို့အား ပြောရန် တစ်စုံတစ်ခုရှိ၏။ ဘုရားသခင်ကို နှစ်သက်စေခြင်းငှါ အဘယ်သို့ အသက်ရှင်ရမည်နည်း လမ်းကို ငါတို့သည် သင်တို့အား သွန်သင်ပြီးဖြစ်၏။ သင်တို့သည်လည်း ထိုနည်း လမ်းအားဖြင့် အသက်ရှင်နေကြ၏။ ယခုတွင် ထိုနည်းလမ်းအတိုင်း သာ၍အသက်ရှင်နေကြပါမည့်အကြောင်း ငါတို့သည် သင်တို့ကို

သခင်ယေရှု၌ တောင်းပန်လျက် တိုက် တွန်းနှိုး ဆော်ကြ၏။ ²သင်တို့ကျင့်ဆောင်ရမည့်ငါတို့ ပြောသောအရာများကို သင်တို့သိကြ၏။ ငါတို့ သည် ထိုအရာများကို သခင်ယေရှု၏အခွင့် တော်အားဖြင့် သင်တို့အား ပြော၏။ ³ဘုရား သခင်၏အလိုတော်ဟူမူကား၊ သင်တို့သည် မတရားသောမထုန်ကို ကြဉ်ရှောင်၍ သန့် ရှင်းစေခြင်းငှါ အလိုတော်ရှိ၏။ ⁴သင်တို့၏ကိုယ် ခန္ဓာကို သန့်ရှင်း၍ ဘုရားသခင်ထံတော်သို့ ဂုဏ်ပြုအပ်သောနည်းလမ်းအားဖြင့် သင်တို့ အားလုံးသည် မိမိတို့ကိုယ်ခန္ဓာကို အဘယ်သို့ ထိန်းချုပ်ရမည်ကို သင်ယူကြရန် ဘုရားသခင် အလိုတော်ရှိ၏။ * ⁵သင်တို့၏ကိုယ်ခန္ဓာကို မတ ရားသောမထုန်၌ အသုံးမပြုကြနှင့်။ ဘုရား သခင်ကို မသိသောသူတို့သည် မိမိတို့ကိုယ် ခန္ဓာကို မတရားမထုန်၌ အသုံးပြုကြ၏။ ⁶ထို့ ကြောင့် ခရစ်တော်၌သင်တို့၏ညီအစ်ကို သို့မ ဟုတ် မောင်နှမအပေါ်၌ မှားယွင်းခြင်းသို့မဟုတ် လိမ်ညာလှည့်ဖြားခြင်း မပြုကြနှင့်။ သခင် ဘုရားသည် ထိုအရာများကို ပြုသောသူတို့ အား ပြစ်ဒဏ်ပေးလိမ့်မည်။ ငါတို့သည် သင်တို့ အား ထိုအရာများကိုပြော၍ သတိပေးနှင့်ပြီး ပြစ်၏။ ⁷ဘုရားသခင်သည် ငါတို့အား သန့်ရှင်း စေခြင်းငှါခေါ်တော်မူ၏။ သူသည် ငါတို့ကိုညစ် ညူးသောအသက်တာ၌ အသက်ရှင်စေခြင်းငှါ အလိုတော်မရှိ။ ⁸ထို့ကြောင့် ဤသွန်သင်ခြင်း တရားကိုနာခံရန် ငြင်းပယ်သောသူသည်ဘုရား သခင်ကို နာခံရန် ငြင်းပယ်လျက်နေသောသူပင် ဖြစ်၏။ လူကိုနာခံရန် ငြင်းပယ်ခြင်းမဟုတ်။ ဘုရားသခင်သည် သင်တို့အား မိမိ၏သန့်ရှင်း သောဝိညာဉ်တော်ကို ပေးသောသူဖြစ်၏။ ⁹သင်တို့သည် ခရစ်တော်၌ သင်တို့၏ညီအစ်ကို နှင့်ညီအစ်မတို့ကို ချစ်ကြရမည်အကြောင်း သင်

တို့အား ငါတို့ရေးသားရန် မလိုအပ်ပါ။ သင် တို့သည် အချင်းချင်းချစ်စေခြင်းငှါ ဘုရားသခင် သည် သင်တို့အား သွန်သင်တော်မူနှင့်ပြီးဖြစ် ၏။ ¹⁰သင်တို့သည် မာကေဒေါနိုပြည်တွင် အရပ် ရပ်၌ရှိသော သင်တို့၏ညီအစ်ကိုမောင်နှမအား လုံးတို့ကို အမှန်ချစ်ကြ၏။ ညီအစ်ကိုမောင်နှမ တို့၊ ယခုတွင် သင်တို့သည် သူတို့အား သာ၍ ချစ်ကြမည်အကြောင်း ငါတို့သည် သင်တို့ကို တိုက်တွန်းနှိုးဆော်၏။

¹¹ငြိမ်သက်ခြင်းနှင့် ယှဉ်သောအသက်တာ ၌ သင်တို့သည် ပြုနိုင်သမျှသောအရာအားလုံး တို့ကို ပြုကြလော့။ သင်တို့၏အမှုကို ကြည့်ရှု ဆောင်ရွက်ကြလော့။ ကိုယ်လက်နှင့် လုပ် ဆောင်ကြလော့။ ငါတို့သည် သင်တို့အား ထိုအ ရာများကို ပြုကြရန် ပြောနှင့်ကြပြီးဖြစ်၏။ ¹²သင်တို့သည် ဤအရာများကို ပြုကြလျှင်၊ မယုံကြည်သူတို့သည် သင်တို့၏အသက်ရှင်ခြင်း လမ်းကို ကြည့်ညိုလေးစားကြလိမ့်မည်။ သင်တို့ သည်လည်း သင်တို့လိုအပ်သည့်အရာများကို အခြားသောသူတို့အပေါ်၌ မှီခိုခြင်းရှိကြလိမ့် မည်မဟုတ်။

သခင်ဘုရားပြန်ကြွလာတော်မူခြင်း

¹³ညီအစ်ကိုမောင်နှမတို့၊ ငါတို့သည် သင် တို့အား သေလွန်သောသူတို့၏အကြောင်းကို သိစေခြင်းငှါ အလိုရှိကြ၏။ ငါတို့သည် သင်တို့ အား မျှော်လင့်ခြင်း တစ်စုံတရာမျှမရှိသော၊ မယုံကြည်သောသူတို့ကဲ့သို့ ဝမ်းနည်းကြေကွဲ ခြင်းငှါ အလိုမရှိ။ ¹⁴ယေရှုသည် အသေခံတော် မူသည်ကို ငါတို့ယုံကြည်ကြ၏။ သို့သော်လည်း၊ ယေရှုသည် တစ်ဖန် ရှင်ပြန်ထမြောက်တော်မူ ကြောင်းကို ငါတို့ယုံကြည်ကြ၏။ ထို့ကြောင့်၊ ဘုရားသခင်သည် ထိုသေလွန်သောသူတို့အား ရှင်ပြန်ထမြောက်စေ၍ ယေရှုနှင့်အတူခေါ် ဆောင်တော်မူလိမ့်မည်။ ¹⁵ငါတို့သည် သင်တို့ အား ယခုပြောဆိုသော သတင်းစကားသည် သခင်ဘုရား၏ သတင်းစကားဖြစ်၏။ သခင် ဘုရားသည် တစ်ဖန်ကြွလာတော်မူသောအခါ

သင်တို့၏ကိုယ်ခန္ဓာကို ... အလိုတော်ရှိ၏။ ထာဝရ ဘုရားက သင်တို့အားလုံးကို သင်တို့၏မိန်းမတို့နှင့်သန့် ရှင်းသောအသက်တာ၌ အသက်ရှင်ရန်နှင့် ဘုရားသခင် ထံတော်သို့ ဂုဏ်ပြုသောအသက်တာကို သင်ယူရန် အ လိုရှိသည်။

အသက်ရှင်လျက်နေသော ငါတို့သည် ထိုအချိန်တွင် သခင်ဘုရားနှင့်အတူ ရှိကြလိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း ငါတို့သည် သေလွန်လျက်ရှိကြသော ထိုသူတို့ထက် အရင်ကျမည်မဟုတ်။¹⁶ သခင်ဘုရားကိုယ်တော်တိုင်သည် ကောင်းကင်ဘုံမှ ကြွဆင်းတော်မူလိမ့်မည်။ ထိုနေရာ၌ ကြွေးကြော်ခြင်းရှိလိမ့်မည်။ ထိုကြွေးကြော်ခြင်းသည် ကောင်းကင်တမန်မင်း၏ကျယ်လောင်သောအသံနှင့် ဘုရားသခင်၏တံပိုးတော်မူတ်သံကို ပေးလိမ့်မည်။ ခရစ်တော်၌ရှိ၍ သေလွန်သောသူတို့သည် အဦးထမြောက်ကြလိမ့်မည်။¹⁷ ထို့နောက်၊ ထိုအချိန်နာရီ၌ပင်၊ အသက်ရှင်လျက် နေသေးသောငါတို့သည် ထိုသေလွန်သော သူတို့နှင့်အတူအထက်သို့ စုရုံးလျက်ချီဆောင်ခြင်းကို ခံရကြလိမ့်မည်။ ငါတို့သည် ထက်ကောင်းကင်၌ သခင်ဘုရားနှင့်တွေ့ဆုံရန် မိုးတိမ်များအားဖြင့် ချီဆောင်ခြင်းကို ခံရကြလိမ့်မည်။ ထို့နောက် ငါတို့သည် သခင်ဘုရားနှင့်အတူထာဝရအစဉ်မပြတ် နေရကြလိမ့်မည်။¹⁸ ထိုကြောင့် ဤစကားများအားဖြင့် အချင်းချင်း တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက်သက်သာစေကြလော့။

သခင်ဘုရားကြွလာခြင်းအတွက် အဆင်သင့်ရှိကြလော့

5 ညီအစ်ကိုမောင်နှမတို့၊ ယခုတွင်ငါတို့သည် သင်တို့အား အချိန်နာရီနှင့် နေ့ရက်အကြောင်းကို ရေးရန်မလိုအပ်ပေ။² ညအချိန်၌ လာတတ်သောသူခိုးကဲ့သို့ သခင်ဘုရားသည် တစ်ဖန်ကြွလာသောအခါ အံ့အားသင့်ခြင်းရှိလိမ့်မည်ကို သင်တို့သည် ကောင်းမွန်စွာ သိကြ၏။³ ထိုအချိန်အခါ၌ လူတို့က၊ “ငါတို့၌ ငြိမ်းချမ်းရေးနှင့် လုံခြုံမှုရှိ၏” ဟုပြောဆိုကြလိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း၊ သူတို့အပေါ် ပျက်စီးခြင်းသည် ရုတ်တရက်ရောက်လိမ့်မည်။ ကိုယ်ဝန်ဆောင်သောမိန်းမ၌သားဖွားခြင်း ဝေဒနာရောက်ကဲ့သို့ သင်တို့အပေါ်၌ ပျက်စီးခြင်းသည်

ရုတ်တရက်ရောက်လိမ့်မည်။ ထိုသူတို့သည် ထွက်ပြေးလွတ်မြောက်ခြင်း ရှိကြလိမ့်မည်မဟုတ်။⁴ သို့သော်လည်း၊ ညီအစ်ကိုမောင်နှမတို့၊ သင်တို့သည် မှောင်မိုက်ထဲ၌ အသက်ရှင်နေရကြသည်မဟုတ်။ ထိုကြောင့် ထိုနေ့ရက်သည် သူခိုးတစ်ယောက်ကဲ့သို့ သင်တို့ကို အံ့အားသင့်ခြင်းရှိစေလိမ့်မည်မဟုတ်။⁵ သင်တို့အားလုံးတို့သည် အလင်းနှင့်စပ်ဆိုင်သောသူများ ဖြစ်ကြ၏။ သင်တို့သည် နေ့အချိန်နှင့်စပ်ဆိုင်ကြ၏။ ငါတို့သည် ညအချိန်နှင့်သော်လည်း ကောင်းမှောင်မိုက်ခြင်းနှင့် သော်လည်း ကောင်း စပ်ဆိုင်ခြင်းမရှိကြ။⁶ ထိုကြောင့် ငါတို့သည် အခြားသောသူတို့ကဲ့သို့ မဖြစ်ရ။ ငါတို့သည် အိပ်ပျော်ခြင်းမရှိရ။ ငါတို့သည် နိုးလျက် ကိုယ်ကိုကိုယ် ထိန်းချုပ်နိုင်ခြင်းရှိရမည်။⁷ အိပ်ပျော်သောသူတို့သည်၊ ညအချိန်၌ အိပ်ပျော်လျက်ရှိကြ၏။ သေရည်သေရက်နှင့် ယစ်မူးသောသူတို့သည် ညအချိန်၌ မူးယစ်တတ်ကြ၏။⁸ သို့သော်လည်း ငါတို့သည် နေ့အချိန်နှင့်စပ်ဆိုင်ကြ၏။ ထိုကြောင့် ငါတို့သည် ကိုယ်ကိုကိုယ်ထိန်းချုပ်ရပါမည်။ ငါတို့၏အကာအကွယ်အတွက် ယုံကြည်ခြင်း၊ ချစ်ခြင်းတည်းဟူသော ရင်အုပ်တန်ဆာကို ဝတ်ဆင်ရမည်။ ငါတို့သည် ကယ်တင်ခြင်းသို့ ရောက်မည်ဟု မျှော်လင့်ခြင်းတည်းဟူသော ဦးခေါင်းကာကွယ်သော သံခမောက်ကို ဝတ်ဆင်ရမည်။⁹ ဘုရားသခင်သည် မိမိ၏အမျက်တော်ကို ခံစေခြင်းငှါ၊ ငါတို့အား ရွေးကောက်တော်မူသည်မဟုတ်။ ဘုရားသခင်သည် ငါတို့အား ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်အားဖြင့် ကယ်တင်ခြင်းကို ပိုင်ရစေခြင်းငှါ ရွေးကောက်တော်မူ၏။¹⁰ ယေရှုသည် ကြွလာတော်မူသောအခါ ငါတို့သည် အသက်ရှင်လျက် ရှိသည်ဖြစ်စေ၊ သေလျက်ရှိသည်ဖြစ်စေ၊ သူနှင့်အတူအသက်ရှင်မည်အကြောင်း၊ သူသည် ငါတို့အတွက် အသေခံတော်မူ၏။¹¹ သူတို့သည် ထိုအရာကို ယခုပင် ပြုသည်နည်းတူ အချင်းချင်းတိုက်တွန်း၍ တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် ယုံကြည်ခြင်း၌ ခွန်အားနှင့် ပြည့်စုံစေကြလော့။

**နောက်ဆုံးသွန်သင်ဆုံးမခြင်းနှင့်
နှုတ်ဆက်ခြင်း**

¹²ညီအစ်ကိုမောင်နှမတို့၊ သင်တို့တွင်သခင် ဘုရားအတွက် အမှုကိုဆောင်ရွက်ခြင်း၊ သခင် ဘုရားအခွင့်နှင့်အုပ်စိုးခြင်း၊ သတိပေးခြင်းအမှု ကိုပြုသောသူတို့ကို သိမှတ်၍ ရိုသေလေးစား ကြမည့်အကြောင်း ငါတို့သည် သင်တို့ကို တောင်းပန်ကြ၏။¹³ သင်တို့နှင့်အတူ သူတို့ပြုနေ သောအထူးအမှုကြောင့် ကြီးမားသောမေတ္တာ စိတ်နှင့် သူတို့ကို ရိုသေလေးစားကြလော့။ အ ချင်းချင်း အသင့်အတင့်နေကြလော့။¹⁴ ညီအစ် ကိုမောင်နှမတို့၊ မည်သည့်အလုပ်ကိုမျှ မလုပ် သောသူတို့ကို သတိပေးကြမည့်အကြောင်း ငါ တို့သည် သင်တို့ကို တောင်းပန်ကြ၏။ စိတ် ငယ်သောသူတို့ကိုအား ပေးကြလော့။ အား နည်း သောသူတို့ကို ကူညီမစကြလော့။ ခပ် သိမ်းသောသူတို့အား စိတ်ရှည်သည်းခံခြင်းရှိ ကြလော့။¹⁵ မည်သူတစ်ဦးတစ်ယောက်ကမျှ အမှားအတွက် အမှားကို ပြန်၍ မပြုစေခြင်းငှါ သတိပြုကြလော့။ သို့သော်လည်း အချင်းချင်း နှင့် လူအပေါင်းတို့အတွက် ကောင်းမှုပြုခြင်းငှါ အစဉ်မပြတ် ကြိုးစားအားထုတ်ကြလော့။¹⁶ အ စဉ်မပြတ်ဝမ်းမြောက်ခြင်း အပြည့်အဝရှိကြ လော့။¹⁷ ဆုတောင်းခြင်းကို ဘယ်သောအခါမျှ မရပ်ကြနှင့်။⁸ အစဉ်မပြတ်ဘုရားသခင်၏ကျေး ဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းကြလော့။ ထိုအရာမှာ

ဘုရားသခင်သည် ခရစ်တော်၌သင်တို့ထံမှ အ လိုရှိတော်မူသောအရာဖြစ်၏။

¹⁹သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်၏လုပ် ဆောင်ချက်ကို မရပ်စေကြနှင့်။²⁰ ပရောဖက် ပြုခြင်းကို မထိမဲ့မြင်မမှတ်ကြနှင့်။²¹ သို့သော် လည်း ခပ်သိမ်းသောအရာတို့ကို စုံစမ်း၍ ကောင်းသောအရာကို အမြဲကိုင်စွဲကြလော့။²² သို့သော်လည်း မကောင်းသောအမှုအမျိုးမျိုး တို့ကို ရှောင်ကြလော့။

²³ငြိမ်သက်ခြင်း၏အရှင်ဘုရားသခင် ကိုယ် တော်တိုင်လည်းသင်တို့ကိုအကုန်အစင်သန့်ရှင်း စင်ကြယ်စေတော်မူမည့်အကြောင်း ငါတို့သည် ဆုတောင်းကြ၏။ ကိုယ်ခန္ဓာ၊ စိတ်၊ ဝိညာဉ်၊ အပေါင်းကို အပြစ်တင်ခွင့်နှင့် ကင်းလွတ်စေ ခြင်းငှါ စောင့်မတော်မူမည့်အကြောင်း ငါတို့ သည် ဆုတောင်းကြ၏။²⁴ သင်တို့ကို ခေါ်သော သူသည် ထိုအရာကို သင်တို့အတွက် ပြုတော် မူလိမ့်မည်။ သင်တို့သည် သူ့အား ကိုးစားနိုင်၏။

²⁵ညီအစ်ကိုမောင်နှမတို့၊ ငါတို့အတွက် လည်း ဆုတောင်းပေးကြလော့။²⁶ ညီအစ်ကို မောင်နှမအပေါင်းတို့ကို သန့်ရှင်းသောနမ်းခြင်း ဖြင့် နှုတ်ဆက်ကြလော့။

²⁷ညီအစ်ကိုမောင်နှမအပေါင်းတို့ရှေ့၌ ဖတ် စေခြင်းငှါ ဤစာကို သခင်ဘုရား၏ နာမတော် ၌ ငါရေး၏။²⁸ ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်၏ကျေးဇူး တော်သည် သင်တို့နှင့်အတူရှိပါစေသော။

သက်သာလောနိတ်ဩဝါဒစာ ဒုတိယစောင်

1 ပေါလု၊ သိလ္လာနနှင့် တိမောသေတို့သည် သက်သာလောနိတ်မြို့၌ရှိသော အသင်းတော်ကို နှုတ်ဆက်ပါ၏။ ငါတို့အဘတည်းဟူသော ဘုရားသခင်နှင့် သခင်ယေရှုခရစ်သည် သင်တို့ကို ပိုင်တော်မူ၏။

² ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်နှင့် ငါတို့အဘတည်းဟူသော ဘုရားသခင်အထံတော်မှ ကျေးဇူးတော်နှင့် ငြိမ်သက်ခြင်းသည် သင်တို့နှင့်အတူ ရှိပါစေသော။

³ ညီအစ်ကိုမောင်နှမတို့၊ ငါတို့သည် သင်တို့အတွက် ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်ကို အစဉ်မပြတ် ချီးမွမ်းကြ၏။ ငါတို့သည် ထိုကဲ့သို့ ပြုသင့်၏။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ငါတို့အတွက် ထိုသို့ပြုခြင်းသည် ကောင်း၏။ ထိုသို့ပြုခြင်းသည် ကောင်းသောအရာဖြစ်၏။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် သင်တို့၏ယုံကြည်ခြင်းသည် သာ၍ကြီးထွားလျက်ရှိ၏။ သင်တို့တွင် အချင်းချင်းတစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် ချစ်ကြသော မေတ္တာသည်လည်း ကြီးထွားလျက်ရှိ၏။ ⁴ ထို့ကြောင့် ငါတို့သည် သင်တို့အကြောင်းကြောင့် ဘုရားသခင်၏အသင်းတော်အားလုံး၌ ဝါကြွားလျက်ရှိကြ၏။ သင်တို့သည် များစွာသောညှိုးဆဲခြင်းတို့ကိုခံရ၍ ဒုက္ခဆင်းရဲခြင်းကို များစွာခံရသော်လည်း အားမလျော့ဘဲ ဆက်လက်၍ ယုံကြည်ခြင်းရှိသည်ကို ငါတို့သည် ထောက်၍ ဝါကြွားကြ၏။

ဘုရားသခင်၏တရားစီရင်တော်မူခြင်းအကြောင်းကို ရှင်ပေါလုဟောပြောခြင်း

⁵ ဘုရားသခင်သည် သူ၏တရားစီရင်တော်မူခြင်း၌ ပြောင့်မတ်တော်မူသည်ကို ထိုအရာ

သည် သက်သေဖြစ်၏။ ဘုရားသခင်သည် သင့်ကို သူ၏နိုင်ငံတော်ကိုဝင်စားထိုက်စေခြင်းငှါ အလိုရှိ တော်မူ၏။ သင်တို့သည် ယခုတွင် ထိုနိုင်ငံတော်အတွက် ဒုက္ခဆင်းရဲခံရကြ၏။ ⁶ အဘယ်အရာသည် ပြောင့်မတ်တော်မူသည်ကို ဘုရားသခင်သည် ပြုတော်မူလိမ့်မည်။ သင်တို့ကို ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်သောထို သူတို့ကို သူသည် ညှဉ်းပန်းနှိပ် စက်တော်မူလိမ့်မည်။ ⁷ ဘုရားသခင်သည် ဒုက္ခဆင်းရဲခြင်းကို ခံနေသောသင်တို့အား ချမ်းသာခြင်းကို ပေးတော်မူလိမ့်မည်။ သူသည်လည်း ငါတို့အား ချမ်းသာခြင်းကို ပေးတော်မူလိမ့်မည်။ ငါတို့သခင်ယေရှုသည် ငါတို့အား ထင်ရှားပေါ်ထွန်းတော်မူသောအခါ ဤကူညီခြင်းကို ဘုရားသခင်သည် ငါတို့အား ပေးတော်မူလိမ့်မည်။ ယေရှုသည် သူ၏တန်ခိုးကြီးသော ကောင်းကင်တမန်တော်တို့နှင့်အတူ ကောင်းကင်ဘုံမှ တောက်လောင်သောမီးနှင့် ငါတို့ထံသို့ ကြွဆင်းတော်မူလိမ့်မည်။ ⁸ သူသည် ဘုရားသခင်ကို မသိသောသူတို့အား အပြစ်ဒဏ်ပေးရန်ကောင်းကင်ဘုံမှ ကြွဆင်းတော်မူလိမ့်မည်။ သူသည် ဝမ်းမြောက်ဖွယ်ရာသတင်းကောင်းကို နာခံခြင်းမရှိသောသူတို့အား အပြစ်ဒဏ်ပေးတော်မူလိမ့်မည်။ ⁹ ထိုသူတို့သည် ဘုရားသခင်၏မျက်နှာတော်နှင့်၎င်း တန်ခိုးရှိသောဘုန်းတော်နှင့်၎င်း ကွာ၍ထာဝရပျက်စီးခြင်းဟူသောအပြစ်ဒဏ်ကို ခံရကြလိမ့်မည်။ ထိုသူတို့အား သူ၏ကြီးမားသောတန်ခိုးတော်မှ ဝေးကွာစေလျက် ထိန်းသိမ်းခြင်းကို ခံရကြလိမ့်မည်။ ¹⁰ သခင်ယေရှုကြွလာတော်မူသောနေ့ရက်၌ ထိုအရာသည် ဖြစ်ပျက်လိမ့်မည်။ ယေရှုသည် မိမိသန့်ရှင်းသောသူတို့နှင့်အတူ ဘုန်းအ

သရေတော် ထင်ရှားခြင်းကိုခံယူရန် ကြွလာ
တော်မူလိမ့်မည်။ သန့်ရှင်းသောသူအပေါင်းတို့
သည် သူ၏ရှေ့တော်၌ အလွန်အံ့သြခြင်းရှိကြ
လိမ့်မည်။ ငါတို့သက်သေကို သင်တို့သည် ယုံ
ကြည်ကြသောကြောင့် သင်တို့သည်လည်း ထို
ယုံကြည်သောသူတို့၏အုပ်စုထဲ၌ရှိကြလိမ့်မည်။

¹¹ထိုအကြောင်းကြောင့် ငါတို့သည် သင်တို့
အတွက် အစဉ်မပြတ် ဆုတောင်းကြ၏။ ဘုရား
သခင်သည် မိမိခေါ်တော်မူသော သင်တို့အား
ကောင်းသောနည်းလမ်း၌ အသက်ရှင်စေခြင်း
ငှါခွင့်ပြုတော်မူမည့်အကြောင်း ငါတို့ဆုတောင်း
ကြ၏။ သင်တို့အတွက် သူ၌ရှိသောကောင်း
မြတ်ခြင်းအားလုံးကို၎င်း၊ သူသည် သင်တို့အား
ပြုစေလိုသည်ဟု သင်တို့ယုံကြည်သောကောင်း
မှုအားလုံးကို၎င်း ပြည့်စုံစေမည့်အကြောင်း၊
ဘုရားသခင်၏တန်ခိုးတော်၌ ငါတို့ဆုတောင်း
ကြ၏။¹²သင်တို့သည် ထိုသို့ပြုလျှင် ငါတို့သခင်
ယေရှုခရစ်၏နာမတော်သည် သင်တို့ထံမှ ဘုန်း
အသရေကို ရရှိလိမ့်မည်။ ထို့နောက် သင်တို့
သည်လည်း သူထံတော်မှ ဘုန်းအသရေရရှိနိုင်
မည်။ ထိုဘုန်းအသရေသည် ငါတို့ဘုရားသခင်
နှင့်သခင်ယေရှုခရစ်၏ကျေးဇူးတော်မှလာ၏။

ဆိုးညစ်သောဒုစရိုက်များဖြစ်ပျက်လိမ့်မည်

2ညီအစ်ကိုမောင်နှမတို့၊ ငါတို့သခင်ယေရှု
ခရစ်ပြန်ကြွလာမည့်အကြောင်း တစ်စုံတစ်
ရာကို ပြောခြင်းငှါ ငါတို့အလိုရှိ၏။ ငါတို့သည်
သူနှင့်အတူတကွ တွေ့ဆုံရကြမည့်အချိန်ကာလ
အကြောင်းကို သင်တို့အား ပြောခြင်းငှါ ငါတို့
အလိုရှိ၏။²သခင်ဘုရား၏နေ့ရက်သည် ရောက်
လာပြီဖြစ်သည်ဟု သင်တို့ကြားရလျှင်၊ စိတ်ပင်
ပန်းခြင်း၊ ပူဆူးသောကရောက်ခြင်းမရှိကြနှင့်။
အချို့သောသူတို့သည် ဤအရာကို ပရောဖက်
ပြုခြင်း အချို့သောသတင်းစကားဟောပြော
ခြင်းအားဖြင့် ပြောဆိုပေမည်။ အချို့သောသူ
တို့သည် ငါတို့ထံမှ လာကြသည်ဟူ၍ သင်တို့
အား ပြောဆိုနေကြသည်ကို သင်တို့သည် စာ
အားဖြင့်လည်း ဖတ်ရှုနိုင်ပေမည်။³အဘယ်သူ

မျှ သင်တို့ကို အဘယ်သို့သောအားဖြင့် မလှည့်
ဖြားစေနှင့်။ များစွာသောလူတို့သည် ဘုရား
သခင်ကို ငြင်းပယ်သည်တိုင်အောင် သခင်
ဘုရား၏နေ့ရက်သည် ရောက်လာလိမ့်မည်မ
ဟုတ်။ဘုရားသခင်သည် ဒုစရိုက်လူကို မထင်
ရှားစေသည်တိုင်အောင် ထိုနေ့ရက်သည်
ရောက်လာလိမ့်မည်မဟုတ်။ သူသည် ငရဲနှင့်
စပ်ဆိုင်၏။* ⁴ထိုသူသည် ဘုရားသခင်ဟူ၎င်း၊
ဘုရားဟူ၍၎င်း ခေါ်ဝေါ်သမျှသောအရာတို့ကို
ရန်ဘက်ပြု၍ ကိုယ်ကိုကိုယ် ချိုးမြှောက်သော
အားဖြင့် ဘုရားသခင်၏ဗိမာန်တော်၌ ထိုင်လေ
၏။ထို့နောက် သူသည် ဘုရားဖြစ်၏ဟုဆို၏။

⁵ဤအရာအားလုံးတို့သည် ဖြစ်ပျက်လာ
မည်ဟု ငါသည် သင်တို့နှင့်အတူရှိစဉ် သင်တို့
အား ငါပြောသည်ကို အောက်မေ့သတိရကြ
လော့။ ⁶ထို့နောက် ဒုစရိုက်လူကို ယခုအဘယ်
အရာက ရပ်ဆိုင်းစေသည်ကို သင်တို့သိကြ၏။
သူသည် အချိန်ကာလစေ့သောအခါ လာနိုင်
မည်အကြောင်း ယခုတွင် သူ့အား ရပ်ဆိုင်းစေ
ခြင်းရှိ၏။ ⁷ကြည့်လော့။ ပျက်စီးခြင်းဒုစရိုက်၏
လျှိုဝှက်နက်နဲသော တန်ခိုးသည် ယခုတွင် ဤ
လောကထဲ၌ အလုပ်လုပ်လျက် ရှိနှင့်ပြီးဖြစ်၏။
သို့သော်လည်း ထိုပျက်စီးခြင်းဒုစရိုက်၏လျှို
ဝှက်နက်နဲသောတန်ခိုးကို ရပ်ဆိုင်းစေတော်မူ
သောသူသည် ပယ်ရှင်းခြင်းသို့ မရောက်မှီတိုင်
အောင် ဆက်လက်၍ ရပ်ဆိုင်းစေတော်မူလိမ့်
မည်။ ⁸ထို့နောက် ဒုစရိုက်လူသည် ပေါ်လာလိမ့်
မည်။ သခင်ယေရှုသည် နှုတ်ထွက်ဝိညာဉ်
တော်အားဖြင့် ထိုဒုစရိုက်လူကို သတ်တော်မူ
လိမ့်မည်။ သခင်ယေရှုသည် ကြွလာတော်မူ
ခြင်း ဘုန်းအသရေတော်အားဖြင့် သူ့ကိုပျက်စီး
စေတော်မူလိမ့်မည်။ ⁹ဒုစရိုက်လူသည် စာတန်
၏တန်ခိုးအားဖြင့် ရောက်လာလိမ့်မည်။ သူ
သည် ကြီးမားသောတန်ခိုးကို ရရှိလိမ့်မည်။
သူသည် များစွာသောခြားနားသည့်မှားယွင်း
သောနိမိတ်လက္ခဏာများနှင့် အံ့သြဖွယ်သော

ငရဲနှင့်စပ်ဆိုင်၏။ မူရင်းအရ သူသည် ပျက်ဆီးခြင်း၏
သား ဖြစ်သည်။

အမှုအမျိုးမျိုးကို ပြုလိမ့်မည်။¹⁰ ဒုစရိုက်လူသည် ပျောက်ဆုံးနေသောလူတို့ကို လှည့်စားခြင်းငှါ ဆိုးညစ်သောဒုစရိုက်အမျိုးမျိုးကို အသုံးပြုလိမ့်မည်။ ထိုသူတို့သည် သမ္မာတရားကို ချစ်ခြင်းငှါ ငြင်းပယ်ကြသောကြောင့် ပျက်စီးကြ၏။ သူတို့သည် သမ္မာတရားကို ချစ်ကြလျှင် ကယ်တင်ခြင်းသို့ ရောက်လိမ့်မည်။¹¹ သို့သော်လည်း ထိုသူတို့သည် သမ္မာတရားကို ချစ်ရန် ငြင်းပယ်ကြ၏။ ထိုကြောင့် ဘုရားသခင်သည် သူတို့ကို သမ္မာတရားထံမှဝေးကွာစေခြင်းငှါ သူတို့အား ဦးဆောင်သော တန်ခိုးကြီးသောစွမ်းအားကို သူတို့ထံသို့ စေလွှတ်တော်မူ၏။ သူတို့သည် ထိုမမှန်ကန်သောတစ်စုံတစ်ရာကို ယုံကြည်ရကြမည်အကြောင်း ဘုရားသခင်သည် ထိုတန်ခိုးကို သူတို့ထံသို့ စေလွှတ်တော်မူ၏။¹² ထို့ကြောင့် သမ္မာတရားကို မယုံကြည်သော သူတို့သည် အပြစ်ရှိသောသူကဲ့သို့ တရားစီရင်ခြင်းကိုခံကြလိမ့်မည်။ သူတို့သည် သမ္မာတရားကိုမယုံကြည်ဘဲ ဆိုးညစ်သောအရာများ၌ ပျော်မေ့ကြ၏။

သင်တို့သည် ကယ်တင်ခြင်းအတွက် ရွေးကောက်ခြင်းခံသောသူများဖြစ်ကြ၏

¹³ ညီအစ်ကိုမောင်နှမတို့၊ သခင်ဘုရားသည် သင်တို့ကိုချစ်တော်မူ၏။ ဘုရားသခင်သည် သင်တို့အား ကယ်တင်ခြင်းသို့ ရောက်စေခြင်းငှါ ရွေးဦးစွာကပင် ရွေးကောက်တော်မူ၏။ သင်တို့ကို သန့်ရှင်းစေသောသန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်အားဖြင့်၎င်း၊ သမ္မာတရား၌ ရှိသောသင်တို့၏ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့်၎င်း သင်တို့သည် ကယ်တင်တော်မူခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။ ထို့ကြောင့် ငါတို့သည် သင်တို့အတွက် ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်ကို အစဉ်မပြတ် ချီးမွမ်းကြ၏။¹⁴ ထိုသို့အလိုငှါ ငါတို့ဟောပြောသောဝမ်းမြောက်ဖွယ်ရာ သတင်းကောင်းအားဖြင့် ဘုရားသခင်သည် သင်တို့ကို ခေါ်တော်မူ၏။ သင်တို့သည် ထိုကယ်တင်ခြင်းကို ရရှိခံယူရန် ဘုရားသခင်သည် သင်တို့ကို ခေါ်တော်မူ

၏။ သင်တို့သည် ငါတို့သခင်ယေရှု ခရစ်၏ဘုန်းအသရေတော်ကိုဝေမျှခံစားနိုင်မည်အကြောင်း ဘုရားသခင်သည် သင်တို့ကို ခေါ်တော်မူ၏။¹⁵ ထိုကြောင့် ညီအစ်ကိုမောင်နှမတို့၊ ငါတို့နှုတ်ထွက်စကားအားဖြင့်ဖြစ်စေ၊ ငါတို့သည် သင်တို့ထံသို့ ပိုခဲ့ သောစာအားဖြင့်ဖြစ်စေ၊ ငါတို့သည် သင်တို့အား သင်ခဲ့ပြီးသောနည်းဥပဒေများကို တည်ကြည်လျှက် ဆက်လက်ယုံကြည်ကြလော့။¹⁶⁻¹⁷ သင်တို့သည် ခပ်သိမ်းသောကောင်းမွန်သည့်အရာတို့ကိုပြုခြင်းနှင့် ပြောဆိုခြင်းတို့တွင် ငါတို့အဘတည်းဟူသော ဘုရားသခင်နှင့် ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်သည် ကိုယ်တော်ကိုယ်တိုင် သင်တို့စိတ်နှလုံးကို သက်သာစေ၍ ခွန်အားဖြင့် ပြည့်စုံစေခြင်းငှါ ငါတို့ဆုတောင်းကြ၏။ ဘုရားသခင်သည် ငါတို့ကို ချစ်တော်မူ၏။ သူသည် ငါတို့အား ကောင်းသောမျှော်လင့်ခြင်းနှင့် နှစ်သိမ့်သက်သာခြင်းတို့ကို ဆက်လက်၍ ထာဝရတည်ရှိစေခြင်းငှါ သူ၏ကျေးဇူးတော်အားဖြင့် ပေးတော်မူ၏။

ငါတို့အတွက်ဆုတောင်းပေးကြလော့

3 ညီအစ်ကိုမောင်နှမတို့၊ ယခုတွင် ငါတို့အတွက် ဆုတောင်းပေးကြလော့။ သခင်ဘုရား၏သွန်သင်တော်မူခြင်းတရားသည် လျင်မြန်စွာပျံ့နှံ့စေခြင်းငှါ ဆုတောင်းကြလော့။ သင်တို့၌ ဖြစ်ပျက်သည့်နည်းတူ လူတို့သည် ထိုသွန်သင်တော်မူခြင်းတရားကို ကြည်ညိုလေးမြတ်ခြင်းရှိလိမ့်မည်အကြောင်း ဆုတောင်းကြလော့။² ငါတို့သည် ဆိုးသွမ်း၍ ဆိုးညစ်သောလူတို့မှ ကွယ်ကာခြင်းသို့ ရောက်လိမ့်မည်အကြောင်း ဆုတောင်းကြလော့။ (လူအပေါင်းတို့သည် သခင်ဘုရား၌ ယုံကြည်ခြင်းမရှိကြ။)

³ သို့သော်လည်း၊ သခင်ဘုရားသည် သစ္စာနှင့်ပြည့်စုံတော်မူ၏။ သူသည် သင်တို့ကို ခွန်အားနှင့် ပြည့်စုံစေ၍ ဆိုးညစ်သောသူမှ ကွယ်ကာတော်မူလိမ့်မည်။⁴ ငါတို့သည် ဘုရားသခင်ကို ကိုးစားသောကြောင့် သင်တို့အား ငါတို့သွန်သင်သောအရာများကို သင်တို့သည် ပြုလျက်

ရှိကြသည်ကို ငါတို့သေချာ၏။ သင်တို့သည် ထို အရာများကို ဆက်လက်၍ပြုရကြမည်ကိုလည်း ငါတို့သိကြ၏။⁵ သခင်ဘုရားသည် သင်တို့ကို ဘုရားသခင်၏ချစ်ခြင်းမေတ္တာတော်ထံသို့ လမ်း ပြတော်မူမည်အကြောင်းနှင့် ခရစ်တော်၌ရှိ သောစိတ်ရှည်သည်းခံခြင်းကဲ့သို့ သင်တို့၌ရှိ မည်အကြောင်း ငါတို့ဆုတောင်းကြ၏။

အလုပ်လုပ်ရန်တာဝန်

⁶ညီအစ်ကိုမောင်နှမတို့၊ ငါတို့သခင်ယေရှု ခရစ်၏အခွင့်အာဏာအားဖြင့် အလုပ်လုပ်ရန် ငြင်းပယ်သောယုံကြည်သူတို့ထံမှ အဝေးသို့ ရှောင်ရန် ငါတို့သည် သင်တို့အား ပညတ်ထား ကြ၏။ အလုပ်လုပ်ရန် ငြင်းပယ်သောသူတို့ သည် သူတို့အား ငါတို့ပေးထားသောသွန်သင် ခြင်းတရားတို့ကို လိုက်လျှောက်ခြင်းမရှိ။⁷ သင် တို့သည် ငါတို့ကဲ့သို့ အသက်ရှင်နေရကြမည် အကြောင်းကို သင်တို့ကိုယ်တိုင်လည်း သိကြ ၏။ ငါတို့သည် သင်တို့နှင့်အတူရှိနေစဉ် ပျင်း ရိခြင်းသည် ငါတို့၌မရှိ။⁸ ငါတို့သည် အခြား သောသူ၏အစားအစာကို စားသောက်သော အခါ၊ ငါတို့သည် ထိုအရာအတွက် အခကိုပေး ကြ၏။ ငါတို့သည် သင်တို့အထံရှိ အဘယ်သူကို မျှ နှောင့်ယှက်ခြင်း၊ ဆင်းရဲဒုက္ခကို မဖြစ်စေ ခြင်းငှါ ငါတို့သည် ထိုသို့အလုပ်လုပ်လျှက်နေ ကြ၏။ ငါတို့သည် နေ့ညဉ့်မပြတ်အလုပ်လုပ်ကြ ၏။⁹ သင်တို့သည် ငါတို့အား ကူညီကြပါမည်အ ကြောင်း တောင်းပန်ရသောအခွင့်ကို ငါတို့၌ ရှိကြ၏။ သို့သော်လည်း၊ ငါတို့သည် ကိုယ်ကို ကိုယ် ကြည့်ရှုစောင့်ရှောက်နိုင်ပါမည်အ ကြောင်းအလုပ် လုပ်ကြ၏။ ထိုကြောင့် ငါတို့ သည် သင်တို့လိုက် လျှောက်ရန်အတွက် ပုံ သက်သေတစ်ခုဖြစ်ကြ၏။¹⁰ ငါတို့သည် သင်တို့ နှင့်အတူ ရှိနေသောအခါ ငါတို့သည် သင်တို့ အား ဤစည်းမျဉ်းစည်းကမ်းကိုပေးကြ၏။ ‘လူ တစ်ယောက်သည် အလုပ်မလုပ်ဘဲနေလျှင် သူ သည် စားရလိမ့်မည်မဟုတ်။’

¹¹သင်တို့တွင် အချို့သောသူတို့သည်အလုပ် လုပ်ရန် ငြင်းပယ်ကြသည်ကို ငါတို့ကြားရ၏။ သူတို့သည် မည်သည့်အရာကိုမျှ မလုပ်ကြ။ သူတို့သည် အခြားသောသူတို့၏လုပ်ငန်းများ၌ ကိုယ်ကိုကိုယ် အလုပ်များလျှက်ရှုပ်ထွေးအောင် ပြုကြ၏။¹² ထိုသို့သောသူတို့သည် ငြိမ်ဝပ်စွာ လုပ်ဆောင်၍ မိမိတို့အစားအစာအတွက် အ လုပ်လုပ်ကြရမည်အကြောင်း သခင်ယေရှုခရစ် ၏အခွင့်အာဏာတော်အားဖြင့် ငါတို့ပညတ် ထားကြ၏။¹³ ညီအစ်ကိုမောင်နှမတို့၊ ကောင်း သောအရာကို ပြုခြင်းတွင် ဘယ်သောအခါမျှ မောပန်းခြင်း မရှိကြနှင့်။

¹⁴တစ်စုံတစ်ယောက်သည် ဤစာအားဖြင့် သင်တို့အား ငါတို့ပြောဆိုသောအရာကို နာခံ ခြင်းမရှိလျှင်၊ ထိုသူသည် မည်သူဖြစ်သည်ကို အောက်မေ့သတိရကြလော့။ ထိုသူနှင့်အတူ ပေါင်းဖော်ခြင်းကို မပြုကြနှင့်။ ထိုနောက် ထို သူသည် ရှက်ကြောက်ခြင်းကို ခံရပါလိမ့်မည်။¹⁵ သို့သော်လည်း၊ သူ့အားရန်သူတစ်ယောက် ကဲ့သို့ မဆက်ဆံကြဘဲညီအစ်ကို တစ်ယောက် ကဲ့သို့ သတိပေးဆုံးမကြလော့။

နောက်ဆုံးမှာကြားခြင်းစကားများ

¹⁶ငြိမ်သက်ခြင်း၏ အရှင်သခင်သည် သင် တို့အား ငြိမ်သက်ခြင်းကို ပေးတော်မူလိမ့်မည် အကြောင်း ငါတို့ဆုတောင်းကြ၏။ သူသည် သင်တို့အား အစဉ်မပြတ် ခတ်သိမ်းသောအမှု အရာအားဖြင့် ငြိမ်သက်ခြင်းကို ပေးတော်မူ လိမ့်မည်အကြောင်း ငါတို့ဆုတောင်းကြ၏။ သခင်ဘုရားသည် သင်တို့အားလုံးတို့နှင့်အတူ ရှိပါစေသော။¹⁷ ယခုတွင်ငါ၊ ပေါလုသည် ဤ စာကို ငါကိုယ်တိုင်လက်ရေးဖြင့် အဆုံးသတ်၏။ ငါပေးသောစာအားလုံးတို့သည် ငါ့ထံမှဖြစ်ကြ သည်ကို ဤစာအားဖြင့် ထင်ရှားစေ၏။ ဤ အရာသည် ငါရေးသားသောနည်းလမ်း ဖြစ်၏။¹⁸ ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်၏ ကျေးဇူးတော် သည် သင်တို့အားလုံးအပေါ်၌ ရှိပါစေသော။

တိမောသေသြဝါဒစာ ပထမစောင်

1 ခရစ်တော်ယေရှု၏ တမန်တော်တစ်ပါးဖြစ်သော ဝေါလုထံမှ နှုတ်ဆက်ပါ၏။ ငါတို့၏ ကယ်တင်ရှင် ဖြစ်တော်မူသောဘုရားသခင်နှင့် ငါတို့၏မေ့လျော့ခြင်းဖြစ်သော ခရစ်တော်ယေရှု၏ပညတ်တော်အားဖြင့် ငါသည် တမန်တော်တစ်ပါးဖြစ်၏။

²ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် ငါ့သားစစ်ကဲ့သို့ ဖြစ်သောတိမောသေကို နှုတ်ဆက်ပါ၏။ ခမည်းတော်ဘုရားသခင်နှင့် ငါတို့သခင်ခရစ်တော်ယေရှုထံတော်မှ ကျေးဇူးတော်၊ ကရုဏာတော်နှင့်ငြိမ်သက်ခြင်း ရှိပါစေသော။

မှားယွင်းသောသွန်သင်ခြင်းများကို ဆန့်ကျင်၍သတိပေးခြင်း

³ငါသည် ဖောက်ပြန်၍ နေရန်အလိုရှိ၏။ ငါသည် မာကေဒေါနိုပြည်သို့ သွားသောအခါ ထိုအရာကို ပြုရန်သင့်အား ငါတောင်းပန်၏။ ဖောက်ပြန်၍ရှိသောသူအချို့တို့သည် မှားယွင်းသောအရာများကို သွန်သင်လျက် နေကြ၏။ ထိုသူတို့သည် မှားယွင်းသောအရာများကို မသွန်သင်မည့်အကြောင်း ပညတ်ရန် ထိုအရပ်၌နေလော့။ ⁴မဟုတ်မမှန်သောပုံဝတ္ထုများနှင့် ရှည်လျားသော မျိုးနွယ်စုသမိုင်းဝင်နာမည်စာရင်းများအတွက် သူတို့၏အချိန်ကို မဖြုန်းကြရန် ထိုသူတို့ကို ပြောကြားလော့။ ထိုအရာတို့သည် ငြင်းခုံခြင်းကိုသာ ဖြစ်စေ၍ ဘုရားသခင်၏အမှုတော်အတွက် အကျိုးမရှိ။ ဘုရားသခင်၏အမှုတော်သည် ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် ဆောင်ရွက်ရ၏။ ⁵ဤပညတ်၏ပန်းတိုင်မှာ လူတို့၌ချစ်ခြင်း မေတ္တာရှိရန်အတွက်ဖြစ်၏။ ဤချစ်ခြင်းမေတ္တာအတွက် လူတို့၌ဖြူစင်သောစိတ်နှလုံးရှိရမည်။

အဘယ်အရာဖြောင့်မတ်သည်ကို သူတို့သိသည်အလျောက် သူတို့ဆောင်ရွက်ရမည်။ သူတို့သည် စစ်မှန်သောယုံကြည်ခြင်း ရှိရမည်။ ⁶အချို့သောသူတို့သည် ဤအရာများကို မပြုကြ။ သူတို့သည် အဝေးသို့မျက်စိလည်လမ်းမှားကြ၏။ ယခုအခါ၌ သူတို့သည် အဓိပ္ပါယ်မဲ့သော အကြောင်းအရာများကို ပြောဆိုနေကြ၏။ ⁷ထိုသူတို့သည် ကျမ်းပြုဆရာများဖြစ်ရန် အလိုရှိကြ၏။ သို့သော်လည်း၊ သူတို့သည် အဘယ်အကြောင်းအရာပြောဆိုကြသည်ကို သူတို့မသိကြ။ သူတို့အသေအချာသိသည်ဟု ဆိုသော အရာများကိုပင် သူတို့နားလည်ခြင်းမရှိကြ။ ⁸သင်တို့သည် ထိုအရာကို မှန်ကန်စွာ အသုံးပြုလျှင် ပညတ်တရားသည် ကောင်းသည်ဟု ငါတို့သိကြ၏။ ⁹ပညတ်တရားသည် လူကောင်းတို့အတွက် ထားသည်မဟုတ် ကြောင်းကိုလည်း ငါတို့သိကြ၏။ ပညတ်တရားကို ဆန့်ကျင်တားဆီးသောသူတို့နှင့် ပညတ်တရားကို လိုက်လျှောက်ရန် ငြင်းပယ်သောသူတို့အတွက် ပညတ်တရားကို ထားတော်မူ၏။ ဘုရားသခင်ကို ဆန့်ကျင်သောသူ၊ အပြစ်ရှိသောသူ၊ မသန်ရှင်းသောသူ၊ တရားသောသူ၊ ကိုယ်မိဘကို သတ်သောသူ၊ လူ့အသက်ကို သတ်သောသူ၊ ¹⁰မတရားသောမေထုန်၌ မှီဝဲသောသူ၊ ယောက်ျားချင်းမေထုန်ကိုပြုသောသူ၊ ကျွန်ုပ်တို့ရောင်းစားသောသူ၊ မုသာစကားကို ပြောဆိုသောသူ၊ မဟုတ်မမှန်ပြောဆိုသောသူ၊ ဘုရားသခင်၏စစ်မှန်သောသွန်သင်ခြင်းကို ဆန့်ကျင်သော အရာများကို ပြုသောသူတို့အတွက် ထိုအရာကို ထားတော်မူ၏။ ¹¹ထိုသွန်သင်ခြင်းတရားသည် ဘုရားသခင်သည်ငါ့အား ဟောပြောရန်

ပေးတော်မူသော ဝမ်းမြောက်ဖွယ်ရာသတင်း ကောင်း၏တစ်စိတ်တစ်ဒေသဖြစ်၏။ ထိုဘုန်းကြီးသော ဝမ်းမြောက်ဖွယ်ရာသတင်းကောင်းသည် မင်္ဂလာရှိတော်မူသော ဘုရားသခင်ထံ တော်မူဖြစ်၏။

ဘုရားသခင်၏ကရုဏာတော်အတွက် ကျေးဇူးတင်ခြင်း

¹² ငါတို့၏သခင် ယေရှုခရစ်၏ကျေးဇူးတော်ကို ငါချီးမွမ်းပါ၏။ အကြောင်းမူကား၊ သူသည် ငါ့ကို စိတ်ချတော်မူ၍ သူ၏အမှုတော်ကို ဆောင်ရွက်ရန်အမှုကို ငါ့အား အပ်ပေးတော်မူ၏။ သူသည် ငါ့ကို ခွန်အားနှင့်ပြည့်စုံစေတော်မူ၏။ ¹³ လွန်လေပြီးသောကာလ၌ ငါသည် ခရစ်တော်ကို ဆန့်ကျင်၍ ပြောဆိုခဲ့၏။ ငါသည် သူ့ကို ညှဉ်းဆဲနိပ်စက်၍ ကြမ်းတမ်းစွာပြုခဲ့၏။ သို့သော်လည်း၊ ဘုရားသခင်သည် ငါ့အား ကရုဏာတော်ကို ပေးတော်မူ၏။ အကြောင်းမူကား ငါ၌အတယ်အမှုကို ပြုခဲ့ကြောင်း ငါမသိခဲ့။ ငါသည် ယုံကြည်ခြင်းမရှိမီ ထိုအရာများကိုပြုခဲ့၏။ ¹⁴ သို့သော်လည်း ငါတို့သခင် ဘုရား၏ကျေးဇူးတော်ကို ငါ့အား ကြွေစွာပေးတော်မူ၏။ ယုံကြည်ခြင်းနှင့်ချစ်ခြင်းမေတ္တာတော်သည် ကျေးဇူးတော်နှင့်တကွ ခရစ်တော်ယေရှုထံမှလာ၏။

¹⁵ ဤပြောဆိုသောစကားသည် မှန်၍ အကြွင်းမဲ့သင်တို့လက်ခံရမည်။ ခရစ်တော်ယေရှုသည် အပြစ်ရှိသောသူများကို ကယ်တင်ရန် လောကသို့ ကြွလာတော်မူ၏။ အပြစ်နှင့်ကင်းသောသူမရှိ။ ထိုအပြစ်သားများထဲတွင် ငါသည် အဆိုးဆုံးသောသူ ဖြစ်၏။ ¹⁶ သို့သော်လည်း ခရစ်တော်ယေရှုသည် ငါ၌အတိုင်းအထက်အလွန် စိတ်ရှည်သည်းခံတော်မူခြင်းကို ထင်ရှားစေခြင်းငှါ ငါ့အား ကရုဏာတော်ကို ပေးတော်မူ၏။ ငါသည် အပြစ်ရှိသောသူများထဲတွင် အဆိုးဆုံးသောသူ ဖြစ်သော်လည်း ခရစ်တော်သည် သူ၏စိတ်ရှည်သည်းခံခြင်းကို ငါ့အား ထင်ရှားစေတော်မူ၏။ ခရစ်တော်သည် ထာ

ဝရအသက်ကို ရရှိခြင်းငှါ သူ့ကို ယုံကြည်လာမည့်သူတို့အတွက် ပုံသက်သေဖြစ်စေခြင်းငှါ ငါ့အား အလိုရှိတော်မူ၏။ ¹⁷ ဂုဏ်အသရေနှင့် ဘုန်းအာနုဘော်သည် ထာဝရကာလအုပ်စိုးတော်မူသောရှင်ဘုရင်၌ ရှိပါစေသော။ သူသည် ဖျက်ဆီးခြင်းသို့ မရောက်နိုင်။ ဖျက်စိဖြင့်လည်း မမြင်နိုင်။ ဂုဏ်အသရေနှင့် ဘုန်းအာနုဘော်သည် ဘုရားသခင်တစ်ပါးတည်း၌သာ ထာဝရကာလတည်ပါစေသော။ အာမင်။

¹⁸ တိမောသေ၊ သင်သည် ငါ၏သားကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ ပညတ်ထားခြင်းအခွင့်ကို သင်၌ ငါအပ်ပေး၏။ ဤပညတ်သည် လွန်ခဲ့ပြီးသောအချိန်၌ သင်၏အကြောင်းကို ဟောပြောခဲ့သောပရောဖက်ပြုခြင်းနှင့် သဘောတူခြင်းရှိ၏။ သင်သည် ထိုပရောဖက်ပြုခြင်းများကို လိုက်ခြင်းအားဖြင့် ကောင်းသောစစ်ကို တိုက်လှန်ခြင်းငှါ ဤအရာများကို သင့်အား ငါဆို၏။ ¹⁹ ယုံကြည်ခြင်း၌ ဆက်လက်တည်မြဲ၍ မှန်သည် ဟုသင်ယုံကြည်သောအရာကို ပြုလော့။ အချို့သောသူတို့သည် ဤအရာတို့ကိုမပြုကြ။ ထိုကြောင့် သူတို့၏ယုံကြည်ခြင်းသည် ပျက်စီးခဲ့ပြီ။ ²⁰ ဟုမေနနှင့် အာလေဇန္ဒြီတို့သည်လည်း ထိုအရာအတွက် ပုံသက်သေများဖြစ်ကြ၏။ ထိုသူတို့သည် ဘုရားသခင်အားဆန့်ကျင်၍မပြောဆိုမည့်အကြောင်း သင်ယူရန် စာတန်လက်သို့ ငါအပ်လိုက်၏။

ယောက်ျားနှင့်မိန်းမတို့အတွက် အချို့သောစည်းမျဉ်းဥပဒေများ

2 ရှေးဦးစွာ၌ လူအားလုံးတို့အတွက် ဆုတောင်းကြရန် သင်တို့အား ငါပြော၏။ လူအားလုံးတို့၏အကြောင်းကို ဘုရားသခင်အား ကြားပြောကြလော့။ လူတို့လိုအပ်သောအရာများကိုပေးရန် သူ့အား တောင်းလျှောက်၍ သူ၏ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းကြလော့။ ² ငါတို့သည် တိတ်ဆိတ်၍ ငြိမ်းချမ်းစွာ နေရမည့်အကြောင်း ရှင်ဘုရင်တို့နှင့်အခွင့်အာဏာရှိသောသူများအားလုံးတို့အတွက် သင်တို့သည် ဆုတောင်းရမည်။ သို့မှသာ သင်တို့အသက်တာ

သည် ဘုရားသခင်အား ကြည်ညိုလေးစားခြင်း နှင့်၎င်း၊ ဆုတောင်းပဋ္ဌနာပြုခြင်းနှင့်၎င်း၊ ပြည့်စုံမည်ဖြစ်၏။ ³ဤအရာသည် ကောင်းမွန်၍ ငါတို့၏ကယ်တင်ရှင်ဘုရားသခင်အား ကျေနပ်နှစ်သက်စေတော်မူ၏။ ⁴လူအားလုံးတို့သည် ကယ်တင်ခြင်းသို့ရောက်၍ သမ္မာတရားကို သိစေခြင်းငှါ ဘုရားသခင်အလိုရှိတော်မူ၏။ ⁵ဘုရားသခင်တစ်ဆူတည်းသာ ရှိတော်မူ၏။ လူတို့သည် ဘုရားသခင်ထံသို့ ရောက်နိုင်ရန် တစ်လမ်းတည်းသာရှိ၏။ ထိုလမ်းသည် လူသားဖြစ်သော ယေရှုခရစ်အားဖြင့် ဖြစ်၏။ ⁶ယေရှုသည် လူအားလုံးတို့၏အပြစ်အတွက် ပေးဆပ်ရန် ကိုယ်ကိုယ် အပ်နှံပူဇော်တော်မူ၏။ ဘုရားသခင်သည် လူအားလုံးတို့အား ကယ်တင်ခြင်းသို့ရောက်စေခြင်းငှါ အလိုရှိတော်မူကြောင်းကို ယေရှုအားဖြင့် သက်သေပြတော်မူ၏။ သူသည် အချိန်တန်သောအခါ ကြွလာတော်မူ၏။ ⁷ထိုအကြောင်းကြောင့်ငါသည် ဝမ်းမြောက်ဖွယ်ရာ သတင်းကောင်းကို ဟောပြောရန်နှင့် တမန်တော်တစ်ပါးဖြစ်ရန် ရွေးချယ်ခြင်းကိုခံရ၏။ သင်တို့ကို ငါပြောနေသောအရာသည် မုသာစကားမဟုတ်၊ သမ္မာတရားဖြစ်၏။ ငါသည် တစ်ပါးသောအမျိုးသားတို့၏ ဆရာတစ်ပါးအဖြစ်ရွေးချယ်ခြင်းကိုခံရ၏။ သူတို့သည် သမ္မာတရားကို သိ၍ယုံကြည်ကြရန် ငါသွန်သင်၏။

⁸သို့ဖြစ်၍ အရပ်ရပ်တို့၌ ယောက်ျားတို့သည် အမျက်ထွက်ခြင်း၊ ငြင်းခုံခြင်းမရှိဘဲ သန့်ရှင်းသောလက်ကိုချီ၍ ဆုတောင်းစေခြင်းငှါ ငါအလိုရှိ၏။

⁹မိန်းမတို့သည်လည်း သင့်လျော်သောအဝတ်အစားတို့ကို ကြည်ညိုလေးစားဖွယ်ရာ၊ ဖြောင့်မတ်သောစိတ်ထင်မှတ်ခြင်းနှင့် ဝတ်ဆင်ခြင်းငှါ ငါအလိုရှိ၏။ သူတို့သည် ကျစ်သောဆံပင်၊ ရွှေတန်ဆာ၊ ကျောက်ပုလဲများ သို့မဟုတ် အဖိုးတန်သောအဝတ်အစားများတို့ဖြင့် မဆင်ရ။ ¹⁰သို့သော်လည်း သူတို့သည် ကောင်းသော အရာများကို ပြုခြင်းအားဖြင့် ကိုယ်ကိုယ်တင့်တယ်လှပစေခြင်းငှါ ပြုကြရပါမည်။ သူတို့သည်

ဘုရားသခင်ကို ဝတ်ပြုကိုးကွယ်သည် ဟုဆိုသောမိန်းမတို့သည် ကိုယ်ကိုယ် လှပစေခြင်းငှါ ထိုနည်းလမ်းအတိုင်း ပြုရပါမည်။

¹¹မိန်းမသည် ငြိမ်သက်စွာ နားထောင်စဉ် တွင်လည်းကောင်း၊ နာခံရန် အဆင်သင့် အပြည့်အဝရှိနေစဉ်တွင်လည်း သင်ယူရပါမည်။

¹²မိန်းမသည် ယောက်ျားအား သွန်သင်စေခြင်းကို ငါသည် အခွင့်မပေး။ မိန်းမသည် ယောက်ျားအပေါ်၌ အခွင့်အာဏာရှိစေခြင်းကို ငါသည် အခွင့်မပေး။ မိန်းမသည် ဆက်လက်တိတ်ဆိတ်စွာ နေအပ်၏။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ¹³အာဒံကို ပထမဖန်ဆင်းတော်မူ၏။ နောက်မှ ဧဝကို ဖန်ဆင်းတော်မူ၏။

¹⁴ထိုအပြင် အာဒံသည် မာန်နတ်အားဖြင့် လိမ်ညာလှည့်ဖြားခြင်းကို ခံခဲ့ရသောသူမဟုတ်။ လိမ်ညာလှည့်ဖြားခြင်းကို ခံခဲ့ရပြီး အပြစ်ကျူးလွန်သောသူသည် မိန်းမဖြစ်၏။ ¹⁵သို့သော်လည်း မိန်းမတို့သည် သားသမီးများကို မွေးဖွားခြင်းအားဖြင့် ကယ်တင်ခြင်းသို့ ရောက်လိမ့်မည်။ သူတို့သည် ယုံကြည်ခြင်း၊ ချစ်ခြင်း၊ သန့်ရှင်းခြင်းနှင့် မိမိကိုယ်ကို ဆက်လက်၍ ထိန်းချုပ်ခြင်းအားဖြင့် ကယ်တင်ခြင်းသို့ရောက်ကြလိမ့်မည်။

အသင်းတော်၌ဦးဆောင်သောသူများ

3 ငါပြောသောအရာသည်မှန်၏။ လူတစ်ယောက်သည် သင်းအုပ်တစ်ယောက်ဖြစ်လာရန် တောင့်တလျှင် သူသည် ကောင်းသောအမှုအရာကို တောင့်တ၏။ ²လူတို့သည် သင်းအုပ်အား အပြစ်တင်ဝေဖန်ခြင်း အခွင့်မရှိစေခြင်းငှါ သူသည် ကောင်းသောသူ ဖြစ်ရမည်။ သူသည် မယားတစ်ဦးတည်းသာ ရှိရမည်။ မိမိကိုယ်ကို ထိန်းချုပ်ခြင်းနှင့် ဉာဏ်ပညာရှိရမည်။ အခြားသောသူတို့၏ ကြည်ညိုလေးစားခြင်းကိုခံရမည်။ ဧည့်သည်ဝတ်ကို ပြုတတ်သောသူဖြစ်ရမည်။ ကောင်းသောဆရာတစ်ပါးလည်း ဖြစ်ရမည်။ ³စပျစ်ရည်ကို အလွန်အကျွံသောက်သောသူမဖြစ်ရ။ ရန်တွေ့ခြင်းကို

နှစ်သက်သောသူမဖြစ်ရ။ နူးညံ့သိမ်မွေ့၍ ငြိမ်းချမ်းစွာနေသောသူဖြစ်ရမည်။ ငွေကိုအလွန်တပ်မက်သောသူမဖြစ်ရ။⁴ မိမိအိမ်ထောင်မိသားစု၏ခေါင်းဆောင်ကောင်း ဖြစ်ရမည်။ ဤသို့ဆိုရာတွင် သူ၏သားသမီးတို့သည် သူ့ကို နာခံလျက် အကြွင်းမဲ့ကြည်ညိုလေးစားခြင်းရှိကြရမည်။⁵ လူတစ်ယောက်သည် သူ့မိသားစု၏ခေါင်းဆောင်ကောင်းမဖြစ်လျှင် အဘယ်သို့ ဘုရားသခင်၏အသင်းတော်အတွက် ခေါင်းဆောင်ကောင်း ဖြစ်နိုင်မည်နည်း။⁶ သို့သော်လည်း၊ သင်းအုပ်တစ်ယောက်သည် ယုံကြည်ခြင်း၌ မရင့်ကျက်သောသူမဖြစ်ရ။ အကြောင်းမူကား ထိုအရာသည် သူ့ကို ဝါကြွားခြင်းသို့ ရောက်စေလိမ့်မည်။ ထို့နောက် စာတန်သည် တရားစီရင်ခြင်းခံရသည့်နည်းတူ ထိုသူကိုလည်း သူ၏ဝါကြွားခြင်းကြောင့် တရားစီရင်ခြင်းကို ခံရမည်။⁷ သင်းအုပ်သည် အသင်းတော်တွင်းက မဟုတ်သောသူတို့၏ ကြည်ညိုလေးစားခြင်းကို ခံရသောသူလည်း ဖြစ်ရပါမည်။ ဤသို့ဖြင့် သူသည် အခြားသောသူတို့နှင့်အတူ မာရ်နတ်ထောင်ချောက်၏ဖမ်းမိခြင်းနှင့် ဝေဖန်ပြစ်တင်ခြင်းကိုခံရလိမ့်မည်မဟုတ်။

အသင်းတော်၌သင်းထောက်များ

⁸ထိုနည်းတူ၊ သင်းထောက်အဖြစ် အထူးအမှုဆောင်သောသူတို့သည်လည်း လူတို့၏ကြည်ညိုလေးစားခြင်းကို ခံရသောသူများ ဖြစ်ကြရမည်။ သူတို့သည် သူတို့၏စကားအပေါ်တွင် တည်ကြည်ရမည်။ သူတို့သည် စပျစ်ရည်ကို အလွန်အကျွံသောက်ခြင်းဖြင့် သူတို့၏အချိန်ကို အသုံးမပြုရ။ သူတို့သည် အခြားသောသူများတို့ကို လိမ်ညာလှည့်ဖြားခြင်းအားဖြင့် ကြွယ်ဝချမ်းသာခြင်းသို့ရောက်ရန် အစဉ်မပြတ်ကြိုးစားနေသောသူများမဖြစ်ရ။⁹ ဘုရားသခင်သည် ငါတို့အား သိစေတော်မူသောယုံကြည်ခြင်းကို သူတို့လိုက်ရမည်။ ဖြောင့်မတ်သည်ဟု သူတို့သိသောအရာတို့ကို သူတို့သည် အစဉ်မပြတ် ပြုရပါမည်။¹⁰ သင်တို့သည် ထိုသူတို့ကို ဦးစွာတွေ့

ဆုံစစ်ဆေးရမည်။ သူတို့၌ မှားယွင်းသောအရာတစ်စုံတစ်ခုမျှ မတွေ့မှသာ သူတို့သည် သင်းထောက်များအဖြစ် အမှုကို ဆောင်ရွက်နိုင်၏။¹¹ ထိုနည်းတူ သင်းထောက်မိန်းမတို့သည်လည်း အခြားသောသူတို့၏ကြည်ညိုလေးစားခြင်းကိုခံရသောသူများ ဖြစ်ကြရမည်။ သူတို့သည် သူတစ်ပါး၏မကောင်းကြောင်းကို ပြောဆိုတတ်သောမိန်းမများမဖြစ်ရ။ သူတို့သည် ကိုယ့်ကိုကိုယ် ထိန်းချုပ်နိုင်သောသူ၊ ခပ်သိမ်းသောအရာတို့၌ ယုံကြည်စိတ်ချသောမိန်းမဖြစ်ကြရမည်။¹² သင်းထောက်သည် မယားတစ်ယောက်တည်းရှိရမည်။ သူတို့သည် မိမိ၏သားသမီးများနှင့်အိမ်ထောင်မိသားစုအတွက် ခေါင်းဆောင်ကောင်းများဖြစ်ကြရမည်။¹³ ကောင်းသောနည်းလမ်းအားဖြင့် သင်းထောက်အမှုကို ဆောင်ရွက်သောသူသည် မိမိတို့အတွက် ဂုဏ်သရေကို အမြတ်ရကြ၏။ သူတို့သည် ခရစ်တော်ယေရှု၌ သူတို့၏အကြွင်းမဲ့စိတ်ချယုံကြည်ခြင်းကိုခံစားရကြလိမ့်မည်။

ငါတို့အသက်တာ၏လျှိုဝှက်ချက်

¹⁴ငါသည် သင်တို့ရှိရာသို့ အလျင်အမြန်လာမည်ဟု ငါမျှော်လင့်၏။ သို့သော်လည်း ယခုတွင် ငါသည် ဤအရာတို့ကို သင့်အား ရေးလိုက်၏။¹⁵ ထို့နောက်၊ ငါသည် အလျင်အမြန် မလာနိုင်လျှင်၊ လူတို့သည် ဘုရားသခင်၏မိသားစုအတွင်း၌ ပြုကြရမည့်အကြောင်းအရာများကို သင်သည် သိရပါလိမ့်မည်။ ထိုမိသားစုသည် အသက်ရှင်တော်မူသောဘုရားသခင်၏ အသင်းတော်ဖြစ်၏။ ဘုရားသခင်၏အသင်းတော်သည် ခိုင်မာသောသမ္မာတရား၏အခြေခံအုတ်မြစ်ဖြစ်၏။¹⁶ မည်သည့်သံသယမျှမရှိဘဲ လျှိုဝှက်နက်နဲသော ငါတို့အသက်တာ၏ကိုးကွယ်ခြင်းသည် ကြီးမား၏။

သူသည် လူသားတစ်ယောက်၏အသွင်ကိုဆောင်၍ ငါတို့အား ထင်ရှားတော်မူ၏။ သူသည် ဘုရားသခင်ကို ကျေနပ်နှစ်သက်စေကြောင်း ဝိညာဉ်တော်က သက်

သေပြု၏။ ကောင်းကင်တမန်တော်တို့သည် သူ့ကို မြင်ကြ၏။ သူ၏ဝမ်းမြောက်ဖွယ်ရာသတင်းကောင်းအကြောင်းသည် တပါးအမျိုးသားတို့အား ဟောပြောပြီးဖြစ်၏။ ကမ္ဘာလောက၌ ရှိသောလူတို့သည် သူ့ကို ယုံကြည်ကြ၏။ သူသည် ဘုန်းအသေရေတော်နှင့် ကောင်းကင်သို့ ဆောင်ယူခြင်းကိုခံတော်မူ၏။

မှားယွင်းသောဆရာများအကြောင်းကိုသတိပေးခြင်း

4 နောင်ကာလ၌ အချို့သောသူတို့သည် စစ်မှန်သောယုံကြည်ခြင်းကို ငြင်းပယ်ကြရလိမ့်မည်အကြောင်း သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်သည် ရှင်းလင်းစွာဟောပြောတော်မူ၏။ သူတို့သည် လိမ်ညာလှည့်ဖြားတတ်သောဝိညာဉ်များကို နာခံကြလိမ့်မည်။ သူတို့က နတ်ဆိုးတို့၏သွန်သင်ခြင်းနောက်သို့ လိုက်ကြလိမ့်မည်။^၂ ထိုသွန်သင်ခြင်းများသည် လူတို့အား လိမ်ညာလှည့်ဖြား၍ မုသာစကားကို ပြောသောလူတို့အားဖြင့်လာ၏။ သူတို့သည် အဘယ်အရာသည် ဖြောင့်မတ်မှန်ကန်သည်၊ အဘယ်အရာသည် မှားယွင်းသည်ကို မမြင်နိုင်ကြ။ သူတို့၏ နားလည်ခြင်းသည် သံပူဖြင့် ဖျက်ဆီးစေသကဲ့သို့ဖြစ်၏။^၃ သူတို့သည် မင်္ဂလာဆောင်ခြင်းအမှုကို မှားယွင်းသောအရာဖြစ်သည်ဟု ပြောကြ၏။ သူတို့သည် လူတို့မစားအပ်သောအစားအစာအချို့ရှိသည်ဟု လူတို့အားပြောဆိုကြမည်။ သို့သော်လည်း ဘုရားသခင်သည် ထိုအစားအစာများကို ဖန်ဆင်းတော်မူ၏။ ယုံကြည်၍သမ္မာတရားကို သိသောသူတို့သည် ထိုအစားအစာများကို ကျေးဇူးတော်ချီးမွမ်းခြင်းအားဖြင့် စားနိုင်ကြ၏။^၄ ဘုရားသခင်ဖန်ဆင်းတော်မူသော ခပ်သိမ်းသောအရာတို့သည် ကောင်း၏။ ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်ကိုချီးမွမ်းခြင်းနှင့်အတူခံယူသောသူသည် ဘုရားသခင်ဖန်ဆင်းတော်မူသောအရာဟူသမျှ ငြင်းပယ်စရာအကြောင်းမရှိ။^၅ ဘုရားသခင်ဖန်ဆင်း

တော်မူသော ခပ်သိမ်းသောအရာတို့သည် ဘုရားသခင်၏နှုတ်ကပတ်တရားအားဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ ဆုတောင်းခြင်းအားဖြင့်သော်လည်းကောင်းသန့်ရှင်းစင်ကြယ်၏။

ခရစ်တော်ယေရှု၏ကောင်းသောအစေခံတစ်ယောက်ဖြစ်လော့

^၆ ထိုနေရာ၌ရှိသော ညီအစ်ကိုမောင်နှမတို့အား ဤအရာများကို ပြောပြလော့။ ဤအရာသည် သင့်အား ခရစ်တော်ယေရှု၏ကောင်းသောအစေခံတစ်ယောက်ဖြစ်ကြောင်းကို ထင်ရှားစေလိမ့်မည်။ ယုံကြည်ခြင်းစကားများနှင့် သင်လိုက်လျှောက်သည့် ကောင်းသောသွန်သင်ခြင်းအားဖြင့် ခွန်အားနှင့်ပြည့်စုံစေသည့်အကြောင်းကို သင့်အား ထင်ရှားစေလိမ့်မည်။^၇ လူတို့သည် ဘုရားသခင်၏သမ္မာတရားနှင့်မကိုက်ညီသော တရားမဲ့ပုံပြင်များကို ပြောတတ်ကြ၏။ ထိုကဲ့သို့သောပုံပြင်များကို မလိုက်လျှောက်ဘဲ ဘုရားသခင်အား သမ္မာသတိရှိစွာအမှုဆောင်ရန် ကိုယ်ကိုကိုယ် လေ့ကျင့်သင်ကြားလော့။^၈ သင်၏ကိုယ်ခန္ဓာကို လေ့ကျင့်ခြင်းသည် သင့်အား အချို့သောအရာ၌ အကျိုးဖြစ်စေလိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း ဘုရားသခင်၏အမှုကို ဆောင်ရွက်ခြင်းသည် သင့်အား ခပ်သိမ်းသောအရာအတွက် အကျိုးဖြစ်စေလိမ့်မည်။ ဘုရားသခင်၏အမှုတော်ကို ဆောင်ရွက်ခြင်းသည် သင့်အား ဤဘဝအသက်တာနှင့် နောင်ကာလမည့်အသက်တာ၌ ကောင်းချီးမွမ်းမှုများကို ယူဆောင်လာပါမည်။^၉ ငါ့ဟောပြောသည့်အရာသည် မှန်၏။ သင်သည် ထိုအရာကို အကြွင်းမဲ့ခံယူသင့်၏။^{၁၀} ထိုအကြောင်းကြောင့် ငါတို့သည် ရုန်းကန်၍ ကြိုးစားလုပ်ဆောင်ကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ငါတို့သည် အသက်ရှင်တော်မူသောဘုရားသခင်၌ မျှော်လင့်ခြင်းရှိကြ၏။ သူသည် လူသားအား လုံးတို့၏ကယ်တင်ရှင်ဖြစ်တော်မူ၏။ အထူးသဖြင့် သူသည် ယုံကြည်သောသူတို့၏ကယ်တင်ရှင် ဖြစ်တော်မူ၏။^{၁၁} ဤအရာများကို ပညတ်

ထား၍ သွန်သင်လော့။¹² သင်သည် ငယ်ရွယ်
သောသူဖြစ်၏။ သို့သော်လည်း သင်သည်
အနိမ့်ခံရသောသူကဲ့သို့ မည်သူတစ်ဦးတစ်
ယောက်ကမျှ ပြုခြင်းအခွင့်မရှိစေနှင့်။ ယုံကြည်
သူတို့သည် မည်ကဲ့သို့အသက်ရှင်နေထိုင်ကြရ
ပါမည်အကြောင်း ပုံသက်သေပြလော့။ သင်၏
ပြောဆို ပြုမူခြင်း၊ သင်၏အသက်ရှင်ခြင်း၊ သင်
၏ချစ်ခြင်းမေတ္တာရှိခြင်း၊ သင်၏ယုံကြည်ခြင်း
နှင့်သင်၏သန်ရှင်းစင်ကြယ်ခြင်းစသည် တို့အား
ဖြင့် သူတို့အတွက် ပုံသက်သေဖြစ်လော့။¹³ လူ
တို့အား သမ္မာကျမ်းစာကို ဆက်လက်၍ဖတ်
ကြားလျက်၊ သူတို့ကို တိုက်တွန်း၍ သွန်သင်
လော့။ ငါလာသည့်တိုင်အောင် ထိုအရာများ
ကိုပြုလော့။¹⁴ သင်၌ရှိသောဆုကျေးဇူးကို အ
သုံးပြုရန် အောက်မေ့မတိရလော့။ သင်းအုပ်
များတို့သည် သင်၏အပေါ်၌ သူတို့၏လက်များ
ကို တင်၍ပရောဖက်ပြုခြင်းအားဖြင့် ထိုဆု
ကျေးဇူးကို သင့်အား ပေးတော်မူ၏။¹⁵ ထိုအ
ရာများတို့ကို ဆက်၍ပြုလော့။ ထိုအရာများ
ကိုပြုရန် သင်၏အသက်တာကို ဆက်ကပ်
လော့။ ထို့နောက် သင်၏တိုးပွားခြင်းကို လူ
အားလုံးတို့သည် မြင်နိုင်ကြပါမည်။¹⁶ သင်၏
အသက်တာနှင့် သင်၏သွန်သင်ခြင်းတို့တွင် သ
တိပြုလော့။ မှန်ကန်စွာ အသက်ရှင်ခြင်းနှင့်
သွန်သင်ခြင်းတို့ကို ဆက်၍ပြုလော့။ ထို့နောက်
သင်နှင့် သင်၏သွန်သင်ခြင်းကို နားထောင်
သောသူတို့ကို ကယ်တင်လိမ့်မည်ဖြစ်၏။

**အခြားသောသူတို့နှင့်အတူ အသက်ရှင်ရန်
အချို့သောစည်းမျဉ်းများ**

5 အသက်ကြီးသောသူကို အမျက်ထွက်လျက်
မပြောဆိုနှင့်။ သင်၏အဘကဲ့သို့ တိုက်
တွန်းလော့။ လူပျိုတို့ကို သင်၏ညီအစ်ကိုတို့ကဲ့
သို့ ပြုမူလော့။² အသက်ကြီး သောမိန်းမတို့ကို
သင်၏အမိကဲ့သို့ ပြုမူလော့။ မိန်းမပျိုတို့ကို
သင်၏ညီမတို့ကဲ့သို့ပြုမူလော့။ သူတို့အား အစဉ်
မပြတ်ကောင်းသောနည်းလမ်းဖြင့် ပြုမူလုပ်
ဆောင်လော့။

³ ကူညီရန်လိုအပ်သောမုဆိုးမတို့ကို ရိုသေ
လေးစား၍ ကူညီလော့။⁴ သို့သော်လည်း မုဆိုး
မတစ်ဦး၌ သားသမီးများ သို့မဟုတ် မြေးများ
ရှိလျှင် ပထမဦးဆုံး သူတို့သင်ယူရန် လိုအပ်
သောအရာမှာ သူတို့၏အိမ်ထောင်မိသားစု၌ရှိ
သောတာဝန်ဝတ္တရားဖြစ်၏။ ထိုတာဝန်ဝတ္တ
ရားသည် သူတို့၏မိဘ သို့မဟုတ် ဘိုးဘွားတို့
အား ကျေးဇူးတုံ့ပြန်ခြင်းဖြစ်၏။ ထိုအရာသည်
ဘုရားသခင်ကို ကျေနပ်နှစ်သက်စေတော်မူ၏။⁵ မုဆိုးမတစ်ဦးသည် အမှန်ပင်တစ်ဦးတည်းကျန်
ရစ်၍ ကူညီစောင့်ရှောက်မည့်သူမရှိလျှင် သူမ
သည် ဘုရားသခင်၌ မျှော်လင့်ချက်ရှိ၏။ ထို့
ကြောင့် သူမသည် ဘုရားသခင်ကို ကိုးစား၍
နေညဉ်မပြတ် ဆုတောင်းပဌနာပြုခြင်း၌ တည်
နေတတ်၏။⁶ သို့သော်လည်း ကိုယ်ကိုကိုယ်
ကျေနပ်မှုအတွက် အသက်တာကို အသုံးပြု
သောမုဆိုးမသည် အသက်ရှင်လျက်ပင် အမှန်
စင်စစ် သေနေသောသူဖြစ်၏။⁷ မည်သူတစ်
ဦးတစ်ယောက်ကမျှ ယုံကြည်သူတို့သည် မှား
ယွင်းသောအရာကို ပြုကြသည်ဟု မဆိုနိုင်မည့်
အကြောင်း၊ သူတို့သည် ဤအရာများကို ပြုရန်
ပြောလော့။⁸ လူတစ်ယောက်သည် သူ၏လူ
များနှင့် အထူးသဖြင့် သူ၏မိသားစုကို ကြည့်ရှု
ပြုစုရမည်။ သူသည် ထိုအရာကို မပြုလျှင် သူ
သည် စစ်မှန်သောယုံကြည်ခြင်းကို ငြင်းပယ်၏။
ထိုသူသည် မယုံကြည်သောသူတစ်ယောက်
ထက်ပို၍ ဆိုးသောသူဖြစ်၏။

⁹ သင်တို့၏မုဆိုးမစာရင်း၌ထည့်ရန် မုဆိုးမ
သည် အသက်ခြောက်ဆယ်အထက် ဖြစ်ရမည်။
သူမသည် မိမိ၏လင်ယောက်ျားအပေါ်၌ သစ္စာ
ရှိသောသူ ဖြစ်ရမည်။¹⁰ သူမလည်း ကောင်း
သောအရာများကို ပြုသောသူအဖြစ် သိမှတ်
ခြင်းခံရသော သူဖြစ်ရမည်။ ထိုသို့ဆိုသော်
သူမ၏သားသမီး တို့ကို ပြုစုပျိုးထောင်ခြင်း၊
သူမ၏အိမ်၌ ဧည့်ဝတ်ကျေမြှန်ခြင်း၊ ဘုရား
သခင်လူတို့၏ခြေကို ဆေးကြောပေးခြင်း၊ ဒုက္ခ
ဆင်းရဲခြင်းသို့ ရောက်သောသူတို့အား ကူညီ
ခြင်းနှင့် ကောင်းသောအရာရှိသူတို့ကိုပြုရန်

သူမ၏အသက်တာကို အသုံးပြုခြင်းစသည် ကောင်းသောအရာများတို့ကို ငါဆိုလို၏။

¹¹သို့သော်လည်း အသက်အရွယ်နုပျိုသော မုဆိုးမတို့ကိုထိုစာရင်း၌ မထည့်နှင့်။ သူတို့သည် ကိုယ့်ကိုကိုယ် ခရစ်တော်၌ အပ်နှံသောအခါ သူတို့၏ပြင်းထန်သော အသွေးအသားတောင့် တမှုများအားဖြင့် သူတို့သည် သူ့ထံတော်မှ မကြာခဏဝေးတတ်ကြ၏။ ထို့နောက် သူတို့ သည် တစ်ဖန် ထိမ်မြားစုံပက်ခြင်းကို အလိုရှိ ကြ၏။ ¹²သူတို့သည် ပထမပေးသောဂတိကို မလိုက်နာသဖြင့် ထိုအရာအတွက် တရားစီရင် ခြင်းကိုခံရကြလိမ့်မည်။ ¹³ထို့အပြင်၊ ထိုအသက် အရွယ်နုပျိုသောမုဆိုးမတို့သည် တစ်အိမ်မှ တစ်အိမ်သို့သွားလာခြင်း အကျင့်ရှိ၍ သူတို့၏ အချိန်ကို ပြုန်းတတ်ကြ၏။ သူတို့သည် စတင်၍ အတင်းအဖျင်းပြောလာတတ်ကြ၏။ အခြား သောသူတို့၏ အသက်တာများကိုလည်း ဝင် စွက်တတ်ကြ၏။ သူတို့မပြောအပ်သောအရာ များကို သူတို့ပြောဆိုကြ၏။ ¹⁴ထို့ကြောင့် အ သက်အရွယ်နုပျိုသောမုဆိုးမတို့သည် အိမ် ထောင်ဖက်ပြုခြင်း၊ သားသမီးတို့ကို မွေးဖွား ခြင်းနှင့်သူတို့၏အိမ်မှုကို ကြည့်ရှုပြုစုကြရန် ငါ အလိုရှိ၏။ သူတို့သည် ထိုအရာကို ပြုလျှင်၊ ငါတို့၏ရန်သူသည် သူတို့အားအပြစ်တင်ဝေဖန် ရန် မည်သည့်အကြောင်းမျှ ရှိလိမ့်မည်မဟုတ်။ ¹⁵အချို့အသက်အရွယ်နုပျိုသောမုဆိုးမတို့သည် စာတန်နောက်သို့ လိုက်ရန် မှန်ကန်သောလမ်း မှလမ်းလွဲနှင့်ပြီဖြစ်သောကြောင့် ဤအရာများ ကို ငါပြောဆို၏။ ¹⁶မည်သည့်ယုံကြည် သူအ မျိုးသမီးမဆိုသူမ၏အိမ်ထောင်မိသားစုအတွင်း ၌မုဆိုးမတို့ရှိလျှင်၊ သူမ*သည် သူတို့ကိုကြည့် ရှုပြုစုသင့်၏။ သူမသည် ထိုတာဝန်ကို အသင်း တော်ပေါ်မထားသင့်။ ထို့နောက်အသင်းတော် သည် လုံးလုံးလျားလျား အကူအညီမဲ့သော မုဆိုးမတို့ကို ပြုစုရန် တတ်နိုင်လိမ့်မည်။

¹⁷အသင်းတော်ကို ကောင်းမွန်စွာ အုပ် သောသင်းအုပ်တို့သည် အလှူနှစ်ဆကို ခံထိုက် သောသူဖြစ်၏။ တရားဟောခြင်းနှင့် သွန်သင် ခြင်းအမှုကို ကြိုးစားအားထုတ်သောသင်းအုပ် တို့သည် အလှူနှစ်ဆကို အထူးသဖြင့် ခံထိုက် သောသူများဖြစ်၏။ ¹⁸အကြောင်းမူကား သမ္မာ ကျမ်းစာ၌ ဆိုထားသည်မှာ၊ “စပါးနင်းနယ် သောတိရွှေစွာန်၏နှုတ်ကို မချုပ်တည်းရ”* ဟု ချီးလှ၏။ တစ်ဖန် သမ္မာကျမ်းစာ၌ လာသည် ကား၊ “လုပ်ဆောင်သောသူသည် အခကို ခံထိုက်ပေ၏”* ဟုချီးမြှင့်၏။ ¹⁹သက်သေခံနှစ် ယောက် သို့မဟုတ် သုံးယောက်မရှိလျှင် သင်း အုပ်အား ဆန့်ကျင်၍ စွပ်စွဲခြင်းကို လက်မခံ နှင့်။ ²⁰အပြစ်ပြုသူတို့ကို အပြစ်တင်၍ ဆုံးမ လော့။ ထိုသူတို့အား ပြောပြလော့။ ဤအရာ ကို အသင်းတော်တစ်ခုလုံး၏ရှေ့မှောက်၌ပြု လော့။ ထိုနည်းလမ်းအားဖြင့် အခြားသောသူ တို့အားသတိပေးဆုံးမခြင်းလည်း ဖြစ်လိမ့်မည်။ ²¹သင်သည် ဤအရာများကိုပြုရန် ဘုရား သခင်၊ ယေရှုခရစ်ရှေ့တော်နှင့် ရွေးချယ်တော် မူသောကောင်းကင်တမန်တော်တို့ရှေ့၌ ငါ ပညတ်ထား၏။ သို့သော်လည်း သင်သည် တ ရားအမှန်ကိုမသိမီ တရားစီရင်ခြင်းကို မပြု နှင့်။ ဤအရာများကို ခပ်သိမ်းသောသူတို့ အ ပေါ်၌ ညီတူညီမျှစွာပြုလော့။

²²မည်သူ့အပေါ်၌မဆို သူ့အား သင်းအုပ် တစ်ပါးအဖြစ်ခန့်ရန် သင်၏လက်ကို မတင်မီ သေချာစွာ ဆင်ခြင်တွေး တောလော့။ အခြား သောသူတို့၏အပြစ်ဒုစရိုက်များ၌ ဝေမျှဆက် ဆံခြင်းမပြုနှင့်။ ကိုယ့်ကိုကိုယ် စင်ကြယ်စေခြင်း ငါထိန်းသိမ်းလော့။

²³တိမောသေ၊ သင်သည် ရေကိုသာ သောက်သုံးလျက်ရှိ၏။ ထိုသို့ပြုခြင်းမှရပ်လျက် စပျစ်ရည်အနည်းငယ်ကိုလည်း သောက်လော့။ ဤအရာသည် သင်၏အစာအိမ်ကို အကျိုးဖြစ်

အမျိုးသမီး ... သူမ တစ်ချို့သောဂရိစာ၌ ယောက်ျား သို့မဟုတ် မိန်းမ

“စပါးသီးများ ... မချုပ်တည်းရ” တရား 25:4
လုပ်ဆောင်သောသူသည် အခကိုခံထိုက်ပေ၏ လု 10:7

စေလိမ့်မည်။ သင်သည်လည်း မကြာခဏ ဖျားနာလိမ့်မည်မဟုတ်။

²⁴အချို့သောသူတို့၏ အပြစ်ဒုစရိုက်များ သည် မြင်ရန်လွယ်ကူ၏။ သူတို့သည် အပြစ်တရားစီရင်ခြင်းကို ခံရကြမည်အကြောင်း သူတို့၏ အပြစ်ဒုစရိုက်များက ထင်ရှားစေ၏။ သို့သော်လည်း အချို့သောသူတို့၏အပြစ်ဒုစရိုက်များ သည် နောက်ကျမှသာ မြင်ရ၏။ ²⁵ဤနည်းတူ လူတို့ပြုသည့်ကောင်းသောအရာများသည် မြင်ရန် လွယ်ကူ၏။ သို့သော်လည်း ထိုကောင်းသောအရာများသည် မြင်ရန် လွယ်ကူခြင်းမရှိသော်လည်း၊ ဖုံးကွယ်၍မရ။

6 ထိုအစေခံဖြစ်သော ကျွန်ုပ်တို့သည် သူတို့၏သခင်တို့ကို ရိုသေလေးစားကြရမည်။ သူတို့သည် ထိုအရာကို ပြုကြသောအခါ ဘုရားသခင်၏နာမတော်နှင့် ငါတို့၏သွန်သင် ဟောပြောခြင်းတို့သည် အပြစ်တင်ဝေဖန်ခြင်းရှိလိမ့်မည်မဟုတ်။ ²အချို့သောအစေခံကျွန်ုပ်တို့သည် ယုံကြည်သူဖြစ်သောသခင်တို့ရှိကြ၏။ ထို့ကြောင့် ထိုအစေခံကျွန်ုပ်တို့နှင့်သူတို့၏ သခင်တို့သည် ညီအစ်ကိုများဖြစ်ကြ၏။ သို့သော်လည်း ထိုအစေခံကျွန်ုပ်တို့သည် သူတို့၏ သခင်တို့အား ရိုသေလေးစားခြင်းကို အလျင်းမေ့လျော့ခြင်းမပြုရ။ ထိုသို့မဟုတ်လျှင် ထိုအစေခံကျွန်ုပ်တို့သည် ယုံကြည်သူဖြစ်ကြသော သူတို့၏သခင်ကို သာ၍ကောင်းမွန်စွာ အစေကို ခံရကြမည်။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ထိုအစေခံကျွန်ုပ်တို့သည် သူတို့ချစ်သောယုံကြည်သူတို့ကို ကူညီခြင်းဖြစ်၏။

မှားယွင်းသောသွန်သင်ခြင်းနှင့် စစ်မှန်သော ကြွယ်ဝချမ်းသာခြင်း

သင်သည် လူတို့အား ဤအရာများကို ပြုကြရန် သွန်သင်ခြင်းနှင့် ဟောပြောခြင်းအမှုကို ပြုရပါမည်။ ³အချို့သောသူတို့သည် မှားယွင်းသောအရာများကို သွန်သင်ကြလိမ့်မည်။ ထိုသူတို့သည် ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်၏ စစ်မှန်သော သွန်သင်ခြင်းတရားနှင့် သဘောတူညီခြင်းရှိကြ

လိမ့်မည်မဟုတ်။ သူတို့သည် ဘုရားသခင်ကို အစေခံရန် စစ်မှန်သောနည်းလမ်းနှင့် သဘောတူညီခြင်းရှိသောသွန်သင်ခြင်းတရားကို လက်ခံကြလိမ့်မည်မဟုတ်။ ⁴မှားယွင်းသောအရာများကို သွန်သင်သောသူသည် အပြည့်အဝ မာနထောင်လွှားခြင်းရှိ၍ အဘယ်အရာကိုမျှ နားလည်ခြင်းမရှိ။ သူသည် မနာလိုခြင်း၊ သဘောကွဲလွဲခြင်း၊ အကြင်နာမဲ့သောစကားများနှင့် မကောင်းသောသံသယများကို ဖြစ်စေသော စကားများကို ငြင်းခုံခြင်း၌ ယစ်မူးနေ၏။ ⁵ထိုအပြင် ထိုအရာသည် မကောင်းသောစိတ်ရှိသည့်သူတို့မှ ငြင်းခုံခြင်းများကို ဖြစ်စေ၏။ ထိုသူတို့သည် သမ္မာတရားကို ဆုံးရှုံးကြ၏။ ဘုရားသခင်၏အမှုတော်ကို ဆောင်ရွက်ခြင်းသည် ကြွယ်ဝချမ်းသာခြင်း နည်းလမ်းဟု သူတို့ထင်မှတ်တတ်ကြ၏။

⁶လူတစ်ယောက်သည် သူ၌ရှိသောအရာများအားဖြင့် ကျေနပ်နှစ်သိမ်းခြင်းရှိမှသာလျှင် ဘုရားသခင်၏အမှုတော်ကို ဆောင်ရွက်သောသူသည် အလွန်ကြွယ်ဝချမ်းသာသောသူဖြစ်သည် မှာမှန်၏။ ⁷ငါတို့သည် လောကထဲသို့ အဘယ်အရာကိုမျှ မပါဘဲလာကြ၏။ ငါတို့သည် သေသောအခါ၊ အဘယ်အရာကိုမျှ ငါတို့နှင့်အတူ မယူသွားနိုင်။ ⁸ထို့ကြောင့်၊ ငါတို့၌ စားရန်နှင့်ဝတ်ရန်ရှိလျှင်၊ ငါတို့သည် ထိုအရာတို့၌ ကျေနပ်နှစ်သိမ်းခြင်းရှိကြရလိမ့်မည်။ ⁹ကြွယ်ဝချမ်းသာခြင်းသို့ ရောက်ရန်အလိုရှိသောသူတို့သည် ကိုယ်ကိုကိုယ် စုံစမ်းသွေးဆောင်ခြင်းသို့ပိုဆောင်လေ၏။ သူတို့သည် ထောင်ချောက်၌ ဖမ်းမိခြင်းကိုခံရကြ၏။ သူတို့သည် နာကျင်ထိခိုက်စေတတ်သောအရာများနှင့် မိုက်မဲခြင်းအရာများကို တောင့်တတတ်ကြ၏။ ထိုအရာများသည် လူတို့အား ပြိုလဲခြင်း၊ ပျက်စီးယိုယွင်းခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်၏။ ¹⁰ငွေကို စွဲလမ်းတပ်မက်ခြင်းသည် ဆိုးသောဒုစရိုက်မျိုးစုံတို့ကို ဖြစ်စေ၏။ အချို့သောသူတို့သည် ငွေကို ပို၍ တပ်မက်သောကြောင့် စစ်မှန်သောယုံကြည်ခြင်းမှ လမ်းလွဲသွားကြ၏။ သို့သော်လည်း သူတို့

သည် ကိုယ်ကိုယ် ပို၍အလွန်ဝမ်းနည်းစရာ အကြောင်း ဖြစ်စေကြ၏။

သင်အောက်မေ့ရန် အချို့သောအရာများ

¹¹သို့သော်လည်း သင်သည် ဘုရားသခင်၏ လူတစ်ယောက်ဖြစ်၏။ ထိုကြောင့် သင်သည် ထိုအရာများအားလုံးတို့မှ အဝေးသို့ ရှောင်၍ နေသင့်၏။ ပြောမတ်ခြင်းလမ်း၌ အသက်ရှင် ရန်ကြိုးစားလော့။ ဘုရားသခင်၏အစေတော် ကိုခံလော့။ ယုံကြည်ခြင်း၊ ချစ်ခြင်းမေတ္တာ၊ စိတ်ရှည်သည်းခံခြင်းနှင့် နူးညံ့သိမ်မွေ့ခြင်းရှိ လော့။ ¹²အပြေးပြိုင်ပွဲတစ်ခုတွင် ဝင်ပြေးသကဲ့ သို့သင်၏ယုံကြည်ခြင်းကို ခိုင်မြဲစေလော့။ သင် သည် ထိုပြေးပွဲ၌ အနိုင်ရရန် အစွမ်းရှိသမျှကြိုး စားလော့။ သင်သည် ထာဝရအသက်ကို ရမည် ဖြစ်ကြောင်း စိတ်ချလော့။ သင်သည် ခရစ် တော်၏ကြီးမားသော သမ္မာတရားကို များစွာ သောလူတို့ရှေ့၌ ဝန်ခံသောအခါ ထိုအသက် ကိုရရန် ခေါ်တော်မူခြင်းကိုခံရ၏။ ¹³ငါသည် ဘုရားသခင်နှင့် ခရစ်တော်ယေရှု၏ ရှေ့တော် ၌ သင့်ကို ပညတ်ထား၏။ ခရစ်တော်ယေရှု သည် ထိုကြီးမားသော သမ္မာတရားကိုပင် ပုန္တိုလတ်မင်းရှေ့၌ ရပ်လျက်ဝန်ခံသောသူဖြစ် ၏။ ဘုရားသခင်သည် ခပ်သိမ်းသောအရာတို့ အား အသက်ကို ပေးသောသူဖြစ်၏။ ¹⁴ယခု အခါ၌ သင်တို့အား ငါဆိုသည်မှာ သင့်အား ပြုရန်ပညတ်ထားသောအရာများကို ပြုလော့။ ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်သည် တစ်ဖန် ကြွလာ သည့်တိုင်အောင် ထိုအရာများကို အမှားယွင်း ကင်းလျက် သို့မဟုတ် အပြစ်တင်ခွင့်ကင်းလျက် ပြုလော့။ ¹⁵ဘုရားသခင်သည် အချိန်အခါကျ သောအခါ ထိုအရာကို ပြုတော်မူလိမ့်မည်။ ဘုရားသခင်သည် မင်္ဂလာရှိ၍တစ်ပါးတည်း သောအုပ်စိုးသူဖြစ်၏။ ဘုရားသခင်သည် ရှင် ဘုရင်တကာတို့၏ရှင်ဘုရင်နှင့် သခင်တကာတို့ ၏သခင်ဖြစ်တော်မူ၏။ ¹⁶ဘုရားသခင်သည်သာ လျှင် ဘယ်သောအခါမျှ မသေဆုံးနိုင်သောသူ ဖြစ်၏။ ဘုရားသခင်သည် အလွန်တောက်ပ

သောအလင်းရောင်အားဖြင့် အသက်ရှင်တော် မူသောကြောင့် လူတို့သည် ထိုအလင်း၏အနီး သို့ မချဉ်းကပ်နိုင်ကြ။ မည်သူတစ်ဦးတစ် ယောက်ကမျှ ဘုရားသခင်ကိုမမြင်။ မည်သူ တစ်ဦးတစ်ယောက်ကမျှ ဘုရားသခင်ကို မြင် ရန်မတတ်စွမ်းနိုင်။ ဘုရားသခင်အား ကြည်ညို လေးစားခြင်းနှင့် တန်ခိုးတော်သည် ထာဝရရှိ ပါစေသော။ အာမင်။

¹⁷ဤလောက၌ရှိသော အရာများအားဖြင့် ကြွယ်ဝချမ်းသာသောသူတို့အား ဤပညတ် ထားခြင်းကို ပြောကြားလော့။ ဝါကြွားခြင်းမရှိ ကြရန် သူတို့အား ကြားပြောလော့။ ထိုကြွယ် ဝချမ်းသာသောသူတို့သည် မိမိ၏ငွေများပေါ်၌ မဟုတ်ဘဲ ဘုရားသခင်၌ မျှော်လင့်ခြင်းရှိကြ ရန် ပြောကြားလော့။ အကြောင်းမူကား ငွေ သည်ကိုးစားရန် မထိုက်တန်သောကြောင်း ဖြစ် ၏။ သို့သော်လည်း ဘုရားသခင်သည် ငါတို့ အား ဝမ်းမြောက်စရာအကြောင်းကို ဖြစ်စေ ခြင်းငှါ ခပ်သိမ်းသောအရာတို့ကို ငါတို့အား ကြွယ်ဝစွာ ပေးတော်မူ၏။ ¹⁸ကောင်းသောအ ရာတို့ကို ပြုကြရန် ကြွယ်ဝချမ်းသာသောသူတို့ အား ကြားပြောလော့။ ကောင်းသောအရာတို့ ကို ပြုခြင်းအားဖြင့် ကြွယ်ဝချမ်းသာကြရန်၎င်း၊ စွန့်ကြဲခြင်းနှင့် ဝေမျှပေးကမ်းရန် ဆန္ဒရှိကြမည် အကြောင်း သူတို့အား ပြောလော့။ ¹⁹ဤသို့ ပြုခြင်းအားဖြင့် ကောင်းကင်ဘုံ၌ ဘဏ္ဍာကို ကိုယ်အဖို့ သူတို့သည် စုဆောင်းကြပါလိမ့် မည်။ ထိုဘဏ္ဍာသည် ခိုင်ခံ့သောအခြေခံအုတ် မြစ်ရှိလိမ့်မည်။ သူတို့၏အနာဂတ်အသက်ကို ထို ဘဏ္ဍာပေါ်၌ တည်ဆောက်နိုင်ကြပါမည်။ ထို နောက် သူတို့သည် စစ်မှန်သော အသက်ကို ရရှိရန် တတ်နိုင်ကြလိမ့်မည်။

²⁰တိမောသေ၊ ဘုရားသခင်သည် များစွာ သောအရာများ၌သင့်ကို ယုံကြည်စိတ်ချတော် မူ၏။ ထိုအရာများကို လုံခြုံစွာစောင့်ရှောက် လော့။ ဘုရားသခင်ထံတော်မှ မဟုတ်သည့် မိုက်မဲသောအရာများတို့ကို ပြောဆိုသောသူ တို့ထံမှ အဝေးသို့ ရှောင်၍နေလော့။ သမ္မာတ

ရားကို ဆန့်ကျင်၍ ဆီးတားငြင်းခုံသောသူတို့ ထံမှ အဝေးသို့ ရှောင်၍နေလော့။ ထိုသူတို့သည် “ဥာဏ်ပညာ” ဟုသူတို့ခေါ်သောအရာကို အသုံးပြုကြ၏။ သို့သော်လည်း ထိုအရာသည် အမှန်စင်စစ် ဥာဏ်ပညာမဟုတ်။ ²¹အ

ချိုသော သူတို့က ထို“ပညာ”ကို သူတို့၌ရှိကြသည်ဟု ပြောဆိုကြ၏။ သို့ရာတွင် ထိုသူတို့သည် စစ်မှန်သောယုံကြည်ခြင်းကို ငြင်းပယ်ကြပြီ။ ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်သည် သင်တို့အားလုံးတို့နှင့်အတူ ရှိပါစေသော။

တိမောသေသြဝါဒစာ ဒုတိယစောင်

1 ခရစ်တော်ယေရှု၏ တမန်တော်တစ်ပါးဖြစ်သော ပေါလုထံမှ နှုတ်ဆက်ပါ၏။ ငါသည် တမန်တော်တစ်ပါး ဖြစ်၏။ အကြောင်းမူကား ဘုရားသခင်သည် ငါ့အား ထိုသို့ဖြစ်စေခြင်းငှါ အလိုရှိတော်မူ၏။ ခရစ်တော်ယေရှုရှိသော ဂတိတော်ဆိုင်ရာအသက်အကြောင်းကို လူတို့အား ဟောကြားရန် ဘုရားသခင်သည် ငါ့ကို စေလွှတ်တော်မူ၏။

²တိမောသေ၊ သင်သည် ငါ၏ချစ်သော သားကဲ့သို့ဖြစ်၏။ ခမည်းတော်ဘုရားသခင်နှင့် ငါတို့သခင်ခရစ်တော်ယေရှုထံတော်မှ ကျေးဇူးတော်၊ ကရုဏာတော်နှင့် ငြိမ်သက်ခြင်းသည် သင့်အပေါ်၌ ရှိပါစေသော။

ကျေးဇူးတော်ချီးမွမ်းခြင်းနှင့်အားပေးနှိုးဆော်ခြင်း

³ငါသည် သင့်ကို နေ့ညဉ်မပြတ် ငါ၏ဆုတောင်းခြင်း၌ အစဉ်မပြတ် အောက်မေ့သတိရလျက်ရှိ၏။ ထိုဆုတောင်းခြင်းအားဖြင့် သင့်အတွက် ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းပါ၏။ သူသည် ငါတို့ဘေးတို့အစေခံသော ဘုရားသခင်ဖြစ်တော်မူ၏။ ငါသည် ဘယ်အရာဖြောင့်မတ်သည်ဟု ငါသိသောအရာတိုင်း ပြုခြင်းအားဖြင့် ငါသည် သူ၏အစေကို အစဉ်မပြတ်ခံ၏။ ⁴သင်သည် ငါ့အတွက် အော်ဟစ်ပိုကြွေးနေသည်ကို ငါအောက်မေ့လျက်ရှိ၏။ ငါသည် ဝမ်းမြောက်ခြင်းနှင့် ပြည့်စုံနိုင်ပါမည်အကြောင်း သင့်ကို တွေ့မြင်ရန် ငါသည် အလွန်အလိုရှိ၏။ ⁵သင်၏စစ်မှန်သောယုံကြည်ခြင်းကို ငါအောက် မေ့လျက်ရှိ၏။ ထိုယုံကြည်ခြင်းမျိုးသည် ပထမတွင် သင်၏အဘွားလောက္ကနှင့်

သင်၏အမိဥနိတ် တို့၌ရှိ၏။ ထိုကဲ့သို့သောယုံကြည်ခြင်းမျိုးကို ယခုတွင် သင်၌ရှိသည်ကို ငါသိ၏။ ⁶ထိုအကြောင်းကြောင့် ဘုရားသခင်သည် သင့်ကို ပေးတော်မူသောဆုကျေးဇူးကို သင်သည် အောက်မေ့ရန် ငါအလိုရှိ၏။ ငါသည် သင့်အပေါ်၌ ငါ့လက်ကို တင်သောအခါ ဘုရားသခင် သည် ထိုဆုကျေးဇူးကို သင့်အား ပေးတော်မူ၏။ သေးငယ်သောမီးပွားကလေးသည် ကြီးမားသောမီးတောက်ဖြစ်ရန် ကြီးထွားသကဲ့သို့ သင်သည် ထိုဆုကျေးဇူးကို အသုံးပြုလျက် ပို၍ကြီးထွားလာရန် ယခုတွင် ငါအလိုရှိ၏။ ⁷ဘုရားသခင်သည် ကြောက်တတ်သော ဝိညာဉ်ကို ငါတို့အား ပေးတော်မူသည် မဟုတ်။ ဘုရားသခင်သည် တန်ခိုးရှိသောဝိညာဉ်၊ ချစ်ခြင်းမေတ္တာနှင့် ကိုယ်ကိုကိုယ် ထိန်းချုပ်နိုင်သောဝိညာဉ်ကို ငါတို့အား ပေးတော်မူ၏။

⁸ထို့ကြောင့် ငါတို့သခင်ယေရှု၏အကြောင်းကို လူတို့အား ဟောပြောရန် ရှက်ကြောက်ခြင်းမရှိနှင့်။ သခင်ဘုရားအတွက် အကျဉ်းခံရသောသူဖြစ်သော ငါ့ကြောင်း ရှက်ကြောက်ခြင်းမရှိနှင့်။ သို့သော်လည်း ဝမ်းမြောက်ဖွယ်ရာသတင်းအတွက် ငါနှင့်အတူ ဆင်းရဲဒုက္ခကို ခံလော့။ ဘုရားသခင်သည် ထိုအရာကိုပြုရန် ငါတို့ကို ခွန်အားနှင့်ပြည့်စုံစေတော်မူ၏။ ⁹ဘုရားသခင်သည် ငါတို့ကို ကယ်တင်တော်မူ၍ ငါတို့ကို သူ၏သန့်ရှင်းသောသူဖြစ်စေတော်မူ၏။ ငါတို့သည် မည်သည့်အရာတစ်စုံတစ်ခုကို ပြုခဲ့ခြင်းကြောင့်မဟုတ်။ ဘုရားသခင်သည် သူ၏အလိုတော်နှင့်အညီ သူ၏ကျေးဇူးတော်ကြောင့်သာ ငါတို့ကို ကယ်တင်တော်မူ၍ ငါတို့အား သူ၏လူများဖြစ်စေတော်မူ၏။ ထိုကျေးဇူးတော်

သည် ခရစ်တော်ယေရှုအားဖြင့် အချိန်ကာလ မစတင်မှီ ငါတို့အား ထင်ရှားစေတော်မူ၏။
¹⁰ထိုကျေးဇူးတော်သည် ယခုတိုင်အောင် ငါထံသို့ ထင်ရှားတော်မူမူ။ ငါတို့၏ကယ်တင် ရှင်ခရစ်တော်ယေရှုသည် ကြွလာတော်မူသော အခါ ထိုကျေးဇူးတော်သည် ငါတို့အား ထင် ရှားစေတော်မူ၏။ ယေရှုသည် သေခြင်းကို ပျက် ဆီးတော်မူ၍ အသက်လမ်းကို ငါတို့အား ထင် ရှားစေတော်မူ၏။ ယေရှုသည် ဝမ်းမြောက် ဖွယ်ရာသတင်းကောင်းအားဖြင့် မပျက်စီးနိုင် သောအသက်ကိုရရှိရန် လမ်းကို ငါတို့အားထင် ရှားစေတော်မူ၏။
¹¹ထိုဝမ်းမြောက်ဖွယ်ရာသ တင်းကောင်းကို ဟောပြောရန် ငါ့အား ရွေး ကောက်တော်မူ၏။ ငါသည် တမန်တော်တစ်ပါး အရာနှင့်ထိုဝမ်းမြောက်ဖွယ်ရာသတင်းကောင်း ကို သွန်သင်သော ဆရာတစ်ပါးအဖြစ် ရွေး ကောက်တော်မူ၏။
¹²ငါသည် ထိုဝမ်းမြောက် ဖွယ်ရာသတင်းကောင်းကို ဟောပြောသော ကြောင့် ယခုတွင် ဒုက္ခဆင်းရဲခြင်းကိုခံရ၏။ သို့သော်လည်း ငါသည် ရှက်ကြောက်ခြင်းမရှိ။ ငါယုံကြည် သောသူကို ငါသိ၏။ သူသည် ထို နေ့ရက်တိုင်အောင် ငါ့ဦးစိတ်ချတော်မူသောအ ရာများတို့ကို ကွယ်ကာရန် တတ်နိုင်တော်မူ သည်ကို ငါသိ၏။
¹³ငါထံမှ သင်ကြားနာရသည့် စစ်မှန်သော သွန်သင်ခြင်းတရားကို လိုက် လျှောက်လော့။ ခရစ်တော်ယေရှု ငါတို့ရှိ သောယုံကြည်ခြင်းဖြင့် ချစ်ခြင်းနှင့် ထိုအရာတို့ ကို လိုက်လျှောက်လော့။ ထိုသွန်သင်ခြင်းတို့ သည် သင်အဘယ်အရာကို သွန်သင်ရမည်အ ကြောင်း ပုံသက်သေဖြစ်၏။
¹⁴သင့်ကို အပ်ပေး တော်မူသောသမ္မာတရားကို စောင့်ရှောက် လော့။ ငါတို့အထံ၌ အသက်ရှင်တော်မူသော သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်၏ ကူညီမစခြင်းဖြင့် ဤအရာကို စောင့်ရှောက်လော့။

¹⁵အာရှီပြည်မှငါနှင့်အတူ နေခဲ့သောသူအား လုံးတို့သည် ငါ့ကိုစွန့်ခွာခဲ့ပြီဟု သင်သည်ကြား သိ၏ထိုသူတို့တွင် ဗုဂေလုနှင့် ဟေရမောဂင်တို့ လည်းပါ၏။
¹⁶ဘုရားသခင်သည် ဩနေသိဖော်

၏အိမ်ထောင်မိသားစုပေါ်၌ ကရုဏာတော်ရှိ တော်မူမည်အကြောင်း ငါဆုတောင်း၏။ ဩနေသိဖော်သည် ငါ့အား ကြိမ်ပန်များစွာ ကူ ညီလေ၏။ ငါသည် အကျဉ်းထောင်၌ရှိသည် ဟူသော မှန်ကန်ချက်ကြောင့် သူသည် ရှက် ကြောက်ခြင်းမရှိ။
¹⁷သူသည် ရောမမြို့သို့ ရောက်သောအခါ ငါ့ကို တွေ့သည့်တိုင်အောင် ရှာ၏။
¹⁸ထိုနေ့ရက်၌ ဩနေသိဖော်သည်သခင် ဘုရားထံမှ ကရုဏာတော်ကို ခံယူရန် ခွင့်ပေး ပါလိမ့်မည်အကြောင်း ထာဝရဘုရားအား ငါ ဆုတောင်း၏။ ဩနေသိဖော်သည် ဖောက်မြို့၌ ငါ့ကို အဘယ်မျှလောက်ကူညီမစသည်ကို သင် ကောင်းမွန်စွာသိ၏။

ခရစ်တော်ယေရှု၏သစ္စာရှိသော စစ်သားတစ်ယောက်

2 တိမောသေ၊ သင်သည် ငါ၏သားကဲ့သို့ဖြစ် ၏။ ခရစ်တော်ယေရှု ငါတို့ရှိသောကျေး ဇူးတော်၌ ခိုင်ခံ့ခြင်းရှိလော့။
²ငါသွန်သင်သော အရာများတို့ကို သင်သည် ကြား၍ များစွာ သောအခြားသူတို့သည်လည်း ထိုအရာတို့ ကို ကြားကြပြီးဖြစ်၏။ သင်သည် ထိုအရာများ ကိုပင် သွန်သင်ရပါမည်။ သင်ယုံကြည်စိတ်ချ နိုင်သည့်အချို့သောသူတို့အား ထိုအရာများကို သွန်သင်လော့။ ထိုနေ့က သူတို့သည်လည်း ထိုအရာများကို အခြားသောသူတို့အား သွန် သင်ရန် တတ်နိုင်ကြလိမ့်မည်။
³ငါတို့၏ဆင်းရဲ ဒုက္ခများ၌ ဝေမျှသည်းခံလော့။ ခရစ်တော် ယေရှု၏သစ္စာရှိသောစစ် သည်တော်ကဲ့သို့ ထို အရာများကို လက်ခံလော့။
⁴စစ်သားတစ် ယောက်သည် သူ့ကို အခကြေးငွေပေး၍ ငါး သောအရာရှိကို ကျေနပ်နှစ်သက်စေခြင်းငှါ အ လိုရှိ၏။ ထို့ကြောင့် ထိုစစ်သားသည် အခြား သောသူတို့ အချိန်ဖြုန်းသောကိစ္စများ၌ မိမိအ ချိန်ကိုမဖြုန်း။
⁵အားကစားသမားကောင်းတစ် ယောက်သည် အပြေးပြိုင်ပွဲတွင် ပြေးသောအခါ အောင်နိုင်ခြင်း၏သရဖူကိုရရှိရန် အလိုရှိလျှင် သူသည် စည်းမျဉ်းအတိုင်းပြေးရမည်။
⁶သီးနှံကို

စိုက်ပျိုးသော လယ်သမားတစ်ယောက်သည် ရိတ်သိမ်းချိန်၌ သီးနှံကို ပထမဦးစွာ စားရသော သူဖြစ်ရမည်။⁷ ငါပြောဆိုသော အရာများကို ဆင်ခြင်လော့။ ဤအရာအားလုံးတို့ကို နားလည်ရန် အစွမ်းသတ္တိကို သခင်ဘုရားသည် သင့်အား ပေးတော်မူလိမ့်မည်။

⁸ ယေရှုခရစ်ကို အောက်မေ့လော့။ သူသည် ဒါဝီဒ်မင်း၏အမျိုးအနွယ်မှဖြစ်၏။ ယေရှုသည် အသေခံတော်မူသည့်တိုင်အောင် မိမိကိုယ်ကိုစွန့်လွှတ်၍ သေခြင်းမှရှောင်ပြန်ထမြောက်တော်မူ၏။ ဤအရာသည် လူတို့အား ငါ့ဟောပြောသောဝမ်းမြောက်ဖွယ်ရာသတင်းကောင်းဖြစ်၏။⁹ ထိုဝမ်းမြောက်ဖွယ်ရာသတင်းကောင်းကို ငါ့ဟောပြောသောကြောင့် ငါသည် ပြစ်မှုကို ကျူးလွန်သောသူတစ်ယောက်ကဲ့သို့ ဆင်းရဲဒုက္ခကိုခံရ၏။ ငါသည် သံကြိုးဖြင့်ချည်နှောင်ခြင်းကိုပင်လျှင်ခံရ၏။ သို့သော်လည်း ဘုရားသခင်၏ သွန်သင်တော်မူခြင်းတရားသည် ချည်နှောင်ခြင်းမရှိ။¹⁰ ထို့ကြောင့် ဤဒုက္ခဆင်းရဲခြင်းများအားလုံးတို့ကို ငါသည် စိတ်ရှည်သည်းခံခြင်းဖြင့်ခံယူ၏။ ဘုရားသခင်ရွေးကောက်တော်မူသောသူ အားလုံးတို့သည်လည်း ယေရှုခရစ်၌ ကယ်တင်ခြင်းကိုခံရမည်အကြောင်း သူတို့အတွက် ငါသည် ဤအရာကိုပြု၏။ ဘယ်သောအခါမျှ အဆုံးမရှိသောဘုန်းအသရေသည် ထိုကယ်တင်တော်မူခြင်းနှင့်အတူလာ၏။

¹¹ ဤသွန်သင်ခြင်းတရားသည် မှန်၏။

- ငါတို့သည် သူနှင့်အတူ အသေခံလျှင် ငါတို့သည်လည်း သူနှင့်အတူ အသက်ရှင်ကြလိမ့်မည်။
- ¹² ငါတို့သည် ဆင်းရဲဒုက္ခခံခြင်းကို လက်ခံလျှင် ငါတို့သည်လည်း သူနှင့်အတူ စိုးစံကြလိမ့်မည်။ ငါတို့သည် သူ့ကို ငြင်းပယ်လျှင်၊ သူသည် ငါတို့ကိုလည်း လက်ခံရန် ငြင်းပယ်တော်မူလိမ့်မည်။
- ¹³ ငါတို့သည် သစ္စာမရှိသော်လည်း၊ သူသည် သစ္စာနှင့်ပြည့်စုံတော်မူ၏။ အ

ကြောင်းမူကား သူသည် ကိုယ်ကိုယ် မမှားယွင်းနိုင်။

နှစ်သက်ဖွယ်သော အမှုဆောင်တစ်ဦး

¹⁴ ဤအရာများကို လူတို့အား ဆက်လက်၍ ပြောလော့။ အဓိပ္ပါယ်မရှိသော ငြင်းခုံခြင်းကို မပြုကြရန် ထိုသူတို့အား ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌ သတိပေးလော့။ ထိုသို့သော ငြင်းခုံခြင်းသည် အဘယ်သူ့ကိုမျှ အကျိုးမပြု။ ထိုအရာသည် နားထောင်သောသူတို့ကို ပျက်စီးစေ၏။¹⁵ ဘုရားသခင်အား လက်ခံနိုင်မည့်သူဖြစ်ရန် သင်လုပ်နိုင်သမျှ အကောင်းဆုံးပြုလော့။ သူထံ၌ ကိုယ့်ကိုယ်ဆက်ကပ်အပ်နှံလော့။ သူ၏ အလုပ်အားဖြင့် ရှက်ကြောက်ခြင်းသို့ ရောက်သော အမှုဆောင်တစ်ဦးမဖြစ်ဘဲ၊ ပြောင့်မတ်သောနည်းလမ်းအားဖြင့် စစ်မှန်သော သွန်သင်ခြင်းကို အသုံးပြုသော အမှုဆောင်တစ်ဦး ဖြစ်လော့။¹⁶ ဘုရားသခင်ထံတော်မှ မဟုတ်သော အကျိုးမဲ့သည့် အရာများတို့ကို ပြောဆိုနေသော ထိုသူတို့ထံမှ အဝေးသို့ ရှောင်လော့။ ထိုကဲ့သို့သော ပြောဆိုခြင်းသည် ဘုရားသခင်အား ပို၍ ဆန့်ကျင်ခြင်းသို့ ပို့ဆောင်လိမ့်မည်။¹⁷ သူတို့၏ ဆိုးညစ်သော သွန်သင်ခြင်းသည် သေစေတတ်သော ဖျားနာခြင်းကဲ့သို့ ကိုယ်ခန္ဓာထဲ၌ ပျံ့နှံ့လိမ့်မည်။ သူတို့အကြား၌ မေနံနှင့်ဖိလက်တို့သည် ထိုကဲ့သို့သော သူများ ဖြစ်ကြ၏။¹⁸ သူတို့သည် စစ်မှန်သော သွန်သင်ခြင်းကို စွန့်ပယ်ကြ၏။ သေခြင်းမှလူအားလုံးတို့၏ ထမြောက်ခြင်းသည် ဖြစ်ပျက်ခဲ့ပြီဟု သူတို့သည် သွန်သင်နေကြ၏။ ထိုသူနှစ်ယောက်တို့သည် အချို့သော သူတို့၏ယုံကြည်ခြင်းကို ဤနည်းအားဖြင့် ပျက်ဆီးစေကြ၏။¹⁹ သို့သော်လည်း ဘုရားသခင်၏ ခိုင်ခံ့သော အခြေခံအုတ်မြစ်သည် ဆက်၍ တည်မြဲ၏။ ဤစကားလုံးများသည် ထိုအခြေခံအုတ်မြစ်ပေါ်တွင် ရေးထားလျက်ရှိ၏။ “သခင်ဘုရားသည် သူနှင့်စပ်ဆိုင်သော သူတို့ကို သိတော်မူ၏။” * ထို့အပြင် ဤ စကားလုံးများသည် ထို

အခြေခံအုတ်မြစ်အပေါ်၌ ရေးထားလျက်ရှိ၏။ “မည်သူမဆို သခင်ဘုရား၌ ယုံကြည်ခြင်းရှိသည်ဟု ပြောဆိုသောသူရှိသမျှတို့သည် မှားယွင်းသောအမှုကို ပြုခြင်းမှရပ်ရမည်။”

²⁰ကြီးမားသောအိမ်တော်တွင် ရွှေနှင့်ငွေဖြင့် ပြုလုပ်ထားသောအရာများရှိ၏။ သို့သော်လည်း ထိုနေရာ၌ သစ်သားနှင့်ရွှံ့ဖြင့် ပြုလုပ်ထားသောအရာများလည်းရှိ၏။ အချို့သောအရာများသည် အထူးရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် အသုံးပြုထား၏။ အခြားသောအရာများသည် ညစ်ပေသောလုပ်ငန်းများအတွက် ပြုလုပ်၏။²¹ မည်သူမဆို ဆိုးညစ်သောအရာများအားလုံးတို့မှ ကိုယ်ကိုကိုယ် သန့်ရှင်းစင်ကြယ်ရန် ပြုလျှင် ထိုသူသည် အထူးရည်ရွယ်ချက်များအတွက် အသုံးပြုခြင်းကိုခံရလိမ့်မည်။ ထိုသူသည် သန့်ရှင်းစင်ကြယ်စေခြင်းငှါ ပြုလိမ့်မည်။ သခင်သည်လည်း သူ့ကို အသုံးပြုနိုင်မည်။ ထိုသူသည် မည်သည့်ကောင်းသောအမှုကို မဆိုပြုရန် အဆင်သင့် ဖြစ်လိမ့်မည်။

²²အရွယ်နုပျိုသောသူ သူတစ်ယောက်ပြုလိုသောဆိုးညစ်သည့်အရာများတို့မှ အဝေးသို့ ရှောင်လော့။ ယုံကြည်ခြင်း၊ ချစ်ခြင်းမေတ္တာနှင့်ငြိမ်သက်ခြင်းအားဖြင့် ဖြောင့်မတ်စွာ အသက်ရှင်လော့။ ဤအရာများတို့ကိုရရန် သင်တတ်နိုင်သမျှ ကြိုးစားလော့။ စင်ကြယ်သောစိတ်နှလုံးနှင့် သခင်ဘုရားကို ကိုးစားသောထိုသူတို့နှင့်အတူ ဤအရာများတို့ကို ပြုလော့။²³ မိုက်မဲခြင်းနှင့် တွေဝေသောငြင်းခုံ ခြင်းများမှ ဝေးကွာစွာနေလော့။ ဤကဲ့သို့ သောငြင်းခုံခြင်းများသည် တိုက်ခိုက်ရန်ပွားခြင်းကိုသာ ဖြစ်စေတတ်သည်ကို သင်သိ၏။²⁴ သခင်ဘုရား၏ အစေခံကျွန်သည် ငြင်းခုံခြင်းကိုမပြု။ သူသည် ခပ်သိမ်းသောသူတို့အပေါ်၌ ကြင်နာခြင်းရှိရမည်။ သူသည် အခြားသောသူတို့ကို စိတ်ရှည်သည်းခံခြင်းနှင့် သွန်သင်ရန်အလိုရှိမည်။²⁵ သခင်ဘုရား၏အစေခံကျွန်သည် သူနှင့်သဘောတူညီခြင်းမရှိသော ထိုသူတို့အား နူးညံ့သိမ်မွေ့သောအမှုအရာဖြင့် သွန်သင်ရမည်။ သူတို့

သည် သမ္မာတရားကို လက်ခံမည့်အကြောင်း ဘုရားသခင်သည် ထိုသူတို့၏စိတ်နှလုံးများကို ပြောင်းလဲစေမည် ဟူသောမျှော်လင့်ချက်နှင့် သူတို့ကို သွန်သင်ရပါမည်။²⁶ မာရ်နတ်သည် သူတို့ကို ပရိယာယ်ဖြင့် ဖမ်းဆီး၍ သူ့အလိုရှိသောအရာများကို ပြုလုပ်ရန် ကျွန်ုပ်တို့ကဲ့သို့ သူတို့ကို အသုံးပြု၏။ သို့သော်လည်း သူတို့သည် နိုးလာနိုင်၏။ သူတို့သည် မာရ်နတ်၏အသုံးပြုခြင်းခံနေသည်ကို တွေ့မြင်၍ သူ၏ထောင်ချောက်မှ ကိုယ်ကိုကိုယ် လွတ်မြောက်နိုင်၏။

နောက်ဆုံးသောနေ့ရက်များ

3 ဤအရာများကို အောက်မေ့လော့။ နောက်ဆုံးသောနေ့ရက်များ၌ ခဲယဉ်းသောကာလရောက်လိမ့်မည်။² ထိုအချိန်များတွင် လူတို့သည် ကိုယ်ကိုကိုယ်သာ ချစ်ကြ၍ ငွေကိုသာလျှင် တပ်မက်ကြလိမ့်မည်။ သူသည် ဝါကြွားခြင်း အပြည့်နှင့် မာန်မာနထောင်လွှားကြလိမ့်မည်။ သူတို့သည် အခြားသောသူတို့အား အလွန်ဆိုးသောအမှုအရာဖြင့် ပြောဆိုကြလိမ့်မည်။ လူတို့သည် သူတို့၏မိဘများတို့ကို နာခံကြလိမ့်မည်မဟုတ်။ လူတို့သည် ကျေးဇူးတရားကို သိကြလိမ့်မည်မဟုတ်။ သူတို့သည် ဘုရားသခင်အလိုရှိတော်မူသောသူများ ဖြစ်ကြလိမ့်မည်မဟုတ်။³ လူတို့သည် အခြားသောသူတို့အတွက် ချစ်ခြင်းမေတ္တာရှိကြလိမ့်မည်မဟုတ်။ သူတို့သည် ခွင့်လွှတ်လိမ့်မည်မဟုတ်။ သူတို့သည် အခြားသောသူတို့၏မကောင်းကြောင်းကို ပြောဆိုကြလိမ့်မည်။ သူတို့သည် ကိုယ်ကိုကိုယ် ထိန်းချုပ်ကြလိမ့်မည်မဟုတ်။ သူတို့သည် အလွန်ရက်စက်ကြမ်းတမ်း၍ ကောင်းသောအရာများကိုမုန်းကြလိမ့်မည်။⁴ ထိုနောက်ဆုံးသောနေ့ရက်များ၌ လူတို့သည် သူတို့၏မိတ်ဆွေများကို ဆန့်ကျင်၍ ဆီးတားကြလိမ့်မည်။ သူတို့သည် ဆင်ခြင်တွေးတောခြင်းကင်းလျက် မိုက်မဲသောအလုပ်များကို ပြုကြလိမ့်မည်။ သူတို့သည် ဘဝင်မြင်၍ မာန်မာနထောင်

လွှားကြလိမ့်မည်။ လူတို့သည် ပျော်ရွှင်မှုကို သာ ချစ်ကြလိမ့်မည်။ သူတို့သည် ဘုရားသခင်ကို ချစ်ကြလိမ့်မည်မဟုတ်။⁵ ထိုသူတို့သည် ဘုရားသခင်ကို အစေခံသကဲ့သို့ ဆက်လက်၍ ပြုမူကြလိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း သူတို့သည် အမှန်စင်စစ် ဘုရားသခင်၏အစေမခံကြကြောင်းကို သူတို့၏အသက်ရှင်ခြင်းအားဖြင့် ထင်ရှားစေလိမ့်မည်။ တိမောသေထို သူတို့ထံမှ အဝေးသို့ ရှောင်လော့။⁶ အချို့သောသူတို့သည် အိမ်များသို့ ဝင်ကြပြီး အပြစ်ဒုစရိုက်များနှင့် ပြည့်စုံ၍ အားနည်းသောမိန်းမတို့ကို ယူကြ၏။ ထိုမိန်းမတို့သည် ဆိုးသောအလိုဆန္ဒ၏ နည်းမျိုးစုံအားဖြင့် နေရာအနှံ့အပြားသို့ နှင်ထုတ်ခြင်းကိုခံရ၏။⁷ ထိုမိန်းမတို့သည် အစဉ်မပြတ်အသစ်သောသွန်သင်ခြင်းများကို ကြိုးစား၍ သင်ယူကြ၏။ သို့သော်လည်း သူတို့သည် သမ္မာတရားကို ဘယ်သောအခါမျှ စုံလင်စွာ နားလည်ရန် မတတ်နိုင်ကြ။⁸ ယနေ့နှင့်ယံမြေတို့ကို အောက်မေ့လော့။ ယနေ့နှင့်ယံမြေတို့သည် မောရှေအား ဆန့်ကျင်သကဲ့သို့ ထိုသူတို့သည် သမ္မာတရားကို ဆန့်ကျင်ကြ၏။ ထိုသူတို့သည် သူတို့၏စိတ်နှလုံးကို ယိုယွင်းစေကြ၏။ သူတို့သည် စစ်မှန်သောယုံကြည်ခြင်းသို့ လိုက်လျှောက်ရန် ကြိုးစားသော်လည်း လမ်းလွဲကြ၏။⁹ သို့သော်လည်း သူတို့ပြုသောအရာများတွင် သူတို့သည် အောင်မြင်ကြလိမ့်မည်မဟုတ်။ သူတို့သည် မိုက်မဲသောသူများ ဖြစ်ကြသည်ကို လူအားလုံးတို့သည် မြင်ကြလိမ့်မည်။ ယနေ့နှင့်ယံမြေတို့၌ ဖြစ်ပျက်သောအရာမှာ ထိုအရာပင်ဖြစ်၏။

နောက်ဆုံးညွှန်ကြားချက်များ

¹⁰ သို့သော်လည်းသင်သည် ငါ၏အကြောင်းအားလုံးကိုသိ၏။ ငါသည် အဘယ်အရာကို သွန်သင်သည်ကို လည်းကောင်း၊ ငါ၏အသက်ရှင်ခြင်းနည်းလမ်းကိုလည်းကောင်း သင်သိ၏။ အသက်တာ၌ ငါ၏ရည်ရွယ်ချက်ကို သင်သိ၏။ သင်သည် ငါ၏ယုံကြည်ခြင်း၊ စိတ်ရှည်သည်းခံ

ခြင်းနှင့် ချစ်ခြင်းမေတ္တာတို့ကိုသိ၏။ ငါသည် အဆုံးသတ်ရန် ဘယ်သောအခါမျှ ကြိုးစားသည်ကိုသင်သိ၏။¹¹ သင်သည် ငါခံခဲ့သောညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်ခြင်းများနှင့် ဒုက္ခဆင်းရဲခြင်းများကို သိ၏။ အန္တိအုတ်မြို့၊ က္ကကောနိမြို့၊ လုတ္တရမြို့တို့တွင် ငါပေါ်၌ ဖြစ်ပျက်ခဲ့သောအရာများအားလုံးတို့ကို သင်သိ၏။ ထိုနေရာများ၌ ငါ၏ခံစားခဲ့ရသောညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်ခြင်းများကို သင်သိ၏။ သို့သော်လည်း သခင်ဘုရားသည် ထိုဒုက္ခဆင်းရဲခြင်းများအားလုံးမှငါ့ကို ကယ်တင်တော်မူ၏။¹² ခရစ်တော်ယေရှု၌ ဘုရားသခင်၏အလိုတော်ရှိသည်အတိုင်း အသက်ရှင်ရန်အလိုရှိသောသူအပေါင်းတို့သည် ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်ခြင်းကိုခံကြရလိမ့်မည်။¹³ သို့သော်လည်း ဆိုးညစ်ခြင်းရှိ၍ အခြားသောသူတို့အား လိမ်ညာလှည့်ဖြားသောသူတို့အတွက် ပို၍ဆိုးရွားလာလိမ့်မည်။ သူတို့သည် အခြားသောသူတို့အား လိမ်ညာလှည့်ဖြားကြ၏။ သို့သော်လည်း သူတို့သည် ကိုယ်ကိုကိုယ်လည်း လိမ်ညာလှည့်ဖြားကြ၏။

¹⁴ သင်သည် သင်ယူခဲ့သော သွန်သင်ခြင်းတရားကို ဆက်လက်၍ လိုက်လျှောက်လော့။ ထိုသွန်သင်ခြင်းတရားတို့သည် မှန်သည်ကိုလည်း သင်သိ၏။ ထိုအရာများကို သင့်အား သွန်သင်ခဲ့သော လူတို့သည် ယုံကြည်စိတ်ချနိုင်သည်ကိုသင်သိ၏။¹⁵ သင်သည် သူငယ်ကလေးဘဝ၌ ပင်လျှင် သန့်ရှင်းသော သမ္မာကျမ်းစာကို သိရှိပြီး ဖြစ်၏။ ထိုကျမ်းစာတို့သည် သင့်ကို ပညာရှိစေခြင်းငှါ တတ်နိုင်တော်မူ၏။ ထိုပညာသည် ခရစ်တော်ယေရှု၌ ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် ကယ်တင်ခြင်းသို့ လမ်းပြတော်မူ၏။¹⁶ ကျမ်းစာရှိသမျှအားလုံးတို့သည် ဘုရားသခင်ပေးတော်မူခြင်းအားဖြင့်ဖြစ်၏။ ကျမ်းစာရှိသမျှအားလုံးသည် သွန်သင်ခြင်းအတွက် သော်လည်းကောင်း၊ လူတို့အား သူတို့၏အသက်တာများ၌ မှားယွင်းသောအရာများတို့ကို ထင်ရှားစေခြင်းငှါသော်လည်းကောင်းအသုံးဝင်လျက်ရှိ၏။ ထိုအရာသည် အမှားများကို ပြုပြင်ရန်အတွက်

သော်လည်းကောင်း၊ ပြောင့်မတ်သောနည်းလမ်းအားဖြင့် အသက်ရှင်ရန် သူတို့အား သွန်သင်ရာတွင်လည်းကောင်း၊ အသုံးဝင်လျှက်ရှိ၏။¹⁷ သမ္မာကျမ်းစာကို အသုံးပြုခြင်းအားဖြင့် ဘုရားသခင်အား အစေကိုခံသောသူသည် စုံလင်စွာပြင်ဆင်မှုရှိလိမ့်မည်။ ကောင်းသောအမှုရှိသမျှသောအရာခပ်သိမ်းတို့ကိုပြုရန် လိုအပ်သောအရာခပ်သိမ်းတို့ကိုလည်း ရရှိလိမ့်မည် ဖြစ်၏။

4 ငါသည် ဘုရားသခင်နှင့် ယေရှုခရစ်၏ ရှေ့တော်၌ သင့်ကို ပညတ်ထား၏။ ခရစ်တော်ယေရှုသည် အသက်ရှင်သောသူတို့နှင့် သေလျက်ရှိသော သူတို့ကို တရားစီရင်တော်မူလိမ့်မည်။ သူ့၌နိုင်ငံတော်ရှိ၏။ သူသည် တစ်ဖန်ကြွလာဦးမည်။ ထိုကြောင့် ငါသည် သင့်အား ဤပညတ်ချက်ကိုပေး၏။² ဝမ်းမြောက်ဖွယ်ရာသတင်းကောင်းကို လူတို့အား ဟောပြောလော့။ အချိန်တိုင်း၌ အဆင်သင့်ရှိလော့။ လူတို့အား သူတို့ပြုရန် လိုအပ်သောအရာများကို ဟောပြောလော့။ သူတို့မှားယွင်းကြသောအခါ ဖော်ပြလော့။ သူတို့အား တိုက်တွန်းနှိုးဆော်လော့။ ဤအရာများတို့ကို ကြီးမားသောစိတ်ရှည်သည်းခံခြင်းနှင့် ဂရုတစိုက်သွန်သင်ခြင်းအားဖြင့် ပြုလော့။³ လူတို့သည် စစ်မှန်သော တရားသွန်သင်ခြင်းကို နားမခံနိုင်သောအချိန်ကာလသည် ရောက်လာလိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း သူတို့သည် သူတို့ကို ကျေနပ်နှစ်သိမ့်စေသောဆရာများကို ပို၍တွေ့ကြလိမ့်မည်။ သူတို့သည် သူတို့ကြားလိုသောအရာများကို သွန်သင်တတ်သောဆရာများကို တွေ့ကြလိမ့်မည်။⁴ လူတို့သည် သမ္မာ တရားကို နားထောင်ခြင်းမှ ရပ်ကြလိမ့်မည်။ သူတို့သည် မှားယွင်းသောပုံပြင်ဝတ္ထုများကို သွန်သင်သောထိုသူတို့ကို အာရုံစိုက်၍ လမ်း လွဲကြလိမ့်မည်။⁵ သို့သော်လည်း သင်သည် အချိန်အခါတိုင်း၌ ကိုယ်ကိုယ်ထိန်းချုပ်ရမည်။ ဒုက္ခဆင်းရဲခြင်းများရောက်လာသောအခါ ထိုဒုက္ခဆင်းရဲခြင်းများကိုလက်ခံလော့။ ဝမ်းမြောက်ဖွယ်ရာသတင်းကောင်း

ကို ပြန်ဝေခြင်းအမှုကို ပြုလော့။ ဘုရားသခင်၏အစေခံကျွန်တစ်ယောက်၏ တာဝန်ရှိသမျှအားလုံးတို့ကို ဆောင်ရွက်လော့။

⁶ ငါ၏အသက်တာသည် ယင်ပူဇော်ခြင်းကဲ့သို့ စွန့်လွှတ်ရမည့်အချိန်ရောက်လာပြီ။ ငါအတွက် ဤအသက်တာကို စွန့်ခွာရမည့်အချိန်ရောက်လာပြီ။⁷ ငါသည် ကောင်းသောတိုက်လှန် ခြင်းဖြင့် တိုက်ခိုက်ပြီ။ ငါသည် အပြေးပြိုင်ခြင်းကိုပြီးစီးပြီ။ ငါသည် စစ်မှန်သောယုံကြည်ခြင်းကို စောင့်ရှောက်၏။⁸ ယခုတွင် သရပူသည် ငါအတွက် စောင့်ကြိုလျှက်ရှိ၏။ ငါသည် ပြောင့်မတ်တော်မူခြင်းသရပူကိုခံရလိမ့်မည်။ သခင်ဘုရားသည် တရားမျှတစွာ စီရင်တော်မူသောတရားသူ ကြီးဖြစ်၍ ထိုနေ့ရက်၌ သူသည် ငါ့အား ထိုသရပူနှင့် ဆုချီးမြှင့်တော်မူလိမ့်မည်။ သူသည် ငါ့ကိုသာ ပေးထိုသရပူကို တော်မူလိမ့်မည်မဟုတ်။ သူ့အတွက် တစ်ဖန်ကြွလာတော်မူခြင်းကို ချစ်ခြင်းနှင့် စောင့်မျှော်လျက်ရှိသောသူအားလုံးတို့ကိုလည်း ပေးတော်မူလိမ့်မည်။

ကိုယ်ရေးကိုယ်တာစကားများ

⁹ သင်သည် ငါထံသို့ အမြန်လာခြင်းငှါ ကြိုးစားလော့။¹⁰ ဒေမသည် ဤလောကကို အလွန်ချစ်၏။ ထိုအကြောင်းကြောင့် သူသည် ငါ့ကို စွန့်ခွာလေ၏။ သူသည် သက်သာလောနိတ်မြို့သို့သွား၏။ ကရုဏေသည် ဂလာတိမြို့သို့သွား၏။ တိတုသည် ဒါလမာတိပြည်သို့သွား၏။¹¹ လုကာသည်သာလျှင် ယခုတိုင်အောင် ငါနှင့်အတူရှိသည့် တစ်ယောက်တည်းသောသူဖြစ်၏။ သင်သည် လာသောအခါ မာကုကိုလည်း သင်နှင့်အတူခေါ်လာလော့။ သူသည် ဤအရပ်၌ ငါ၏အမှုကို ကူညီနိုင်ပါမည်။¹² ငါသည် တုခိတ်ကို ဖောက်မြို့သို့စေလွှတ်၏။

¹³ ငါသည် တရားမြို့တွင် ရှိသောအခါ ငါ၏အပေါ်အင်္ကျီကို ကာပုလက်နှင့်အတူ ငါချန်ထား၏။ ထို့ကြောင့် သင်သည် လာသောအခါ ထိုအပေါ်အင်္ကျီကို ငါထံသို့ ယူလာလော့။ ငါ၏

စာစောင်များကိုလည်း ယူလာလော့။ သား ရေပေါ်၌ ရေးသောစာစောင်များသည် ငါ့အလိုအပ်ဆုံးသော အရာများဖြစ်၏။

¹⁴ပန်းတိမ်သမား အာလေဇန္ဒြသည် ငါ့ကို ဆန့်ကျင်၍ ဘေးအန္တရာယ် ဖြစ်စေတတ်သော အရာများစွာတို့ကိုပြု၏။ သခင်ဘုရားသည် အာလေဇန္ဒြအား သူပြုသောအရာများတို့အတွက် အပြစ်ဒဏ်ပေးလိမ့်မည်။ ¹⁵သူသည် သင့်ကိုလည်း နာကျင်ထိခိုက်စေခြင်းငှါ မပြုမည့်အကြောင်း သင်သတိပြုလော့။ သူသည် ငါတို့၏သွန်သင်ခြင်းတရားကို အလွန်ပြင်းထန်စွာ တိုက်ခိုက်လေ၏။

¹⁶ပထမအချိန်၌ ငါသည် ခုခံကာကွယ်ခြင်းကို တရားရှုံး၌ ပြုသောအခါ ငါ့ကို ကူညီရန် အဘယ်သူမျှမရှိ၊ လူအပေါင်းတို့သည် ငါ့ကို စွန့်ခွာကြ၏။ ထိုအရာတွက် ဘုရားသခင်သည် သူတို့ကို ခွင့်လွှတ်တော်မူပါမည်အကြောင်း ငါဆုတောင်း၏။ ¹⁷သို့သော်လည်း သခင်ဘုရားသည် ငါနှင့်အတူရှိတော်မူ၍ ငါ့အား ခွန်အားနှင့် ပြည့်စုံစေတော်မူ၏။ တစ်ပါးသောအမျိုးသားအားလုံးတို့ကို ဝမ်းမြောက်ဖွယ်ရာသတင်းကောင်းကိုပြောရန် သူသည် ငါ့အား အလိုရှိ၏။ ထို့ကြောင့် ငါသည် ခြင်္သေ့၏ခံတွင်းမှ

ကယ်တင်တော်မူခြင်းကိုခံရ၏။ ¹⁸တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူသည် ငါ့ကို နာကျင်ထိခိုက်စေခြင်းငှါ ကြိုးစားလျှင် သခင်ဘုရားသည် ငါ့ကို ကယ်တင်တော်မူလိမ့်မည်။ သူသည် သူ၏ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်သို့ ငါ့ကို လုံခြုံစွာယူဆောင်တော်မူလိမ့်မည်။ သခင်ဘုရား၏ဘုန်းအသရေတော်သည် ထာဝရအစဉ်မပြတ်တည်ရှိပါစေသော။ အာမင်။

နောက်ဆုံးနှုတ်ဆက်ခြင်းများ

¹⁹ပြစ်ကိလနှင့် အာကုလ၊ သြနေသိဖော်၏ အိမ်သူအိမ်သားများကို နှုတ်ဆက်လော့။ ²⁰ရေတ္တုသည် ကောရိန္ဒြမြို့၌နေ၏။ တရားပိမ်သည် ဖျားနာသောကြောင့် မိလက်မြို့၌ ငါချန်ထား၏။ ²¹ဆောင်းကာလမရောက်မီသင်သည် ငါရှိရာသို့ လာနိုင်မည့်အကြောင်း အလွန်ကြိုးစားလော့။

ဥဗုလုသည် သင့်ကို နှုတ်ဆက်၏။ ပုဒေ၊ လိန၊ ကလောဒီနှင့် ခရစ်တော်၌ ညီအစ်ကိုများအားလုံးတို့သည် သင့်ကိုနှုတ်ဆက်ကြ၏။

²²ဘုရားသခင်သည် သင်၏စိတ်ဝိညာဉ်နှင့် အတူရှိတော်မူပါစေ။ သင်၌ကျေးဇူးတော်ရှိစေသတည်း။

တိတုသြဝါဒစာ

1 ဤစာသည် ဘုရားသခင်၏ကျွန်တည်းဟူသော ယေရှုခရစ်၏တမန်တော်တစ်ပါးဖြစ်သော ပေါလုထံမှဖြစ်၏။ ဘုရားသခင်ရှေးကောက်တော်မူသော သူတို့၏ယုံကြည်ခြင်းကို ခွန်အားရှိစေခြင်းငှါ၎င်း၊ သူတို့သည် သမ္မာတရားကို နက်ရှိုင်းစွာ သိစေခြင်းငှါ၎င်း၊ ငါ့အား စေလွှတ်တော်မူ၏။ ထိုသမ္မာတရားသည် လူတို့အား ဘုရားသခင်ဝတ်၌ အဘယ်သို့မေ့လျော်ရမည်ကို ဖော်ပြတော်မူ၏။ ² ငါတို့သည် ထာဝရအသက်ကိုရမည်အကြောင်း ထိုယုံကြည်ခြင်းနှင့် အသိပညာသည် ငါတို့အား မျှော်လင့်ခြင်းပေး၏။ ဘုရားသခင်သည် အချိန်ကာလမစတင်မီထိုအသက်ကို ငါတို့အတွက် ဂတိထားတော်မူ၏။ ဘုရားသခင်သည် မုသာစကားကို ပြောတော်မမူ။ အချိန်ကာလစေ့သောအခါ ဘုရားသခင်သည် ထိုအသက်အကြောင်းကို လူသားတို့အား သိခွင့်ပေးတော်မူ၏။

³ ဘုရားသခင်သည် ဤအရာကို ဟောပြောခြင်းအားဖြင့် ပြုလုပ်၍ ငါတို့ကို ကယ်တင်တော်မူသော အရှင်ဘုရားသခင်သည် ထိုသို့ ပြုခြင်းငှါ ငါ့အား အမိန့်ပေးတော်မူသောအခါ ဤအရာကို ငါ၌အပ်ထားတော်မူ၏။

⁴ ငါတို့အတူတကွ ဝေငှလျက်ရှိသောယုံကြည်ခြင်း၌ ငါ၏စစ်မှန်သောသားကဲ့သို့ ဖြစ်သောတိတုကို ကြားလိုက်ပါ၏။ ငါတို့၏ကယ်တင်ရှင်ယေရှုခရစ်နှင့်ခမည်းတော်ဘုရားသခင်ထံတော်မှ လာသောကျေးဇူးတော်နှင့် ငြိမ်သက်ခြင်းသည် သင်၌ရှိပါစေသော။

တိတု၊ ကရေတေကျွန်း၌အမှဆောင်လော့
⁵ ငါသည် သင့်ကို ကရေတေကျွန်း၌ ထား

၏။ သို့မှသာ သင်သည် ဆောင်ရွက်ရန် လိုအပ်နေသေးသောအရာတို့ကို ပြီးစီးအောင် ပြုနိုင်လိမ့်မည်။ သင်သည် လူတို့ကို သင်းအုပ်တို့အဖြစ် မြို့ရှိသမျှတို့၌ ခန့်ထားခြင်းငှါ သင့်ကို ငါထားခဲ့၏။ ငါသည် သင့်ကို မှာထားခဲ့သည် အတိုင်း သင်ပြုလော့။ ⁶ သင်းအုပ်တစ်ပါးဖြစ်ရန် လူတစ်ယောက်သည် အပြစ်တင်ခွင့်နှင့် ကင်းလွတ်သောသူ၊ မယားတစ်ယောက်တည်းရှိသောသူနှင့် မိမိသားသမီးတို့မရှိအားထားလောက်သောသူဖြစ်ရမည်။ သူတို့သည် ရိုင်းစိုင်း၍ နာခံခြင်းမရှိသောသားသမီးများကဲ့သို့ မဖြစ်ရ။ ⁷ သင်အုပ်သည် ဘုရားသခင်၏အမှုတော်ကို ကြည့်ရှုစောင့်ရှောက်သောဝတ္တရားရှိရ၏။ ထို့ကြောင့် သူသည် မှားယွင်းသောလမ်းကြောင်းပေါ်၌ အသက်ရှင်သည် မဟုတ်ကြောင်း လူတို့သည် ပြောဆိုနိုင်ခြင်းအခွင့်နှင့် ကင်းလွတ်ရမည်။ သူသည် ဝါကြွားသောသူ စိတ်တိုသောသူမဖြစ်ရ။ သူသည် စပျစ်ရည်ကို မသောက်ကြူးရ။ သူသည် ဒိုက်ရန်ဖြစ်ခြင်းကို နှစ်သက်သောသူမဖြစ်ရ။ သူသည် လူတို့ကို အစဉ်အမြဲ လိမ်ညာလှည့်ဖြားခြင်းအားဖြင့် ချမ်းသာကြွယ်ဝခြင်းကို ကြိုးစားသောသူမဖြစ်ရ။ ⁸ သင်းအုပ်သည် လူတို့အား မိမိအိမ်၌လက်ခံခြင်းအားဖြင့် သူတို့ကို ကူညီရန် အစဉ်အမြဲအသင့်ဖြစ်ရမည်။ သူသည် ကောင်းသောအရာကို ချစ်မြတ်နိုးရမည်။ သူသည် ပညာရှိသောသူဖြစ်ရမည်။ သူသည် ဖြောင့်မတ်စွာ အသက်ရှင်ရမည်။ သူသည် သန့်ရှင်းသောသူဖြစ်ရမည်။ သူသည် ကိုယ်ကိုကိုယ် ထိန်းချုပ်ရန် တတ်နိုင်ရမည်။ ⁹ သင်းအုပ်သည် ငါတို့သွန်သင်သကဲ့သို့ သမ္မာတရားကို လိုက်လျှောက်ရမည်။

သူသည် မှန်ကန်သောသွန်သင်ခြင်းအားဖြင့် လူတို့အား ကူညီရန်တတ်နိုင်ရမည်။ မှန်ကန်သောသြဝါဒ၏သွန်သင်ခြင်းကို ဆန့်ကျင်သောသူတို့ကို တားဆီး၍ မှားယွင်းကြောင်းပြသနိုင်သောသူဖြစ်ရမည်။

¹⁰နာခံရန် ငြင်းဆန်သောသူအများရှိကြ၏။ အကျိုးမဲ့၍ အချည်းနှီးသောအရာများကိုတော့ပြော၍ အခြားသောသူတို့ကို မှားယွင်းသောလမ်းသို့ ဦးဆောင်သောသူအများရှိကြ၏။ အထူးသဖြင့် ယုဒနောက်ခံမှလာသော သူတို့ကို ငါဆိုလို၏။ ¹¹သင်းအုပ်သည် လူတို့အား မှားယွင်းကြောင်းကို ထင်ရှားစေ၍ ထိုအကျိုးမဲ့အချည်းနှီးပြောဆိုခြင်းမှ သူတို့ကို ရပ်တန့်စေခြင်းငှါ တတ်နိုင်သောသူဖြစ်ရမည်။ ယုဒဆရာတို့သည် သူတို့မသွန်သင်အပ်သောအရာများတို့ကို သွန်သင်ခြင်းအားဖြင့် တစ်မိသားစုလုံးကို ပျက်စီးစေကြ၏။ သူတို့သည် လူတို့အား လိမ်ညာလှည့်ပြား၍ ငွေရခြင်းအတွက်သာ ထိုအရာများကို သွန်သင်ခြင်းဖြစ်၏။ ¹²ကရေတကျွန်းရှိ သူတို့၏ပရောဖက်များထဲမှ တစ်ပါးသောသူကပင်လျှင် “ကရေတကျွန်း၌ နေသောသူတို့သည် အစဉ်အမြဲ မုသာစကား ကိုပြောကြ၏။ သူတို့သည် အဘယ်အရာကိုမျှ မပြုလို။ သို့သော်လည်း စားလို၍ပျင်းရိသောသူ၊ ဆိုးညစ်သောတိရစ္ဆာန်များ ဖြစ်ကြသည်” ဟုကိုယ်တိုင်ဝန်ခံပြောဆို၏။ ¹³ထိုပရောဖက်ပြောသောစကားတို့သည် မှန်၏။ ထို့ကြောင့် သူတို့သည် မှားယွင်းသောသူများ ဖြစ်ကြောင်းကို ထိုသူတို့အား ပြောကြလော့။ သင်တို့သည် သူတို့ကို တင်းကျပ်စွာ ဆုံးမရမည်။ ဤသို့ဖြင့် သူတို့သည် ယုံကြည်ခြင်း၌ ဒိုင်ခန့်လာလိမ့်မည်။ ¹⁴ထို့နောက် ထိုသူတို့သည် ယုဒပုံပြင်ဒဏ္ဍာရီစကားတို့ကို လက်ခံခြင်းမှ ရပ်စဲကြလိမ့်မည်။ သူတို့သည် သမ္မာတရားကို လက်မခံသောသူတို့၏ ပညတ်တို့ကို လိုက်လျှောက်ခြင်းမှ ပြန်လှည့်လာကြလိမ့်မည်။ ¹⁵စင်ကြယ်သောသူတို့အတွက် ခပ်သိမ်းသောအရာတို့သည် စင်ကြယ်၏။ သို့သော်လည်း အပြစ်တရားနှင့်ပြည့်

၍ မယုံကြည်သောသူတို့အတွက် အဘယ်အရာမျှ စင်ကြယ်ခြင်းမရှိ။ အမှန်စင်စစ် ထိုသူတို့၏ အကြံအစည်နှင့် ကိုယ်ကိုကိုယ် သိသောစိတ်သည် မစင်ကြယ်။ ¹⁶ထိုသူတို့က ငါတို့သည် ဘုရားကို သိကြသည် ဟုဆို၏။ သို့သော်လည်း၊ သူတို့ပြုသည် ဆိုးညစ်သောအရာအားဖြင့် ဘုရားသခင်ကို လက်မခံကြောင်းထင်ရှားစေ၏။ သူတို့သည် ကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်းသောသူများ ဖြစ်ကြ၏။ သူတို့သည် နာခံခြင်းကို ငြင်းပယ်ကြ၏။ သူတို့သည် ကောင်းသောအမှုတစ်ခုကိုမျှပြုလုပ်ခြင်းငှါ အစွမ်းမရှိကြ၏။

စစ်မှန်သောသွန်သင်ခြင်းကိုလိုက်လျှောက်ခြင်း

2 သင်သည် လူတို့အား စစ်မှန်သော သွန်သင်ခြင်းကို လိုက်လျှောက်ကြရန် သူတို့ပြုရမည့်အရာများကို သွန်သင်ရမည်။ ²အသက်ကြီးရင့်သောယောက်ျားတို့သည် ကိုယ်ကိုကိုယ် ထိန်းချုပ်ခြင်းငှါ၎င်း၊ ဣဒြေစောင်၍ ပညာရှိစွာ နေထိုင်ခြင်းငှါ၎င်း ညွှန်ကြားလော့။ သူတပါးကို ချစ်ခြင်း၌ စိတ်အားထက်သန်၍၊ စိတ်ရှည်သည်းခံခြင်း၌၊ အားကြီးလာစေခြင်းငှါ သွန်သင်လော့။

³ထိုနည်းတူ အသက်ကြီးရင့်သော မိန်းမတို့သည်လည်း ကောင်းမွန်စွာ ပြုမူခြင်းငှါ ညွှန်ကြားလော့။ အခြားသောသူတို့အား ဆန့်ကျင်၍ ပြောဆိုခြင်း မပြုခြင်းငှါ၎င်း၊ စပျစ်ရည်ကို အလွန်အကျွံသောက်ခြင်း အလေ့အထမရှိခြင်း ငှါ၎င်း သွန်သင်လော့။ ထိုမိန်းမတို့သည် အဘယ်အရာကောင်းမွန်သည်ကို သွန်သင်ရပါမည်။ ⁴သူတို့သည် ထိုနည်းလမ်းအားဖြင့် အသက်ပျိုသောမိန်းမတို့အား ကိုယ်ခင်ပွန်းနှင့် သားသမီးကို ချစ်ကြခြင်းငှါ သွန်သင်နိုင်လိမ့်မည်။ ⁵သူတို့သည် အသက်ပျိုသောမိန်းမတို့အား ပညာရှိစွာ နေထိုင်သောသူ၊ စင်ကြယ်သောသူ၊ မိမိအိမ်ကို ပြုစုသောသူ၊ ကြင်နာသောသူနှင့်ခင်ပွန်း၏အုပ်စိုးခြင်းကို ဝန်ခံသောသူ ဖြစ်စေခြင်းငှါ

သွန်သင်နိုင်လိမ့်မည်။ ထို့နောက် ဘုရားသခင်သည် ငါတို့အား ပေးတော်မူသောသွန်သင်ခြင်းတရားသည် အဘယ်သူကမျှ အပြစ်ရှာ၍ဝေဖန်နိုင်လိမ့်မည်မဟုတ်။

⁶ထိုနည်းတူ လူပျိုတို့သည်လည်း ပညာရှိစွာ နေထိုင်ခြင်းငှါ ပြောလော့။ ⁷လူပျိုတို့အတွက် အရာရာ၌ ကောင်းသောအကျင့်တို့၏ပုံသက်သေကို ကိုယ်တိုင်ပြုလော့။ သင်သည် သွန်သင်သောအခါ ရိုးသားဖြောင့် မတ်ခြင်းနှင့် ရှိသေလေးစားခြင်းရှိလော့။ ⁸သင်သည် ပြောဆိုသောအခါ ပြစ်တင်ဝေဖန်ခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်မည် အကြောင်းကောင်းသောစကားကို အသုံးပြုလော့။ ထို့နောက် ငါတို့ကို ဆန့်ကျင်ဘက်ပြုသောသူတို့သည် ရှက်ကြောက်ခြင်းသို့ ရောက်လိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့သည် ငါတို့ကို ဆန့်ကျင်ခြင်းငှါ မကောင်းသော အရာတစ်စုံတစ်ခုကိုမျှ ပြောဆိုနိုင်မည်မဟုတ်။

⁹အစေခံကျွန်တို့အား ဤအရာတို့ကို သွန်သင်လော့။ သူတို့သည် အချိန်အခါတို့၌ သူတို့၏သခင်တို့ကို နာခံကြရမည်။ သူတို့သည် မိမိတို့သခင်တို့ကို ကျေနပ်နှစ်သိမ့်စေခြင်းငှါ ကြိုးစားကြရမည်။ သူတို့သည် မိမိတို့သခင်တို့ကို အငြင်းအခုံမပြုကြရ။ ¹⁰သူတို့သည် မိမိတို့သခင်တို့ထံမှ ခိုးခြင်းဝှက်ခြင်းမပြုရ။ သူတို့သည် ယုံကြည်စိတ်ချနိုင်ကြောင်းကို မိမိတို့သခင်တို့အား ထင်ရှားစေကြရမည်။ ငါတို့ကို ကယ်တင်တော်မူသော ဘုရားသခင်ထံတော်မှလာသောသွန်သင်တော်မူချက်သည် ချီးမွမ်းခြင်းရှိစေနိုင်မည် အကြောင်း အစေခံကျွန်တို့သည် ဤအရာတို့ကိုပြုရမည်။

¹¹ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်သည် ရောက်လာပြီ ဖြစ်သောကြောင့် ငါတို့သည် ထိုသို့ အသက်ရှင်ရမည်။ ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်သည် ခပ်သိမ်းသောသူတို့ကို ကယ်တင်နိုင်၏။ ¹²ထိုကျေးဇူးတော်သည် ငါတို့အား ဘုရားသခင်ကို ဆန့်ကျင်၍ အသက်မရှင်ရန်နှင့် လောကီသားတို့၏ ပြုလိုသောမကောင်းသော အရာတို့ကို မပြုကြရန် သွန်သင်တော်မူ၏။

ထိုကျေးဇူးတော်သည် ငါတို့အား ဤလောက၌ သတိရှိစွာ အသက်ရှင်ခြင်းငှါ၊ ဖြောင့်မတ်စွာ အသက်ရှင်ခြင်းငှါ၊ ငါတို့၏သစ္စာရှိခြင်းကို ဘုရားသခင်ထံသို့ ထင်ရှားစေခြင်းငှါ၊ သွန်သင်တော်မူ၏။ ¹³ကြီးမြတ်သော ဘုရားသခင်တည်းဟူသော ငါတို့ကို၊ ကယ်တင်တော်မူသော အရှင်ယေရှုခရစ်၏ဘုန်းအသရေတော်နှင့် ကြွလာတော်မူခြင်း အလိုငှါ ငါတို့သည် စောင့်မျှော်နေကြစဉ် ငါတို့သည် ထိုကဲ့သို့ အသက်ရှင်ရပါမည်။ သူသည် ငါတို့၏ကြီးမားသောမျှော်လင့်ခြင်း ဖြစ်၏။ ¹⁴ငါတို့ကို ခပ်သိမ်းသောအပြစ်ဒုစရိုက်တို့မှ လွတ်မြောက်စေခြင်းငှါ သူသည် ငါတို့အတွက် အသေခံတော်မူ၏။ ငါတို့သည် ကိုယ်တော်နှင့်သာလျှင် စပ်ဆိုင်၍ ကောင်းသောအရာများကို အစဉ်မပြတ် ပြုရန် အလိုရှိသောစင်ကြယ်သည့် သူများဖြစ်စေခြင်းငှါ ကိုယ်တော်သည် အသေခံတော်မူ၏။

¹⁵အာဏာအပြည့်အဝဖြင့် ဤအရာများကို လူတို့အား သွန်သင်လော့။ သူတို့သည် မှားယွင်းသောအခါ သူတို့အား ပြုပြင်ဆုံးမလော့။ အဘယ်သူမျှ သင့်ကို မထိမ့်မြင်မပြုစေနှင့်။

အသက်ရှင်ရန် ဖြောင့်မတ်သောနည်းလမ်း

3လူတို့သည် ဤ အရာများကို အစဉ်မပြတ် ပြုလုပ်စေခြင်းငှါ သတိပေးလော့။ သူတို့ကို အုပ်စိုးသောသူတို့နှင့် အစိုးရခေါင်းဆောင်တို့၏အာဏာစက်အောက်၌ ရှိရမည်။ ထိုအုပ်စိုးသူတို့ကို နာခံ၍ ကောင်းသောအမှုကို ပြုစေခြင်းငှါ အသင့်ဖြစ်၍။ ²တစ်စုံတစ်ယောက်၏ မကောင်းသောအကြောင်းအရာကို မပြောဆိုရ။ အခြားသောသူတို့နှင့် ငြိမ်းချမ်းစွာအသက်ရှင်နေထိုင်ရမည်။ အခြားသောသူတို့၌ နူးညံ့သိမ်မွေ့ခြင်း ရှိရမည်။ အခြားသောသူတို့၌ ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့ရမည်။ ဤအရာများကိုလူ ခပ်သိမ်းတို့အား ပြုရမည့်အကြောင်း ယုံကြည်သူများကို သတိပေးလော့။

³လွန်ခဲ့ပြီးသောကာလ၌ ငါတို့သည်လည်း သူတို့ကဲ့သို့ မိုက်မဲသောသူများ ဖြစ်ကြ၏။ ငါ

တို့သည် နာခံခြင်းမရှိကြ။ ငါတို့သည်လမ်းမှားလျှက်ရှိကြ၏။ ငါတို့သည် ငါတို့၏ကိုယ်ခန္ဓာများ၏ အလိုရှိသည်အတိုင်း ရွှင်လန်းဝမ်းမြောက်ခြင်း ရှိစေခြင်းငှါ များစွာသောအရာများတို့၌ ကျွန်ုပ်တို့ဖြစ်ကြ၏။ ငါတို့သည် အပြစ်ဒုစရိုက်များ၌ အသက်ရှင်၍ မနာလိုခြင်းရှိခဲ့ကြ၏။ လူတို့သည် ငါတို့ကို မုန်းတီးခဲ့ကြ၏။ ငါတို့သည်လည်း အချင်းချင်းမုန်းတီးကြ၏။⁴ သို့သော်လည်း ငါတို့၏ကယ်တင်ရှင်ဘုရားသခင်၏ကြင်နာခြင်းနှင့် ချစ်ခြင်းမေတ္တာသည် သိသာထင်ရှားလာ၏။⁵ ငါတို့ကျင့်သော ဖြောင့်မတ်ခြင်း အကျင့်ကောင်းအားဖြင့် မဟုတ်ဘဲ၊ မိမိ၏ကရုဏာတော်အားဖြင့် ငါတို့ကို ကယ်တင်တော်မူ၏။ ဒုတိယမေးခြင်းကို ဖြစ်စေတော်မူသောဆေးကြောခြင်းအားဖြင့်၎င်း၊ ငါတို့ကို ပြန်လည်၍ အသစ်ဖြစ်စေသော သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်အားဖြင့်၎င်း၊ ငါတို့ကို ကယ်တင်တော်မူ၏။

⁶ ဘုရားသခင်သည် ထိုသန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်ကို ငါတို့၏ကယ်တင်ရှင် ယေရှုခရစ်အားဖြင့် ငါတို့အပေါ်သို့ အပြည့်အဝ သွန်းလောင်းတော်မူ၏။⁷ ငါတို့သည် ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်အားဖြင့် ဖြောင့်မတ်ရာသို့ ရောက်ကြ၏။ ငါတို့သည် ထာဝရအသက်ကို ရမည်အကြောင်း ဘုရားသခင်သည် ငါတို့အား မိမိဝိညာဉ်တော်ကို ပေးတော်မူ၏။ ငါတို့သည် ထိုထာဝရအသက်ကို မျှော်လင့်လျက် ရှိကြ၏။

⁸ ဤသွန်သင်ခြင်းသည် မှန်ကန်၏။ လူတို့သည် ဤအကြောင်းအရာများကို သေချာစွာ နားလည်ကြရမည်အကြောင်း သင်ဟောပြောရန် ငါအလိုရှိ၏။ ထို့နောက် ဘုရားသခင်ကို ယုံကြည်သောသူတို့သည် သူတို့၏အသက်တာများ၌ ကောင်းသောအရာကို ပြုလျက် သတိကြီးစွာ နေလိမ့်မည်။ ဤအရာများသည် ကောင်းသောအရာဖြစ်၍ ခပ်သိမ်းသောသူတို့ကို ကူညီပါလိမ့်မည်။

⁹ သို့သော်လည်း မိုက်မဲသောငြင်းခုံခြင်းပြု

တတ်သူ၊ အချည်းနှီးသောအမျိုးနွယ်စုပုံပြင်များ အကြောင်းကို ပြောဆိုတတ်သောသူ၊ ပညတ်တရားတိုက်လှန်ခြင်းကို ဖြစ်စေသောသူတို့ကို ရှောင်ကြဉ်လော့။ ထိုအရာများသည် အကျိုးမရှိ။ အချည်းနှီးသာဖြစ်၍ လူတို့အား ကူညီလိမ့်မည်မဟုတ်။¹⁰ တိတု၊ လူတစ်ယောက်သည် ငြင်းခုံခြင်းများကို ဖြစ်စေလျှင် သူ့အား သတိပေးလော့။ ထိုသူသည် ငြင်းခုံခြင်းများကို ဆက်၍ ဖြစ်စေလျှင် သူ့အား တစ်ဖန်သတိပေးလော့။ သူသည် ဆက်လက်၍ပင် ငြင်းခုံခြင်းများကို ဖြစ်စေသေးလျှင် သူ့အား အပေါင်းအဖော်မပြုကြနှင့်။¹¹ ထိုကဲ့သို့သောလူသည် ဆိုးညစ်သောသူဖြစ်၍ အပြစ်ဒုစရိုက်နှင့် ပြည့်နေသည်ကို သင်သိ၏။ သူ၏အပြစ်ဒုစရိုက်များသည် သူ့အား မှားယွင်းနေကြောင်းကို သက်သေပြ၏။

အောက်မေ့စရာအချို့သောအရာများ

¹² ငါသည် အာဇာတမနှင့် တုခိတ်တို့ကို သင်ထံသို့ စေလွှတ်လိမ့်မည်။ ငါသည် သူတို့ကို စေလွှတ်သောအခါ ငါရှိရာ နိကောပလိမြို့သို့ ကြိုးစား၍ လာလော့။ ငါသည် ထိုနေရာ၌ ဤဆောင်းရာသီကာလပတ်လုံးနေမည်ဟု ဆုံးဖြတ်၏။¹³ ရှေ့နေဇနနှင့် အာပေါလုတို့သည် ယခုတွင် ကရေတေမြို့မှ ခရီးအစပြုကြလိမ့်မည်။ သူတို့အတွက် သင်ကူညီနိုင်သမျှအားလုံးတို့ကို ပြုလော့။ သူတို့လိုအပ်သမျှသောအရာ ခပ်သိမ်းတို့ကို သူတို့ရှိကြသည်ဟု သိမှတ်လော့။¹⁴ သူတို့သည် လိုအပ်လျက်ရှိသောသူတို့ကို ကူညီနိုင်မည်အကြောင်း ကောင်းသောအရာများကို ပြုလုပ်ကြရမည်။ ထို့နောက် ငါတို့၏လူများသည် အသီးမဲ့သောအသက်တာ၌ အသက်ရှင်ကြလိမ့်မည်မဟုတ်။¹⁵ ဤနေရာ၌ ငါနှင့်အတူ ရှိသောသူအပေါင်းတို့သည် သင့်ကို နှုတ်ဆက်ကြ၏။ တိတု၊ ယုံကြည်ခြင်း၌ ငါတို့ကိုချစ်သောသူတို့ကို နှုတ်ဆက်လော့။ သင်တို့အားလုံးအပေါ်၌ ကျေးဇူးတော်ရှိပါစေသော။

ဖိလေမုန်ကြွဝါဒစာ

ယေရှုခရစ်နှင့် စပ်ဆိုင်သောအားဖြင့် အကျဉ်းခံရသော ပေါလုနှင့် ငါတို့ညီ တိမောသေတို့သည် ငါတို့ချစ်သောမိတ်ဆွေ၊ ငါတို့လုပ်ဖော်ဆောင်ဘက်ချင်းဖိလေမုန်၊ ²ငါတို့ချစ်သောနမအပ္ပိ၊ ငါတို့စစ်သူရဲချင်း အာဒိပျနှင့် သင်၏အိမ်၌စုဝေးကြသော အသင်းတော်တို့ကို နှုတ်ဆက်လိုက်ပါ၏။

³သခင်ယေရှုခရစ်နှင့် ငါတို့အဘတည်းဟူသောဘုရားသခင်အထံတော်မှ ကျေးဇူးတော်နှင့်ငြိမ်သက်ခြင်းသည် သင်တို့၌ရှိပါစေသော။

ဖိလေမုန်၏ချစ်ခြင်းမေတ္တာနှင့် ယုံကြည်ခြင်း

⁴ငါသည် သင့်ကိုငါ၏ ဆုတောင်းခြင်းများ၌ အောက်မေ့သတိရ၏။ ငါသည် သင့်အတွက် ကြောင့် ငါ၏ဘုရားသခင်ကျေးဇူးတော်ကို အစဉ်မပြတ်ချီးမွမ်း၏။ ⁵ဘုရားသခင်၏သန့်ရှင်းသူအားလုံးတို့အပေါ်၌ သင်၏ချစ်ခြင်းမေတ္တာအကြောင်းနှင့် သခင်ယေရှု၌ သင်၏ယုံကြည်ခြင်းအကြောင်းကို ငါကြားရ၏။ သင်၌ရှိသော ထိုချစ်ခြင်းမေတ္တာနှင့် ယုံကြည်ခြင်းတို့အတွက် ငါသည် ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်း၏။ ⁶ငါတို့နှင့်အတူ သင်ဆက်ဆံသောယုံကြည်ခြင်းသည် ခရစ်တော်၌ ငါတို့ပိုင်ဆိုင်သော ကောင်းသောအရာခပ်သိမ်းတို့ကို သင့်အား နားလည်စေပါမည်အကြောင်း၊ ငါဆုတောင်း၏။ ⁷ငါ့ညီ၊ သင်သည် ဘုရားသခင်၏လူတို့အား သင်၏ချစ်ခြင်းမေတ္တာကို ထင်ရှားစေ၍ သူတို့အား ဝမ်းမြောက်စေကြပြီ။ ဤအရာသည် ငါ့အားကြီးမားသော ဝမ်းမြောက်ခြင်းနှင့် နှစ်သိမ့်ခြင်းကိုပေးတော်မူ၏။

ဩနေသိမ်ကို ညီတစ်ယောက်ကဲ့သို့ လက်ခံခြင်း

⁸ဤနေရာ၌ သင်ပြုရမည့် တစ်စုံတစ်ရာရှိ၏။ ခရစ်တော်နှင့် သင်၏ဆက်စပ်မှုကြောင့် မှန်ကန်သောအရာကိုပြုရန် သင့်အား ရဲရင့်စွာ ငါပြောနိုင်၏။ ⁹သင့်အား မိန့်ဆိုမည့်အစား သင့်ကိုငါတောင်းပန်၏။ ငါသည် ပေါလုဖြစ်၏။ ယခုတွင် ငါသည် အသက်ကြီးသောသူတစ်ယောက်ဖြစ်၏။ ငါသည် ခရစ်တော်ယေရှုကြောင့်အကျဉ်းခံရသောသူဖြစ်၏။ ¹⁰ငါ၏သားတစ်ယောက်ကဲ့သို့ ဖြစ်သောဩနေသိမ်အတွက် သင့်ကို ငါတောင်းပန်၏။ ငါသည် အကျဉ်းထောင်ထဲ၌ရှိနေစဉ် သူသည် ငါ၏သားဖြစ်လာ၏။ ¹¹လွန်ခဲ့သောကာလ၌ သူသည် သင့်အတွက် အသုံးမရသောသူဖြစ်၏။ သို့သော်လည်း ယခုတွင် သူသည် သင်နှင့်ငါတို့နှစ်ဦးစလုံးအတွက် အသုံးဝင်သောသူ ဖြစ်လာ၏။

¹²ငါသည် သူ့အား သင့်ထံသို့ပြန်၍စေလွှတ်၏။ သူသည် သင့်ထံသို့ ပြန်လာသောအခါ၊ ငါသည် သူ့ကိုအလွန်ချစ်ကြောင်းကိုသင်သိမှတ်လော့။ ¹³ဝမ်းမြောက်ဖွယ်ရာသတင်းအတွက် သင့်ကိုယ်စား သူသည် ငါ့ကို ကူညီနိုင်မည်ဖြစ်သောကြောင့် သူ့ကို ဤနေရာထောင်ထဲ၌ ငါနှင့်အတူ ထားရန် ငါအလွန်အလိုရှိ၏။ သူသည် ငါ့ကိုကူညီခြင်းအားဖြင့် သင်၏အစေကိုခံလျက် ရှိနေမည်။ ¹⁴သို့သော်လည်း၊ သင့်ကို ရှေ့ဦးစွာ မတောင်းဆိုဘဲ အဘယ်အရာကိုမျှ ငါမဆိုလို။ ထို့ကြောင့် သင်သည် ငါ့အား ဤကျေးဇူးကို ပြုခြင်းသည် တာဝန်ဝတ္တရားကြောင့် မဟုတ်ဘဲ သင်သည်ထိုအရာကိုပြုအလိုသောကြောင့်သာဖြစ်ရမည်။

¹⁵သင်သည် ဩနေသိမ်ကို အစဉ်အမြဲပြန်လည် ရရှိမည်ဖြစ်ကြောင်း သူသည် သင့်ထံမှ အချိန်အနည်းငယ် ခွဲခွါသွားသည် ဟုဆိုစရာရှိ၏။ ¹⁶အစေခံကျွန်တစ်ယောက်ကဲ့သို့မဟုတ်ဘဲ ကျွန်တစ်ယောက်ထက် သာ၍ချစ်သောညီအစ်ကိုတစ်ယောက်ကဲ့သို့ ဖြစ်ရမည်ဟု ဆိုလို၏။ ငါသည် သူ့ကို အလွန်ချစ်၏။ သို့သော်လည်း သင်သည် သူ့ကိုပို၍ချစ်လိမ့်မည်။ သင်သည်သူ့အား လူတစ်ယောက်ကဲ့သို့၎င်း၊ သခင်ဘုရား၌ ညီအစ်ကိုတစ်ယောက်ကဲ့သို့၎င်း ချစ်ရလိမ့်မည်။

¹⁷သင်သည် ငါ့အား သင်၏မိတ်ဆွေအဖြစ် လက်ခံလျှင် ဩနေသိမ်ကိုလည်း ပြန်၍ လက်ခံလော့။ သင်သည် ငါ့အား ကြိုဆိုလက်ခံသကဲ့သို့ သူ့ကိုလည်း ကြိုဆိုလက်ခံလော့။

¹⁸ဩနေသိမ်သည် သင့်ကို မှားယွင်းသော အဘယ်အရာကိုမဆို ငါ့စာရင်း၌မှတ်လော့။ သူသည် သင့်အား ရှိသမျှသော အကြွေးများကိုလည်း ငါ့စာရင်း၌မှတ်လော့။ ¹⁹ငါသည် ပေါလုဖြစ်၏။ ငါသည် ဤစာကို ငါ၏လက်ဖြင့်ကိုယ်တိုင်ရေး၏။ ဩနေသိမ်၌ရှိသမျှသော အဘယ်အကြွေးကိုမဆို ငါသည် ပြန်၍ဆပ်ပါမည်။ သင်၏အသက်တာသည် ငါ့ကို အကြွေးတင်ကြောင်း သင့်ကို အသိပေးရန် ငါအလိုမရှိ။

²⁰ထို့ကြောင့် ငါ့ညီ၊ သခင်ဘုရား၌ ငါ့အတွက်

တစ်စုံတစ်ခုကို ပြုရန်သင့်အား ငါတောင်းပန်၏။ ငါ၏မိတ်နှလုံးကို ခရစ်တော်၌ သက်သာစေလော့။ ²¹သင်သည် ငါတောင်းဆိုသော အဘယ်အရာကို မဆိုပြုလိမ့်မည်ဖြစ်ကြောင်း ကိုသိလျက် ငါသည် ဤစာကိုရေး၏။ ငါတောင်းပန်သည် ထက်ပို၍ သင်သည် ပြုလိမ့်မည်ကို ငါသိ၏။

²²ငါတည်းခိုရန် အခန်းတစ်ခန်းကိုလည်း ကျေးဇူးပြု၍ ငါ့အတွက် ပြင်ဆင်ပေးလော့။ ဘုရားသခင်သည် သင်တို့ဆုတောင်းခြင်းကို နားထောင်တော်မူ၍ ငါသည်လည်း သင်တို့ရှိရာသို့လာရန် တတ်နိုင်ပါမည်အကြောင်း မျှော်လင့်၏။

နောက်ဆုံးနှုတ်ဆက်ခြင်း

²³ပေပြသည် ခရစ်တော်ယေရှုအတွက် ငါနှင့်အတူ ထောင်ထဲ၌ရှိ၏။ သူသည် သင်တို့အား နှုတ်ဆက်၏။

²⁴မာကု၊ အာရိတ္တာဒု၊ ဒေမနှင့်လုကာတို့သည်လည်း သင်တို့ကို နှုတ်ဆက်၏။ သူတို့သည်လည်း ငါနှင့်အတူ လုပ်ဆောင်သောသူများဖြစ်ကြ၏။

²⁵ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်၏ ကျေးဇူးတော်သည် သင်တို့အပေါ်၌ ရှိပါစေသော။ အာမင်။

ဟေဗြဲသြဝါဒစာ

ဘုရားသခင်သည် သူ၏သားတော်အားဖြင့် စကားပြောခြင်း

1 လွန်လေပြီးသောကာလ၌ ဘုရားသခင်သည် ပရောဖက်များအားဖြင့် ငါတို့၏ဘိုးဘေးတို့အား စကားပြောတော်မူ၏။ ဘုရားသခင်သည် သူတို့ကို အကြိမ်ပေါင်းများစွာ နည်းလမ်းအမျိုးမျိုးဖြင့် စကားပြောတော်မူ၏။² ယခု ဤနေ့အဆုံးသောအချိန်ကာလများ၌ ဘုရားသခင်သည် ငါတို့အား ထပ်မံ၍ စကားပြောတော်မူ၏။ ဘုရားသခင်သည် သားတော်အားဖြင့် ငါတို့အား စကားပြောတော်မူ၏။ ဘုရားသခင်သည် ကမ္ဘာလောကကြီးကို သားတော်အားဖြင့် ဖန်ဆင်းတော်မူ၏။ ထို့နောက် သားတော်အား ခပ်သိမ်းသောအရာတို့၏ အမွေခံသခင်အရာ၌ ခန့်ထားတော်မူ၏။³ ထိုသားတော်သည် ဘုရားသခင်၏ဘုန်းတော်ကို ပြတော်မူ၏။ ထိုသားတော်သည် ဘုရားသခင်၏ဇာတိကို ဖြစ်တော်မူ၏။ ထိုသားတော်သည် ခပ်သိမ်းသောအရာတို့ကို တန်ခိုးနှင့်ပြည့်စုံသောမိမိအမိန့်တော်အားဖြင့် ထိန်းချုပ်တော်မူ၏။ ထိုသားတော်သည် လူတို့ကို မိမိတို့အပြစ်မှ သန့်စင်စေ၍ ကောင်းကင်ဘုံ၌ ကြီးမြတ်တော်မူသော ဘုရားသခင်၏လက်ျာဘက်၌ ထိုင်တော်မူ၏။⁴ ဘုရားသခင်သည် ထိုသားတော်အား ကောင်းကင်တမန်တို့ ရသောဘွဲ့နာမထက် ကြီးမြတ်သောဘွဲ့နာမတော်ကို ပေးတော်မူ၏။ ထို့နောက် ထိုသားတော်သည် ကောင်းကင်တမန်တို့ထက်သာ၍ ကြီးမြတ်လာတော်မူ၏။

⁵ ဘုရားသခင်က
“သင်သည် ငါ့သားဖြစ်၏။ ယနေ့ပင်ငါ

သည် သင့်အဘဖြစ်တော်မူပြီ ဟူ၍၎င်း၊”
ဆာလံ/ 2:7

“ငါသည် သူ၏အဘဖြစ်မည်၊ သူသည်လည်း ငါ၏သားဖြစ်လိမ့်မည်”

2 ဓမ္မ/ 7:14

ဟူ၍၎င်း၊ အဘယ်မည် သောကောင်းတမန်ကို တခါမျှ မိန့်တော်မူသနည်း။

⁶ ဘုရားသခင်သည် မိမိသားဦးကို လောကသို့ ယူဆောင်တော်မူသောအခါ၊

“ဘုရားသခင်၏ ကောင်းကင်တမန်အပေါင်းတို့သည် ထိုသူကို ကိုးကွယ်ကြစေ ဟုမိန့်တော်မူ၏။”

တရား/ 32:43

⁷ ကောင်းကင်တမန်တို့အား ရည်ညွှန်း၍

“ဘုရားသခင် မိန့်မြှောက်တော်မူသည်မှာ ဘုရားသခင်သည် မိမိကောင်းကင်တမန်တို့ကို လေကဲ့သို့၎င်း၊ မိမိအစေခံကျွန်ုပ်တို့ကိုမီးတောက်မီးလျှံကဲ့သို့၎င်း ဖြစ်စေ၏။”

ဆာလံ/ 104:4

⁸ သို့သော်လည်း ဘုရားသခင်သည် သားတော်အားရည်ညွှန်း၍

“အိုဘုရားရှင် ကိုယ်တော်၏ပလ္လင်သည် ကာလအဆက်ဆက် တည်စေသတည်း။ ကိုယ်တော်သည် နိုင်ငံတော်ကို ဖြောင့်မတ်ခြင်းနှင့် အုပ်စိုးတော်မူလိမ့်မည်။

⁹ ကိုယ်တော်သည် ပြောဆိုခြင်းကို နှစ်သက်၍ ညစ်ညူးသော အရာကို မုန်းတော်မူ၏။ ဤအရာကြောင့်၊ အိုဘုရားသခင် ကိုယ်တော်၏ဘုရားသခင်သည် ကိုယ်တော်အား ကြီးမားသော ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို ပေးတော်မူ၏။ ကိုယ်တော်၏အပေါင်းအဖော်တို့အား ပေးတော်မူသော ဝမ်းမြောက်ခြင်းထက် ကြီးမားသော ဝမ်းမြောက်ခြင်းခြင်းကို ကိုယ်တော်အားပေးတော်မူ၏။” *ဆာလံ 45:6-7*

¹⁰ ဘုရားသခင်ကလည်း၊

“အိုသခင်ဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် ရှေးဦးစွာ၌ မြေကြီးကို ဖန်ဆင်းတော်မူ၏။ ထိုနောက် ကိုယ်တော်၏လက်တော်ဖြင့် မိုးကောင်းကင်ကို ဖန်ဆင်းတော်မူ၏။

¹¹ ထိုအရာတို့သည် ပျောက်ကွယ်သွားသော်လည်း ကိုယ်တော်သည် အမြဲတည်တော်မူ၏။ ခပ်သိမ်းသော အရာတို့သည် အဝတ်ကဲ့သို့ ဟောင်းနွမ်းခြင်းရှိလိမ့်မည်။

¹² ကိုယ်တော်သည် ထိုအရာတို့ကို ဝတ်လုံကဲ့သို့ လိပ်တော်မူ၍ ထိုအရာတို့သည် အဝတ်ကဲ့သို့ ပြောင်းလဲခြင်း ရှိလိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း ကိုယ်တော်သည် မပြောင်းလဲ၍ အသက်တော်သည် ဘယ်သောအခါမျှ ကုန်ဆုံးလိမ့်မည်မဟုတ်။”

ဆာလံ 102:25-27

¹³ ထိုမှတစ်ပါး ဘုရားသခင်က

“သင်၏ရန်သူတို့ကို သင်၏ခြေတင်ရာ ငါမချမထားမီတိုင်အောင် ငါ၏လက်ျာဘက်၌ ထိုင်နေလော့*” ဟု အဘယ်မည်သောကောင်းကင်တမန်ကို တစ်ပါးမိန့်တော်မူဘူးသနည်း။

ဆာလံ 110:1

¹⁴ ကောင်းကင်တမန်အားလုံးတို့သည် ဘုရားသခင်အား အမှုတော်ဆောင်နေသော နံဝိညာဉ်ဖြစ်၍ ကယ်တင်တော်မူခြင်းကို လက်ခံရရှိမည့်သူတို့ကို ကူညီမစေရန် စေလွှတ်ခြင်းခံသောသူများဖြစ်ကြ၏။

အကျွန်ုပ်တို့၏ကယ်တင်ခြင်းသည် ပညတ်တရားထက်သာ၍ ကြီးမား၏

2 ထို့ကြောင့် ငါတို့အား သွန်သင်ပေးသော အကြောင်းအရာတို့ကို လိုက်လျှောက်ရာတွင် ငါတို့သည် ပို၍ သတိပြုကြရမည်။ ငါတို့သည် ပို၍ သတိပြုမှုခြင်းအားဖြင့် သမ္မာတရားလမ်းမှ လမ်းလွဲသွားမည်မဟုတ်။ ² လွန်ခဲ့သော အချိန်ကာလတွင် ဘုရားသခင်သည် ကောင်းကင်တမန်များအားဖြင့် သွန်သင်သော အရာတို့သည် မှန်ကြောင်းသက်သေပြ၏။ ယုဒလူတို့သည် ထိုသွန်သင်ချက်နှင့် သဘောမတူသော တစ်စုံတစ်ရာကို ပြုသောကြောင့် သော်၎င်း၊ ထိုသွန်သင်ချက်၏အမိန့်ကို မလိုက်နာသောကြောင့် သော်၎င်း၊ သူတို့သည် ခံထိုက်သော အပြစ်ဒဏ်ကိုခံရ၏။ ထိုသွန်သင်ချက်တို့ကို နာခံမှုမရှိသောအခါ အပြစ်ဒဏ်ခံရကြ၏။ ³ ငါတို့အား ပေးအပ်သော ကယ်တင်ခြင်းသည် အလွန်ကြီးမြတ်ပေ၏။ ထို့ကြောင့် ငါတို့သည် ဤကယ်တင်တော်မူခြင်းတရားကို နားမထောင်ဘဲ နေလျှင် ငါတို့သည် အမှန်ပင် အပြစ်ဒဏ်ခံရလိမ့်မည်။ သခင်ယေရှုသည် ဤကယ်တင်တော်မူခြင်းတရားကို လူတို့အား ပထမဦးဆုံးဟောပြောသောသူဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ဤကယ်တင်ခြင်းသည် မှန်ကန်ကြောင်း ထိုသတင်းစကားကို ကိုယ်တော်ထံမှ ကြားရသောသူတို့သည် ငါတို့အား သက်သေပြကြ၏။ ⁴ ဘုရားသခင်ကိုယ်တိုင်သည်လည်း နိမိတ်လက္ခဏာ၊ အံ့ပွယ်သော အမှုများနှင့် ထူးဆန်းသော တန်ခိုးများအားဖြင့် ထိုအကြောင်းကို သက်သေပြတော်မူ၏။ ထို့အပြင် ဘုရားသခင်သည် သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်အားဖြင့် လူတို့အား ဆုကျေးဇူးများကို ပေးခြင်းဖြင့်လည်း ထိုအရာကို သက်

“သင် ... ထိုင်နေလော့” မူရင်းအရသင်၏ရန်သူတို့ကို သင်၏ခြေတင်ရာအောက်၌ ငါမချမထားမီတိုင်အောင်။

သေပြတော်မူ၏။ ဘုရားသခင်သည် ထိုဆု ကျေးဇူးများကို မိမိအလိုတော်အတိုင်းလူတို့ အားဝေငှတော်မူ၏။

ခရစ်တော်သည် သူတို့ကို ကယ်တင်ခြင်းငှါ လူ့ဘေဒါကို ခံယူတော်မူ၏

⁵ဘုရားသခင်သည် ကောင်းကင်တမန်တို့ အား ယခုလာမည့်ကမ္ဘာသစ်ကို အုပ်ချုပ်သူ များအဖြစ် ရွေးချယ်ခြင်းပြုတော်မူ။ ထိုကမ္ဘာ သည် ငါတို့ပြောဆိုနေသောကမ္ဘာပင် ဖြစ်၏။ ⁶ဤအရာနှင့် ဆန့်ကျင်၍ ကျမ်းစာတစ်ချက်၌ ဖော်ပြထားသည်မှာ

“အိုဘုရားသခင်၊ ကိုယ်တော်သည် အ ဘယ်ကြောင့် လူကိုအောက်မေ့တော်မူ ရသနည်း။ လူသားသည် အဘယ်သို့ သောသူဖြစ်၍ ကိုယ်တော်သည် အောက် မေ့တော်မူရသနည်း။

⁷ ကိုယ်တော်သည် သူကို ကောင်းကင် တမန်တို့အောက် ခေတ္တခဏနှိမ်ချထား တော်မူ၏။ ကိုယ်တော်သည် သူ့အား သရပူအဖြစ်ဘုန်းကြီးခြင်းနှင့်ဂုဏ်ပြုခြင်း ကိုပေးတော်မူ၏။

⁸ အရာခပ်သိမ်းတို့ကို သူ၏ထိန်းချုပ်ခြင်း* အောက်၌ ရှိစေတော်မူ၏။”

ဆာလံ 8:4-6

ဘုရားသခင်သည် အရာခပ်သိမ်းကို သူ့အုပ်စိုး မှုအောက်တွင် ရှိစေခြင်းအားဖြင့် သူ၏အုပ်စိုး မှုနှင့် လွတ်သောအရာတစ်စုံတစ်ခုမျှ မရှိ။ သို့ သော်လည်း၊ အရာခပ်သိမ်းတို့အပေါ်တွင် အုပ် စိုးလျက် ရှိကြောင်းကို ငါတို့မမြင်ရကြသေး။

⁹ငါတို့မြင်သောအရာသည် ယေရှုဖြစ်တော်မူ ၏။ ကိုယ်တော်သည် ကောင်းကင်တမန်တို့ အောက်အနည်း ငယ်နှိမ်ခြင်းကိုခံတော်မူ၏။ သို့သော်လည်း၊ ယခုတွင် ခေါင်းတော်ပေါ်၌ ဘုန်းဦးရစ်သရပူနှင့်အတူ မြင်ရ၏။ အကြောင်း မူကား၊ ကိုယ်တော်သည် ဒုက္ခဝေဒနာနှင့်သေ ခြင်းကို သည်းခံတော်မူ၏။

ထိန်းချုပ်ခြင်း မူရင်းအရ ခြေတော်ရင်း

¹⁰ဘုရားသခင်သည် အရာခပ်သိမ်းကို ဖန် ဆင်းသောသူ ဖြစ်တော်မူ၏။ အရာခပ်သိမ်း သည်လည်း မိမိဘုန်းအသရေအတွက် ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် မိမိဘုန်းအသရေတော်ကိုစံစားရန် များစွာသောသားရှိခြင်းသည် ဘုရားသခင် အ တွက် မှန်ကန်သောအရာဖြစ်၏။ သူတို့ကိုကယ် တင်ခြင်းသို့ ပို့ဆောင်သောသူကို စုံလင်စေ ခြင်းအားဖြင့် ဘုရားသခင်သည် ဤအရာကိုပြု လုပ်တော်မူ၏။ ဘုရားသခင်သည် ခရစ်တော် အား ဒုက္ခဝေဒနာအားဖြင့် စုံလင်သောကယ် တင်ရှင် ဖြစ်စေတော်မူ၏။

¹¹လူတို့ကို သန့်ရှင်းစေသောယေရှုနှင့် မိမိ သန့်ရှင်းစေသောသူများတို့သည် မိသားစုဝင် တစ်စုပင် ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ခရစ်တော်သည် ထိုသူတို့ကို ညီအစ်ကိုမောင်နှမဟုတ်ဘဲဆိုရန် ရှက်ကြောက်ခြင်းမရှိ။ ¹²ယေရှုက

“အိုဘုရားသခင်၊ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ် တော်အကြောင်းကို အကျွန်ုပ်၏ညီအစ် ကိုမောင်နှမတို့အား ပြောပါမည်။ အ ကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်၏လူစုလူဝေး တို့ရှေ့မှာ ကိုယ်တော်ကို ချီးမွမ်းပါမည်” ဟုဆို၏။ ဆာလံ 22:22

¹³ကိုယ်တော်ကလည်း

“အကျွန်ုပ်သည် ဘုရားသခင်ကို ကိုးစား ပါမည်” ဟုလည်းဆို၏။ ဟေရှာ 8:17

တစ်ဖန် ကိုယ်တော်ကလည်း

“အကျွန်ုပ်ရှိသည့် ဤနေရာတွင် ဘုရား သခင် ပေးတော်မူသောကလေးသူငယ် တို့နှင့်အတူရှိ၏” ဟုလည်းဆို၏။ ဟေရှာ 1 8:18

¹⁴ထိုကလေးသူငယ်တို့သည် ခန္ဓာကိုယ်ဖြင့် တည် ရှိနေကြသောသူများဖြစ်ကြ၏။ ထိုနည်း

တူ ယေရှုသည် ထိုသူတို့ပြုသောအရာများကို တွေ့ကြုံခံစားနိုင်မည်အကြောင်း ဤလောက သို့ ခန္ဓာကိုယ်ဖြင့်ကြွလာတော်မူ၏။ ထို့ကြောင့် လူကဲ့သို့ သေခြင်းကိုခံတော်မူ၏။ သေခြင်း၏ တန်ခိုးကို ပိုင်ဆိုင်သောမာရ်နတ်ကို ဖျက် ဆီးနိုင်မည်အကြောင်း ကိုယ်တော်သည် ဤအ ရာကို ပြုတော်မူ၏။¹⁵ ယေရှုသည် လူတို့ကို လွတ်မြောက်စေနိုင်မည် အကြောင်း လူကဲ့သို့ ဖြစ်လာ၍ အသေခံတော်မူ၏။ သူတို့သည် သေ ဘေးကို ကြောက်ရွံ့ကြသောကြောင့် သူတို့၏ အသက်တာအားလုံးသည် သေခြင်း၌ ကျွန်ခံ နေ၏။¹⁶ ထိုအချက်မှာ ယေရှုသည် ကောင်း ကင်တမန်တို့ကို ကူညီမစရန် လာခြင်းမဟုတ် ကြောင်း ရှင်းလင်းလျက်ရှိ၏။ ကိုယ်တော်သည် အာဗြဟံ၏ အမျိုးအနွယ်တို့ကို ကယ်တင်ရန် ကြွလာတော်မူ၏။¹⁷ ထိုအကြောင်းအရာကို ဆင်ခြင်သောခရစ်တော်သည် မိမိညီအစ်ကို မောင်နှမတို့နှင့် လုံးလုံးလျားလျား တူရမည်အ ကြောင်း သိမြင်နိုင်၏။ အကြောင်းမှာ၊ ထိုသူ တို့အတွက် ဘုရားသခင်ကို အမှုတော်ဆောင် ရာတွင် ကရုဏာရှင်နှင့် သစ္စာရှိသောယဇ်ပု ရောဟိတ်မင်းကြီး ဖြစ်နိုင်မည်အကြောင်း တည်း။ ထို့နောက် ကိုယ်တော်သည် လူတို့၏ အပြစ်များကို ယူဆောင်ခြင်းငှါ သူသည် ယဇ်ပု ဇော်ခြင်းကို ပေးကမ်းတော်မူလိမ့်မည်။¹⁸ ယခု တွင် ယေရှုသည် စုံစမ်းနှောင့်ယှက်ခြင်းကို ခံရ သောသူတို့ကို ကူညီမစနိုင်တော်မူ၏။ အ ကြောင်းမူကား၊ မိမိကိုယ်တိုင်ဒုက္ခဆင်းရဲခြင်း နှင့် စုံစမ်းနှောင့်ယှက်ခြင်းကို ခံခဲ့ပြီးသော ကြောင့်ဖြစ်၏။

ယေရှုသည်မောရှေထက်ကြီးမြတ်တော့မူ၏
3 ထို့ကြောင့် သင်တို့အားလုံးသည် ယေရှု၏ အကြောင်းကို ဆင်ခြင်ကြရမည်။ ဘုရား သခင်သည် သူ့ကို ငါတို့ထံသို့ စေလွှတ်တော်မူ ၏။ သူသည် ငါတို့ယုံကြည်ခြင်း၏ ယဇ်ပုရော ဟိတ်မင်းကြီးဖြစ်၏။ ငါ၏သန့်ရှင်းသူ ညီအစ် ကိုမောင်နှမများဖြစ်သောသင်တို့အားလုံးသည်

ဘုရားသခင် ဒေါ်ဖိတ်တော်မူသောသူများဖြစ် ကြ၏။² ဘုရားသခင်သည် ယေရှုအား ငါတို့ ထံသို့ စေလွှတ်၍ ငါတို့၏ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်း ဖြစ်စေတော်မူ၏။ ယေရှုသည် မောရှေနည်းတူ ဘုရားသခင်အပေါ် သစ္စာရှိတော်မူ၏။ ကိုယ် တော်သည် ဘုရားသခင်၏ အိမ်တော်၌ အရာ ခပ်သိမ်းကို ဘုရားသခင်၏အလိုတော်အတိုင်း ပြုတော်မူ၏။³ အိမ်ဆောက်သောသူသည် အိမ် ထက်သာ၍ ကြီးသောဂုဏ်ပြုခြင်းကိုခံထိုက်၏။ ထိုနည်းတူ ယေရှုသည် မောရှေထက်သာ၍ ကြီးသောဂုဏ်ပြုခြင်းကိုခံထိုက်၏။⁴ အိမ်ရှိသမျှ တို့သည် တစ်စုံတစ်ယောက်သောအားဖြင့် ဆောက်လုပ်ခြင်းဖြစ်၏။ သို့သော်လည်း၊ ဘုရား သခင်သည် ခပ်သိမ်းသောအရာတို့ကို ဆောက် လုပ်တော်မူသောသူဖြစ်၏။⁵ မောရှေသည် ဘုရားသခင်၏အိမ်တော်တခုလုံးတွင် သစ္စာရှိ သော အစောင့်ကျွန်တစ်ယောက်အဖြစ် အမှု တော်ဆောင်ခဲ့၏။ ဘုရားသခင်သည် နောင် ကာလ၌အဘယ်သို့ မိန့်တော်မူမည်ကို မောရှေ သည်လူတို့အား ပြောပြ၏။⁶ ခရစ်တော်မူကား၊ သားကဲ့သို့ ဘုရားသခင်၏အိမ်တော်ကို သစ္စာ ရှိစွာအုပ်ချုပ်တော်မူ၏။ ငါတို့ ယုံကြည်သော သူတို့သည် ဘုရားသခင်၏အိမ်တော်များ ဖြစ် ကြ၏။ ငါတို့၌ရှိသော ကြီးမားသောမျှော်လင့် ခြင်းနှင့်ဆက်လက်၍တည်ကြည်လျှင် ငါတို့သည် ဘုရားသခင်၏အိမ်တော်ဖြစ်၏။

ကျွန်ုပ်တို့သည် ဘုရားသခင်နောက်တော်သို့ ဆက်လက်၍ လိုက်ရမည်

⁷ ထို့ကြောင့် ထိုသန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော် မိန့်တော်မူသကဲ့သို့

“ယနေ့တွင် သင်တို့သည် ဘုရားသခင်၏ အသံတော်ကို ကြားလျှင်၊
⁸ သင်တို့သည် ဘုရားသခင်ကို ဆန့်ကျင် သော အတိတ်ကာလကဲ့သို့ သင်တို့၏ စိတ်နှလုံးကို မခိုင်မာစေနှင့်။ ထိုနေ့မူ ကား၊ သင်တို့သည် ဘုရားသခင်အား တောတွင် စုံစမ်းသောနေ့ ဖြစ်၏။

- 9 သင်တို့၏ဘိုးဘေးတို့သည် တောတွင် ငါ ပြုသောအမှုများကို အနှစ်လေးဆယ် ပတ်လုံးတွေ့မြင်ကြ၏။ သို့သော်လည်း သူတို့သည် ငါ၏သည်းခံခြင်းကို စုံစမ်းကြ၏။
- 10 ထို့ကြောင့် ငါသည် ထိုသူတို့အပေါ်၌ ဒေါသအမျက်ထွက်၍ မိန့်မြှောက်သည်မှာ ‘ထိုလူတို့၏ ကြံစည်သောနည်းလမ်းသည် အမြဲပင် မှားယွင်းနေ၏။ သူတို့သည် ငါ၏လမ်းခရီးကို ဘယ်သောအခါမျှ နားမလည်ကြ။’
- 11 ထို့ကြောင့် ‘သူတို့သည် ငါ၏ချမ်းသာထဲသို့ ဘယ်သောအခါမျှ မဝင်ရဟု အမျက်ထွက်၍ ငါကျိန်ဆို၏။’”

ဆာလံ 95:7-11

12 ညီအစ်ကိုမောင်နှမတို့၊ သင်တို့သည် အသက်ရှင်တော်မူသော ဘုရားသခင်၏နောက်တော်ကိုလိုက်ခြင်းမှ ရပ်တန့်စေ၍ ယုံကြည်ရန် ငြင်းပယ်တတ်သည့် ဆိုးညစ်သောစိတ်နှလုံးမရှိစေခြင်းငှါ သတိပြုကြလော့။ 13 သို့သော်လည်း သင်တို့သည် အချင်းချင်း အမြဲတိုက်တွန်းနှိုးဆော်ကြလော့။ “ယနေ့”သည် ဤအရပ်၌ရှိနေသမျှကာလပတ်လုံး ဤအရာကို ပြုကြလော့။ သို့ပြုလျှင် အပြစ်နှင့်လူတို့ကို လှည့်ဖြားတတ်သော အပြစ်၏အစွမ်းသတ္တိအားဖြင့် အဘယ်သူမျှ စိတ်နှလုံးခိုင်မာလာမည်မဟုတ်။ 14 ငါတို့အားလုံးသည် ခရစ်တော်ပိုင်ဆိုင်သောအရာခပ်သိမ်းကို ဝေမျှလျှက်ရှိကြ၏။ ငါတို့သည် အစအစဉ်၌ရှိသော တည်ကြည်သောယုံကြည်ခြင်းကို အဆုံးတိုင်အောင်ခိုင်မြဲစွာကိုင်စွဲလျှင် ဤအရာသည် ဆက်လက်မှန်ကန်လိမ့်မည်။ 15 ကျမ်းစာလာသည်ကား၊

“ယနေ့တွင် သင်တို့သည် ဘုရားသခင်၏ အသံတော်ကို ကြားလျှင်၊ သင်တို့သည် ဘုရားသခင်ကို ဆန့်ကျင်သော အတိတ်ကာလကဲ့သို့ ခိုင်မာသောစိတ်နှလုံးမရှိကြနှင့်။”

ဆာလံ 95:7-8

16 ဘုရားသခင်၏အသံတော်ကို ကြားလျက်ပင် ဆန့်ကျင်ဘက်ပြုသော သူတို့သည် အဘယ်သူနည်း။ အဲဂုတ္တုပြည်မှ မောရှေထုတ်ဆောင်လာသောသူများ ဖြစ်ကြသည် မဟုတ်လော့။ 17 ဘုရားသခင်သည် သူတို့အပေါ်တွင် နှစ်ပေါင်းလေးဆယ်ပတ်လုံးအမျက်ထွက်သော သူတို့သည် အဘယ်သူနည်း။ ထိုသို့ပြုခြင်းကြောင့် သူတို့သည် တော၌ဒုစရိုက်အပြစ်ကို ပြု၍ သေသောသူများမဟုတ်လော့။ 18 သင်တို့သည် ငါ၏ချမ်းသာထဲသို့ အဘယ်သောအခါမျှ မဝင်ရဟု ဘုရားသခင်ကျိန်ဆိုတော်မူသော သူတို့သည် အဘယ်သူနည်း။ ဘုရားသခင်ကို နာမခံသောလူတို့ဖြစ်သည် မဟုတ်လော့။ 19 ထို့ကြောင့် ထိုသူတို့သည် ဘုရားသခင်၏ချမ်းသာထဲသို့ ဝင်ခွင့်မရသည်ကို ငါတို့မြင်တွေ့ကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုသူတို့သည် မယုံကြည်ကြသောကြောင့်ဖြစ်၏။

4 ငါတို့သည် ထိုသူတို့အား ဘုရားသခင် ပေးတော်မူသောဂတိတော်ကို ယခုတိုင် ရရှိကြ၏။ ထိုဂတိတော်မူကား၊ ငါတို့သည် ဘုရားသခင်၏ချမ်းသာထဲသို့ ဝင်နိုင်သေး၏။ ထို့ကြောင့် သင်တို့တွင် အဘယ်သူမျှ ထိုဂတိတော်ကို မဆုံးရှုံးမည်အကြောင်း ငါတို့သည် အလွန်သတိထားသင့်၏။ 2 ထိုလူတို့ကို ဟောပြောသကဲ့သို့ ငါတို့အား ထိုသတင်းစကားကို ဟောပြောတော်မူ၏။ သို့သော်လည်း၊ ထိုသတင်းစကားကို ကြားသောသူတို့သည် ထိုတရားစကားမှ အကျိုးမရကြ။ အကြောင်းမှာ ထိုတရားစကားကိုကြား၍ ယုံကြည်ခြင်းဖြင့် လက်မခံကြသောကြောင့် ဖြစ်၏။ 3 သို့သော်လည်း ယုံကြည်သော ငါတို့သည် ဘုရားသခင်၏ချမ်းသာထဲသို့ ဝင်နိုင်ကြ၏။ ဘုရားသခင်မိန့်တော်မူသည်ကား၊

“ငါသည် အမျက်ထွက်၍ ကျိန်ဆိုထားသည်မှာ ‘ထိုလူတို့သည် ငါ၏ချမ်းသာထဲသို့ ဘယ်သောအခါမျှ မဝင်ရကြ’” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

ဆာလံ 95:11

ဘုရားသခင်သည် ထိုကဲ့သို့ မိန့်မြှောက်တော်မူ
 သော်ငြားလည်း မိမိအလုပ်တော်သည် ကမ္ဘာ
 လောကကြီးကို ဖန်ဆင်းပြီးကတည်းကပင် ပြီး
 စီးခဲ့ပြီ။⁴ အကြောင်းမူကား၊ ကျမ်းစာတစ်ချက်
 ၌ဘုရားသခင်သည် ခုနစ်ရက်မြောက်သောနေ့
 နှင့်ပတ်သက်၍ ဤအကြောင်းကို မိန့်တော်မူ၏။
 “ထို့ကြောင့် ခုနစ်ရက်မြောက်သောနေ့တွင် မိမိ
 အလုပ်အားလုံးမှ အနားယူတော်မူ၏။”*⁵ ငါ
 တို့ဖော်ပြထားသည့် အခြားသောကျမ်းစာတစ်
 ချက်တွင်လည်း ဘုရားသခင်က ထိုသူတို့သည်
 ငါ၏ချမ်းသာထံသို့မဝင်ရဟု ဆိုထားသေး၏။

⁶လူတို့သည် ဘုရားသခင်၏ချမ်းသာထံသို့
 ဝင်နိုင်သည် ဆိုသောအချက်အလက်သည် ယ
 နေ့တိုင်အောင် မှန်ကန်လျက်ရှိ၏။ သို့သော်
 လည်း ရှေးဦးစွာ ဝမ်းမြောက်ဖွယ်ရာသတင်း
 ကြားရသော ထိုသူတို့သည် နာမခံသော
 ကြောင့် ဝင်ခြင်းငှါမတတ်နိုင်ကြ။⁷ ထို့ကြောင့်
 ဘုရားသခင်သည် “ယနေ့” ဟုခေါ်သော အ
 ခြားသောနေ့တစ်နေ့ကို တဖန်ရွေးချယ်တော်မူ
 ၏။ ဘုရားသခင်သည် ထိုနေ့အကြောင်းကို ကာ
 လကြာမြင့်ပြီးမှ ဒါဝိဒ်အားပြင်မိန့်တော်မူ၏။ ထို
 အချက်အလက်ကို အထက်တွင် ငါတို့၏အသုံးပြု
 သောကျမ်းချက်၌ ရေးသားထားသည်မှာ

“ယနေ့တွင် သင်သည် ဘုရားသခင်၏
 အသံတော်ကိုကြားလျှင် အတိတ်ကကဲ့
 သို့ခိုင်မာသောစိတ်နှလုံးမရှိကြနှင့်” ဟူ၍
 ပြစ်၏။
 ဆာလံ/ 95:7-8

⁸ယောရှုသည် လူတို့ကို ဘုရားသခင်၏ချမ်းသာ
 ထံသို့ ဆောင်မသွားကြောင်းကို ငါတို့သိကြ၏။
 ငါတို့သည် ဤအကြောင်းအရာတို့ကို သိကြ၏။
 အကြောင်းမူကား၊ ဘုရားသခင်သည် မိမိချမ်း
 သာထံသို့ဝင်ခြင်းအတွက် အခြားသောနေ့တစ်
 နေ့အကြောင်းကို နောက်ပိုင်းတွင် မိန့်တော်မူ
 ၏။⁹ ထို့ကြောင့် ငြိမ်ဝပ်စွာနေသောခုနစ်ရက်
 မြောက်သောနေ့သည် ဘုရားသခင်၏လူတို့အ
 တွက်လာနေဆဲဖြစ်၏။¹⁰ ဘုရားသခင်သည် မိမိ

အလုပ်အား လုံးပြီးသောအခါ အနားယူတော်
 မူ၏။ ထိုနည်းတူ ဘုရားသခင်၏ချမ်းသာထံသို့
 ဝင်သောသူတို့သည် လည်းဘုရားသခင်၏ပြုမူ
 သည့်နည်းတူ မိမိအလုပ်မှ အနားယူရ၏။¹¹ ထို့
 ကြောင့် ငါတို့သည် ဘုရားသခင်၏ချမ်းသာထံ
 သို့ ဝင်ရန်တတ်နိုင်သမျှ ကြိုးစားရကြမည်။ ငါ
 တို့သည်ဘုရားသခင်၏စကားကိုနားထောင်ရန်
 ငြင်းပယ်၍ ဆုံးရှုံးသွားသောလူတို့ကဲ့သို့ မဖြစ်ရ
 မည်အကြောင်းအလွန်ကြိုးစားကြရမည်။

¹²ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည်
 အသက်ရှင်၍အလုပ်လုပ်တော်မူ၏။ နှုတ်တော်
 ထွက်စကားသည် အထက်ဆုံးသောစားထက်
 ပင်သာ၍ ထက်မြက်၏။ ဘုရားသခင်၏နှုတ်က
 ပတ်တော်သည် ငါတို့အထံ၌ ဓားကဲ့သို့ခွဲခြမ်း
 တတ်၏။ နှုတ်ကပတ်တော်သည် စိတ်နှလုံးနှင့်
 စိတ်ဝိညာဉ် ဆက်စပ်သောနေရာကို ခွဲခြမ်း
 စိတ်ဖြာတတ်၏။ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငါတို့
 ၏အရိုးဆစ်နှင့်ခြင်ဆီကို ခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာတတ်၏။
 နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငါတို့၏စိတ်အထင်နှင့်
 စိတ်နှလုံးအကြံအစည်တို့ကို လည်းစီရင်တော်မူ
 ၏။¹³ ဘုရားသခင်၏မျက်မှောက်တော်၌ အ
 ဘယ်အရာမျှ မပုံးကွယ်နိုင်။ ဘုရားသခင်သည်
 အရာခပ်သိမ်းတို့ကို ရှင်းလင်းစွာ မြင်တော်မူ
 ၏။ အရာခပ်သိမ်းတို့သည် ဘုရားသခင်၏ရှေ့
 မှောက်တော် ၌လှန်ထားတော်မူ၏။ သို့ဖြစ်၍
 ငါတို့၏အသက်တာလမ်းကို ကိုယ်တော်ထံ၌
 လျှောက်ရမည်။

**ဘုရားသခင်၏ရှေ့တော်သို့ချဉ်းကပ်ရန်
 ခရစ်တော်သည် ငါတို့ကိုမစတော်မူ၏**

¹⁴ငါတို့တွင် ကောင်းကင်ဘုံသို့ ကြွတော်
 မူ၍ ယခုတွင် ဘုရားသခင်နှင့်အတူ နေတော်မူ
 သော ယင်ပုရောဟိတ်မင်းတစ်ပါးရှိ၏။ ထိုသူ
 သည် ဘုရားသခင်၏သားတော်ယေရှုဖြစ်တော်
 မူ၏။ ထို့ကြောင့် ငါတို့ရရှိထားသောယုံကြည်
 ခြင်းကို ခိုင်မြဲစွာစွဲကိုင်ကြကုန်အံ့။¹⁵ ငါတို့၏ယင်
 ပုရောဟိတ်မင်းကြီး ယေရှုသည် ငါတို့၏အား
 နည်းခြင်းတို့ကိုသိမြင်နိုင်စွမ်းရှိတော်မူ၏။ ယေရှု

“ထို့ကြောင့် ... တော်မူ၏” ကမ္ဘာ 2:2

သည် လောက၌ရှိနေခဲ့စဉ် စုံစမ်းနှောင့်ယှက်ခြင်းအမျိုးမျိုးကိုခံတော်မူ၏။ ကိုယ်တော်သည် ငါတို့ခံရသော စုံစမ်းနှောင့်ယှက်ခြင်းမျိုးကိုခံရ၏။ သို့သော်လည်း ကိုယ်တော်သည် ဘယ်သောအခါမျှ အပြစ်ကျူးလွန်တော်မမူ။¹⁶ ထို့ကြောင့် ငါတို့၏ယင်ပုရောဟိတ်မင်းဖြစ်သော ယေရှုနှင့်အတူ ငါတို့သည် ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်ပလ္လင်ရှေ့မှောက်သို့ သွားရန် ပြည့်စုံသောလွတ်လပ်ခြင်းအခွင့်ကိုရကြ၏။ ထိုအရပ်၌ ငါတို့လိုအပ်သောအခါ ကူညီခြင်းငှါ ကရုဏာတော်နှင့်သနားခြင်းကို လက်ခံရရှိကြ၏။

5 ယုဒလူမျိုးတို့၏ ယင်ပုရောဟိတ်မင်းသည် လူအများထံမှ ရွေးကောက်ခြင်းခံရ၏။ သူသည် လူတို့ကိုယ်စား ဘုရားသခင်၏အမှုတော်ကို ဆောင်ရွက်ရန် ရွေးချယ်ထားခြင်း ဖြစ်၏။ ယင်ပုရောဟိတ်မင်းသည် အပြစ်ဖြေရန် ပူဇော်သတ္တုများနှင့် ယင်ပူဇော်ခြင်းများကို ဆောင်ရွက်ပေးရမည်။² ထို့ကြောင့် သူသည် ကိုယ်တိုင် နှမ်းရိအားနည်းခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍ မိုက်သောသူနှင့် မှားယွင်းသောသူတို့အား သည်းခံခြင်းငှါ တတ်နိုင်၏။³ ယင်ပုရောဟိတ်မင်းသည် လူတို့အပြစ်အတွက် ယင်ပူဇော်ရမည်။ သူသည် မိမိအပြစ်အတွက်လည်း ယင်ပူဇော်ရမည်။ သို့သော်လည်း မိမိကိုယ်တိုင် အားနည်းချက်ရှိ၏။ ထို့ကြောင့် မိမိ၏အပြစ်အတွက်လည်း ယင်ပူဇော်ရ၏။

⁴ ယင်ပုရောဟိတ်မင်းအရာဂုဏ်ပြုထိုက်၏။ သို့သော်လည်း ထိုဂုဏ်အတွက် အဘယ်သူမျှ မိမိကိုယ်ကိုမရွေးချယ်။ ထိုသူသည် အာရုန်ကဲ့သို့ ဘုရားသခင်ခေါ်ထားသောသူဖြစ်၏။⁵ ထိုနည်းတူခရစ်တော်သည် ယင်ပုရောဟိတ်မင်းအရာ၌ရရှိရန် မိမိကိုယ်ကို ပေးအပ်သည်မဟုတ်။ သို့သော်လည်း ဘုရားသခင်သည် သူ့ကို ရွေးကောက်တော်မူ၏။ ဘုရားသခင်ကလည်း ခရစ်တော်အား၊

“သင်သည် ငါ့သားဖြစ်၏။ ယနေ့ငါသည် သင်၏အဘဖြစ်သည်” ဟုမိန့်တော်မူ၏။
ဆာလံ 2:7

‘ဘုရားသခင်က အခြားကျမ်းစာတစ်ချက်၌၊

“သင်သည် မေလဒိဇေဒက်ကဲ့သို့ ထာဝရယင်ပုရောဟိတ်ဖြစ်လိမ့်မည်” ဟုမိန့်တော်မူ။
ဆာလံ 110:4

⁷ ခရစ်တော်သည် လောက၌ နေစဉ်ဘုရားသခင်ထံတော်မှ အကူအညီရရန် ဆုတောင်းပတ္တနာပြု၏။ ဘုရားသခင်သည် သူ့အား သေခြင်းမှ ကယ်လွှတ်နိုင်တော်မူသော တစ်ဆူတည်းသော ဘုရားသခင်ဖြစ်တော်မူ၏။ ခရစ်တော်သည် ဘုရားသခင်ထံသို့ မျက်ရည်ကျလျက် ကြွေးကြော်ခြင်းဖြင့် ဆုတောင်းတော်မူသောအခါ ဘုရားသခင်နားညောင်းတော်မူ၏။ အကြောင်းမူကား၊ သူသည် စိတ်နှလုံးနှိမ့်ချ၍ ဘုရားသခင်၏ အလိုတော်အတိုင်း လိုက်နာတော်မူ၏။⁸ ခရစ်တော်သည် ဘုရားသခင်၏ သားတော်ဖြစ်တော်မူ၏။ သို့သော်လည်း ဆင်းရဲဒုက္ခကိုခံ၍ ထိုဆင်းရဲဒုက္ခအားဖြင့် နားထောင်ခြင်းအကြောင်းကို သင်ယူတော်မူ၏။⁹ ဤသို့ဖြင့် ခရစ်တော်သည် ပြည့်စုံခြင်းသို့ ရောက်၍ ယခုတွင် မိမိကိုနာခံသော သူ့အပေါင်းတို့အား ထာဝရကယ်တင်နိုင်၏။¹⁰ ဘုရားသခင်သည်လည်း ခရစ်တော်အား ယင်ပုရောဟိတ်မင်း မေလဒိဇေဒက်* နည်းတူ ဖြစ်စေတော်မူ၏။

ဆုံးရှုံးခြင်းကိုဆန့်ကျင်ရန်သတိပေးခြင်း

¹¹ ငါတို့သည် ဤအကြောင်းအရာနှင့်ပတ်သက်၍ သင်တို့အား ပြောစရာများစွာရှိ၏။ သို့သော်လည်း ထိုအကြောင်းအရာကို ရှင်းပြရန် အလွန်ခက်ခဲလှ၏။ အကြောင်းမှာ သင်တို့သည် နားလည်လိုသောစိတ်မရှိသောကြောင့် ဖြစ်၏။¹² သင်တို့သည် ကာလကြာသောကြောင့် ယခုအချိန်တွင် သင်တို့သည် ဆရာဖြစ်သင့်၏။ သို့သော်လည်း၊ သင်တို့သည် ဘုရားသခင်သွန်သင်ခြင်း၏အခြေခံသမ္မာတရားကို တစ်ပန် သွန်သင်ရန် လိုအပ်နေသေး၏။ သင်တို့သည် နို့ကဲ့

မေလဒိဇေဒက် အာဗြာဟံဒေတ်တုန်းမှာနေထိုင်ခဲ့သော ယင်ပုရောဟိတ်မင်းနှင့်ဘုရင် ကမ္ဘာ 14:17-24။

သို့သောအစာကို မလိုအပ်ဘဲ မာကျောသော အစာကို လိုအပ်ကြ၏။¹³ နို့ကိုသာသုံးဆောင် သောသူသည် ကလေးသူငယ်ဖြစ်၏။ ထိုသူ သည် ဟုတ်မှန်သောသွန်သင်ခြင်းအကြောင်း ကို နားလည်ခြင်းမရှိ။¹⁴ မာကျောသောအစာ သည် ဝိညာဉ်ပကတိ၌ အရွယ်ရောက်သောသူ တို့အတွက်ဖြစ်၏။ ထိုအစာသည် အဆက်မပြတ် လက်တွေ့လုပ်ဆောင်ခြင်းအားဖြင့် ဝိညာဉ်ပက တိ၌ အရွယ်ရောက်သောသူတို့အတွက် ဖြစ်၏။ ထိုအရာကြောင့် သူတို့သည် ကောင်းသောအ ရာနှင့် ဆိုးသောအရာများကို ပိုင်းခြားသိမြင် နိုင်စွမ်းရှိ၏။

6 ထို့ကြောင့် ငါတို့သည် ခရစ်တော်၏အ ကြောင်းအရာသင်ခန်းစာအစပိုင်းကို ရပ် တန့်ရမည်။ ငါတို့၏မူလအစပြုသောနေရာသို့ ပြန်မလှည့်ရ။ ငါတို့သည် ဘုရားသခင်ကို ယုံ ကြည်ခြင်းအားဖြင့်၎င်း၊ သေခြင်းသို့ ပို့ဆောင် တတ်သောအရာများမှ လှည့်သွားခြင်းအား ဖြင့်၎င်း၊ ငါတို့၏အသက်တာသည် ခရစ်တော် နှင့်အစပြုခဲ့ပြီဖြစ်၏။² ထိုအချိန်၌ ငါတို့သည် ဗတ္တိဇ်တရားကို၎င်း၊ လက်တင်ခြင်းကို၎င်း၊ ရှင် ပြန်ထမြောက်ခြင်းကို၎င်း၊ ထာဝရစီရင်ခြင်း အ ကြောင်းကို၎င်း သွန်သင်ခြင်းကိုခံရကြ၏။ သို့ သော်လည်းယခုအချိန်၌ပို၍ရင့်ကျက်သောသွန် သင်ခြင်းသို့ ချဉ်းကပ်ရကြမည်။³ ဘုရားသခင် အခွင့်ပေးလျှင် ငါတို့လည်း ထိုသို့ပြုကြမည်။

⁴⁻⁶ လူတို့သည် ခရစ်တော်၏လမ်းခရီးတော် ကို ထားရစ် ပြီးလျှင်၊ သူတို့၏အသက်တာကို နောက်တစ်ကြိမ် ပြောင်းလဲပေးနိုင်မည်လော၊ သမ္မာတရားကို သင်ယူပြီးလျှင် ဘုရားသခင်၏ ဆုကျေးဇူးတော်ကို ခံယူ၍ သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်၌လည်း ဝေမျှခံယူသောသူတို့ကို လည်း ငါပြော၏။ သူတို့သည် ဘုရားသခင်၏ သွန်သင်ခြင်းတရားကို နားထောင်၍ အနာဂတ် ကမ္ဘာ၏တန်ခိုးများကိုမြင်ကြ၏။ မိမိကိုယ်တိုင် သည်လည်း ထိုအရာရှိသမျှတို့ကို အလွန် ကောင်း မြတ်သည်ဟု သိမြင်ကြ၏။ သို့သော် လည်း သူတို့သည် သမ္မာတရားလမ်းမှ လမ်းလွဲ

သွားကြ၏။ ထို့ကြောင့် သူတို့၏အသက်တာ များကိုပြောင်းလဲ၍ နောက်တစ်ဖန် ခရစ်တော် ထံသို့ ပြန်လှည့်လာရန် သူတို့အတွက် မဖြစ် နိုင်။ အကြောင်းမူကား၊ ခရစ်တော်မှ ပြန်လှည့် သောသူတို့သည် အမှန်စင်စစ်ခရစ်တော်အား နောက်တစ်ကြိမ် လက်ဝါးကားတိုင်မှာ သံနှင့် ရိုက်ထားသောသူများပင် ဖြစ်ကြ၏။ သူတို့ သည် ခရစ်တော်ထံသို့ ရှက်ကြောက်ဖွယ်ရာအ ကြောင်းကို လူအပေါင်းတို့၏ရှေ့မှောက်တွင် ယူ ဆောင်ကြ၏။

⁷ ထိုသူတို့သည် မိုးရေကို အဖန်ဖန်ခံယူ၍ လယ်လုပ်သူများအတွက် ကောင်းသောအသီး နံကို ဖြစ်စေသောမြေနှင့်တူ၏။ ထိုမြေသည် ဘုရားသခင်၏ကောင်းချီးမင်္ဂလာကိုခံတတ်၏။⁸ သို့သော်လည်း ထိုမြေသည် ဆူးပင်နှင့်မြက် ရိုင်းပင်များကို ပေါက်စေလျှင် ထိုမြေသည် အ သုံးမဝင်တော့ချေ။ ထိုမြေသည် ဘုရားသခင် ၏ကျိန်ဆဲခြင်း ဘေးအန္တရာယ်၌တည်၏။

⁹ ချစ်မိတ်ဆွေတို့ ငါတို့သည် ဤစကားများ ကို သင်တို့အား ပြော၏။ သို့သော်လည်း အ မှန်စင်စစ် သင်တို့ထံမှ သာ၍ကောင်းမွန်သော အရာများကို ငါတို့သည် မျှော်လင့်ကြ၏။ သင် တို့သည် ကယ်တင်ခြင်းသို့ ရောက်စေသောအ ရာတို့ကို ပြုကြမည်အကြောင်း ငါတို့သိကြ၏။¹⁰ ဘုရားသခင်သည် မျှတတော်မူ၏။ ဘုရား သခင်သည် သင်တို့ပြုခဲ့သောအရာရှိသမျှနှင့် မိမိလူတို့ကို ကူညီခြင်းအားဖြင့် သင်တို့ပြုခဲ့သော ချစ်ခြင်းမေတ္တာကို မေ့လျော့တော်မူလိမ့်မည် မဟုတ်။ ထိုနောက် သင်တို့သည် ဘုရားသခင် ၏လူတို့ကို ဆက်လက်၍ ကူညီသောအရာတို့ ကို ဘုရားသခင်သည် မေ့လျော့တော်မူလိမ့် မည်မဟုတ်။¹¹ သင်တို့တစ်ယောက်စီသည် အ စဉ်ကြိုးစားအားထုတ်၍ အသက်ထက်ဆုံးတိုင် တည်ကြည်ရမည်။ ထိုနောက် သင်တို့မျှော်လင့် ထားသည်ကြီးမြတ်သောအရာကို အသေအချာ ရရှိကြလိမ့်မည်။¹² သင်တို့သည် ပျင်းရိသောသူ များဖြစ်ရန် အကျွန်ုပ်တို့အလိုမရှိ။ သင်တို့သည် ဘုရားသခင်၏ဂတိတော်ကို ရရှိသောသူတို့၏

ပုံသက်သေကို လိုက်လျှောက်ခြင်းငှါ ငါတို့အလို ရှိကြ၏။ ထိုသူတို့သည် ဘုရားသခင်ဂတိထား တော်မူသောအရာများကို ရရှိကြခြင်းမှာ ယုံ ကြည်ခြင်း၊ သည်းခံခြင်းအားဖြင့်သာဖြစ်ကြ၏။

¹³ဘုရားသခင်သည် အာဗြဟံနှင့် ဂတိတစ် ခုပြုတော်မူ၏။ ဘုရားသခင်သည် ဂတိတော် ကို ပြည့်စုံစေမည့်အကြောင်း ကိုယ်ကိုကိုယ် သက်သေတစ်ခုကဲ့သို့ ဖြစ်စေ၍ ကျိန်ဆိုတော်မူ ၏။ ¹⁴ဘုရားသခင်က “သင့်အား အမှန်စင်စစ် ငါကောင်းချီးပေးမည်။ သင့်ကို များပြားစွာ သောမျိုးဆက်များကို ငါပေးမည်”* ဟုမိန့် တော်မူ၏။ ¹⁵အာဗြဟံသည် ထိုအကြောင်းအ ရာဖြစ်လာရန် စိတ်ရှည်စွာသည်းခံစောင့်ဆိုင်း လျှက်နေ၏။ ထိုနောက် အာဗြဟံသည် ဘုရား သခင်ဂတိတော်ထားသည့်အတိုင်း ကောင်းချီး မင်္ဂလာကိုခံစားရရှိ၏။

¹⁶လူတို့သည် ကျိန်ဆိုသောအခါ မိမိတို့ ထက် ကြီးမြတ်သောနာမကို အသုံးပြုကြ၏။ ထိုဝန်ခံချက်သည် မိမိတို့ပြောဆိုသောအရာ သည် မှန်ကန်မှုရှိကြောင်းသက်သေပြခြင်းဖြစ် ၏။ ထိုဂတိသည် ငြင်းခုံမှုအားလုံးကို အဆုံး သတ်စေ၏။ ¹⁷ဂတိတော်သည် မှန်ကြောင်း သက်သေပြရန် ဘုရားသခင်အလိုတော်ရှိ၏။ ထိုသူအပေါင်းတို့သည် ဂတိတော်ခံရသည့်အ တိုင်း ထိုဂတိတော်ကို ခံစားရရှိမည်အကြောင်း သက်သေပြရန် ဘုရားသခင်အလိုတော်ရှိ၏။ ဘုရားသခင်သည် ထိုသူအပေါင်းတို့အား မိမိ၏ ရည်ရွယ်ချက်သည် ဘယ်သောအခါမျှ ပြောင်း လဲမည် မဟုတ်ကြောင်း ရှင်းလင်းစွာ သိရှိစေ ခြင်းငှါ အလိုတော်ရှိ၏။ ထို့ကြောင့် ဘုရား သခင်သည် မိမိဂတိတော်ကို ကျိန်ခြင်းအားဖြင့် သက်သေပြတော်မူ၏။ ¹⁸ထိုအရာနှစ်ခုသည် ဘယ်သောအခါမျှ ပြောင်းလဲခြင်းမရှိ။ ဘုရား သခင်သည် ကျိန်ဆိုသောအခါဘယ်သောအခါ မျှ မုသာသုံးတော်မမူ။ ထို့ကြောင့် ထိုအရာတို့ သည် ဘုရားသခင်ထံသို့ ခိုလှုံရန် ပြေးသောငါ တို့အား ခွန်အားပေး၏။ ထိုအရာနှစ်ပါးသည်

ဘုရားသခင် ပေးသနားတော်မူသောမျှော်လင့် ခြင်းကို ဆက်လက်၍ ထိန်းသိမ်းနိုင်ရန်အတွက် ခွန်အားနှင့်နှစ်သိမ်းမှုကို ငါတို့အားပေး၏။ ¹⁹ငါ တို့တွင် ဤကဲ့သို့သော မျှော်လင့်ခြင်းရှိကြ၏။ ထိုအရာသည် ကျောက်ဆူးကဲ့သို့ဖြစ်၏။ ထိုအ ရာသည် ခွန်အားနှင့်ပြည့်စုံ၍ ခိုင်မာမှုရှိ၏။ ထိုအရာသည် ငါတို့အား လုံခြုံမှုကိုပေး၏။ ထို မျှော်လင့်ခြင်းသည် ကောင်းကင်ဘုံဗိမာန် တော်ရှိသန့်ရှင်းရာဌာနတော်၏ ကန့်လန့်ကာ ခန်းဆီးနောက်ကွယ်အတွင်းဝင်သွား၏။ ²⁰ခရစ် တော်သည် ထိုကန့် လန့်ကာအတွင်းသို့ ဝင်၍ ငါတို့အတွက် လမ်းကို ဖွင့်လှစ်ပေးတော်မူ၏။ ခရစ်တော်သည် မေလဒိဇေဒက်နည်းတူ ထာဝ ရယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းဖြစ်တော်မူ၏။

ယဇ်ပုရောဟိတ်မေလဒိဇေဒက်

7 မေလဒိဇေဒက်သည် ရှာလင်ရှင်ဘုရင် ဖြစ် ၍ အမြင့်ဆုံးသော ဘုရားသခင်၏ ယဇ်ပု ရောဟိတ်ဖြစ်၏။ အာဗြဟံသည် ရှင်ဘုရင်တို့ကို နှိမ်နင်းရာမှ ပြန်လာသောအခါ မေလဒိဇေဒက် သည် အာဗြဟံကို တွေ့ဆုံ၏။ ထိုနေ့၌ မေလဒိဇေဒက်သည် အာဗြဟံကို ကောင်းချီး ပေး၏။ ²အာဗြဟံလည်း မေလဒိဇေဒက်အား မိမိ၌ရှိသောအရာအားလုံး၏ ဆယ်ဖိုတစ်ဖိုကို ပေး၏။ မေလဒိဇေဒက်ဟူသော အမည်သည် အဓိပ္ပါယ်နှစ်မျိုးရှိ၏။ ပထမအဓိပ္ပါယ်မှာ “ကောင်းမြတ်သောဘုရင်”နှင့် နောက်တစ်မျိုး မှာ ရှာလင်ဘုရင်၏အဓိပ္ပါယ်မှာ “ငြိမ်သက် ခြင်းဘုရင်” ဟူ၍ဖြစ်၏။ ³မေလဒိဇေဒက်၏ အဘ၊ အမိနှင့်အဘယ်အရပ်မှ လာသည်ကို အ ဘယ်သူတစ်စုံတစ်ယောက်မျှ မသိရှိကြ။* အ ဘယ်အခါ၌မွေးဖွား၍ အဘယ်အခါ၌ ကွယ်လွန် သည်ကိုလည်း အဘယ်သူတစ်စုံတစ်ယောက် မျှမသိရှိကြ။ မေလဒိဇေဒက်သည် ဘုရားသခင် ၏သားတော်ကဲ့သို့ဖြစ်၍ ယဇ်ပုရောဟိတ်ကဲ့ သို့ အစဉ်အမြဲရှိနေ၏။

*သင့်အား ... ငါပေးမည်” ကမ္ဘာ 22:17

မည်သူ ... မသိရှိကြ မူရင်းအရ၊ မေလဒိဇေဒက်သည် အဘမရှိ၊ အမိမရှိ၊ ရှေ့မျိုးစဉ်ဆက်မရှိ။

⁴ထို့ကြောင့် မေလဒိဇေဒက်သည် အဘယ်မျှလောက်ကြီးမြတ်သည်ကို သင်တို့သိမြင်နိုင်ကြ၏။ အာဗြဟံသည် စစ်ပွဲမှ မိမိအနိုင်ရရှိထားသောအရာအားလုံးတို့၏ ဆယ်ဖိုတစ်ဖိုကို သူ့အား ပေးသည့်တိုင်အောင် သူသည် အလွန်ကြီးမြတ်၏။ ⁵ပညတ်ကျမ်း၌ ရေးထားသကဲ့သို့ လေဝိအမျိုးမှ ယင်ပုရောဟိတ်ဖြစ်လာသော သူတို့သည် လူတို့ထံမှ ဆယ်ဖိုတစ်ဖိုကို ယူရမည်။ သို့သော်လည်း ယင်ပုရောဟိတ်နှင့် မိမိလူတို့သည် အာဗြဟံ၏မိသားစုမှ ဆင်းသက်ကြ၏။ ⁶မေလဒိဇေဒက်သည် လေဝိအမျိုးအနွယ်မဟုတ်။ သို့သော်လည်း အာဗြဟံထံမှ ဆယ်ဖိုတစ်ဖိုကောက်ခံ၍ ဘုရားသခင်ဂတိထားတော်မူသောအာဗြဟံအား ကောင်းချီးပေး၏။ ⁷သာ၍ အရေးပါသောပုဂ္ဂိုလ်သည် မိမိထက်သာ၍ အရေးမပါသောပုဂ္ဂိုလ်အား ကောင်းချီးပေးကြောင်း လူ့အပေါင်းတို့သည် သိကြ၏။ ⁸ထိုယင်ပုရောဟိတ်တို့သည် ဆယ်ဖိုတစ်ဖိုကို ကောက်ခံကြသော်လည်း အသက်ရှင်၍ သေဆုံးတတ်သောလူသားများသာ ဖြစ်ကြ၏။ သို့သော်လည်း ကျမ်းစာ၌ ရေးသားသည့်အတိုင်း အာဗြဟံထံမှ ဆယ်ဖိုတစ်ဖိုကိုယူသော မေလဒိဇေဒက်သည် အသက်ရှင်နေသေး၏။ ⁹လေဝိသည် လူတို့ထံမှဆယ်ဖိုတစ်ဖိုခံယူ၏။ ထို့ကြောင့် အာဗြဟံသည် မေလဒိဇေဒက်အား ဆယ်ဖိုတစ်ဖိုကို ပေးသောအခါ လေဝိကလည်း ဆယ်ဖိုတစ်ဖိုကို ပေးသည်ဟု ငါတို့ဆိုနိုင်၏။ ¹⁰အာဗြဟံသည် မေလဒိဇေဒက်နှင့် တွေ့သောအခါ လေဝိသည် မပေါ်မရှိသေး။ သို့သော်လည်းအာဗြဟံ၏ကိုယ်ခန္ဓာထဲ၌ရှိ၏။ ¹¹လူတို့သည် လေဝိယင်ပုရောဟိတ်တို့၏ အထုံးအဖွဲ့ကို အခြေခံ၍ ပညတ်တရားကို ပေးတော်မူ၏။ သို့သော်လည်း လေဝိယင်ပုရောဟိတ်တို့၏အထုံးအဖွဲ့တို့သည်သူတို့အား ဝိညာဉ်ရေး၌ ပြည့်စုံခြင်းသို့ မရောက်စေနိုင်။ ထို့ကြောင့် နောက်ထပ် ယင်ပုရောဟိတ်တစ်ပါး လာရန် လိုအပ်နေ၏။ ထိုအကြောင်းအရာမှာ အာရုန်ကဲ့သို့သော ယင်ပုရောဟိတ်မဟုတ်ဘဲ

မေလဒိဇေဒက်ကဲ့သို့သော ယင်ပုရောဟိတ်မင်းကိုဆိုလို၏။ ¹²ထို့ကြောင့် အခြားသောယင်ပုရောဟိတ်အမျိုးမျိုးလားသောအခါ ပညတ်တရားသည်လည်း ပြောင်းလဲခြင်းရှိရမည်။ ¹³ငါတို့သည် သခင်ခရစ်တော်အကြောင်းကို ပြောကြ၏။ သခင်ခရစ်တော်သည် အခြားသောအမျိုးအနွယ်မှ ဖြစ်၏။ ထိုအမျိုးအနွယ်မှ ယင်ပုရောဟိတ်မင်းအဖြစ် ယင်ပလွင်ပေါ်အမှုကို ဆောင်ရွက်ပူးသူမရှိ။ ¹⁴ငါတို့၏သခင်သည် ယုဒအမျိုးအနွယ်မှ ဆင်းသက်လာကြောင်း ထင်ရှား၏။ ထိုအမျိုးအနွယ်သည် ယင်ပုရောဟိတ်အမျိုးအနွယ်ဖြစ်ကြောင်း မောရှေသည် တစ်ခွန်းကိုမျှ ပြောဆိုခြင်းမရှိ။

ယေရှုသည် မေလဒိဇေဒက်ကဲ့သို့သော ယင်ပုရောဟိတ်မင်းဖြစ်တော်မူ၏

¹⁵ထိုအကြောင်းအရာသည် ယခုရှင်းလင်းလျက်ရှိ၍ ငါတို့သည် မေလဒိဇေဒက်နည်းတူ အခြားသောယင်ပုရောဟိတ်သည် ပေါ်လာကြောင်း ထင်ရှားလျက်ရှိ၏။ ¹⁶ထိုသူသည် မိမိမိသားစုနှင့်စပ်ဆိုင်သော လူပညတ်တရားအပေါ်မမူတည်ဘဲ ယင်ပုရောဟိတ်ဖြစ်လာ၏။ သို့သော်လည်း မပျက်စီးနိုင်သော မိမိ၏အသက်တာအားဖြင့် ဖြစ်၏။ ¹⁷ကျမ်းစာ၌ “သင်သည် မေလဒိဇေဒက်နည်းတူ ထာဝရယင်ပုရောဟိတ်ဖြစ်၏”* ဟုရေးထား၏။

¹⁸ပညတ်တရားဟောင်းသည် အားနည်း၍ အသုံးမဝင်သောကြောင့် ပယ်ရှင်းခြင်းသို့ ရောက်၏။ ¹⁹မောရှေ၏ပညတ်တရားသည် အဘယ်အရာကိုမျှ ပြည့်စုံခြင်းငှါ မလုပ်ဆောင်နိုင်။ ယခုတွင် သာ၍ကောင်းမွန်သောမျှော်လင့်ခြင်းကို ငါတို့အား ပေးတော်မူပြီ။ ထိုမျှော်လင့်ခြင်းအားဖြင့် ငါတို့သည် ဘုရားသခင်ထံ တော်သို့ တိုးဝင်ချဉ်းကပ်နိုင်ကြ၏။

²⁰ထို့အပြင် ဘုရားသခင်သည် ယေရှုခရစ်တော်အား ယင်ပုရောဟိတ်အကြီးအဖြစ် ခန့်ထားစဉ်တွင် ဂတိပြုတော်မူ၏။ အခြားသောသူ

“သင် ... ဖြစ်၏” ဆာလံ 110:4

တို့သည် ယင်ပုရောဟိတ်အဖြစ်ခန့်ထားခြင်းခံရ
သောအခါ အဘယ်ဂတိကိုမျှမပြု။²¹ သို့သော်
လည်း ခရစ်တော်သည် ဘုရားသခင်၏ဂတိ
တော်အတိုင်း ယင်ပုရောဟိတ်မင်း ဖြစ်လာ၏။

“ထာဝရဘုရားသခင်သည် ဂတိသစ္စာ ပြု
တော်မူ၏။ သူ၏စိတ်နှလုံးသည် ပြောင်း
လဲခြင်း အလျှင်းမရှိ။ ‘သင်သည် ထာဝရ
ယင်ပုရောဟိတ်ဖြစ်၏။’”

ဆာလံ 110:4

²² ထိုအကြောင်းအရာမှာ ခရစ်တော်သည်
ဘုရားသခင်နှင့် မိမိလူတို့အကြား၌ သာ၍
ကောင်းမွန်သော ပဋိညာဉ်တရား၏အာမခံ
ဖြစ်၏။

²³ ထို့အပြင် ထိုယင်ပုရောဟိတ်တစ်ပါးပါး
သေဆုံးသောအခါ သူသည် ယင်ပုရောဟိတ်အ
ဖြစ်မှ ရပ်နား၏။ ဤအကြောင်းကြောင့် ယင်ပု
ရောဟိတ်များစွာရှိ၏။²⁴ ခရစ်တော်သည် ထာ
ဝရအသက်ရှင်တော်မူ၏။ သို့ဖြစ်၍ ခရစ်တော်
သည် ယင်ပုရောဟိတ်အဖြစ်အမှုကို ဆောင်
ခြင်းမှ ဘယ်သောအခါမျှ ရပ်နားလိမ့်မည်မ
ဟုတ်။²⁵ ထို့ကြောင့် ခရစ်တော်သည် သူ့အား
ဖြင့် ဘုရားသခင်အထံတော်သို့ လာသောလူ
တို့ကို ကယ်တင်ခြင်းပေးနိုင်တော်မူ၏။ ခရစ်
တော်သည် ဤအမှုကို အစဉ်ပြုနိုင်တော်မူ၏။
အကြောင်းမူကား၊ ခရစ်တော်သည် အစဉ်အမြဲ
အသက်ရှင်၍ ဘုရားသခင် အထံတော်သို့ မိမိ
အားဖြင့်လာသောလူတို့အား ကူညီရန် အစဉ်
သင့်ရှိတော်မူ၏။

²⁶ ထို့ကြောင့် ခရစ်တော်သည် ငါတို့လိုအပ်
လျှက်ရှိသောယင်ပုရောဟိတ်မင်းဖြစ်၏။ ကိုယ်
တော်သည် သန့်ရှင်းတော်မူ၏။ ကိုယ်တော်၏
အထံ၌ အပြစ်အလျင်းမရှိ။ ကိုယ်တော်သည်
စင်ကြယ်၍ အပြစ်သားတို့၏လွှမ်းမိုးမှုကိုခံရ
သောသူမဟုတ်။ ကိုယ်တော်သည် ကောင်း
ကင်ပေါ်သို့ ချီးမြှောက်ခြင်းခံတော်မူ၏။²⁷ ခရစ်
တော်သည် အခြားသောယင်ပုရောဟိတ်များ
ကဲ့သို့မဟုတ်။ အခြားသောယင်ပုရောဟိတ်တို့

သည် နေ့စဉ်ပူဇော်သက္ကာပြုကြ၏။ သူတို့သည်
မိမိတို့အပြစ်အတွက် ရှေးဦးစွာ ယင်ပုဇော်ကြ
ပြီးနောက် အခြားသူတို့၏အပြစ်အတွက် ယင်ပု
ဇော်ကြ၏။ သို့သော်လည်း ခရစ်တော်သည်
ထိုကဲ့သို့ပြုတော်မမူ။ ခရစ်တော်သည် တစ်
ကြိမ်တည်းသာ ပူဇော်ခြင်းဖြင့် အချိန်တိုင်းအ
တွက်ပြည့်စုံ၏။ ခရစ်တော်သည် မိမိခန္ဓာကိုယ်
ကို ယင်ပုဇော်ခြင်းအလိုငှါ စွန့်တော်မူ၏။

²⁸ ပညတ်တရားသည် လူတို့အထဲမှ ယင်ပုရော
ဟိတ်မင်းကို ရွေးကောက်၍ ထိုယင်ပုရော
ဟိတ်တို့သည် အခြားသောသူကဲ့သို့ အားနည်း
ခြင်းရှိကြ၏။ သို့သော်လည်း ဘုရားသခင်သည်
ပညတ်တရားနောက်မှ ဂတိပြုတော်မူ၏။ ထို
ဂတိစကားတို့ကို သစ္စာဝတ်ပြု၍ ပေးတော်မူ
၏။ ထိုဘုရားသခင်၏စကားတော်သည် သား
တော်အား ယင်ပုရောဟိတ်မင်းကြီးဖြစ်စေ၏။
ထိုသားသည် အစဉ်အမြဲပြည့်စုံခြင်းရှိစေ၏။

ယေရှုသည် ကျွန်ုပ်တို့၏ယင်ပုရောဟိတ်မင်း ဖြစ်တော်မူ၏

၈ ငါတို့၌ ယင်ပုရောဟိတ်မင်းတစ်ပါးရှိ၏။
ဤအရာကို ငါတို့သည် အဓိကပြောဆိုခြင်း
ဖြစ်၏။ ထိုယင်ပုရောဟိတ်မင်းသည် ကောင်း
ကင်ဘုံရှိ ဘုရားသခင်၏ပလ္လင်တော်လက်ျာ
ဘက်တွင် ထိုင်လျက်နေတော်မူ၏။^၂ ငါတို့၏
ယင်ပုရောဟိတ်မင်းသည် အသန့်ရှင်းဆုံးသော
အရပ်ဌာနတော်၌ အမှုထမ်းဆောင်နေတော်
မူ၏။ ထိုနေရာသည် လူလက်ဖြင့်မဆောက်ဘဲ
ဘုရားသခင်ကိုယ်တော်တိုင် ဆောက်သောမှန်
ကန်သောဝတ်ပြုကိုးကွယ်ရာဌာနဖြစ်၏။

^၃ ယင်ပုရောဟိတ်မင်း မှန်သမျှတို့သည်
ဘုရားသခင်အား လှူဒါန်းဆက်ကပ်ရန်နှင့် ပူ
ဇော်ရန် ခန့်ထားခြင်းဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ငါတို့
၏ယင်ပုရောဟိတ်မင်းသည်လည်း ဘုရားသခင်
အား တစ်စုံတစ်ခုဆက်ကပ်ပူဇော်ရန် လိုပေ၏။

^၄ ငါတို့၏ယင်ပုရောဟိတ်မင်းသည် ယခုတွင်
ကမ္ဘာပေါ်၌ရှိနေသေးလျှင် ထိုသူသည် ယင်ပု
ရောဟိတ်မဖြစ်နိုင်။ အကြောင်းမူကား၊ ပညတ်

တရား၌ ရေးထားသည့်အတိုင်း ယဇ်ပူဇော်
 သောယဇ်ပူဇော်ဟိတ်များရှိ၏။⁵ ဤယဇ်ပူဇော်
 ဟိတ်တို့ ပြုသောအရာမှန်သမျှသည် ကောင်း
 ကင်ဘုံ၌ ဖြစ်လာမည့်အရာများ၏ သက္ကာန်နှင့်
 ပုံရိပ်များပင် ဖြစ်ကြ၏။ ထိုအကြောင်းအရာ
 များသည် မောရှေကိုယ်တိုင် သန့်ရှင်းသောတဲ
 တော်ကို ဆောက်လုပ်ရန် အဆင်သင့်ဖြစ် နေ
 ချိန်တွင် ဘုရားသခင်ကမောရှေအား “သင့်
 အား တောင်ပေါ်မှာ ငါပြုသည့်အတိုင်း အရာ
 ရာတိုင်းကို တိကျသေချာစွာပြုလုပ်ရမည်”^{*}
 ဟုမိန့်တော်မူ၏။⁶ သို့သော်လည်း ခရစ်တော်
 ပေးအပ်ခြင်းခံရသောအလုပ်သည် ထိုယဇ်ပူ
 ဇော်ဟိတ်များအား ပေးအပ်သောအလုပ်ထက်
 သာ၍ကြီးမြတ်၏။ ထိုနည်းတူ ဘုရားသခင်ထံ
 တော်မှ ခရစ်တော်ယူဆောင်လာသော မိမိလူ
 မျိုးတော်အတွက် ပဋိညာဉ်တရားသည် ပဋိ
 ညာဉ်အဟောင်းထက် သာ၍ကြီးမြတ်၏။ ပဋိ
 ညာဉ်တရားသစ်သည်လည်း သာ၍မြတ်သော
 ဂတိတော်အပေါ်တွင် တည်၏။

⁷ ပထမအကြိမ်ပြုသော ပဋိညာဉ်တရား
 သည် မှားယွင်းခြင်းမရှိလျှင် ပဋိညာဉ်တရား
 သစ်သည် မလိုအပ်တော့ပေ။⁸ သို့သော်လည်း
 လူတို့၏မှားယွင်းချက်ကို ဘုရားသခင်သိမြင်၍
 “ဘုရားသခင် မိန့်မြှောက်တော်မူသည်မှာ၊
 ကြွသရေလအမျိုးနှင့် ယုဒအမျိုးတို့အား
 ပဋိညာဉ်တရားသစ်ကို ငါပေးသောအ
 ချိန်ရောက်လာလိမ့်မည်။”

⁹ ထိုပဋိညာဉ်တရားသည် သူတို့ကို လက်
 ဆွဲ၍ သူတို့၏အဘတို့အား အဲဂုတ္တုပြည်
 မှနှုတ်ဆောင်စဉ် ပေးဘူးသောပဋိညာဉ်
 တရားနှင့်တူမည်မဟုတ်။ သို့သော်လည်း
 သူတို့သည် ထိုပဋိညာဉ်တရား၌ သစ္စာမ
 ရှိကြ။ ထို့ကြောင့် သူတို့ထံမှ ငါလှည့်
 သွားသည်” ဟုထာဝရဘုရားမိန့်မြှောက်
 တော်မူ၏။

¹⁰ ဤပဋိညာဉ်တရားသည် ထိုအချိန်၌
 ကြွသရေလလူတို့နှင့် ငါပြုမည့်ပဋိညာဉ်

တရားဖြစ်လိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရားက
 လည်း၊ ငါ၏ပညတ်ကို သူတို့၏စိတ်နှလုံး
 ထဲသို့ ငါသွင်းမည်။ သူတို့၏နှလုံးသားအ
 ပေါ်မှာ ဤပညတ်ကို ငါရေးသွင်းမည်။ ငါ
 သည် သူတို့၏ဘုရားသခင်ဖြစ်လိမ့်မည်။
 သူတို့သည်လည်း ငါ၏လူဖြစ်ကြလိမ့်
 မည်။

¹¹ အဘယ်သူမျှ မိမိအိမ်နီးချင်း သို့မဟုတ်
 မိမိညီအစ်ကိုတို့အား ‘ထာဝရဘုရားကို
 သိလော့’ ဟုသွန်သင်ရန် လိုလိမ့်မည်မ
 ဟုတ်။ အကြောင်းမူကား၊ အကြီးမြတ်
 ဆုံးသောသူမှစ၍ အနိမ့်ကျဆုံးသောသူ
 တိုင်အောင် ငါ့ကို သိကျွမ်းကြလိမ့်မည်။

¹² ငါသည် သူတို့၏မှားယွင်းမှုတို့ကို ခွင့်
 လွှတ်မည်။ ငါသည် သူတို့၏အပြစ်များ
 ကို ဘယ်သောအခါမှ အောက်မေ့မည်
 မဟုတ်” ဟုမိန့်တော်မူ၏။”

ယေရှု 31:31-34

¹³ ဘုရားသခင်သည် ဤအရာကို ပဋိညာဉ်
 တရားသစ်ဟုခေါ်ဆို၏။ သူသည် ပထမပဋိ
 ညာဉ်တရားကိုဟောင်းစေ၏။ အဘယ်အရာ
 မဆို ဟောင်းနွမ်းလျှင် အသုံးမကျတော့ဘဲ
 ပျောက်ကွယ်သွားရန် အသင့်ဖြစ်နေ၏။

**ပဋိညာဉ်တရားဟောင်းအောက်၌
 ဝတ်ပြုကိုးကွယ်ခြင်း**

9 ပထမပဋိညာဉ်တရားသည် ဝတ်ပြုကိုး
 ကွယ်ခြင်းအတွက် ဥပဒေရှိ၏။ လူတို့ပြု
 လုပ်သောဝတ်ပြုရာ နေရာ၌လည်းရှိ၏။² ထို
 နေရာသည် တဲတော်တွင်း၌ရှိ၏။ ပထမဦးဆုံး
 နေရာသည် သန့်ရှင်းရာနေရာဟုခေါ်၏။ ထို
 သန့်ရှင်းသောနေရာထဲတွင် မီးတိုင်နှင့်ဘုရား
 သခင်အား ပူဇော်သောရေတော်မှန်ထားသည့်
 စားပွဲရှိ၏။³ ဒုတိယကန်လန်ကာ၏နောက်တွင်
 အသန့်ရှင်းဆုံးအခန်းရှိ၏။⁴ ထိုဆုံးနေရာတွင်
 နံ့သာပေါင်းပူဇော်ရန်အတွက် ရွှေယဇ်ပလ္လင်ရှိ
 ၏။ သန့်ရှင်းသောသေတ္တာသည် ပဋိညာဉ်တ

“ဤအသွေးသည် ... တော်မူ၏” ထွက် 24:8

ရားဟောင်းနှင့်အတူ ထိုနေရာ၌ရှိ၏။ ထို
သေတ္တာတစ်ခုလုံးသည် ရွှေနှင့်ပုံးထား၏။ ထို
သေတ္တာထဲ၌ မနွနှင့်ပြည့်သောရွှေအိုးတစ်လုံး
ရှိ၏။ အရွက်ပေါက်လာသောအာဂူန်၏တောင်
ငှားလည်းရှိ၏။ ထိုသေတ္တာထဲတွင် ပဋိညာဉ်
တရားဟောင်းဆယ်ပါး ရေးသွင်းထားသော
ကျောက် ပြားနှစ်ချပ်လည်းရှိ၏။ ⁵ထိုသေတ္တာ
အထက်တွင် ဘုရားသခင်ဘုန်းအသရေကို ခင်း
ကျင်းပြသသော ကောင်းကင်တမန်ခေရူဗိမ်ပုံ
ပါရှိ၏။ ထိုခေရူဗိမ်ကောင်းကင်တမန်တို့သည်
ကရုဏာပလ္လင်တော်အပေါ်တွင်ရှိ၏။ သို့သော်
လည်း ယခုတွင် ထိုအကြောင်းကို စုံလင်စွာမ
ပြောနိုင်သေး။

⁶တဲတော်တွင်းရှိ အရာအားလုံးသည် ငါ
ရှင်းပြသည့်အတိုင်း တည်ဆောက်ထား၏။
ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် သူတို့၏ဘာသာရေး
ဝတ္ထုများကို ထမ်းဆောင်ရန်နေ့စဉ် ပထမ
အခန်းထဲသို့ဝင်၏။ ⁷သို့သော်လည်း ယဇ်ပု
ရောဟိတ်မင်းတစ်ပါးတည်းသာ ဒုတိယအခန်း
ထဲသို့ ဝင်ခွင့်ရှိ၏။ ထိုယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းသည်
မိမိအပြစ်များနှင့် လူတို့၏အပြစ်များအတွက်
မိမိပူဇော်သောသွေးနှင့်အတူ တစ်နှစ်လျှင်တစ်
ကြိမ်သာ ထိုအခန်းထဲသို့ဝင်ရ၏။ ထိုအခန်းသို့
ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းသည် အသွေးမပါဘဲ ဘယ်
သောအခါမျှမဝင်ရ။ ထိုအသွေး အားဖြင့် မိမိ
အပြစ်နှင့် လူအများတို့၏အပြစ်အတွက် အပြစ်
ပြေရာယဇ်ကို ပူဇော်ရ၏။ ထိုအပြစ်သည် မိမိ
တို့မသိဘဲ ကျူးလွန်မိသောအပြစ်များဖြစ်၏။
⁸သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်သည် ငါတို့အား
သွန်သင်ရန် ထိုအခန်းနှစ်ခန်းကို အသုံးပြု၏။
ပထမအခန်းမပျက်မီတိုင်အောင် အသန့်ရှင်းဆုံး
သောအခန်းထဲသို့ဝင်ရန် လမ်းမပွင့်သေးချေ။
⁹ထိုအမှုတို့သည် မျက်မှောက်ကာလပတ်လုံးအ
တွက် ပုံပမာဖြစ်၏။ ဘုရားသခင်ထံတော်သို့
ပေးလှူသောယဇ်ပူဇော်ခြင်း နှင့်ပူဇော်သက္ကာ
တို့သည် ဘုရားကိုကိုးကွယ်သောလူတို့၏စိတ်
နှလုံးကို အကုန်အစင်မဆေးကြောပေးနိုင်
ကြောင်းထင်ရှားစေ၏။ ¹⁰ထိုလက်ဆောင်နှင့်ပူ

ဇော်သက္ကာများသည် သောက်စရာ၊ စားစရာ
နှင့် အထူးဆေးကြောသန့်ရှင်းစေခြင်းငှါအတွက်
သာဖြစ်၏။ ထိုအရာတို့သည် စိတ်နှလုံးအတွက်
မဟုတ်ဘဲ ကိုယ်ခန္ဓာအတွက် ဥပဒေများသာ
ဖြစ်၏။ ထိုအရာတို့သည် သူတို့အတွက် ပြုပြင်
ခြင်း အချိန်ရောက်သည်အတိုင်း ထားရန်ပေး
ထားခြင်းဖြစ်၏။

**ပဋိညာဉ်တရားသစ်အောက်၌
ဝတ်ပြုကိုးကွယ်ခြင်း**

¹¹သို့သော်လည်း ခရစ်တော်သည် ယခု
တွင် ငါတို့၌ရှိသောကောင်းမွန်သောအရာများ
အတွက် ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းကြီးတစ်ပါး ဖြစ်
လာ၏။ ခရစ်တော်သည် တဲတော်ထဲတွင် အမှု
ကို ပြုတော်မမူ။ သို့သော်လည်း ခရစ်တော်
သည် လူတို့မဆောက်သော သာဓုကောင်း
မွန်သောနေရာ၌ အမှုတော်ကို ဆောင်ရွက်၏။
ထိုနေရာသည် ဤကမ္ဘာလောကကြီးနှင့်
မစပ်ဆိုင်။ ¹²ခရစ်တော်သည် ထိုအသန့်ရှင်းဆုံး
သောအရပ်ဌာနထဲသို့ တကြိမ်တည်းဝင်တော်
မူ၍၊ ထိုတစ်ကြိမ်အားဖြင့် အစဉ်လုံလောက်
ပြည့်စုံခြင်းရှိ၏။ ခရစ်တော်သည် ထိုအသန့်ရှင်း
ဆုံးသောအရပ်ဌာနထဲသို့ ဝင်ရာတွင် ဆိတ်အ
သွေး၊ နွားငယ်အသွေးမဟုတ်၊ မိမိအသွေး
တော်ကို အသုံးပြု၍ ထိုနေရာအရပ်သို့ ဝင်ပြီး
လျှင် ငါတို့အား အပြစ်မှထာဝရလွတ်မြောက်
စေတော်မူ၏။ ¹³ဆိတ်အသွေး၊ နွားသူငယ်အ
သွေးနှင့်နွားမငယ်၏ပြာကို မသန့်ရှင်းသော
သူတို့၏အပေါ်သို့ ဖျန်းခြင်းဖြင့် သူတို့အား တစ်
ဖန်ပြန်လည်၍ သန့်ရှင်းစေသည်မှန်သော်လည်း
မိမိတို့၏ခန္ဓာအတွက်သာ ဖြစ်၏။ ¹⁴ထိုသို့ဆို
သော် ခရစ်တော်၏အသွေးသည် သာဓုပင်
စွမ်းဆောင်နိုင်၏။ ခရစ်တော်သည် မိမိကိုယ်
ကို ပြည့်စုံသောယဇ်အပြစ် ထာဝရဝိညာဉ်
အားဖြင့် ဘုရားသခင်ထံသို့ ပူဇော်တော်မူ၏။
ကိုယ်တော်၏အသွေးတော်သည် ငါတို့ကို သေ
ခြင်းသို့ ပို့ဆောင်သော ငါတို့၏ညစ်ညူးသောအ

ကျင့်မှ လုံးဝသန့်ရှင်းစေတော်မူလိမ့်မည်။ ငါတို့သည် အသက်ရှင်တော်မူသောဘုရားသခင်ကို ကိုးကွယ်စေခြင်းငှါ ထိုအသွေးတော်သည် ငါတို့၏စိတ်နှလုံးကို သန့်ရှင်းစေတော်မူလိမ့်မည်။

¹⁵ထို့ကြောင့် ခရစ်တော်သည် ပဋိညာဉ်တရားသစ်ကို ဘုရားသခင်ထံမှ ငါတို့ထံသို့ ယူဆောင်လာတော်မူ၏။ ခေါ်တော်မူသော သူတို့သည် ဘုရားသခင်ဂတိပြုတော်မူသောအရာတို့ကိုခံယူနိုင်မည့်အကြောင်း ကိုယ်တော်သည် ထိုပဋိညာဉ်တရားသစ်ကိုယူဆောင်တော်မူ၏။ ပထမပညတ်တရားအောက်၌ လူတို့၏ကျူးလွန်ပြစ်မှားသော အပြစ်များအားလုံးအတွက် ခရစ်တော်အသေခံခြင်းအားဖြင့် ပေးဆပ်ခဲ့ပြီးဖြစ်သောကြောင့် ဘုရားသခင်၏လူတို့သည် ဤအရာတို့ကို အစဉ်အမြဲရရှိကြလိမ့်မည်။ လူတို့သည် ထိုအပြစ်များမှလွတ်မြောက်စေခြင်းငှါ ခရစ်တော်သည် အသေခံတော်မူ၏။

¹⁶လူတစ်ဦးတစ်ယောက်သည် သေဆုံးသောအခါ သေတမ်းစာကို ထား၏။ သို့သော်လည်း ထိုသေတမ်းစာကို အသုံးမပြုမီ ထိုသေတမ်းစာကို ရေးသောသူသည် သေဆုံးကြောင်း သက်သေပြရမည်။ ¹⁷ထိုသေတမ်းစာကို ရေးသောသူသည် အသက်ရှင်နေသေးလျှင် ထိုသေတမ်းစာသည် အဘယ်သို့မျှ အကျိုးမရှိ။ သေတမ်းစာသည် ရေးသောသူ သေဆုံးမှသာ အသုံးပြုနိုင်၏။ ¹⁸ထိုနည်းတူ ဤအရာသည် ဘုရားသခင်နှင့် မိမိလူတို့ကြား၌ရှိ သောပထမပဋိညာဉ်တရားကဲ့သို့ဖြစ်၏။ ပဋိညာဉ်တရားကို အတည်ပြုရန် အသွေးလိုအပ်၏။ ¹⁹မောရှေသည် ပညတ်ချက်ရှိသမျှကို လူတို့အား ရှေးဦးစွာ ဟောပြောခဲ့ပြီ။ ထိုနောက် သူသည်နွား၊ ဆိတ်အသွေးကို ယူ၍ ရေနှင့်ရော၏။ ထိုနောက်မှ သိုးမွေးအနီရောင်ကို ဟုဿုပ်ပင်အကိုင်းတိုင် ချည်၍အသွေးကို ဆွတ်ပြီးလျှင် ပညတ်ကျမ်းပေါ်၌၎င်း၊ လူအပေါင်းတို့၌၎င်း၊ ဖျန်းရ၏။

²⁰ထိုနောက် မောရှေက “ဤအသွေးသည် ပဋိညာဉ်တရားကို တည်စေခြင်းငှါ ဖြစ်၏။ ဘုရားသခင်သည် ထိုပဋိညာဉ်တရားကို လိုက်နာရန်

သင်တို့အား မိန့်တော်မူသည်” * ဟုပြောဆို၏။ ²¹ထိုနည်းတူ မောရှေသည် သန့်ရှင်းသောတံတော်ပေါ်၌ ထိုအသွေးကို ဖျန်း၏။ ထိုအသွေးဖြင့် ဝတ်ပြုရာတွင် အသုံးပြုသောတန်ဆာများကိုလည်း ထိုနည်းတူ အသွေးနှင့်ဖျန်းရ၏။ ²²ပညတ်တရားက ‘ခပ်သိမ်းသောအရာတို့သည် အသွေးအားဖြင့်သန့်ရှင်း စင်ကြယ်စေရမည်’ ဟုပြော၏။ အသွေးမသွန်းလောင်းဘဲ အပြစ်ဖြေလွှတ်ခြင်းမရှိ။

ခရစ်တော်၏ယဇ်ပူဇော်ခြင်းသည် အပြစ်များကို ယူဆောင်သွား၏

²³ဤအရာအလုံးစုံတို့သည် ကောင်းကင်ဘုံ၌ရှိသောအရာတို့၏ပုံရိပ်ဖြစ်၏။ ထိုပုံရိပ်တို့သည် ယဇ်ပူဇော်ခြင်းဖြင့် သန့်ရှင်းရန်လိုအပ်၏။ သို့သော်လည်း၊ ကောင်းကင်အရာတို့ကို သန့်အရှင်းစင်ကြယ်စေခြင်းငှါ သာ၍ မြတ်သော ယဇ်ပူဇော်ခြင်းကို ပြုလုပ်ရ၏။ ²⁴ခရစ်တော်သည် လူတို့လက်ဖြင့် ပြုလုပ်သောအသန့်ရှင်းဆုံးဌာနသို့ ဝင်တော်မမူ။ ထိုအသန့်ရှင်းဆုံးသောဌာနသည် စစ်မှန်သောအရာတစ်ခု၏ပုံရိပ်သာဖြစ်၏။ ခရစ်တော်သည် ကောင်းကင်ဘုံထဲသို့ ဝင်တော်မူ၏။ ခရစ်တော်သည် ယခုတွင် ဘုရားသခင်ရှေ့တော်မှောက်တွင် ငါတို့အား အကူအညီပေးတော်မူ၏။ ²⁵ယဇ်ပူဇော်ဟိတ်မင်းသည် အသန့်ရှင်းဆုံးနေရာသို့ တစ်နှစ်လျှင် တစ်ကြိမ်ဝင်ရောက် လျှက်ရှိ၏။ သူသည် မိမိအသွေးမဟုတ်သော တိရစ္ဆာန်အသွေးကို မိမိနှင့်အတူယူသွား၏။ ခရစ်တော်သည် ကောင်းကင်ဘုံထဲသို့ ဝင်တော်မူ၏။ သို့သော်လည်း ယဇ်ပူဇော်ဟိတ်မင်းတို့သည် နှစ်တိုင်းအသွေးပူဇော်သကဲ့သို့ မိမိခန္ဓာကိုယ်ကို အကြိမ်ကြိမ် ယဇ်ပူဇော်ခြင်းပြုတော်မမူ။ ²⁶ခရစ်တော်သည် မိမိကိုယ်ကို အကြိမ်ကြိမ်ပူဇော်ရလျှင် ကမ္ဘာမြေကြီးကို ဖန်ဆင်းကတည်းကပင် အကြိမ်ပေါင်းများစွာ ဒုက္ခဆင်းရဲခြင်းများခံရမည်ဖြစ်၏။ သို့သော်လည်း၊ ခရစ်တော်သည် မိမိကိုယ်

“သင့်အား ... လုပ်ရမည်” ထွက် 25:40

ကို တစ်ကြိမ်တည်းသာ ပူဇော်ရန် ကြွဆင်းလာ
၍၊ ထိုတစ်ကြိမ်တည်းအားဖြင့် အချိန်တိုင်းအ
တွက် လုံလောက်၏။ ခရစ်တော်သည် မိမိ
ကိုယ်ကို ယင်ကောင်အဖြစ်ပူဇော်ခြင်းအားဖြင့်
အပြစ်ရှိသမျှတို့ကို ယူဆောင်ရန် ကြွဆင်းတော်
မူ၍ ထိုအချိန်သည် ကမ္ဘာကုန်ဆုံးရန် နီးကပ်
ချိန်တွင်ဖြစ်၏။²⁷ လူသည် တစ်ကြိမ်တည်း သေ
ကြရမည်။ ထိုနောက် သူသည် တရားစီရင်ခြင်း
ခံရမည်။²⁸ ထို့ကြောင့် ခရစ်တော်သည် လူအ
ပေါင်းတို့၏အပြစ်ကို ဆောင်ယူသွားရန် တစ်
ကြိမ်တည်း ပူဇော်၏။ ထိုနောက် ခရစ်တော်
သည် နောက်တစ်ဖန်ပြန် လည်ကြွလာဦးမည်။
သို့သော်လည်း လူတို့၏အပြစ်များအတွက်
မဟုတ်။ ခရစ်တော်သည် မိမိကို စိတ်အား
ထက်သန်စွာ စောင့်မျှော်နေသောသူတို့အ
တွက် ကယ်တင်ခြင်းကို ယူဆောင်ရန်အတွက်
ကြွလာတော်မူမည်ဖြစ်၏။

**ခရစ်တော်၏ယင်ပူဇော်ခြင်းသည် ကျွန်ုပ်
တို့အား ပြည့်စုံစေတော်မူ၏**

10 ပညတ်တရားသည် နောင်လာမည့်
ကောင်းသောအရာများအတွက် ပုံရိပ်
သာဖြစ်၏။ ပညတ်တရားသည် စစ်မှန်သော
အရာတို့၏ပုံရိပ်အစစ်အမှန်မဟုတ်။ ပညတ်တ
ရားသည် ထိုကဲ့သို့သော နှစ်စဉ်နှစ်တိုင်း ယင်
ကို ပူဇော်ရန် ပညတ်ထား၏။ ထာဝရဘုရား
အား ဝတ်ပြုကိုးကွယ်ရန်အတွက် ရောက်ရှိလာ
သောသူတို့သည် ထိုယင်ကို အမြဲပူဇော်ရမည်။
သို့သော်လည်း ထိုပညတ်တရားသည် လူတို့
အား ပြည့်စုံခြင်းသို့ဘယ်သောအခါမျှမရောက်
စေနိုင်။² ပညတ်တရားသည် လူတို့အား ပြည့်စုံ
ခြင်းသို့ ရောက်စေနိုင်လျှင် ထိုယင်ပူဇော်ခြင်း
သည် ပူဇော်ခြင်းမှရပ်ရမည်ဖြစ်၏။ အကြောင်း
မူကား၊ လူတို့သည် မိမိတို့၏အပြစ်များမှ သန့်
ရှင်းစေနှင့် ပြီးဖြစ်လျှင် သူတို့သည် နောက်တစ်
ဖန်သံဝေဂတရားရစရာအကြောင်း အလျင်းမ
ရှိ။³ ထိုယင်ပူဇော်ခြင်းသည် လူတို့အား မိမိတို့
အပြစ်ကို နှစ်စဉ်အမြဲအောက်မေ့သတိရစေ၏။

⁴ အကြောင်းမူကား၊ နွားသူငယ်အသွေး၊ ဆိတ်
အသွေးသည် အပြစ်များကို မဆေးကြောနိုင်။

⁵ ခရစ်တော်သည် ဤလောကသို့ကြွလာ
သောအခါ မိန့်တော်မူသည်မှာ၊

“အိုဘုရားသခင် ကိုယ်တော်သည် ယင်ပူ
ဇော်ခြင်းနှင့်ပူဇော်သက္ကာကို အလိုမရှိ။
သို့သော်လည်း အကျွန်ုပ်အတွက် ခန္ဓာ
ကိုယ်ကို ပြင်ဆင်ပေးတော်မူ၏။
⁶ ကိုယ်တော်သည် တိရစ္ဆာန်များကို သတ်
ဖြတ်၍ မီးရှို့ပူဇော်ခြင်းနှင့်ကျေနပ်နှစ်သိမ့်
တော်မမူ။ ကိုယ်တော်သည် အပြစ်များ
ကို ယူဆောင်ခြင်းအတွက် ယင်ပူဇော်
ခြင်းအားဖြင့် ကျေနပ်နှစ်သိမ့်တော်မမူ။
⁷ ထိုနောက် အကျွန်ုပ်ကအိုဘုရားသခင်၊
‘ဤနေရာ၌ အကျွန်ုပ်ရှိပါ၏။ ပညတ်
ချက်ကျမ်းစာ၌ အကျွန်ုပ်၏အကြောင်း
ကို ရေးထားသည့်အတိုင်း ကိုယ်တော်၏
အလိုတော်ကို ဆောင်ခြင်းငှါလာပြီ။”

ဆာလံ 40:6-8

⁸ ဤကျမ်းစာ၌ ခရစ်တော်ရှေ့ဦးစွာ မိန့်မြွက်ခဲ့
သည်မှာ အိုဘုရားသခင်၊ မီးရှို့ရယင်၊ အပြစ်
ပြေရာယင် အစရှိသောယင်များနှင့် ပူဇော်
သက္ကာများတို့ကို ကိုယ်တော်သည် အလိုမရှိ။
အားရနှစ်သက်တော်မမူ။ ပညတ်တရားသည်
ထိုယင်ပူဇော်ခြင်းများကို တောင်းဆိုသော်
လည်း ကိုယ်တော်သည် ဤအရာများကို မိန့်ဆို
တော်မူ၏။⁹ ထိုနောက် ကိုယ်တော်မိန့်ဆို
သည်မှာ၊ အိုဘုရားသခင် ကိုယ်တော်၏အလို
တော်ကို ဆောင်ရွက်ခြင်းငှါ အကျွန်ုပ် ဤနေ
ရာ၌ရှိပါ၏။ ထို့ကြောင့် ဘုရားသခင်သည်
ပထမယင်ပူဇော်ခြင်းအထုံးအဖွဲ့များကို ပယ်၍
အသစ်သောအထုံးအဖွဲ့တို့ကို အတည်ပြုရန်
ထားတော်မူ၏။¹⁰ ခရစ်တော်သည် ဘုရား
သခင်၏အလိုတော်အတိုင်း လုပ်ဆောင်တော်
မူ၏။ ထိုနောက် ထိုအလိုတော်နှင့်အညီ ယေရှု
ခရစ်၏ခန္ဓာကိုယ်ကို ယင်ပူဇော်ခြင်းအားဖြင့်

ငါတို့သည် သန့်ရှင်းခြင်းသို့ ရောက်ခြင်းဖြစ်၏။
ခရစ်တော်သည် ထိုယင်ပူဇော်ခြင်းကို တစ်
ကြိမ်ပြု၍ အချိန်တိုင်းအတွက် လုံလောက်၏။

¹¹နေ့စဉ်နေ့တိုင်း ယင်ပုရောဟိတ်သည်
မတ်တတ်ရပ်လျက် သူတို့၏ဘာသာရေးဆိုင်ရာ
လုပ်ထုံးလုပ်နည်းများကို ဆောင်ရွက်ကြ၏။
ယင်ပုရောဟိတ်တို့သည် ထိုယင်ပူဇော်ခြင်းကို
အထပ်ထပ် ပူဇော်လျက်နေကြ၏။ သို့သော်
လည်း၊ ထိုယင်ပူဇော်ခြင်းတို့သည် အပြစ်များ
ကို ဆေးကြောနိုင်စွမ်းမရှိ။ ¹²သို့သော်လည်း
ခရစ်တော်သည် အပြစ်ဖြေဆပ်ရန် တစ်ကြိမ်
တည်းသာ ယင်ပူဇော်ခြင်းကိုပြု၍ ထိုယင်သည်
အချိန်တိုင်းအတွက် လုံလောက်၏။ ထိုနောက်
ခရစ်တော်သည် ဘုရားသခင်၏လက်ျာတော်
ဘက်တွင် ထိုင်နေတော်မူ၏။ ¹³ယခုတွင် ခရစ်
တော်သည် မိမိရန်သူတို့ကိုမိမိ တန်ခိုးအောက်
၌ချထားသည်တိုင်အောင် စောင့်ဆိုင်းလျက်
နေ၏။ ¹⁴တစ်ကြိမ်တည်း ပူဇော်ခြင်းဖြင့် ခရစ်
တော်သည် မိမိလူတို့ကို ပြည့်စုံစေတော်မူ၍၊
ထိုသူတို့သည် ခရစ်တော်အားဖြင့် သန့်ရှင်းစေ
ခြင်းကိုခံရကြ၏။

¹⁵သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်သည်လည်း
ငါတို့အား ထိုအကြောင်းအရာကို ဖော်ပြတော်
မူ၏။

¹⁶ ပထမဦးစွာပြောခဲ့သည်မှာ ဘုရားသခင်
က နောင်ကာလတွင် “ငါ့လူမျိုးတို့နှင့်
ဤပဋိညာဉ်တရားကို ငါပြုမည်။ ငါ
ပညတ်တရားကို သူတို့စိတ်နှလုံးထဲ၌ ငါ
သွင်း၍ သူတို့စိတ်ဝိညာဉ်၏အပေါ်မှာ
ရေးထားမည်” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

ယေရှုမိ 31:33

¹⁷ ထိုနောက် ငါသည်သူတို့၏အပြစ်ကိုမအောက်
မေ့ဘဲနေမည်။

“ငါသည် သူတို့၏ညစ်ညူးသောအပြုအမူ
များကို နောက်တစ်ဖန် အောက်မေ့မည်
မဟုတ်။”
ယေရှုမိ 31:34

¹⁸ ထိုအရာရှိသမျှတို့သည် ခွင့်လွှတ်ခြင်းခံရလျှင်
အပြစ်အတွက် အခြားသောယင်ပူဇော်ခြင်းကို
လိုအပ်လိမ့်မည်မဟုတ်။

ဘုရားသခင်ကို ချဉ်းကပ်ကြလော့

¹⁹ ထို့ကြောင့် ညီအစ်ကိုမောင်နှမတို့၊ ငါတို့
သည် သန့်ရှင်းရာဌာနထဲသို့ဝင်ရန် လုံးဝလွတ်
လပ်ခြင်းအခွင့်ကို ရကြ၏။ ယေရှု၏အသွေး
တော်ကြောင့် ငါတို့ဝင်နိုင်ကြ၏။ ²⁰ ငါတို့သည်
ယေရှုဖွင့်ပေးသော လမ်းသစ်အားဖြင့် ဝင်
ရောက်နိုင်ကြပြီ။ ထိုလမ်းသည် အသက်ရှင်
သောလမ်းဖြစ်၏။ ထိုလမ်းသည် ခရစ်
တော်၏ကိုယ်ခန္ဓာတည်းဟူသော ကန့်လန့်ကာ
အားဖြင့်ဖြစ်၏။ ²¹ ငါတို့၌လည်း ထာဝရဘုရား
၏အိမ်တော်ကို အုပ်ချုပ်သောယင်ပုရောဟိတ်
မင်းလည်းရှိ၏။ ²² ငါတို့သည် သန့်ရှင်းခြင်းသို့
ရောက်၍ အပြစ်ဒုစရိုက် ကိုခံစားခြင်းမှ လွတ်
မြောက်ခြင်းကိုခံရပြီ။ ငါတို့၏ကိုယ်ခန္ဓာသည်
လည်း သန့်ရှင်းသောရေဖြင့် ဆေးကြောခြင်း
အရှိပြီ။ ထို့ကြောင့် ငါတို့သည် ဘုရားသခင်
ထံတော်သို့ စစ်မှန်သောစိတ်နှလုံးနှင့်၊ ယုံကြည်
ခြင်းအားဖြင့် ရသောယုံကြည်စိတ်ချမှုနှင့်လာ
ကြကုန်အံ့။ ²³ ငါတို့သည် ရရှိထားသောမျှော်
လင့်ခြင်းကို ဖြည့်ဆည်းခံစွာစွဲကိုင်ထားရမည်။ ငါ
တို့သည် ထိုမျှော်လင့်ခြင်းကို တခြားသောသူ
အတို့အား ပြောကြားရန် ဘယ်သောအခါမျှ
အရေးမရှိမ့်ရ။ ဘုရားသခင်သည် မိမိဂတိထား
တော်မူသည် အတိုင်းပြုမည်ဟု ငါတို့ယုံကြည်
စိတ်ချနိုင်၏။

**မြဲမြံခိုင်ခံ့ခြင်းရှိစေရန်အချင်းချင်း
ကူညီလော့**

²⁴ ငါတို့သည် အခြားသူတို့အတွက် စဉ်းစား
၍ အချင်းချင်း အားပေးစေခြင်းငှါငှါ၊ မေတ္တာ
ပြုစေခြင်းငှါငှါ၊ ကောင်းမှုပြုစေခြင်းငှါငှါ
ထောက်ရှုကြရမည်။ ²⁵ အချို့သောသူတို့သည်
အချင်းချင်း စည်းဝေးခြင်းမှ ရှောင်လွှဲတတ်၏။
ငါတို့သည် ထိုသို့မပြုရ။ ငါတို့သည် အတူတကွ

စုစည်းကြ၍ အထူးသဖြင့် ထိုနေ့ရက်ရောက် လာခြင်းကို မြင်သကဲ့သို့ အချင်းချင်း ခွန်အား ပေးကြရမည်။

ခရစ်တော်ထံမှပြန်လှည့်မသွားနှင့်

²⁶ ငါတို့သည် သမ္မာတရားကို သိပြီးနောက် အပြစ်ကို ဆက်၍ပြုရန် ဆုံးဖြတ်လျှင် နောက် တစ်ဖန် အပြစ်ဆေးကြောရန် အခြားသောယင် ပူဇော်ခြင်းမရှိ။ ²⁷ ငါတို့အပြစ်များကို ဆက်၍ ကျူးလွန်နေလျှင် ဘုရားသခင်ကို ဆန့်ကျင် ဘက်ပြုသောသူတို့အားပျက် ဆီးသောအမျက် တော်မီးနှင့်တကွ ကြောက်မက်ဖွယ်သောတ ရားစီရင်ခြင်းကို မျှော်လင့်နိုင်၏။ ²⁸ လူတစ် ယောက်သည် မောရှေ၏ပညတ်တရားကို ချိုး ဖောက်ကြောင်း သက်သေနှစ်ဦးသုံးဦးရှိလျှင် ထိုသူသည် သနားခြင်းကိုမခံရဘဲ အသတ်ခံရ ၏။ ²⁹ ထို့ကြောင့် ဘုရားသခင်၏သားတော်ကို မှန်းသောသူသည် မည်ကဲ့သို့ ပြုသင့်သည်ဟု သင် တို့ထင်ကြသနည်း။ ထိုသူသည် အမှန်ပင် ပို၍ ဆိုးဝါးသောအပြစ်ဒဏ်ကို ခံထိုက်၏။ မိမိကို စင်ကြယ်စေ၍ ပဋိညာဉ်တရားသစ်ကို အစပြုသောအသွေးတော်ကို အပြစ်တင်သော သူ၊ ဆုကျေးဇူးကို ပေးသောပိညာဉ်တော်ကို မထိမဲ့မြင်ပြုသောသူသည် အဆိုးဝါးဆုံးပြစ် ဒဏ်ကိုခံထိုက်၏။ ³⁰ အကြောင်းမူကား၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူသောသူကို ငါတို့သိကြ၏။ “ငါသည် မှားယွင်းသောသူကို ပြစ်ဒဏ်ပေးမည်၊ ငါသည် သူတို့ကို ပြန်ဆပ်ပေးမည်။” * တစ်ဖန်မိန့်တော် မူပြန်သည်မှာ “သခင်ဘုရားသည် မိမိလူတို့ကို စီရင်တော်မူလိမ့်မည်။” * ³¹ အပြစ်ရှိသောသူ သည် အသက်ရှင်တော်မူသော ဘုရားသခင်၏ လက်တော်ထံသို့ ကျရောက်ရန် အလွန် ကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်း၏။

သင်တို့ရရှိထားသောရဲရင့်ခြင်းနှင့်သည်း ခံခြင်းကိုထိန်းသိမ်းထားလော့

³² သင်တို့သည် သမ္မာတရားကို ပထမခံယူ သောနေ့ရက်ကို သတိရကြလော့။ သင်တို့ သည် ကြီးစွာသောဆင်းရဲဒုက္ခဝေဒနာများကို ခံရ၏။ သို့သော်လည်း သင်တို့သည် ဆက် လက်၍ ခွန်အားနှင့် ပြည့်စုံလျက်ရှိ၏။ ³³ တစ်ခါ တစ်ရံလူတို့သည် သင်တို့အား မုန်းတီးသော စကားများကို ဆို၍လူတို့ရှေ့တွင် သင်တို့ကို ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်ကြ၏။ တစ်ခါတစ်ရံ သင်တို့ခံရ သော ထိုအရာတို့ကို ခံရသောသူတို့သည် သင် တို့ ကူညီမစကြ၏။ ³⁴ သင်တို့သည် အကျဉ်းခံရ သောသူတို့ကို ကူညီ၍ သူတို့၏ဒုက္ခဆင်းရဲ ခြင်း၌ အတူခံကြ၏။ သင်တို့ပိုင်ဆိုင်သောအ ရာရှိသမျှတို့ကို သင်တို့ထံမှ လုယူသွားခြင်းခံရ သောအခါ သင်တို့သည် ဝမ်းမြောက်စွာ ထို အရာတို့ကို လက်ခံကြ၏။ သင်တို့သည် ဆက် လက်၍ ဝမ်းမြောက်ကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့သည် ဤအရာများထက်သာ၍ကောင်း မှန်သော ထာဝရတည်မည့်အရာတို့ကို ပိုင်ဆိုင် သည်ကိုသိကြ၏။ မကြာမမြင့်မီ အချိန်ကာလ တွင် ကြွလာမည်ဖြစ်သောအရှင်သည် ကြွလာ တော်မူလိမ့်မည်။ ထိုအရှင်သည် နှောင့်နှေးကြန့် ကြာခြင်းမရှိ။

³⁵ ထို့ကြောင့် သင်တို့၏ရဲရင့်ခြင်းကို မစွန့်ကြ နှင့်။ သင်တို့၏ရဲရင့်ခြင်းသည် ဆုလားဒ်ကိုကြွယ် ဝစွာရရှိစေလိမ့်မည်။ ³⁶ သင်တို့သည် ဘုရား သခင်၏အလိုတော်နှင့် အညီဆောင်ရွက်ရန် သည်းခံခြင်းလိုအပ်၏။ ထို့နောက် ဘုရားသခင် သည် မိမိဂတိထားတော်မူသည့်အရာကို သင် တို့အား ပေးတော်မူမည်။ ³⁷ အကြောင်းမူကား၊

“ကြွလာလတ္တံ့သောသူသည် မဆိုင်းမလင့် ဘဲမကြာမမြင့်မီ ရောက်တော်မူလိမ့် မည်။

³⁸ ပြောင်မတ်သောသူသည် ယုံကြည်ခြင်း ကြောင့် အသက်ရှင်လိမ့်မည်။ သို့သော် လည်း၊ ကြောက်ရွံ့၍ နောက်သို့ ပြန်

“ငါသည် ... ပြန်ဆပ်ပေးမည်” တရား 32:25
“ဘုရားသခင် ... မူလိမ့်မည်” ဆာလံ 135:14

လှည့်သောသူအပေါ်၌ ငါသည် အားရ နှစ်သက်ခြင်းမရှိ။” ဟဗတ္တုတ် 2:3-4

³⁹ငါတို့သည် နောက်သို့ပြန်လှည့်၍ အားလျော့ သောသူမဟုတ်၊ သို့သော်လည်း ငါတို့သည် ယုံကြည်ခြင်းရှိ၍ ကယ်တင်ခြင်းရရှိ သောသူ ဖြစ်ကြ၏။

ယုံကြည်ခြင်း

11 ယုံကြည်ခြင်းသည် မျှော်လင့်သောအ ရာတို့ကို မျက်မှောက်ပြုခြင်းနှင့်၊ မမြင် ရသေးသောအရာတို့ကို သိမှတ်စွဲလမ်းခြင်းအ ကြောင်းဖြစ်၏။ ²ဘုရားသခင်သည် ရှေးလူ တို့ကို ကျေနပ်နှစ်သက်တော်မူ၏။ အကြောင်း မှာဤကဲ့သို့သော ယုံကြည်ခြင်းမျိုးရှိကြသော ကြောင့်ဖြစ်၏။

³ယုံကြည်ခြင်းသည် ဘုရားသခင်၏အမိန့် တော်ဖြင့် ဖန်ဆင်းတော်မူသောကမ္ဘာလောက ကြီးတစ်ခုလုံးကို နားလည်စေခြင်းငှါ အထောက် အကူပြု၏။ ငါတို့မြင်ရသောအရာတို့သည် မမြင် ရသောအရာများမှ ဖန်ဆင်းခြင်းဖြစ်၏။

⁴ကာက္ကနနှင့် အာဗေလနစ်ဦးလုံးသည် ဘုရားသခင်ထံသို့ အတူတူယဇ်ပူဇော်ကြ၏။ သို့ သော်လည်း အာဗေလပူဇော်သောယဇ်သည် ကာက္ကနပူဇော်သောယဇ်ထက် သာ၍ကောင်း ၏။ အကြောင်းမူကား၊ အာဗေလသည် ယုံ ကြည်ခြင်းရှိသောကြောင့်ဖြစ်၏။ ဘုရားသခင် သည်လည်း အာဗေလပူဇော်သောယဇ်ကို နှစ် သက်သည် ဟုဆို၏။ ထို့ကြောင့် ဘုရားသခင် သည် အာဗေလအား သူကောင်းဟု ခေါ်ဝေါ်သ မှတ်၏။ အကြောင်းမူကား၊ အာဗေလသည် ယုံကြည်ခြင်းရှိသောကြောင့်ဖြစ်၏။ အာဗေလ သည် သေလွန်သော်လည်း သူ၏ယုံကြည်ခြင်း ကြောင့် ယခုပင် တရားဟောသေး၏။

⁵နောက်သည် ဤကမ္ဘာမြေပြင်မှ ခွာ၍ သယ်ဆောင်သွားခြင်းခံရ၏။ သူသည် သေ ခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်၏။ ကျမ်းစာက ‘သူသည် သယ်ဆောင်သွားခြင်းမခံရမှီ ဘုရားသခင်၏

စိတ်တော်နှင့်အမှန်တွေ့သောသူဖြစ်၏။ နောက် ပိုင်းတွင် လူတို့သည် သူ့ကို မတွေ့ရကြ။ အ ကြောင်းမူကား၊ ဘုရားသခင်သည် နောက် ကို မိမိနှင့်အတူခေါ်ဆောင်သွားခြင်း ဖြစ်၏။ နောက်၌ ဤကဲ့သို့ဖြစ်ရခြင်းမှာ သူသည် ယုံ ကြည်ခြင်းရှိသောကြောင့်ဖြစ်၏။ ‘ယုံကြည် ခြင်း မရှိသောသူသည် ဘုရားသခင်၏စိတ် တော်နှင့်မတွေ့နိုင်။ ဘုရားသခင် အထံတော်သို့ လာသောသူတိုင်းသည် ဘုရားသခင် အမှန် စင်စစ် ရှိတော်မူကြောင်းကို၎င်း၊ ဘုရားသခင် သည် မိမိကို အမှန်တကယ်ရှာသောသူတို့ အား ဆုလားဒါများကို ချပေးတော်မူမည် ဖြစ် ကြောင်းကို၎င်း ယုံကြည်ရမည်။

⁷နောမူကား မိမိမမြင်ရသေးသော အရာ များအတွက် ဘုရားသခင်သည် သူ့ကိုသတိပေး တော်မူ၏။ သို့သော်လည်း နောသည် ဘုရား သခင်အား ရိုသေ၍ ယုံကြည်ခြင်း စိတ်ရှိ၏။ ထို့ ကြောင့် နောသည် မိမိအိမ်သူအိမ်သားတို့ကို ကယ်တင်ရန် သင်္ဘောတစ်စင်းကို ဆောက် လုပ်၏။ နောသည် မိမိယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် လောကီသားတို့ပြုသည့် မှားယွင်းသောအရာ တို့ကို ထင်ရှားစေ၏။ ထို့ကြောင့် နောသည် ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် ပြောင့်မတ်ရာသို့ရောက် သောလူထဲမှ တစ်ယောက်ဖြစ်လာ၏။

⁸ဘုရားသခင်သည် အာဗြဟံအား ခေါ်၍ ဂတိထားတော်မူသောအရပ်သို့ ခရီးသွားစေ ၏။ အာဗြဟံသည် မိမိသွားရမည့်အရပ်ကိုမသိ။ သို့သော်လည်း အာဗြဟံသည် ဘုရားသခင်ကို နာခံ၍ ယုံကြည်ခြင်းရှိသောကြောင့်ခရီးထွက် သွား၏။ ⁹အာဗြဟံသည် ဂတိတော်တိုင်းပြည် ဖြစ်သော တစ်ပါးသောတိုင်းပြည်၌ ဧည့်သည် ကဲ့သို့ နေထိုင်၏။ သူသည် ထိုအရာကို ယုံ ကြည်ခြင်းကြောင့် ပြုခဲ့၏။ သူသည် ထိုအရပ်၌ ကြွတော်မူ နှင့်ယာကုပ်တို့သည်လည်း ဘုရား သခင်ထံတော်မှ ဂတိတော်ကိုခံရကြ၏။

¹⁰အာဗြဟံ သည် ခိုင်ခံ့သောအုတ်မြစ်ချမည်မြို့ ကို စောင့်မျှော်လျက်နေ၏။ သူသည် ဘုရား

သခင်ကိုယ်တိုင် အစီအစဉ်ချမှတ်ပြီး တည်ဆောက်မည့်မြို့ကို စောင့်မျှော်လျက်နေ၏။

¹¹အာဗြဟံသည် သားသမီး ရရှိရန်အတွက် အလွန်အိုမင်း လျက်ရှိနေ၏။ စာရာသည်လည်း မွေးဖွားနိုင်သောအခြေအနေမဟုတ်။ အာဗြဟံသည် ဘုရားသခင်အား ယုံကြည်၏။ ထို့ကြောင့် ဘုရားသခင်သည် သူတို့အား သားသန္ဓေတည်နိုင်သောအခွင့်တန်းခိုးကို ပေးတော်မူ၏။ အကြောင်းမူကား ဂတိထားတော်မူသောသူသည် သစ္စာရှိသည်ဟု စိတ်စွဲလမ်းခြင်းရှိ၏။ ဘုရားသခင်သည် ဂတိတော်အတိုင်း ဆောင်ရွက်ပေးနိုင်သည်ဟု ယုံကြည်ခြင်းရှိ၏။ ¹²အာဗြဟံသည် အလွန်အိုမင်း၍ သေလုနီးအချိန်ရောက်နေပြီ။ သို့သော်လည်း ထိုသူမှ ကောင်းကင်ကြယ်ကဲ့သို့ ၎င်း၊ သမုဒ္ဒရာကမ်းနား၌ မရေတုတ်နိုင်သော သဲလုံးကဲ့သို့ ၎င်း၊ များစွာသော အမျိုးအနွယ်ဆင်းသက်လာ၏။

¹³ထိုလူတို့သည် သေသည့်တိုင် ယုံကြည်ခြင်းဖြင့် အသက်ရှင်ကြ၏။ ဘုရားသခင်သည် မိမိလူမျိုးတို့အတွက် ဂတိထားတော်မူသော အရာကို ထိုသူတို့မရရှိကြ။ သူတို့သည် နောင်ကာလ၌ လာမည့်အရာများကို အဝေးမှသာ မြင်၍ ထိုအရာအတွက် ဝမ်းမြောက်ကြ၏။ သူတို့သည် ဤကမ္ဘာပေါ်တွင် ဧည့်သည်လူစိမ်းများဖြစ်သည်ကို ဝန်ခံကြ၏။ ¹⁴သူတို့သည် ဧည့်သည်လူစိမ်းများဖြစ်ကြောင်း ဝန်ခံကြသောကြောင့် မိမိတို့၏တိုင်းပြည်ဟု သူတို့ခေါ်နိုင်ရမည့်တိုင်းပြည်ကို မျှော်လင့်နေကြောင်းကို ထင်ရှားစေ၏။ ¹⁵ထိုသူတို့သည် မိမိတို့ထွက်ခွာလာသောပြည်ကို အောက်မေ့သည် မှန်လျှင်ထိုတိုင်းပြည်သို့ ပြန်ရသောအခွင့်ကိုရကြ၏။ ¹⁶သို့သော်လည်း သူတို့သည် သာ၍ကောင်းသောကောင်းကင်နိုင်ငံကို မျှော်လင့်လျက်နေကြ၏။ ထို့ကြောင့် ဘုရားသခင်သည် သူတို့၏ဘုရားဟုခေါ်ဝေါ်သော အခါ ရှက်တော်မမူ။ ဘုရားသခင်သည် သူတို့အတွက် မြို့တစ်မြို့ကို ပြင်ဆင်တော်မူ၏။

¹⁷⁻¹⁸ဘုရားသခင်သည် အာဗြဟံ၏ယုံကြည်ခြင်းကို စုံစမ်းတော်၍ ကြွတော်မူအား ယင်

ကောင်အဖြစ် ပူဇော်ရန် တောင်းဆိုတော်မူ၏။ အာဗြဟံသည် ဘုရားသခင်ကို နာခံ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ယုံကြည်ခြင်းရှိသောကြောင့် ဖြစ်၏။ အာဗြဟံသည် ဘုရားသခင်ထံမှ ဂတိတော်ကို ရခဲ့ပြီးဖြစ်၏။ ဘုရားသခင်က သူ့အား “သင်၏အမျိုးအနွယ်တို့သည် ကြွတော်မူအားဖြင့် လာလိမ့်မည်”* ဟု မိန့်တော်မူ၏။ သို့သော်လည်း အာဗြဟံသည် မိမိတစ်ဦးတည်းသော သားကို ပူဇော်ရန် အသင့်ရှိနေ၏။ အာဗြဟံသည် ဤကဲ့သို့ ပြုလုပ်ရခြင်းမှာ သူ၏ယုံကြည်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်၏။ ¹⁹ဘုရားသခင်သည် သေသောသူကို သေခြင်းမှ ထမြောက်စေနိုင်သည်ကို အာဗြဟံသည် ယုံကြည်၏။ အမှန်စင်စစ် ဘုရားသခင်သည် ကြွတော်မူအား သတ်ရန်ရပ်တန့်ပေးလိုက်သောအခါ အာဗြဟံသည် ကြွတော်မူအား သေခြင်းမှ ပြန်လည်ရရှိသကဲ့သို့ ဖြစ်၏။

²⁰ကြွတော်မူသည် အနာဂတ်အရာတို့ကို မှတ်၍ ယာကုပ်နှင့်သောအား ကောင်းချီးပေး၏။ အကြောင်းမူကား၊ သူသည် ယုံကြည်ခြင်းရှိသောကြောင့် ဖြစ်၏။ ²¹ယာကုပ်သည် ယောသပ်၏သားနှစ်ယောက်အား သေလုနီးပါးအချိန်တွင် ကောင်းချီးပေး၏။ ယာကုပ်သည် သူ၏တောင်ငှေးထိပ်မှာ မှီလျက် ဘုရားသခင်အား ဝတ်ပြုကိုးကွယ်၏။ ယာကုပ်သည် ထိုအရာကို ပြုရသည့်အကြောင်းမှာ သူ၌ ယုံကြည်ခြင်းရှိသောကြောင့် ဖြစ်၏။ ²²ယောသပ်သည် သေလုနီးပါးအချိန်၌ ကြွသရေလလူမျိုးတို့အား အဲဂုတ္တုပြည်မှ ထွက်ခွာမည့်အကြောင်းကို ပြောဆို၏။ ထို့နောက် သူ၏ခန္ဓာကိုယ်အား မည်ကဲ့သို့ ပြုရမည်ကို မှာကြားခဲ့၏။ ယောသပ်သည် ထိုကဲ့သို့ ပြောဆိုခြင်းမှာ ယုံကြည်ခြင်းရှိသောကြောင့် ဖြစ်၏။

²³မောရှေ၏အဘနှင့်အမိတို့သည် မောရှေမွေးဖွားပြီးနောက် သုံးလအတွင်း ဝှက်ထား၏။ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့သည် ယုံကြည်ခြင်းရှိသောကြောင့် ဖြစ်၏။ သူတို့သည် မောရှေ

*“သင်၏အမျိုးအနွယ် ... လာလိမ့်မည်” ကမ္ဘာ 21:12

အား အလွန်လှပသောကလေးဖြစ်ကြောင်းကို သိမြင်ကြ၏။ သူတို့သည် ရှင်ဘုရင်၏အမိန့်ကို ကြောက်ရွံ့ခြင်းမရှိ။ မနာခံဘဲနေကြ၏။

²⁴မောရှေသည် အသက်အရွယ်ရောက်လာ သောအခါ ဗာရောဘုရင်သမီး၏သားဟု ခေါ် ဝေါ်ခြင်းကို ငြင်းပယ်၏။ ²⁵မောရှေသည် အပြစ် ခွဲ ဖျော်မေ့ခြင်းကိုမရွေးချယ်။ ထိုဖျော်မေ့ခြင်း သည် တစ်ခဏသာခံ၏။ ထို့ကြောင့် မောရှေ သည်မိမိလူများနှင့်အတူ ညှဉ်းဆဲခံရန် ရွေးချယ် တော်မူ၏။ မောရှေသည် ထိုကဲ့သို့ပြုရခြင်းမှာ ယုံကြည်ခြင်း ရှိသောကြောင့်ဖြစ်၏။ ²⁶မောရှေ သည် ခရစ်တော်အတွက် ဆင်းရဲဒုက္ခခံရခြင်း သည် အဲဂုတ္တုပြည်တစ်ပြည်လုံး၌ရှိသော ရွှေ ငွေရတနာထက် သာ၍မြတ်သည်ဟု မှတ်ယူ ၏။ မောရှေသည် ဘုရားသခင်ထံတော်မှ ရရှိ မည့်ဆုလားဒါများကိုသာ မျှော်လင့်လျက်ရှိ၏။

²⁷မောရှေသည် အဲဂုတ္တုပြည်မှ ထွက်ခွာလာ၏။ သူထွက်လာရ သည့်အကြောင်းကား၊ ယုံကြည် ခြင်းရှိသောကြောင့်ဖြစ်၏။ မောရှေသည် ရှင် ဘုရင်၏အမုက်ကို ကြောက်ရွံ့ခြင်းမရှိ။ မောရှေ သည် အဘယ်သူမျှ မမြင်ရသောဘုရားသခင် ကို မြင်နိုင်သကဲ့သို့ ဆက်လက်၍ ခွန်အား ကြီး၏။ ²⁸သေခြင်း၏ကောင်းကင်တမန်သည် ဣသရေလတို့၏ သားဦးများကို မသတ်မည်အ ကြောင်း မောရှေသည် ပသဒါပွဲကို ကျင်းပ၍ တံခါးများပေါ်တွင် အသွေးကို ဖျန်း၏။ မောရှေ သည် ထိုကဲ့သို့ ပြုရခြင်းမှာ ယုံကြည်ခြင်းရှိ သောကြောင့်ဖြစ်၏။ ²⁹မောရှေနောက်သို့ လိုက်လျှောက်သောလူတို့သည် ခြောက်သွေ့ သောမြေပြင်၌ လျှောက်သွားသကဲ့သို့ ပင်လယ် နီကိုဖြတ်၍ လျှောက်သွားကြ၏။ သူတို့သည် ယုံကြည်ခြင်းကြောင့်ထို အရာတို့ကို ပြုနိုင်ကြ ၏။ သို့သော်လည်း အဲဂုတ္တုလူတို့သည် ထို သို့ပြုရန် ကြိုးစားကြသောအခါ သူတို့သည် နှစ် မြုပ်သွားကြ၏။ ³⁰ဘုရားသခင်လူတို့၏ယုံကြည် ခြင်းကြောင့်ယေရိခေါမြို့၏မြို့ရိုးသည် ပြိုလဲ၏။ လူတို့သည် မြို့ရိုးပတ်လည်ကို ဒုနစ်ရက်တိတိ လှည့်ပြီးနောက် မြို့ရိုးသည် ပြိုလဲလေ၏။

³¹ပြည့်တန်ဆာမရာခပ်သည် ဣသရေလ သူလျှိုတို့အား မိတ်ဆွေကဲ့သို့ လက်ခံ၍ ကူညီ ၏။ သူမ၏ယုံကြည်ခြင်းစိတ်ရှိခြင်းအားဖြင့် နာ ခံရန် ငြင်းဆန်သောသူတို့ကဲ့သို့ သတ်ဖြတ်ခြင်း မခံရပေ။

³²သင်တို့သည် များစွာသောဥပမာများ ကိုပေးရန်မလိုအပ်။ ငါ့၌လုံလောက်သောအ ချိန်မရှိ၍ ဂိဒေါင်၊ ဗာရက်၊ ရှုံဆုံ၊ ယေဖသ၊ ဒါဝိဒ၊ ရှုမ္မလနှင့် ပရောဖက်များအကြောင်း ကို မပြောနိုင်တော့ပေ။ ³³ထိုသူတို့သည် ကြီး မားသောယုံကြည်ခြင်းရှိကြ၏။ ထိုယုံကြည်ခြင်း အားဖြင့်အခြားသောတိုင်းနိုင်ငံများကို အောင် နိုင်၏။ သူတို့သည် မှန်ကန်သောအရာများကို ကျင့်၍ ဘုရားသခင်ဂတိထားတော်မူသောအ ရာများကိုရကြ၏။ သူတို့၏ယုံကြည်ခြင်းကြောင့် အချို့သောသူတို့သည် ခြင်္သေ့၏နှုတ်ကို ပိတ်နိုင် ၏။ ³⁴အချို့သောသူတို့သည် မီးတောက်မီးလျှံ တို့ကို ငြိမ်းစေ၏။ အချို့သူတို့သည် ဓားဖြင့် အသတ်ခံခြင်းဘေးမှ ကယ်လွတ်ကြ၏။ သူတို့ သည် ထိုအရာကို ယုံကြည်ခြင်းကြောင့် ပြုကြ ၏။ အားနည်းသော သူတို့သည် ယုံကြည်ခြင်း ကြောင့် ခွန်အားနှင့်ပြည့်စုံ၏။ စစ်ပွဲတွင် အင် အားကြီးလာ၍ သူတို့၏ရန်သူတို့ကို မောင်း ထုတ်ကြ၏။ ³⁵သေသောသူအချို့တို့သည် ရှင် ပြန်ထမြောက်၍ မိမိတို့မိသားစုများ၌ မိန့်မတို့ ထံသို့ပြန်လည်အပ်နှံခြင်းခံရကြ၏။ အချို့သော သူတို့သည်ရှင်ပြန်ထမြောက်လို၍ ပို၍ကောင်း မှန်သောအသက်တာကို ရရှိခြင်းငှါ အလိုရှိသ ကဲ့သို့ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်ခြင်းကိုခံ၍ လွတ်မြောက် ခြင်းကို ငြင်းပယ်ကြ၏။ ³⁶အချို့သောသူသည် လှောင်ပြောင်ခြင်း၊ ရိုက်နှက်ခြင်းခံရ၏။ အချို့ သောသူတို့သည် ချည်နှောင်ခြင်း၊ အကျဉ်းချ ခြင်းကိုခံရ၏။ ³⁷အချို့တို့သည် ခဲနှင့်ပေါက်သတ် ခြင်း၊ လှူနှင့်ပိုင်းဖြတ်ခြင်းကိုခံရကြ၏။ သူတို့ သည် ဓားဖြင့် သတ်ခြင်းကိုခံရကြ၏။ အချို့တို့ သည် သိုးသားရေ၊ ဆိတ်သားရေကိုသာ ဝတ် အဆင်ကြရ၏။ သူတို့သည် ဆင်းရဲခြင်း၊ ဆင်းရဲ ဒုက္ခနှင့် ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်စွာ နှိပ်စက်ညှဉ်း

ပန်းခြင်းကိုခံရကြ၏။³⁸ ဤလောကသည် ထိုကြီး မြတ်သောသူတို့ရှိရန် မထိုက်တန်။ သူတို့သည် တောတောင်ကန္တာရများတွင် လှည့်လည်သွား လာကြ၏။ သူတို့သည် ဂူတွင်းနှင့်မြေတွင်းများ တွင် နေထိုင်ကြရ၏။

³⁹ လူအပေါင်းတို့သည် မိမိတို့၏ယုံကြည်ခြင်း ကြောင့် နာမည်ကောင်းရကြ၏။ သို့သော် လည်း သူတို့သည် ဘုရားသခင်၏ကြီးမြတ်သော ဂတိတော်ကိုမခံစားရ။⁴⁰ ဘုရားသခင်သည် သာ၍ ကောင်းမွန်သောအရာကို ငါတို့အား ပေးအပ်ရန် စီစဉ်တော်မူ၏။ ထို့နောက် ထို လူတို့သည် ပြည့်စုံခြင်းသို့ ရောက်ရကြမည်။ သို့သော်လည်း သူတို့သည် ငါတို့နှင့်သာ ထိုအ ရာကိုရရှိလိမ့်မည်။

ငါတို့သည်လည်း ခရစ်တော်၏ပုံသက် သေကိုလိုက်လျှောက်ရမည်

12 ငါတို့၏ပတ်ဝန်းကျင်၌ ယုံကြည်ခြင်း ရှိ သောသူများစွာရှိ၏။ သူတို့သည် ယုံ ကြည်ခြင်း၏အဓိပ္ပါယ်ကို လမ်းပြသောအသက် တာမျိုးအားဖြင့် ဖော်ပြနေကြ၏။ ငါတို့သည် လည်း ထိုကဲ့သို့ဖြစ်ရမည်။ ငါတို့သည် ငါတို့၏ ရှေ့၌ရှိသောအပြေးပြိုင်ပွဲတွင် မရပ်မနားပြေး ကြရမည်။ ငါတို့အား ရပ်တန့်စေမည့်အရာ အားလုံးကို ဖယ်ရှားရမည်။ ငါတို့၏ကြိုးစားမှု ကို လွယ်ကူစွာ တားဆီးနိုင်သောအပြစ်ဒုစရိုက် များကိုလည်း ဖယ်ရှားရမည်။² ငါတို့သည် အ စဉ်အမြဲယေရှု၏ပုံသက် သေအတိုင်းလိုက် လျှောက်ရမည်။ ခရစ်တော်သည် ငါတို့ယုံ ကြည်ခြင်း၌ ဦးဆောင်သူဖြစ်၏။ ငါတို့၏ယုံ ကြည်ခြင်းကို ပြည့်စုံစေသောသူဖြစ်၏။ သူ သည် လက်ဝါးကပ်တိုင်ပေါ်တွင် သေခြင်းဝေဒ နာကို ခံယူတော်မူ၏။ ခရစ်တော်သည် လက် ဝါးကပ်တိုင်၏ရှက်ခြင်းတရားကို အချည်းအနီး ကဲ့သို့ မှတ်ယူတော်မူ၏။ ခရစ်တော်သည် မိမိ ရှေ့၌ချထားသောဝမ်းမြောက်ခြင်းကြောင့် ဤ အရာကိုပြုခဲ့၏။ ယခုတွင် ကိုယ်တော်သည် ဘုရားသခင်ပလ္လင်တော်၏ လက်ယာဘက်တွင်

စိုးစံတော်မူ၏။³ အပြစ်ရှိသောသူတို့သည် ကိုယ် တော်အပေါ် ပြုခဲ့သည့်မကောင်းသောအရာ ရှိသမျှတို့ကို သည်းခံတော်မူသောယေရှုအ ကြောင်းကိုဆင်ခြင်ကြလော့။ သို့မှသာ သင်တို့ သည်လည်း သည်းခံတတ်၍ ကြိုးစားအားထုတ် ခြင်းမှ ဘယ်သောအခါမျှရပ်လိမ့်မည်မဟုတ်။

ဘုရားသခင်သည် ဝခင်တစ်ဦးကဲ့သို့ဖြစ်၏။

⁴ သင်တို့သည် ဒုစရိုက်အပြစ်ကို ဆန့်ကျင် တိုက်ခိုက်နေရမည်။ သို့သော်လည်း ထိုတိုက် ခိုက်မှုသည် သင့်အား သေခြင်းသို့မရောက် စေ။⁵ သင်တို့သည် ဘုရားသခင်၏သားဖြစ်၏။ သင်တို့အား နှစ်သိမ့်သောစကားကို ပြော လျှက်နေ၏။ သင်တို့သည် ထိုစကားကို မေ့ လျော့လျှက်နေ၏။

“ငါ့သား ဘုရားသခင်သည် သင်တို့ကို ဆုံးမသည့်အခါ မမှတ်တမ်းမနေနှင့်။ ထာ ဝရဘုရားသခင်သည် သင်တို့အားဆုံးမ သောအခါ ကြိုးစားအားထုတ်မှုမရပ် တန့်စေနှင့်။

⁶ ထာဝရဘုရားသည် မိမိချစ်မြတ်နိုးသူ တိုင်းကိုဆုံးမ၏။ သားအဖြစ် လက်ခံ သောသူတိုင်းကို ဆုံးမတော်မူ၏။”

သုတ္တံ၊ 3:11-12

⁷ ထို့ကြောင့် သင်တို့သည် ဆုံးမခြင်းကို ခံရသောအခါ ဘုရားသခင်သည် သင်တို့အား မိမိသားကဲ့သို့ ထင်မှတ်၍ ဆက်ဆံခြင်းဖြစ် သည်ကို ထင်ရှားစေသောကြောင့် ထိုအရာ ကို လက်ခံကြလော့။⁸ သားမှန်သမျှသည် ဆုံးမ ခြင်းကိုခံရ၏။ ထို့ကြောင့် သင်တို့သည် ဆုံးမ ခြင်းမခံရလျှင် စစ်မှန်သောသားမဟုတ်ဟု ဆို လို၏။ သင်တို့သည် မြောက်မထားသားများ ဖြစ်ကြ၏။⁹ ငါတို့ရှိသမျှတို့သည် ငါတို့အား ဆုံး မရန် လောက၌အဘများရှိကြ၏။ ငါတို့၏အ ဘများကိုလည်း ရှိသေလေးစားကြ၏။ ထို နည်းတူစွာ ငါတို့သည် ငါတို့ဝိညာဉ်တော်၏ အဘမှ လာသောဆုံးမခြင်းကိုခံယူရန် သာ၍

အရေးကြီးပေ၏။ ထိုကဲ့သို့ဖြစ်လျှင် ငါတို့သည် အသက်ကို ရကြလိမ့်မည်။¹⁰ မြေကြီးပေါ်၌ရှိသော ငါတို့၏အဘသည် ခဏသာဆုံးမ၏။ သူတို့သည် အကောင်းဆုံးဟု ထင်သည့်အတိုင်း ငါတို့အား ဆုံးမကြ၏။ သို့သော်လည်း ဘုရားသခင်သည် ငါတို့အား ကူညီရန်ဆုံးမ၏။ ထိုနောက် ငါတို့သည် သူကဲ့သို့ သန့်ရှင်းလာလိမ့်မည်။¹¹ ဆုံးမခြင်းခံရသောအခါ ငါတို့သည် ဝမ်းမြောက်စရာမထင်။ သို့သော်လည်း ဆုံးမခြင်းခံရစဉ်တွင် နာကျင်မှုရှိ၏။ သို့သော်လည်း၊ ဆုံးမခြင်းခံရခြင်းအားဖြင့် ငါတို့သည် ထိုဆုံးမခြင်းမှ သင်ယူ၍ ငြိမ်သက်ခြင်းကို ရရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ငါတို့သည် မှန်ကန်သော လမ်း၌ စတင်၍အသက်ရှင်ရမည်ဖြစ်၏။

သင်တို့အဘယ်သို့အသက်ရှင်သည်ကို သတိပြုလော့

¹²သင်တို့သည် အားနည်းလာ၏။ ထို့ကြောင့် သင်တို့သည် ကိုယ့်ကိုကိုယ် ခွန်အားနှင့်ပြန်လည်၍ ပြည့်စေလော့။¹³ မှန်သောလမ်းသို့ လျှောက်ကြလော့။ ထိုနောက် သင်တို့၏ အားနည်းခြင်းသည် သင်တို့အား ပျောက်ဆုံးခြင်းသို့ ရောက်စေလိမ့်မည်မဟုတ်။ သို့သော်လည်း သင်တို့သည် ကယ်တင်ခြင်းသို့ ရောက်လိမ့်မည်။

¹⁴လူ့အပေါင်းတို့နှင့် အသင့်အတင့် နေထိုင်ရန် ကြိုးစားကြလော့။ အပြစ်ဒုစရိုက်နှင့် ကင်းလွတ်သောအသက်တာ၌ အသက်ရှင်ရန် ကြိုးစားကြလော့။ လူတစ်ယောက်၏အသက်တာသည် မသန့်ရှင်းလျှင် သူသည် ထာဝရဘုရားကို ဘယ်သောအခါမျှ မတွေ့မမြင်ရ။¹⁵ အဘယ်သူမျှ ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်ကို အရှုံးမခံရမည်အကြောင်း သတိပြုကြလော့။ သင်တို့ထံတွင်အဘယ်သူ တစ်ဦးတစ်ယောက်မျှ ခါးသောမြက်ပင် ပေါက်သကဲ့သို့ မဖြစ်လာစေခြင်းငှါ သတိပြုကြလော့။ ထိုသို့သောသူသည် သင်တို့အုပ်စုတစ်ခုလုံးကို ပျက်ဆီးနိုင်၏။¹⁶ သင်

တို့တွင် အဘယ်သူတစ်ဦးတစ်ယောက်မျှ မတရားသောမေထုန် မပြုစေခြင်းငှါ သတိပြုကြလော့။ ဒေသကဲ့သို့ လောကီအရာတို့ကိုသာ မစဉ်းစားစေခြင်းငှါ သတိပြုကြလော့။ ဒေသသည် သားဦးဖြစ်၍ မိမိအဘထံမှ အမွေအားလုံးကို ရရှိနိုင်၏။ သို့သော်လည်း ဒေသသည် ထိုအရာအားလုံးကို တနပ်စာအဘိုးနှင့် ရောင်း၏။¹⁷ ဒေသသည် ထိုကဲ့သို့ပြုပြီးနောက် မိမိအဘထံမှ ကောင်းချီးမင်္ဂလာကို ခံယူလိုကြောင်း သင်တို့သိကြ၏။ ဒေသသည် ကောင်းချီး မင်္ဂလာကို အလွန်လိုချင်၍ မျက်ရည်နှင့်တောင်း၏။ သို့သော်လည်း သူ၏အဘသည် ထိုကောင်းချီးကိုပေးရန် ငြင်းပယ်ခဲ့၏။ အကြောင်းမှာ ဒေသသည် မိမိပြုမိသောအရာများအတွက် ပြန်လည်ပြုပြင်နိုင်ရန် နည်းလမ်းမရှိ။

¹⁸သင်တို့သည် နေရာသစ်သို့ ရောက်ရှိလာပြီ။ ထိုနေရာသည် ဣသရေလလူမျိုးတို့ ရောက်ရှိနေသောတောင်ကဲ့သို့မဟုတ်။ သင်တို့သည် တို့ထံရှိရသောမီးလောင်ကျွမ်းခြင်းအားဖြင့် ထိုနေရာတွင် ရောက်ရှိနေသည်မဟုတ်။ သင်တို့သည် မှောင်မိုက်သော အရပ်ဝမ်းနည်းကြေကွဲဖွယ်သောအရပ်၊ မှန်တိုင်းထန်သောအရပ်သို့ လာသည်မဟုတ်။¹⁹ သူတို့သည် တံပိုးမှုတ်သံ၊ စကားပြောသံကို မကြားကြသလော့။ လူတို့သည် အသံကိုကြားသောအခါ နောက်တစ်ဖန်အသံကို မကြားရန် တောင်းပန်ကြ၏။²⁰ သူတို့သည် အမိန့်သံကို မကြားနိုင်။ “တိရစ္ဆာန်ပင်လျှင် ထိုတောင်ကို ထိမိခဲ့လျှင် ခဲနှင့်ပေါက်သတ်ရမည်။”^{*} ²¹ထိုသူတို့မြင်တွေ့ရသောအရာသည် အလွန်ကြောက် မက်ဖွယ်ကောင်းသည်ဟု မောရေကပင်လျှင် “ငါသည် ကြောက်ရွံ့တုန်လှုပ်လျက် နေသည်”^{*} ဟုပြော၏။

²²သို့သော်လည်း သင်တို့သည် ထိုကဲ့သို့

“တိရစ္ဆာန်ပင်လျှင် ... သတ်ရမည်” ထွက် 19:12-13
 “ငါသည်ကြောက်ရွံ့တုန်လှုပ်လျက်နေသည်” တရား9:19

နေရာသို့မလာရ။ သင်တို့ရောက်နေသော နေရာသည် ဇီအုန်တောင်ဖြစ်၏။ ထိုနေရာသည် အသက်ရှင်သော ဘုရားသခင်၏ကောင်းကင် ယေဂူလင်မြို့ ဖြစ်၏။ ထိုနေရာတွင် ကောင်းကင်တမန်ထောင်သောင်းမက ဝမ်းမြောက်ရွှင်လန်းခြင်းနှင့် စုဝေးလျက်နေကြ၏။²³ သင်တို့သည် ကောင်းကင်စာရင်း၌ နာမည်ရေးသွင်းသော ဘုရားသခင်၏သားဦးအပေါင်းတို့ စည်းဝေးရာအရပ်သို့ရောက်ပြီ။ လူ့အပေါင်းတို့ကို တရားစီရင်တော်မူသော ဘုရားသခင်ထံတော်သို့ ရောက်လာကြပြီ။ ပြည့်စုံခြင်းသို့ ရောက်ရှိကြသောသူကောင်းတို့၏ဝိညာဉ်စုဝေးရာအရပ်သို့ ရောက်ရှိလာကြပြီ။²⁴ သူတို့သည် ပဋိညာဉ်တရားသစ်ကို ယူဆောင်လာသောခရစ်တော်ထံသို့ ရောက်လာကြပြီး အာဗေလ၏အသွေးထက်သာ၍ မြတ်သောအရာတို့ကို စိုသောဖျန်းဆွတ်ခြင်း၏အသွေးထံသို့ ရောက်လာကြပြီ။

²⁵ သတိပြုကြလော့။ ဘုရားသခင်မိန့်တော်မူသောအခါ အသံတော်ကို နားထောင်ရန် မငြင်းပယ်ကြနှင့်။ ထိုသူတို့သည် မြေကြီးပေါ်၌ ဘုရားသခင်က သတိပေးတော်မူသောအခါ နားထောင်ရန် ငြင်းဆန်ကြ၏။ သူတို့သည် ဘုရားသခင်၏ပြစ်ဒဏ်မှ မလွတ်မြောက်ကြ။ ယခုတွင် ဘုရားသခင်သည် ကောင်းကင်ဘုံမှ မိန့်တော်မူ၏။ ထိုအကြောင်းကြောင့် ဘုရားသခင်အား နာခံရန် ငြင်းဆန်သောသူတို့သည် အဆိုးရွားဆုံးသောအရာကို ရရှိကြလိမ့်မည်။

²⁶ ထိုအချိန်၌ ဘုရားသခင်၏စကားသံသည် မြေကြီးကို တုန်လှုပ်စေ၏။ သို့သော်လည်း ယခုတွင် သူသည် ဤဂတိတော်ကို ထားတော်မူ၏။ တစ်ဖန် “ငါသည် မြေကြီးကိုသာမဟုတ်၊ ကောင်းကင်ကိုလည်း တုန်လှုပ်စေမည်။”²⁷ ဘုရားသခင်၏နှုတ်ကပတ်တော်သည် “တစ်ဖန်” ဖန်ဆင်းထားသမျှသောအရာအားလုံးကို ဖျက်ဆီးမည်ဟု ဆိုလိုသတည်း။ ထိုအရာတို့သည် မတုန်လှုပ်နိုင်သောအရာများဖြစ်၏။ မတုန်လှုပ်နိုင်သောအရာများသာ ဆက်လက်၍ တည်ရှိနေလိမ့်မည်။

²⁸ ထို့ကြောင့် ငါတို့သည် မတုန်လှုပ်နိုင်သောနိုင်ငံကို ရရှိသောကြောင့် ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းကြရမည်။ ငါတို့သည် ကြောက်ရွံ့ရိုသေခြင်းနှင့်တကွ ဘုရားသခင်နှစ်သက်တော်မူသောလမ်းဖြင့်သူ့ကို ဝတ်ပြုကိုးကွယ်ကြရမည်။²⁹ အကြောင်းမူကား၊ ငါတို့၏ဘုရားသခင်သည် ဖျက်စီးတတ်သောမီးတောက်နှင့်တူ၏။

13 သင်တို့သည် ခရစ်တော်၌ ညီအစ်ကိုမောင်နှမများ ဖြစ်ကြ၏။ ထို့ကြောင့် အချင်းချင်း အပေါ်သင်တို့၏ ချစ်ခြင်းမေတ္တာသည် ဆက်လက်၍ တည်ရမည်။² သင်၏အိမ်တွင် ဧည့်သည်များကို လက်ခံကူညီရန် မမေ့လျော့နှင့်။ အချို့သူတို့သည် ထိုကဲ့သို့ ပြုခြင်းအားဖြင့် အမှတ်မထင်ကောင်းကင်တမန်တို့ကို သူတို့အိမ်များ၌ လက်ခံကြ၏။³ ထောင်ထဲ၌ ရှိသောသူတို့ကို မမေ့လျော့ကြနှင့်။ သူတို့၌ ဖြစ်ပျက်သောအရာတို့သည် သင်တို့၌ဖြစ်ပျက်နိုင်သည်ကို သတိရကြလော့။ ဒုက္ခဆင်းရဲခံရသောသူတို့ကို သတိရကြလော့။ သင်တို့သည် သူတို့နှင့်အတူ ဒုက္ခခံရသကဲ့သို့ သူတို့ကို သတိရကြလော့။

⁴ လက်ထပ်ထိမ်းမြားခြင်းအမှုသည် အသေရရှိစေလော့။ လက်ထပ်ထိမ်းမြားခြင်း အိပ်ရာကို ဖြူစင်သန့်ရှင်းခြင်းရှိပါစေ။ မတရားသောမေထုန်နှင့် မှားယွင်းသောကာမဂုဏ်လွန်ကျူးသောသူတို့ကို ဘုရားသခင်စီရင်တော်မူ၏။⁵ သင်တို့၏အသက်တာတွင် ငွေကိုတပ်မက်အခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်စေကြလော့။ သင်၌ရှိသောဥစ္စာပစ္စည်းများနှင့် ရောင်ရဲတင်းတိမ်မှုရှိကြလော့။ ထာဝရဘုရားကလည်း၊

“ငါသည် သင့်ကို ဘယ်သောအခါမျှ ချန်၍မထား။ ငါသည် သင်တို့ကိုဘယ်သောအခါမျှ စွန့်မည်မဟုတ်။”

တရား၊ 31:6

⁶ ထို့ကြောင့် ငါတို့သည် ရဲရင့်ခြင်းစိတ်နှင့် ပြောဆိုနိုင်ကြသည်မှာ

“ထာဝရဘုရားသည် ငါ၏ကူညီမစသူဖြစ်
၍၊ ငါသည် ကြောက်ရွံ့ခြင်းမရှိ။ လူတို့
သည် ငါ့ကို အန္တရာယ်မပေးနိုင်။”

ဆာလံ/ 118:6

⁷သင်တို့၏ခေါင်းဆောင်များကို သတိပြု
ကြလော့။ သူတို့သည် သင်တို့အား ဘုရား
သခင်၏နှုတ်ကပတ်တော်ကို သင်ကြားပေး
သောကြောင့်ဖြစ်၏။ သူတို့သည် အဘယ်သို့
အသက်ရှင်၍ သေဆုံးကြသည်ကို သတိပြုကြ
လော့။ သူတို့၏ယုံကြည်ခြင်းကို အတုယူကြ
လော့။ ⁸ယေရှုခရစ်သည် ပြောင်းလဲခြင်းမရှိ။
ယေရှုခရစ်သည် မနေ၊ ယနေနှင့် နောင်ကာလ
မပြောင်းလဲခြင်းမရှိဘဲ တည်တော်မူ၏။

⁹အထူးထူးအပြားပြားသော သြဝါဒသစ်
များဖြင့် ကိုယ်ကိုကိုယ် မှားယွင်းသောလမ်းသို့
မပို့ဆောင်စေကြနှင့်။ သင်တို့၏စိတ်နှလုံးကို
အစားအသောက်နှင့်ဆိုင်သော ဥပဒေအားဖြင့်
မဟုတ်ဘဲ ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်အား
ဖြင့် ခိုင်ခံ့ခြင်းရှိစေလော့။ အဘယ်သူမျှ ထိုကဲ့
သို့သောဥပဒေများကို လိုက်နာခြင်းအားဖြင့်
အကျိုးမရရှိကြ။

¹⁰ယဇ်ပလ္လင်သည် ငါတို့၌ရှိ၏။ တဲတော်၌
ယဇ်ပူဇော်သောယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည် ငါတို့
ယဇ်ပူဇော်ခြင်းမှ စားသောက်ရသောအခွင့်မ
ရှိ။ ¹¹ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းသည် တိရစ္ဆာန်၏အ
သွေးကို အသန်ရှင်းဆုံးဌာနထဲသို့ ယူဆောင်
သွား၏။ သူသည် အပြစ်အတွက် ထိုအသွေးကို
ပူဇော်ဆက်သ၏။ သို့သော်လည်း ထိုတိရစ္ဆာန်
၏ကိုယ်ခန္ဓာသည် တပ်ပြင်၌မီးရှိ၏။ ¹²ထိုနည်း
တူ ယေရှုသည် မြို့ပြင်၌ အသေသတ်ခံတော်
မူ၏။ မိမိလူတို့ကို မိမိအသွေးတော်အားဖြင့်
သန်ရှင်း စေခြင်းငှါ အသေသတ်ခံတော်မူ၏။

¹³ထို့ကြောင့် ငါတို့သည် ယေရှုရှိ ရာတပ်ပြင်သို့
သွား၍ သူခံရသောရှက်ကြောက် ဖွယ်ရာများ
ကဲ့သို့ ငါတို့ခံရမည်။ ¹⁴ငါတို့သည် ဤမြေကြီး
ပေါ်၌ အမြဲတည်သောမြို့မရှိ။ သို့သော်လည်း
နောင်ရရှိမည်မြို့ကို စောင့်မျှော်လျက် နေကြ

၏။ ¹⁵ထို့ကြောင့် ငါတို့သည် ယဇ်ကို ယေရှု
အားဖြင့် ဘုရားသခင်အားအစဉ်အမြဲပူဇော်
ကြရမည်။ ထိုယဇ်ပူဇော်ခြင်းသည် ငါတို့၏နှုတ်
ဖြင့် ဘုရားသခင်၏နာမတော်အား မွမ်းခြင်းဖြစ်
၏။ ¹⁶တပါးသူတို့အတွက် ကောင်းကျိုးပြုဖို့
မမေ့လျော့ကြနှင့်။ အခြားသူတို့အား ဥစ္စာဝေ
မျှလော့။ ဤအရာများသည် ဘုရားသခင်နှစ်
သက်တော်မူသောယဇ်ပင်ဖြစ်၏။

¹⁷သင်တို့ကို အုပ်စိုးသောသူတို့၏ စကားကို
နားထောင်၍ အုပ်ချုပ်မှုအောက်တွင် နေကြ
လော့။ သူတို့သည် သင့်အတွက် တာဝန်ယူ
ဆောင်ရွက်ပေးသူဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် သင်တို့
ကို ကာကွယ်ပေးရန် စောင့်နေသောသူများ
ဖြစ်ကြ၏။ ထို့ကြောင့် သူတို့ကို နားထောင်၍
နာခံကြလော့။ ထိုသို့ပြုခြင်းအားဖြင့် သူတို့
သည် သူတို့၏အမှုကို ရွှင်လန်းသောစိတ်နှင့်
ဆောင်ရွက်ကြလိမ့်မည်။ သင်တို့သည် သူတို့ကို
နာကျင်စေလျှင် ထိုအရာသည် သင်တို့ကို ကူ
ညီလိမ့်မည်မဟုတ်။

¹⁸ငါတို့အတွက် ဆက်လက်၍ ဆုတောင်း
ပေးလော့။ ငါတို့သည် မှန်သောအရာကို လုပ်
ဆောင်နေကြောင်းသိရ၏။ အကြောင်းမူကား၊
ငါတို့သည် အစဉ်အမြဲ အကောင်းဆုံးသော
အရာများကိုသာ ကြိုးစား၍ လုပ်ဆောင်ကြ
၏။ ¹⁹ဘုရားသခင်သည် ငါ့ကို သင်တို့ထံသို့
တစ်ဖန် ပြန်လည်ပို့ဆောင်ပေးမည်အကြောင်း
ဆုတောင်းပေးရန် ငါတောင်းပန်၏။ ဤအရာ
ကို အခြားအရာအားလုံးထက် အကျွန်ုပ်သာ၍
အလိုရှိ၏။

²⁰⁻²¹ငြိမ်သက်ခြင်းအရှင် ဘုရားသခင်ထံမှ
သင်တို့သည် ကောင်းသောအရာမှန်သမျှကို
ရမည်အကြောင်း ငါဆုတောင်း၏။ ထိုသို့သော
အားဖြင့် မိမိအလိုတော်ရှိသောအရာတို့ကို
သင်တို့လုပ်နိုင်မည်ဖြစ်၏။ ဘုရားသခင်သည်
ငါတို့၏သခင်ယေရှုကို သေခြင်းမှထမြောက်စေ
တော်မူ၏။ ယေရှုသည် သိုးများကို ထိန်းသော
သိုးထိန်းကြီးဖြစ်တော်မူ၏။ ဘုရားသခင်သည်
ယေရှုကို အသွေးတော်ကြောင့် ထမြောက်စေ

တော်မူ၏။ ယေရှု၏အသွေးသည် ထာဝရတည်
သောပဋိညာဉ်တရားသစ်ကို အစပြု၏။ ဘုရား
သခင်သည် မိမိကို ကျေနပ်နှစ်သက်တော်မူ
သောအရာတို့ကို ယေရှုခရစ်အားဖြင့် ငါတို့၌
ပြုတော်မူမည်အကြောင်း ငါဆုတောင်း၏။
ဘုရားသခင်၌ဘုန်းတော်အစဉ်အမြဲတည်တော်
မူပါစေ၊ အာမင်။

²²ငါ့ညီအစ်ကိုမောင်နှမတို့၊ ဤစာထဲ၌ အ
ကျဉ်းအားဖြင့် ငါရေးထားသောအရာတို့ကို
သင်တို့သည် သည်းခံ၍ လိုက်နာရန် ငါတောင်း
ပန်၏။ ဤစကားတို့သည် သင်တို့အား ခွန်အား
ရစေခြင်းငှါ ပေးထားခြင်းဖြစ်၏။ ကျမ်းစာ

သည်လည်း ရှည်လျားသောစာမဟုတ်ပါ။ ²³ငါ
တို့၌ညီအစ်ကို တိမောသေသည် ယခုတွင်
ထောင်ထဲမှ လွတ်မြောက်သည့်အကြောင်းကို
သင်တို့သိရန် ငါအလိုရှိ၏။ သူသည် မကြာမီ
ငါထံသို့ရောက်လာလျှင် ငါသည် သင်တို့ကို
သူနှင့်အတူ လာတွေ့ဦးမည်။

²⁴သင်တို့၏ခေါင်းဆောင်အားလုံးနှင့်ဘုရား
သခင်၏လူအပေါင်းတို့ကို နှုတ်ဆက်ကြလော့။
ဣတလိပြည်မှ ဘုရားသခင်၏လူအပေါင်းတို့
သည်သင်တို့အား နှုတ်ဆက်၏။ ²⁵ဘုရားသခင်
၏ကျေးဇူးတော်သည် သင်တို့အားလုံးနှင့်အတူ
ရှိစေသတည်း။

ရှင်ယာကုပ်သြဝါဒစာ

1 ဘုရားသခင်နှင့် သခင်ယေရှုခရစ်၏အစေ တော်ခံကျွန် ငါယာကုပ်သည် ကမ္ဘာအနှံ့အ ပြား၌ ကွဲပြားလျက်နေကြသော ဘုရားသခင်၏ လူအပေါင်းတို့*ကို နှုတ်ခွန်းဆက်သလိုက်ပါ၏။

ယုံကြည်ခြင်းနှင့် ဉာဏ်ပညာ

² ငါ့ညီအစ်ကိုမောင်နှမတို့၊ သင်တို့သည် အ မျိုးမျိုးသောအခက်အခဲများ ရင်ဆိုင်ရသောအ ခါ ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိကြလော့။ ³ ဤနည်းအား ဖြင့် သင်တို့၏ယုံကြည်ခြင်းကို စမ်းသပ်ခြင်းဖြစ် ၏။ သင်တို့၏ယုံကြည်ခြင်းကို စစ်ကြောစုံစမ်း ခြင်းခံရသောအခါ သင်တို့သည် သည်းခံခြင်းကို ပို၍ရရှိလိမ့်မည်။ ⁴ သို့သော်လည်း သည်းခံခြင်း သည် မိမိ၏အလုပ်ကို ပြည့်စုံစေခြင်းငှါ သင်တို့ ခွင့်ပြုရမည်။ အကြောင်းမူကား၊ သည်းခံခြင်း သည် သင်တို့ကို ပြည့်စုံစွာ ရင့်ကျက်သောသူ ဖြစ်စေ၍ သင်တို့အလိုရှိသောအရာမှန်သမျှကို ရရှိလိမ့်မည်။ ⁵ သင်တို့တွင် တစ်စုံတစ်ယောက် သောသူသည် ဉာဏ်ပညာကို အလိုရှိလျှင် ထို အရာအတွက် ဘုရားသခင်အား တောင်းအ လျှောက်ရမည်။ ဘုရားသခင်သည် လူတိုင်းကို ပေးကမ်းလိုသောစိတ်စေတနာ အလွန်ကြီးမား တော်မူ၏။ ထို့ကြောင့် သင်တို့ကို ဉာဏ်ပညာ ပေးတော်မူလိမ့်မည်။ ⁶ သို့သော်လည်း ဘုရား သခင်ကို တောင်းလျှောက်သောအခါ သင်တို့ ၌ ယုံကြည်ခြင်းရှိရမည်။ ဘုရားသခင်အား သံ

သယမဖြစ်ပါနှင့်။ သံသယစိတ်ရှိသောသူသည် သမုဒ္ဒရာလှိုင်းကဲ့သို့ဖြစ်၏။ လေတိုက်သောအ ခါ လှိုင်းသည် အထက်မှအောက်သို့ လှုပ်ရှား လျက်ရှိ၏။ သံသယရှိသောသူသည် ထိုလှိုင်း တံပိုးကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ ⁷⁻⁸ သံသယစိတ်ရှိသောသူ သည် မိမိအလိုရှိသောအရာကိုမသိ။ ထိုသူ သည် ထာဝရဘုရားထံတော်မှ တစ်စုံတစ်ခုကို မျှ မမျှော်လင့်သင့်။ သူသည် ပြုလေသမျှ၌ ခိုင်မြဲသောဆုံးဖြတ်ချက် မချနိုင်ပါ။

စစ်မှန်သောချမ်းသာခြင်း

⁹ ဆင်းရဲသောယုံကြည်သူသည် မိမိနိမ့်ချ သောအခြေအနေကြောင့် မရှက်သင့်ပါ။ အ ကြောင်းမူကား ဘုရားသခင်သည် သူ့ကို ဝိညာဉ်ရေး၌ ကြွယ်ဝစေတော့မူ၏။ ¹⁰ ဘုရား သခင်သည် ချမ်းသာသောယုံကြည်သူကို နိမ့်ချလျှင် သူသည် မရှက်သင့်။ အကြောင်းမူ ကား ချမ်းသာသောသူသည် ညှိုးနွမ်းသွား သောပန်းပွင့်ကဲ့သို့ သေလိမ့်မည်။ သူသည် မိမိလုပ်ငန်းကို လုပ်နေစဉ်တွင် သေဆုံးလိမ့် မည်။ ¹¹ နေထွက်လာပြီးနောက် တဖြည်းဖြည်း ပူလာ၏။ နေပူရှိန်သည် အပင်များကို အလွန် သွေ့ခြောက်စေ၏။ လှပသောပန်းပွင့်လည်း ယ ခုကြွေကျယျက်စီးသွား၏။ ထိုအရာသည် ချမ်း သာကြွယ်ဝသောသူနှင့်တူ၏။ သူ၏လုပ်ငန်း ရေးဆွဲနေစဉ်မှာပင်သူသည် သေသွားလိမ့်မည်။

စုံစမ်းသွေးဆောင်ခြင်းသည် ဘုရားသခင်ထံမှမလာ

¹² စုံစမ်းနှောင့်ယှက်ခြင်းကို ကြံကြံခံသော သူသည် မင်္ဂလာရှိ၏။ သူသည် စုံစမ်းနှောင့်

ဘုရားသခင်၏လူအပေါင်းတို့ တိတိကျကျအားဖြင့်၊ 'ဣသရေလလူမျိုးဆယ်နှစ်မျိုး' ဤအရာသည် အသစ် ဖြစ်၍ စစ်မှန်သောဣသရေလလူမျိုးဖြစ်သည့် ယုဒလူမျိုး တို့နှင့် တပါးအမျိုးသားနှစ်မျိုးစလုံးဖြစ်သောဘုရားသခင် ၏လူအားလုံးကို ရည်ညွှန်းထားသည်။ ဖိ 3:3

ယုတ်ခြင်းကို ကျော်လွှားပြီးမှ ဘုရားသခင်သည် သူ့အား ဆုလားဒါအဖြစ် ထာဝရအသက်ကို ပေးတော်မူလိမ့်မည်။ ဤဂတိတော်သည် ဘုရားသခင်ကို ချစ်သောသူတိုင်းအား ပေးတော်မူ၏။

¹³သင်တို့သည် ဖြားယောင်းသွေးဆောင်ခြင်းကိုခံရသောအခါ ဘုရားသခင်သည် ငါ့ကို ဖြားယောင်းသွေးဆောင်နေသည်ဟု မဆိုကြနှင့်။ မကောင်းမှုသည် ဘုရားသခင်ကို ဖြားယောင်းသွေးဆောင်မှု မပြုနိုင်။ ဘုရားသခင်သည်လည်း မကောင်းမှုပြုလုပ်ရန် အဘယ်သူကိုမျှ ဖြားယောင်းသွေးဆောင်တော်မမူ။

¹⁴တစ်စုံတစ်ယောက်သည် ဖြားယောင်းသွေးဆောင်ခြင်းကိုခံလျှင် သူ၏မကောင်းမှုပြုလိုသောစိတ်ဆန္ဒသည် သူ့ကို သွေးဆောင်ခြင်းဖြစ်၍ ဘုရားသခင်ထံတော်မှအဝေးသို့ ပို့ဆောင်ပေး၏။ ¹⁵မကောင်းသောအရာကို ပြုလိုသောစိတ်ဆန္ဒသည် အပြစ်ကိုဖွားစေ၏။ ထိုအခါ အပြစ်သည် ကြီးထွားပြည့်စုံစေ၍ သေခြင်းကို ဖွားတတ်၏။

¹⁶ငါချစ်သော ညီအစ်ကိုမောင်နှမများတို့၊ မုသာကိုယုံခြင်းအားဖြင့် ကိုယ်ကိုကိုယ် မလှည့်ဖြားကြနှင့်။ ¹⁷ကောင်းသောဆုလားဒါမှန်သမျှနှင့် ပြည့်စုံသောကျေးဇူးတော်ရှိသမျှတို့သည် ကောင်းကင်ရှိအလင်းမှန်သမျှကို ဖန်ဆင်းတော်မူသောဘုရားသခင်ထံတော်မှလာ၏။ သို့သော်လည်း ဘုရားသခင်သည် ထိုအလင်းကဲ့သို့ ပြောင်းလဲခြင်းမရှိ။ သူသည် အစဉ်အမြဲတည်နေတော်မူ၏။

¹⁸ဘုရားသခင်၏အကြံစည်တော်သည် မိမိ၏ဖန်ဆင်းတော်မူခြင်း၌ ငါတို့အား ထူးမြတ်စေခြင်းငှါဖြစ်၏။ ဘုရားသခင်သည် နှုတ်ကပတ်တော်သမ္မာတရားကို ပေးခြင်းအားဖြင့် ငါတို့၏အဘဖြစ်တော်မူ၏။

ကြားနာခြင်းနှင့်နာခံခြင်း

¹⁹ငါချစ်သော ညီအစ်ကိုမောင်နှမများတို့၊ အပြောထက် အစဉ်နာခံခြင်းရှိကြလော့။ အ

လွယ်တကူ စိတ်မဆိုးကြနှင့်။ ²⁰တစ်စုံတစ်ယောက်သည် အမျက်ဒေါသ၌ အသက်ရှင်လျှင် ဘုရားသခင်၏အလိုတော်နှင့်အညီ အသက်မရှင်နိုင်။ ²¹ထို့ကြောင့် သင်၏အသက်တာမကောင်းမှုမှန်သမျှနှင့် မှားယွင်းမှုမှန်သမျှကို ပယ်ရှင်းလော့။ စိတ်နှလုံးနှိမ်ချလျက် ဘုရားသခင်၏နှုတ်ကပတ်တော်တရားကိုခံယူ၍ သင်တို့၏နှလုံးသားထဲတွင် စိုက်ပျိုးလော့။ ဤနှုတ်ကပတ်တရားသည် သင်တို့၏စိတ်ဝိညာဉ်ကို ကယ်တင်လိမ့်မည်။ ²²သို့သော်လည်း ဘုရားသခင်၏နှုတ်ကပတ်တရားကို ကြားနာရုံမျှအားဖြင့် မလုံလောက်ပါ။ သင်တို့သည် ဘုရားသခင်၏နှုတ်ကပတ်တော်ကို နာခံရမည်။ သင်တို့သည် နှုတ်ကပတ်တော်ကို ကြားနာရုံသာရှိ၍ နှုတ်ကပတ်တော်အတိုင်း မကျင့်လျှင် ကိုယ်ကိုကိုယ် မှားယွင်းစွာ ပြုခြင်းဖြစ်၏။ ²³ဘုရားသခင်၏နှုတ်ကပတ်တော်တရားကို ကြားသော်လည်း လိုက်နာခြင်းမရှိသောသူသည် မိမိကိုယ်ကို မှန်၍ကြည့်သောသူနှင့်တူ၏။ ²⁴ထိုသူသည် မိမိကိုယ်ကို မှန်၍ကြည့်၍ အခြားနေရာသို့ထွက်သွားလျှင်မိမိပုံကို လျင်မြန်စွာ မေ့လျော့တတ်၏။ ²⁵အခြားတဘက်တွင်ဘုရားသခင်၏တရားတော်သည် ပြည့်စုံ၍ လူတို့ကို လွတ်မြောက်အခြင်းပေးတော်မူ၏။ သို့ဖြစ်၍လူတစ်ယောက်သည်ဘုရားသခင်၏တရားတော်ကိုကောင်းမွန်စွာ သင်ယူပြီး လိုက်နာကျင့်သုံးရမည်။ သင်တို့၏ကြားသောအရာကို မမေ့လျော့ကြနှင့်။ သင်တို့သည် ဤကဲ့သို့ကျင့်လျှင် ဘုရားသခင်သည် သင်တို့ကို ဝမ်းမြောက်ရွှင်လန်းစေလိမ့်မည်။

ဘုရားသခင်အား ဝတ်ပြုကိုးကွယ်ရန် စစ်မှန်သောနည်းလမ်း

²⁶သင်တို့တွင် အကြင်သူသည် သီလဆောက်တည်ဟန်ပြုသော်လည်း မိမိနှုတ်ကို မချုပ်တည်းလျှင် မိမိနှလုံးကို လှည့်ပြား၏။ ထိုသူ၏သီလသည် အချည်းနီးသက်သက်ဖြစ်၏။ ²⁷ဘုရားသခင်သည် သန့်ရှင်း၍ အပြစ်နှင့်ကင်းသောအကျင့်သီလကို နှစ်သက်တော်မူ၏။

ထိုအကျင့်သီလဟူမူကား ဆင်းရဲဒုက္ခများကို ကြုံတွေ့ခံစားနေသည့် မိဘမဲ့ကလေးတို့နှင့် မှ ဆိုးမတို့ကို ကြည့်ရှုပြုစုခြင်း၊ ကိုယ်တိုင်လည်း လောကီအညစ်အကြေးနှင့် ဝေးကွာနေခြင်းတို့ ပင်ဖြစ်၏။

လူတိုင်းကိုချစ်ပါ

2 ငါချစ်သောညီအစ်ကိုမောင်နှမတို့၊ သင်တို့သည် ဘုန်းကြီးတော်မူသော ငါတို့သခင် ယေရှုခရစ်ကို ယုံကြည်သောသူတို့ ဖြစ်ကြ၏။ ထို့ကြောင့် လူတစ်ဦးသည် အခြားသောသူတစ်ဦးထက် သာ၍အရေးကြီးသည်ဟု မထင်မမှတ်ကြနှင့်။ ² လူတစ်ဦးသည် သင်တို့၏အစည်းအဝေးထဲသို့ လှပသပ်ရပ်သောအဝတ်ကို ဝတ်ဆင်၍ မိမိ၏လက်တွင် ရွှေလက်စွပ်ကို ဝတ်ဆင်၍ ဝင်လာ၏။ တစ်ချိန်တည်းတွင် ဆင်းရဲသောသူတစ်ဦးသည်လည်း ဟောင်းနွမ်းညစ်ပေနေသောအဝတ်ကို ဝတ်ဆင်၍ ဝင်လာ၏။ ³ သင်တို့သည် အဘယ်သို့ပြုမည်နည်း။ လှပသပ်ရပ်သောအဝတ်ကို ဝတ်ဆင်လာသောသူအား အထူးအာရုံစိုက်မည်လော။ “ကျေးဇူးပြု၍ ဤနေရာမှာ ထိုင်ပါ။ ပိုကောင်းသောနေရာဖြစ်သည်” ဟုသူ့ကို ပြောမည်လော။ သင်တို့သည် ဆင်းရဲသောသူအား ထိုနေရာမှာ ရပ်နေပါ။ သို့မဟုတ် ကြမ်းခင်းပေါ်မှာ ထိုင်ပါဟု ပြောမည်လော။ ⁴ ထိုသို့ပြုလျှင် သင်သည် မကောင်းသောအကြံအစည်ဖြင့် ပြုလုပ်ပြီ။ ထိုအရာသည် ခွဲခြားခြင်းပင်ဖြစ်သည် မဟုတ်လော။

⁵ ငါချစ်သောညီအစ်ကိုမောင်နှမတို့၊ နားထောင်ကြလော့။ ဘုရားသခင်သည် ဆင်းရဲသောသူတို့ကို ယုံကြည်ခြင်း၌ ချမ်းသာသောသူတို့ဖြစ်ရန် လောက၌ ရွေးချယ်တော်မူ၏။ ဘုရားသခင်သည် မိမိကို ချစ်သောသူတို့အပို ဂတိထားတော်မူသောနိုင်ငံတော်ကို အမွေခံရန်ဖြစ်၏။ ⁶ သို့သော်လည်း သင်တို့သည် ဆင်းရဲသားတို့ကိုမထိမဲ့မြင်ပြုကြ၏။ ချမ်းသာသောသူတို့သည် သင်တို့အား အစဉ်ညွှန်ကြားနေသူတို့ ဖြစ်ကြောင်းကို သိကြ၏။ ထိုချမ်းသာသူတို့

သည် သင်တို့အား တရားရုံးသို့ ပို့ဆောင်သောသူများဖြစ်ကြ၏။ ⁷ ထိုချမ်းသာသောသူတို့သည် သင်တို့ကိုပိုင်ဆိုင်သောသူ၏ကောင်းမြတ်သော နာမတော်ကို အစဉ်မကောင်းကြောင်း ပြောဆိုကြ၏။

⁸ ပညတ်တရားတစ်ခုသည် အခြားပညတ်တရားအလုံးစုံကို လွှမ်းမိုးမှုရှိ၏။ ထိုမြင့်မြတ်သောတရားကို ကျမ်းစာ၌ တွေ့မြင်နိုင်၏။ “ကိုယ်ကိုကိုယ် ချစ်သကဲ့သို့ သူတစ်ပါးကို ချစ်လော့။” * ဤပညတ်ကို လိုက်နာလျှင် သင်သည် မှန်သောအမှုကို ပြုသောသူဖြစ်၏။ ⁹ သို့သော်လည်း လူတစ်ဦးအား အခြားသူတစ်ဦးထက် သာ၍ကောင်းသည်ဟု သင်သည် ထင်မြင်လျှင် သင်တို့သည် ဒုစရိုက်ကို ပြုကြ၏။ ထိုတရားသည် သင့်အား အပြစ်ရှိကြောင်းဖော်ပြသောပညတ်ဖြစ်၏။ ¹⁰ လူတစ်ဦးသည် ဘုရားသခင်၏ပညတ်တရားမှန်သမျှကို လိုက်နာရမည်။ သို့သော်လည်း ထိုသူသည် ပညတ်တရားတစ်ခုကို လွန်ကျူးလျှင် ပညတ်မှန်သမျှကို ချိုးဖောက်ခြင်းဖြစ်၏။ ¹¹ ဘုရားသခင်မိန့်တော်မူသည်မှာ “သူများသားမယားကို မပြစ်မှားနှင့်။” * လူအသက်ကို “မသတ်နှင့်။” * သူများသားမယားကို ပြစ်မှားလျှင် သို့မဟုတ် လူအသက်ကို သတ်လျှင် သင်သည် ပညတ်တရားအလုံးစုံတို့ကို ချိုးဖောက်သောအပြစ်ရှိ၏။ ¹² လူတို့ကို လွတ်မြောက်ခြင်းပေးသောပညတ်တရားသည် သင့်ကို စီရင်သောပညတ်ဖြစ်လိမ့်မည်။ သင်ပြောဆိုပြုမူသမျှ အရာအားလုံးအတွက် သတိထားရမည်။ ¹³ သူတပါးကို ကရုဏာမထားဘဲ စီရင်သောသူတို့သည် ထိုကဲ့သို့ ဘုရားသခင်၏ တရားစီရင်ခြင်းကိုခံရမည်။ သို့သော်လည်း ကရုဏာထားတတ်သောသူသည် တရားဆုံးဖြတ်ရာ၌ ကြောက်ရွံ့ခြင်းမရှိဘဲရပ်နေလိမ့်မည်။

“ကိုယ်ကိုကိုယ် ... သူတစ်ပါးကိုချစ်လော့” ဝတ် 19:18
“မသတ်နှင့်” ထွက် 20:13; တရား 5:17
“သူများ ... မပြစ်မှားနှင့်” ထွက် 20:14; တရား 5:18

ယုံကြည်ခြင်းနှင့်ကောင်းသောအကျင့်

¹⁴ ငါ့ညီအစ်ကိုမောင်နှမများတို့၊ လူတစ်ဦးသည် ယုံကြည်ခြင်းရှိသည် ဟုဆို၍ အဘယ်အရာမျှ မလုပ်ဘဲနေလျှင် ထိုယုံကြည်ခြင်းသည် အချည်းနီးဖြစ်၏။ ထိုယုံကြည်ခြင်းမျိုးသည် သူ့အား ကယ်တင်နိုင်မည်လော။ မကယ်တင်နိုင်။
¹⁵ ခရစ်တော်၌ ညီအစ်ကို သို့မဟုတ် မောင်နှမသည် အဝတ်အထည် သို့မဟုတ် စားရန် အစာများလိုအပ်နေသည် ဆိုကြပေအံ့။
¹⁶ သင်တို့က ထိုသူအား ဘုရားသခင်သည် သင်နှင့်အတူ ရှိတော်မူ၏။ သင်တို့သည် နွေးထွေးစွာ ဝတ်ဆင်ပြီး များစွာသောအစားအစာများရှိရန် မျှော်လင့်ပါ၏ ဟုပြော၏။ သင်တို့သည် သူလိုအပ်သောအရာကို မပေးဘဲ ထိုသို့ပြောလျှင် အဘယ်ကောင်းမှုကို သင်ပြုသနည်း။
¹⁷ ထိုအရာသည် ယုံကြည်ခြင်းနှင့်အတူတူပင် ဖြစ်၏။ အကျင့်နှင့်ကင်းသောယုံကြည်ခြင်းသည် တပါးတည်းရှိသောကြောင့် အသေဖြစ်၏။
¹⁸ တစ်စုံတစ်ယောက်က “သင်သည် ယုံကြည်ခြင်းစိတ်ရှိ၏။ ငါမူကား အကျင့်ရှိ၏။ သင်၏အကျင့်ပမာ သောယုံကြည်ခြင်းကိုပြပါ။ ငါမူကား၊ အကျင့်အားဖြင့် ငါ၏ယုံကြည်ခြင်းကိုပြမည်” ဟုပြောနိုင်၏။
¹⁹ ဘုရားသခင်တစ်ဆူတည်းရှိ သည်ဟု သင်ယုံကြည်၏။ ကောင်းပေ၏။ သို့သော်လည်း နတ်ဆိုးသည်လည်း ထိုကဲ့သို့ယုံ၏။ သူတို့သည် ကြောက်ရွံ့တုန်လှုပ်ကြ၏။

²⁰ အချင်းလူမိုက်၊ အဘယ်အရာကိုမျှ မကျင့်သောယုံကြည်ခြင်းသည်အချည်းနီးဖြစ်ကြောင်းကို သင့်အား ပြရမည်လော။
²¹ အာဗြဟံသည် ငါတို့၏အဘဖြစ်၏။ အာဗြဟံသည် မိမိအကျင့်အားဖြင့် ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌ ဖြောင့်မတ်သောသူဖြစ်၏။ သူ၏သားဣဇာက်ကို ဘုရားသခင်ထံတော်သို့ ယင်ပူဇော်၏။
²² ထို့ကြောင့် အာဗြဟံ၏အကျင့်ကို သူ၏ယုံကြည်ခြင်းနှင့်အညီ လုပ်ဆောင်ခြင်းဖြစ်ကြောင်း တွေ့မြင်ရ၏။ သူ၏ယုံကြည်ခြင်းကို အကျင့်အားဖြင့် ပြည့်စုံစေ၏။
²³ ဤနည်းအားဖြင့် ကျမ်းစာ၌ “အာဗြဟံသည် ဘုရားသခင်ကို ယုံကြည်၍ ဘုရားသခင်

သည် အာဗြဟံ၏ယုံကြည်ခြင်းကို လက်ခံတော်မူ၏။ ထိုယုံကြည်ခြင်းသည် အာဗြဟံအား ဖြောင့်မတ်သူ ဖြစ်စေ၏”* ဟုဆို၏။ အာဗြဟံသည် “ဘုရားသခင်၏မိတ်ဆွေ”* ဟုခေါ်ဝေါ်ခြင်းခံရ၏။
²⁴ သင်တို့သိမြင်နိုင်သည့်အတိုင်း၊ ဘုရားသခင်သည် တစ်စုံတယောက်ကို သူ၏ယုံကြည်ခြင်းကြောင့်သာ လက်ခံတော်မူသည်မဟုတ်။ သူ၏အကျင့်ကြောင့် လက်ခံတော်မူ၏။
²⁵ အခြားဥပမာတစ်ခုမှာ ရာခပ်ဖြစ်၏။ သူမသည် ပြည့်တန်ဆာတစ်ဦးဖြစ်၏။ သို့သော်လည်း သူမသည် ဘုရားသခင်၏တမန်တော်တို့ကို မိမိအိမ်ထဲသို့ကြိုဆို၍ အခြားသောလမ်းအားဖြင့် လွတ်မြောက်ရန် ကူညီသောအခါ ဘုရားသခင်သည် သူမကို သဘောတူလက်ခံတော်မူ၏။*

²⁶ ဝိညာဉ်မရှိသောကိုယ်ခန္ဓာသည် အသေဖြစ်၏။ ထိုအရာသည် ယုံကြည်ခြင်းနှင့်တူ၏။ အကျင့်နှင့်ကင်းသော ယုံကြည်ခြင်းသည် အသေ၏။

ငါတို့ပြောဆိုသောအရာများကိုထိန်းချုပ်ခြင်း

3 ချစ်လှစွာသော ညီအစ်ကိုမောင်နှမများတို့၊ သင်တို့အားလုံးသည် ဆရာမဖြစ်ကြနှင့်။ ဘုရားသခင်သည် သွန်သင်သောသူတို့ကို တင်းကျပ်စွာ စီရင်လိမ့်မည် ဟူသောအရာကို သင်တို့သိမှတ်ရမည်။
² ငါတို့အားလုံးသည် များစွာသော အမှားကို ပြုလုပ်ကြ၏။ တစ်ဦးတစ်ယောက်သည် စကားပြောခြင်း၌ ဘယ်သောအခါမျှ မမှားလျှင် ထိုသူသည် ပြည့်စုံသောသူဖြစ်၏။ သူ၏ကိုယ်ခန္ဓာ တစ်ကိုယ်လုံးကိုလည်း သူထိန်းချုပ်နိုင်၏။
³ မြင်းကို နိုင်စေခြင်းငှါ ပါးစပ်ထဲတွင် ဇက်ကြိုးကို ထည့်ရ၏။ ထိုဇက်ကြိုးထည့်ထားသောမြင်းသည် သူ၏ကိုယ်တစ်ကိုယ်လုံးကို ထိန်းချုပ်နိုင်၏။
⁴ သဘောသည်

“အာဗြဟံအား ... ဖြစ်စေ၏” ကမ္ဘာ 15:6
 “ဘုရားသခင်၏မိတ်ဆွေ” 2 ရာချုပ် 20:7, ဗေ 41:8
 သူမသည် ... လက်ခံတော်မူ၏ ယော 2:1-21 တွင် ရာခပ်၏ပုံပြင်ကို တွေ့နိုင်သည်။

အလွန်ပြင်းသောလေဟုန်နှင့် လွှင့်သွားသော်လည်း တက်မကိုင်သည် မိမိအလိုရှိသောအရပ်သို့ အလွန်ကြီးမားသောသင်္ဘောကို သေးငယ်သောတက်မဖြင့် သွားစေနိုင်၏။⁵ လျှာသည် သေးငယ်သောတက်မနှင့်တူ၏။ ခန္ဓာကိုယ်၏ အလွန်သေးငယ်သောအပိုင်း ဖြစ်သော်လည်း အလွန်ဝါကြွားတတ်၏။

အလွန်ကြီးမားသောတောမီးသည် အလွန်သေးငယ်သောမီးတောက်အားဖြင့် အစပြု၏။⁶ လျှာသည် မီးကို အစပြုသောမီးတောက်ကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ လျှာသည် ကိုယ်ခန္ဓာ၏ကျန်ရှိသော အင်္ဂါများသို့ ယုံနုံသွားသောမကောင်းမှု၏လောကဓါတ်လည်း ဖြစ်၏။ လျှာသည် ငါတို့၏အသက်တာတစ်ခုလုံးကို ဖျက်ဆီးနိုင်သောအစဖြစ်၏။ လျှာသည် ငရဲမီးဖြင့် တောက်လောင်လျက်နေ၏။⁷ လူသည် တိရစ္ဆာန်ရိုင်းများဖြစ်သောငှက်၊ တွားသွားတတ်သောသတ္တဝါများနှင့် ငါးများကို ယဉ်ပါးအောင်ပြုလုပ်နိုင်၏။ လူသည် ထိုအရာအားလုံးကို ယဉ်ပါးစေနိုင်၏။⁸ သို့သော်လည်း အဘယ်သူမျှ လျှာကို ယဉ်ပါးအောင်မပြုလုပ်နိုင်။ ထိုအရာသည် ရိုင်းစိုင်းပြီး မကောင်းမှုဒုစရိုက်လည်း ဖြစ်၏။ ထိုအရာသည် အဆိပ်နှင့်ပြည့်၍ လူကို သေစေနိုင်၏။⁹ ငါတို့သည် လျှာဖြင့် ငါတို့အဘခမည်းတော် ဘုရားသခင်ကို ချီးမွမ်းကြ၏။ သို့သော်လည်း ငါတို့သည် ထိုလျှာကို လူတို့အား ကျိန်ဆဲရန်လည်း အသုံးပြုကြ၏။ ထို့နောက် ဘုရားသခင်သည် လူကို မိမိပုံသဏ္ဍာန်နှင့်အညီ ဖန်ဆင်းတော်မူ၏။¹⁰ ချီးမွမ်းခြင်းနှင့် ကျိန်ဆဲခြင်းသည် နှုတ်ခမ်းတစ်ခုတည်းမှ ထွက်ပေါ်လာ၏။ ညီအစ်ကိုမောင်နှမတို့၊ ထိုကဲ့သို့ဖြစ်သင့်။¹¹ ကောင်းသောရေနှင့်မကောင်းသောရေသည် စမ်းရေပေါက်တစ်ပေါက်တည်းမှ ထွက်လာသလော။ မထွက်နိုင်။¹² ညီအစ်ကိုမောင်နှမတို့ သင်္ဘောသဖန်းပင်သည် သံလွင်သီးကို သီးနိုင်မည်လော။ မသီးနိုင်။ စပျစ်နွယ်ပင်သည် သင်္ဘောသဖန်းသီးကို သီးနိုင်မည်လော။ မသီးနိုင်။ ငန်သောရေတွင်းမှ ရေချိုကိုမပေးနိုင်။

စစ်မှန်သော ဥာဏ်ပညာ

¹³ သင်တို့အထဲတွင် အမှန်စင်စစ် ဥာဏ်ပညာနှင့် နားလည်တတ်ကျွမ်းခြင်းကို ပိုင်ဆိုင်သောသူ တစ်စုံတစ်ယောက်ရှိသလော။ ထိုသူသည် မိမိဥာဏ်ပညာအားဖြင့် မှန်ကန်စွာ အသက်ရှင်ပြုရမည်။ ကောင်းသောအကျင့်ကို နှိမ်ချစွာဖြင့် ကျင့်ရမည်။ ဥာဏ်ပညာရှိသောသူသည် ဝါကြွားခြင်းမရှိ။¹⁴ သင်တို့သည် အတ္တဆန်၍ မနာလိုမုန်းတီးသောစိတ်ရှိလျှင် သင်တို့၌ ဝါကြွားစရာအကြောင်းမရှိ။ သင်တို့၏ဝါကြွားခြင်းသည် အမှန်ကို ပုံးကွယ်ထားသောလိမ်လည်မှုပင် ဖြစ်၏။¹⁵ ထိုကဲ့သို့သော ပညာသည်ကောင်းကင်မှ လာသည်မဟုတ်။ ထိုပညာသည် လောကီမှလာသောပညာဖြစ်၏။ ထိုကဲ့သို့သောပညာသည် ဝိညာဉ်သဘောမဟုတ်။ နတ်ဆိုးပညာပင် ဖြစ်၏။¹⁶ မနာလိုခြင်းနှင့် အတ္တစွဲလမ်းခြင်းရှိသောအရပ်တွင် ရုန်းရင်းဆန်ခတ်မှုများနှင့် မကောင်းမှုဒုစရိုက် အမျိုးမျိုးရှိလိမ့်မည်။¹⁷ ဘုရားသခင်ထံတော်မှ လာသောဥာဏ်ပညာသည် ရှေးဦးစွာစင်ကြယ်၏။ ထိုမှတစ်ပါး အသင့်အတင့်နေတတ်၏။ နူးညံ့သိမ်မွေ့၍ နှစ်သိမ်ကျေနပ်စေခြင်းငှါ လွယ်ကူ၏။ ထိုပညာသည် ဒုက္ခဆင်းရဲရောက်သောသူတို့ အားကူညီမစရန် အစဉ်အမြဲအသင့်ဖြစ်၏။ ထိုပညာသည် ကောင်းသောအမှုများကို တခြားသောလူတို့အဖို့ ပြုတတ်၏။ ထိုပညာသည် အစဉ်အမြဲတင့်တယ်လျောက်ပတ်၍ ရိုးသားဖြောင့်မှန်၏။¹⁸ ငြိမ်းချမ်းခြင်းကို ထောက်ခံသောသူတို့သည် ပညာရှိသောလူများဖြစ်ကြ၏။ သူတို့၏ကောင်းသောအကျင့်များသည် မျိုးစေ့ကဲ့သို့ဖြစ်၏။ သူတို့၏ရိတ်သိမ်းသောအသီးအနှံသည် ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားဖြစ်၏။

သင်တို့၏အသက်တာကို ဘုရားသခင်အား ဆက်ကပ်လော့

4 သင်တို့၏ခိုက်ရန်ဖြစ်ခြင်းနှင့် ငြင်းခုံခြင်းသည် အဘယ်အရပ်ကလာသည်ကို သင်တို့သိကြသလော့။ ထိုအရာတို့သည် သင်တို့အထံ

မှလာ၏။ ထိုအရာသည် သင်တို့၏အတွင်းရှိ တိုက်ပွဲကို ဖြစ်စေသောအတ္တဆန်လိုသည်စိတ် သဘောမှလာ၏။² သင်တို့အလိုရှိသောအရာ တို့ကို သင်တို့မရရှိပေ။ အကြောင်းမူကား၊ သင် တို့သည် သူတစ်ပါးအသက်သတ်ခြင်း၊ မနာလို ခြင်းရှိသောကြောင့်ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် သင်တို့ အလိုရှိသည်အရာများကိုမရနိုင်။ ထို့ကြောင့် သင်တို့သည် ငြင်းခုံ၍ ခိုက်ရန်ဖြစ်ကြ၏။ သင် တို့သည် အလိုရှိသောအရာများကိုမရနိုင်။ အ ကြောင်းမူကား၊ ဘုရားသခင်အား မတောင်း သောကြောင့်ဖြစ်၏။³ သို့သော်လည်း သင်တို့ တောင်းလျှင်လည်း မရရှိနိုင်။ အကြောင်းမူ ကား သင်တို့တောင်းလျှောက်သောအရာ သည် မှားယွင်းနေခြင်းကြောင့်ဖြစ်၏။ သင်တို့ အလိုရှိသောအရာသည် သင်တို့၏ကိုယ်ခန္ဓာ ပျော်ရွှင်အမှုရရှိ ရန်အတွက်သာ ဖြစ်သော ကြောင့်ရကြ။

⁴ ထို့ကြောင့် သင်တို့သည် ဘုရားသခင်အ ပေါ် သစ္စာမရှိကြ။ လောကကို ချစ်သောသူ သည် ဘုရားသခင်ကို မုန်းသောသူဖြစ်၏။ ထို့ ကြောင့် သင်တို့သည် လောကနှင့်မိတ်သဟာ ရဖွဲ့လျှင် ဘုရားသခင်အား ရန်ဘက်ပြုခြင်းပင် ဖြစ်၏။⁵ သင်တို့သည် ကျမ်းစာကို အချည်း နှီးထင်မှတ်နေသလော။ ကျမ်းစာက၊ ‘ဘုရား သခင်သည် မိမိဝိညာဉ်တော်ကို ငါတို့၏အထံ၌ တည်စေ၏။ ဘုရားသခင်သည် ဝိညာဉ်တော် ကို ငါတို့အား မိမိအတွက်သာ ဖြစ်စေလို၏’ ဟုဆို၏။⁶ သို့သော်လည်း ဘုရားသခင်သည် ငါတို့အား သာ၍များသောကျေးဇူးကို ပြတော် မူ၏။ ကျမ်းစာ၌ ဖော်ပြသကဲ့သို့ “ဘုရားသခင် သည် မာနကြီးသူတို့၏မာနကို ချိုးနှိမ်တော်မူ ၏။ သို့သော်လည်း နှိမ်ချသောသူတို့အား ကျေး ဇူးတော်ကို ခံစားစေတော်မူ၏။*’

⁷ ထို့ကြောင့် သင်တို့၏ကိုယ်ခန္ဓာကို ဘုရား သခင်အား ဆက်သကြလော့။ မာရ်နတ်ကို ဆန့်ကျင်တိုက်ခိုက်ကြလော့။ မာရ်နတ်သည် သင်တို့ထံမှ ပြေးသွားလိမ့်မည်။⁸ ဘုရားသခင်

အနီးသို့ ချဉ်းကပ်ကြလော့။ ဘုရားသခင်သည် သင်တို့အနီးသို့ ချဉ်းကပ်လိမ့်မည်။ သင်တို့ သည် အပြစ်သားများ ဖြစ်ကြ၏။ ထို့ကြောင့် သင်၏အသက်တာတွင် အပြစ်ကို ရှင်းလင်း လော့။ သင်တို့သည် ဘုရားသခင်၏အလိုသို့ လည်းကောင်း၊ လောက၏အလိုသို့လည်း ကောင်း လိုက်လိုသောစိတ်သဘောရှိနေ၏။ သင်တို့၏စိတ်သဘောကို စင်ကြယ်စေကြ လော့။⁹ ဝမ်းနည်းကြကဲ့ခြင်း၊ စိတ်ညှိုးငယ် ခြင်း၊ ဝိကြားခြင်းအဖြစ်သို့လည်းကောင်း၊ သင် တို့၏ဝမ်းမြောက်ရွှင်လန်းခြင်းကို ဝမ်းနည်းကြ ကဲ့ခြင်း အပြစ်သို့လည်းကောင်း ပြောင်းလဲကြ လော့။¹⁰ ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌ သင်တို့၏ စိတ်နှလုံးကို နှိမ်ချကြလော့။ သင်တို့ကို ကြီး မြတ်သောသူ ဖြစ်စေတော်မူလိမ့်မည်။

သင်သည် တရားစီရင်သူမဟုတ်

¹¹ ငါ့ညီအစ်ကို မောင်နှမများတို့၊ သူတပါး အား ဆန့်ကျင်သောစကားကို မပြောကြနှင့်။ ခရစ်တော်၌ သင်တို့၏ညီအစ်ကိုကို ဝေဖန်လျှင် သို့မဟုတ် စီရင်ဆုံးဖြတ်လျှင် သူ၏လျှောက် လှမ်းသောတရားကို သင်တို့ဝေဖန်ခြင်းဖြစ်၏။ သင်တို့သည် ခရစ်တော်၏ညီအစ်ကိုကို ကဲ့ရဲ့ လျှင် သင်သည် အမှန်တရားကိုပင် ကဲ့ရဲ့သော သူဖြစ်၏။ သင်တို့သည် တရားကို ကဲ့ရဲ့လျှင် တရားကို လိုက်နာ၍ အသက်ရှင်သောသူမ ဟုတ်ပေ။ သင်တို့သည် တရားစီရင်သူဖြစ်၏။¹² ဘုရားသခင်တစ်ပါတည်းသာ ပညတ်တရား ကို ချမှတ်ပေး၏။ သူတစ်ပါးတည်းသာလျှင် စီရင်ပိုင်ခွင့်ရှိ၏။ ဘုရားသခင်တစ်ပါးတည်းသာ ကယ်တင်ပိုင်ခွင့်၊ ပျက်ဆီးပိုင်ခွင့်ရှိတော်မူ၏။ ထို့ကြောင့် သူတစ်ပါးကို စီရင်ခြင်းအမှုသည် သင်တို့အတွက် မှန်ကန်သောအမှုမဟုတ်။

သင့်အသက်တာကို ဘုရားသခင်အား စီစဉ်ခွင့်ပေးလော့

¹³ သင်တို့အထံတွင်အချို့သောသူက ‘ယနေ့ သို့မဟုတ် မနက်ဖြန်နေ့၌ အချို့သောမြို့သို့

“ဘုရားသခင်သည် ... စေတော်မူ၏” သုတ္တံ 3:34

သွားကြကုန်အံ့။ ထိုမြို့တွင် တစ်နှစ်မျှနေထိုင်ကြကုန်အံ့။ လုပ်ငန်းဆောင်တာများလုပ်ကိုင်၍ ငွေကြေးများရှာဖွေကြကုန်အံ့’ ဟုပြော၏။ နားထောင်ကြ။ ဤအရာကို စဉ်းစားဆင်ခြင်ကြည့်ကြလော့။¹⁴ မနက်ဖြန်၌ အဘယ်ကဲ့သို့ ဖြစ်မည်ကို သင်တို့မသိနိုင်။ သင်တို့၏အသက်တာသည် အခိုးအငွေကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ ခဏသာတွေ့မြင်ရပြီးမှ ပျောက်ကွယ်သွားလိမ့်မည်။¹⁵ ထို့ကြောင့် သင်တို့က ‘ထာဝရဘုရားသည် အလိုတော်ရှိလျှင် ငါတို့သည် အသက်ရှင်ရ၍ ဤအရာသို့မဟုတ် ထိုအရာကို လုပ်မည်ဟု ပြောသင့်၏။’¹⁶ သို့သော်လည်း ယခုသင်တို့သည် မာနထောင်လွှား၍ဝါကြွားနေကြ၏။ ထိုဝါကြွားခြင်းသည်မှားယွင်း၏။¹⁷ လူတစ်ဦးသည် ကောင်းသောအရာကို အဘယ်ကဲ့သို့ ကျင့်ရမည်ကို သိလျက်နှင့် မကျင့်ဘဲနေလျှင် ထိုသူသည် အပြစ်ရှိ၏။

အတ္တဆန်သည်ချမ်းသာသောသူများသည် အပြစ်စီရင်ခြင်းခံရမည်

5 ချမ်းသာသောသူတို့ နားထောင်ကြလော့။¹ ငိုကြွေး၍ ဝမ်းနည်းကြကွဲကြလော့။ အကြောင်းမူကား များစွာသောဒုက္ခဆင်းရဲအပေါင်းတို့သည် သင်တို့ထံသို့ လာလိမ့်မည်။² သင်တို့ကြွယ်ဝခြင်းသည် ပုပ်ပျက်၍ အဘယ်သို့မျှ အသုံးမဝင်တော့ချေ။ သင်တို့၏အဝတ်အထည်များသည် ပိုးကိုက်စားခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်။³ တန်ဖိုးရှိသောပစ္စည်းများအဖြစ် သင်တို့ထင်မှတ်သော ရွှေနှင့်ငွေတို့သည် အချေးတက်၍ ပျက်ကုန်ပြီး ထိုအချေးသည် စီရင်သောနေ့တွင် သင်တို့ကို ဆန့်ကျင်သောသက်သေအထောက်အထား ဖြစ်လိမ့်မည်။ ခေတ္တခဏချမ်းသာခြင်းအတွက် သင်တို့၏လောဘစိတ်သည် မီးကဲ့သို့ သင်တို့ကို လောင်ကျွမ်းလိမ့်မည်။⁴ သင်တို့၌ လယ်ကွက်များရှိကြ၏။ သင်တို့၌ အသီးအနှံများရိတ်သိမ်းရန် အလုပ်သမားများရှိကြ၏။ သင်တို့သည် သူတို့၏အခများကိုမပေး။ သင်တို့သည် မှားယွင်းသောအရာကို လုပ်

သောကြောင့် သင်တို့၏သိမ်းဆည်းထားသော ငွေသည် ဟစ်ကြော်လျှက်နေ၏။ အလုပ်သမားတို့သည်လည်း ဘုရားသခင်ထံသို့ အော်ဟစ်ငိုကြွေး၏။ ယခုတွင် ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ဘုရားသခင်*သည် သူတို့၏အော်ဟစ်သံကို နားညောင်းတော်မူ၏။⁵ လောကတွင် သင်တို့သည် ကြွယ်ဝချမ်းသာခြင်းဖြင့် အသက်ရှင်ရ၏။ သင်တို့၏ကိုယ်ခန္ဓာကို သင်တို့အလိုရှိသော အရာများဖြင့် ပျော်စေမူစေ၏။ သင်တို့၏ခန္ဓာကိုယ်ကိုဆူပြီး၍ သတ်ရန်အတွက် ထားသော သိုးကဲ့သို့ဝပြိုးစေ၏။*⁶ ‘သင်တို့သည် ကောင်းသောသူတို့အပေါ်၌ ကရုဏာမထား။ သူတို့သည် သင်တို့ကို ဆန့်ကျင်ဘက်မပြု။ သို့သော်လည်း သင်တို့သည် သူတို့ကို သတ်ကြ၏။’

သည်းခံခြင်းစိတ်ရှိလော့

⁷ ငါ့ညီအစ်ကိုမောင်နှမတို့၊ သည်းခံခြင်းစိတ်ရှိကြလော့။ သခင်ယေရှုကြွလာတော့မည်။ ထို့ကြောင့် ထိုအချိန်အထိ သည်းခံလျက် စောင့်နေကြလော့။ လယ်သမားသည် သည်းခံ၍ မိမိသီးနှံပင်များအတွက် ပထမမိုး၊ နောက်ဆုံးမိုးကို စောင့်လျက်နေ၏။⁸ သင်တို့သည်လည်း သည်းခံစိတ်ရှိရမည်။ မျှော်လင့်ခြင်းကို မရပ်စဲကြနှင့်။ ခရစ်တော်သည် မကြာမီ ကြွလာတော့မည်။⁹ ညီအစ်ကိုမောင်နှမတို့ အခြားသူတို့နှင့် အငြင်းအခုံမပြုကြနှင့်။ သင်တို့သည် ငြင်းပွားမှုကို မငြိမ်းစေလျှင် သင်တို့သည် မှားယွင်းခြင်းကြောင့် အပြစ်စီရင်ခြင်းခံရမည်။ စီရင်မည့်သူသည် လာရန်အသင့်ဖြစ်နေပြီ။¹⁰ ငါ့ညီအစ်ကိုမောင်နှမတို့၊ ပရောဖက်တို့၏ခြေရာကို လိုက်လျှောက်ကြလော့။ သူတို့သည် ထာဝရဘုရားသခင်အတွက် စကားပြောသောသူများ

ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ဘုရားသခင် မူရင်းအဓိပ္ပါယ်မှာ “သခင်စာဘုတ်” အဓိပ္ပါယ်က ကောင်းကင်ဘုံတန်ခိုးအားလုံးကို အုပ်စိုးသောသူ။

သင်တို့၏ကိုယ်ခန္ဓာကို ... ဝပြိုးစေ၏ မူရင်းအရ သင်တို့သည် သတ်ရာသို့ထားသောနေ့အတွက် သင်တို့၏စိတ်နှလုံးကို ဝပြိုးစေကြသည်။

ဖြစ်ကြ၏။ ထိုသူတို့သည် များစွာသောဆင်းရဲ ဒုက္ခကိုခံကြ၏။ သို့သော်လည်း ထိုသူတို့သည် သည်းခံစိတ်ရှိကြ၏။ ¹¹ဒုက္ခဆင်းရဲခြင်းကို သည်းခံလျက် နေသောသူသည် ယခုပျော်ရွှင်မှုကို ရလိမ့်မည်။ သင်တို့သည် ယောဘ၏သည်းခံခြင်းကိုကြားသိပြီ။ ယောဘ၏ဒုက္ခဆင်းရဲမှု နောက်တွင် ဘုရားသခင်သည် ကယ်မတော်မူ၏။ ထိုသို့သောအားဖြင့် ဘုရားသခင်သည် ကရုဏာတရား၊ ကြင်နာခြင်းတရားနှင့် ပြည့်စုံကြောင်းကိုဖော်ပြ၏။

သင်ပြောသောစကားများအတွက် သတိပြုလော့

¹²ငါ့ညီအစ်ကိုမောင်နှမများတို့၊ သင်တို့သည် ဂတိသစ္စာပြုသောအခါ ကျိန်ဆိုခြင်းကို မပြုမိရန်အလွန်အရေးကြီး၏။

ကောင်းကင်ဘုံကို တိုင်တည်၍ မကျိန်ဆိုနှင့်။ မြေကြီးကို တိုင်တည်၍ မကျိန်ဆိုနှင့်။ အဘယ်အရာကိုမျှ သင်တို့၏စကားအတွက် သက်သေမပြုနှင့်။ မှန်သောအရာကိုမှန်သည်၊ မှားသောအရာကို မှားသည်ဟူ၍သာ ပြောကြလော့။ ထိုကဲ့သို့ ပြောဆိုလျှင် သင်တို့သည် အပြစ်စီရင်ခြင်းမခံရ။

ဆုတောင်းခြင်း၏တန်ခိုး

¹³သင်တို့တွင် တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူသည် ဒုက္ခဆင်းရဲခံရလျှင် ဆုတောင်းရမည်။ သင်တို့တွင် တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူသည် ဝမ်းမြောက်လျှင် သီချင်းဆိုစေ။ ¹⁴တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူသည် နာမကျန်းဖြစ်လျှင်

သင်းအုပ်တို့ကိုခေါ်၍ လူနာကို သံလွင်ဆီနှင့် လူးပြီး၊ * သခင်ဘုရား၏နာမတော်၌ ထိုသူအတွက် ဆုတောင်းစေ။ ¹⁵ယုံကြည်ခြင်းပါလျက် တောင်းသောဆုသည် လူနာကို သက်သာစေလိမ့်မည်။ သခင်ဘုရားသည် သူ့အား ကျန်းမာစေတော်မူလိမ့်မည်။ ထိုသူသည် အပြစ်ရှိလျှင် ဘုရားသခင်သည် သူ၏အပြစ်ကို လွှတ်တော်မူလိမ့်မည်။ ¹⁶သင်တို့မှားယွင်းစွာ ပြုမိသောအမှုကို အချင်းချင်း ဖော်ပြတောင်းပန်ကြလော့။ ထိုနောက် တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး ဆုတောင်းပေးကြလော့။ ထိုကဲ့သို့ပြုလျှင် ဘုရားသခင်သည် အနာကို ငြိမ်းစေလိမ့်မည်။ သူတော်ကောင်း ဆုတောင်း၍ အရှိန်ကြီးသောပဌနာသည် အလွန်တန်ခိုးပါ၏။ ¹⁷ဇေယျသည် ငါတို့ကဲ့သို့ လူသားပင်ဖြစ်၏။ မိုးမရွာရန် ဆုတောင်းသောအခါ မြေကြီးပေါ်တွင် သုံးနှစ်ခွဲမိုးမရွာပေ။ ¹⁸တစ်ဖန် ဇေယျဆုတောင်းသောအခါ မိုးရွာပြန်၏။ ကောင်းကင်မှ မိုးရေကျဆင်းလာပြီး မြေကြီးတွင် အပင်များ တစ်ဖန် ပြန်၍ပေါက်လာ၏။

အပြစ်ပြုသောသူကိုကူညီဆောင်မခြင်း

¹⁹ငါ့ညီအစ်ကိုမောင်နှမများတို့၊ သင်တို့ထံတွင် တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူသည် သမ္မာတရားမှ လွဲရှောင်သွားလျှင် အခြားညီအစ်ကို သို့မဟုတ် မောင်နှမသည် သူ့ကို သမ္မာတရားလမ်းထဲသို့ ပြန်လည်ပို့ဆောင်ရမည်။ ²⁰အပြစ်ရှိသောသူကို မှားယွင်းသောလမ်းမှ ပြန်စေသောသူသည်၊ ထိုသူ၏ဝိညာဉ်ကို သေခြင်းမှ ကယ်တင်၍ များစွာသောအပြစ်တို့ကို ဖုံးအုပ်တတ်သည်ဟု ထိုသူသည် သိမှတ်စေ။

လူနာကိုသံလွင်ဆီနှင့်လူးပြီး ယေရှုတပည့်တော်တို့သည် လူနာတို့အတွက် ဘုရားသခင်၏ချစ်ချင်းမေတ္တာနှင့် သူတို့ကို ကျန်းမာစေရန်ဘုရားသခင်တန်ခိုး၏လက္ခဏာအပြစ်လူနာတို့အပေါ်တွင် ဆီအနည်းငယ်ကို လိမ်းထားသည်။ မာ၊ 6:13

ရှင်ပေတရုဩဝါဒစာ ပထမစောင်

1 ယေရှုခရစ်၏တမန်တော် ငါပေတရုသည် မိမိ၏နေအိမ်နှင့် ဝေးကွာနေရသည့် ဘုရားသခင်၏ ရွေးနှုတ်တော်မူသော ပုဒ္ဓါပြည်၊ ဂလာတိုပြည်၊ ကပ္ပဒေါက်ပြည်၊ အာရှိုပြည်၊ ဗိသုနိုပြည်၊ အရပ်ရပ်၌ ကွဲပြားသောသူတို့ကို နှုတ်ဆက်လိုက်ပါ၏။² ဘုရားသခင်သည် သူ၏သန့်ရှင်းသောသူတို့ ဖြစ်စေခြင်းငှါ သင်တို့ကို ရွေးကောက်ခြင်းငှါ ရှေးမဆွကပင် ကြံစည်တော်မူ၏။ သင်တို့ကို သန့်ရှင်းစေသောသူသည် သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်ပင် ဖြစ်၏။ ယေရှုခရစ်၏အသွေးတော်အားဖြင့် နာခံရန်နှင့် သန့်ရှင်းစင်ကြယ်စေခြင်းငှါ ဘုရားသခင်အလိုတော်ရှိ၏။ ကြွယ်ဝသောကျေးဇူးတော်နှင့် ငြိမ်သက်ခြင်းသည် သင်တို့နှင့်အတူ ရှိပါစေသော။

အသက်ရှင်သောမျှော်လင့်ခြင်း

³ သခင်ယေရှုခရစ်၏ ခမည်းတော်ဘုရားသခင်သည် မင်္ဂလာရှိပါစေသော။ ဘုရားသခင်သည် ကရုဏာတော်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူ၍ ထိုကရုဏာတော်အားဖြင့် ငါတို့အား အသစ်သော အသက်တာကို ပေးတော်မူ၏။ သေခြင်းမှ ရှင်ပြန်ထမြောက်တော်မူသော ယေရှုခရစ်အားဖြင့် ဤအသစ်သောအသက်တာသည် အသက်ရှင်သော မျှော်လင့်ခြင်းကို ယူဆောင်လာ၏။⁴ ဘုရားသခင်၏သားသမီးတို့အတွက် ကောင်းကင်၌ ထားရှိသောဘုရားသခင်၏ကောင်းကြီးမင်္ဂလာများကို ငါတို့စောင့်မျှော်လျှက်နေကြ၏။ ထိုကောင်းကြီးမင်္ဂလာများသည် မပျက်စီးနိုင်။ သူတို့၏အဆင်လှပခြင်းကို မပျောက်ကွယ်နိုင်။ ပျက်ဆီးခြင်းကိုလည်း မခံနိုင်။⁵ သင်တို့၏ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် ဘုရားသခင်တန်ခိုးတော်

သည် သင်တို့ကယ်တင်ခြင်းသို့ မရောက်မှီတိုင် အောင် သင်တို့ကို စောင့်ရှောက်တော်မူလိမ့်မည်။ ထိုကယ်တင်ခြင်းသည် နောက်ဆုံးသော ကာလာ၌ သင်တို့ကိုပေးရန် အဆင်သင့်ရှိ၏။⁶ အထူးထူးအပြား ပြားသောဒုက္ခဝေဒနာများကိုခံရခြင်းသည် တစ်ခဏတာသင်တို့ကို ဝမ်းနည်းစေသော်လည်း ထိုအရာသည် သင်တို့ကို ဝမ်းမြောက်စေ၏။⁷ ဤဒုက္ခဝေဒနာများသည် အဘယ်ကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာရသနည်း။ သင်တို့၏ယုံကြည်ခြင်းသည် သန့်ရှင်းစင်ကြယ်မှုရှိမရှိကို စမ်းသပ်ခြင်းဖြစ်၏။ ဤသန့်ရှင်းစင်ကြယ်သော ယုံကြည်ခြင်းသည် ရွှေထက်သာ၍ တန်ဖိုးရှိ၏။ ရွှေကို စင်ကြယ်စေခြင်းငှါ မီးဖြင့်စမ်းသပ်နိုင်၏။ သို့သော်လည်း ရွှေသည် ပျက်စီးသွားလိမ့်မည်။ သင်တို့၏သန့်ရှင်းစင်ကြယ်သောယုံကြည်ခြင်းသည် ယေရှုခရစ်ပေါ် ထွန်းတော်မူသောအခါ သင်တို့ကို ချီးမွမ်းခြင်း၊ ဘုန်းအသရေနှင့် ဂုဏ်ပြုခြင်းကို ယူဆောင်ပေးလိမ့်မည်။⁸ ခရစ်တော်ကို သင်တို့မမြင်သော်လည်း ချစ်ကြ၏။ ယခုပင်လျှင် သင်တို့မမြင်သော်လည်း ယုံကြည်ကြ၏။ ပြော၍မမှီနိုင်သောဝမ်းမြောက်ခြင်းနှင့် သင်တို့ပြည့်ဝကြ၏။ ထိုဝမ်းမြောက်ခြင်းသည် ဘုန်းအသရေနှင့်ပြည့်စုံ၏။⁹ သင်၏ယုံကြည်ခြင်းသည် ပန်းတိုင်ရှိ၏။ သင်တို့သည် ကယ်တင်ခြင်းတည်းဟူသော ထိုပန်းတိုင်ကို လက်ခံရရှိကြ၏။¹⁰ ထိုကယ်တင်ခြင်း အကြောင်းအရာကို ပရောဖက်တို့သည် စေ့စေ့စစ်ကြာမေးမြန်းရှာဖွယ်၍ သင်တို့ခံရသောကျေးဇူးတော်အကြောင်းကို ဟောပြောကြ၏။¹¹ ခရစ်တော်၏ ဝိညာဉ်တော်သည် ထိုပရောဖက်တို့၌ရှိ၏။ ထိုဝိညာဉ်တော်သည် ခရစ်တော်ခံရမည့်ဝေဒနာ

ကို၎င်း၊ ဝေဒနာခံပြီးမှ ဝင်စားတော်မူရသော ဘုန်းအသရေအကြောင်းကို၎င်း ဟောပြောတော်မူ၏။ ထိုပရောဖက်တို့သည် ဝိညာဉ်တော်အားဖြင့် သူတို့ထံသို့ ထင်ရှားစေသော အရာများကို ကြီးစားသင်ကြားမှတ်ယူကြ၏။ သူတို့သည် အဘယ်သို့ သောအချိန်ကာလ၌ ထိုအရာများဖြစ်ပေါ် လာ၍ ထိုအချိန်တွင် ကမ္ဘာမြေကြီးသည် အဘယ်သို့ ဖြစ်မည်ကို ကြီးစားလေ့လာကြ၏။ ¹²ထိုပရောဖက်တို့၏အမှုဆောင်ခြင်းသည် သူတို့အတွက် မဟုတ်ဘဲ သင်တို့အားလုံးအတွက်ဖြစ်သည်ကို ဝိညာဉ်တော်သည် ထိုပရောဖက်တို့ကို သိစေတော်မူ၏။ သင်တို့ထံသို့ ဝမ်းမြောက်စရာသတင်းကောင်းကို ဟောပြောသောသူတို့ထံမှ သင်တို့ကြားခဲ့ပြီးသော အရာများကိုပင် သူတို့သည် ဟောပြောကြ၏။ သူတို့သည် ကောင်းကင်ဘုံမှ စေလွှတ်တော်မူသော သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်၏ကူညီမစမှုဖြင့် ဤအကြောင်းအရာများကို ဟောပြောကြ၏။ ကောင်းကင်တမန်တို့သည်လည်း ဤအရာများကို အလွန်သိလိုစိတ်ရှိကြ၏။

သန့်ရှင်းသောအသက်တာသို့ခေါ်တော်မူခြင်း

¹³သို့ဖြစ်၍ ကိုယ်ကို ချုပ်တည်းခြင်းဖြင့် ဘုရားသခင်၏အမှုတော်ဆောင်ရန် ကိုယ်ကို ပြင်ဆင်ကြလော့။ ယေရှုခရစ် ပေါ်ထွန်းတော်မူသောအခါ သင်တို့အတွက်ဖြစ်သောကျေးဇူးတော်၌ သင်တို့၏မျှော်လင့်ခြင်းအားလုံးကို ထားရှိရမည်။ ¹⁴အထက်က ဤအကြောင်းအရာများကို သင်တို့မသိ။ ထို့ကြောင့် ဆိုးသွမ်းသောအမှုများကို ပြုလုပ်ရန် အလိုရှိကြ၏။ သို့သော်လည်း ယခုတွင် သင်တို့သည် နာခံသော ဘုရားသခင်၏သားသမီးများဖြစ်သဖြင့် အထက်က နေထိုင်သကဲ့သို့ မနေကြနှင့်။ ¹⁵ဘုရားသခင်သည် သန့်ရှင်းတော်မူသည်နည်းတူ သင်တို့သည်လည်း ပြုသမျှတို့၌ ကိုယ်တော်ကဲ့သို့ သန့်ရှင်းခြင်းရှိကြလော့။ ဘုရားသခင်သည် သင်တို့အား ခေါ်တော်မူ၏။ ¹⁶ကျမ်းစာ၌ “ငါ

သည် သန့်ရှင်းတော်မူသောကြောင့်၊ သင်တို့သည်လည်း သန့်ရှင်းခြင်းရှိကြလော့”* ဟုရေးသားထား၏။

¹⁷သင်တို့သည် ဘုရားသခင်ထံတော်သို့ ဆုတောင်းသောအခါ ဘုရားသခင်ကို သင်တို့၏အဘအဖြစ် ခေါ်ကြ၏။ ဘုရားသခင်သည် လူတစ်ယောက်စီကို မျှတစွာတရားစီရင်တော်မူ၏။ ထို့ကြောင့် သင်တို့သည် လောက၌ ဧည့်သည် သူစိမ်းများဖြစ်နေစဉ် ဘုရားသခင်ကို ရှိသေလေးစားခြင်းဖြင့် အသက်ရှင်ကြရ မည်။

¹⁸အထက်က အကျိုးမဲ့အသက်ရှင်ခဲ့ ကြောင်းကိုယ်ကိုယ် သိကြ၏။ ထိုကဲ့သို့ သောအသက်တာမျိုးကို သင်တို့ထက် ရှေးဦးစွာ နေထိုင်ခဲ့သောလူတို့ထံမှ လက်ခံရရှိကြ၏။ သို့သော်လည်း သင်တို့သည် ထိုကဲ့သို့သော အသက်ရှင်ခြင်းမှ လွတ်မြောက်ခြင်းခံရ၏။ သင်တို့ကို ဝယ်ယူထားပြီးဖြစ်သော်လည်း ဖျက်ဆီးခြင်းခံနိုင်သောရွှေ၊ ငွေကဲ့သို့ သောပျက်စီးတတ်သော အရာများဖြင့် ဝယ်ယူသည်မဟုတ်။ ¹⁹သို့ရာတွင် သန့်ရှင်းစင်ကြယ်၍ ပြည့်စုံသော သို့သော်လည်း ပူဇော်သကဲ့သို့ ပူဇော်ခြင်းခံတော်မူသော ခရစ်တော်၏အသွေးတော်အားဖြင့် သင်တို့ကို ဝယ်ယူထား၏။ ²⁰ကမ္ဘာမဖန်ဆင်းမှီကပင်လျှင် ခရစ်တော်သည် ရွေးချယ်တော်မူခြင်းခံရ၏။ သို့သော်လည်း ယခုနောက်ဆုံးကာလ၌ ကိုယ်တော်ကို လောကသို့ သင်တို့အဘို့ ထင်ရှားစွာ ပြသတော်မူ၏။ ²¹သင်တို့သည် ခရစ်တော်အားဖြင့် ဘုရားသခင်ကို ယုံကြည်ကြ၏။ ဘုရားသခင်သည် ခရစ်တော်အား သေခြင်းမှထမြောက်စေ၍ ဘုန်းအသရေကို ပေးတော်မူသောသူဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် သင်တို့၏ ယုံကြည်ခြင်းနှင့် မျှော်လင့်ခြင်းသည် ဘုရားသခင်၌တည်၏။

²²သမ္မတရားကို နာခံခြင်းအားဖြင့် သင်တို့သည် ကိုယ်ကိုယ်စင်ကြယ်စေကြ၏။ ထို့ကြောင့် ယခုတွင် သင်တို့၏ညီအစ်ကိုမောင်နှမ

*“ငါသည် ... ရှိကြလော့” ဝတ်ပြု 11:44-45 19:2 20:7

တို့ကို စစ်မှန်သော ချစ်ခြင်းမေတ္တာဖြင့် ချစ်နိုင်ကြ၏။ အချင်းချင်း စိတ်နှလုံးအကြွင်းမဲ့ဖြင့် နက်နဲစွာ ချစ်ကြလော့။²³ သင်တို့သည် ဒုတိယမွေးဘွားခြင်း ကိုခံရပြီ။ ဤအသစ်သောအသက်တာသည် သေတတ်သောမျိုးစေ့မှ လာသော အသက်တာမျိုးမဟုတ်။ သို့သော်လည်း၊ မသေနိုင်သောမျိုးစေ့မှလာ၏။ သင်တို့သည် အသက်ရှင်၍ အစဉ်အမြဲဆက်လက်တည်ရှိ တော်မူသောဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ်တော်အားဖြင့် ဘွားမြင်ခြင်းကိုခံတော်မူ၏။²⁴ ကျမ်းစာက၊

“လူတို့သည် ကာလအစဉ်အမြဲ အသက်ရှင်လိမ့်မည်မဟုတ်။ လူတို့သည် မြက်ပင်ကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ သူတို့၏ဘုန်းအသေရသည် မြက်ပင်ကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ မြက်ပင်သည် ခြောက်သွေ့၍ မြက်ပင်သည်လည်း ကြေတတ်၏။

²⁵ သို့သော် ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်သည် အစဉ်အမြဲ အသက်ရှင်၏” ဟုဆိုထား၏။

ဟေရှာ၊ 40:6-8

ဤအရာသည် သင်တို့အား ဟောပြောသော နှုတ်ကပတ်တော် ဖြစ်၏။

အသက်ရှင်သောကျောက်နှင့် သန်ရှင်းသော လူမျိုး

2 သူတစ်ပါးကို ထိခိုက်နာကျင်စေသောအရာ မပြုကြနှင့်။ အမျိုးမျိုးသောမနာလိုခြင်း လှည်းပြားခြင်းနှင့်သူတစ်ပါးမကောင်းကြောင်း ပြောဆိုခြင်းတို့ကို သင်တို့၏အသက်တာမှ ဖယ်ရှားကြလော့။² ဘွားစသောသူငယ်ကဲ့သို့ ဖြစ်ကြလော့။ သင်တို့၏ဝိညာဉ်ကို ခွန်အားဖြစ်စေသောနို့စစ်ကို ဆာငတ်ကြလော့။ ထိုကဲ့သို့ သောက်ခြင်းဖြင့် ကြီးထွားလာ၍ ကယ်တင်ခြင်းခံရမည်။

³ သင်တို့သည် သခင်ဘုရား၏ကောင်းမြတ်ခြင်းကို မြည်းစမ်းခဲ့ပြီဖြစ်၏။

⁴ သခင်ဘုရားသည် အသက်ရှင်သော “ကျောက်”* ဖြစ်တော်မူ၏။ လောကီသားတို့သည် ထိုကျောက်ကို အလိုမရှိကြ။ သို့သော်လည်း ကိုယ်တော်သည် ဘုရားသခင်ရွေးချယ်တော်မူသောကျောက်ဖြစ်၏။ ကိုယ်တော်သည် ဘုရားသခင်အတွက် အလွန်မွန်မြတ်တော်မူ၏။ ထို့ကြောင့် ကိုယ်တော်ထံတော်သို့ လာကြလော့။⁵ သင်တို့အားလုံးသည်လည်း အသက်ရှင်သောကျောက်များ ဖြစ်ကြ၏။ ဘုရားသခင်သည် သင်တို့အား ဝိညာဉ်နှင့်ဆိုင်သောဗိမာန်တော်ကို တည်ဆောက်ရန် အသုံးပြုတော်မူ၏။ ထိုဗိမာန်တော်တွင် သန်ရှင်းသောယဇ်ပုရောဟိတ်များအဖြစ် ဆောင်ရွက်ရန် ဖြစ်၏။ သင်တို့သည် သန်ရှင်းသောယဇ်များကို ယေရှုခရစ်တော်ကြောင့် လက်ခံသောဘုရားသခင်အား ပူဇော်ရမည်။⁶ ကျမ်းစာက၊

“ငါသည် မွန်မြတ်သော တိုက်ထောင်အဖြစ်ကျောက်ကို ငါရွေးချယ်တော်မူပြီ။ ထိုကျောက်ကို ဇိအုန်* တောင်ပေါ်၌ ချထား၏။ သူ့ကို ယုံကြည်သောသူတို့သည် ရှက်ကြောက်ခြင်းမရှိရ” ဟုဆို၏။

ဟေရှာ၊ 28:16

⁷ ယုံကြည်ခြင်းရှိသော သင်တို့အတွက် ထိုကျောက်သည် အလွန်မွန်မြတ်တော်မူ၏။ သို့သော်လည်း မယုံကြည်သော သူတို့အတွက် သူသည်

“တိုက်ကို တည်သောသူတို့၏ပယ်ထားသောကျောက်သည် တိုက်ထောင်အုတ်မြစ်ကျောက် ဖြစ်လာ၏။”

ဆာလံ၊ 118:22

ကျောက် ဘုရားသခင်၏ဝိညာဉ်နှင့်ဆိုင်သောဗိမာန်တော်သို့မဟုတ် အိမ်တော် (သူ၏လူ)၌ အရေးကြီးဆုံးသောကျောက်။

ဇိအုန် ယေရှုလင်၏အခြားသောအမည်၊ ဘုရားသခင်ရွေးကောက်သောလူများ၏မြို့

⁸မယုံကြည်သောသူတို့အတွက် သူသည်

“ထိမိ၍လဲစရာကျောက်လူတို့ကို လဲစရာ ဖြစ်စေသောကျောက်ဖြစ်၏။”

ဟေရှာ၊ 8:14

လူတို့သည် ထိမိလဲကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ဘုရားသခင်၏စကားတော်ကို နာမခံသော ကြောင့် ဖြစ်၏။ ထိုလူတို့အတွက် ဘုရားသခင် ၏အစီအစဉ်သည် ထိုကဲ့သို့ပင် ဖြစ်တော်မူ၏။ ⁹သို့သော်လည်း သင်တို့သည် ရွေးချယ်ထား ခြင်းခံရသောသူများ ဖြစ်ကြ၏။ သင်တို့သည် ဘုရင်၏ယင်ပုရောဟိတ်များဖြစ်ကြ၏။ သင်တို့ သည် သန့်ရှင်းသောလူမျိုးဖြစ်ကြ၏။ ဘုရား သခင်သည် သင်တို့ကို ပိုင်တော်မူ၏။ ဘုရား သခင်သည် ပြုတော်မူသောအံ့ဩဖွယ်အရာ များကို ဟောပြောရန် သင်တို့ကို ရွေးချယ် တော်မူ၏။ ဘုရားသခင်သည် သင်တို့ကို မှောင် မိုက်ထဲမှ အံ့ဩဖွယ်အလင်းတော်သို့ခေါ် သွင်း တော်မူ၏။ ¹⁰တစ်ချိန်တစ်ခါက သင်တို့သည် ဘုရားသခင်၏လူများမဟုတ်။ ယခုမူကား ဘုရားသခင်၏လူများဖြစ်ကြ၏။ အထက်က သင်တို့သည် ကရုဏာတော်ကို တစ်ခါမျှ မရရှိ ခဲ့ကြ။ သို့သော်လည်း ယခုတွင် သင်တို့သည် ကရုဏာတော်ကိုရရှိပြီ။

ဘုရားသခင်အတွက် အသက်ရှင်ပါ

¹¹ချစ်မိတ်ဆွေတို့၊ သင်တို့သည် ဧည့်သည် များနှင့် သူစိမ်းများကဲ့သို့ဖြစ်ကြ၏။ ထို့ကြောင့် သင်တို့ခန္ဓာကိုယ်၏တပ်မက်သော မကောင်းမှု အကျင့်များကို လွန်ကျူးခြင်းမှ ရှောင်ရှားနိုင် ရန် သင်တို့ကို ငါတောင်းပန်၏။ ဤအရာတို့ သည် သင်တို့၏စိတ်ဝိညာဉ်နှင့် စစ်ပြိုင်တတ် ၏။ ¹²မယုံကြည်သောသူအားလုံးသည် သင်တို့ ၏ပတ်လည်တွင် အသက်ရှင်နေထိုင်လျက်ရှိကြ ၏။ သင်တို့သည် မကောင်းသောအကျင့်ကို ပြုသည်ဟု သူတို့သည် မဟုတ်မမှန် ပြစ်တင် ကဲ့ရဲ့ကြ၏။ ထို့ကြောင့် ကောင်းသောအသက် တာဖြင့် အသက်ရှင်ကြလော့။ သို့ဖြစ်လျှင် သူ

တို့သည် သင်တို့၏ကောင်းသောအကျင့်ကို မြင် ၍ ကိုယ်တော်ကြွလာတော်မူသောနေ့၌ ဘုရား သခင်ကို ချီးမွမ်းကြလိမ့်မည်။

သြဇာအာဏာရှိလူတိုင်း၏ စကားကိုနာခံပါ

¹³ဤလောက၌ သြဇာအာဏာရှိသောသူ တို့ကို နာခံကြလော့။ ဤအရာကို သခင်ဘုရား အတွက် လုပ်ဆောင်ကြလော့။ အာဏာအရှိ ဆုံးသောဘုရင်ကို နာခံလော့။ ¹⁴ဘုရင်ထံမှ စေလွှတ်သောခေါင်းဆောင်များကိုလည်း နာ ခံကြလော့။ သူတို့သည် မကောင်းမှုပြုသောသူ တို့ကို ဒဏ်ခတ်ရန်နှင့် ကောင်းသောအမှုကို ပြုသောသူတို့အား ချီးမွမ်းရန် စေလွှတ်ခြင်းခံရ ၏။ ¹⁵ထို့ကြောင့် သင်တို့သည် ကောင်းသော အမှုကိုပြုလျှင် မိုက်မဲသောသူတို့သည် သင်တို့ ကို မကောင်းမှုပြောဆိုခြင်းမှ ရပ်တန့်စေ၏။ ဘုရားသခင်၏အလိုတော်သည် ထိုသို့ပင် ဖြစ် ၏။ ¹⁶လူလွတ်ကဲ့သို့ အသက်ရှင်ကြလော့။ သို့သော်လည်း သင်တို့၏လွတ်လပ်မှုသည် မကောင်းသောအမှုများကိုပြုရန် ဆင်ခြေခြင်း အဖြစ် မသုံးကြနှင့်။ ဘုရားသခင်၏အမှုတော် ဆောင်သကဲ့သို့ နေထိုင်ပြုမူကြလော့။ ¹⁷ခပ် သိမ်းသောလူတို့ကို ရှိသေကြလော့။ ဘုရား သခင်၏မိသားစု၌ရှိသော ညီအစ်ကိုမောင်နှမ တို့ကို ချစ်ကြလော့။ ဘုရားသခင်ကို ကြောက် ရွံကြလော့။ ရှင်ဘုရင်ကို ရှိသေခြင်းရှိကြလော့။

ခရစ်တော်၏ ဆင်းရဲဒုက္ခနာပုံသက်သေများ

¹⁸အစေခံငယ်သားတို့၊ အလွန်ရှိသေလေး စားခြင်းနှင့်တကွ ကိုယ်သခင်တို့၏အုပ်စိုးခြင်းကို ဝန်ခံကြလော့။ ကောင်း၍ ကြင်နာတတ်သော သခင်တို့ကို၎င်း၊ မကောင်းသောသခင်တို့ကို နာခံကြလော့။ ¹⁹အပြစ်မပြုသော်ငြားလည်း လူတစ်ယောက်သည် ဆင်းရဲဒုက္ခကို ခံရတတ် ၏။ ထိုသူသည် စိတ်နှလုံးတွင် ဘုရားသခင် ကို နက်နဲစွာထားရှိ၍ ဆင်းရဲဒုက္ခကိုခံရလျှင် ဘုရားသခင်ကို နှစ်သက်စေတော်မူ၏။ ²⁰သို့ သော်လည်း သင်တို့သည် အမှားပြုလုပ်ခြင်းအ

တွက် ပြစ်ဒဏ်ပေးခြင်းခံရလျှင် ထိုဒဏ်ခတ်ခြင်းကိုခံရခြင်း၌ ချီးမွမ်းစရာမရှိ။ သို့သော်လည်း ကောင်းမှုအတွက် ဆင်းရဲဒုက္ခခံရပြီး သည်းခံလျှင် ဘုရားသခင်နှစ်သက်တော်မူ၏။²¹ ထိုသို့အလိုငှါသင်တို့ကို ခေါ်တော်မူ၏။ ခရစ်တော်သည် သင်တို့လိုက်နာရန် ပုံသက်သေပေးတော်မူ၏။ ကိုယ်တော်ပြုသကဲ့သို့ သင်တို့လည်းပြုရမည်။ ဆင်းရဲဒုက္ခခံရစဉ်တွင် စိတ်ရှည်ကြာလော့။ ခရစ်တော်သည် သင်တို့အတွက် ဆင်းရဲဒုက္ခကိုခံတော်မူ၏။

²² “ကိုယ်တော်သည် ဒုစရိုက်တစ်စုံတစ်ခုမျှ မလွန်ကျူး။ နှုတ်တော်မှ အဘယ်မှသာ မျှမထွက်။” *ဟေရှာယ၊ 53:9*

²³ လူတို့သည် ခရစ်တော်ကို စော်ကားကြသောအခါ ကိုယ်တော်သည် သူတို့ကိုပြန်၍ စော်ကားခြင်းမပြု။ ကိုယ်တော်သည် ဒုက္ခဝေဒနာခံရသောအခါ လူတို့ကို ခြိမ်းခြောက်ခြင်းမပြု။ ဘုရားသခင်အား ကိုယ့်ကိုကိုယ် စောင့်ရှောက်ခွင့်ပေးတော်မူ၏။ ဘုရားသခင်တစ်ပါးတည်းသာမှန်ကန်စွာ စီရင်တော်မူ၏။²⁴ ငါတို့အပြစ်များကို ကိုယ်တော်တိုင် လက်ဝါးကပ်တိုင်ပေါ်ခံတော်မူ၏။ ငါတို့သည် အပြစ်၌ အသက်ရှင်ခြင်းမှ ရပ်တန့်၍ ပြောင့်မတ်စွာ အသက်ရှင်နိုင်မည်အကြောင်း ကိုယ်တော်သည် ဤအမှုကို ပြုတော်မူ၏။ အကျွန်ုပ်တို့မှန်ကန်စွာ အသက်ရှင်ရန်နှင့် အပြစ်ထဲတွင် အသက်မရှင်ရန် သူသည် ထိုကဲ့သို့ ပြုလုပ်ခြင်းဖြစ်၏။ ကိုယ်တော်၏ဒဏ်ချက်တော်ကြောင့် သင်တို့သည် အနာပျောက်လျက်ရှိကြ၏။²⁵ သင်တို့သည် လမ်းမှားသို့ လိုက်သောသို့ကဲ့သို့ ဖြစ်ကြ၏။ သို့သော်လည်း ယခုတွင်သင်တို့ကို စောင့်ရှောက်တော်မူသောသို့ထိန်းထံသို့ ပြန်ရောက်ပြီ။

မိန်းမတို့နှင့် ခင်ပွန်းသည်များ
3 အထက်ဆိုခဲ့ပြီးသည်နည်းတူ မိန်းမတို့၊ ကိုယ်ခင်ပွန်း၏ အုပ်စိုးခြင်းကို ဝန်ခံကြ

လော့။ သို့မှသာ သင်တို့သည် ဘုရားသခင်ကို မနာခံသော ကိုယ်ခင်ပွန်းအား ယုံကြည်ရန် သွေးဆောင်နိုင်မည်။ သင်တို့သည် တစ်စုံတစ်ရာမျှပြောရန် လိုလိမ့်မည်မဟုတ်။ သူတို့သည် မိမိတို့မယားအသက်ရှင်ပုံအားဖြင့် သွေးဆောင်ခြင်းကိုခံရမည်။² အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့၏ စင်ကြယ်သောအသက်တာ၊ ဘုရားသခင်ကို ရိုသေလေးစားခြင်းနှင့် ပြည့်ဝခြင်းကို သူတို့မြင်ကြလိမ့်မည်။³ သင်တို့ကို လှပစေသောဆံပင်ကျစ်ခြင်း၊ ရွှေဆင်ခြင်း၊ ကောင်းသောအဝတ်အစားများတွင် သင်တို့မိမိအားထားခြင်းမပြုကြနှင့်။⁴ သင်တို့၏လှပခြင်းသည် သင်တို့၏စိတ်နှလုံးမှ ထွက်လာရမည်။ နူးညံ့သိမ်မွေ့သောအလှဖြစ်ရမည်။ ထိုအလှသည် ပျက်စီးပျောက်ကွယ်သွားလိမ့်မည်မဟုတ်။ ဘုရားသခင်အတွက် အလွန်အဖိုးတန်၏။⁵ ဘုရားသခင်ကို ယုံကြည်တိုးစားသောရှေးကာလကသန်ရှင်းသော မိန်းမတို့သည် ထိုနည်းတူ ဖြစ်ကြ၏။ သူတို့သည် ဤနည်းဖြင့် ကိုယ်ကိုလှပအောင်ပြင်ဆင်ကြ၏။ သူတို့သည် ကိုယ်ခင်ပွန်း၏အုပ်စိုးခြင်းကို ဝန်ခံကြ၏။⁶ စာရာကဲ့သို့ သောမိန်မတို့အကြောင်းကို ငါပြော၏။ သူမသည် ကိုယ်ခင်ပွန်းအာဗြဟံကို နာခံ၍ သခင်ဟု ခေါ်ဆို၏။ သင်တို့မိန်းမတို့သည် ကြောက်ရွံ့ခြင်းကင်း၍ ကောင်းမှုကိုပြုလျှင် စာရာ၏စစ်မှန်သောသားသမီးများ ဖြစ်ကြ၏။

⁷ ထိုနည်းတူပင် သင်တို့ယောက်ျားတို့သည် ကိုယ်ခင်ပွန်းတို့နှင့်အတူ နားလည်တတ်သော နည်းလမ်းဖြင့် အသက်ရှင်ရမည်။ သင်တို့သည် သင်တို့၏မိန်းမများကို ရိုသေမှုပြုကြလော့။ သူတို့သည် သင်တို့ထက် သာ၍အားနည်းကြ၏။ သို့သော်လည်း ဘုရားသခင်သည် သင်တို့၏ ခင်ပွန်းကို ပေးသောကောင်းချီးအတိုင်း သင်တို့ကို ပေးတော်မူ၏။ သင်တို့အား စစ်မှန်သော အသက်တာကို ပေးသောအရာသည် ကျေးဇူးတော်ဖြစ်၏။ သင်တို့၏ဆုတောင်းခြင်းအမှု၌ အဘယ်အရာမျှ မဆီးတားစေခြင်းငှါ ဤအရာများကို ပြုလုပ်ကြလော့။

**မှန်ကန်စွာပြုလုပ်ခြင်းကြောင့်
ခံရသောဆင်းရဲဒုက္ခ**

⁸ထိုကြောင့် သင်တို့အားလုံးသည် ငြိမ်းချမ်းစွာ အတူတကွနေထိုင်ကြလော့။ တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် နားလည်ကြလော့။ ညီအစ်ကိုကဲ့သို့ အချင်းချင်းချစ်ကြလော့။ စိတ်နှိမ့်ချခြင်းနှင့် ကြင်နာခြင်းရှိကြလော့။ ⁹ကိုယ်အဘို့ မကောင်းမှုပြုသောသူကို လက်တုံ့ပြန်ရန် မကောင်းမှုကို မပြုကြနှင့်။ မိမိကို မကောင်းပြောသောကြောင့် ပြန်လည်တုံ့ပြန်မှုဖြင့် ပြန်၍မကောင်းကြောင်း မပြောကြနှင့်။ သို့သော်လည်း ထိုသူကို ကောင်းချီးပေးရန် ဘုရားသခင်အား တောင်းခံကြလော့။ ထိုသို့ပြုကြလော့။ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့သည် ကောင်းကြီးခံစားရန်ဖိတ်ခေါ်ခြင်းခံသောသူများဖြစ်ကြ၏။

¹⁰ကျမ်းစာဆိုသည်မှာ
“အသက်တာ၌ ပျော်ရွှင်လို၍ ကောင်းသောနေ့ရက်များစွာကို ရရှိလိုသောသူသည် မကောင်းမှုပြောခြင်းနှင့် မုသာသုံးခြင်းမှ ကိုယ်ကိုရှောင်ဖယ်ရမည်” ဟု လာသတည်း။

¹¹ ထိုသူသည် မကောင်းသော အကျင့်ကို အဘယ်သောအခါမျှ မကျင့်ရ။ သို့သော်လည်း၊ ကောင်းသောအကျင့်ကို ကျင့်ရမည်။ သူသည် ငြိမ်သက်ခြင်းကို ကြိုးစားရှာဖွေ၍ ရရှိရန် ဆက်လက်ကြိုးစားရမည်။

¹² ထာဝရဘုရားသည် လူကောင်းတို့ကို ကြည့်ရှုတော်မူ၍ သူတို့၏ဆုတောင်းခြင်းကို နားညောင်းတော်မူ၏။ သို့သော်လည်း ထာဝရဘုရားသည် မကောင်းမှုကို ပြုသောသူတို့အား ဆန့်ကျင်တော်မူ၏။” *ဆာလံ၊ 34:12-16*

¹³သင်တို့သည် အစဉ်အမြဲ ကောင်းမှုပြုလျှင် အဘယ်သူကမျှ သင်တို့ကို ညှဉ်းဆဲလိမ့်မည်မဟုတ်။ ¹⁴သင်တို့သည် ကောင်းမှုပြုခြင်းကြောင့် ဒုက္ခခံရလျှင် ဘုရားသခင်၏ကောင်း

ကြီးပေးခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်။ “လူတို့၏ခြိမ်းခြောက်ခြင်းကို မကြောက်ကြနှင့်။ မစိုးရိမ်ကြနှင့်။” * ¹⁵သို့သော်လည်း သင်တို့သည် ခရစ်တော်ကို အစဉ်အမြဲရှိသေ၍ သင်တို့အသက်တာ၏အရှင်သခင်အဖြစ်ထားရှိရမည်။ သူတို့၌ ရှိသောမျှော်လင့်ခြင်းကို မေးသူတိုင်းအား ရှင်းပြဖြေဆိုရန်အဆင်သင့် ရှိကြလော့။ ¹⁶သို့သော်လည်း၊ သူတို့ကို ရိုသေမှုနှင့် နူးညံ့စွာပြောဆိုကြလော့။ သင်တို့သည်ကောင်းမှုပြုနေသည်ကို ကိုယ်စိတ်ထဲတွင် သဘောပေါက်နားလည်ကြလော့။ ခရစ်တော်၌ရှိသောအသက်တာကို မကောင်းကြောင်း ပြောသောသူတို့သည် အရှက်ရကြလိမ့်မည်။ ¹⁷ကောင်းသောအကျင့်ကျင့်ခြင်းကြောင့် ဒုက္ခခံခြင်းသည် မကောင်းသောအကျင့်ကျင့်ခြင်းထက် သာ၍ကောင်း၏။ ဘုရားသခင်၏အလိုတော်ဖြစ်လျှင် သာ၍ကောင်း၏။ ¹⁸ခရစ်တော်ကိုယ်တိုင် သင်တို့အတွက် အသေခံတော်မူ၏။ ထိုသေခြင်းတစ်ခုတည်းကပင်လျှင် သင်တို့၏အပြစ်အတွက် ပေးဆပ်ခဲ့၏။ ကိုယ်တော်၌ အပြစ်မရှိသော်လည်း အပြစ်ရှိသူတို့အတွက် အသေခံတော်မူ၏။ သင်တို့အားလုံးကို ဘုရားသခင်ထံတော်သို့ ပို့ဆောင်ဖို့အလို့ငှါ ကိုယ်တော်သည် ဤသို့ပြုတော်မူ၏။ ကိုယ်ခန္ဓာတော်ကို သတ်ဖြတ်ခြင်းခံတော်မူ၏။ သို့သော်လည်း ဝိညာဉ်အားဖြင့် အသက်ရှင်တော်မူ၏။ ¹⁹ထို့အပြင် ကိုယ်တော်သည် သွား၍ ထောင်ထဲ၌ လှောင်ထားသော ဝိညာဉ်တို့အား တရားဟောတော်မူ၏။ ²⁰ထိုဝိညာဉ်တို့သည် နေ့လက်ထက် ကပင်ဘုရားသခင်ကို နာခံရန် ငြင်းပယ်သောဝိညာဉ်များ ဖြစ်ကြ၏။ နေ့သေသည် သင်တို့ကို တည်ဆောက်နေစဉ် ဘုရားသခင်သည် သူတို့ကို စိတ်ရှည်စွာစောင့်တော်မူ၏။ လူအနည်းငယ်တည်းဟူသော လူရှစ်ယောက်သာသင်တို့ထံမှာ ကယ်ဆယ်ခြင်းခံရ၏။ ထိုသူတို့သည် ရေအားဖြင့် ကယ်တင်ခြင်းကိုခံရ၏။ ²¹ထိုရေသည် ယခုတွင် သင်တို့ကို ကယ်တင်သောဗတ္တိဇံကံ

“လူတို့၏ ... မစိုးရိမ်ကြနှင့်” ဟေရှာရ 8:12

သို့ပင် ဖြစ်၏။ ဗတ္တိဇံသည် သင်တို့၏ကိုယ်ခန္ဓာ မှအညစ်အကြေးများကို ဆေးကြောခြင်းမ ဟုတ်။ သို့သော်လည်း ဗတ္တိဇံသည် စိတ်နှလုံး ဖြူစင်ရန် ဘုရားသခင်အား တောင်းခံခြင်းဖြစ် ၏။ ယေရှုခရစ်၏ရှင်ပြန်ထမြောက်တော်မူခြင်း ကြောင့် သင်တို့သည် ကယ်တင်ခြင်းသို့ရောက် ကြ၏။ ²²ယေရှုသည် ယခုတွင် ကောင်းကင်ဘုံ သို့ ကြွတော်မူသည်ဖြစ်၍ ဘုရားသခင်၏ လက်ကျံတော်ဘက်၌ ထိုင်တော်မူ၏။ ကိုယ် တော်သည် ကောင်းကင်တမန်တော်များ၊ အာ ကာတော်များနှင့် တန်ခိုးတော်များတို့ကို အုပ် စိုးတော်မူ၏။

ပြောင်းလဲသောအသက်တာ

4 ခရစ်တော်သည် လူသားဖြစ်နေစဉ်တွင် ဆင်းရဲဒုက္ခခံတော်မူ၏။ ထို့ကြောင့်သင်တို့ သည် ခရစ်တော်၌ရှိသောသဘောကဲ့သို့ ရှိ၍ ဆင်းရဲဒုက္ခခံရန် အဆင်သင့်ဖြစ်ကြလော့။ အ ကြောင်းမူကား၊ ကိုယ်ခန္ဓာ၌ ဆင်းရဲဒုက္ခခံ သောသူသည် ဒုစရိုက်နှင့်လွတ်ငြိမ်း၏။ ²ဤ လောက၌ ကျန်ရှိနေသေးသောသင်တို့၏အ သက်တာသည် လူတို့၏အလိုဆန္ဒအတိုင်းမ ဟုတ်ဘဲ၊ ဘုရားသခင်၏အလိုတော်အတိုင်း အ သက်ရှင် ရမည်အကြောင်း ဤသို့ပြုရမည်။ ³သင်တို့သည် အထက်က မယုံကြည်သူတို့ ပြုလုပ်လိုသောအရာအတိုင်း လုပ်လိုသောအ သက်တာများကို ကြိုက်နှစ်သက်ခြင်းဖြင့် အ ချိန်ကို များစွာပြုန်းကြ၏။ သင်တို့သည် ကိလေ သာအပြစ်များကို လွန်ကျူး၍ သင်တို့၏တပ် မက်သောမကောင်းသောအမှုများကို ပြုကြ၏။ ယစ်မူးခြင်း၊ ရိုင်းစိုင်းခြင်း၊ ပြုန်းတီးသောပွဲလုပ် ခြင်းနှင့် ရုပ်တုကိုးကွယ်ခြင်း၌ ပါဝင်ခြင်းတို့ကို ပြုလုပ်ကြ၏။ ⁴မယုံကြည်သောသူတို့သည် သူ တို့ပြုသည့်ရိုင်းစိုင်း၍ ပြုန်းတီးသောအရာများ ကို သင်တို့မပြုသည်ကို ထူးဆန်းသည်ဟု ထင် မှတ်ကြ၏။ ထို့ကြောင့် သင်တို့အား မကောင်း ကြောင်း ပြောဆိုကြ၏။ ⁵ထိုသူတို့သည် မိမိပြု ခဲ့သောအရာများကို ပြန်လည်ရှင်းပြရမည်။

သက်ရှင်သောသူတို့ကို၎င်း၊ သေသောသူတို့ ကို၎င်း တရားစီရင်ရန် အဆင်သင့်ရှိတော်မူ သောသူထံတော်သို့ သူတို့သည် ဖြေရှင်းရမည် ဖြစ်၏။ ⁶ယခုတွင် သေနေသောသူ တို့သည် လူအားလုံးတို့ကို တရားစီရင်သောနည်းလမ်း ဖြင့် တရားစီရင်ခြင်းခံရမည် ဖြစ် သောကြောင့် သူတို့ထံသို့ဝမ်းမြောက်ဖွယ်ရာသတင်းကောင်း ကို ဟောပြောရ၏။ သူတို့သည် အသက်ရှင်နေ စဉ်ပြုလုပ်ခဲ့သောအရာများအတွက် တရားစီ ရင်ခြင်းခံရမည်။ သို့သော်လည်း၊ ဘုရားသခင် သည် အသက်ရှင်တော်မူသကဲ့သို့ သူတို့သည် စိတ်ဝိညာဉ်အားဖြင့်အသက်ရှင်မည်အကြောင်း ဝမ်းမြောက်ဖွယ်ရာသတင်းကောင်းသည် သူတို့ ထံသို့ ဟောပြောရ၏။

ဘုရားသခင်၏ဆုကျေးဇူးများကြောင့် စေတမန်ကောင်းဖြစ်လော့

⁷ခပ်သိမ်းသောအမှုတို့သည် အဆုံးသို့ ရောက်လုသည် ဖြစ်သောကြောင့်သင်တို့သည် ကိုယ်ကို ထိန်းချုပ်လျက် စိတ်ကြည်လင်စေကြ လော့။ ဤအရာသည် ဆုတောင်းခြင်းအလိုငှါ မစလိမ့်မည်။ ⁸အရေးကြီးဆုံးသောအရာသည် သင်တို့အချင်းချင်း စိတ်နှလုံးအကြွင်းမဲ့ချစ်ခင် ကြရန် ဖြစ်၏။ ချစ်ချင်းမေတ္တာသည် အပြစ် များစွာကို ပုံးလွှမ်းတတ်၏။ ⁹မြည်တမ်းခြင်းမ ရှိဘဲ အချင်းချင်းညွှန်ညွှန်သည်ဝတ်ကို ပြုကြလော့။ ¹⁰သင် တို့တစ်ဦးစီသည် ဘုရားသခင်၏ဝိညာဉ် ဆုကျေးဇူးကို လက်ခံရရှိကြ၏။ ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်သည် သင်တို့ထံသို့ နည်းလမ်း များစွာဖြင့် ပြသတော်မူပြီ။ သင်တို့သည် ဘုရား သခင်၏ဆုကျေးဇူးများကို အသုံးပြုဘို့ တာဝန် ဝတ္တရားရှိသော အစေခံကျွန်များကဲ့သို့ ဖြစ်ကြ ၏။ ထို့ကြောင့် ထိုဆုကျေးဇူးများကို အသုံးပြု ၍ အချင်းချင်းအမှုဆောင်ရွက်ခြင်းအားဖြင့် ဘုရားသခင်၏အစေခံကောင်းများ ဖြစ်ကြ လော့။ ¹¹စကားပြောဆိုသောသူသည် ဘုရား သခင်၏အထံတော်မှ လာသောစကားကိုသာ

ပြောရမည်။ အမှုတော်ဆောင်ရွက်သောသူသည် ဘုရားသခင်ပေးတော်မူသောခွန်အားဖြင့်သာ အမှုတော်ဆောင်ရွက်ရမည်။ ဘုရားသခင်သည် အရာရာ၌ ယေရှုခရစ်အားဖြင့် ချီးမွမ်းခြင်းခံရမည်အကြောင်း သင်တို့သည် ဤကဲ့သို့ ပြုကြလော့။

ခရစ်ယာန်တစ်ယောက်အနေဖြစ် ဆင်းရဲဒုက္ခခံရခြင်း

¹²မိတ်ဆွေတို့၊ ယခုတွင် သင်တို့၏ခံစားနေရသော နာကျင်သောဒုက္ခဆင်းရဲခြင်းကြောင့် မအံ့သြကြနှင့်။ ထိုအရာများသည် သင်တို့၏ ယုံကြည်ခြင်းကို စစ်ဆေးခြင်းဖြစ်၏။ ထူးခြားသောအရာများသည် သင်တို့၌ ဖြစ်ပေါ်သည်ဟု မထင်ကြနှင့်။ ¹³ခရစ်တော်၏ဆင်းရဲဒုက္ခကို ဝေမျှခံစားရသောကြောင့် ဝမ်းမြောက်သင့်၏။ ခရစ်တော်သည် ဘုန်းအသရေတော်နှင့်ကြွလာသောအခါ သင်တို့သည် ဝမ်းမြောက်ခြင်းနှင့် ပြည့်ဝလိမ့်မည်။ ¹⁴ခရစ်တော်၏နောက်လိုက်ခြင်းကြောင့် လူတို့သည် သင်တို့၏မကောင်းကြောင်းပြောသောအခါ ဝမ်းမြောက်ကြလော့။ အကြောင်းမူကား ဘုန်းကြီးသောဝိညာဉ်တော်သည် သင်တို့နှင့်အတူ ကျိန်းဝပ်တော်မူ၏။ ထိုဝိညာဉ်သည် ဘုရားသခင်၏ဝိညာဉ်တော်ဖြစ်တော်၏။ ¹⁵သူတစ်ပါးကို သတ်ခြင်းအပြစ်၊ ခိုးခြင်းအပြစ်၊ အမှားလွန်ကျူးခြင်း အပြစ်နှင့် သူတပါးအမှည့် ဝင်စွက်ခြင်းအပြစ်ကြောင့် သင်တို့သည် ဒုက္ခဆင်းရဲခံသင့်။

¹⁶သို့သော်လည်း ခရစ်ယာန်ဖြစ်ခြင်းကြောင့် သင်တို့သည် ဒုက္ခခံစားရလျှင် မရှက်ကြနှင့်။ ထိုသို့ပြုမည့်အစား ထိုနာမကိုခံယူခြင်းကြောင့် ဘုရားသခင်ကို ချီးမွမ်းကြလော့။ ¹⁷ဤအချိန်သည် တရားစီရင်ခြင်းအတွက် စတင်ရန် အချိန်ဖြစ်၏။ ဘုရားသခင်၏မိသားစုမှစ၍ တရားစီရင်ခြင်းအမှုကိုစတင်မည်။ တရားစီရင်ခြင်းသည် ငါတို့နှင့်စတင်လျှင် ဘုရားသခင်၏ဝမ်းမြောက်ဖွယ်ရာသတင်းကောင်းကို လက်မခံသောသူတို့၌ အဘယ်သို့ ဖြစ်မည်ကို ဆင်ခြင်ကြလော့။

¹⁸“ကောင်းသောသူ တစ်ယောက်သည် ကယ်တင်ခြင်းသို့ ရောက်ရန် အလွန်ပင် ခဲယဉ်းသည်မှန်လျှင် အပြစ်သားတို့၌ ဘုရားသခင်ကို ဆန့်ကျင်သောသူတို့သည် အဘယ်သို့ ဖြစ်လိမ့်မည်နည်း။”
သုတ္တံ၊ 11:31 (ဂရိမူရင်းကျမ်းစာ)

¹⁹ထို့ကြောင့် ဘုရားသခင်၏အလိုတော်နှင့်အညီ ဆင်းရဲခံရသောသူတို့သည် မိမိကိုယ်ကို ဘုရားသခင်ထံတော်သို့ ဆက်ကပ်အပ်နှံရမည်။ ဘုရားသခင်သည် သူတို့ကို ဖန်ဆင်းတော် မူသောသူဖြစ်သောကြောင့် သူတို့ကို ကိုးစားနိုင်၏။ ထို့ကြောင့် ကောင်းသောအရာများကို ဆက်လုပ်ရန် လိုအပ်ပေ၏။

ဘုရားသခင်၏သိုးစု

5 ယခုတွင် ငါသည် သင်တို့အုပ်စု၌ရှိသော သင်းအုပ်တို့ကိုပြောရန် စကားအချို့ရှိ၏။ ငါကိုယ်တိုင်သည်လည်း သင်းအုပ်တပါး ဖြစ်၏။ ငါသည် ခရစ်တော်၏ဆင်းရဲဝေဒနာကို ကိုယ်မျက်စိဖြင့်မြင်ခဲ့ပြီး ငါတို့တွင် ထင်ရှားတော်မူမည့်ဘုန်းအသရေကို ပြောပြမည်။ ²သင်တို့၌ရှိသော လူစုတို့၏အမှုဝတ္တရားကို ကြည့်ရှုစောင့်ရှောက်ရန် ငါတောင်းပန်ပါ၏။ သူတို့သည် ဘုရားသခင်၏သိုးတော်စု* ဖြစ်၏။ သင်တို့ကို အဓမ္မထိန်းစေသောကြောင့် မဟုတ်၊ စေတနာစိတ်ရှိစွာဖြင့် သူတို့ကို ကြည့်ရှုစောင့်ရှောက်ကြလော့။ ဘုရားသခင်သည် သင်တို့အား အမှုတော်ဆောင်ရန် အလိုရှိသောနည်းလမ်းသည် ဤနည်းလမ်းဖြစ်၏။ ငွေလိုသောကြောင့် ပြုခြင်းမဟုတ်ဘဲ ပြုလိုသောကြောင့်ပြုခြင်း ဖြစ်ပါစေ။ ³သင်တို့၏တာဝန်ကျရာလူစုတို့အပေါ်တွင် အုပ်ချုပ်သူမဖြစ်ကြနှင့်။ ထိုသို့အစား၊ သူတို့တွင် ပုံသက်သေကောင်း ဖြစ်ကြလော့။ ⁴သို့ဖြစ်လျှင် သိုးထိန်းအကြီးကြွလာတော်မူသောအခါ သင်တို့သည် သရဖူကို လက်ခံရရှိလိမ့်မည်။

ဘုရားသခင်၏သိုးစု ဘုရားသခင်၏လူများသူတို့သည် ထိန်းသိမ်းဖို့လိုသောသိုးစုကဲ့သို့ ဖြစ်သည်။

ထိုသရဖူသည် ဘုန်းအသရေတော်နှင့် ပြည့်စုံပြီး၊ ထိုအရာ၏အလှသည် ဘယ်သောအခါမျှ မပျောက်ကွယ်ပါ။

⁵အသက်ပျိုသောသူတို့အားပြောရန်စကား အချို့ရှိ၏။ အသက်ကြီးသောသူတို့၏အုပ်စိုးခြင်းကို ဝန်ခံကြလော့။ သင်တို့အားလုံးသည် အချင်းချင်းတစ်ယောက်အောက် တစ်ယောက်စိတ်နှိမ်ချခြင်းရှိကြလော့။

“ဘုရားသခင်သည် ထောင်လွှားသော သူတို့ကို ဆန့်ကျင်တော်မူ၏။ သို့သော်လည်း စိတ်နှိမ်ချသူတို့ကို ကောင်းကြီးပေးတော်မူ၏။”

သုတ္တံ၊ 3:34

⁶ထို့ကြောင့် ဘုရားသခင်၏တန်ခိုးနှင့် ပြည့်ဝသောလက်တော်အောက်၌ နှိမ်ချမှုရှိကြလော့။ သို့မှသာ ကာလအချိန်တန်လျှင် ဘုရားသခင်သည် သင်တို့ကို ချီးမြှောက်တော်မူလိမ့်မည်။ ⁷သင်တို့၏စိုးရိမ်ပူပန်မှုမရှိသမျှကို ကိုယ်တော်၌ အပ်နှံကြလော့။ အကြောင်းမူကား၊ ကိုယ်တော်သည် သင်တို့အတွက် သတိနှင့်ကြည့်ရှုတော်မူ၏။

⁸ကိုယ်ကိုယ် ချုပ်တည်းခြင်းရှိ၍ သတိရှိကြလော့။ မာရ်နတ်သည် သင်တို့၏ရန်သူဖြစ်၏။ လူအချို့ကို ကိုက်စားရန် ဟောက်သော ခြင်္သေ့ကဲ့သို့ လှည့်လည်ရှာဖွေနေ၏။ ⁹သင်တို့၏ယုံကြည်ခြင်း၌ ခိုင်မြဲစွာရပ်တည်၍ မာရ်နတ်ကို ဆန့်ကျင်ကြလော့။ တလောကလုံး၌ ရှိသောသင်တို့၏ ညီအစ်ကိုမောင်နှမအားလုံးတို့သည် သင်တို့ကဲ့သို့ ဆင်းရဲဒုက္ခကိုခံစားနေရသည်ကို သင်တို့သိကြ၏။

¹⁰အချိန်တွင် သင်တို့သည် တစ်ခဏသာ ဆင်းရဲဒုက္ခကိုခံစားရမည်။ သို့သော်လည်း နောက်ဆုံး၌ ဘုရားသခင်က အရာခပ်သိမ်းကို ပြောင့်မှန်စွာ စီစဉ်တော်မူလိမ့်မည်။ သင်တို့သည် မလဲကျမည်အကြောင်း ဘုရားသခင်သည် သင်တို့ကို ခိုင်ခံ့မြဲမြဲစေတော်မူလိမ့်မည်။ ဘုရားသခင်သည် ကျေးဇူးတော်အားလုံးကို ပေးတော်မူသောသူဖြစ်၏။ သင်တို့သည် ခရစ်တော်ယေရှု၌ရှိသော ဘုရားသခင်၏ဘုန်းအသရေကို ဝေငှရန် ခေါ်တော်မူခြင်းခံသောသူများဖြစ်ကြ၏။ ¹¹ထိုဘုရားသခင်သည် ဘုန်းတန်ခိုးတော်အားလုံးကို အစဉ်အမြဲ ပိုင်ဆိုင်တော်မူ၏။ အာမင်။

နောက်ဆုံးနှုတ်ဆက်ခြင်း

¹²သိလ၏ ကူညီမှုဖြင့် ဤစာတို့ကို ငါရေး၏။ သူသည် ခရစ်တော်၌ သစ္စာရှိသော ညီအစ်ကို ဖြစ်ကြောင်းငါသိ၏။ သင်တို့ကို ခွန်အားပေးတိုက်တွန်းရန်နှင့်ဤအရာသည် ဘုရားသခင်၏စစ်မှန်သော ကျေးဇူးတော်ဖြစ်ကြောင်း သင်တို့ကို သိစေခြင်းငှါ ဤသို့သောစာကို ငါရေး၏။ ထိုကောင်းကြီးအပေါ်တွင် ခိုင်မြဲစွာရပ်တည်ကြလော့။ ¹³ဗာဗုလုန်မြို့၌ရှိသောအသင်းတော်သည် သင်တို့ကို နှုတ်ဆက်ပါ၏။ ထိုသူတို့သည် သင်တို့ကဲ့သို့ပင် ရွေးချယ်ခြင်းခံရသောသူများဖြစ်ကြ၏။ ခရစ်တော်၌ ငါ့သားဖြစ်သောမာကုသည်လည်း သင်တို့ကို နှုတ်ဆက်ပါ၏။ ¹⁴သင်တို့တွေ့ဆုံကြသောအခါ အချင်းချင်းတစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက်ချစ်ချင်း မေတ္တာနမ်းခြင်းနှင့် နှုတ်ဆက်ကြလော့။ ခရစ်တော်နှင့်ဆိုင်သောသင်တို့အားလုံး၌ ငြိမ်သက်ခြင်းရှိစေသတည်း။

ရှင်ပေတရုဩဝါဒစာ ဒုတိယစောင်

1 ယေရှုခရစ်၏တမန်တော်နှင့် အစေခံကျွန်၊ ရှိမှန်ပေတရုမှ နှုတ်ဆက်သပါ၏။ ငါတို့ကဲ့သို့ အပိုးထိုက်သောယုံကြည်ခြင်းရှိသောသင်တို့အားလုံးအား ကြားလိုက်ပါ၏။ ငါတို့၏ ဘုရားသခင်နှင့် ကယ်တင်ရှင်ယေရှုခရစ်သည် တရားမျှတသဖြင့် သင်တို့သည်ထို ယုံကြည်ခြင်းကို ရရှိကြ၏။

²ကျေးဇူးတော်နှင့် ငြိမ်သက်ခြင်းသည် သင်တို့၌ ပို၍ရှိပါစေ။ သင်တို့သည်ဘုရားသခင်နှင့် ငါတို့၏သခင်ယေရှုကို မှန်ကန်စွာ သိသောကြောင့် ကျေးဇူးတော်နှင့် ငြိမ်သက်ခြင်းကိုရရှိကြလိမ့်မည်။

ငါတို့လိုအပ်သမျှသည် ဘုရားရှင်ပေးတော်မူပြီ

³ယေရှုသည် ဘုရားသခင်၏တန်ခိုးတော်ကို ရရှိတော်မူ၏။ ကိုယ်တော်၏တန်ခိုးသည် အသက်ရှင်ခြင်းနှင့် ဘုရားသခင်ကို အစေခံခြင်း၌ ငါတို့လိုအပ်သမျှတို့ကို ပေးအပ်တော်မူပြီ။ ငါတို့သည် ကိုယ်တော်ကို မှန်ကန်စွာ သိသောကြောင့် ထိုအရာများကိုရရှိ၏။ ယေရှုသည် မိမိ၏ဘုန်းအသရေတော်နှင့် ကောင်းမြတ်ခြင်းအားဖြင့် ငါတို့ကို ခေါ်တော်မူ၏။ ⁴ကိုယ်တော်သည် မိမိ၏ဘုန်းအသရေတော်နှင့် ကောင်းမြတ်ခြင်းကြောင့် ဂတိပေးတော်မူသောကြီးမြတ်၍ ကြွယ်ဝချမ်းသာသောဆုကျေးဇူးများကို ငါတို့အား ပေးတော်မူပြီ။ ထိုဆုကျေးဇူးများကြောင့် သင်တို့သည် ဘုရားသခင်၏ဂတိတော်ကို ဆက်ဆံရ၏။ ထို့ကြောင့် ညစ်ညူးသောလောကီတပ်မက်ခြင်းသည် သင်တို့ကို ပျက်စီးနိုင်လိမ့်မည်မဟုတ်။

⁵ထိုကောင်းချီးများကိုခံစားရသောကြောင့် ဤအရာများကို သင်တို့၏အသက်တာ၌ ထပ်၍ တိုးပွားစေလော့။ သင်၏ယုံကြည်ခြင်းကို ကောင်းမှုဖြင့် သော်လည်းကောင်း၊ သင်၏ ကောင်းမှုကို အသိဉာဏ်ဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ ⁶အသိဉာဏ်ကို ကာမဂုဏ်ချုပ်တည်းခြင်းဖြင့် သော်လည်းကောင်း၊ ကာမဂုဏ်ချုပ်တည်းခြင်းကို သည်းခံခြင်းနှင့် လည်းကောင်း၊ သည်းခံခြင်းကို ဘုရားဝတ်ပြုခြင်းနှင့်လည်းကောင်း၊ ⁷ဘုရားဝတ်ပြုခြင်းကို ခရစ်တော်၌ ရှိသောသင်တို့၏ ညီအစ်ကိုမောင်နှမတို့ကို ကြင်နာခြင်းဖြင့် သော်လည်းကောင်း၊ ခရစ်တော်၌ရှိသောသင်တို့၏ညီအစ်ကိုကို ကြင်နာခြင်းကို မေတ္တာဖြင့်သော်လည်းကောင်း ထပ်ဆင့်ကြလော့။ ⁸ထိုအရာတို့သည် သင်တို့၌ရှိ၍ ကြီးထွားလာလျှင် အသုံးမကျသောသူ မဖြစ်စေခြင်းငှါ သင်တို့ကို ကူညီလိမ့်မည်။ ထိုအရာတို့သည် ယေရှုခရစ်ကို သိကျွမ်းခြင်း၌ အကျိုးမဲ့မဖြစ်စေခြင်းငှါ သင်တို့ကို ကူညီမစလိမ့်မည်။ ⁹ထိုအရာအားလုံးသည် လူတစ်ယောက်၌ မရှိလျှင် သူသည် ရှင်းလင်းစွာ မမြင်နိုင်။ ထိုသူသည် ပျက်စီးကန်း၏။ မိမိအပြစ်တောင်းဆေးကြောကြောင်းကို မေ့လျော့၏။

¹⁰ငါ့ညီအစ်ကိုမောင်နှမတို့၊ သင်တို့ခံရသောခေါ်တော်မူခြင်းနှင့် ရွေးချယ်တော်မူခြင်းကို ထင်ရှားစေခြင်းငှါ ကြိုးစားအားထုတ်ကြလော့။ ထိုအရာအားလုံးကို သင်တို့လုပ်ဆောင်လျှင် ရွှေ့လျော့ခြင်းနှင့်အစဉ်ကင်းလွတ်ကြလိမ့်မည်။ ¹¹ထို့အပြင် သင်တို့သည် ငါတို့ကို ကယ်တင်တော်မူသော အရှင်သခင်ယေရှုခရစ်၏ထာဝရနိုင်ငံတော်ထဲ၌ ဘုန်းကြီးသောခေါ်

ဖိတ်ခြင်းခံရကြလိမ့်မည်။¹² ဤအရာများကို သင်တို့သိကြ၏။ သင်တို့ရရှိသောသမ္မတရားကို သင်တို့သည် ခိုင်မြဲစွာချုပ်ကိုင်ထားလျက် ရှိ၏။ သို့သော် ဤအရာအားလုံးကို သတိရရန် ငါသည် အမြဲကူညီမည်။¹³ ငါသည် ဤလောက၌ အသက်ရှင်စဉ် ဤအရာကို သင်တို့အား အစဉ် မပြတ်သတိပေးရန် အမှန်လိုအပ်သည်ဟု ထင်မှတ်၏။¹⁴ ဤခန္ဓာကိုယ်ကို ငါသည် မကြာခင် စွန့်ခွာရမည်ကို ငါသိ၏။ ငါတို့၏သခင်ယေရှုခရစ်သည် ထိုအရာကို ငါ့အား ဖော်ပြပြီးဖြစ်၏။¹⁵ ဤအရာကို အမြဲသတိရစေခြင်းငှါ သင်တို့ကို ငါတတ်နိုင်သလောက်ကူညီမည်။ ငါစုတေ့သည့်နောက်မှာလည်း ဤအရာတို့ကို သတိရစေခြင်းငှါ ငါအလိုရှိ၏။

ခရစ်တော်၏ဘုန်းအသရေကိုငါတို့မြင်ရ၏

¹⁶ ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်၏ တန်ခိုးတော်အကြောင်းကို၎င်း၊ ကြွရောက်လာတော်မူခြင်းကို၎င်း၊ သင်တို့အား ငါတို့ပြောနှင့်ပြီ။ ငါတို့ပြောခဲ့သောအရာသည် ပရိယာယ်နှင့်ပြင်ဆင်သောပုံပြင်မဟုတ်။ သို့သော်လည်း ယေရှု၏ဘုန်းအာနုဘော်ကို ငါတို့ကိုယ်တိုင် မြင်ရပြီ။¹⁷ ယေရှုသည် ဘုန်းအသရေ ဘုန်းအာနုဘော်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသောဘုရားသခင်၏ အသံတော်ကို ကြားတော်မူ၏။ အဘခမည်းတော်ဘုရားသခင်ထံမှ ဂုဏ်အသရေနှင့်ဘုန်းတန်ခိုးကို ယေရှုရရှိတော်မူသော အချိန်၌ဖြစ်၏။ အသံတော်က “ဤသူသည် ငါနှစ်သက်မြတ်နိုးရာ၊ ငါ၏ချစ်သောသားပေတည်း” ဟုမိန့်တော်မူ၏။¹⁸ ငါတို့သည် ယေရှုနှင့်သန့်ရှင်းသောတောင်ပေါ်၌ရှိစဉ် ထိုအသံသည် ကောင်းကင်မှလာ၏။¹⁹ ထိုအရာသည် ပရောဖက်တို့ပြောခဲ့သော အရာအတွက် ငါတို့အား ပို၍သေချာစေ၏။ ပရောဖက်တို့ ပြောခဲ့သောအရာများကို အစဉ်တစိုက်လိုက်နာခြင်းငှါ မှန်ကန်သောအရာများကို သင်တို့ပြုနေပါလိမ့်မည်။ သူတို့ပြောသော အရာများသည် မှောင်မိုက်သောအရပ်၌ ထွန်းလင်းသောအလင်းကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ ထိုအလင်း

သည် တစ်နေ့တစ်ရက်အစမှစ၍ ထွန်းလင်းနေသောအလင်းတော်ဖြစ်၍ သင်တို့၏စိတ်နှလုံးထဲ၌ လင်းသောနံနက်ကြယ်ဖြစ်၏။²⁰ အရာရာအားလုံးထက် သင်တို့သည် ဤအရာကို နားလည်သဘောပေါက်ကြလော့။ ကျမ်းစာ၌ ပါသောအနာဂတ္တိစကားမည်သည်ကား၊ ကိုယ်အလိုအလျောက်အနက်မဖော်။²¹ အနာဂတ္တိစကားသည် လူ့အလိုအားဖြင့် ဖြစ်ဘူးသည်မဟုတ်။ လူတို့သည် ဘုရားသခင်ထံမှ အရာတို့ကို သန့်ရှင်းသူတို့သည် သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်၏တိုက်တွန်းတော်မူခြင်းကိုခံရ၍ ဟောပြောကြ၏။

မိစ္ဆာဆရာများ

2 အတိတ်ကာလအချိန်၌ ဘုရားသခင်၏လူတို့တွင် မိစ္ဆာဆရာများရှိကြ၏။ ယခုလည်း မိစ္ဆာဆရာများသည် သင်တို့တွင် ရှိကြလိမ့်မည်။ သူတို့သည် လူတို့ကို ပျောက်ဆုံးခြင်းသို့ ရောက်စေတတ်သော မှားယွင်းသော သွန်သင်ခြင်းများကို လျှို့ဝှက်စွာ သယ်ဆောင်လာလိမ့်မည်။ သူတို့သည် မိမိတို့အတွက် လွတ်ငြိမ်းခြင်းကို ဝယ်တော်မူသောသခင်ကိုပင် လက်ခံခြင်းငှါ ငြင်းပယ်ကြလိမ့်မည်။ ထို့ကြောင့် သူတို့အပေါ်သို့ သောဖျက်ဆီးခြင်းလျင်မြန်စွာ ရောက်လိမ့်မည်။² အများသောလူတို့သည် သူတို့၏ညစ်ညူးသောလမ်းများကို လိုက်လျှောက်ကြလိမ့်မည်။ ထို့နောက် သူတို့ကြောင့် အခြားသောသူတို့သည် သမ္မာတရားလမ်းအကြောင်းကို အထင်မှားကြလိမ့်မည်။³ ထိုမိစ္ဆာဆရာတို့သည် သင်တို့၏ငွေကိုသာ လိုချင်၏။ ထို့ကြောင့် ချော့မော့တတ်သောမုသာစကားကို ပြောခြင်းအားဖြင့် သူတို့သည် သင်တို့ကို အသုံးပြုကြလိမ့်မည်။ သို့ရာတွင် ထိုမိစ္ဆာဆရာတို့သည် အပြစ်စီရင်ခြင်းကိုခံနှင့်ပြီးဖြစ်၏။ သူတို့ကို ဖျက်ဆီးမည့်သူထံမှ မလွတ်မြောက်နိုင်။⁴ ကောင်းကင်တမန်တို့သည် အပြစ်ကို ကျူးလွန်သောအခါ ဘုရားသခင်သည် သူတို့ကို ပြစ်ဒဏ်မပေးဘဲ နေတော်မူမူ။ ဘုရားသခင်သည်

သူတို့ကို ငရဲထဲသို့ ပစ်ချလိုက်၏။ ဘုရားသခင်သည် သူတို့ကို မှောင်သောဂူများထဲသို့ ထား၏။ တရားစီရင်သောရက်တိုင်အောင် သူတို့ကို ထိုနေရာ၌ထားရှိလိမ့်မည်။⁵ ရှေးအချိန်၌ ပြစ်မှားသောသူတို့ကို ဘုရားသခင်ပြစ်ဒဏ်ပေးခဲ့၏။ ဘုရားသခင်သည် သူ့ကို ဆန့်ကျင်သော လောကီသားအပေါင်းတို့ကို ရေလွှမ်းမိုးစေတော်မူ၏။ ဘုရားသခင်သည် နေရာနှင့်အတူ လူ့နစ်နီးကိုသာ ကယ်ဆယ်ခဲ့၏။ နေရာသည် မှန်ကန်စွာ အသက်ရှင်ခြင်းငှါ ပြောဆိုသောသူဖြစ်၏။⁶ ဘုရားသခင်သည် ဆိုးသွမ်းသော သောဒုံနှင့် ဂေါမောရမြို့ကိုလည်း ပြစ်ဒဏ်ပေးတော်မူ၏။ သူတို့သည် ပြာဖြစ်သည့်တိုင်အောင် သူသည် ထိုမြို့ကိုမီးရှို့တော်မူ၏။ ဘုရားသခင်သည် နောင်ကာလ၌ မိမိကို ဆန့်ကျင်လာမည့်သူတို့၌ မည်သို့ဖြစ်လာမည်ကို ပုံသက်သေအဖြစ်ပြသခြင်းငှါ ထိုအရာကိုပြုခဲ့၏။⁷ သို့သော်လည်း ဘုရားသခင်သည် လောကီကို ထိုမြို့များမှ ကယ်တင်တော်မူ၏။ လောကီသည် အလွန်ကောင်းသော လူတစ်ယောက်ဖြစ်၏။ မကောင်းသောသူတို့၏ညစ်ညမ်းသောအသက်သာကြောင့် သူသည် ဆင်းရဲဒုက္ခခံရ၏။⁸ လောကီသည် လူကောင်းဖြစ်သော်လည်း ထိုဆိုးသွမ်းသောလူတို့နှင့် နေ့စဉ်အသက်ရှင်နေရ၏။ လောကီ၏ကောင်းသောနှလုံးသားသည် သူမြင်၍ ကြားရသည့်ညစ်ညမ်းသောအရာများကြောင့် နာကျင်၏။⁹ ဘုရားသခင်သည် ဤအရာအားလုံးကိုပြုတော်မူ၏။ သခင်ဘုရားသည် မိမိကို အစေခံသောသူတို့အား အတယ်သို့ ကယ်တင်တော်မူမည်ကို သိနေကြောင်း ဤအရာကထင်ရှားစေ၏။ သူတို့သည် ဒုက္ခနှင့် တွေ့သောအခါ ကိုယ်တော်သည် သူတို့ကို အစဉ်အမြဲ ကယ်တင်တော်မူလိမ့်မည်။ ထိုနောက် တရားစီရင်သောနေ့ကို စောင့်ဆိုင်းနေစဉ်တွင် ကိုယ်တော်သည် မကောင်းသောအရာပြုလုပ်သောသူတို့ကို ပြစ်ဒဏ်ပေးလိမ့်မည်။¹⁰ ထိုပြစ်ဒဏ်သည် မိမိတို့၏အလိုဆန္ဒညစ်ညူးသောဇာတိပကတိနှင့်အညီ အပြစ်ကို ကျူးလွန်သောသူ

တို့အတွက် ဖြစ်၏။ ထိုပြစ်ဒဏ်သည် သခင်ဘုရား၏တန်ခိုးအာဏာကို မုန်းတီးသောသူတို့အတွက်လည်းဖြစ်၏။ ဤမိစ္ဆာဆရာတို့သည် မိမိတို့လုပ်လိုသော အရာအားလုံးကို ပြုကြ၍ ဝါကြွားတတ်သော သူများ ဖြစ်ကြ၏။ သူတို့သည် ဘုန်းအသရေရှိသော ကောင်းကင်တမန်များ၏မကောင်းကြောင်းကို ပြောဆိုရန် ကြောက်ရွံ့ခြင်းမရှိ။¹¹ ကောင်းကင်တမန်တို့သည် မိစ္ဆာဆရာများတို့ထက် သာ၍ခွန်အားကြီးပြီးတန်ခိုးရှိ၏။ သို့သော်လည်း ကောင်းကင်တမန်တို့သည် ထိုမိစ္ဆာဆရာတို့ကို သခင်ဘုရားရှေ့တော်၌ အပြစ်တင်သောအခါ သူတို့အကြောင်းကို ဆိုးဝါးစွာမပြောကြ။¹² သို့သော်လည်း ဤမိစ္ဆာဆရာတို့သည် သူတို့နားမလည်သောအရာများကို ဆိုးဝါးစွာ ပြောကြ၏။ သူတို့သည် ဖမ်းဆီး၍ သတ်ဖို့ရာ ပေါက်ဖွားသောတိရစ္ဆာန်ရိုင်းများကဲ့သို့ ဖြစ်ကြ၏။ သူတို့သည် တွေးတောဆင်ခြင်ခြင်း မပြုဘဲအရာများကို ပြုလုပ်တတ်၏။¹³ ဤမိစ္ဆာဆရာတို့သည် များစွာသောလူတို့ကို ဒုက္ခရောက်အောင်ပြုလုပ်ကြ၏။ ထို့ကြောင့်သူတို့လည်း ဒုက္ခခံရမည်။ ဤအရာသည် သူတို့ပြုလုပ်ခဲ့သည့်အရာများအတွက် အဖိုးအခဖြစ်၏။ သူတို့သည် မကောင်းသောအမှုကို ထင်ပေါ်စွာ ပြုလုပ်ခြင်း၌ အလွန်ပျော်မူးကြ၏။ သူတို့သည် သင်တို့အထံ၌ ညစ်ပေသောအစက်အပျောက်အစွန်းအထင်းကဲ့သို့ ဖြစ်ကြ၏။ သူတို့သည် သင်တို့အားလုံး အတူတကွ စားသောက်သောအခါ သင်တို့ကို အရှက်ဖြစ်စေ၏။¹⁴ သူတို့သည် မိန်းမကို ကြည့်သောအခါတိုင်း၌ ထိုမိန်းမကို လိုချင်တပ်မက်၏။ ဤမိစ္ဆာဆရာတို့သည် ဤကဲ့သို့ဒုစရိုက်ပြုကြ၏။ သူတို့သည် အားနည်းသောသူတို့ကို အပြစ်၏ထောင်ချောက်ထဲသို့ ခေါ်ဆောင်ကြ၏။ သူတို့သည် မိမိတို့၏စိတ်ကို ငွေအမြဲဆင်ခြင်ခြင်းငှါ သွန်သင်လေ့ကျင့်ကြ၏။ သူတို့သည် ကျိန်ခြင်းအောက်၌ရှိကြ၏။¹⁵ ဤမိစ္ဆာဆရာတို့သည် မှန်သောလမ်းကို စွန့်ခွာ၍ လမ်းလွဲသွားကြ၏။ သူတို့သည် ဗောဓေသ်

၏သား ဗာလမ်၏လမ်းကို လိုက်ကြ၏။ ဗာလမ်သည် မတရားသောအမှု၏အခကို တပ်မက်၍ မိမိဒုစရိုက်အတွက်ကြောင့် ဆုံးမခြင်းကိုခံရ၏။
 16 အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား၊ စကားမပြောနိုင်သောမြည်းသည် လူဘာသာအားဖြင့် မြှက်၍ ထိုပရောဖက်၏မိုက်မဲသော အတွေးအခေါ်ကို တားမြစ်လေ၏။

17 ထိုသူတို့သည် ရေမရှိသောရေတွင်းကဲ့သို့၎င်း၊ လေတိုက်၍ လွင့်သောမိုးတိမ်ကဲ့သို့၎င်း ဖြစ်ကြ၏။ သူတို့အတွက် အနက်ဆုံးသော မှောင်မိုက်ကို သို့ထားလျက်ရှိ၏။ 18 ထိုမိစ္ဆာဆရာတို့သည် အဓိပ္ပါယ်မဲ့သောစကားနှင့် ဝါကြွားကြ၏။ သူတို့သည် မှားယွင်းသောအမှုကို ပြုလုပ်သောသူတို့၏အပေါင်းအသင်းထဲမှထွက်လာသောသူတို့ကို အပြစ်၏ထောင်ချောက်ထဲသို့ခေါ်ဆောင်ကြ၏။ ထိုမိစ္ဆာဆရာတို့သည် ဤအရာကို လူ့ဇာတိပကတိ၏အလိုရှိသည် ညစ်ညူးသောအရာများကို အစာအဖြစ် အသုံးပြု၍ ဤအရာများကို ပြုကြ၏။ 19 ထိုမိစ္ဆာဆရာတို့သည် ထိုလူတို့အား လွတ်မြောက်ခြင်းကို ဂတိပေး၏။ သို့သော်လည်း၊ သူတို့ကိုယ်တိုင်ပင် မလွတ်မြောက်ကြ။ သူတို့သည် ဖျက်ဆီးခံရမည့်အရာများ၏ ကျွန်များဖြစ်ကြ၏။ လူတစ်ယောက်သည်မိမိကိုယ်ကို ထိန်းချုပ်ထားသော အရာ၏ကျွန်ဖြစ်၏။ 20 ထိုလူတို့သည် လောက၏ညစ်ညူးသောအရာများမှ မလွတ်မြောက်ကြ။ ငါတို့ကို ကယ်တင်တော်မူသောအရှင်သခင်ယေရှုခရစ်ကို သိကျွမ်းခြင်းအားဖြင့် သူတို့သည် လွတ်မြောက်ကြ၏။ သို့သော်လည်း၊ သူတို့သည် ထိုညစ်ညူးသောအရာများထဲသို့ ပြန်သွား၍ ၎င်း၏ထိန်းချုပ်မှုအောက်သို့ တစ်ဖန် ပြန်ကျလျှင် သူတို့အတွက် ယခင်ကထက် ပို၍ ဆိုးဝါးလိမ့်မည်။ 21 သန့်ရှင်းသောသင်ကြားမှုကိုခံယူပြီးမှ ပြန်လှည့်လာခြင်းထက် မှန်ကန်သောလမ်းကို အစကတည်းကမသိဘဲ နေခြင်းသည် သူတို့အတွက် သာ၍ကောင်း၏။ 22 သူတို့ပြုလုပ်ခဲ့သောအရာသည် မှန်သောစကားပုံအတိုင်းဖြစ်၏။ “ခွေးသည် မိမိအန်ပတ်

သို့ ပြန်လာ၏။* ဝက်သည်လည်း ဆေးပြီးမှ ရွံတွင်လူးပြန်၏။”

ယေရှုပြန်လာလိမ့်မည်

3 ငါ့မိတ်ဆွေတို့၊ ဤစာစောင်သည် သင်တို့ထံသို့ ငါ၏ဒုတိယစာဖြစ်၏။ ငါသည် တစ်စုံတစ်ခုကို အောက်မေ့တတ်သောသင်တို့၏ရိုးသားသည်စိတ်ဝိညာဉ်ကို ကူညီရန် သင်တို့ထံသို့ ငါသည် ဤစာနှစ်စောင်ကို ရေးသား၏။
 2 ရှေးခေတ်ကသန့်ရှင်းသောပရောဖက်တို့ဟောပြောသောစကားများကို သင်တို့အောက်မေ့စေခြင်းငှါ ငါအလိုရှိ၏။ ငါတို့ကို ကယ်တင်တော်မူသောသခင်ဘုရား၏ပညတ်ကိုအောက်မေ့ကြလော့။ ထိုပညတ်သည် တမန်တော်တို့အားဖြင့် ငါတို့အား ပေးတော်မူ၏။ 3 နောက်ဆုံးသောကာလ၌ မည်ကဲ့သို့ ဖြစ်ပျက်လာမည်ကိုသိရန် သင်တို့အတွက် အလွန်အရေးကြီး၏။ လူတို့သည် သင်တို့ကိုပြက်ရယ်ပြုလိမ့်မည်။ သူတို့သည် မိမိတို့တပ်မက်သည့်ညစ်ညူးသော အရာများကိုပြု၍ အသက်ရှင်ကြလိမ့်မည်။ 4 ထိုလူတို့က “သူပြန်ကြွလာမည်ဟု ဂတိပေးသည် သူသည် အဘယ်မှာရှိသနည်း။ ငါတို့၏ဘိုးဘေးတို့သေလွန်ပြီ။ သို့သော်လည်း ကမ္ဘာကြီးသည် ဖန်ဆင်းစကဖြစ်သကဲ့သို့ ဆက်လက်၍ တည်ဆဲဖြစ်၏” ဟုပြောကြလိမ့်မည်။ 5 သို့ရာတွင် ထိုလူတို့သည် ရှေးကာလ၌ အဘယ်သို့ ဖြစ်ပျက်ခဲ့သည်ကို မမှတ်မိကြ၏။ မိုးကောင်းကင်တည်ရှိ၍ ဘုရားသခင်သည် မြေကြီးကို ရေထဲမှ၎င်း၊ ရေဖြင့်၎င်း တည်ဆောက်တော်မူ၏။ 6 ထို့နောက် ဘုရားသခင်သည် ကြီးမားသော ရေလွှမ်းမိုးခြင်းဖြင့် လောကဝါတ်ကို ဖျက်ဆီးရန် ရေကိုအသုံးပြုတော်မူ၏။ 7 ထိုဘုရားသခင်၏စကားတော်ပင်လျှင် ငါတို့တွင် ယခုရှိသော မိုမ်းကောင်းကင်နှင့်မြေကြီးကို သို့ထားလျက်ရှိ၏။ မီးရှိပျက်စီးခြင်းအတိုအလိုငှါ မိုမ်းကောင်းကင်နှင့် မြေကြီးသည် သို့ထား၏။ ဘုရားသခင်ကို ဆန့်ကျင်သောသူတို့၏ပျက်စီးခြင်းကို စီရင်

“ခွေးသည် ... ပြန်လာ၏” သုတ္တံ 26:11

မည့်နေ့ရက်အတွက် မိုဃ်းကောင်းကင်နှင့် မြေကြီးသည်သိုထားလျက်ရှိ၏။

⁸သို့ရာတွင်ငါ့မိတ်ဆွေတို့၊ ဤမှန်ကန်သော အပြစ်အပျက်ကို မမေ့လျော့ကြနှင့်။ ထာဝရဘုရားမှာ တစ်နေ့သည် နှစ်တစ်ထောင်ကဲ့သို့ ဖြစ်ပြီး၊ နှစ်တစ်ထောင်သည် တစ်နေ့ကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ ⁹ထာဝရဘုရားသည် ဂတိတော်အရာမှာ နှေးတော်မမူ။ သို့သော်လည်း သူသည် မည်သူတစ်စုံတစ်ယောက်မျှ ပျက်စီးခြင်းငှါ အလိုမရှိသောကြောင့် သင်တို့ကို သည်းခံတော်မူ၏။ ဘုရားသခင်သည် လူတိုင်းကို သူတို့၏စိတ်နှလုံး ပြောင်းလဲ၍ အပြစ်ပြုခြင်းမှ ရပ်စေခြင်းငှါ အလိုတော်ရှိ၏။

¹⁰သူခိုးသည် ညဉ့်အခါ လာသကဲ့သို့ ဘုရားသခင်၏နေ့ရက်သည် လာလိမ့်မည်။ ထိုနေ့၌ မိုဃ်းကောင်းကင်သည် ကြီးစွာသောအသံနှင့် တကွပျောက်ကွယ်သွားမည်။ မြေကြီးကိုယ်မှ စ၍ မြေကြီးပေါ်၌ ရှိသမျှသောအရာတို့သည် ကျွမ်းလောင်လိမ့်မည်။* ¹¹သင်တို့ကို ငါပြောသည့်နည်းတူအရာအလုံးစုံတို့သည် ထိုနည်းဖြင့် ပျက်ဆီးလိမ့်မည်။ ထို့ကြောင့် သင်တို့သည် အဘယ်သို့သောသူ ဖြစ်အပ်ကြသနည်း။ သင်တို့သည် သန့်ရှင်းသောအသက်တာ၌အသက်ရှင်၍ ဘုရားသခင်၏အမှုကို ဆောင်သောအရာကို ပြုသင့်၏။ ¹²သင်တို့သည် ဘုရားသခင်၏နေ့ရက်ကို လျင်မြန်စွာရောက်လာခြင်းငှါ မျှော်လင့်တောင်တရမည်။ ထိုနေ့ရက်ရောက်လာသောအခါ မိုဃ်းကောင်းကင်သည် မီးနှင့်ပျက်စီးခြင်းကိုခံရလိမ့်မည်။ မိုဃ်းကောင်းကင်၌ရှိသော အရာရှိသမျှတို့သည် အပူကြောင့်အရည်ပျော်သွားလိမ့်မည်။ ¹³သို့သော်လည်း ဘုရားသခင်သည် ငါတို့အား ဂတိပေးတော်မူ၏။ ထိုဂတိတော်တည်းဟူသော မိုဃ်းကောင်းကင်

သစ်နှင့် မြေကြီးသစ်ကို ငါတို့စောင့်မျှော်လျက်နေ၏။

¹⁴မိတ်ဆွေတို့၊ ငါတို့သည် ထိုအရာဖြစ်လာရန် စောင့်စားလျက်နေကြ၏။ ထို့ကြောင့် သင်တို့၏အသက်တာ၌ အပြစ်မရှိရန်နှင့် အနာအဆာမရှိရန် သင်တို့တတ်သလောက်ကြိုးစားအားထုတ်ကြလော့။ ဘုရားသခင်နှင့် ငြိမ်းချမ်းစွာနေထိုင်ကြလော့။ ¹⁵ငါတို့သခင်ဘုရားသည် စိတ်ရှည်သောကြောင့် ငါတို့သည် ကယ်တင်ခြင်းကိုခံရကြောင်း အောက်မေ့ကြလော့။ ငါတို့ညီအစ်ကို ပေါလုသည် သူ့ကို ဘုရားသခင်ပေးတော်မူသောညွှန်ပညာနှင့် သင်တို့ထံသို့ ရေးခဲ့သောစာ၌ ဤအရာကို သင်တို့အား ပြောခဲ့ပြီးဖြစ်၏။ ¹⁶ပေါလုသည် ဤအရာများကို သူ၏စာအားလုံးထဲတွင်ရေး၏။ တစ်ခါတစ်ရံပေါလု၏စာထဲတွင် နားလည်ရန် ခက်ခဲသော အရာများပါရှိ၏။ အချို့သောသူတို့သည် ထိုအရာများကို မှားယွင်းစွာ ရှင်းပြကြ၏။ ထိုသူတို့သည် ယုံကြည်ခြင်း၌ အားနည်း၍ နားမလည်ကြ။ ထိုသူတို့သည် ကျန်ရှိသောကျမ်းစာကိုလည်း မှားယွင်းစွာ ရှင်းပြကြ၏။ သို့ရာတွင် ထိုသို့ ပြုခြင်းအားဖြင့် ကိုယ်ကိုကိုယ် ပျက်စီးနေကြ၏။

¹⁷ချစ်သူတို့၊ သင်တို့သည် ဤအရာများကို သိနှင့်ပြီဖြစ်၏။ မတရားသောသူတို့သည် သင်တို့ကို မကောင်းသောအရာများပြုခြင်းဖြင့် မသွေးဆောင်စေကြနှင့်။ သင်တို့၏တည်ကြည်သောယုံကြည်ခြင်းမှ မရွံ့လျော့မည်အကြောင်း သတိပြုကြလော့။ ¹⁸ငါတို့ကို ကယ်တင်တော်မူသော အရှင်သခင်ယေရှုခရစ်၏ ကျေးဇူးတော်ဉာဏ်ပညာအားဖြင့် ကြီးထွားကြလော့။ ဘုန်းအသရေသည် အစဉ်အမြဲသို့ ရှိပါစေ။ အာမင်။

ကျွမ်းလောင်လိမ့်မည်။ များစွာသော ဂရိစာက မြင်တွေ့ခြင်းခံရလိမ့်မည်။ “ကွယ်ပျောက်လိမ့်မည်” ဟုပြောသည်။

ရှင်ယောဟန်သြဝါဒစာ ပထမစောင်

1 ငါတို့သည် အသက်ကိုပေး၍ ရှေးဦးစွာက ပင်ရှိသော နှုတ်ကပတ်တော်အကြောင်းကို ရေးသား၏။

ငါတို့သည် ထိုနှုတ်ကပတ်တော်ကို ကိုယ် တိုင်ကြား၍ ကိုယ်မျက်စိနှင့်မြင်၏။ ငါတို့သည် ထိုနှုတ်ကပတ်တော်ကို စေ့စေ့ကြည့်ရှု၍ ကိုယ်လက်နှင့် တို့ထိ၏။

² ထိုအသက်ကို ငါတို့အား ပြသထား၏။ ငါတို့သည် ထိုအသက်ကိုမြင်ခဲ့ပြီး သက်သေအထောက်အထားကိုလည်း ပေးထား၏။ ခမည်းတော်နှင့်အတူရှိ၍ ငါတို့အား ပြသထားသော ထိုထာဝရအသက်အကြောင်းကို ငါတို့သည် သင်တို့အား ဟောပြော၏။ ³ ယခုတွင် ငါတို့သည် ကြားရမြင်ရသောအရာများအကြောင်းကို သင်တို့အားပြော၏။ အဘယ်ကြောင့်နည်း ဟူမူကား၊ သင်တို့သည် ငါတို့နှင့်အတူ မိတ်သဟာယဖွဲ့ရန် ငါတို့အလိုရှိသောကြောင့် ဖြစ်၏။ ငါတို့၏အတူတကွ မိတ်သဟာယဖွဲ့ခြင်းသည် ခမည်းတော် ဘုရားသခင်နှင့် မိမိ၏သားတော် ယေရှုခရစ်အားဖြင့် ဖြစ်၏။ ⁴ သင်တို့သည် ငါတို့နှင့်အတူ စုံလင်စွာဝမ်းမြောက်စေခြင်းငှါ ဤအရာများကို ငါတို့သည် ရေးလိုက်ကြ၏။

ဘုရားသခင်သည် ငါတို့၏အပြစ်များကို ခွင့်လွှတ်တော်မူ၏

⁵ ထို့နောက် ဤအရာသည် ထိုနှုတ်ကပတ်တော်ထံ၌ ငါတို့သည်ကြားရ၍ သင်တို့အား

ဟောပြောသောတရားစကားဖြစ်၏။ ထိုသတင်းစကားဟူမူကား၊ ဘုရားသခင်သည် အလင်းဖြစ်တော်မူ၍ ဘုရားသခင်၌ မှောင်မိုက်အလျှင်းမရှိ။ ⁶ ငါတို့သည် ဘုရားသခင်နှင့် မိတ်သဟာယဖွဲ့ပြီးဟုဆိုလျက်ပင် မှောင်မိုက်၌ ကျင်လည်လျှင် ငါတို့သည် သမ္မာတရားကိုမကျင့်၊ မုသာသုံးသောသူများ ဖြစ်ကြ၏။ ⁷ ဘုရားသခင်သည် အလင်းထဲ၌ရှိတော်မူသကဲ့သို့ ငါတို့သည် အလင်း၌အသက်ရှင်နေလျှင် အချင်းချင်း မိတ်သဟာယဖွဲ့ခြင်းရှိကြ၏။ ငါတို့သည် ထိုအလင်းထဲတွင် အသက်ရှင်လျှင် ယေရှု၏အသွေးတော်သည် ငါတို့၏အပြစ်ရှိသမျှကို ဆေးကြောတော်မူ၏။ ယေရှုသည် ဘုရားသခင်၏ သားတော်ဖြစ်၏။

⁸ ကိုယ်အပြစ်မရှိဟု ဆိုလျှင် ကိုယ်ကိုကိုယ် လှည့်ပြားခြင်းဖြစ်ပြီး သမ္မာတရားသည် ငါတို့၌ မရှိ။ ⁹ သို့သော်လည်း ကိုယ်အပြစ်တို့ကို ဝန်ချတောင်းပန်လျှင် ဘုရားသခင်သည် သစ္စာရှိ၍ တရားမျှတတော်မူသဖြင့် ငါတို့ကို ခွင့်လွှတ်တော်မူလိမ့်မည်။ ဘုရားသခင်သည် ငါတို့အား လွန်ကျူးခဲ့သောဒုစရိုက်အပြစ်များမှ သန့်ရှင်းစင်ကြယ်စေတော်မူလိမ့်မည်။ ¹⁰ ဒုစရိုက်ကို မပြုပြီဟု ငါတို့ဆိုလျှင် ဘုရားသခင်အား မုသာသုံးသောသူဟု ပြောခြင်းဖြစ်၏။ ဘုရားသခင်၏စစ်မှန်သောသွန်သင်ခြင်းကို လက်မခံခြင်းဖြစ်၏။

ယေရှုသည် ကျွန်ုပ်တို့၏မစသျှဖြစ်သည်

2 ချစ်သားတို့၊ သင်တို့သည် ဒုစရိုက်မပြုရန် ဤစာကို ငါရေးခြင်းဖြစ်၏။ သို့သော်လည်း တစုံတယောက်သောသူသည် ဒုစရိုက်ကို ပြုမိလျှင် ငါတို့ကိုမစရန် ယေရှုခရစ်ရှိ၏။

သူသည် ဖြောင့်မတ်သောသူ ဖြစ်တော်မူ၏။
ယေရှုသည် အဘဘုရားသခင်၏ရှေ့တော်၌
ငါတို့ကိုယ်စား စကားပြောတော်မူ၏။² ငါတို့၏
အပြစ်များ သယ်ဆောင်ရာ လမ်းသည် ယေရှု
ဖြစ်တော်မူ၏။ လူသားအားလုံး၏အပြစ်များ
သယ်ဆောင်သွားနိုင်ရာလမ်းသည်လည်းယေရှု
ဖြစ်တော်မူ၏။

³ ငါတို့သည် ဘုရားသခင်မိန့်တော်မူသမျှကို
နာခံလျှင် ဘုရားသခင်ကို အမှန်ပင်သိမြဲဟု ယုံ
ကြည်နိုင်၏။⁴ လူတစ်ယောက်က ‘ငါသည်
ဘုရားသခင်ကိုသိသည်’ ဟုဆိုပြီး ဘုရားသခင်
၏ပညတ်တော်ကို မနာခံလျှင် ထိုသူသည် မှ
သာသုံးသောသူဖြစ်၏။ သမ္မာတရားသည် သူ
၌မရှိ။⁵ သို့သော်လည်း၊ လူတစ်ယောက်သည်
ဘုရားသခင်၏သွန်သင်ခြင်းကို လိုက်လျှောက်
လျှင် ဘုရားသခင်၏ချစ်ခြင်းမေတ္တာပန်းတိုင်
သည် ထိုသူ၌ ရောက်ရှိပြီ။ ငါတို့သည် ဘုရား
သခင်၏လမ်းတော်၌လျှောက်သွားနေကြောင်း
ဤနည်းဖြင့် သိရ၏။⁶ လူတစ်ယောက်သည်
ဘုရားသခင်၌ အသက်ရှင်သည် ဟု ပြောလျှင်
ထိုသူသည် ယေရှုအသက်ရှင်တော်မူသကဲ့သို့
အသက်ရှင်ရမည်။

**ယေရှုသည်သူတစ်ပါးကိုချစ်ရန် ငါတို့ကို
မိန့်မှာတော်မူ၏။**

⁷ ချစ်မိတ်ဆွေတို့၊ ငါသည် ပညတ်သစ်ကို
သင်တို့အား ရေးပေးခြင်းမဟုတ်။ ရှေးဦးစွာက
ပင် သင်တို့၌ ရှိထားသော ပညတ် နှင့်အတူပင်
ဖြစ်၏။ ဤပညတ်သည် သင်တို့ကြားခဲ့ပြီးသော
သွန်သင်မှုများဖြစ်၏။⁸ သို့သော်လည်း ဤ
ပညတ်ကို အသစ်သောပညတ်အဖြစ်လည်း ငါ
သည် သင်တို့အား ရေးထား၏။ ဤပညတ်
သည် မှန်ကန်၏။ ဤသမ္မာတရားကို ယေရှုနှင့်
သင်တို့၏အထဲတွင် တွေ့မြင်နိုင်၏။ မှောင်မိုက်
သည် ပျောက်လွင့်၍ အလင်းသည် ထွန်း
တောက်လျက်ရှိပြီ။

⁹ လူတစ်ယောက်က “ငါသည် အလင်း၌
ရှိသည်” ဟုဆိုပြီး မိမိညီ အစ်ကိုကိုမှန်းလျှင်

ထိုသူသည် မှောင်မိုက်၌ပင် ရှိသေး၏။¹⁰ မိမိညီ
အစ်ကိုကို ချစ်သောသူသည် အလင်း၌အသက်
ရှင်သဖြင့် ထိမိ၍လဲစရာအကြောင်းသည် ထို
သူ၌မရှိ။¹¹ သို့သော်လည်း ညီအစ်ကိုကို မှန်း
သောသူသည် မှောင်မိုက်၌ရှိ၏။ မှောင်မိုက်
၌လည်း အသက်ရှင်၏။ ထိုသူသည် မှောင်မိုက်
ကြောင့် သူ၏မျက်စိမမြင်နိုင်သဖြင့် အဘယ်ရပ်
သို့ သူသွားသည်ကို သူမသိ။

¹² ချစ်သားတို့၊ သင်တို့ထံသို့ ငါစာရေး
လိုက်ပါ၏။ သင်တို့၏အပြစ်များသည်
ခရစ် တော်အားဖြင့် ခွင့်လွှတ်ခြင်းခံရပြီ။

¹³ အဘတို့၊ သင်တို့သည် ရှေးဦးစွာကပင်
ရှိတော်မူသောသူကို သိသောကြောင်း
သင်တို့အား ငါရေး၍ ပေးလိုက်၏။ လူ
ပျိုတို့၊ သင်တို့သည် မာရ်နတ်ကို အောင်
သောကြောင့် သင်တို့အား ငါရေး၍ ပေး
လိုက်၏။

¹⁴ ချစ်သားတို့၊ သင်တို့သည် ခမည်းတော်
ကို သိသောကြောင့် သင်တို့အား ငါရေး
၍ ပေးလိုက်၏။ အဘတို့၊ သင်တို့သည်
ရှေးဦးစွာကပင်ရှိတော်မူသောသူကို သိ
သောကြောင့် သင်တို့အား ငါရေး၍ ပေး
ခဲ့ပြီ။ လူပျိုတို့၊ ဘုရားသခင်၏နှုတ်က
ပတ်တော်သည် သင်တို့၌ အသက်ရှင်၍
သင်တို့သည် မာရ်နတ်ကို အောင်မြင်ဖြစ်
သောကြောင့်၊ သင်တို့အား ငါရေး၍
ပေးခဲ့ပြီ။

¹⁵ လောကကို၎င်း၊ လောက၌ရှိသောအရာ
များကို၎င်း မချစ်ကြနှင့်။ လူတစ်ယောက်သည်
လောကကိုချစ်လျှင် ခမည်းတော်ကို ချစ်ချင်း
မေတ္တာမရှိ။¹⁶ လောက၌ရှိသမျှသောအရာ
တည်းဟူသော

ကိုယ်ကာယတပ်မက်ခြင်း၊

မျက်စိတပ်မက်ခြင်း၊

ငါတို့ပိုင်ဆိုင်သောလောကီစည်းစိမ်၌

ဝါကြွားခြင်းတို့သည်

ခမည်းတော်ထံမှမလာ။ ထိုအရာအားလုံး
သည် လောကမှလာ၏။¹⁷ လောကနှင့်လော

ကိတပ်မက်ခြင်းရှိသမျှတို့သည်ရွှေသွားပျောက် ကွယ်လိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း ဘုရားသခင်၏ အလိုတော်အတိုင်း ကျင့်သောသူသည် ထာဝရ အသက်ရှင်လိမ့်မည်။

ခရစ်တော်၏ရန်သူများနောက်သို့ မလိုက်ကြနှင့်။

¹⁸ချစ်သားတို့၊ နောက်ဆုံးသောကာလ သည် ရောက်လျီပြီ။ ခရစ်တော်၏ရန်သူသည် ရောက်လာပြီဟု သင်တို့ကြားရ၏။ ယခုပင် ခရစ်တော်၏ရန်သူအများ ရှိနေကြပြီ။ ထို ကြောင့်ယခုကာလသည် နောက်ဆုံးသောကာ လဖြစ်သည်ကို သိရ၏။ ¹⁹ငါတို့တွင် ခရစ်တော် ၏ရန် သူများရှိကြ၏။ သို့သော်လည်း၊ သူတို့ ထွက်သွားကြ၏။ အမှန်စင်စစ် ထိုအရာသည် ငါတို့နှင့်မစပ်ဆိုင်ကြ။ သူတို့သည် ငါတို့စပ်ဆိုင် လျှင် ငါတို့နှင့်အတူ ရှိနေကြလိမ့်မည်။ ထိုသူတို့ အပေါင်းတို့သည် ငါတို့နှင့်မစပ်ဆိုင်ကြောင်း ဤ အရာက ထင်ရှား၏။

²⁰သန့်ရှင်းသောသူ ပေးတော်မူသောဆု ကျေးဇူးသည် သင်တို့၌ရှိ၏။ ထိုကြောင့် သမ္မာ တရားကို သိကြ၏။ ²¹ငါသည် အဘယ်ကြောင့် သင်တို့ထံသို့ စာရေးသနည်း။ သင်တို့သည် သမ္မာတရားကို မသိသောကြောင့် ငါရေး၍ ပေးလိုက်သည် မဟုတ်။ သို့သော်လည်း သင် တို့သည် သမ္မာတရားကို သိသောကြောင့် ငါ စာရေးရခြင်းဖြစ်၏။ ဤသမ္မာတရားမှ အဘယ် မုသာမျှ ထွက်မလာသည်ကို သင်တို့သိကြ၏။

²²အဘယ်သူသည် မုသာသုံးသောသူဖြစ် သနည်း။ ယေရှုသည် ခရစ်တော်မဟုတ်ဟုဆို သောသူသည် မုသာသုံးသောသူဖြစ်၏။ ခမည်း တော်နှင့်သားတော်ကို လက်မခံသောသူသည် ခရစ်တော်၏ရန်သူဖြစ်၏။ ²³သားတော်ကို မယုံ ကြည်သောသူသည် ခမည်းတော်ကိုမသိ။ သို့ သော်လည်း သားတော်ကိုလက်ခံသောသူ သည် ခမည်းတော်ကိုလည်း ရရှိ၏။

²⁴သင်တို့သည် ရှေးဦးစွာကပင် ရရှိသော သွန်သင်ခြင်းကိုဆက်လက်၍ လိုက်နာရန် သတိ

ရှိကြလော့။ ထိုသွန်သင်ခြင်းနှင့် ဆက်လက်ရှိ နေလျှင်သားတော်နှင့် ခမည်းတော်နှင့်အတူ ရှိ နေလိမ့်မည်။ ²⁵သားတော်သည် ငါတို့အား ပေး တော်မူသောဂတိတော်မူကား၊ ထာဝရအ သက်ကို ဝန်ခံတော်မူသောဂတိတော်ဖြစ်၏။

²⁶သင်တို့ကိုမှားသောလမ်းသို့ သွေးဆောင် သောသူတို့၏အကြောင်းကို ဤသို့ ငါရေးလိုက် ၏။ ²⁷ခရစ်တော်သည် သင်တို့အား ထူးခြား သောဆုကျေးဇူးကို ပေးတော်မူ၏။ ထိုကျေးဇူး သည် သင်တို့နှင့်အတူ ယခုပင် ရှိနေ၏။ ထို ကြောင့် သင်တို့ကို သွန်သင်ရန် အဘယ်သူမျှ သင်တို့၌ မလိုအပ်။ ကိုယ်တော်ပေးတော်မူ သောဆုကျေးဇူးသည် သင်တို့အား ခပ်သိမ်း သောအရာကို သွန်သင်ပေး၏။ ဤဆုကျေးဇူး သည် အမှန်ဖြစ်ပြီး အတုအယောင်မဟုတ်။ ထို ကြောင့် ခရစ်တော်၏ဆုကျေးဇူးသည် သင်တို့ အား သွန်သင်သကဲ့သို့ခရစ်တော်၌ ဆက်လက် အသက်ရှင်ကြလော့။

²⁸ချစ်သားတို့၊ ခရစ်တော်သည် ပြန်လည် ကြွလာတော်မူသောအခါ၊ ငါတို့သည် ရှေ့တော် ၌ ယုံကြည်စိတ်ချ၍ ရှက်ကြောက်ခြင်းနှင့် ကင်း လွတ်မည်အကြောင်း ခရစ်တော်၌ အသက်ရှင် ကြလော့။ ²⁹ခရစ်တော်သည် ပြောမတ်တော် မူသည်ဟု သင်တို့သိကြ၏။ ထိုကြောင့် ပြောမတ် ခြင်းကို ပြုသောသူအပေါင်းတို့သည် ဘုရား ၏သားသမီးများဖြစ်သည်ဟု သင်တို့သိကြ၏။

ကျွန်ုပ်တို့သည် ဘုရားသခင်၏သားများ ဖြစ်ကြသည်

3 ငါတို့သည် ဘုရားသခင်၏သားသမီးတို့ဟု ခေါ်ဝေါ်ခြင်းကိုခံရမည်အကြောင်း၊ ခမည်း တော်သည် ငါတို့ကို အဘယ်မျှလောက် ချစ် တော်မူသည်ကို ကြည့်ရှုဆင်ခြင်ကြလော့။ ငါ တို့သည်လည်း အမှန်စင်စစ် ဘုရားသခင်၏ သားသမီးများဖြစ်ကြ၏။ သို့သော်လည်း လော ကီသားတို့သည် ကိုယ်တော်ကို မသိသော ကြောင့် ငါတို့သည် ဘုရားသခင်၏သားသမီး များ ဖြစ်ကြောင်းကို နားမလည်ကြ။ ²ချစ်မိတ်

ဆွေတို့ ယခုတွင် ငါတို့သည် ဘုရား၏သားသမီးများ ဖြစ်ကြ၏။ နောင်ကာလတွင် အဘယ်သို့ ဖြစ်လာမည်ကို ငါတို့အား မပြုရသေး။ သို့သော်လည်း၊ ငါတို့သည် ခရစ်တော်ကို မြင်သောအခါ၊ ကိုယ်တော်နှင့်တူကြလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ ကိုယ်တော်ဖြစ်တော်မူသည် အတိုင်း ငါတို့သည် မြင်ရလိမ့်မည်။³ ခရစ်တော်သည် သန့်ရှင်းတော်မူ၏။ ထိုသို့မျှော်လင့်သောသူတို့သည် ကိုယ်တော်သန့်ရှင်းတော်မူသည်နည်းတူ ကိုယ်ကိုယ် သန့်ရှင်းစေ၏။

⁴လူတစ်ယောက်သည် ဒုစရိုက်ကို ပြုလျှင် ပညတ်တော်ကို လွန်ကျူး၏။ ဒုစရိုက်ပြုခြင်းသည် ဘုရားသခင်၏ပညတ်တော်ကို လွန်ကျူးခြင်းဖြစ်၏။⁵ လူတို့၏အပြစ်ကို သယ်ဆောင်ရန် ခရစ်တော်ကြွလာသည်ဟု သင်တို့သိကြ၏။ ခရစ်တော်၌ အပြစ်တစ်ခုတစ်ရာမျှမရှိ။⁶ ထို့ကြောင့် ခရစ်တော်နှင့် အသက်ရှင်သောသူတို့သည် ဒုစရိုက်ကို ဆက်မပြုတတ်။ ဒုစရိုက်ကို ဆက်လုပ်သောသူသည် ခရစ်တော်ကို အမှန်ပင်မသိမမြင်ရသေး။

⁷ချစ်သားတို့၊ သင်တို့ကို အဘယ်သူမျှ မလှည့်ဖြားစေနှင့်။ ကောင်းပြောင့်မတ်ခြင်းတရားကိုကျင့်သောသူသည် ကိုယ်တော်ပြောင့်မတ်တော်မူသည်နည်းတူ ပြောင့်မတ်ခြင်းရှိ၏။⁸ ဒုစရိုက်ကို ပြုသောသူသည် မာရ်နတ်နှင့်စပ်ဆိုင်၏။ မာရ်နတ်သည် ရှေးဦးစွာကပင် ဒုစရိုက်ကိုပြု၏။ ဘုရားသခင်၏သားတော်သည် မာရ်နတ်၏လုပ်ဆောင်မှုများကို ဖျက်ဆီးရန် ကြွလာခြင်းဖြစ်၏။

⁹ဘုရားသခင်သည် လူတစ်ဦးတစ်ယောက်ကို သူ၏သားဖြစ်စေတော်မူလျှင် ထိုသူသည် ဒုစရိုက်ကို ဆက်လက်၍ မပြုတတ်။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ဘုရားသခင် ပေးတော်မူသော အသက်တာသစ်သည် ထိုသူ၌ရှိသောကြောင့်ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ထိုသူသည် ဒုစရိုက်ကို ဆက်လုပ်နိုင်စွမ်းမရှိ။ အကြောင်းမူကား၊ ဘုရားသခင်၏သားဖြစ်လာသောကြောင့် ဖြစ်၏။¹⁰ ထို့အပြင် အဘယ်သူတို့သည် ဘုရား

သခင်၏သားသမီးတို့ဖြစ်၍ အဘယ်သူတို့သည် မာရ်နတ်၏သားသမီးတို့ဖြစ်သည်ကိုလည်း သင်တို့သိနိုင်၏။ မှန်သောအမှုတို့ကို မပြုသောသူတို့သည် ဘုရားသခင်၏သားသမီးမဟုတ်။ မိမိညီအစ်ကိုကို မချစ်သောသူသည်လည်း ဘုရားသခင်၏သားမဟုတ်။

ကျွန်ုပ်တို့တစ်ဦးကိုတစ်ဦးချစ်ရမည်

¹¹ ကျွန်ုပ်သင်ခြင်းသည် ရှေးဦးစွာကပင် သင်တို့ကြားရသော သွန်သင်ခြင်းဖြစ်၏။ ငါတို့သည် အချင်းချင်းချစ်ရမည်။¹² မာရ်နတ်နှင့် ဆိုင်သောကာကွန်နက်သို့ မဖြစ်ကြနှင့်။ ကာကွန်သည် သူ၏ညီအာဗေလကို သတ်၏။ အဘယ်ကြောင့် ကာကွန်သည် သူ၏ညီကိုသတ်သနည်း။ အကြောင်းမူကား၊ ကာကွန်ပြုသောအရာမျိုးသည် ဆိုးယုတ်၍ သူ၏အာဗေလပြုသောအရာတို့သည် ကောင်း၏။

¹³ ညီအစ်ကိုမောင်နှမတို့၊ လောက၌ရှိသော လူတို့သည် သင်တို့ကို မှန်းလျှင် မအံ့သြကြနှင့်။¹⁴ ငါတို့သည် သေခြင်းမှလွတ်မြောက်၍ အသက်ရှင်ခြင်းသို့ ကူးပြောင်းသည်ကို သိကြ၏။ ငါတို့သည် ခရစ်တော်၌ရှိသော ညီအစ်ကိုမောင်နှမတို့ကို ချစ်သောကြောင့် သိ၏။ မိမိညီအစ်ကိုမောင်နှမကို မချစ်သောသူသည် သေခြင်း၌သာ ရှိသေး၏။¹⁵ မိမိညီအစ်ကိုကို မှန်းသောသူတိုင်းသည် လူ့အသက်ကိုသတ်သူ ဖြစ်၏။ လူ့အသက်ကိုသတ်သူသည် ထာဝရအသက်ကို မရရှိကြောင်း သင်တို့သိ၏။¹⁶ ခရစ်တော်သည် ငါတို့အတွက် မိမိအသက်ကို ပေးတော်မူသည်အရာကို ထောက်၍ ငါတို့သည် စစ်မှန်သော ချစ်ချင်းမေတ္တာကို သိမှတ်ကြ၏။ ထို့ကြောင့် ခရစ်တော်၌ရှိသော ငါတို့ညီအစ်ကိုမောင်နှမတို့အတွက် ငါတို့၏အသက်ကို ပေးသင့်၏။¹⁷ ကြွယ်ဝချမ်းသာသော ယုံကြည်သူတစ်ယောက်သည် သူ၏လိုအပ်မှုအားလုံး ပြည့်စုံပြီဟု ဆိုကြပေအံ့။ ခရစ်တော်၌ ညီအစ်ကိုသည် ဆင်းရဲနေ၏။ ထိုကြွယ်ဝချမ်းသာသောယုံကြည်သူသည် ဆင်းရဲသောညီအစ်ကိုကို မကူညီဘဲနေလျှင် ထိုသူ၌

ဘုရားသခင်၏မေတ္တာတော်သည် အဘယ်သို့ တည်မည်နည်း။¹⁸ ချစ်သားတို့၊ ငါတို့၏ချစ်ချင်း သည် အပြောသက်သက်သာ မဖြစ်သင့်။ ငါတို့၏ချစ်ချင်းသည် စစ်မှန်သောချစ်ချင်းဖြစ်ရမည်။ ငါတို့၏အလုပ်နှင့် ချစ်ချင်းကိုပြသရန် လိုအပ်ပေ၏။

¹⁹⁻²⁰ ဤနည်းဖြင့် ငါတို့သည်ကိုယ်တိုင်သမ္မာတရားနှင့် စပ်ဆိုင်သည်ကို သိ၍ ငါတို့၏စိတ်နှလုံးသည် အပြစ်တစ်စုံတစ်ရာလုပ်ခြင်းကြောင့်၊ ကိုယ်ကိုအပြစ်တင်သောအခါ ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌ငါတို့၏စိတ်နှလုံးကို သက်သာစေတော်မူလိမ့်မည်။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ဘုရားသခင်သည် ငါတို့၏စိတ်နှလုံးထက် သာ၍ကြီးမြတ်၏။ ဘုရားသခင်သည် အရာခပ်သိမ်းကိုသိတော်မူ၏။

²¹ ချစ်မိတ်ဆွေတို့၊ ငါတို့သည် အမှားပြုသည်ဟု ကိုယ်ကိုမထင်လျှင် ဘုရားသခင်ထံတော်သို့ လာသောအခါ ကြောက်ရွံ့ခြင်းမရှိကြ။

²² ဘုရားသခင်သည် ငါတို့၏တောင်းလျှောက်သောအရာအားလုံးကို ပေးတော်မူ၏။ ဘုရားသခင်၏ ပညတ်တော်များကိုနာခံပြီး ဘုရားသခင်နှစ်သက်သောအရာကို ပြုသောကြောင့် ဤအရာများကို ငါတို့ရရှိ၏။²³ ဘုရားသခင်၏ ပညတ်တော်ဟူမူကား၊ သားတော်ယေရှုခရစ်တော်ကိုယုံကြည်ပြီး အချင်းချင်းချစ်ရမည်ဟူသောပညတ်တော်ဖြစ်၏။²⁴ ဘုရားသခင်၏ ပညတ်တော်ကို နာခံသောသူသည် ဘုရား၌ အသက်ရှင်၏။ ထိုသူ၌လည်း ဘုရားသခင်သည် အသက်ရှင်တော်မူ၏။ ဘုရားသခင်သည် ငါတို့၌ အသက်ရှင်သည်ကို အဘယ်သို့သိနိုင်မည်နည်း။ ဘုရားသခင်ပေးတော်မူသောဝိညာဉ်တော်ကြောင့် ငါတို့သိကြ၏။

ယောဟန်က မိစ္ဆာပရောဖတ်အကြောင်း သတိပေးခြင်း

4 ချစ်မိတ်ဆွေတို့၊ ဤလောက၌ မိစ္ဆာပရောဖတ်များစွာရှိ၏။ ထို့ကြောင့်ခပ်သိမ်းသော စိတ်ဝိညာဉ်တို့ကို မယုံကြည်နှင့်။ သို့သော်လည်း

ဘုရားသခင်မှ လာသောဝိညာဉ်ဟုတ်မဟုတ်ကို စုံစမ်းကြလော့။² ဘုရားသခင်၏ဝိညာဉ်ကို ဤကဲ့သို့ သိနိုင်၏။ “ယေရှုခရစ်သည် လူဇာတိအားဖြင့်ကြွလာတော်မူသည်”ကို ပြောဆိုသော ဝိညာဉ်သည် ဘုရားသခင်ထံတော်မှလာ၏။³ ယေရှုသည် ခရစ်တော်မဟုတ်ဟု ဝိညာဉ်တစ်စုံတစ်ရာသည် ပြောဆိုနေလျှင် ထိုဝိညာဉ်သည် ဘုရားသခင်ထံမှ လာသည်မဟုတ်၊ ထိုဝိညာဉ်သည် ခရစ်တော်၏ရန်သူထံမှ ဖြစ်၏။ ထိုဝိညာဉ် ရောက်လာမည်ကို သင်တို့ကြားခဲ့ပြီး ယခုပင် ဤလောက၌ရှိနေပြီ။

⁴ ချစ်သားတို့၊ သင်တို့သည် ဘုရားသခင်နှင့် စပ်ဆိုင်ကြ၏။ ထို့ကြောင့် သူတို့ကိုလည်း အောင်ကြပြီ။ အကြောင်းမူကား၊ သင်နှင့်အတူ ရှိသောသူသည် လောကဘက်၌ ရှိသောသူထက် သာ၍ကြီးသောကြောင့်ဖြစ်၏။⁵ ထိုမိစ္ဆာဆရာတို့သည် လောကနှင့်စပ်ဆိုင်၏။ ထို့ကြောင့် သူတို့ပြောသောစကားများသည် လောကမှ လာ၏။ လောကီသားတို့ကလည်း သူတို့ပြောသမျှကိုနားထောင်ကြ၏။⁶ သို့သော်လည်း၊ ငါတို့သည် ဘုရားသခင်ထံတော်မှ ဖြစ်ကြ၏။ ထို့ကြောင့် ဘုရားသခင်ကို သိသောသူတို့သည် ငါတို့စကားကို နားထောင်တတ်ကြပြီး ဘုရားသခင်နှင့် မစပ်ဆိုင်သောသူသည် ငါတို့စကားကို နားမထောင်တတ်။ ဤနည်းအားဖြင့် သမ္မာတရားဝိညာဉ်နှင့် မိစ္ဆာဝိညာဉ်ကို ခွဲခြားသိနိုင်၏။

ဘုရားသခင်ထံမှလာသောချစ်ခြင်းမေတ္တာ

⁷ ငါချစ်မိတ်ဆွေတို့၊ ငါတို့သည် အချင်းချင်း ချစ်သင့်၏။ အကြောင်းမူကား ချစ်ချင်းမေတ္တာသည် ဘုရားသခင်ထံတော်မှလာ၏။ ချစ်ခြင်းမေတ္တာရှိသောသူသည် ဘုရားသခင်ဖြစ်ဖွားစေတော်မူသောသူဖြစ်၏။ ဘုရားသခင်ကို သိသောသူလည်း ဖြစ်၏။⁸ ချစ်ခြင်းမေတ္တာမရှိသောသူသည် ဘုရားသခင်ကိုမသိ။ အကြောင်းမူကား ဘုရားသခင်သည် ချစ်ချင်းမေတ္တာဖြစ်တော်မူ၏။⁹ ဘုရားသခင်သည် ဤကဲ့သို့အား

ဖြင့် ငါတို့ကိုချစ်ကြောင်း ထင်ရှားစေတော်မူ၏။ သူ၏အသက်ကို ပေးဆပ်ရန်အတွက် ဘုရားသခင်သည် သူ့၌တစ်ပါးတည်းသောသားတော်ကို လောကသို့ စေလွှတ်တော်မူ၏။¹⁰ စစ်မှန်သောမေတ္တာသည် ဘုရားသခင်၏မေတ္တာတော်ဖြစ်၏။ ငါတို့သည် ဘုရားသခင်ကို ချစ်သည်မဟုတ်။ ဘုရားသခင်သည် ငါတို့ကို ချစ်၍ ငါတို့၏အပြစ်ကို ယူဆောင်သွားရန် သားတော်ကို စေလွှတ်တော်မူ၏။ ဤအရာသည် ချစ်ချင်းမေတ္တာဖြစ်၏။

¹¹ဘုရားသခင်သည် ငါတို့ကို ဤမျှလောက် ချစ်တော်မူသည်မှန်လျှင် ငါတို့သည်လည်း အချင်းချင်း ချစ်ရမည်။¹² ဘုရားသခင်ကို အဘယ်သူကမျှ မမြင်စဘူး။ သို့သော်လည်း ငါတို့သည်အချင်းချင်းချစ်ကြလျှင်ဘုရားသခင်သည် ငါတို့၌အသက်ရှင်တော်မူ၏။ ငါတို့သည် အချင်းချင်းချစ်ကြသောအခါ ဘုရားသခင်၏ချစ်ခြင်းမေတ္တာပန်းတိုင်သည် ငါတို့၌ရောက်ရှိ၏။

¹³ငါတို့သည် ဘုရားသခင်၌ အသက်ရှင်၍ ဘုရားသခင်၏ချစ်ချင်းမေတ္တာတော်သည် ငါတို့၌ အသက်ရှင်ကြောင်း ငါတို့သိကြ၏။ အကြောင်းမူကား ဘုရားသခင်သည်မိမိ၏ဝိညာဉ်တော်ကို ငါတို့အား ပေးတော်မူ၏။¹⁴ ဤလောကကို ကယ်တင်ရန် ခမည်းတော်သည် သားတော်ကိုစေလွှတ်တော်မူကြောင်း ငါတို့သိမြင်ကြပြီ။ ထိုအကြောင်းကြောင့် ယခုတွင် ငါတို့သည် လူတို့ကို ဟောပြောကြ၏။¹⁵ လူတစ်ယောက်က “ငါသည် ယေရှုကို ဘုရားသခင်၏ သားတော်ဖြစ်ကြောင်းယုံကြည်သည်” ဟုပြောလျှင် ထိုသူ၌ ဘုရားသခင်အသက်ရှင်တော်မူ၏။ ထိုသူသည်လည်း ဘုရားသခင်၌အသက်ရှင်လျက်နေ၏။¹⁶ ထို့ကြောင့်ငါတို့ကို ချစ်သော ဘုရားသခင်၏မေတ္တာတော်ကို ငါတို့သိကြ၏။ ထိုမေတ္တာကို ငါတို့ယုံကြည်ကြ၏။

ဘုရားသခင်သည် ချစ်ခြင်းမေတ္တာဖြစ်တော်မူ၏။ ချစ်ခြင်းမေတ္တာနှင့်အသက်ရှင်သော သူသည် ဘုရားသခင်နှင့်အသက်ရှင်၏။ ဘုရားသခင်သည်လည်း ထိုသူ၌အသက်ရှင်တော်မူ

၏။¹⁷ ဘုရားသခင်၏မေတ္တာသည် ငါတို့၌ပြည့်စုံနေလျှင် ဘုရားသခင်စီရင်တော်မူမည့်နေ့ရက်တွင် ငါတို့သည် ကြောက်ရွံ့ခြင်းနှင့်ကင်းလွတ်လိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ ဤလောက၌ ငါတို့သည် သူနှင့်တူသောကြောင့် ဖြစ်၏။¹⁸ ဘုရားသခင်၏ချစ်ခြင်းမေတ္တာရှိသော အရပ်တွင် ကြောက်ရွံ့ခြင်းမရှိ။ အကြောင်းမူကား၊ ဘုရားသခင်၏ ပြည့်စုံသောချစ်ခြင်း မေတ္တာသည် ကြောက်ရွံ့ခြင်းကို ဖယ်ရှားတတ်၏။ ဘုရားသခင်၏စီရင်အပြစ်ပေးမှုသည် လူတို့ကို ကြောက်ရွံ့စေ၏။ ထို့ကြောင့် ကြောက်ရွံ့တတ်သောသူ၌ဘုရားသခင်၏ချစ်ခြင်းမေတ္တာတော်သည် ပြည့်စုံခြင်းမရှိ။

¹⁹ဘုရားသခင်သည် ငါတို့ကို ရှေးဦးစွာချစ်တော်မူသောကြောင့် ငါတို့သည် ဘုရားသခင်ကို ချစ်ကြ၏။²⁰ လူတစ်ယောက်က ငါသည် ဘုရားသခင်ကို ချစ်သည်ဟု ပြောပြီး မိမိညီအစ်ကိုမောင်နှမတို့ကို မုန်းလျှင် ထိုသူသည် မုသာသုံးသောသူ ဖြစ်၏။ မိမိမြင်ရသောမိမိညီအစ်ကိုကို မချစ်သောသူသည် မမြင်နိုင်သော ဘုရားသခင်ကို မချစ်နိုင်။²¹ ဘုရားသခင်ကို ချစ်သောသူသည် မိမိညီအစ်ကိုမောင်နှမတို့ကိုလည်း ချစ်ရမည်ဟု ဘုရားသခင်သည် ဤပညတ်ကို ပေးထားတော်မူ၏။

လောကကို အောင်မြင်သောဘုရားသခင်၏သားသမီးများ

5 ယေရှုသည် ခရစ်တော်ဖြစ်တော်မူသည်ဟု ယုံကြည်သောသူတို့သည် ဘုရားသခင်၏ သားသမီးများ ဖြစ်ကြ၏။ ခမည်းတော်ကို ချစ်သောသူသည် ခမည်းတော်၏သားသမီးတို့ကိုလည်း ချစ်တတ်၏။² ငါတို့သည် ဘုရားသခင်၏သားသမီးတို့ကို ချစ်ကြသည်ကို အဘယ်သို့ သိနိုင်မည်နည်း။ ငါတို့သည် ဘုရားသခင်ကို ချစ်၍ ပညတ်တော်တို့ကို နာခံသောအားဖြင့် သိနိုင်၏။³ ဘုရားသခင်ကို ချစ်ချင်းသည် ပညတ်တော်တို့ကို နာခံခြင်းဖြစ်၏။ ဘုရား

သခင်၏ပညတ်တော်တို့သည် ငါတို့အတွက် ခံယဉ်းသည်မဟုတ်။⁴ ဘုရားသခင်၏သားမှန် သမျှသည် လောကကို အောင်တတ်၏။ လောကကို အောင်နိုင်သောအကြောင်းအရာသည် ငါတို့၏ယုံကြည်ခြင်း ဖြစ်၏။⁵ ထို့ကြောင့် လောကကို အောင်နိုင်သောသူသည် အဘယ်သူနည်း။ ယေရှုသည် ဘုရားသခင်၏သားတော် ဖြစ်သည်ကို ယုံကြည်သောသူသာလျှင် လောကကို အောင်နိုင်၏။

ဘုရားသခင်သည်မိမိ၏သားတော်အကြောင်းကို ငါတို့အား ပြောတော်မူ၏

⁶ယေရှုခရစ်တော်သည် ရေနှင့်အသွေးဖြင့် ကြွလာတော်မူသောသူဖြစ်၏။ ယေရှုသည် ရေအားဖြင့်သာ ကြွလာတော်မူသည် မဟုတ်။ ယေရှုသည် ရေနှင့်သွေးနှစ်ခုစလုံးဖြင့် ကြွလာတော်မူ၏။ ဝိညာဉ်တော်ကလည်း မှန်ကန်ကြောင်း မိန့်တော်မူ၏။ ဝိညာဉ်တော်သည် သမ္မာတရားဖြစ်၏။⁷ ထို့ကြောင့် ယေရှုအကြောင်းကို သက်သေခံသောသူသုံးပါးရှိ၏။⁸ ဝိညာဉ်တော်တစ်ပါး၊ ရေတစ်ပါးနှင့် အသွေးတစ်ပါးတို့ ဖြစ်၏။ ဤသက်သေခံသုံးပါးသည်လည်း သက်သေခံတော်မူ၏။⁹ ငါတို့သည် လူ၏သက်သေကို ယုံလျှင်ဘုရားသခင်၏သက်သေတော်သည် သာ၍ကြီးမြတ်တော်မူ၏။ ဤအရာကား ဘုရားသခင်သည် မိမိ၏သားတော်အကြောင်း သက်သေခံတော်မူသောအရာဖြစ်၏။¹⁰ ဘုရားသခင်၏သားတော်ကို ယုံကြည်သောသူသည် ဘုရားသခင်မိန့်တော်မူသော သမ္မာတရားကိုရရှိ၏။ ဘုရားသခင်ကို မယုံကြည်သောသူသည် ဘုရားသခင်အား မုသာသုံးသောသူဖြစ်စေ၏။ အဘယ်ကြောင်းနည်း ဟူမူကား၊ ဘုရားသခင်သည် မိမိသားတော်အကြောင်းမှာ သက်သေခံတော်မူသော စကားတော်ကို ထိုသူသည် မယုံသောကြောင့် ဖြစ်၏။¹¹ ဘုရားသခင်မိန့်တော်မူသည်ကား ဘုရားသခင်သည် ငါတို့ကို ထာဝရအသက်ပေးတော်မူ၏။ ထိုထာဝရအသက်သည် သား

တော်၌ရှိ၏။¹² သားတော်ကို ရသောသူသည် စစ်မှန်သောအသက်ကိုရ၏။ သို့သော်လည်း ဘုရားသခင်၏သားတော်ကို မရသောသူသည် အသက်ကိုမရ။

ကျွန်ုပ်တို့ထာဝရအသက်ကို ယခုရကြိ

¹³ဘုရားသခင်၏သားတော်ကို ယုံကြည်သောသူတို့အတွက် ဤစာကို ငါရေး၏။ သင်တို့သည် ယခုတွင် ထာဝရအသက်ရသည်ကို သိရန်ငါရေးခြင်းဖြစ်၏။¹⁴ ငါတို့သည် ဘုရားသခင်ထံတော်သို့ သံသယမရှိဘဲလာနိုင်၏။ ဤအရာ၏အဓိပ္ပါယ်မှာ ငါတို့သည် ဘုရားသခင်ကို တောင်းသောအခါ ဘုရားသခင်၏အလိုတော်နှင့်ညီသောအရာများဖြစ်လျှင် ငါတို့၏တောင်းသမျှကို ဘုရားသခင်နားညောင်းတော်မူ၏။¹⁵ ဘုရားသခင်သည် ငါတို့တောင်းသောအခါ တိုင်းတွင် နားညောင်းတော်မူ၏။ ထို့ကြောင့် အထံတော်၌ တောင်းသမျှကို ရမည်ဟု ငါတို့သိကြ၏။

¹⁶တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူသည် ခရစ်တော်၌ မိမိညီအစ်ကို သို့မဟုတ် မောင်နှမချင်း အပြစ်ပြုမိပြီး သေခြင်းသို့ ပို့ဆောင်ခြင်း မပြုသောဒုစရိုက်အပြစ်ကို မြင်လျှင် သူသည် ထိုအပြစ်ပြုမိသောညီအစ်ကို သို့မဟုတ် မောင်နှမအတွက် ဆုတောင်းပေးသင့်၏။ သို့ဖြစ်လျှင် ဘုရားသခင်သည် ထိုညီအစ်ကို သို့မဟုတ် မောင်နှမအား အသက်ကို ပေးတော်မူလိမ့်မည်။ ငါသည် သေခြင်းသို့ မပို့ဆောင်သောအပြစ်ဒုစရိုက်များအကြောင်းကို ပြောခြင်းဖြစ်၏။ သေခြင်းသို့ ပို့ဆောင်သောဒုစရိုက်လည်းရှိ၏။ ထိုကဲ့သို့ သောအပြစ်ဒုစရိုက်အတွက် ဆုတောင်းပေးရမည်ဟု ငါမဆို။¹⁷ အမှားပြုလုပ် ခြင်းမှန်သမျှသည် အပြစ်ဒုစရိုက်ဖြစ်၏။ သေခြင်းသို့မပို့ဆောင်သောဒုစရိုက်ရှိ၏။

¹⁸ဘုရားသခင်၏သားဖြစ်သမျှသော သူတို့သည် ဒုစရိုက်မပြုတတ်သည်ကို ငါတို့သိကြ၏။ ဘုရားသခင်၏သားတော်သည် ထိုသူကို လုံခြုံစွာထိန်းသိမ်းတော်မူ၏။ မာရ်နတ်သည် ထိုသူ

ကို မထိခိုက်နိုင်။ ¹⁹ ငါတို့သည် ဘုရားသခင် နှင့်စပ်ဆိုင်သည်ကို ငါတို့သိကြ၏။ သို့သော် မာရ်နတ်သည် လောကကို ထိန်းချုပ်ထား၏။ ²⁰ ဘုရားသခင်၏သားတော်သည် ကြွလာ တော်မူသည်ကို ငါတို့သိ၏။ ငါတို့သည် သမ္မာတရားဖြစ်တော်မူသော ဘုရားသခင်ကို သိနိုင်မည်အကြောင်း၊ သားတော်သည် ငါတို့

ကို နားလည်နိုင်သောဉာဏ်ကို ပေးတော်မူ၏။ ယခုတွင် ငါတို့သည် သမ္မာတရားဖြစ်တော်မူ သော ဘုရားသခင်နှင့် သူ၏သားတော်၌ အ သက်ရှင်လျက်ရှိ၏။ ထိုသူသည် စစ်မှန်သော ဘုရားသခင်ဖြစ်ပြီး ထာဝရအသက်လည်း ဖြစ် တော်မူ၏။ ²¹ ထိုကြောင့် ချစ်သားတို့ ဘုရားအ ရုပ်တုဆင်းတုကိုရှောင်ကြဉ်ကြလော့။

ရှင်ယောဟန်သြဝါဒစာ ဒုတိယစာစောင်

အသက်ကြီးသောသူမှ နှုတ်ဆက်ပါ၏။ ဘုရားသခင် ရွေးကောက်တော်မူသောမိန်းမ နှင့်သူမ၏သားသမီးတို့ထံသို့၊ သမ္မာတရား၌ သင်တို့အားလုံးကို ငါချစ်၏။ ထိုသမ္မာတရား ကို သိသောသူတိုင်းကလည်း သင်တို့ကို ချစ် ၏။ ²ငါတို့အထံ၌ရှိသော သမ္မာတရားကြောင့် ငါတို့သည် သင်တို့ကို ချစ်ခြင်းမေတ္တာရှိပါ၏။ ထိုသမ္မာတရားသည် ငါတို့နှင့်အတူအမြဲရှိနေ မည်။

³ခမည်းတော်ဘုရားထံတော်မှ၎င်း၊ ခမည်း တော်၏သားတော် ယေရှုခရစ်ထံတော်၎င်း၊ သမ္မာတရား၊ မေတ္တာတရားနှင့်တကွ ကျေးဇူး၊ ကရုဏာ၊ ငြိမ်သက်ခြင်းသည် သင်တို့၌ ရှိပါ စေသော။

⁴ငါတို့သည် ခမည်းတော်ထံ၌ ပညတ်တော် ကို ခံရသည်အတိုင်း၊ သင်၏သားသမီး အချို့တို့ သည် သမ္မာတရားနောက်ကို လိုက်လျှောက် နေသည်ကို ကြားရသောကြောင့် အလွန်ဝမ်း မြောက်ခြင်းရှိ၏။ ⁵ချစ်မြတ်နိုးသောမိန်းမ အ ချင်းချင်း ချစ်ခြင်းမေတ္တာရှိကြကုန်အံ့ဟု ယခု တွင် သင့်ကို ငါတောင်းပန်၏။ ငါသည် အသစ် ပညတ်တော်သစ်ကို သင်အား ရေးပေးနေသည် မဟုတ်။ ရှေးဦးစွာကပင် ငါတို့ရရှိသောပညတ် ပင်ဖြစ်၏။ ⁶ချစ်ခြင်းမေတ္တာသည် ငါတို့ကို မည် ကဲ့သို့ အသက်ရှင်ရမည်ကို ထင်ရှားစေသည့် ဘုရားသခင်၏ မိန်းတော်မူချက်မှာ ချစ်ခြင်း မေတ္တာဖြင့် အသက်ရှင်ရန်ဖြစ်၏။ ဤပညတ် ချက်သည် ရှေးဦးစွာကပင် သင်တို့ကြားသော ပညတ်ချက်ဖြစ်၍၊ သင်တို့သည် ထိုနည်းအား ဖြင့်အသက်ရှင်ရမည်။ ⁷မိစ္ဆာဆရာအများတို့ သည် ဤလောကထံသို့ ဝင်ကြပြီ။ ခရစ်တော်

သည် ဤလောကသို့ လူဇာတိအားဖြင့် ကြွလာ တော်မူသည်ဟူသောအချက်ကို သူတို့သည် လက်ခံခြင်းငှါ ငြင်းပယ်ကြ၏။ ဤအချက်ကို ဝန်ခံရန် ငြင်းဆန်သောသူတိုင်းသည် မစ္ဆာဆ ရာဖြစ်ပြီး၊ ခရစ်တော်၏ရန်သူလည်း ဖြစ်၏။ ⁸ငါတို့လုပ်ခဲ့သောအရာတို့သည် မပျောက် ပျက်စေမည်အကြောင်း သတိပြုကြလော့။ ထို မှသာ သင်တို့ရရှိခြင်းငှါ ကြိုးစားနေသောအ ရာရှိသမျှကို ရရှိလိမ့်မည်။

⁹ခရစ်တော်၏ သွန်သင်ခြင်းတစ်ခုတည်းကို သာ လူတစ်ဦးသည် ဆက်လက်လိုက်လျှောက် ၍ နာခံရမည်။ ထိုသူသည် ခရစ်တော်၏သွန် သင်ခြင်းကို ပြောင်းလဲစေသော်၊ ထိုသူသည် ဘုရားသခင်ကို မပိုင်ဆိုင်နိုင်။ သို့သော်လည်း ခရစ်တော်၏သွန်သင်ခြင်းကို သူသည် ဆက် လက် လိုက်နာလျှင် ခမည်းတော်သည်၎င်း၊ သားတော်သည်၎င်း ထိုသူ၌တည်၏။ ¹⁰တစ်စုံ တစ်ယောက်သည် ဤသွန်သင်ခြင်းကို မပါဘဲ သင့်ထံသို့လာလျှင် ထိုသူကို သင်၏အိမ်ထံသို့ မဝင်စေနှင့်။ သူ့ကို ခရီးဦးမကြိုနှင့်။ ¹¹သူ့ကို လက်ခံလျှင် သူ၏မကောင်းမှုပြုခြင်းတွင် ပါဝင် ကူညီခြင်းနှင့်တူ၏။

¹²ငါ၌ သင်တို့ကို ရေးစရာများစွာ ရှိသော် လည်း ထိုအရာတို့ကို စာရွက်နှင့် မှင်ကို အသုံး ပြု၍ ရေးခြင်းငှါ ငါအလိုမရှိ။ သို့ရာတွင် သင် တို့ထံသို့ အလည်လာခြင်းငှါ ငါမျှော်လင့်ထား ၏။ သို့မှသာ ငါတို့အတူတကွ စကားပြောနိုင် မည်။ ထိုအရာသည်ငါတို့ကိုများစွာဝမ်းမြောက် စေ၏။ ¹³ဘုရားသခင်ရွေးကောက်တော်မူသော သင်ညီမ၏သားသမီးတို့သည် သင့်ကိုမေတ္တာပို့ ကြ၏။

ရှင်ယောဟန်သြဝါဒစာ တတိယစောင်

အသက်ကြီးသောသူမှ သမ္မာတရား၌ ငါ ချစ်သောချစ်မိတ်ဆွေ ဂါယုထံသို့၊

²ချစ်မိတ်ဆွေ၊ သင်၏စိတ်နှလုံးသည် ကောင်းမွန်သည်ကိုငါသိ၏။ ထို့ကြောင့် သင်သည် အရာရာ၌ ကောင်းစားခြင်းနှင့် ကျန်းမာခြင်းရှိမည်အကြောင်း ငါဆုတောင်း၏။ ³ခရစ်တော်၌ညီအစ်ကို တချို့က သင်၏မှန်ကန်သော အသက်တာအကြောင်းကို လာ၍ ငါအားပြောကြ၏။ သင်သည် သမ္မာတရားနောက်သို့ လိုက်လျှောက်သူ ဖြစ်ကြောင်းကို ပြောကြသော အခါ ငါသည် အလွန်ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိ၏။ ⁴ငါ၏သားသမီးတို့သည် သမ္မာတရားနောက်ကို လိုက်လျှောက်၍ အသက်ရှင်သည်ကို ငါကြားသောအခါ ဝမ်းမြောက်ခြင်းထက် သာ၍ငါ အတွက် ဝမ်းမြောက်ခြင်းမရှိ။

⁵ငါချစ်သောမိတ်ဆွေ၊ သင်သည် သူတို့ကို မသိသောအချိန်၌ပင် ညီအစ်ကိုနှင့်မောင်နှမတို့ အတွက်သင်လုပ်သမျှအားဖြင့် သင်သစ္စာရှိခြင်းကိုပြသ၏။ ⁶ထိုညီအစ်ကိုတို့သည် သင်၏ချစ်ခြင်းမေတ္တာအကြောင်းကို အသင်းတော်အား ပြောပြကြ၏။ သူတို့၏ခရီးစဉ်ကို ဆက်သွားနိုင်မည်အကြောင်း ဘုရားသခင်အလိုတော်အတိုင်း ကူညီလော့။ ⁷ထိုညီအစ်ကိုတို့သည် ခရစ်တော်၏အမှုတော်ကို ဆောင်ရွက် ထွက်သွားကြ၏။ မယုံကြည်သူတို့ထံမှ မည်သည့်အကူအညီကိုမျှ လက်မခံကြပေ။ ⁸ထို့ကြောင့် ထိုကဲ့သို့ သောလူတို့ကို ငါကူညီရမည်။ သူတို့ကို ကူညီသောကြောင့် သာသနာအမှုတွင် ပါဝင်ကူညီသကဲ့သို့ဖြစ်၏။

⁹အသင်းတော်ကို ငါစာတစ်စောင်ရေးထား၏။ သို့သော် ဒယောတရပ်သည် ငါတို့ပြောစ

ကားကိုနားမထောင်။ သူသည်အစဉ်အမြဲခေါင်းဆောင်လုပ်လို၏။ ¹⁰ငါလောသောအခါ သင်တို့အား ဒယောတရပ်သည် အဘယ်မည်သောအလုပ်လုပ်သည်ကိုပြောပြမည်။ ငါတို့၏မကောင်းကြောင်းကို လိမ်ညာပြောဆို၏။ သို့သော်လည်း သူသည်ထိုအရာနှင့်မကျေနပ်နိုင်။ သူကိုယ်တိုင်က ခရစ်တော်၏အမှုတော်ဆောင်လုပ်နေကြသောညီအစ်ကိုတို့ကို ကူညီရန် ငြင်းပယ်၏။ သူသည် ထိုကဲ့သို့သောညီအစ်ကိုတို့ကို ကူညီလိုသောအခြားသူတို့ကိုလည်း တားမြစ်၍ သူတို့ကို အသင်းတော်မှနှင်ထုတ်၏။

¹¹ချစ်သောမိတ်ဆွေ၊ မကောင်းသောအရာကို မလိုက်ဘဲ၊ ကောင်းသောအရာကိုလိုက်လျှောက်လော့။ ကောင်းသောအရာကို လုပ်သောသူသည် ဘုရားသခင်ထံတော်မှလာ၏။ သို့သော်လည်း မကောင်းသောအလုပ်ကို လုပ်သောသူသည် ဘုရားသခင်ကိုမမြင်။ ¹²လူအပေါင်းတို့သည် ဒေမေတရီအကြောင်းကို သက်သေခံကြ၍ သမ္မာတရားသည်လည်း သူ၏သက်သေဖြစ်၏။ ငါတို့သည်လည်း သူ၏ကောင်းကြောင်းအရာကို ပြောဆိုကြ၏။ ငါတို့ပြောသောအရာဟုတ်မှန်သည်ကို သင်တို့သိကြ၏။

¹³ငါသည် သင်တို့ကို ရေးစရာများစွာရှိ၏။ သို့သော်လည်း မှင်တံနှင့်မှင်ကို အသုံးပြုခြင်းငှါ ငါအလိုမရှိ။ ¹⁴သင်တို့ထံသို့လာလည် ခြင်းငှါ ငါမျှော်လင့်၏။ ထိုမှသာ ငါတို့အတူတကွ စကားပြောနိုင်မည်။ ¹⁵ငြိမ်သက်ခြင်းသည် သင်တို့၌ရှိ ပါစေ။ ငါနှင့်အတူ ရှိသောအဆွေတို့သည် သင့်ကို နှုတ်ဆက်ကြ၏။ ထိုနေရာ၌ ရှိသော မိတ်ဆွေတို့၏နာမည်ကို ထုတ်၍ နှုတ်ဆက်လော့။

ရှင်ယုဒသြဝါဒစာ

ယေရှုခရစ်၏ အစေတော်ခံဖြစ်သော ယာကုပ်၏ညီ ငါယုဒသည် ခမည်းတော်ဘုရား သခင်ခေါ်တော်မူ၍ ယေရှုခရစ်၌လုံခြုံစွာ ထား တော်မူသောသူတို့ကို နှုတ်ဆက်ပါ၏။² ကရုဏာငြိမ်သက်ခြင်းနှင့် ချစ်ခြင်းမေတ္တာသည် သင်တို့၌ ပို၍များပြားပါစေသော။

အမှားလုပ်သူများကို ဘုရားသခင် အပြစ်ဒဏ်ပေးတော်မူမည်။

³ ချစ်မိတ်ဆွေတို့၊ ငါတို့အားလုံး အညီအမျှ ဆက်ဆံသောကယ်တင်ခြင်းအကြောင်းကို သင် တို့ထံသို့ရေးရန် ငါသည် အလွန်အလိုရှိ၏။ သို့ သော်လည်း၊ ယခုတွင် အခြားသောအ ကြောင်းအရာတို့ကို ရေးရန် လိုအပ်ကြောင်း ငါသိ၏။ ဘုရားသခင်သည် မိမိ၏သန့်ရှင်း သောသူတို့အား ပေးထားသောယုံကြည်ခြင်း အတွက် ကြိုးစား၍ တိုက်လှန်စေခြင်းငှါ သင်တို့ ကို တိုက်တွန်းနှိုးဆော်ရန် ငါအလိုရှိ၏။ ဘုရား သခင်သည် ဤယုံကြည် ခြင်းကို ထာဝရအ တွက် တစ်ခါမျှသာ ပေးအပ်ခဲ့၏။⁴ အချို့လူတို့ သည် သင်တို့၏လူစုထံသို့ လျှို့ဝှက်စွာ ဝင် ရောက်လာ၏။ ထိုသူတို့သည် သူတို့ပြုလုပ်ခဲ့ သောအရာများအတွက် အပြစ်စီရင်ခြင်းခံရ ခဲ့ပြီးဖြစ်၏။ ရှေးကပရောဖက်တို့သည် သူတို့အ ကြောင်းကို ရေးခဲ့ကြ၏။ ထိုသူတို့သည် ဘုရား သခင်ကို ဆန့်ကျင်၍ ရှက်ဖွယ်ကောင်းသော အရာတို့ကို ပြုရန် ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော် ကို အလွဲသုံးစားကြ၏။ ထိုသူတို့သည် ငါတို့၏ အရှင်သခင်တစ်ပါးတည်း ဖြစ်တော်မူသော ယေရှုခရစ်ကို လက်ခံရန် ငြင်းပယ်ကြ၏။

⁵ သင်တို့သိခဲ့ပြီးသောအရာကို ပြန်လည်သတိ ရရန် ငါကူညီလို၏။ ဘုရားသခင်သည် မိမိလူ တို့ကို အဲဂုတ္တုပြည်မှကယ်တင်ရန် သယ်ဆောင် တော်မူ၏။ သို့သော်လည်း ဘုရားသခင်သည် မယုံကြည်သောသူ အားလုံးတို့ကို နောက်ဆုံး၌ ဖျက်ဆီးတော်မူ၏။⁶ ထို့အပြင်တန်ခိုးအာဏာရှိ ပြီး မိမိတို့အခွင့်အရာ၌သစ္စာမရှိသောကောင်း ကင်တမန်တို့ကိုလည်း မှတ်မိကြလော့။ သူတို့ သည် မိမိတို့အရပ်ကို စွန့်ခွာသွားကြ၏။ ထို့ကြောင့် ထိုကောင်းကင်တမန်တို့ကို အ မှောင်ထဲ၌ဘုရား သခင်က ပို့တော်မူ၏။ သူတို့ကို ထာဝရချည် နှောင်ထားတော်မူ၏။ ကြီးမြတ်သောနေ့၌ စီရင်ရန် သူတို့ကို ထား တော်မူ၏။⁷ သောဒံမြို့၊ ဂေါမောရ* မြို့နှင့်ပတ် ဝန်းကျင်ရှိ မြို့များကို မှတ်မိကြလော့။ သူတို့ သည်လည်း ထိုကောင်း ကင်တမန်တို့နှင့်အတူ တူပင်ဖြစ်၏။ ထိုမြို့တို့သည် မတရားသော မေထုန်မှီဝဲခြင်းနှင့်မှား ယွင်းသောအလုပ်များ နှင့်ပြည့်လျက်ရှိသောကြောင့် ထာဝရမီးထဲ တွင် စီရင်ခြင်းကိုခံရကြ၏။ သူတို့၏စီရင်ဒဏ် ဝတ်မှုသည် ငါတို့အတွက် ပုံသက်သေဖြစ်၏။

⁸ သင်တို့၏အဖွဲ့ထံသို့ လျှို့ဝှက်စွာ ဝင်လာ သူတို့သည်လည်း ထိုအတူပင်ဖြစ်၏။ သူတို့ သည် အိပ်မက်အားဖြင့် လမ်းညွှန်ခြင်းခံရ၏။ သူတို့သည် အပြစ်နှင့်ကိုယ်ကို ကိုယ်ညစ်ညူးစေ ၏။ သူတို့သည် ဘုရားသခင်၏အုပ်စိုးမှုအာ ဏာကို ငြင်းပယ်လျက် ဘုန်းအသေရေနှင့်ပြည့် စုံသောကောင်းကင်တမန်တို့ အကြောင်းကို မကောင်းပြောဆိုကြ၏။⁹ ကောင်းကင်တမန်

သောဒံနှင့် ဂေါမောရ အထဲမှာ နေထိုင်သောလူဆိုးတို့ ၏အပြစ်ဒဏ်ပေးဖို့ထာဝရဘုရား ဖျက်ဆီးခဲ့သောမြို့များ

မင်းမိက္ခလာပင်လျှင် မောရှေ၏ကိုယ်ကို မည်သူက ယူသင့်သည်ကို မာရ်နတ်နှင့်ငြင်းခုံသော အခါ ကဲ့ရဲ့စွာ ပြစ်တင်ခြင်းကို မပြုဝံ့ဘဲ၊ “ထာဝရဘုရားသည် သင့်ကို ဆုံးမတော်မူမည်” ဟု ဤသော ပြောဆို၏။¹⁰ သို့သော်လည်း ထိုသူတို့သည် မိမိတို့နားမလည်သော အရာများကို ဝေဖန်ကဲ့ရဲ့ကြ၏။ သူတို့သည် ဤအရာများကို မစဉ်းစားနားမလည် နိုင်သော တိရစ္ဆာန်များသိနားလည်သကဲ့သို့ နားလည်ကြ၏။ သူတို့၏ဇတိပကတိကသာ ဦးဆောင်လျှက်ရှိ၏။ ဤအရာများသည် သူတို့ကို ပျက်စီးစေလိမ့်မည်။¹¹ သူတို့သည် အမတ်လာရှိ၏။ သူတို့သည် ကာကွန်န* နောက်သို့လိုက်ကြ၏။ ငွေရရန်အတွက် ဗာလမ်ကဲ့သို့ မှားယွင်းသော လမ်းသို့လျှောက် သွားကြ၏။ သူတို့သည် ကောရကဲ့သို့ ဘုရားသခင်ကို ဆန့်ကျင်၏။ ထို့ကြောင့် သူတို့သည် ကောရကဲ့သို့ ပျက်ဆီးခြင်းသို့ရောက်ကြလိမ့်မည်။

¹² သူတို့သည် သင်တို့၏မေတ္တာပွဲ၌ ညစ်ပတ်သော အစွန်းအကွက်ကဲ့သို့ ဖြစ်ကြ၏။ သူတို့သည် ရှက်ကြောက်ခြင်းမရှိဘဲ သင်တို့နှင့်အတူ စားကြ၏။ သူတို့သည် မိမိတို့အတွက်သာ ဂရုစိုက်ကြ၏။ သူတို့သည် လေတိုက်၍ လွင့်သော မိုးမပါသော မိုးတိမ်ကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ သူတို့သည် အသီးမသီးသဖြင့် မြေကြီးထဲမှ ဆွဲနှုတ်ထုတ်ခံရသော သစ်ပင်ကဲ့သို့ ဖြစ်ကြ၏။ ထို့ကြောင့် သူတို့သည် နှစ်ကြိမ်သေခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။¹³ သူတို့သည် မှတ်စေတတ်သော လှိုင်းတံပိုးရိုင်းကဲ့သို့ ရှက်ဖွယ်ရာ အပြုအမူများကို ပြုကြ၏။ သူတို့သည် မိုးကောင်းကင်၌ လှည့်လည်နေသော ကြယ်ကဲ့သို့ ဖြစ်ကြ၏။ အနက်ဆုံးသော ထာဝရမှောင်မိုက် ကိုသူတို့အတွက် သို့ထားလျက် ရှိ၏။¹⁴ အာဒံမှ ဆင်းသက်၍ ခုနစ်ဆက်မြောက်သော သူ ဇနောက်က ဤသူတို့အကြောင်းကို ဤကဲ့သို့ပြော၏။ “ကြည့်မျှော်ကြလော့။ သခင်ဘုရားသည် ထောင်းထောင်းမကသော မိမိ၏ သန့်ရှင်းသော ကောင်းကင်တမန်တို့နှင့် ကြွလာ

မည်။¹⁵ သခင်ဘုရားသည် လူတိုင်းကို စီရင်တော်မူမည်။ သခင်ဘုရားသည် မိမိကို ဆန့်ကျင်ရာသူတို့ ပြုလုပ်ခဲ့သည့် မကောင်းသော အရာအားလုံးအတွက် သူတို့အားလုံး၏အပြစ်ကို သက်သေပြတော်မူလိမ့်မည်။ သခင်ဘုရားသည် မိမိကို ဆန့်ကျင်၍ သူတို့ပြောသော မကောင်းသော စကားရှိသမျှတို့၏ အပြစ်ကို ဖော်ပြတော်မူလိမ့်မည်။”

¹⁶ သူတို့သည် အစဉ်မပြတ် အခြားသော သူတို့၏အမှားကို ရှာ၍ မကျေမနပ်ပြောဆိုတတ်၏။ သူတို့သည် မိမိတို့ပြုလိုသော မကောင်းသော အရာများကို အစဉ်မပြတ် ပြုတတ်ကြ၏။ သူတို့သည် ကိုယ်ကိုယ် ဝါကြွားကြ၏။ သူတို့အလိုရှိသော အရာများ ရရှိရန်အတွက်သာ အခြားသူတို့ထံသို့ ကောင်းသော အရာကို ပြောဆိုလေ့ရှိ၏။

သတိပေးခြင်းနှင့်လုပ်ဆောင်ရမည့်အရာများ

¹⁷ သို့ရာတွင် ချစ်မိတ်ဆွေတို့၊ ငါတို့သခင် ယေရှုခရစ်၏ တမန်တော်တို့၏ ဧဟာပြောသော စကားများကို အောက်မေ့သတိရကြလော့။¹⁸ တမန်တော်တို့က “ဘုရားသခင်ကို ပျက်ရယ်ပြုလုပ်သော သူတို့သည် နောက်ဆုံးချိန်တွင် ပေါ်ကြလိမ့်မည်” ဟု ပြောဆို၏။ ထိုသူတို့သည် မိမိတို့၏အလိုဆန္ဒအတိုင်း အသက်ရှင်ရန် ဘုရားသခင်ကို ဆန့်ကျင်သော အရာများကိုသာ ပြုလုပ်ကြ၏။¹⁹ ထိုသူတို့သည် သင်တို့၌ သင်းခွဲခြင်းကို သယ်ဆောင်၏။ သူတို့သည် မိမိတို့၏ ဇာတိပကတိအလိုရှိသော အရာများကိုသာ ပြုကြ၏။ သူတို့၌ ဝိညာဉ်တော် မရှိ။²⁰ သို့ရာတွင် ချစ်မိတ်ဆွေတို့၊ မိမိတို့အလွန် သန့်ရှင်းသော ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် ကိုယ်ကိုယ် ခွန်အားရှိခြင်း ဝါလုပ်ဆောင်ကြလော့။ သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်နှင့် အတူ ဆုတောင်းလော့။²¹ ဘုရားသခင်၏ ချစ်ခြင်းမေတ္တာတော်၌ ရင်းနှီးစွာ နေလော့။ ထာဝရအသက်ကို ပေးခြင်း ဝါ ငါတို့သခင် ယေရှုခရစ်၏ ကရုဏာတော်ကို စောင့်မျှော်လျက် နေကြလော့။

ကာကွန်န သူညီအာဗေလကို သတ်ခဲ့သော အာဒံနှင့်ဇေဇာ၏ သား ကွမ္မာ၊ 4:1-16

²²သံသယရှိသောသူတို့ကို ကူညီမစလော့။
²³လူအချို့ကို ကယ်တင်ရန် လိုအပ်၏။ သူတို့ကို မီးထဲမှ ဆယ်နှုတ်ကယ်တင်ကြလော့။ သို့သော် လည်း အပြစ်ရှိသောသူတို့ကို ကူညီလိုခြင်းကို သတိပြုကြလော့။ အပြစ်နှင့်ညစ်ပေနေသော သူတို့၏ အဝတ်အထည်များကိုပင် မုန်းလော့။

ဘုရားသခင်ကို ချီးမွမ်းပါ။

²⁴ဘုရားသခင်သည် ခွန်အားကြီး၍ ထိမိလဲ ခြင်းမှ သင့်ကို စောင့်ရှောက်နိုင်စွမ်းရှိတော်မူ

၏။ မည်သည့်အမှားတစ်ခုမျှ သင့်၌မရှိဘဲ သင့် အားဝမ်းမြောက်ခြင်းကြီးစွာနှင့် မိမိ၏ဘုန်းအ သရေတော်ရှေ့၌ သယ်ဆောင်လာနိုင်စွမ်းရှိ တော်မူ၏။ ²⁵သူသည် တစ်ဆူတည်းသော ဘုရားသခင် ပြစ်တော်မူ၏။ ငါတို့ကို ကယ်တင် တော်မူသောအရှင်ဖြစ်၏။ ငါတို့သခင်ယေရှု ခရစ်အားဖြင့် ဘုန်းအသရေ၊ ကြီးမြတ်ခြင်း၊ တန် ခိုးတော်နှင့် အာဏာစက်တော်သည် အတိတ်၊ မျက်မှောက်နှင့် လာလတံ့ကာလ၌ ထာဝရ တည်နေတော်မူပါစေသော။ အာမင်။

ဗျာဒိတ်ကျမ်း

ရှင်ယောဟန်က ဤစာစောင်အကြောင်းကို ပြောဆိုခြင်း

1 ဤအရာသည် ယေရှုခရစ်၏ဗျာဒိတ်ဖြစ်တော်မူ၏။ ဘုရားသခင်သည် မိမိအစေခံတို့အား ကာလမကြာမမြင့်မှီ မည်သို့ဖြစ်လာမည်ကို ပြသခြင်းငှါ၊ သူ့အား ဤအရာတို့ကို ဖွင့်ပြတော်မူ၏။ ခရစ်တော်သည် မိမိအစေခံ ယောဟန်အား ထိုအရာတို့ကို ကြိုတင်ပြတော်မူရန် မိမိကောင်းကင်တမန်ကို စေလွှတ်တော်မူ၏။ ²ယောဟန်သည်လည်း ဘုရားသခင်ထံ တော်မူလာသော နှုတ်ကပတ်တော်နှင့် ယေရှုခရစ်ပြောသောသမ္မာတရားကို မြင်သမျှအတိုင်း ပြောပြ၏။ ³ဤဘုရားသခင်ထံတော်မှ လာသော ဤနှုတ်ကပတ်တော်ကို ဖတ်ရှုသော သူသည် မင်္ဂလာရှိ၏။ ထိုနောက် ဤနှုတ်ကပတ်တော်ကိုကြား၍ ရေးထားသည့်အတိုင်း လုပ်ဆောင်သောသူတို့သည် မင်္ဂလာရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ အချိန်ရောက်လုနီးပြီ ဖြစ်၏။

ယောဟန်က ယေရှု၏သတင်းစကားများကို အသင်းတော်များထံသို့ ရေးသားခြင်း

⁴ငါယောဟန်သည် အာရီပြည်*၌ရှိသော အသင်းတော်ခုနှစ်ပါးဆီသို့ စာရေးလိုက်ပါ၏။ ပစ္စုပ္ပန်၊ အတိတ်၊ အနာဂတ်ကာလအစဉ် ရှိတော်မူသောသူထံတော်မှလည်းကောင်း၊ သူ၏ပလ္လင်တော်ရှေ့၌ရှိသော ဝိညာဉ်ခုနှစ်ပါးထံတော်မှလည်းကောင်း၊ ⁵စစ်မှန်သောသက်သေဖြစ်တော်မူသောယေရှုခရစ်အထံတော်မှလည်းကောင်းကျေးဇူးတော်နှင့် ငြိမ်သက်ခြင်းသည်

အာရီပြည် အာရုတိုက်၏အနောက်ဘက် (အခုခေတ်တွင် တူရကီဟုခေါ်သည်။)

သင်တို့၌ရှိပါစေ။ သူသည် သေခြင်းမှ ပထမဦးဆုံးရှင်ပြန်ထမြောက်လာသူ ဖြစ်၏။ သူသည် လောကီဘုရင်အပေါင်းတို့၏အုပ်စိုးသူ ဖြစ်၏။ သူသည် အကျွန်ုပ်တို့ကိုချစ်၍ မိမိအသွေးတော်ဖြင့် အကျွန်ုပ်တို့အပြစ်များမှ လွတ်မြောက်စေတော်မူသောသူ ဖြစ်၏။ “ယေရှုသည် အကျွန်ုပ်တို့ကို နိုင်ငံတော်တစ်ခုအထံ၌ ဖြစ်စေတော်မူ၏။ မိမိခမည်းတော်ဘုရားသခင်ကို အစေခံသောယင်ပုရောဟိတ်များအရာ၌ အကျွန်ုပ်တို့ကိုခန့်ထားတော်မူ၏။ သူ၌ဘုန်းအသရေနှင့်တန်ခိုးတော်အစဉ်အမြဲရှိပါစေသော။ အာမင်။* ”

⁷ကြည့်ရှုလော့၊ ယေရှုသည် မိုဃ်းတိမ်နှင့် တကွ ကြွလာတော်မူမည်။ လူအပေါင်းတို့နှင့် ကိုယ်တော်ကို ထိုးဖောက်သောသူတို့သည်လည်း ကိုယ်တော်ကို မြင်ရကြလိမ့်မည်။ မြေကြီးသားအပေါင်းတို့သည် ကိုယ်တော်ကြောင့် ကျယ်လောင်စွာ ငိုကြွေးမြည်တမ်းရကြလိမ့်မည်။ အမှန်စင်စစ် ဤအရာသည် ဖြစ်ပျက်လိမ့်မည်။ အာမင်။

⁸“ငါသည်အာလဖဖြစ်၏။ ဩမေယ*လည်း ဖြစ်၏ဟု အနန္တတန်ခိုးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူ၍ ပစ္စုပ္ပန်၊ အတိတ်၊ အနာဂတ်ကာလအစဉ် ရှိတော်မူသော ထာဝရအရှင် ဘုရားသခင် မိန့်တော်မူ၏။”

⁹ငါသည် ခရစ်တော်၌ သင်တို့အစ်ကို ယောဟန်ဖြစ်၏။ အကျွန်ုပ်တို့သည် ခရစ်တော်

အာမင် အာမင်ဟု ပြောဆိုခြင်း၏အဓိပ္ပါယ်မှာ ခိုင်မာစွာ သဘောတူခြင်းကို ဆိုလိုသည်။

အာလဖ၊ ဩမေယ ဂရိစာ၏အစနှင့်အဆုံးဖြစ်သောဗျည်းအက္ခရာများ၊ အနက်အဓိပ္ပါယ်ကား အဦးဆုံးနှင့်နောက်ဆုံးဖြစ်သည်။

၌ တစ်လုံးတစ်ဝတည်း ဖြစ်၍၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် အရာခပ်သိမ်းကို၎င်း၊ ဆင်းရဲဒုက္ခကို၎င်း၊ နိုင်ငံတော်နှင့် သည်းခံစိတ်ရှည်ခြင်းတို့ကို မျှဝေကြ၏။ ယေရှု၏သမ္မာတရားနှင့် ဘုရားသခင်၏ အနာဂတ္တိကျမ်းစကားပေါ်တွင် သစ္စာရှိခြင်းကြောင့် ငါသည် ပတ်မုကျန်း* တွင် နေရ၏။¹⁰ သခင်ဘုရား၏နေ့ရက်တွင် ဝိညာဉ်တော်သည် ငါ့ကို ထိန်းချုပ်၍ ငါ၏နောက်တွင် တံပိုးသံကဲ့သို့ ကျယ်လောင်သောအသံကို ကြား၏။¹¹ ထိုအသံက “ဤတွေ့မြင်ရသောအရာအားလုံးတို့ကို စာစောင်ထဲ၌ ရေးထားလော့။ ထိုနောက် ထိုအရာကို ဖောက်မြို့၊ စမုရနမြို့၊ ပေရဂံမြို့၊ သွာတိရမြို့၊ သာဒိမြို့၊ ဖိလဒေလပိမြို့နှင့် လောဒိကီမြို့၌ရှိသော အသင်းတော် ခုနှစ်ပါးထံသို့ ပို့လော့” ဟုဆို၏။

¹² ထိုသို့ ငါနှင့်စကားပြောသောသူကို ငါလှည့်၍ ကြည့် သောအခါ ရွှေမီးခုံခုနှစ်လုံးကို မြင်ရ၏။¹³ မီးခုံများအလယ်၌ “လူသားတော်နှင့်တူသော”* သူတစ်ဦးကို ငါမြင်၏။ သူသည် ခြေထိတိုင်အောင် ရှည်သောဝတ်လုံကို ဝတ်ဆင်ထား၍ ရင်တော်၌ ရွှေခါးပန်းကို စည်းထားလျက်ရှိ၏။¹⁴ သူ၏ခေါင်းတော်နှင့် ဆံပင်တော်တို့သည် ဖြူသောသိုးမွှေးကဲ့သို့၎င်း၊ နှင်းပွင့်ကဲ့သို့၎င်းဖြစ်၏။ မျက်စိတော်သည် မီးလျှံကဲ့သို့ ဖြစ်၏။¹⁵ ခြေတော်သည် မီးထဲတွင် တောက်ပနေသော ကြေးဝါးကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ အသံတော်သည် ရေလှူမ်းမိုမ်းသောအသံကဲ့သို့ ကြားရ၏။¹⁶ သူ၏လက်ျာလက်တော်ထဲ၌ ကြယ်ခုနှစ်လုံးကို ကိုင်ထား၏။ အသွားနှစ်ဘက်ရှိသောထက် သည့်သန်လျက်သည် သူ၏ပါးစပ်ထဲမှ ထွက်၏။ သူ၏မျက်နှာတော်သည် ထွန်းတောက်သောနေကဲ့သို့ ဖြစ်၏။

ပတ်မုကျန်း: အေးကျင်း ပင်လယ်မှ သေးငယ်သော ကျွန်းစု၊ အာရှတိုက်၏ပင်လယ်ကမ်းခြေအနား (ယခုခေတ်တွင် တူရကီ) ဟုခေါ်သည်။

လူသားတော်နှင့်တူသော ဤဝေါဟာရများကို ဒဲယေလ 7:13 မှ “လူသား”သည် ယေရှုက မိမိကိုယ်ကို အသုံးပြုခဲ့သောနာမဖြစ်သည်။

¹⁷ ထိုသူကို ငါမြင်သောအခါ ငါသည် လူသေကဲ့သို့ သူ၏ခြေတော်ရင်း၌ လဲလျက်နေ၏။ သူ၏လက်ျာလက်ကို ငါ့အပေါ်သို့ တင်ပြီး “ကြောက်ရွံ့ခြင်းမရှိနှင့်။ ငါသည် အဦးဆုံးနှင့် နောက်ဆုံးသောလူဖြစ်၏။”¹⁸ ငါသည် အသက်ရှင်သောသူဖြစ်၏။ ငါသေခဲ့၏။ သို့သော်လည်း ကြည့်လော့။ ငါသည် အစဉ်အမြဲ အသက်ရှင်၏။ သေခြင်းနှင့် မရုဏာနိုင်ငံ၏သော့ကို ငါကိုင်ထား၏။¹⁹ ထို့ကြောင့် သင်မြင်ရသောအရာတို့ကို ရေးထားလော့။ ယခုဖြစ်နေသောအရာနှင့် နောင်ဖြစ်လာမည့်အရာတို့ကို ရေးသားလော့။²⁰ ငါ့လက်ျာ၌ သင်မြင်သောကြယ်ခုနှစ်လုံးနှင့် ရွှေမီးခုံခုနှစ်လုံး၏လျှိုဝှက်သော အနက်အဓိပ္ပါယ်မှာ ရွှေမီးခုံခုနှစ်လုံးသည် အသင်းတော်ခုနှစ်ပါးဖြစ်ပြီး ကြယ်ခုနှစ်လုံးသည် အသင်းတော်ခုနှစ်ပါးတို့ကိုအုပ်သောတမန်များ ဖြစ်ကြ၏။

ဖောက်အသင်းတော်ထံသို့ ယေရှု၏စာ

2 “ဖောက်မြို့၌ ရှိသောအသင်းတော်၏တမန်ကို ဤသို့စာရေးလော့။ လက်ျာလက်၌ ကြယ်ခုနှစ်လုံးကိုကိုင်၍ ရွှေမီးခုံခုနှစ်လုံးအလယ်၌ သွားလာသောသူက ဤအရာများကို သင်အား ပြောကြား၏။² သင်သည် မည်သည့်အရာလုပ်သည်ကို ငါသိ၏။ သင်သည် မရပ်မနားဘဲ ပင်ပန်းစွာ လုပ်ဆောင်နေ၏။ သင်တို့သည် မကောင်းသောသူများတို့ကို လက်မခံကြောင်း ငါသိ၏။ သင်သည် တမန်တော်* အစစ်အမှန်မဟုတ်ဘဲ တမန်တော်ဖြစ်ယောင်ဆောင်သောသူတို့ကို စုံစမ်းစစ်ဆေး၍၊ လှည့်ဖြားသောသူ ဖြစ်သည်ဟု သိရ၏။³ သင်တို့သည် မရပ်မနားဘဲ ဆက်လက်ကြိုးစားလျက်ရှိ၍ ငါ၏နာမကြောင့် ဒုက္ခဆင်းရဲခြင်းကို သည်းခံလျက် ရှိကြ၏။ ဤအရာများကို ပြုလုပ်ခြင်းဖြင့် မမောပန်းပါ။

တမန်တော် ယေရှုက သူ့ကိုအထူး ကူညီသူများအဖြစ် ရွေးကောက်ခဲ့သောလူများ။

4“သို့သော်လည်းသင်သည်ရှေးဦးစွာ၌ သင် ရှိသောချစ်ခြင်း မေတ္တာလျော့သောကြောင့် သင့်ကို ငါအပြစ်တင်၏။ 5ထို့ကြောင့် သင်မလဲ မှီ အရင်နေရာအရပ်ကို အောက်မေ့လော့။ သင်၏စိတ်နှလုံးကို ပြောင်းလဲ၍ ရှေးဦးစွာက ကျင့်ခဲ့သောအရာတို့ကို ကျင့်လော့။ သင်မ ပြောင်းလဲလျှင် သင့်ထံသို့ ငါလာ၍၊ သင်၏မီး ခုံကို နေရာမှ ငါရွှေ့မည်။ 6သို့သော် သင်သည် ဤကောင်းသောအရာကို ကျင့်၏။ နိကောလ လူတို့ကျင့်သော အရာတို့ကို သင်မုန်း၏။ ငါ လည်း သူတို့လုပ်ဆောင်ချက်ကို မုန်း၏။

7“ဝိညာဉ်တော်သည် အသင်းတော်တို့အား အဘယ်သို့ မိန့်တော်မူသည်ကို ကြားရသောသူ တိုင်း နားထောင်ပါစေ။ အောင်မြင်မှုကို ရရှိ သောသူကို အသက်ပင်မှ အသီးကို စားခွင့် ငါပေးမည်။ ဤသစ်ပင်သည် ဘုရားသခင်၏ ဥယျာဉ်၌ရှိ၏။

စမုရနအသင်းတော်ထံသို့ယေရှု၏စာ

8“စမုရနမြို့၌ရှိသော အသင်းတော်၏တမန် ကို ဤသို့စာရေးလော့။

“အစနှင့်အဆုံးဖြစ်သောသူက ဤအရာ များကို သင့်အားပြောကြား၏။ သူသည် သေ ပြီး ပြန်လည်ရှင်ပြန် ထမြောက်သောသူ ဖြစ်၏။ 9သင်၏ဆင်းရဲဒုက္ခများကို ငါသိ၏။ သင်ဆင်းရဲ နေသည်ကိုလည်း ငါသိ၏။ သို့သော်လည်း သင်သည် ကြွယ်ဝပြည့်စုံခြင်း ရှိ၏။ တချို့သော သူတို့သည် သင်၏မကောင်းကြောင်း ပြောနေ သည်ကို ငါသိ၏။ ထိုလူတို့သည် သူတို့ကို ယုဒ လူဟု ပြောကြ၏။ သို့သော် သူတို့သည် ယုဒလူ အစစ်မဟုတ်။ သူတို့သည် စာတန်ကို ဝတ်ပြု ကိုးကွယ်သောအုပ်စုတစ်စု ဖြစ်၏။ 10ကြုံရမည့် အရာများကြောင့် မကြောက်နှင့်။ မာရ်နတ် သည် သင်တို့တွင် အချို့ကိုထောင်ထံသို့ ပို့လိမ့် မည်။ သင်တို့သည် စုံစမ်းခြင်းကိုခံရမည်အ ကြောင်း ဤသို့ပြုလုပ်ခြင်းဖြစ်၏။ သင်တို့သည် ဆယ်ရက်ပတ်လုံး ဆင်းရဲဒုက္ခခံရကြလိမ့်မည်။ သေသည်တိုင်အောင် သစ္စာစောင့်လော့။ သင်

သည် သစ္စာဆက်လက်တည်ရှိလျှင် အသက် သရပူကို သင့်အား ငါပေးမည်။

11“ဝိညာဉ်တော်သည်အသင်းတော်တို့အား အဘယ်သို့ မိန့်တော်မူသည်ကို ကြားရသောသူ တိုင်းနားထောင်ပါစေအောင်နိုင်သောသူသည် ဒုတိယသေခြင်းကြောင့် အနာတရမဖြစ်စေရ။

ပေရုအသင်းတော်ထံသို့ ယေရှု၏စာ

12“ပေရုမြို့၌ရှိသောအသင်းတော်၏တမန် ကို ဤသို့စာရေးလော့။

“အသွားနှစ်ဘက်ထက်သော သံလျက်ရှိ သောသူသည် ဤအရာများကို သင့်အား မိန့် တော်မူ၏။ 13သင်မည်သည့် နေရာမှာနေသည် ကို ငါသိ၏။ စာတန်၏ပလ္လင်တော်ရှိရာအရပ်၌ သင်နေထိုင်၏။ သို့သော်သင်သည် ငါ့အပေါ် သစ္စာရှိ၏။ သင်သည် အန္တိပ၏နေရက်များတွင် ငါ၌ သင်၏ယုံကြည်ခြင်းအကြောင်းကို သက် သေခံရန် မငြင်းပယ်။ အန္တိပသည် သင်၏မြို့၌ အသတ်ခံရသောငါ၏သစ္စာရှိသော သက်သေ ဖြစ်၏။ သင်၏မြို့သည် စာတန်နေထိုင်သောနေ ရာဖြစ်၏။

14“သို့သော်လည်း၊ ငါသည် သင့်ကို အပြစ် တင်စရာအကြောင်း အနည်းငယ်ရှိ၏။ သင်၏ အုပ်စုထဲတွင် အချို့သောသူတို့သည် ဗာလမ်၏ သွန်သင်ခြင်းကို လိုက်ကြ၏။ ဗာလမ်သည် ဗာလက်မင်းကို ကြွသရေလလူမျိုးတို့အား အ ပြစ်လုပ်စေခြင်းငှါ သွန်သင်၏။ ထိုသူတို့သည် ရုပ်တုကို ပူဇော်သောအစာများကို စားခြင်း၊ မတရားသောမေထုန်မှီဝဲခြင်းဖြင့် အပြစ်များကို ပြုလုပ်ကြ၏။ 15ထိုနည်းတူ သင်၏အုပ်စုထဲ၌ လည်း၊ တချို့သောသူတို့သည် နိကောလ၏ သွန်သင်ခြင်းကို လိုက်ကြ၏။ 16ထို့ကြောင့် စိတ် နှလုံးပြောင်းလဲလော့။ မပြောင်းလဲလျှင် သင့် ထံသို့ ငါ့အမြန်လာ၍ ငါ၏ခံတွင်းမှ ထွက်လာ သောသန်လျက်နှင့် သူတို့ကို တိုက်ခိုက်မည်။

17“ဝိညာဉ်တော်သည်အသင်းတော်တို့အား အဘယ်သို့ မိန့်တော်မူသည်ကို ကြားရသောသူ တိုင်း နားထောင်ပါစေ။

“ဝှက်ထားသောမန္တ*နှင့် ကျောက်ဖြူကို အောင်နိုင်သောသူတို့အား ငါပေးမည်။ ထို ကျောက်ပေါ်တွင် နာမသစ်ကိုရေးထား၏။ မည် သူမျှထိုနာမသစ်ကိုမသိချေ။ ထိုကျောက်ကိုရရှိ သောသူသာလျှင် ထိုနာမသစ်ကို သိလိမ့်မည်။

သွာတိရမြို့ အသင်းတော်ထံသို့ယေရှု၏စာ

¹⁸“သွာတိရမြို့၌ရှိသော အသင်းတော်၏တမန်ကို ဤသို့စာရေးလော့။

“ဘုရားသခင်၏သားတော်သည် ဤအရာ တို့ကို ပြောကြား၏။ မီးလျှံကဲ့သို့သောမျက်လုံး နှင့် တောက်ပြောင်သောကြေးဝါကဲ့သို့ ခြေ ထောက်ရှိသော ဘုရားသခင်၏သားတော် သည် ဤအရာများကို မိန့်တော်မူ၏။ ¹⁹သင့်အ ကျင့်ကျင့်ခြင်း၊ ချစ်ခြင်း၊ အမှုဆောင်ခြင်း၊ ယုံ ကြည်ခြင်း၊ သည်းခံခြင်းတို့ကို ငါသိ၏။ သင် သည် ယခုတွင် ရှေးဦးစွာထက် သာ၍ကြိုးစား အားထုတ်ကြောင်း ငါသိ၏။ ²⁰သို့သော် ငါအ ပြစ်တင်စရာရှိ၏။ သင်သည် ယေဇဇလအမည် ရှိသောမိန်းမကို သူမလုပ်လိုသောအရာများ ကို လုပ်စေ၏။ သူမသည် ပရောဖက်ဖြစ်သည် ဟုပြော၏။ သို့သော်လည်း သူမ၏သွန်သင်မှု ဖြင့်ငါ၏လူတို့ကိုသွေးဆောင်နေ၏။ ယေဇဇလ သည် မတရားသောထုန်ကို မှီဝဲပြီးရှုပ်တုရှေ့ ရှိအစာများကို စားစေခြင်းဖြင့် ငါ၏လူတို့ကို သွေးဆောင်၏။ ²¹အပြစ်များမှ ပြန်လှည့်လာ ၍ စိတ်ပြောင်းလဲရန် သူ့ကို ငါအချိန်ပေး၏။ သို့ သော်လည်း သူမသည် မပြောင်းလဲလိုပါ။ ²²ထို့ ကြောင့် ဆင်းရဲဒုက္ခခံစားရမည့်အိပ်ရာပေါ်၌ ငါ ချထားမည်။ သူမနှင့်အတူ မတရားသောထုန် ကို မှီဝဲသောသူတို့သည် ပြင်းထန်စွာ ခံစား ရမည်။ သူမ၏အကျင့်မှ သူတို့သည် ပြန်လှည့်မ လာကြလျှင် ယခုပင် ငါသည် သူတို့ကို အပြစ် ဒဏ်ပေးမည်။ ²³သူမ၏နောက်လိုက်တို့ကိုလည်း ငါသတ်မည်။ သို့မှသာ အသင်းတော်အပေါင်း တို့သည် လူတို့က အဘယ်သို့ ဆင်ခြင်၍ကြံစည်

သည်ကို သိနိုင်သောသူတစ်ပါး ငါဖြစ်သည် ကို သိရကြလိမ့်မည်။ သင်တို့သည် အသီးသီး ကျင့်သောအကျင့်နှင့် အလျောက် ငါပြန်ပေး ဆပ်မည်။

²⁴“သို့သော်လည်း သွာတိရမြို့၌ ကြွင်းကျန် ရစ်သော သင်တို့သည် သူမ၏သွန်သင်ခြင်းကို မလိုက်ကြ။ စာတန်၏နက်နဲသောလျှို့ဝှက်ချက် ဟု သူတို့ခေါ်သောအရာတို့ကို သင်တို့မသင်ယူ ကြ။ ငါသည် သင်တို့ကို ဤကဲ့သို့ပြော၏။ သင် တို့အပေါ်၌ အခြားသောဝန်ထုပ်ကို ငါမတင်။ ²⁵သို့သော်လည်း ငါပြန်ကြွလာသည့်တိုင်အောင် ယခုအသက်ရှင်သကဲ့သို့ နေထိုင်ကြလော့။

²⁶“အဆုံးတိုင်အောင် ငါအလိုကို ကျင့်၍ အောင်မြင်သောသူသည် လူမျိုးတို့ကို အုပ်စိုးရ သောတန်ခိုးကို ငါပေးမည်။

²⁷ ‘သူသည် သူတို့ကို သံလုံတံနှင့်အုပ်စိုးလိမ့် မည်။ သူသည် သူတို့ကို မြေအိုးကဲ့သို့ ခွဲ ဖျက်လိမ့်မည်။’ ဆာလံ 2:9

²⁸ထိုတန်ခိုးသည် ခမည်းတော်ထံမှ ငါရရှိသော တန်ခိုးနှင့်တူ၏။ မိုဗ်းသောက်ကြယ်ကိုလည်း ထို သူအား ငါပေးမည်။ ²⁹ဝိညာဉ်တော်သည် အသင်းတော်တို့အား အဘယ်သို့ မိန့်တော်မူ သည်ကို ကြားရသောသူတိုင်းနားထောင်ပါစေ။

သားဒါအသင်းတော်ထံသို့ ယေရှု၏စာ

3 “သားဒါမြို့၌ရှိသော အသင်းတော်၏တမန် ကို ဤသို့ စာရေးလော့။

“ကြယ်ခုနှစ်လုံးနှင့် ဝိညာဉ်တော်ခုနှစ်ပါးရှိ သောသူက ဤအရာများကို မိန့်တော်မူ၏။ သင်၏အကျင့်ကို ငါသိ၏။ လူတို့သည် သင့်ကို အသက်ရှင်သည်ဟုပြောသော်လည်း သင်သည် အမှန်စစ်စစ် သေလျက်နေ၏။ ²နိုးကြားလော့။ လုံးလုံးလျားလျား မသေခင်သင်၌ရှိသော အ ရာကို ခွန်အားရှိအောင်ပြုစုလော့။ သင်ပြုလုပ် သောအရာများသည် ငါ၏ဘုရားသခင်ရှေ့၌ မစုံလင်ဖြစ်ကြောင်း ငါသိ၏။ ³ထို့ကြောင့် သင်

မန္တ ကောင်းကင်ဘုံမှ ဘုရားသခင်က သူလူတို့ကို သဲ ကန္တာရတွင် ပေးခဲ့သောအစာ ထွက် 16:4-36

သည် ခံယူ၍ ကြားသိရသောအရာများကို အောက်မေ့၍ လိုက်နာလော့။ စိတ်နှလုံးနှင့် အသက်တာကို ပြောင်းလဲကြလော့။ နိုးထကြလော့။ မဟုတ်လျှင် သူ့ခိုးကဲ့သို့ ရုတ်တရက်သင်ထံသို့ ငါလာမည်။ ငါသည်မည်သည့် အချိန်၌ လာမည်ကို သင်သိမည်မဟုတ်။⁴ သို့သော်လည်း သင်သည် ကိုယ်ကိုယ် သန့်ရှင်းအောင်ထား သောသူအချို့ သာဒိမြို့၌ရှိ၏။ ထိုသူတို့သည် ထိုက်တန်သောသူ ဖြစ်သောကြောင့် ဖြူစင်သောအဝတ်များကို ဝတ်ဆင်လျက် ငါနှင့်အတူ သွားလာကြလိမ့်မည်။⁵ အောင်နိုင်သောသူတို့သည်လည်း ဖြူစင်သောအဝတ်ကို ထိုသူတို့ကဲ့သို့ ဝတ်ဆင်လိမ့်မည်။ အသက်စာစောင်ထဲမှ ထိုသူ၏အမည်ကို ငါနှုတ်ပစ်မည်မဟုတ်။ ငါသည် သူ့ကိုပိုင်ဆိုင်သည်ဟု ငါ့မည်းတော်နှင့်ကောင်းကင်တမန်တို့ရှေ့၌ ငါပြောမည်။⁶ ဝိညာဉ်တော်သည် အသင်းတော်တို့အား အဘယ်သို့ မိန့်တော်မူသည်ကို ကြားရသောသူတိုင်း နားထောင်ပါစေ။

ဖိလဒေလဖိအသင်းတော်ထံသို့ ယေဂျူ၏စာ

⁷“ဖိလဒေလဖိမြို့၌ရှိသော အသင်းတော်၏ တမန်ကို ဤသို့စာရေးလော့။

“သန့်ရှင်းဟုတ်မှန်သောသူက သင့်အား ဤအရာများကို မိန့်တော်မူ၏။ ဒါဝိဒ်၏သေဘွဲ့ကို သူကိုင်ထား၏။ သူ့ဖွင့်သောအရာကို အဘယ်သူမျှ မပိတ်နိုင်၊ ပိတ်သောအရာကို အဘယ်သူမျှ မဖွင့်နိုင်။⁸ သင်၏အကျင့်ကို ငါသိ၏။ သင့်ရှေ့၌ဖွင့်ထားသောတံခါးကို ငါထားပြီ။ အဘယ်သူမျှ မပိတ်နိုင်။ သင်အားနည်းသည်ကို ငါသိ၏။ သို့သော်လည်း ငါ၏သွန်သင်ခြင်းကို သင်လိုက်နာပြီ။ ငါ၏နာမကို ပြောဆိုရန် မစွန့်မပယ်။⁹ နားထောင်လော့။ စာတန်ကို ဝတ်ပြုကိုးကွယ်သောအုပ်စုတစ်ခုရှိ၏။ သူတို့သည် ယုဒလူမျိုးများ ဖြစ်သည်ဟု ဆို၏။ သို့သော် သူတို့လိမ်ညာနေ၏။ သူတို့သည် ယုဒလူမျိုးအစစ်အမှန်မဟုတ်။ သူတို့သည် သင်၏ခြေရင်းသို့ လာရောက် ပြပ်ဝပ် စေခြင်းငှါ ငါပြုမည်။ ငါသည်

သင့်ကို ချစ်သောသူဖြစ်ကြောင်း သူတို့သိကြလိမ့်မည်။¹⁰ ငါ၏မိန့်တော်မူချက်ကို သင်သည် စိတ်ရှည်စွာဖြင့် လိုက်နာ၏။ ထို့ကြောင့် တစ်ကမ္ဘာလုံးသို့ ရောက်လာမည့်ဒုက္ခဆင်းရဲကာလမှ သင့်ကို ငါကာကွယ်မည်။ ထိုဒုက္ခဆင်းရဲခြင်းသည် မြေကြီးအပေါ်၌ နေသောလူသားရှိသမျှတို့ကို စုံစမ်းလိမ့်မည်။

¹¹“ငါအမြန် ကြွလာလိမ့်မည်။ ဤကဲ့သို့သာ ဆက်လက်၍ တည်ကြည်စွာ နေလော့။ သို့မှသာ အဘယ်သူမျှ သင်၏သရဖူကို ယူသွားနိုင်မည်မဟုတ်။¹² ငါသည်အောင်မြင်မှုကို ရသောသူကို ငါ့ဘုရားသခင်၏ဗိမာန်တော်၌ တိုင်ဖြစ်စေမည်။ သူသည် ဗိမာန်တော်ကို ဘယ်သောအခါမျှ စွန့်ခွါလိုလိမ့်မည်မဟုတ်။ ထိုသူအပေါ်၌ ငါ့ဘုရားသခင်၏ နာမတော်နှင့် ငါ့ဘုရားသခင်၏မြို့နာမကို ငါရေးထားမည်။ ထိုမြို့သည် ကောင်းကင်ဘုံရှိ ငါ၏ဘုရားသခင်ထံမှ ဆင်းလာသောယေဂျူလင်မြို့သစ်ဖြစ်၏။ ထိုသူအပေါ်၌ ငါ၏နာမသစ်ကိုလည်း ငါရေးမည်။¹³ ဝိညာဉ်တော်သည် အသင်းတော်တို့အား အဘယ်သို့ မိန့်တော်မူသည်ကို ကြားရသောသူတိုင်း နားထောင်ပါစေ။

လောဒိကီအသင်းတော်ထံသို့ ယေဂျူ၏စာ

¹⁴“လောဒိကီမြို့၌ရှိသော အသင်းတော်၏ တမန်ကို ဤသို့စာရေးလော့။

သင့်အား ဤအရာများကို မိန့်ဆိုသည်ကား “အာမင်”* ဖြစ်၏။ သူသည် သစ္စာရှိ၍ ဟုတ်မှန်သောသက်သေဖြစ်၏။ သူသည် ဘုရားသခင်ဖန်ဆင်းသောအရာခပ်သိမ်းကို အုပ်စိုး၏။ သူသည် ဤအရာများကို ပြောကြား၏။¹⁵ သင်၏အကျင့်ကို ငါသိ၏။ သင်သည် ပူလည်းမပူ၊ အေးလည်းမအေး။ သင်သည် ပူလျှင်ပူ၊ အေးလျှင် အေးရန် တစ်ခုခုကို ငါအလိုရှိ၏။

---

*“အာမင်” ယေဂျူအတွက် ဤနေရာ၌ နာမတစ်ခုအဖြစ် အသုံးပြုထားသည်။ ၎င်း၏အနက်အဓိပ္ပါယ်မှာ မှန်ကန်သောအရာတစ်စုံတစ်ခုကို ခိုင်မာစွာ သဘောတူခြင်း ဖြစ်သည်။

16“သို့သော် သင်သည် နွေးရုံသာနွေး၏။ ပူလည်းမပူ၊ အေးလည်းမအေး၊ ထို့ကြောင့် သင့်ကို ငါ့ခံတွင်းထဲမှ ထွေးထုတ်ပစ်ရန် အဆင်သင့်ရှိ၏။ 17“ငါသည် ကြွယ်ဝချမ်းသာ၏။ မည်သည့်အရာကိုမျှ အလိုမရှိ ကြွယ်ဝချမ်းသာပြီ 'ဟု သင်ပြောဆို၏။ သို့သော် သင်သည် အမှန်စင်စစ် ကိုယ်တိုင်ပင်ပန်းခြင်း၊ သနားဖွယ်ဖြစ်ခြင်း၊ ဆင်းရဲခြင်း၊ မျက်စိကန်းခြင်းနှင့် အဝတ်အချည်းစည်း ဖြစ်နေသည်ကို သင်မသိ။ 18“မီးနှင့်ချွတ်ပြီးသောရွှေကို ငါထံမှ ဝယ်ယူရန် သင့်ကို ငါအကြံပေးလို၏။ သို့မှသာ သင်အမှန်ချမ်းသာမည်။ စင်ကြယ်၍ ဖြူသောအဝတ်ကို ဝယ် လော့ဟု ငါပြော၏။ သို့မှသာ သင်၏ရှက်ဖွယ်ကောင်းသောအဝတ်ချည်းစည်းရှိခြင်းကို ပုံးကွယ်နိုင်မည်။ သင့်မျက်စိထဲသို့ ထည့်ရန် ဆေးဝယ်ဖို့ ငါပြောလို၏။ သို့မှသာ သင်အမှန်တကယ် မြင်နိုင်မည်။

19“ငါချစ်သောသူတို့ကို ငါစစ်ဆေး၍ သူတို့ကို ဆုံးမ၏။ ထို့ကြောင့် စတင်၍ ကြိုးစားအားထုတ်လော့။ သင်တို့၏စိတ်နှလုံးနှင့် အသက်တာကို ပြောင်းကြလော့။ 20“ငါသည် တံခါးဝ၌ ရပ်၍ တံခါးခေါက်လျက်နေ၏။ တစ်စုံတစ်ယောက်သည် ငါ့အသံကို ကြား၍ တံခါးဖွင့်လျှင် ငါသည် သူ့အထဲသို့ဝင်၍ သူနှင့်အတူစားသောက်မည်။ ထိုသူသည်လည်း ငါနှင့်အတူ စားသောက်ရလိမ့်မည်။

21“ငါသည် အောင်မြင်၍ ငါ့မည်းတော်၏ ပလ္လင်တော်ပေါ်မှာ ခမည်းတော်နှင့်အတူ ထိုင်နေသကဲ့သို့ အောင်မြင်သောသူသည် ငါ၏ ပလ္လင်ပေါ်မှာ ငါနှင့်အတူ ထိုင်နေရသောအခွင့်ကို ငါပေးမည်။ 22“ဝိညာဉ်တော်သည် အသင်းတော်တို့အား အဘယ်သို့ မိန့်တော်မူသည်ကို ကြားရသောသူတိုင်း နားထောင်ပါစေ။”

ယောဟန်ကောင်းကင်ဘုံကိုမြင်ခြင်း
4 ထို့နောက် ငါကြည့်၍ ငါ၏ရှေ့တွင် ကောင်းကင်၌ တံခါးဖွင့်ထားလျက်ရှိ၏။ ရှေးဦးစွာ

ငါ့ကို ပြောသောအသံနှင့်တူသောအသံကို ငါကြားရ၏။ ထိုအသံသည် တံပိုးခရာသံကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ ထိုအသံက “ဤအရပ်သို့ တက်လာလော့။ ဤနောက်တွင် ဖြစ်ပေါ်လာမည့်အရာကို သင့်အား ငါပြမည်” ဟုပြော၏။ 2 ထို့နောက် ဝိညာဉ်တော်သည် ငါ့ကိုထိန်းချုပ်၍ ငါ့ရှေ့တွင် ကောင်းကင်ဘုံရှိ ပလ္လင်တော်တစ်ခုတည်လျက် နေ၏။ တစ်စုံတစ်ယောက်သည် ပလ္လင်တော်ပေါ်မှာ ထိုင်လျက်နေ၏။ 3 ပလ္လင်ပေါ်မှာ ထိုင်နေသောသူသည် နဂါးသွဲ့ကျောက်၊ ပတ္တမြားများနှင့်တူသော အပိုးတန်ကျောက်များကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ ပလ္လင်တော်၏ဘေးပတ်လည်၌ မြကျောက်အဆင်းအရောင်ရှိသော သက်တံ့ရှိ၏။ 4 ပလ္လင်၏ဘေးပတ်လည်၌ အခြားသောပလ္လင်နှစ်ဆယ်လေးခုရှိ၏။ ထိုပလ္လင်နှစ်ဆယ်လေးခုပေါ်၌ အသက်ကြီးသူ နှစ်ဆယ်လေးပါး ထိုင်နေကြ၏။ ထိုအသက်ကြီးသူတို့သည် အဝတ်ဖြူကို ဝတ်ဆင်လျက် သူတို့၏ဦးခေါင်းပေါ်တွင် ရွှေသရဖူများဆောင်းထား၏။ 5 ပလ္လင်ပေါ်မှ လျှပ်စီးများလက်ပြီး မိုမ်းကြိုးသံများ ထွက်ပေါ်လာ၏။ ပလ္လင်၏ရှေ့၌ မီးခွက်ခုနှစ်လုံးထွန်းလျက်ရှိသည်။ ထိုမီးခွက်များသည် ဘုရားသခင်၏ ဝိညာဉ်တော်ခုနှစ်ပါးဖြစ်၏။ 6 ပလ္လင်၏ရှေ့တော်၌လည်း မှန်ပင်လယ်ကဲ့သို့သော အရာရှိ၏။ ကျောက်သလင်းကဲ့သို့ ကြည်လင်နေ၏။

ပလ္လင်၏အရှေ့နှင့် ဘေးတစ်ဘက်စီ၌ သတ္တဝါလေးပါးရှိ၏။ ဤသတ္တဝါလေးပါးသည် အရှေ့နှင့်အနောက်ဘက်တွင် မျက်စိများနှင့် ပြည့်နေ၏။ 7 ပထမသတ္တဝါသည် ခြင်္သေ့နှင့်တူ၏။ ဒုတိယသည် နွားနှင့်တူ၏။ တတိယသည် လူကဲ့သို့ မျက်နှာရှိ၏။ စတုတ္ထသည် ပျံနေသောလင်းယုန်ငှက်ကဲ့သို့ဖြစ်၏။ 8 ထိုသတ္တဝါလေးပါးတို့၏ကိုယ်ပတ်ဝန်းကျင်၌ တပါးတပါးလျှင်တွင် အတောင်ခြောက်ခုစီရှိ၍အတွင်း၌ မျက်စိနှင့်ပြည့်ကြ၏။

“အနန္တတန်ခိုးတော်နှင့် ပြည့်စုံ၍ အတိတ်ကာလ၊ ပစ္စုပ္ပန်ကာလအစဉ်ရှိတော်မူသောထာဝရအရှင်ဘုရား၊ ဘုရားသခင်

သည် သန့်ရှင်းတော်မူ၏။ သန့်ရှင်းတော်မူ၏။ သန့်ရှင်းတော်မူ၏။ သန့်ရှင်းတော်မူ၏။

ဟူ၍ သတ္တဝါလေးပါးတို့သည် နေ့ညဉ့်မပြတ် တစ်ခါမျှမရပ်ဘဲ ပြောဆိုကြ၏။

၉ ဤသတ္တဝါတို့သည်ပလ္လင်ပေါ်မှာထိုင်သော သူ၏ဘုန်းအသရေ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းကြ၏။ သူသည် အစဉ်အမြဲ အသက်ရှင်၏။ သတ္တဝါတို့သည် ထိုသို့ ချီးမွမ်းကြသောအခါ ¹⁰အသက်ကြီးသူနှစ်ဆယ်လေးဦးတို့သည်ပလ္လင်တော်ပေါ်မှာ ထိုင်နေသူအား ပြပ်ဝပ်လျှက်ရှိ၏။ အစဉ်အမြဲ အသက်ရှင်သောသူကို အသက်ကြီးသူတို့က ကိုးကွယ်ကြ၏။ အသက်ကြီးသူတို့သည်ပလ္လင်တော်ရှေ့တွင်သရဖူများကိုချလျက် ပြောသည်မှာ၊

¹¹“အကျွန်ုပ်တို့၏သခင်နှင့် ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် ဘုန်းအသရေ၊ ဂုဏ်နှင့်တန်ခိုးတော်ကို ရယူရန် ထိုက်တန်၏။ ကိုယ်တော်သည် ခပ်သိမ်းသောအရာအားလုံးတို့ကို ဖန်ဆင်းတော်မူပြီ။ အရာအားလုံးသည် အလိုတော်အတိုင်းတည်ရှိ၍ ဖန်ဆင်းလျက်ရှိကြပါ၏။ အကြောင်းမှာ သင်သည် သူတို့ကို အလိုရှိသောကြောင့်ပင်ဖြစ်၏။”

5 ပလ္လင်တော်ပေါ်တွင် ထိုင်နေသောသူ၏ လက်ျာဘက်တွင် စာတစ်လိပ်*ကို ငါမြင်၏။ ထိုစာစောင်၏နှစ်ဘက်လုံးတွင် စာများရှိ၏။ ထိုစာစောင်ကို တံဆိပ်တော်ခုနှစ်ခုဖြင့် ခတ်နှိပ်ထား၏။ ²ထို့နောက် တန်ခိုးကြီး သောကောင်းကင်တမန်တစ်ပါးက “တံဆိပ်တို့ကို ချိုးဖျက်ပြီး စာစောင်ကိုမည် သူဖွင့်ထိုက်သနည်း” ဟုကျယ်လောင်သောအသံနှင့် ကြွေးကြော်လျက်ရှိသည်ကို ငါမြင်၏။ ³သို့သော် ကောင်းကင်မြေကြီးပေါ်၊ မြေကြီးအောက်ရှိမည်သူမျှ စာစောင်ကိုဖွင့်၍ အထဲကိုကြည့်ရန် အဘယ်သူမျှ

မတတ်နိုင်။ ⁴ထို့နောက် ထိုစာစောင်ကို ဖွင့်၍ အထဲကို ကြည့်ရန်ထိုက်တန်သော သူမရှိသောကြောင့် ငါသည် ခါးသီးစွာ “ငိုကြွေးလေ၏။ ⁵သို့သော် အသက်ကြီးသူတစ်ဦးက မငိုကြွေးနှင့်။ ယုဒမိသားစုမှ ဖြစ်သောခြင်္သေ့သည် အောင်နိုင်မှုကိုရပြီ။ သူသည် ဒါဝိဒ်၏မျိုးနွယ်ဖြစ်၏။ တံဆိပ်ခုနှစ်ခုရှိသောစာစောင်ကို သူဖွင့်နိုင်စွမ်းရှိသည်” ဟုငါ့ကို ပြော၏။

⁶ထို့နောက်သတ္တဝါလေးပါးခြုံရုံလျှက် ပလ္လင်တော်၏အလယ်တွင် ရပ်နေသောသိုးသငယ်ကို ငါမြင်၏။ သိုးသငယ်၏ဘေးပတ်လည်တွင်လည်း အသက်ကြီးသူတို့ရှိ၏။ သိုးသငယ်သည် အသေသတ်ပြီးသကဲ့သို့ဖြစ်၏။ ထိုသိုးသငယ်သည် မြေကြီးတပြင်လုံး၌ လွှတ်သောဘုရားသခင်၏ ဝိညာဉ်ခုနှစ်ပါးတည်းဟူသော မျက်စိခုနှစ်လုံးနှင့်ချိုခုနှစ်ချောင်းရှိ၏။

⁷သူသည် လာ၍ ပလ္လင်တော်ပေါ်မှာ ထိုင်တော်မူသောသူ၏လက်ျာမှ စာစောင်ကိုခံယူလေ၏။ ⁸စာစောင်ကို ယူပြီးသောအခါအသက်ကြီးသူနှစ်ဆယ်လေးယောက်နှင့် သတ္တဝါလေးပါးတို့သည် သိုးသငယ်ရှေ့တွင် ပြပ်ဝပ်ကြ၏။ သူတို့တစ်ဦးစီတွင် စောင်းတစ်ခုစီရှိ၏။ နံ့သာပေါင်းစုံနှင့် ပြည့်ဝသောရွှေဖလားများကိုလည်း ကိုင်ဆောင်ထား၏။ ဤနံ့သာပေါင်းစုံနှင့်ပြည့်သောဖလားများသည် ဘုရားသခင်၏သန့်ရှင်းသောလူတို့၏ဆုတောင်းချက်များဖြစ်၏။ ⁹သူတို့သည် သီချင်းသစ်ဖြင့် သိုးသငယ်ကို ချီးမွမ်းကြ၏။

“စာစောင်ကို ယူ၍ တံဆိပ်တော်တို့ကိုဖွင့်ရန် သင်သည် ထိုက်တန်တော်မူ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ကိုယ်တော်သည်အသေသတ်ခြင်းကိုခံရပြီ။ ကိုယ်တော်၏အသွေးတော်ဖြင့် လူတို့ကို ဘုရားသခင်အဖို့အလိုငါလူမျိုးစုအသီးသီး၊ ဘာသာစကားအသီးသီး၊ လူအမျိုးအနွယ်စုအသီးသီးနှင့် နိုင်ငံအသီးသီးတို့မှ ဝယ်ယူတော်မူ၏။

¹⁰ ကိုယ်တော်သည်ဤလူတို့ကို နိုင်ငံတော်တစ်ခု ဖြစ်စေတော်မူပြီ။ အကျွန်ုပ်တို့၏

စာတစ်လိပ် စာရေးရာတွင် အသုံးပြုသောစာရွက်လိပ်ရှည် (သို့မဟုတ်) သားရေ၊

ဘုရားသခင်အဘို့ငှါ ယင်ပုရောဟိတ်
ဖြစ်ရန်သူတို့ကိုခန့်ထားတော်မူပြီ။ သူတို့
သည်မြေကြီးပေါ်မှာအုပ်စိုးရလိမ့်မည်။”

¹¹ထို့နောက် ငါကြည့်၍ ကောင်းကင်တမန်
များစွာ တို့၏အသံကို ငါကြားရ၏။ သူတို့သည်
ပလ္လင်တော်၊ သတ္တဝါလေးပါးနှင့် အသက်ကြီးသူ
တို့၏ဘေးပတ်လည်တွင်ရှိကြ၏။ ကုဋေထောင်
သောင်းမကသော ကောင်းကင်တမန်တို့သည်
ရှိကြ၏။ ¹²ကောင်းကင်တမန်တို့က

“အသေသတ်ခြင်းကို ခံခဲ့ပြီးသောသိုးသ
ငယ်သည် တန်ခိုး၊ စည်းစိမ်၊ ဥာဏ်
ပညာ၊ ခွန်အား၊ ဂုဏ်အသရေ၊ ဘုန်း
စည်းစိမ်နှင့် ချီးမွမ်းခြင်းကို ခံယူထိုက်
တော်မူ၏ဟု ကျယ်လောင်သောအသံ
နှင့်ပြောဆိုကြ၏”

¹³ထို့နောက် ငါကြည့်၍ ကောင်းကင်၊ မြေ
ကြီးပေါ်၊ မြေကြီးအောက်နှင့် ပင်လယ်ထဲရှိ
သောသတ္တဝါအပေါင်းတို့က ချီးမွမ်းခြင်း၊

“ဂုဏ်အသရေ၊ ဘုန်းအာနုဘော်နှင့် တန်
ခိုးတော်သည် ပလ္လင်ပေါ်မှာ ထိုင်တော်မူ
သောသူနှင့်သိုးသငယ်အပေါ် အစဉ်အမြဲ
တည်ရှိပါစေ”

ဟုပြောဆို ကြသည်ကို ငါကြား၏။

¹⁴သတ္တဝါလေးပါးတို့ကလည်း “အာမင်” ဟု
ပြောဆိုကြ၏။ အသက်ကြီးသူတို့သည်လည်း
ပြပ်ဝပ်၍ ကိုးကွယ်ကြ၏။

6 သိုးသငယ်သည် တံဆိပ်ခုနှစ်ခုတွင် ပထမ
တံဆိပ်ကို ဖွင့်သောအခါ ငါကြည့်လျှင်
မိုးမိုး ကြိုးသံကဲ့သို့သောအသံနှင့် ပြောသော
သတ္တဝါလေးပါးထံမှ တစ်ပါး၏အသံက “လာ
၍ ကြည့်လော့” ဟုပြောသည်ကို ငါကြား၏။
²ထို အခါ ငါကြည့်လျှင် ငါ့ရှေ့တွင် မြင်းဖြူတစ်
ကောင်ရှိ၏။ မြင်းစီးသောသူသည် လေးကိုကိုင်
ထား၏။ သူ၌ သရပူကို ပေးတော်မူ၏။ ရန်သူ
သည် ရှုံးနိမ့်လျက် သူသည် အောင်မြင်တထက်
အောင်မြင်ခြင်းကိုဆုတ်ခူးခြင်းငှါ ထွက်သွား၏။

³သိုးသငယ်သည်ဒုတိယတံဆိပ်ကိုဖွင့်သော
အခါဒုတိယသတ္တဝါက “လာ၍ကြည့်လော့” ဟု
ဆိုသည်ကို ငါကြား၏။ ⁴ထို့နောက် မြင်းနီတစ်
ကောင် ထွက်လာ၏။ ထိုမြင်းစီးသောသူသည်
ကမ္ဘာပေါ်မှ ငြိမ်သက်ခြင်းကို ရုပ်သိမ်းပိုင်သော
အခွင့်နှင့် အချင်းချင်း အသေသတ်ဖြတ်စေနိုင်
သောအခွင့်ရ၏။ မြင်းစီးသူအား ကြီးမားသော
ဓားကို ပေးတော်မူ၏။

⁵သိုးသငယ်သည် တတိယတံဆိပ်ကို ဖွင့်
သောအခါ တတိယသတ္တဝါက လာ၍ ကြည့်
လော့ဟုဆိုသည်ကို ငါကြား၏။ ငါကြည့်လျှင်
ငါ့ရှေ့တွင် မြင်းနက်ကြီးတစ်ကောင်ရှိ၏။ မြင်းစီး
သောသူသည် ချိန်ခွင်ကို ကိုင်ထား၏။ ⁶ထိုအခါ
အသံကဲ့သို့သောအရာကို ငါကြား၏။ သတ္တဝါ
လေးပါးရှိသောနေရာမှ ထိုအသံလာ၏။ ထိုအ
သံက “တစ်ရက်လုပ်ခအတွက် လျှံတစ်ခွက်နှင့်
တစ်ရက်လုပ်ခအတွက် မုယောဆန်သုံးခွက်ကို
ရ၏။ သို့ရာတွင်သံလွင်ဆီနှင့်စပျစ်ရည်ကိုမပျက်
စေနှင့်” ဟုဆို၏။

⁷သိုးသငယ်သည် စတုတ္ထတံဆိပ်ကို ဖွင့်
သောအခါ၊ စတုတ္ထသတ္တဝါက “လာ၍ ကြည့်
လော့” ဟုဆိုသံကို ငါကြား၏။ ⁸ငါကြည့်လျှင်
ငါ့ရှေ့တွင် အရောင်မဲ့သောမြင်းတစ်ကောင်ရှိ
၏။ မြင်းစီးသောသူ၏နာမည်သည် သေခြင်း
ဖြစ်၏။ သေမင်းနိုင်ငံသည် သူ၏နောက်၌လိုက်
ပါလာ၏။ သူတို့သည် မြေကြီး၏လေးပုံတစ်ပုံ
ကို အုပ်စိုးပိုင်သောအခွင့်ရ၏။ မီးဘေး၊ ငတ်
မှုတ်ခြင်းဘေး၊ အနာရောဂါဘေးနှင့် မြေကြီး
ပေါ်ရှိ တိရစ္ဆာန်ရှိုင်းများအားဖြင့်၊ လူတို့ကို
သတ်ပိုင်သောအခွင့်ကိုရ၏။ ⁹သိုးသငယ်သည်
ပဉ္စမတံဆိပ်ကို ဖွင့်သောအခါ ယင်ပလ္လင်
အောက်၌ ဝိညာဉ်အချို့ကို ငါမြင်ရ၏။ မိမိတို့
သက်သေခံချက်ကြောင့်၎င်း၊ ဘုရားသခင်၏
နှုတ်ကပတ်တော်အပေါ် သစ္စာရှိသောကြောင့်
၎င်း၊ အသတ်ခံရသောသူတို့၏ဝိညာဉ်များဖြစ်
၏။ ¹⁰“သန့်ရှင်း၍ စစ်မှန်သောအရှင်၊ မြေကြီး
ပေါ်မှာ နေသောလူတို့သည် အကျွန်ုပ်တို့ကို
သတ်သောကြောင့် တရားမစီရင်၊ အပြစ်ဒဏ်

မပေးဘဲ အဘယ်မျှကာလပတ်လုံးနေတော်မူမည်နည်း” ဟုဤဝိညာဉ်များသည် ကျယ်လောင်သောအသံဖြင့် ကြွေးကြော်ကြ၏။ ¹¹ထိုသူတို့၌ ဖြူသောဝတ်လုံကို ပေးတော်မူ၏။ သူတို့အား ခဏစောင့်ဆိုင်းရန် မိန့်တော်မူ၏။ သူတို့ကဲ့သို့ အသတ်ခံရမည့်ခရစ်တော်၏အမှုဆောင်သောသူတို့၏ညီအစ်ကို အချို့ကျန်ရှိနေသေး၏။ ဤသတ်ဖြတ်မှုအားလုံး ပြီးစီးသည့်အထိစောင့်ရန် ထိုဝိညာဉ်တို့အား မိန့်တော်မူ၏။

¹²သိုးသငယ်သည်ဆဌမတံဆိပ်ကိုဖွင့်သောအခါ ငါကြည့်လျှင် ကြီးမားသောလျှင်လှုပ်ခြင်း ဖြစ်၏။ နေသည် နက်သောဆံပင်ဖြင့်ရက်သောအထည်ကဲ့သို့ မည်းမှောင်သွား၏။ လဝန်းသည် သွေးကဲ့သို့နီ၏။ ¹³လေပြင်းတိုက်သောအခါ အချိန်မတန်သောသင်္ဘောသဖန်းသီးများသည် မိမိပင်မှ ကြွေကျသကဲ့သို့ ကြယ်များသည် မိုမ်းကောင်းကင်မှ မြေပေါ်သို့ ကျကြ၏။ ¹⁴မိုမ်းကောင်းကင်သည် နှစ်ခြမ်းကွဲသွား၍ စာစောင်လိပ်သကဲ့သို့ လွင့်သွား၏။ တောင်များ၊ ကျွန်းများအပေါင်းတို့သည် မိမိတို့နေရာအရပ်မှ ရွေ့သွားကြ၏။

¹⁵ထိုအခါ လူသားအားလုံးတို့သည်လည်း ဂူထဲနှင့်တောင်ပေါ်ရှိ ကျောက်များ၌ပုန်းအောင်းနေကြ၏။ သူတို့သည် လောကီဘုရင်အာဏာပိုင်၊ စစ်သူကြီး၊ ကြွယ်ဝချမ်းသာသူနှင့် တန်ခိုးရှိသူတို့ ဖြစ်ကြ၏။ ကျွန်ုပ်တို့လူလွတ်အားလုံးတို့သည် ပုန်းအောင်းနေကြ၏။ ¹⁶လူတို့ကတောင်နှင့် ကျောက်တို့အား “ငါတို့အပေါ်သို့ ကျကြပါ။ ပလ္လင်ပေါ်မှာ ထိုင်တော်မူသောသူ၏ မျက်နှာနှင့် သိုးသငယ်၏အမျက်တော်ကိုကွယ်ကာ၍ ငါတို့ကို ပုံးအုပ်ကြပါ။” ¹⁷သူတို့၏ကြီးမားသောဒေါသ၏နေ့ရက်ရောက်လာပြီ။ အဘယ်သူသည် ခံနိုင်မည်နည်း” ဟုပြောဆိုကြ၏။

က္ကသရေလလူမျိုး ၁၄၄၀၀၀

7 ဤအရာများပြီးဆုံးသောအခါ မြေကြီးအရပ်လေးမျက်နှာထောင့်စွန်း၌ ကောင်းကင်တမန်လေးပါးရပ်နေသည်ကို ငါမြင်၏။ ကောင်း

ကင်တမန်တို့သည် မြေကြီး၏အရပ်လေးမျက်နှာရှိလေတို့ကို ဆုပ်ကိုင်ထားကြ၏။ မြေကြီးပေါ်၊ ပင်လယ်ပေါ်နှင့် သစ်ပင်များအပေါ် လေမတိုက်ရန် ရပ်တန့်ထား၏။ ²ထိုအခါ ကောင်းကင်တမန်နောက်တစ်ပါးသည် အရှေ့မျက်နှာမှ လာသည်ကို ငါမြင်ရ၏။ ဤကောင်းကင်တမန်သည် အသက်ရှင်သောဘုရားသခင်၏တံဆိပ်တော်ကို ရရှိ၏။ ထိုကောင်းကင်တမန်သည် ကျယ်လောင်သောအသံဖြင့် မြေကြီးနှင့်ပင်လယ်ကို နာကျင်စေသောတန်ခိုးကို ပေးထားသည့်ကောင်းကင်တမန်လေးပါးအား ဤသို့ ဟစ်အော်လိုက်၏။ ³“သူက အကျွန်ုပ်တို့ဘုရားသခင်၏အမှုတော်ကို ဆောင်သောသူများအား တံဆိပ်မခတ်မှီ မြေကြီး၊ ပင်လယ်နှင့် သစ်ပင်များကို မနာကျင်စေနှင့်။ သူတို့၏နပူးပေါ်တွင် တံဆိပ်ခတ်ထားရမည်ဟု ပြောဆို၏။ ⁴ထိုတံဆိပ်ခတ်ခြင်းကို ခံရသောသူအရေအတွက်ကို ငါကြား၍ က္ကသရေလမိသားစုအားလုံးထဲက လူတသိန်းလေးသောင်း လေးထောင်တို့သည် တံဆိပ်ခတ်ခြင်းကိုခံရကြ၏။

⁵ ယုဒမိသားစုထဲက	၁၂၀၀၀
ရူဗင်မိသားစုထဲက	၁၂၀၀၀
ဂဒ်မိသားစုထဲက	၁၂၀၀၀
⁶ အာရှာမိသားစုထဲက	၁၂၀၀၀
နဿလိမိသားစုထဲက	၁၂၀၀၀
မနာရှေမိသားစုထဲက	၁၂၀၀၀
⁷ ရှိမောင်မိသားစုထဲက	၁၂၀၀၀
လေဝိမိသားစုထဲက	၁၂၀၀၀
က္ကသခါမိသားစုထဲက	၁၂၀၀၀
⁸ ဇာဗုလုန်မိသားစုထဲက	၁၂၀၀၀
ယောသပ်မိသားစုထဲက	၁၂၀၀၀
ဗယ်မိနိမိသားစုထဲက	၁၂၀၀၀

တို့သည် တံဆိပ်ခတ်ခြင်းကိုခံရကြ၏။

ကြီးမားသောလူစုလူဝေး

⁹ထို့နောက် ငါကြည့်သောအခါ လူများစွာကို ငါမြင်ရ၏။ လူများသောကြောင့် အဘယ်

သူမျှရေတွက်၍ မရနိုင်ပါ။ သူတို့သည် လူမျိုးများ၊ မျိုးနွယ်စုများစွာနှင့် ဘာသာစကားမျိုးစုံ ပြောသောသူတို့ ဖြစ်ကြ၏။ သူတို့သည် ဝတ်လုံဖြူကို ဝတ်ဆင်လျက် လက်ထဲတွင် စွန်ပလွန်ခက်များကို ကိုင်၍ ပလ္လင်တော်နှင့် သိုးသငယ်၏ရှေ့ ရပ်နေကြ၏။¹⁰ သူတို့ကလည်း “အောင်မြင်ခြင်းသည် ပလ္လင်တော်ပေါ်မှာ ထိုင်တော်မူသောငါတို့၏ဘုရားသခင်နှင့် သိုးသငယ်တို့က ပိုင်ဆိုင်၏” ဟုကျယ်လောင်သောအသံနှင့် ကြွေးကြော်ကြ၏။¹¹ အသက်ကြီးသူတို့မှစသော ကောင်းကင်တမန်အားလုံးသည် ပလ္လင်တော်မှ သတ္တဝါလေးပါး၏ ပတ်ဝန်းကျင်၌ ရပ်နေကြ၏။ ကောင်းကင်တမန်အပေါင်းတို့သည်ပလ္လင်တော်ရှေ့၌ မျက်နှာနှင့်ပြင်ဝပ်လျက် ဘုရားသခင်ကို ကိုးကွယ်ကြ၏။¹² “အာမင်၊ ချီးမွမ်းခြင်း၊ ဘုန်းအသရေ၊ ဥာဏ်ပညာ၊ ကျေးဇူးတော်၊ ဂုဏ်အသရေတန်ခိုးနှင့် ခွန်အားသည် ငါတို့ဘုရားသခင်သာအစဉ်အမြဲပိုင်ပါစေ” “အာမင်” ဟု ပြောဆိုကြ၏။

¹³ ထို့နောက် အသက်ကြီးသူတစ်ဦးက “ဝတ်လုံဖြူကို ဝတ်ဆင်သော ဤသူတို့သည် အဘယ်သူနည်း။ အဘယ်အရပ်က လာသနည်း” ဟု ငါအား မေး၏။

¹⁴ “ထိုသူများတို့သည် အဘယ်သူဖြစ်ကြောင်းကို ကိုယ်တော်သိပါ၏” ဟုငါပြောဆို၏။ ထိုအသက်ကြီးသောသူက “ဤသူတို့သည် ကြီးစွာသောဆင်းရဲဒုက္ခထဲက ထွက်မြောက်လာကြသောသူတို့ဖြစ်ကြ၏။ သူတို့သည် မိမိတို့ဝတ်လုံကို သိုးသငယ်၏အသွေးနှင့် လျှော်ထားကြ၏။ ယခုတွင် သူတို့သည် သန့်ရှင်းဖြူစင်ကြ၏။¹⁵ ထိုကြောင့်သူတို့သည် ဘုရားသခင်၏ပလ္လင်တော်ရှေ့၌ ရောက်နေ၍ ဘုရားသခင်ကို သူ၏ဗိမာန်တော်၌ နေ့ညမပြတ် ဝတ်ပြုကိုးကွယ်ကြ၏။ ပလ္လင်ပေါ်မှာ ထိုင်တော်မူသောသူတစ်ဦးသည် သူတို့ကို ကွယ်ကာမည်။¹⁶ သူတို့ဘယ်သောအခါမျှ မငတ်မှုတ်ပါ။ သူတို့ဘယ်သောအခါမျှ ရေမငတ်ပါ။ နေသည် သူတို့ကို မနာကျင်စေပါ။ မည်သည့်အပူမျှ သူတို့ကို မလောင်စေပါ။

¹⁷ ပလ္လင်၏အလယ်၌ရှိသောသိုးသငယ်သည် သူတို့၏သိုးထိန်း ဖြစ်လိမ့်မည်။ အသက်စမ်းရေတွင်းသို့ သူတို့ကို လမ်းပြလိမ့်မည်။ ဘုရားသခင်သည် သူတို့မျက်စိ၌ မျက်ရည်ရှိသမျှတို့ကို သုတ်လိမ့်မည်” ဟုဆိုလေ၏။

သတ္တမတံဆိပ်

8 သိုးသငယ်သည်သတ္တမတံဆိပ်ကိုဖွင့်သောအခါ ကောင်းကင်ဘုံ၌ နာရီဝက်မျှ တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်သွား၏။² ထို့နောက် ဘုရားသခင်၏ရှေ့တော်၌ ရပ်နေသောကောင်းကင်တမန်ခုနှစ်ပါးကို ငါမြင်ရ၏။ သူတို့၌ တံပိုးခုနှစ်လုံးကိုပေး၏။

³ ကောင်းကင်တမန် နောက်တစ်ပါးသည် ယင်ပလ္လင်ရှေ့၌ လာ၍ ရပ်နေ၏။ ဤကောင်းကင်တမန်သည် နံ့သာထည်ရန် လင်ပန်းကို ကိုင်ထား၏။ ထိုကောင်းကင်တမန်အား ဘုရားသခင်၏ သန့်ရှင်းသောလူတို့၏ ဆုတောင်းချက်များနှင့်အတူ ဘုရားသခင်ထံသို့ ပူဇော်ရန် နံ့သာများစွာ ပေး၏။ ကောင်းကင်တမန်သည် ပလ္လင်တော်ရှေ့တွင်လည်းကောင်း၊ ယင်ပလ္လင်ပေါ်တွင် လည်းကောင်း ထိုပူဇော်သတ္တုတို့ကို တင်၏။⁴ နံ့သာ၏အခိုးအငွေ့များသည် ကောင်းကင်တမန်၏လက်မှ ဘုရားသခင်ထံသို့ ရောက်သွား၏။ အခိုးအငွေ့များသည်လည်း ဘုရားသခင်လူတို့၏ဆုတောင်းခြင်းနှင့်အတူ ဘုရားသခင်ထံတော်သို့ ရောက်ရှိ၏။⁵ ထို့နောက် နံ့သာလင်ပန်းကို ယင်ပလ္လင်မှ မီးနှင့်ကောင်းကင်တမန်က ပြည့်ထည့်၏။ ကောင်းကင်တမန်သည် နံ့သာလင်ပန်းကို မြေကြီးပေါ်သို့ ချလိုက်၏။ ထိုအခါ လျှပ်စီးဖြတ်ခြင်း၊ မိုသီးခြင်း၊ အသံမြည်ခြင်း၊ မြေလျင်လှုပ်ခြင်း ဖြစ်ကြ၏။

ကောင်းကင်တမန်နှစ်ပါးသည် သူတို့၏ တံပိုးများကိုမှုတ်၏

⁶ ထိုအခါ တံပိုးခုနှစ်ခု ကိုင်ထားသော ကောင်းကင်တမန် ခုနှစ်ပါးတို့သည် တံပိုးများကို မှုတ်ရန် ပြင်ဆင်ကြ၏။

⁷ပထမကောင်းကင်တမန်သည် တံပိုးကို မှုတ်သောအခါ ဝိုင်းဝန်းပြီး မီးရောနှောသော အသွေးများကို မြေကြီးပေါ် လောင်းချလိုက်၏။ ထိုအခါ မြေကြီးသုံးပုံတစ်ပုံ၊ သစ်ပင်သုံးပုံတစ်ပုံ နှင့်စိမ်းလန်းသောမြက်ပင် ရှိသမျှတို့ကို လောင်ကျွမ်းလေ၏။

⁸ဒုတိယကောင်းကင်တမန် သည် တံပိုးကို မှုတ်သောအခါ မီးလောင်သောတောင်ကဲ့သို့ သောအရာတစ်ခုကို ပင်လယ်ထဲသို့ပစ်ချလိုက်၏။ ပင်လယ်သုံးပုံတစ်ပုံသည် သွေးဖြစ်သွား၏။

⁹ပင်လယ်ထဲ၌ အသက်ရှင်သောသတ္တဝါသုံးပုံတစ်ပုံသေဆုံး၏။ သင်္ဘောသုံးပုံတစ်ပုံလည်း ပျက်စီးသွား၏။

¹⁰တတိယကောင်းကင်တမန်သည် တံပိုးကို မှုတ်သောအခါ လောင်ကျွမ်းနေသောမီးတုတ်ကဲ့သို့သော ကြယ်ကြီးတစ်လုံးသည် ကောင်းကင်မှ မြစ်သုံးပုံတစ်ပုံနှင့် စမ်းရေတွင်းအပေါ်သို့ကျ၏။ ¹¹ထိုကြယ်သည် ဒေါနရွက်*ဟူသော အမည်ရှိ၏။ ရေသုံးပုံတစ်ပုံသည် ခါးလာ၏။ ထိုခါးသောရေကို သောက်သောကြောင့် လူများ သေကြ၏။

¹²စတုတ္ထကောင်းကင်တမန်သည် တံပိုးကို မှုတ်သောအခါ နေသုံးပုံတစ်ပုံ၊ လသုံးပုံတစ်ပုံ နှင့်ကြယ်သုံးပုံတစ်ပုံသည် မှောင်မိုက်သွား၏။ ထို့ကြောင့် နေသုံးပုံတစ်ပုံ၊ ညသုံးပုံတစ်ပုံသည် လည်း အလင်းမရှိ။

¹³ငါကြည့်နေစဉ် မြင့်သောကောင်းကင်၌ လင်းယုန်တစ်ကောင် ယှဉ်နေသောအသံကို ငါကြား၏။ ထိုလင်းယုန်သည် “ကမ္ဘာပေါ်ရှိ လူသားတို့အတွက် ဒုက္ခ၊ ဒုက္ခ၊ ဒုက္ခဟူ၍၎င်း၊ ကျန်သောကောင်းကင်တမန်သုံးပါးသည် မိမိတို့တံပိုးများကို မှုတ်သောအခါ ဒုက္ခပြဿနာများ စလိမ့်မည်” ဟူ၍၎င်း ကျယ်လောင်သော အသံနှင့်ဆို၏။

9ပဉ္စမကောင်းကင်တမန်သည် မိမိတံပိုးကို မှုတ်သောအခါကြယ်တစ်လုံးသည်ကောင်းကင်မှ မြေကြီးပေါ်သို့ ကျလာသည်ကို ငါမြင်၏။ အနက်ဆုံးသော တွင်း၏သော့ကို ထိုကြယ်အား ပေး၏။ ²ထိုအခါ ကြယ်သည် အနက်ဆုံးသော တွင်းကို ဖွင့်၏။ တွင်းထဲမှ သတ္တုကျိုသည့်မီးပို အခိုးကဲ့သို့သော မီးခိုးမီးငွေ့များ ထွက်လာ၏။ ထိုတွင်းမှ မီးခိုးကြောင့် နေနှင့်ကောင်းကင်သည် မှောင်မိုက်လေ၏။ ³မီးခိုးထဲမှ ကျိုင်းကောင်များ*သည် မြေကြီးပေါ်သို့ထွက်၍ကင်းမြီးကောက်ကဲ့သို့ ထိုးဆိတ်နိုင်သောတန်ခိုးကို ရကြ၏။ ⁴မြေပေါ်ရှိမြက်ပင် သို့မဟုတ်မည်သည့် အပင်များနှင့် သစ်ပင်များကို မျှမထိခိုက်စေခြင်းငှါကျိုင်းကောင်များကို မှာထား၏။ နပူးပေါ်၌ ဘုရားသခင်၏တံဆိပ်ခတ်ခြင်းကို မခံသောသူတို့ကိုသာ ညှဉ်းဆဲရမည်။ ⁵လူတို့ကို ငါးလခန့်နာကျင်စေခြင်းငှါသာ ဤကျိုင်းကောင်များကို တန်ခိုးပေးထား၏။ သို့သော် ဤကျိုင်းကောင်များသည် လူတို့ကို သတ်ရန် တန်ခိုးမပေးထားချေ။ လူတို့ခံစားရသောနာကျင်မှုသည် ကင်းမြီးကောက်ကိုက်သောအခါ နာသောနာကျင်မှုကဲ့သို့ဖြစ်၏။ ⁶ထိုနေ့ရက်များတွင် လူတို့သည် သေခြင်းကို ရှာကြလိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း သူတို့မတွေ့ရကြ။ သူတို့သည် သေလိုကြလိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း၊ သေခြင်းသည် သူတို့ထံမှ ပုန်းကွယ်နေလိမ့်မည်။

⁷ကျိုင်းကောင်များသည် စစ်ပွဲအတွက် ပြင်ဆင်သောမြင်းများနှင့်တူ၏။ သူတို့၏ဦးခေါင်းပေါ်၌ ရွှေနှင့်တူသောသရဖူကို ဆောင်းထား၏။ မျက်နှာသည် လူမျက်နှာနှင့်တူ၏။ ⁸ဆံပင်သည် မိန်းမဆံပင်နှင့်တူ၏။ သွားသည် ခြင်္သေ့သွားနှင့်တူ၏။ ⁹ရင်အုပ်သည် သံရင်အုပ်တန်ဆာနှင့်တူ၏။ တောင်ပံခတ်သံသည် စစ်တိုက်၍ ပြေးလာသော မြင်းလှည်းများစွာ၏အသံနှင့်တူ၏။ ¹⁰ကျိုင်းကောင်တို့မှာ ကင်းမြီးကောက်

ဒေါနရွက် အလွန်ခါးသောအပင်၏အမည်။ ဤနေရာမှာ ခါးသီးသောဝမ်းနည်းပူဆွေးမှုကို ဆိုလိုသည်။

ကျိုင်းကောင်များ နံ့ကောင်များကဲ့သို့ ပိုးမွှားများ၊ တစ်ခါတစ်ရံများစွာသောကျိုင်းကောင်များလာပြီး စိုက်ပင်အားလုံးကို ကိုက်စားတတ်သည်။ ထွက်10-ကို ဖတ်ပါ။

ကဲ့သို့ ထိုးနိုင်သောအမြီးများရှိ၏။ လူတို့ကို ငါးလပတ်လုံး နာကျင်မှုပေးနိုင်သောတန်ခိုးသည် သူတို့၏အမြီးများ၌ရှိ၏။¹¹ ကျိုင်းကောင်တို့မှာ ဘုရင်တစ်ပါးရှိ၏။ သူတို့၏ဘုရင်သည် အနက်ဆုံးသောတွင်း၏တမန်ဖြစ်၏။ သူ၏အမည်မှာ ဟေဗြဲဘာသာအားဖြင့် အဗဒ္ဒါန် * ဟူ၍၎င်း၊ ဟေလသဘာသာအားဖြင့် အပေါလျုန်ဟူ၍၎င်းခေါ်၏။ အဗဒ္ဒါန်နှင့် အပေါလျုန်၏အဓိပ္ပါယ်မှာ ဖျက်ဆီးသူဖြစ်သည်။

¹²ပထမဦးဆုံး ကြီးမားသောဘေးဒုက္ခတစ်ခုကျော်လွန်ပြီ။ သို့ရာတွင်ကြည့်လော့၊ နောက်ထပ်ကြီးမားသောဘေးဒုက္ခနှစ်ခု ထပ်လာလိမ့်မည်။

¹³ဆဋ္ဌမကောင်းကင်တမန်သည် တံပိုးကို မှုတ်သောအခါ ဘုရားသခင်၏ရှေ့တော်၌ ရှိသောရွှေယင်ပလ္လင်ပေါ် ချိုလေးချောင်းထဲမှ ထွက်လာသောအသံကို ငါကြားရ၏။¹⁴ ထိုအသံက “ကြီးမားသောဥပရတ်မြစ်နားမှာ ချည်နှောင်ထားသော ကောင်းကင်တမန်လေးပါးကိုလွှတ်လော့” ဟုတံပိုးရှိသောဆဋ္ဌမကောင်းကင်တမန်အား ပြော၏။¹⁵ ထိုကောင်းကင်တမန်လေးပါးတို့ကို ဤနှစ်လ၊ ရက်၊ နာရီအတွက် အဆင်သင့်ဖြစ်ရန် ပြုလုပ်ထားခြင်း ဖြစ်၏။ ဤကောင်းကင်တမန်တို့ကို ကမ္ဘာပေါ်ရှိ လူသုံးပုံတစ်ပုံကိုသတ်ရန် လွှတ်လိုက်ခြင်းဖြစ်၏။¹⁶ မြင်းစီးသူရဲတို့၏အရေအတွက်ကို ငါကြား၏။ ထိုအရေအတွက်မှာ ကုဋေနှစ်ဆယ်ဖြစ်၏။

¹⁷ထိုအတူ ဗျာဒိတ်ဂူပါရုံ* ၌ မြင်းများနှင့် မြင်းစီးသူများကို ငါမြင်၏။ သူတို့သည် မီးကဲ့သို့ နီသောအဆင်းနက်ပြာနှင့် ကန့်ကဲ့သို့ ဝါသောအရောင်ရှိသည့်ရင်အုပ်တန်ဆာရှိ၏။ မြင်းတို့၏ခေါင်းသည် ခြင်္သေ့ဦးခေါင်းနှင့်တူ၏။ မြင်းတို့

ပါးစပ်ထဲမှမီး၊ မီးခိုးနှင့်ကန့်များ ထွက်လာ၏။¹⁸ ကမ္ဘာမြေကြီး၏လူသုံးပုံတစ်ပုံသည် ဤဆိုးယုတ်သောမြင်းပါးစပ်မှ ထွက်လာသောမီးခိုးနှင့် ကန့်ဟူသောဘေးသုံးပါးကြောင့် သေကြ၏။¹⁹ မြင်းတို့၏တန်ခိုးများသည် သူတို့၏ပါးစပ်နှင့် အမြီးရှိ၏။ သူတို့၏အမြီးသည် မြေကဲ့သို့ဖြစ်ပြီး၊ လူတို့ကို ဒဏ်ရာရစေ၍ ကိုက်နိုင်သောဦးခေါင်းများရှိ၏။

²⁰ကမ္ဘာပေါ်တွင် ကြွင်းသောလူတို့သည် ဤဘေးဒဏ်များဖြင့် အသတ်မခံခဲ့ကြပါ။ သို့သော်လည်း သူတို့၏လက်ဖြင့် ပြုလုပ်သောအရာများမှ ပြန်လှည့်ကာ သူတို့၏စိတ်နှလုံးနှင့် အသက်တာများကို မပြောင်းလဲကြသေးချေ။ မမြင်၊ မကြား၊ မလျှောက်နိုင်သောရွှေ၊ ငွေ၊ ကြေးဝါ၊ ကျောက်နှင့်သစ်သားဖြင့် ပြုလုပ်သောရုပ်တုများနှင့်နတ်ကို ကိုးကွယ်ခြင်းမှ သူတို့သည် ရပ်တန့်ခြင်းမရှိ။²¹ သူတို့သည် လူ့အသက်ကိုသတ်ခြင်း၊ သူတစ်ပါးကိုပြုစားခြင်း၊ မတရားသောမေထုန်ကို မှီဝဲခြင်း၊ သူများဥစ္စာကို ခိုးခြင်းစသောအမှုအကျင့်များမှ နောင်တမရဘဲနေကြ၏။

ကောင်းကင်တမန်နှင့် စာလိပ်ငယ်

10 ထို့နောက် တန်ခိုးကြီးသောကောင်းကင်တမန်နောက်တစ်ပါးသည် ကောင်းကင်မှဆင်းသက်လာသည်ကို ငါမြင်၏။ ထိုကောင်းကင်တမန်သည် မိုဗ်းတိမ်ကိုဝတ်လျက် ခေါင်းပေါ်၌သက်တုဝန်းရံထား၏။ သူ၏မျက်နှာသည် နေနှင့်တူပြီး ခြေထောက်သည်မီး တိုင်များနှင့်တူ၏။² သူသည် စာစောင်ငယ်တစ်ခုကို ကိုင်ထား၏။ ထိုစာစောင်ငယ်သည် သူ၏လက်ထဲ၌ ဖွင့်လျက်ရှိ၏။ ကောင်းကင်တမန်သည် သူ၏လက်ျာခြေထောက်ကို ပင်လယ်ထဲတွင်ချထားပြီး လက်ဝဲခြေထောက်ကို ကုန်းပေါ်တွင်ချထား၍³ ခြင်္သေ့ဟောက်သကဲ့သို့ အသံကျယ်နှင့် ကြွေးကြော်၏။ ထိုကောင်းကင်တမန်အော်ပြီး သောအခါ မိုဗ်းကြိုးသံခုနှစ်ချက်က ပြော

အဗဒ္ဒါန် ဓမ္မဟောင်းခေတ်တုန်းက ဤအရာသည် သေခြင်း နေရာ၏အမည်ဖြစ်သည်။ ယောဘ 26:6; ဆာလံ 88:11

ဗျာဒိတ်ဂူပါရုံ ဂူပါရုံများသည် အိပ်မက်များကဲ့သို့ ဘုရားသခင်က လူတို့ထံ စကားပြောရာ၌ အသုံးပြုသောတစ်ခုတစ်ခုဖြစ်သည်။

လိုက်၏။ ⁴မိုဃ်းကြီးခုနှစ်ချက်က မြည်ပြီးသော အခါ ငါသည် စရေးလိုက်၏။ သို့သော်လည်း ကောင်းကင်မှ အသံကို ငါကြားရ၏။ “မိုဃ်းကြီးခုနှစ်ချက် မြည်သောအရာကို မရေးမမှတ်နှင့်။ ဤအရာများကို လျှို့ဝှက်ထားလော့” ဟု အသံကပြော၏။

⁵ပင်လယ်နှင့်၊ မြေကြီးပေါ်မှာ ရပ်နေသော ကောင်းကင်တမန်သည် သူ၏လက်ျာလက်ကို ကောင်းကင်သို့ မြှောက်လိုက်၏။ ⁶ကောင်းကင်တမန်သည် အစဉ်အမြဲ အသက်ရှင်သော သူအားဖြင့် ကျိန်ဆိုခြင်းကို ပြုလေ၏။ သူသည် မိုဃ်းကောင်းကင်နှင့်၎င်း အထဲ၌အရာအားလုံးကို ဖန်ဆင်းသောသူ ဖြစ်၏။ မြေကြီးနှင့်မြေကြီးပေါ်ရှိ အရာအားလုံးကို သူဖန်ဆင်းတော်မူ၏။ ပင်လယ်နှင့် ပင်လယ်ထဲ၌ရှိသောအရာအားလုံးကို သူဖန်ဆင်းစီရင်၏။ ကောင်းကင်တမန်ကလည်း “ဘုရားသခင်သည် မည်သည့်အရာကိုမျှ နှောင့်နှေးစေမည်မဟုတ်။ ⁷သတ္တမကောင်းကင်တမန်သည် သူ၏တံပိုးကို မှုတ်ရန် အချိန်ရောက်သောအခါ ဘုရားသခင်၏လျှို့ဝှက်သောအစီအစဉ်ပြီးဆုံးလိမ့်မည်။ ဤအစီအစဉ်သည် ဘုရားသခင်၏အစေခံများဖြစ်သော ပရောဖက်တို့အား ပြောသောဝမ်းမြောက်ဖွယ်ရာသတင်းကောင်းဖြစ်၏” ဟုဆိုလေ၏။

⁸ထို့နောက်ကောင်းကင်မှ အရင်ကဲ့သို့သော အသံကို တစ်ဖန် ငါကြားရ၏။ အသံက ငါအား “ပင်လယ်နှင့်မြေကြီးပေါ်တွင်ရပ်လျက်နေသော ကောင်းကင်တမန်၏လက်ထဲ၌ ပွင့်နေသောစာစောင်ကို သွားယူလော့” ဟုဆို၏။

⁹ထို့ကြောင့် ငါသည် ကောင်းကင်တမန်ထံသို့ သွား၍ စာစောင်ငယ်ကို ပေးပါဟု တောင်း၏။ သူကလည်း “စာစောင်ကိုယူ၍ စားလော့။ သင်၏ဝမ်းထဲတွင် ခါးလိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း သင်၏ပါးစပ်ထဲတွင် ပျားရည်ကဲ့သို့ ချိုနေလိမ့်မည်” ဟုဆို၏။ ¹⁰ထို့ကြောင့် ကောင်းကင်တမန်၏လက်မှ စာစောင်ငယ်ကို ငါယူ၍ စားလိုက်၏။ ငါ့ပါးစပ်ထဲ၌ ပျားရည်ကဲ့သို့ ချိုသောအရသာရှိ၏။ သို့သော်လည်း ငါစားပြီးမှ ငါဝမ်း

ထဲ၌ ခါးသည်ကို ငါခံစား၏။ ¹¹ထို့နောက် သူတို့ကလည်း “သင်သည် လူအမျိုးမျိုးသောဘာသာစကားကို ပြောသောလူတို့ကို၎င်း၊ ရှင်ဘုရင်တို့ကို၎င်း၊ တပန်ပရောဖက်ပြု၍ ဟောပြောရမည်” ဟုပြောလေ၏။

သက်သေနှစ်ဦး

11 ထို့နောက် တောင်ဌေးကဲ့သို့ ရှည်သော ပေတံတုတ်တစ်ချောင်းကို ငါ့အား ပေး၍ငါ့ကိုပြောဆိုသည်မှာ “ဘုရားသခင်၏ဗိမာန်တော်နှင့်ယင်ပလ္လင်ကိုသွား၍တိုင်းတာပြီးထိုနေရာတွင်ကိုးကွယ်သောသူတို့ကို ရေတုတ်လော့။ ²သို့သော်လည်း ဗိမာန်တော်အပြင် ဘက်ရှိတန်တိုင်းကိုမတိုင်းနှင့် ပယ်ထားလော့။ အကြောင်းမူကား၊ တပါးအမျိုးသားတို့ကို ပေးထားခြင်းဖြစ်၏။ သူတို့သည် သန့်ရှင်းသောမြို့တော်ကို လေးဆယ်နှစ်လပတ်လုံးလျှောက် သွားရမည်။ ³ငါ၏သက်သေခံနှစ်ဦးကို ငါတန်ခိုး ပေးမည်။ သူတို့သည် လျော်တေအဝတ်* ကို ဝတ်လျက် ရက်ပေါင်းတစ်ထောင်နှစ်ရာခြောက်ဆယ် ကာလပတ်လုံးပရောဖက်ပြုကြလိမ့်မည်။”

⁴ဤသက်သေခံနှစ်ဦးသည် မြေကြီးအရှင်၏ရှေ့တော်၌ ရပ်နေသောသံလွင်ပင်နှစ်ပင်နှင့် မီးအိမ်တိုင်နှစ်တိုင်ဖြစ်၏။ ⁵တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူသည် သက်သေခံနှစ်ဦးကို ဒုက္ခပေးလျှင် သူတို့၏ပါးစပ်ထဲမှ မီးများထွက်လာပြီးရန် သူတို့ကို မျိုချလိမ့်မည်။ သူတို့ကို ဒုက္ခပေးရန် ကြိုးစားသောသူသည် ထိုနည်းတူ သေရမည်။ ⁶ထိုသူတို့သည် ပရောဖက်အမှုပြုသောနေ့ရက်ကာလ၌ မိုးမရွာစေခြင်းငှါ မိုးကောင်းကင်ကို ပိတ်ရသောအခွင့်ရှိ၏။ သူတို့သည် ရေကိုအသွေးဖြစ်စေနိုင်သောအခွင့်နှင့် ဘေးဒုက္ခအမျိုးမျိုးတို့ကို မြေကြီးသို့ ပို့ရသောအခွင့်ကိုရကြ၏။

⁷ထိုသက်သေခံနှစ်ဦးသည် သူတို့၏သတင်းစကားကို ပြောကြားပြီးသောအခါ အနက်ဆုံး

လျော်တေအဝတ် တိရစ္ဆာန်အမွှေးမှ ပြုလုပ်ထားသော အင်္ကျီကြမ်း၊ တစ်ခါတစ်ရံ လူတို့က ဝမ်းနည်းခြင်းကို ပြခြင်းငှါ ၎င်းကို ဝတ်ခဲ့ကြသည်။

သောတူင်းက ထွက်လာသောသားရဲသည် သူတို့ကို တိုက်ခိုက်၍ အောင်နိုင်ပြီး သတ်လိမ့်မည်။⁸ သက်သေခံနှစ်ဦး၏အလောင်းသည် ကြီးမားသောမြို့၏လမ်းပေါ်၌ လဲလျောင်းနေ မည်။ ထိုမြို့သည် သောဒံနှင့် အဲဂုတ္တုဟု အမည်ပေး၏။ မြို့အတွက် ပေးထားသော ဤနာမည်သည် အထူးအဓိပ္ပါယ်ရှိသည်။ ဤမြို့၌ သူတို့သခင်သည်လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ အသေခံတော်မူ၏။⁹ အမျိုးမျိုးသော၊ ဘာသာစကားကို ပြောသောလူ အမျိုးအနွယ်တို့သည် သက်သေခံနှစ်ဦး၏အလောင်းများကို သုံးရက်ခွဲပတ်လုံး ကြည့်ကြလိမ့်မည်။ သူတို့ကို မှုပ်နှံရန် ငြင်းပယ်ကြလိမ့်မည်။¹⁰ မြေကြီးပေါ်မှာ နေသောသူတို့သည် ဤနှစ်ယောက်သေသွား သောကြောင့် ပျော်ရွှင်ကြလိမ့်မည်။ သူတို့သည် ပွဲများပြုလုပ်ပြီး တစ်ယောက်ကိုယောက်လက်ဆောင်ပို့ပေးကြလိမ့်မည်။ ဤသက်သေခံနှစ်ဦးသည် မြေကြီးပေါ်မှာ နေသောသူတို့ထံသို့ ဆင်းရဲဒုက္ခများစွာ ယူဆောင်လာသောကြောင့် သူတို့သည် ထိုကဲ့သို့ ပြုလုပ်ကြလိမ့်မည်။

¹¹ သို့သော်လည်း သုံးရက်ခွဲလွန်ပြီးလျှင် ဘုရားသခင် အထံတော်က အသက်ဝိညာဉ်သည် သူတို့၌ ဝင်သဖြင့် သူတို့ခြေထောက်ပေါ်တွင် မတ်တတ်ရပ်၍ မြင်သမျှသောသူတို့သည် အလွန်ကြောက်ရွံ့ကြ၏။¹² ထိုအခါ ပရောဖက်နှစ်ဦးသည် “ဤနေရာသို့ထပ်လာကြလော့” ဟု ကောင်းကင်မှ ကျယ်လောင်သောအသံကို ကြားရ၏။ ထို့နောက် ပရောဖက်နှစ်ဦးသည် မိုသ်းတိမ်ဖြင့် ကောင်းကင်သို့ တက်သွား၏။ သူတို့သွားသည်ကို ရန်သူတို့က ကြည့်ကြ၏။

¹³ ထိုအချိန်တွင် ငလျင်ကြီးစွာ လှုပ်၏။ မြို့ဆယ်ပုံတစ်ပုံသည် ပျက်စီးသွား၏။ လူ့နှစ်ထောင်သည် ငလျင်ဒဏ်ကြောင့် သေကြ၏။ မသေသောသူတို့သည်ကြောက်ရွံ့ကြ၍ကောင်းကင်ဘုံ၏အရှင်ဘုရားသခင်ကို ချီးမွမ်းကြ၏။

¹⁴ ဒုတိယကြီးမားသောဘေးဒဏ်ပြီးဆုံးသွားပြီ။ တတိယကြီးမားသောဘေးဒဏ်သည် အလျင်အမြန်လာလိမ့်မည်။

သတ္တမတံပိုး

¹⁵ သတ္တမကောင်းကင်တမန်သည် တံပိုးကို မှုတ်သောအခါ ကောင်းကင်၌ ကျယ်လောင်သော အသံများပေါ်ထွက်လာ၏။ ထိုအသံက

“လောကီနိုင်ငံတော်သည် ယခုငါတို့အရှင်ဘုရားနှင့်ထိုအရှင်၏ ခရစ်တော်နိုင်ငံဖြစ်လေပြီ။ သူသည် ထာဝရအုပ်စိုးတော်မူလိမ့်မည်” ဟုပြောဆိုကြ၏။

¹⁶ ထိုအခါ အသက်ကြီးသူ နှစ်ဆယ့်လေးဦးသည် ပြင်ပဝင်၍ ဘုရားသခင်ကို ကိုးကွယ်ကြ၏။ သူတို့သည် ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌ မိမိတို့ပလ္လင်ပေါ်မှာ ထိုင်သောအသက်ကြီးသူတို့ ဖြစ်၏။¹⁷ အသက်ကြီးသူတို့သည်လည်း

“အနန္တတန်ခိုးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသောထာဝရဘုရားသခင်၊ ကိုယ်တော်ကိုအကျွန်ုပ်တို့ ချီးမွမ်းပါ၏။ ကိုယ်တော်သည် ယနေ့သော်လည်းကောင်း၊ ယခင်၌ သော်လည်းကောင်း ရှိတော်မူ၏။ ကျေးဇူးတော်ကို အကျွန်ုပ်တို့ ချီးမွမ်းပါ၏။ အကြောင်းမူကား ကိုယ်တော်သည် ကြီးမားသောတန်ခိုးကို အသုံးပြုပြီး စတင်၍ အုပ်စိုးတော်မူ၏။

¹⁸ မြေကြီးပေါ်ရှိ လူတို့သည် အမျက်ထွက်ကြ၏။ သို့သော်ယခု ကိုယ်တော်၏အမျက်ထွက်ရန်အချိန်ဖြစ်၏။ ယခုသေသောသူတို့ကို စီရင်ရသောအချိန်ဖြစ်၏။ ကိုယ်တော်၏အစေခံဖြစ်သောပရောဖက်တို့ကိုဆုချရန် အချိန်ဖြစ်၏။ ကိုယ်တော်၏သန့်ရှင်းသောသူတို့နှင့် ကိုယ်တော်ကို ကြောက်ရွံ့ရှိသောသူအကြီးအငယ်တို့ကို ဆုချ၍ မြေကြီးကို ပျက်ဆီးသောသူတို့ကို ပျက်ဆီးရန် အချိန်ဖြစ်၏။”

¹⁹ ထို့နောက် ကောင်းကင်ဘုံ၌ ဘုရားသခင်၏ဗိမာန်ကိုဖွင့်ထား၍ ဗိမာန်တော်ထဲမှာ

ပဋိညာဉ်သေတ္တာတော်*သည် ထင်ရှားလေ၏။ ထို့နောက် လျှပ်စီးလက်ခြင်း၊ အသံမြည်ခြင်း၊ မိုးခြိမ်းခြင်း၊ ငလျင်လှုပ်ခြင်းနှင့် ကြီးမားသောမိုသီးသီးများကျခြင်း ဖြစ်ကြ၏။

မိန်းမနှင့်ကြီးမားသောမြေ

12 ထို့နောက် ကြီးမားသောအံ့ဩဖွယ်ရာသည် ကောင်းကင်၌ ပေါ်လာ၏။ နေကို ဝတ်ထားသောမိန်းမတစ်ယောက်ရှိ၏။ လသည် သူမ၏ခြေအောက်တွင်ရှိ၏။ ကြယ်ဆယ်နှစ်လုံးပါသောသရဖူကို သူမ၏ဦးခေါင်းပေါ်တွင်ရှိ၏။ ²ထိုမိန်းမသည် ကိုယ်ဝန်ဆောင်၍ ကလေးမွေးဖွားရန် နီးနေသဖြင့် နာကျင်စွာ အော်ဟစ်လေ၏။ ³ထို့နောက် အခြားသောအံ့ဩဖွယ်ရာတစ်ခုကောင်းကင်ဘုံ၌ ပေါ်လာ၏။ ကြီးမားသောအနီရောင်မြေတစ်ကောင်ရှိ၏။ မြေကြီးတွင်သရဖူတစ်ခုစီရှိသော ဦးခေါင်းခုနှစ်လုံးနှင့် ချိုဆယ်ချောင်းရှိ၏။ ⁴မြေကြီး၏အမြီးသည် ကောင်းကင်မှ ကြယ်သုံးပုံတစ်ပုံကို ဆွဲငင်၍ မြေကြီးပေါ်သို့ ပစ်ချလိုက်လေ၏။ ထို့နောက် မြေကြီးသည် ကလေးမွေးဖွားမည့်မိန်းမ၏ရှေ့၌ ရပ်လျက်ရှိနေ၏။ မွေးလာမည့်မိန်းမ၏ကလေးကိုစားရန်အလိုရှိ၏။ ⁵မိန်းမသည် သားယောက်ျားကို ဖွားမြင်၏။ သူသည် လူမျိုးတကာတို့ကို သံလုံတံနှင့် အုပ်စိုးမည်။ ထိုကလေးသည် ဘုရားသခင်နှင့် သူ၏ပလ္လင်တော်သို့ယူဆောင်သွားခြင်းကိုခံရ၏။ “မိန်းမသည် ဘုရားသခင်ပြင်ဆင် ပေးသောနေရာ၊ သဲကန္တာရသို့ ပြေးထွက်သွား၏။ သဲကန္တာရတွင် ရက်ပေါင်းတစ်ထောင်နှစ်ရာခြောက်ဆယ်ပတ်လုံး ကျွေးမွေးခြင်းကိုခံရမည်။

⁷ထို့နောက် ကောင်းကင်၌ စစ်ဖြစ်၏။ မိကျွေးလ*နှင့် သူ၏ကောင်းကင်တမန်တို့သည် မြေကြီးကို တိုက်ခိုက်ကြ၏။ မြေကြီးနှင့်သူ၏တ

မန်တော်တို့ကလည်း ပြန်တိုက်ကြ၏။ ⁸သို့သော်လည်း မြေကြီးသည် ခွန်အားမမျှပေ။ မြေကြီးနှင့်သူ၏တမန်တော်တို့သည် ကောင်းကင်ဘုံ၌ သူတို့၏နေရာများဆုံးရှုံးသွား၏။ ⁹မြေကြီးသည် ကောင်းကင်ဘုံမှ ပစ်ချခြင်းကိုခံရပြီ။ မြေကြီးသည် စာတန်သို့မဟုတ် မာရ်နတ်ဟု ခေါ်သော ရှေးမြေဟောင်းကြီးဖြစ်၏။ သူသည် လောကတစ်နိုင်ငံလုံးကို မှားသောလမ်းသို့ ဦးဆောင်သွား၏။ သူနှင့်မိမိနောက်လိုက်တို့ကို မြေကြီးပေါ်သို့ ပစ်ချလိုက်ကြ၏။

¹⁰ထို့နောက် ကောင်းကင်ဘုံမှ ကြီးသော အသံကို ငါကြားရ၏။ “ငါတို့ဘုရားသခင်၏ အောင်မြင်ခြင်းတန်ခိုးတော်၊ နိုင်ငံတော်နှင့် သူ၏ခရစ်တော်*၏အာဏာတော်ယခုရောက်လာပြီ။ အကြောင်းမှာ ငါတို့ညီအစ်ကိုမောင်နှမတို့ကို နေ့ညဉ့်မပြတ် ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌ စွပ်စွဲသောသူကို အောက်သို့ချခြင်းခံရပြီ။ ¹¹ငါတို့ညီအစ်ကိုမောင်နှမတို့သည် သိုးသငယ်၏ သွေးတော်နှင့်သူတို့၏သက်သေခံချက်အားဖြင့် သူ့အပေါ်အောင်မြင်မှုကိုရရှိပြီ။ သူတို့သည် သေခြင်းကိုပင်မကြောက်ကြ။ ¹²ထို့ကြောင့်ကောင်းကင်နှင့်ကောင်းကင်၌ နေထိုင်သူတို့အားလုံး ဝမ်းမြောက်ကြလော့။ သို့သော်လည်း မြေကြီးနှင့် ပင်လယ်၌ ဘေးဒုက္ခရောက်လိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ မာရ်နတ်သည် သူ၌အချိန်သိပ်မရှိတော့ကြောင်း သိသဖြင့်ပြင်းစွာသော ဒေါသအမျက်နှင့်တကွ သင်တို့ထံသို့ ဆင်းလေပြီ” ဟုဆိုကြ၏။

¹³မြေကြီးသည် မြေကြီးပေါ်သို့ ကျသည်ကို သိသောကြောင့် သားယောက်ျားကို မွေးသော မိန်းမနောက်ကို လိုက်ရန်စတင်၏။ ¹⁴သို့သော်လည်း ထိုမိန်းမကို ကြီးမားသောလင်းယုန် အတောင်ပံနှစ်ခုကို ပေးလေ၏။ သို့ဖြစ်၍ သဲကန္တာရထဲ၌ သူမအတွက် ပြင်ဆင်ထားသောနေရာ

ပဋိညာဉ်သေတ္တာ ဓမ္မဟောင်း ဗိမာန်တော်၏အသန်ရှင်းဆုံးသော နေရာ၌ ထာဝရဘုရားက မိမိလူတို့ထံပေးတော်မူသောပဋိညာဉ်သေတ္တာရှိသည်။ ထွက်: 25:10-22 1 ဓမ္မရာ၊ 8:1-9 ဟေဗြဲ 9:4

မိကျွေးလ ကောင်းကင်တမန် ထာဝရဘုရား၏ကောင်းကင်တမန်များ၏ ခေါင်းဆောင် ရှင်ယုဒ 9
ခရစ်တော် ဘိသိတ်ခြင်း ခံယူသောသူ (မေဂျိယ) သို့မဟုတ် ထာဝရဘုရားက ရွေးကောက်တော်မူသောသူ။

သို့ပျံသန်းနိုင်မည်။ ထိုနေရာ၌သူ့ကို သုံးနှစ်ခွဲ ပတ်လုံးကြည့်ရှုစောင့်မခြင်းခံရပြီး မြွေကြီးထံမှ ဝေးကွာသွားမည်။¹⁵ ထိုအခါ မိန်းမကို ရေအ ဟုန်ဖြင့် မျောသွားစေခြင်းငှါ မြွေကြီးသည် သူ ၏ပါးစပ်မှမြစ်ကဲ့သို့ ရေကိုသွန်ချလေ၏။¹⁶ သို့ သော်လည်း မြွေကြီးသည် မိန်းမကို ကူညီ၏။ မြွေကြီးသည် မိမိ၏ပါးစပ်ကိုဖွင့်ပြီး မြွေကြီး၏ ပါးစပ်မှ ထွက်လာသောမြစ်ရေကို မျိုချလေ၏။¹⁷ ထိုအခါ မြွေကြီးသည် မိန်းမကို လွန်စွာဒေါသ ထွက်၏။ ဘုရားသခင်၏မိန့်တော်မူချက်များကို လိုက်နာပြီး ယေရှု၏သွန်သင်သောသမ္မာတရား ကိုစောင့်ရှောက်သော ထိုမိန်းမ၏အခြားသော သားသမီးတို့ကို တိုက်ခိုက်ရန် ထွက်သွား၏။¹⁸ မြွေကြီးသည် သွား၍ ပင်လယ်ကမ်းခြေ၌ ရပ်လျှက်ရှိ၏။

သားရဲတိရစ္ဆာန်နှစ်ကောင်

13 ထို့နောက် ပင်လယ်ထဲမှ သားရဲတစ် ကောင်ထွက်လာသည်ကို ငါမြင်၏။ ချို ဆယ်ချောင်းနှင့် ခေါင်းခုနှစ်လုံးရှိ၏။ ချိုတစ် ချောင်းစီမှာ သရဖူတစ်ဆူရှိ၏။ ခေါင်းတစ်လုံး စီမှာ ဘုရားသခင်၏အသရေတော်ကို ရှုတ်ချ သောအမည်ကို ရေးထား၏။² ဤသားရဲသည် ကျားသစ်နှင့်တူ၏။ ဝံခြေကဲ့သို့ရှိ၏။ ခြင်္သေ့ကဲ့ သို့သောပါးစပ်ရှိ၍ ပင်လယ်ကမ်းခြေ၌ ရပ်နေ သောမြွေကြီးသည် မိမိတန်ခိုးနှင့် မိမိပလ္လင်ကို ၎င်း ကြီးစွာသောအာဏာကို၎င်း သားရဲ၌အပ် ပေး၏။³ သားရဲ၏ဦးခေါင်းတစ်လုံးသည် အနာ ရစေပြီး သတ်ထားခြင်းခံရသကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ သို့ သော် ဤသောသောအနာသည် ပျောက်ကင်း ခြင်းအခွင့်ရ၏။ မြွေကြီးသား လူအားလုံးသည် အံ့သြ၍ ထိုသားရဲနောက်ကို လိုက်ကြ၏။⁴ လူ တို့သည် မြွေကြီးကို ကိုးကွယ်ကြ၏။ အကြောင်း မူကား သူ၏တန်ခိုးများကို သားရဲအား ပေး လိုက်သောကြောင့် ဖြစ်၏။ ထိုသားရဲကို လည်း ကိုးကွယ်ကြ၏။ “အဘယ်သူသည် သားရဲကဲ့သို့ တန်ခိုးကြီးသနည်း။ အဘယ်သူသည် သူ့ကို စစ် တိုက်နိုင်သနည်း” ဟုပြောဆိုကြ၏။

⁵ ထိုသားရဲသည် မာနထောင်လွှားသော စကားနှင့် အလွန်ဆိုးဝါးသောအရာများကို ပြောဆိုခွင့်ရ၏။ သားရဲသည် သူ၏တန်ခိုးကို လေးဆယ်နှစ်လကြာပတ်လုံး အသုံးပြုနိုင်သော အခွင့်ရ၏။⁶ သားရဲသည် မကောင်းသောအ ရာများဖြင့် ဘုရားသခင်ကို ပြောရန် နှုတ်ကို ဖွင့်ထား၏။ ဘုရားသခင်၏နာမတော်မကောင်း ကြောင်းကိုလည်းပြော၏။ ဘုရားသခင်အသက် ရှင်သောနေရာနှင့် ကောင်းကင်ရှိလူအားလုံး မကောင်းကြောင်းကိုလည်း ပြော၏။⁷ ဘုရား သခင်၏သန်ရှင်းသောလူတို့ကို စစ်တိုက်၍ နိုင် ရသောတန်ခိုးကို သားရဲအားပေး၏။ သားရဲ သည် အမျိုးမျိုးသောဘာသာစကားကို ပြော သောလူမျိုး အားလုံးတို့ကို အုပ်စိုးရသောအ ခွင့်ရ၏။⁸ မြွေကြီးသားအပေါင်းတို့သည် သား ရဲကို ကိုးကွယ်ကြမည်။ သိုးသငယ်၏အသက် စာစောင်ထဲ၌ ကမ္ဘာဦးအစက နာမည်ရေး ထားခြင်း မရှိသောသူတို့ဖြစ်၏။ သိုးသငယ် သည် အသတ်ခံရသောသူဖြစ်၏။⁹ ထိုအကြောင်းအရာကို ကြားရသောသူ တိုင်း နားထောင်ပါစေ။

¹⁰ တစ်စုံတစ်ယောက်သည် ဖမ်းဆီးခေါ် ဆောင်သွားခြင်းခံရမည့်သူ ဖြစ်လျှင် ထို သူသည် ဖမ်းဆီးခေါ်ဆောင်သွားခြင်းပင် ခံရလိမ့်မည်။ တစ်စုံတစ်ယောက်သည် သန်လျက်နှင့် သတ်ခြင်းခံရမည့်သူဖြစ် လျှင် ထိုသူသည် သန်လျက်နှင့် အသတ် ခံရလိမ့်မည်။

ဤအရာ၏အနက်အဓိပ္ပါယ်မှာ ဘုရားသခင်၏ သန်ရှင်းသောလူတို့သည် သည်းခံခြင်းနှင့် ယုံ ကြည်ခြင်းရှိရမည်။

¹¹ ထို့နောက် မြွေကြီးထံမှ နောက်သားရဲ တစ်ကောင်ထွက်လာသည်ကို ငါမြင်၏။ သိုး သငယ်ကဲ့သို့ ချိုနှစ်ချောင်းရှိ၏။ သို့သော် လည်း မြွေကြီးကဲ့သို့ စကားပြော၏။¹² ဤသား ရဲသည် ပထမသားရဲ၏ရေတောင်ရပ်လျက် ပထမ သားရဲ၏တန်ခိုးကိုသုံး၏။ ထိုသားရဲသည် မြေ

ကြီးပေါ်ရှိလူသားအပေါင်းတို့အားသေစေသော ဒဏ်ချက် ပျောက်ခံပြီးသောပထမသားရဲကို ကိုးကွယ်စေခြင်းငှါ ဤတန်ခိုးကို အသုံးပြု၏။
¹³ ဤဒုတိယသားရဲသည် ကြီးမားသောနိမိတ် လက္ခဏာတို့ကို ပြုလုပ်၏။ လူတို့မျက်မှောက်၌ ကောင်းကင်ဘုံမှ မြေကြီးပေါ်သို့ မီးကိုကျ ဆင်းစေ၏။
¹⁴ ဤဒုတိယသားရဲသည် မြေကြီး သားတို့ကို လှည့်ဖြား၏။ သူ့ကို ပေးထားသော တန်ခိုးကို အသုံးပြု၍ ဤနိမိတ်လက္ခဏာတို့ကို ပြုလုပ်၏။ ပထမသားရဲကို အစေခံရန် ဤနိမိတ် လက္ခဏာတို့ကို ပြုလုပ်၏။ ဒုတိယသားရဲသည် ပထမသားရဲကို ဂုဏ်ပြုရန် လူများကို ရုပ်တု ပြုလုပ်စေ၏။ ဤသားရဲသည် သန်လျက်ဖြင့် အနာတရဖြစ်ပြီး မသေသောသားရဲဖြစ်၏။
¹⁵ ပထမသားရဲ၏ရုပ်တု၌ အသက်ပေးနိုင်သော တန်ခိုးကို ဒုတိယသားရဲအား ပေးထား၏။ ထို နောက် ရုပ်တုသည် စကားပြောတတ်ရုံမက သူ့ကို မကိုးကွယ်သောသူတို့အား သတ်ရန်အ မိန့်ပေးပိုင်ခွင့်ရှိ၏။
¹⁶ သူတို့၏လက်ျာလက်နှင့် နဖူးပေါ်တွင် တံဆိပ်ခတ်ရန် လူကြီးလူငယ်၊ ချမ်း သာသောသူ၊ ဆင်းရဲသောသူ၊ လူလွတ်၊ ကျွန် ဖြစ်သောသူအပေါင်းတို့အပေါ် အတင်းအဓမ္မ ဖြင့် ဒုတိယသားရဲက စီရင်၏။
¹⁷ ဤတံဆိပ်ကို ရှိသောသူမှတစ်ပါး အဘယ်သူမျှ ဤတံဆိပ်မ ပါဘဲ ရောင်းဝယ်ခြင်း မပြုလုပ်နိုင်ပါ။ ဤတံ ဆိပ်သည် သားရဲ၏အမည် သို့မဟုတ် နာမ၏ နံပါတ်ဖြစ်၏။
¹⁸ ဤအရာ၌ ပညာရှိဉာဏ်ရှိ သောသူသည် သားရဲနံပါတ်ကို ရေတွက်စေ။ ဤနံပါတ်သည် လူတစ်ယောက်၏နံပါတ်ဖြစ်၏။ ခြောက်ရာခြောက်ဆယ်ခြောက်လည်းဖြစ်၏။

ရွေးနှုတ်ကယ်တင်ခြင်းသီချင်း

14 ထို့နောက် ငါသည် ငါ့ရှေ့၌ရှိသော သိုး သငယ်ကို ကြည့်သောအခါ၊ သူသည် ဇိအုန်တောင်* ပေါ်မှာ ရပ်နေ၏။ လူတစ်သိန်း

ဇိအုန်တောင် ယေရုရှလင်အတွက် အခြားနာမည်၊ ထာဝရဘုရား၏ လူတို့နှင့်အတူ နေထိုင်သောစိညာဉ်ရေး နှင့်ဆိုင်သောမြို့။

လေးသောင်း လေးထောင်တို့သည် သူနှင့်အတူ ရှိကြ၏။ သူတို့အား လုံး၏နဖူးပေါ်တွင် သူ၏နာမနှင့် ခမည်းတော်၏နာမကို ရေးထားလျက်ရှိ ၏။
² ထို့နောက် ရေလျှံသောအသံ၊ ကျယ် လောင်သော မိုဗ်းကြီးသံကဲ့သို့သော ကောင်း ကင်ကအသံကို ငါကြားရ၏။ ငါကြားရသော အသံသည် စောင်းသမားများ စောင်းတီး သောအသံနှင့်လည်းတူ၏။
³ လူတို့သည် ပလ္လင် တော်ရှေ့၌၎င်း၊ သတ္တဝါလေးပါးနှင့် အသက် ကြီးသူတို့၏ရှေ့၌၎င်း၊ သီချင်းသစ်ကို ဆိုကြ၏။ ထိုသီချင်းသစ်ကို သင်ကြားနိုင်သူတို့ မှာမြေ ကြီးမှ ရွေးနှုတ်ခြင်းခံရသောသူ တစ်သိန်းလေး သောင်း လေးထောင်သာ ဖြစ်ကြ၏။ အဘယ် သူမျှ သီချင်းသစ်ကို မသင်နိုင်။
⁴ ထိုသူတို့သည် မိန်းမတို့နှင့် မှားယွင်းမှုမရှိသောသူတို့ ဖြစ်ကြ ၏။ သူတို့သည် ကိုယ်ကိုကိုယ် စင်ကြယ်စေကြ ၏။ သူတို့သည် သိုးသငယ်သွားလေရာအရပ် သို့ နောက်တော်သို့ လိုက်သောသူတို့ ဖြစ်၏။ ဤတစ်သိန်းလေးသောင်း လေးထောင်တို့သည် လောကသားတို့အထဲမှ ရွေးနှုတ်ထားသောသူ တို့ဖြစ်ကြ၏။ သူတို့သည် ဘုရားသခင်နှင့် သိုး သငယ်တော်သို့ ပထမဦး ဆုံးပူဇော်ခံရသော သူတို့ဖြစ်ကြ၏။
⁵ ဤသူတို့ နှုတ်၌လိမ်လည် ပြောဆို ခြင်းမရှိ။ သူတို့သည် အပြစ်နှင့်ကင်း လွတ်ကြ၏။

ကောင်းကင်တမန်သုံးပါး

⁶ ထို့နောက်အခြားသောကောင်းကင်တမန် သည် မိုဗ်းကောင်းကင်၌ မြင့်မားစွာ ယုံ့ဝဲ လျှက်ရှိ သည်ကို ငါမြင်၏။ ကောင်းကင်တမန် သည် မြေကြီးပေါ်၌ အသက်ရှင်နေကြသော လူမျိုးအသီးသီး၊ လူမျိုးစုအသီးသီး၊ ဘာသာစ ကားအသီးသီးနှင့် လူမျိုးနွယ်စုအသီးသီးထံသို့ ဝမ်းမြောက်ရာသတင်းကောင်းကို ကြေငြာရန် ရှိ၏။
⁷ ကောင်းကင်တမန်တစ်ပါးက ကျယ် လောင်သောအသံဖြင့် “ဘုရားသခင်ကို ကြောက်ရွံ့၍ချိုးမွမ်းကြလော့။ လူသားအပေါင်း

တို့ကို ဘုရားသခင်က စီရင်ရမည့်အချိန်ရောက် လာပြီ။ ဘုရားသခင်ကို ကိုးကွယ်ကြလော့။ သူ သည်ကောင်းကင်၊ မြေကြီး၊ ပင်လယ်နှင့်စမ်းရေ တွင်းတို့ကို ဖန်ဆင်းတော်မူသည်ဟုပြောဆို၏။

⁸ထို့နောက် ဒုတိယကောင်းကင်တမန်သည် ပထမကောင်းကင်တမန်နောက်သို့ လိုက်၍ “သူမပျက်စီးသွားပြီ။ ကြီးမားသောဗာဗုလုန် မြို့ကြီးသည် ပျက်စီးသွားပြီ။ သူမသည် မိမိ၏ မတရားသောမေထုန်မှီခဲခြင်းနှင့် ဘုရားသခင် ၏အမျက်တော်နှင့်ပြည့်လျက်ရှိသောစပျစ်ရည် ကို နိုင်ငံအားလုံးကို သောက်စေသည်” ဟု ပြောဆို၏။

⁹တတိယကောင်းကင်တမန်သည် ပထမ ကောင်းကင်တမန်နှစ်ပါးနောက်ကို လိုက်၏။ တ တိယကောင်းကင်တမန်က ကျယ်လောင်သော အသံဖြင့် “သားရဲနှင့် သူ၏ရုပ်တုကို ကိုးကွယ်၍ သူ၏တံဆိပ်လက်မှတ်ကို နဖူး၌၎င်း၊ လက်ျာ လက်၌၎င်း ခံသောသူတို့သည် အမင်္ဂလာရှိ၏။

¹⁰ထိုသူသည် ဘုရားသခင်၏ဒေါသဖလား၌ လောင်းသော အမျက်တော်စပျစ်ရည်စစ်ကို သောက်ရလိမ့်မည်။ ထိုသူသည် ကန့်ငရဲမီးနှင့် ရောသောမီးထဲမှာ ညှဉ်းဆဲခြင်းကို သန့်ရှင်း သောကောင်းကင်တမန်နှင့် သိုးသငယ်၏ရှေ့ တွင် ခံရမည်။ ¹¹သူတို့၏လောင်ကျွမ်းနေသော ဝေဒနာမှ မီးခိုးမီး ငွေ့များသည် အစဉ်မပြတ် ထွက်လာလိမ့်မည်။ သားရဲနှင့် သူ၏ရုပ်တုကို ကိုးကွယ်၍ သူ၏နာမတံဆိပ်ကို ခံရသောသူတို့ အတွက် နေ့ညမပြတ် သက်သာမရကြ” ဟုပြော ဆို၏။ ¹²ဤအရာက ဘုရားသခင်၏သန့်ရှင်း သောလူတို့သည် သည်းခံခြင်းရှိရမည်ဟု ဆိုလို ၏။ ဘုရားသခင်၏ပညတ်တို့ကို လိုက်နာပြီး ယေရှု၌သူတို့၏ယုံကြည်ခြင်းကို စောင့်ရှောက် ရမည်။

¹³ထို့နောက်ကောင်းကင်မှအသံကို ငါကြား ရ၏။ ထိုအသံကငါ့အား “ဤအရာကိုရေးလော့။ ယခု ချိန်မှစ၍ သခင်ဘုရား၌ သေသောသူတို့ သည် ယနေ့မှစ၍ ကောင်းချီးခံစားလိမ့်မည်။” ဝိညာဉ်တော်ကလည်း

“မှန်၏။ ထိုအရာသည်မှန်၏။ ထိုသူတို့သည် ပင်ပန်းသောအလုပ်မှ နားလိမ့်မည်။ သူတို့၏အ ကျင့်သည်လည်း သူတို့နှင့်အတူရှိကြလိမ့်မည်” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

မြေကြီး၏စပါးကိုရိတ်သိမ်းချိန်ရောက်ပြီ

¹⁴ငါကြည့်လိုက်သောအခါ ငါ၏ရှေ့တွင် ဗြူ သောမိုဗ်းတိမ်ရှိ၏။ ဗြူသောမိုဗ်းတိမ်ပေါ်မှာ ထိုင်နေသူသည်လူသားနှင့်တူ၏။ သူ၏ခေါင်း တော်ပေါ်၌ ရွှေသရဖူရှိ၍ လက်တော်ထဲ၌ ထက် သောတံစဉ်ရှိ၏။ ¹⁵ထို့နောက် ဗိမာန်တော်ထဲ မှ အခြားသောကောင်းကင်တမန်တစ်ပါး ထွက် လာ၏။ ဤကောင်းကင်တမန်သည် မိုဗ်းတိမ် ပေါ်မှာ ထိုင်သောသူကို “သင်၏တံစဉ်ကိုယူ ဆောင်၍ မြေကြီးမှ စုသိမ်းလော့ဟု ခေါ်လိုက် လေ၏။ ရိတ်သိမ်းချိန်ရောက်လာပြီ။ မြေကြီး၏ အသီးများသည် မှည့်နေပြီ။” ¹⁶ထိုအခါ မိုဗ်း တိမ်ပေါ်မှာ ထိုင်သောသူသည် မိမိ၏တံစဉ်ကို မြေကြီးပေါ်သို့ လွှဲလိုက်၏။ မြေကြီး၏စပါးကို ရိတ်သိမ်းတော်မူ၏။

¹⁷ထို့နောက် ကောင်းကင်ဘုံရှိ ဗိမာန်တော် ထဲမှ ကောင်းကင်တမန်တစ်ပါး ထွက်လာပြန် ၏။ ထိုကောင်းကင်တမန်သည်လည်း ထက် သောတံစဉ်ရှိ၏။ ¹⁸ထို့နောက် အခြားကောင်း ကင်တမန်တစ်ပါးသည် ယင်ပလွင်မှလာ၏။ ဤ ကောင်းကင်တမန်သည် မီးကို အစိုးရသော တန်ခိုးရှိ၏။ ထိုကောင်းကင်တမန်သည် ထက် သောတံစဉ်ရှိသောကောင်းကင်တမန်ကို ခေါ် ၍ “သင်၏ထက်သောတံစဉ်ကို ယူ၍မြေကြီး၏ စပျစ်ပင်ပေါ်မှ စပျစ်ခိုင်များကို စုဆောင်း လော့။ မြေကြီး၏စပျစ်များသည် မှည့်နေပြီ” ဟုပြောဆို၏။ ¹⁹ကောင်းကင်တမန်သည် မိမိ၏ တံစဉ်ကို မြေကြီးပေါ်သို့ လွှဲ၍မြေကြီး၏စပျစ် ဥယျာဉ်မှ စပျစ်များကို စုဆောင်း၍ ဘုရား သခင်၏အမျက်တော်တည်းဟူသော ကြီးမား သည့်စပျစ်ညှစ်စက်ထဲသို့ချလေ၏။ ²⁰မြို့ပြင်တွင် ရှိသောစပျစ်ညှစ်စက်ထဲတွင် စပျစ်များအညှစ် ခံရ၏။ စပျစ်ညှစ်စက်ထဲမှ စီးထွက်သောသွေး

သည် မြင်း၏ဦးခေါင်း အမြင့်ခန့်မြင့်တက်လာပြီး မိုင်နှစ်ရာအကွာအဝေးလောက်ရှည်လျား၏။

နောက်ဆုံးသောဘေးဒဏ်နှင့် ကောင်းကင်တမန်များ

15 ထို့နောက် ကောင်းကင်၌ ကြီးမား၍ အလွန်အံ့ဩဖွယ်ကောင်းသော အခြား နိမိတ်ကြီးတစ်ခုကို ငါမြင်၏။ နောက်ဆုံးဖြစ် သောဘေးဒဏ်ခုနှစ်ပါးကို သယ်ဆောင်လာ သောကောင်းကင်တမန် ခုနှစ်ပါးရှိ၏။ ဤဘေး ဒဏ်များသည် နောက်ဆုံးသောဘေးဒဏ်များ ဖြစ်၏။ အကြောင်းမူကား ဤဘေးဒဏ်များပြီး နောက် ဘုရားသခင်၏အမျက်တော်သည် ပြီး ဆုံးသွား၏။

²မီးနှင့်ရေခဲသော ဖန်ပင်လယ်ကဲ့သို့ ရှိ သည်ကို ငါမြင်၏။ သားရဲနှင့်၎င်း၊ သူ၏ရုပ်တု နှင့်၎င်း၊ သူ၏နာမအရေအတွက်နှင့် ၎င်းလွတ် ၍အောင်မြင်သောသူတို့သည် ပင်လယ်နားမှာ ရပ်နေကြ၏။ ဤသူတို့၌ ဘုရားသခင်ပေးတော် မူသောစောင်းများရှိ၏။ ³သူတို့သည် ဘုရား သခင်၏ကျွန်မောရေသီချင်းနှင့် သိုးသငယ်၏သီ ချင်းကို သီဆိုနေကြ၏။

“အနန္တတန်ခိုးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော ထာ ဝရအရှင် ဘုရားသခင် ကိုယ်တော်သည် ကြီးမား၍အံ့ဩဖွယ်ကောင်းသောအရာ များကို ပြုတော်မူ၏။ လူမျိုးတကာတို့၏ ဘုရင်ကိုယ်တော်၏ လမ်းသည်ဖြောင့် မတ်မှန်ကန်၏။

⁴ အိုထာဝဘုရား လူမျိုးအပေါင်းတို့သည် ကိုယ်တော်ကို ကြောက်ရွံ့မည်။ လူအ ပေါင်းတို့သည် ကိုယ်တော်၏နာမကို ချီး မှမ်းမည်။ ကိုယ်တော်သာလျှင် သန့်ရှင်း တော်မူ၏။ လူမျိုးအပေါင်းတို့သည် ကိုယ် တော်ရှေ့တော်၌ လာ၍ ကိုးကွယ်ကြ လိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ ကိုယ် တော်သည် မှန်ကန်သောအရာတို့ကို ပြု တော်မူကြောင်း ထင်ရှား၏။”

⁵ဤအရာပြီးနောက် သန့်ရှင်းသောဘုရား သခင်ရှေ့တော်*၌ ဗိမာန်တော်ကို ကောင်း ကင်ဘုံ၌ ဖွင့်ထားသည်ကို ငါမြင်၏။ ⁶ဘေးဒဏ် ခုနှစ်ပါးကို သယ်ဆောင်လာသော ကောင်း ကင်တမန်ခုနှစ်ပါးသည် ဗိမာန်တော်ထဲမှ ထွက် လာ၏။ သူတို့သည် သန့်ရှင်းတောက်ပြောင် သောပိုက်ဆံကြိုးဖြင့် ရက်သောအဝတ်ကို ဝတ် ဆင်ထား၏။ရင်ဘတ်တွင် ရွှေခါးစည်းကို ဝတ် ဆင်ထား၏။ ⁷ထို့နောက် သတ္တဝါလေးပါးတွင် တစ်ပါးသည် ကောင်းကင်တမန်ခုနှစ်ပါး အား ရွှေခွက်ဖလားခုနှစ်လုံးကိုပေး၏။ ထိုခွက်များ သည် အစဉ်အမြဲ အသက်ရှင်သောဘုရား သခင်၏အမျက်တော်နှင့် ပြည့်လျက်နေ၏။ ⁸ဘုရားသခင်၏ ဘုန်းတန်ခိုးအာနုဘော်တော် ကြောင့် ဘိမာန်တော်သည် မီးခိုးနှင့်ပြည့်နှက် လျက်ရှိ၏။ ကောင်းကင်တမန်ခုနှစ်ပါး၏ဘေး ဒဏ်ခုနှစ်ပါးမကုန်မှီတိုင်အောင် ဗိမာန်တော်ထဲ သို့အဘယ်သူမျှမဝင်နိုင်။

ဘုရားသခင်၏အမျက်တော်နှင့် ပြည့်သောခွက်ဖလားများ

16 ထို့နောက် ဗိမာန်တော်မှ ကျယ်လောင် သောအသံကို ငါကြား၏။ ထိုအသံက “သွားကြလော့၊ ဘုရားသခင်၏အမျက်တော် ဖလားခုနှစ်လုံးကို မြေကြီးပေါ်သို့ သွန်းလောင်း ကြလော့” ဟုကောင်းကင်တမန်ခုနှစ်ပါးတို့အား ပြောဆို၏။

²ပထမကောင်းကင်တမန်သည် ထွက်သွား ၍ မိမိဖလားကို မြေကြီးပေါ်သို့ သွန်းလောင်း ၏။ ထိုအခါသားရဲ၏ တံဆိပ်အမှတ်အသားရှိ၍

သန့်ရှင်းသောဘုရားသခင်ရှေ့တော် မူရင်းအရ၊ “သက် သေခံချက်တဲတော်၊” ဓမ္မဟောင်းကာလ၌ ပညတ်တော် ဆယ်ပါး ရေးသားခဲ့သော ကျောက်ပြားများထာခဲ့သော တဲတော်ထဲမှာ ရှိသည့်သန့်ရှင်းသောအခန်း၏နာမည်၊ ဤအရာများသည် ဘုရားသခင်နှင့်သူတို့၏သဘော တူညီမှု သက်သေအထောက်အထား ဖြစ်သည်။ ဤ အခန်းသည် ထာဝရဘုရားက သူတို့အကြားမှာ နေ ထိုင်တော်မူသော နေရာဖြစ်သည်။

သူ၏ရုပ်တုကို ကိုးကွယ်သောလူအပေါင်းတို့၌ အလွန်ဆိုးသောအနာစိမ်းပေါက်လေ၏။

³ဒုတိယကောင်းကင်တမန်သည် မိမိဖလားကို ပင်လယ်ထဲသို့ သွန်းလောင်း၏။ ထိုအခါ ပင်လယ်ရေသည် လူသေ၏အသွေးကဲ့သို့ သွေးဖြစ်သွား၏။ အသက်ရှင်သော ပင်လယ်ရေသတ္တဝါ ရှိသမျှသည် သေကြ၏။

⁴တတိယကောင်းကင်တမန်သည်မိမိဖလားကို မြစ်နှင့် စမ်းရေတွင်းပေါ်သို့ သွန်းလောင်း၏။ မြစ်နှင့်စမ်းရေတို့သည် အသွေးဖြစ်ကြ၏။ ⁵ထိုအခါ ရေကောင်းကင်တမန်က ဘုရားသခင်အား ပြောသောစကားကို ငါကြားရ၏။

“ကိုယ်တော်သည် ပစ္စုပ္ပန်၊ အတိတ်၊ အနာဂတ်ကာလအစဉ်ရှိ၍ သန့်ရှင်းတော်မူသောသူဖြစ်၏။ ကိုယ်တော်သည် စီရင်တော်မူသည့်အမှုမှာ ဖြောင့်မတ်တော်မူ၏။

⁶ လူတို့သည် ကိုယ်တော်၏သန့်ရှင်းသူတို့နှင့် ပရောဖတ်တို့၏အသွေးကို သွန်းလောင်းကြ၏။ ယခုကိုယ်တော်သည် သူတို့အားအသွေးကို တိုက်တော်မူပြီ။ ဤအရာသည် သူတို့ခံထိုက်သောအရာဖြစ်၏။”

⁷ယင်ပလွင်ကလည်း

“မှန်ပါ၏။ အနန္တတန်ခိုးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသောထာဝရအရှင် ဘုရားသခင်၊ ကိုယ်တော် စီရင်တော်မူခြင်းအရာတို့သည် ဟုတ်မှန်ဖြောင့်မတ်ကြပါ၏။” ဟုပြောသောအသံကို ငါကြား၏။

⁸စတုတ္ထကောင်းကင်တမန်သည် မိမိဖလားကို နေပေါ်သို့သွန်းလောင်း၏။ နေသည် လူတို့ကိုမီးလောင်ရသောအခွင့်ကိုရ၏။ ⁹လူတို့သည် ပူအားကြီးသောအရှိန်ဖြင့်မီးလောင်ခြင်းကို ခံရ၏။ ထိုသူတို့သည် ဘုရားသခင်၏နာမတော်ကို ကျိန်ဆဲကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ဘုရားသခင်သည် ထိုဘေးဒဏ်တို့ကို ထိန်းချုပ်ပိုင်ခွင့်ရှိ

တော်မူသောသူ ဖြစ်၏။ သို့သော်လည်း လူတို့သည် သူတို့၏စိတ်နှလုံးနှင့် အသက်တာကို ပြောင်းလဲ၍ ဘုရားသခင်၏ဘုန်းအသရေတော်ကို ချီးမွမ်းရန် ငြင်းဆိုကြ၏။

¹⁰ပဉ္စမကောင်းကင်တမန်သည် မိမိဖလားကို သားရဲ၏ပလ္လင်ပေါ်သို့ သွန်းလောင်း၏။ ထိုအခါ သားရဲ၏နိုင်ငံတော်ကိုအမှောင်ကပုံးလွှမ်းလေ၏။ နာကျင်မှုကြောင့် လူတို့သည် မိမိ၏လျှာကို ကိုက်ကြ၏။ ¹¹နာကျင်မှုနှင့် အနာစိမ်းများကြောင့် လူတို့သည် ကောင်းကင်ဘုံရှိ ဘုရားသခင်ကို ကျိန်ဆဲကြ၏။ သို့သော်လည်း မကောင်းသောအရာကို ပြုလုပ်ခြင်းမှ လူတို့၏ စိတ်နှလုံးပြောင်းလဲပြီး ပြန်လှည့်လာရန် ငြင်းပယ်ကြ၏။

¹²ဆဌမကောင်းကင်တမန်သည် မိမိ၏ဖလားကို ဥပရတ်မြစ်ကြီးထဲသို့ သွန်းလောင်း၏။ မြစ်ထဲမှ ရေများခန်းခြောက်သွား၏။ အရှေ့မှလာသောဘုရင်အတွက် လမ်းကို ပြင်ဆင်ထားခြင်း ဖြစ်၏။ ¹³ထို့နောက် ဖားကဲ့သို့သော ဝိညာဉ်ဆိုး သုံးပါးတို့ကို ငါမြင်၏။ သူတို့သည်၊ မြေကြီး၏ပါးစပ်၊ သားရဲ၏ပါးစပ်နှင့် မိစ္ဆာပရောဖတ်၏ပါးစပ်ထဲမှ ထွက်လာကြ၏။ ¹⁴ဤဝိညာဉ်ဆိုးတို့သည် နတ်ဆိုး၏ဝိညာဉ်များ ဖြစ်ကြ၏။ နိမိတ်လက္ခဏာအမှုများကို ပြုလုပ်နိုင်သောတန်ခိုးသည် သူတို့၌ရှိ၏။ ထိုဝိညာဉ်ဆိုးတို့သည်လောကီတနိုင်ငံလုံးတွင်ရှိသော ဘုရင်တို့ထံသို့ သွား၍ အနန္တတန်ခိုးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသောဘုရားသခင်၏ကြီးမြတ်သောနေ့၌ စစ်တိုက်ရန် စုစည်းကြ၏။

¹⁵“နားထောင်လော့။ ငါသည် သူ့ခိုးကဲ့သို့ ရှုတ်တရက်လာမည်။ နိုးထလျက် ကိုယ့်အဝတ်ကိုစောင့်သောသူသည်မင်္ဂလာရှိ၏။ အကြောင်းမူကား၊ သူသည် အဝတ်အချည်းစည်းနှင့် သွားလာ၍ သူတစ်ပါးရှေ့၌ ရှက်စရာအကြောင်းရှိ လိမ့်မည်မဟုတ်။”

¹⁶ထို့နောက်ဝိညာဉ်ဆိုးတို့သည် ဟေဗြဲဘာသာအားဖြင့် အာမဂေဒန်အမည် ရှိသောအရပ်၌ ဘုရင်များကို စုစည်းကြ၏။

¹⁷သတ္တမကောင်းကင်တမန်သည် မိမိဖလားကို အာကာသကောင်းကင်ပေါ်သို့ သွန်းလောင်း၏။ ထိုအခါ ဗိမာန်တော်ထဲရှိပလ္လင်တော်ပေါ်မှ ကျယ်သောအသံထွက်လာ၏။ အသံက ပြောသည်မှာ “ပြီးဆုံးသွားပြီ” ဟူ၍ဖြစ်၏။ ¹⁸ထိုအခါ လျှပ်စစ်လက်ခြင်း၊ အသံမြည်ခြင်း၊ မိုဗ်းချုန်းခြင်းနှင့် ကြီးစွာသောလျှင်လှုပ်ခြင်းဖြစ်ကြ၏။ မြေကြီးပေါ်မှာ လူဖန်ဆင်းသည့်ကာလမှစ၍ မဖြစ်ခဲ့ဖူးသော အကြီးမားဆုံးလျှင်ဖြစ်၏။ ¹⁹မြို့ကြီးသည် သုံးပိုင်းကွဲထွက် သွား၏။ လူမျိုးတကာ၏မြို့များသည် ဖျက်ဆီးခြင်းခံရ၏။ ဘုရားသခင်သည် ကြီးမားသောဗာဗုလုန်ကို ဒဏ်ပေးရန် မေ့တော်မမူ။ ထိုမြို့ကို မိမိဆိုးဝါးသောဒေါသအမျက်နှင့် ပြည့်သောစပျစ်ရည်ခွက်ကို ပေးတော်မူ၏။ ²⁰ကျွန်းများအားလုံးပျောက်ကွယ်သွားပြီ။ တောင်များတို့သည်လည်းကွယ်ပျောက်ကြ၏။ ²¹ကြီးမားသောမိုဗ်းသီးများသည် မိုဗ်းကောင်းကင်မှ လူတို့အပေါ် သို့ကျလေ၏။ ဤမိုဗ်းသီးတစ်ခုစီသည် ပိဿနစ်ဆယ်ငါးခန့်လေး၏။ ဤမိုဗ်းသီးဒဏ်ကြောင့် လူတို့သည် ဘုရားသခင်ကို ကျိန်ဆဲကြ၏။ ဤဘေးဒဏ်သည်အလွန်ဆိုးဝါး၏။

သားရဲပေါ်မှမိန်းမ

17 ကောင်းကင်တမန် ခုနှစ်ပါးထဲမှ ဖလားခုနှစ်လုံးကို ကိုင်သောကောင်းကင်တမန်တပါးသည် ငါ့ထံသို့လာ၍ “ရေအပေါ်မှာ ထိုင်သောပြည်တန်ဆာမကြီး၌ စီရင်ချင်းအမှုကို ဝါပြုမည်။ ²လောကီဘုရင်တို့သည် မတရားသောမေထုန်ကို သူမနှင့်ပြုကြပြီ။ မြေကြီးသားတို့သည် သူမ၏မတရားသောမေထုန်အပြစ်၏ စပျစ်ရည်နှင့်ယစ်မူးကြပြီ” ဟုပြောဆို၏။ ³ထို့နောက် ကောင်းကင်တမန်သည် ငါ့ကို ဝိညာဉ်တော်အားဖြင့် သံကန္တာရသို့သယ်ဆောင်သွား၏။ ထိုနေရာတွင် နိသောသားရဲပေါ်၌ ထိုင်နေသောမိန်းမကို ငါမြင်၏။ သားရဲသည် သူ့အပေါ်၌ဘုရားသခင်၏အသရေတော်

ကို ရုတ်ချရေးသားထားသောနာမတို့နှင့် ပုံးအုပ်ထား၏။ သားရဲတွင် ဦးခေါင်းခုနှစ်လုံးနှင့် ချိုဆယ်ချောင်းရှိ၏။ ⁴မိန်းမသည် ခရမ်းရောင်နှင့် အနီရောင်အဝတ်ကိုဝတ်ဆင်ထား၏။ သူမ၏ဝတ်ဆင်ထားသောရွှေ၊ ငွေ၊ ရတနာများနှင့် ပုလဲများကြောင့် သူမသည် တောက်ပလျက်ရှိ၏။ သူမ၏လက်ထဲတွင် ရွှေခွက်တစ်ခုရှိ၏။ ဤခွက်သည် ဆိုးဝါးသောအရာနှင့် မသန့်ရှင်းသော သူမ၏မတရားသောမေထုန်မှီဝဲသည့်အပြစ်များနှင့် ပြည့်နေ၏။ ⁵သူမ၏နဖူးပေါ်၌ ရေးထားသည့်နက်နဲသောဘွဲ့မူကား၊

**ဗာဗုလုန်မြို့ကြီး
ပြည်တန်ဆာတို့နှင့်မြေ၌စက်ဆုပ်ရွံ့
ရှာဘွယ်သောအရာတို့၏အဓိ ဟူ၍ဖြစ်၏။**

“ထိုမိန်းမသည် ယစ်မူးသည်ကို ဝါမြင်၏။ သူမသည် ဘုရားသခင်၏ သန့်ရှင်းသောလူတို့၏သွေးနှင့်ယေရှုကိုယုံကြည်သောကြောင့်ပြောဆိုနေသော သူတို့၏အသွေးဖြင့် ယစ်မူးနေ၏။ ငါသည် အမျိုးသမီးကို မြင်သောအခါ အံ့သြတွေ့ဝေနေ၏။ ⁷ထိုအခါ ကောင်းကင်တမန်က အကျွန်ုပ်အား “သင်အဘယ်ကြောင့် အံ့သြသနည်း။ ထိုမိန်းမ၏လျှို့ဝှက်သော အဓိပ္ပါယ်ကို၎င်း၊ ခေါင်းခုနှစ်လုံးနှင့် ချိုဆယ်ချောင်းရှိ၍ သူမစီးသောသားရဲ၏ လျှို့ဝှက်သောအဓိပ္ပါယ်ကို၎င်း သင့်အားဝါပြောပြမည်။ ⁸သင်မြင်သောသားရဲသည်တစ်ချိန်တွင်အသက်ရှင်၏။ သို့သော်ယခုတွင်အသက်မရှင်။ သို့သော်လည်း ထိုသားရဲသည် အနက်ဆုံးတွင်းထဲမှ ထွက်လာ၍ ဖျက်ဆီးခြင်းကို ခံရန်သွားရလိမ့်မည်။ မြေကြီးပေါ်၌ရှိသော လူတို့သည် ထိုသားရဲကို မြင်သောအခါ အံ့သြကြလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ တစ်ချိန်တွင် အသက်ရှင်သောသူသည်ယခု၌ အသက်မရှင်ပါ။ သို့သော်လည်း နောက်တစ်ဖန်လာလိမ့်မည်။ ထိုသူတို့သည် ကမ္ဘာတည်စကပင်လျှင် အသက်စာစောင်ထဲ၌ စာရင်းမဝင်သောသူများဖြစ်ကြ၏။

⁹“ဤအရာကို နားလည်ရန် ဥာဏ်ပညာရှိရမည်။ သားရဲပေါ်ရှိ ခေါင်းခုနစ်လုံးသည် ထိုမိန်းမထိုင်နေသောတောင်ခုနစ်လုံး ဖြစ်၏။ ဘုရင်ခုနစ်ပါးလည်း ဖြစ်၏။ ¹⁰ဘုရင်ငါးပါးသည် သေလွန်ပြီဖြစ်၏။ ဘုရင်တို့တွင် တစ်ပါးသည် ယခုအသက်ရှင်နေ၏။ နောက်ဆုံးဘုရင်သည် ကြွလာလိမ့်မည်။ သူ့ရောက်လာသောအခါ ခဏတာမျှသာနေမည်။ ¹¹တစ်ချိန်တွင်အသက်ရှင်ပြီး ယခုအသက်မရှင်သောသားရဲသည် ရှစ်ပါးမြောက်သောဘုရင်ဖြစ်၏။ ဤရှစ်ပါးမြောက်သောဘုရင်သည် ယခင်ဘုရင်ခုနစ်ပါးနှင့်သက်ဆိုင်၏။ သို့ဖြစ်၍ သူသည် ဖျက်ဆီးခြင်းခံခြင်းငှါထွက်သွားမည်။

¹²“သင်မြင်သော ချိုဆယ်ချောင်းသည် ဘုရင်ဆယ်ပါးဖြစ်၏။ ဤဘုရင်ဆယ်ပါးသည် သူတို့၏နိုင်ငံတော်ကို မရရှိသေး။ သို့သော်လည်း သားရဲနှင့်တစ်နာရီကြာမျှ အုပ်စိုးရသောတန်ခိုးကို သူတို့ရရှိလိမ့်မည်။ ¹³ဤဘုရင်ဆယ်ပါးသည် သဘောတူ၍သူတို့၏တန်ခိုးနှင့် အာဏာကို သားရဲအား ပေးလိမ့်မည်။ ¹⁴သူတို့သည် သိုးသငယ်ကို စစ်တိုက်ဆန့်ကျင်လိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း သိုးသငယ်သည် သူတို့ကို အောင်နိုင်လိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ သူသည်သခင်တကာတို့၏သခင်၊ ဘုရင်တကာတို့၏ဘုရင်ဖြစ်တော်မူ၏။ သူခေါ်တော်မူသောသူ၊ သူရွေးချယ်တော်မူသောသူနှင့်သစ္စာရှိသောသူတို့နှင့်အတူ အောင်နိုင်လိမ့်မည်။”

¹⁵ထို့နောက် ကောင်းကင်တမန်က “သင်သည် ပြည်တန်ဆာမထိုင်သော နေရာရေကို မြင်သည်ဟု ပြော၏။ ဤရေများသည် ကမ္ဘာပေါ်ရှိ မြောက်များစွာသောလူ၊ ကွဲပြားသောလူမျိုးနွယ်စု၊ နိုင်ငံများနှင့် ဘာသာစကားများဖြစ်ကြ၏။ ¹⁶သင်မြင်သောချိုဆယ်ချောင်းနှင့် သားရဲသည် ထိုပြည်တန်ဆာကို မုန်းလိမ့်မည်။ သူမ၌ရှိသောအရာအားလုံးကို ယူ၍သူမကို အဝတ်အချည်းစည်းနှင့် ထားလိမ့်မည်။ သူတို့သည် သူမ၏အသားကို ကိုက်စား၍ မီးနှင့်ရှို့လိမ့်မည်။ ¹⁷ဘုရားသခင်သည် မိမိအကြံအစည်

တော်ကိုပြုခြင်းငှါ ထိုချိုဆယ်ချောင်းကို ခွင့်ပေးတော်မူ၏။ သူတို့သည် သားရဲအား အုပ်စိုးနိုင်သောတန်ခိုးကိုပေးရန် သဘောတူညီကြ၏။ ဘုရားသခင်မိန့်တော်မူသောအရာများ ပြည့်စုံပြီးသည်အထိ သူတို့အုပ်စိုးမည်။ ¹⁸သင်မြင်သောမိန်းမသည် လောကီရှင်ဘုရင်တို့ကို အုပ်စိုးသောမြို့ကြီးဖြစ်၏” ဟုပြောဆို၏။

ဗာဗုလုန်ပျက်ဆီးလိုက်ပြီ

18 ထို့နောက်အခြား သောကောင်းကင်တမန်သည် ကောင်းကင်မှ ဆင်းသက်သည်ကို ငါမြင်၏။ သူသည်ကြီးစွာသောတန်ခိုးရှိ၏။ ထိုကောင်းကင်တမန်၏ဘုန်းအသရေသည် မြေကြီးကို ထွန်းတောက်စေ၏။ ²သူသည် တန်ခိုးနှင့် ပြည့်စုံသောအသံဖြင့်

“သူမပျက်စီးသွားပြီ။ ဗာဗုလုန်မြို့ကြီးပျက်စီးသွားပြီ။ သူမသည် နတ်ဆိုးတို့၏အိမ်နှင့်မသန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်အားလုံး နေထိုင်သောနေရာ ဖြစ်လေပြီ။ သူမသည် ညစ်ညူးသော ငှက်မျိုးစုံနှင့် ညစ်ညူး၍ စက်ဆုပ်ဖွယ်သော တိရစ္ဆာန်မျိုးစုံတို့၏ နေရာဖြစ်လေပြီ။

³ မြေကြီးပေါ်ရှိ လူသားအားလုံးတို့သည် သူမ၏မတရားသော မေထုန်နှင့် ဘုရားသခင်၏အမျက်တော်ဖြစ်သော စပျစ်ရည်သောက်သုံးကြပြီ။ လောကီရှင်ဘုရင်တို့သည် မတရားသောမေထုန်ကို သူမနှင့်ပြုကြပြီ။ လောကီကုန်သည်တို့သည် သူမ၏ကြီးမားသော စည်းစိမ်ကြွယ်ဝခြင်းမှချမ်းသာလာကြပြီ” ဟုပြောဆို၏။

⁴ထို့နောက် ကောင်းကင်မှ တခြားသောအသံကား

“သူမ၏အပြစ်များနှင့် မပတ်သက်ရန်၎င်း၊ သူမ၌ ခံရမည့်ပြစ်ဒဏ်များမှ ကင်းလွတ်ရန်၎င်း၊ ငါ့လူမျိုးတို့ထိုမြို့ထဲမှ ထွက်လာကြလော့။

5 ထိုမြို့၏အပြစ်များသည် ကောင်းကင်ဘုံ တိုင်အောင် မှီကြသည်ဖြစ်၍ သူမ၏မတရားသော အမှုတို့ကို ဘုရားသခင်မေ့တော်မမူ။

6 သူမသည် အခြားသောသူကို ပေးအပ်သကဲ့သို့ ထိုမြို့အား ပေးဆပ်ကြလော့။ သူမပြုသမျှထက်နှစ်ဆပြန်၍ပေးဆပ်ကြလော့။ အခြားသောသူတို့အတွက် ပြင်ဆင်ထားသောသူမ၏စပျစ်ရည်ထက်နှစ်ဆပြင်းသောစပျစ်ရည်ကို သူမအတွက် ပြင်ဆင်ပေးကြလော့။

7 သူမသည် မိမိကိုယ်ကို များစွာသော ဘုန်းအသရေနှင့် ကြွယ်ဝသောအသက်တက်ကိုပေး၏။ ဆင်းရဲဒုက္ခများစွာနှင့်ဝမ်းနည်းမှုကို သူမအား ပေးကြလော့။ ‘ငါသည် ဘုရင်မဖြစ်၍ ငါ၏ပလ္လင်ပေါ်မှာ ထိုင်နေ၏။ ငါသည် မှဆိုးမမဟုတ်။ ငါသည် မည်သည့်အခါမျှ ဝမ်းနည်းမည်မဟုတ်’ဟုသူမသည်မိမိကိုယ်ကိုပြော၏။

8 ထို့ကြောင့် မကောင်းသောအရာများသည်သူမထံကို တစ်ရက်အတွင်း ရောက်လာမည်။ သေခြင်း၊ ဝမ်းနည်းစွာ ငိုကြွေးခြင်း၊ ကြီးမားသောဆာလောင်ခြင်းသည် ရောက်လာလိမ့်မည်။ သူမသည်မီးဖြင့်ပျက်ဆီးခံရမည်။ အကြောင်းမူကား၊ သူမကို စီရင်တော်မူသောသူ ဘုရားသခင်သည် တန်ခိုးကြီးတော်မူ၏။

9 “မတရားသောမေထုန်ကို သူမနှင့်ပြု၍ သူမ၏ကြွယ်ဝမှုကို မျှဝေခံစားသော လောကီရှင်ဘုရင်တို့သည် သူမမီးလောင်ခံရခြင်းမှ မီးခိုးကို မြင်ရလိမ့်မည်။ ထိုနောက် သူမ၏သေခြင်းကြောင့်ထို ရှင်ဘုရင်တို့သည် ငိုကြွေးပြီး စိတ်မကောင်းဖြစ်ကြမည်။¹⁰ ရှင်ဘုရင်တို့သည် သူမ၏ဆင်းရဲဒုက္ခများအတွက် ကြောက်ပြီးအဝေးမှ ရပ်နေကြလိမ့်မည်။

‘ဖြစ်ရလေခြင်း၊ ဖြစ်ရလေခြင်း အိုကြီးမားသောမြို့၊ ကြီးမားသောမြို့ သင်၏အပြစ်

စီရင်ခြင်းသည် တစ်နာရီအတွင်း ရောက်ပါပြီ’ ဟုရှင်ဘုရင်တို့က ပြောလိမ့်မည်။

11 “လောကီကုန်သည် တို့သည်သူမအတွက် ငိုကြွေးပြီးဝမ်းနည်း နေလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့ရောင်းသောပစ္စည်းများကို ဝယ်သောသူတစ်ယောက်မျှ ရှိမည်မဟုတ်ပေ။

12 သူတို့သည် ရွှေ၊ ငွေ၊ အဖိုးတန်ကျောက်များ၊ ပုလဲများ၊ ပိတ်ချောပြင် ပြုလုပ်သောအထည်များ၊ ခရမ်းရောင်အထည်များ၊ ပိုးထည်၊ ကြက်သွေးရောင်အထည်၊ အမျိုးမျိုးသောသိသို့န်သစ်သားများ၊ ဆင်စွယ်၊ အဖိုးတန်သောသစ်ကြေးဝါ၊ သံထည်နှင့် ကျောက်ဖြူများဖြင့် ပြုလုပ်သောပစ္စည်းမျိုးစုံတို့ကို ရောင်း၏။¹³ ထိုကုန်သည်တို့သည် သစ်ကြံပိုး၊ အမေမုန်၊ နံသာပေါင်း၊ ဆီမွှေး၊ လောဗန်၊ စပျစ်ရည်၊ သံလွင်ဆီ၊ မုန်ညက်၊ ဂျုံမှုန့်၊ နွား၊ သိုး၊ မြင်း၊ လှည်းနှင့် လူ၏ခန္ဓာကိုယ်နှင့် ဝိညာဉ်များ ကိုရောင်း၏။

14 ‘အိုဗာဗုလုန်၊ သင်လိုအပ်သော ကောင်းသောအရာများသည် သင့်ထံမှ ထွက်သွားပြီ။ သင်၏စည်းစိမ်များနှင့်တင့်တယ်သောအရာရှိသမျှတို့သည် ပျောက်ကွယ်သွားကုန်ပြီ။ ထိုအရာများကို သင်ဘယ်သောအခါမျှ မရရှိရဟု ထိုကုန်သည်တို့က ငို၍ပြောလိမ့်မည်။’

15 “ကုန်သည်တို့သည် သူမခံစားရသောဝေဒနာကို ကြောက်ရွံ့ပြီး သူမနှင့်ဝေးသောအရပ်တွင် ရပ်ကြလိမ့်မည်။ ဤလူတို့သည် သူမထံသို့ ရောင်းသောထိုအရာများမှ ချမ်းသာလာကြ၏။ ထိုသူတို့သည် ဝမ်းနည်းငိုကြွေးပြီ။¹⁶ သူတို့ကလည်း၊

‘ဖြစ်ရလေခြင်း၊ ကြီးမားသောမြို့အတွက် ဖြစ်ရလေခြင်း၊ သူမသည် ပိတ်ချောအထည်၊ ခရမ်းရောင်နှင့် ကြက်သွေးရောင်အဝတ်တို့ကို ဝတ်ဆင်ထား၏။ သူမသည် ရွှေ၊ ရတနာများနှင့် ပုလဲများဖြင့် တောက်ပနေ၏ ဟုပြောလိမ့်မည်။

17 ဤစည်းစိမ်ရှိသမျှတို့သည် တစ်နာရီအတွင်း ပျက်စီးသွား၏။’

“ခပ်သိမ်းသောသင်္ဘောသူကြီး၊ သင်္ဘောနှင့် ခရီးသွားသောသူအပေါင်းတို့၊ သင်္ဘောသားများ၊ ပင်လယ်ကုန်သည်ရှိသမျှတို့သည် ဗာဗုလုန်မှ ဝေးစွာရပ်နေ၏။¹⁸ သူမမီးလောင်ခံရခြင်းမှ မီးခိုးများကို သူတို့မြင်သောအခါ သူတို့က ‘ဤကြီးမြတ်သောမြို့ကဲ့သို့ မည်သည့်မြို့မျှ မရှိပေ’ဟု ကျယ်လောင်စွာ ပြောကြ၏။¹⁹ သူတို့၏ခေါင်းပေါ်သို့ မြေမှုန့်များပစ်တင်ကြ၍ ဝမ်းနည်းစွာဖြင့်ငိုကြွေးကြလိမ့်မည်။ သူတို့က ကျယ်လောင်သော အသံဖြင့်ဖြစ်ရလေခြင်း၊

‘ကြီးမြတ်သောမြို့အတွက် ဖြစ်ရလေခြင်း၊ ပင်လယ်ထဲတွင် ရှိသောသင်္ဘောများကို ပိုင်သောသူတို့သည် သူမ၏ကြွယ်ဝမှုကြောင့် ချမ်းသာလာကြသော်လည်း တစ်နာရီအတွင်း ပျက်စီးသွားပြီ။²⁰ အိုကောင်းကင်၊ ဘုရားသခင်၏သန်ရှင်းသူ (တမန်တော်) ပရောဖက်တို့ကို ကြည့်၍ဝမ်းမြောက်ကြလော့။ ဘုရားသခင်သည် သင်တို့ကို သူမပြုခဲ့သောအရာများကြောင့် သူမကို စီရင်ဆုံးမတော်မူပြီ” ဟုပြောဆို၏။

²¹ ထို့နောက် တန်ခိုးကြီးသောကောင်းကင် တမန်တစ်ပါးသည် ကြီးမားသောကျောက်ကို ကောက်ယူလိုက်၏။

“ထိုကျောက်သည်ကြီးမားသောကျောက်ကြိတ်စက်ကြီးကဲ့သို့ကြီး၏။ ကောင်းကင်တမန်သည်ပင်လယ်ထဲသို့ ကျောက်ကို ပစ်ချလိုက်ပြီးပြောသည်မှာ၊ ဗာဗုလုန်မြို့ကြီးကို ထိုကဲ့သို့ပစ်ချခြင်းခံရလိမ့်မည်။ ထိုမြို့သည် ဘယ်သောအခါမျှ မတွေ့ရတော့ပါ။

²² စောင်းသမားတို့၏စောင်းတီးသံ၊ အခြားတူရိယာတီးသောသီချင်းသံများ၊ ပလ္လသံ၊ တံပိုးသံများသင်၏အထဲတွင် တစ်ခါ

မျှ မကြားရတော့ပါ။ လက်တတ်သမားလည်း သင့်အထဲတွင် မတွေ့ရ။ ကြိတ်စုံသံလည်း သင့်အထဲတွင် မကြားရပါ။

²³ မီးခွက်၏အလင်းသည် သင့်အထဲတွင် မလင်းပါ။ သတို့သားနှင့် သတို့သမီး၏အသံလည်း သင့်အထဲတွင် မကြားရပါ။ သင်၏ကုန်သည်တို့သည်ကမ္ဘာ၏ကြီးမားသောသူများဖြစ်ကြ၏။ လူမျိုးအားလုံးတို့သည် သင်၏ပြုစားခြင်းအားဖြင့် လှည့်ပြားခြင်းကိုခံရကြပြီဟု ကောင်းကင်တမန်က ပြောဆို၏။

²⁴ ပရောဖက်တို့၏အသွေး၊ ဘုရားသခင်၏ သန်ရှင်းသူတို့နှင့် မြေကြီးပေါ်မှာ အသတ်ခံရသော သူအပေါင်းတို့၏အသွေးကို သူမ၌ တွေ့၏။”

ကောင်းကင်ဘုံ၌ ရှိသောလူတို့သည် ဘုရားသခင်ကို ချီးမွမ်းခြင်း

19 ထို့နောက် ကောင်းကင်ဘုံ၌ စည်းဝေးသောသူ အများတို့၏အသံကဲ့သို့ ကျယ်လောင်သောအသံကို ငါကြား၏။ ထိုသူတို့သည်

“ဟာလေလူယ၊ အောင်မြင်ခြင်း၊ ဘုန်းအသရေနှင့် တန်ခိုးတော်သည် ဘုရားသခင်နှင့် သက်ဆိုင်၏။

² သူ၏စီရင်တော်မူခြင်း အရာတို့သည် မှန်ကန်ဖြောင့်မတ်၏။

ငါတို့၏ဘုရားသခင်သည် ပြည်တန်ဆာမကြီးကို ပြစ်ဒဏ်ပေးတော်မူပြီ။ မိမိ၏မတရားသောမေထုန်အားဖြင့် မြေကြီးကို ဆိုးယုတ်စေပြီ။ ဘုရားသခင်သည် သူမအား မိမိအစေခံတို့ကို သွန်းသောအသွေးကြောင့် သူမကို ပြစ်ဒဏ်ပေးတော်မူပြီ” ဟုပြောဆိုကြ၏။

³ တဖန်သူတို့က

“ဟာလေလူယ၊ သူမသည် မီးကျွမ်းလောင်နေပြီ။ သူမ၏မီးခိုးသည် အစဉ်အ

မြဲလွင့်တက်သွားလိမ့်မည်” ဟုပြောဆိုကြ၏။

⁴ထိုအခါ အသက်ကြီးသူနှစ်ဆယ့်လေးဦးနှင့် သတ္တဝါလေးပါးတို့သည် ပြပ်ဝပ်ကြ၏။ ပလ္လင်တော်ပေါ်မှာ ထိုင်တော်မူသောဘုရားသခင်ကို ကိုးကွယ်ကြ၏။ သူတို့ကလည်း

“အာမင်၊ ဟာလေလုယ” ဟုပြောဆိုကြ၏။

⁵ထို့နောက် ပလ္လင်တော်ပေါ်မှ ထွက်လာသော အသံကား၊

“ငါတို့၏ဘုရားသခင်ကို ချီးမွမ်းကြလော့။ သူ့အစေကိုခံသောသူအပေါင်းတို့နှင့် သူ့ကိုရိုသေကြသောလူကြီးလူငယ်အပေါင်းတို့၊ ဘုရားသခင်ကို ချီးမွမ်းကြလော့” ဟုဆို၏။

⁶ထို့နောက် စည်းဝေးသောလူများစွာ တို့၏ အသံကဲ့သို့ ငါကြားရ၏။ ရေလျှံသောအသံနှင့် ကျယ်လောင်သောမိုင်းကြိုးသံ ကဲ့သို့သော အသံ ဖြစ်၏။ လူတို့က ပြောသည်မှာ

“ဟာလေလုယ၊ ထာဝရအရှင်၊ ငါတို့၏ ဘုရားသခင် အုပ်စိုးတော်မူ၏။ သူသည် အလုံးစုံတန်ခိုးတော်နှင့်ပြည့်စုံတော်မူ၏။

⁷ ငါတို့ ဝမ်းမြောက်ပျော်ရွှင်စွာနှင့် ဘုရားသခင်၏ ဘုန်းအသရေတော်ကို ချီးမွမ်းကြပါကုန်အံ့။ အကြောင်းမှာ သိုးသငယ်၏မင်္ဂလာပွဲ ရောက်ရှိပြီ။ သတို့သမီးသည်လည်း ကိုယ်ကိုကိုယ် ပြင်ဆင်ပြီ။

⁸ ကောင်းမွန်သော ပိတ်ချောအဝတ်အထည်ကို သတို့သမီးဝတ်ရန် ပေးပြီးပြီ။ ထိုအဝတ်အထည်သည် တောက်ပြောင်သန့်ရှင်း၏။”

ဤကောင်းမွန်သော ပိတ်ချောအထည်သည် ဘုရားသခင်၏ သန့်ရှင်းသောလူတို့၏ကောင်းမှုကို ဆိုလို၏။

⁹ထို့နောက် ကောင်းကင်တမန်က “ဤအရာကိုရေးလော့။ သိုးသငယ်၏မင်္ဂလာဆောင်ပွဲသို့ ပိတ်ချောခြင်းကို ခံရသောသူအပေါင်းတို့သည် မင်္ဂလာရှိကြ၏။” ဟုငါအား ပြောဆို၏။ ထို့နောက် ကောင်းကင်တမန်က “ဤအရာသည် ဘုရားသခင်၏စစ်မှန်သောစကားတော်ဖြစ်၏” ဟုပြောဆို၏။

¹⁰ထို့နောက် ငါသည် ကောင်းကင်တမန်ကို ကိုးကွယ်ရန်သူ၏ခြေရင်း၌ ပြပ်ဝပ်၏။ သို့သော်လည်း သူက “ငါ့ကို မကိုးကွယ်နှင့်။ ငါသည် ယေရှု၏သမ္မာတရားကို ဆောင်သောသင်နှင့် သင်၏ညီအစ်ကိုများကဲ့သို့သော အစေခံသာဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ဘုရားသခင်ကို ကိုးကွယ်လော့။ အကြောင်းမှာ ယေရှု၏သမ္မာတရားသည် ဝိညာဉ်တော်၏ပရောဖက်ပြုခြင်း ဖြစ်၏” ဟုငါအား ပြောဆို၏။

မြင်းဖြူစီးသောသူ

¹¹ထို့နောက် ကောင်းကင်ဘုံဖွင့်လှစ်လျက် ရှိသည်ကို ငါမြင်ရ၏။ ငါ၏ရှေ့တွင် မြင်းဖြူတစ်ကောင် ပေါ်လာ၏။ မြင်းဖြူစီးလာသူကို သစ္စာနှင့်မှန်ကန်သောသူဟုခေါ်၏။ စီရင်ခြင်းနှင့် စစ်ပြုရာတွင် မှန်ကန်သောသူဖြစ်၏။ ¹²မျက်စိတော်သည် တောက်လောင်နေသောမီးကဲ့သို့ဖြစ်၏။ ခေါင်းတော်ပေါ်၌သရဖူများကိုဆောင်း၏။ သူ့အပေါ်တွင် အမည်တစ်ခုရေးမှတ်ထား၏။ သို့သော်ထိုအမည်ကိုသူတစ်ယောက်တည်းသာသိ၏။ ¹³သွေးထဲတွင် နှစ်ထားသောဝတ်လုံကိုဝတ်ဆင်၏။ သူ၏အမည်မှာ ဘုရားသခင်၏နှုတ်ကပတ်တော်ဖြစ်၏။ ¹⁴ကောင်းကင်၏စစ်သည်တို့သည် နောက်တော်သို့ လိုက်ကြ၏။ သူတို့သည် မြင်းဖြူကို စီး၍ဖြူစင်သောအဝတ်ကို ဝတ်ဆင်ကြ၏။ ¹⁵မြင်းစီးသူ၏ပါးစပ်ထဲမှ လူမျိုးတို့ကို အောင်နိုင်ရန် ထက်သောသန်လျက်ထွက်လာ၏။ သူသည် သူတို့ကို သံလုံတံဖြင့် အုပ်စိုးတော်မူမည်။ သူသည် စပျစ်သီးတို့ကို အနန္တတန်ခိုးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသောဘုရားသခင်၏ဒေသနာအမျက်တော်၏ စပျစ်ကြိတ်စက်

ဦးဖိနင်းတော်မူမည်။¹⁶ သူ၏ဝတ်လုံတော်နှင့်ခြေ
တော်ပေါ်တွင်၊ “ဘုရင်တို့၏ဘုရင်၊ သခင်တို့၏
သခင်” ဟူသောအမည်ကို ရေးထားလျက်ရှိ၏။

**ဘုရင်တကာတို့၏ဘုရင်၊ သခင်
တကာတို့၏သခင်**

¹⁷ ထို့နောက်နေထဲမှာ ရုပ်နေသောကောင်း
ကင်တမန်တစ်ပါးကိုငါမြင်၏။ မြင့်သောကောင်း
ကင်အလယ်၌ ပျံနေသောငှက်အားလုံးတို့ကို
ကောင်းကင်တမန်က ဘုရားသခင်၏ကြီးမား
သောပွဲတော်အတွက် လာရောက်စုဝေးကြ
လေ့။¹⁸ ဘုရင်တို့၊ စစ်သူကြီးတို့နှင့် ကျော်
ကြားသောသူတို့၏အသားကိုစားရန် ဤနေရာ
သို့ လာရောက်စုဝေးကြလေ့။ မြင်းနှင့် မြင်း
စီးသူတို့၊ လူလွတ်တို့၊ အစေခံကျွန်တို့၊ အကြီး
အငယ် အမျိုးမျိုးသောလူတို့၏အသားကို စား
ရန်လာကြလေ့။” ဟုကျယ်လောင်သောအသံ
ဖြင့် ပြောဆို၏။¹⁹ ထို့နောက် သားရဲနှင့်လော
ကီရှင် ဘုရင်တို့ကို ငါမြင်၏။ သူတို့၏စစ်သည်
တို့သည် မြင်းစီးသူနှင့် သူ၏စစ်သည်တို့ကို စစ်
တိုက်ရန်စုဝေးကြ၏။²⁰ သို့သော်လည်း သားရဲကို
ဖမ်းမိကြ၏။ မိစ္ဆာပရောဖက်ကိုလည်း ဖမ်းမိကြ
၏။ ဤမိစ္ဆာပရောဖက်သည် သားရဲအတွက်
နိမိတ်များကို ပြုလုပ်ပေးသောသူဖြစ်၏။ သား
ရဲ၏တံဆိပ်လက်မှတ်ခံ၍ သူ၏ရုပ်တုကို ကိုး
ကွယ်သူတို့ကို လှည့်ဖြားရန် ဤမိစ္ဆာပရော
ဖက်သည် ထိုနိမိတ်များကိုပြု၏။ မိစ္ဆာပရော
ဖက်နှင့် သားရဲတို့ကို အသက်ရှင်လျက် ကန်
နှင့်လောင်သောမီးအိုင်ထဲသို့ ချပစ်ကြ၏။²¹ သူ
တို့၏စစ်သည်တို့သည် မြင်းစီးသူ၏ ပါးစပ်ထဲမှ
ထွက်လာသောသန်လျက်ဖြင့် သတ်ခြင်းခံရ
၏။ ငှက်အားလုံးတို့သည် ဝကြသည်အထိ သူ
တို့၏အသားကို စားကြ၏။

နှစ်ပေါင်းတစ်ထောင်

20 ထို့နောက် ကောင်းကင်မှ ကောင်းကင်
တမန်ဆင်းသက်သည်ကို ငါမြင်၏။ ထို
ကောင်းကင်တမန်၌ အောက်ခြေမရှိသောတွင်း

၏သောနှင့်ကြီးမားသောသံကြီးရှိ၏။² ကောင်း
ကင်တမန်သည် ရှေးဟောင်းမြေကြီးကို ဖမ်း
ဆီး၏။ ထိုမြေကြီးသည် မကောင်းဆိုးဝါး သို့မ
ဟုတ်စာတန်ဖြစ်၏။ ကောင်းကင်တမန်သည်
သူ့ကို နှစ်ပေါင်းတစ်ထောင်ချည်နှောင်ထား
လေ၏။³ ကောင်းကင်တမန်သည် မြေကြီးကို
အနက်ဆုံးသောတွင်းထဲသို့ ပစ်ချလှောင်ထား
၍ တံဆိပ်ခတ်လေ၏။ နှစ်ပေါင်းတစ်ထောင်
ကုန်ဆုံးသည့်အထိ မြေကြီးသည် လူအမျိုးမျိုး
တို့ကို မလှည့်စားနိုင်ရန် ကောင်းကင်တမန်
သည် ထိုသို့ပြုလုပ်ခြင်းဖြစ်၏။ နှစ်ပေါင်းတစ်
ထောင်ပြီးသည့်နောက်တွင် သူ့ကို ခဏသာ
လွတ်လပ်ခွင့်ပေးမည်။

⁴ ထို့နောက်ပလ္လင်တချို့အပေါ်မှာထိုင်သော
သူတို့ကို ငါမြင်၏။ သူတို့သည် တရားစီရင်နိုင်
သောတန်ခိုးကိုရကြ၏။ ထို့နောက် ဘုရားသခင်
၏နှုတ်ကပတ်တော်နှင့် ယေရှု၏သမ္မာတရား
အပေါ် သစ္စာရှိသောကြောင့် အသတ်ခံရသော
သူတို့၏ဝိညာဉ်များကို ငါမြင်၏။ ထိုသူတို့သည်
သားရဲသို့မဟုတ် သူ၏ရုပ်တုကို မကိုးကွယ်ကြ။
သူတို့သည် နဖူး၌၎င်း၊ လက်၌၎င်း၊ သားရဲ၏
တံဆိပ်လက်မှတ်မရှိ။ ထိုသူတို့သည် ပြန်လည်
အသက်ရှင်၍ ခရစ်တော်နှင့်အတူနှစ်ပေါင်းတစ်
ထောင် အုပ်စိုးရကြ၏။⁵ ကြွင်းသောလူသေတို့
သည် နှစ်ပေါင်းတစ်ထောင် မပြီးဆုံးသည့်တိုင်
ပြန်လည်ရှင်လာခြင်းမရှိ။ ဤအရာသည် ပထမ
ဦးဆုံးရှင် ပြန်လာခြင်းဖြစ်၏။⁶ ဤပထမဦးဆုံး
ရှင်ပြန်ထမြောက်ခြင်းကို ဝင်စားသောသူသည်
မင်္ဂလာရှိသောသူနှင့် သန်ရှင်းသောသူ ဖြစ်၏။
ဒုတိယသေခြင်းသည် ဤလူတို့အပေါ် မည်သည့်
တန်ခိုးမျှ မရှိတော့ပေ။ ဤသူတို့သည် ဘုရား
သခင်နှင့်ခရစ်တော်အတွက် ယဇ်ပုရောဟိတ်
များ ဖြစ်လိမ့်မည်။ ခရစ်တော်နှင့်အတူ နှစ်
ပေါင်းတစ်ထောင်အုပ်စိုးလိမ့်မည်။

စာတန်ကို အောင်နိုင်ခြင်း

⁷ နှစ်ပေါင်းတစ်ထောင် ပြီးဆုံးသောအခါ
စာတန်သည် ထောင်ထဲမှ လွတ်သောအခွင့်ကို

ရ၍ဂဂေါဂ၊ မာဂေါဂတည်းဟူသောမြေကြီး ပေါ်ရှိလူမျိုးအားလုံးကို လှည့်ဖြားရန် ထွက် သွားလိမ့်မည်။⁸ စာတန်သည် ပင်လယ်ကမ်း ခြေမှ သဲကဲ့သို့များပြားသောလူတို့ကို စစ်တိုက် ရန် စုစည်းလိမ့်မည်။⁹ စာတန်၏စစ်သားတို့ သည် မြေကြီးကို ဖြတ်သန်း၍ ဘုရားသခင်၏ လူတို့စုဝေးရာတပ်၌၎င်း၊ ဘုရားသခင်ချစ် သောမြို့၌၎င်း ဝန်းရံလျက် ချီတက်ကြ၏။ သို့ သော်လည်း ကောင်းကင်ဘုံမှ မီးကျ၍ စာတန် ၏စစ်သည်တို့ကို မျိုချလေ၏။¹⁰ ထိုနောက် လူ တို့ကိုလှည့်စားသောစာတန်ကို သားရဲနှင့်တကွ မိစ္ဆာပရောဖက်တို့သည် ငရဲမီးအိုင်ထဲသို့ ပစ်ချ ခြင်းခံရ၏။ သူတို့သည် နေ့ညမပြတ်ဝေဒနာကို ထာဝရခံရကြလိမ့်မည်။

ကမ္ဘာပေါ်ရှိလူများ စီရင်ခံရခြင်း

¹¹ ထို့နောက် ကြီးမားသောပလ္လင်ဖြူကြီး တစ်ခုကို ငါမြင်၏။ ပလ္လင်ပေါ်မှာ ထိုင်တော်မူ သောသူကိုလည်း ငါမြင်ရ၏။ မြေကြီးနှင့် မိုဗ်း ကောင်းကင်တို့သည်သူ၏ရှေ့တော်မှထွက်ပြေး သွားပြီး ပျောက်ကွယ်သွား၏။¹² ထို့နောက် သေလွန်သောသူကြီးသူငယ်တို့သည် ပလ္လင်ရှေ့ မှာရပ်နေသည်ကို ငါမြင်၏။ အသက်စာစောင် ကို ဖွင့်ထား၏။ အခြားသောစာအုပ်များလည်း ဖွင့်ထား၏။ သေလွန်သောသူတို့သည် သူတို့ပြု လုပ်ခဲ့သောအရာများကို စာစောင်များ၌ ရေး ထားသည့်အတိုင်း တရားစီရင်ခြင်းကို ခံရကြ ၏။ ဤအရာများသည် စာအုပ်ထဲတွင် ရေး သားထား၏။¹³ ပင်လယ်သည် မိမိ၌ရှိသောလူ သေတို့ကို ပြန်အပ်ပေး၏။ သေခြင်းနှင့် မရကာ နိုင်ငံသည်လည်း မိမိတို့၌ရှိသောလူသေတို့ကို ပြန်အပ်ပေးကြ၏။ လူအသီးသီးတို့သည် မိမိတို့ ပြုလုပ်သည့်အတိုင်း တရားစီရင်ခြင်းကို ခံရကြ ၏။¹⁴ ထိုအခါ သေခြင်းနှင့် မရကာနိုင်ငံတို့ကို မီးအိုင်ထဲသို့ ပစ်ချလေ၏။ ဤမီးအိုင်သည် ဒုတိ ယသေခြင်းဖြစ်၏။¹⁵ အသက်စာအုပ်ထဲ၌ အ မည်ရေးထားခြင်း မရှိသောသူတို့ကိုလည်း မီး အိုင်ထဲသို့ ချပစ်လေ၏။

ယေရုရှလင်မြို့သစ်

21 ထိုနောက်ကောင်းကင်သစ်နှင့် မြေကြီး သစ်ကို ငါမြင်၏။ ပထမကောင်းကင် နှင့် ပထမမြေကြီးတို့ ပျောက်ကွယ်သွားကြပြီ။ ယခုအခါမှစ၍ သမုဒ္ဒရာမရှိ။² ဘုရားသခင် အထံတော်ကောင်းကင်ဘုံမှ သန့်ရှင်းသောမြို့ ဆင်းသက်သည်ကို ငါမြင်၏။ ဤသန့်ရှင်းသော မြို့သည် ယေရုရှလင်မြို့သစ်* ဖြစ်၏။ ဤမြို့ သစ်သည် သတို့သားအတွက် ပြင်ဆင် ထား သောသတို့သမီးကဲ့သို့ ဖြစ်၏။³ ပလ္လင်ပေါ်မှ ကျယ်လောင်သောအသံကို ငါကြား၏။ ထို အသံက “ ဘုရားသခင်၏အိမ်တော်သည် လူတို့ နှင့်အတူရှိ၏။ သူသည် သူတို့နှင့်အတူ နေထိုင် တော်မူမည်။ သူတို့သည် ကိုယ်တော်၏လူများ ဖြစ် ကြလိမ့်မည်။ ဘုရားသခင်ကိုယ်တော်တိုင် သူတို့နှင့် အတူရှိပြီး သူတို့၏ဘုရားသခင်ဖြစ် တော် မူလိမ့်မည်။⁴ ဘုရားသခင်သည် သူတို့၏ မျက်စိ၌ မျက်ရည်ရှိသမျှတို့ကို သုတ်ပေးတော် မူမည်။ နောက်တဖန် သေခြင်း၊ ဝမ်းနည်းခြင်း၊ ငိုယိုခြင်းနှင့် နာကျင်မှုများမရှိရ။ ဟောင်းနွမ်း သောအရာတို့သည် ပပျောက်သွားကြပြီ။”

⁵ ပလ္လင်တော်ပေါ်မှာ ထိုင်တော်မူသောသူ က “ကြည့်လော့။ ခပ်သိမ်းသောအရာတို့ကို ငါ အသစ်ဖြစ်စေပြီ” ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ထို့နောက် “ဤအရာကို ရေးလော့။ အကြောင်းမှာ ဤ စကားသည် မှန်ကန်၍ ယုံကြည်ထိုက်၏” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

⁶ ထို့နောက် ထိုသူက “အားလုံးပြီးစီးသွား ပြီ။ ငါသည် အာလဖနှင့်သြဇမမဖြစ်၏။ အစနှင့် အဆုံးလည်းဖြစ်၏။ ရေငတ်သောသူအားလုံးကို အသက်ထာဝရစမ်းရေကို အဖိုးမယူဘဲ ငါပေး မည်။⁷ အောင်နိုင်သောသူသည် ဤအရာကို ရရှိလိမ့်မည်။ ငါသည် သူ၏ဘုရားသခင် ဖြစ်၍ သူသည် ငါ့သားဖြစ်လိမ့်မည်။⁸ သို့သော်လည်း၊ ကြောက်တတ်သောသူ၊ မယုံကြည်သောသူ၊ စက်ဆုပ်ရွံ့ရှာဘွယ်ကောင်းသောသူ၊ လူအ

ယေရုရှလင်မြို့သစ် ထာဝရဘုရား၏လူများကို သူနှင့်အ တူနေထိုင်သောစိညာဉ်ရေးနှင့်ဆိုင်သောမြို့။

သက်ကို သတ်သောသူ၊ မတရားသောမေထုန် ဌှိ မှီဝဲသောသူ၊ ပြုစားတတ်သောသူ၊ ရုပ်တု ကိုးကွယ်သောသူနှင့် လိမ်လည်ပြောဆိုသော သူအပေါင်းတို့သည် ကန်နှင့်လောင်သောငှေ့မီး အိုင်ထဲ၌ နေရာရရှိမည်။ ဤအရာသည်ဒုတိယ သေခြင်းဖြစ်၏” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

⁹နောက်ဆုံးသောဘေးဒဏ်ခုနှစ်ပါးနှင့်ပြည့် စုံသောခွက်ဖလား ခုနှစ်လုံးကို ကိုင်သော ကောင်းကင်တမန်ခုနှစ်ပါးတွင် တစ်ပါးသည် ငါ့ထံသို့လာ၏။ ကောင်းကင်တမန်က “ငါနှင့် လိုက်လာလော့။ သိုးသငယ်၏ခင်ပွန်းသတို့သ မီးကို ငါပြမည်” ဟုငါ့အားပြော၏။ ¹⁰သူသည် ဝိညာဉ်အားဖြင့် ကြီးမား၍ မြင့်သောတောင် သို့ ငါ့ကို သယ်ဆောင်သွား၏။ ကောင်းကင် တမန်သည်သန့်ရှင်းသောမြို့တော် ယေရုရှလင် ကို ငါ့အားပြ၏။ ထိုမြို့တော်သည် ဘုရားသခင် အထံတော်ကောင်းကင်ဘုံမှ ဆင်းလာ၏။

¹¹မြို့သည် ဘုရားသခင်၏ဘုန်းအသရေတော် နှင့် တောက်ပနေ၏။ နဂါးသို့၊ ကျောက်သ လင်းကဲ့သို့ ကြည်လင်သော အဖိုးတန်သည် ရတနာ များကဲ့သို့ တောက်ပနေ၏။ ¹²မြို့သည် တံခါးတစ်ဆယ်နှစ်ပေါက်နှင့် ကြီးမားမြင့်မား သောမြို့ရိုးရှိ၏။ မြို့တံခါး၌ ကောင်းကင်တမန် ဆယ်နှစ်ပါးရှိ၏။ တံခါးတစ်ပေါက်စီပေါ်၌ ကျွဲသရေလမျိုးစုဆယ်နှစ်စု၏ နာမည်များရေး သားထား၏။ ¹³တံခါး အရှေ့ဘက်၌ သုံးပေါက်၊ မြောက်ဘက်၌ သုံးပေါက်၊ တောင်ဘက်၌ သုံး ပေါက်၊ အနောက်ဘက်၌ သုံးပေါက်ရှိ၏။ ¹⁴မြို့ ၏နံရံများကို ကျောက်အုတ်မြစ်* ဆယ်နှစ်ခု ပေါ်၌ တည်ထား၏။ ကျောက်ပေါ်တွင် သိုးသ ငယ်၏တမန်တော် ဆယ်နှစ်ပါးအမည်ကို ရေး သားထား၏။

¹⁵ငါနှင့်စကားပြောသော ကောင်းကင်တ မန်၌ရွှေဖြင့် ပြုလုပ်သောတိုင်းစရာပေတံတုတ် တစ်ချောင်းရှိ၏။ မြို့၏တံခါးနှင့် နံရံများကို တိုင်းတာရန် ဤပေတံကို ကောင်းကင်တမန်က

ကိုင်ထား၏။ ¹⁶မြို့ကို လေးထောင်ပုံ တည် ဆောက်ထား၏။ အလျားနှင့်အနံ့သည် တူ၏။ ကောင်းကင်တမန်သည် တုတ်တံနှင့် မြို့ကို တိုင်းတာ၏။ မြို့၏အရှည်သည် မိုင်*တစ် ထောင်ငါးရာမိုင်၊ အလျားတစ်ထောင်ငါးရာ မိုင်၊ အမြင့်တစ်ထောင်ငါးရာမိုင်ရှိ၏။ ¹⁷နံရံထု ကိုလည်း ကောင်းကင်တမန်က တိုင်း၏။ တစ် ရာလေးဆယ်လေးကုဗ* အမြင့်ရှိ၏။ ကောင်း ကင်တမန်သည် လူတို့အသုံးပြုသောအတိုင်း အတောအထွာကို အသုံးပြု၏။ ¹⁸နံရံကို နဂါးသို့ ကျောက်နှင့် ပြုလုပ်ထား၏။ မြို့ကို စင်ကြယ် သောဖန်သားပြင်ကဲ့သို့ ဖြူစင်လျက်ရှိ၏။ ¹⁹မြို့ နံရံ၏ အုတ်မြစ်ကျောက်ကို တန်ဆာဆင်ရန် အဖိုးတန်သော ကျောက်မျက်ရတနာအမျိုးစုံ ကိုအသုံးပြု၏။ ပထမအုတ်မြစ်၌ နဂါးသို့၊ ဒုတိ ယတွင် နီလာ၊ တတိယတွင် မဟူရ၊ စတု ထွတွင်မြ၊ ²⁰ပဉ္စမတွင် ကြောင်၊ ဆဌမတွင် ကျောက်နီ၊ သတ္တမတွင် ခရုသုလိတ်၊ အဌမ တွင် မျက်ရွဲ၊ နဝမတွင် ဥဿဖရား၊ ဒသမတွင် ခရုသုပြတ်၊ ဧကဒသမတွင် ဝါကီန္နု၊ ဒွါဒသမ တွင် ဂေါ်မုတ်များရှိ၏။ ²¹တံခါးဆယ်နှစ်ပေါက် သည် ပုလဲဆယ်နှစ်ခုဖြစ်၏။ တံခါးတစ်ပေါက်စီ ကို ပုလဲတစ်လုံးစီဖြင့် ပြီး၏။ မြို့၏လမ်းကို ရွှေ အတိဖြင့် ပြုလုပ်၏။ ရွှေသည် မှန်သားကဲ့သို့ ကြည်လင်၏။

²²မြို့ထဲ၌ ဗိမာန်တော်ကို ငါမမြင်ရ။ အနန္တတန်ခိုးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသောသခင်ဘုရား နှင့် သိုးသငယ်သည် မြို့၏ဗိမာန် ဖြစ်တော်မူ၏။ ²³ထိုမြို့သည် နေနှင့်လ၏ အလင်းရောင်ကို အ လိုမရှိ။ဘုရားသခင်၏ဘုန်းအသရေတော်သည် မြို့ကို အလင်းပေး၏။ သိုးသငယ်သည် မြို့၏မီး ခွက်ဖြစ်၏။ ²⁴မြေကြီးပေါ်ရှိ လူမျိုးတို့သည် ထို မြို့ပေးသောအလင်းဖြင့် သွားလာကြလိမ့်မည်။

ကျောက်အုတ်မြစ် အဆောက်အဦး၏အခြေခံအုတ်မြစ် တွင် အသုံးပြုထားသောကျောက်တုံးကြီးများ။

မိုင် တစ်မိုင်မှာ ကိုက်200 လောက် အကွာအဝေးရှိသည်။ ၎င်းသည် ရောမမိုင်၏ရှစ်ပုံတစ်ပုံရှိသည်။

ကုဗ တစ်ကုဗသည် လူတံတောင်ဆစ်မှ လက်ချောင်း၏ ထိပ်များအထိရှိသည်။ ကိုက်ဝက်လောက်ရှိသည်။

လောကီရှင်ဘုရင်တို့သည် မိမိတို့ဘုန်းအသ
 ရေကို ထိုမြို့ထဲသို့ သယ်ဆောင်ကြလိမ့်မည်။
²⁵မည်သည့်နေ့တွင်မျှ မြို့၏တံခါးကို ပိတ်မည်
 မဟုတ်။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုနေရာတွင်ည
 မရှိ။ ²⁶နိုင်ငံများ၏ ကြီးမြတ်မှုနှင့် ဂုဏ်အသရေ
 တို့သည် မြို့ထဲကို သယ်ဆောင်ကြလိမ့်မည်။
²⁷မသန်ရှင်းသောအရာများသည် မြို့ထဲသို့ မဝင်
 ရ။ စက်ဆုပ်ဖွယ်သောအရာပြုလုပ်သူနှင့်လိမ်
 လည်ပြောဆို သူတို့သည် မြို့ထဲကို မဝင်ရ။
 သိုးသငယ်၏အသက်စာစောင်၌ အမည်ရေး
 ထားသောသူတို့သာ မြို့ထဲသို့ ဝင်ရ၏။

22 ထို့နောက် ကောင်းကင်တမန်သည် အ
 သက်စမ်းရေး၏မြစ်ကို ငါ့အား ပြလေ
 ၏။ မြစ်သည် ကျောက်သလင်းကဲ့သို့ ကြည်
 လင်၏။ မြစ်သည် ဘုရားသခင်နှင့် သိုးသငယ်
 ၏ပလ္လင်တော်ထံမှ စီးဆင်းလာ၏။ ²မြို့လမ်းမ
 အလယ်၌ စီးဆင်းလာ၏။ အသက်ပင်သည်
 မြစ်၏တစ်ဘက်စီတွင်ရှိ၏။ အသက်ပင် သည်
 တစ်နှစ်လျှင် ဆယ်နှစ်ကြိမ်အသီးသီး၏။ လစဉ်
 အသီးသီး၏။ သစ်ပင်မှ သစ်ရွက်များသည် လူ
 အမျိုးမျိုးတို့၏ ရောဂါပျောက်ကင်းစေခြင်းငှါ
 ဖြစ်၏။ ³ထိုမြို့၌ ဘုရားသခင်က အပြစ်ရှိ
 သည်ဟု စီရင်သောအရာတစ်စုံတစ်ခုမျှမရှိ။
 ဘုရားသခင်နှင့် သိုးသငယ်၏ပလ္လင်တော်သည်
 မြို့၌ရှိလိမ့်မည်။ ဘုရားသခင်၏အစေခံများ
 သည် သူ့ကို ကိုးကွယ်လိမ့်မည်။ ⁴သူ၏မျက်နှာ
 တော်ကို သူတို့မြင်ကြလိမ့်မည်။ သူတို့၏နဖူး
 ပေါ်၌ ဘုရားသခင်၏နာမတော်ကို ရေးထား
 လိမ့်မည်။ ⁵ထိုမြို့၌ ညဉ့်မရှိ။ လူတို့သည် မီး
 အိမ်၏အလင်းနှင့် နေ၏အလင်းကို အလိုမရှိ။
 သခင်ဘုရားသည် သူတို့ကို အလင်းပေးတော်မူ
 လိမ့်မည်။ သူတို့သည် ရှင်ဘုရင်ကဲ့သို့ အစဉ်
 အမြဲအုပ်စိုးလိမ့်မည်။

⁶“ကောင်းကင်တမန်ကလည်း ဤနှုတ်က
 ပတ်တော်သည် မှန်ကန်၍ ယုံကြည်ထိုက်၏။
 ထာဝရဘုရားသည် ပရောဖက်ဝိညာဉ်တို့၏
 ဘုရားသခင်ဖြစ်၏။ ဘုရားသခင်သည် မိမိ
 ကောင်းကင်တမန်တော်တို့ကို မကြာခင် ဖြစ်

ပေါ်လာမည့်အရာများကို မိမိအစေခံများအား
 ပြရန် စေလွှတ်တော်မူ၏။ ⁷နားထောင်လော့။
 ငါသည် မကြာမှီ ကြလာမည်။ ဤစာစောင်
 ထဲတွင် ရေးသားသောအနာဂတ္တိစကားကို နာ
 ခံသောသူသည် မင်္ဂလာရှိ၏” ဟုပြောဆို၏။

⁸ငါယောဟန်သည် ဤအရာများကို ကြား
 ၍ မြင်သောသူဖြစ်၏။ ငါသည် ဤအရာများ
 ကို ကြား၍ မြင်ပြီးသောအခါ ထိုအရာများကို
 ပြသော ကောင်းကင်တမန်၏ခြေရင်း၌ ကိုး
 ကွယ်ရန် ပြင်ပင်၏။ ⁹သို့သော်လည်း၊ ကောင်း
 ကင်တမန်က “ငါကို မကိုးကွယ်နှင့်။ ငါသည်
 သင်နှင့်သင်၏ညီအစ်ကို ပရောဖက်တို့ကဲ့သို့
 သော အစေတော်ခံဖြစ်၏။ ငါသည် ဤစာ
 စောင်ထဲ၌ရှိသောစကားများကိုလိုက်နာသော
 သူတို့ကဲ့သို့ အစေတော်ခံဖြစ်၏။ ဘုရားသခင်
 ကိုသာ ကိုးကွယ်သင့်၏ဟု” ငါအား ပြော၏။

¹⁰ထို့နောက် ကောင်းကင်တမန်က “ဤစာ
 စောင်ထဲ၌ ရေးသားသောအနာဂတ္တိစကားကို
 မဂုဏ်နှင့်။ ဤအရာများဖြစ်ပေါ်ရန် အချိန်နီး
 လာပြီ။ ¹¹အမှားကို ပြုလုပ်သောသူသည် ဆက်
 လက်၍ မှားယွင်းပါစေ။ မသန်ရှင်းသောသူ
 သည် ဆက်လက်၍ မသန်ရှင်းဘဲ နေပါစေ။
 အမှန်ကို ပြုသောသူသည် ဆက်လက်၍ အမှန်
 ကို ပြုပါစေ။ သန်ရှင်းသောသူကို ဆက်လက်၍
 သန်ရှင်းပါစေ။”

¹²“နားထောင်လော့။ ငါသည် မကြာခင်
 လာလိမ့်မည်။ ငါနှင့်အတူ ဆုလားဒါများဆောင်
 ယူလာမည်။ လူအသီးသီးတို့သည် မိမိတို့ပြု
 လုပ်သည့်အတိုင်းမိမိ ပြုလုပ်ခဲ့သောအရာများ
 အတွက် ငါပြန်ပေးဆပ်မည်။ ¹³ငါသည် အာလဖ
 ဖြစ်၏။ သြမေဃလည်းဖြစ်၏။ အဦးဆုံးသော
 သူ၊ နောက်ဆုံးသောသူဖြစ်၏။ အစနှင့်အဆုံး
 ဖြစ်၏။

¹⁴“မိမိဝတ်ရုံများကို ဆေးကြောသောသူတို့
 သည် မင်္ဂလာရှိမည်။ အသက်ပင်မှ အသီးကို
 စားရသောအခွင့်ရှိမည်။ မြို့ထဲသို့ တံခါးမှ ဝင်
 ခွင့်ရမည်။ ¹⁵မြို့၏အပြင်ဘက်၌ မကောင်း
 သောသူ၊ ပြုစားတတ်သောသူ၊ မတရားသော

မေထုန်၌ မှီဝဲသောသူ၊ လူ့အသက်ကို သတ်
သောသူ၊ ရုပ်တု* ကိုးကွယ်သောသူ၊ လိမ်
လည်မှုကို ကြိုက်၍ လိမ်လည်ပြောဆို တတ်
သောသူအားလုံးတို့ရှိကြ၏။

¹⁶“ငါ့ယေရှုသည် အသင်းတော်များကို
ဤအရာများပြောပြရန် ငါ၏ကောင်းကင်တ
မန်ကို စေလွှတ်၏။ ငါသည် ဒါရိဒါအမျိုးအနွယ်မှ
ဆင်းသက်လာ၏။ ငါသည် ထွန်းလင်းတောက်
ပသောမိုးသောက်ကြယ်ဖြစ်၏။”

¹⁷ဝိညာဉ်တော်နှင့်သတို့သမီးက “လာခဲ့ပါ”
ဟုဆိုကြ၏။ ဤအရာကို ကြားသောသူတိုင်း
လည်း “လာခဲ့ပါ” ဟုပြောပါစေ။ ရေငတ်သော
သူရှိလျှင် ထိုသူသည် လာပါစေ။ ထိုသူသည်
အသက်ရေကို လိုချင်လျှင် အဖိုးမပေးဘဲ အ
သက်ရေကို ယူပါစေ။

¹⁸ဤစာစောင်၏အနာဂတ္တိစကားကို ကြား

ရသောသူ အပေါင်းတို့အား ငါသတိပေးလိုက်
ပါ၏။ ဤစာလုံးများအား တစ်ဦးတစ်ယောက်
က ဖြည့်စွက်လျှင် ဤစာအုပ်ထဲ၌ ရေးထား
သောဘေးဒဏ်အားလုံးကို ဘုရားသခင်က
ထိုသူအား ပေးတော်မူလိမ့်မည်။ ¹⁹တစ်စုံတစ်
ယောက်သည် ဤစာစောင်၏အနာဂတ္တိစကား
ကို နှုတ်ပယ်လျှင် ဘုရားသခင်သည် ဤစာ
စောင်ထဲ၌ ရေးသားသောအသက်ပင်နှင့်၎င်း၊
သန့်ရှင်းသောမြို့တော်နှင့်၎င်း၊ ထိုသူနှင့်စပ်
ဆိုင်သော အခွင့်ကို နှုတ်ပယ်တော်မူမည်။

²⁰ယေရှုသည်ဤအရာအားလုံး မှန်ကြောင်း
ကို ပြောသောသူဖြစ်တော်မူ၏။ ယခုသူက“ငါ
သည် မကြာမှီ လာမည် မှန်ပေ၏” ဟုမိန့်တော်
မူ၏။ အာမင်၊ သခင်ယေရှု လာတော်မူပါ။

²¹အရှင်သခင်ယေရှု၏ ကျေးဇူးတော်သည်
လူ့အပေါင်းတို့၌ ရှိစေသတည်း။

ရုပ်တု ရုပ်တုများသည် ရုပ်တုဆင်းတုသို့မဟုတ် လူတို့က
နတ်ဘုရားကဲ့သို့ကိုးကွယ်သောအရာဝတ္ထုများဖြစ်သည်။

License Agreement for Bible Texts

World Bible Translation Center

Last Updated: September 21, 2006

Copyright © 2006 by World Bible Translation Center

All rights reserved.

These Scriptures:

- Are copyrighted by World Bible Translation Center.
- Are not public domain.
- May not be altered or modified in any form.
- May not be sold or offered for sale in any form.
- May not be used for commercial purposes (including, but not limited to, use in advertising or Web banners used for the purpose of selling online ad space).
- May be distributed without modification in electronic form for non-commercial use. However, they may not be hosted on any kind of server (including a Web or ftp server) without written permission. A copy of this license (without modification) must also be included.
- May be quoted for any purpose, up to 1,000 verses, without written permission. However, the extent of quotation must not comprise a complete book nor should it amount to more than 50% of the work in which it is quoted. A copyright notice must appear on the title or copyright page using this pattern: "Taken from the HOLY BIBLE: EASY-TO-READ VERSION™ © 2006 by World Bible Translation Center, Inc. and used by permission." If the text quoted is from one of WBTC's non-English versions, the printed title of the actual text quoted will be substituted for "HOLY BIBLE: EASY-TO-READ VERSION™." The copyright notice must appear in English or be translated into another language. When quotations from WBTC's text are used in non-saleable media, such as church bulletins, orders of service, posters, transparencies or similar media, a complete copyright notice is not required, but the initials of the version (such as "ERV" for the Easy-to-Read Version™ in English) must appear at the end of each quotation.

Any use of these Scriptures other than those listed above is prohibited. For additional rights and permission for usage, such as the use of WBTC's text on a Web site, or for clarification of any of the above, please contact World Bible Translation Center in writing or by email at distribution@wbtc.com.

World Bible Translation Center

P.O. Box 820648

Fort Worth, Texas 76182, USA

Telephone: 1-817-595-1664

Toll-Free in US: 1-888-54-BIBLE

E-mail: info@wbtc.com

WBTC's web site – World Bible Translation Center's web site: <http://www.wbtc.org>

Order online – To order a copy of our texts online, go to: <http://www.wbtc.org>

Current license agreement – This license is subject to change without notice. The current license can be found at: <http://www.wbtc.org/downloads/biblelicense.htm>

Trouble viewing this file – If the text in this document does not display correctly, use Adobe Acrobat Reader 5.0 or higher. Download Adobe Acrobat Reader from: <http://www.adobe.com/products/acrobat/readstep2.html>

Viewing Chinese or Korean PDFs – To view the Chinese or Korean PDFs, it may be necessary to download the Chinese Simplified or Korean font pack from Adobe. Download the font packs from: <http://www.adobe.com/products/acrobat/acrrasianfontpack.html>